Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

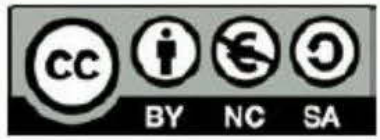

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial 3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) **license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format
Adapt — remix, transform, and build upon the material

491.71-3-91.99
G-82

24 APR 2018
Ч-91.71-3=91.99
Б-82

РУССКО-АРМЯНСКІЙ

СЛОВАРЬ,

СОСТАВЛЕННЫЙ

Гаврiиломъ Ирицпуховымъ.

ТИФЛИСЪ.
1854.

ԲԱՌԱՐԱՆ

ՌՈՒՍԱՍՑ ԼԵԶՄԱՆԻ Ի ՀԱՅՑ

աշխատասիրեալ

Ի Գաբրիէլէ Երիցպոխեանց.

ՏՓԽԻՍ

Ի Տպարանի Ներսիսեան Վարժարի Հայոց ընծայեցեալ
ընդ յաշխուատական Ազգայ Վերջագայ Արծրունեաց.

Ի 1854 ամի

ИХЪ ПРЕВОСХОДИТЕЛЬСТВАМЪ

ДВОРА ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА

КАММЕРГЕРАМЪ,

ГОСПОДАМЪ ДѢЙСТВИТЕЛЬНЫМЪ СТАТСКИМЪ СОВѢТНИКАМЪ

И КАВАЛЕРАМЪ

Ивану и Христофору Екимовичамъ

ЛАЗАРЕВЫМЪ.

11 APR 2013

2652

ПЕЧАТАТЬ ПОЗВОЛЯЕТСЯ:

съ тѣмъ, чтобы по отпечатаніи представлено было въ Цензурный Комитетъ узаконенное число экземпляровъ. Тифлисъ, 11 Февраля 1854 года.

Исправляющій должность Цензора Протоіерей *І. Орбели.*

3715-55

4425-55

ZUUR ARM.CCP

ВАШИ ПРЕВОСХОДИТЕЛЬСТВА

Милостивые Государи!

Милости и благодѣянія Ваши, которыми имѣлъ я счастіе пользоваться подъ благотворнымъ кровомъ Вашимъ въ юныхъ лѣтахъ моихъ, вселили во мнѣ чувство вѣчной признательности къ Вамъ и ко всему Дому Вашему, вкоренили во мнѣ твердое сознаніе, что всѣмъ моимъ настоящимъ и будущимъ я обязанъ Вамъ, Вашему призрѣнію, Вашимъ отеческимъ заботамъ. Неизмѣнно храня въ душѣ моей эти священныя чувства, это сознаніе, я всегда неутомимо стремился, по мѣрѣ силъ моихъ, показать Вамъ, Высокіе Благотворители мои, что сѣмена добра Вашего пали не на безплодную почву. Хотя плоды моего стремленія, въ сравненіи съ высокими милостями Вашими, слабы, ничтожны, но имѣя въ виду изъ многократныхъ опытовъ, сколь высоко цѣните Вы всякое полезное предпріятіе, сколь благосклонно ободряете всякій трудъ, я остаюсь увѣреннымъ, что и мой посильный трудъ не лишится чести удостоиться лестнаго для меня просвѣщеннаго вниманія Вашего.

Въ этомъ убѣжденіи я принялъ на себя смѣлость украсить драгоцѣнными для меня именами Вашими первый опытъ трудовъ моихъ и поднесть его Вамъ, какъ слабую дань признательности за Ваши милости и благодѣянія.

Удостойте, Высокіе Благотворители, принять это приношеніе съ свойственною Вамъ благосклонностью, воззрите на него какъ на лепту Евангельскія вдовицы и тѣмъ увѣнчайте завѣтное желаніе

Признательнаго питомца Вашего

Гавріила Принцухова.

ՆՈՅԻՆ ԳԵՐԱՀԱՆՑՈՒԹԵՆՑ

ՍԵՆԵԿԱՊԵՏՑ

ՆՈՐԻՆ ԿԱՅՍԵՐԱՑԱՆ

ՄԵԾՈՒԹԵՆՆ ՆԵՐԳՈՐԾԱՑԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՏՆԱՑ

ՆՑԱ ԵՒ ԱՍՊԵՏՑ

ՅՈՎՀԱՆՆՈՒ ԵՒ ԽԱՉԱՏՐՈՑ ՅՈՎԱՒԻՄԵՆՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

ԲԱՐԵՐԱՐ ՏԵԱՐԲ·

Շնորհ և բարերարութիւնք Աստ, զորս ես բարերաղդ գտայ վայելել ընդ քաղցր հովանաւորութեամբ Աստուծ ՚ի մանկական հասակի իմում, ազդեցին յիս զգացմունս անսահման երախտապիտութեան առ Աստղ և առ բոլոր Տօհմ Աստ, ՚ի խոր տպաւորեցին յիս զանյողդողդ խոստովանութիւն, թէ այժմ և յաւիտեան պարտական եմ Աստղ, Աստծոյ խնամատարութեանց, Աստծոյ հայրական հոգացողութեանց։ Ընդէղ դրոշմեալ ՚ի սրտի իմում զայսոսիկ սրբազան զգացմունս, զայսոսիկ Հանուչմունս, ես հանապազ անձանձիր գՀետ եղէ ըստ իմում կարի ցուցանել Աստղ, Ալ ԵՀ Բարերարիդ իմ, թէ սերմունք շնորհաց Աստծոյ անկան յերկիր ոչ անբեր, թէ և պտուղք իմոց հետամտութեանց, համամատեալք ընդ մեծամեծ բարերարութեանց Աստծոյ, են տկար և վհանաքի, բայց տեսանելով ՚ի բազմազան վիրաց, թէ որքան թանկ համարիք զամենայն օգտակար ձեռնարկութիւնս, որքան սիրողաբար յորդիք զամենայն պտուղս երկանց, ես քաջայոյս եմ, թէ և այս իմումանն վաստակ արժանի գտցի քաղցր ակնարկութեան Աստծոյ, որ քան զամենայն ցանկալի ե ինձ։

Յայտնեմ ստիպեալ վստահացայ պերճացուցանել Թանկագին վանս իմ Ընտրեալիդ Աստուծով զերախտագիտութիւն Աստղ զայն երբեմն զոյգն վճար երախտագիտութեան ՚ի տրիտուր Աստծոյ շնորհաց և բարերարութեանց։

Խարհհաճեցարուք, Ալ ԵՀ Խարերարք, ընդունել զայս նուէրս Աստուծ յատկական յօժարամտութեամբ, հայեցարուք յայն երբեմն ՚ի լոմայ աղքատիկ այրուձն և այնու պսակեցէք զբազմամեայ ցանկութիւն

Երախտապարտ ոդիեգրն Աստծոյ

Գաբրիէլ Երեցփոխեանց·

ՅԱՌԱՋԱԲԱՆ.

Թէպէտ յօրէ անտի տարածանելոյ կիրառութեան լեզուի Ռուսաց՝ ի մէջ Հայոց՝ ի լոյս ընծայեցան բառարանք՝ ի Ռուսաց՝ ի Հայ՝ որպէս արժանագիրատակ Յարութիւն վարդապետի Ա.լամդարեանց՝ ի 1821 ամի և Պարոն Պօպօվի՝ ի 1839 ամի՝ ի Մոսկով, բայց՝ ի միջի սոցա ըստ ժամանակին սակաւագոյն կարևորութեանց ընկալաւ զպատակ գովութեան և եղև առաւել կիրառական առաջինն, յորում բովանդակին ոչ աւելի քան լինն հազար բառք.

Սակայն կարևորութիւն առաւել ընդարձակ բառարանի օր ըստ օրէ աճէ և լինի դժուար. Հայագէտ պատանեակք զոր յամենայն տեղից ուսանելոյ ընդ լեզու Ռուսաց, հանդիպին միշտ դժուարութեանց՝ ի թարգմանութեան. բայում երեւելի և օգտակար վաստակք ախտաւորք մատենագրաց Ռուսաց կան և ծնան վասն նոցա անմոռանալի միտին առ՝ ի չգոյէ լիակատար բառարանի. Թարգմանք ատենական տեղեաց, մանաւանդ յայս կոյս Կովկասու, ՝ի թարգմանելն զպաշտօնական և զայլ թուղթս դժուարանան յերել դոյնս ըստ իսկական բառից և իմաստից. Թողում ասել և զայլ բազում դիպուածս յուսումնական կենցաղի, ուր զոգեծս յիւրաքանչիւր քայլափոխս ակնարկս տեսանի այս դժուարութիւն.

Վասն հասու եղեալ անշուշտ կարևորութեան ընդարձակ բառարանի, ես՝ ի բազում ամսոց հետէ ջան՝ ի գործ եդի և կազմեցի զբառարան՝ ի Ռուսաց՝ ի Հայ, յորում բովանդակին հարիւր քան և հինգ հազար բառք Ռուսաց, ՝ի կազմելն զայս բառարան ունէի ես՝ ի ձեռին զբառարանս Օհօլովսկոյ, Բէլիճի, Օլեհովսկի և այլոց, առ որս յաւելաւ՝ ի վերջին ամ և բառարանն Ղուկեզեանցին - Ալաւնեանի և Ռուսաց լեզուի՝ ի լոյս ընծայեալ յերկրորդ բաժանմանէ Ա.կադեմիայի դիտութեանց, և զվերջինս առաւել քան զառաջինն կալայ ես ինձ առաջնորդ, իբրև նորագոյն և ձեռագունդ յիւրում տեսի, մանաւանդ՝ ի առաւգաբանութեան բառից.

Ա.յլ որովհետև տպագրութիւն այսօրինակ մեծի բառարանի զանցանէք ջանալոյ խմում կարողութեան, ես Թողի առ այժմ զտպագրութիւն նորին, և քաղեալ յայնմանէ զառաւել կիրառական բառս իբրու 45 հազար կարելին Հիշդ առաւգաբանութեամբ քան այլ եւայլ նշանակութեանց նոցին, ձեռն արկի տպագրութեան վերջինս՝ ի 1852 ամի. Յայսմ բառարանի դտանին ըստ ամենայն մասանց դիտութեանց և արհեստից բազմութիւն նոր արհեստական բառք՝ հոգեւոր կազմեալք՝ ի նորում, որք տակաւին չեն մուծեալ՝ ի բառարանս մեր.

Թէպէտ ամենայն հոգւով ջանկայի և ջանացի դտանել զՀիշդ հայերէն նշանակութիւնս ամանց բառից Ռուսաց, սակայն առ՝ ի չգոյէ այնոցիկ հարկադրեցայ բազմացուցել զայնս քանի մի բառիւք, և երբեմն աշխարհիկ բառիւ.

Վերակալ զգժուարութիւն և զկարևորութիւն կանանցառոյ առոգանութեան Ռուս բառից, մանաւանդ վասն օտար աղգաց, ես կարևոր վարկայ շեշտել զայնս բուս Հիշդ կանոնի առոգանութեան արդի քերթողաց.

Վերստին հոլովք գոյականաց, ածականաց, Թուականաց, դերանուանց, նոյնպէս և վերին թիւնք բայից չեն եդեալ՝ ի բառարանիս, որոց հետամուտք կարեն դտանել յառաջին աղերսակս եղելոյս՝ ի վերնոյն մատենիս. Ա.ս

անթևոյթ եղանակօք բայից եդեալ են կատարեալ եղանակաց վերջին վանկք. սերձ գոյական անուանց եդեալ են վերջին վանկք ածականաց և ածանցեալ հատուցական և առաւելական բառից. առ գոյականօք արտաքո սեռի եդեալ են իգականք։

Ա՛ռ՝ ի առնել զայս մատեան դիւրին՝ ի կերտառութիւն և՝ ի չ՛առնել զայն առաւել ատուսո՝ ես՝ ի բազում քառս քան Հետաց Աշխարհացի բառարանագրաց՝ ընշանակութիւնս բառից, որք ոչ բովանդակեին՝ ի մեզ տալն, անյօժար՝ ի գտանել տեղիս նախընթաց տողից և բաժանեցի զայնս վասն գծիւ՝ ի ձախ կողմ։

Ստուգանալով զայս բազմաժամեայ լանջանքն վաստակ քաղցր հայրենակցաց լինց, վստայեալ եմ, թէ ջերմեռանդութիւն և ջանք իմ առ՝ ի առնել զնա լիակատար և ամենագործ վարձատրեսցին մարդասիրական ներողամտութեամբ առ Թերութիւնս տալին։

ՀԱՄԱՌՕՏՈՒԹԻՒՆՔ ԲԱՌԱՐԱՆԻՆ

ած.	ածական.	прилагательное.
այ	այսինքն.	то есть.
անկ.	անկանոն.	неправильный.
անհ.	անհոլովելի.	несклоняемый.
աշ խ.	աշխարհաբար.	простонародный.
բաղ.	բաղդատական.	сравнительный.
բ. բժ.	բառ բժշկական.	слово медицинское.
բ. պ.	բայ դիմաղուրկ.	глаголъ безличный.
բ. ն.	բայ նպատական.	глаголъ вспомогательный.
բ. ր.	բառ թուաբանական.	слово математическое.
բ. ներգ.	բայ ներգործական.	глаголъ дѣйствительный.
բ. կր.	բայ կրաւորական.	глаголъ страдательный.
բ. հ.	բայ հասարակ.	глаголъ общій.
բ. յ.	բայ ձայնակրական.	глаголъ возвратный.
բ. չ.	բայ չեզոքական.	глаголъ средній.
բ. փ.	բայ փոխադարձ.	глаголъ взаимный.
բ. փ.	բառ փաղաքշական.	слово ласкательное.
գ. ա.	գոյական արական.	существительное мужескаго рода.
գ. ի.	գոյական իգական.	существительное женскаго р.
գ. հ.	գոյական հասարակ.	существительное общаго р.
գ. չ.	գոյական չեզոք.	существительное средняго р.
դ. ինձ. դէպ.	դերանուն.	мѣстоименіе.
դիմ.	դիմաղուրկ.	безличный.
(եկ).	եկեղեցական.	церковный.
ընդ.	ընդհանուր.	общій.
թ. դ.	թուական դասական.	числительное порядочное.
թ. ք.	թուական քանակական.	числительное количественное.
կամ.	կամ.	или.
կտ.	կատարեալ.	совершенный.
կտ. բ.	կատարեալ բայեր.	совершенный глагола.
(հին)	հին բառ.	старинное слово.
տ.	մակբայ.	нарѣчіе.
միջ.	միջարկութիւն.	междометіе.
յ.	յոգնական.	множественное.
յտ.	յատկացեալն.	свойственный.
նախ.	նախադրութիւն.	предлогъ.
նուազ.	նուազական.	уменьшительное.
նուազ. բ.	նուազական բառին.	уменьшительное слова.
շաղ.	շաղկապ.	союзъ.
պատ.	պատկանեալն.	принадлежащій.
սոս.	ռամկական.	простонародный.
վերաբ.	վերաբերեալն.	относящійся.
տես.	տես.	смотри.
ակ.	ակնարկաբար.	иносказательно.

РУССКО-АРМЯНСКІЙ СЛОВАРЬ.

ԲԱՌԱՐԱՆ Ի ՌՈՒՍԱՑ ԼԵԶՈՒԻՆ Ի ՀԱՅՑ

А.

А · շաղ· խոկ , և , այլ , բայց , սակայն ։
А́ · ՀՔ· ահ , բարեւ , ա՛հ , աւաղ ։
А́ А́ Аа! ՀՔ ա՛ ա՛ ։
Аарóнова борóда , նուխ (բոյս) ։
Аббати́сса գ · ի· արքասուհի, արքայուհի, վանահայր , մայրապետ ։
Аббáтскій ած· արքայական , վանահօր։
Аббáтство գ · չ· արքայութիւն , վանահայրութիւն. մենաստան արքայական, վանք , կրօնաստան։
Аббáтъ գ · ա· արքայ, արքահայր , վանահայր , արքատ։
Абіе տ. վազվազակի , փութանակի ։
Абонирова́ніе գ · չ· վարձել տեղւոջ ’ի թատրոնի։ (թատրոնի։
Абонирова́ть բ· ն. վարձել զտեղի ’ի
Абрико́съ գ · ա· ծիրան , ղայսի.— сосновое дерево, ծիրանենի.- сный ած· ծիրանեայ· կազմեալ ’ի ծիրանեայ։
А́бисъ գ · ա· շքնաղիծ, նախագիծ (չինաց)
Абси́нтъ գ · ա· արմնոմ , օշինդր (բոյս)։
Авангáрдъ գ · ա· դունդ յառաջապահ. նախամարտիկ ասրմիկ ։
Аваніо́стъ գ· ա· պարեհագունդ , նախապահակայ զինուորք։
Авансцéна գ· ի· նախատեսարան։
Авангури́нъ գ · ա· սակեպատ , սակեկապ , վայրածուն քար (տէր)։
А́вва գ· ա·հայր, վանահայր։ (հարցանել։
Авгу́рство գ · չ· հաւահմայութիւն , հաւաճանչում։
А́вгуръ գ · ա· հաւահմայ, հաւաճարդ։
Августъ գ· ա· օգոստոս, հաւատարդ։
Августѣ́йшій ած· օգոստափառ։
Авось տ. գուցէ, կարելի է։
Авра́мъ անուն, խոտ շնարհաց։
Авринги́нъ գ· ա· զսռխի, զանկա։
Авро́ра գ· ի· արշալոյս , այգ։
Автокра́тія գ · ի· ինքնակալութիւն։
Автома́тъ գ· ա· ինքնաշարժ մեքենայ։
Авторите́тъ գ· ա· յարգ հեղինակական. վկայութիւն երեւելի հեղինակի։
А́вторскій ած·հեղինակական, հեղինակի։
А́воръ գ · ա· հեղինակ , մատենագիր։
Ага́рь գ· ի· կապար (Քաղքէն)։
Ага́тъ գ· ա· ակատ , այնիհուր (տէր)։
А́ггелъ գ · ա· դև , սատանայ։
Аге́нтъ գ · ա· գործակալ (վաճառականաց)։
А́гнецъ գ· ա· գառն. նշխար քահանայապետական. - Божій, Քրիստոս Փրկիչ. - непорочный , հաղնի (Քաֆ)
А́гница գ· ի· սրոջ , կգ գառն · սուրբ կոյս , օրհնեալ պարկեշտ , մարտիր։
Агня գ· չ· գառն , շիշակ։
Аграма́нты գ· ա· յ· ցանցառեալ ժապաւէն կարեալ ’ի վերջաւորս հանդերձից կանանց և վարագուրաց , եւայլն։
Агроно́мія գ· ի· տեսական դիտութիւն կամ արուեստ երկրագործութեան ։
Агроно́мъ գ· ա· հմուտ երկրագործ ։
Адама́нтъ գ· ա· ադամանդ (տէր)։
Ада́мова голова́, մարմնատակ , լոշտակ, մանրադոյր. - смоква, թուզ. - во яблоко, դրախտահնձոր. եւս ✻ кадыкъ·
Адвока́тство գ · չ· վաստականութիւն։
Адвока́тъ գ· ա· վաստական։
Администра́ція գ· ի· կառավարութիւն։
Адмиралте́йство գ · չ· նաւատան։
Адмира́лъ գ· ա· ծովապետ , զօրագլուխ նաւուց. խեչմարիտ հինչ ։
Адмира́льство գ · չ· ծովապետութիւն։
Адресова́ніе գ · չ·մակագրութիւն, գրելն գհասցէն նամակի , առաքում։
Адресо́ванный ած· գրեալ հասցէ նամակի , յղեալ յանուն սորա։

Адресова́ть б. н. դրել, վհասցեն նա-
մակի, մակագրել. ուղղել, առաքել.
— ться բ. յ. դիմել, դնալ առ ո,
ուղղել, դառնալ:

А́дресъ գ. ա. հասցէ կամ մակագիր նա-
մակի, երեսագիր. անուն վոհատուի՝ի
վերայ մուրհակաց:

А́дскій ած. դժոխային, դժոխոյ. դժո-
խաբնակ. տանջարական, անտանելի:
– камень, դժոխաքար, խարանաքար:

А́дъ գ. ա. դժոխք, դևհեան, տարտարա,
անդարամեռք, անդն տանջանաց. տան-
ջանք. դերեզման. տեղն լի խռովուլ:

Адъю́нктъ գ. ա. օգնական ուսուցչապե-
տի (պրոֆեսորի):

Адъюта́нтъ գ. ա. աջակից, բաղկակից,
հրամանատար զօրապետաց:

Аза́ртный ած. պատահական. վտանգա-
ւոր. բարկացօղ, կռուասէր:

Аза́ртъ գ. ա. որմտութիւն, բարկութի:

А́збука, նղ. – бучка գ. բ. այբենարան,
այբուբենք. — нотная, երաժշտական
նշանախեց.ք: (այբուբենից:

А́збучникъ, ница գ. ա. բ. ուսանող

А́зъ գ. ա. անուն կամ հնչումն առա-
ջին տառին ա ուսուց:

А́зъ դեր. ես:

Ай ձղ. ահ, վայ, ահ, ահ:

А́йва գ. բ. սերկևիլ, հայվայ:

А́истъ գ. ա. արագիլ, տատեղն:

Акаде́микъ գ. ա. ակադեմական (փիլի-
փոս). անդամ Գեմարանի. դերազոյն
տաիճան ուսումնական կարգի:

Академи́ческій ած. ակադեմեան, Գե-
մարանական, Գեմարանի:

Акаде́мія գ. բ. ակադեմիա, դամարձակ,
Գեմարան. ընկերութիւն կամ ժողով
ուսումնասիրաց:

Ака́ція ա. գ. բ. հակակ, հակակիայ (ծառ)

Ака́истъ գ. ա. օրհներգուն: (ական):

Аквамари́нъ գ. ա. թարշիշ, ծովաջուր

Акваре́ль, – лла գ. բ. նկարչութիւն ջրա-
ներկիւ. նկարեալն ջրանեկիւ:

Аквило́нъ գ. ա. հիւսիս. հողմ հիւսիսոյ:

А́ки շաղ. որպէս, որպէս թէ, երբև:

Акко́рдъ գ. ա. ներդաշնակութիւն:

Акку́ла գ. բ. շանաձուկն, շնաձուկն:

Аккура́тность գ. բ. չդուժութիւն, վոյժ
մեծ, ղդուշութիւն.–ратный ած. չիշդ,
ղգոյշ, չդրխտ.–ратно տ. չդուժութեամբ
ուշի ուշով:

Акомпанеме́нтъ գ. ա. երգակցութիւն,
միաբանութիւն երգոց կամ ձայնի յե-
րաժշտութեան:

Акомпанирова́ть բ. ն. երգակցիլ, եր-
գել կամ նուագել՝ի միասին:

Акри́да գ. բ. ջրեակ, մորախ:

Аксельба́нтъ գ. ա. ոսկեթել կամ ար-
ծաթաթել գինուորական զարդ, զոր
կրեն աջակից.ք՝ի վերայ ահեակ ուսոյ:

Аксіо́ма գ. բ. առած, վհիտ:

Акте́рство գ. չ. դերասանութիւն:

Акте́ръ գ. ա. դերասան. թատրոնական
խաղարկու: (նուհի:

Актри́са գ. բ. կին դերասան. դերասա-

Актуа́ріусъ–туа́рій գ. ար. դիւանադպիր,
քարտուղար:

А́ктъ գ. ար. հաւաստիք, վկայութիւնք
(գրով). կալուածագիր, իրաւագիր. դա-
տաստանական դրուածք, վհիտ. գլխա-
ւոր գործողութիւն թատրոնական խա-
ղարկութեան. տարեկան հանդէս ու-
սումնարանաց:

А́кты գ. ա. յ. արձանագրութիւնք, յի-
շատակարանք, ուսումնական գրուածք:

Акуше́ръ ֊. ա. մանկաբարձ, ծնուցիչ.

Акуше́рка գ. բ. կին ծնուցիչ:

Акци́зный ած. մաքսի, մաքսային:

Акци́зъ գ. ա. մաքս, բաժ:

Акціоне́ръ գ. ա. հանգամանակատէր:

А́кція դ. բ. հանգամանակ. հաւաստեալ
թուղթ հանգամանակցութեան:

Алава́стръ տ Алебастръ.

А́лгебра գ. բ. համարողութիւն նշա-
նագրութ, այգեբրայ (տուն ևռաբեան.):

Алеба́рда ֊. բ. սիգաստապար:

Алеба́стръ գ. ա. ալաբաստր:

Александрійскій листъ, ձեռագ. սինե-
սիբի. – стихъ, տեսակ կնճ տաղաչա-
փութեան. — стручки, կակաչիրակ
կակաչիրակ (բոյս):

Алка́ніе գ. չ. քաղց, ցանկութիւն ու-
տելոյ. տենչ, տաստիկ ցանկութիւն.
պահ, պահեցողութիւն:

Алка́ть Б. Ч. քաղցնալ, ունել զգանկու-
թիւն ուտելոյ. ժուժկալել, պահել.
տենչալ. ադահել:

Аллего́рикъ, -ристъ ф. м. պլաթան:

Аллегори́ческій մԺ. պլաթանական:

Аллего́рія ф. ի. պլաթանութիւն:

Алле́я ф. ի. կանաթաձև ճեմելիք ընդ
մէջ ծառոց, ճանապարհ նեղ և եր-
կայն ևս և ծառազարդ: (տես:

Аллилу́ія ф. ի. ալելուիա, օրհնեցէք զ-

Алма́зникъ ф. м. ադամանդալանճառ:

Алма́зчикъ ф. м. ադամանդագործ, գո-
հարագործ, ակնագործ:

Алма́зъ ф. м. ադամանդ, գոհար:

Алова́тый մԺ. ունող սակաւ մնչ զգոյն
կարմիր վարդի:

Ало́й, -лое ф. м. Ч. հալուխ (ծաա):

А́лость ф. ի. վարդագոյն կարմրութիւն:

Алта́рный մԺ. սեղանոյ, բեմական:

Алта́рь ф. м. սեղան, բեմ:

Алты́нникъ ф. м. ընչաքաղց, կաշառա-
ուու. ագահ նա և առ չնչին իրս. ևս
ա Алтынъ.

Алты́ничать Б. Ч. առնուլ զամենա-
կերպ կաշառս, ագահել առ չնչին:

А́лтынъ ф. м. հին դրամ ռուսաց՝ որոյ
գինն էր երեք կոպէկ արծաթի.

А́лфа ф. ի. առաջին տառ պրուբենիոյ
յունաց. ֆոթ. սկիզբն:

Алфави́тный մԺ. պրուբենական, ըստ
կարգի պրևբենիոյ: (ալֆաբետար:

Алфави́тъ ф. м. պրուբենք, պրևբենք.

Алхи́никъ ф. м. քիմիագործ, սակեգործ:

Алхи́мія ф. ի. ալքիմիայ, սակեգործութիւն:

Алчба́ ф. ի. քաղց, անյագ ցանկութիւն:

А́лчничать Б. Ч. ագահել, անյագ լի-
նել. որկրել:

А́лчно Տ. ագահաբար, ագահութ. ան-
յագապար, որկրատութեամբ:

А́лчность ф. ի. ագահութիւն, անյա-
գութիւն, անյագ ցանկութիւն. քաղց:

А́лчный մԺ. ագահ, անյագ. քաղցեալ:

Алый մԺ. վարդագոյն կարմիր:

Альбо́мъ ф. м. յիշատակագիր:

Альмана́хъ ф. м. օրացոյց, ամսացոյց.
տարեկան ՚ի լոյս ընծեռումն շարադ-
րութեանց:

А́льтъ ф. м. միբմոլ կամ թաւ ձայն.
ջութակ մեծ. (դի:

Алѣ́ть Б. Ч. ատանալ զգոյն կարմիր վար-

Аляпова́тый մԺ. անարուեստ, կոպիտ:

Ама́льгама ф. ի. ամալգամայ, զանգուած
հրահալելեաց ընդ սնդիկի:

Ама́натъ ф. м. պատանդ:

Амара́нтъ ф. м. անթառամ (ծաղիկ):

Амба́рный մԺ. շտեմարանի, հատիկա-
նոցի. -барщикъ ф. м. շտեմարանապետ.
շտեմարանապահ:

Амба́ръ ф. м. շտեմարան, հատիկ, հաս-
րատարանոց, տուն վաճառաց:

Амбиція ф. ի. պատուասիրութիւն, ա-
մբիճամտութիւն:

А́мбра ф. ի. ամպար, բուրկին:

Амбразу́ра ф. ի. պատուհան. ծակ յոր-
մոյ վասն զնաւելոյ զբերանս թնդա-
նօթից:

Амво́нъ ф. м. բեմ, ամբիոն, բեմբ:

Амвро́зія ф. ի. ամբրոսիա, կերակուր
դից. աղաւնոյ բոյս:

Амети́стъ ф. м. ամեթովղ, մեղեսիկ
սուտակ. -товый մԺ. ամեթովղեայ:

Амигда́лъ ф. м. նուշ:

Ами́нь Տ. ամէն, եղիցի: (բար:

Аміа́нтъ ф. м. ամիանդ, անարատ, անվհատ

Аммія́къ ф. м. անուշահոտ (աղ կնշ):

Амни́стія ж всепрощеніе.

Амуни́ція ф. ի. հանդերձանք, հանդեր-
ձանի, հանդերձք զինուորաց:

Амуни́чникъ ф. м. անձն՝ ուր շեղջեն
զհանդերձեղինս զինուորականաց:

Аму́риться Б. Ն. ջանալ հաճոյ թուիլ
կանանց, քծնիլ առ կանայս, փաղաք-
շել, տարփածու լինել.

Аму́ръ ф. м. չատուած սիրոյ. սէր:

Амфи́бія ф. ի. երկակենդանի, երկակեն-
դան, երկակենդանիք:

Амфиболо́гія ф. ի. երկայրաբանութիւն.

Амфибра́хій ф. м. երկատուղ (չափ ոտին.):

Амфи́ціи ф. յ. երկատեղեանք:

Амфитеа́тръ ф. պ. ամֆիթեատրոն:

Анабаптистъ ф. м. կրկնամկնորք:

Анагра́мма ф. ի. տառադարձութիւն
անդրատառութիւն (յն ծաղկատառիկ):

Анаканитика ф. ի. մանն տեսարանաբ:

Анализи́ровать ք. հ. վերլուծանել, մանրամասնաբար ննջել:
Анали́зъ գ. ա. վերլուծութիւն, լուծումն, որոշումն կամ ննջումն մանրամասն:
Анали́тика գ. ի. արհեստ կամ կանոնք վերլուծութեան, ուսումն լուծանելոյ. եղանակ դատողութեան որ ելանէ 'ի հետեւմանէ առ նախընթացս և 'ի դոյ առ պատճառն: (լուծուն:
Аналити́ческій ած. վերլուծական, վեր-
Анало́гій գ. ա. դրական:
Анало́гія գ. ի. վերաբանութիւն, համեմատութիւն, ազգակցութիւն, յարաբերութիւն:
Анана́съ գ. ա. անանաս, արքայախնձոր (է պիտի պռոշ ինչ Ա. Գերիչոյ):
Ана́пестъ գ. ա. վերջատանջ (ջուխ ոտն)
Ана́рхія գ. ի. անիշխանութիւն:
Анато́микъ գ. ա. հմուտ 'ի դիտութեան ներքին կազմութեան մարմնոյ կենդանեաց. դիահնահատ, հերձող դիականց:
Анатѣ́мить ք. հ. դիահնահատել, հատանել կամ հերձանել դիակս:
Анатомія գ. ի. դիտութիւն ներքին կազմութեան մարմնոյ կենդանեաց. ուսումն հերձելոյ զմարմինս, դիահնահատութիւն:
Анатомле́ніе գ. չ. հատումն, հերձումն դիականց:
Ана́фора գ. ի. կրկնութիւն (յն ճոպտ):
Анахрони́змъ գ. ա. վրիպակ ժամանակագրական: (նոպզրանը (Ն՝ԷՂԷցոյնեան)
Ана́осма գ. ի. անաթեմայ, նզովք, բա-
Анба́ръ ա. амбаръ.
Ангелополо́бный ած. հրեշտականմման:
А́нгелъ գ. ա. հրեշտակ. ոգի, ոգեազարմ-բութիւն, անուանակոչութիւն. այլ հեղաբարոյ և սրբակեաց:
А́нгельскій ած. հրեշտակային, հրեշտակական, հրեշտակի.
Ангіогра́фія գ. ի. անօթագրութիւն:
Ангіоло́гія գ. ի. անօթաբանութիւն (է. բ.):
Англизировать ք. հ. հատանել, կարճել զագին երիվարի:
Англика́нскій ած. անգղիական (ղբօն):
Анекдо́тъ գ. ա. առացուած ինչ, վէպ, անցք զուարճալի, բան խնդասացից:
Анемогра́фія գ. ի. հողմագրութիւն:
Анемоме́тръ գ. ա. հողմաչափ (գործի):
Анемо́нъ գ. ա. հողմածաղիկ, պուա:
Ани́съ գ. ա. անիսոն. - сный ած. յատ. անիսոնի. - совка գ. ի. ց. ջրի անիսոնեան. - совый ած. պատրաստեալ յանիսոնէ:
Ани́тъ գ. ա. սամիթ, շվիթ (բոյս):
А́нкеръ գ. ա. չափ լինչ հեղանիւթոց:
Аноні́мъ գ. ա. անանուն (շարադրութիւն):
Антаркти́ческій ած. հակարջային, հարաւային (բնաբ, նոյն):
Анте́ки գ. ց. հակատաբերանք, բնակիչք յայս կոյս և յայնկոյս հասարակածի:
Антидо́ръ գ. ա. մատն. նշխարք:
Антидо́тъ գ. ա. հակաթոյն, դեղիթափ:
Антиква́рій գ. ա. հնագէտ, հնախոյզ, հնասէր, հնաքննին. հնախօս:
Анти́къ գ. ա. հնութիւն, մնացուածք հնութեան. հազուագիւտ, ջննաշ իրք:
Антимо́нія գ. ի. ծարիր, յանդարտ:
Антипа́сха գ. ի. կրկնազատիկ:
Антипа́тія գ. ի. հակակրութիւն, դառնոյս ներհակութիւն: (դիմառանը:
Антипо́ды գ. ա. ց. հակառակեայք, ընդ-
Антите́за գ. ի. հակադրութիւն (յն ճոպտ):
Анти́фразисъ գ. ա. հնդնութիւն, ընդդիմաբանութիւն, ներհակական բանիք:
Анти́христъ գ. ա. նեռն, հակաքրիստոս, սուտ քրիստոս:
Анто́новъ огонь, խրտիճներ, կեղցաւ, բազմիկ, հաւր Ա. Անտոնի:
Антономази́я գ. ի. դերանունութիւն:
Антра́ктъ գ. ա. խաղահանգիստ, միջոց ժամանակի 'ի մէջ երկուց խաղուց ('ի նապարնի): (նատուն:
Антресо́ль, - солн գ. ի. վերնայարկ, վեր-
Антрополо́гія գ. ի. մարդաբանութիւն:
Антропото́мія գ. ի. մարդահատութիւն:
Антрша գ. ի. ոստիւն 'ի կաքաւելն հանդերձ շարժմամբ ոտից:
Анонбрахія գ. ի. բազապատ (չափ ոտն.):
Апельси́нъ գ. ա. վարդոտ (պտուղ):
Апелля́нтъ, - ля́торъ գ. ա. բողոքիչ, բողոքարկու:
Апелляціо́нный ած. բողոքական:
Апелля́ція գ. ի. բողոք, բողոքումն (գործ ոտն իրաւարանի 'ի քաղքենական ատեան): взять дѣло на апелляцію, բողոքել 'ի բարձրագոյն ատեան:

Апети́тно ѕ. ախորժանօք։
Апети́тный ած. ախորժահաշակ։
Апети́тъ գ. ա. ախորժակ, ախորժանք, ցանկութիւն ուտելոյ։
Аплике́ գ. անհ. իր ինչ յերկաթէ, պղնձէ եւայլն, պատեալ ոսկւով կամ արծաթով։
Аплоди́рованіе գ. չ. գովութիւն ծափահարութեամբ, ծափահարութիւն։
Аплоди́ровать բ. ն. ծափել, գովել ծափահարութեամբ, ծափս հարկանել։
Апоге́й գ. ա. հեռահիւս (ըստ աստեղաբ)։
Апокали́псисъ գ. ա. յայտնութիւն, գիրք յայտնութեան Յովհաննու։
Апокри́фъ գ. ա. գիրք ի հին կտակարանի, ուր ընկալեալք ի Թիւս Աստուածաշունչ գրուածոց։
Аполо́гія գ. ի. ջատագովութիւն, բան կամ Հատ ջատագովական։
Апо́логъ գ. ա. առակ բարոյական։
Аполе́ксія գ. ի. կաթուած, հարուած յուղեղն։
Аполе́ктикъ գ. ա. կաթուածահար։
Аполекти́ческій ած. կաթուածական։
Апо́столъ գ. ա. առաքեալ. գիրք կամ Թուղթ առաքելոց։
Апо́стольникъ գ. ա. վազգատ կամ լանջանոց վանձնուհանոց։ (լօրէն։
Апо́стольски ѕ. առաքելապար, առաքելաբար։
Апо́стольскій ած. առաքելական։
Апо́стольство գ. չ. առաքելութիւն, կարգ առաքելական։
Апо́строфъ գ. ա. բացագարձութիւն (ըստ Ճարտ.)։ ապտիտոց, շնշա (ըստ տքուչ)։
Апооэ́тма գ. ի. խնամատարեալ առած, ի վերջիկ առացուած։
Априко́съ ѕ абрикосъ։
Апро́шн գ. ի. յ. պահանջումք։
Апрѣ́ль գ. ա. ապրիլ, աշխան։
Апрѣ́льскій ած. վեր. առ ապրիլ ամիսն։
Апте́ка գ. ի. դեղատուն, դեղանոց։
Апте́карь գ. ա. պահպանող դեղատան, տէր վերանոյն, դեղագործ։
Арабе́скъ գ. ա. գրուագ կամ նկար մարդոյ ապայծին առարկայից։
Ара́ло գ. չ. արօր։
Ара́пникъ գ. ա. մտրակ։ (մտրեմ։
Ара́пъ, -пка գ. ա. ի. այր կամ կին սեւ

Арбузъ գ. ա. մեղրապոպ, ձմերուկ։
А́рга գ. ի. կորզան, Թելահան (Ղեբէոյ)։
Аре́на գ. ի. կրկէս, ձիրնեմաց։
Аре́нда գ. ի. տուն ի վարձու. վարձ գեաղոյ կամ կալուածոյ։
Аренда́торъ գ. ա. վարձող գեաղոյ, ի վարձու ունող։
Арендова́ть բ. ն. վարձել զգեստին, եւայլն։
Ареоме́тръ գ. ա. հեղուկաչափ։
Ареопа́гъ գ. ա. արիսպագոս։
Ареста́нтская գ. ի. արգելանոց։
Ареста́нтъ գ. ա. կալանաւոր, բանտարկեալ, արգելական։
Арестова́ть բ. ն. ունել, պատժել. բանտարկել, դնել ի դիպահոջ. պահել, արգելուլ։
Аре́стъ գ. ա. արգելք. պատիժ. բմբռնումն. արգել եղեալ ի վճռ կոչից։
Аристократи́ческій ած. աշխատապետական
Аристокра́тія գ. ի. աշխատապետութիւն. իշխանք, մեծատունք, քաջատոհմք։
Ариоме́тика գ. ի. համարողութիւն, Թուաբանութիւն. -тикъ գ. ա. Թուաբան, հմուտ ի համարողութեան. -ческій ած. համարողական, Թուաբանական։
Аріерга́рдъ, -лія գ. ա. ի. վերջապահ, վերջամարտիկ. վերջամարտ տորմիղ։
А́рія գ. ի. երգ ինչ Թատրոնական։
А́рка գ. ի. կամար։
Арка́да գ. ի. կարգ կամարաց։
Арка́нъ գ. ա. Հնդան, խնդիր. առաստան բմբռնելոյ վերին վարս. սանահատ (չիոց)։
Аркти́ческій ած. հիւսիսային, հիւսիսական, արջային (քնաց)։
Арлеки́нство գ. չ. մխիտար Թիւն։
Арлеки́нъ գ. ա. մխիտար, խնդիրատակ։
Армату́ра գ. ի. սպառազինք, դէնք նշանակք աշխատականութեան. նկար վերաց ի դրօշս։
А́рмія գ. ի. զօրք, խումբ, բանակ։
Арма́къ գ. ա. հանդերձ ինչ զինուորական։
Арома́тница գ. ի. անօթ անուշահոտ նիւթոց. -тный, -тическій ած. անուշահոտ։
Арома́тъ գ. ա. համ ոմ, ծխանկիք, անուշահոտ նիւթք. անուշ հոտ, անուշահոտութիւն։
Аро́нія գ. ի. զգեստ. զգեստն։

Арсена́лъ ф. м. զինարան, զինատուն, զինանոց:
Арте́ль ф. ի. համարատասք, ընկերութիւն կամ ժողով համարատասից:
Арте́льщикъ ф. м. ընկերակից համարատասից. անձն այլոց ընկերութեան:
Арте́нія ф. ի. ընդերակ, նեարդ:
Артику́лъ ф. м. կոնդակագլուխ զինուորական. դիտութիւն զինաշարժութեան. գլուխ կամ հատուած գրոց:
Артиллери́стъ ф. м. հմուտ յարուածոյ ռմբաձգութեան. ընդհանրաձակիւ:
Артилле́рія ф. ի. ընդհանրագէտ, հրազինք. գունդ ռմբակիւ զօրաց. արուեստ հրացանաձգեան:
Арти́стъ ф. м. արհեստագէտ, գիտակ ազատական արհեստից. գուսան:
Артишо́къ ф. м. կանգառ, երինջակ, արտիճուկ (բոյս):
А́рфа ф. ի. սաղմոսարան, տաւիղ:
Арха́нгелъ ф. м. հրեշտակապետ:
Археогра́фія ф. ի. հնագրութիւն:
Археогра́фъ ф. м. հնագէտ:
Археоло́гія ф. ի. հնախօսութիւն:
Археоло́гъ ф. м. հնախօս, հնագէտ:
Архива́рій, - ріусъ ф. м. դիւանապետ:
Архи́въ ф. м. դիւան, պահարան հնութեանց, մատենադարան:
Архидіа́конъ ф. м. աւագսարկաւագ:
Архимандри́тъ ф. м. վարդապետ. վանահայր:
Архипа́стырскій մծ. հովուապետական. - тырство ф. չ. հովուապետութիւն:
Архипа́стырь ф. м. հովուապետ:
Архистратиго́съ ф. м. հրեշտակապետ. զօրագլուխ, սպարապետ:
Архитекто́нъ ф Архите́кторъ.
Архите́кторъ ф. м. Հարտարապետ:
Архитекту́ра ф. ի. Հարտարապետութիւն. ձև և արուեստ շինութեան գործոց ըստ կանոնի Հարտարապետութեան:
Архитра́въ ф. м. մեկնաբան:
Архіепи́скопскій մծ. արքեպիսկոպոսական. - коп-ство ф. չ. արքեպիսկոպոսութիւն:
Архіепи́скопъ ф. м. արքեպիսկոպոս:
Архіере́й ф. м. քահանայապետ, եպիսկոպոս, առաջնորդ:
Архіере́йскій մծ. քահանայապետական. - ство ф. չ. քահանայապետութիւն:
Арши́нъ ф. м. կանգուն, գաշ. գաշ չափ. գաշ մի:
Асбе́стъ ф. м. ազբեստ, ասբեստոս (նիւթ ինչ հանգոյն):
А́спидный մծ: յատկանշ. - ная доска, լեզանակ, ջնջանակ:
А́спидъ ф. м. յատկան, թերթքար, թերթաքար. իժ, տատիճ (օձ չոլոմոյ),
Асе́ссоръ ф. м. ընկերակից, դատաղակից:
Ассигнаціо́нный մծ. պատ. թղթադրամոյ. - банкъ, տեղի, յորում շինեն թղթադրամս:
Ассигна́ція ф. ի. թղթադրամ:
Ассигнова́ть բ. ն. տալ հմանել զդրամսոյ, կարդել, նշանակել (զբոյս). տալ զգրաւոր իրաւունս տանելոյ զդրամս:
Ассигно́вка ф. ի. տալ հմանութիւն, նշանակութիւն (բոյսոյ). մատրհակ առ ի տանել զդրամսոյ ինչ: (կայ, ներկայ:
Ассистентъ ф. м. տարընկերակից, առաջնակից:
Астроло́гія ф. ի. գաղդէտութիւն. աստղաբանութիւն:
Астроло́гъ ф. м. աստղագէտ, գաղդէտ, աղեթարմ:
Астроли́бія ф. ի. աստղագիտակ: (կան:
Астрономи́ческій մծ. աստեղաբաշխական:
Астроно́мія ф. ի. աստեղագիտութիւն, աստեղաբաշխութիւն, աստեղաբանութիւն:
Астроно́мъ ф. м. աստեղաբաշխ, աստեղաբան, աստեղագէտ:
Астроско́пъ ф. м. աստղագիտակ (գործի):
Асфальтъ ф. м. ասփալտ, նաւթ, կասպր:
А́сціи ф. м. ն. անատուները:
А́сь! տ. զի՞ ի, զի՞նչ ի, որպէս:
Ата́ка ф. ի. յարձակումն ի վերայ. պաշարումն:
Атакова́ть բ. ն. յարձակիլ ի վերայ, դիմադրաւ լինել, ի գիմի հարկանել, պատել, պաշարել (զքաղաքն, կամ):
Атама́нъ ф. м. ատաման, զօրագլուխ կազակաց, կամ արկայից (ժողովրդոց:
Атеи́стъ ф. м. անաստուածք, աստուածանող:
Атла́сный մծ. մետաքսեայ:

Атла́съ ґ. м. անկիտ, ատլաս։
А́тласъ ґ. м. դիրք կամ հաւարումն աշխարհագրական Թղթոյ։ (բիմ։
Атле́тъ ґ. м. բմբիշ. բմբշամարտ, ախո-
Атмосфе́ра ґ. ի. մ Թնոլորտ. -ферный, -рическій ած. մ Թնոլորտական։
А́томъ ґ. м. հիւլէ, հիւղ, շաւանդաղ, մանրամաղ փոշի։
Аттеста́тъ ґ. м. վկայագիր, վկայական, վկայութիւն, ընծայագիր։
Аттеста́ція ґ. ի. վկայութիւն։ (նեալ։
Аттесто́ванный ած վկայեալ, վկայարա-
Аттестова́тъ բ. ն. վկայել, վկայարա-նել, տալ վկայական։
Аудито́ріа́тъ ґ. м. ծայրագոյն դատա-տանական տեղի ընտրական կարգի, յորում դնին վաճառականի վէճերը։
Аудито́рія ґ. ի. տեղի ունկնդրութեան, լսարան (՚ի հոմանստրանս)։
Аудито́ръ ґ. м. ունկնդիր. քննիչ, դա-տաւոր (ընտրարկան գործոց)։
Аудіе́нція ґ. ի. ընդունելութիւն, ունկ-նդրութիւն։
Аудіе́нцъ-за́ла ґ. ի. տեսան կամ սրահ ընդունելութեան։
Аукціоне́ръ ґ. м. որ աճեցուցանէ զգինն յաճուրդս։
Аукціо́нъ ґ. м. աճուրդ. հրապարա-կական վաճառումն իրաց. -ціонный ած. աճրդական։
Афе́ры ґ. յ. հնարք, մեքենայք։
Афи́ша ґ. ի, Թուղթ յայտարարութեան։
Афори́змъ ґ. м. առած, վճռական ա-ռացուած, կանոն անհերքելի։
А́хать բ. չ. հառաչել, յոգոց հանել։
Ахти́! ՀՁ. աւաղ, վայ։
А́хъ! ՀՁ. ահ, ա՛հ, աւաղ։
Ашвартова́ть բ. ն. խարսխել զնաւն։
А́ще շ. Թէ, եԹէ. գոլեալ։
Аэрографическій ած. օդագրական։
Аэрогра́фія ґ. ի. օդագրութիւն։
Аэродина́мика ґ. ի. գիտութիւն զօրի-նաց շարժման օդանման նիւթոց։
Аэроли́тъ ґ. м. օդաքար, շանԹաքար։
Аэроло́гія ґ. ի. օդաբանութիւն։
Аэроме́трія ґ. ի. օդաչափութիւն։
Аэрона́втика ґ. ի. օդանաւագիտութիւն։
Аэрона́втъ ґ. м. օդանաւ, օդաստար։
Аэроста́тика ґ. ի. գիտութիւն համան-կշռութեան օդոյ։
Аэроста́тъ ґ. м. օդապարիկ գունա-
Аэръ ґ. м. օդ, տես։

Б.

Ба ՀՁ. բաբէ, վա՛հ, ա՛հ։
Ба́ба ґ. ի. հանի, հօր կամ մօր մայր, մեծ մայր. ծեր կին. կին գեղջուկ. ծնուցիչ, մանկաբարձ. գործի հարուստ հարեցոյ ղեկոյս. խոց կամ հոյ (ՀԷՔՈՅ). Թափ. հա-ւատուն (Լեզուաց). փոխ. կնամարդի, Թուլասիրտ։
Ба́бій ած. կանացի. գերդաման կնոջ։
Ба́бка ґ. ի. հանի, մեծ մայր. մանկա-բարձ. կոճ, վեց. որոյ, խաւրձ կանե-ղի. փայրկի տալ. ջզահատ։
Ба́бничать ж повивать։
Ба́бочка ґ. ի. ԹիԹեռն, ԹրԹուր։
Бабро́вый ած. պատ. բեղկի մշկոյ. շի-նեալ ՚ի մորթոյ բեղկի մշկոյ։
Ба́бръ ґ. м. գազան ՚ի սեռէ վագրոց։
Ба́бушка ґ. ի. հանի, մեծ մայր. ման-կաբարձ. ծեր կին։
Бага́жъ ґ. м. ազն, կարասիք, հան-գերձանք, ինչք ճանապարհի։
Ба́горъ ґ. м. ծիրանի (գոյն ՛ի նմա ՀԷՔՒ)։
Баго́ръ ґ. м. մեծ կիս հատատաեալ ՚ի վե-րկոյն ձողոյ, արձէն, բազմարձէն ձկնորսաց
Багре́ніе, -нье ґ. չ. ներկիլն ՚ի գոյն ծիրանի. արձէնորսութիւն։
Багре́цъ ґ. м. ծիրանի ներկ։
Багри́льщикъ ґ. м. արձէնորսաւոր։
Багри́ть բ. ն. ծիրանաներկել։
Багри́ть բ. ն. որսալ զձկունս բազմարձէնիս
Багри́ться բ. յ. ներկիլ ՚ի գոյն ծիրա-

նի. առնալ զգոյն ծիրանի. թաթա-
ւիլ յարեան, արիւնաշաղախ լինիլ:
Багро́вина գ. բ. արած հարածի, ծի-
րանագոյն նիշք ի վերայ մարմնոյ:
Багро́вость գ. բ. ծիրանի կամ բոս-
րայնի գոյն, կարմրակապտագոյն գոյն:
Багро́вый ած. ծիրանի, ծիրանեղէն,
կարմրակապտագոյն:
Багро́вѣть բ. չ. ծիրանանալ, լճճանալ:
Багряни́ца գ. բ. ծիրանի պատմուճան
կամ կերպաս:
Багряноро́дный ած. ծիրանածին, ծա-
գաւորական, արքայատոհմ:
Багря́ность գ. բ. ծիրանի գոյն:
Багря́ный ած. ծիրանի, ծիրանագոյն:
Багу́льникъ գ. ա. ազնարնի վայրի,
լեհանատատ, խնկուկն:
Бада́нъ գ. ա. վիճահերձ, քարահերձ
(բոյս): (բոյս):
Бадиджа́нъ գ. ա. պտղենիան, բադրիջան
Бадря́нка գ. բ. բադրանիկ (բոյս):
Бадья́ գ. բ. ջուրան, անօթ լոյտարերման:
Бадья́нъ գ. ա. բադիան, անկան սինեաց-
ւոց. - дикій, դիկամանն, կրետարկոս:
Ба́за գ. բ. պատուանդան, հիմն սեան:
База́льтъ գ. ա. սեւակուռ, երկաթակուռ:
База́рный ած. վաճառանոցի, շուկայի:
База́ръ գ. ա. վաճառանոց, վաճառա-
տեղի, շուկայ:
Базили́ка գ. բ. շահատպրամ, սկհան:
Бакалейный ած. մրգեղէն. մրգեվճառ:
Бака́нъ գ. ա. բական, կարմրանկրկ մի-
ղեալ յորդանի կարմրոյ:
Бакбо́рдъ գ, ա. ձախակողմն նաւու:
Бакенба́рды գ. բ. յ. հերք ծնօտից:
Ба́кенъ գ. ա. խարխանիշ. ժայռանիշ:
Баккала́връ գ. ա. բակալաւր (սաստիճան ոտիճան ի հոգեւոր ճեմարանս)։
Бакла́га, жен. - лажка գ. իննգարեան փայ-
տեայ անօթ հեղանիւթոյ (բոկլաշկայ):
Бакла́нъ գ. ա. հողանոթ, ծովագառաւ:
Балага́нъ գ. ա. տաղաւար, հիւղ:
Балагу́рить բ. չ. զուարճաբանել:
Балагу́ръ գ. ա. զուարճաբան, զուար-
ճախօս, կատակասէր:
Балала́йка գ. բ. նուագարան լինչ եռաղի:
Баламу́тить բ. ն. շիոթել զոր անհ-
նթեթ բանիւք:
Баламу́тъ գ. ա. շիոթող:
Балансе́ръ գ. ա. լարաթաղայ:
Балансирова́ть բ. չ. խաղալ ի վերայ
առատանի կամ լարի. պահպանել զհաւատարիշտութիւն:
Бала́нсъ գ. ա. հաւատարիշտութիւն.
ճշմարտութիւն. հաւատարմութիւն դնոյ. հաւատարչատիւթիւն հաշուոյ. հաշուի դիր (ճշմարտիցիմ ես աչքանատոյց):
Бала́стъ գ. ապ. նաւախիճ:
Балахо́нъ գ. ա. զգեստ լինչ շինականաց:
Балбе́съ գ. ա. տխմար, բիրտ, անկիրթ:
Балдахи́нъ գ. ա. ամպհովանի:
Бале́тъ գ. ա. կարգաւորատրութեան հան-
դերձ մեջկատակութեանէ, ցուցք:
Ба́ливать բ. չ. ցաւիլ, զգալ վշտաւ.
յաճախ տիրանալ:
Балли́стика գ. բ. ձգարանութիւն, ա-
րուեստ ռմբաձգութեան:
Ба́лка գ. բ. դերան, դերան առատապէս
*կամ տախտակամած յատակի տան. ծղթոր, ձղրակ. անձուկ և նեղ հո-
վիտ. հեղեղատ ի միջ լերանց:*
Балко́нъ գ. ա. պատշգամ, պատշգամբ:
Балла́да գ. բ. տղդ լինչ բանաստեղ-
ծութեան. կարաւերգութիւն:
Балова́ть բ. ն. ատահարել. զուարճել.
տպտիանել, աւերել (զՔրս Տանկանց խոյն). փայփայել, փաղաքշել:
Ба́ловень գ. ա. ատահակ. խաղասէր.
փայփայեալ, տպտիանեալ վարուք:
Баловни́къ, - ница գ. ա. բ. ատահակ,
խաղասէր, խնա. փայփայիչ:
Балотирова́ніе գ. չ. քուէարկութիւն,
ընտրութիւն քուէից կամ վիճակաւ, վիճակարկութիւն:
Балотирова́ть բ. ն. ընտրել քուէից
կամ վիճակաւ, քուէարկել:
Балотиро́вка ի балотированіе.
Балъ գ. ա. խնջոյք, հայկեղցոյ հան-
դիսաւոր. հանդէս կարգաւոր. քուէ:
Бальзами́нъ գ. ա. պալատան, բալսամին:
Бальзамирова́ніе գ. չ. զմռսանք, դեղով
պատելն զմարմին մեռելոց առ՝ ի պահպանել զոյն ի նեխանալ:
Бальзамирова́ть բ. ն. զմռսել, պատել

դեղովք զմարմին մեռեալոց։

Бальза́мъ գ. ա. բալասան, բալսամոն, պալասան։

Ба́льный ած. խնջոյական, հացկերու-թական. կաբասահանդէսի։

Балюстра́да գ. ի. վանդակասիւնք. կարգ սիւնազարդ վանդակաց։

Баля́сина գ. ի. վանդակասիւն։

Баля́сы պ. балюстрада։

Бамбу́къ գ. ա. բամբուկ (եղէգն)։

Бана́нъ գ. ա. բանան, բանանաս, (պտուղ և ծառ)։

Банда́жъ գ. ա. աղէկապ. փաթեթ, խախտեալ անդամոց կապն։

Бандеро́ль գ. ա. մաքսադրօշ։

Банди́тъ գ. ա. վտարանդի, ելուզակ։

Бандулье́ра գ. ի. փոկ մահապէն զինուորաց։

Банду́ра գ. ի. բանդիւռն, մանտոլա։

Ба́нить բ. հ. մաքրել զինդանօթն. պա-հել ՚ի ջերմ ջուր, թրմել. լուանալ զձկունս։

Ба́нка գ. ի. շիշ լայնաբերան, — кровососная սրուակ արեան. գահ, դար, ընդ ջրով ծաճկեալ. բարձրաւանդակ։

Банке́тъ գ. ա. խնջոյք, կոչունք, հանդի-սաւոր հացկերոյթ. պահանդաթուխ. մայթ, լծիկ։

Банки́ръ գ. ա. սեղանաւոր, լոմբայաթախ. վաճառական որ սեղանիսկ զգրաս ՚ի ձեռն մուրհակաց։

Банкру́тство գ. չ. սնանկութիւն։

Банкру́тъ գ. ա. սնանկ։

Ба́нкъ գ. ա. դրամանոց, դրամատեղի (տո-ւոնի նմ հասպրնկոց). տեսակ ինչ թղ-թախաղի. դուռար դրամոց ՚ի խաղի, թուով ոմնէ ոմնէդուրեան։

Ба́нникъ գ. ա. վրձին, մաքրիչ թնդա-նօթի. ձաղկաւել, աւել, որով ձաղ-կին ՚ի բաղանիս ոտասոյ վէր գրանոց։

Ба́нный ած. բաղանեաց։

Ба́нтъ գ. ա. կապ, հանդոյց։

Ба́нщикъ գ. ա. բաղանիկապան, տէր բա-ղանեաց. ապատաւոր ՚ի բաղանիս։

Ба́ня գ. ի. բաղանիք, լոգարան։

Бараба́нить բ. հ. թմբկահարել, հար-կանել զթմբուկ. հռչակել, հռչակ հարկանել։

Бараба́нный ած. թմբկի, թմբկային.— бой թմբկահարութիւն, ձայն թմբկաց։

Бараба́нщикъ գ. ի. թմբկահար. հռչա-կիչ, հրատարակիչ համբաւոյ։

Баранина գ. ի. ոչխարենի, միս ոչխարի։

Бараба́нъ գ. ա. թմբուկ, շեփոր. թմբուկ ականջաց և ժամացուցի. օդաւիոս մե-քենայ ՚ի հանքս. դլան ՚ի բեռնաբարձ մեքենայս։

Бара́нiй ած. ոչխարի. շինեալ ՚ի մո-ցոյ ոչխարի. — языкъ. գառնալեզու (խոտ)։

Бара́нка—ки. գ. ի. տեսակ ինչ բոկեղէն, փոքրիկ մորթէք գառանց։

Баранъ գ. ա. ոչխար, խոյ, հօտ, խոյ կամ բաբան (Ղեբէնաց). տեսակ ինչ անուրդ մեքենայի. մեծ յղկիչ. քերանիք (ատկաղ)։

Бара́хтаться բ. յ. ընդդիմանալ, հակա-ռակիլ, ոգորիլ, մաքառիլ, հարկանել ձեռօք և ոտիւք։

Барбари́змъ գ. ա. սխալանիք ըստ սար-ցութեան կամ մաքրութեան լեզուի։

Барбари́сникъ գ. ա. ծորենի. պատրաս-տեալ կամ եփեալ ՚ի ծորկ։

Барбари́съ գ. ա. ծոր, կծոխուր։

Баргамо́тъ պ. бергамотъ։

Ба́рда գ. ի. դիզան, մրուր։ (լունդն։

Барельефъ գ. ա. խորաքանդակ, խորե-

Ба́ринъ գ. ա. տէր, պարոն, իշխան, այր աղնուական։

Ба́рiй գ. ա. բարիոն (Ղեպազ ինչ օքծոքո-գոյն.) հող ինչ աղային։

Ба́рка գ. ի. վարքայ, նաւակ։

Баркасъ գ. ա. մեծ վարքայ։

Баро́метръ. գ. ա. ծանրաչափ, ծանրացոյց, հղանակացոյց։

Баро́нъ գ. ա. բարոն։

Ба́рочникъ գ. ա. վարքայատէր. դործա-ւոր ՚ի վերայ վարքայի։ (կան։

Ба́рскiй ած. տիրական, տեառն, իշխանա-

Барсу́къ գ. ա. գորշուկ, փորսող։

Ба́рсъ գ. ա. յաւազ, վագր։

Ба́рхатецъ—тка պ. маргаритка։

Ба́рхатный ած. թաւշեայ։

Ба́рхатъ գ. ա. թաւիշ, թաւլինջ։

Ба́рщина պ. боярщина։

Ба'рыня ґ. ѣ. տիկին, տէրուհի, իշխանուհի։
Барышникъ ґ. м. վաճառորդ, վերջակ։
Барышничать բ. չ. վաճառորդութիւն, վերջակութիւն առնել։
Ба'рышня ґ. ѣ. օրիորդ աղնուական։
Барышъ ґ. м. շահ, օգուտ։
Ба'сенка ґ. ѣ. համառօտ առակ։
Баси'стъ ґ. м. բամբռնչիւն. նուագող 'ի վերայ բամբռնուագարանի։ (կարան։
Баснописецъ ґ. м. առակագիր, առակ-
Баснослóвіе ґ. չ. առասպելաբանութիւն, դիւցազնութիւն. առակախօսութիւն։
Баснослóвный ած. առասպելաբանական. դիւցազնական. առասպելական, կեղծ։ (լարան։
Баснослóвъ ґ. м. առակախօս, առասպել-
Ба'сня, -сни ґ. ѣ. առակ (ἔκφρασις). առակ, կեղծիք, առասպել։
Бассе'йнъ ж водоемъ։
Бастіóнъ ґ. м. մարտկոց, պատուար։
Басъ ґ. м. բամբ, թաւ ձայն. բամբասան. բամբռնուագարան. բառաղիւ։
Баталіóнъ ґ. м. բատալիոն, զօրադունդ (յորում են 1000 զինուորք,)-կարե. բանակելոյն դասաւորեալ դունդ զօրաց։
Батаре́я ґ. ѣ. Թնդանօթք, բաղմութիւն Թնդանօթից հանդերձ ամենայն պիտոյիւք նոցա 'ի հարկանել զամրոց և այլն. տեղի Թնդանօթից։
Бата'тъ ж пататъ
Бати'стъ ґ. м. բատիստ, փաս լինչ նուրբ և ազնիւ։
Бато'гъ ґ. м. հասս մորչ։
Батометръ ґ. м. խորաչափ, դործի չափելոյ զխորութիւն ծովուց։
Батра'къ ґ. м. շինական վարձկան։
Баты'рщикъ ґ. м. մրագարկ (ռուս)։
Ба'тюшка ґ. ѣ. հայր. տէր հայր։
Бау'лъ ґ. м. արկղ լինչ երկայն, մաշկապատ և երկաթակապ։
Бахвалъ ж хвастунъ։
Бахрома' ґ. ѣ. վերջաւոր, վուշոջ, ժապաւէն վերջաւոր։
Бахро'мщикъ-ца ґ. м. ѣ. վերջագործ։
Ба'цнуть բ. н. հարկանել յանկարծակի։
Бацъ ած. հարկանելն յանկարծակի։
Ба'шенный ած. աշտարակի, աշտարակային, բերդային։
Башка' ґ. ѣ. դլուխ մեծ ձկան. ըմբռնուող վերջ դարբնոց. վոխ" : այլ Թանձրամիտ, ախմար։ (Թաթ.
Башма'къ ґ. м. մաշկի, մուճակ, հողա-
Башма'шный ած. մաշկի, պատ" . մաշկագործ։
Ба'шня ґ. ѣ. աշտարակ, բուրգն։
Баю, байбаю, баюшки, баю. որ որ, բառ այս անվախճան 'ի դործածի 'ի նկնելդեղեխայս.
Баю'кать բ. н. երգելով որ որել, ննջեցուցանել զերեխայն։
Бди'тель ґ. м. հսկող. պահապան. հոդայող, հոդատար։
Бди'тельность ґ. ѣ. հսկողութիւն, արթնութիւն, արթնութիւն. հոդատարութիւն հոդայողութիւն։
Бди'тельный ած. հսկող, արթուն, անքուն. դգաստ. հոդատար. խնամոտ։
Бдѣ'ніе ґ. չ. անքնութիւն, արթնութիւն, հսկումն, հսկողութիւն. հոդատարութիւն, հոդայողութիւն։ всенощное - հսկումն։
Бдѣть բ. չ. անքուն մնալ, արթուն կալ. հսկել, արթնել. հոդալ,
Бегемо'тъ ґ. м. ձիագետն, ծովաձի, բեհեմովթ։ (բայիւն։
Беде'рный-дрешный ած. աղքեր, աղքատ։
Бедра-ро ґ. ѣ. աղդր, ղնատ, երանք։
Бедренéцъ ґ. м. սեռատեսակ (բոյս)։
Безала'берный ж безтолковый։
Безбóжіе ґ. չ. անաստուածութիւն։
Безбóжникъ ґ. м. անաստուած, աստուածատեաց, որ ոչ երկնչի յաստուծոյ։
Безбóжничать բ. չ. անօրինել, վարել անաստուածաբար, անիրաւաբար, առանց խղճմտանաց։
Безбóжничество ж безбожіе (նաբար։
Безбóжно ն. անաստուածաբար, անօրէն։
Безбóжность ґ. ѣ. անաստուածութիւն։
Безбóжный ած. անաստ, անօրէն, անիրաւ, անդութ։
Безбóліе ґ. չ. անցաւութիւն։
Безболѣзненный ած. առանց, անցաւ։
Безборóдый ած. անմօրուս։
Безбоя'зненный ած. աներկիւղ, անվեհեր, անահ,

Безбра́нный ж. խաղաղ, հանդարտ, անդորր, անխռով։
Безбра́чіе-чность գ. է. ե. անամուսնութիւն, կուսութիւն, վիճակ ամուրեաց։
Безбра́чный ած. ամուրի, անամուսին, կոյս, անպսակ։
Безбѣ́дный ած. ազատ ՚ի չքաւորութենէ. անխտանդ. անվիշտ։
Безви́нно տ. անմեղաբար, ՚ի զուր։
Безви́нность գ. ի. անմեղութիւն. մաքրութիւն։
Безви́нный ած. անմեղ, անպարտ. մաքուր, անարատ։
Безвку́сіе գ. է. անհամութիւն. անճաշակութիւն։
Безвку́сность գ. է. անհամութիւն։
Безвку́сный ած. անհամ, անճաշակ։
Безвла́сный ած. անհոգ, հաղատ։
Бтзвла́стіе գ. է. անիշխանութիւն։
Безвла́стный ած. առանց իշխանութեան, անզօր։
Безво́дица գ. ի. երաշտ, չորութիւն։
Безво́дный ած. անջուր, ցամաք։ (լիան։
Безвозвра́нный ած. անդարձ. անխափան
Безвозвра́тный ած. անդարձ, անդառնալի, անդարձութենէ։
Безвозду́шный ած. անօդ, առանց օդոյ։
Безвозме́здно տ. ձրիաբար, անվարձ. առանց վարձատրութեան։
Безвозме́здный ած. անվարձ, ձրի, ձրիական, անարժան։
Безволо́сый ա безволосый։
Безвре́дный ած. անվնաս, անվնասակար. ողջ, ամրողջ։
Безвре́менный ած. տարաժամ, ապաժամ. ձախող, ձախորդ, անյաջող։
Безвы́годный ած. անօգուտ, անշահ։
Безвы́ходно տ. անել, անդադարակաց։
Безвѣ́домо ա Безвѣстно։
Безвѣ́домый ած. անյայտ, անդէտ, անտեղեակ։
Безвѣ́ріе-ство գ. է. անհաւատութիւն։
Безвѣ́рный ած. անհաւատ։
Безвѣ́стно տ. անյայտաբար, անհետ։
Безвѣ́стность գ. ի. անյայտ գոլն. անյայտութիւն։
Безвѣ́стный ած. անյայտ։
Безвѣ́тріе գ. է. անհողմութիւն։
Безгла́вый ած. անգլուխ։
Безгла́зый ած. անաչեայ, կոյր։
Безгла́сіе գ. է. անձայնութիւն, համրութիւն։
Безгла́сный ած. անձայն. համր, անբարբառ, ծածկեալ։
Безголо́сый ած. անձայն, նուազաձայն։
Безгра́мотный ած. անուս, անդրագէտ։
Безграни́чный ած. անսահման, անկատար, անեղ, անեղծանելի։
Безгрѣ́шно տ. ամենաղաբար. իրաւացի։
Безгрѣ́шность գ. ի. անմեղութիւն։
Безгрѣ́шный ած. անմեղ, արդար։
Безде́нежно տ. ձրի, ձրիաբար։
Безде́нежный ած. անդրամ, ձրիաբար։
Безде́нежье գ. է. պակասութիւն դրամոց, ժամանակ պակասութեան դրամոց։
Бе́здна գ. ի. անդունդ, խորխորատ, վիհ. դժոխք, յատակք դժոխոց. անթիւ, անհամար (կիւ)։
Бездо́ждіе գ. է. երաշտութիւն։
Бездо́ждный ած. անանձրեւ, երաշտ։
Боздо́льный ած. անմասն. առանց ունելմտնահան տեղւոյ։
Бездо́нный ած. անյատակ. խորխորատ. վտխ՚՚ չափազանց շատ՚՚։
Безду́шный ած. անհոգի, անշունչ, մեռեալ. անօրէն, անխիղճ, անդութ։
Бездыха́нный ած. անշունչ։
Бездѣ́йственный ած. աննեղծարածական, որ չունի ղնեղծարածութիւն։
Бездѣ́йствіе գ. է. անդործութիւն, ապրատութիւն։
Бездѣ́лица գ. ի. մոռիք, չընչին, վատթարին ինչ կամ գործք։
Бездѣ́ліе-лье գ. է. պարապ ժամանակ, պարապուն. անգործութիւն. չնչին գործք։
Бездѣ́льникъ գ. ա. անզգամ, չարագործ, ապիրատ, անամօթ։
Бездѣ́льничество գ. է. անզգամութիւն, չարագործութիւն, գործք կամ վարք հակառակ բարոյականութեան։
Бездѣ́льный ած. անգործ, պարապ։
Бездѣ́тный ած. անզաւակ. ամուլ։
Бездѣ́тство գ. է. անզաւակութիւն, ամլութիւն։
Безжа́лостно տ. անգթաբար, անխնայ։
Безжа́лостный ած. անխնայ, անգութ, անողորմ, անկարեկիր, խիստ, բարկասիրտ։

Безжва́чный ած. անորոձ:
Безже́нный ած. անկին, ամուրի:
Безже́нство գ. չ. անկնութիւն, վիճակ ամուրեաց:
Безжи́зненный ած. կենաղուրկ, մեռեալ:
Беззабо́тно տ. անհոգաբար:
Беззабо́тность գ. ի. անհոգութիւն, անհոգողութիւն, անփութութիւն, անհոգ գոլն:
Беззабо́тный ած. անհոգ, անփոյթ:
Беззави́стный ած. աննախանձ:
Беззазо́рный ած. անամոթ, անամօթապարտ:
Беззако́ніе գ. չ. անօրէնութիւն, անիրաւութիւն, օրինազանցութիւն:
Беззаконникъ գ. անօրէն, օրինազանց:
Беззако́нничать բ. չ. անօրինել:
Беззако́нно տ. անօրինաբար:
Беззако́нность գ. ի. անօրէնութիւն, անիրաւութիւն:
Беззако́нный ած. անօրէն, անիրաւ, չարաբարիշտ. ապօրէն, ապօրինի.
Беззащи́тный,—ступный ած. անօգնական, անպաշտպան:
Беззву́чный ած. անձայն, անհնչիւն:
Беззло́біе գ. չ. անչարութիւն:
Беззло́бный ած. անչարաչար, աննախանձ, բարեսիրտ:
Беззра́чность-чіе գ. ի. կուրութիւն. տգեղութիւն. կոյր կամ տգեղ գոլն:
Безра́чный ած. կոյր. տգեղ:
Беззу́бый ած. անատամն, ատամնատ, ատամնաթափ, ժոռատ:
Безква́сный ած. անխմոր:
Безколѣ́нный-ночный ած. անծունր, անկապ (էջեփ նոյն:)
Безконе́чно տ. անվախճան, աննահման, անվերջ, յաւիտեանս:
Безконе́чность գ. ի. անվախճանութիւն, յաւիտենականութիւն, անքաւութիւն, անչափութիւն:
Безконе́чный ած. անվախճան, անվերջ, անեղը, յաւիտենական. անթիւ, անհուն:
Безкоры́стіе գ. չ. անշահասիրութիւն, անշահախնդրութիւն, անաչառութիւն:
Безкоры́стный ած. անշահասէր, անշահախնդիր, անաչառ. անշահ, անօգտաքեր:
Безкро́вный ած. անարիւն, սակաւարիւն. անհովանի. անաղդատական, որք. առանց հեղման արեան:
Безкры́лый,-лый ած. անթև:
Безла́дица գ. ի, տարաձայնութիւն, անհամաձայնութիւն, շփոթ, խառնակութիւն:
Безле́стный ած. անկեղծ, մաքրիմ, անմարդահաճոյ, անշողոքորթ:
Безли́чный ած. անդէմ, դիմաքուրկ:
Безлу́нный ած. անլուսին, մթին:
Безлѣ́сный ած. անանտառ:
Безлю́дный ած. անմարդ, անմարդաբնակ, անբնակ, ամայի:
Безме́здность գ. ի. ձրիականութիւն, ձրի գոլն:
Безме́здный ած. ձրի, ձրիական, անվարձ:
Безме́нъ գ. ա. կշռոց, ձեռակշռոց:
Безмо́зглый ած. յիմար, անմիտ, անուղեղ:
Безмо́лвіе գ. չ. լռութիւն, անդորրութիւն:
Безмолвно տ. լռութ, լռելեայն. անդորրութ
Безмо́лвный ած. լուռ, անխօս, անմռունչ, անպատասխանի. անհակառ. անդորր, խաղաղ, անվրդով:
Безмо́лвствовать բ. չ. լռել, լուռ կալ, պահպանել զլռութիւն:
Безмо́щный ած. անզօր, տկար:
Безмужіе գ. չ. անայր կամ ամուրի գոլն:
Безмужняя գ. ի. անայր, կին անպսակ:
Безмѣ́рно տ. չափազանց, յանչափ:
Безмѣ́рность-ріе գ. ի. անչափութիւն, չափազանցութիւն:
Безмѣ́рный ած. անչափ, չափազանց:
Безмяте́жный ած. հանդարտ, անվրդով անդորր, խաղաղ, անխռով:
Безнадежность գ. ի. անյուսութիւն, յուսահատութիւն, յուսարեկութիւն:
Безнаде́жный ած. անյոյս. յուսահատ. կատածելի, երկբայական:
Безнапастный ած. անվտանգ:
Безнасле́дный ած. անժառանգ:
Безнача́ліе—льство գ. չ. անիշխանութիւն:
Безнача́льно տ. անսկզբնաբար:
Безнача́льность գ. ի. անսկզբնութիւն, անսկզբնաւորութիւն, յաւիտենականութիւն:
Безнача́льный ած. անսկիզբն, յաւիտենական:
Безневѣ́стная գ. ի. անհարսնացեալ:
Безно́гій ած. անոտն:

Безно́сый ж. անուռնչ, անքիթ։
Безнра́вственность գ. ի. անբարոյակա-նութիւն, վատաբարոյութիւն։
Безнра́вственный ած. անբարոյական, վատաբարոյ, անպարկեշտ։
Безо ս. безъ։
Безо́аръ-рдъ գ. ս. դեղքաւի։
Безоби́дный ած. անվնաս, անդլխկ, օրի-նաւոր։
Безо́блачный ած. անամպ, պարզ։
Безобра́зить բ. ն. տգեղացուցանել, անշ-քացուցանել, եղծանել։
Безобра́зіе—зность գ. չ. ի. տգեղութիւն, ան-վայելչութիւն, դարշադիմութիւն։
Безобра́зный ած. տգեղ, դարշադէմ, զազրատեսիլ։ անհոռնի, անձև, տգեղ, անվայելուչ։
Безоброчный ած. անհարկ, ապահարկ։
Безогово́рочно տ. առանց պատճառա-նաց. անպայմանն, անդադար։
Безогово́рочный ած. անպատճառ, ան պայ-ման, անհակառ, առանց պայմանի։
Безо́кій ս. безглазый։
Безопа́сно տ. անվտանգ, ապահով։
Безопа́сность գ. ի. ապահովութիւն, անվը-տանգաւորութիւն։
Безопа́сный ած. անվտանգ, ապահով, անահ, անեղկիւղ, անվտանգ։
Безору́дный ած. անզօրծարան, անզործ, առանց գործարանաց։
Безору́жный ած. անզէն, զինաթափ։
Безостано́вочно տ. անդադար։
Безостано́вочный ած. անդադար, շա-րունակ, անընդհատ, յարատև։
Безотвѣ́тность, -тіе գ. ի. չ. անպատաս-խանի դոյն. անհնարութիւն ձշմարտե-լոյ զինքն. անձայնութիւն, լռութիւն։
Безотвѣ́тный ած. անպատասխանի, ան-վիշիշ, որ չկարէ արդարացուցանել զինքն. անձայն, լուռ, անխօս։
Безотвѣ́тственный ած. ազատ ’ի պա-տասխանատուութենէ, անպարտ, ազատ ’ի տալոյ պհանջս։
Безотвя́зный ս. неотступный։
Безотлага́тельно տ. անյետաձիգ.
Безотлага́тельный ած. անյետաձիգ, ա-նանց յապաղման։
Безотлу́чно տ. անմեկին, անբացակայ։
Безотлу́чность գ. ի. անընդհատ ներկա-յութիւն, անմեկնելի դոյն։
Безотлу́чный ած. անբացակայ, անմեկ-նելի, անհեռանալի, յարակից։
Безотмѣ́нный ած. անխոխոնելի։
Безотра́дность գ. ի. անմխիթարութիւն։
Безотра́дный ած. անմխիթար, անսփոփ, տրտում, տխուր։
Безотсро́чный ած. անյետաձիգ, առկա-ղական, աննահանջելի։
Безотчётность գ. ի. անպատասխանատու-ութիւն, անհամարատուութիւն, ինքնիշ-խանութիւն, ազատութիւն։
Безотчётный ած. անպատասխանատու, անհամարատու, ազատ, ինքնիշխան, ինքնակամ։
Безошибочно տ. անսխալ, անվրէպ։
Безоши́бочный ած. անսխալ, անվրէպ, ուղիղ, անտարակոյս։
Безпа́лый ած. անմատն, մատնատ։
Безпа́мятный ած. անյուշ, տկարամիտ, խօթամիտ, մոռացկոտ։
Безпа́мятство-ность գ. չ. տկարամտութիւն, անյուշութիւն մոռացկոտութիւն. մտաթափութիւն, ուշաթափութիւն, թմրութիւն։
Безпамятѣть ս. обезпамятѣть։
Безпа́рный ած. անղոյգ, անհատ, կոխատ։
Безпа́шпортный ած. անանցագրեալ ուղեթ։
Безперево́дный ած. անվերլծանալի, ան-պատճառելի. անվտանգելի (պրոմ ևմ տո-հրոմէ)։
Безпе́рый ած. անվերտուր, վերտաթափ։
Безпечаліе—ность գ. չ. ի. ուրախութիւն, անտրտմութիւն, անտխրութիւն։
Безпеча́льный ած. ուրախ, անտրտում. անվտանգ, ապահով։
Безпе́чно տ. անհոգաբար։
Безпе́чность գ. ի. անհոգութիւն, անվեյ-թութիւն, անվտութիւն։
Безпе́чный ած. անհոգ, անվեյթ, ան-վտգիթաբար։
Безпла́тный ած. ձրի, անվարձ։
Безпле́менный ած. անցեղ, անատհմ։
Безпло́діе գ. չ. անպտղութիւն. ամրութիւն։
Безпло́дность գ. ի. անպտղութիւն, անբեր-րութիւն. ամրութիւն, անծնութիւն. անշահութիւն, անօգ-

տութիւն։

Безпло́дный ած. անպտուղ, անբերրի, անբերդուն. ամուլ. անօգուտ, անշահ, ՚ի զուր, ունայն։

Безпло́тный ած. անմարմին, աննիւթ, աննիւթական, հոգևղէն։

Безподо́бно տ. անման։

Безподо́бность. գ. ի. աննմանութիւն, անզուգականութիւն, անհամեմատութիւն։

Безподо́бный ած. աննման, անհամեմատ, անօրինակ, անզուգական։

Безпокое́ніе գ. չ. անհանգիստ առնելը, անհանգստացուցանելը, նեղութիւն։

Безпоко́йно տ. անհանգիստ։

Безпоко́йность գ. ի. անհանգստութիւն, անհանգստութիւն, անանդորրութիւն, նեղութիւն։

Безпоко́йный ած. անհանգիստ, անանդորր. ձանձրացուցիչ, նեղիչ. շլոթարար։

Безпоко́йство-віе գ. չ. անհանգստութիւն, անհանգստութիւն. ձանձրոյթ, նեղութիւն, անձկութիւն. խռովութիւն, շլոթ. հոգացողութիւն, զբաղմունք ՚ի խռովութիւն հոգւոյ։

Безпоко́ить բ. ն. անհանգիստ առնել, չտալ ղհանգիստ, ձանձրացուցանել, նեղել, վշտացնել. -ться բ. յ. անհանգիստ լինիլ, շլոթիլ. նեղիլ. մտատանջիլ. աշխատ լինիլ, հոգալ։

Безполе́зно տ. անօգուտ, յանօգուտս, ի վայր, ընդ ունայն, ՚ի նանիր։

Безполе́зность գ. ի. անօգուտ գոլն. անօգուտութիւն, անշահութիւն, անշահութիւն. ընդունայնութիւն։

Безполе́зный ած. անօգուտ, անշահ, անպէտուղ, ընդունայն, մտատի, նանիր, ունայն։

Безпомо́щный ած. անօգնական։

Безпоро́чно տ. անարատութիւն, ամբծաւորապէս։

Безпоро́чность գ. ի. անարատութիւն, ամբծութիւն, անմեղութիւն։

Безпоро́чный ած. անարատ, մաքուր, ամբիծ, անմեղ, անարատ։

Безпоря́докъ-дица գ. ա. ի. անկարգութիւն. խառնակութիւն, շլոթ։

Безпоря́дочный ած. անկարգ, խառն, խառնակութեամբ, խառնակեալ։

Безпо́шлинный ած. անմաքս, անբաժ։

Безпоща́дно տ. անխնայ։

Безпоща́дный ած. անխնայ, անողորմ, անգութ։

Безпредѣ́льно տ. անսահմանապէս։

Безпредѣ́льность գ. ի. անսահմանութիւն, անչափութիւն։

Безпредѣ́льный ած. անսահման, անեղը, անհատաքր, անսպառազէն, անհուն։

Безпрее́мный ած. անյաջորդ, անժառանգ։

Безпрекосло́вно տ. անհակասաց։

Безпрекосло́вный ած. անհակաս, անդիմադարձ, անհակառակ։

Безпрепятственный ած. անարգել, անխափան, անխոտ, անխոչ։

Безпреры́вно տ. անընդհատ, անդադար, շարունակաբար։

Безпреры́вность գ. ի. անընդհատութիւն, անընդմիջհատութիւն, անդադար գոլն, յարակայութիւն, յարատևութիւն։

Безпреры́вный ած. անդադար, շարունակ, անընդհատ, յարատև, յարակայ, անդուլ։

Безпреста́нно ա безпрерывно։

Безпреста́нный ա безпрерывный։

Безпреткновє́нный ած. անխոչ, անխոտ, անխոչընդոտ, անսայթաք։

Безпримѣ́рно տ. անօրինակ։

Безпримѣ́рность գ. ի. անօրինակ գոլն։

Безпримѣ́рный ած. անօրինակ, աննման, անհամեմատ։

Безпримѣ́сный ած. անխառն, զուտ։

Безпристанщный ած. անսպառատան։

Безпристра́стіе գ. չ. անկողմնապահութիւն, անկողմնասիրութիւն, անաչառութիւն։

Безпристра́стно տ. անաչառաբար, անկողմնասիրաբար, իրաւացի։

Безпристра́стность ա безпристрастіе։

Безпристра́стный ած. անաչառ, անկողմնապահ, անկողմնասէր, անկեղծ, արդարադատ։

Безпритво́рный ա непритворный։

Безпріютный ած. անապաստան, անհովանի, անատուն, անտապաւէն։

Безпробу́дный ած. անդադարժուժանելի։

Безпу́тица գ. ի. ժամանակ յորում ճամբայ չեն գնար ձմեռնային ձանապարհք. խանգարեալ և անյարմար վիճակ ընթացից. տրմուտ իմն դժուարանցոյց ձմեռնային ճանապարհ. անկարգութիւն։

Безпу́тникъ-ница գ. ա. ե. անառաքեխառնադնաց, ցոփակեաց:
Безпу́тно տ. անառաքարար:
Безпу́тный ած. անառաք, խառնադնաց, ցոփակեաց:
Безпу́тство-тность գ. չ. ե. անառաքութիւն, խառնադնացութիւն:
Безпу́тствовать բ. չ. անառաքիլ, կեալ անառաքութեամբ, շռայլել:
Безразли́чіе գ. չ. անդանազանութիւն, անխտրութիւն, անտարբերութիւն, նոյնութիւն:
Безразли́чный ած. անդանազան, անտարբեր, անխտիր, միատեսակ:
Безразсу́дно տ. անխոհեմարար:
Безразсу́дность գ. ե. անխոհեմութիւն, անխոհականութիւն, յիմարութիւն:
Безразсу́дный ած. անխոհեմ, անխորհուրդ, անմիտ, յիմար, տխմար:
Безразсчётный ած. անհաշիւ, դործող ըստ դիպուց, անխոհեմ:
Безро́гій ած. անեղջիւր:
Безро́дный ած. անազգական, անսեռ:
Безродство-родіе գ. չ. անազգականութիւն:
Безро́потно տ. անտրտունջ:
Безро́потный ած. անտրտունջ, հանգստասէր, համբերող:
Безру́кій ած. անձեռն, միեռք:
Безрыбье գ. չ. չգոյն կամ պակասութիւն ձկանց:
Безси́ліе գ. չ. անզօրութիւն, տկարութիւն:
Безси́льный ած. անզօր, տկար:
Безсла́вить ա обезславить:
Безсла́віе գ. չ. անպատուութիւն, վատահամբաւութիւն, կորուստ հանգստութեան կամ անուան:
Безсла́вный ած. անպատիւ, վատանուն, անհռչակաւոր, խայտառակ, վատահամբաւ, անուանարկ:
Безсловёсный ած. անբան, անասուն:
Безме́ртіе գ. չ. անհամհութիւն. անհոգութիւն:
Безме́ртный ած. անհամհ. անհոգանոտ:
Безсмы́сленно տ. անմտաբար, անիմաստապար:
Безсмы́сленность գ. ե. անիմաստութիւն. անիմաստ կամ անհասկանալի դրոյն:
Безсмы́сленный ած. անմիտ, յիմար, անիմաստ, անհասկանալի:
Безсмы́слица գ. ե. շփոթ, անիմաստ բանք:
Безсмѣ́нный ած. անխափան:
Безсмѣ́тный ա несмѣтный:
Безсо́вѣстно տ. անխղճարար:
Безсо́вѣстность գ. ե. անխղճութիւն, անիրաւութիւն, անպատկառութիւն:
Безсо́вѣстный ած. անխիղճ, անխղճմտանք, անամօթ, անպատկառ:
Безсо́нница-соніе գ. ե. անքնութիւն, անկարողութիւն ննջելոյ կամ ’ի քուն լինելոյ:
Безсо́нный ած. անքուն, աննինջ:
Безсо́чный ած. անհիւթ, անժուժ:
Безсно́рный ած. անվիճաբանելի, անհակառակելի, անհերքելի:
Безсро́чный ած. անժամանակ, անժամադիր, առանց ժամադրութեան:
Безстра́стный ած. անկիրք, անդգայ:
Безсты́дникъ, (ница) գ. ա. ե. անամօթ, անպատկառ, լիրբ:
Безсты́дничать բ. չ. անամօթիլ, լրբիլ, անպատկառ լինել:
Безсты́дный ած. անամօթ, անպատկառ, լիրբ, լկտի:
Безсты́дство գ. չ. անամօթութիւն, լրբութիւն, անպատկառութիւն:
Безсчётный ած. անթիւ, անհամար:
Безталантный ած. անձիր, անբանբար:
Безтолко́вщина գ. ե. անիմաստութիւն, անհասկանալի կամ խառնիխուռն բանք. անկարգութիւն:
Безтолко́вый ած. անիմաստ, շփոթ, դիժաւարիմաց, անհասկանալի:
Безтѣле́сный ա безплотный:
Безубы́точный ած. անվնաս:
Безукори́зненный ա неукоризненный:
Безу́мецъ գ. ա. յիմար, անմիտ, տխմար:
Безу́міе գ. չ. անմտութիւն, յիմարութիւն. խելայեղութիւն, մոլեգնութիւն:
Безу́мно տ. անմտաբար, անխոհեմարար:
Безу́мный ած. անմիտ, յիմար. մոլեգնած, խելայեղ, խելագար:
Безу́мство ա безуміе:
Безу́мствовать բ. չ. վարիլ անմտաբար, կամ ընդդէմ իմաստութեան բանականութեան, մեալ յանմտութեան:

Безу́мѣть ᴪ обезу́мѣть:
Безупусти́тельный ж. անչեւտաձիգ, ան-յապաղ, անմոռաց:
Безуро́нный ж. անկորուստ, անվնաս:
Безуря́дица գ. ի. անկարգութիւն:
Безусло́вно տ. կայր ղկուբայն. անդադար, առանց թիւրեմեան:
Безусло́вный ж. անպայման, անդադար. անառարկելի, (հռոպանոպոլեան):
Безуспѣ́шность գ. ի. անյաջողութիւն:
Безуспѣ́шный ж. անյաջող:
Безу́сый ж. անընչացք:
Безутѣ́шный ж. անմխիթար, անսփո-հո տ. անմխիթար:
Безу́хій ж. անականջ, ականջատ:
Безу́ѣздный ж. աննահանգ, անվիճակ: - городъ, քաղաք. մնացեալ արտաքոյ շրջակի:
Безхво́стный - тый ж. անպոչ, անձեւ, ագռաւ, անառուտ:
Безхлѣ́бица գ. ի. պակասութիւն հացի, սով. անբերութիւն:
Безхлѣ́бный ж. անհաց, անհացաբեր:
Безцвѣ́тность գ. ի. անգոյն գոլն:
Безцвѣ́тный ж. անգոյն, անեղանգ. անծաղիկ, անծաղկաբեր:
Безцѣ́нный ж. անգին:
Безцѣ́нокъ գ. պր. գիւրագնութիւն. իր աժանագին, էնչին իրիք:
Безча́діе-дство ᴪ бездѣтность:
Безча́дный ᴪ бездѣтный:
Безчеловѣ́чіе գ. չ. ամբարտաւանութիւն, անգթութիւն, դժնդակութիւն:
Безчеловѣ́чно տ. անողորմաբար:
Безчеловѣ́чный ж. ամբարտաւան, անողորմ, անգութ, խստաբարոյ:
Безче́стить ᴪ обезчестить:
Безче́стіе,-ность. ի. գ. չ. անպատուութիւն, նախատինք, նշանաւորութիւն:
Безче́стный ж. անպատիւ, նախատական, վատահամբաւ, անուանարկի:
Безче́щеніе գ. չ. անպատուութիւն, անարգանք. նախատինք, անարգանք:
Безчи́ніе գ. չ. անկարգութիւն, կարգազանցութիւն, անպատեհութիւն, լուծումն կարգի:
Безчи́нникъ-ница գ. ա. ի. կարգազանց, անկարգ, լուծանող կարգի:
Безчи́нный ж. անկարգ, կարգազանց, անվայելուչ, անպատեհ:
Безчи́нство ᴪ Безчиніе:
Безчи́сленный ж. անթիւ, անհամար:
Безчу́вственность գ. ի. անզգայութիւն, անզգայականութիւն. խստասրտութիւն, անգթութիւն:
Безчу́вственный ж. անզգայ, զգայազրկ. թմրեալ, թալկացեալ. անգութ, խստասիրտ:
Безща́дный ж. անխնայ:
Безъизвѣ́стный ж. անյայտ, անծանօթ, ծածկեալ:
Безъизъя́тно տ. առանց բացառութեան:
Безъиме́нный и
Безъимя́нный ж. անանուն, անյայտ:
Безъиску́сственный ж. ընդհակառակ անարուեստ, անպաճոյճ:
Безъязы́чный ж. անլեզու, համր:
Бдзъпоста́сный ж. անանձն:
Бекасъ գ. ա. կոտող (կռաչ):
Беке́шь գ. ա. բեհեզ (հնդկերէն ինչ):
Бекре́нь, на-թիւրաթէք, հակեալ 'ի մի կողմն (առ ղեկավարին):
Белемни́тъ գ. ա. մատնաքար, նետաքար:
Белена́ գ. ի. բանկ, բանդ:
Белладо́нна գ. ի. շնախաղող (քոյս):
Бельведе́ръ գ. ա. հովանոց. երդ, լուսամուտ 'ի վերոյ տան:
Бенефи́съ գ. ա. բնաճիվս, շնորհեալ օր դերասանից թատրոնի յորում՝ ամ արդիւնք ընծային միոյն 'ի նոցանէ:
Бенефиція́йтъ գ. ա. բարեբարեալ խաղարկու, դերասան 'ի շնորհեալ աւուր:
Бергамо́тъ գ. ա. խաչաձուր (պոմչ):
Бергме́йстеръ գ. ա. հանքագէտ:
Бе́рдо,-дцо գ. չ. սանտր ոստայնանկաց:
Берегись! զգոյշ լեր, 'ի բաց կաց, տուր ղճանապարհ:
Береговы́й ж. եղերային, եղերական:
Бе́регъ գ. ա. ափն, եղր:
Береже́ніе գ. չ. պահպանութիւն. խնամք. խնայութիւն:
Береже́ный ж. պահպանեալ, պահեալ. զգոյշ, զգաստ:
Бере́жливо տ. պահպանողութեամբ, ան-

խայտաԹուամբ, զգուշաԹուամբ:

Бере́жливость գ. ի. *անխայտաԹուԹիւն, խնայոյԹիւն, պահպանողուԹիւն:*

Бере́жливый ած. *խնայող, խնայական, պահպանող, չափաւոր, զգոյշ, զգուշաւոր:*

Бе́режный ած. береговый:

Бере́за գ. ի. *Թխաենի, ցարասխ, կեչի:*

Бере́зникъ գ. ա. *անտառ Թխաենուոյ:*

Бере́зовица գ. ի. *հիւԹ Թխաենուոյ, — вка գ. ի. օղի ՚ի կոկոնաց Թխաենուոյ:*

Бере́зовый ած. *Թխաենուոյ, կեչուոյ. շինեալ ՚ի Թխաենուոյ:*

Бере́йторъ, —торъ գ. ա. *ձիավարժ:*

Бере́менная գ. ի. *յղի, յղացեալ (կին):*

Бере́менность գ. ի. *յղուԹիւն:*

Бере́менѣть բ. չ. *յղանալ:*

Бере́мя գ. չ. *բեռն, ծանրուԹիւն. գիրկ. բազմուԹիւն, շատուԹիւն:*

Бере́ста գ. ի. *կեղև ցարասոյ:*

Бере́чь բ. ն. *պահել, պահպանել, խնամ ունել, անխայտել: —чься զգուշանալ, զգաստանալ. պահպանեալ լինիլ:*

Бери́лл գ. ա. *բիւրեղ:*

Бе́рковецъ գ. ա. *բերիկօվեց (է հիմն պոռն փոխի):*

Беркутъ գ. ա. *արքայարծիւ:*

Берли́нка գ. ի. *ներկ լինչ երկնագոյն:*

Берло́га գ. ի. *որջ, կաղաղ, բուն, մորթ, խորշ կենդանեաց:*

Бе́рцо գ. չ. *ոլոդ, ոլոդն:*

Бе́рцовый ած. *վերի. վոլոդի:*

Бе́ршъ գ. ա. *կռնակաձուկն:*

Бе́ссъ գ. ա. *արուատակ, շնատակն:*

Бе́стія գ. ի. *անասուն, անբան (՚ի բառախոս):*

Бесѣ́да գ. ի. *խօսակցուԹիւն, զրոյց. ըղձաւոնք. վարդապետուԹիւն, քարող, խօսք, բան. բարբառ, լեզու. ժողով:*

Бесѣ́дка գ. ի. *հովանոց, հիւղ հիւսեալ ՚ի ծառոց:*

Бесѣ́дованіе գ. չ. *խօսակցուԹիւն, զրոյց. ղբօսանք. վարդապետուԹիւն:*

Бесѣ́довать բ. չ. *խօսել, ձառել. քարոզել, ուսուցանել:*

Бечева́, -вка գ. ի. *պարան ձգելոյ զնաւ ետին հակառակ ընԹացից ջրոյ:*

Бечева́ніе գ. չ. *նաւաքաշուԹիւն, նաւաձգուԹիւն:*

Бечева́ть բ. ն. *պարանել, քաշել զնաւ ետին պարանաւ:*

Бечета́ գ. ի. *մեղեսիկ, սուտակ, լալ:*

Библе́йскій ած. *բիբլիական Աստուածաշնչական:*

Библіогра́фія գ. ի. *մատենագրուԹիւն. սուիերագրուԹիւն:*

Библіогра́фъ գ. ա. *մատենագիր, մատենագրան, սուիերագիր:*

Библіоте́ка գ. ի. *մատենադարան, գրանոց գրքաւուն, գումար մատենից:*

Библіоте́карь գ. ա. *գրանոցապետ:*

Би́блія գ. ի. *Աստուածաշունչ, սուրբ գիրք. մատեան, գիրք:*

Бива́къ գ. ա. *բացօԹեայ բանակեցուղ:*

Би́зень գ. ա. *Թակ, գործի կասելոյ կամ ծեծելոյ զարմից:*

Било́тный ած. *վեր". տոմսակի:*

Биле́тъ գ. ա. *տոմսակ, վկայագիր, ապահովագիր. տոմսակ հրաւիրական կամ այցելուԹեան:*

Биліа́рдный ած. *բիլլարդեան:*

Биліа́рдъ գ. ա. *բիլլարդ, մականախաղ:*

Биллію́нъ գ. ա. *բիլիոն, երկիլեօն:*

Билль գ. ա. *տառադարկուԹիւն (պոռնեալ ՚ի նոյնէ Պալատան Պարլամենտին Անգղիոյ զորոյ յարգաց հրապարակելոյ զրկիսոս):*

Би́ло գ. չ. *կոշնակ. հնձան լինչ:*

Би́лія, -ль գ. ի. *գնատակ, կամ դասաւորուԹիւն գնատակաց բիլլարդեան խաղոց:*

Би́ндъ գ. ա. *քող վերարկու:*

Би́ржа գ. ի. *ժողովատեղի վաճառականաց. ժողով վաճառականաց:*

Би́рка գ. ի. *քարԹափայտ, փայտ ՚ի վերայ որոյ նշանակին զԹիւ առացեալ կամ տուեալ երաց:*

Бирюза́ գ. ի. *քրիստալապայ:*

Бирюзовый -ный *քրիստալապային. արտաքին ՚ի քրիստալապայէ:*

Бирю́къ գ. ա. *գայլ:*

Би́серина գ. ի. *ուլունահատ:*

Би́серникъ, -щикъ. գ. ա. *ուլունագործ, ուլունավաճառ:*

Би́серь գ. ա. *ուլունք. մարգարիտ:*

Би́серный ած. *ուլունեայ. ուլունայից:*

3715-55 4435-55

Бисквитъ ґ. м. բիսկվիթ, տեսակ ինչ պատրաստվածի կանդեալ ձուով և շաքարով։

Би́тва ґ. յ. պատերազմ, մարտ։

Би́тый մձ. զանեալ. ղենեալ. ծեծեալ. բևկեալ։

Би́ть բ. ն. հարկանել, հարուածել. զանել. հարուլ, զարկանել. բևկանել. ծեծել. ղենուլ. սպանանել. բղխել, հանել (ջուրց). վարել, մղել. զղել։

Би́ть ґ. յ. ոսկեթիթել կամ արծաթաթիթել տափարակեալ։

Би́ться բ. յ. ընդհարկանիլ. մարտնչիլ, աշխատիլ, աշխատ լինել, ջանալ. բաբախել. բևկիլ. ծեծվիլ։

Би́фстекъ ґ. м. բիֆտեաւքս, պահարնի տապակեալ։

Бичева́ть բ. ն. մտրակահարել։

Би́чъ ґ. м. մտրակ, խարազան. ինչ՝՝ գաւազան բարկութեան, պատիժ ընդհանրական։

Біе́ніе ґ. չ. զանուածն. հարուած, բաղխիլն. – сердца. սրտի սրտի, զարկ. – жилы. նեռուածք երակի կամ բազկի։

Біогра́фія ґ. յ. կենսագրութիւն, պատմութիւն կենաց կամ վարուց ուրուք, վարք։

Біогра́фъ ґ. м. պատմիչ, պատմագիր վարուց ուրուք։

Біоло́гія ґ. յ. կենսախօսութիւն, արհեստ ներդործութեանց կենսական զօրութեց։

Блатій մձ. բարի, լաւ։

Бла́го ն. լաւ, բարեաց կ։

Благови́дный մձ. բարեաեսիլ. գեղեցկադէմ, հմայարտանման։

Благоволе́ніе ґ. չ. բարեհաճութիւն, բարեյօժարութիւն. հնարհ. ողորմածութիւն. բարեացակամութիւն. հնարհակալութիւն։

Благоволи́ть բ. չ. բարեհաճիլ, յօժարիլ, ողորմիլ. բարեացակամ լինիլ։

Благово́ніе ґ. չ. անուշահոտութիւն։

Благовоспи́танный մձ. բարեկիրթ, բարեհեռնող։

Благовре́менный մձ. բարեպատեհ, բարեղեկ, պատեհ, յարմար։

Благовѣ́рный մձ. բարեպաշտ։

Благовѣ́ствова́ть բ. ն. աւետել, աւետարանել. աւետաբերել. աւետարանել։

Благовѣстѝтель ґ. м. աւետաւոր։

Бла́говѣстить բ. ն. զանգակահարել, հարկանել զեկեղեցական զանգակն։

Бла́говѣсть ґ. ж. զանգակահարութիւն (եկեղց)

Благовѣ́щеніе ґ. չ. աւետիս, աւետումն, ասն աւետեաց կուսին։

Благогла́сный մձ. քաղցրաձայն, քաղցրահնչիւն։

Благоговѣ́йно ն. ևրկիւղածութեամբ. պատուածութեամբ կամ խորին յարգանօք։

Благоговѣ́ніе ґ. չ. ևրկիւղածութիւն. յարգանք, յարգութիւն։

Благоговѣ́ть բ. չ. մեծարել, յարգել։ ևրկիւղածութեամբ դիմել։

Благодаре́ніе ґ. չ. գոհութիւն, շնորհակալութիւն։

Благодари́ть բ. ն. գոհանալ. շնորհակալել, շնորհակալ լինիլ, շնորհս մատուցանել։

Благода́рность ґ. յ. շնորհակալութիւն, գոհունակութիւն, երախտագիտութիւն, շնորհապարտութիւն։

Благода́рный մձ. երախտագէտ, շնորհապարտ, շնորհակալ, գոհ, գոհունակ։

Благода́рственный մձ. գոհաբողբական, գոհաբանական։

Благода́тный մձ. շնորհալի. բերկրեալ. բարեպարգև. շնորհակալու. երջանիկ։

Благода́ть ґ. յ շնորհք, շնորհ. օրհնութիւն, ողորմութիւն. սէր. բարեհաճութիւն. բարեբերութիւն. յարգութիւն. լիութիւն. գերազանցութիւն. օգուտ, շահ։

Благоде́йствіе-во ґ. չ. բարերարութիւն, բարեգործութիւն։

Благоде́йствовать բ. չ. ունել զբարեր կենցաղ, բարեյաջող լինել։

Благодѣтель ґ. м. բարերար։

Благодѣ́тельный մձ. բարեգործ. բարերար, բարեսէր։

Благодѣ́тельствовать բ. չ. բարերարել. առնել զբարերարութիւն,

Благодѣя́ніе ґ. չ. բարերարութիւն, երախտիք, շնորհ։

Благозву́чіе-ность ґ. չ. ներդաշնակութիւն, քաղցրաձայնութիւն, քաղցրահնչութիւն։

Благозву́чный ած. քաղցրաձայն, քաղցրահնչիւն, ներդաշնակաւոր, քաղցրանուագ:

Благолѣ́пный ած. մեծաշուք, բարեշուք:

Благолюби́вый ած. բարեսէր:

Благолю́біе գ. չ. բարեսիրութիւն:

Благомы́сліе գ. չ. բարեմտութիւն:

Благомы́слящій-ленный ած. բարեմիտ, բարեխոհ:

Благонаде́жность գ. ի. բարեյուսութիւն, ապահովութիւն, հաւատարմութիւն:

Благонаде́жный ած. յուսալի, բարեյոյս, հաւատաւոր, աներկբայ, ապահով, վստահ, հաւատարիմ:

Благонамѣ́реніе, -ность գ. չ. բարի դիտաւորութիւն, բարեմտութիւն:

Благонамѣ́ренный ած. ունօղ բարի դիտաւորութիւն, բարեմիտ, բարեխոհ:

Благонра́віе-вность գ. չ. բարեբարոյութիւն, բարեդնացութիւն:

Благонра́вный ած. բարեբարոյ, բարեբուն, բարեվարք:

Благополу́чіе-чность գ. չ. ի. յաջողութիւն, բարօրութիւն, բարեբաղդութիւն:

Благополу́чно տ. բարեյաջող, խաղաղութեամբ, ողջամբ, բարեբաղդութիւ:

Благополу́чный ած. բարեբախտ, բարեվիճակ. բարեյաջող:

Благопривѣ́тливый ած. խնդասիրտ, քաղցր, անարգամեծար, մարդասէր:

Благопривѣ́тствовать բ. ն. ողջունել, ընդունել սիրով. ընդհաւորել:

Благопристойность գ. ի. բարեվայելչութիւն, քաղաքավարութիւն, վայելչութիւն, մարդավարութիւն:

Благопристо́йный ած. բարեպատշաճ, պատեհաւոր, վայելուչ, բարեհամբոյր, քաղաքավար:

Благопріобрѣ́тенный ած. բարեվաստակ, ստացեալ արդար վաստակօք իւրովք:

Благопрія́тность գ. ի. ունելն զախորժելի կերպարանս, ընդունելի գոլն, խընդաւութիւն, քաղցրութիւն. պատեհ գոլն:

Благопрія́тный ած. հաճոյական, ընդունելի. խնդասիրտ, քաղցր. բարեպատեհ. յաջողակ, յարմար:

Благопріятствовать բ. չ. շնորհս առնել, նպաստել, յաջողել:

Благоразсуди́тельный ած. ողջախոհ, խոհեմադատ. ուղղադատ. խոհեմ:

Благоразу́міе գ. չ. խոհեմութիւն, հանճար, ղեկտութիւն:

Благоразу́мно տ. խոհեմութեամբ:

Благоразу́мный ած. խոհեմ, ղեկտ, խոհական, հանճարեղ:

Благорасположе́ніе գ. չ. բարեհաճութիւն, բարեհաճութիւն, բարեկամութիւն:

Благорасположе́нный ած. բարեյօժար, բարեացակամ, բարեհաճոյ:

Благорастворе́нный ած. բարեխառն (օդ)

Благоро́діе գ. չ. ազնուականութիւն, ազնուութիւն:

Благоро́дно տ. ազնուաբար. վեհանձնութեբ:

Благоро́дность տ благородство:

Благоро́дный ած. ազնիւ, ազնուական, ազնուատոհմ, վեհանձն, մեծահոգի:

Благоро́дство գ. չ. ազնուութիւն, ազնուականութիւն, ազնուատոհմութիւն:

Благоскло́нность գ. ի. բարեհաճութիւն, յօժարութիւն, շնորհ:

Благоскло́нный ած. բարեհաճոյ, բարեյօժար, բարեհամբոյր, քաղցր:

Благослове́ніе գ. չ. օրհնութիւն, օրհնաբանութիւն. խաչակնքելն. վոխ". առատութիւն, ողորմութիւն:

Благослове́нный ած. օրհնեալ, օրհնաբանեալ, բարեբանեալ. դովեալ. երանեալ:

Благословля́ть-вить բ. ն. օրհնել, օրհնաբանել, փառաբանել, բարեբանել, բարեմաղթել. խաչակնքել:

Благосостоя́ніе գ. չ. բարօրութիւն, բարեկեցութիւն. բարեբնակութիւն. բարեբերութիւն:

Благость գ. ի, բարութիւն, ողորմածութիւն, դթութիւն, քաղցրութիւն:

Благотворе́ніе գ. չ. բարեբարութիւն, ողորմութիւն, բարեգործութիւն:

Благотвори́тель, -ница գ. ա. ի. բարեբար, բարեգործ.

Благотвори́тельность գ. ի. բարեբարու-

Թիւն, բարեգործութիե, բարերար գոլն, բարեսիրը կամը։

Благотвори́тельный ած. բարերար, բարեգործ, ողորմած. որ առնիւ ողորմութիւնս. մարդասիրական։

Благотвори́ть բ. չ. բարերարել, բարեգործել, առնել ղբարիս։

Благотво́рный ած. բարերար. բարերիր, արդիւնաւոր։

Благоуго́дный ած. բարեհաճոյ. հաճելի ցանկալի, ընդունելի։

Благоугожда́ть բ. չ. կատարել զկամս կամ զհաճոյս ուրուք, հաճոյակատար լինել, հաճոյանալ։

Благоуспѣ́шный ած. բարեյաջող։

Благоустро́енный ած. բարեկարգ, բարեկազմեալ, կարգաւորեալ։

Благоустро́ивать բ.ն. բարեկարգել. տնօրինել. յաջողել։

Благоустро́йство գ. չ. բարեկարգութիե, տնօրինութիւն.

Благоутро́бный ած. բարեգութ, ողորմած, գորովալիր։

Благоуха́ніе գ. չ. անուշահոտութիւն, բուրումն անուշից, հոտ անոյշ։

Благоуха́нный ած. անուշահոտ, քաղցրահոտ։

Благоуха́ть բ. չ. բուրել, արձակել զհոտ անոյշ։

Благоучрежде́ніе գ. չ. բարեկարգութիե։

Благочести́вый ած. բարեպաշտ, երկիւղած, – вѣйшій, ամենաբարեպաշտ։

Благочести́е գ. չ. բարեպաշտութիւն, երկիւղածութիւն, բարեկրօնութիւն։

Благочи́ніе գ. չ. բարեկարգութիե, կարգաւորութիւն։

Благочи́нный գ. ա. կարգատես, բարեկարգ (քահանայ)։

Блаже́нный ած. երանելի, երջանիկ. արժանապիշատակ։

Блаже́нство գ. չ. երջանկութիւն, բարերջանկութիւն, երանութիւն։

Блаже́нствовать բ. չ. երջանիկ կեանս վայելել, բարեբաղդ լինել, երջանկանալ։

Блажли́вый ած. խեղ, կամակոր։

Блаженный ած. մարմնագոյն։

Бланке́тъ գ. ա. թուղթ անգիր և տոմարագրեալ, վասն գրելոյ յատկեալ ղանազանս ևայլն։

Бла́нкъ գ. ա. թուղթ տպեալ զկնագրբուածովք, որք ’ի գործածին յատեանս տեղիս։

Блева́ніе գ. չ. վխտումն, զզայութիւն։

Блева́ть բ. չ. վխտել, զզայել։

Бле́вка գ. ի. խայծ, հրապոյրը (чьи хѣщ)

Блево́тина գ. ի. վխտած։

Бле́клость գ. ի. թառամութիւն, թառամութիւն։

Бле́клый ած. թառամեալ, թառշամեալ, ցամաքեալ, գունաթափ։

Бле́кнуть բ. չ. թառամիլ, թառշամիլ, ցամաքիլ, գունաթափիլ։

Бле́скъ գ. ա. փայլիւն, լուսափայլութիւն, շողշողիւն, շքեղութիւն, շուք. պայծառութիւն, փառք։

Бесну́ть ф блистать։ ծաղկայ։)

Бле́стка գ. ի. վահանակ (ոսկւոյ կամ արծաթի)

Блесте́ть բ. չ. փայլիլ, շողշողիլ, լուսափայլիլ, փայլատակիլ։

Блестя́къ գ. ա. փոսուռայ, կածռիկ։

Блестя́щій ած. փայլուն, վաղվաղիւն, շողշողուն, լուսափայլ. պայծառ, փառաւոր, շքեղաշուք։

Блея́ніе գ. չ. մայումն, մայելն։

Блея́ть բ. չ. մայել։

Бли́жній ած. մերձակայ. մօտաւոր, մերձաւոր, ընկեր, բարեկամ, աղգական։

Бли́зить բ.ն. մերձեցուցանել, մերձաւորել. – ться մերձենալ, մօտենալ, մատչիլ։

Бли́зкій ած. մերձ, մօտ. սիրելի, ընդունելի. մերձաւոր, աղգական։

Бли́зко ƒ. մերձ, մօտ, հուպ։

Бли́зкость ф близость։

Близлежа́щій ած. մերձակայ, ընթերակայ, մերձաւոր, մօտակայ։

Близне́цъ գ. ա. երկուորեակ։ –цы գ.ա.յ. երկուորեակք (հոմոոպեղալինեա ևս կինոպոռնոկքով)։

Близня́та գ. չ. յ. երկուորիք։

Близо ф близъ։

Близору́кій ած. կարճատես, մերձատես։

Близору́кость գ. ի. կարճատեսութիե։

Бли́зость ф. ի. մերձակայութիւն, մօտաւորութիւն, մերձաւորութիւն:
Бли́зъ նախ. մերձ, մօտ, հուպ:
Бли́зь պ. близость:
Блиста́ніе ф. չ. վայլուն, վայլատակումն, ցոլացումն:
Блиста́тельный ած. վայլուն, լուսավայլ. շքեղ, պայծառավայլ, հռչակաւոր, հանդիսաւոր:
Блиста́ть ք. չ. վայլել, շողշողել. վայլատակել, հռչակաւոր լինել, հանդիսանալ:
Блиста́ющій ած. վայլուն, լուսավայլ, վայլատակնայայտ:
Блока́да ф. ի. պաշարումն:
Блокарпя ф. ի. գործատուն Հախարակագործաց:
Блока́рь ф. ա. Հախարակագործ:
Блокирова́ніе ф. չ. պաշարումն:
Блокиро́ванный ած. պաշարեալ:
Блокъ (блочекъ) ф. ա. Հախարակ:
Бло́па ф. ի. պլակինդի:
Бло́нда, -ды. ф. ի. անկուածոյք մեռաք սեայ:
Блоха́ ф. ի. լու.
Бло́чный ած. Հախարակային, -բակի:
Блошйстый ած. լուսա, բազմալու.
Блошка ф. ի. փոքրիկ լու. անմեռուկ, փրփրեմ (բոյս):
Бло́шный ած. պատ". լուոյ:
Блуди́ть ք. չ. ատամնդել, Թափառիլ. մոլորիլ. բողոքած լինել, անատակել:
Блу́дни ф. յ. ատամբակութիւն:
Блу́дникъ ф. ա. բողոքած, անատակ:
Блу́дница ф. ի. պոռնիկ, բոզ:
Блу́дный ած. անատակ. պոռնկական:
Блудодѣ́й պ. блудникъ:
Блудодѣ́яніе ф. չ. պոռնկութիւն, շնութիւն, անատակութիւն:
Блу́дъ ф. ա. պոռնկութիւն, շնութիւն, անատակութիւն, մոլորութիւն:
Блудя́щій ած. Թափառական, ատտանդական, շրջմոլիկ. -щіе огни մոլի հուր, -щія звѣзды մոլար աստեղք:
Блуждáть ք. չ. Թափառիլ, յուծիլ, վտարանդիլ, ատտանդական շրջիլ, մոլորիլ:
Блу́за ф. ի. քսակ բիլլարդի:
Блѣ́днова́тый ած. դեղնագոյն, դունատասակաւ ինչ դեղին:
Блѣ́дность ф. ի. դեղնութիւն, դունատութիւն, դունաթափութիւն:
Блѣ́дный ած. դեղին, դունատ, դունաթափ, ժպգոյն:
Блѣднѣ́ть ք. չ. դեղնիլ, դունատիլ, դունաթափիլ:
Блюде́ніе ֆ. չ. պահպանումն, պահպանութիւն, դիտողութիւն. զգուշանալ:
Блю́до ф. չ. ափսեայ, սկուտեղ. կերակուր, ապաս:
Блюдо́мый ած. պահպանեալ, պահեալ:
Блюсти ք. ն. պահպանել, պահել. ըզգուշանալ:
Блюстися ք. յ. զգուշանալ, խորշիլ.
Блюсти́тель-льница ф. ա. ի. պահպանող. նկատող, պահակիր, պահապան:
Блюсти́тельность ф. ի. պահպանողութիւն, նկատողութիւն:
Блю́щъ ф. ա. բաղեղն, պատուտիկ:
Бля́ха ф. ի. վահանակ, փոքրիկ թիթեղն, զոր 'ի կիր առնուն 'ի զարդ կամ 'ի նշան պաշտօնի:
Бля́шка-шечка, պ бляха.
Бо շաղ. զի, քանզի:
Боа բօա, վիթխարի կամ վիշապ օձ ըստացին՝ որ կլանէ զեղջիս:
Бобки́ ф. ա. յ. պատղք դարնոյ:
Бобо́вый ած. պատ". լուբիայի. կազմեալ 'ի լուբիայէ:
Бобо́къ ф. ա. հատ լուբիայի:
Бобро́вина ф. ի. միս կղզոյ կամ կաստորի:
Бобро́вый ած. պատ". կղզոյ, բեշկիի. ա-ստրուկ 'ի մորթոյ բեշկիի. -вая струя ամորձիք բեշկիի մշկոյ:
Бо́бръ ф. ա. բեշկի մշկոյ, կաստոր, կուղբ:
Бо́бъ ф. ա. լուբիայ, դիւռղ:
Богадѣ́льня ф. ի. անանկոնոց.
Бога́то ս. հարստութեամբ. շքեղապէս. յոլոդութեամբ:
Богатоу́бранный ած. պճնապատրաստ, շքեղապատրաստեալ:
Бога́тство ф. չ. հարստութիւն, ընչաքէութիւն, փարթամութիւն. շքեղութիւն. առատութիւն, յոլոդութիւն.

Бога́тый ած. հարուստ, ընչաւէտ, մեծատուն. хлѣбъ, сѣно. առատ, յորդ. մեծագին։

Богатырскій ած. հսկայական։

Богатырство գ. չ. սկայութիւն, քաջութիւն, քաջագործութիւն։

Богатырь գ. ա. սկայ, քաջ, քաջագործ, ուժեղ։

Богатѣть բ. չ. հարստանալ։

Богачъ գ. ա. հարուստ, մեծատուն, բազմագանձ, ընչաւէտ։

Богатѣніе գ. չ. հարստացուցում։

Богиня գ. ի. չաստուածուհի, դիցուհի։

Богобо́рецъ, - рникъ գ. ա. ած աւետարան, ամբարիշտ։

Богобо́рство գ. չ. ած ամբարտութիւն, ամբարշտութիւն։

Богобоя́зливость - зненность գ. ի. աստուածերկիւղութիւն, աստուածավախութիւն, երկիւղածութիւն յոյն։

Богобоя́зливый - зненный ած. ած երկիւղ, ած ավախ, երկիւղած յոյն։

Боговдохнове́нный ած. աստուածազդեցիկ, ած աշխոյժ. հեղհեղական։

Богови́децъ գ. ա. աստուածատես։

Боговочеловѣченіе գ. չ. աստուածմարդութիւն, մարդեղութիւն բանին աստուծոյ, մարմնաւորութիւն։

Боговѣнчанный ած. աստուածապսակ։

Боговѣща́нный ած. աստուածարարող. աստուածախօս։

Богода́нный ած. աստուածատուր, աստուածաշնորհ, աստուածապարգեւ։

Богозва́нный ած. աստուածակոչ, աստուածահրաւէր։

Богозда́нный ած. աստուածակառոյց։

Богозна́меніе գ. չ. սքանչելիք, հրաշք։

Богоизбранный ած. աստուածընտիր։

Боголюби́вый ած. աստուածասէր։

Боголю́біе գ. չ. ած սիրութիւն։

Богома́терь գ. ի. աստուածամայր. սիրամայր, ած ածին, մայր աստուծոյ։

Богомо́лецъ - молъ գ. ա. աղօթամատոյց, աղօթարար. ուխտաւոր, ուխտադնաց։

Богомо́лица, - лка գ. ի. կին աղօթամատոյց. ուխտադնաց.

Богомо́ліе գ. չ. աղօթք, մաղթանք, աղօթելն աո. ած. ուխտադնացութիւն։

Богомо́льникъ ф Богомолецъ։

Богомо́льничать բ. չ. ուխտադնաց լինել։

Богомо́льство ф Богомоліе։

Богомо́льщикъ ф Богомолецъ։

Богонача́ліе գ. չ. ած պետութիւն։

Богоначерта́нный ած. ած գծագիծ, ած գիծք։

Богоневѣста գ. ի. Հարսն ածոյ, քոյր։

Богоно́сецъ գ. ա. աստուածակիրը։

Богоосте́цъ գ. ա. աստուածահայր։

Богооткрове́нный ած. ածայտնի։

Богоотсту́пникъ, - ница գ. ա. ի. աստուածուրաց, ամբարիշտ. - ничество գ. չ. աստուածուրացութիւն։

Богоотсту́пный ած. աստուածուրաց։

Богоподо́бный ած. աստուածանմման։

Богопозна́ніе գ. չ. ած գիտութիւն, ածծանօթութիւն, Հանդուցումն ածոյ։

Богопоко́рный ած. հնազանդ, հլու ածոյ։

Богопочита́ніе գ. չ. ած պաշտութիւն։

Богопрія́тель գ. ա. ած թշնամի, ածուսնակ, աստուածակիրը։

Богопрія́тный ած. աստուածահաճոյ։

Богопроповѣ́дникъ գ. ա. ած աքարող, քարոզիչ աստուածային օրինաց։

Богопроти́вный ած. աստուածընդդէմ։

Богоро́дица գ. ի. ած ածին, ած ամայր, սիրամայր։

Богосло́віе գ. չ. ած ախօսութիւն, աստուածաբանութիւն։

Богосло́вскій ած. աստուածաբանական։

Богосло́вствовать բ. չ. ած աբանել, ած ախօսել, Հաւել զաստուածոյ։

Богосло́въ գ. ա. ած ախօս, ած աբան։

Богослуже́ніе գ. չ. ած պաշտութիւն, պաշտօն կամ ազատուրուն եկեղեցական։

Богосотворе́нный ած. ած ստեղծ։

Богосочета́нный ած. աստուածազոյգ։

Боготворе́ніе գ. չ. ած ածացուցում. դիցակերգութիւն։

Боготвори́ть բ. Ն. ած ածացուցանել, պաշտել, դիցակերգել։

Бого́угодникъ գ. ա. այր ածահաճոյ, սբ։

Богоуго́дный ած. ած հաճոյ, բարեպաշտ, առաքինի, սուրբ։

Богоуго́дность գ. ի. ած հաճոյութիւն, աստուածահաճութիւն։

Богохуле́ніе - льство ф. с. հայհոյութիւն, հայհոյանք ընդդէմ աստուծոյ:
Богохульникъ ф. м. աստուածանադող.
Богоху́льный մձ. հայհոյական բան ունեցող, աստուածանադող:
Богоху́льствовать բ. с. հայհոյել ընդ:
Богочелове́къ ф. м. աստուածմարդ, յիս. քս:
Богоявле́ніе ф. с. աստուածայայտնութիւն, տօն աստուածայայտնութեան:
Богоявле́нный մձ. աստուածայայտ:
Бо́гъ ф. м. աստ, արարիչ, տէրն ի բոլոր, ընտիր, կուռք, դիք:
Бода́ніе ф. с. խեթիկեղն եղջերոյ:
Бода́ть բ. հ. խեթիկել, ոդորել եղջերոյ. -ться ոդորել:
Бодило́ ф. с. խեթան:
Бодли́вый մձ. ոդորիչ, խեթիկող:
Бодри́ть բ. հ. քաջալերել, խրախուսել, խրախոյս տալ: -ться. քաջալերիլ, խրախուսիլ:
Бо́дро ն. զուարթաղին, քաջութեամբ, համարձակ. վառահաբար. արթնութիւն:
Бо́дрость ф. ի. զուարթութիւն, կայտառութիւն. քաջութիւն. աշալրջութիւն. ուրախութիւն. սիգութիւն:
Бо́дрствовать բ. с. հսկել, տրնել, արթուն կալ:
Бо́дрый մձ. արթուն, աչալուրջ. զուարթի, կայտառ, առոյգ. քաջասիրտ. ուրախ. սէգ. ահիսլարանոց:
Боевый մձ. պատերազմական: - вые часы ժամայոյց զանգակահար:
Боéцъ ф. м. քաջամարտիկ, ըմբիշ. զօտեմարտ. - кулачный. բռնամարտիկ: —шпажный. սուսերամարտիկ:
Божба́ ф. ի. երդումն. երդնուլն:
Боже́нье, - ніе ѡ божба.
Бо́жески ն. աստուածպարս, աստուծոլին:
Бо́жескій մձ. աստուածլին, աստուածական:
Божéственность ф. ի. աստուածութիւն. աստուածնութիւն:
Божественный մձ. աստուածլին, աստուածական, աստուծոլին. գերազանց, էնաշխարհիկ:
Божество́ ф. с. աստուած, աստ. էաստուած, էաստուածած:
Божи́ться բ. յ. երդնուլ, երդուիլ:
Бо́жій մձ. աստ, աստուածլին:
Божни́ца ф. ի. տաղաւնոցի կամ դարի, յորում բազմացուցանեն զպատկերս. մատուռն. սրհեան, բազին:
Бозъ ф. м. թանձրահեղ:
Бой ф. м. պատերազմ, մարտ. կռիւ. հարուած, ձայն (քամոցաոչի նոյնը). պատուհան թնդանօթից, նետաձիգ. խոցուածք. զինուոր, սպառնալիք (անասնոց). բեկեալ կոյր:
Бо́йка ф. ի. վարսուն (ցորեկ նայելն):
Бо́йкій մձ. աշխոյժ, արագաշարժ, համարձակ, բուռն:
Бо́йкость ф. ի. շուքաշուք, աշխոյժք, համարձակութիւն:
Бойни́ца ф. ի. պատուհան թնդանօթից. նետաձիգ. բաղմութիւն թնդանօթից հանդերձ ամենայն պէտսովք՝ ի հարկանել զամրոց ևայլն: տեղի դարանի՝ ի հանդս սինչ մերձ ի քաղաքն:
Бо́йня ф. ի. սպանդանոց, զինարան:
Бока́лъ ф. м. առուման:
Боковый մձ. կողմնական, կողման, վեր". առ կողմն:
Бо́комъ ն. կողմնակի:
Бо́къ ф. м. կող, կողմն, կուշտ:
Болва́нъ ф. м. արձան, կուռք, դիք. կաղապար (գլխոյն). գաղափար զանազան իրաց. տիպար. տիմ". այր տխմար:
Бо́лверкъ ф. м. մարտկոց, պատուար:
Болиголо́въ ф. м. մոլեխնդ (բոյս):
Болона́ ф. ի. ակնուռ, կոշտ ծառոյ, գրնդակ բակերայ:
Болóнка ф. ի. սիռնդ երկայնամազ և կարճաոնչ:
Болóтистый մձ. ճախճախուտ:
Болóтный մձ. ճախճայնի, ճահճի. որ լինի բուսանի կամ դառնի՝ ի վերայ կամ մերձ ճահճի: (տիւր:
Болóто ф. с. ճահիճ, ճախին, ոճր, աղ-
Болта́ніе ф. с. շաղփաղփութիւն, շատախօսութիւն, շաղակրատանք, յոռղութիւն, խառնուածն:
Болта́ть բ. հ. հարել, ոդորել, յուզել, շարժել. շատախօսել, շաղակրատել:
Болтли́вость ф. ի. շատախօսութիւն, շաղփաղփութիւն, բազմաբանութիւն:
Болтли́вый մձ. շատախօս, վայրաբան:

Болто́вня ф. ѣ. շաւաղաօսութիւն, շաղակատանը, դաւարկաբանութիւն:
Болту́нъ ф. м. - нья ѣ. շաւաղօս, դաւարկաբան շաղակրատ:
Бо́лтъ ф. м. բևեռ մեծ և հաստ:
Бо́ль ф. ѣ. ցաւ, կսկիծ, նեղութիւն:
Больни́ца ф. ѣ. հիւանդանոց, անկեղանոց:
Больни́чникъ ф. м. հիւանդապահ:
Больни́чный մծ. հիւանդանոցի:
Бо́льно տ. ցաւագին, ցաւալի, ծանծաղին. (мнѣ) կաղի, յոյժ:
Больно́й մծ. հիւանդ, ախտ, ցաւագար, ախտաւոր:
Большинство́ ф. ջ. աւագութիւն, երկայնութիւն. բազմութ, աւաւելութիւն:
Большо́й մծ. մեծ, երևելի, նշանաւոր. երէց, աւագ:
Болѣзненность ф. ѣ. ցաւագարութիւն, ախտութիւն:
Болѣзненный մծ. ցաւագար, ախտ:
Болѣзновать ք. չ. ցաւիլ, ցաւակցիլ. դժալ դժաւ:
Болѣзнь ф. ѣ. ախտ, ցաւ, ախտութիւն, հիւանդութիւն:
Болѣть ք. չ. ցաւիլ. դժալ դժաւ. ցաւակցիլ, խղճահարիլ, նեղիլ, տրտմիլ:
Бо́люсъ ф. м. հայկաւ, հայկաւակ:
Боля́ринъ ա բояринъ:
Боля́чка ф. ѣ. կեղևանը վէրաց.
Бо́мба ф. ѣ. ռումբ վաւօդալից:
Бомба́рда ф. ѣ. (հին) բարան, բազէստր:
Бомбардирова́ть ք. ն. արձակել զվաւօդալից ռումբս:
Бомбарди́ръ ф. м. ռմբաձիգ, ընդամնօքաձիգ:
Бонда́рь ф. м. տակառագործ, տակառաշէն: - рня ф. ѣ. գործատուն տակառագործաց:
Бордю́ръ ф. м. եզը հանդերձից. ոսկեզօծ թուղթ. շղթանակ (պատի). վերջ, եզը գործուածոց: (սիս:
Борей ф. м. հիւսիսակողմն, բորէաս. հիւ-
Боре́ніе ф. չ. յաղթութիւն, յաղթահարութիւնամբ. ընդդիմութիւն կրից:
Бо́рецъ ф. м. բծբիշ. ընծախոտ (քոյ):
Бо́язость ф. ѣ. աքաղաղութիւն, երկչոտութ, սրընթացութիւն:
Бо́рзый մծ. արագ, երագընթաց. - зая собака բարակ, քերթ:
Бормота́ть ք. ն. քրթմնջել, մրմնջել:
Бормоту́нъ - нья ф. м. ѣ. քրթմնջող:
Бо́ровъ ф. м. խոզ մատակախաղ, կինձ, վարազ:
Борода́ ф. ѣ. կզակ. մօրուս:
Борода́вка ф. ѣ. կոճիճ, կռճիճ:
Борода́вчатый, - стый. բազմակոճիճ:
Борода́стый, - датый մծ. մեծամօրուս, մօրուսաւոր:
Борода́чъ ф. м. այր մեծամօրուս:
Боро́дка ф. ѣ. նշ. ѣ. борода. և կզակ բանալեաց. ստոր սեռակ կանեփոյ. վունջ մանրաթելից բուսոց:
Бородобре́й ա цырюльникъ:
Борозда́ ф. ѣ. ակօս. ակօսամիջ:
Бороздѝть ք. ն. ակօսել, ակօս ձգել, ակօսաբեկ առնել. գծել:
Борона́ ф. ѣ. տափան, ցաւրան:
Бороне́ніе ա боронованіе:
Боронѝльщикъ ф. м. որ տափանէ գանդս:
Бороно́ть ք. ն. տափանել, ցաւրանել:
Боронова́ніе ф. չ. տափանումն:
Боронова́ть ա боронить.
Боро́ть ք. ն. յաղթել, յաղթահարել (քաղէհամարտելէոմէ):
Боро́ться ք. չ. մարտնչիլ, գօտեմարտիլ, բազկամրցիլ. ընդդիմանալ, ոգորիլ:
Бо́ртъ ф. м. եզը հանդերձէ. վերին եզը կողման նաւու. բոլոր կող նաւու.
Бо́рть ф. ѣ. վեճակ 'ի ծուռս:
Бо́рщъ ф. м. ծան 'ի ձակնդեղէ:
Бо́ръ ф. м. հարկ. ձիակարեակ. անտառ սաճոյ կամ եղևնւոյ. բորակ:
Борьба́ ф. ѣ. ըմբշամարտութիւն, բազկամրցութիւն, կռիւ. հակառակութ, մրցումն:
Борьбѝще ф. չ. մրցարան:
Босико́мъ տ. բոկոտն, բոկ:
Босоно́гій մծ. բոկոտն:
Босота́ ф. ѣ. բոկոտնութիւն:
Босто́нъ ф. м. բոստան (ընկէաղող):
Бо́сый ա босоногій:
Бота́ника ф. ѣ. բուսաբանութիւն, անկաստութիւն, անկաբանութիւն

Бота́никъ գ. ա. բուսաբան:
Ботани́ческій ած. բուսաբանական, տըն-
կաբանական:
Ботви́нье, - нья գ. չ. ե. Թան 'ի բան-
ջարաց, 'ի Հանդերձ Հայլն:
Ботви́нка գ. ե. կիսասրուն կօշիկ կանանց:
Бо́тсманъ գ. ա. կառավարիչ:
Ботфо́ртъ գ. ա. երկայնասրուն կօշիկ հե-
ծելազօրաց:
Боча́рничать բ. չ. տակառագործութիւն
առնել:
Боча́рня ա бондарня:
Боча́ръ ա бондарь:
Боче́нокъ-ночекъ գ. ա. տակառակ:
Бо́чка գ. ե. տակառ:
Боязли́во տ. ահիւ, երկիւղիւ, երկչոտու-
թիւն:
Боязли́вость գ. ե. երկչոտութիւն, վե-
հերոտութիւն, Թուլասրտութիւն:
Боязли́вый ած. երկչոտ, վհերոտ, Թու-
լասիրտ, երկիւղած.
Боя́знь գ. ե. երկիւղ, ահ:
Боя́ринъ գ. ա. վզուրկ. տէր, պարոն:
Боя́рство գ. չ. վզրկութիւն, պարոնութիւն:
Боя́рщина գ. ե. կալուած իշխանի. հարկ
տարկաւոր. ամենայն գործ՝ զոր կա-
տարեն ռաթուկք վասն տեառըց իւրեանց:
Боя́рыня ա Барыня:
Боя́рышня ա барышня:
Боя́ться բ. հ. երկնչիլ, զանգիտիլ:
Бра́во ՀՔ. քաջ է, գասիւ զքեզ:
Бра́вый ած. Համարձակ:
Бра́га գ. ե. կորեկաջուր (ըմպելի. Բ պտղ):
Брада́ ա борода:
Бра́жничать բ. չ. յաճախել յարբունս,
վարել զնատնադնայ կեանս:
Бра́жничество - чанье գ. չ. խառնակե-
ցութիւն, արբեցողութիւն:
Бразда́ ա борозда. Եւ տանձ, երասան:
Бракова́ніе - вка գ. չ. ե. խոտելն, ընտ-
րութիւն, որոշումն:
Бракова́нный ած. որոշեալ. խոտեալ:
Бракова́ть բ. ն. ընտրել, որոշել, խտրել:
Бракосочета́ніе գ. չ. ամուսնութիւն, պսակ:
Бра́къ գ. ա. պսակ, ամուսնութիւն, հար-
սանիք. խոտան ապրանք. որոշումն:
Брандва́хта գ. ե. նաւ պահակեր:
Бра́ндеръ գ. ա. հրձիգ նաւ:
Брандме́йстеръ գ. ա. ոստիկան գործեաց
ընդդէմ հրդեհաց:
Брандмаіо́ръ գ. ա. վերակացու ոստիկա-
նաց հրդեհաց:
Браны́ть բ. ն. կշտամբել, յանդիմանել,
նախատել, հայհոյել. - ться. հայհո-
յել զմիմեանս. կռուիլ:
Бра́нливый - чивый ած. հայհոյասէր.
կռուասէր: (յական:
Бра́нный ած. պատերազմական. հայհո-
Бра́нь գ. ե. պատերազմ, մարտ. կռիւ,
կռիւ. հայհոյանք:
Брасле́тъ գ. ա. ապարանջան:
Брата́ться բ. փ. եղբայրանալ:
Бра́тія գ. ե. հ. եղբայրութիւն, ընկե-
րութիւն. միաբանք (վանականաց):
Братолю́бецъ գ. ա. եղբայրասէր:
Братолю́біе գ. չ. եղբայրասիրութիւն, ըն-
կերասիրութիւն:
Братоубійство գ. չ. եղբայրասպանութիւն.
Братоубійца գ. հ. եղբայրասպան:
Бра́тски տ. եղբայրաբար:
Бра́тскій ած. եղբայրական, ընկերական.
Бра́тство գ. չ. եղբայրութիւն. միաբանք:
Бра́тъ գ. ա. եղբայր. մերձաւոր, ընկեր:
Бра́ть բ. ն. առնուլ. առանալ, ընկալ-
նուլ. ունիլ. ըմբռնել. ժողովել, քա-
ղել, կթել. ձգել, հաւանիլ. գրկել:
Бра́ться բ. ն. առեալ լինիլ, բ. հ. ձեռ-
նարկել, յանձն առնուլ:
Бра́чный ած. ամուսնական, ամուսնութե,
հարսանեաց, հարսանեկան:
Бревенча́къ գ. ա. հ. անուտաւ լի մեծա-
մեծ ծառուք պիտանեօք վասն շինուե:
Бревно́ գ. չ. գերան:
Бре́гъ ա. берегъ:
Бре́день գ. ա. ցանց լինչ ձկնորաց:
Бре́дить բ. չ. ցնորել, զառանցել. խօ-
սիլ յերազի, 'ի տագնապի:
Бре́дни գ. ա. յ. անհեթեթ բանք:
Бре́дъ գ. ա. ցնորք, զառանցանք:
Бре́згать բ. չ. զզուիլ, գարշիլ:
Брезгли́вый ած. զզուող:
Брезгу́нъ գ. ա. այր զզուող, գարշող:
Брезе́нтъ գ. ա. հաստ կտաւ ներկեալ
կամ խիժապատ:
Бре́зжиться բ. պիմ. սկսանիլ լուսանալ,

ապդանալ։ (բեռնել։
Бременны́ть բ. ն. բեռնաւորել, ծանրա-
Бре́мя գ. չ. ծանրութիւն. բեռն. դժուա-
րութիւն։
Бре́нность գ. բ. ապականացու լինելն,
հոդանելի կամ կաւանելի դոլն, տը-
կարութիւն, նղծականութիւն։
Бре́нный ած. հոդանելի, կաւանելի,
կաւեայ, կաւեղէն. ապականացու, տկար,
անկայուն, նղծական։
Бренча́ть բ. չ. ղաղանջեցուցանել, հըն-
չեցուցանել. ապտել դնուազարանն (ոչ
պիտի ըսուին ընտիր խօսք։)
Бре́сти, - сть բ. չ. յամրաշարժ ընթա-
նալ, ընդ. բարշ դնալ։
Бре́шь գ. ա. խրամ։
Брига́да գ. բ. զունդ զօրաց, բաղկացեալ
՛ի 10,000 զինուորականաց ընդ հրա-
նաւորեամբ մեծ զօրապետի։
Бригади́ръ գ. ա. զօրագլուխ
10000 զինուորականաց.
Бриліа́нтовый ած. գոհարեայ։
Бриліа́нтщикъ գ. ա. գոհարագործ, ակ-
նագործ։ (մանիկիւրն։
Бриліа́нтъ գ. ա. գոհար, աղամանդ բազ-
Бри́тва գ. բ. ածելի։
Бри́твенница գ. բ. պահարան ածելեաց։
Бри́твенный ած. ածելեայ։
Бри́тіе, - тье գ. չ. սափրուիլն։
Бри́тый ած. սափրեալ։
Бри́ть բ. ն. ածելիլ, սափրել, վարսա-
վիրել, գերծանել. - ться - սափրիլ (պճ-
րուիլ)։
Бри́чка գ. բ. սղոց լինչ կառապ։
Бро́вь գ. բ. յօն, յօնք։
Бро́дить բ. չ. սուսանդիլ, թափառիլ.
դժուարաւ ընթանալ, ընդ. բարշ, գնալ
ախանիլ թմրաիլ։
Бро́дъ գ. ա. հուն, անց.ք (գետոց)։
Броля́та գ. բ. շղթայիկ, սուսանդպահան։
Броже́ніе գ. չ. խմորումն, թմրումն։
Бродя́га գ. բ. սանձ, կրաւորական։
Бро́нза գ. բ. սակրպղինձ, պղինձ խառն
ընտրելի և ղնդիկ։
Броня́ գ. ա. զրահ, վարպետանոցի։
Броса́ть - сить բ. ն. ընկենուլ, ձգել,
արկանել, ալձակիլ, նետել. թողուլ,
լքանել ՛ի բաց թողուլ, ընկենուլ ի-
ընտից, մերժել յիւրմէ։
Броса́ться - ситься բ. յ. յարձակիլ. ան-
կանիլ. ձգիլ։
Бросквина գ. բ. դեղձի, դեղձենի. դեղձ։
Бро́шенный ած. ընկեցեալ, ձգեալ.
թողեալ, լքեալ. մերժեալ, ընկեցեալ
յիրեւաց։
Брошю́ра գ. բ. տետրակ, գրքոյկ։
Бру́керсъ գ. ա. կտաւի ջոջային։
Бру́скъ գ. ա. տորմն (էշոյ)։
Брусни́ка գ. բ. որթ խղճացի և խոր-
ման պատուղ նորա։
Бру́съ գ. ա. (նաղ. - сокъ) գերան քառա-
կուսի տաշեալ. քառակուսի սրոց։
Брыже́йка գ. բ. միջընդեղը։ (կումն։
Брызга́ніе գ. չ. ցայտումն, ցոհումն. սրս-
Брызга́ть բ. չ. ցայտել, ցայթել, ցոհիլ,
սրսկիլ. - ться ցայտիլ, սրսկիլ. ցայտել,
ցոհիլ, սրսկիլ զիրեարս։
Брызгъ գ. ա. ցայտ, ցոյտ, ցայտուած.ք.
սրսկումն հեղուկի։
Брыка́ть բ. ն. սրսկել, անկուշել։
Брюзга́ գ. բ. քրթմնջանք. գ. հ. քրթմն-
ջող, ժզգոհ, լացկան։
Брюзгли́вый ած. քրթմնջող, ժզգոհ։
Брюзжа́ть բ. չ. քրթմնջել, տրտնջել,
տհաճիլ։
Брюква գ. բ. տեսակ լինչ շաղգամի։
Брю́ки գ. ա. յ. վարտիք երկայն և նեղ։
Брюне́тъ գ. ա. այր թխահեր։
Брюнетка գ. բ. կին թխահեր։
Брюха́стый ած. մեծորովայն։
Брюха́тая ж беременная։
Брюха́тить բ. ն. յղացուցանել։
Брюха́тѣть բ. չ. յղանալ։
Брю́хо գ. չ. որովայն, փոր. արգանդ.
յղութիւն։
Брюши́на գ. բ. որովայնամաշկ։
Брюшны́й ած. որովայնի. երեսն յորո-
վայնի։
Бубе́нчикъ գ. ա. նաղ. բ. бубенъ. եւս բո-
ժոժ, ծնծղայ։
Бу́бенъ գ. ա. դասի, գօս. զուռալ։
Бу́бны գ. ա. յ. ա՛ի ՛ի չորից տեսակաց խա-
ղալի թղթոց, որ ունի զնև քառակուսի
և հ կարմիր (քարիւնէ)։

Буб́инъ գ. ա. եղանդն, խողք:
Бу́брегъ գ. ա. երիկամունք (անասնոց):
Бугóръ գ. ա. բլրակ. դեզ, կոյտ բղուածէ:
Бу́де շաղ. եթէ, յորժամ:
Бу́день գ. ա. օր գործոյ, կամ արդոյ, լեօր:
Бу́детъ. լինի, եկեսցէ. բաւէ, բաւականի:
Буди́льщикъ գ. ա. զարթուցանօղ, զար-
թուցիչ 'ի քնոյ: (յարուցանել:
Буди́ть բ. ն. զարթուցանել 'ի քնոյ,
Бу́дка գ. է. դիտանոց, խուղ պահնակաց:
Бу́дни ա. будень:
Бу́дничный, -шній ած. արդոյ օրեայ:
Бу́дто, -бы շաղ. որպես եթէ, իբր թէ:
Бу́дущій ած. ապառնի, ապագայ:
Бу́дущность գ. է. ապագայ, ապագայ
ժամանակն, հանդերձեալքն:
Бусра́къ գ. ա. խորամանկ:
Буждéніе - женіе գ. չ. զարթուցումն:
Бузина́ գ. է. եանեղբիւնի:
Бу́й գ. ա. խարխանիլ: (դամիշ:
Бу́йволъ գ. ա. դամիշ: - лица գ. է. կդ
Бу́йность գ. է. յանդգնութիւն, մոլեգ-
նութիւն, կատաղութիւն, ատելութիւն:
Бу́йный ած. յանդուգն, մոլեգին, կա-
տաղի. ատելի, ուժգին:
Бу́йство գ. չ. յիմարութիւն, անմտութիւն,
բուռն յանդգնութիւն:
Бука́шка գ. է. ժժմակ, մկճատ:
Бу́ква գ. է. գիր, տառ, նշանագիր:
Буква́льно տ. տառ առ տառ, բառ առ
բառ:
Буквальность գ. է. տառական կամ բա-
ռական նշանակութիւն:
Буква́льный ած. տառական, նկարագր-
եական, բառ առ բառ:
Буква́рный ած. այբբենարանի:
Буква́рь գ. ա. այբբենարան, այբուբենք,
քերականն: (ռևց:
Бу́квенный ած. տառական. եղկարգի առ-
Буке́тъ գ. ա. փունջ ծաղկանց. անուշա-
հոտութիւն, հառ և համ անոյշ (ոչ
գէմոթէնոց:)
Бу́кля ա. пукля:
Буксирова́ть բ. ն. քարշել գնաւն:
Бу́ксъ գ. ա. տոսմա (նաւի):
Бу́къ գ. ա. եզեզօշ, վեհկն. մխրաջուր,
կամ անօթ իսկ մխրաջոյ, յորում
լուանան գձորձս:
Булава́ գ. է. վիզգ, բահուղ. դաւազան,
դասիան:
Бла́вка - вочка գ. է. գնատեղի:
Бла́вочникъ գ. ա. գնատաղտրճ. գըն-
տողանն:
Бу́латъ գ. ա. տեսակ լինչ պողպատի:
Булды́рьянъ գ. ա. կատուախտ:
Булева́ръ գ. ա. զբօսարան ծառազարդ և
ծաղկազարդ:
Бу́лка գ. է. հաց, փորբիկ հաց ղանդեալ
եւ զարդարեալ:
Бу́лла գ. է. բուլ, կնիքակ (պապի):
Бу́лочникъ գ. ա. հացագործ, հացավա-
ճառ:
Булы́жникъ գ. ա. կոպիճ:
Бульва́ръ ա булеваръ:
Булы́онъ գ. ա. արգանակ, խաշու:
Бу́мага գ. է. թուղթ. ապրատիկը, խըն-
դիրք. բամբակ. բամբակի թել, մանած:
- ги գ. չ. ամէ գրաւոր գործք:
Бума́жка գ. է. փորբիկ թուղթ. կտակ-
բաթ թղթոյ. (ասմ) թղթադրամ:
Бума́жникъ գ. ա. պահարան թղթոց և
թղթադրամաց՝ զոր կրեն 'ի գրպանի:
Бунтова́ть բ. ն. ապստամբեցուցանել,
աղմկել. ապստամբել:
Бунтова́ться բ. չ. ապստամբիլ, աղմկիլ,
վարանիլ:
Бунтовщи́къ գ. ա. այր ապստամբեցու-
նիչ, ապստամբ, աղմկարար:
Бу́нтъ գ. ա. ապստամբութիւն, վարանդիւ-
թիւն, աղմուկ. հակ ապրանաց. դեղ,
կոյտ աղի:
Бунча́ть, бучать բ. չ. ըղդել:
Бура́ գ. է. բոլորտ, տակդրակ:
Бура́вить բ. ն. ծակել գչրաւ:
Буравле́ніе գ. չ. ծակելն գչրաւ:
Бура́вленый ած. ծակեալ գչրաւ:
Бура́въ գ. ա. գչիր, դայլակոն, շաղափ:
Буракú գ. ա. չ. ձակնդեղ (ծեծուեցու-
ցեալ. բազկաման:
Бургомúстръ գ. ա. վաճառատեաւ:
Бурдюкъ գ. ա. տիկ, տիկնոր:
Бури́ть գ. չ. շաղափել, ծակել:
Бу́рка գ. է. երիվար, տաւտակ:
Бурли́вость գ. է. մրրկայից դէմ. կատա-

զուլթիւն, շինութարարութիւն։
Бурли́вый ած. մրրկալից, մրրկաւոր. անհանդիստ, շինութարար։
Бурме́тъ գ. ա. կտաւ։
Бу́рность գ. ի. մրրկալից դէպն. աստակութիւն, ուժգնութիւն, կատաղութիւն։
Бу́рный ած. մրրկաւոր, մրրկախառն, մրրկածուխ. աստիկ, կատաղի։
Бурча́ть բ. չ. կռկռալ, գռգռալ (որոշ ձայնի, օդոյ, և հեղուկներոյ)։
Бу́ръ գ. ա. հողագէզը, վխմաշաղախն։
Бу́рый ած. շառաւտ (գոյն ձիոյ). խարտեաշ. թուխ կարմիր։
Бурья́нъ գ. ա. մոլախոտ, վայրի խոտ։
Бурѣ́ть բ. չ. շառաւտիլ։
Бу́ря գ. ի. մրրիկ, փոթորիկ։
Бу́сы գ. ի. յ. կեղծեալ մարգարիտ։
Бути́ть բ. ն. քարել զհինն շինուածոց և շաղախ արկանել։
Бу́ть գ. ա. հինն շինուածոց, կայացեալ ՚ի հոծ և ՚ի խիտ խճողեալ քարանց և շաղախ արկեալ։
Бутылка գ. ի. շիշ, բուտիլկայ. գինի կամ այլ հինչ ՚ի շիշն։
Бутыль գ. ի. մեծ շիշ։
Буфе́тчикъ գ. ա. մառանապետ։
Буфе́тъ գ. ա. մառան, պահարան կերակրոց և կարասեաց սեղանոյ։
Бухгалте́рія գ. ի. հաշուեգրագիտութիւն, համարակալութիւն։
Бухга́лтеръ գ. ա. հաշուեգրապետ, համարակալ, հաշուարար։
Бу́хнуть բ. չ. ուռնուլ, բարձրանալ։
Бу́хта գ. ի. գոգ կամ ծոց ծովու։
Бу́чень գ. ա. իշամեղու։
Бу́чить բ. ն. լուանալ մոխրաջրով։
Бушева́ть բ. չ. շառաչել, գոչել (հողմոյ)։
Буя́нить բ. չ. առնել զմարդհանս, յանդգնութիւնս։
Буя́нство գ. չ. յանդգնութիւն, կատաղութիւն, մոլեգնութիւն։
Буя́нъ գ. ա. յանդուգն, ժպերհ, կատաղի, մոլեգին. շինութարար։
Бы, -бъ, մասնիկ թէականաց՝ որ կցի ընդ բայի և նշանակէ զպայմանութիւն, զթէութիւն և զհետեւութիւն։
Быва́лый ած. եղեալ ուրեք. լեալ, եղեալ, պատահեալ. անցեալ։
Быва́ть բ. չ. եղանիլ, լինիլ, գոլ, դառնիլ. պատահիլ։
Бы́къ գ. ա. եղն, ցուլ, զուարակ։
Былина՝ см. быль.
Бы́ліе գ. չ. դալարի, բանջար, խոտ։
Бы́ль գ. ի. եղեալ բան կամ գործ, անցք, իսկական, ճշմարիտ վէպ։
Бы́рсь գ. ի. բորենի։
Быстрина́ գ. ի. արընթացութիւն (ջրոյ)։
Бы́стро տ. արագ, արագութ, -глазый ած. սրակն, սրատես. - ногій. արագոտն, արագընթաց։
Быстрота́ գ. ի. արագութիւն, երագութիւն. սրութիւն, սրամտութիւն։
Быстроте́чный - текущій ած. արագահոս, արընթաց, վերամանցիկ։
Быстроу́мный ած. սրամիտ, կորովամիտ, քաջաւուր, արագամիտ։
Бы́стрый ած. արագ, երագ. արընթաց, արագահոս, սրաթռիչ. շոյտ. թռչնային, սրամիտ, սուր։
Бытіе́ գ. չ. էութիւն, գոյութիւն, լինելութիւն, եղելութիւն. էակ. - книга бытія գիրք ծննդոց, պատմութիւն ստեղծագործութեան աշխարհի։
Бы́тность գ. ի. նիւթակայութիւն, առաջնիկայութիւն, լինելութիւն։
Бытописа́ніе գ. չ. պատմագրութիւն, պատմութիւն, վիպագրութիւն։ (մարդոյ։
Бытописа́тель գ. ա. պատմագիր, պատ-
Бы́тъ գ. ա. նիւթակայութիւն, լինելութիւն. վիճակ, վիճակ կենաց, կենցաղավարութիւն։
Бы́ть բ. է. լինել, եղանիլ, գոլ, դառնալ. պատահիլ, այցելանել, գնալ. ունել զտեղի. կարող. լինել. եղիցի։
Бытье́ գ. չ. լինելն, գտանիլն։
Быча́чій ած. ցլու, եղնի։
Бѣга́ть բ. չ. վազել. վազվազել. փախչիլ
Бѣгле́цъ գ. ա. փախստեայ, փախստական փախչօղ։
Бѣ́гло տ. արագ, արագութեամբ, վարժ. հարևանցի, վեր ՚ի վերոյ։
Бѣ́глый ած. փախստական, փախստեայ. սուր, թափանցիկ. արագ, վարժ. հարևանցի, վեր ՚ի վերոյ։
Бѣго́мъ տ. արշաւակի, վազելով։
Бѣготня́ գ. ի. վազվազուկն, յոյսկոյս

յայնկոյս վազումն։
Бѣ́гство գ. չ. վախուստ։
Бѣ́гъ գ. ա. վազ, վազք, արշաւանք. ասպարէզ. վախուստ։
Бѣда́ գ. բ. աղէտ, վտանգ, ձախորդութիւն, չարիք, ձախողակի դիպուածք։
Бѣ́дность գ. բ. չքաւորութիւն, տնանկութիւն։
Бѣ́дный ած. չքաւոր, տնանկ. Թշուառ. ողորմելի, (եկ) խեղ, հաշմանդամ։
Бѣдня́ть բ. չ. քչաւորիլ։
Бѣдня́га - някъ գ.հ.ա. չքաւոր, աղքատիկ, Թշուառական ողորմելի։
Бѣдня́жка ա бѣдняга։
Бѣдо́вый ած. վտանգաւոր։
Бѣ́дствіе - во գ. չ. Թշուառութիւն, տառապանք. վտանգ։
Бѣ́дствовать բ. չ. ցաւանիլ, տառապիլ, լինիլ ի Թշուառութեան, ի վտանգի, վտանգիլ։
Бѣжа́ніе գ. չ. վազումն. վախուստ։
Бѣжа́ть բ. չ. վազել, արշաւել, արագ ընթանալ. անցանիլ, հոսիլ. հեռանալ, վախչիլ. դունեթանիլ։
Бѣлена́ գ. բ. մոլի, մոլեխինդ։
Бѣле́ніе գ. չ. սպիտակացուցումն։
Бѣле́цъ գ. ա. մանր, մանրոտնակ, ունկնդիր։
Бѣлизна́ գ. բ. սպիտակութիւն։
Бѣли́ла գ. բ. կապտաւարտուտ. սպիտակադեղ, սպիտակ, մեղուց։
Бѣли́льня գ. բ, Թաւիչարան։
Бѣли́льщикъ գ. ա. Թաւիչ, սպիտակացուցիչ։
Бѣли́ть բ. ն. սպիտակացուցանել. Թափիլ (դնդա)։
Бѣли́ца գ. բ. պատրաստեալ ի կուսուէ.
Бѣ́лка գ. բ. սկիւռ։
Бѣ́ло տ. մարտուր, պարզ, սպիտակ։
Бѣлова́тый ած. սակաւ լինչ սպիտակ։
Бѣлоку́рый ած. շէկ, դեղձան։
Бѣло́къ գ. ա. սպիտակուց աչաց, ձուոյ. վայրի մեկն։
Бѣлоли́цый ած. սպիտակերես։
Бѣлори́зецъ գ. ա. սպիտազգեաց, կարգաւոր ըստ հին։
Бѣлоу́съ գ. ա. նարդոս (բոյս)։ (կար։
Бѣлошве́йка, -швея գ. բ. կին մաքրաՔѣлу́га գ. բ. ձուկն լինչ սպիտակ։
Бѣ́лый ած. սպիտակ, սպիտակագոյն. մաքուր, յստակ։
Бѣ́ль գ. բ. (եկ) սպիտակուել. Թել վշոյ, տեսակ լինչ ախտի կանանց։
Бѣлье́ գ. չ. կտաւիքը, կտաւոտեակ։
Бѣльмо́ գ. չ. լուսն, փառ աչաց։
Бѣлѣ́ть բ. չ. սպիտակիլ, սպիտականալ։
Бѣлѣ́ться բ. հ. երևիլ սպիտակ։
Бѣ́сить բ. ն. կատաղեցուցանել, զայրացուցանել, գրգռել, -ться. կատաղիլ, զայրանալ, չարանալ։
Бѣснова́ніе գ. չ. դիւահարութիւն։
Бѣснова́ться բ. հ. դիւահարիլ։
Бѣ́совскій ած. դիւական, սատանայական։
Бѣ́съ գ. ա. դև, այս. սատանայ։
Бѣ́шенство գ. չ. կատաղութիւն, մոլեգնութիւն. սասիկ բարկութիւն, ցասումն. չափազանց խեղութիւն։
Бѣ́шеный ած. կատաղեալ, կատաղի, ցասմնոտ. չափազանց խեղ։
Бюллете́нь գ. ա. մատիկ, ձեռագիր։
Бюро́ գ. չ. տեսակ լինչ սեղանոյ, յորում են պահարանք Թղթոց և այլ աղնիւ իրաց, և տախտակը շարժունք ի պէտս դրոց։
Бю́стъ գ. ա. կիսարձան։
Бя́зь գ. բ. կտաւ։

В.

Ва́бить բ. ն. հրապուրել զթռչունս խայծիւ։
Ва́га գ. բ. կշիռ. լծակ, ղեակ (կաապ)։
Вагеме́йстеръ գ. ա. հշտրդապետ։
Ва́жничать բ. չ. պարծիլ, սիգալ։
Ва́жно տ. վսեմ, յարգի, հարկաւոր, ծանր, կարևոր։
Ва́жность գ. բ. կարևորութիւն, յարգ. վսե-

մուխ. ծանրութիւն ’ի դէմս կամ ’ի շարժուածս:

Ва́жный ած. երեւելի, հարկաւոր. կարեւոր, պիտանի. յարդոյ. վսեմ. մեծ, գործառու. ծանր:

Ва́жня գ. ե. հշտանոց (հաստրախոց):

Ва́за գ. ե. անօթի ծաղկանց կամ այլոց իրաց ’ի զարդ սենեկաց:

Ва́йда տ սинильникъ

Ва́ia գ. ե. ոստ:

Вака́нтный ած. պարապ, դատարկ:

Вака́нція գ. ե. դատարկութիւն տեղւոյ, դատարկ տեղի:

Вака́ція գ. ե. արձակուրդ, պարապուրդ, ժամանակ ազատ յուսումնառութենէ:

Ва́кса գ. ե. կօշկանեղկ:

Ва́ксить բ. ն. օծանել կօշկանեղկիւ:

Вале́жникъ գ. տ. խոտ, տախ:

Вале́къ գ. տ. գլանակ, ղլան. վարտանոյ, վայր բոլորշի, որով յարդարեն գլուխ (քանդակոյ). հշիւ կառոյց:

Валеріана գ. ե. կատուախոտ:

Вале́ть գ. տ. պատկեր գնուորի նկարեալ ’ի վերոյ խաղալի թղթոյ:

Вали́ть բ. ն. տապալել, գլորել. գիղել, կուտել. խոտն չորցնելոյ համար մասնել կամ ելանել. բազմութիւն մեռանել. մերձենալ. թեքիլ գնուն ատ ’ի կարկատել:

Ва́лка գ. ե. հատումն ծառոյ. թեւբումն:

Ва́лкій ած. դիւրաթեք:

Валовы́й տ гуртовый:

Валто́рна գ. ե. երաժշտական վոզ գնուրական. եղջերաձիւղ օրգանոյ:

Валу́й գ. տ. գարնիան (առանձ):

Валу́нъ գ. տ. կոպիճ: (Հակ. գլան:

Ва́лъ գ. տ. պատնէշ, պատուար, կոյտ

Вальсирова́ть բ. չ. շուրջ դալ երկուս կարաւորաց իբրեւ իրեարս գրկախառնելոյ:

Ва́льсъ գ. տ. վալս (խոտա ընչ):

Вальтра́пъ գ. տ. պալատուշ (ձեոյ):

Валя́льня գ. ե. տեղ որորելոյ գկաուս:

Валя́ть բ. ն. գլորել, թաւալել, ղկտանել. որորել, ձիլել. զանգել, թրել. —ться. թաւալիլ, գլորիլ, ղկտանիլ. դնիլ ’ի մահիճս. որորիլ. վարկիանալ:

Вампи́ръ գ. տ. յարոլեղ, վամպիր:

Ваши́ль գ. ե. վանիլայ (պատնէշ):

Ва́нна գ. ե. մեծ աւազան, յոր նստուցանեն գհիւանդս:

Ва́пъ գ. տ. սուտ, կարմրուկ. նենգ:

Ва́рварскій ած. բարբարոսական:

Ва́рварство գ. չ. բարբարոսութիւն, անգթութիւն, անողորմութիւն. բրտութիւն, ոսոխութիւն:

Ва́рваръ գ. տ. բարբարոս, անգութ, խստաժպրուժ. անողորմ. տարաշխարհիկ. տգէտ, բլիթ, ոսոխ:

Ва́рега գ. ե. Թաթիսան բրդեայ:

Варе́ники գ. տ. յ. եփեալ կարկանդակ պանրալից:

Варе́ніе գ. չ. եփուածն, եփ. կերակուր, մարսողութիւն:

Варе́ный ած. եփեալ. մարսեալ:

Варе́нье գ. չ. քաղցրաւենիք:

Ва́риво գ. չ. Թան, ազաւ, կերակուր:

Вари́ть բ. ն. եփել. մարսել:

Варія́нта գ. ե. տարբերութիւն, վոխոխութիւն (պանոպեան բնիկոյ գրոց):

Варія́ція գ. ե. վոխոխութիւն, այլայլութիւն (յոյնիկ յերաժշտութենէն):

Ва́рка գ. ե. եփուածն:

Ва́рница գ. ե. եփարան տեղի:

Ва́рня գ. ե. եփարան:

Ва́ръ գ. տ. կրակաճութիւն, ձիւթ. խորշակ, տաղ արեգական. եռուցեալ ջուր:

Васле́къ գ. տ. ծաղկի հնձ:

Васли́скъ գ. տ. քարէ, վասիլևկոս. մեղս տեսակ ոսոխի:

Васса́лъ գ. տ. կալուածատէրը ենթակայեալ այլում. վճռակատակալ. հարկատու հպատակ:

Ва́та գ. ե. Թելէ ’ի բամբակէ:

Вата́га գ. ե. ջոկ, ժողով մարդկանց. ժողով համաբուեստից. ձկնորսաց տեղ, ձկնորսավայր. ժողով ձկնորս մշակաց:

Вата́жникъ գ. տ. մշակ ձկնատեղւոյ:

Ватерпа́съ գ. տ. հարթաչափ (գործէ):

Ватру́шка գ. ե. կարկանդակ պանրուտ:

Ватъ գ. տ. տեսակ հնձ կատուաձկան:

Ва́хта գ. ե. պահապան պատեհապահման նաւուց:

Ва́хтеръ գ. տ. ’ի բակաց շահմարանաց:

Ва́шъ ъ̀ъ. ձեր։
Вая́ло գ. с. դարձիք. քանդակիչ։
Вая́ніе գ. с. քանդակագործութիւն, անդրիադործութիւն, դրօշդ։
Вая́тель գ. м. քանդակագործ։
Вая́ть բ. н. քանդակագործել, քանդակել, դրօշադել, կոփել։
Вбива́ть ф вколачивать։
Вбира́ть բ. н. ծծել, ձգել ի ինքն։ (ծիր։
Вблизи́ տ. ի մերձակայս, մերձ, մօտ, առ-
Вбра́сывать բ. н. արկանել (՚ի ներս)։
Вбро́шенный ած. արկեալ, ձգեալ, (՚ի ներս)։
Вбры́згивать բ. н. սրսկել ՚ի ներս։
Вбѣга́ть - жать բ. с. վազելով մտանել, վազել, դիմանել (՚ի ներս)։
Вва́ливать - лить բ. н. գլորել, արկանել, ձգել (՚ի ներս)։
Введе́ніе գ. с. առաջնորդելն (՚ի ներ). ներածութիւն, նախագիտելիք, սկզբնածք. ընծայումն (աստուածաշնչի)։
Введе́нный ած. ներածեալ, մուծեալ։
Ввезе́ніе գ. с. ածումն, բերումն, տանումն (աւշխ- հոմ երկիրս)։
Ввезти́ հպ. բ. ввозить։
Ввергну́ть բ. н. արկանել, ձգել, ընկեցնուլ, տալ (՚ի ներս)։
Вверже́ніе, -женіе գ. с. արկանելն, ձգելն, ընկենուլն (՚ի ներս)։
Ввержённый ած. արկեալ, ձգեալ (՚ի ներ)։
Ввёртывать - рнуть բ. н. պտոյտաբերով վարել, մուծանել (՚ի ներս)։
Вверху́ տ. ՚ի բարձունս, ՚ի բարձրագոյն տեղիս. ՚ի վերնայարկի։
Ввёрхъ տ. ՚ի վեր, ընդ դուռ ՚ի վերն։
Ввести́ հպ. բ. вводить։
Ввива́ть բ. н. ներկուսել, հիւսել։
Ввинти́вать բ. н. պտոյտաբերով մուծանել ՚ի ներքս գպտուտակն։
Ввисльій ած. կախեալ, լծկեալ։
Вводи́тель գ. м. մուծանող, մուծիչ, ներածօղ, սկզբնաւորիչ։
Вводи́ть - вести բ. н. ներածել, մուծանել, ածել (՚ի ներս). պատճառել. մուծանել զնոր սովորութիւնս. զեռեղել։
Ввод́ный ած. միջանկեալ (դաշ՚. բան)։ ներոդ. միջագրեալ։ -листъ, թուղթ առաւել յատենական տեղւոյ առ ՚ի վերջ գիրեալ զկապուած լինի։
Ввод́ъ գ. м. ներածութիւն։
Ввозйть բ. н. ածել, բերել, կրել, մուծանել (՚ի ներս, աւշխ-, երկաթս)։
Ввоз́ка, -зъ գ. ե. м. բերութիւն, ածումն, կրումն (՚ի ներս, աւշխ-, երկաթ)։
Ввора́чивать բ. н. շրջ շրջել, շրջադարձ պտոյտել, թաւալել, գլորել (՚ի ներս)։
Ввыка́ть բ. с. սակաւ առ սակաւ սովրիլ, ընտելանալ։
Ввѣре́ніе գ. с. յանձնելն, յանձնարարութիւն. հաւատալն։
Ввѣ́ренный ած. յանձնեալ, յանձնարարեալ. հաւատացեալ։ (ցոյ։
Ввѣ́ритель գ. м. յանձնող, հաւատացող
Ввѣря́ть - рить բ. н. յանձնել, յանձն առնել. հաւատալ, յայտնել զխորհուրդն կամ զդաշտնիսն, -ться անձնատուր լինել, վստահանալ ՚ի մեռելութիւն ուրուք, զանձն հաւատալ։
Вгля́дываться բ. հ. նայիլ, հայիլ, (՚ի ներս)։ նկատել, դիտել, ջննել։
Вгнета́ть բ. н. սեղմել, ճնշել (՚ի ներ)։
Вгоня́ть բ. н. վարել, հարուլ, հարտել, մղել (՚ի ներս)։
Вгружа́ть բ. н. բեռն դնել ՚ի նաւ, բեռնաւորել։
Вда́вливать - вить բ. н. ճնշել, ճմլել, բամել, սեղմել (՚ի ներս)։
Вда́вь տ. ՚ի վաղուց։
Вда́лбливать-вдолбить բ. н. հարուլ, հատել ՚ի միտարանին դրով խոռոչացնել։
Вдалекѣ տ. հեռի, ՚ի հեռուստ վայրի։
Вдали́ տ. հեռի։
Вда́ль տ. ՚ի հեռաւոր տեղի։
Вдвига́ть բ. н. շարժմամբ մուծանել, դնել ՚ի ներքս։ (վիցս։
Вдвое տ. կրկնապատիկ, երկապատիկ, եր-
Вдвоём տ. երկոքին (՚ի միոջէ)։ (տիկ։
Вдвойнѣ տ. կրկին. երկիցս, կրկնապատ-
Вдергивать բ. н. մուծանել, անցուցանել։
Вдёсятеро տ. տասնիցս, տասնապատիկ։
Вдира́ться, водраться բ. з. միջամուխ լինել, մղել, ջղջանիլ ՚ի ներքս։
Вдова́ - вица - вушка գ. ե. այրի (կին)։
Вдовёцъ գ. м. այրի (այր)։
Вдо́вій, - вичій ած. պատ՚. կամ յատ՚.

այրուց։-вій домъ այրենոց, տուն այրենաց։
Вдо́воль ѕ. բաւական, լաւ բաւականին։
Вдо́вскій մծ. այրիական, այրուց։
Вво́вство գ. չ. այրուել, այրութիւն։
Вдо́вствовать բ. չ. կեալ յայրիութեան։
Вдо́вый մծ. այրի։
Вдовѣ́ть բ. չ. այրիանալ։
Вдо́дъ գ. ա. յոտոտ։
Вдо́ль ѕ. ընդ երկայն։
Вдохновéніе գ. չ. ներշնչութիւն. աղ-դեցուել, ազդումն ճնծային. ոգեւորուել, հոգեշնչուել։-нный մծ. ի ազդեցուել, ոգեւորեալ, հոգեշունչ։
Вдохну́ть ѵ вдыхать։
Вдру́гъ ѕ. յանկարծ, յանկարծակի, յեղակարծ, իսկոյն, ի միում ակ։
Вдува́ть բ. ն. ներփչել, դնել ի ներքս փչել։
Вдыха́ніе գ. չ. ներշնչումն, ազդումն։
Вдыха́ть-вдохнуть բ. չ. ներշնչել, շնչառութիւն առնուլ կամ ժողովել ոդ ի ներքս իւր. ազդել, հեղուլ դշնորհս։
Вдѣва́ть-вдѣть բ. ն. անցուցանել, մտցանել. յեռուլ, ընդելուզանել (ընդ ծոկ ասղան, խոյլն)։ (Ջադրել։
Вдѣ́лывать,-лать բ. ն. ազուցանել, միացանել։
Веде́ніе գ. չ. տանումն, ածումն։
Веде́рникъ գ. ա. դուլապզծ.-վաճառ։
Ве́дрено ѵ ясно։
Ве́дреный մծ. վհիտ, պարզ (օդ)։
Ведро́ գ. չ. դոյլ, ջրհան, կուժ։
Ве́дро գ. չ. վհիտ, պայծառ (օդ)։
Вездѣ́ ѕ. ամենուրեք, ընդ ամ տեղիս։
Вездѣсу́щій-щный մծ. ամենուրեք, որ ի ընդ ամ տեղիս, ներ ածն։ (ըեք։
Вездѣсу́щность գ. ի. լինելն այ ամենու-
Везéніе գ. չ. տանիլն, ածիլն (ասլի-խոյլն)
Вези́рство գ. չ. վզիրութիւն, փոխարքայութիւն, (սահմանագ)։
Вези́ръ գ. ա. վզիր, փոխարքայ։
Везти́ ѵ возить։
Векселедá́вецъ գ. ա. մուրհակատու։
Ве́ксель գ. ա. մուրհակ, պարտագիր։
Ве́ксельный մծ. մուրհակի։
Ве́кша գ. ի. սկիւռ. Հախարակ։
Ве́лблю́дъ գ. ա. (էշ) ուղտ։
Велегла́сный մծ. բարձրաձայն։
Велелѣ́піе ѵ великолѣпіе։
Велему́дріе գ. չ. մեծիմաստութիւն, դերիմաստութիւն.-рый մծ. դերիմաստ։
Велерѣ́чи́вый մծ. Հռետորական, շատախօս։
Велика́пъ գ. ա. վիճակաւոր, հսկայ։
Ве́ли́кій մծ. մեծ, երեւելի, դերազանց։
Великодержа́вный մծ. մեծազօր, տէրտէրաց մեծի տէրութեան։
Великоду́шіе գ. չ. մեծահոգութիւն, վեհանձնութիւն, ընդարձակասրտութիւն, ներողամտութիւն։
Великоду́шный մծ. մեծահոգի, վեհանձն, ի արձակասիրտ, ներողամիտ, -шно ѕ. մեծահոգութեամբ, վեհանձնաբար։
Великокняжескій մծ. պատ". մեծի իշխանի։
Великолѣ́піе գ. չ. մեծաշքութիւն, շքեղութիւն, պայծառութիւն, հոյակապութիւն։
Великолѣ́пный մծ. մեծահանդէս, մեծաշուք, շքեղաշարժ. մեծահասութեամբ, հոյակապ։
Великомо́щный մծ. մեծազօր։
Великому́ченикъ. գ. ա. քաջ կամ մեծ նահատակ, վկայ, մարտիրոս,-ница գ. ի. մեծ վկայուհի։
Великопо́стный մծ. մեծի պահոց։
Великоро́слый մծ. մեծահասակ։
Вели́кость գ. ի. մեծութիւն, գերայարգութիւն, դերապանծութիւն։
Велича́вый մծ. վսեմ. բարձրապարանոց։
Велича́ть-чить բ. ն. մեծարել, մեծացուցանել, դովել, բարձր առնել։
Величественный մծ. փառահեղ, վսեմական. շքեղատեսիլ, մեծատեսիլ։
Вели́чество գ. չ. մեծութիւն, վսեմութիւն, վեհափառութիւն (թեպետ և գոյական-որպ։)
Величи́на́ գ. ի. մեծութիւն, ընդարձակութիւն, տարածութիւն իրիք, եամ ինչ զոր մարթի մեծացուցանել կամ նուազեցուցանել։
Вели́чіе ѵ величество։
Вельмо́жа գ. ի. իշխան, մեծատուն. մեծունիք, աղնուական։
Вельможедержа́віе գ. չ. աղնուապետութիւն։
Велѣ́ніе գ. չ. հրաման, պատուէր։
Велѣ́ть բ. ն. հրամայել, հրաման տալ, պատուիրել։
Вепéра գ. ի. Վիրադիտ, չաճճուհի սե-

ըոյ և գեղեցկութեան. արուեստակ.
Ве́нзель գ. ա. վիճակաքար, միատառուկ.
Вениса́ գ. բ. մեղեսիկ (տիս).
Ве́прь գ. ա. վարազ, կինձ, վայրի խոզ.
Ве́рба գ. բ. ուռի, ոստ արմատևորոյ.
Вербаю́дъ գ. ա. ուղտ, - женокъ, գ. ա. կողն, - жій ած. ուղտու.
Ве́рбный ած. ուռոյ, ծաղկազարդի.-ное воскресеніе ծաղկազարդ կիւրակէ.
Вербова́ть բ. ն. չափել լարիւ. ժողովել զնորընտիր արս ՚ի զինուորութիւն.
Ве́рва գ. բ. թել կօշկակարաց.
Ве́рвіе գ. չ. յ. (եի) առաստանք.
Ве́рвь (եի). ж веревка. (նուռ.
Верга́ть բ. ն. ձգել, արկանել, ընկէզ_
Вере́вка գ. բ. առաստան. չուան, պարան.
Вере́вочникъ. գ. ա. առաստանագործ.
Вере́вочный ած. առաստանի—առնեայ.
вчатый ած. առաստնաձև.
Ве́редъ գ. ա. պալար, խառաւարտ. խոց.
Верени́ца գ. բ. երամ.
Ве́рескледъ գ. ա. այծադեղ (ևռա՛).
Вере́скъ գ. ա. խաշնձոր (բոյս).
Веретено́ գ. չ. մատանի, լիւկի, իլ. առանց կշռոյ. լիսեռն անուայ.
Верея́ գ. բ. գրանդ.
Ве́рженіе գ. չ. ընկէցումն.
Вери́ги, га. գ. բ. շղթայք, կապանք.
Веригоносецъ գ. ա. շղթայակիր.
Вермише́ль գ. մանրաթել գդմաձ.
Вернова́ть բ. տեղաւիսել զնաւն.
Верста́ գ. բ. մղոն. մղոնասիւն.
Ве́рстать գ. բ. գրաշար (գործ՛).
Верста́ть բ. ն. հաւասարել, համեմատել. հաւասարել զշարս ՚ի կէից.
Верте́жъ ж круженіе.
Ве́ртелъ գ. ա. շամփուր.
Верте́пъ գ. ա. ծերպ, այր, անձաւ. բնակարան աւազակաց. ձևակերպութիւն այրի ծննդեան քրիստոսի.
Вертика́льный ած. գաղափնահայեաց, ուղղահայեաց ՚ի հորիզոնն.
Вертлю́гъ գ. ա. տեղին՝ ուր դեառղն դնտաձև ոսկրն ազդրի.
Вертогра́дарь գ. ա. պարտիզպան.
Вертогра́дъ գ. ա. պարտէզ, այգի.
Вертопра́хъ գ. ա. թեթեւամիտ. ծանծաղամիտ.
Верту́шка գ. բ. օդաւիոս (ձեւ). խաղալիկ մանկանց ՚ի ձև թևոց հողմաղացի. ծանծաղամիտ.
Вертѣніе գ. չ. պտոյտքեզն. (կիւ.
Вертѣть բ. ն. պտոյտքել, շրջել. ծա_
Ве́рфь գ. բ. տեղի շինելոյ կամ նորոգե_լոյ զնաւու.
Ве́рхній ած. վերին.
Верхо́вный ած. բարձր, նախատաճման, ծայրագոյն. ինքնիշխան. կատարեալ.
Верхово́й բ. ա. պատրաստուած հեծեալ.
Верховы́й ած. ձի հեծանելի. հեծեալ, ձիաւոր. եղեալ ՚ի վերոյ.
Верхо́вье գ. չ. ջրակիզ, ակն ջրոյ, գետակն, եղեալն ՚ի վերոյ.
Верхогля́дъ գ. ա. դատարկահայեաց.
Верхо́мъ ն. հեծեալ, ձիով, ձիաւորեալ.
Ве́рхомъ ն. թամբաւոյն, զեղոյն, պատրուն. ՚ի վերոյ.
Верху́ տես. ՚ի վերոյ.
Верхушка ж вершина.
Ве́рхъ գ. ա. ծայր, կատար, գլուխ. վերնայարկ. ձեղուն. ակն գետոյ. վերին ծակ հալոցայ. երես (հանդերձի). ծայր, բարձրագոյն տասիճան (բոլոր ջաղաքի նոյնի).
Верче́ніе գ. չ. ծակումն. պտոյտքեզն.
Ве́рша գ. բ. սակառ (չինարէն).
Верши́на գ. բ. գագաթ, գլուխ, կատար, ծայր. ակն գետոյ.
Верши́ть բ. ն. վճռել. աւարտել.
Вершо́къ գ. ա. վեշտասանհերդոյ մասն գզի. ծայր ծառոյ. վերին մասն երկի.
Весели́ть բ. ն. ուրախացուցանել, ուրախ առնել,-ться ուրախանալ, գուարճանալ:
Весе́ліе գ. չ. ուրախութ. խնդութիւն. խնդամտութիւն.
Ве́село տ. ուրախ, ուրախութ.-правный ած. ուրախատիրտ, գուարթաբարոյ.
Весе́лость գ. բ. ուրախութ, խնդամտութ,
Весе́лый ած. ուրախ, ուրախասիրտ, խընդամիտ. ուրախարար, ուրախարար.
Весельча́къ գ. ա. ուրախասիրտ, ուրախամիտ, գուարթաբարոյ.
Весельникъ-льщикъ գ. ա. թիավար.
Весенній ած. գարնան, գարնանային.
Весло́ գ. չ. թի, թիակ.

Весля́рь գ.ա. Թիակագործ.
Весна́ գ. ի. գարուն.
Веснова́ть բ. չ. անցուդարձանել զգարուն.
Весну́шка, -нина գ. ի. դեղնագոյն բիծ կամ սիւսակ յերեսի.
Вести́ բ. ն. տանել, ածել. առաջնորդել. ուղևորել. վարել. ձգել զհետ. ուղղել, կարգաւորել. ընթանալ.
Весь, вся, все, ած. ամ, բոլոր, ողջոյն, համայն.
Весь գ. ի. գիւղ, շէն, աւան.
Весьма́ տ. կարի, յոյժ, շատ.
Ветера́нъ գ. ա. հինաւուրց, հինօրեայ, վաստակաւոր զինուոր.
Ветерина́рія գ. ի. բժշկութիւն դրաստուց, դրաստարուժութիւն. -рный ած. դրաստարուժական.
Ветла́ գ. ի. տեսակ ծառ ուռւոյ.
Вето́шка գ. ի. կտորեղէն հնոտի, ցնցոտի.
Вето́шникъ գ. ա. հնավաճառ, կտորեղէն տաւարաճառ.
Ве́тошь գ. ի. հնոտիք.
Ве́тхій ած. հին, վաղեմի. հինաւուրց. զառամեալ. խարխուլ. մաշի՛լ, հնացո՛լ.
Ветхозаве́тный ած. հնոյ կտակարանի կամ ուխտի. -законный ած. հին օրինաց.
Ве́тхость գ. ի. հնութիւն.
Ветчина́ գ. ի. ապուխտ խոզենոյ.
Ветша́ть բ. չ. հնանալ, մաշիլ.
Ве́че գ. չ. ի հնումն եր ի նովգորոդ քաղաքի խորհուրդ ժողովրդեան. ժողովրդեան հաւաքական իրաւունք. խորհրդանոց. հնչուն զանգակի ի ժողովել զհաւատացեալս. (գահանդէս.
Вечери́нка գ. ի. երեկոյեան հանդոյս, ցայգ.
Вечери́ны ա. դեւնիչնիկ.
Вечерко́мъ ա. вечеромъ.
Ве́черній ած. երեկոյեան. արեւմտեան.
Вечёрня գ. ի. երեկոյեան ժամերգութիւն.
Вечеро́къ-рочекъ ա. вечеръ.
Ве́черомъ տ. յերեկոյ, ընդ երեկս, յերեկոյեան պահու.
Ве́черъ գ. ա. երեկոյ. արեւմուտ.
Вечерѣ́ть բ. չ. երեկոյանալ.
Ве́черя գ. ի. ընթրիք.
Вечеря́ть բ. չ. ընթրել.
Вечна́я գ. ի. ծակ ի վերայ երկանաքարին.
Ве́шній ա. всенній.
Вещественно տ. նիւթապէս.
Вещественность գ. ի. նիւթականութիւն.
Вещественный ած. նիւթական. (հմմ.
Вещество գ. չ. նիւթ, իր, գոյացութիւն,
Ве́щь-(щица) գ. ի. իր, ինչ, նիւթ. բան, գործ. -щи, կայք, ինչք.
Вжига́ть բ. ն. վառել, լուցանել.
Вжима́ть բ. ն. հմլել, սեղմել (ի ներ.)
Взади́ տ. ի յետ կոյս, ի թիկնակողմանի.
Взад́ъ տ. յետս, ի թիկունս կոյս.
Взае́мъ, -взаимъ ա. взаймы.
Взаи́мно տ. փոխադարձ, փոխիփոխ, փոխադարձաբար, անդրադարձ.
Взаи́мность գ. ի. փոխադարձութիւն.
Взаи́мный ած. փոխադարձ, անդրադարձ, -гаголъ հայնակրական բայ.
Взаи́мствовать բ. ն. փոխ առնուլ, յանօթի առնուլ.
Взаймы́ տ. փոխ, յանօթի.
Взалка́ть ա. алкать (գևլանալ.
Взаперти́ տ. փակեալ, ընդ փականօք, յարգելս.
Взапуски́ տ. արշաւակի, արշաւասրտի, վազելով. (յուզել. սլանալ.
Взба́лтывать, -болтать բ. ն. խառնել,
Взбира́ться բ. յ. մագլցել, մագլցիլ ելանել ի վեր. (նստել ի վեր.
Взбра́сывать - росить բ. ն. ձգել, քնկնել.
Взбунто́вать հոպ. բ. бунтовать. (գել.
Взбѣга́ть-жать բ. չ. ի վեր ելանել, վազելով.
Взбѣси́ть հոպ. բ. бѣсить. (տագնալ.
Взбѣше́нный ած. կատաղեցուցեալ. կատաղեալ.
Взва́ливать բ. ն. դնել զծանր ինչ ի վերայ, ծանրաբեռնել.
Взва́ривать բ. ն. եփել, եռացուցանել.
Взва́рка գ. ի. եփուած. եռացուցուած.
Взва́ръ ա. декоктъ.
Взведе́ніе գ. չ. ածելն, տանելն ի վեր. բարձրացուցանելն (գլխոտածս). զրպարտութիւն, ամբաստանութիւն.
Взвива́ться բ. յ. սլանալ ի վեր արագութեամբ, բարձրանալ պտոյտ քերով, տատանիլ (տի գլխոտնոց հայելն).
Взви́дѣть բ. չ. տեսանել.
Взводи́ть - вести բ. ն. ածել, տանել ի վեր. բարձրացուցանել, կատուցանել. զրպարտել.

Взво́дъ գ. ա. եռակարգ դասակրութիւն զօրաց. մասն հրացանի, ուստի ելանէ հուր։
Взволнова́ть կր. բ. волновать։
Взвѣ́вать - вѣять բ. ն. ծածանել յօդս։
Взвѣ́съ գ. ա. կշռութիւն, կշռելն։ (տե՛ս։
Взвѣ́шенный ած. կշռեալ, ի կշռի". կշռադատ։
Взвѣ́шивать - сить բ. ն. կշռել, դնել ՚ի կշիռ. կշռադատել։
Взгля́дъ գ. ա. հայեցուած, տեսութիւն, երևոյթ. դէմ, երես, հայեցուք։
Взгля́дывать - нуть. բ. չ. հայիլ, նայիլ, զննանել, նկատել։ (նել ՚ի վեր։
Взго́нъ - нка գ. ա. տեղւոյն ուրոյք եզր։
Взгоня́ть բ. ն. վարել, տեղել ՚ի վեր, ՚ի թռիչս։
Взго́рокъ - рье գ. ա. լեռնակ։
Взгромазживать - моздить բ. ն. շինել կառուցանել, դիզել. բարձրացուցանել (ընդշինուիլն)։
Вздва́ивать - воить բ. ն. կրկնել, կրկնապատկել. բաժանել յերկուս։
Вздо́ргивать - нуть բ. ն. քարշելով բարձրացուցանել, ամբառնալ. -рнутый ած. բարձրացուցեալ։
Вздешевѣ́ть բ. չ. դիւրագնիլ։
Вздо́рить բ. չ. կռուիլ, վիճիլ։
Вздо́рливый - рный ած. կռուասէր, շինթաասէր, կռուարար։
Вздорожа́лый ած. թանկացեալ։
Вздорожа́ть բ. չ. թանկանալ։
Вздорожи́ть բ. ն. թանկացուցանել։
Вздоръ գ. ա. անտեղի, անհեթեթ, անմասն բանք. բանակռիւ։
Вздохну́ть բ. չ. հոգւոյ հանել, հառաչել. հանգստանալ։ (չանք։
Вздо́хъ գ. ա. յոգւոց հանուլ, հառաչ։
Вздра́гивать - рогнуть բ. չ. շրանուլ, ոստնուլ. խրտնուլ։
Вздрема́ть կր. բ. дремать։
Вздува́ть, -дуть բ. ն. փչմամբ արծարծել (զհուր). ուռուցանել։ կոթացուցանել. -ться բ. չ. այտնուլ։
Вздума́ть բ. ն. ծնուցանել ՚ի միտս, մտածել, դնել ՚ի մտի. ՚ի միտս անկանել. կամիլ։
Вздура́чить ա дурачить։
Вздури́ть բ. ն. յիմարացուցանել. զայրացուցանել. առնել զյիմարութիւնս։
Вздутый ած. փչմամբ արծարծեալ. ուռուցեալ, այտուցեալ. փքեալ. (նել։
Вздыма́ть բ. ն. ամբառնալ, բարձրացուցա
Вздыха́ть բ. չ. հառաչել, յոգւոց հանել։
Вздѣва́ть - дѣть ա надѣвать. (յինչ։
Вздѣ́жка գ. բ. գործի որով անցուցանի լիմն
Вздѣ́тый ած. անցուցեալ, ագուցեալ. ագուցիկ. (ժողովուրդ։
Взима́ніе գ. չ. առումն, ՚ի բաց բարձումն.
Взима́ть բ. ն. առնուլ. ժողովել։
Взира́ніе գ. չ. հայեցումն, հայեցուած, ակնածութիւն, նկատումն։
Взира́ть բ. ն. հայիլ, նայիլ, նկատել, ակնածել, դիտել։ (՚ի վեր։
Взла́зить բ. չ. մագլել, մագլցիլ ելանել
Взлета́ть բ. չ. սլանալ, թռչիլ ՚ի վեր։
Взле́тъ գ. ա. թռչելն ՚ի վեր։
Взлѣза́ть-зть ա взлазить
Взма́нивать-нить ա манить։
Взма́хивать - нуть բ. ն. բարձրացուցանել ծածանել յօդս զթեւս, զձեռս ՚ի վեր։
Взма́хъ - шка գ. ա. բ. արագ շարժումն կամ բարձրացուցումն (ևնոց, ձեռաց)։
Взмо́рье գ. չ. ծովեզր, ծովափն։
Взмуща́ть, -тить բ. ն. պղտորել։
Взмѣ́рчивый ած. վտահ, յանդուգն, յանձնապատում. դուռ։
Взноси́ть - нести́ բ. ն. տանել ՚ի վեր. բերել, տալ, մատուցանել. զրպարտել։
Взно́съ գ. ա. տանելն ՚ի վեր. տալն, մատուցանելն, վճար։
Взнуздывать - дать բ. ն. սանձարկել, սանձս դնել ՚ի բերան։
Взогрѣва́ть - рѣть բ. ն. ջեռուցանել։
Взойти́ կր. բ. всходить։
Взора́ть կր. բ. орать։
Взорва́ть բ. ն. պատառել, ճայթեցուցանել, տիան հատանել (վառօդով). զայրացուցանել։
Взо́ръ գ. ա. դէմք, տեսիլ, հայեացք, հայեցուած, նայեացք։
Взра́чный ած. դէղեցիկ։ (հասակի։
Взро́слость գ. բ. չափահասութիւն, արբունք
Взро́слый ած. չափահաս։
Взрыва́ть, ա взорвать. ևս բրել, պեղել
Взры́въ գ. ա. ճայթիւն. պատառումն (ա-

խնոց, ընդունարան նաւի)։
Взрыда́ть հ. է. рыдать. (*առանելոյ*։
Взрѣ́зывать է. ն. հերձանել, բանալ հա-
Взъѣ́здъ գ. ա. երանելն ընդ զառ ՚ի վերն. *Հանապարհ ընդ զառ ՚ի վեր*։
Взъѣзжа́ть – ѣхать է. չ. երանել ընդ զառ ՚ի վեր (*նա, երիվ*՚)։
Взыва́ть է. ն. գոչել, աղաղակել։
Взыска́ніе գ. չ. պահանջումն, պահանջտուլ, պահանջ. քննուլ, յետազոտուլ։
Взы́сканный ած. պահանջեալ։
Взыска́тель գ. ա. պահանջող, խնդրող։
Взыска́тельность գ. ի. պահանջողականութիւն։
Взыска́тельный ած. պահանջօղ։
Взыскивать-скать է. ն. խնդրել. որոնել. պահանջել. խստիւ պահանջել զկատարումն պաշտամանն։
Взы́скъ գ. ա. պահանջողուլ, պահանջ։
Взы́щикъ գ. ա. պահանջող։
Взя́тіе գ. չ. առումն, բարձումն։
Взя́тка գ. ի. կաշառ։ (*քաղ*։
Взя́точникъ գ. ա. կաշառառու, զօշա-
Взя́точный ած. վերՙ. կաշառոյ։
Взя́тый ած. առեալ, բարձրեալ. ընկալեալ, խլեալ. նուաճեալ։ (*նուաճել*։
Взя́ть է. ն. առնուլ, բառնալ. առանել։
Взя́ться է. յ. առեալ, ՚ի բաց բարձրեալ լինել, ձեռն արկանել, յանձն առնուլ. թեւկն աճել, պարտաւորիլ։
Вивéрра գ. ի. ագռ. լինչ կղոյ։
Ви́данный ած. տեսեալ. սովրական, հաստատեալ։
Ви́димо տ. ակն յայտնի, յոյանապէս, ակնարկ. բաղում յոյժ։
Ви́димость գ. ի. երևելուի, տեսանելուի, երևոյթ կամ երես տեսանելի տարրական։
Ви́димый ած. երևելի, տեսանելի. ակնարկ, յայտնի, պարզ. по видимому ըստ երևութին։
Ви́дно տ. երևի, յայտնի է, թուի. լաւ է։
Ви́дный ած. յայտնի, երևելի, ակնարկ, գեղեցիկ, գեղեցկատեսիլ։ (*տես*։
Видѣ́ться է. անդ. երևիլ, նշմարիլ (՚ի հե-
Видовый ած. տեսակական, տեսակի։
Видоизмѣне́ніе գ. չ. տեսակափոխութիւն, ձևափոխութիւն, դիմափոխութիւն։
Ви́дъ գ. ա. դէմք, երես, կերպ, ձև, տեսիլ, հայեցուած. երևոյթ. տեսակ. նըմանուիլ. պատիւր. դիտաւորուիլ. գլխադիր կամ թուղթ լինչ վկայական։
Видѣ́ніе գ. չ. տեսուիլ. տեսիլ, երևոյթ. անուրջք, երազ։ (*մարեալ*։
Видѣнный ած. տեսեալ. նկատեալ, նըշ-
Ви́дѣть է. չ. տեսանել, նշմարիլ, ճանաչել. զգալ։
Ви́дѣться. ունիլ զտեսուիլ էութ. երևիլ. յանուրջս կամ յերազի տեսանել։
Визгли́вый ած. կնճաճայն, կտղկտան-ձօղ, ձիւղ։
Визгу́нъ գ. ա. կտղկտանձօղ, ձիւղ։
Ви́згъ գ. ա. ձիւղ, ձիւնն, ձուղ, կտկտան։
Визжа́ніе գ. չ. կտղկտանձիւն, ձլտմն, ձիւնն, ձիւղ։
Визжа́ть է. չ. ձիւղ, կտղկտանձել։
Визи́рь տ. везирь. (*գնդիկ*։
Визита́торъ գ. ա. այցելու, այցող, վերա-
Визита́ція գ. ի. այցելուի. վերատեսնուի։
Визи́тный ած. այցելուի, այցելական։
Визи́тъ գ. ա. այց, այցելուի, այցիգալ, գալուստ յողջոյն։
Вика́рій գ. ա. յաջորդ, տեղապահ, վա-
Вика́рство գ. չ. յաջորդութիւն։
Вико́нтъ գ. ա. դերակոմս։ (*թանաւիկ*։
Викторіа́льный день օր կամ տան յաղ-
Ви́лка գ. ի. պատառաքաղ. եղան։
Вилла գ. ի. դաստակերտ։
Вило́къ – чекъ գ. ա. կոՀ կաղամբոյ։
Ви́лы գ. ա. յ. երկժանի, երկք ժանի։
Виля́ть է. չ. ՚ի վաղելն առեալ առեալ շղղել, խոտորիլ, ՚ի ճանապարհէ. փոխ. խորամանկել, նենգել, խաբել։
Бина́ գ. ի. սկիզբն, պատճառ, առիթ. յանցանք, մեղք։
Винегре́тъ գ. ա. կերակուր լինչ։
Вини́тельный падежъ հայցական հոլով։
Вини́ть է. ն. մեղադրել. ըստգտանել, դատապարտել։
Вини́ться է. յ. խոստովանիլ ՚ի մեղս։
Ви́нница գ. ա. շուկայարան, մառան գինւոյ։
Ви́нкель գ. ա. ուղղիչ կամ անկիւնաչափ գործի հիւսանց։

Винно́вка գ. ի. մի ’ի չորից տեսակաց խաղալի թղթոց ’ի վերայ որոյ նկարեալ է նիզակաձև կամ թղաձև սեռս նշանաց:
Ви́нный ած. գինւոյ. օղւոյ.-камень տարտարոս, գինեքար. -ная ягода, թուզ:
Вино́ գ. ն. գինի. ցքի, օղի:
Винова́тый ած. յանցաւոր, մեղաւոր:
Вино́вникъ-пица գ. ա. ի. պատճառ, առիթ. սկիզբն, հեղինակ. մեղաւոր, յանցաւոր, մեղապարտ:
Вино́вность գ. ի. յանցաւորութիւն, մեղաւորութիւն, մեղապարտութիւն:
Вино́вный ած. մեղաւոր, յանցաւոր, մեղապարտ. պատճառ, առիթ:
Виногра́дарь գ. ա. (ի) այգեգործ:
Виногра́дина գ. ի. հատ խաղողոյ:
Виногра́дникъ գ. ա. այգի, այգեստան:
Виногра́дный ած. խաղողոյ:
Виногра́дъ գ. ա. խաղող. որթ:
Виноде́лie գ. ն. գինեվաճառութիւն, գինեգործութիւն:
Винокуре́нiс գ. ն. ցքահանութիւն:
Винокуре́нная գ. ի. ցքահանք, տեղի թոբելոյ ցքուց:
Винокуръ գ. ա. ցքահան, թորիչ ցքուց:
Винома́ръ գ. ա. գինեչափ (գործի կշռաքարից պղտոյ ինչ գինոյ:)
Винопи́йца գ. հ. գինարբուս, գինեմոլ, արբշիռ. (վաճառ:
Винопрода́вецъ գ. ա. գինեվաճառ, ցքավաճառ:
Винослóвiс գ. ն. պատճառ, առթացուցիչ, վաստ:
Винослóвный ած. պատճառական:
Виноторговля գ. ի. գինեվաճառութիւն:
Виноче́рпецъ - пiй գ. ա. մաուռուակ, տակառապետ:
Винти́ть բ. ն. պնդել պտուտակաւ:
Винто́вка գ. ի. հրացան լինչ:
Винтообра́зный ած. պտուտակաձև:
Ви́нтъ գ. ա. պտուտակ, ոլորակ:
Винче́нiс գ. ն. պնդումն պտուտակաւ:
Ви́ны ✻ винновка:
Винье́тъ գ. ա. զարդ գրոց:
Вирíллъ ✻ серилл:
Виртуо́зъ գ. ա. հմուտ յերաժշտութեան:
Ви́ръ գ. ա. ✻ водоворотъ:
Виски́ ✻ високъ:
Вислоу́хiй ած. ականջակախ:
Ви́слый ած. կախեալ, առկախեալ:
Висму́тъ գ. ա. վիսմուտ (Տպող):
Ви́снуть բ. ն. կախիլ, առկախիլ:
Високо́сный ած. նահանջական. - годъ նահանջ աւր:
Високо́съ գ. ա. նահանջ տարի:
Висо́къ-чекъ գ. ա. բունք. ծայր:
Висо́чный ած. քնքոյ. ծամական:
Виссо́пъ, виссъ գ. ա. բևհեզ:
Вистова́ть բ. ն. օդնել ’ի բռնութեան խաղու:
Ви́стъ գ. ա. վիստ (խաղ խղճից):
Вису́лька գ. ի. առ կախեալ լինչ. սառն՝ ձուլեալ ’ի կաթլից, և առկախեալ ըստ ծայրս տանց ևայլն:
Ви́сѣлица գ. ի. կախաղան:
Висѣлка գ. ի. կախարան հանդերձից:
Ви́сѣльникъ գ. ա. կախեալ, խեղդեալ ’ի կախաղանի. արժանի խեղդելոյ:
Висѣть բ. ն. կախիլ, առկախիլ. մերձիլ, մերձ լինիլ:
Вися́чiй ած. առկախեալ, կախ, կախե՛լ:
Вита́лище գ. ն. բնակարան, տաղաստանարան. բուն, որջ:
Вита́ть բ. ն. բնակիլ. լինլանիլ, օթևանել. թագչիլ. հանդչիլ. բունել (նաև):
Ви́тiе գ. ն. ոլորումն. բունելն:
Витiева́тый ✻ краснорѣчивый:
Витíйство ✻ Краснорѣчiе:
Вмтíйствовать բ. ն. հարտաբանել, պերճաբանել, առնաբանել:
Витíя գ. ի. հռետոր, հարտաբան, պերճախօս, առնաբան:
Виту́шка գ. ի. ոլորեալ, ոլորածոյ լինչ. բլթի ոլորեալ:
Витый ած. ոլորեալ, ոլորածոյ, ոլորուն, պատուած. հիւսեալ:
Ви́ть բ. ն. ոլորել. գալարել. հիւսել, պատել, փութթուքել. բունել: -ться. ոլորիլ, գալարիլ. պատատիլ. քծնիլ:
Ви́тязь գ. ա. հսկայ, զուտպաղն, հերոս, քաջ:
Вихо́ръ գ. ա. գանգուրք, գռանգ:
Ви́хръ, -хрь գ. ա. մրրիկ, փոթորիկ:
Ви́це-Адмира́лъ գ. ա. փոխանակ ծովապետի կամ զօրագլխի նաւուց: (պետ:
Вице-ка́пцлеръ գ. ա. փոխանակ դպրա-
Ви́це-Коро́ль գ. ա. փոխարքայ:

Ги́це - Президе́нтъ գ. ա. նախանակ նա-
խագահի.
Вишне́вка գ. բ. գ. ըմպելի հանդերձեալ ’ի բա-
Ви́шневый ած. բալագոյն, մոյգ կարմիր.
Ви́шня գ. բ. բալ, կեռաս. բալենի. -шен-
ный ած. պատ". բալի.
Вié́ніе գ. չ. պղծութիւն, դալարութիւն. պա-
ատուհաս, վանգաղութիւն. դնելն կամ
լինելն բնոյ, բունելն.
Віо́ла գ. բ. չուլհակ.
Віолúстъ գ. ա. չուլհակահար.
Віолонче́ль գ. ա. չուլհակ փոքր.
Вка́ивать բ. ն. թաղել. կանգնել. ցցել.
Вка́тывать բ. ն. գլորել (’ի ներս).
Вби́дывать բ. ն. ընկենուլ (’ի ներս).
Вкла́дка գ. բ. դնելն, դրուբ դրամոց.
Вкла́дчикъ գ. ա. հանգանակատէրը, դնող.
մուծանող. նուիրատու.
Вкла́дъ գ. ա. տուրք, նուէրք. հանգանակ.
դրութիւն դրամոց (’ի դրամատոյն).
Вкла́дывать բ. ն. դնել, մուծանել, զե-
տեղել, (’ի ներս). միջադրել
Вкле́ивать - леить բ. ն. սոսնձել.
Вклика́ть բ. ն. կոչել ’ի ներքս. (դել.
Включа́ть - чить բ. ն. մուծանել, զետե-
Включе́ніе գ. չ. մուծումն, զետեղումն.
Включе́нный ած. մուծեալ, զետեղեալ,
համարեալ ’ի թիւս.
Включи́тельный ած. մուծանելի, զետե-
ղելի, վակելի. -тельно մտաբուբ, նո-
ւաս հանդերձ. (միք.
Вко́вывать բ. ն. կռելով պնդել զինն յի-
Вкола́чивать բ. ն. սեւեռել, հարսանել,
մուծանել. - ченный ած. հարստեալ,
սեւեռեալ (հարկանելով). (’ի ներս.
Вко́мкивать - кать բ. ն. ձմլելով մղել
Вко́панный ած. թաղեալ. արձանացեալ,
ընդարմացեալ.
Вкопать ած. բ. вкапывать. (սպուա.
Вконе́цъ տ. խոտորնակի, սո. ’ի շեղ.
Вкорена́ть բ. ն. արմատացուցանել, ու-
նակացուցանել. —ться արմատանալ,
տարրանալ.
Вко́сь տ. խոտորնակի, սո. ’ի շեղ.
Вкра́дчивость գ. բ. մարդահաճութիւն,
մարդեկուզութիւն.
Вкра́дчивый ած. մարդեկոյզ, մարդա
հաճոյ, դիւրամուտ. սպրդօղ.
Вкра́дываться բ. յ. դաղտագողի մտա-
նել, ընդմտանել, սպրդիլ ’ի ներքս
գտանել զընտրհս, համոզել, ամրել.
Вкра́тцѣ տ. ’ի կարճոյ, համառօտիւ.
Вкру́гъ. տ. շուրջ, շուրջանակի. (ներքս.
Вкру́чивать բ. ն. պտրելով մուծանել ’ի
Вкрѣпля́ть բ. ն. պնդել, ամրացու-
նել ’ի ներքս.
Вку́пѣ տ. ’ի միասին, կցորդաբար.
Вкуси́ть իմ. բ. вкушать.
Вку́сно տ. համով, քաղցրահամ. (մսի,
Вку́сность գ. բ. համեղութիւն, անուշահա-
Вку́сный ած. համեղ, անոյշ, քաղցր-
համ, ախորժահաճակ.
Вку́съ գ. ա. համ, հաճակ. հաճակելիք,
ախորժակ, քիմք. ընտրութիւն.
Вкуша́ть - сить բ. ն. ուտել, հաճակել.
առնուլ զհաճակ, զփորձ. վայելել.
-смерть մեռանիլ. (հուն. հեբ.
Вла́га գ. բ. տալկուն, խոնաւութիւն, գի-
Влага́лище գ. չ. պատեանք, պահարան.
պարկ, քսակ.
Влага́ніе գ. չ. դնելն, զետեղելն.
Влага́ть բ. ն. դնել, զետեղել, մուծա-
նել. պղել, թելադրել.
Влагомѣръ գ. ա. խոնաւաչափ.
Влады́ка գ. բ. Ա. տուած. տէր. քա-
գաւոր, իշխան, տիրապետող, իշխող,
հովուապետ, քահանայապետ.
Влады́чество գ. չ. տէրութիւն, իշխանութիւն,
թագաւորութիւն, պետութիւն. քահանայա-
պետութիւն. (լեզ, իշխել.
Влады́чествовать բ. չ. տիրապետել, տի-
Влады́чица գ. բ. թագուհի, տիրուհի.
Владѣлецъ գ. ա. տէրօղ, տէր, իշխան.
կալուածատէրը.
Владѣніе գ. բ. տէրութիւն, իշխանութիւն. ի-
կիր կամ կալուած իշխանութեան. տուած,
վայելումն.
Владѣтель - льница գ. ա. բ. պայազատ,
տէրօղ, տիրապետող. տէր.
Владѣтельный ած. պայազատ, թագա-
ւորեալ, ունօղ տիրապետական իշխա-
նութեան կամ իրաւանց.
Владѣть բ. ն. տիրել, տիրապետել, իշ-
խել, կառավարել. վարել, ’ի դործա-

ծել, շարժել. քաշապհս դիտել, հե-
մուտ լինել. (կուզիւն.
Вла́жность գ. է. խոնաւութիւն, դիձուել, տամ-
Вла́жный ած. գիձ. տամուկ, խոնաւ.
Вла́мываться բ. յ. մտանել, զեղանիլ
ուրեք բռնաւ ջարուբ, բռնութ հոսիլ
՝ի ներքս.
Власа́тый ած. մազոտ, թաւ, թաւամազ.
Бла́ствованіе գ. չ. տիրապետութիւն, իշ-
խողութիւն, տիրելն.
Вла́ствовать բ. չ. տիրել, իշխել, տիրա-
պետել, կառավարել.
Властели́нъ գ. ա. տիրող, տիրապետող,
իշխան, իշխող. տէր.
Вла́сти գ. յ. պետութիւ.ք, իշխանութիւ.ք (հրէշ).
իշխանք, մեծունիք, պետք տերութ.ք.
Հանապատութք, ևայլն.
Властите́ль տ. властелинъ.
Вла́стный ած. ինքնիշխան, ազատ, տէր
իւրոյ կամաց.
Властолю́бецъ գ. ա. գահատէր, բարձա-
սէր, որ ցանկայ ունել զիշխանութիւն.
-бивый ած. գահատէր.
Властолю́біе գ. չ. գահատիրութիւն, բար-
ձատիրութիւն, վառատիրութիւն, ցանկութիւն տի-
րապետելոյ.
Бла́сть գ. է. իշխանութիւն. կամք, ազա-
տութիւն. կարողութիւն.
Власяни́ца գ. է. խարազն, խրտի, բուրձ.
Власяный ած. մազեղէն, խարազնեայ,
շինեալ, հիւսեալ ՝ի ստևոյ.
Влачи́ть բ. ն. ընդ բարշ ածել, տորա-
բարշ կամ դիմանաքաշ տանել. անցուց
նել, վարել զկեանս (Նէպտևնեամբ, յոգա-
պատնէան հոմ հիւսանդութեանն հասչն).
Влеко́мый ած. ընդ բարշ ածեալ, ձգեալ
ընդ իւր.
Влета́ть - тѣть բ. չ. թռչիլ ՝ի ներքս.
Велече́ніе գ. չ. ընդ բարշ ածումն, կամ
ձգումն, առ ինքն քարշումն. յօժա-
րութ, ձգտումն, բերումն.
Влечь բ. ն. ընդ քարշ ածել, առ ինքն
քարշել, ձգել, բերել, ածել. յատկա-
տակել կամ ձգել զկամս ՝ի զբաղմա-
ցումն, զմտիկնցուցանել.
Вливáть - влить բ. ն. հեղուլ ՝ի ներքս.
ամանել. տպաւորել, ազդել.

Влія́ніе գ. չ. հոսումն, հեղումն, ան-
կումն, զօրութ, ներգործութ, ազդեցութ,
ներշնչումն.
Вложе́ніе գ. չ. դնելն, զետեղելն ՝ի մէջ.
Вло́женный ած. եդեալ, մուծեալ ՝ի մէջ,
ներմուծեալ, ազդեալ, թելադրեալ.
Вло́жить կա. բ. влагать.
Влѣво տ. յահեակ, ՝ի ձախակուշն, յա-
հինհակողմն. (տանել.
Влѣзáть - зть բ. չ. մագլցել ՝ի ներքս մ-
Влѣпля́ть բ. ն. տանձել, մածուցանել.
Влюбленный ած. սիրահարեալ, սիրա-
հար. (հարկանիլ ՝ի սէր.
Влюбля́ться - биться բ. յ. սիրահարիլ,
Влю́бчивый ած. որ դիւրաւ սիրահարի.
Вмáзывать - зать բ. ն. օծանել կամ ծե-
փել ՝ի ներքուստ.
Вмáлѣ տ. (է) փոքր մի ևս, սակաւիկ մի,
համառօտիւ, ՝ի կարճոյ.
Вмáнивать բ. ն. պատրանօք ՝ի ներքս կո-
չել, հրապուրել ՝ի ներքս, յանկուցա-
նել, ձգել ՝ի. (՝ի ներքս.
Вмéтывать - тáть բ. ն. արկանել, ձգել
Вмигъ տ. ՝ի քթթել ական, յական թո-
թափել, ՝ի թարթել ական.
Вмина́ть բ. ն. տրտնջով նեղ նշել.
Вмѣня́ть, -ни́ть բ. ն. փոխարինել. համա-
րել փոխանակ, դնել զպարտաւորութ.
պարտաւոր կացուցանել.
Вмѣси́ть բ. ն. խառնել ինչ ՝ի զանգնելն.
Вмѣсти́лище գ. չ. ընդունարան, պահա-
րան, տեղի.
Вмѣсти́тельный ած. բազմապարունակ,
պարունակող, ընդարձակ, -ная գ. է. ի-
կագիծ.
Вмѣсти́ть տ. вмѣщать. (ընդ.
Вмѣсто տ. փոխանակ, ՝ի տեղի, փոխա-
Вмѣстѣ տ. ՝ի միասին, ևիս զայդ ընդ.
Вмѣшанный ած. խառնեալ (՝ի ներս).
Вмѣшиваніе գ. չ. խառնութ, ընդ խառ-
նութ, զանգութ, շաղախութ.
Вмѣшивать տ. вмѣсить.
Вмѣ́шивать - ша́ть բ. ն. խառնել, ընդ
խառնել, խառնել ՝ի ներքս. -ться խառ-
նել, ընդ խառնել, միջամուխ լինել.
Вмѣща́ть բ. ն. բովանդակել, պարունա-
կել, ընդունել, պարփակել, իմանալ.

ունել, ամխոփել, հասանել. մուծանել:
Вмѣще́ніе գ. չ. պարունակութիւն, բովանդակութիւն, ամխոփումն. խմանալն:
Вмѣще́нный ած. բովանդակեալ, պարունակեալ, ընտրեալ, մուծեալ:
Вмя́ть ղր. ք. вминать:
Внача́лѣ տ. ՚ի սկզբանէ:
Внегда́ տ. (է՛) յորժամ, երբ:
Внеза́пно տ. յանկարծ, յանկարծակի, յանկարծումս, յանդիմնակալ ժամու:
Внеза́пность գ. ի. յանկարծականութի՛ւն, յանկարծահասութիւն, անակնկալութի՛ւն:
Внеза́пный ած. յանկարծակի, յանկարծահաս, անակնկալ:
Внесе́ніе գ. չ. տանելն ՚ի ներքս, ներածումն. մուծումն. վճարումն:
Внесенный ած. տարեալ ՚ի ներքս, մուծեալ. հատուցեալ, վճարեալ:
Внести, -ть ղր. ք. вносить:
Внизу́-внизъ տ. ՚ի ներքոյ, ՚ի վայր, ՚ի խոնարհ, ՚ի տորև:
Вника́тельный ած. խորամուխ, թափանցիկ, հետազննական:
Вника́ть - нуть ք. չ. խորամուխ լինել, միջամուխ կամ հասու լինել, թափանցել, մտանել ՚ի ներքս (ծոց):
Внима́ніе գ. չ. մտադրութի՛ւն, ուշադրութի՛ւն, ուշ, ուշ մատց, վոյլ:
Внима́тельно տ. մտադրութեամբ, ուշադրութեամբ, ուշի ուշով, մտադիւր:
Внима́тельность գ. ի. մտադրութի՛ւն, ուշադրութի՛ւն. (ուշատու:
Внима́тельный ած. մտադիր, ուշադիր,
Внима́ть ք. ն. լսել, լսել, ունկնդրել. մտադրութի՛ւն, ուշադրել. (է՛) զգուշանալ, զգաստանալ:
Внити ա войти:
Вно́вь տ. նոր նորոգ, ՚ի նորոյ, կրկնակի, վերստին, միւս անգամ:
Носи́ть - нести ք. ն. տանել, ածել, բերել ՚ի ներքս. մուծանել, զետեղել (՚ի գիս). վճարել, տալ:
Вно́ска ա вносъ.
Вно́сный ած. մուծանելի. յատուկ բերել, մուծեալ, յայլմէ առեալ (ծախս):
Вно́съ գ. ա. մուծումն. մուծեալ կամ միջանկեալ բան. յիշատակութի՛ւն մատենադրաց. վճարումն, հատուցումն:
Вну́ка գ. ի. թոռն (աղջիկ). (թոռին:
Вну́къ գ. ա. թոռն (տղայ). -внучій ած.
Вну́тренній ած. ներքին. գաղտնի, ծածուկ:
Вну́тренность գ. ի. ներքինն. ներքնակողմն, գաղտնիք. վորովայնք, ընդերք.
Внутри́, -трь տ. ՚ի ներքս:
Внуча́та գ. հ. յ. թոռունք, թոռնեայք:
Внуче́къ գ. ա. թոռնեակ (տղայ):
Вну́чка գ. ի. թոռնիկ (աղջիկ):
Вноша́ть - шить ք. ն. թեւակոխել, ազդել, արկանել ՚ի միտս, ամրոել:
Внуше́ніе գ. չ. թեւադրութի՛ւն, ազդումն, յորդոր, համոզումն:
Внуши́тель գ. ա. թեւադրիչ, ազդիչ, յորդորիչ, համոզիչ:
Внѣ տ. արտաքոյ, ՚ի բացեայ. -себя, շուարեալ, ահաբեկ, զայրացեալ, կորուսեալ զմիտս յուրախութենէ կամ յերկիւղէ եւայլն, այլ յայլմէ:
Внѣдря́ть - рить ք. ն. ազդել, թեւադրել, արմատացուցանել:
Внѣ́шній ած. արտաքին. եկամուտ, օտար:
Внѣ́шность գ. ի. արտաքինն, արտաքին տեսիլ, երեւոյթ, երես. մակերեւոյթ.
Вня́тно տ. ակն, պարզ, որոշ, որոշակի:
Вня́тный ած. ակն, պարզ, որոշ, դիւրիմաց, հասկանալի. խմանալի. (զուի:
Вня́тность գ. ի. դիւրիմացութի՛ւն, պարզութի՛ւն:
Во, въ. ասի՛ր. ՚ի յ:
Вовлека́ть - лечь ք. ն. (է՛) կորզել, ձգել, տանել ՚ի ներքս. վոխ՛. ածել, զբղ ՚ի յանցանս, եւայլն:
Во́время տ. ՚ի ժամու, ՚ի դէպ ժամու, ՚ի բարեպատեհ ժամանակի:
Во́все տ. ամենեւին, բնաւ, բնաւին, բոլորովին. ըստ ամենայնի.
Вовѣ́къ տ. յաւիտեան, յաւէտ:
Вогнутость ь գ. ի, գոգաւորութի՛ւն:
Вогну́тый ած. գոգաւոր, գոգեալ, խոր, խորոխուռոր. (կոպաց:)
Вода́ գ. ի. ջուր. պաղպաղում, վայլուն (գո-
Водворе́ніе գ. չ. բնակեցուցումն, բնակութի՛ւն. (բնակիլ.
Водворя́ть ք. ն. բնակեցուցանել. -ться
Водевиль գ. ա. տեսակ ինչ թատրոնական խաղուց ստէպ երգով:

Води́тель գ. ա. առաջնորդ, վարիչ:
Води́ть բ. ն. ձեռամբ տանել, առաջնորդել. պահել, բազմացուցանել (զնոսա նայն). շարժել. ՚ի գործ դնել, զգեցուցանել. խարել յուսադրելով:
-ться բ. յ. ունել զպատակցուե. բազմանալ, շատանալ. водится բ. անձ. սովորութ է, օրէն է, այդպէս է, ՚ի գործածի:
Води́ца գ. ի. Ջուր:
Во́дка գ. ի. ց.քի, օղի.-царская արքայական Ջուր.-крѣпкая, ժանտաջուր, դժոխական Ջուր:
Во́дный տե. Ջրային, Ջրոյ:
Водобоя́знь գ. ի. Ջրահարութ (հիւա):
Водовмѣсти́лище ս. резервуаръ:
Водово́дство ս. гидравлика.
Водово́зъ գ. ա. Ջրկիր, Ջրաբեր:
Водоворо́тъ գ. ա. Ջրադարձ, պտոյտ Ջրոյ, յորձանք:
Вододѣйствуемый,-ующій տե. Ջրաշարժ:
Водое́мъ գ. ա. Ջրամբար, Ջրաշէն, մեծ պահարան Ջրոյ: (օրհնեալ Ջուր:
Водокропле́ніе գ. հ. ցօդումն, արկումն
Водола́зъ գ. ա. Ջրասոյզ, Ջրասուզակ:
Водоле́й գ. ա. Ջրհոս (ՀԻպոնոէքս). մշակ որ հանէ զՋուր ՚ի խողովակաց. նաև աստղ որ մարդկէ զնուն ՚ի ներքոյ մեծաւ Ջրոյ:
Водоме́тъ գ. ա. շատրուան, Ջրացայտ:
Водопо́сецъ գ. ա. Ջրկիր, Ջրբեր:
Водопо́съ գ. ա. ատիճ, կուժ. Ջրկիր:
Водоосвяще́ніе գ. հ. Ջրօրհնէք:
Водопа́дъ գ. ա. Ջրվէժ, Ջրհեղ:
Водопо́й,-ло,-ня, գ. ա. Ջրարբ, տեղի Ջրարբման անասնոց:
Водопо́ль,-лье գ. ի. հ. հեղեղ, դէզուածք:
Водопрово́дъ գ. ա. Ջրանց, Ջրմուղ:
Водоро́дный տե. Ջրածնական:
Водоро́дъ գ. ա. Ջրածին:
Водосвя́тіе ս. водоосвященіе:
Водоска́тъ գ. ա. Ջրատաշ, Ջրատահանք:
Водоско́нъ ս. резервуаръ:
Водосо́нъ գ. ա. Ջրքուղիս:
Водотво́рь ս. водородъ: (կան:
Водохо́дный տե. Ջրագնաց, Ջրագնայական:
Водохо́дство գ. հ. Ջրագնացութ, նաւագնացութ. նաւարկութ:
Водохо́дъ գ. ա. Ջրագնաց, նաւագնաց:
Водохрани́лище ս. водоемъ:
Во́дочный տե. ց.քոյ:
Водружа́ть-зить բ. ն. կանգնել, հաստատել, դնել:
Водруже́ніе գ. հ. կանգնումն:
Водъ գ. ա. ածուն, բազմանալն (ընդանի և ՀԻնդոնէոց):
Водяна́я болѣзнь Ջրգողութ:
Водяни́стый տե. Ջրոտ, Ջրալի:
Водяно́й տե. Ջրոտ, Ջրալի, Ջրաւոր. Ջրաշարժ. Ջրային, Ջրագոյն:
Водяни́ть բ. հ. Ջրաւորել:
Воева́ніе գ. հ. պատերազմումն:
Воева́ть բ. հ. պատերազմիլ, մարտնչիլ. բ. ն. արշաւել մարտիւ, նուաճել:
Воево́да գ. ի. զօրավար, զօրապետ. սպարապետ, հանդուգնապետ:
Воево́дство գ. հ. զօրավարութ. սպարապետութ. հանդուգնապետութ. հանդգնանձնեալ հանդուգնապետի:
Воево́дствовать բ. հ. զօրավարել, սպարապետել:
Воеди́но տ. ՚ի միասին, ՚ի մի:
Вое́же տ. առ այն զի, որպէս զի:
Военача́льникъ գ. ա. զօրապետ, զօրադլուխ, սպարապետ.-льство գ. հ. զօրապետութ, սպարապետութ:
Военача́льствовать գ. հ. զօրապետել, սպարապետել, զօրադլուխ լինել:
Военноплѣ́нникъ գ. ա. մարտագերի:-нный տե. գերեալ ՚ի պատերազմի. մարտագերի:
Воє́нный տե. պատերազմական, զօրական. զինուորական: (նորդ:
Вожа́кь,-жатой գ. ա. ուղեցոյց, առաջ-
Вожделѣ́ніе գ. հ. ըղձանք, տենչ, փափաք, ցանկութ, բաղձանք: (կալի, բաղձալի:
Вожделѣ́нный տե. ըղձալի, տենչալի, ցան-
Вожделѣ́ть բ. հ. տենչալ, բաղձալ ցանկալ:
Во́ждь գ. ա. զօրավար, զօրադլուխ. ուղեցոյց, առաջնորդ. պետ:
Вожжа́ գ. ի. երասան, երասանակ:
Возбла́годари́ть բ. հ. գոհանալ, շնորհակալ լինել: (փոխել:
Возбра́ня́ть-нить բ. ն. արգելուլ, խա-
Возбужда́ть-дить բ. ն. զարթուցանել. յարուցանել. զրդռել, շարժել:

Возбужде́ніе ф. с. գրգռութիւն. դրդռումն, շարժումն:

Возвели́чивать-чить բ. հ. մեծացուցանել, բարձրացուցանել, փառաւորել. վերամբարձանել: (տարհասուցանել

Возвеселя́ть բ. հ. ուրախացուցանել, զո-

Возводи́ть բ. հ. բարձր առնել, բարձրացուցանել. տանել, ամբառնալ 'ի վեր. բարձրացուցանել (չոսոքճան):

Возврати́мый ած. դարձուցանելի:

Возврати́ть իմ. բ. возвраща́ть:

Возвра́тный ած. անդրադարձ, վերադարձ. -глаголъ ձայնակրաւոր բայ. -нуть, դարձ:

Возвраща́ть բ. հ. դարձուցանել. վերադարձուցանել. հատուցանել. ստանալ զնւրն, վերստին 'ի ձեռս բերել: -ться դառնալ, վերադառնալ:

Возвраще́ніе ф. с դարձ, դրձումն. վերադրձ հատուցումն, դարձուցումն, ստացումն

Возвраще́нный ած. դարձուցեալ, վերադարձուցեալ, հատուցեալ, տուեալ. նորոգեալ, վերականգնեալ:

Возвыша́ть-сить բ. հ. ամբառնալ, բարձրացուցանել, մեծացուցանել, բարձր առնել. առաւելուլ (գՀիր): -ться բ. յ. բարձրանալ, 'ի վեր երանել. մեծանալ. յաւելուլ (գՀայ). մեծամտիլ:

Возвыше́ніе ф. с. բարձրուն. տեղի բարձր. բարձրացուցումն. վերացումն, երջ. յաւելումն (գՀայ). մեծամտիլն:

Возвы́шенность ф. ի. բարձրուն, բարձրաւանդակ. տեղի բարձր. վեհմուն:

Возвы́шенный ած. բարձրացուցեալ, բարձրացեալ. բարձր, վերամբարձ. փառաւորեալ, մեծացեալ. վեհ. սաստիկ. առաւելեալ (ասի պեղծասիէ)

Возвѣсти́тель ф. մ. աղդարար, ծանուցանող, համբաւարեր: (ծանուցողական:

Возвѣсти́тельный ած. աղդարարական,

Возвѣща́ть-тить բ. հ. զեկուցանել, աղդառնել, աղդել, ծանուցանել, յայտնել:

Возглавіе ф. с. (եւ) ж изголовье:

Возгла́съ ф. մ. 'ի ձայն, յայտնարարրառ, բարձրացուցումն ձայնի (չոզլա):

Возглаша́тель ф. մ. աղդարար, ծանուցիչ. մանաւանդ, Հրաստարակիչ:

Возглаша́ть բ. հ. ձայնել, դոչել, բարձր կարդալ:

Возглаше́ніе ф. с. դոչումն, ձայնումն, բարձրաձայն կարդալն աղօթից. բայցդանիչումն: (ռխլ. ծագիլ, յառնել:

Возгора́ться, -рѣться բ. յ. բորբոքիլ, վա-

Возгорди́ться բ. յ. հպարտանալ, ամբարտաւանիլ, մեծամտիլ:

Возгри́вецъ-рякъ ф. մ. խլէնբռա: -вость ф. ի. խլէնբռաւն: -вый ած. խլէնբռա:

Возгря́ ф. ի. խլէնք:

Воздава́ть-дать բ. հ. մատուցանել. հատուցանել, դարձուցանել, տալ. վարձատրել. յուցանել:

Воздая́ніе,-даваніе ф. с. հատուցումն, դարձուցումն, դարձուած. վարձատուուն, տրիտուր. յուցումն: (ձահատոյց:

Воздая́тель ф. մ. հատուցանող, վար-

Воздвига́ть-нуть բ. հ. կանդնել, վերականգնել. կառուցանել. շարժել. յարուցանել. խրախուսել. բարձրացուցանել:

Воздви́гнутый ած. կանդնեալ, կառուցեալ, բարձրացուցեալ:

Воздви́женіе ф. с. խաչ վերացոյ. կանդնումն, կառուցումն. վերացումն, ամբարձումն:

Воздви́женный ած. կառուցեալ, շինեալ:

Воздви́женскій ած. կառուցեալ յանուն վերացման խաչի: (խաչ:

Воздвиза́льный крестъ Թաղարակեան

Воздержа́ніе ф. с. չարիաւորուիլ, ժուժկալել, պահեցողել, զսպումն, պղծախոհութիւն:

Воздержа́ть-жать բ. հ. պահպանել, ունել, զսպել: -ться ժուժկալել, զսպել, զկնիս, պահել:

Воздержность ф. ի. ժուժկալուն, չարիաւորուիլ, պահեցողել, պղծախոհուիլ:

Воздержный ած. ժուժկալ, չարիաւոր, պահեցող, բարեխառն, պղծախոհ, -но ք. ժուժկալութեամբ, չարիաւորուիլ:

Воздоя́ть բ. հ. դիեցուցանել, մատուցանել, կաթն ջամբել:

Воздухомѣ́ріе ф. с. օդաչափութիւն:

Воздухомѣ́ръ ф. մ. օդաչափ:

Воздухопла́ваніе ж Аэронавтика.

Возкухопла́ватель ж Аэронавт. (կան:

Воздухоплавательный ած. օդագնացա-

Во́здухъ գ. ա. օդ. քոշ. սկհւոյ:
Возду́шный ած. օդոյ, օդային, օդահան. օդեղէն. օդանման: - насосъ ընդլայն մխրճակ:
Воздыма́ть բ. ն. բարձրացուցանել, առ
Воздыха́ть տ вздыхать:
Воздѣва́ть-дѣть բ. ն. առհասնալ, բարձրացուցանել (ղեհա):
Воздѣ́ланный ած. հերկեալ, դարձեալ մշակեալ (երկիր):
Воздѣ́лываніе-ланіе գ. չ. հերկումն, մշակումն, հերկադարձումն:
Воздѣ́лывать-лать բ. ն. մշակել, հերկել, արօրադրել, դարձել: (չալ:
Возжада́ть բ. չ. ծարաւիլ. ըղձալ, տենչալ
Возжела́ть տ вождѣть:
Возже́ніе գ. չ. վառումն, լուցումն. բորբոքումն. դրդռումն, խրախուսանքն:
Возже́нный ած. լուցեալ, վառեալ. դրդռեալ, յարուցեալ, շարժեալ, բորբոքեալ:
Возжига́тель գ. ա. լուցանօղ, վառօղ, հրդեհիչ, հրձիգ. դրդռիչ, խրախուսիչ:
Возжига́ть,-жечь բ. ն. վառել, լուցանել. այրել, հրդեհել, բորբոքել. դրդռել, խրախուսել, քաջալերել.
Воззва́ніе գ. չ. հրաւէր. դոչելն, աղաղակելն. կոչումն:
Воззрѣ́ніе գ. չ. նկատումն, տեսութիւն, հայեցումն, խոհումն. հայեցուած, մտադրութիւն:
Воззрѣ́ть կ. բ. взирать:
Воззва́ть բ. ն. դոչել, աղաղակել. կոչել, հրաւիրել, ձայնարկել: (ասլէ-
Возить բ. ն. կրել, տանել (երկայր. կամ
Вози́ться բ. յ. շփոթիլ, խառնակիլ, ըզբաղիլ, ՚ի գործ պարապիլ:
Во́зка գ. է. կրումն, տանումն, բեռնումն (ասլէ- կամ երկայրա-):
Возлага́ть-ложить բ. ն. դնել, դնել ՚ի վերայ. տալ. յանձնել:
Возлега́ть-лечь բ. չ. ընկողմանիլ:
Возлелѣ́ять տ лелѣять
Возложе́ніе գ. չ. դնելն, դնելն ՚ի վերայ. յանձնելն. յանձնարարութիւն. մակադրութիւն:
Возло́женный ած. եդեալ, եդեալ ՚ի վերայ. յանձնեալ, յանձնարարեալ:
Во́злѣ տ. առ, առընթեր, մերձ, հուպ:
Возлюбленникъ գ. ա, սիրելի, ընդունելի յաչս, որ եղիտ զշնորհս առաջի ուրուք:
Возлюбленный ած. սիրեալ, սիրեցեալ, սիրելի, սիրական:
Возлюбля́ть-бить բ. ն. սկսանիլ սիրել:
Возме́здіе գ. չ. վարձ, արիւտուր, հատուցումն, վրէժխնդրութիւն: (խորհիլ:
Возмечта́ть բ. չ. մեծամտիլ, մեծամիտ
Возмога́ть-мочь բ. չ. կարողանալ, զօրել, մարթանալ, կարող լինիլ. առողջանալ: (լև ի:
Возмо́жно տ. մարթի, հնար է, կարելի
Возмо́жность գ. թ. հնարաւորութիւն, կարելութիւն, կարողութիւն:
Возмо́жный ած. կարելի, հնարաւոր:
Возмужа́лость գ. թ. այրութիւն, այրական հասակ, ամբ կամ՝ ածք այրութեան. երիտասարդութիւն:
Возмужа́лый ած. չափահաս, չափահասական. հասեալ յարբունս, երիտասարդ ժամանեալ ՚ի տիս այրութեան:
Возмужа́ніе գ. չ. հասանիլն ՚ի կատարեալ այրութիւն:
Возмужа́ть բ. չ. չափահաս լինիլ, հասանիլ ՚ի տիս կատարելութեան:
Возмути́тель գ. ա. շփոթարկու, խառնակիչ, խռովեցուցիչ, ապստամբ:
Возмути́тельный ած. շփոթարկու, խռովարար, շփոթառիթ, ապստամբողական, վարանոտղական:
Возмуща́ть-тить բ. ն. խռովեցուցանել, խռովել. շփոթել, ապստամբեցուցանել, գրգռել. խառնել, պղտորել. յուզել: -ться բ. յ. խռովիլ. տագնիլ. անհանդիստ լինիլ, շփոթիլ:
Возмуще́ніе գ. չ. խռովութիւն, տագնապ, յոյզ, ահրոխութիւն, շփոթ. պղտորութիւն:
Возмуще́нный ած. խռովեալ, տագնեալ, շփոթեալ. պղտորեալ: (խաբէութեաղարձ:
Вознагра́ждаемый ած. վարձատրելի. վո-
Вознаграждать-дить բ. ն. վարձատրել, վարձահատոյց լինել, հատուցանել ըստ վրէժխնդրութեան, վրէժխնդրել, ընտել:
Вознагражде́ніе գ. չ. արիւտուր, վարձ, վարձատրութիւն, հատուցումն:
Вознагражде́нный ած. վարձատրեալ,

Հատուցեալ, վոխարինեալ:

Вознамѣ́риваться-ться բ. չ. դնել ՚ի մտի, ունել դիտաւորութիւն, դիտաւորիլ:

Вознегодова́ть տ. негодовать:

Вознена́видѣніе գ. չ. ատելութիւն, ատելն:

Вознена́видѣть տ. ненавидѣть:

Вознесе́ніе գ. չ. Համբարձումն, ասն Համբարձման տեառն: (բարձեալ:

Вознесе́нный ած. բարձրացուցեալ, Համ-

Вознесе́нскій ած. վեր. առ Համբարձումն քրիստոսի կամ առ ասն Համբարձման. պատ. եկեղեցւոյ կառուցելոյ յանուն Համբարձման քրիստոսի:

Возника́ть-нуть բ. չ. ծագիլ, ծնանիլ, սկիզբն առնուլ:

Возни́клый ած. ծագեալ, ծնեալ, բխեալ, ՚ի յայտ եկեալ:

Возни́къ գ. ա. ուժեղ ձի ապլանիկը. ապլ բեռնաւորեալ: (վար:

Возни́ца -чій գ. ի. կառավար, ապլա-

Возновля́ть-вить բ. ն. նորոգել, վերանորոգել, վերաձեւ Հաստատել:

Возноси́тельное мѣстоименіе յարաբերական դերանուն:

Возноси́ть-нести բ. ն. ամբառնալ, բարձրացուցանել, վերացուցանել. գովել, գովաբանել, փառաբանել. ազաղակել, դոչել:-ться բ. յ. բարձրանալ, վերանալ. պանծալ, Հպարտանալ. գովել զինքն: (մեծամիտ:

Возно́сливый ած. գոռոզ, ամբարտաւան,

Возношеніе գ. չ. ամբարձումն. գովութիւն, փառաբանութ. ամբարտաւանութ, մեծամտութ, գոռոզութ:

Возня́ գ. ի. աղմկալիը խաղ(Համեմատ). շշուխ, աղմուկ:

Возобновѝтель գ. ա. նորոգիչ, վերանորոգիչ, նորոգող: (գումն:

Возобновле́ніе գ. չ. նորոգութիւն, վերանորոգ-

Возобновле́нный ած. վերանորոգեալ նորոգեալ:

Возобновля́ть,-вить բ. ն. նորոգել, վերանորոգել, կրկնել:

Возопи́ть տ. вопіять:

Возража́ть-зить բ. չ. առարկել, պատասխանել ընդդիմաբանել, ընդդիմախօսիլ:

Возра́жда́ть,-дить բ. ն. նորոգ կամ վերստին ծնանիլ, վերածնիլ, վերածնանիլ,.-ться բ. յ. վերածնիլ, նորոգ բուսանիլ:

Возраже́ніе գ. չ. առարկութ, ընդդիմաբանութ, դիմադարձութ, ընդդիմախօսութիւն, Հակաճառութիւն:

Возразитель գ. ա. առարկող, ընդդիմախօս:

Возраста́ть բ. չ. աճիլ, զարգանալ. վերծանանալ:

Возрастный ած. Հասակի, տիոց:

Во́зрастъ գ. ի. Հասակ, տիք արբունք, չափ:

Возраща́ть բ. ն. մուծանել, աճեցուցանել, բուսուցանել. ծնանել. զօրացուցանել:

Возрожде́ніе գ. չ. վերածնութ. նորոգութ:

Возропта́ть բ. չ. տրտնջալ:

Возрыда́ть բ. չ. ողբալ, սգալ, Հեծել, կոծ բառնալ: (ծոցիլ:

Возсія́ть,-явать բ. չ. սկսանիլ փայլիլ,

Возскрежета́ть բ. չ. սկսանիլ կրճտիլ ղատամունս, կրճիլ:

Возсозидать բ. ն. (եւ) նորոգ կառուցանել. նորոգել, վերսկսանիլ:

Возстава́ть-тать բ. չ. յառնել, յարիլն կալ. ամբոխիլ:

Возставля́ть բ. ն. կանգնել, վերսկսանել, նորոգել. (եւ) կառուցանել, Հիմնել:

Возстановле́ніе գ. չ. վերսկսումն, վերանորոգութիւն, նորոգումն:

Возстановля́ть-вить բ. ն. վերսկսանել. վերանորոգել, նորոգել:

Возсыла́ть բ. ն. վեր առաքել, վեր ուղղել. ՚ի վեր մատուցանել: (նամակ:

Возсѣда́ть բ. չ. նստիլ, բազմիլ, վերա-

Возчу́вствовать բ. ն. զգալ, Հմանալ:

Возше́ствіе գ. չ. վերանալն, ամբառնանալն, Համբարձումն. բազմիլն յաթոռ, ՚ի գահ: (աղմիկ:

Возшумѣ́ть բ. չ. ձայն, աղաղակ բառնալ,

Во́зщикъ գ. ա. բեռնակիր, բեռնաբարձ, ապլոգդ: (լծ. ապլ ևլ. ապլ:

Во́зъ գ. ա. բեռն բարձրեալ ՚ի վերայ ապ-

Во́зъ ած. որ յարի ՚ի սկիզբն բառից:

Возъимѣ́ть ւթ. բ. имѣть բ. ն. ունել, առանալ, սկիզբն առնուլ ունելոյ:

Возъяренный ած. կատաղեալ, զղրդեալ, զայրագնեալ, զայրացեալ:

Возъярять-рить բ. ն. կատաղեցուցանել,

զայրացուցանել, սրամտեցուցանել, ըզդրդռել, ցասուցանել:
Возьми հպմ. բ. взять. առ, կալ:
Вой գ. ա. ոռը, կոծ. ոռնալն:
Во́йлокъ գ. ա. թաղիք, կաճ:
Во́йлочникъ գ. ա. թաղեացագործ:
Во́йлочный ած. թաղեայ:
Война́ գ. բ. պատերազմ, մարտ, կռիւ:
Во́инскій ած. զինուորական. զօրական, պատերազմական: (կիլիք. մարտնչօղ:
Вои́нственный ած. քաջամարտիկ, մրցա-
Во́инство գ. չ. զօրք, խումբ, դունդ զօրաց. զօրուել կամ դասակարգուել հր-ըն շատակաց:
Во́инъ գ. ա. զինուոր, զօրական, մարտիկ:
Во́йско գ. չ. զօր, զօրք, դունդ կամ խումբ զօրաց:
Вои́стину տ. արդարև, յիրաւի, ստու-
դասէս, ճշմարտիւ, այո:
Войти́ ֆ входить:
Вока́льный ած. ձայնաւոր:
Вокру́гъ տ. շուրջ, շուրջանակի:
Вола́нъ գ. ա. փորր գնաւոր փիսրաշար (խո-
ղովի հանիծոց):
Во́лглость գ. ի. խոնաւութիւն, դիհուէ:
Во́лглый ած. խոնաւ, դիհ, տաժուկ, թաց:
Во́лгнуть բ. չ. խոնաւանալ: (ռոյց:
Волды́рь գ. ա. խոպոպաւոր, պղպջ. ու-
Во́лею տ. կամաւ, յօժարակամ:
Волка́нъ ֆ вулканъ:
Волкобо́й ֆ борецъ:
Волкода́въ գ. ա. դաստիա (լոռի):
Волкъ գ. ա. գայլ. կեռ երկաթի 'ի շղթ-
ղել զերեանս:
Волна́ գ. ի. ալիք, կոհակ, մրրանունք. ա-
լիք կերպասուց. գեղմն, բուրդ,
Волне́ніе գ. չ. ալեկոծութ. յուզումն, շար-
ժումն, արագրի թացուել (պչեան). խռովու-
թիւն, խառնակութիւն, շփոթ (Տաթև):
Волни́стый ած. ալեաւոր (ներսես):
Волнова́ть բ. ն. ալեկոծել. յուզել. սաս-
ակիս շարժել. շփոթել, խռովել. -ться
բ. չ. ալեկոծիլ. յուզիլ. խռովիլ, աղ-
մկիլ. սաստիկ շարժիլ (պչեան):
Воло́вина գ. ի. կաշի եզին:
Воло́вій ած. եզին, եզան: -языкъ. եզնա-
լեզու, լեզուախոտ:
Воло́вня գ. ի. գոմ եզանց:
Волоклу́дка գ. ի. երեսաքերզու (խոփ):
Волоки́та գ. ի. յապաղումն, յամեցումն.
գ. ա. լռամոլ: (հանուել:
Волоки́тство գ. չ. լռամոլութ, հաւա-
Волокни́стый ած. բազմաթել, որ ու-
նի զբազում մանրաթելս, բազմաբաժ,
(քոյն, Տարօնի, հանդ):
Волокно́ գ. չ. նրբաթելք, մանրաթելք:
Во́локомъ տ. ի քարշ ածելով:
Во́локъ գ. ա. գետամիջք, տարածուի ի
միջ երկուց նաւադնաց գետոց:
Волонте́ръ գ. ա. զինուոր (յօժարակամ):
Волопа́съ գ. ա. եզնապան. համասա-
ռութիւն ինչ հիւսկոյ:
Волоса́тый - систый ֆ власатый:
Волосо́къ - чекъ գ. ա. աղուամազ, վոր-
կիկ մազ, մազ մի:
Во́лость գ. ի. նահանգ. քանի գիւղերայք
ընդ միով տեսչութեամբ գտեալք:
Во́лосъ գ. ա. հեր, մազ, սաւ:
Волосяны́й ֆ власяный.
Волочи́льщикъ գ. ա. ասկեմանն, և այլն:
Волочи́льня գ. ի. ծակքան, կոզան:
Волочи́ть, -лочь բ. ն. քարշել, ի քարշ
ածել. ընդ քարշ տանել. մանել կամ
յօրինել (պչենեան կէս). յամեցու-
ցանել. -ться բ. չ. Տալիս հաղ ընթա-
նալ. ի քարշ տանիլ. Հանդանել.
յամել, երկնցնել. դեղևիլ:
Волтижёръ գ, ա. լարախաղաց. ըմբան առ-
նօղ 'ի վերայ ձիոյ:
Волтижирова́ть բ. չ. խաղալ 'ի վերայ
առատանի կամ լարի. շրջան առնել 'ի
վերայ ձիոյ:
Волфра́мъ գ. ա. ոսկերամ (Տաթև):
Волхвова́ніе գ. չ. գուշակութիւն, ըզ-
ձուել, կախարդուել: (մոյ, դիւթ:
Волхвова́тель գ. ա. Հմայող, կիւսահ-
Волхвова́ть բ. ն. գուշակել, դիւթել,
Հմայել, կախարդել:
Во́лхвъ գ. ա. մոգ, կիւս, կռզն, կախարդ,
գուշակող, վհուկ:
Волче́къ գ. ա. ատամբեալ, պատատուկ.
գործի ցուցանող ծանրութ կամ թանձ-
րութեան հեղանիւթից:
Волче́нокъ գ. ա. գայլասկրտիկ:

Ворва́ться է. յ. ուժգնաբար մտանել, բռնաբար սպրդիլ, գողանալ: միջամուխ լինել:
Воркли́вый ած. քրթմնջող. ճչող:
Воркова́ніе գ. չ. ճչելն (աղաւնոյ):
Воркова́ть է. չ. ճչել (աղաւնոյ):
Воркýнъ,-котунъ գ. ա. ճչող. քրթմնջող:
Воробе́й գ. ա. ճնճղուկ, ծիտ:
Воробе́йникъ գ. ա. կաքաւակուտ (ընչ):
Воро́бка գ. բ. հդ ճնճղուկ:
Ворова́ть է. ն. գողանալ:
Воро́вка գ. բ. կին գող. կին խարտանիկ:
Воровски́ տ. գողերէն, գողունի, գաղտագողի, խարտանիկօրէն:
Воровство́ գ. չ. գողութիւն:
Ворожба́-женіе գ. բ. գուշակութիւն:
Ворожея́ գ. հ. գուշակ, հմայող:
Ворожи́ть է. ն. գուշակել, հմայել:
Воро́на գ. բ. ագռաւ:
Вороно́ло գ. չ. արծնիչ (գոլծի):
Вороно́ть է. ն. թխացուցանել (ջերմով):
Воро́ній ած. ագռաւու:
Варо́нка գ. բ. ձագաւ:
Вороно́й ած. սեաւ (ձի):
Вороной-гій ած. խայտաբղէտ:-ночалый մինչբազին (ձի):
Во́ронъ գ. ա. ամիս, որձ ագռաւ:
Во́ронь գ. բ. թխուն, կամ կապոյտ գոյն (տաճիկ երկիրոց, պողպատի նայելի).
Ворота գ. չ. դրունք. դուռն, մուտք. կոյտ ածխոյ:
Воротни́ло գ. չ. գերան՝ ի շրջել զթիւս հոլմաղացի գէպ ի հողմն:
Воротникъ գ. ա. օձիք:
Воротъ գ. ա. օձիք. մեքենայ ի բարձրացուցանել զբեռինս:
Во́роть գ. բ. ընդդիմակոլմն զգեստուց:
Воро́чать-чить է. ն. թաւալել, շրջել. դարձուցանել. գլորել, պտոյտել-ться դառնալ, շրջիլ. պտոյտիլ. դանդաղաշարժ գործել ինչ: (չեալ, շրջեալ:
Воро́ченный ած. թաւալեալ, դարձուած:
Вороши́ть է. ն. թաւալել. չորացուցանել (գխոտո). անհանգիստ առնել:
Во́рса գ. բ. թաւուն (ի վէմ չոքեցեալ հոյն):
Во́рсить է. ն. գծել կամ թաւամաղ առնել զչուխայս կայլն վայրի կանգառ փշովք:
Ворся́нка գ. բ. վայրի կանդառ:
Ворчли́вый ած. քրթմնջասէր:
Ворча́ніе գ. չ. քրթմնջելն, մրմունջ:
Ворча́ть է. չ. քրթմնջել, մրմնջել. մունչել. կռկռալ (որպէսզի):
Воръ գ. ա. գող: (տասանեքորդ:
Во́семь թ. ու թ:-мнадцатый թ. պ. ու թ. ու
Восемна́дцать թ. տասնեւու թն:
Во́семьдесять թ. ու թ. ասն:
Восемьсо́тъ թ. տ թ հարիւր:
Восемью́ տ. ու թ իցս: (զակ, դոչիւն:
Восклица́ніе գ. չ. բացագանչութիւն. աղաղակ,
Восклица́тельный ած. բացագանչական:
Восклица́ть է. չ. բացագանչել. աղաղակել, գոչել:
Воскобо́й գ. ա. մաքրիչ մոմոյ:
Воскобо́йня գ. բ. տեղի և մեքենայ մաքրելոյ զմոմն:
Восковы́й ած. մոմեայ, մոմեղէն:
Восколеба́ть ф колебать:
Восколе́й գ. ա. մոմածու:
Восколи́тіе գ. չ. մոմածութիւն: (մոմ:
Воскома́стика գ. բ. խնկամոմ, կնդրկաՎоскреса́ть-нуть է. չ. յառնել ՚ի մեռելոց, կենդանանալ: (միաշաբաթի:
Воскресе́ніе գ. չ. յարուն. կիւրակէ,
Воскреси́тель գ. ա. յարուցիչ:
Воскреси́ть ф воскрешать:
Воскре́сный ած. յարուն. կիւրակէի:
Воскреша́ть է. ն. յարուցանել. կենդանագործել. փոխ. նորոգել. նոսրասրել, սիրելի առնել, սիրելի: (գործուածն:
Воскреше́ніе գ. չ. յարուցումն, կենդանագործութիւն:
Воскри́ліе գ. չ. քղանց, վերջաւոր:
Воскриля́ть է. ն. վերացուցանել, ամբառնալ (ղմիսս): սլացուցանել ՚ի վեր:
Воскуре́ніе գ. չ. բուրումն, խնկարկութիւն:
Воскуря́ть-рить է. ն. բուրել, խնկարկել, խունկ մատուցանել:
Воскъ գ. ա. մոմ, մեղրամոմ:
Восме́рка գ. բ. ութամին (խաղալի խաղոյ):
Во́спа գ. բ. սիրատ (ծաղիկ):
Воспале́ніе գ. չ. կիզումն. խանձումն. բորբոքութիւն, տապ: (բորբոքիչ:
Воспали́тельный ած. կիզիչ, խանձիչ
Воспаля́ть,-лить է. ն. կիզել, խանձել. բորբոքել. վառել, գրգռել, շարժել.

Ворва́ться է. յ. ուժգնաբար մտանել, բռնաբար սպրդիլ, գողանալ: միջամուխ լինել:
Воркли́вый ած. քրթմնջող. ճչող:
Воркова́ніе գ. չ. ճչելն (աղաւնոյ):
Воркова́ть է. չ. ճչել (աղաւնոյ):
Воркýнъ,-котунъ գ. ա. ճչող. քրթմնջող:
Воробе́й գ. ա. ճնճղուկ, ծիտ:
Воробе́йникъ գ. ա. կաքաւակուտ (ընչ):
Воро́бка գ. բ. հդ ճնճղուկ:
Ворова́ть է. ն. գողանալ:
Воро́вка գ. բ. կին գող. կին խարտանիկ:
Воровски́ տ. գողերէն, գողունի, գաղտագողի, խարտանիկօրէն:
Воровство́ գ. չ. գողութիւն:
Ворожба́-женіе գ. բ. գուշակութիւն:
Ворожея́ գ. հ. գուշակ, հմայող:
Ворожи́ть է. ն. գուշակել, հմայել:
Воро́на գ. բ. ագռաւ:
Вороно́ло գ. չ. արծնիչ (գոլծի):
Вороно́ть է. ն. թխացուցանել (ջերմով):
Воро́ній ած. ագռաւու:
Варо́нка գ. բ. ձագաւ:
Вороно́й ած. սեաւ (ձի):
Вороной-гій ած. խայտաբղէտ:-ночалый մինչբազին (ձի):
Во́ронъ գ. ա. ամիս, որձ ագռաւ:
Во́ронь գ. բ. թխուն, կամ կապոյտ գոյն (տաճիկ երկիրոց, պողպատի նայելի).
Ворота գ. չ. դրունք. դուռն, մուտք. կոյտ ածխոյ:
Воротни́ло գ. չ. գերան՝ ի շրջել զթիւս հոլմաղացի գէպ ի հողմն:
Воротникъ գ. ա. օձիք:
Воротъ գ. ա. օձիք. մեքենայ ի բարձրացուցանել զբեռինս:
Во́роть գ. բ. ընդդիմակոլմն զգեստուց:
Воро́чать-чить է. ն. թաւալել, շրջել. դարձուցանել. գլորել, պտոյտել-ться դառնալ, շրջիլ. պտոյտիլ. դանդաղաշարժ գործել ինչ: (չեալ, շրջեալ:
Воро́ченный ած. թաւալեալ, դարձուած:
Вороши́ть է. ն. թաւալել. չորացուցանել (գխոտո). անհանգիստ առնել:
Во́рса գ. բ. թաւուն (ի վէմ չոքեցեալ հոյն):
Во́рсить է. ն. գծել կամ թաւամաղ առնել զչուխայս կայլն վայրի կանգառ փշովք:
Ворся́нка գ. բ. վայրի կանդառ:
Ворчли́вый ած. քրթմնջասէր:
Ворча́ніе գ. չ. քրթմնջելն, մրմունջ:
Ворча́ть է. չ. քրթմնջել, մրմնջել. մունչել. կռկռալ (որպէսզի):
Воръ գ. ա. գող: (տասանեքորդ:
Во́семь թ. ու թ:-мнадцатый թ. պ. ու թ. ու
Восемна́дцать թ. տասնեւու թն:
Во́семьдесять թ. ու թ. ասն:
Восемьсо́тъ թ. տ թ հարիւր:
Восемью́ տ. ու թ իցս: (զակ, դոչիւն:
Восклица́ніе գ. չ. բացագանչութիւն. աղաղակ,
Восклица́тельный ած. բացագանչական:
Восклица́ть է. չ. բացագանչել. աղաղակել, գոչել:
Воскобо́й գ. ա. մաքրիչ մոմոյ:
Воскобо́йня գ. բ. տեղի և մեքենայ մաքրելոյ զմոմն:
Восковы́й ած. մոմեայ, մոմեղէն:
Восколеба́ть ф колебать:
Восколе́й գ. ա. մոմածու:
Восколи́тіе գ. չ. մոմածութիւն: (մոմ:
Воскома́стика գ. բ. խնկամոմ, կնդրկաՎоскреса́ть-нуть է. չ. յառնել ՚ի մեռելոց, կենդանանալ: (միաշաբաթի:
Воскресе́ніе գ. չ. յարուն. կիւրակէ,
Воскреси́тель գ. ա. յարուցիչ:
Воскреси́ть ф воскрешать:
Воскре́сный ած. յարուն. կիւրակէի:
Воскреша́ть է. ն. յարուցանել. կենդանագործել. փոխ. նորոգել. նոսրասրել, սիրելի առնել, սիրելի: (գործուածն:
Воскреше́ніе գ. չ. յարուցումն, կենդանագործութիւն:
Воскри́ліе գ. չ. քղանց, վերջաւոր:
Воскриля́ть է. ն. վերացուցանել, ամբառնալ (ղմիսս): սլացուցանել ՚ի վեր:
Воскуре́ніе գ. չ. բուրումն, խնկարկութիւն:
Воскуря́ть-рить է. ն. բուրել, խնկարկել, խունկ մատուցանել:
Воскъ գ. ա. մոմ, մեղրամոմ:
Восме́рка գ. բ. ութամին (խաղալի խաղոյ):
Во́спа գ. բ. սիրատ (ծաղիկ):
Воспале́ніе գ. չ. կիզումն. խանձումն. բորբոքութիւն, տապ: (բորբոքիչ:
Воспали́тельный ած. կիզիչ, խանձիչ
Воспаля́ть,-лить է. ն. կիզել, խանձել. բորբոքել. վառել, գրգռել, շարժել.

Воспаря́ть-рить է. չ. վերանալ, սլանալ, թեւս առնուլ (չոգ): (բահանդ:
Воспита́ніе գ. չ. կրթուել, մնուանդ, հը-
Воспи́танникъ-ница գ. ա. է. սան. որ-դեգիր, աշակերտ:
Воспи́танный ած. մնուցեալ, դիեցու-ցեալ. կրթեալ, հրահանդեալ. կրթ-բուսուցեալ:
Воспита́тель գ. ա. մնուցիչ, դիեցուցիչ. դաստիարակ, մարդիչ, կրթիչ, կրթող:
Воспита́тельный ած. մնդակական. կրթա-կան, կրթուե: — домъ որբանոց, որ-նեղարան:
Воспи́тываніе գ. չ. մնուցանելն, դիե-ցուցումն. մնուանդ. կրթումն, հրահան-դումն:
Воспи́тывать-тать է. ն. մնուցանել, դիեցուցանել. կրթել, մարդել, ուսու-ցանել, դաստիարակել. բուսուցանել: -ться է. կ. մնանիլ, կրթիլ, ուսանիլ:
Воспламене́нный ած. բոցավառ, բորբո-քեալ, վառեալ. դրդռեալ:
Воспламеня́ть-нить է. ն. բոցավառել. բորբոքել. վառել, դրդռել, շարժել:
Воспо́льзоваться է. չ. օգտիլ, շահիլ, գործել զօգուտ, ’ի կիր արկանել յօ-գուտ, վայելել:
Воспомина́ніе գ. չ. յիշատակուել, մտա-բերուել, յիշումն, յիշատակ:
Воспомина́ть է. ն. յիշել, մտաբերել, յիշատակել, յիշեցուցանել:
Воспосл҃довать է. ն. հետևիլ, յաջո-դել, պատահիլ, ծնանիլ: (վանել:
Воспрепя́тствовать է. ն. արգելուլ, խա-
Воспрети́тельный ած. արգելական, ար-գելիչ, խափանիչ, խափանողական:
Воспреща́ть,-тить է. ն. արգելուլ, խա-փանել, խոչ ընդ ոտն լինել:
Воспреще́ніе գ. չ. արգելումն, արգելք, խափանումն:
Воспрещ҃е́нный ած. արգելի՛լ, խափանի՛լ:
Воспріе́мникъ գ. ա. հնբահայր:
Воспріе́мница գ. է. հնբամայր:
Воспріима́ть-ріять է. ն. ընկալնուլ, ըն-դունել. ստանալ. վոխ. սկիզբն առ-նուլ, ծագիլ, ծնանիլ:
Воспріи́мчивость գ. է. ընդունակուե. ըմբռնողական կարողութիւն:
Воспріи́мчивый ած. քաջառու, ընդու-նակ, ըմբռնող մտօք:
Воспрія́тіе գ. չ. առումն, առացումն, առ-ընկալուե. ընդունելուե, ընդունակուե:
Воспротивле́ніе գ. չ. ներհակուե, ընդ-դիմուե: (դիմանալ, հակառակիլ:
Воспротивля́ться է. յ. ներհակիլ, ընդ-
Воспря́нуть է. չ. շտանուլ, զարթ-նուլ, յառնել:
Воспѣва́ть-пѣть է. ն. երգել, երգաբա-նել, դովաբանել յերգս:
Воспяща́ть է. ն. յետս դարձուցանել. փոխ. խափանել: (վան կոչմն:
Восто́къ գ. ա. արևելք, առաւօտ. արև-
Восторга́ть է. ն. կորզել, խլել, քան-ցել յարմատոյ:
Восто́ргъ գ. ա. հիացումն, յափշտակուե կրից, հրճուանք, ցնծութիւն:
Восто́рженный ած. կորզեալ. զմայլեալ, հիացեալ, ցնծացեալ, հրճուեալ:
Восто́чный ած. արևելեան, արևելական:
Востре́бованіе գ. չ. պահանջումն, պա-հանջողութիւն, պահանջ:
Востре́бовать է. ն. պահանջել:
Востри́ть է. ն. սրել, հետանել:
Воструби́ть է. ն. փողել, փող հարկա-նել. փոխ. հրատարակել, համբաւել:
Во́стрый ա острый:
Востря́къ,-руха գ. ա. է. սուր, սրամիտ. կայտառ, աշխոյժ (ապ. խոհ կին):
Востряса́ть ա потрясать:
Востяза́ть է. ն. քննել, դատել:
Восхвале́ніе գ. չ. գովեստ, գովաբանուե, գովաբանութիւն:
Восхваля́ть-лить է. ն. գովաբանել, գո-վաստանել, գրուատել:
Восхити́тель գ. ա. յափշտակիչ. զմայ-լեցուցիչ, հիացուցիչ, զարմացուցիչ:
Восхити́тельный ած. զմայլեցուցիչ. սքան-չալի, յափշտակիչ:
Восхища́ть-тить է. ն. յափշտակել. զմայլեցուցանել, սաստիկ զարմացուցանել. զարմացուցանել, հրճուեցուցանել: -ться է. յ. զմայլիլ, յափշտակիլ, բերկրիլ, հրճուիլ:
Восхище́ніе գ. չ. յափշտակութիւն, հիա-

ցուն. հրձուանք, բերկրուե։
Восхище́нный մծ. յափշտակեալ, զմայլեալ, հիացեալ, զուարճացեալ։
Восходи́ть բ. չ. ելանել ՚ի վեր, վերելանել, ծագիլ, բարձրանալ։
Восхо́дъ գ. ա. ելանելն, ծագումն. վերելք, ելք. (երկ.) ատիճան, բաղկոտն։
Восходя́щій մծ. որ ՚ի վեր ելանէ, բարձրանայ. ծագող։
Восхожде́ніе գ. չ. ծագումն, երևումն, ելք ՚ի վեր ելանելն, բարձրանալն։
Восхоте́ть բ. չ. կամիլ, ցանկալ, հաճիլ։
Восца́ գ. ի. մարմաջ։
Восьмы́й մծ. ուԹերորդ։
Во́ткнутый մծ. ցցեալ, վարսեալ։
Воткну́ть ղա. բ. втыкать։
Во́тра գ. ի. խարտուածք, ողոյածք. խարտուածք պղնձոյ և երկաԹոյ ՚ի պէտս ծակելոյ հրացինոց։
Вотчимъ գ. ա. հօրու, յօրոյ։
Во́тчина գ. ի. անշարժ կալուած հայրենական. ժառանգուԹիւն, կալուած։
Вотще́ տ. ՚ի զուր, ընդ վայր, ՚ի նանիր։
Вотъ տ. ց. ահա, աւաղիկ։
Во́хра գ. ի. առուերանելիք, ոսկեր։ (հող)
Воцаре́ніе գ. չ. բազմիլն ՚ի գահ, ամբառնալն յաԹոռ, ԹագաւորուԹիւն, գահակալուե։ -ренный մծ. ամբարձեալ ՚ի գահ։
Воцаря́ть-рить բ. ն. Թագաւորեցուցանել, նստուցանել ՚ի գահ։ -ться բ. չ. Թագաւորիլ, բազմիլ ՚ի գահ։
Воцерковля́ть բ. ն. (երկ.) դասել, մուծանել ՚ի ԵկեղեցիՀ։
Вочелове́ченіе գ. չ. մարդեղուե, մարմնառումն. ներմարմնուԹիւն։
Вочелове́чиваться բ. չ. մարդանալ։
Во́шкарица ա. гнида։
Вошь գ. ի. ոջիլ. -травяная. ալիս։
Вощ գ. ի. քուս, բոր գրաւոտ։
Вощи́нка գ. ի. մոմշող. բոյս լինչ օգտաբեր վերաց։
Вощаны́й մծ. մոմեղէն, ՚ի մոմոյ։
Вощи́ніе գ. չ. օծանելն մոմով։
Вощи́ный մծ. օծեալ, մածեալ մոմով։
Вощи́на գ. ի. գիրս մոմոյ։
Вощи́ть բ. ն. մոմել, օծանել կամ պատել մոմով, ԹրԹել ՚ի մոմ։
Воюю́щій մծ. պատերազմող. մարտնչող։
Впада́ть-пасть բ. չ. անկանիլ, ձգիլ. խառնիլ, հոսիլ։
Впаде́ніе գ. չ. անկումն, հոսումն։
Впа́дина գ. ի. խոռոչ, փոսորակ, փոս։
Впа́иваніе գ. չ. մածուցումն։
Впа́ивать-ять բ. ն. մածուցանել։
Впа́йка գ. ի. մածուցումն. իր մածեալ։
Впа́лзывать բ. չ. ողոլ, սողոսկիլ (՚ի ներ)։
Впа́лость գ. ի. դոգաւորուԹիւն։
Впа́лый մծ. ներքանկեալ, խորանկե՛լ դոգաւոր, խոռոչաւոր։
Впа́сть ղա. բ. впадать
Впервы́е տ. զառաջինն, առաջին անդամ։
Впереди́ տ. յառաջոյ, առաջի, յանդիման, հանդէպ։
Впере́дъ տ. յառաջ, նախ. միւսանգամ, յայսմ հետէ, յետ այսորիկ, առ յապայս։
Впря́ть-рить բ. ն. ԹելադրիլՀ, հասուցանել ՚ի միս. ղիմաս իւր ձգել, դարձուցանել յառարկայ ինչ։ (բացատրանել։
Впечатлѣва́ть-лѣть բ. ն. տպաւորել, տարածանել։ -ніе գ. չ. տպաւորուե, տիպ, տարբերուցուցումն. պատկեր մտաց։ -нный մծ. տպաւորեալ։
Впива́ть բ. ն. ծծել, տպորել։
Впива́ться բ. կ. ունականալ յարբեցուել. խայԹողիւ հեղուլ զԹոյն ՚ի մարմին, սեւեռիլ զատամունս կամ զերկնդունս ՚ի մարմին լինչ։ (՚ի ներքս)։
Впира́ть,-реть բ. ն. մղել, մուծանել
Впи́санный մծ. գրեալ, մուծեալ (՚ի ցոյց, ՚ի շարս նոցին)։
Впи́сывать,-сать բ. ն. ներագրել, գրել, մուծանել, կարգել (պահանջն նոցին ՚ի ցոյց, ՚ի շարս)։ (՚ի ներքս։
Впи́хивать-хать բ. ն. մղել, մուծանել
Впла́въ տ. ընդ լող, լողալով։ (սել։
Вплета́ть-лесть բ. ն. հիւսել, ներհիւսել
Впло́ть տ. մինչպատկառ, անդրակառ. ցվերջին, յարմատոյ. լիովին։
Вплыва́ть-лыть բ. չ. լողալով կամ նաւելով մտանել ուրեք։ (ներքս։
Вполнѣ́ տ. լիովին, կատարելապէս, անВолови́ну տ. կիսովին, կիսով չափ։

Впопа́дъ *s.* *в'ъ дѣло, в'ъ часъ, умѣстно.*
Впо́ру *s.* *в'ъ время, въ время, время въ время, в'ъ дѣло время, удобно время, в'ъ самый часъ, въ самый часъ.* (*вѣрно.*
Впослѣ́дніе *s.* *в'ъ вѣрномъ мнѣніи, в'ъ*
Впослѣ́докъ *s.* *вѣрно.* (*дарм.*
Впра́ву *s.* *законно, удобно, можно.*
Впра́вливать-лять *в.* *н.* *вправлять, исправлять · ть, в'ъ мѣсто, поправлять (чью-нибудь работу).*
Впра́во *s.* *умно, в'ъ умѣ.*
Впра́вѣ *s.* *умно, в'ъ умѣ, в'ъ умѣ ли.*
Впереди́ *пр.* впереди.
Впре́дь *s.* *отнынѣ, теперь, нынѣ, на будущее время, впредь.*
Впро́къ *s.* *кстати, в'ъ пору, вовремя, годно, в'ъ пору. годится.*
Впро́чемъ *s.* *притомъ, однако, но, кромѣ того, и в'ъ самомъ дѣлѣ, и в'ъ самомъ дѣлѣ, однако.* (*см. в'ъ см.*
Впрыгивать-гнуть *в.* *с.* *вскакивать.*
Впрыскивать *в.* *н.* *впрыскивать.*
Впряга́ть,-рячь *в.* *н.* *запрягать.*
Впря́мь *s.* *дѣйствительно, подлинно. точно, истинно.*
Впря́тывать-тать *в.* *н.* *вправлять в'ъ средину.*
Впу́клый *нр.* *выпуклый.*
Впуска́ть-тить *в.* *н.* *впускать, пускать внутрь, начинать.*
Впу́тывать-тать *в.* *н.* *впутывать, путать, запутывать.*
Впыря́ть *в.* *н.* *вонзать.* (*'ъ нѣк.*)
Впя́теро *s.* *впятеро, впятеро.*
Впятеро́мъ *s.* *впятеро, впятеро.*
Впя́чивать-тить *в.* *н.* *вдавливать, вдавить, вдавливать, вдавить.*
Вра́вень *пр.* вровень.
Вра́внѣ *s.* *наравнѣ, наравнѣ.*
Вра́гъ *с.* *м.* *врагъ, непріятель.*
Вражда́ *с.* *ж.* *вражда, непріязнь, ненависть, враждебность.*
Вражде́бникъ *с.* *м.* *врагъ, непріятель, ненавистникъ.*
Вражде́бность-бство *с.* *ж.* *враждебность, непріязнь.*
Вражде́бный *нж.* *враждебный, враждебный.*
Вражду́ *с.* *ж.* *враждебность, непріязнь.*
Вра́ждовать *н.* *с.* *враждовать, враждовать.*
Вра́жескій-жій *нж.* *враждебный.*
Вразуми́тель *с.* *м.* *вразумитель, вразумитель.*
Вразуми́тельность *с.* *ж.* *вразумительность, вразумительность.* (*см.*
Вразуми́тельный *нж.* *вразумительный, вразумительный, вразумительный, вразумительный.*
Вразумле́ніе *с.* *с.* *вразумленіе, вразумленіе.*
Вразумля́ть-мить *в.* *н.* *вразумлять, вразумлять.*
Вра́ки *с.* *м.* *ж.* *врать, лгать, лгать.*
Вра́ль *с.* *м.* *врунъ, лгунъ.*
Вра́нъ *пр.* воронъ.
Вра́ный *пр.* вороной.
Вранье́ *с.* *с.* *вранье, вранье, вранье.*
Врасплоха́ъ *s.* *врасплохъ, врасплохъ.*
Врата́ *с.* *с.* *ж.* *ворота.* – царскія. *воротный, воротарь, воротный.*
Врата́рь-тникъ *с.* *м.* (*ѣ*) *воротарь.*
Врати́ло *пр.* навой. (*ткацк.*
Вра́ть *в.* *с.* *врать, лгать, вранье, лганье.*
Врачба́ *с.* *ж.* (*ѣ*) *пр.* врачеваніе.
Враче́бный *нж.* *врачебный.*
Враче́бство *с.* *с.* *врачебство.*
Врачева́ніе *с.* *с.* *врачеваніе, врачеваніе, врачеваніе.* (*ѣ*) *см.*
Врачева́ть *в.* *н.* *врачевать, врачевать.*
Врачева́тель *с.* *м.* *врачевникъ, врачевникъ.*
Врачёя *с.* *ж.* *врачиха, см. (ѣ).*
Врачу́ющій *нж.* *врачующій, врачующій.*
Вра́чъ *с.* *м.* *врачъ.*
Враща́тельный *нж.* *вращательный, вращательный · ный, вращательный, вращательный.*
Враща́ть *в.* *н.* (*ѣ*) *вращать, вращать, вращать · ться. в.* *з.* *вращать, вращать. (движущій.*
Вреди́тель *с.* *м.* *вредитель, вредитель.*
Вреди́ть *в.* *н.* *вредить, вредить, вредить*

վնաս , չարիս հասուցանել :

Вре́дно *տ. վնասու հանդիպ. վնաս է* :

Вре́дность գ. *ի. վնասակարութիւն* :

Вре́дный *մծ. վնասակար , վնասարար* :

Вредоно́сный *մծ. վնասարեր, վնասաբեր* :

Вредотво́рный *մծ. վնասարար* :

Вре́дъ գ. *ա. վնաս, կորուստ* : (*մանակ* :

Вре́менемъ *տ. երբեմն, ժամանակ առ ժա-*

Временни́ть *բ. ն. ապառել , մնալ , համբերել , մնալ ժամանակի. ժամանակ տալ* :

Временни́къ *պ* хронографъ.

Вре́менно *տ. ժամանակաւորապէս , առ ժամանակ* :

Вре́менный *մծ. ժամանակաւոր , առ ժամանակեայ. անցաւոր* :

Временщи́къ գ. *ա. այր յառաջադէմ , որ յանկուցեալ ունի զինքն զսէր թագաւորի և այլն. սիրելի կամ ընդունելի յաչս ուրուք* (*աա ժամանակ Ի*) :

Вре́мя գ. *չ. ժամանակ, պահ, ժամ. եղանակ. յարմար ժամանակ* :

Времясчисле́ніе գ. *չ. թուականութիւն, ժամանակահաշուութիւն , ժամանակաբանութիւն* :

Вре́тище գ. *չ.* (*է*) *խորդ, խաթարին, քուրձ* :

Винове́нный *պ* вброшенный.

Вро́вень *տ. չեզըն, չծայրն, հաւասար. թաթաղուն, մինչև ի բերան անդունդին* :

Врождя́ть *բ. ն. ապառել ի մէջ, թե-լադրել ի ծննդենէ* :

Врожде́нный *մծ. բնաբոյս , բնածին , բնական, ներքոյ* :

Врозь-врозь *տ. ուրոյն, առանձին, առանձնակի, մէկին.*

Врозсыпну́ю,-сыпь *տ. ցրուեալ , ցրիւ* :

Вросто́къ գ. *ա. միջարոյս ինչ* :

Вруба́ть-бить *բ. ն. հատանելով դնել ինչ յիմիք* :

Врунъ - нья գ. *ա. ի. ստախօս , ստարան* :

Вруцелѣ́то,-тіе գ. *չ. տարեգիր, գիր տար-* *ւոյ* : (*յանձնել , աւանդել* :

Вруча́ть-чить *բ. ն. ընծեռնել , տալ ,*

Вруче́ніе գ. *չ. ընծեռնուածն, տալն, մատուցումն, յանձնումն, աւանդումն* :

Вруче́нный *մծ. տուեալ . ընծեռնեալ յանձնի , յանձնարարի , աւանդեալ* :

Вручи́тель գ. *ա. մատուցանող , ընծեռնող , յանձնող , աւանդող* :

Врыва́ть-рыть *պ.* вкапывать:

Врѣ́занный *մծ. կտրելով եդեալ ինչ յիմիք. փորագրեալ . տպաւորեալ* :

Врѣ́зываніе-заніе գ. *չ. փորագրութիւն. կա-ըելով դնելն ինչ յիմիք* :

Врѣ́зывать-зать *բ. ն. փորագրել , քան-դակել , գծել . տպաւորել , կտրելով դնել ինչ յիմիք.-ться բ. յ. փորագրել տպաւորութեամբ ի նիւթս ընդդէմ . տպաւորիլ* :

Врѣ́ять *բ. չ.* (*է*) *եռալ , պղպջակիլ . ղե-ռալ . պ.* ввергать:

Вря́дъ *տ. հաղիւ թէ, դժուար թէ, չիւրաքանչիւր թէ* :

Вса́дка գ. *ի. անկումն* :

Вса́дникъ գ. *ա. ձիաւոր, հեծեալ* :

Всаждя́ть-садить *բ. ն. նստուցանել . տընկել . կանդնել . ցցել , մուծանել . տալ ի բանտ* : (*ցցումն. խրումն*

Всаживаніе գ. *չ. անկումն . կանգնումն,*

Вса́живать *պ* всаждать.

Вса́сываніе գ. *չ. ծծելն, ողողումն* :

Вса́сывать-сать *բ. ն. ծծել , ողողել* :

Все *տ. ամէն. բոլոր. լիովին. ամենայն. միշտ , անդադար. այսուամենայնիւ* :

Всеавгусте́йшій *մծ. օգոստափառ* :

Всеблага́гій *մծ. ամենաբարի* :

Всеблаже́нный *մծ. ամեներանելի , գե-րերջանիկ, երիցս երանելի* :

Всевиде́цъ գ. *ա. ամենատես* :

Всевя́дящій *մծ. ամենատես* :

Всевождева́нный *մծ. ամենայանիւալի* :

Всевы́шній *մծ. բարձրեալ , ամենաբարձ-րեալ* : (*մասն* :

Всевѣ́децъ գ. *ա. ամենագէտ , ամենի-*

Всевѣ́дущій *մծ. ամենագէտ, ծածկագէտ* :

Всевѣ́деніе գ. *չ. ամենագիտ դոյն , ա-մենագիտութիւն* :

Всегда́ *տ. միշտ , յարաժամ , անդադար* :

Всегда́шній *մծ. յաւիտեան , յարատև , միտեան. հանապազօրեայ* :

Вседержи́тель գ. *ա. ամենակալ* :

Вседне́вный *մծ. ամենօրեայ, հանապա-զօրեայ* :

Всезижди́тель գ. *ա. ամենարարիչ , ամե-նատեղծ, արարիչ բնաւից* : (*ներէն* :

Вселе́ніе գ. *չ. բնակութիւն . բնակեցուց-*

Вселе́нная գ. է. տիեզերք, աշխարհ ամ.
Вселе́нскій ած. տիեզերական, ընդհանուր:
Вселюбе́зный ած. ամենասիրելի:
Всели́ть - лить բ. ն. բնակեցուցանել. թիւադրել, աղզել:
Все́мерно տ. եօթնապատիկ, եօթնանգամ:
Всемилосе́рдый ած. ամենագթած. ամենագթութ, ամենողորմ:
Всемилостивѣ́йшій ած. ամենողորմ, ամենողորմած. - вѣйше տ. ամենողորմաբար:
Всеми́рно տ. համաշխարհաբար:
Всеми́рность գ. է. ընդհանրականութիւն, տիեզերականութիւն:
Всеми́рный ած. համաշխարհական, տիեզերական, ընդհանրական:
Всемогу́щество գ. չ. ամենակարողութիւն:
Всемогу́щій-мощный ամենակարող:
Всемѣ́рно տ. յամ ղօրութենէ, յամ կարողութենէ, ամենաուժով:
Всемѣ́рный ած. ամենակերպ, ամենաուժ, ամենակարելի:
Всемѣ́стный ած. ամենուրեք, ընդ ամ տեղիս, համատիեզ.: (հոչակօրէն:
Всенаро́дно տ. հրապարակաւ, լուի ի լուս,
Всенаро́дный ած. համազգային, ընդհանրական, հրապարակեալ:
Всенижа́йшій ած. ամենախոնարհ:
Всено́щный ած. զգիշերն ի բուն, համադիշեր.-ное бдѣніе հսկումն:
Всеоби́щій ած. ընդհանրական, տիեզերական, համաշխարհական, ընդհանուր:
Всеоби́щность գ. է. ընդհանրականութիւն, համաբարեկամութիւն:
Всеобъе́млющій ած. ամենահաս, ամենաբովանդակ, ամենապարունակ:
Всепо́дданнѣйшій ած. ամենահպատակ. - ше ամենահպատակօրէն, հպատակագոյն: (նամուսաստ:
Всепоко́рный ած. ամենախոնարհ, ամենահնազանդ:
Всепресвѣтлѣ́йшій ած. ամենապայծառ:
Всепроще́ніе գ. չ. անյիշաչարութիւն, անյիշողութիւն, թողութիւն ընդհանրական:
Всера́достный ած. ամենագուարճ:
Всеси́льный ած. ամենազօր, ամենակարող:
Всесла́вный ած. ամենահռչակաւոր:
Всесовершє́нный ած. ամենակատարեալ, ամենակատար:
Всесожже́ніе գ. չ. ողջակէզ:
Всеусе́рдный ած. ամենաջերմեռանդ:
Всеча́сно տ. յամ ժամ, յամ ժամ:
Всеще́дрый ած. ամենառատ, բազմառատ:
Вска́кивать - кочить բ. չ. ընդոստնուլ, ոստնուլ, ներքոստնուլ: (գհպղն:
Вска́пывать-копать բ.ն, 'ի բրելն շրջիլ
Вскара́бкаться բ. յ. մագլել, մագլցել, մագլցի ելանել 'ի վեր:
Вска́рмливать բ. ն. սնուցանել, պարարտանել, բուծանել:
Вска́ть գ. ա. զառ 'ի վայր:
Вска́тывать բ. ն. գլորել 'ի ներքս:
Вска́чь տ. արշաւակի, վազելով:
Вски́дывать ա взбрасывать,
Вскипа́ть բ. չ. սկսանիլ եռալ:
Вскипяче́ніе գ. չ. եփումն:
Вскипяти́ть բ. չ. եփել, խմորել:
Вскле́пывать-пать բ.ն. զոգապատել:
Вскло́ченный ած. խառնեալ, գծծեալ:
Вскло́чивать բ. ն. խառնել, շփոթել, խառնել, գծծել:
Вскоко́ть տ. թռուցս, ոստիւով, թռչելով:
Вскоро́льзь տ. վեր 'ի վերոյ, հարեւանցի:
Вскопа́нный ած. փորեալ, բրեալ:
Вскоробли́вать բ.ն. ծռել, կոթոցուցանել:
Вскоро́ть տ. վազվազակի, փութանակի:
Вскрамо́литься բ. յ. ապստամբիլ:
Вскри́кивать-кнуть բ. չ. յանկարծ աղաղակել, դոչել բարձրաձայն, երբեմն ձայն բառնալ:
Вскрой ա вскрытіе. (բել. պոպտրել:
Вскружи́ть բ. ն. շփոթել (գխաա): պատ
Вскру́чивать բ. ն. պտրել, գալարել:
Вскрыва́ть - рыть բ. ն. բանալ. հատանել, հերձանել (գբիաիօ-նա):
Вскры́тіе գ. չ. բանալն, հերձանելն (գբիաիոց). լուծումն, հալումն ատուցի գեղոց, ևայլն:
Вскры́тый ած. բացեալ. յայտնեալ. հերձեալ, հրթեալ (գբիակ):
Вску́ю տ. ընդհէր, գմի՞:
Вслу́хъ տ. 'ի լուր, բարձրաձայն:
Вслушиваться բ. յ. լսել լսաւակս. սկսանիլ, ունկնդրել գաղտագողի:
Всма́триваться-рѣться բ. յ. սկսնակատոյց

լինել, հայել, դիտել ուշադրութեամբ· ընտելանալ, ծանօթանալ· աչառանել զինքն ('ի հայելոյ, հայէն)· երևիլ։

Всо́вывать - вать բ· ն· մխել, մուծանել, դնել, խցանել ('ի ներս), դնել 'ի ձեռս։

Вспада́ть բ· ն· ծնանիլ 'ի միտս, 'ի միտ բերել, մտաբերել։

Вспа́ханный ած· հերկեալ, մշակեալ։

Вспа́хивать-хать բ·ն· հերկել, մշակել, դարձել զերկիր։

Вспле́скивать բ·ն· ձգելով սրակել (զջուր), ծախս հարկանել։

Всплыва́ть - лыть բ· չ· վերանալ յերեսս ջրոյ (հոյն)· լուռել զերեսաց։

Вспомина́ть ⁂ воспоминать.

Вспомога́тель գ·ա·նպաստիչ, օգնական։

Вспомога́тельный ած· նպաստամատոյց, օժանդակական·-глаголъ հարան բայ։

Вспоможе́ніе գ·չ· օգնութիւն, նպաստ, օժանդակութիւն, ձեռնտուութիւն։

Вспомоществова́ніе ⁂ вспоможеніе.

Вспомоществова́ть բ·ն· օգնել, նպաստել, օժանդակել, նպաստամատոյց լինել։

Вспотѣ́лый ած· քրտնեալ։

Вспотѣ́ть հմ· բ· потѣть.

Вспры́гивать - гнуть բ·չ·[1]ցատանուլ·թռչանուլ, թռչիլ 'ի վեր։

Вспры́скивать բ·ն· սրակել, ցայտել։

Вспуха́ть-нуть բ·չ· ուռանիլ, այտանալ, ուռնալ։

Вспу́чивать բ·ն· ուռուցանել։

Вспы́льчивость գ· ի· սրտմտութիւն, յաչտահութիւն կրից, զայրոյթ։

Вспы́льчивый ած, դիւրաբորբոք, դիւրագրգիռ, բռնակն, դիւրաւ զայրացող։

Вспы́хивать - нуть բ· չ· յանկարծ բորբոքիլ· փոխ· ցասնուլ, զայրանալ, 'ի բարկութիւն բերիլ։

Вспы́шка գ· ի· սկիզբն բորբոքման, բորբոքումն. փոխ". յանկարծական զայրոյթ։

Вспѣ́нивать-нить բ·ն· փրփրեցուցանել։

Вспять ն. յետս, յետս յետս։

Встава́ніе գ· չ· յառիլն կալն· յառնելն, զարթնուլն։

Встава́ть բ· չ· յառիլ կալ· զարթնուլ, յառնել 'ի քնոյ։

Вста́вить հմ· բ· вставливать.

Вста́вка գ· ի· դնելն, միջադրելն, ընդելուզումն, ազուցումն· միջանկեալ բան· միջադրեալ, ազուցեալ իր։

Вста́вленный ած· եդեալ 'ի մէջ, միջադրեալ, ազուցեալ, ընդելուզեալ, յաւելեալ, կարկատեալ։

Вста́вливаніе - леніе գ· չ· դնելն ('ի մէջ, 'ի ներս) ազուցանելն· մուծումն, յաւելումն· կարկատումն։

Вста́вливать-лять բ·ն·դնել, մուծանել, ներմուղել, 'ի մէջ բերել· միջադրել, ազուցանել, ընդելուզանել· կարկատել։

Вставны́й ած· եդեալ, միջադրեալ, ընդելուզեալ, միջանկեալ։ (նիս։

Встарину́ - тарь ն· 'ի հնումն, առ նախ-

Встрепену́ться բ· չ· սարսիլ, դողալ· ցնցիլ, թրթռիլ (ևս-ոյց)։

Встрѣ́ча գ· ի· հանդիպումն, ընդ առաջ երանելն· մեծարանք։

Встрѣча́ть - тить բ·ն· ընդ առաջ երանել, հանդիպիլ։ - ться բ· չ· պատահիլ, հանդիպիլ։

Встрѣ́ченный ած· ընդ առաջ երեալ· հանդիպեալ, պատահեալ։

Встрѣ́чный ած· հանդիպող· ընդդէմ, հակառակ. (հոգի, հոյն)։

Встря́хивать բ·ն· թօթափիլ, ցնցել։

Вступа́ть բ· չ· մտանել, մուտ առնել· սկսանիլ։ - ться բ· չ· ընդ խառնիլ· պատշաճանել զոր։

Вступле́ніе գ· չ· մուտ, մուտք· ներքոծուիլ· նախադիմելիք, սկսուածք, յառաջաբանուիլ· բաղմիլն ('ի գոհ։)

Всуе ն. 'ի զուր, 'ի նանիք, առանց։

Всу́мерки ն. ընդ երեկս, յերեկոյանալն, 'ի մուտս դիշերոյ։

Всу́нутый ած· մղեալ, մխեալ, խցեալ։

Всу́нуть հմ· բ· всовывать.

Вохли́пывать բ. չ· հեծկլտալ, հեկեկալ։

Входи́ть բ. չ· երանել 'ի վեր, բարձրանալ· ընձեռուիլ· երթիլ յերեսս ջրոյ։

Вына́ть բ·ն. ամմանել, արկանել, հանել, թափիլ զինչ և իցէ յոյլ կնչ։

Всѣва́ть բ·ն· սերմանել, ցանել· ապատուրել, խեղամուտս առնել։

Всѣда́ть-всѣсть բ· չ· նստիլ· բազմիլ։

Всюду ամենուրեք, յամ՝ տեղւոջ, ընդ ա-

ամենայն տեղիս:

Вся́кій ած. ամենայն, ամենայն որ, լուր- արանչիւր որ. անձնիւր:

Вся́чески տ. ըստ ամի, ամենատեսակ. ամենակերպ: (կերպ:

Вся́ческій ած. ամենատեսակ, ամենա-

Вся́чина գ. ի. ամենատեսակ իրք, խառնուած զանազան իրաց:

Вта́йнѣ տ. գաղտ, ՚ի ծածուկ, ծածկաբար:

Вта́лкивать բ. ն. դրդմտել, մղել, վանել (՚ի ներս):

Вта́скивать բ. ն. ընդ քարշ տանել (՚ի ներս,) քարշել (՚ի ներս:) (՚ի ներքս:

Втека́ть բ. չ. հոսիլ, հեղանիլ, ծորիլ

Вте́ртый ած. շփելով օծեալ, թաւիանգեալ:

Втира́ніе գ. չ. շփելով թաւիանգումն, ներշփումն, շփելով օծանելն:

Втира́ть-тереть բ. ն. շփելով մաշծանել, թաւիանգել զհիւթ ՚ի մարմին:

Втѣ́снивать - кать - нуть բ. ն. սեղմել, ձնշել ՚ի ներքս:

Вторга́ться - нуться բ. յ. բռնի մտանել, ուժով յարձակիլ, մղիլ ՚ի ներքս:

Вто́реніе գ. չ. կրկնութիւն. ձայնակցութիւն:

Вторже́ніе գ. չ. յարձակումն ՚ի ներքս, արշաւանք. միջամուխ լինելն:

Вто́рить բ. ն. կրկնել, ձայնակից լինել:

Втори́цею ա вторично. (երկիցս:

Втори́чно տ. անդրէն, կրկին անգամ,

Втори́чный ած. կրկին կամ երկրորդ- անգամ պատահեալն կամ եղեալն. յերկրորդում նուագի:

Вто́рникъ գ. ա. երեքշաբաթի:

Второбра́чный ած. կրկնապսակ:

Второ́е տ. երկրորդ, յերկրորդում:

Второзако́ніе գ. չ. դիրք երկրորդ օրինաց:

Второкла́сный ած. երկրորդ աստիճանի, կարգի. երկրորդ դասուցան:

Второстепе́нный ած. երկրորդ կարգի, աստիճանի: (տիկ:

Втро́е տ. երիցս, եռապատիկ, երեք պա-

Вту́лка գ. ի. խից, խցանք. անուօղակ. պնդան ՚ի բերան հրացանից:

Вту́нѣ տ. ընդ վայր, ՚ի գուբ:

Втыка́ніе գ. չ. խցումն, խնուլն:

Втыка́ть բ. ն. խցել, խնուլ, ցցել մի- խել, խորամուխ առնել: (ներշնչել:

Втя́гивать բ. ն. քարշել, ձգել, ծծել.

Вуа́ль գ. ի. քող կանանց:

Вулкани́ческій ած. հրվիսատեան, հրա- բղխային:

Вулка́нъ գ. ա. հրվիսատուս, հրաբխատուն, հրաբուղխ, հրաշունչ լեառն:

Входи́ть բ. չ. մուտ առնել, մտանել. պարունակիլ. վիճ. ֆոխ՚՚. խորամուխ լինիլ, ընդ խառնիլ. միջամուխ լինել. կցորդիլ:

Войти, внити ա входить. (բերան:

Вхо́дъ գ. ա. մտանելն. մուտք. դուռն.

Входя́щій ած. մտանող. եկեալ, առա- ջեալ. - щая книга. մատեան մուտից կամ առաջեալ, եկեալ թղթոց:

Вхожде́ніе գ. չ. մտանելն, մուտք:

Вхо́жій, вхожъ ած. ունօղ զանարգել մուտս առ որ:

Вцѣпля́ться - питься բ. յ. ըմբռնել ձան- կօք, կուռել յիմն ձեռօք, բուռն հար կանել. պնդապնդիս զհետ մտանել:

Вчера́, вчера́съ տ. երեկ, յերեկին, յե- րեկեան աւուր:

Вчера́шній ած. երեկեան:

Вечернѣ տ. զրեալ ՚ի նախատրապակի, սակ- գրեալ, առանց պարզագրելոյ, շինեալ առանց զարդուց:

Вче́тверо տ. քառապատիկ, չորեքկին:

Вчетверо́мъ տ. չորեքեան, չորեքին:

Вчиня́ть - нить բ. ն. (եւ) պարունակել, բովանդակել. օրինադրել, առհմանել:

Вчисля́ть - лить բ. ն. թուել, դնել, մու- ծանել ՚ի թիւս:

Вше́ствіе գ. չ. մուտ, մտանելն:

Вше́стеро տ. վեցանգամ, վեցկից:

Вшестеро́мъ տ. վեցեքին, վեցեքեան, վեց թուով:

Вшивать - шить բ. ն. կարելով կցել ՚ի ներքս:

Вши́вость գ. ի. ոջլոտութիւն:

Вши́вый ած. ոջլոտ:

Вшивѣ́ть բ. չ. ոջլոտիլ:

Въ, во. նախ. ՚ի. յ. ՚ի ներքս, ՚ի միջ:

Въѣздъ - зжаніе գ. ա. մուտք, մտանելն (կառաց, երիվարաց նաւուն):

Въѣзжа́ть - ѣхать բ. չ. մտանել, մուտ

առնել (կաւոտ, հայն)։
Въя́вь, въявѣ։ տ. յայտնի, յայտնապէս։
Вы պէտ. դուրս։
Вы. նախադրութիւն այս յորմէ ’ի սկիզբն այլոց բառից և վոխանակ վնշանակութեան նոյ։
Выба́лтывать է. ն. խառնել, շաղել. պատմել զայն՝ զոր չէ պիտոյ, յայտնել զգաղտնիս։
Выбива́ть է. ն. հարկանել. բեկանել. ընկենուլ արտաքս. հանել ’ի տեղւոջէ. լքուցանել. ոտնակոխ առնել. հանել արտաքս. Համակարել. աղաւաղել (գծագրին)։ (ընտրուիլ։
Выбира́ніе գ. չ. ընտրութիւն, ընտրուիլ,
Выбира́тель գ. ա. ընտրող։
Выбира́ть - брать է. ն. ընտրել, որոշել, ծաղկաքաղ առնել։
Выбле́вывать-вать է. ն. վխտել։
Вы́бойка գ. ի. Համակարած չէթ (հայնի)։
Вы́бойна ա ухабъ. (գհամուկն։
Вы́бойщикъ գ. ա. տպողն ’ի պատատուի
Вы́борный ած. ընտիր, ընտրեալ. պատգամաւոր. ընտրողական։
Вы́боронить հա. է. боронить
Вы́боръ գ. ա. ընտրութիւն, ընտրողութիւն,
Выбра́сываніе գ. չ. ընկենուլն արտաքս։
Выбра́сывать - сить է. ն. ընկենուլ արտաքս, ’ի բաց ընկենուլ։
Выбыва́ть - быть է. ն. երանել, Թողուլ զտեղի, զպաշտօն ևայլն։
Выбѣга́ть - жать է. չ. վազել արտաքս,
Вы́бѣленный ած. ասլիտակացուցեալ։
Выва́ривать - рить է. ն. եփել. եփմամբ (հանել, պատրաստել, պատրաստել։)
Вывастривать է. ն. սրել, յետանել։
Выва́щивать է. ն. օծանել մոմով։
Вы́везенный ած. հանեալ, տարեալ արտաքս (ոտքն հոմ ձիով)։ (քեղուլ.
Выве́ртывать - тѣть է. ն. հանել պտոյտ
Выве́рчивать է. ն. ծակել զչքաւ։
Вы́весть հա. է. выводить։
Выви́нчивать ա вывертывать.
Вывиха́ть - нуть խախտել (զոսկն)։
Вы́вихь գ. ա. խախտուիլ ոսկերաց. տեղին՝ ուր խախտեալ է ոսկրն։
Выводи́ть է. ն. հանել արտաքս. գաղԹել. ազատել. փոխ". մակաբերել. ջընջել, բառնալ. ձագս հանել։
Вы́водъ գ. ա. գաղԹուիլն. տեղափոխուիլ, երեսակայութիւն, մակաբերութիւն։
Вывози́ть է. ն. հանել, տանել արտաքս, տանել այլուր (ոտքն, երկնաքուն)։
Вы́возка, - возъ գ. ի. ա. տանուիլն արտաքս կամ այլուր (ոտքն. երկնաքուս։)
Вы́возный ած. բերեալ, յարտաքսհանման բերեալ ինչ։
Выворачивать-тить է. ն. շրջել շրջելով հանել ’ի տեղւոջէ. կորզել. դարձուցանել յընդդիմակողմն։
Вы́воротный ած. դարձուցեալ։
Вы́воротъ գ. ա. դարձուցումն յընդդիմակողմն. на—ъ հակառակն, այլագոյ, շրջեալ։
Вы́вѣданный ած. լմնցեալ, ծանուցեալ, տեղեկացեալ։
Вывѣдывать է. ն. հետազօտել, լմնցնել, տեղեկանալ, (գծածկեաքն)։
Вывѣска գ. ի. նշանակ, զոր կախեն արտաքս հետաւորք և վաճառականք ’ի վերայ կրպակաց իւրեանց։
Вывѣтривать է. ն. հողմահարել։
Вы́вѣшенный ած. կախեալ արտաքոյ։
Вывѣшивать է. ն. կախել արտաքոյ. կշռել. հաւասարակշիռ առնել. փոխ". հարթաչափիւ ուղղել.
Выга́дывать - дать է. ն. հնարել, գտանել, լմնցնել. շահիլ, քաղել զօգուտ. ստանալ գուշակելով.
Вы́гарки գ. ա. յ. ծնացորդք այրելեաց։
Вы́гаръ գ. ա. ա выгарки. և կղկղանք հրահալելեաց. այրումն. բարկուլ յ.քուց։
Выгиба́ть է. ն. Թեքել, կորացուցանել։
Вы́гибъ գ. ա. կորացեալ, կամ կոր վայր։
Вы́глаженный ած. հարԹեալ, աղորկեալ. յղկեալ։
Выгла́живать-дить է. ն. հարԹել, հաւասարել, ողորկել, քերել. յղկել արդուխտ.
Выгля́дывать - дѣть - нуть է. չ. յառաջ հայել, ատեալ կամ ծածկաբար հայել ուստեք։
Вы́гнанный ած. վաթեալ, աքսորեալ. արտաքսեալ. Թորեալ. ջնջեալ, ազատեալ.
Выгнива́ть - нить է. չ. վտիտ. նեխել.

Выгова́ривать - рить б. н. արտասանել, արտաբերել, առոգանել. հանդիմանել, կշտամբել. հանել 'ի բաց, առնել զբացատութիւն 'ի դաշանէ:

Выговоръ գ. ա. առոգանութի, արտասանութի, արտաբերութի. յանդիմանութի. կշտամբանք. բացատութի 'ի դաշանէ:

Вы́года գ: բ. օգուտ, շահ, շահաւէտութի, շահեկանութիւն: (օգուտ կ:

Выгодно տ. օգտիւ, շահաւէտութեամբ.

Выгодность գ. բ. շահաւորութի, օգտաւորութիւն, օգտաւէտութիւն:

Выгодный ած. օգտաւէտ, շահաւէտ, արդիւնաւոր:

Выгонка գ. բ. Թորումն, Թորիմորումն:

Вы́гонъ գ. ա. արօտ, տեղի արօտական. հանելն յարօտ. Թորումն.

Выгоня́ть բ. ն. վարել, արտաքսել. հանել, ածել. Թորել. ապառնել, ջնջել:

Выгора́живать - родить բ. ն. յանկել, միջնորմ դնել: փոխ. պաշտպանել.

Выгора́ть - рѣть բ. է. այրել. ապառնել 'ի հրոյ. Թխանալ 'ի տապոյ արեգական, մաքրիլ հրով:

Вы́горѣлый ած. այրեալ, ապառնեալ 'ի հրոյ. մաքրեալ հրով:

Вы́гравировать ա гравировать.

Выгра́нивать ա гранить.

Выгреба́ть - ресть բ. ն. մաքրանք կամ այլով իւիք քարշելով հանել զինչ ուստեքէ. քարշելով զԹի հանել զնաւահն.

Выгруже́ніе - живаніе գ. է. դատարկելն զբեռնիս (ծովուց):

Выгру́живать - жать - зить. բ. ն. Թափել զբեռնիս, դատարկել զնաւն 'ի բեռանց:

Вы́грузка ա выгруженіе.

Выгрязнить հա. բ. грязнить.

Выдава́ніе գ. է. տուչութի, տուրք, տալն, հատուցումն. մատնութիւն. տալն յամատնութիւն:

Выдава́ть - дать բ. ն. տալ, հատուցանել, բաժանել, բաշխել. մատնել, դաւաճանել, 'ի լոյս ընծայել. տալ զոք 'ի ձեռս ուրուք. լքանել, անօգնական Թողուլ. տալ յամօսնուն. ցուցանել զանձն. - ться. ցցուիլ. երևանել 'ի կարդի. տուեալ լինիլ:

Выдавленный ած. քամեալ, մղեալ:

Выда́вливать - вить բ. ն. քամել, մղել:

Выдавшійся, ցցուեալ, երևեալ 'ի կարդի:

Выда́бливаніе գ. է. խորելն, դոգաւորելն:

Выда́бливать - бить բ. ն. խորել, փորել, դոգաւորել. առանց խմանալոյ զինչ անակուն սերտել, արձարձել:

Выданный ած. տուեալ, բաժանեալ. մատնեալ, տուեալ 'ի կնութիւն:

Вы́дача գ. բ. տուրք, տուչութի, տալն. բաժանումն:

Выдва́ивать - воить բ. ն. կրկին անգամ Թորելով մաքրել զօղի եւայլն:

Выдви́гивать - гать - нуть բ. ն. հանել, քաշել յառաջ:

Выдвижный ած. հանելի:

Вы́двинутый ած. հանեալ, քաշեալ արտաքս կամ 'ի տեղւոջէ:

Выде́ргиваніе գ. է. 'ի բաց հանումն, կորզումն, վերատումն. խլումն երկիր բերնոթեամբ:

Выде́ргивать բ. ն. 'ի բաց հանել, խլել, կորզել, քաշել. վերատել. խլել երկիր բերնոթեամբ:

Выде́рживать - жать բ. ն. ընդդէմ կալ, համբերել, հանդուրժել, տանել (գՔէՔն). անշարժ կամ հաստատ մնալ 'ի տեղւոջ. կրել, վարձել. ծախել. պատասխանել առնոյն հարցմանց ('ի հոլոգոհէական). 'ի դլուխ հանել, 'ի կատար ածել:

Выдира́ть - драть բ. ն. 'ի բաց հանել պատառելով. մաշկել, մորթեղերծ առնել. ձաղկել:

Вы́долбленный ած. խորեալ, փորեալ, դոգաւորեալ:

Вы́дохлый ած. կորուսեալ զոգիս, զհոտ, զհամ:

Вы́дра գ. բ. ջրշուն, ընջղի, սինկղ:

Вы́дранный ած. 'ի բաց հանեալ պատառելով. մաշկեալ. ձաղկեալ, դանեալ:

Выдува́ть - дуть բ. ն. երնել, փչմամբ մաքրել. փչմամբ յօրինել, կազմել.

Вы́думанный ած. հնարեալ, կեղծեալ, մեքենայեալ:

Вы́думка գ. ի. հնարք, մեքենայք, հնարուն, կեղծիք:

Вы́думщикъ գ. ա. հնարիչ, հնարագէտ, մեքենայող, նենգող:

Выду́мываніе-маніе գ. չ. հնարուն, մեքենայում՝, կեղծուն:

Выду́мывать - мать բ. ն. հնարել, հնարամտել, կեղծել, մեքենայել, հնարարել, նենգել, հայթհայթել, նենգիել: (տուգեալ. կորնթարդ:

Вы́дутый ած. փքեալ, ուռուցեալ, այտուցեալ:

Выдыха́ться - дохнуться բ. յ. կորուսանել զոգի, զհոտ, զհամ՝:

Вы́дѣланный ած. շինեալ, կերտեալ, պատրաստեալ, աւարտեալ:

Вы́дѣлка գ. ի. շինուն, կերտուն, յօրինուած. (ѡѡրպմѡնք):

Вы́дѣлъ գ. ա. բաժանուն. բաժին:

Выдѣ́лываніе - ланіе գ. չ. շինուն, կերտուն, աւարտուն: (յարդարել:

Выдѣ́лывать - лать բ. ն. շինել, կերտել,

Выдѣля́ть - лить բ. ն. բաժանել, տալ ուսկը՝ ի բաժին:

Выемка գ. ի. հանուն. հատուած. վերուած, դուրսուրթիւն:

Выжа́ривать բ. ն. խորովիլ. թրծել (՝ի հուր). սպառել (հրով). տաքիկս դանել:

Вы́жатый ած. քամեալ, մղեալ.

Выжива́ть բ. ն. կեալ, բնակիլ ցրտահմնադրեալ ժամանակին. ծառայել տանեալ լինչ. հարկադրել, տանել զոք եկանել ՝ի տեղւոջէ ուրեք. սպառել, բնաջինջ առնել:

Вы́жига գ. ի. արծաթի կամ ոսկի ատեալ ՝ի ձեռն այրելոյ զոսկեխառն կամ զարծաթախառն կերպասս. հրկիզել վայր սերմանելն. այր գործել, հնարիմաց:

Выжига́ніе գ. չ. այրուն, կիզուն. մաքրելն հրով. խարան, խարանելն:

Выжига́ть - жечь բ. ն. այրել. հրով տպուել. զտել, մաքրել հրով. խարանել:

Выжида́ть - ждать բ. ն. սպասել, մնալ բարեպատեհ ժամուն. դադարակալ լինել:

Выжима́ть - жать բ. ն. քամել, մղել:

Вы́жимка գ. ի. քամուն.

Вы́жимки գ. ի. յ. քամուք, մնացորդ եկած քամելոյ իրիք:

Выздора́вливаніе - леніе գ. չ. առողջանալն. յետ ղեւոյ դառնալն յառողջութիւն:

Выздора́вливать - ровѣть բ. չ. առողջանալ, ողջանալ:

Вызнава́ть - нать բ. ն. հետազօտել, հետաքրքիր լինել, իմանալ (առ ձայնուն:

Вы́зовъ գ. ա. հրաւէր, կոչուն, կոչ,

Вы́золотить բ. ն. ոսկեզօծ առնել, ոսկեզօծել: (ոսկուով:

Вы́золоченіе գ. չ. ոսկեզօծուն, պատելն

Вы́золоченный ած. ոսկեզօծեալ:

Вызрѣва́ть - рѣть բ. հասունանալ, հասանիլ:

Вызыва́ніе գ. չ. հրաւիրուն, հրաւէր. կոչուն, առ ձայնուն:

Вызыва́тель գ. ա. հրաւիրող, կոչող, առ ձայնող, յառաջ կոչող:

Вызыва́ть-звать բ. ն. հրաւիրել, կոչել առ ձայնել, յառաջ կոչել:

Вы́зывъ ѡ вызовъ. (առացեալ:

Вы́игранный ած. խաղու կամ յաղթուած

Вы́игрывать բ. ն. առնուլ, շահիլ, ՝ի ձեռս բերել. առնուլ խաղու կամ յաղթութեամբ:

Вы́игрышъ գ. ա. առացուած ՝ի խաղս. օգուտ, շահ, առացուած:

Вын́скиваніе — каніе գ. չ. հայթայթանք, խուզուն, որոնելն:

Вын́скивать - кать բ. ն. հայթայթել, հնարել. խուզել, որոնել:

Вы́йти ѡ выходить.

Выка́зываніе - заніе գ. չ. յուցուն, յերեւան հանելն, ցոյց. անճնացոյց լինելն:

Выка́зывать բ. ն. յուցանել, դնել առաջի աչաց, յերեւան հանել. անճնացոյց լինել:

Выка́лывать - колоть բ. ն. բրել, հանել (պաչս). ծակել, ծակոտել. ձեղքել. բեկել, բեկանել:

Выка́пчивать - птить բ. ն. ապխտել. չորացուցանել ՝ի ծուխս. ծխատել:

Выка́пывать - пать բ. ն. բրել, փորել. պեղելով հանել ՝ի հողոյ:

Выка́рмливать ѡ вскармливать.

Выка́тывать - тать բ. ն. գլորելով հանել տրտաւտս. անցուցանել գկառս ևն

ընդ միամիտս. դանակոծել։
Выка́чивать - чать բ. ն. Հանել կամ դուրսքիել զջուրն ջրհանաւ. դլորել լցով արտաքս Հանել։
Выка́шивать - косить բ.ն. Հնձել. վարձս առնուլ վասն Հնձելոյ։
Выка́шливать բ. ն. Հազալով Հանել, արձակել ՚ի բերանոյ։ (յանել։
Выква́шивать բ.ն. խմորել. թթուեցու.
Вы́кидка գ. ի. ընկենուլն։ -ки. ընկեցեալ ինչ, մնացորդք։
Выки́дывать բ. ն. արտաքս կամ ՚ի բաց ընկենուլ. ՚ի բաց Հանել ջնջելով. Հանել, արտաքսել. Հաշուել. վիժել. յուսանել զՀնարս։
Вы́кидышь գ. ա. վիժած։
Вы́кинутый ած. ՚ի բաց կամ արտաքս ընկեցեալ. ընկեցիկ. վիժած։
Выкиса́ть բ. չ. թթուիլ, խմորիլ։
Вы́кладка գ ի. Հանուածն. զարդ ՚ի քո ղանցս Հանդերձից. Հաշիւ (Տաճկ՚)։
Выкла́дывать բ. ն. Հանել արտաքս. ածուել, շարել ՚ի տեղ, ՚ի յոյզ. տալ յատակել. կարել զարդս ՚ի վերայ Հանդերձի. Թուել, Հաշուել. ՚ի բաց բառնալ. մաղել։ տել (Լաչնոց)։
Выкле́вывать բ. ն. Հանել կտցայս. ու.
Выкле́ивать բ. ն. սոսնձել (ներփ. ն ապ. փոփոխ)։
Выкрика́ть բ. ն. կոչել յանուանէ։
Вы́кличка գ. ի. կոչումն, առձայնումն յանուանէ։
Выключа́ть - чить բ. ն. ՚ի բաց Հանել, բառնալ, մերժել, Հրաժարեցուցանել։
Выключа́я ծ. բաց ՚ի, ՚ի բաց Հանելով։
Выключе́ніе ф исключеніе.
Вы́ключенный ф исключенный.
Вы́ключка գ. ի. բարձումն, Հանումն. մերժումն, Հրաժարեցուցումն։
Выко́вывать - вать բ. ն. արտաքսել, ջնել զարբնելով։
Выковы́ривать - рять բ.ն. բչխորել։
Выкола́чивать - лотить բ. ն. Հանել զվտահանել. Թօթափել, ծեծել (ջհան. պերչո). զանել։
Вы́колоченный ած. Հանեալ, կորզեալ (ասի պղպեղ Լչոց). Թօթափեալ, ծեծեալ (Հանդերձ)։
Выколу́пыать ф выковыривать։ (նեալ։
Вы́копанный ած. փորեալ. բրելով Հա.
Вы́кормленный ած. պարարտացուցեալ, մեուցեալ. պարարտ։
Выкосить հմ. բ. выкашивать.
Вы́кошеніе - шиваніе Հնձումն, Հունձ։
Вы́кошенный ած. Հնձեալ։ (զողանալ։
Выкра́дывать բ. ն. տակաւ առ տակաւ
Выкра́ивать - роить բ. ն. ձևել։
Вы́красить հմ. բ. выкрашивать.
Вы́краска գ. ի. ներկումն։
Вы́крашенный ած. ներկեալ։
Выкра́шиваніе - шеніе գ. չ. ներկումն։
Выкра́шивать - сить բ. ն. ներկել։
Вы́кроенный ած. ձևեալ։ (ձևելոյ։
Вы́кройка գ. ի. Թղթեայ օրինակ վասն
Выкупа́ніе գ. չ. Թափելն (՚ի գրաբ. եղեալ Լոյց). ապատումն ՚ի գերուե. վերկանք։
Выкупа́ть - пить բ. ն. Թափել, ապատել, Հանել ՚ի գերութենէ. Հանել ՚ի գրաւոյ. գնել զերծն։
Вы́куп - пка գ. ա. ի. գին ապատուե, վերկանք. Թափումն, ապատումն ՚ի գերութենէ. Հանումն ՚ի գրաւոյ։
Выку́ривать - рить բ.ն. ապառել ծխա. նելեօք. վանել ծխով. Թորելով ստանալ զբանակուե ցլոյ։
Выку́сывать բ. ն. խածանելով ուտել, վրթել խածանելով
Вы́кушать բ. ն. ըմպել։
Вы́лазка գ. ի. արտաքս գեղումն պաշարելոց յարդոցի և յարձակումն ՚ի պաշարողսն, կամ ելք արձակելոց ՚ի քաղաքէ առ պաշարողս. ելանելն ՚ի Հանդարտ։
Выла́мывать - ломать բ. ն. խորտակել, բեկանել. խախտել (ղսակ)։
Вылета́ть - тѣть բ. չ. Թռչիլ ՚ի ներքուստ, ուժգնութ արտաքս ելանել։
Вы́летъ գ. ա. Թռչումն ՚ի ներքուստ արտաքս. արագութ իրի արձակելոյ ուժգնութ. на-՚ի Թռիչ. ընդ Թափ, յայնկոյս։
Выливаніе գ. չ. Հեղուլն արտաքս. ձուլումն
Вылива́ть - лить բ.ն. արտահեղուլ, Հեղուլ, Հոսել արտաքս. ձուլել։

Вы́литый ж. արտահեղեալ, հեղեալ արտաքս. ձուլեալ, ձուլածու. փոխ. կարծր նման:

Вы́ложить կ. բ. выкладывать:

Вы́ломанный - мленный ж. խորտակեալ, բեկեալ: (տակումն:

Вы́ломка, -ломъ գ. կ. ա. քանդումն, խոր-

Вы́луженный ж. անագեալ, կապկեպեալ:

Вылу́живаніе - женіе գ. չ. անագելն:

Вылу́живать - лудить բ. ն. անագել, կապկեպել, կեղկել: (Խոկել:

Вылупа́ть-лять - пить բ. ն. կեղեւել, փո-

Вылупа́ться-питься բ. չ. եղանել 'ի կեղեւ, եղանել 'ի ձուոյ. ծնանիլ (Ա-ընոց):

Вылѣза́ть բ. չ. եղանել. ժամիլ (հերոց):

Вылѣ́пливать - лять - пить բ. ն. ձեւա- յուսանել զինչ ծեփմամբ: (զինչ:

Вы́лѣпокъ գ. ա. ծեփմամբ ձեւացուցեալ

Вы́лѣченный ж. բժշկեալ, բուժեալ:

Вылѣ́чиваніе - ченіе գ. չ. բժշկումն:

Вылѣ́чивать-чить բ. ն. բժշկել, բու- ժել, ապաքինել, առողջացուցանել: - ться. բժշկիլ, առողջանալ:

Выма́зывать - зать բ. ն. օծանել. սպա- ռել զինչ կամ զայլ ինչ օծանելով:

Выма́нивать - нить բ. ն. առանալ, 'ի ձեռս բերել խարէութեամբ. հրապու- բանօք հանել կամ ածել զոք արտաքս:

Выма́ривать - морить բ. ն. բնաջինջ առ- նել. ունել զոք յերկար նեղութեան, սովամահ առնել:

Выма́рываніе գ. չ. ջնջումն ('ի գրոց):

Выма́рывать - рать բ. ն. սրբանկել, բե- ռուցել. 'ի բաց հանել, ջնջել:

Выма́чивать - мочить բ. ն. թրջել. տո- դորել, թանալ, թրմել. ունել 'ի թուրմն:

Выма́щивать բ. ն. սալայատակել:

Вы́мереть կ. բ. вымирать.

Вымерза́ть բ. չ. առաչիլ, պաղիլ. սա- ռիլ բոլորովին:

Вымста́ть - мести բ. ն. աւելել, աւել ածել, աւել ածելով մաքրել:

Вы́мстки գ. ա. յ. աւելուածք:

Вымѣ́тывать-тать բ. ն. 'ի բաց կամ արտաքս ընկենուլ, ձգել. կարել կամ ժա- պաւինել զծայրս հանդերձից. թուել, 'ի թիւս արկանել:

Вымеща́ть - բ. ն. առնուլ, հանել զվէժ, վրէժակիր, չար ընդ չարի վճա- խատրնել:

Вымира́ть բ. չ. սպառիլ մահուամբ, բո- նութենէ լինիլ. ժառանգիլ բազմաբ:

Вымока́ть - кнуть բ. չ. թրջիլ, թացեալ լինիլ, տօդորիլ, կակղիլ:

Вымола́чивать - лотить բ. ն. կաւել:

Вы́молвить կ. բ. молвить.

Вы́молотый - ченный. ж. կաւեալ:

Вы́мпель գ. ա. դրօշակ լինչ 'ի վերնատուր:

Вымы́чивать - чить բ. ն. չարչարել զոք առ 'ի խոստովանիլ զանցանս. փոխ. հա- մանել խրտմ նպատակի 'ի ձեռն բռնութեան:

Вымыва́ть - мыть բ. ն. լուանալ:

Вымысе́лъ - слъ գ. ա. կեղծիք, մտացա- ծին բանք, առասպել. ստայօդ լինչ:

Вы́мышленный ж. հնարեալ, կեղծեալ, մտացածին:

Вымышля́ть - мыслить բ. ն. հնարել, կեղծել, հայթայթել, մեքենայել, չար- տարել:

Вы́мѣнъ գ. ա. վոխանակութիւն, վոխա- տրութիւն, վոխադրնութիւն:

Вымѣ́нивать - нять բ. ն. վոխոխել, վո- խանակել, վոխել:

Вымѣ́риваніе - реніе գ. չ. չափումն:

Вы́мѣренный ж. չափեալ:

Вымѣ́ривать - рять - рить բ. ն. չափել.

Вымѣ́шивать - мѣсить բ. ն. զանգել, ծռել. շաղախել, խառնել:

Вы́мя գ. չ. կուրծք, առինք, ծիծ կնդա- մանոց:

Вынашиваніе - ношеніе գ. չ. տանելն կամ հանելն 'ի տեղւոջէ 'ի տեղի. մա- շումն (հանդերձի):

Вына́шивать - носить բ. ն. արտաքս հա- նել, տանել 'ի տեղւոջէ 'ի տեղի. մաշել:

Вынѣ́зывать - зать բ. ն. յեռուցանել, շարել, զարդարել շարուածովք:

Вынима́ніе գ. չ. հանումն:

Вынима́тель գ. ա. հանող:

Вынима́ть-нуть բ. ն. հանել, առնուլ. կորել զատ չափու:

Выноси́ть - нести, -несть բ. ն. հանել, տանել արտաքս. փոխ. հրատարակել զ-

դաղանիս. համբերել, տանել, հանդուրժել:

Вы́носка գ. ե. հանելն արտաքս. յառնել ’ի լուսաց ’ի լուսանցս գրոց ընդ առանձինն նշանագր: (մաշկեալ:

Вы́носокъ գ. ա. հանդերձ կամ ազանելի

Вы́носъ գ. ա. հանելն արտաքս. յուզարկաւորութիւն մեռելոց. հանելն նըշխելոց ’ի տանէ:

Вы́ношенный ած. տարեալ, հանեալ արտաքս. հնացեալ, մաշեալ:

Выну ՚ս. յաբ, միշտ, յաւիտեանից ժամ:

Вынужда́ть - дить բ. ն. ստիպել, բռնադատեալ դառնալ գոր առ ’ի:

Вынужде́ніе գ. չ. ստիպումն, բռնադատութիւն բռնադատութիւն, հարկադրութիւն, բռնի պահանջումն:

Вы́нужденный ած. բռնադատեալ, հարկադրեալ, ստիպեալ, բռնազօսեալ:

Вы́нутіе տ вьниманіе.

Вы́нутый ած. հանեալ, առեալ:

Вынюхивать - хать բ. ն. հոտոտելով դատարկել (պտուղն ինձխոտոց). հոտոտել, յոր իմանալ, հասու լինել:

Выпада́ніе-деніе գ. չ. անկումն. տեղալն (ձիւն, անձրեւ):

Выпада́ть - пасть բ. չ. անկանիլ, թափիլ. տեղալ (անձրեւ, ձիւն). աստակիլ, կոտորիլ բաղմութեամբ. ծիւ. պատահիլ:

Выпалзывать-ползти բ. չ. սողալով ելանել արտաքս, սողոսկիլ:

Выпа́ливать - лить բ. ն. խանձել, կիզել արձակիլ (պէրպան հասչն):

Выпа́лывать - полоть բ. ն. քաղհանել:

Выпа́ривать բ. ն. ջերմութեամբ շոգեայ հանել պէտ, գրիճ կամ պաղտ յիմիքեն. հանել գոլորշեօք պէսի թէն:

Выпа́рхивать բ. չ. թռչիլ արտաքս:

Выпа́рывать - роть բ. ն. քակիլ (պէրան). հատանել, հերձանել (պտրոպոյս հնոպ):

Вы́паханный ած. հերկեալ, մշակեալ:

Выпа́хивать - хать բ. ն. մշակել գերկիր. ստանալ ինչ մշակելով. անդադար մշակելով անթերթրի առնել գերկիր: (բեալ:

Вы́пачканный ած. աղտեղեալ, բծաւոր

Выпека́ть-печь բ. ն. թխել, եփել (պէրոց):

Выпере́живаніе-женіе գ. չ. յառաջումն, յառաջ երթալն միոյն ’ի վազս, յառաջադէմ լինիլն:

Выпере́живать-дить բ. ն. յառաջել, յառաջ ընթանալ կամ վազել. յառաջադէմ լինիլ, գերազանցել:

Выпеча́тывать-тать տ. печатать:

Вы́печенный ած. թխեալ, եփեալ (պէրոց):

Выпива́ніе գ. չ. ըմպումն (էոլորովքն), դատարկումն (քմոեբովքն):

Выпива́ть-пить բ. ն. ըմպել բոլորովքն:

Вы́пиленный ած. սղոցեալ, խարտեալ:

Выпи́ливать-лить բ. ն. սղոցել, խարտել:

Вы́писанный ած. արտագրեալ. քաղեալ ’ի գրոց. հրաւիրեալ, բերեալ յայլ քաղաքէ, ’ի հեռուստ:

Вы́писка գ. չ. արտագրութիւն, արտագրութ. քաղուած, համարօտութիւն, կամ համարօտ բովանդակութ գրոց, վկայութ հանեալ ’ի գրոց:

Выпи́сывать-сать բ. ն. արտագրել. քաղել (’ի գրոց,) ’ի բաց հանել. գրել յայլ քաղաք հասուցանել զինչ. ’ի բաց հանել վաճառուն ուրուք ’ի ցուցակէ. ելանել ուրուք ’ի հաշուոյ, (պտրօքնոյ հեռանոպոց, բանդրոպ հելոց հայէն):

Вы́пись գ. չ. պատճէն, ձեռագիր օրինակ. քաղուած, համառօտ բովանդակութիւն առեղական գործոց:

Вы́питый ած. արբեալ բոլորովքն:

Вы́плавка գ. չ. հալումն, ձուլումն

Вы́плавленный ած. հալեալ:

Выпла́вливаніе-леніе գ. չ հալումն:

Выпла́вливать-вить բ. ն. հալել:

Выпла́чиваніе գ. չ. վճարումն, հատուցումն պարտուց (էոլորովքն:)

Выпла́чивать - тить բ. ն. հատուցանել. վճարել զպարտս (էոլորովքն). կարկատել:

Выпле́вывать բ. ն. թ. քել, թ. քանել:

Выплыва́ть բ. չ լողալով ելանել յիւրեաց ջրոց. արտաքս ելանել ’ի ներքուստ ջրոց. լողալով ելանել արտաքս ’ի ջրոց. ընդ լող անցանել ’ի միոյ տեղւոջէ յայլ տեղի:

Вы́полировать բ. ն. յղկել, սղոցկել, լեցուցանել. կըթել, հրահանդել:

Выполне́ніе գ. չ. կատարումն

Вы́полненный ած. կատարեալ, աւարտեալ, հանեալ ’ի կատար:

Выполня́ть-пить բ. ն. կատարել, լցուցանել ածել ՚ի կատար:
Вы́полотый ած. քաղհանեալ:
Выпора́живать-нить բ. ն. դատարկել:-
Выпораженный ած. դատարկեալ:
Вы́правленный ած. ուղղեալ:
Выпра́вливаніе գ. չ. ուղղումն:
Выпра́влять - вливать - вить բ. ն. ուղղել (գերծուցեալ, գերեծեալ ինչ), ճշմարտել. սրբագրել:
Выпра́шивать - просить բ. ն. խնդրանօք առնուլ զինչ:
Выпрова́живать - дить բ. ն. արտաքս վանել զոր. քաղաքավարութեամբ հանել զոր ՚ի տանէ:
Выпряга́ть-рячь բ. ն. արձակել, լուծանել, (զերեվարս, զերեվարս նաւին) ՚ի լծոյ:
Вы́прамленный ած. ուղեալ:
Выпря́мливаніе - леніе գ. չ. ուղղումն:
Выпря́мливать - мить բ. ն. ուղղել:
Вы́пуклина գ. ի. կորնթիք:
Вы́пуклость գ. ի. կորնթարդութիւն. որնկիք:
Вы́пуклый ած. կորնթարդ, ուռուցեալ:
Выпуска́ніе գ. չ. արձակումն, ազատելն.
Выпуска́ть – тить բ. ն. արձակել. ազատել. թողուլ, ի միջ տալ երթալ կամ ածել արտաքս. հանել. զանցանել, ՚ի բաց թողուլ. տալ հասել. ՚ի լոյս ածել:
Выпускъ գ. ա. արձակումն. տիպ, ՚ի լոյս ընծայումն - скн. յ. դիշակ հանդերձից. ցցուեալն (՚ի շինուածոյ):
Вы́пущенный ած. արձակեալ. թողեալ. ՚ի բաց հանեալ. ՚ի լոյս ընծայեալ:
Выпы́тывать բ. ն. ջանայհետ լինել իմանալ զինչ. տանջել զոք առ ՚ի խոստովանիլ:
Вынъ գ. ա. ծաղկալից հայ:
Выраба́тывать - тать բ. ն. շինել, կերտել. շահիլ, առնուլ զինչ ՚ի գործոյ:
Выра́вниваніе - неніе գ. չ. հարթումն, հաւասարումն, ողորկումն:
Выра́внивать - нить - нять բ. ն. հարթել, հաւասարել. -ться բ. յ. հարթիլ, հաւասարել. ուղղակից շարիլ:
Выража́ть - зить բ. ն. արտայայտել, ասել, ձառել բանիւ. արտաբառնել, արտաբերել. ձևակերպել, ձևացուցանել: նկարագրել. -ться. խօսիլ, ասել:
Вырождаться - диться. բ. հ. առէջնալ, անպտղանալ, ամլանալ. հրեշանալ, լինիլ անմիտն ծնողաց.
Выраже́ніе գ. չ. առացուած, բան, ձև, դնանակ խօսից. ոճ, ձև խօսակցութեան. արտայայտութիւն. արտաբառնութիւն. նկարագրութիւն, ձևակերպութիւն:
Вы́раженный ած. արտայայտեալ, ձևացուցեալ, ձևակերպեալ:
Выразительность գ. ի. ազդուութիւն.
Выразительный ած. ազդու, զօրաւոր, ազդուական. զուգահնչ իւրում նախադասարիլ:
Вы́разумѣніе գ. չ. հասկանալն, ըմբռնելն մտօք պարզապէս:
Вы́разумѣть բ. ն. հասկանալ, խելամուտ կամ հասու լինել, ընբռնել, ամփոփել մտօք:
Выра́нивать - нить բ. ն. արկանել ՚ի վայր. կորտաննել:
Выраста́ніе գ. չ. աճիլն, մեծանալն:
Выраста́ть - рости բ. չ. աճիլ, մեծանալ, զարգանալ:
Выращать - стить բ. ն. մեծացանել. աճեցուցանել. բուսուցանել:
Вы́рванный ած. կորզեալ, խլեալ, հանեալ, արմատախիլ արարեալ. վերխեալ, զգայեալ:
Вы́рвать հմ. բ. Вырывать:
Вы́рѣзный ած. հատուածեալ (պաշտ)
Вы́рѣзть բ. չ. հատուածանալ (պաշտ):
Вы́ровненный ած. հաւասարեալ, հարթեալ:
Выровня́ть հմ. բ. выравнивать.
Вы́родокъ գ. ա. հրեշ վիժած:
Вы́рослый ած. զարգացեալ, աճեցեալ:
Выруба́ть-бить բ. ն. հատանել (բուսոյն). կտրելով հանել զմասն ինչ յիմէ. -бать огонь հրահանս արկանել, հուր հանել:
Вы́рубка - рубъ գ. ա. ի. հատանելն հատուածն իրիմէ. կտրուած, հատուած բուսոյ վիմէ.

Вы́рубленный мѣ. հատեալ, կտրեալ (բուղտովի՛ն) հատամամբ հանեալ լինէ յիմեքէ

Вы́руганный мѣ. հայհոյեալ, անարգեալ:

Выруга́ть է. н. հայհոյել, անարգել, կշտամբել (սոպկին):

Выруча́ть - чить է. н. ազատել, փրկել. օգնել. առնուլ, ՚ի ձեռս բերել. հանել ՚ի նեղութեանց:

Вы́рученіе - чка գ. է. ի. ազատութիւն, օգնութիւն. առացութիւն. հանելն ՚ի նեղութեանց:

Вы́рученный мѣ. ազատեալ, փրկեալ. առացեալ, ՚ի ձեռս բերեալ. հանեալ ՚ի նեղութեանց:

Вырыва́ніе - рытіе գ. է. քրտութիւն. քրտուլ հանելն յերկրէ. լալութիւն, կորզելն:

Вырыва́ть - рыть - рвать է. н. քրել, փորել. քրելով հանել լինչ յերկրէ. գտանել (պղտիճէսն կամ գնատուկէսն). շորթել. խլել, կորզել, հանել ՚ի բաց, քանդել:

Вырыва́ться է. քրել, փորեալ լինել. փրծանիլ, փրթանիլ. կորզել, խլել. թառանիլ (ոտիկս անդիտաց քոնս ելանել ՚ի բէ-քոնոյ):

Вы́рытый мѣ. քրեալ, պեղեալ. փորելով հանեալ:

Вырь ж. водоворотъ:

Вы́рѣзанный мѣ. կտրեալ, հատեալ. փորագրեալ:

Вырѣзать гл. է. вырѣзывать:

Вы́рѣзка գ. է. կտրելն, հատանելն. հատուած. կտոր. կտրեալ տեղին:

Вырѣзно́й мѣ. փորագրեալ. քանդակեալ:

Вырѣ́зываніе գ. է. կտրութիւն, հատութիւն. փորագրութիւն, քանդակութիւն. կտրելով շինելն, կերտելն:

Вырѣ́зывать - зать է. н. կտրել, հատանել, կտրելով հանել (՚ի տեղոյ) փորագրել, քանդակել. կտրելով շինել, կերտել լինչ:

Вы́садка գ. է. փոխադրութիւն տունկ, տունդ. ծառ կամ բոյս տնկեալ ՚ի ջերմատեղիէ և փոխադրեալ ՚ի պարտէզս:

Высаживать - дить է. н. փոխադրել ըստուկս. հանել ՚ի ցամաք ՚ի նաւէ. լիզուցանել (՚ի հաստոց կամ ՚ի նաւէ այլ). առաւել հարուածով հանել լինչ:

Выса́сываніе - саніе գ. է. ծծելն, ծծուիլ:

Выса́сывать - сать է. н. ծծել, ծծելով հանել:

Высва́тывать է. н. հարմանալ:

Высве́ливать - лить է. н. ծակել շաղափով, դէշտաւ:

Высвобожда́ть ж освободить:

Вы́селокъ գ. է. շէն գաղթականաց:

Вы́серебренный мѣ. արծաթապատ:

Вы́серебрить է. н. արծաթապատ առնել:

Высп'живаніе - женіе գ. է. մեալն կամ նստիլն ուրեք. ընդ երկար. թորում (ցաւոյ). թխաբելն, տաժդելն զձուս:

Высп'живать - дѣть է. н. մեալ կամ նստել ուրեք ընդ երկար. թորել. նստիլ թաղնոյ ՚ի թուխս, թխաբել, հանել ըստձագս:

Высп'нивать - нить է. н. տալ զգոյն կապոյտ. ներկել ՚ի գոյն կապոյտ:

Выска́бливаніе գ. է. քերթումն. հարթելն քերչաւ:

Выска́бливать - лить է. н. քերել. հարթել քերչաւ:

Выска́зывать - зать է. н. արտայայտել, յայտնել. ասել, պատմել այլոց ըստ տեսանելն կամ գլուխելն:

Выска́кивать - кочить է. է. ընդոստ ելանել արտաքս, փրթանիլ. ոչ հարցեալ պատասխանել, յառաջել ՚ի բանս

Вы́скочка գ. հ. միջամտուխ յառնեցեալ:

Вы́сланный мѣ. առաքեալ, հանեալ (պատճառ). յղեալ, արտաքսեալ, պատրաստեալ:

Вы́слуга գ. է. ծառայութիւն, ժամանակ ստիմանագրեալ վասն ծառայութեան:

Выслуживаніе - женіе գ. է. աւարտումն ծառայութեան. առանալն լինչ ծառայութիւն:

Выслу́живать - жить է. н. առանալ լինչ վասն ծառայութեան. ծառայել յաստիմանեալ ժամանակին:

Выслу́шивать - шать է. н. մտադիւր լսել, ունկնդրել մտադրութեամբ:

Высма́ркивать - кать է. н. խնչել, մաք-

Высаживать - дить է. н. փոխադրել ըստուկս. հանել ՚ի ցամաք ՚ի նաւէ. լիզուցանել (՚ի հաստոց կամ ՚ի նաւէ այլ). առաւել հարուածով հանել լինչ:

Выса́сываніе - саніе գ. է. ծծելն, ծծուիլ:

Выса́сывать - сать է. н. ծծել, ծծելով հանել:

Высва́тывать է. н. հարմանալ:

Высве́ливать - лить է. н. ծակել շաղափով, դէշտաւ:

Высвобожда́ть ж освободить:

Вы́селокъ գ. է. շէն գաղթականաց:

Вы́серебренный мѣ. արծաթապատ:

Вы́серебрить է. н. արծաթապատ առնել:

Высп'живаніе - женіе գ. է. մեալն կամ նստիլն ուրեք. ընդ երկար. թորում (ցաւոյ). թխաբելն, տաժդելն զձուս:

Высп'живать - дѣть է. н. մեալ կամ նստել ուրեք ընդ երկար. թորել. նստիլ թաղնոյ ՚ի թուխս, թխաբել, հանել ըստձագս:

Высп'нивать - нить է. н. տալ զգոյն կապոյտ. ներկել ՚ի գոյն կապոյտ:

Выска́бливаніе գ. է. քերթումն. հարթելն քերչաւ:

Выска́бливать - лить է. н. քերել. հարթել քերչաւ:

Выска́зывать - зать է. н. արտայայտել, յայտնել. ասել, պատմել այլոց ըստ տեսանելն կամ գլուխելն:

Выска́кивать - кочить է. է. ընդոստ ելանել արտաքս, փրթանիլ. ոչ հարցեալ պատասխանել, յառաջել ՚ի բանս

Вы́скочка գ. հ. միջամտուխ յառնեցեալ:

Вы́сланный мѣ. առաքեալ, հանեալ (պատճառ). յղեալ, արտաքսեալ, պատրաստեալ:

Вы́слуга գ. է. ծառայութիւն, ժամանակ ստիմանագրեալ վասն ծառայութեան:

Выслуживаніе - женіе գ. է. աւարտումն ծառայութեան. առանալն լինչ ծառայութիւն:

Выслу́живать - жить է. н. առանալ լինչ վասն ծառայութեան. ծառայել յաստիմանեալ ժամանակին:

Выслу́шивать - шать է. н. մտադիւր լսել, ունկնդրել մտադրութեամբ:

Высма́ркивать - кать է. н. խնչել, մաք-

рѣ̀ть զանգուն։
Высма́триваніе գ. չ. դիտելն, զննելն. ապատելն դիտուկ ժամու։
Высма́тривать - рѣть բ. ն. դիտել, նըկատել. հայել մտադրութեամբ. ապատել քարկապատհ ժամանակի։
Высо́вывать - сунуть բ.ն. հանել 'ի դուրս, ցցուցուցանել, յերևան ածել. յառաջ վարել։
Высо́кій ած. բարձր, բարձրահասակ. դիլ. վսեմ, գերազանց, մեծ. հզօր, հղօրեղ. գոռող, ամբարտաւան։
Высо́ко ս. 'ի բարձունս, 'ի վեր. բարձրդիլ. ուելն, չափազանց։
Высокоблагоро́діе գ. չ. գերազնուութիւն։
Высокоро́дный ած. գերազն, բարձրատոհմ։
Высокодержа́вный ած. բարձր իշխան, ինքնակալ։
Высокомона́ршій ած. միապետական։
Высокому́дріе գ. չ. գիրհմաստութիւն, գգօնութիւն, մեծիմաստութիւն։
Высокомѣ́ріе - рность գ. չ. ի. ամբարտաւանութիւն, ամբարհաւաճութիւն, մեծամտութիւն։
Высокопа́рный ած. բարձրաբարբառիչ. վսեմ. վերացեալ (ոճ)։
Высокопочитаніе գ. չ. մեծարգութիւն, յարդոյութիւն, բարձրապատուութիւն։ - чтеный ած. բարձրապատիւ։
Высокопревосходи́тельство գ. չ. բարձր գերազանցութիւն։
Высокопреосвяще́нство գ. չ. բարձր սրբազնութիւն։ (տուտէ։
Высокопреподо́біе գ. չ. բարձրապատ-
Высокоро́діе գ. չ. գերազնութիւն, ազնուականութիւն. - родный ած. գերազնիւ։
Высокостепе́нство գ. չ. բարձրապատիւնութիւն։
Высокоу́міе ս высокомѣ́ріе.
Высо́кость գ. ի. բարձրութիւն. գերազանցութիւն. վսեմութիւն։
Высоли́вать - солить բ. ն. աղել։
Высотомѣ́ріе գ. չ. բարձրաչափութիւն։
Высосанный ած. ծծեալ։
Высота́ գ. ի. բարձրութիւն. տեղի բարձր. վսեմութիւն. գերազանցութիւն. փառք. մեծամտութիւն։
Высохлый ած. չորացեալ, ցամաքեալ,
Высохнуть բ. չ. չորանալ, ցամաքիլ։
Высочáйше ս. գերազոյն, բարձրագոյն։
Высочáйшій ած. ամենաբարձր, բարձրագոյն, գերամբարձ։
Высо́чество գ. չ. բարձրութիւն։
Выспра́шивать - росить բ. ն. հարցափորձել, հարցանել, հետազօտել։
Вы́спренній ած. բարձր, վսեմ, երկնային, վերնային։
Вы́спренность գ. ի. բարձրութիւն, վսեմութիւն։
Выспрь ս. 'ի վեր։
Выспѣ́вать բ. չ. հասանանալ։
Вы́ставка գ. ի. դնելն առաջի, դնելն 'ի տես կամ 'ի ցոյց. արտաքսակ հանդէս. հասուցանելն։
Выставленный ած. հանեալ, արտաքսեալ 'ի տես, 'ի ցոյց եղեալ։
Вы́ставля́ть - вить բ. ն. հանել. հանել արտաքս. դնել 'ի ցոյց, 'ի տես. դնել առաջի. յառաջ բերել. յանդիման առնել, 'ի միջ բերել. ըստ կարգի տալ կամ հասուցանել լինել։
Вы́ставщикъ գ. ա. հանդիսահան։
Выста́ивать բ. չ. կանդնել յաճախմանեալ ժամանակն. ըղէմ կալ, ղէմ ունել։
Выстана́вливать բ. ն. արտաքրել, հանել, դնել 'ի ցոյց, շարել արտաքոյ։
Вы́стилать - тлать բ.ն. յատակել. տախտակամած կամ սալայատակ յօրինել,
Вы́стилка գ. ի. յատակումն։
Вы́стира́ть բ.ն. աւազանել զլուանալն։
Выстра́ивать - роить բ.ն. կառուցանել. հիմնել. շարագասել։ (նաւն.
Выстрига́ніе - женіе գ. չ. խուզելն (հեծոց
Выстрига́ть - рить բ.ն. խուզել (զհեծս)։
Вы́стриженный ած. խուզեալ։
Вы́строенный ած. կառուցեալ, հիմնեալ. դասաւորեալ, 'ի կարգի եղեալ։
Вы́строить հմ. բ. выстраивать.
Выстрѣ́ливать - лить բ.ն. արձակել 'ի հրացանէ. ճախել արձակելով զհրացանս. կոտորել, սպանանել հրացանաւ։
Выстрѣлъ գ. ա. ձգումն, արձակումն հրացանի կապին։
Высту́живать - жать բ. ն. ցրտացուցանել, զովացուցանել։
Выступа́ть - пить բ. չ. սիգաշարժ քայ-

լել. հլանել. յառաջ խաղալ. դիմել. ղեղանիլ արտաքս (ընդդէմ). երևիլ. ցըցուցանել. ելանել ընդ հաւի, արտաքս ելանել 'ի կոպարէ: (նռւե:

Выступъ գ. ա. ցցուեալն արտաքս 'ի շի-

Высу́нивать - нить բ. ն. ետրացուցանել, ցամաքեցուցանել:

Высыла́ть բ. ն. առաքել, յղել, վարել արտաքս. արտոլել, վտարել:

Вы́сылка գ. ի. առաքումն, յղումն, վարումն. արտոլումն, վտարումն:

Высыха́ть - сохнуть բ. ի. ցամաքիլ, չո-

Высѣва́ть - сѣять բ. ն. սերմանել, ցանել. սփռել, խաղրդալել:

Высѣка́ть - сѣчь. բ. ն. հատանել, կըտրել. կոտրել. դրօշել. քանդակել. դրա-նել, ձաղկել. հանել ղհուր 'ի պղպատակ:

Выта́лкивать բ. ն. դրմցել, մղել, վանել արտաքս:

Выта́пливать - топить բ. ն. ջեռուցա-նել. վառել. հալել, լուծանել:

Выта́птывать - тать բ. ն. ոտնակոխ առ-նել, առ ոտն կոխել. ապտակել, ցխոտել ոտիւք:

Выта́скивать - кать - тащить բ. ն. հա-նել, քաշելով հանել, ձգել արտաքս:

Выта́чиваніе - точеніе գ. ի. Հախարա-կելն, Հախարակաւ յօրինելն. յեսանելն. մաշելն (ասի ղրդոնոց):

Выта́чивать - точить բ. ն. Հախարակել, Հախարակաւ յօրինել: սրել, յեսանել. մաշել, ուտել (ասի ղրդոնոց):

Вытве́рживать - рдить բ. ն. սերտել, 'ի բերան առնուլ:

Вытека́ть - течь բ. ի. հոսիլ, ծորիլ. բըղ-խել. ելանել:

Выте́рливать - пѣть բ. ն. համբերել, տանել, հանդուրժել, տոկալ:

Выте́сывать - сать բ. ն. տաշել, ողորկել:

Вытира́ніе գ. ի. ողորկումն. սրբումն:

Вытира́ть - реть բ. ն. ողորկել, հարթել. մաքրել, սրբել. մաշել: (մել:

Выти́скивать - кать բ. ն. սեղմել, քա-

Вытисня́ть բ. ն. տպել, դրոշմել:

Вы́тканный ած. ոստայնանկեալ, նիւթեալ:

Вы́ткать հ. բ. вытикать.

Вы́топки գ. ի. յ. մեայողդ, դիւրա ('ի հա-լեալ հնխլոց): (ջեռուցեալ:

Вытопленный ած. հալեալ. վառեալ,

Вытре́звливаться բ. յ. սթափիլ, ղդաս-տանալ յարբեցութենէ:

Вытряса́ть - сти բ. ն. թօթափել, թա-փել. ուժգնութեամբ շարժել:

Вытупля́ть - пить բ. ն. բթացուցանել, դլայուցանել:

Вытыка́ть բ. ն. ոստայնանկել, ոստայնել, հինուլ, նիւթել:

Выть բ. ի. ոռնալ, կաղկանձել. ողբալ:

Вы́тѣсненіе գ. ի. վանումն. հանելն 'ի պաշտօնէ (ընդհլով):

Вы́тѣсненный ած. վանեալ 'ի տեղւոջէ. հանեալ 'ի պաշտօնէ. (ընդհլով):

Вытѣсня́ть - нить բ. ն. վանել 'ի տեղ-ւոջէ. հանել զոք 'ի պաշտօնէ (ընդհլով):

Вытя́гиваніе գ. ի. քարշումն, քարշելով հանումն ուռուկք. հանելն. ծծելն. ձը-գումն, ձգտումն:

Вытя́гивать - нуть բ. ն. քարշել, քար-շելով հանել ուռուկք. հանել, ծծել. ձգել. ձգտել, երկայնել:

Вытя́гиваться բ. յ. ձգտիլ, երկայնիլ. ուղղիլ. քարշիլ. ծծիլ:

Вы́тянутый ած. ձգտեալ, երկայնեալ. քարշելով հանեալ: (նռւկաւ:

Выутюженный ած. յարդարեալ արդ-

Выутю́живаніе գ. ի. յարդարումն արդ-նռւկաւ:

Выутю́живать - жить բ. ն. արդնռւկել, յղկել կամ յարդարել արդնռւկաւ:

Вы́ученный ած. ուսուցեալ, վարժեալ, մարզեալ. ուսեալ. սերտեալ, 'ի բե-րան առեալ:

Вы́учиваніе - ченіе գ. ի. ուսուցանելն, վարժելն, մարզելն. ուսանելն. սերտումն:

Вы́учивать - чить բ. ն. ուսուցանել, կրթել, վարժել. մարզել. սերտել, 'ի բերան առնուլ:

Вы́учка գ. ի. ուսուցանելն. ուսումնա-ռութիւն. սերտելն. ուսանելն:

Выха́ркивать - кнуть բ. ն. խոխել, թքք-նռւ արտաքս գլռւխն կամ գմտպատն:

Выхваля́ть - лить բ. ն. գովել, գովաբա-
նել, գովասանել:
Выхва́тывать - тать - тить բ. ն. արա-
գութ հանել, կորզել. խլել՝ ի բաց.
առնուլ բռնի. ազատել. փրկուցանել:
Выхлопотать բ. ն. չանալով, հայթհայ-
թելով ստանալ լինել:
Вы́ходець գ. ա. պանդուխտ, եկ, օտա-
րական. ելք, դուռն:
Выходи́ть-выйти բ. չ. ելանել. ազատիլ,
ղերծանիլ. թողուլ զաւղի (ծուռայա-ԼԼԸՈ,
Ասյն.) ելանել, բղխիլ. ՚ի յայտ գալ.
բուսանիլ. ելանել (՚ի յոյս). յօրինիլ,
կտրիլ. ծախիլ. ՚ի գործ ածիլ. անցանիլ.
աւարտիլ. ՚ի լոյս ընծայիլ. ծադիլ:
Вы́ходка գ. ի. առանձին նուագ. մենա-
ձայնութիւն. ելք, ելանելն ՚ի կարգէ.
յարձակմունք:
Вы́ходъ գ. ա. ելանելն, ելք. հանդիսաւոր
ելք, դնայք. անցք, ծակ. տեղի ելա-
նելոյ. մուտան. տիպ. վերաբերութիւն տուրք
խորհրդոյ պատարագի, ելանելն աւե-
տարանուն հանդերձ:
Выхола́живать-лодить բ.ն. հովացու-
նել, զովացուցանել, ցրտացուցանել:
Вы́хухоль գ. ի. մուշկ:
Выцара́пывать-нать բ.ն. ցեռել, կեղե-
քել (եղիգամբ Ասյն.) (վերաք:
Вы́цвѣлый ած. ծաղկեալ. դունաթա-
Выцвѣта́ніе-теніе գ. չ. ծաղկելն. դու-
նաթափուելիւն:
Выцвѣта́ть-вѣсти բ. չ. ծաղկիլ. այլա-
դունիլ, դունաթափիլ:
Выцѣ́живаніе - женіе գ. չ. քամումն:
Выцѣ́живать-цѣдить բ.ն. քամել. ծորել:
Вычека́нивать ф чеканить.
Вычёркивать - кнуть բ.ն. ջնջել, եղ-
ծանել. գծիւ զգրեալն:
Вычёрпывать-пнуть բ. ն. սեպուցանել,
սեպանելիկ. ապաքղել, ապականել.
ջնջել զգրեալն:
Вычёрпываніе, паніе գ. չ. հանելն, դա-
տարկելն հանելով պճեղակ լինչ. յա-
նօթ լինչ առնուլն զջուր:
Вычёрпывать - пать բ. ն. հանել, յա-
նօթ լինչ առնուլ (զջուր, Ասյն.) բաղել
՚ի գրոց. դատարկել, ցամաքեցուցանել:
Вычесанный ած. սանտրեալ. գզեալ:
Вы́чески գ. ի. յ. մեացուածք գզելոյ սանտ-
րելոյ հերաց կամ գզելոյ բրդոյ (Ասյն):
Вычёсываніе - саніе գ. չ. սանտրելն. քո-
րելն. գզելն:
Вычёсывать - сать բ. ն. սանտրել. քո-
րել. գզել. սանտրելով մաքրել լինչ
կամ որոշել:
Вы́четъ գ. ա. բարձուն, հանուն, ՚ի
բաց բարձուն ՚ի հաշոյ: (շուռուն:
Вычисле́ніе գ. չ. հաշիւ, համար. հա-
Вы́численный ած. հաշուեալ:
Вычисля́емый ած. հաշուելի, թուելի:
Вычисля́ть - лить բ. ն. հաշուել, հա-
մարել, թուել:
Вычистить հ. բ. вычищать
Вы́чистка գ. ի. մաքրուն:
Вычита́емый ած. ՚ի բաց հանելի. ՚ի
բաց բառնալի:
Вычита́ніе գ. չ. բարձուն, հանուն:
Вычита́ть - честь բ. ն. բառնալ, հա-
նել, բառնալ ՚ի հաշուէ անտի:
Вычища́ть - щивать բ.ն. մաքրել, սրբել:
Вычище́ніе - щиваніе գ. չ. մաքրուն,
սրբուն:
Вы́чищенный ած. մաքրեալ, սրբեալ:
Вы́чтенный ած. բարձեալ, ՚ի բաց հանել:
Вычу́рный ած. ծաղկանկալ, նկարչն:
սեթևեթեալ: (՚ի վերոյ պատառածոյ:
Вычу́ры ած. ծաղկանկարք, անկուածք
Выша́ривать - բ.ն. շուշափելով որոնե-
նել լինչ:
Выше ն. բարձրագոյն, բարձր, ՚ի վեր
անդր. - объявленный ած. վերադայա-
նեալ: - именованный ած. վերոյ անուա-
նեալ: — означенный ած. վերոյնշանա-
կեալ: — сказанный ած. վերոյասա-
ցեալ, упомянутый ած. վերոյիշեալ:
Вы́шедшій ած. ելեալ. արտաքս գացեալ:
Вышибать - бить բ. ն. բերհանել. խփու-
ցանել. հանել ՚ի տեղւոջէ, փրթա-
ցանել:
Вышива́ніе գ. չ. ասղնագործելն, ասղ-
նագործուելի, կերտուած. իր ասղնագործ.
Вышива́ть - шить բ. ն. կարել, ասղնա-
գործել:
Вы́шивка գ. ի. ասղնագործելն. իր ասղ-

նեգործ։

Вышина́ գ. ե. բարձրութիւն։

Вы́шитый-шивный ած. ասղնեգործեալ։

Вы́шній ած. բարձրեալ, բարձրագոյն։

Выштукату́ривать - рить բ. ն. ծեփել, սուաղել, սրել (պղպս, նոյնս)։ - ренный ած. սուաղեալ։

Выщела́чивать բ. ն. մաքրել կամ լուանալ մխրճելով։ (բաղեալ։

Вы́щипанный ած. ձողեալ, փետեալ.

Выщи́пываніе - паніе գ. չ. ձողելն, փետելն, քաղելն, քանցելն, խլելն։

Выщи́пывать - пать բ. ն. ձողել, փետել, քաղել, քանցել, խլել։

Выщу́пывать - пать բ. ն. շօշափմամբ որոնել զինչ։ շօշափել յամ տեղիս։

Выѣда́ть - ѣсть բ. ն. ուտել ՚ի միջոյ. մաշել։

Вы́ѣздъ գ. ա. ելք, գնացք, դնալն յայլ տեղի. (կոաց նոյնս). անցք, տեղի անցանելոյ։

Выѣжа́ніе գ. չ. ելանելն (յհով կամ ի ա.). գնալն ՚ի տեղւոյնէ ՚ի տեղի։

Выѣжа́ть - ѣхать բ. չ. ելանել գնալ ՚ի տեղւոյնէ ՚ի տեղի. (յհով կամ կոաց). մարզել, կրթել (պերկլպս)։

Вы́ѣзженный ած. մարզեալ (յն)։

Выѣзживать - ѣздить բ. ն. մարզել, կրթել զձին։

Вы́ѣхать կա բ. выѣзжать. (կորուել։

Вы́я գ. ե. պարանոց. Հպարտութիւն. կամար.

Выя́снивать բ. չ. պարզել, յստակել։

Выясня́ть - нить բ. ն. պարզել, պարզաբանել։

Вьюга գ. ե. բուք։

Вьюкъ գ. ա. բեռն, հակ, պատառ։

Вьюнь, -нокъ գ. ա. ձուկն լինչ։

Вьюро́къ գ. ա. կարժառ. Թռչուն լինչ։

Вью́чить բ. ն. բեռնաւորել. կապել բեռն։

Вью́чный ած. բեռնակիր. բեռնի։

Вью́шка գ. ե. կարժառ. կտիւառիչ վառարանաց. վահանաձուկն փոքրիկ։

Вѣдатель գ. ա. դիտող, ճանաչող։

Вѣдать բ. ն. գիտել, հասու լինել. ունել ընդ տեսչութեամբ։ (խակ։

Вѣдомо տ. յայտ խակ ե. յիրաւի, խակ և Вѣдомости գ. ե. յ. լրագիր։

Вѣдомость գ. ե. համառօտ գուցումն Թուոյ կամ քանակութեան իրիք։

Вѣдомство գ. չ. իշխանութիւն, տեսչութիւն. դոլն ընդ տեսչութ.

Вѣдомый ած. յայտնի, ծանօթ. կախեալ, ընդ տեսչութեամբ ուրուք եղեալ։

Вѣдущій ած. գիտակ, հմուտ։

Вѣдь-вить շաղ. ծանիր։

Вѣдьма գ. ե. կախարդ, վհուկ, կիւս. կին չար, բարկացող։

Вѣдѣніе գ. չ. գիտութիւն, տեղեկութ, ծանօթութիւն. Թղթակցութիւն երկուց հաւատոյ իրաւարանաց. իշխանութիւն, տեսչութիւն։

Вѣеръ գ. ա հովահար.-рный հովահարի։

Вѣжа գ. ե. (հին) աշտարակ. վլան. դիտակ, դէտ։

Вѣжда-жды ե. կոպ, արտևան։ (րուբ։

Вѣжливо տ. մարդավարութ, քաղաքավարութ։

Вѣжливость գ. ե. մարդավարութ, քաղաքավարութիւն, ազնուաբարոյութիւն։

Вѣжливый ած. քաղաքավար, մարդավար, ազնուաբարոյ։

Вѣко ա вѣжда. եւս կոպով լինչ։

Вѣкова́ть բ. չ. մնալ ընդ երկար ժամանակ ՚ի միում տեղւոջ։

Вѣковы́й ած. դարու. երկարատև, բազմամեայ. հաղուադէպ։

Вѣковѣчность գ. ե. միշտնջենաւորութ։

Вѣковѣчный ած. միշտնջենաւոր, միշտնջենական, յաւտոտև, հաստահիմն։

Вѣкша գ. ե. սկիւռ։ (ւիտեան։

Вѣкъ գ. ա. դար, հարիւր ամ. կեանք. յա-

Вѣне́цъ գ. ա. պսակ, Թագ. փոխ. պատիւ, փառք. պարգև, վարձ։

Вѣне́чный ած. պսակի. պսակման։

Вѣне́чникъ գ. ա. մարտիրոս, նահատակ արժանացեալ պսակի։

Вѣникъ գ. ա. աւել.-ничникъ գ. ա. աւելաշատ, աւելաշէն.-ный ած աւելի։

Вѣно գ. չ. վարձանք, օժիտ, պարգև, պաշտաւտական։ (նոյնս։

Вѣно́къ գ. ա. պսակ, Թագ (՚ի ծաղկանց

Вѣнценосецъ գ. ա. Թագակիր. Թագաւոր. (եվ) սուրբ, արժանացեալ անմահ պսակի վաստից։

Вѣнцено́сный ж. թագակիր, պսակակիր։
Вѣнцеобра́зный ж. թագաձև։
Вѣнча́ніе գ. չ. պսակումն. թագադրութիւն։
Вѣнча́нный ած. պսակեալ, թագադիր։
Вѣнча́ть բ. ն. պսակել. թագադրել, վարձատրել. աւարտել, ’ի կատար ածել. ծածկել զգաղաթն։ -ться. պսակվիլ. վարձատրիլ, ստանալ զվարձս։
Вѣнчальный ած. պսակի, հարսանեաց։
Вѣ́ра գ. չ. հաւատ, կրօն, դաւանութիւն. հաստատուն յոյս։
Вѣ́ритель գ. ա. յանձնող, որ հաւատոյ կամ յանձնէ ուժգին ինչ։
Вѣ́рительный ած. յանձնաբարական։
Вѣ́рить բ. չ. հաւատալ, հաւատս ընծայել. ընդունել. յուսալ. յանձնել։
Вѣ́рно ս. հաւատարմութ, մտերմութ. ստուգիւ, ստուգապէս. ուղիղ։
Вѣрнопо́дданный ած. հաւատարիմ հպատակ։ - даннический ած. վեր" հաւատարիմ հպատակի։
Вѣ́рность գ. չ. հաւատարմութիւն, մտերմութիւն. ուղղութիւն, ստուգութիւն, ճշդութիւն։
Вѣ́рный ած. հաւատարիմ, մտերիմ, հաւատացեալ. ուղիղ, ստոյգ ճշմարիտ, հաւաստի, ճշդիւտ։
Вѣ́рованіе գ. չ. հաւատալն. հաւատ։
Вѣ́рователь գ. ա. հաւատացող։
Вѣ́ровать բ. չ. հաւատալ, դաւանել։
Вѣрои́мецъ ս. легковѣрный.
Вѣрои́мный ս. легковѣрный.
Вѣрои́мство ս. легковѣрность.
Вѣролóмецъ գ. ա. հաւատադրուժ, ուխտադրուժ։ (հաւատարմութ։
Вѣролóмно ս. նենգութ, դժբաղդութ, անհաւատարմութիւն, դժբաղդութիւն, նենգաւորութիւն։
Вѣролóмный ած. ուխտադրուժ, հաւատադրուժ, նենգաւոր, դժբաղդ.
Вѣролóмство ս. вѣроломность.
Вѣролóмствовать բ. չ. հաւատադրուժ լինիլ, դժբղդել, նենգել։
Вѣроотме́тникъ գ. ա. հաւատուրաց, հաւատադրուժ։
Вѣроотступникъ գ. ա. ուրացող, հաւատուրաց։
Вѣрополо́біе գ. չ. հաւատանմանութիւն։
Вѣрополо́бный ած. հաւատանման, հաւանական, համաձայն բանի։ (նից։
Вѣротерпи́мость գ. չ. հանդուրժութիւն կրօնից։
Вѣроя́тіе ս. вѣроятность.
Вѣроя́тно ս. հաւանականաբար, կարելի է, գուցէ, երևի թէ, կարծեմ թէ։
Вѣроя́тность գ. չ. հաւանականութիւն, հաւանականութիւն, հաւանութիւն։
Вѣроя́тный ած. հաւանական, հաւատալի, հաւանական։ (ցեալ։
Вѣ́рующій ած. հաւատացող, հաւատացեալ։
Вѣ́рющій ած. յանձնաբարական։
Вѣ́сить բ. ն. կշռել. ծանրանալ, ունել զկշիռ կամ զծանրութիւն։ դատել, կշռադատել, ’ի կշիռ մտից դնել։ (ծանր։
Вѣ́скій-систый ած. ծանրակշիռ, կշռաւոր
Вѣсовóе գ. չ. կշռահարկ։
Вѣсовщи́къ գ. ա. կշռաւոր, կշռորդապահ. վերակացու կշռոց։
Вѣсовы́й ած. կշռոյ. վաճառելի կշռով։
Вѣсóкъ գ. ա. հարթաչափ. հեղուկաչափ։
Вѣ́сомъ ս. կշռով։
Вѣсомый ած. կշռելի, որ անկանի ընդ կշռոյ։
Вѣ́стникъ գ. ա. համբաւաբեր, լրաբեր. հրեշտակ. լրագիր։
Вѣстовы́й գ. ա. զինուոր, կարգեալ ’ի ա ուրման ’ի զանազան տեղիս. համբաւատու։
Вѣсть գ. չ. համբաւ, լուր։
Вѣсъ գ. ա. կշիռ, ծանրութիւն. ձոյլ. յարդանք, պատիւ։
Вѣсы գ. ա. կշիռ, կշռորդ, նժար. կշիռ (ՀԷՔՍԱՆԱԿԵԱՑ և ՀԱՄԱՓԵՂԱԼԵԱՆ)։
Вѣтвина գ. չ. ընձիւղ, շառաւիղ։
Вѣтвúстый ած. բազմատեառն, բազմաճիւղ, ոստալից, թաւ։
Вѣтвь գ. չ. ոստ, ճիւղ, ուղեշ, ընձիւղ. ցիղ, շառաւիղ։
Вѣ́твяный ած. կաղամեայ յոստոց։
Вѣтерóкъ գ. ա. սիդ, սիւք, հողմիկ.
Вѣ́теръ գ. ա. հողմ. այլ անհաստատ։
Вѣ́тка - точка գ. չ. փոքրիկ ոստ. ողկոյզ։
Вѣ́трельникъ գ. ա. հողմացոյց (գործիք)։
Вѣтреникъ - ница գ. ա. չ. թեթևամիտ։
Вѣ́треница գ. չ. հողմածաղիկ։ (տուես։
Вѣ́треничать բ. չ. առնել զթեթևամ-

Вѣ́трено ѕ. հողմոյին ե, հողմ ե. թե-
թեւամտութեամբ. անհաստատաբար:
Вѣ́треность գ. ե. թեթեւամտու-
թիւն, վխ-
վխտամտու-
թիւն, անհաստատութիւն:
Вѣ́треный - ряный ած. հողմուտ, հող-
մային. թեթեւամիտ, անհաստատ, յե-
ղաշիտ. որ նեղգործէ 'ի ձեռն հողմոյ:
Вѣтренѣ́ть բ. չ. յառնել, սաստկանալ
հողմոյ:
Вѣ́трило գ. չ. առագաստ, թռչելանաւու:
Вѣтри́льникъ ѡ вѣтрельникъ.
Вѣтрого́нъ ѡ вѣтреникъ. (վերակ:
Вѣтрого́нный - нительный ած. վերահան,
Вѣтромѣ́ръ գ. ա. հողմաչափ:
Вѣтроно́сный ած. հողմնակիր. յեղաշիտ:
Вѣтропу́скъ գ. ա. օդառիթ. (Ագաթան.):
Вѣтръ- теръ գ. ա. հողմ. (եւ) ծաղ երկրի:
Вѣтрѣ́ть ա. չ. ցամաքիլ հողմով:
Вѣха́ գ. ե. ժայռանիշ. խաթխանիշ.
Հանուսարհայոց (Նշան). (ասմ.) այլ
բարձրահասակ և անհոնի:
Вѣче ѡ вече.
Вѣ́чно ѕ. յաւիտեան. յաւէրժ. միշտ:
Вѣчнопа́мятный ած. յաւէրժապիշատակ,
անմոռանալի:
Вѣ́чность գ. ե. յաւիտենականու-
թիւն, յա-
ւիտեանք, յաւէրժութիւն:
Вѣ́чный ած. յաւիտենական, միշտնջե-
նաւոր, յաւէրժ. անվախճան. կարի եր-
կարատև:
Вѣ́шалка գ. ե. կախարան (հոնդբէչէյ)
գործի կախելոյ զտակաւ թեւերս:
Вѣ́шаніе գ. չ. կախումն. կշռումն:
Вѣ́шаный ած. կախեալ. կշռեալ:
Вѣ́шать բ. ն. կախել. խեղդել. կշռել:
Вѣ́шеніе գ. չ. կշռումն:
Вѣща́ніе գ. չ. ասելն, խոսելն:
Вѣща́тель գ. ա. ասող, խոսող, պատմող:
Вѣща́ть բ. ն. ասել, խոսիլ, պատմել:
Вѣ́щій ած. իմաստուն. խոհեմ. քաղց-
րաբան (հին) նախագուշակ:
Вѣщу́нъ-нья գ. ա. ե. գուշակող, գու-
շակ, ըղձապատում:
Вѣ́яло գ. չ. հեծանոց, հռսիչ. հովահար:
Вѣ́яніе գ. չ. շնչումն, փչումն, սիգ. խոր-
բալումն. երևելն:
Вѣ́ять բ. ն. շնչել, փչել. երևել: (ծնելն:
Вяза́льный ած. որ պիտանաւորի 'ի գոր-
Вяза́льщикъ գ. ա. հիւսող, գործող.
կապող: (գործելն:
Вяза́ніе - нье գ. չ. հիւսուած, գործուած.
Вяза́нка - зань գ. ե. խուրձ, տրցակ:
Вя́заный ած. կապել, գործել, հիւսել:
Вяза́ть բ. ն. կապել. հաշկանդել. մա-
ծուցանել. գործել (պիւռէքայո խոյնը).
փոխ. բանադրել. 'ի կապանս արկանել:
Вязе́я գ. ե. կին գործող. (գիւռէք. խոյնը):
Вязи́га գ. ե. ոլնաձկի ամանց ձկանց:
Вя́зка գ. ե. կապուտն, կապ:
Вя́зкій ած. մածուցիկ, հաստահեղ, խիժա-
յին. հաստահաստ. պինդ: (ծուռ:
Вя́зкость գ. ե. հաստահեղութիւն, դիւրամա-
Вя́знуть բ. չ. խրիլ ('ի ծովս:)
Вя́зъ գ. ա. ինձենի, սաղարդ (ծառ):
Вя́леный ած. ցամաքեցուցեալ, չորացու-
ցեալ (հողմոյ խոյնը): (խոյնը:
Вя́лить բ. ն. ցամաքեցուցանել, (հողմոյ
Вя́ло ѕ. փոխ. թոյլ. յամր, դանդաղ:
Вя́лость գ. ե. թարշամութիւն. փոխ. դանդա-
ղութիւն, յամրութիւն. թոյլութիւն: (թոյլ:
Вя́лый ած. թարշամեալ. փոխ. դանդաղ,
Вя́нуть բ. չ. թարշամիլ, թօշնիլ, թա-
ռամիլ. նուաղիլ, անզօրանալ:
Вя́хирь գ. ա. հաւիտ, վայրի աղաւնի.
ասկառի խոտոյ:
Вя́щше ած. (եւ) աւելի, առաւել.
Вя́щшій ած. (եւ) մեծ. գերազանց. ա-
ւելագանց, չափազանց:
Вѵссо́нъ, - вѵссъ գ. բ. ա. բևհել:

Г.

Габіонъ գ. ա. սակառ Հողալից։
Га́вань գ. ի. նաւահանգիստ, հանդրուան նաւուց. - нный ած. նաւահանգստի, - տական. եղեալն 'ի նաւահանգստի։
Гавенме́йстеръ գ. ա. հանդրուանապետ։
Га́вкать բ. չ. հաչել.
Гаво́тъ գ. ա. կարճ ինչ։
Гага́ра գ. ի. հողամաղ, սուզակ, ևԹևայ։
Гага́тъ գ. ա. սև սաթ (գեղեր)։ (տուր։
Га́гка - га́вка գ. ի. քաղ ինչ աղտուտից
Гада́льщикъ - щица գ. ի. դուշակ, դուշակող, հմայող, վհուկ։
Гада́ніе գ. չ. դուշակումն, դուշակուԹիւն. հանելուկ, առեղծուած։
Гада́тель - ница գ. ա. ի. դուշակ, հմայող, ըղձապատում։
Гада́тельно տ. դուշակաբար, ըստ կարծեցեալ, կարծեցեալ։
Гада́тельный ած. դուշակական, դուշակուԹեան, կարծեցական։
Гада́тельство ա гаданіе.
Гада́тельствовать բ. չ. պարապիլ 'ի դուշակուԹիւն. խօսիլ կարծեցեալ։
Гада́ть բ. ն. դուշակել, հմայել. կարծել, 'ի կարծ դառնալ։
Га́дина գ. ի. աղտեղն, գեղուն. ժժմունք։
Га́дить բ. ն. աղտեղել, ապականել. աղաւաղել, աւերել։
Га́дкій ած. գարշելի, ղղուելի, ղաղիր, փոխ. վատ. անպիտան. - ко տ. վատ, ղաղարար։ (անարգուԹիւն։
Га́дкость գ. ի. գարշուԹիւն, ղաղարուԹիւն.
Га́дость գ. ի. պղծուԹիւն, անարգուԹիւն, գարշուԹիւն։
Гадъ - гады գ. ա. ա гадина.
Гаёвникъ գ. ա. տեսակ ինչ քաղի։
Га́рство գ. ա. միմոուԹիւն։
Ва́ръ գ. ա. միմոս, խեղկատակ։ (Տես։
Газе́ль գ. ա վիԹ. (Ընդոծին Նման այծեր
Газе́та գ. ի. լրագիր, լրատետրիկ։
Газе́тный ած. լրագրական։
Газе́тчикъ գ. ա. խմբագիր, հրատարակիչ լրագրոյ, լրագիր. փոխ. վաստրուս։
Га́зовый ած. կազեայ, կազեղէն։
Газоме́тръ գ. ա. գործի չափելոյ զօդանման հեղանիւԹս։
Газообра́зный ած. կազանման։
Газъ գ. ա. կազ, օդ արուեստական, ի օգտանման հեղանիւԹ լինչ առաձգական և դիւրավառ. շղշաառիւ.
Газоосвѣще́ніе գ. չ. կազէլոյս, ոգելոյս։
Гай ա роща.
Га́йворокъ գ. ա. գայլագուռ, եղջերուկ։
Гайка գ. ի. պտուտակ, ոլորակ. շրջանակ եղկաԹի։
Га́кабордъ գ. ա. պատկ խնկից նաւու։
Галакти́тъ գ. ա. կաԹնաքար, գալակտիտ (տալ ինչ պղեստիկոսոպոյնէ Ըստ)։
Галантере́йныя вещи, վայելչակերտ, վաճառք չքնաղագործուած և Թանկագին մանր իրաց։
Галба́нъ գ. ա. բաղբան, չարհատ (խէժ)։
Голвани́змъ գ. ա. գալվանուԹիւն, գալվանեան հեղանիւԹ։ - ни́ческій ած. վերՙ. գալվանեան հեղանիւԹ։
Галваноме́тръ գ. ա. գործի չափելոյ զգօրուԹիւն գալվանեան հեղանիւԹ։
Гале́ра գ. ի. յոհմանաւ. պատերազմիկ նաւ. սրսոցք
Галере́я գ. ի. Հեռւից ապատանիկ. գանձատան պատկերաց, արձանաց և պատկ նմանեաց. պատշգամբ. դեռնափոքր, սատրեկեայ Հանապարհ։
Галиматья́ ա чепуха
Галіогра́фія գ. ի. պատգրուԹիւն, սատրագրուԹիւն աղից։
Галіотъ գ. ա. նաւակ պատերազմիկ։
Га́лка գ. ի. ագռաւ, եղջերուկ. խանձող. շիշ վտրկիկ։
Галлици́змъ գ. ա. ոճ կամ յատկուԹիւն գաղղիական լեզուի։
Галлу́ргія - лотехнія գ. ի. ապակագործուԹիւն։
Галме́й գ. ա. կապմիան (Քաւքիայ), ծարիր, ծարրաքար։
Галони́ровать բ. չ. 'ի շորս պշտել,

ստոստալով վաղել (երիվարի)։
Галóпъ գ. ա. ’ի չորս արշաւելն, ոստոստալով թռչուածք (երիվարի)։
Галóша ա калоша։
Га’лстукъ գ. ա, փողապատ։
Га’лсъ գ. ա. խուլ ձայն ամբոխի. խուլ հաչելն շան։ (արծաթաթել։
Галу́нъ գ. ա. ժապաւէն ոսկեթել կամ Га’лченокъ գ. ա. ձագ ագռաւու։
Гальвани́змъ ա галванизмъ
Гальóнъ գ. ա. ցուռկ նաւու։
Га’мкать-кнуть բ. չ. հաչել (խոշոյիկի)։
Га’мма գ. ի. տախտակ երաժշտական հնչմանց կամ խաղից։
Гана’ніе գ. չ. (էի) առակ, առեղծուած։
Гангре́на գ. ի. խլըդնեայ, քաղցկեղ։
Га’нза գ. ի. վաճառականցուն ծովեզերեայ քաղաքաց գերմանիոյ։ -зе́йскій ած. պատ". վերոյիշեալ վաճառականցուն։
Га’ншпугъ գ. ա. լծակ, բառնալիք։
Гардеробме́йстеръ գ. ա. հանդերձապետ։
Гардеро́бная գ. ի. հանդերձանոց։
Гардеро́бъ գ. ա. հանդերձատուն, հանդերձանոց, հանդերձարան. հանդերձք, զգեստք։
Гарди́на գ. ի. վարագոյր լուսամտից։
Гаре́мъ գ. ա. խորագիին, կանանոց։
Га’ркать - кнуть բ. չ. աղաղակել, կամ երգել բարձրաձայն. խրախուսել զորս որդ շունս։
Гармо́ника գ. ի. նուագարան հնչ, որ ունի զապակեայ սեղմունս։
Гармони́ческій ած. ներդաշնակաւոր, ներդաշնակական, քաղցրաձայն, - чески ՏՀ, ներդաշնակութեամբ. չափակցութ։
Гармо́нія գ. ի. ներդաշնակութի, քաղցրութի ձայնի. չափակցութի, համաձայնութի։
Га’рнецъ գ. ա. չափ հնչ արմտեայ։
Гарнизо́нъ գ. ա. պահակապանք, բնդդապահ, պարապապահ զօրք։
Гарниту́ръ գ. ա. կերպաս հնչ մետաքսեայ. կազմածք, զարդարանք։
Гарпу́нъ գ. ա. գործի հնչ ձկնորսայ։
Га’ртъ գ. ա. քաղաքրուն հրահալելեաց յորմէ ձուլեն զտառս տպագրուն։
Га’русина գ. ի. երկաթակ ոլորեալ թել բրդոյ։
Га’русъ գ. ա. երկաթակ մանած բրդոյ։
Гарь գ. ի. խանձահոտ, հոտ այրեցած իրաց։
Гаси́ло գ. չ. հնձուցիչ. բաղմակալ։
Госи́льный ած. որ պիտանաւորի ’ի հնձուցանել։
Гаси́льщикъ գ. ա. հնձուցանող (ճրագոյ։)
Гаси́ть բ. ն. հնձուցանել։
Га’спуть բ. չ. հնձանիլ. փոխ. պակասիլ, տկարանալ. հանգչիլ։
Гастроно́мія գ. ի. արհեստ պատրաստութեան ղհամադամ կերակրոց։
Гастро́номъ գ. ա. սիրող համադամ և ընտիր կերակրոց։ (ժապաւէն հնչ։
Гасъ գ. ա. ոսկեթել կամ արծաթաթել
Гауби́ца գ. ի. ազդ հնչ թնդանօթի։
Гауптва’хта գ. ի. բնակարան, կայարան քաղաքապահ զօրաց։
Га’фель գ. ա. առագաստակալ։
Гаше́ніе գ. չ. հնձուցումն, հնձուցանելն։
Гва’лтъ ա насиліе.
Гва’рдія գ. ի. անձնապահ դունդ, փուշտիպան զօրք թագաւորի։
Гваяба́ра գ. ի. ծովախաղող (բոյս)։
Гвозда́рь ա гвоздочникъ.
Гвоздеобра́зный ած. բևեռաձև։
Гвозди́ка - чка գ. ի. մեխակ. շահրբամ։
Гво́здикъ գ. ա. բևեռ, հեղոյս փոքրիկ։
Гвозди́ть բ. ն. բևեռել, հեղուսել։
Гвозди́чникъ գ. ա. մեխակենի։
Гвозди́чный ած. մեխակի, ’ի մեխակէ հանեալ. մեխակազոյն։ - чное дерево. մեխակենի։
Гвозо́къ - чекъ ա гвоздикъ.
Гвозо́чникъ գ. ա. բևեռագործ։
Гвоздь գ. ա. բևեռ, հեղոյս, սեպեռ, խից, լացան հեղուսաձև.
Гоздяни́кь գ. ա. արկղ բաղմածոց յոր պահեն զտեսակս բևեռաց։
Гвоздяны́й ած. բևեռային, վերբ". բևեռի։
Гдѣ Տ. ուր, ուրանօր. - либо, - нибудь - ни есть ուր և իցէ, ’ի տեղւոջ ուրեք, ուր և գոյէ, յո և իցէ. - гдѣ-то. ’ի վայրի ուրուք։
Гева́нъ գ. ա. տօսակ, շիմշիր (ևատ)։
Гее́нна գ. ի. գեհենան, սանդարամեռք, տարտարոս. դժոխք։ -скій ած. գեհենի։
Гѣ́зель գ. ա. օդնական դեղաւաճառի.

ապատաւոր ՚ի դեղանոցի, որ լեսու ըզդեղորայս։
Гей ՀՀ. Հյ, լիշ, ով դու, քեզ ասեմ։
Гекато́мба գ. է. Հարիւր ղոհեան պատարագ անասնոց։
Гекза́метръ գ. ա. վեցոտնեան (ոտան՚)։
Гексаедръ գ. ա. վեցդիմի, խորանարդ։
Геліоме́тръ գ. ա. արեւաչափ, գործիք որով չափին մակերեւոյթք լուսաւորաց։
Геліоскопъ գ. ա. արեւադիտակ։
Геліотро́пъ գ. ա. արեւածաղիկ։
Гемисфе́ра գ. է. կիսագունդ երկրի։
Геморо́й - ронды գ. ա. Թուխք, Թմախտուկ, Թանչք։ - роида́льный ած. Թմխատական։
Генва́рскій ած. Յունվարի։
Генва́рь գ. ա. Յունվար, արաց։
Генеологи́ческій ած. ազգաբանական։
Генеоло́гія գ. է. ազգաբանուկ. ծննդաբանուկ, տոհմագրուկ. ազգահամար, տոհմագիր։ (ազգաթիւ, տոհմագիր։
Генеоло́гъ գ. ա. ազգաբան. ծննդաբան,
Генерали́ссимусъ գ. ա. զեներալիսսիմուս, սպարապետ բոլոր զօրաց տերուկ ուրուք. զօրագլխապետ։
Генералите́тъ գ. ա. Համախմբուկ զօրագլխաց. ժողով զինուորական աստիճանաւորաց առաջին չորից կարգաց։
Генера́лъ գ. ա. զօրագլուխ, զօրապետ, զօրավար. - ра́льша գ. է. կին զօրապետի, զօրապետուհի։ (բակօրչն։
Генера́льно մ. ընդհանրապէս, Համառ
Генера́льный ած. Համաշխարհական ընդհանրական, ընդհանուր։ (գլխի։
Генера́льскій ած. զօրապետական, զօրա
Генера́льство գ. չ. զօրապետուկիւն։
Ге́ній գ. ա. ոգի, բնաւորուկ, Հանճար, շնորհք. հրեշտակ բարի, պահապան հրեշտակ։
Генія́льность գ. է. ոգեկից, շնորհալից գոլն։
Генія́льный ած. ոգեկից, շնորհալից։
Геогно́зія գ. է. երկրագիտուկիւն։
Географи́ческій ած. երկրագրական, աշխարհագրական։
Геогра́фія գ. է. երկրագրուկ, աշխարհագրուկ, նկարագիր երկրագնդին։
Гео́графъ գ. ա. երկրագիր, ճագիր։
Геодези́стъ գ. ա. երկրաչաշն։
Геоде́зія գ. է. գիտուկ բաժանելոյ զերկիր, երկրաչաշնուկիւն։
Геоло́гія գ. է. երկրախօսուկ, երկրաբանուկ։ -ги́ческій. երկրախօսուկեան։
Гео́логъ գ. ա. երկրախօս, երկրաբան։
Геометри́ческій ած. երկրաչափական։
Геоме́трія գ. է. երկրաչափուկիւն։
Гео́метръ գ. ա. երկրաչափ։
Георги́на գ. է. նորադիւտ և սքանչելագործ ծաղիկ բոյս լինչ ամերիկոյ։
Гера́льдика գ. է. կնքաբանուկիւն։
Гера́льдикъ գ. ա. կնքաբան։
Геральди́ческій ած. կնքաբանական։
Гера́ній գ. ա. աղաւնակտուց, խորդենի, դերան, (ֆոյ)։ (տնկապիր։
Герба́рій գ. ա. տնկացուցակ, խոտաբան,
Гербо́вникъ գ. ա. կնքամատեան, տոհմամատեան, գիրք աղնուականաց տոհմի։
Гербо́вый ած. այն լինչ, որ վերաբերի առ կնիքն աղնուականաց. դրոշմեալ, կնքեալ.—вая бумага դրոշմաթերթ, Թուղթ կնքեալ արքունական կնքով։
Гербъ գ. ա. կնիք, դրուագ, նշանակ ազնուականաց. նշան (քսո կնոքնոց)։
Гермафроди́тъ գ. ա. երկասեռ, արուէգ։
Герой գ. ա. հերոս, ախոյեան, քաջամարտիկ, քաջագործ։
Геро́йда գ. է. դիւցազնաբանուկ, բանաստեղծուկ ՚ի պատիւ դիւցազնի ուրուք։
Геро́йня գ. է. կին քաջագործ։
Геро́йскій ած. դիւցազնական։
Геро́йство գ. չ. հերոսուկիւն, քաջուկ արուկեան, գործ քաջուկեան։
Геро́льдія գ. է. գերոլդիա, տեսան սկնկղիտոյ կարգեալ ՚ի քննել և ՚ի պահպանել զազգաբանուկ աղնուականաց և պաշտօնատարաց Թագաւորուկեան։
Герольдме́йстеръ գ. ա. գլխաւոր վերոյհշեալ տեսչի։
Геро́льдъ գ. ա. հրեշտակ պատերազմի և հաշտուկեան. մունետիկ։
Герцоги́ня գ. է. դքսուհի։ (դքսի։
Ге́рцогство գ. չ. դքսուկիւն. երկիր
Ге́рцогъ գ. ա. դուքս։
Гетеро́сціи գ. յ. տարաստուերք, ընդհակիչք բարեխառն գօտեաց։

Гетманъ ґ. м. զօրագլուխ կաղակաց վերջ առաջնոյ: նիկ (Խաչատ.):
Гжиго́лка ґ. ե. դողդողագին, խտագարա-
Ги́бель ґ. ե. կորուստ, վնաս. մահ. տա-
բաղաղտել. անհետ բազմել: — льно
տ. կորստեամբ, վնասուք:
Ги́бельный մծ. վնասակար, վնասարեր
(եղ) չարաչար, չարաչարհասրդ:
Ги́бкій մծ. ճկուն, դիւրագուխ, կա-
կուղ. փոխ. դիւրաշարժ. դիւրանուագ.
քաջագործ (ձոյն):
Ги́бкость ґ. ե. դիւրակորստելիութիւն, կակ-
ղութիւն. փոխ. դիւրաշարժութիւն, արագա-
շարժութիւն. դիւրանուագութիւն. ճարտարութիւն:
Ги́бнуть բ. ե. կորնչիլ. չքանալ, ի չիք
դառնալ. մեռանիլ:
Гига́нтъ ґ. մ. սկայ, վիթխարի, սխոյա-
նեայ, քաջանձնեայ. -тскій մծ. սկայի,
վիթխարեան, սխոյանեան:
Гигіе́на բ. ե. կանոնք առողջութեան:
Гигро́метръ ґ. մ. խոնաւաչափ:
Гигрометрія ґ. ե. խոնաւաչափութիւն:
Ги́дра ґ. ե. հիդրա (օձ ջրաբնակ). առա-
պիրեալ օձ ինչ բազմագլխեան:
Гидра́влика ґ. ե. ղեկուցն շարժման ջրոց,
ջրաբաշխութիւն:
Гидравли́ческій մծ. ջրաբաշխական:
Гидроге́нъ ґ. մ. ջրածին, ջրածին օդ:
Гидрогра́фія ґ. ե. ջրագրութիւն. -фическій
մծ. ջրագրական:
Гидогра́фъ ґ. մ. ջրագիր: (նութիւն:
Гидроло́гія ґ. ե. ջրաիմաստութիւն, ջրաբա-
Гидроме́тръ ґ. մ. ջրաչափ (գործիք):
Гидроста́тика ґ. ե. ուսումն կայուն ջր-
րոյ. ջրակշռութիւն:
Гидрофа́нъ ґ. մ. քաղհեղձան, ակն աշ-
խարհի. (տալ ինչ պայծառանոյ ի ջուր):
Гиль ґ. ե. կարմրատուտ (Խաչատ.):
Гильде́йскій մծ. դիվղիական:
Ги́льдія ґ. ե. գիվղիայ, աստիճան կամ
բաժանումն վաճառականաց ուսուց:
Гильоти́на ґ. ե. գլխահատ մեքենայ:
Гимназі́стъ ґ. մ. Հեմարանական (աշակ'):
Гимназі́ческій մծ. Հեմարանական, Հե-
մարանական, Հեմարանի:
Гимна́зія ґ. ե. Հեմարան. հրահանդ,
մարզարան, կրթարան (հոգեոյ):
Гимна́стика ґ. ե. մարմնակրթութիւն, մարմ-
նամարժութիւն, հրահանգ, կրթութիւն:
Гимнъ ґ. մ. օրհնութիւն, օրհնաբանութիւն,
դանձ, շարական:
Гинекокра́тія ґ. ե. կանանցիշխութիւն:
Гипе́рбола ґ. ե. չափազանցութիւն (չա՛ Ճոպք):
Гипоте́за ґ. ե. ենթադրութիւն, կարծեալ
հիմն, հաստատութիւն. (ղեկ (գիծ):
Гипотену́за ґ. ե. ներքնաձիգ, հակու-
Гипохо́ндрія տ ипохондрія.
Гипсъ ґ. մ. գաչ. -совый մծ. գաչեայ:
Гирла́нда ґ. ե. պսակ ծաղկանց:
Ги́ря, -рка ґ. ե. ճոյղ, գունտ կամ հա-
րթարշ կշռոյ. գունտ ճօճանուտոր ժա-
մացուցի:
Гитара ґ. ե. կիթառա, գայլեն:
Гіацинтъ ґ. մ. յակինթ, նուռնուֆար:
Гіена ґ. ե. բորենի, բորեան:
Гіероглифъ տ Іероглифъ.
Глава́ ґ. ե. գլուխ. փոխ. գլխիկ. գլուխ
գրոց. պիտ, առաջնորդ. հիմն:
Главноуправля́ющій մծ. վերակաց, գլ-
խաւոր կառավարիչ: — командующій
գլխաւոր հրամանատար զօրաց:
Гла́вный մծ. գլխաւոր, ծայրագոյն, ե-
րևելի. գերազանց, ընտիր:
Главня (եղ) տ головня. (բուռ:
Глаго́ланіе ґ. չ. խօսիլն. Հառնելն. բար-
Глаго́лать բ. ն. խօսիլ, բարբառիլ:
Глаго́ль ґ. մ. բայ. բան. խօսք: - голь
հոլովող տուռ այրուբենից ուսուց. կր-
ունկն (Գէորգ.). կախազան ինչ:
Гладилка - дило ґ չ. ե. արծնիչ, վայ-
լեցուցիչ (գործիք):
Гладильщикъ ґ. մ. արծնիչ, վայլեցու-
ցիչ. յղկիչ, ողորկիչ:
Гла́дить բ. ն. ողորկել, հարթել, հա-
ւասարել. ողորկել արդիւնաւոր. ան-
ցուցանել գիտաւեղէնս ընդ մաման. գ-
դուել, վայլեցնել: (նազիլն, բմբիլ:
Гладіа́торъ ґ. մ. սուսերամարտիկ, մեռ-
Гла́дкій մծ. ողորկ. տափակ, տափա-
րակ. հարթ (ոճ). գեղեցիկ. փոխ. շո-
ղամահաւան, վարպետուշ (բանի):
Гладотвори́ть բ. ն. սուտալուկ առնել.
քաղցեցուցանել:
Гла́дствовать բ. չ. սուտալուկ կնիլ,

կրել զբաղց, նքթիլ։
Гладъ ж голодъ
Гла́женіе գ. չ. հարթումն, հաւասարումն. յղկումն, ողորկումն (ՀԵՐՁԱ., ԱՐՔԱԴԱՒԱՆ ՆԱՒՔՆ.) (ողորկեալ։
Гла́женный ած. հաւասարեալ. յղկեալ։
Глаза́стый ած. մեծաակն. սրատես։
Глазе́тъ գ. ա. դիտակ լինչ։
Гла́зный ած. ական, աչաց. որ լինչ դիտանի յաչս. պատրաստեալ կամ յարմարեցուցեալ վասն աչաց։ (չափուած։
Глазомѣ́рно տ. աչօք չափելով, ակնա-
Глазомѣ́ръ գ. ա. չափ կամ քանակուն լինացեալ աչօք, ակնաչափ։
Глазу́пъ գ. ա. աչիղ, մեծաակն. սրատես. դատարկահայեաց։
Глазу́ра գ. ա. վերնիճ, ապակեպատ։
Глазъ գ. ա. ակն, աչք, ականողբ. տեսողութիւն։
Глазѣ́ть բ. չ. բերանաբաց լինել, հայել ընդ վայր առ և անդ, դատարկահայեաց լինել։ (ձայնել. կարդալ
Гласи́ть բ. ն. ասել, խօսիլ, բարբառել.
Гласно տ. յայտնի, յայտնապէս։
Гласность գ. ի. յայտնի գոլն. հռչակաւորութիւն. ձայնաւորութիւն։
Гла́сный ած. ձայնաւոր. յայտնի. հրատարակեալ, հռչակեալ. գ. ա. անդամ քաղաքական կառավարութեան։
Гласъ գ. ա. ձայն, բարբառ. ազազակ, աղաչանք. հնչիւն. ձայն, եղանակ (երգոց նայն). աղղեցութիւն։
Глашата́й գ. ա. մունետիկ, հռչակարկու։
Глаша́ть բ. ն. արձակել զձայն. ձայնել. կոչել. անուանել։ (ձկանց։
Глевъ գ. ա. մանուկիկ հիւթ ՚ի վերայ
Гле́зна գ. ի. կոչ ոտից։
Гле́тъ գ. ա. քարմարգանիկ։
Гли́меръ գ. ա. փայլար, փայլածուն։
Гли́на գ. ի. կաւ. - нистый ած. կաւուտ. կաւային. կաւազին։
Гли́нница գ. ի. կաւարան։
Глиновáлъ գ. ա. կաւակոս, կաւհոս։ - льня գ. ի. տեղի կաւակոսման։
Глиня́ный ած. կաւային, կաւեղէն։
Глиста́ գ. ի. երիզաւոր, երկայն, չհաչի արտաքսանի։
Гли́стникъ գ. ա. մշկախոտ։
Гли́стница գ. ի. երիզաւորաձայ խոտ։
Глифи́тъ ж жировикъ.
Гло́бусъ գ. ա. երկրագունդ կամ երկնագունդ (ԱՍՏՂԱԲԱՆ)։
Гло́тъ գ. ա. դահլառ, հոն։
Глода́ніе գ. չ. կրծումն։
Глода́ть բ. ն. կրծել։
Глота́ніе գ. չ. կլանումն, կլանելն. ումպ։
Глота́ть բ. ն. կլանել. ըմպել. յինքն ընդունել։ (ղէ, արկոր, կոկորդ։
Гло́тка գ. ի. բերան կամ դռնակ ընդունարան։
Глото́къ գ. ա. ումպ, որքանութիւն երկնք զոր մարդիկ միանդամ կլանեն։
Гло́хнуть բ. չ. խլանալ. թաւանալ։
Глубина́ գ. ի. խորութիւն, խորք. անդունդ. ծով. յորձանք. անհատուն. վեհութիւն. կարի յորդութիւն։
Глубо́кій ած. խորին, խոր. զծուարախոհ, խորհրդաւոր։
Глубокомы́сленность գ. ի. խորամտութիւն. խորադիտութիւն. նրբամտութիւն։
Глубокомы́сленный ած. խորամիտ, խոհընդունաւոր. խորադէտ, փորձամիտ։
Глубокомы́сліе գ. չ. խորամտութիւն։
Глубо́кость ж глубина.
Глубоча́йшій ած. ամենախոր, խորին։
Глубь գ. ի. խորութիւն, խորք։
Глузгъ գ. ա. անկիւն, քունջ աչաց։
Глуми́лище գ. չ. խաղատեղ։
Глуми́ть բ. չ. կատակել, խեղկատակել։
Глупе́цъ գ. ա. անմիտ, յիմար, տխմար։ մորս։
Глу́по տ. յիմարաբար։ (տխմարութիւն։
Глу́пость գ. ի. յիմարութիւն, անմտութիւն,
Глу́пый ած. յիմար, անմիտ, տխմար, մորս. անհիմն, յիմարական։
Глупы́шъ գ. ա. դիւմիդ, մրրկաթռչուն։
Глупѣ́ть բ. չ. յիմարանալ, տխմարանալ, անմտանալ։ (դարմանոց։
Глуха́рка գ. ի. ձայնարձակ դարձի նուա-
Глуха́рь գ. ա. վայրամորեկ, արտաքաղ վարդի. հեղգոյ անդլուխ։
Глухі́й - хо́й ած. խուլ, լսելափակ. անձայն. մեխին, անորոշ. խիտ. խոտաման, խորին (գիշեր) անշշունչ. կեղծեալ դատն, նայլն. անանոյ, անանցա-

նեալ Հանապարհ. հեղձուցեալ (բոյս)։

Глухо-нѣмой խուլ և համր։

Глухота́ գ. է. խլութիւն։

Глушúть բ. ն. խլացուցանել. խափանել. հեղձուցանել (զբոյս)։

Глýшь գ. է. խորամուխ անտառն. սահմանագլուխ և հեռաւոր տեղի։

Глы́ба գ. է. հողակոշտ. կոշտ (հողոյ հասկն)։ մեծ կտոր լերին։

Глядѣ́ть բ. է. հայիլ, նայիլ, դիտել, նկատել. ակնարկ. հետևիլ, օրինակ առնուլ. անդադար սպասել, կրել զերկիւղ։

Гля́нецъ տ. лоскъ

Глянцовать տ. лощить.

Гна́ніе գ. է. հալածումն, նեղումն. վարումն. զհետ սնդիկին։

Гнать բ. ն. հալածել, նեղել. վարել. վարել կամ տանել լինչ (զբոմ). Թորել. սոխուել, շտապեցուցանել. վանել, արտաքսել. զհետ սնդիկ. (եւ) երթալ զհետ, հետևիլ. վազեցուցանել, արշաւեցուցանել։

Гнаться բ. հ. զհետ սնդիկ. զհետ լինել. հետամտել, հետամուտ լինիլ։

Гнесть - сти բ. ն. սեղմել, ճնշել. խուել. նեղել։

Гнете́ніе գ. է. նեղումն. սեղմումն։

Гнетъ գ. տ սեղմիչ. մամուլ, հնձան։

Гни́да գ. է. անիծ։

Гнилéцъ գ. տ. ախտ լինչ մեղուաց։

Гнилова́тый մծ. սակաւ լինչ փտեալ։

Гнилýха գ. է. կոտոր փտեալ փայտի։

Гни́лость գ. է փտութիւն, նեխութիւն։

Гнилы́й մծ. փտեալ, փտած, նեխեալ. նեխահոտ. (եւ) ապիկ, գաղշելի

Гниль գ. է. փուտ, երը, փտեալ երը։

Гни́тіе գ. է. փտումն, նեխումն։

Гнить բ. է. փտիլ, նեխիլ, ապականիլ։

Гніе́ніе տ. гнитіе.

Гнію́честь գ. է. ապականացուն, դիւրա նեխուն։

Гнію́чій մծ. ապականացու, փտող։

Гноева́тый մծ. սակաւ լինչ Թարախոտ։

Гноевица գ. է. նեխիչ Ջերմ. փտախտութիւն։

Гноегла́зый մծ. բժախն, դիմախն. բժոտ.

Гноéніе գ. է. շարաւիլն. խղխղալ (վէրոց)։

Гноетече́ніе գ. է. շարաւահոսութիւն։

Гно́й գ. ա. շարաւ, Թարախ. (եւ) նեխուած. քակոր, աղբ։

Гно́йный, - истый մծ. շարաւոտ, ժահրալից, Թարախալից. վիրալից։ (խոտ։

Гнойли́вый մծ. Թարախածոր. Թարախ

Гнои́ть բ. ն. փտեցուցանել, նեխեցուցանել. խղխղալ զվէրս. - ться բ. յ. շարաւոտիլ։

Гномо́ника գ. է. արուեստ գարեւոյ ժամացոյցս նկարելոյ։

Гномъ գ. ա. գետնաբնակ դև, կամ ոգի պահապան գանձուց։

Гноюче́сть գ. է. Թարախեցուցիչ դոյն։

Гною́щій մծ. Թարախեցուցիչ. որ Թարախոտի։

Гнусúть բ. է. խօսիլ ընդ ռնդունս։

Гнусли́вый մծ. ռնդախօս։

Гну́сность գ. է. գաղջութիւն, գարշութիւն. պղծութիւն. եղեռնագործութիւն։

Гну́сный մծ. գարշելի, եղեռնական, մեծեղեռն, պիղծ. (եւ) ապտակի։

Гну́тый մծ. Ճկեալ, կորացուցեալ։

Гнуть բ. ն. Ճկել, կորացուցանել, Թեքել, - ться Ճկիլ, Թեքիլ, կորանալ։ փոխ. ցածնուլ, խոնարհիլ։

Гнуша́ться բ. հ. դարշիլ, զզուիլ, պղծդալ. արհամարհել։

Гнуше́ніе - ніе գ. է. (եւ) դարշելութ, դարշուն. պղծուն. խօսիլն ընդ ռնդունս։

Гнѣ́вать - вить բ. ն. բարկացուցանել, ցասուցանել. զայրացուցանել. - ться բ. հ. բարկանալ, զայրանալ։

Гнѣвли́вость գ. է. բարկացողութիւն։

Гнѣвли́вый մծ. բարկացող, ցասմնոտ, սրտմտող։

Гнѣ́вно տ. բարկութեամբ. (սոսկալի։

Гнѣ́вный մծ. բարկացեալ. սպառնալի,

Гнѣвъ գ. ա. բարկութ, սրտմտութիւն, զայրոյթ։

Гнѣдо́й մծ. շառաւտ (ձի)։

Гнѣзди́ться բ. յ. բունել, դնել զբոյն. ունիլ զապաստանարան։

Гнѣ́здный մծ. վերբ բունոյ,

Гнѣздо́ գ. է. բոյն. Ծակ յորմն 'ի վե-

տեղել զճայրս դերանաց· զդդք· բնա-
կուե· воровское-տեղ Թաքստեան, ծա-
ծուկ ապաստանարան գողից։
Гнюсъ գ· ա· Թմբրաձուկն, շքթակ։
Гобо́й գ· ա· վող, սրինգ մեծ, շեփորայ։
Говори́ть բ·ն· խօսիլ, ասել, բարբա-
ռել· պատմել, Հաւել· խօսակցիլ·
— въ лицо երեսախօսել, ասել զինչ
ումեք յերեսս։ — тся· ասի։
Говорли́вость գ·ի· շատախօսութիւն։
Говорли́вый ած· շատախօս։
Говору́нъ -нья գ·ա·ի· շատախօս, լե-
զուանի, խօսուն։
Го́воръ գ·ա· ձայն բազմութ, կամ ամ-
բոխի որ լսի 'ի հեռուստ։
Говѣ́йствовать բ·ն· յապրիլ, մեծարել։
Говѣ́льщикъ -щица գ·ա·ի· պահող,
որ պատրաստի առ հաղորդութիւն։
Говѣ́ніе գ· չ· յարգանք· մեծարանք·
պահք, պահեցողութ, պատրաստութիւն
'ի հաղորդիլ։
Говѣ́ть բ· չ· յարգել, մեծարել· պա-
հել, ապաշխարել· պատրաստիլ 'ի
հաղորդութիւն։
Говя́дина գ· ի· պահարկնի, պահար-
ւոյ, ոյս կովու կամ եզին։
Говя́до գ· չ· արջառ։
Говя́жій ած· արջառոյ։
Го́голь գ·ա· ասեսակ լինչ բադի։
Годи́на գ· ի· ժամանակ· ժամ։
Годи́тся բ· անդ· կարէ պիտոյ լինիլ, չէ
վատ, լաւ, բարւոք ի· վայել ի։
Годи́ться բ·հ·պիտանի լինիլ, պիտոյա-
նալ, հարկաւորիլ։
Годи́чный ած· տարեկան, տարեւոր, մին
տարւոյ։ (յերկուս ի։
Го́дно ծ· պիտանի ի, հարկաւոր ի· վա-
Го́дность գ· ի· պիտանաւորութ, հար-
կաւորութիւն, կարեւորութիւն։
Го́дный ած· պիտանի, հարկաւոր· քն-
դունակ, յարմար։
Годова́лый ած· տարեկան, տուամեայ· մը-
նացեալ տարի մի։ (պոնի)։
Годови́къ գ· ա· տարեկան· տուամեայ (էշ-
Годо́вщина գ· ի· տարեդարձ պաշտօն
Հանդստեան մեռելոյ։
Годовы́й տ годичный·
Годъ գ· ա· տարի, ամ· ժամանակ, ժամ·
черный - տարաբաղդ տարի։
Гола́вль գ· ա· երկանաձուկն։
Голдо́вникъ տ вассалъ.
Голени́ще գ· չ· անկարուրդ։
Го́лень տ берцо-
Голизна́ գ· ի· մերկութ։ (բևեռիան։
Голи́къ գ· ա· ուել մաշեալ կամ տե-
Го́лить բ·ն· մերկացուցանել· մաշեա-
ղերծ առնել· սափրել, ածելիլ· հա-
տանել կամ յապաւել զմօտս։
Голи́ца գ· ի· մաշկեայ Թամբան։
Голо́ ծ· մերկ, մերկութ· աղքատութ։
Голова́ տ глава· ևս հետը գլխոյ· հատ
կենդանւոյ, մարդոյ ևայլն, գոնե· իր բո-
լորակ կամ կոնաձև· միտք։
Голова́стикъ գ·ա· ձկնակերպ ապրին գոր-
ծոյ, գորտնաձաղ։
Голова́чъ գ·ա· այր մեծագլուխ·
Головѣ́шка տ головня.
Головѝзна մեծ գլուխ ձկան։
Голо́вка նպ· ի· голова. ևս գլուխ (ՏԷՒՈՆ
Գնդասեղն ևայլն)· ընտիր մասն վաճառաց։
Го́ловль տ гола́вль.
Головны́й ած· գլխոյ։
Головня́ գ· ի· խանձող· որմն· գալարն
կամ ժանկ արմտեաց։
Головокруже́ніе գ· չ· պտոյտ գլխոյ։
Головоло́мъ գ· ա· նեղիչ գլխոյ կամ
մտաց, ծանր աշխատութ· բմբռնելիք հար-
ցուցիչ· մոլախնդիր։
Головоно́гій ած· գլխատունք, Թուլա-
տարիք որք ունին զոտս մերձ 'ի գլ-
խանն։
Головорѣ́зъ տ сорванецъ.
Голо́вчатый ած· բազմագլուխ (քոյն)։
Голо́вщина գ· ի· գլխահարկ· մարդա-
պանութիւն· տուգանք մարդասպանութ։
Головя́шки գ· ի· յ· առաջք սահնակաց։
Голода́ніе գ· չ· քաղցեալ գոլն, քաղց·
Голода́ть բ· չ· քաղցնուլ, անաստղիլ·
կրել զքաղց· (Հատել զքաղց·
Голоди́ть բ·ն· քաղցեցուցանել, պատ-
Голо́дный ած· քաղցեալ, սովեալ· սո-
վալուկ· հայցատրակատ· սահատակերկրեալ·
Го́лодъ գ· ա· քաղց, սով, անթերբուն·
Голодѣ́ть տ голодать.

Гололе́дица գ. ի. ցողաձիւն:
Голоно́гій ած. բոկոտն, մերկոտն:
Голосѝстый ած. ձայնեղ, բարձրաձայն. բազմաձայն: (բաձայն:
Голоси́ть բ. ն. խօսիլ կամ երգել բարձ.
Голосло́вный ած. մերկաբան, անուպաղոյց:
Голосо́къ - чекъ նպ. բ. голосъ.
Го́лосъ գ. ա. ձայն, հնչիւն. եղանակ եր. գոց. կարճիկը, դաւոդուԹիւն:
Голоше́йка գ. ի. մերկապարանոց (ըստ):
Голубе́ль - бика, - бица գ. ի. պտուղ լինչ:
Голубе́нокъ գ. ա. աղաւնաձագ:
Голубе́цъ գ. ա. կապոյտ, երկնագոյն ներկ. աղաւնոյ գաւազ. պար լինչ ոտոտոց:
Голубизна́ գ. ի. կապտուԹիւն, կապոյտ գոյն:
Голуби́ный ած. աղաւնոյ:
Голуби́ца - бка գ. ի. վարուժան:
Голубова́тый ած. կապուտակ, վորը մի երկնագոյն:
Голубо́къ - бчикъ գ. ա. աղաւնեակ:
Голубоо́кій ած. խաժահին: (զու.
Голу́бушка գ. ի. աղաւնեակ. սիրելի, ա. զաւնոյ գաւազ. պար լինչ ոտոտոց:
Голубы́й ած. կապոյտ, երկնագոյն, լուրԹ, լուրջ, բաց կապոյտ: (Հարուածային:
Го́лубь գ. ա. աղաւնի. ՀամառաեղուԹիւն
Голубѣ́ть բ. հ. կապտիլ, կապուտակիլ:
Голубя́тина գ. ի. միս աղաւնոյ, աղաւնենի
Голубя́тникъ գ. ա. աղաւնատեր. որի, աղաւնոյ գաւազ. պար լինչ ոտոտոց:
Голубя́тня գ. ի. աղաւնոց:
Го́лый ած. մերկ, հղանի, լերկ. Հագուստ. ինարաԹափ, տերևաԹափ. չքաւոր, անինչ. զինազուրկ, անխուռն, անխռնուրդ, մաքուր. անասպաղոյց, առանց վիասակ: (քաւանիլ:
Голѣ́ть բ. հ. մերկանալ. չքաւորիլ, աղ.
Гомеопа́тія գ. ի. Համեցպաթիա, նմանաբուժուԹիւն, նմանակիր բժշկուԹիւն:
Гомони́ть բ. ն. Համդարտիլ:
Гондо́ла գ. ի. նաւակ վենետկեան:
Гоне́ніе գ. հ. Հալածումն, Հալածանք:
Гоне́цъ գ. ա. սուրհանդակ:
Гони́мый ած. Հալածեալ, նեղեալ. Հալածական:
Гони́тель - льница գ. ա. Հալածող, Հալածիչ, նեղիչ, չարչարիչ:
Го́нка գ. ի. պնդիլն զՀետ. վարելը. տանելն զկայտ 'ի վերայ լաստի. Թորումն:
Гоноре́я գ. ի. սերմնակաԹուԹիւն:
Гончарничать բ. հ. կաւագործ է, բրտուԹիւն առնել:
Гончарный ած. պատ" կամ վեր" բրտի:
Гончарня գ. ի. դրծարան բրտի:
Гончарство գ. հ. բրտուԹիւն, կաւադործուԹիւն: (չագործ:
Гончаръ գ. ա. բրտա, կաւագործ, խեղ.
Гончая собака .քերԹիչ, բարակ:
Гоньба գ. ի. Հիարշաւ. արշաւեցուցանելն Հիոց. որսալն զազանաց 'ի ձեռն շանց:
Гонять բ. ն. վաթել. վարել, տանել լինչ ջրով. Թորել. զՀետ պնդիլ. որսալ. զազանս 'ի ձեռն շանց. ֆոխ. հշտամբել, յանդիմանել. - ться բ. յ. զՀետ պնդիլ. զՀետ լինիլ. Հետամուտ լինիլ բ. ի. վարիլ. Թորիլ:
Гора գ. ի. լեառն. ֆոխ. բազմուԹիւն երկը, ահագին ամբոխ է. огнедышащая - Հրաբուղխ, Հրաշունչ, Հրիկեառեան լեառն: (առաւել,
Гораздо տ. առաւել, առելի, ևս, և.
Гораздъ գ. ա. Հմուտ, տեղեակ, դիտակ.
Горбатость գ. ի. կորաքամակուԹիւն:
Горба́тый ած. կորաքամակ, ուռուցանդ:
Горбатѣть բ. հ. ուռուցանդիլ.
Горбина - нка գ. ի. փորիկ կորուի:
Горбоносый ած. կորաքիթ: (պատռդն:
Горбунъ, - нья գ. ա. ի. կորաքամակ, ուռ.
Горбушка գ. ի. եղը կամ շուրԹն Հացի:
Горбъ գ. ա. ուռուցանդ ողնի, կոր Թիկանց, կորուԹիւն:
Горбыль գ. ա. տախտակ սղոցեալ 'ի չորից կոպճանց դերանի:
Горделивецъ ᵻ гордецъ.
Горделиво ᵻ гордо.
Горделивость գ. ի. ՀպարտուԹիւն, դոռոզուԹիւն, մեծապանծուԹիւն:
Горделивый ᵻ гордый. (դոռոզ:
Гордецъ գ. ա. այր Հպարտ, մեծամիտ,
Гордиться բ. յ. Հպարտանալ, մեծամտիլ. պանծալ. պարծիլ,
Гордо տ. յպարտուԹ, յոխորտանօք.
Гордость գ. ի. ՀպարտուԹ, մեծամտուԹ, անձնպարտանուԹիւն:
Гордъ գ. ա. դերանդատի (ծոռ ֆոխ):

Гордый ж. հպարտ, մեծամիտ, մեծասպան, դոռոզ, վեհ, յոխորտ:
Гордыня ф гордость.
Гордѣть բ. հ. հպարտանալ:
Горе գ. հ. վիշտ, անձկութիւն, տառապանք. չարիք, վտանգ. ցՀ. վայ, աւաղ, ափսոս:
Гореваніе գ. հ. մորմոքումն, մորմոք:
Горевать բ. հ. մորմոքիլ, վշտադնիլ, ցաւիլ, ցաւակիլ, թախծիլ. ափսոսալ:
Горезвонка գ. ն. ծուխակաղամբ (ԲՈՅՆ):
Горемы́ка գ. հ. այր թշուառ, տառապեալ:
Горемыкать բ. հ. կեալ ՚ի թշուառութեան:
Го́рестно տ. վշտագին, ախտագին, թախծագին:
Го́рестный ж. վշտալի, վշտադին, աղետալի, ախտալի, ցաւագին, դառն, ողբալի:
Го́ресть գ. ն. վիշտ, աղէտ, անձկութիւն, ցաւ սրտի, թախիծ, նեղութիւն:
Го́рець գ. ա. լեռնբնակ. մատիտեղէն (ԲՈՅՆ)
Горча́вка ф горчанка.
Го́речь գ. ն. դառնութիւն, համ դառն:
Горизонта́льный ж. հորիզոնական. հորիզոնական առ հորիզոնն:
Горизо́нтъ գ. ա. հորիզոն, երկրագիր:
Гори́стый ж. լեռնային, բազմալեռան:
Горихво́стка գ. ն. կարմրատուտ (ԹԱՀ):
Горицвѣ́тъ գ. ա. համառիւռ (ԲՈՅՆ):
Го́рка գ. ն. լեռնակ, բլուր. անառակ ինչ ՚ի զովասպարսուց:
Горла́нить բ. հ. կոկորդալի դոչել. աղաղակիլ կամ երդել բարձրաձայն:
Горле́нокъ գ. ա. ձադ տատրակի:
Го́рликъ գ. ա. տատրակ (ԱՓՈՒՆ):
Го́рлица գ. ն. տատրակ (ԷՔ):
Го́рло գ. հ. վող, խռչափող, ըմբան. բերան անօթոյ. пищепріемное - որկր. дыхательное - շնչափող:
Горло́вина գ. ն. բերան հրաքուղի լերանց, անդնդոց ևայլն:
Го́рпецъ գ. ա. անօթ կաւեղէն, պոյտ:
Горля́нка գ. ն. դղումն երկայնափող. թոքանոց:
Горни́ло գ. հ. հալոց:
Го́рница գ. ն. սենեակ. տանիք:
Го́рничная գ. ն. նաժիշտ, աղախին:
Го́рничный ж. սենեկի, սենեկական:
Го́рній ж. բարձր, վերին. երկնային:
Горноста́й գ. ա. աքիս սպիտակ:
Горнъ գ. ա. հնոց, հալոց, բովք, հրահալոց, բուրայ. վող ինչ առատահնչիւն:
Го́рный ж. լեռնական, լեռնային. լեռնագնակ. մետաղագործութեան, հանքագործութեան. -ное масло բարաճիւթ - ная мята կատուախոտ:
Го́рняя գ. ն. լեռնակողմն. երկինք, բարձունք, օթեւան երջանկաց,
Городни́чество գ. հ. քաղաքապետութիւն:
Городни́чій գ. ա. քաղաքապետ:
Городовы́й ж. քաղաքական, քաղաքային:
Городскі́й - ской ф городовый.
Го́родъ, Նպ - докъ գ. ա. քաղաք. փոխ. բնակիչք քաղաքի:
Горожа́нинъ - жка գ. ա. ն. քաղաքացի:
Горожéніе գ. հ. յանկիլն, յանկարծատեղն:
Гороко́пъ գ. ա. հանրահան, ախտահատ:
Гороско́пъ գ. ա. աղեթաթք:
Горо́ховникъ գ. ա. բոյս սիսեան:
Горо́хъ գ. ա. սիսեռն, ոլոռն:
Горо́шина գ. ն. սիսեռահատ:
Горо́ховый ж. սիսեռի. սիսեան:
Го́рочка գ. ն. լեռնակ, բլրակ:
Го́рскій ф горный.
Горста́ть բ. Ն. բռամբ առնուլ:
Горсть գ. ն. բուռն, կուժ. ասկառաթիւ ինչ, բուռն մի:
Горта́нный ж. որկորեայ, որկորոյ. հա(դագային)
Гортанобъ́ѣсіе գ. հ. որկորաժեռութիւն:
Горте́нсія գ. ն. բոյս ինչ դեղեցկածաղիկ:
Горта́нь գ. ն. որկոր, ըմբան, խռչափող. քիմք:
Горуши́ца ф горчица.
Горча́къ գ. ա. ջրասպղեղ:
Горча́нка գ. ն. բոզ, Հինեմեան (ԲՈՅՆ):
Горче - рше ж. դառնագոյն:
Горчи́ца գ. ն. մանանեխ: (խոյ:
Горчи́чникъ - ница գ. ա. աման մանանեխ
Горше́чникъ գ. ա. բրուտ, կաւագործ. վաճառօղ խեցեղէն անօթոյ. (պոյտ:
Горше́чный ж. պրուտան. վեր՚ա
Го́ршій ж. ամենագործան. ամենաչար:
Горшо́къ - шекъ գ. ա. պոյտ, բզուզ

плавленный, բուխակ:
Го'рькій ած. դառն, դառնահամ. աղէտալի, թշուառ: (ին:
Го'рькнуть բ. չ. դառնանալ, դառնահա-
Го'рько տ. դառնապէս. ողբով, վշտագին:
Горькова'тый ած. սակաւ ինչ դառն:
Го'рькость գ. ե. դառնութիւն:
Горѣ տ. 'ի վեր, 'ի բարձունս:
Горѣ'лки ի տեսակ ինչ խաղողոյ:
Горѣ'лый ած. այրեալ, կիզեալ:
Горѣ'ніе գ. չ. այրուածն, կիզումն:
Горѣ'ть բ. չ. այրիլ, կիզանիլ. տալ ղէշյ. ղգալ ղտոտ. անձկալ. վհատիլ, տենչալ: (ղութիւն:
Горю'честь գ. ե. այրողականութիւն, կիզանո-
Горю'чій ած. կիզանալու, դիւրավառ:
Горя'честь տ горячность.
Горячи'тельный ած. ջերմացուցիչ:
Горячи'ть բ. ն. ջեռուցանել, ջերմացուցանել: - ться. ջեռանիլ. ղայրանալ:
Горя'чій ած. ջերմ. տաքացեալ. ցասմնատ, բարկացող. կաթողիկ, եռանդալի:
Горя'чка գ. ե. հրատապնապ տենդ:
Горя'чность գ. ե. եռանդն, սէր, յոր-դեռանդն, խանդաղատանք:
Горячо' տ. ջերմագին, ջերմ. բորբոքուածք. ջերմաջերմ, ջերմեռանդն:
Го'спиталь գ. ա. հիւանդանոց, անկեղանոց: - льный հիւանդանոցի:
Господи'нъ գ. ա. տէր, իշխան, տանուտէր, կալուածատէր:
Госпо'дскій ած. տէրունական. տիրական, տանուտեառն - ски տ. տիրապաշտ, տիրապետ:
Госпо'дство գ. չ. տէրութիւն, իշխանութիւն, թագաւորութիւն, տիրապետութիւն - ваніе գ. չ. տիրապետումն:
Госпо'дствовать բ. չ. տիրապետել, տիրել, իշխել. յընդհանուր դործածութեան լինիլ: (ող, իշխող:
Госпо'дствующій ած. տիրապետող, տի-
Госпо'дь գ. ա. Տէր, Պատուական. թագաւոր:
Госпожа' գ. ե. տիրուհի, տիկին, մեծուհի
Госпожи'нки գ. ա. յ. երկեօթնեկեան պահք յառաջ քան զվերափոխումն ածնի:
Гостепріи'мный—чивый ած, հիւրընկալ, հիւրասէր, հիւրընկալու:
Гостепріи'мство գ. չ. հիւրընկալութիւն հիւրասիրութիւն, հիւրասիրասէր:
Гости'ная գ. ե. հիւրանոց, սենեակ վերհիւրոց:
Гости'нецъ գ. ա. պարգև, ընծայ:
Гости'ница գ. ե. պանդոկ, հիւրանոց:
Гости'ть բ. չ. հիւր լինիլ, հիւրանալ, կեալ 'ի տան ուրուք իբրև հիւր:
Гость - тья գ. ե. հիւր, հրաւիրեալ. օտարական, եկուոր, նորեկ:
Госуда'рскій ած. պատ" թագաւորի, թագաւորական:
Госуда'рственный ած. պետրունի, պետրունական, տէրութեան, թագաւորութեան:
Госуда'рство գ. չ. թագաւորութիւն, տէրութիւն: - ваніе թագաւորելն:
Госуда'рствовать բ. չ. թագաւորել:
Госуда'рыня գ. ե. թագուհի, տէրուհի, մեծուհի, իշխանուհի:
Госуда'рь գ. ա. թագաւոր, պետրոյ. տէր, իշխան, իշխանաղն:
Готи'ческій ած. գոթական (ճարտ):
Готова'льня գ. ե. պահարան կամ պատեանք զանազան գործեաց:
Гото'вить բ. ն. պատրաստել, հանդիպել, կազմել. եփել. -ться բ. յ. պատրաստիլ. եփիլ:
Готовле'ніе գ. չ. պատրաստութիւն. հանդերձումն. հանդերձանք. —ленный ած. պատրաստել, հանդերձեալ:
Гото'вность գ. ե. պատրաստականութիւն, պատրաստութիւն, յօժարութիւն:
Гото'во տ. պատրաստ. վաստրաստ է, աւարտեալ է:
Гото'вый ած. պատրաստ, պատրաստեալ. համաձայն, յօժար, յօժարամիտ:
Гофма'шалъ գ. ա. հոփմարշալ, պալատական առաջնանաւոր երդողդ կարգի:
Гофме'йстеръ գ. ա. պալատապետ:
Го'шпиталь տ госпиталь
Гоще'ніе գ, չ. կեալն իբրև հիւր 'ի տան ուրուք, լինելն 'ի հիւրութեան:
Грабе'жъ գ. ա. յափշտակութիւն, կողոպտումն
Граби'на գ. ե. կաղամախի, բարտի:
Граби'тель գ. ա. յափշտակիչ, կողոպտիչ, դերծիչ - скій ած. յափշտակողական:

Граби́тельство ✻ грабежъ.
Гра́бить Б. Н. յափշտակել, կողոպտել, գերծել. տրմկել, տրմկաւ ՝ժողովել.
Грабле́ніе Գ. Հ. կողոպտումն, յափշտակումն. ժողովելն տրմկաւ, տրմկելն.
Гра́бли Գ. Ե. յ. տրմուկ.
Грабе́ръ Գ. Ա. վորագրող (՚ի վերոյ Ջեռագիր)
Гравила́ть Գ. Ա. մռշալ (Ջեռ): (Ջեռ:
Гравирова́ніе Գ. Հ. վորագրումն (՚ի վերոյ
Гравирова́ть Բ. Ն. վորագրել (՚ի վերոյ Ջեռ):
Гравиро́вка Գ. Հ. վորագրումն. պատկեր վորագրեալ.
Гравю́ра Գ. Ե. պատկեր վորագրեալ.
Гради́рь ✻ садовникъ.
Гра́дина Գ. Ե. կարկատհատ:
Градирова́ть Բ. Ն. ցնդելով ՚ի շոգի առատկացուցանել զաղաջուրն:
Градожи́тель Գ. Ա. քաղաքացնակ:
Градонача́льникъ Գ. Ա. քաղաքապետ: - льство քաղաքապետութիւն:
Градоотво́дъ Գ. Ա. կարկատան, գործիք, որով ՚ի բաց ցրտին կարկատքեր ամպք:
Гра́дскій Ած. քաղաքական, քաղաքային. որ գայնի ՚ի քաղաքի:
Гра́дусникъ ✻ термометръ.
Гра́дусъ Գ. Ա. աստիճան. չափ:
Градъ Գ. Ա. քաղաք. վոտ. բնակիչք քաղքի. կարկուտ:
Граждани́нъ - нка Գ. Ա. Ե. քաղաքացի. քաղաքացնակ. անդամ քաղաքական հասարակութեան:
Граждане́кій Ած. քաղաքական:
Граждане́ственность Գ. Ե. քաղաքացի կրթութիւն:
Граждане́ство Գ. Հ. քաղաքականութիւն. քաղաքացի դոյն. քաղաքացիք:
Гракать Բ. Հ. ձայնել ագռաւաւ, արձակել զձայն ագռաւաւ: (դուռաւոյց:
Грамма́тика Գ. Ե. քերականութիւն, լե-
Грамматикъ Գ. Ա. քերական, քերթող. դրամմատիկոս:
Грамматі́ческій Ած. քերականական. - ски Տ. քերականօրէն, ըստ կանոնի քերականութեան:
Гра́мота Գ. Ե. գրագիտութիւն. հրովարտակ, հրամանագիր աբբայի. կոնդակ. նամակ թագաւորաց առ միմեանս:
Гра́мотный - тѣй Ած. գրագէտ:
Гранаде́ръ Գ. Ա. զինուոր բարձրահասակ:
Грана́та Գ. Ե. ռումբ լցեալ վառօդիւ և հոտոտօք երկաթի: (սիկ, ամէթուս:
Грана́тъ Գ. Ա. նռուն. նռնենի. մեղր-
Гране́ніе Գ. Հ. տաշելն, անկիւնաւորելն գոհարաց: - неный Ած. տաշեալ, անկիւնաւորեալ:
Грани́ло Գ. Հ. գործի տաշելոյ զգոհարս:
Грани́льщикъ Գ. Ա. տաշող գոհարաց:
Грани́тный Ած. բազկացեալ ՚ի հատաքարէ. հատաքարի:
Грани́тъ Գ. Ա. հատաքար: (զգոհարս.
Гра́нить Բ. Ն. տաշել, անկիւնաւորել
Грани́ца Գ. Ե. սահման, կոպար, եզր. չափ:
Грани́чить Բ. Հ. սահմանակից լինել:
Грани́чный Ած. սահմանի:
Гра́шникъ Գ. Ա. իր բազմանկիւնի:
Грапъ Գ. Ա. չափ գերանոցական, հաւասար կշռոյ գարեհատի:
Грань Գ. Ե. անկիւն (գհոգոյ հայկ). սահման կոպար. սահմանանիշ. գլուխ, բաժանումն դրոց:
Графа́ Գ. Ե. տող, գիծ, խազ (ա-ղիզ) սիւն աղիւսակաց. միջոց ՚ի միջ երկուց գծից: (բերան:
Графи́нъ Գ. Ա. շիշ լայնաբեր և նեղա-
Графи́ня Գ. Ե. կամուհի:
Графи́тъ Գ. Ա. գրաւիւտ, (խառնուած ածխոյ և երկաթոյ):
Графи́ть Բ. Ն. գծել, տողել, խազել.
Графле́ніе Գ. Հ. գծումն, տողելն.
Гра́фство Գ. Հ. կամուրջ. կալուած կոմսի:
Графъ Գ. Ա. կոմս. - скій Ած. կոմսական:
Графья́ Գ. Ե. տախտակ տպագրական փորելի բևեռօք, ՚ի վերոյ որոյ գնի տպագրելն թուղթն:
Граціо́зно Ը. նազանշարժ, բաղում քաղցրութեամբ, շնորհաշուք վայելչութ:
Граціо́зный Ած. նազելի, քաղցր, վայելուչ, շնորհաշուք:
Грачъ Գ. Ա. աղգ սեւ ագռաւաւ:
Гребу́ть ✻ грести.
Гребе́нка ✻ гребень.
Гребе́ночникъ - щикъ Գ. Ա. սանտրագործ. սանտրավաճառ:
Гребе́нчатый Ած. սանտրաձև:

Треб'е́нщикъ գ. ա. գերեզման (ծաա):
Гре́бень գ. ա. սանր, սանար վշոյ ևայլն. կատար, բլուր (ևաշտոց). կարգ սրածայր լեռնակատարայ:
Гребе́цъ գ. ա. թիավար, թիաքարշ. տրմողղ, հաւաքող տրմաւ:
Гребешо́къ գ. ա. սանար վոքր:
Гребло́ - бокъ գ. չ. հարթիչ կամ հաւասարիչ գործի չափոյ ցորնոյ ևայլն:
Гребный ած. թիավարական (ձաաւի):
Гребо́къ ա гребло. թիակ 'ի խառնել ղտիղմ, ևայլն: (անուղղ:
Гре́за գ. ի. ցնորք, զառանցանք, երազ.
Грезе́ть գ. ա. կիսոյաս լինչ:
Гре́зить բ. ն. երազել, ցնորել, զառանցել, դանդաչել: - ться բ. հ. տեսանել յանուրջս:
Грезнъ ա гроздъ.
Грему́чій - мячій ած. դղրդացող, հնչգող. շառաչող. - чій камень արծաթաքար. - чая змѣя հնչաւոր օձ:
Грему́шка գ. ի. բոժոժ:
Гремѣ́ть բ. չ. որոտալ, դղրդալ, շառաչել. թնդալ. հնչել, հնչեցուցանել. դղրել, աշադինս բարբառել:
Грема́щій ած. որոտող, աշադնաձայն, մեծաշառաչ:
Гренаде́ръ ա гранадеръ.
Грести́ - гресть բ. ն. տրմսել, ժողովել տրմաւ. տեւիհանել, առ ինքն ձգել: (ապտնդ, սաթնաւի:
Гре́цкій орѣхъ. ընկոյզ. — кая губка
Гре́ча, - чиха - чуха գ. ի. ցորեան սեաւ:
Грибны́й ած. պատ" սնկոյ. սնկեայ, սրնկեղէն. կազմեալ 'ի սնկոյ. սնկաբեր: - ватый - видный ած. սնկահաճ, սրնկանմանի:
Грибъ գ. ա. սունկ:
Гри́ва գ. ի. բաշ. երկար կատար լերանց. ժայռ 'ի ծովու. - вистый ած. մեծաբաշ:
Гри́венникъ գ. ա. դրամ որ արժի ½ տասն կօպէկ արծաթոյ.
Гри́вна գ. ի. ա гривенникъ. եւս մանեակ:
Грима́са գ. ի. ծամածռութիւն, խեղաթիւրութիւն դիմաց:
Гри́фель գ. ա. լեզանեակագրիչ:
Гри́фъ գ. ա. կորձ, պատկուճ, առիւծ արծուի, դրիփոն:
Гро́бище գ. չ. (էի) դերեզմանատուն:
Гробни́ца գ. ի. մահարձան, շիրիմ, դամբարան. դերեզման, տապան:
Гро́бный, - бовый ած. դագաղի:
Гробо́вщикъ գ. ա. դագաղագործ.
Гробожи́тель գ. ա. դագաղարնակ. որդն. - бокопатель գ. ա. դերեզմանաւորդ, մեռելաթաղ.
Гробъ գ. ա. դագաղ. դերեզման. ֆոխ. մահառիճ, մահարեր տեղի: (սեայ:
Гродена́пль գ. ա. կերպաս լինչ մետաք.
Гродету́ръ գ. ա. կերպաս լինչ:
Гроза́ գ. ի. փոթորիկ. արհաւիրք, սպառնալիք. ահարկութիւն. խստաբարոյ, ահարկու, սպառնագին. խստութիւն. երկիւղ.
Гроздъ, ъц. - докъ, - дочекъ գ. ա. ողկոյզ, ձիւռ (խաղողոյ):
Грози́ть բ. ն. սպառնալ, երկեցուցանել. - ться բ. հ. սպառնալ 'ի վերայ ուրուք:
Гро́зно ած. խստիւ, սպառնալեօք. յանդուգնաբար: (աատիուի:
Гро́зность գ. ի. խստութիւն. խստամիտութիւն.
Гро́зный ած. խիստ, սպառնալի, սոսկալի, ահարկու. ահեղ, ահաւոր:
Грозя́щій ած. սպառնացող:
Грома́да գ. ի. կտակաւ. դէզ, շէղջ, մեծադիզ, հայտակաւ դիզուած կամ շինուած:
Громдола ա буздырьянъ. (ծանել:
Громи́ть բ. ն. կոտորել. աւերել, կորուսանել:
Гро́мко ած. բարձրաձայն. բարձր:
Гро́мкій ած. բարձրաձայն, մեծաձայն, սաստկաձայն. ֆոխ. աղտու, աղտոտական, վնասակար. հռչակաւոր, հանդիսաւոր, երեւելի:
Гро́мкость գ. ի. բարձրաձայնութիւն. հռչակաւորութիւն, երեւելի դէմս: (արնակեց:
Громове́рженъ գ. ա. շանթընկեց, որ
Громовы́й ած. ծագեալ յորոտանեէ. պատճառող որոտման. որոտահան. որոտանման:
Громогла́сный ած. բարձրաբարբառ. բարձրաձայն, սաստկաձայն - гла́сно ած. բարձրաձայն: (շառաչ:
Громозву́чный ած. որոտաձայն, մեծա

Громозди́ть բ. ն. դիզել, շեղջել. դնել ընդ ոտիւք զանդուղ կամ ջայլ ինչ առ ՚ի բարձրանալ:

Громозже́ніе գ. չ. դիզումն, դիզելն, շեղջելն:

Громоно́сный ած. որոտաբեր, որոտ-

Громоотводъ-молроводъ գ. ա. շանթարգել, (գործի, որ անցուցանէ շլաքն ի գետին):

Гро́мче ած. քաղ. և բարձրաձայն:

Громъ գ. ա. որոտ, որոտումն, ամպրոպ. հնդիւն. ձայն ահագին:

Гросме́йстеръ գ. ա. գլխաւոր դէտ աստիճանի նշանի:

Гроте́скъ գ. ա. պատկեր, նկար ըստ մտաց կամ ըստ քմայ նկարեալ:

Гротъ գ. ա. քարանձաւ, անձաւ, այր:

Грохота́ть բ. չ. ծիծաղել կոկորդալիր կամ բարձրաձայն. արձագանգս արձակել:

Гро́хотка գ. ի. խաչաղ ՚ի մաքրել ընձաղպս:

Гро́хотъ գ. ա. դղնդիւն, հնդիւն. կոկորդալիր կամ բարձրաձայն ծիծաղ. խաչաղ. հողմաղ շինուած յերկաթաթել:

Грошъ գ. ա. դրօշ, երկու կօպէկ դրամ ձաղրամ.-шикъ գ. յ. դրամ: (նախաս:

Грубя́тель գ. ա. ընդդիմաբան, յանդգ-

Грубя́ть-бія́нить բ. չ. յանդգնաձայնել:

Грубія́нство գ. չ. յանդգնաձայնութիւն:

Грубія́нъ գ. ա. յանդգնաձայն, ընդդիմաբան. հակառակախօս, բանակռիւ, լեզու. անհնազանդ:

Гру́бнуть բ. չ. կարծրանալ, պնդանալ. բրտանալ: (խոշոր, անարուեստ:

Гру́бо տ. տմարդաբար, խստիւ, ապտուտ:

Гру́бость գ. ի. բրտութիւն, խստութիւն, տմարդութիւն. խոշորութիւն. կարծրութիւն:

Гру́бый ած. տմարդի, բիրտ, անքաղաքաւարի. խիտ, կարծր. դժուարամարս. անարուեստ, կոպիտ. թանձր. կոշտ. անախորժ:

Грубя́ть բ. չ. խստանալ, պնդանալ, կարծրանալ. տմարդանալ, յամառիլ:

Гру́да գ. ի. շեղջ, կոյտ, դէզ. բաղմութիւն իրիք:

Груда́стый ած. լայնալանջ, լայնկուրծք:

Гру́ди գ. ի. յ. ստինք. երբուճ:

Груди́на գ. ի. երբուճ, միս կրծոց:

Груди́стый ած. մեծաստինք:

Грудни́ца գ. ի. սխտ ինչ տեսանց. և մալոշ (բոյս)

Грудни́чникъ գ. ա. տուղտ:

Грудны́й ած. լանջական, ստնդեայ, առեանց. - ной младенецъ, կաթնակիր մանուկ. ная ягода. յատնապ: (և որովայնի:

Грудобрю́шный ած. եղեալն ՚ի միջկրծոց

Грудопе́рый ած. լանջաթև.

Грудь գ. ի. կուրծք, լանջք, ստինք:

Гружа́ніе գ. չ. բեռնաւորելն:

Груздь գ. ա. տեսակ ինչ անկան:

Грузи́ло գ. չ. կապարեայ գունտ որով իմանան ղեպրութիւն ջուրց. կապարեայ դնտակք ՚ի վերոյ ցանցից:

Грузи́ть բ. ն. բեռնաւորել, դնել ղբեռնս ՚ի մէջ նաւուց. տուղել:

Гру́зкій ած. ծանր. տուղղ:

Гру́зкость գ. ի. ծանրութիւն. տուղղ դոյն:

Гру́зный ած. ծանրաբեռնեալ. ծանր:

Грузъ գ. ա. բեռն, ծանրութիւն:

Грунтова́ть բ. ն. ծածկել կամ մածուցանել առաջնանիւթիւ:

Гру́нтъ գ. ա. բուն հող, մայր հող. սկըսուած անկուածոց. առաջին նիւթ:

Гру́ппа գ. ի. հաւաքումն մարեսակ առարկայից. բաղմութիւն առարկայից միաւորեալ ՚ի պատկերի կամ յարձանի:

Грусти́ть բ. չ. տխրիլ, տրտմիլ, թախծիլ:

Гру́стно տ. տխրագին, վշտագին, թախծագին:

Гру́стный ած. թախծեալ, տրտում, տխուր:

Грусть գ. ի. անձկութիւն, թախծութիւն, տխրութիւն, տրտմութիւն:

Гру́ша գ. ի. տանձ, քարձիւն:

Грушеви́на գ. ի. տանձենի:

Грушевый ած. պատ. կամ վերբ. տանձի պատրաստեալ ՚ի տանձէ: (ձիւ:

Грушо́вка գ. ի. օղի հանդերձեալ տան-

Гры́жа գ. ի. աղիքթափութիւն, փոշտանկութիւն: - жный ած. վերբ. աղիքթափութեան. որ պիտանաւորի ՚ի բուժել զախտ փոշտանկութեան:

Гры́жевникъ գ. ա. վիշապախտ, նուխկ.

Грызе́ніе ф. с. կրծուածն, կրծելն. ուտելն կաղնւոյ և նմանեաց. խայթուածն խայթի (խոշի մաց).

Грызть բ. ն. կրծել, խածատել աստամամբ. մաշել. ուտել (գնդակն հայն). կրձտել զատամունս ’ի վերայ ուրուք. ապառնալ զբարկս. խայթել. նեղել, անհանգիստ առնել. - ться. բ. փ. կրծել, խածատել զմիմեանս. կռուիլ. առնչիլ.

Грызу́нъ - нья գ. ա. կրծող.

Грѣ́лка գ. ի. ջեռուցիչ գործի (հագուստ).

Грѣ́ніе գ. ս. ջեռուցումն.

Грѣ́тый ած. ջեռուցեալ. (ջեռնուլ.

Грѣть բ. ն. ջեռուցանել. - ться բ. յ.

Грѣхо́вный ած. մեղանչական, մեղսական.

Грѣхово́дникъ գ. ա. մեղսածու, մոլորեցուցիչ, գայթակղեցուցիչ.

Грѣхо́водничать բ. ս. մեղուցանել, գայթակղեցուցանել պատրել.

Грѣхолю́бецъ գ. ա. մեղասէր.

Грѣхъ գ. ա. մեղք, յանցանք, յանցառածք, օրինազանցութիւն. վնասանք, վրիպակ. պակասութիւն. ֆոխ. դժբաղդութիւն, ձախորդութիւն. մեղքն, անիրաւացն ի.

Грѣхотво́рникъ - творъ - рецъ գ. ա. մեղսագործ, մեղսարար. մեղանչող.

Грѣхотво́рство գ. ս. մեղսագործութիւն, մեղսարարութիւն.

Грѣхопаде́ніе գ. ս. մեղանկութիւն, անկումն ’ի մեղս, սպառնալրանազանցութիւն, օրինազանցութիւն.

Грѣше́ніе գ. ս. մեղանչումն.

Грѣши́ть բ. ս. մեղանչել, զանցանել ընդդէմ սպառնալրանաց.

Грѣ́шникъ գ. ա. մեղաւոր, մեղուցեալ, յանցաւոր. - шничій ած. մեղաւորի.

Грѣшо́ տ. մեղք ի. ֆոխ. անիրաւացն ի.

Грѣ́шный ած. մեղաւոր, յանցաւոր, մեղսապարտ. մեղանչական.

Гря́да, ҂щ. - дка գ. ի. ածու, ակօսամէջ.

Граду́щій ած. հանդերձեալ, ապառնի, ապագայ, գալոց.

Грязни́ть բ. ն. աղմտել, աղտեղել. - ться բ. յ. ցեխոտիլ, աղմտիլ.

Гря́зно տ. աղմտուած. անմաքրաբար.

Гря́зность գ. ի. աղմտուած, ցեխաուտիք. աղտեղութիւն, անմաքրութիւն. (լինչ.

Гря́знуть բ. ս. խրիլ ’ի տիղմ կամ յայլ

Грязный ած. աղմտուած, ցեխոտ, աղմտալից. աղտոտ, անմաքուր.

Грязнѣ́ть բ. ս. աղմտիլ, ցեխոտիլ.

Грязь գ. ի. տիղմ, ցեխ. կղկղանք երկաթի.

Гря́нуть տ. греметь.

Гря́нуться բ. յ. յանկարծ թնդմամբ անկանիլ ’ի վայր.

Грясти́ բ. ս. (եմ) գնալ, երթալ. գալ, հասանիլ. դիմել.

Гу́ба գ. ի. շուրթն. (եմ) ատամնդ. անկատնաման բուսուած ’ի վերայ ծառոյ.

Губа́ գ. ի. փոքրիկ խորշ ծովու.

Губа́стый ած. մեծաշուրթն, հաստաշուրթն.

Губерна́торъ գ. ա. նահանգապետ. - рша գ. ի. նահանգապետուհի. - рскій ած. նահանգապետական. - рство. գ. ս. նահանգապետութիւն.

Губе́рнія գ. ի. նահանգ, գաւառ.

Губе́рнскій ած. նահանգական.

Губи́тель-льница գ. ա. ի. կործանիչ, սատակիչ, կորուսիչ, աւերիչ. ժանտ.

Губительный ած. կործանիչ, մահաբեր, սատակիչ.

Губи́тельство գ. ս. կործանումն, սատակումն. կործանիչ, սատակիչ գոլն.

Губи́ть-погубить բ. ն. սպանանել, աւերել. կորուսանել, սպանանել. քամբաղդ առնել. ծախել, ընդ վայր կամ անօգուտ ’ի կիր ածել (ասի ղնոմանոցէ).

Гу́бка գ. ի. սպունգ, սամնուկ, ամպ.

Губкова́тый-бчатый ած. սպունգանման, սպունգային, ծակոտկէն որպէս զսպունգ.

Губный ած. շրթանց, շրթնական.

Гувернёръ - нантка գ. ա. ի. մանկավարժ, դաստիարակ մանկանց.

Гугни́вость գ. ի. թլուաութիւն.

Гугни́вый ած. թլուաս, թոթովախօս.

Гугнивѣ́ть բ. ս. թլուաթանալ.

Гудо́къ գ. ա. նուագարան լինչ եռաղն.

Гудѣ́ть բ. ս. ղողանջել.

Гужъ գ. ա. հաստ պարան. օղակ ’ի փոկոյ.

Гу́зка գ. ի. ձեռոյք թռչնոց.

Гукъ գ. ա. խուլ կամ խաւն ձայն.

Гу́лить б. н. դադել։
Гулъ գ. ա. խաղ ձայն, բամբիւն, թըն-դիւն. արձագանգ։
Гульба́ գ. ի. զբօսանք. պարապուել։
Гульби́ще գ. չ. տեղ զբօսանաց, զբօ-սարան. -щный ած. զբօսարանի։
Гу́льденъ գ. ա. դրամ հինչ։
Гулю́чка գ. ի. յ. սարքախաղ, սաքըն։
Гуля́вица գ. ի. հազար տերեւուկ (բոյս)։
Гуля́ка գ. հա. զբօսատեաց, զբաստրիա-կեաց. անառակ. վատնիչ։
Гуля́ніе գ. չ. զբօսանք. Հեւմելքը. Հանդէս։
Гуля́ть բ. չ. զբօսնալ, Հեւմել, շրջա-գայել. ուրախանալ։
Гуля́фъ ա. шиповникъ.
Гуме́нникъ գ. ա. վայրի սագ. տեղի շուրջ գիւղատեղեաւ, ուր դնեն զբաղդս կամ գինապարզս արմտեաց։
Гуме́нце գ. չ. խուղեալ տեղի ՚ի վերայ գլխոյ ձեռնադրելոց ՚ի հոգևորակա-նութիւն։ -щикъ գ. ա. վերակացու կալի։
Гу́мми ա. камедь։
Гу́мми-арабика գ. ի. կաղ։ (դեղին
Гуммигу́тъ գ. ա. Հնդկաստեղն, Հնդիկ։
Гуммила́къ գ. ա. դանձ խիժ, լայբա։
Гумно́ գ. չ. կալ։
Гуны, -нь ա. квитъ։
Гуньба́ գ. ի. կորնիկան (բոյս քաշկիճան)։
Гуня́вый ած. Հաղստ, Հնոտի։
Гунявѣть բ. չ. Հաղստիլ, Հնոտանալ։
Гу́рія գ. ի. յուրի։
Гуртовы́й ած. միասին, կուտակուած (ոչ պաճուճեալ կամ զգենեալ տպաւոյց). կա-ցուցեալ ՚ի վերայ Հօտին (Հովիւ)։
Гурто́мъ ած. ՚ի միասին, կուտակուած։
Гуртъ գ. ա. երամ, խաշն (անասնոց, նաև մարդոյ). քանդակ ՚ի վերայ եղերաց դրամոց։
Гурьба́ գ. ի. խուռն բազմութիւն. երամ։
Гуса́къ ա. ливеръ. ոտից սագ։ (բոյս)։
Гуса́ръ գ. ա. դուսար (պետակ ինչ հեծելազ-գի).
Гуса́рь գ. ա. սադարած։
Гу́сеница գ. ա. Թրթուր։
Гусе́нокъ գ. ա. ձագ սագու։
Гуси́ный ած. սագու. -ная лапка, մխրա-Թեւլուկ, սերեխ. -ная нажить սագա-վիաւոր (բոյս)։
Гу́сли գ. ի. յ. սաղմոսարան, տաւիղ։
Гусли́стъ — ляръ գ. ա. սաղմոսերգու. խաղացող ՚ի վերայ սաղմոսարանի։
Густи́ть բ. ն. խտացուցանել, Թանձրա-ցուցանել, հոծել։
Гу́сто տ. խիտ, Թաւ, Թանձր։
Густота́ գ. ի. Թանձրութիւն, հոծութիւն. խը-տութիւն, Թաւութիւն։ (բանաձ, հոծ։
Густы́й ած. խիտ, Թաւ, Թանձր, Թանձ-
Густѣть բ. չ. Թանձրանալ, խտանալ։
Гу́сыня գ. ի. էգ սագ։
Гусь գ. ա. սագ. համաստեղութիւն հինչ։
Гуся́тина գ. ի. միս սագու։
Гуся́тникъ գ. ա. վարիչ սագուց. սա-դաւաճառ։
Гуся́тня գ. ի. սագանոց, սագաբուն։
Гусячій ա. гусиный։
Гутей գ. ա. սերկևիլ։ (յատակինք
Гу́ща գ. ի. դեղա, մրուր. Ջնացուած, Гущани́къ գ. ա. անօթ, յորում պա-հեն դեղերս։
Гуще ած. բ. Թանձրագոյն. Թաւագոյն։
Гущеніе գ. չ. խտացուցումն. Թանձ-րացուցումն։
Гуя́ва գ. ի. ծառ հինչ։ (տե։
Гюйсъ գ. ա. դրօշակ միոյ ՚ի կայմից նա-

Д.

Да հն. այո, ատուդիս, յիրաւի, ար-դարև. և, բայց, իսկ, դե։
Дабы շ. դե, քանզե, իբր դե, որպէս դե։
Даваніе գ. չ. տալն, տուրք, տուչութիւն։
Давать - дать բ. ն. տալ, շնորհել. հա-Հիլ, Թոյլ տալ, Թոյլատրել. դնել, օրինադրել, կարգադրել. բերել, բեր-ել լինել. հատուցանել. տալ դեղն. վոխ տալ։
Давило (հիւ) ա. гнетъ։ Հմլելոյ.
Давильня գ. ի. հնձանահարկ. տեղի Давильщикъ գ. ա. հնձանահար, Հմլող.

Давить б. н. սեղմել, ճնշել. ճմլել. հղձուցանել, խեղդել. ֆոխ. նեղել. հարատահարել. ղդալ ղճմլումն ’ի սրտի: -ться б. յ. հղձնուլ, խեղդիլ. ինքնահնձղձ լինել. ֆոխ. չտիտղանոյ ժլատանալ. б. ի. սեղմուիլ, ճմլուիլ լինել:

Давича ſ. ատիտ մի յառաջ:

Давишній ած. ատիտ մի յառաջ եղեալ. պատահելի լինչ:

Да́вка գ. ի. սեղմումն. ճմլումն. նեղուածք. ևս դրծի լինչ հիւանդոյ: (ձուցումն:

Давле́ніе գ. չ. սեղմումն, ճնշումն. հեղ-

Да́вній - нишній ած. բաղմաժամանակեայ, հին, հինօրեայ, վաղնջական, վաղեմի: (’ի վաղնջուց:

Давно́ ſ. ’ի վաղուց, ’ի հերուն հետէ,

Да́вность գ. ի. վաղեմութիւն, վաղնջականութիւն, հնութիւն. տատնատեայ հնութիւն ըստ օրինաց. (բերան նկար:

Дагеротѝпъ գ. ա. լուսանկար, դագե-

Да́же ſ. մինչև, նաև, այլ և, անգամ, մինչև անգամ, մինչ ըղն:

Да́кать б. չ. տատրանալ, այծ տանչ:

Да́ктиль գ. ա. տաղն (չափ ինչ ոտն.) -лическій տաղնական, յօրինեալ ’ի տաղանդ:

Дале́кій ած. հեռի, հեռաւոր, բացակայ:

Далеко́ ſ. հեռի. հեռի է. դժուար է.

Далма́тикъ զգեստ լինչ, զոր կայսերք առաջ զգենուն յօծանելն:

Даль գ. ի. հեռաւորութիւն. հեռաւոր առարկայք ’ի նկատ:

Да́льній ած. հեռաւոր, բացակայ, հեռի. որ ընդդէմ կամ անբևեռի լինի ’ի նկատս. հեռաւոր (պղծոխն):

Дальновѝдецъ գ. ա. հեռատես, աչալուրջ, նախատես, նախեմտոց:

Дольновѝдность գ. ի. հեռատեսութիւն, աչալրջութիւն, կորովութիւն աչաց կամ մտաց:

Дольновѝдный ած. հեռատես, աչալուրջ, նախատես, կորովամիտ:

Дольность գ. ի. հեռաւորութիւն, բացակայութիւն:

Да́льный ա дальній.

Да́ма գ. ի. տիկին, տիրուհի, բամբիշ, մեծուհի. մի ’ի շորից տեսակաց խաղալի թղթոց յորոց վերայ նկարեալ է պատկեր կնոջ. Թագուհի անուանեալ քան յաղեւսակախաղն:

Дамба գ. ի. ծովամիմեայ ամրապատակ:

Да́мскій ած. տիկնական, տիկնոջ, կնասյն:

Да́нная գ. ի. կալուածագիր, տուեալ յատենական տեղւոջէ վասն տիրելոյ անշարժ կալից:

Да́нникъ - ница գ. ա. ի. հարկատու.

Да́нный ած. տուեալ, պարգեւեալ, շնորհեալ. տուեալ կամ պայմանեալ քանակութիւն: - ное կամ - ныя գ. չ. յ. հանգամանք, յորոց վերայ հիմնի եղրակացութիւնն:

Данти́стъ գ. ա. ատամնաբոյժ, ատամնահան, բժիշկ ատամնացաւոց:

Да́нщикъ գ. ա. հարկաժողով:

Дань գ. ի. հարկ:

Даре́ніе գ. չ. պարգեւումն, ընծայումն, պարգեւատրութիւն, շնորհումն:

Даре́ный ած. պարգեւեալ, ընծայեալ:

Дари́тель գ. ա. պարգեւիչ:

Дари́ть բ. ն. պարգեւել, ընծայել, շնորհել, պարգեւատրել, ձօնել: (պրատ:

Дармоѣ́дъ գ. ա. ձրիակեր, դատարկա-

Дарова́ніе գ. չ պարգեւումն, շնորհումն. տուրք, ձիրք, շնորհ:

Даро́ванный ած. պարգեւեալ, ընծայեալ, շնորհեալ. (պարգեւատու:

Дарова́тель գ. ա. պարգեւող, ընծայող.

Дарова́ть բ. ն. պարգեւել, ընծայել, բաշխել, շնորհել. (ձեռնուէ

Дарови́тость գ. ի. շնորհալի դրդի առատ

Дарови́тый ած. շնորհալի, ոգեւոր. առատաձեռն, առատ:

Даровы́й ած. բաշխեալ, պարգեւեալ.

Да́ромъ ſ. ձրի, անվարձ, ձրիաբար. թէ սկսի. ’ի հայեցեալ յայն. ’ի զուր:

Дароно́сецъ գ. ա. (եկ) վերաբերող, նուէրբերեր. քահանայ որ տանէ զտուրբ թագուհին առ հիւանդն:

Дароно́сица գ. ի. մատնատուէ.

Дароноше́ніе ընծայաբերութիւն, նուէրբեր.

Дароприноше́ніе գ. չ. վերաբերութիւն, նուիրատուութիւն:

Да́рственный ած. տուեալ ’ի պարգեւ, պարգեւական, ընծայական.

Да́рствовать ա даровать.

Да́ръ ґ. м. պարգև, ընծայ, նուէր. տուրք. ողորմութիւն. ձիրք, շնորհք. святые дары, մարմին և արիւն Քրիստի.
Да́тель м. даятель.
Да́тельный надежъ, տրական հոլով.
Да́ть 1м. է. давать. (դաստակերտ.
Да́ча ґ. է. տուչութիւն. բաժանումն. վարձ.
Дая́ніе ґ. չ. տուրք, պարգև, նուէր.
Дая́тель ґ. м. (եվ) տուող, տուիչ.
Даю́щій ած. տուող.
Два թ. երկու. два два երկու երկու.
Двадеся́ть м. двадцать.
Два́дцатигранникъ ґ. м. քսանանկիւն.
- лѣтіе ґ. չ. քսանամեայ ժամանակ.
- лѣтній ած. քսանամեայ, քսանամայ.
- сторонникъ ґ. м. քսանանիստ, քսանադիմի, քսանակողմն. - угольникъ ґ. м. քսանանկիւն.
Двадца́тый թ. քսաներորդ.
Два́дцать թ. քսան.
Двадцатью տ. քսանկից.
Два́жды տ. երկիցս, երկու անգամ.
Двападеся́тый м. двѣнадцатый. (պահ.
Две́рникъ ґ. м. (եվ) դռնապան, դռնաց.
Две́рный ած. դրան. դռնային.
Две́рь ґ. է. դուռն. վարագոյր ի վերայ դրան. - царскія двери. վարագոյր առաջի սեղանոյ. դրունք սեղանոյ.
Дви́ганіе ґ. չ. շարժումն. շարժեցն.
Дви́гатель ґ. м. շարժիչ, շարժող. շարժիչ զօրութիւն - льный ած. շարժողական.
Дви́гать - нуть է. ն. շարժել ի տեղ. շարժել. (եվ) աշխատ առնել. շարժել ի խոտորել. - ться է. չ. շարժիլ.
Движе́ніе ґ. չ. շարժողութիւն, շարժումն, շարժ. շրջան, պտոյտ. յուզումն. դիպ. խոտորութիւն.
Дви́жимость ґ. է. շարժականութիւն. շարժական կայք. - мый ած. շարժական. շարժուն. շարժեալ, տիրապետ.
Двинутый ած. շարժեալ (ի թեղուկ).
Дви́нуть - ться м. двигать - ться.
Двое թ. երկոքեան, երկոքին, երկու, երկուք. на - յերկուս, երկիցս. въ — կրկին, երկիցս, երկապատիկ.
Двоебра́чный ած. կրկնապսակ.
Двоезначе́ніе м. двусмысленность.
Двократно տ. երկիցս, կրկնակի, երկապատիկ.
Двоже́нецъ ґ. м. երկամուսին, այր մարտ յերկրորդ ամուսնութիւն առ կնոդանութեամբ առաջին կնոջն.
Двократный ած. կրկին.
Двое́ніе ґ. չ. երկաւորութիւն, երկապատկելն բաժանելն յերկուս մասունս. կրկին թողութիւն.
Двоето́чіе ґ. չ. երկկէտ. վերջակէտ.
Двои թ. զոյգ. զուգաւոր. (ևաղնոց.
Дво́йка ґ. է. զոյգ, երկու. երկակին (խապ.
Дво́йни ґ. հ. յ. երկուորեակք.
Двойни́чникъ ґ. м. մին յերկուորեկից.
Двойный ած. կրկին. կրկնապատիկ. երկապատիկ (ընդ) երկդիմի (ընդպա). կրկնաթոր (ոչ նապն).
Дво́йня ґ. է. զոյգ, կրկնակ, զուգաւոր.
Дво́йственность ґ. է. երկդիմութիւն, երկու դոլն.
Дво́йственный ած. երկդիմի. երկու.
Двои́ть է. ն. կրկնապատկել, երկապատել, երկապատիկել. կրկին թողել. կրկին հերկել.
Дво́ица ґ. է. զոյգ.
Двойча́тка ґ. է. երկու կապկնիք կամ այլ պտուղք միացեալք.
Дворе́цкій ած. սուդ ծառայ, վերակացու սեղանոյ և ծառայից. (պարանք.
Дворе́цъ ґ. м. պալատ, արքունիք, ա-
Дво́рникъ ґ. м. պահապան պատհի, դռնապահ.
Дво́рня ґ. է. հ. ծառայք (պահի).
Дворня́га, - пяшка ґ. է. շուն պատհի.
Дворо́вый ած. տրուկ ծառայող ի տան իշխանի. ընտանի, անտիան (ևաչ. հայն)
Дворцо́вый ած. վեր. պալատի. պալատական, արքունական.
Дво́ръ ґ. м. արքայազունք, պալատականք. թագաւոր և խորհրդականք նր. պատ, գաւիթ. տուն.
Дворяни́нъ ґ. м. ազնուատոհմ, ազնուական, ազնիւ. - нка ґ. է. ազնուհի, կին ազնիւ.
Дворя́нскій ած. ազնուական.
Дворя́нство ґ. չ. ազնուականութիւն, ազնուութիւն. ազնուականք.
Двоюродный братъ հօրեղբօրորդի, մօր-

երեքօրեայ։
Двоя́кій ած. *երկտեսակ, կրկնատեսակ, երկկերպ. կրկին. երկապատիկ, երկմասն*։
Двоя́ко տ. *կրկնատեսակ. յերկուս մասս*։
Двоя́кость գ. ի. *երկապատութիւն. երկտեսակ գոլն*։ (*երկդէմեան*։
Двувёрхій ած. *երկծայր, երկգագաթի*,
Двувершо́нный ած. *երկգագաթին, երկբարձունք*։
Двугла́вый ած. *երկգլուխ, երկգլխեան*։
Двугодова́лый ած. *երկամեայ*։
Двуго́рбый ած. *երկսապատոյն*։
Двудне́вный ած. *երկօրեայ*։
Двузу́бый ած. *երկատամն, երկժանի*։
Двукопе́чный ած. *երկսայրի, երկծայր*։
Двукопы́тный ած. *Համեմահերձ*։
Двукры́лый ած. *երկթևեայ, - թևեան*։
Двули́стникъ գ. ա. *երկտերև* (*բոյս*)-*տնկ երկտերևեան*։
Двули́чіе ո лицемѣріе. (*ծաւոր*։
Двули́чный ած. *երկդէմի, երկդէմ. կեղ*-
Двулётній ած. *երկամեայ*։
Двумѣ́стный ած. *երկտեղի* (*կառք ևայլն*),
Двумѣ́сячный ած. *երկամսեայ*։
Двуно́гій ած. *երկոտանի, երկոտնեայ*. - *ножный*. ած. *երկոտն*։
Двупа́лый ած. *երկմատն, երկմատնեայ, երկմատի* (*առ ընկոյզս*)։
Двупо́лый ած. *երկսեռ, արուէգ*։ (*ղուկ*։
Двуру́кій - чный ած. *երկձեռն, երկբա*-
Двусло́жный ած. *երկվանկ*։
Двусмы́сленность գ. ի. *երկդիմութիւն, երկսայրութիւն*։
Двусмы́сленный ած. *երկսայրի*։
Двусна́стный ո *двуполый*. (*տարր*։
Двустихі́йный ած. *երկակենցաղ. երկ*-
Двусти́шіе գ. չ. *երկտող ոտանաւոր*։
Двусто́пный ած. *երկչափական* (*ոտն*)։
Двуутро́бка գ. ի. *պարկաւոր, երկսրտվէժն* (*ջրասոյնի ինչ*)։
Двухъэта́жный ած. *կրկնայարկ, երկհարկ, երկատաձեան*։
Двуцвётный ած. *երկգոյն*։
Двучи́сленный ած. *երկթիւ. երկեակ*։
Двучле́нный ած. *երկանդամ. երկթիւ*։
Двуязы́чный ած. *երկլեզու. կեղծաւոր*։
Двѣ ա. ի. *երկու*։
Двѣна́дцатый ա. պ. *երկոտասաներորդ*։
Двѣна́дцать ա. *երկոտասան*։
Двѣ́сти ա. *երկերիւր, երկու հարիւր*։
Дебе́льій ած. *հաստ, Համձր. պարարտ*։
Дебрь գ. ի. *ձոր, խորաձոր*։
Дебютъ գ. ա. *առաջնախաղ* (*պէքսոնի*)։
Де́верь գ. ա. *տագր*։
Девеси́лъ գ. ա. *կղմնխս* (*բոյս*)։
Деви́зъ գ. ա. *նշան ապգատոհմութեան, խորհրդաւոր բան կամ նշան 'ի վէր կնքոյ*։
Девяно́сто ա. *ինսնասուն, - тый ինսնասներորդ*։
Девятерикъ գ. ա. *չափ լինն չեռվերկիցս*։
Девятери́цею տ. *ընդիցս, ընդապատիկ*։
Девятины գ. ի. յ. *ինսնօրեք, առ Հայս ևօթնօրեք ընդհեղեալ*։ (*ինսնամեան*։
Девя́тка գ. ի. *իննտակն Համուղի խաղալոյ*,
Девять ա. ա. *ինն. - тый պ. ինսներորդ*։
Девятьнадцатый ա. պ. *ինսնուտասաներորդ, տասն և ինսներորդ*։
Девятьна́дцать ա. ա. *տասն և ինն*։
Девятьсо́тъ ա. ա. *ինն Հարիւր*։
Десятью́ տ. *ընդիցս, ինն անդամ*։
Де́готь գ. ի. *ձիւթ*։ (*վառօտ*։
Дегтя́рникъ գ. ա. *ձիւթահան. ձիւթա*-
Дегтя́рня գ. ի. *ձիւթանոց*։
Дежу́рить բ. չ. *հերթակալել*։
Дежу́рный ած. *հերթակալ, օրապահ*։
Дежу́рство գ. չ. *հերթակալութիւն, օրապահութիւն*։ (*ղեկաւոր*։
Дезерти́ръ գ. ա. *դասալիք, վախճատական*
Дей́змъ գ. ա. *ևձադաւանութիւն, աղանդ աստուածեանց*։
Дей́стъ գ. ա. *ևձադաւան, ևձեան, աղանդաւոր, որ դաւանի միայն ղևձ և ոչ ղյայտնութիւն նորա*։
Дека́брь գ. ա. *դեկտեմբեր, քաղոց*։
Дека́нъ գ. ա. *գահերէց ուսուցչապետ Համալսարանի*։
Де́кель գ. ա. *Համրուկ գրոշմողաց*։
Деклама́торъ գ. ա. *առեղնախօս, հրապարակախօս, որ 'ի խօսելն յառելու և զպատշաճ շարժմունս*։
Деклама́ція գ. ի. *հրապարակախօսութիւն*։
Деклами́ровать բ. չ. *հրապարակախօս լինել, առեղնաբանել Հանդերձ պատշաճ շարժմամբք*։
Деклара́ція գ. ի. *յայտարարութիւնք*,

դաշինք տէրութեանց ընդ միմեանս:
Декóктъ գ. ա. ջուր եփել բուսոց, լաշոյ, բժշկական ըմպելիք:
Декора́торъ գ. ա. նկարող թատրոնական տեսարանաց կամ զարդուց:
Декора́ція գ. ի. թատրոնական նկարք կամ տեսարանք, թատրոնական զարդք:
Декре́тъ գ. ա. հրամարտակ. օրինադրութիւն:
Деликáтность գ. ի. ազնուաբարոյութիւն, քաղցրութիւն, վայելչութիւն:
Деликáтный ած. քաղցր, ազնուաբարոյ, փափուկ, քնքուշ:
Дельфúнъ գ. ա. դելին (ձուկն):
Демагóгъ գ. ա. դլուխ ապստամբաց, առաջնորդ հերձուածոյ ժողովրդական:
Демаркація գ. չ. նշանակումն սահմանաց:
Демократúческій ած. ռամկավարական:
Демокрáтія գ. ի. ռամկավարութիւն:
Дéмонъ գ. ա. դև, այս. -нскій ած. դիւական:
Демья́нка ի. ի. պղինձեան:
Дендролúтъ գ. ա. ծառաբարին, ծառ քարացեալ:
Дéнежка աղ. ի. деньга. (բուսա:
Дéнежный ած. դրամոյ, դրամական. հաբնութիւ պատրաստել. անկեալ հրեշտակ:
Денни́ца գ. ի. արշալոյս, լուսաբեր, առաւօտ. անկեալ հրեշտակ:
Деннонóщно տ. գոյդ և գիշերեկ:
День աղ. -некъ, -чекъ գ. ա. օր, տես. духовъ - հոգեգալուստ:
Деньга գ. ի. կէս կօպէկ, դրամ:
Дéньги գ. ի. յ. դրամք:
Деньни́къ գ. ա. յարկեան վարձու:
Деньщи́къ գ. ա. ծառայ զինուորական աստիճանաւորաց:
Департáментъ գ. չ. բաժանումն երկրի առնական տեղւոյ:
Депéша գ. ի. թուղթ տէրութեան, որ հայի 'ի գործս հասարակութեան. հարկաւոր թուղթ: (մեծ վճռատանաց:
Депó գ. չ. տուն պահեստի, պահարան.
Депутáтъ գ. ա. պատգամաւոր ընտրել 'ի հրեշտակութիւն. -тскій ած. պատգամաւորի, պատգամաւորական:
Депутáція գ. ի. քանի մի պատգամաւորք, առաքեալք 'ի հասարակութենէ առ արքայ կամ առ այլ երկրի անձն:
Дéрба - бина գ. ի հոր վարել երկիր.
Дéрганіе գ. չ. քարշումն, ձգումն. խլտումն, կորզումն. վերառումն:
Дéргать բ. դ. քարշել, ձգել, կորզել, խլել, վերառել. դղրդել:
Дерго́та գ. ի. ձգտումն ջրոյ (ցամ):
Деревéнскій ած. դիւղական, դեղջկական, դեղջուկ:
Дерéвня գ. ի. դիւղ. ագարակ, շէն:
Дéрево գ. չ. ծառ. փայտ ջեղ. անասիտ, բնաման: (փայտաշէն:
Деревя́нный ած. փայտեայ, փայտեղէն,
Деревя́шка գ. ի. փայտուան: (ն պղտոց:
Дéрепъ գ. ա. հան, դղալ, դաւարս (ձուա
Держáва գ. ի. տէրութիւն, թագաւորութիւն. իշխանութիւն, զօրութիւն. խաչակիրը գնտակ ('ի ձեռս հայոց թագաւորաց):
Держáвный ած. ինքնակալ. (եղ) հզօր:
Держáвство գ. չ. տէրապետութիւն, թագաւորութիւն:
Держáлень գ. ա. балюстрада.
Держáло - лка տ рукоятка. (բնց:
Держáльцы գ. ի. յ. թեքթակալ (գերշա
Держáніе գ. չ. ունելն, կալնուլն, բռնելն:
Держáть բ. դ. ունիլ, բռնել, կալնուլ. ջեղ. պահել. պահպանել. -ться բ. յ. կալնուլ. ապաւինիլ կամ հաստատուն. հետեւիլ. երթալ ղհետ. պահել. ծածկիլ. դնալ ընշաւղք:
Держидéрево գ. չ. դժնիկ (ծառ):
Держиладья́ գ. ի. նաւակալ (հոմ):
Держáніе գ. չ. համարձակիլն:
Держáть բ. չ. համարձակիլ, վստահանալ, յանդգնիլ:
Дéрзкій ած. յանդուգն, վստահ, հրոս, ժպիրհ, ապերասան, - зко տ. յանդգնաբար. լրբաբար:
Дерзновéніе - ность գ. չ. համարձակութիւն, յանդգնութիւն, վստահութիւն:
Дерзновéнный ած. համարձակ, յանդուգն, վստահ:
Дéрзость գ. ի. յանդգնութիւն, ժպրհութիւն, ապերասանութիւն, լրբութիւն:
Дермó գ. չ. ծիրտ, քսակ, աղբ:
Дéрнъ - нина գ. ի. կոշտ հողոյ հանդերձ դալարի խոտով, սեղ դալարի.

Десе́ртъ գ. ա. քաղցրաւենիք և պտուղք ընդ ընթրեաց։

Десна́ գ. ե. լինուղ, լինդ, ատամնատակ.

Десни́ца գ. ե. ազ, ազ ձեռն։ (ղակ.

Деснору́чный ած. ազոյ ձեռամբ յաջո-

Деспоти́змъ գ. ա. բաց սրձակ իշխանուե, սիրապետուե, որ ոչ ի օրինաց, այլ ի հաճոյից վարէ զիշխանուեսն։

Деспоти́ческій ած. պատկանեալ բռնակալ իշխանուեան։

Деспо́тство գ. չ. իշխանուե ի իւրոց հաճոյից սիրապետուղի։ (ընիշխան։

Деспо́тъ գ. ա. իշխան բացարձակ, ինքնիշխ.

Десть գ. ե. քսան և չորս թերթք թղթոյ (պապեայ)։

Десятери́къ գ. ա. կշռոյ ատան լիտրայ. ասանան, յորում պարունակի ատան չեւոլիտրիկ։

Десятери́цею տ. ատանիցս, ատանապատիկ.

Десятери́чный ած ատանական։

Де́сятеро ի. ատանեքեան, ատան։

Десятидне́вный ած. ատանօրեայ։

Десятилѣ́тіе գ. չ. ատան ամ, ատանամեայ ժամանակ։

Десятилѣ́тній ած. ատանամեայ. — мѣсячный ած. ատանամսեայ։

Десяти́на գ. ե. ատանորդ. օրավար դեսին. տարածուեամբ երկրի երկայնուեամբ 80 և լայնուեամբ 30 սաժեն։

Десяти́слóжный ած. ատանավանկ։

Десятиугóльникъ գ. ա. ատանանկիւն։

Десяти́цею տ. ատանիցս, ատանապատիկ.

Десяти́чный ած. ատանորդական, ատանեորդական. - ныя дроби ատանեորդական կոտորակք.

Деся́тка գ. ե. ատանոց, ատանեակ, ատանակն, (խաղ. քառղն). ատան հատ։

Деся́тникъ գ. ա. ատանապետ. վերակացու հշակաց.

Деся́токъ գ. ա. ատան հատ, ատանեակ.

Деся́тый ի. ը. ատաներորդ։

Де́сять ի. ժ. ատան.

Десятью́ տ. ատանիցս, ատան անդամ։

Дефе́ктъ գ. ա. պակասութերթի կամ անկատար մասեան։

Дефиле́я գ. ե. կիրճ, նեղ ճանապարհ։

Децемви́рство գ. չ. ատանապետուե։

Децемви́ръ գ. չ. ատանապետք (հռովմ.)

Дешеви́зна գ. ե. դիւրագնուեիւն։

Дешеви́ть բ. ն. դիւրագին առնել. - вѣть բ. չ. դիւրագնիլ։

Деше́вый ած. դիւրագին, ասկաւագին. - шево տ. ասկաւագինս, դիւրագինս։

Дива́нная գ. ե. սենեակ, զարդարեալ թախտանմամբ դահլիճ. (դահլ.

Дива́нъ գ. ա. բազմարան, թախտանման դահլիճ.

Дивертисеме́нтъ գ. ա. սեռակ լինչ ընտիրեան կաքաւուց։

Дивиде́ндъ գ. ա. բաժանելի (ինչ). մասն, բաժին օգտի կամ շահի։

Дивизія-зіонъ գ. ե. ա. դունդ 'ի 20,000 զինուորաց։

Диви́ть բ. չ. զարմացուցանել, հիացուցանել. - ться. զարմանալ։ (զոլն։

Ди́вность գ. ե. սքանչելուե, հրաշալի

Ди́вный ած. հրաշալի, սքանչելի։

Ди́во գ. չ. հրաշք, սքանչելիք. զարմանք. զարմանալի իր կամ գործ։

Дивова́ться տ. дивиться.

Дида́ктика գ. ե. վարդապետուե, արուեստ ուսուցանելոյ։

Дидакти́ческій ած. վարդապետական, բարոյահանդէս, խրատական։

Дидра́хма գ. ե. ատեր, դիդրաքմայ, դանիկ։

Дика́рь գ. ա. վայրենի, ամեհի, վայրենաբարոյ, մարդատեաց, անհաղորդ։

Ди́кій ած. վայրենի, անընտել, սոսկ. անիւրեմ. անմարդաբնակ, ամայի. մեծատ դոյն. -кая трава մոլախոտ. - ко տ. վայրենաբար, օտարաբար, անընտելաբար։

Дикобра́зъ գ. ա. խոզուկ (գապան)։

Дико́вина գ. ե. հազուագիւտ կամ չքնաղ իրք. սքանչելիք, հրաշք։

Диконра́вный ած. վայրենաբարոյ, սոսկ.

Ди́кость գ. ե. վայրենուել, վայրենաբարոյութիւն, սոսկութիւն, անընտելութիւն. ամայի, անմարդաբնակ դոյն։

Дикта́торстро գ. չ. իշխանուել դիկտատորի, դիկտատորութիւն։

Дикта́торъ գ. ա. դիկտատոր, իշխանապետ (հին հռովմէացոց)։

Диктова́ніе գ. չ. ընթերնուլն կամ ասելն ումեք գայն, զոր պարտ նա գրել. ասել ինչ ումեք 'ի գրել։

Дiктова́ть б. н. ասել ուսմունք ումեք կամ ոք պարտէ նա գրել. (թելադրել։
Дилéмма գ. ի. երկապրի բանք, երկապ-
Дилета́нтъ գ. ա. երաժիշտ կամ երգիչ ոչ ի պաշտօնէ, այլ ըստ բնաւորութ ձգտման իւրոյ։
Дилижа́нсъ գ. ա. սեռական ինչ կառաց, յորում բազում անձինք ի միասին երթան բազաքէ ի բազաք։
Дина́мика գ. ի. ուսումն զօրութեանց (է սահմանի ոչ ցոյանէ գիմնաստիկա շարժման հաստատուն մարմնոյ)։
Дина́рій գ. ա. դինար, դահեկան։
Дина́стія գ. ի. աղգատոհմ, սերունդք թագաւորաց, ոք յաջորդեն ի գահ միւսանց։
Диплома́тика գ. ի. գիտութիւն հաստատութեանց, հրովարտակագիտութիւն։
Дипломати́ческій ած. վերբ. առ գիտութիւն հաստատութեանց։
Диплома́тія գ. ի. գիտութիւն հաղորդակցութեանց տէրութեանց ի երեսաց։
Диплома́тъ գ. ա. պաշտօնատար ըստ գործոց հաղորդակցութեանց տէրութեանց. այլ գիտակ նեղբին գործոց տէրութեանց։
Дипло́мъ գ. ա. հրովարտակ, հրամանագիր։
Дира, ~ь-рочка գ. ի. ծակ, ծակուած։
Дире́кторъ գ. ա. կարգավար, ուղղիչ, տեսուչ, (առաջնորդութեան նայող.) -скій ած. վերաբ. առ կարգավարն, առ ուղղիչն։
Дире́кція գ. ի. տեսութիւն կառավարութեան. հաստատութիւն զօրաց։ (առաջնորդութեան օրիորդաց։
Директри́са գ. ի. գլխաւոր տեսուչ կին
Дири́стый-рявый ած. ծակոտկէն, ծակոտ, բազմածակ։
Дири́ть բ. ն. ծակել, ծակոտկել։
Дисгармо́нія գ. ի. անհամերգութիւն, անհամաձայնութիւն (ձայնից)
Диска́нтъ գ. ա. աստիճանաբարձր բարակ ձայն (երգեցողի կամ նուագարանի։)
Дúскосъ գ. ա. մազոտեայ, մազոտման (գիշեր)։
Дискъ գ. ա. սկաւառակ (հնգերակոց, ջոկչոց)
Диссерта́ція գ. ի. շարադրութիւն դատաստանի առարկայի, զոր գրէ և պաշտպանէ որքնթեռնուլ ի հրապարակական ժողովի ուսումնականաց առ ի ստանալ զաստիճան ինչ։
Диссиде́нтъ գ. ա. այլադաւանի։
Дистáнція գ. ի. բացակայութիւն. հեռաւորութիւն, միջոց։
Дистилля́рованіе գ. չ. թորելն, մաքրելն։
Дистилли́ровать բ. ն. թորել, մաքրել։
Дисциплúна գ. ի. սահմանադրութիւն վարուց առաջի մեծի. ձիշդ պահպանողութիւն սահմանեալ կանոնաց. կրթութիւն։
Дито́нъ գ. ա. անջրպետ յերկուց ձայնից հաղորդել, երկալորակ։ (արդի։
Дитя́ գ. չ. երեխայ, մանուկ, զաւակ,
Дифферéнціалъ գ. ա. յանհատն վարդ քանակութեան։
Дичáть բ. չ. վայրենանալ, սոզոանալ, -читься բ. չ. անընտանանալ, օտարանալ վարիլ. երկնչիլ երեխայի յանծանօթէ։ (գանեաց և թռչնոց։
Дичúна գ. ի. որս վայրի. միս վայրի կենդանի կամ թռչնոց. վխ. ստայոգ բանք։
Дичь գ. ի. տեղի անապ. վայրի կենդանիք կամ թռչունք. վխ. ստայոգ բանք։
Дифирáмбъ գ. ա. երկաքաւան մեծաձիրք, դիւներգութիւն (ազգ ինչ երգոց ի պտիւ բաժակի)։
Діаволъ ա діяволъ։ (գաթան։
Діагно́стика գ. ի. գիտութիւն ճանաչելոյ
Діагона́ль գ. ի. անկիւնագիծ, տրամանկիւն. -льный ած. անկիւնագծի։
Діадúма գ. ի. պատուական ղարդ գլխոյ թագաւորաց, թագ։ (սարկաւագ։
Діаконúсса գ. ի. կանանց կիսոսուհի. կին
Діáконица գ. ի. սարկաւագուհի։
Діáконскій ած. սարկաւագական։
Діáконство գ. չ. սարկաւագութիւն,
Діáконъ գ. ա. սարկաւագ։
Діáкъ ա діякъ։
Діачúха գ. ի. կին տիրացուի։
Діалéктика գ. ի. բանաւոր ճարտարութիւն, բանական արուեստ, տրամագանութիւն։
Діалéктъ գ. ա. առանձինն բարբառ, գաւառական բարբառ, լեզու։ (ցուն։
Діалогъ գ. ա. տրամախօսութիւն, խօսակ-
Діáметръ գ. ա. երկակատար, տրամագիծ։
Діасúрмъ գ. ա. հեգնութիւն կծողական։
Діéзъ գ. ա. ի նշան ինչ երաժշտական։
Діéта գ. ի. պահք, դադարութիւն ի կերակրոց (ի հիւանդութեան)։
Діетéтика գ. ի. կանոնք պահեցողութեան (ի

ՀԵԼԱԿԱՑ ՝ ՀԱՅԿԱԿԱՑ)։ (կոթանուկ։
Դիо́птрика գ. ի. ընդհայեցողութիւն. դիտա-
Դիо́птръ գ. ա. սրտամարկետ. ծակը քա-
նանի երկրաչափական դործեաց. գործի
վերաբաժնից, որով լայնին զարգանդն
՚ի հանելն զմեռեալ մանուկն։
Դիора́ма գ. ի. տեսարանացոյց։
Դія́къ գ. ա. առնագլխիը, քարտուղար
արքունի դպիր։
Длань գ. ի. ափ, ձեռն. բռունց։
Дла́то գ. հ. դուր, քանդակիչ։
Длина́ գ. ի. երկայնութիւն. երկարութիւն։
Дли́нный ած. երկայն, երկար։
Длить բ. ն. յերկարել, երկարաձգել.
- ться բ. յ. յերկարիլ, տևիլ։
Для հաբ. վասն, յաղագս, առակս, ՚ի
պատճառս։
Дневáнье գ. հ. օրապահութիւն։
Дневáть բ. հ. ծախել ուրեք զօրն ողջոյն
երեկել. օրապահել, հերթապահել։
Дневни́къ գ. ա. օրագիր։ (ջեան։
Дне́вный ած. օրական, աւուր, տուն-
Днемъ տ. ՚ի տունջեան, ՚ի տուէ, ՚ի
ցերեկի։
Днесь տ. այսօր, այժմ, արդէն։
Дно գ. հ. յատակ, տակ։
До ն. մինչ, մինչև, մինչև ց, ց, ՚ի։
Доба́вка գ. ի. յաւելուած։
Добавля́ть - вить. բ. ն. յաւելուլ, յա-
ւելուլ ՚ի վերայ, վերադնել։
Доба́вокъ գ. ա. յաւելուած. въ — ՚ի
լուսն, ՚ի կատարումն, ՚ի յաւելուած։
Доба́вочный ած. յաւելեալ։
Добива́ть - бить աւարառել զվարառումն.
- ться բ. յ. հետամուտ լինել, հասանել
նպատակի, առանալ զժուարութիւն։
Добира́ть բ. ն. աւարառել զժողովելն,
զշարումն. - ться բ. յ. դժուարաւ հա-
սանել ՚ի տեղի լինչ. հետամտիլ, որ-
նել զպատճառս, զհետ լինիլ երեք.
՚ի ձեռս բերել խորամանկութիւ։
До́блестный ած. քաջասիրտ, քաջիկ։
До́блесть գ. ի. քաջութիւն, արիասրտութիւն.
մեծագործութիւն, մեծանձնութիւն, դործ
պանծալի։
Добо́ръ գ. ա. ժողովումն, կուտ։
Добра́сывать - сать բ. ն. ընկենուլ յ-
աւարառել զձգումն, զընկենուլն։
Добрива́ть բ. ն. աւարառել զաւերումն։
Добро́ գ. հ. բարի. բարիք, լինչք. բարե-
բարութիւն։
Добро́ տ. բարի է, բարւոք է, լաւ է։
Доброво́льный ած. յօժարակամ, կնք-
նայօժար. - но տ. յօժարակամ։
Доброду́шіе գ. հ. բարեսրտութիւն, բա-
րեհոգութիւն։
Доброду́шный ած բարեսիրտ, բարեհո-
գի. - но տ. բարեսրտութեամբ։
Доброде́тель գ. ի. առաքինութիւն, բա-
րեգործութիւն. բարեբարութիւն։
Доброде́тельный ած. առաքինի, բարե-
դործ. - но տ. առաքինաբար։
Доброжела́тель գ. ա. բարեացակամ, բա-
րեկամ, լաւակամ։ (եակամ։
Доброжела́тельный ած. բարեացակամ. լա-
Доброжела́тельство գ. հ. բարեկամութիւն.
բարեացակամութիւն, լաւակամութիւն։
Доброжела́тельствовать բ. հ. բարեացա-
կամ, լաւակամ լինիլ, ցանկալ զբարիս։
Доброзра́чный ած. բարետես, դեղեց-
կադէմ։
Добролю́бецъ գ. ա. բարեսէր։
Добролю́біе գ. հ. բարեսիրութիւն։
Добропра́віе գ հ. բարեբարոյութիւն։
Добропра́вный ած. բարեբարոյ, բարե-
բուն, հանդարտաբարոյ։
Добропоря́дочный ած. բարեկարդ. - но
տ. բարեկարգութեամբ։
Добросерде́чіе - рдіе գ. հ. բարեսրտութիւն,
բարեդթութիւն, բաղցրութիւն։
Добросерде́чный ած. բարեսիրտ, բարե-
հոգի, բարեդութ. - чно տ. բարեսրտութիւն,
անկեղծ, անեղծ։
Добросовѣ́стно տ. բարեխղճութեամբ։
Добросовѣ́стность - стіе գ. ի. բարեխղ-
ճութիւն, արդարախոհութիւն. ուղ-
դատիրտ դոլն։
Добросо́вѣстный ած. բարեխղճ, բարե-
սիրտ, արդարախոհ, ուղղասիրտ։
Доброта́ գ. ի. բարութիւն, լաւութիւն։
Добро́та գ. ի. լաւութիւն, բարեկազմ կամ
դեղեցիկ լինելն. արժանութիւն, արժէք.
առողջանալութիւն։
Добротво́рный ած. բարեդործ, բարերար։

Добро́тный աֆ. աւող, աւողական.
Доброхва́льный աֆ. բարեզով, արժանադով. (համ. բարեյօժար.
Доброхо́тный աֆ. բարեացակամ, բարեյօժար.
Доброхо́тство գ. չ. բարեկամութիւն. բարեյօժարութիւն, ինքնայօժարութիւն.
Доброхо́тствовать բ. չ. բարեկամիլ. բարեհաճիլ, օգնել, նպաստաւորելով լինել. (համ. բարեյօժար.
Доброхо́ть գ. ա. բարեկամ, բարեացակամ.
До́брый աֆ. բարի. վայելուչ. քաջ, լաւ. ազնիւ. գեղեցիկ.
Добрѣ́ть բ. չ. բարիանալ. լաւանալ. յօրանալ, գիրանալ.
Добыва́ніе գ. չ. գտանելն, ստանալն.
Добыва́ть - быть բ. ն. հայթայթել, ի ձեռս բերել, գտանել, ստանալ, շահիլ, վաստակել. (ահաւ լը.
Добы́токъ գ. ա. օգուտ, շահ. գիւտ, գտ.
Добы́тый աֆ. ստացեալ, շահեալ, գտաեալ, ի ձեռս բերեալ. (գիւտ.
Добы́ча գ. ի. աւար, կողոպուտ. անկածք.
Добы́чный աֆ. օգտաւէտ, շահաւէտ.
Добѣга́ть - жать բ. չ. վազել ցնշանակելով ահեղն.
Дова́ривать բ. ն. աւարտել զխմուն.
Доведе́нный աֆ. հաստցեալ (աա ո, աա ինչ.)
До́ведь գ. ի. քար աղեւսակախտղոյ.
Довезе́нный աֆ. տարեալ, հասուցեալ (երիվ. աայլ-).
Довершать - шить բ. ն. աւարտել, վերջացուցել, լնուլ, կատարել, ի կատար ածել.
Довершённый աֆ. աւարտեալ, վերջացուցեալ, ի վերջ հասուցեալ. (բազ.
Доверши́тель գ. ա. աւարտող, կատարիչ.
Довести́ հա. բ. доводить.
Вовлѣ́ть գ. ա. բան է, հնարք է.
Доводи́ть բ. ն. հասուցանել, ձգել, ածել, բերել մինչ ի.
Доводный աֆ. ապացուցական, վաստիկ.
Дово́дчикъ ա. доводчикъ.
Доводъ գ. ա. ապացոյց, վաստ. հաստատութիւն.
Довози́ть բ. ն. հասուցանել սայլիւ կամ երիվարաւ մինչ ի.
Дово́льно տ. ը բաւականին. բան է. հնարք է. շատ է, բաւական է.
Дово́льный աֆ. բաւական, բաւականացեալ, շատացեալ.
Дово́льство - віе գ. չ. լիութիւն, բաւականութիւն. առատութիւն, յորդութիւն.
Дово́льствовать բ. ն. բաւականացուցանել, տալ զբաւականութիւն, հաճեցուցանել. - ться բ. յ. բաւականանալ, շատանալ. (նալ.
Довѣ́ливаться բ. հ. տեղեկանալ, լսմանել.
Довѣ́реніе գ. չ. հաւատալն. յուսալն, ապաւինութիւն.
Довѣ́ренность գ. ի. ապաւինութիւն, թուղթ ապաւինութեան, յանձնարարական.
Довѣ́ренный աֆ. հաւատացեալ. հաւատ ընծայեալ. (նող.
Довѣри́тель գ. ա. հաւատացող, յանձնարարող.
Довѣ́ріе գ. չ. յարդ, վարկ. ապաւինութիւն.
Довѣ́рчивость գ. ի. աներկիւղութիւն, վստահութիւն, հաւատ ընծայելն.
Довѣ́рчивый աֆ. անկասկած, աներկիւղ, վստահ, հաւատ ընծայող.
Довѣря́ть - ить բ. ն. հաւատալ, վստահանալ. յանձնել, հաւատալ ինչ ումեք, ապանդել.
Догада́ться հա. բ. догадываться.
Дога́дка գ. ի. կարծիք. վարկած. по - камъ կարծելով, ը կարծեաց.
Дога́дливость գ. ի. հասկացողութիւն, խորատրամտութիւն. արագութիւն ի դուշակել կամ ի հասկանալ.
Дога́дливый աֆ. հասկացող, արագ ի հասկանալ, խորատրամիտ, նրբամիտ. դիւրագուշակ, արագ գուշակ, զգայշ.
Дога́дчикъ գ. ա. վարկիչ. դիւրագուշակ.
Дога́дываться բ. յ. հասկանալ, վարկանել. կարծելով իմանալ, գուշակել.
Догара́ть - рѣть բ. չ. այրել ցվերջն.
Догмати́ческій աֆ. վարդապետական, կրօնի, հաւատոյ.
До́гматъ գ. ա. վարդապետութիւն հաւատոյ, հրամանատարդ բանք, կրօնք.
Догна́ть հա. բ. догонять.
Догова́ривать - ривать բ. ն. աւարտել զբան, զխօսակցութիւն. արտասանել զվերջին վանկս բառից. ասել ցվերջն.
Догова́риваться բ. հ. դաշն կռել, դաշ-

նադրել, դաշնադիր լինել, սակ արկա-
նել. բան ՚ի մէջ առնուլ զիմաքեւ կամ
զաւելիքն. շատախօսութեամբ առանալ
զանգաւակոնութիւն ինչ։

Договóрный ած. դաշնադրութեան, պայ-
մանական, պայմանի։

Договóръ գ. ա. դաշն, պայման, դաշ-
նադրութիւն, պայմանադրութիւն. պայմանագիր։

Догонъ, -нка գ. ա. ի. սնդիկն զՀետ,
հասանիկն. աւարառու Թշնամի։

Догоня́ть - нать բ. ն. հասանել (զՀետ
պնդելով). հաւասարիլ (յառաջ հասչն).
աւարառել զԹշնամին. սպառել զոյժ ու-
րուք ապիպ և զժուարին աշխատանօք։

Догрѣва́ть - рѣть բ. ն. աւարառել զՀե-
ռուցանելն։

Догъ տ. волкодавъ.

Додава́ть բ. ն. տալ զիւնացիալն, տալ զգ-
պակասն. յաւելուլ ՚ի վերայ։ - данный
ած. տուեալ ժնացորդն, յաւե-
լեալ ՚ի վերայ։

Дода́токъ գ. ա. ժնացորդ, ժնացուած (հա-
պաւագոյնելի). վերատուչտ (գրամոց հասչն)։

Додекагонъ գ. ա. երկոտասանանկիւն։

Додекае́дръ գ. ա. երկոտասանդիմի։

Додне́сь տ. (էի) մինչ յայդ, մինչև յայ-
սօր, յայսմիկոյ։ (Չաւարել։

Додѣлывать, -лать բ. ն. աւարառել, վեր-
Доéніе գ. չ. լեռնալն, լիլեռ. (էի). անու-
ցանելն, դիւցազնն, Չամբելն։ (բուժելն։

Дожа́ривать, - рить բ. ն. աւարառել զկո-
Дождевы́й ած. անձրևային, անձրևի։

Дожденóсный ած. անձրևաբեր։

Дожди́ть բ. չ. անձրևել, ածել զանձրև.
- дить բ. դէմ. անձրևէ, անձրև լինի,
գայ անձրև։

Дождли́вый ած. անձրևային, անձրևուտ։

Дождомѣръ գ. ա. անձրևաչափ (գործի)։

Дождь, дикъ գ. ա. անձրև. - проливной
տարափ, յորդահոս անձրև։

Дожи́ва́ть բ. չ. կեալ, բնակիլ (ցամհմա-
նեալ ժաման). անցուցանել (ղամհ. ժամ.)

Дожида́ніе գ. չ. սպասումն, ակնալն։

Дожида́ть - дать բ. չ. սպասել, ակնալ,
- ться բ. հ. սպասել, ակնալ։

Дожи́ть նմ. բ. доживать.

Дозволе́ніе գ. չ. Հրամանն, Թոյլատուութիւն.

Հրամանատուութիւն, Թոյլատրութիւն. - нный
ած. Հրամայեալ, Թոյլատրեալ։

Дозволи́тельный ած. Թոյլատրական,
Թոյլատրելի։

Дозволя́ть - лить բ. ն. Թոյլատրել,
Թոյլ տալ, Թողուլ, չարգելուլ։

Дознава́ть - нать բ. ն. տեղեկանալ, լսու-
նալ, հասու լինել։ (ծանուցեալ։

До́знанный ած. լսնացեալ, տեղեկացեալ,
ծանուցեալ։

Дозо́ръ գ. ա. զիշերապահն պահպանութիւն.
պարեկապանք զիշերոյ։

Дозрѣва́ть - рѣть բ. չ. հասունանալ. - лый
ած. հասունացեալ։ (րեր զկատին։

Дои́грывать բ. ն. աւարառել, վերջաւո-

Дои́лица (էի) տ. кормилица.

Дои́льница գ. ի. կԹոզ կին։

Дои́мка գ. ա. սպառիչ, անչափ պարտք։

Дои́мщикъ գ. ա. ժողովող սպառիչ
պարտուց։ (կամ կամհատու։

До́йная գ. ի. կԹան. - корова կով կԹան

Дойни́къ գ. ա. կԹոց, կԹատան։

Дои́скивать - кать բ. ն. որնել, խուզիլ
զնացորդն - ться բ. հ. հետազօտել, տես-
զկնալ, ՚ի խոյզ և ՚ի նրբին ար-
կանել։

Дойти́ նմ. բ. доходить.

Дои́ть բ. ն. կԹել զկաԹն. բ. չ. տալ
զկաԹն. (էի) Չաւելել զկաԹն։

Доказа́ніе տ. доказываніе. (տեալ։

Дока́занный ած. ապացուցեալ, հաստա-

Доказа́тель - зчикъ գ. ա. ապացուցանող։

Доказа́тельство գ. չ. ապացուցութիւն,
վաւառ, ապացոյց, վկայութիւն, հաս-
տատութիւն։

Доказа́ть նմ. բ. доказывать.

Дока́зываемый ած. ապացուցանելի։

Дока́зываніе գ. չ. ապացուցումն, հաս-
տատումն. (հաստատել վաւառիւք։

Дока́зывать - зать բ. ն. ապացուցանել,

Дока́нчиваніе գ. չ. աւարտումն։

Дока́нчивать - чить - чать բ. ն. աւար-
տել, վերջաւորել, կատարել, ՚ի կա-
տար ածել, հանել ՚ի գլուխ։

Дока́рмливать - мить բ. ն. աւարտել զՀե-
ռուցանելն։

Докиса́ть բ. չ. Թթուիլ կատարելապէս։

До́кись ф. м. Հասեալն ՚ի կատարեալ ԹԹուԹիւն. պղնձի որիդ։
Докладный ած. զեկուցական, յայտարարական, ծանուցողական։
Докла́дчикъ ф. м. զեկուցանող։
Докла́дъ ф. м. զեկուցումն, յայտարարութիւն, ծանուցումն (գրաւոր)։
Докла́дываніе ф. չ. զեկուցանելն, ծանուցումն. յայտ առնելն, յայտնելն։
Докла́дывать բ. ն. զեկուցանել, առաջի առնել, ծանուցանել, աղդ առնել, յայտ առնել, յայտնել. յառելուլ, վերադրել. աւարտել զարդումն։
Доклика́ться բ. հ. կոչել, ձայնել մինչև ՚ի լսել ուրուք։ (մինչև Ա բր։
Докóль, -лѣ տ. մինչև ցՔրբ, առ Քրբ,
Докончáніе ա доканчиваніе.
Докóнчанный ած. աւարտեալ, վերջացուցեալ, ՚ի կատար ածեալ։
Дóкрасна տ. ցկարմրիլն։ (ներկումն։
Докра́шивать - сить բ. ն, աւարտել զգ-
Дóкторскій ած. բժշկական. վարդապետական։ (դասեւորութիւն։
Дóкторство ф. չ. բժշկապետութիւն. վարդ-
Дóкторъ ф. м. բժշկապետ. վարդապետ։
Докýда տ. մինչև ցՔրբ. ցոր վայր։
Докýка ф. չ. ձանձրոյթ։
Докуме́нтъ ф. м. հաստատուիչ, զբաւոր վկայութիւն, վկայագիր։
Докупа́ть - пить բ. ն. գնել զպակասն. աւարտել զգնելն։ (զԹողուլն։
Докýривать բ. ն. աւարտել զծխելն,
Докуча́ть բ. ն. ձանձրացուցանել, ձանձրոյթ տալ։
Докýчливость ф. չ. ձանձրացուցիչ գոլն։
Докýчливый ած. ձանձրացուցիչ, Թախանձուցիչ, յոգնեցուցանձ։
Докъ ф. м. տեղի նորոգելոյ նաւուց։
Долбе́жъ ф. м. փորուած ՚ի վերայ փայտի։
Долби́ло ա лолото.
Долби́ть բ. ն. փորել, խորել. քանդակել, ֆոթ. յանձին կրկնել. հարկանել ՚ի միտս. սերտել, առնուլ ՚ի բերան բառս բառ։ (քանդակումն։
Долбле́ніе ф. չ. փորումն (՚ի վերայ փայտի)։
Долбле́ный ած. փորեալ. քանդակեալ։
Долбня́ ф. չ. Թակ. տուփան.
До́лгій ած. երկայն, երկար. (եւ) բարձր. երկարատև։
До́лго տ. ընդ երկար. երկայն. երկարաձիգ. - бородый ած. երկայնամօրուս. - ватый ած. ասկաւ լինչ երկայն. - волосый ած. երկայնամազ, երկայնահեր. - временный ած. երկարժամանակեայ, բազմաժամանակեայ։
Долговы́й ած. պարտուց։
Долговѣ́чность ф. չ. երկարաւԹիւն կենաց, երկարակեցուԹիւն. - ный ած. երկարակեաց, երկարատև։ (Հոռնի։
Долговя́зый ած. բարձրահասակ և անճարակ։
Долгоде́нствіе ф. չ. երկարակեցուԹիւն երկարաւԹիւն կենաց. — венный ած. երկայնօրեայ։ (նեղ։
Долгоде́нствовать բ. չ. երկարակեաց լինել։
Долголѣ́тіе ф. չ. երկար կեանք։
Доголѣ́тный ած. բազմամեայ։ (նոսան։
Долгоно́гій ած. երկայնասրուն, երկայնոտ։
Долгопо́сый ած. երկայնաքիթ։
Долгопе́ръ ф. м. լոր, սկիւն. (Ղոռնի։
Долгору́кій ած. երկայնաբազուկ։
Долгота́ ф. չ. երկայնուԹիւն. երկարուԹիւն. երկարատեւուԹիւն։
Долготерпѣ́ливый ած. երկայնամիտ։
Долготерпѣ́ніе ф. չ. երկայնմտուԹիւն։
Долготерпѣ́ти բ. ն. (եւ) երկայնամտիլ։
Долгоу́хій ած. երկայնականջ։
Долгохво́стый ած. երկայնազի։
Долгоше́я ф. հ. երկայնավիզ, բարձրբանապարանոց։ (գիտակ։
Долгоше́рстный ած. երկայնաբուրդ, սաւառ
Долгоязы́чный ած. շատախօս. բամբասող։
До́лгъ ф. м. պարտաւորուԹիւն, պարտիք. պարտք. ֆոթ. յանօԹաւորուԹիւն. въ —՚ի վիճս, ՚ի պարտս. (կուհոյ։
Долери́ть ф. м. քար ՚ի տեսակի սեաւ
Долетать- тѣть բ. չ. Թռչելով հասանել ՚ի տեղի լինչ։ (առնուլ ՚ի պարտս։
Должа́ть բ. չ. անկանիլ ընդ պարտուց։
Долженствова́ть բ. չ. պարտաւորիլ, պարտական լինել. հարկ, պատշաճ լինել։
До́лженъ պարտ է, հարկ է. պարտաւորեմ։
Должни́къ ф. м. պարտապան, պարտաւոր։
До́лжно տ. պարտ է, հարկ է, պիտոյ է։
До́лжное ф. չ. (եւ) պարտք. արժանի։

որ ինչ արժան է. պարտաւորեալ;
Должностный՝ ած. պաշտօնական, պաշտօնատեր.
Должность գ. ի. պարտաւորութիւն. պաշտօն, ծառայութիւն. տեղի պաշտօնի.
Должный ած. արժանի, պարտաւորեալ. պարտաւոր, պարտական.
Долина գ. ի. հովիտ, ծոր, ձոր. - нистый - листый ած. բաղմահովիտ.
Долларъ գ. ա. դոլար (դրամ).
Долженный ած. ծանուցեալ, յայտնի հասուցեալ.
Доложить կա. բ. докладывать.
Долой ած. ՚ի բաց տար, բարձ. ՚ի բաց կաց, երթ ՚ի բաց.
Долотить բ. ն. փորել դրոմ.
Долото գ. չ. դուր. (յերկիր.
Долу ած. ՚ի տար, ՚ի վայր, ՚ի ներքոյ.
Долъ ա. долина.
Дольникъ գ. ա. երդաց՝ տարածեալ ՚ի վերայ միջոց կառաձիգ երիվարաց.
Долѣ ա. внизу.
Дольше ած. եր երկար, երկայնագոյն.
Доля գ. ի. մաս, բաժին. կոտորակ (մաթեմ). փոխ. վիճակ, բաղդ.
Дома ած. ՚ի տան է. ՚ի տան.
Домашній ած. ընտանի, անընդ, առանձին. ընտանի, ընդառաջ. - ніе գ. յ. ընտանիք, դերդաստան.
Домикъ գ. ա. անիկ, տուն փոքր. - мишко ա. փոքրիկ և վատ տուն. - мище - мина ա. մեծ տուն. (մակաւորաց.
Домино գ. անհ. սեղանոյն ղեկտ դե-
Домна գ. ի. հնոց, բուխ մեծ.
Домовитый ած. անկալուչ, տնտես.
Домоводство գ. չ. տնարարութիւն. տնտեսութիւն.
Домоводъ գ. ա. տնարար, տնտես.
Домовой գ. ա. ոգի, դև.
Домовый ած. տնական. տնային, տան.
Домогательство գ. չ. հիդն, հայթայթիանք, աշխատութիւնք.
Домогаться բ. հ. ի ինչն ածել (ղէրէւ), հետամուտ լինել, հայթայթել. աշխատ լինել, խուզել.
Доможилъ գ. ա. տնաւոր.
Домовдание գ. չ. (եի) շինուիլ տան.
Домоздатель գ. ա. որմնադիր.
Домой տ. ՚ի տուն, ՚ի բնակարան.
Домоправитель գ. ա. տնկալուչ, կառուարիչ.
Доморо́дный ած. տնածին, տնտուն.
Доморощенный ած. տնտուն, տնածին.
Домостроитель գ. ա. տնտես, տնարար. - ство գ. չ. տնտեսութիւն, տնարարութիւն.
Домосѣдъ գ. ա. տնակեաց, որ սիրէ կալ ՚ի տան.
Домохозя́инъ գ. ա. տանուտէր.
Гомочадецъ գ. ա. ընդածին. տնտանուկ, տնեալ ՚ի տան (ծառայ).
Домъ գ. ա. տուն, բնակարան. ընտանիք, դերդաստան. արքունի դերդաստան. смирительный - դժտատուն, տուն վանի խելագարաց, խելագարանոց.
Домыселъ ա. догадка.
Домышля́ться բ. հ. խորհրդածութիւնս իմանալ, հասու լինել. ՚ի միտ առնուլ.
Дона́шивать բ. ն. մաշել. աւարտել զտանուձն իրիք.
До́ндеже տ. (եի) մինչև, մինչդեռ.
Донельзя տ. յանհարելին.
Донесе́ніе գ. չ. յայտարարութիւն, աղդարարութիւն. ծանուցումն, ծանօթութիւն. տանելն իրիք ընդունակեալ տեղին.
Донесе́нный ած. յայտնեալ, ծանուցեալ.
Донести՚ կա. բ. доносить.
До́нникъ գ. ա. մեղրածուծ (բոյս).
До́нный ած. յատակի. (առանձնաձառ.
Доноси́тель գ. ա. ամբաստան, մատնիչ, Доноси́ть - сти բ. ն. տանել զմնացորդսն ընդունակեալ տեղին. յայտնել, ծանուցանել. ամբաստանել, մատնել. մաշել (զհանդերձ) լրացուցանել զաւուրս յղութեանն. (գատական.
Доно́сный ած. ամբաստանական, դան-
Доно́съ գ. ա. ամբաստանութիւն, մատնութիւն.
Доношéніе ա. донесеніе.
Доно́щикъ ա. доситель.
Донынѣ տ. ցայսօր, ցարդ, ցայժմ, ցայսօր ժամանակի. (տալեղն, ղէնքուճն.
Допека́тывать - тать բ. ն. աւարտել ըղ-
Допива́ть - пить բ. ն. դադարիկել ըմպելով
Допи́сывать - сать բ. ն. աւարտել զգրելն, գրել զմնացորդն.

Допла́чивать ё. н. հատուցանել, տալ դիմացորդ պարտուն:
Доплыва́ть - плыть ё. з. լողալով կամ նաւելով հասանել ուրեք:
Дополне́ніе գ. з. լրումն, լցուցումն. յաւելուած. յաւելուած: (կատարեալ:
Допо́лненный մծ. լցուցեալ, յաւելեալ.
Дополни́тельный մծ. լցուցանողական, լրացուցիչ. յաւելուածական.
Дополня́ть - нить ё. н. լնուլ, լնուլ լրացնել, լցուցանել. յաւելուլ, կատարել, աւարտել, լցուցանել:
Допото́пный մծ. հին յոյժ ջրհեղեղին, պատահել յոր ջրհեղեղին:
Допра́вленный մծ. ուղղեալ, սրբագրեալ բոլորովին. բոլորովին պահանջեալ:
Допра́вливаніе - леніе գ. з. ուղղելն, սրբագրելն կամ պահանջելն բոլորովին:
Доправля́ть, - вить ё. н. աւարտել լրացուցանել, պահանջողութիւնն:
Допра́шиваніе գ. з. հարցումն:
Допра́шивать -росить ё. н. հարցանել, հարցափորձել, հարցաքննել. - ться. հարցանելով իմանալ, տեղեկանալ.
Допро́сный մծ. հարցափորձական, հարցական: (յումն, հարցափորձուն:
Допро́съ գ. м. հարցումն, հարց, հարցափորձ:
Допро́шенный մծ. հարցեալ, հարցափորձեալ:
Допро́щикъ գ. м. հարցաքննին, հարցանող, քննիչ. հարցաքննիչ:
Допуска́ніе գ. з. ընդունելութիւն, ընդունելն. թոյլատուութիւն, թողուլն:
Допуска́ть - стить ё. н. թողուլ, թոյլ տալ, հրամայն տալ. ընդունել, իրաւունս տալ:
Допуще́ніе ф. допусканіе.
Допу́щенный մծ. թողեալ, թոյլ տուեալ. ընկալեալ:
Допы́тываться ф. довѣдываться.
До́пьяна տ. ցարբնոլն, ցարբումն:
Допѣва́ть - пѣть ё. н. աւարտել զերգելն. երգել ցվերջն:
Дора́ հն. ф. антидоръ.
Дорабо́тывать ё. н. աւարտել զգործն:
Дора́внивать - нять ё. н. աւարտել զհաւասարումն իրիք:
Дорастава́ть ф. доростать. (նկատումն:
Дорисо́вывать - вать ё. н. աւարտել զգծագրութիւն:
Дори́ческій մծ. դորիկեան (հոլովի ձայնից):
Дормезъ գ. м. տեսակ կնոջ կառուց:
До́рникъ գ. м. տիպար (նշանագիր):
Доро́га գ. ի. Հանապարհ, ուղի, ճամբայ. Հնարք:
Дорого́й մծ. Թանկ, Թանկագին, ծանրադին, մեծադին. ճամբայ. Հարկաւոր, կարեւոր. սիրելի, ցանկալի.
До́рого տ. մեծադին, Թանկագին:
Дорогови́зна գ. ի. Թանկութիւն, ծանրադնութիւն: (Թանձրութիւն մարմնոյ:
Доро́дность գ. ի. ստուարութիւն, գիրութիւն,
Доро́дный, - дливый մծ. գէր, ստուար, Թանձրամարմնին, մարմնեղ:
Доро́дство ф. дородность.
Дорожа́лый մծ. Թանկացեալ.
Дорожа́ть ё. з. Թանկանալ:
Доро́же մծ. ё. ևս, առաւել Թանկագին:
Дорожи́ть ё. з. Թանկ գնահատել, մեծ ծադին համարել. կենայելով ի կիր առնուլ.
Доро́жка հղ. ё. дорога.
Доро́жникъ գ. м. ուղեցոյց գիր:
Доро́жный մծ. Հանապարհի, Հանապարհական:
Доростава́ть - стп. ё. з. զարգանալ, բարձրանալ վերնի. հաւասարիլ հասակաւ:
Дортуа́ръ գ. м. ննջարան:
Дорѣ́зывать ё. н. աւարտել զկտրելն, ըստ հատանելն. աւարտել զդէնսն:
Доса́да գ. ի. նեղութիւն, վիշտ, անձկութիւն, տհաճութիւն, զգծանք. բարկութիւն:
Доса́дитель գ. м. վշտացուցիչ, նեղիչ, զգծեցուցիչ:
Доса́дительный մծ. վշտացուցիչ:
Доса́дно տ. տհաճութեամբ. ցաւ ի, վիշտ:
Доса́дный մծ. անհաճ, տհաճ, վշտացնող, դժուարատար. տաղտկալի:
Доса́довать ё. з. ձանձրանալ, վշտանալ, զայրանալ ի վերայ ուրուք:
Доса́дчикъ գ. м. վիրաւորիչ, վշտացուցիչ, զգծեցուցիչ:
Досаждать ё. н. ձանձրացուցանել, նեղել, զայրացուցանել:
Доса́ливать ф. досаливать.

Досе́лѣ ѕ. ցարդ, ցայսօր ժամանակի. ցատա, ցայս վայր:

Доси́живать է. չ. նստիլ (տէնչ 'ի սահմանեալ ժամանակին). աւարտել զԹողեցն. աւարտել Թուչնոց զնստիլն 'ի Թուխս:

Доска́ գ. ի. տախտակ: (զնաւակին:

Доска́зывать է. ն. աւարտել զպատմելն,

Дослу́живать - жить է. ն. աւարտել զծառայութեան ժամանակ. աւարտել զկենցաղավարութիւնս. - ться է. կ. հասանիլ իրիք ծառայութ, առանալ ինչ ծառայութեամբ: (գնել ցվերջն:

Дослу́шивать - шать է. ն. լսել, ունկնդ

Досма́тривать է. ն. հայիլ ցվերջն. ննջել զնկատողութիւն. չԹողուլ 'ի տեսութենէ, տեսանել: (հատու:

Досмо́трщикъ գ. ա. վերակացու, վերա-

Досмо́тръ գ. ա. վերահասու է, նկատող:

Досмѣя́ться է. կ. ծիծաղել մինչև հասանել իրիք:

Досо́ливать - лить է. ն. աւարտել զաղելն. յաղել զմնացեալն.

Доспѣва́ть - нѣть է. չ. հասունանալ.

Доспѣлый ած. հասունացեալ:

Доспѣхъ գ. ա. սպառազինութիւն, զէնք.

Доспѣшный ած. պատկանեալն զինուց:

Доставáніе գ. չ. առացումն. առումն. հանումն. հասանելն (յՀաւոց Հայէն):

Доставáть - тать է. ն. հասանիլ. ձգիլ. առնուլ, հանիլ. առանալ, 'ի ձեռս բերել. բաւիլ, բաւական լինիլ. ться է. կ. հասանիլ, վիճակիլ.

Доста́вить կ. է. доставлять.

Доставле́ніе, - вка գ. չ. ի. հասուցումն. տալն. մատուցումն.

Доста́вленный ած. հասուցեալ.

Доставля́ть - вить է. ն. հասուցանել, տալ. հանդերձել. պատրաստել:

До́ста́ль գ. ի. մնացորդ, մնացուած (ինչ):

Достальный ած. մնացեալ.

Доста́токъ գ. ա. հարստութիւն, կարողութիւն. ինչք. յորդութիւն, լեցութիւն.

Доста́точно ѕ. ըստ բաւականին, բաւականաբար. հարստաբար. (ընչաւէտ:

Доста́точный ած. բաւական. հարուստ

Доста́ть կ. է. доставать.

Достига́ть - нуть - тичь է. ն. հասանել. ժամանել. հասանիլ. (ժամանելն.

Достиже́ніе - ганіе գ. չ. հասանելն.

Дости́чь կ. է. достигать.

Достове́рно ѕ. վաւերաբար. Հշմարտապէս, ստուգիւ, անկասկած.

Достове́рность գ. ի. վաւերականութիւն, ստուգութիւն, Հշմարտութիւն. արժանահաւատութիւն:

Достове́рный ած. արժանահաւատ, վաւերական, Հշմարիտ, ստոյգ:

Достодо́лжный ած. պարտուպատշաճ. արժանապարտ:

Досто́йно ѕ. արժանապէս, ըստ արժանաց:

Досто́йность գ. չ. արժանաւորութիւն, արժանիք. դերազանցութիւն. յատկութիւն. ասպնջական. կարգ. արդիւնք, վաստակք:

Досто́йный ած. արժանի, արժանաւոր:

Достопа́мятный ած. արժանայիշատակ. նշանաւոր, երևելի, արժանի յիշատակաց. -тно ѕ. արժանայիշատակ:

Достопа́мятность գ. ի. արժանայիշատակութիւն. արժանայիշատակ իրք, կամ անց.ք:

Достопочте́нный ած. արժանապատիւ, արժանայարգ, պատուաժան, յարգելի, մեծանուն:

Достопримѣча́тельный ած. արժանայիշատակ, նշանաւոր, երևելի. -но ѕ. արժանայիշատակաբար, արժանի յիշատակութեան: (ռաւար:

Достосла́вный ած. արժանաքաջ, վա-

Достохва́льный ած. արժանագով.

Достоя́ніе գ. չ. կայք, ինչք, առացուածք ժառանգութիւն: (զկառուցումն:

Достра́ивать - роить է. ն. աւարտել

Доступа́ть - пить է. չ. հասանել, ժամանել, կռնչել, մատչել. ունել զմուտ:

Досту́пность գ. ի. դիւրահասութիւն, դիւրամատոյց կամ հասանելի դոլն, մատչելի դոլն.

Досту́пный ած. մատչելի, հասանելի. դիւրամատոյց, դիւրամուտ. խոնարհ:

До́ступъ գ. ա. մուտ, մատչումն.

Досу́гъ գ. ա. պարապ, պարապոյ ժամ, ազատ ժամանակ: (մանակ.

Досу́жный ած ազատ, պարապ, ազատ ժա-

Досу́жество - жество գ. չ. պարապութ,

ապատութիւն։
Досу́ха ś. 'ի սպառ ցամաք։
Досчи́тывать - тать բ. ն. աւարտել զգթուելն, զհաշուելն։
Досча́тый ած. տախտակեայ։
До́сыта ś. ցյագեղութեան, ցյագուրդ։
Досѣва́ть բ. ն. աւարտել զցանս, զսերմանելն։
Досю́да ś. ցայս վայր, ցատս։
Досяга́ніе գ. չ. հասանելն. մերձենալն։
Досяга́ть բ. չ. հասանել, մերձենալ, հասել։
Дота́чивать բ. ն. աւարտել զսրուելն, զխնամարկութիւն, զմաշելն։
Дотве́рживать բ. ն. աւարտել զսերտելն, 'ի բերան առնելն։ (վայր։
Дото́лѣ ś. ցայն ժամ, ցայն կէտ. ցայն
Дотро́гиваться, - гаться, - нуться բ. հ. հասել, մերձել, մատչել։
До́учивать - чить բ. ն. աւարտել զուսանելն. աւարտել զուսուցանելն ումեք։
Дохле́цъ գ. ա. հոտեալ հաւկիթ,
До́хлый ած. ատտակեալ։
Дохнове́ніе գ. չ. փչումն, շնչումն (Հոգւոյ) սպզդեցութիւն, սպզդեցումն ներչին,
Дохнове́нный ած. սպզդեցեալ,
До́хнуть բ. չ. ատտակիլ ('ի պակասութենէ օդոյ, ոտ չնչասպանեաց),
Дохну́ть բ. չ. շնչել։
Доходить - дойти բ. չ. հասանել, գալ, ժամանել մինչև 'ի ահմանեալ տեղին, ծախիլ, հասանիլ, հասս լինիլ
Дохо́дно ś. արդիւնաբեր, արդիւնատու։
Дохо́дный ած. արդիւնատու, շահատու, շահեկ. արդիւնաբեր,
Дохо́дъ գ. ա. եկամուտ, արդիւնք, մուտք, հասոյթ, հաս, բեր։ (մատակարարութիւն։
Доцима́зія, - мастика գ. չ. խարհ հանքայ,
Дочи́тывать, - тать բ. ն. աւարտել զընթերնուլն, ընթերնուլ ցնշանակեալ տեղին,
Дочища́ть բ. ն. աւարտել զմաքրելն։
Дочь, ներ.—чка գ. չ. դուստր, սղջիկ.—крестная. սան, սանիկ։
Дошивать - шить բ. ն. աւարտել զկարելն։
Дощани́къ գ. ա. արկղ 'ի տախտակէ,
Доща́ный, - щатый ած. տախտակեայ, շինեալ 'ի տախտակաց։
Доще́чка գ. չ. փոքրիկ տախտակ։
Доѣда́ть - ѣсть բ. ն. աւարտել զուտելն։
Доѣзжа́ть - ѣхать բ. չ. հասանել ցսահմանեալ տեղին (երկրպտա, նաւն։) (վերայ։
Драге́тъ գ. ա. կերպաս լինչ յատկեւ 'ի
Драгій ած дорогой
Драгома́нъ գ. ա. թարգման (դեսպանաց)։
Драгоцѣ́нность գ. չ. թանկագնութիւն. մեծագին կամ հաղուագիւտ իր։
Драгоцѣ́нный ած. թանկագին, մեծագին։
Драгу́нъ գ. ա. տեսակ լինչ հեծելազօրաց։
Драдедама́мъ գ. ա. չուխայ լինչ նուրբ։
Драе́къ գ. ա. դեղոյ (վասն փսխել չկոյ, նաչէ)։
Дража́йшій ած. գէր. ամենաթանկագին. ամենասիրելի. (ծոյլ ասոնէ լոկ։)
Дразне́ніе գ. չ. զրդռումն, ցասուցումն
Дразни́ть բ. ն. զրդռել, ցասուցանել. ծաղրել, կատակել։
Дра́ка գ. չ. կռիւ, հարկանելն զիրիմեանս,
Драко́нъ գ. ա. վիշապ, (էն) աստանայ. վիշապ (աստեղատուն). վիշապաձուկն։ - нитъ գ. ա. վիշապաբոյր (ածի)։
Дра́ма գ. չ. դատանական վիպասանութիւն։
Драмати́ческій ած. դատանական վիպասանութեան. վիպասանական։
Драмату́ргъ գ. ա. հեղինակ դատանական վիպասանութեան։
Драпирова́ть բ. ն. ծածկել զբազմոցս կամ զաթոռս չուխայիւ կամ այլ դորձուածով. զգեստաւորել զնկարս։
Драпирóвка գ. ա. ծածկուածն սեղանոյ, աթոռոց, կայսն չուխայիւ, կամ այլ դորձուածով. զգեստաւորութիւն նկարուց։
Дра́тва գ. չ. ձիւթեալ թել հիշխակարաց։
Дра́ть բ. ն. պատառել, պատառատել, քանչել, քաշել, ձղձդել, խոխ. առտիկս դանել. անխնայ մաշել կամ պատառատել (զհնոպէրէյս), հեղեքել, պահնջել յոեւէրոյդ լինչ, առնուլ զիւրացս, անպարտեաս, անօխտով երթալ կամ խաղալ 'ի վերայ նուագարանի. կակոցդալիք աղաղակել, պոռնալ. Հեղեքիլ, ցեսեր, անհարթ առնել, (տառել։
Дра́ться բ. կռուիլ, պատերազմիլ. պա-
Драхва́ գ. չ. արօս (կնոջան)։
Дра́хма գ. չ. դահեկան. հա. золотникъ։
Драчли́вый ած. կռուասէր։
Дре́безги գ. ա. յ. վիշտանք բեկեալ կոյց,

Дребезжа́ть б. ч. издавать звуки, звенящие какой-нибудь, дребезжащий. Дребезжать стеклами.
Древе́сина ж. р. древесина. (лат.)
Древе́сный стар. прил. от древо. Древесный.
Древко́ ср. р. ствол, дерево. Древко знамени.
Дре́вле нар. (см.) в древности.
Дре́вній стар. прил. древний, старый, старинный. Древняя история.
Дре́вность ж. р. древность, старина. Древность языка.
Древнѣ́ть б. ч. становиться древним.
Дре́во ср. р. дерево. Древо жизни, древо познания.
Древови́дный стар. древовидный.
Древоде́латель - дѣля ж. р. столяр.
Древосло́віе ср. р. древесина.
Древосѣ́къ ж. р. дровосек.
Древя́ный стар. деревянный, древесный.
Дре́йфовать б. ч. дрейфовать, носиться по воле ветра (о корабле).
Дрекъ, дрегъ ж. р. дрянь, дрянной человек.
Дрема́ ж. р. дремота, сонливость.
Дрема́ніе ср. р. дремание, дремота.
Дрема́ть б. ч. дремать, находиться в полусне.
Дремо́та ж. р. дремота, сонливость, сонливое состояние.
Дрему́чій стар. дремучий, густой, непроходимый.
Дресва́ ж. р. дресва, мелкий щебень.
Дроби́тель ж. м. дробитель, измельчитель.
Дроби́ть б. н. дробить, измельчать, разбивать. -ться б. с. дробиться, измельчаться.
Дробле́ніе ср. р. дробление.
Дробле́ный стар. дробленый.
Дробни́ца ж. р. ящик для хранения дроби.
Дро́бный стар. (см.) дробный, дробленый, измельченный. Дробная крупа.
Дробь ж. р. дробь, мелкие куски, дробленое. Дробь свинцовая.
Дрова́ ср. р. дрова, топливо.
Дро́вни ж. р. мн. дровни.
Дровоно́сецъ ж. м. дровосек.
Дровосѣ́къ ж. м. дровосек, дровосечник.
Дровяни́къ ж. м. дровяной сарай.
Дровяны́й стар. дровяной, для дров.

Дрога́ ж. р. дрога, длинные сани для перевозки леса.
Дро́ги ж. р. мн. дрожжи, закваска.
Дро́гливый стар. дрожжевой, дрожжистый.
Дро́гнуть б. ч. дрогнуть, колебаться.
Дрожа́ніе ср. р. дрожание, дрожь, дрожание, колебание.
Дрожа́ть б. ч. дрожать, трепетать, колебаться, дрогнуть. -отъ стужи, дрожать от холода. (см.)
Дро́жди - жжи ж. р. мн. дрожжи.
Дро́жки ж. р. мн. дрожки.
Дрожь ж. р. дрожь, дрожание.
Дроздъ ж. м. дрозд. -черный, чернозобый.
Дрокъ ж. м. дрок (растение).
Дромаде́ръ ж. м. дромадер.
Дротъ, дрт. - тикъ ж. м. дротик, копье, пика.
Другі́й - гой стар. другой, иной, второй.
Другъ ж. м. друг, приятель, товарищ.
Дру́жба ж. р. дружба.
Друже́къ дрг. см. другъ.
Дружелю́біе, - бность ж. р. дружелюбие. - но нар. дружелюбно. - ный стар. дружелюбный, дружественный. - жески нар. дружески. - ственный стар. дружественный, дружеский.
Дру́жество ж. р. дружба, дружество.
Дружи́на ж. р. дружина, войско. (ист.) княжеская дружина. Княжая дружина. (см.) войско, воинство.
Дружи́ть б. н. дружить, водить дружбу. -ться б. ч. дружиться, водить дружбу.
Дру́жка ж. м. дружка, друг, приятель. - жки ж. р. мн. дружба, приязнь.
Дру́жній стар. дружный, согласный.
Дру́жно нар. дружно, согласно, единодушно.
Дру́жный стар. дружный, согласный, единодушный. (см.)
Друидъ, - да ж. м. друид, жрец.
Дря́блый стар. дряблый, вялый.
Дряга́ть б. н. дрягать, дергать (ногой).

Дрязгъ գ. ա. աղբ, անմաքրութիւն։
Дря́нный ած. սին, անօգուտ, անպիտան։
Дрянь գ. է. խոհերը, աղբ. անպիտան իր. անօգուտ բանք կամ գործք։ (ծերուէ։
Дряхлость գ. է. զառամութիւն, խորին
Дря́хлый ած. զառամեալ, զառամ, զառամացեալ։
Дряхлѣ́ть բ. չ. զառամիլ։
Дека գ. է. տախտակ. սեղան վաճառաց։
Дуби́на գ. է. մահակ, բիւր, մականի, սունակ. փոխ. ապուշ, անմիտ։
Дуби́ть բ. ն. աղաղել։
Дубле́ніе գ. չ. աղաղելն։
Дубло́нъ գ. ա. դրամ ինչ Պապնիացւոց։
Дубня́къ գ. ա. անտառ մատաղ կաղնեաց։
Дубо́вка գ. է. հեղուեսեան թէյ (պառնի)
Дубо́вый ած. կաղնեայ, կաղնեաց. – вый мохъ, քարաքոս։
Дубра́ва - рова գ. է. թաւանտառ։
Дубро́вка գ. է. մկնախանձ (բոյս)։
Дубъ գ. ա. կաղնի։
Дубя́нка գ. է. դեղատոր։
Дуга́ գ. է. աղեղն, կամար. (եկ) ծխածան. կորագիծ։ (նաձև։
Дугообра́зный ած. կամարաձև, աղեղ_
Дуда գ. է. սրինգ գնդկական։ (սրնգի։
Ду́дочникъ գ. ա. սրնգահար. – чный ած.
Дудча́тый ած. սրնգաձև։
Ду́жка գ. է. փոքրիկ աղեղն. ունկն աթոռոյ. ըմբռնեցող որոյ. անթակ (նաւ)։
Ду́ло գ. չ. բերան հրացանի, թնդանօթի ևայլն։
Ду́льце գ. չ. բերան նուագարանաց։
Ду́ля գ. է. տանձ։
Ду́ма գ. է. խորհրդանոց. խոկումն, մտածումն, մտածմունք. աղգ ինչ քանատեղծութեան։
Дума́міе գ. չ. մտածումն, խոկումն։
Ду́манный ած. խորհեալ, զմտաւ ածեալ։
Ду́мать բ. ն. խորհիլ, մտածել. հոգալ. կարծել, համարել. դիտաւորիլ։
Ду́мный ած. խորհրդարանի. անդամ խորհրդարանի. մտածող, խոկացող. մտատանջ։
Дуновéніе գ. չ. փչումն, շնչումն։
Дуо ա. дуэтъ.
Ду́нуть ա. дуть.
Дупликату́ра գ. է. կրկնութիւն բառից կամ բանից (՚ի պոպերութեան)։
Дупликáтъ գ. ա. պատճէն թղթոյ։
Дуплúть բ. ն. շինել զրոյն, ծակել, փորել զծառն։ (ծառս։
Дупло́ - лина գ. չ. է. բոյն, խոռոչ ՚ի
Дура գ. է. կին յիմար, անմիտ. խելագար։
Дуракъ գ. ա. այր յիմար, անմիտ. խելագար։
Дурале́й գ. ա. այր պակասամիտ։
Дура́цкій ած. յիմարական։
Дурачéкъ նղ. է. дуракъ։
Дура́чество գ. չ. յիմարութիւն, տխմարութիւն. խենթութիւն։
Дура́чи́на - чище գ. ա. յիմար, տխմար։
Дура́чить բ. ն. յիմարացուցանել. զծաղս դալ։ նշաւակել, ծիծաղելի առնել։
Дура́читься բ. յ. ստահակիլ, շամբշիլ. ձևացուցանել զինքն յիմար։
Дури́ть բ. չ. ստահակել, խենթել։
Дурма́нъ գ. ա. մահացու մորմ, խնձորի վշտից։
Дурни́чникъ գ. ա. քանթի (խոտ)։
Ду́рно տ. վատ, յոռի. եւ դգալ զմերձենեաղն տիարութեան։
Дурнова́тый ած. սակաւ ինչ վատ։
Дурнота́ գ. է. տգեղութիւն. պոռնկ գլխոյ։
Дурно́й ած. վատ, յոռի, անպիտան, անվայելուչ. տգեղ։
Дурнѣ́ть բ. չ. տգեղանալ. վատանալ։
Дурь գ. է. չարութիւն, խենթութիւն. կամակորութիւն, յամառութիւն։
Дурѣ́ть բ. չ. յիմարանալ, անմտանալ։
Ду́тикъ գ. ա. մկնադատարկ իր մեռած_ղեայ կամ ապականեայ. գերբերս. դեմք վիրեալ. վիրացող. դուռոչ, վիրացեալ։
Ду́тый ած. վիրեալ։
Дуть, - вать, - нуть բ. ն. փչել, շնչել, - ться բ. յ. վիրիլ, վիրանալ. ուռնուլ. բարկանալ։
Дуумвирство գ. չ. երկպետութիւն։
Дуумви́ры գ. ա. յ. երկպետք։
Духи́ գ. ա. յ. անուշահոտ օծանելիք։
Духобóрецъ, - нникъ գ. ա. հոգեմարտ, չինդունող ածուէ հոգւոյն սրբոյ։
Духобóрство գ. չ. հոգեմարտութիւն, աղանդ հերձմարտից։

Духове́нство գ. չ. հոգևորականութիւն. ուխտ ՚՚՚ ա սպեղեցւոյ. հոգևորականք. հոգևոր իշխանութիւն. бѣлое - քահանայք, հոգևորականութիւն քան զեպ. черное - վանականք։

Духо́вная գ. ի. կտակ, կտակագիր։

Духовни́къ գ. ա. խոստովանահայր։

Духо́вно տ. հոգևորապէս, անմարմնապէս. մտաւորապէս։

Духо́вный ած. հոգևոր, հոգևորական, անմարմին. - сынъ, խոստովանորդի. - дочь. խոստովանագուստր։

Ду́ховъ день, օր հոգւոյ, երկրորդ օր պենտեկոստէի։

Духовы́й ած. ընչական, ընչաուսութեան։

Ду́хомъ տ. ՚ի քթէն ածել, յածան թօթափել, խոշոր։

Духомо́ръ գ. ա. օդաչափ։

Духосло́віе գ. չ. հոգեբանութիւն, դիտութիւն հոգեկեն էակաց։ (հոմ.

Духота́ գ. ի. ծանրահոտութիւն, ընչաքրքիր։

Духъ գ. ա. հոգին սուրբ. հոգի. ոգի. հրեշտակ. հոմ. շունչ. զօրութիւն. աղդեցութիւն. բնաւոր իմաստս, միտք. ձիրք. գարշահոտութիւն. արտաշնչութիւն. լաւագոյն կամ ընտիր մասն շարագրութեան կամ հեղինակութեան։

Душа́ գ. ի. հոգի. մարդ, անձն. խիղճ. դվսաւոր ներգործող. դվսաւոր յատկութիւն իրի. զգայողութիւն. միտք, բանականութիւն. սիրելի, սիրական։

Душе́вно տ. հոգեպէս. հոգւով չափ, ՚ի բոլոր սրտէ, սրտի մտօք։

Душе́вный ած. հոգևոր, հոգեկան. մտերիմ։

Душевре́дникъ ա. вѣроломецъ.

Душегрѣ́я գ. ի. քաշկոն կանանց։

Душегу́бецъ գ. ա. հոգեկորոյս, հոգեսպան։

Душегуби́тельный - бный ած. հոգեկորոյս, վտանգաւոր վասն հոգւոյ։

Душегу́бство գ. չ. մարդասպանութիւն։

Душе́къ - шокъ գ. ա. նեխահոտ։

Душелю́бецъ գ. ա. հոգեսէր, մարդասէր։

Душе́ніе գ. չ. հեղձուցումն։

Душе́ный ած. հեղձուցեալ. հաճեալ (ի). անուշահոտ արարեալ։

Ду́шенька - шечка գ. ի. սիրական, սիրելի, հոգի. ախորժ չնծուխի։

Душепа́губный ած. հոգեկորոյս. - полезный ած. հոգեշահ։

Душеполе́зный ած. հոգեշահ։

Душеприка́зство գ. չ. կտակակատարութիւն։

Душеприка́щикъ գ. ա. կտակակատար։

Душеспаси́тельный ած. հոգեկեցոյց, սրբարար հոգւոյ։

Души́стый ած. հոտաւէտ, անուշահոտ։

Души́ть բ. ն. հեղձուցանել, խեղդել. ներել. համեմել (ղիւս, հայնի). ծխել կամ արկել զանուշահոտ նիւթս։

Души́ца գ. ի. զուխրակ, դաղձն, կորնդան։

Ду́шка գ. ի. անբան Թռչնոյ.

Душки գ. ի. յ. մորթք պարանոցայ աղուեսուց։

Душни́къ գ. ա. օդաւոխս, շնչամուտ։

Ду́шно տ. ծանր ի վասն շնչառութեան։

Душнота́ գ. ի. շնչարգելութիւն օդոյ։

Ду́шный ած. շնչարգել, հեղձուցիչ։

Дуэли́стъ գ. ա. մենամարտիկ, մենակռիւ։

Дуэ́ль, дуель. մենամարտութիւն, մենամարտ կռիւ։

Дуэ́нна գ. ի. մանկածու, դաստիարակ։

Дуэ́тъ գ. ա. երգ երկուց։

Дщерь - дщи ա. дочь։

Дыба գ. ի. լարաձգութիւն (պանջանդ ինչ։)

Дыбы գ. ա. յ. ամբառնալն անասնոյ ՚ի վեր զառաջին ոտս։

Дыбомъ տ. քաշմանութ. կանգնեալ. ՚ի վեր բարձրացեալ։

Дымистый ած. բազմածուխ։

Дыми́ть բ. ն. ծխել, լցուցանել ծխով, - ться բ. յ. ծխիլ. ծխարձակ լինիլ։

Ды́мка գ. ի. շղաշաւոտ, անգոյս։

Дымле́ніе բ. չ. ծխումն։

Ды́мникъ - мовникъ գ. ա. ծխնելոյղ։

Ды́мный ած. ծխոյ. ծխային. ծխալի. մառայլ։

Ды́мчатый ած ծխագոյն։

Дымъ գ. ա. ծուխ։

Дымя́нка գ. ի. անձխոտ։

Ды́нникъ գ. ա. սեխենիք։

Ды́ня գ. ի. սեխ. -ный վեր. ոտ. սեխոն։

Дыра́ ա. дира. (ձկանց։

Дыха́ло գ. չ. շնչուխտ. շնչարան ոմանց

Дыха́ніе գ. չ. շնչումն, շնչառութ. տուր

և առ ընչեայ. (եկ) շունչ կենդանի. կեանք։
Дыха́тельный մծ. շնչառական։
Дыха́ть - дохнуть բ. չ. շնչել, առնուլ զշունչ. փչել։
Дыша́ніе ս дыханіе.
Дыша́ть ս дыхать.
Ды́шло գ. չ. սայլ, ղեակ (կառապ)։
Дья́волъ ս діаволъ.
Дья́вольскій ս діавольскій.
Дья́конскій ս діаконскій.
Дья́конство ս діаконство.
Дьякъ ս діякъ.
Дѣ́ва գ. ե. օրիորդ, աղջիկ, պատանուհի, կոյս, կուսան. կոյս, (հնոպահղպ)։
Дѣва́ть բ. ն. պահել, զետեղել. արկանել. ծախել, ի գործ դնել. - ться բ. յ. թագչիլ, ծածկիլ. կորնչիլ, գնալ, երթալ. որոնել զապաստանարան։
Дѣви́ца ս дѣва.
Дѣви́ческій - чій մծ. օրիորդական, կուսական, կուսի։
Дѣви́чество գ. չ. կուսուէ։
Дѣви́чникъ գ. ա. նաւակատիկ հարսանեաց, յոր հրաւիրին օրիորդք տալ հարսին զկրաժարական ողջոյն զանազան երգօք։
Дѣ́вичья գ. ե. աղախնոց։
Дѣ́вка գ. ե. աղախին. նաժիշտ. (ասա ասա-ղիս) օրիորդ, կոյս։
Дѣвома́терь գ. ե. (եկ) կուսամայր։
Дѣ́вочка նղ. բ. дѣвица.
Дѣ́вственникъ, - ница գ. ա. ե. պահպանող կուսութեան։
Дѣ́вственный մծ. կուսական. կոյս։
Дѣ́вство գ. չ. կուսուէ. կնիք, յանկ կուսուէ. մաքրուէ։
Дѣ́вствовать բ. չ. մնալ ի կուսուէ։
Дѣ́вушка ս дѣвица.
Дѣвчи́на ս дѣвка.
Дѣ́довскій մծ. պապական, հաւու։
Дѣ́довство գ. չ. կալուածք պապի, հաւու։
Дѣдъ, - душка գ. ա. նախահայր, պապ, հաւ, հայր հօր կամ մօր։
Дѣписа́ніе գ. չ. վիպասանութիւն, պատմագրութիւն։
Дѣписа́тель գ. ա. վիպագիր, վիպասան, պատմագիր։
Дѣписа́тельный մծ. վիպասանական, պատմագրական։
Дѣпричáстіе գ. չ. դերբայ, գործիական հոլով անուանց եղանակի և ընդունելութեամբ հանդեպ ի եալ։
Дѣ́йственный մծ. գործողական. աղդու, աղդօղ։
Дѣйстви́тельный մծ. ներգործական, աղդողական. իսկական, ճշմարիտ, իրական. - ный глаголъ. ներգործական բայ - но ս. ներգործաբար, իրօք, ստուգիւ, հաւաստեաւ, անկրկնայ։
Дѣ́йствіе - ство գ. չ. գործ, առք, գործողութիւն, ներգործուէ, աղդեցուէ։
Дѣ́йствованіе գ. չ. ներգործումն, առնելութիւն, ներգործութիւն։
Дѣ́йствователь գ. ա. ներգործող, գործող, արարող, գործադիր։
Дѣ́йствовать բ. չ. գործել, առնել, յաջողել, կատարել, աղդել, ներգործել. մարմնիլ, պատերազմիլ։
Дѣ́йствующій մծ. ներգործող, աղդող, զօրաւոր. գործադիր։ (գործել։
Дѣ́ланіе գ. չ. գործումն, առնելն, գործ,
Дѣ́латель գ. ա. մշակ, գործաւոր. գործող։
Дѣ́лать բ. ն. առնել, գործել, շինել. ցուցանել. պատճառել. վարել, ընթանալ. յօրինել, կերտել, կազմել։
Дѣ́латься բ. յ. եղանիլ, լինիլ, ունիլ ի ումեք գործ կամ ի հաշիւ. ծադիլ, ծնանիլ։ (նող, կերտող։
Дѣ́лающій մծ. առնող, գործող. յօրի-
Дѣле́жъ գ. ա. բաժանումն։
Дѣле́ніе գ. չ. բաժանումն. տրոհումն. բաժանորդումն։
Дѣле́ный մծ. բաժանեալ։
Дѣле́цъ գ. ա. օրհնագէտ և հմուտ ի դատաստանական գործս։
Дѣли́мость գ. ե. բաժանողականութիւն։
Дѣли́мый մծ. բաժանելի, բաժանական, անջատելի, տրոհելի. - мое число, բաժանելի թիւ։ (բաժանարար։
Дѣли́тель գ. ա. բաժանող, բաժանիչ,
Дѣли́ть բ. ն. բաժանել, տրոհել. բաժանել ի մասունս. -ться բաժանիլ. տալ ումեք զմասն։
Дѣли́шко գ. չ. յ. հնձին կամ մանր գործք։

Дѣ́ло գ չ. գործ, բան, գործառնութիւն, գործադրութիւն. ֆոխ. Հարկաւորութիւն, պէտք, կարիք. դրուել. պատերազմ:
Дѣ́ловый ած. գործունեայ, գործաւոր, Հմուտ՝ ի գործս: (գործառնուել:
Дѣлопроизво́дство գ. չ. գործավարութիւն,
Дѣлопроизводи́тель գ. ա. գործավար.
Дѣ́льно տ. Հիմնաւոր, օրինաւոր. իրաւամբք, իրաւացի, ըստ պատշաճի:
Дѣ́льный ած. օրինաւոր, Հիմնաւոր, բանական. Հիմարիտ. ընդունակ. դիտակ Հմուտ. յարմար. պիտանի. (էի) արդյ:
Дѣте́нышъ գ. ա. մանուկ ապատահ. Հաղ, կորիւն, ևայլն: (ժԼղ:
Дѣти́на գ. ա. երիտասարդ առոյգ, ու-
Дѣтоводи́тель գ. ա. մանկավարժ:
Дѣтолюби́вый ֆ чадолюбивый.
Дѣтолю́біе ֆ чадолюбіе.
Дѣторо́дный ած. որդեծին, սերնական, ծննդական (անդամ):
Дѣторожде́ніе գ. չ. որդեծնութիւն:
Дѣтоуби́йца գ. հ. որդեսպան:
Дѣ́тская գ. ի. մանկանոց, սենեակ վանմանկանց: (տ. մանկասբար:
Дѣ́тскій ած. տղայական, մանկական. - ски
Дѣ́тство գ. չ. տղայութիւն, մանկութիւն. մանկական Հասակ կամ տիր:

Дѣ́тствовать բ. չ. լինել՝ ի տիս մանկութեան,
Дѣя́ніе գ. չ. գործ, գործողութիւն. առք, արարք:
Дѣ́ятель գ. ա. գործող, առնող.
Дѣ́ятельность գ. ի. գործունէութիւն. ներգործականութիւն, ներգործական կարողութիւն:
Дѣ́ятельный ած. գործունեայ, փութաջան, աշխատասէր. ժԼր. գործնական:
Дѣ́яти բ. ն. (էի) առնել, գործել. ֆոխ. ցուցանել, յայտնել. (ներգ գոլն:
Дю́жесть գ. ի. կորովութիւն, զօրեղութիւն. մարմնոյ քաղհացեալ. երկոտասանեակ:
Дюжина գ. ի. երկոտասան յերկոտասան Թուոյ քաղհացեալ. երկոտասանեակ:
Дюжій ած. մարմնեղ, զօրեղ. դէր, Հատ:
Дю́жѣть բ. չ. կորովանալ, զօրեղանալ, յօրանալ, դէրանալ, ստուարանալ:
Дю́ймъ գ. ա. բԹաչափ, մատնաչափ:
Дюкъ գ. ա. տեսակ լինչ բուոյ:
Дя́гиль - льникъ գ. ա. բոյս լինչ. - собачій, մոլախինդ:
Дя́денька ֆաղ. բ. дядя. (բօր:
Дя́дній - динъ ած. Հօրեղբօր, մօրեղբօր:
Дя́дька գ. ա. վերակացու, պահապան մանկանց:
Дя́дюшка ֆաղ. բ. дядя.
Дя́дя գ. ա. քեռի, Հօր եղբայր, մօր եղբայր:
Дя́тель գ. ա. փայտվոր, ծառկոտիկ:
Дя́тлина-ловина գ. ի. առուոյտ, առաւոյտ.

Е.

Евангели́стъ գ. ա. աւետարանիչ:
Евангели́ческій ած. աւետարանական.
Ева́нгеліе գ. չ. աւետարան:
Ева́нгельскій ած. աւետարանի, աւետարանական. - ски տ. ըստ աւետարանի:
Евкла́зъ գ. ա. ակն լինչ մեծագին և Հազուագիւտ:
Евну́хъ գ. ա. ներքինի:
Евну́шескій, - шій ած պատ. ներքինեայ:
Евра́шка գ. ի. տեսակ լինչ նապաստակի:
Еври́тъ գ. ա. բար լինչ.
Евхаристи́ческій ած. սրբոյ Հաղորդութեան:
Евхари́стія գ. ի. սուրբ Հաղորդութիւն. խորհուրդ գոհութեան, խորհուրդ մարմնոյ և արեան տեառն:
Егда́ տ. (էի) յորժամ:
Егерме́йстеръ գ. ա. որսորդապետ:
Егерскій ած. որսորդական. պատ. Եգեր անուանեալ զօրաց:
Егеръ գ. ա. որսորդ. Եգեր (զօրք):
Егова́ ֆ іегова.
Егоза́ գ. հ. մանուկ խաղալկան. այր ան-
Егей գ. ա. կարմիր շուշան:
Еги́ра ֆ эгира.
Едва́ տ. Հազիւ, Հազիւ Հազ, դժուարաւ. իբրև - ли շ. դժուար Թէ, չկարծեմ Թէ:
Едемскій ած. եդեմական, եդեմային.
Едемъ գ. ա. (էի) եդեմ, դրախտ:

Едилъ ❋ эдилъ.
Едине́ніе ґ. с. միացուցում, համաձայնուե միաբանուե, միուե.
Едини́тельный մծ. միաւորիչ, յօդիչ.
Едини́тная ґ. է. ենթամակայ.
Едини́ть բ. կ. (է՛) միաւորել, միակցել. - ться բ. յ. միանալ, միաւորիլ.
Едини́тный ❋ единительный.
Едини́ца ґ. է. ամենայն անհատ. չափ ընդ որում համեմատին ամենայն միաւեսակ իրք. մի, միաթիւ նշան.
Едини́цею տ. (է՛) միանգամ.
Едини́чный մծ. մէկ. միաթիւ նշանի, քաղկացուցիչ միաւորութեան.
Единобо́жіе ґ. с. միաստուածուե. միաստուած դաւանիլն.
Единобо́рець ґ. ա. մենամարտիկ.
Единобо́рство ґ. с. մենամարտուե, մենամարտ կռիւ. (տիլ.
Единобо́рствовать բ. с. (է՛) մենամարտ
Единобра́чіе, - чность ґ. с. միապատակ, միակնի դոլն.
Единобра́чный մծ. միակնի, միապատակ, միակնի, մոյ կնոջ այր.
Единови́дный մծ. միակերպ, միաձև.
Единовласти́тель, - стникъ ґ. ա. միահեծան իշխան, ինքնիշխան.
Единовла́стіе ґ. с. միահեծան իշխանուե, միապետուե. (պետ.
Единовла́стный մծ. միապետական. միապետ.
Единовре́менникъ ❋ современникъ.
Единовре́менно տ. միանգամ.
Единовре́менный մծ. միանգամ եղեալ կամ տուեալ.
Единовреме́нный մծ. ժամանակակից.
Единовѣ́рець ґ. ա. հաւատակից.
Единовѣ́ріе ґ. с. համակրօնուե, կրօնակցուիլն.
Единовѣ́рный մծ. հաւատակից, համակրօն, միակրօն.
Единовѣ́ръ ❋ единовѣрець.
Единогла́вый մծ միագլուխ, միագմբեթ.
Единогла́сіе ґ. с. միաձայնուե, ներդաշնակուիլն. համաձայնուիլն, միաբանուիլն.
Единогла́сно տ. միաձայն. համաձայն, միաբան.
Единогла́сный մծ. միաձայն, համաձայն.
Единодержа́віе ❋ единовластіе.
Единодержа́вный մծ. միապետական. միապետ.
Единодержа́вствовать բ. с. միապետել.
Единоде́ржецъ ґ. ա. միապետ, միահեծան.
Единоду́шіе ґ. с. միաբանուե, համակամուե. համաձայնուե. - но տ. միաբան, միաբանութե, միաբան հաւանուե.
Единоду́шный մծ. միաբան, համաշունչ, միախորհուրդ. համակամ, միասիրտ. (նուիրեալ.
Единосте́ственный մծ. համաբուն, բնական.
Еди́ножды տ. միանգամ.
Единоже́нецъ ґ. ա. միակին.
Единоже́нство ґ. с. միակնուե.
Единозву́чность ґ. է. միահնչուն, միաձայն դոլն. (հնչուն, միաձայն.
Единозву́чный մծ. նոյնահնչուն, միաձայն.
Единозе́мецъ ґ. ա. երկրակից, համաշխարհիկ, հայրենակից.
Единозе́мство ґ. с. քաղաքակցուե. երկրակցուե. հայրենակցութիւն.
Единоиме́нный մծ. անուանակից.
Единокро́віе ґ. с. արենակցուե.
Единокро́вникъ ґ. ա. արենակից.
Единокро́вный մծ. արենակից, համաբիւն. (դաճին.
Единома́терній մծ. (է՛) միամօր, լծորդ.
Единомо́щный մծ. միազօր, հաւասարազօր.
Единому́дренный, - рый մծ. համախոհ.
Единомы́сленникъ ґ. ա. համախորհուրդ, համամիտ. (խորհուրդ, համամիտ.
Единомы́сленный մծ. համախոհ. միաձայն.
Единомы́сліе ґ. с. համամտուե, խորհրդակցուե.
Единомы́шленникъ ❋ соумышленникъ.
Единонача́ліе ґ. с. միապետուե.
Единонача́льникъ ґ. ա. միապետ.
Единонача́льный մծ. (է՛) միապետական.
Единонра́віе ґ. с. համաբարոյուե.
Единонра́вный մծ. համաբուն, բարեյատկից, համաբարոյ. (նմանուե.
Единообра́зіе - ность ґ. с. միակերպուե.
Единообра́зный մծ. միակերպ, համատիպ, համանման, կերպարանակից, պատկերակից.

Единоо́кій жб. (ѣ) միաականի։
Единоплеме́нникъ գ. ոյ. համասեռ. ազգական, ազգակից։ - нный жб. սերնդակից։ համասեռական։
Единоро́гъ գ. ա. միեղջերու, ռնգեղջիւր։
Единоро́дный жб. միածին։
Единосла́вный жб. միաբանից։
Единосовѣ́тный жб. միախորհուրդ։
Еди́ность գ. ի. միութիւն, եղականութիւն։
Единосу́щіе - щность գ. ն. ի. միութիւն բնութ, համագոյութիւն, միասնականութիւն։
Единосу́щный жб. համագոյ, միասնական,
Единоу́міе գ. ն. (ѣ) ф единомысліе.
Единоутро́бный жб. համամայր։
Единоце́нтренный жб. համակենդրոն։
Единоча́дный жб. միածաւակ։ (ծին։
Единочи́сленный жб. համաթիւ, միա-
Еди́нощи, - ною տ. (ѣ) ф единожды.
Единоязы́чный ф единоплеменный.
Еди́нственно տ. միայն, մի միայն, եւթ.
Еди́нственный жб. եղակի. մի միայն, մի-ակ. միայն։ (բանուածին։
Еди́нство գ. ն. միութիւն, նոյնութիւն, միա-
Еди́ный жб. մէկ. մի, միակ.
Единъ թ. մի. միակ, միայն։
Ежа ф палочникъ.
Еже շ. (ѣ) առ, առն, զի.
Еже́вика գ. ի. մոր։
Еже́вина գ. ի. մորէ ողնուց։
Ежевре́менно տ. յարաժամ, հանապազ։
Ежевреме́нный ф всегдашній.
Ежего́дно տ. ամէ ամէ, առ ամ ամ։
Ежего́дный жб. ամենաամեայ։ (նապաղօր.
Ежедне́вно տ. օր օրէ, զօր հանապազ հ-
Ежедне́вный жб. հանապազօրեայ, ի-բարեգիւր առուր, հանապազորդ, ա-ուօրեական։
Ежели շ. եթէ. զի եթէ. (վայրկենի.
Ежемину́тно տ. յամենայն րոպէի կամ
Ежемину́тный жб. յամենայն վայրկենի (եղեալ, հոյակ)։
Ежемѣ́сячно տ. յիւրաքանչիւր ամիս, յամէ ամիս, ամիս յամսոյ։
Ежемѣ́сячный жб. ամսական, յիւրաքանչիւր ամիս (եղեալ հոյակ)։
Еженедѣ́льно տ. շաբաթ առ շաբաթ։
Еженедѣ́льный жб. յամենաօրինեալ, յամէն շաբաթէ (եղեալ, հոյակ)։
Ежеча́сно տ. յարաժամ, յամենայն ժամ։
Ежеча́сный жб. յամենայն ժամու։
Ежо́вка գ. ի. մանուզենի (քոյս)։
Ежъ գ. ա. ոզնի։
Ежъ морской, երկնոտ, ոզնի ծովային։
Езеро (ѣ) озеро. (կան։
Езуи́тскій жб. յիսուսական, եզուիտա-
Езуи́тъ գ. ա. յիսուսեան, եզուիտ. ֆոխ. խորամանկ։
Ей տ. այո, արդարև, ամ ամէն.
Екклесіа́стъ գ. ա. եկեղեցական, վերը ժողովողի։
Еклисіа́рхъ գ. ա. եկեղեցպան, քահանայ՝ ընդ ձեռամբ որոյ գաւանին զդեստը, զարդը և անօթը եկեղեցւոյ։
Екса́метръ ф гекзаметръ.
Екса́рхъ գ. ա. վիճակաւոր կամ թեմական եպիսկոպոս։
Ектенія́ գ. ի. մաղթանք կամ քարոզ աարիւաւոյ, յաւարտ որոյ ասէն ամէն ո-ղորմեայք։
Елбо́тъ գ. ա. նաւակ լինչ վորբիկ.
Еле տ. հազիւ, հազիւ թէ։
Елевый жб. պատ՝ կամ յատ՝ եղևնոյ.
Еле́й գ. ա. ձէթ, լուղ (հիւսպպոյ) մեռան։
Еле́йный жб. ձիթոյ. մեռանի։
Електриза́ція ф электризація.
Еле́нецъ գ. ա. բղէզ,
Еле́ница գ. ի. եղն։
Еле́нь ф олень. (դրոշմ.
Елеопома́заніе գ. ն. օծումն, օծումնթիւն։
Елеопома́зать բ. ա. օծել, օծանել, մռնել, դրոշմել.
Елеосвященіе գ. ն. վերջնի օծումն.
Еле́цъ գ. ա. երկանաձուկն։ (անդամ,
Ели́жды, елижды տ. քանիցս, քանիցս
Ели́кій жб. (ѣ) որ, որքան.
Ели́ко տ. որքան, որչափ։ (շոմ, սօմ։
Ель, - елка, - лочка գ. ի. եղևնի, մայր,
Ело́вый жб. եղևնոյ - вая шишка կոնոն։
Ельникъ գ. ա. անտառ եղևնոյ.
Емки́ գ. ա. յ. ունելիք. (ածխոյ) ունելիք վորձիւ։
Емкій жб. բաղմապարունակ, ընդունակ.
Емкость գ. ի. ընդունակութիւն, տարողութիւն։
Емь ф коготь.

Ендивій գ. ա. հազար վայրկ, դառնիճ. եղերդ, եղերդակ։
Ендова՛ գ. ի. անօթ լայնաբերան և լայնատափոր։ (տուփ։
Ено՛ть գ. ա. տեսակ ինչ վայրենի կա-
Ентиме՛ма գ. ի. եղատած (հատուածքանա-ի ինն անուանցն)։
Епа՛кта գ. ի. վերադիր։
Епанча՛ գ. ի. վերարկու, քղամիդ։
Епархіа՛льный ած. թեմական, թեմի, թեմական. թեմական, վիճակաւոր։
Епа՛рхія գ. ի. թեմ, վիճակ։
Епа՛рхъ գ. ա. թեմական, վիճակաւոր (եպիսկոպոս)։ (հակաւորի։
Епаршій, - шескій ած. թեմական, վի-
Епископія՛ գ. ի. թեմ. եպիսկոպոսական եկեղեցի. եպիսկոպոսարան։
Епи՛скопскій ած. եպիսկոպոսական։
Епи՛скопство գ. չ. եպիսկոպոսութիւն։
Епи՛скопствовать բ. չ. եպիսկոպոսութիւն առնել։
Епи՛скопъ գ. ա. եպիսկոպոս, հօտապետ։
Епитимія՛ գ. ի. ապաշխարանք։ (բռնարկի։
Епитрахи՛ль գ. ի. փոքրաբար. -ный ած. փո-
Епоми՛да ※ нарамникъ.
Ербои՛зъ գ. ա. նռպատատակ ինչ։
Ерга՛къ գ. ա. մուշտակ արարեալ 'ի մորթոյ քուռակի ձիոյ, որոց ոտիք լինին արտաքուստ
Ересспача՛льникъ գ. ա. հերձուածապետ։
Е՛ресь գ. ի. հերետութիւն, հերձուած, ազանդ։ (ծոզ։
Ерети՛къ գ. ա. հերետիկոս, հերձուա-
Ерети՛ческій ած. հերձուածական, հերետիկոսական։
Ерети՛чество գ. չ. հերետիկոսութիւն։
Ерети՛чествовать բ. չ. հերետիկոսանալ, առնել զհերետիկոսութիւն։
Ерихо՛нка գ. ի. (եղ) գլխարկ ինչ։
Ерлы՛къ, - чекъ ※ ярлыкъ, - чекъ.
Ермо՛лка գ. ի. փեսկ։
Е՛рникъ գ. ա. մանրածաո անտառ։
Е՛родія, -дій գ. ի. ա. (եղ) արեւն, արագիլ։
Еро՛шить բ. ն. գծծել զհերս. - ться բ. յ. քաշմիլ, դիպչանալ հերաց. խրտնուլ, ընդդիմանալ (ձեռց, հայլն)
Ерофе՛ичъ գ. ա. ցքի, հանդերձեալ զանազան խոտոլք։
Еруно՛къ գ. ա. անկիւնաչափ (գործի)։
Еруса́ли՛мъ գ. ա. (եղ) տապանակ։
Ершъ գ. ա. ձուկն ինչ. բևեռ առաջնաւոր. այլ անհամբոյր։
Еры՛га գ. ի. ուռկան ինչ։
Есау՛лъ գ. ա. հաբէ-բաղեաց կազակաց։
Если տ. եթէ, եթէ։
Еспонто՛нъ գ. ա. նեղուկ փոքր։
Есте՛ственно տ. բնապէս, բնականապէս։
Есте՛ственный ած. բնական, կանոն, բնածին, բնաբերյա։
Естество՛ գ. չ. բնութիւն, կանոնութիւն. յատկութիւն. (եղ) ցեղ։ (բնախոյզ։
Естествоиспыта՛тель գ. ա. բնագնին,
Естествосло՛віе գ. չ. բնախօսութիւն։
Естествосло՛вный ած. բնախօսական։
Естествосло՛въ գ. ա. բնախօս, բնաքան։
Есть բ. է. կ. գոյ. կայ։
Ефе՛съ գ. ա. բնդունեակ (ոչոյ հայլն)
Ефи՛мокъ գ. ա. դրամ ինչ հոլանդեայ։
Ефре՛йторъ գ. ա. սարկն տաճկաց զնուագարկանաց։
Ефроси՛на գ. ի. ունկն թնդանօթի։
Ехи՛дна գ. ի. լիմ. - нинъ ած. լիմի։
Ехи՛дничать գ. չ. ոխալ, հեռալ, քինալ։
Ехи՛дничество գ. չ. ոխ, խէթ, չարութիւն։
Ехи՛дный ած. չար, օձաբարոյ։
Ехи՛дство գ. չ. փոխ. չարութիւն, օձութիւն։
Еще տ. դարձեալ, կրկին անդամ, միւս անգամ. այլ ևս, բայ 'ի, առ այն, դեռևս։
Еонмо՛ны գ. ա. յ. երեկոյեան ժամասացութիւն ինչ 'ի մեծի պահոց։
Еонри՛нъ - ро՛ль գ. ա. բաղադրութիւն ինչ։
Еои՛рный ※ эонрный.
Еои՛ръ ※ эонръ.

Ж

Жа́ба գ. ե. գետնագորտ, գորտ պղծատոնեայ, դողշ (խոշոր և կոշտաւոր գորգ). փողացաւ, փողացաւութիւն։
Жа́берный ած. վերի՛ առ ականջս կամ գործիս շնչառութեան ձկանց։
Жа́бикъ գ. ա. գորտաքար։
Жабы́нецъ գ. ա. գորտնուկ (բոյս)։
Жа́бій ած. պատ՛ կամ յատ՛ գետնագորտան։ (Հրահանգ։
Жа́бникъ գ. ա. հինգտերևեան (բոյս)։
Жа́бный ած. վերի՛ փողացաւոյ. որ պիտանաւորի՛ ի բուժել զփողացաւս։
Жабомо́ръ գ. ա. գորտասպան (բոյս կենդ.)։
Жабре́й գ. ա. կտաւ վայրենի։
Жа́брица ֆ дятлина.
Жа́бры գ. ե. յ. ականջք կամ գործիք շնչառութեան ձկանց. – чертовы. աղուեսազի (բոյս)։
Жа́воронникъ գ. ա. աղգ լինչ բազկից։
Жа́воронокъ գ. ա. արտուտ, արտոյտ։
Жа́глица գ. ա. բոյս լինչ։
Жа́гра ֆ пальникъ.
Жада́ть բ. չ. ծարաւիլ, պապակիլ. փափագիլ, տենչալ։ (թիւն։
Жа́дничанье գ. չ. ագահելն, ագահութիւն։
Жа́дничать բ. չ. ագահել, չափազանց ցանկալ։
Жа́дно տ. ագահութեամբ, ագահաբար. անյագ. փափագանօք։ (ցանկութիւն։
Жа́дность գ. ե. ագահութիւն, անյագ
Жа́дный ած. (եկ) ծարաւի. ագահ, անյագ. փափագող, խանդակաթեր.
Жадъ ֆ нефритъ. (տինչ։
Жа́жда գ. ե. ծարաւ, պապ. փափագ,
Жаждатель ֆ жаждущій,
Жажда́ть ֆ жадать,
Жа́ждущій ած, ծարաւի, պապաղ, ծարաւատանջ. տենչացող։
Жале́ніе գ. չ. խայթուածք, շնթուածք։
Жа́листый ած. մեծախայթոց.
Жа́лить բ. ն. խայթել, շնթել, ծակել խայթոցաւ։
Жа́лкій ած. ողորմելի, խղճալի, հեգ, թշուառ, արժանի կարեկցութեան. ֆիգ. արհամարհելի։ (ախտս. ցաւալի է։
Жа́лко տ. ողորմ, կողկողալին, ցաւագինս
Жа́лкость գ. ե. ողորմելի գոլն, ողորմելութիւն. թշուառութիւն, տառապելութիւն։
Жа́ло գ. չ. խայթոց, խթան. խայթ. սայր, շեղբ ածելոյ. ֆիգ. զօրութիւն, կարողութիւն վնասելոյ։
Жа́лоба գ. ե. գանգատ, բողոք, տրտունջ. բողոքագիր, գանգատագիր։
Жа́лобливый ֆ жалостливый.
Жа́лобникъ ֆ истецъ.
Жа́лобно տ. ողորմ, տրտմալի, ողբագին։
Жа́лобный ած. խղճալի, ողորմ, արտմալի, ողբագին. գանգատական, բողոքական։
Жа́лобщикъ ֆ истецъ.
Жа́ловальный ած. պարգևական։
Жа́лованіе գ. չ. (եկ) գանգատ. պարգևումն։ (յեալ. պարգևական
Жа́лованный ած. պարգևեալ, ընծայեալ
Жа́лованье գ. չ. ընդհատակ, ռոճիկ, վարձանք։
Жа́ловать բ. ն. վարձատրել. պարգևել, տալ, շնորհել, շնորհատուռնել. յայցել այց եկանել. ողորմած լինել, գթալ. սիրել. – ться բ. հ. գանգատիլ, բողոքել, տրտնջալ. պարգևեալ լինիլ։
Жалове́ръ գ. ա. զինուոր շարայողյ։
Жало́нъ գ. ա. ցից, ձող (էրկաթէ)։
Жа́лостливый ած. գթոտ, բարեգութ, գորովագութ, գթասիրտ։ (ղաղին։
Жа́лостно տ. ողորմ, ցաւագին, կողկողալի
Жа́лостный ած. խղճալի, ողորմելի, ազնողորմ։
Жа́лость գ. ե. կարեկցութիւն, խղճահարութիւն, գութ, ցաւակցութիւն։
Жа́луемый ած. ընծայելի, շնորհելի։
Жа́лующійся ած. գանգատող, բողոքարկու։
Жаль գ. ե. կարեկցութիւն. բ. անդ. ախտս, ախտս է։
Жа́льный ած. խայթոցի, խայթել։

Жале́ніе ф. с. ցաւակցութիւն, մորմոք. ափսոսանք. խնայողութիւն։

Жале́ть ք. с. ցաւիլ, խղճալ. ապաշաւիլ, ափսոսալ. խնայել, անխայեր։

Жалюзи ф. ց. վանդակաւոր։

Жандарме́ръ ф. ա. ժանդարմ, ձիաւոր զինուորը նշանակեալք ՚ի բարեկարգութիւն քաղաքի.

Жара́ ф. ե. սաստիկ տապ։ (վառարանի։

Жарато́къ ф. ա. առանձին կրակարան ՚ի

Жа́реніе ф. с. խորովումն։

Жа́реное ф. с. խորոված, տապակայ։

Жа́реный ած. խորովեալ, տապակեալ։

Жа́рильщикъ ф. ա. խորովող։

Жа́рить ք. ն. խորովել, տապակել. բովել. այրել, կիզուլ. եփել զկտաւեր զինս. փոխ. զանել, զանակոծել. - ться ք. ց. ջեռնուլ. ք. ե. խորովիլ։

Жа́ркій ած. ջերմ, տաք. սաստիկ. փոխ. կարի վայելուն. -кій поясъ, այրեցած գօտի։ (տիկս։

Жа́рко ած. ջերմագին, ջերմ. փոխ. սաս-

Жаркова́тый ած. տակաւ ինչ ջերմ։

Жарко́е ф. с. խորոված, տապակայ։

Жа́рница ф. ե. վառարան ՚ի մէջ կամ-սայի շոգեմեքենայից։

Жарови́никъ ф. ա. կրակարար ՚ի բնա-յուծական վառարանս։

Жарови́ня ф. ե. կրակարան։

Жаръ ф. ա. ջերմանալ, տապ. կրակ. ջերմ գոլորշիք. բորբոքումն արեան, բորբոք. եռանդն, աշխոյժք, սաստկութիւն։

Жаръ-птица ф. ե. կաղնաւոր (ևաէ) . յա-ռակս ուսուց առասպելեալ թռըչուն մի։

Жары ф. ա. ց. ջերմ առաքը առաւան։

Жасми́нный ած. պատ՚ յասմկի։

Жасми́нъ ф. ա. յասմիկ։

Жа́тва ф. ե. հունձ. ցորենոյ հնձելիք. արտ. ժամանակ հնձոյ. փոխ. օգուտ, շահ։

Жа́твенный ած. հնձոյ։

Жа́тель, - ница ա жнեցն, -ուհի

Жа́тіе ф. ե. հնձումն. սեղմումն, քամումն։

Жа́тый ած. հնձեալ, սեղմեալ, քամեալ։

Жать ք. ն. հնձել. սեղմել, Ճնշել. Ճնշել, մղել փոխ. ՚ի ներք արկանել, վանել ՚ի տեղւոջէ. հալածել։

Жа́ться ք. ց. կծկիլ, սեղմիլ. խռնիլ. հնձիլ. ագահիլ։

Жбанъ ф. ա. վայտեայ անօթ գիւղա-կանաց, յորում պահեն նորա զգինաղան ըմպելիս։

Жва́чка, жвака ф. ե. որձ, կեր։

Жва́чный ած. որձի։

Жгунъ ф. ա. դարապղպեղ.

Жгути́ть ք. ն. լախառել, լախտիւ հար-կանել։

Жгутъ ф. ա. լախտ։

Жгу́честь ф. ե. այրողութիւն, կիզողութիւն. ծախողութիւն։

Жгу́чій ած. այրող, կիզող. մաշող, ծախող. - камень, խարտեաբար, ժա-խաբար։

Жгу́чка ф. ե. եղեւ, եղինջ։

Жда́ніе ф. с. սպասումն. ՚ինայն, համ-բերելն. ակնկալութիւն, յոյս։

Жда́ный ած. սպասեալ, ակնկալեալ։

Ждать ք. с. սպասել, ՚ինալ, համբերել, ակնառնիլ, յուսալ։

Же շ. խակ, բայց, և, և։ (կեր։

Жева́ка ф. հ. անդադար ծամող, շաւտա-

Жева́ніе ф. с. ծամուածն, ծամելն։

Же́ваный ած. ծամեալ, ծամեակ։

Жева́тель ф. ա. ծամող, ծամող։

Жева́тельный ած. ծամողական, ծամելի։

Жева́ть ք. ն. ծամել, ծամել, ըմբռշխ-նել. —жвачку. որձալ, որձել։

Жега́вица (ѣ́) ա горячка.

Жега́ло, - гло ф. с. դործի՝ զոր ջեռու-ցեալ ծակեն զփայտ։

Же́зленикъ ա жезлоносецъ.

Же́зленный ած. դաւազանի։

Жезло́ ф. с. (ѣ́) ա жезлъ. (բաէ։

Жезлобіе́ніе ф. с. (ѣ́) դաւազանահա-

Жезлогада́ніе ф. с. դաւազանահմայու-

Жезлоно́сецъ ф. ա. դաւազանակիր։

Жезлъ ф. ա. դաւազան, ցուպ. դաւա-զան արքունի իշխանութեան։

Жела́емый ած. ցանկալի, բաղձալի։

Жела́ніе ф. с. կամեցողութիւն, յօժա-րութիւն, ցանկութիւն, բաղձանք, վաստակ. նպատակ ցանկութեան. по - нію բո ցանկութեան, ըստ բնաց։ (բաղձալի։

Жела́нный ած. ցանկալի, ցանկացեալ։

Жела́тель ф. м. ցանկացող։
Жела́тельно տ. ցանկալի է, ըղձալի է։
Жела́тельный մծ. ցանկալի, բաղձալի։
Жела́ть բ. ն. ցանկալ, կամիլ, բաղձալ։
Жела́ющій մծ. ցանկացող, կամեցող։
Желва́къ, - чекъ ф. м. ուռոյց, խոպք։
Же́лвь ф. ի. (եղ) կրիայ. ուռոյց։
Желдь ф. ի. Թուխ լինչ սրատեսիլ։
Желе́ ф. չ. անհ. դոնդող, մածուած, քաղցրաւենիի տառն։
Же́лкнуть բ. չ. դեղնիլ։
Желпа́ ф. ի. աղդ լինչ փայտիսրկի (կաչ)։
Желоби́на ф. ի. ծակ խազուխակի. տաշտ դեռոց։
Желоби́стый մծ. բաղմախազուխակ։
Желоби́ть բ. ն. առնել դխազուխակս կամ դխորուածս. փորիլ ընդ երկար։
Желобова́тый մծ. խազուխակաձև։ (դան։
Же́лобъ, - бокъ. ф. м. խազուխակ, ջրոր-
Же́лтенькій մծ. սակաւ լինչ դեղին։
Желтизна́ ф. ի. դեղնուխ. դեղին դոյն։
Желтить բ. ն. դեղնացուցանել, ներկիլ ՚ի դոյն դեղին։
Же́лтникъ, - тинникъ ф. м. ադաղ (ձոյս)։
Же́лто տ. դեղին. դեղին է։
Желтова́тый մծ. սակաւ լինչ դեղին։
Желто́къ ф. м. դեղնոց, դեղնուց (ձոյց)։
Желтоле́нъ ф. м. շոճատեսիլ, ձիատատիպ։
Желтосли́вникъ ф. м. ծիրանենի։
Желтосли́въ ф. м. ծիրան, ղայիսի։
Же́лтость ф. ի. դեղնուխիւն։
Желтоцвѣ́тъ ф. м. պուտ (ծաղիկ)։
Желту́ха ф. ի. դալուկն, դեղնացուք։
Желту́шный մծ. դալկահար։
Же́лтый մծ. դեղին։ (րևիլ։
Желтѣ́ть բ. չ. դեղնիլ, դեղնագոյն ե-
Желтя́къ ф. м. քրքում. կոճապղպեղ դեղին. քար լինչ դեղին։
Желтяница (եղ) ա желтуха.
Желу́дникъ ф. м. բոյս լինչ.
Желу́докъ, - чекъ ф. м. ստամոքս. խախայ. - хищныхъ птицъ, խածիք։ (կան։
Желу́дочный մծ. ստամոքսի, ստամոքսա-
Же́лудь ф. ի. խոզակաղնի։
Же́лчный մծ. լեղւոյ. մաղձային. բաղմամաղձ. - ная горячка, մաղձատենդ։
Желчь ф. ի. լեղի, մաղձ. ի խառնաղձ եղեալ. դառնութիւն. բարկացողութիւն։
Желѣза́ ф. ի. մահ, դեղձ, խաղխմունք։
Желѣ́за ф. չ. յ. կապանք, շղթայք, երկամք։
Желѣ́зина ф. ի. կղկղանք երկաթոյ։
Желѣ́зистый մծ. երկաթախառն. մանուտ, մանուածոր։ (լինչ երկաթի։
Желѣ́зко ф. չ. ծայր նետի. Թեվ, քե-
Желѣ́зникъ ф. м. ադաւնիկ (ձոյս)։
Желѣ́зница ф. ի. սիլիա (յունա)։
Желѣ́зный մծ. երկաթեայ, երկաթոյ. երկաթախառն. - ная дорога, երկաթուղի։
Желѣзня́къ ф. м. երկաթահանք. երկաթարար. ընակիր աղիւս. ադաւնարան, ադաւնիկ (ձոյս)։
Желѣ́зо ф. չ. երկաթ. (հին) շղթայք։ - плавленный — вильный մծ. ՚ի երկաթահալման. - продавецъ ф. м. երկաթավաճառ։
Жема́ниться բ. յ. լինկճկիլ, ծնծղերիլ։
Жема́нный մծ. ծնծղերոտ։
Жема́нство ф. չ. ծնծղերմունք, շարժմունք և դրծք լինչ նահապետաց, արուեստակութիւն։ (տակեալ։
Жема́нъ, - ниха ф. м. ի. ծնծղերոտ, արուեստ-
Жемо́къ ф. м. իր լինչ կակուղ կամ մածուցիկ չհիլեալ ՚ի ձեռին (հոմ, հայ նաւչն)
Же́мчугъ ф. м. մարգարիտ։
Жемчу́жина ф. ի. մարգարտահատ, հատ մարգարտի։
Жемчу́жникъ ф. м. մարգարտավաճառ։
Жемчу́жный մծ. մարգարտեայ, մարգարտեղէն, մարգարտազարդ. մարգարտայեռ։
Же́мъ ф. м. հնձան, մամուլ. սեղմիչ։
Жена́ ф. ի. կին. կողակից, տանուհի։
Жена́тый մծ. կանամբի, կնաւոր, ամուսնացեալ։
Же́нинъ մծ. պատ՚՚ կնոջ։
Жени́ть բ. ն. ամուսնացուցանել։
Жени́тьба ф. ի. ամուսնութիւն։
Жени́ться բ. յ. ամուսնանալ, պսակիլ, կին առնել։
Женихъ ф. м. փեսայ, խոսնայր. փեսացու։
Женодержа́віе ф. չ. կանանցապետուիլ։
Женолюбивый մծ. կնասէր, կնամոլ։

Женонеи́стовый ⁂ похотливый.
Женопра́вный ած. ինաբարոյ։
Женоноко́рный ած. ինահնազանդ։
Же́нскій ած. կանացի, ինոջ, իգական։
Же́нски ն. ինաբար։
Же́нщина գ. ի. կին։ (բարեաց։
Жера́токъ գ. ա. ահիւն ջերմ. ածուխ բոր-
Жерди́на գ. ի. բարակ գերան տանեաց։
Же́рдка, - дочка ⁂ жердь.
Жердь գ. ի. ձող, նուրբ և երկայն փայտ։
Жере́бая գ. ի. յղի երիվար.
Жеребее́къ գ. ա. բեկուած, բեկոր։
Же́ребей գ. ա. վիճակընկեցութիւն, վիճակ. մասն, բաժին. բեկուած, բեկոր։
Жеребе́нокъ, - ночекъ գ. ա. մորուկ, .բուռակ. ստամբատուն ինչ։
Жеребе́цъ գ. ա. ձի մատակահանձ կամ մատակաձագ։
Жеребе́я գ. ի. (հին) ⁂ жеребецъ.
Жеребя́ться բ. յ. ծնանիլ ձիոյ։
Жеребячій ած. մորուկի։
Же́рехъ գ. ա. ձիաձուկն, ծովաձի։
Же́рло գ. ն. (է) որկոր, փող. բերան կամ խառնարան հրաբուղխ լերանց։
Жерновки́ գ. ա. յ. սիւնք խեցգեանց։
Жерно́вный ած. երկանի, երկանաքարի։
Же́рновъ, նդ. -ново́къ գ. ա. երկան, եր-
կանաքար։
Жерно́вый ած. պատ" երկանաքարի։
Же́ртва գ. ի. զոհ, պատարագ, ողջակէզ. նուէր. ընծայ. փոխ. այր յանձն առնուլ. անձնազոհութիւն։
Же́ртвенная գ. ն. յ. ընդունք, նուէրք (ոյ)
Же́ртвенникъ գ. ա. սեղան, զոհարան։
Же́ртвенный ած. զոհարարական, զոհի, ողջակիզի։
Же́ртваніе գ. ն. զոհումն, զոհաբերութիւն, պատարագումն. ընծայումն. նուիրումն։
Же́ртвователь գ. ա. զոհիչ. պատարագող. ընծայող նուիրող։
Же́ртвовать բ. ն. զոհել, ընծայել, պատարագել. նուիրել, ընծայել։
Жертвоприноше́ніе գ. ն. զոհարարութիւն, զոհաբերութիւն. նուիրաբերութիւն։
Жеру́ха գ. ի. ջրախոտ (ոյս)։
Же́стеръ գ. ա. դժնիկ (ոյս)։
Жести́ть բ. ն. կարծրացուցանել։
Же́сткій ած. կարծր, պինդ, կոշտ. խիստ։
Же́сткнуть բ. ն. կարծրանալ, պինդանալ։
Же́стко ն. կարծր, պինդ, կոշտ։
Жесткова́тый ած. սակաւ ինչ կարծր։
Жесткокры́лый ած. կարծրաթեւ։
Же́сткость գ. ի. կարծրութիւն. պինդութիւն, կոշտութիւն։
Жесто́кій ած. խիստ, անդութ, խստասիրտ, դժնեայ, դժնդակ։
Жесто́ко ն. խստիւ, անողորմաբար, անդթաբար. - выйный ած. խստապարտնոց. - правіе, խստաբարոյութիւն - нра́вный ած. խստաբարոյ, դաժանաբարոյ. — сердіе գ. ն. խստասրտութիւն, անդթութիւն, անողորմութիւն. — сердый ած. խստասիրտ, անդութ։
Жесто́кость գ. ի. խստութիւն, անդթութիւն, դժնեչութիւն, դաժանութիւն. սաստկութիւն։
Же́стость գ. ի. խստութիւն (եղան). անհարթութիւն, խորտաբորտութիւն (ճանապ)
Жесто́чить բ. ն. (է) կարծրացուցանել։
Жесто́че ած. բ. խստագոյն։
Жесть գ. ի. թանաք, նուրբ թիթեղն կամ տախտակ երկաթի։
Жесть́ть բ. ն. կարծրանալ, պինդանալ։
Жестяни́къ գ. ա. որ յօրինէ յերկաթեայ թիթեղանոց ղանազան իրս. յօրինող երկաթեայ թիթեղանոց։
Жестя́нка գ. ի. տուփ կամ արկղիկ, շինեալ յերկաթեայ թիթեղանոց։
Жестя́ный ած. շինեալ 'ի թիթեղանոց երկաթոյ։
Жечь բ. ն. այրել, կիզել. հրաձարակ առնել. թրծել. կծել, այրել - чьея բ. հ. այրիլ։
Жже́ніе գ. ն. այրումն, կիզումն։
Жже́ный ած. այրեալ. բովեալ։
Живе́тъ բ. ենէ. լաւ, բարի է, պիտանի է, բարւոք է։
Живи́нка գ. ի. զորտասխոտ (ոյս)
Живи́тель գ. ա. կենդանարար, կենսատու։
Живи́тельность գ. ի. կենդանարար զօրութիւն։
Живи́тельный ած. կենարար, կենդանի, կենդանարար, կենսատու։

Живи́ть *несов.* *կենդանացնել, կեցուցանել, կենդանատարծել, հոգևորել.* — **ться** *несов.* *կենդանատարծվիլ. առանալ զօրութիւն.*

Живи́ца *ж.* *խէժ. ձիւթ լինչ.*

Жи́вность *ж.* *հաւք, թռչունք, ընտանի թռչունք.*

Жи́во *с.* *կենդանի. կենդանութիւն. պարզասիրտ. եռանդեամբ. աղդու, աղդուպզտիս. շատ, արագ.*

Живоде́рня *ж.* *տեղի քերթելոյ (սպանեալ անասնոց).*

Живоде́р *ж.* *քերթիչ (սպանեալ անասնոց). փոխ. կեղեքիչ, անողորմ.*

Живо́е *ж.* *զդայական մասն առողջ մարմնոյ.* — **задѣть за живое**, *բանիւ կամ գործով սաստիկ վերաբերել զոք.*

Жи́вокость *ж.* *արտաստոմն (խոպ).*

Живонача́лie *ж.* *պատճառ, սկիզբն կենաց.*

Живоно́сецъ *ж.* *կենսաբեր, կենսատու.*

Живописа́нie *ս.* живопись.

Живописати *несов.* *կենդանագրել.*

Живопи́сецъ *ж.* *կենդանագրիչ, նկարիչ, պատկերահան, պատկերանկար.*

Живопи́сность *ж.* *նկարագրելի դէմ.*

Живопи́сный *прил.* *կենդանագրական, նկարագրական, նկարեալ, նկարագրեալ. փոխ. արժանի նկարելոյ, նկարագրելոյ.*

Жи́вопись *ж.* *կենդանագրութիւն, նկար, նկարագրութիւն. նկարչութիւն.*

Живороди́щій, - дный *прил.* *կենդանածին.*

Жи́вость *ж.* *արագութիւն, շուարագութիւն. ոգևորութիւն եռանդն. սաստկութիւն. քաջառողջ դէմ, կորովամտութիւն.*

Животворе́нie *ж.* *կենագործութիւն, կենդանարարութիւն.*

Животво́рецъ, - ритель *ж.* *կենագործ, կենդանարար.*

Животвори́ть *несов.* *կենդանացուցանել, կենագործել, կենդանի առնել. յառաջացանել.*

Животво́рный, - рительный *прил.* *կենարար, կենդանարար. կեցուցիչ, կեցուցանող, կենագործող.*

Животворя́щій *прил.* *կենարար.*

Животи́на *ж.* *ընտանի անասուն.*

Живо́тное *ж.* *կենդանի, անասուն, անասնային շունչ կենդանի.*

Животнораstéнie *ж.* *կենդանատունկ, կենդանատարոյս.* (դանի. կենաց.

Живо́тный *прил.* *կենդանական.* (եի) կեն.

Животолю́бецъ *ж.* *կենասէր.*

Живо́тъ *ж.* *կեանք. որովայն, աստիճան, վարք.* — **ты** *ж.* *աստղաւածք, հնչք, բարիք.*

Живу́честь *ж.* *կենսականութիւն, զօրութիւն կենաց. երկարակեցութիւն.*

Живу́чій *прил.* *երկարակենցաղ.*

Живу́щій *прил.* *կեցող. բնակիչ, բնակող.*

Жи́вчикъ *ж.* *ժիր, կայտառ, արագ պատանեակ. զարկ բազկի. յաճախ կը կոչուի այդպէս.*

Живье́мъ *с.* *կենդանութեան.*

Живы́й *прил.* *կենդանի. յատկենական (այսինքն ապրած). կայտառ, սեթեւեկ, շարժ, արագ. իրաւ. զուարթ. յոյժ, ամենեքեան. քաջառողջ, ծաղկանցող, սուր. պայծառ (հնչի). ջերմեռանդն (հաւատք). ջուր կենաց.*

Жигалка *ж.* *հանձ լինչ խայթիչ.*

Жига́ло *ж.* *երիտասարդ ձող, զոր ջնարացեալ, ծակեն նոսրաւ զնոյսս.*

Жига́льница *ж.* *զործի լուալոյ բազատրճ, լայնն.*

Жигу́честь *ж.* *այրողութիւն. այրազանի կամ կծոտական զօրութիւն.* (կծող.

Жигу́чій *прил.* *այրող. ծակող, խայթող.*

Жиде́ль *ж.* *նուէր հեղեղուկ.* (նել.

Жиди́ть *несов.* *անօրել, անօրացուցանել.*

Жи́дкій *прил.* *լոյծ, լուծական. ջուր, հեղուկ, անօր. անդայտ. փոխ. տկար. կակուղ.*

Жидкова́тый *прил.* *մակաւ լինչ անօր, լոյծ.*

Жидкомѣ́ръ *м.* ареометръ.

Жи́дкость *ж.* *լուծուն, լուծականութիւն, հեղհեղուկութիւն, անօրութիւն. հեղուկ, հեղանիւթ.*

Жидо́вская смола́ *ж.* асфальтъ.

Жидѣ́ть *несов.* *լուծանիլ, անօրանալ.*

Жи́жа, - жица *ж.* *հիւթ, քամածք, արգանակ.*

Жизнедѣя́тельность *ж.* *ներգործական կարողութիւն կենաց.*

Жи́зненность *ж.* *կենսականութիւն, կենդանութիւն.*

Жи'зненный աֆ. կենսական, կենաց։
Жизнеописа'ніе գ. չ. կենսագրութիւն։
Жизнеописа'тель գ. ա. կենսագիր. — льный աֆ. կենսագրական։
Жизнода'тель, - давецъ, - податель գ. ա. կենսատու, կենարար։
Жизнотво'рный ա животворный.
Жи'знь գ. ի. կեանք. ժամանակ կենաց. կենցաղ, կենցաղավարութիւն. վարք. վիճակ կենաց։
Жи'ла հղ. -лка, -лочка գ. ի. երակ. (կին. դանիաց, բուսոց, հողոյ և հանգոյց) երակ, ատինք (լերոյ) бьющіяся жилы. ընդերակ, նեարդ. крововозвратныя жилы. արենադարձ երակք. сухія жилы. չնչք ծայրք մկանանց. - чувственныя жилы. նեարդ։
Жиле'тъ գ. ա. բաճկոնակ. - ный աֆ. բաճկոնակի։
Желе'цъ, - лица գ. ա. չ. վարձաբնակ, վարձատու (տան)։
Жи'листый աֆ. չղակից, բազմաջիլ. հաստաջիլ չզատկեղ։
Жи'лить բ. չ. (ատամ) վիճակ զմանուկս. անիրաւացի տեսչհականել ինչ. - ться բ. հ. դուն դրծել, ձգնիլ։
Жили'ца գ. ի. կին վարձաբնակ։
Жили'ще գ. չ. բնակարան, տուն, բնակութիւն, կայան։
Жи'лица գ. ի. ՏՃ. բ. жила.
Жи'лка, հղ. բ. жила. եւս երակ վայտից, բարանց, լայնը։ (դառիկոն, յարկ։
Жи'ло գ. չ. բնակեցուց, տեղի բնակելոյ.
Жилова'тый ա жилистый.
Жи'лочный աֆ. վերի երակի։
Жи'лочка հղ. բ. жилка.
Жилы'й աֆ. բնակեալ. բնակելի, յարմար ի բնակութիւն (տան, անձի)։
Жилье ա жило. բնակարան։
Жи'льный ա жилочный. (բուսոյ։
Жиля'ніе գ. չ. խայթումն, ծակելն խայ.
Жиля'ть բ. հ. ծակել խայթոցաւ, խայթել։
Жима'ть ա жать (’ի բ. жму). (բուսոյ։
Жи'молостина գ. ի. ձիւղ նեբբոյիշեալ
Жи'молостникъ գ. ա. թուխ նեբբոյիշեալ բուսոյ։
Жи'молость գ. ի. այծմօրուք, թուխ ինչ որ տայ ղհոտուեցս ծաղկիս։
Жина'ть ա жать (’ի բ жну)
Жиразо'ль ա халцедонъ.
Жирандо'ль գ. ա. աշտանակ բազմատեղն. շուշանական նարդէս արեւելից։
Жира'ть ա жрать.
Жира'фъ գ. ա. ընձուղտ, անասուտ։
Жи'рненькій աֆ. սակաւ ինչ դեղ։
Жи'рно տ. պարարտ, դեղ. իւղալի. համադամ։
Жирно'вка գ. ի. բոյս ինչ։
Жирнопло'дъ գ. ա. բոյս ինչ։
Жи'рность գ. ի. պարարտութիւն, դեղութիւն. իւղալի դոլն։
Жи'рный աֆ. պարարտ, դեղ, յոյզ, իւղալի։ փոխ. ապիւնաւոր։
Жировать բ. չ. (եմ) հանդչիլ, հանգստանալ. յաղենալ. դադարիլ ձկանց ’ի խորս ջուրց. ընկոյզանիլ դաշտանաց ուրիք յետ յաղենալոյ։
Жирови'къ գ. ա. Հարպաքար, տեւատիտ։
Жоровы'й աֆ. դիրուտ, իւղաւոր. դատարկ (յոռ)։
Жиротопня գ. ի. տեղի հալելոյ ղճարպ։
Жиру'ха գ. ա. բոյս ինչ։
Жиръ գ. ա. դիրուց, ճարպ, իւղ։
Жирѣ'ть բ. չ. դիրանալ, պարարտանալ։
Жирна'къ գ. ա. այր պարարտ, դեղ։
Жи'тарь գ. ա. (եմ) շտեմարանապետ. - ск աֆ. վերի շտեմարանապետի։
Жите'йскій աֆ. կենցաղական, կենաց, աշխարհային։
Жи'тель, - ница գ. ա. ի. բնակիչ, բնակ։
Жи'тельскій աֆ. բնակչի։
Жи'тельство գ. չ. բնակութիւն, բնակարան, տեղի բնակութեան։
Жи'тельствовать բ. չ. կեալ, բնակիլ։
Житіе', - тье գ. չ. կեանք. կենաց. վարք, դնաց. կենցաղավարութիւն. պատմութիւն վարուց. (եմ) կայք, դպք։
Жи'тникъ գ. ա. պաշարապետ (’ի վաճառ). մուկն դաշտի. տեսակ ինչ հացի։
Жи'тница գ. ի. շտեմարան (ցորենոյ), համբար արմտեաց։
Жи'тничій ա житарь.
Жи'то գ. չ. ցորեան. արմտիք. - прода-

вещ. ф. м. ցորենահաճառ, հացահաճառ.
Житомо́рiе ф. с. (ѣ) ցորենաշատութիւն ցորենարաշխութիւն.
Жить ф. с. կեաց, բնակիլ, բնականալ. անցուցանել զժամանակն. ապրեցուցանել, սնուցանել զընդն. վարել բռնի, հնդցադաւարիլ. (վատ.
Жи́ться ф. անդ. կեալ բարւոք կամ
Жи́лда ф. ի. տգեղ մարդ (բոյս)
Жму́ра ф. հ. կկոցող աչաց.
Жму́рить, -ться ф. ն. յ. կկոցել զաչս.
Жму́рки ф. ի. յ. աչկապտուկ (խաղ).
Жмячо́къ ф. м. դուստ ձեռն.
Жне́цъ, - нея ф. м. ի. հնձող.
Жни́во ф. с. ագռան. հնձեալ տեղին.
Жни́тво ф. с. հունձք, կութ.ք, ցորեան հասունացեալ.
Жни́ца ф. ի. կին հնձող.
Жо́гарка ф. ի. կանաչաւիետուր թռչնիկ.
Жоке́й ф. м. երիվարիկ ծառայ.
Жомъ ж жемъ.
Жопки́ль ф. м. ծաղիկ.
Жра́ть ф. ն. լափել, լափլփել, հաս և առաջ լինել. ուտել ագահութեամբ.
Жре́бій ф. м. վիճակահարութիւն. վիճակ, բաղդ. մասն, բաժին. նշան վիճակարկութեան.
Жребодая́ніе ф. с. վիճակահատուութիւն.
Жре́ніе (ѣ) ж жертва.
Жре́ти ф. ն. (ѣ) զոհել, պատարագել. - тися ф. հ. զոհիլ.
Жрецъ ф. м. քահանայ զոհարար (առաջին էջքայեցեալ). քուրմ, քրմապետ.
Жре́ческій մծ. քրմական.
Жре́чество ф. с. քրմութիւն.
Жре́чествовать ф. ն. քրմութիւն կամ քահանայութիւն առնել.
Жри́ца ф. ի. քրմուհի.
Жу́желица - желка ф. ի. ձենձեր կամ կղկղանք հրահալելոյ. միջատ լինչ.
Жужжа́ніе ф. с. բզզումն, տզզումն, խառնաձայն հնչիւն միջատաց ոմանց. խոս. ձայն ամբոխի, որ լսի 'ի հեռուստ.
Жужжа́ть ф. с. բզզել, տզզալ.
Жукъ - чекъ ф. м. բզեզ. - навозный, կոյաբզեզ. - золотой, ոսկեբզեզ. воляной, ջրբզեզ.
Жула́пъ ф. м. ընտիր տեսակ կանաչ թէյի. տեսակ լինչ կաչաղակի.
Жу́пелъ ф. м. (ѣ) ծծումբ.
Журавли́на ж клюква.
Жура́вликъ ж гераній.
Журавли́ный մծ. արագիլ, կռնկան. - горохъ, վիղն.
Жура́вликъ, ӊщ- лёнокъ, ф. м. արագիլ, կռունկն.
Жура́вль ф. м. արագիլ, կռունկն. առաջնեղատուն հարուածին.
Жура́въ, - вецъ ф. м. ջրհան անօթ.
Жури́нъ ж болиголовъ.
Жури́ть ф. ն. կշտամբել, նախատել, բասրել, երդիճանել.
Журнали́стика ф. ի. դրականութիւն պատմականաւոր 'ի խմբագրութիւնս կամ յօրագրս.
Журнали́стъ ф. м. խմբագրիչ, օրագիր. դրող յիշատակաց կամ նորանոր լրոց.
Журна́лъ ф. м. օրագիր. օրագրութիւն, դրութիւն նորանոր լրոց. դիրք յիշատակաց, կամ ժողովք լրոց.
Журна́льный մծ. պատ" լրագրական.
Журча́ло ф. с. իշամեղու. (տղեբզց.
Журча́ніе ф. с. խոխոջիւն, կարկաջիւն
Журча́ть ф. с. կարկաջել, խոխոջել.
Журча́щій մծ. կարկաջուղ.
Журьба́ ф. ի. կշտամբանք.
Жу́тко ե. անդ. դժուար է, զգալի է.
Жу́чина ф. կորնեթարդ զարդ 'ի վիզ կրկք.
Жуче́кь ӊщ. ե. жукъ.
Жу́чка ф. ի. սեաւ փոքրիկ շուն.
Жу́чки ф. ի. յ. ոսկերք 'ի վիզ մորթոյ ոմանց 'ի ձկանց. մեղանաւ լցեալ տատ.ք 'ի ձեռագրս կամ 'ի տպագրութիւնս.
Жу́ющій մծ. ծամող, ծամբող.

З.

За ևաֆ, վեռև, սակս, յաղագս, վրայ-նակ· ’ի պատճառս, արտաքոյ, արտաքս, յայնկոյս, զհետ, ’ի վերայ·

Забáва գ· ե· խաղ, խաղալիկ, աղուա-շուքիւն, զբօսանք, զուարճութիւն·

Забавлéніе գ· է· զբօսեցուցումն·

Забавля́ть, - вить բ· ն· զուարճացուցա-նել, զբօսանօք կամ խաղալեօք ուրա-խացուցանել·

Забавля́ться բ· յ· շուշել, խաղալ, զբօ-սնուլ· դրծել ինչ զբօսանաց ապա-դաւ, զբօսանիլ կրկը·

Забáвникъ գ· ա· ուրախարար, զուարճա-ցուցիչ· (խաղիք է·

Забáвно տ· ծիծաղելի է, ծաղրալիք, ուրա-

Забáвный մծ· ծիծաղական, ծաղրալի· խրախուսարար· լուրջ, զուարճարան·

Забвéніе գ· է· մոռացումն, մոռացուէ· մոռացօնք·

Забвéнный տ забытый.

Забивáть, - бить բ· ն· մղել, մխել· խը-նուլ, խցանել· հարկանելով գրկել ’ի կենաց· ըմպացուցանել· ընուլ· — ться բ· յ· ծածկիլ, գաղել· խցիլ·

Забирáніе գ· է· ժողովումն, հաւաքումն·

Забирáть, - брать բ· ն· առնուլ ’ի ապատ· յանօթ առնուլ· յատաջագոյն առնուլ· միջնորմիլ· հասանել, կալնուլ· սիր-ամանիլ ներգործել (այն գործոյ ի պնդանէցաց)

Забирáться բ· յ· ’ի վեր ելանել, բարձ-րանալ· մտանել ուրեք մեղմով ինն. թաղչիլ· (ժպիրհ·

Забія́ка գ· հ· կռուասէր, կռուարար,

Забія́чество գ· է· կռուասիրութիւն·

Забія́чить բ· է· կռուիլ, յարուցանել զկռիւ·

Забія́чливость գ· ե· կռուասէրը գոլն·

Забія́чливый մծ· կռուասէր, ժպիրհ·

Заблаговрéменно տ· յառաջագոյն· վա-զագոյն, կանխաւ· (մեռ·

Заблéклый մծ· թառամեալ, թարշա-

Забле́кнуть հ· բ· блекнуть.

Заблуждáться բ· հ· մոլորիլ, խոտորիլ սխալիլ, ունիլ զթիւր կարծիս·

Заблужде́ніе գ· է· մոլորուէ, սխալումն, ունիլն զթիւր կարծիս· զառածումն·

Заблужде́нный մծ· մոլորեալ, սխալեալ, զառածեալ·

Забóйка, - бой գ· ե· ա· իր ցցեալ կամ խցեալ ուրեք· ցանկ ’ի միջ գետոց առ ’ի որսալ ձկիցունս· (դանօթ·

Забóйникъ գ· ա· գործ ’ի ընուլ զթիւն-

Заболѣ́ть բ· է· տկարանալ, հիւանդանալ·

Забора́нивать, - ронить բ· ն· տատիանել·

Забóрщикъ գ· ա· առնող իրիւ ’ի պարտ·

Забóръ գ· ա· առնուլն ’ի պարտ· պատ-նէշ, պատուար, ցանկ· (զուարճիւն·

Забóта գ· ե· հոգ·ք, հոգատարուէ, հոգա-

Забóтить բ· ն· պատճառել զհոգս, ըն-նեղուիլիւն·

Забóтиться բ· յ· հոգալ, ունիլ զհոգս·

Забóтливо տ· հոգատարութեամբ·

Забóтливость գ· ե· հոգատարութիւն, հոգաբուիլիւն· փոյթ մեծ·

Забóтливый մծ· հոգատար, հոգածու, խնամոտ· բարեհոգ·

Забóтный մծ· հոգատարական· բարեհոգ·

Забракóвывать, - вать բ· ն· խոտել, մերժել, անպիտան համարել·

Забрáло գ· է· պահպանակ երեսաց· պա-րիսպ, պատնէշ·

Забрани́ть բ· ն· ակամբել անարգել, յանդիմանել, նախատել, կշտամբել·

Забранный մծ· առեալ բոլորուիլն· ա-ռեալ ’ի պարսպ, յանօթ առեալ·

Забра́сывать բ· ն· յետս ընկենուլ· ըն-կենուլ յետս կոյս իրիւ· անհոգս թողուլ·

Забра́ть հ· բ· забирать· (բաց·

Забрива́ть բ· ն· սափրել զմազ ինչ հե-

Забро́шенный մծ· յետ ընկեցեալ· ան-հոգս թողեալ, լքեալ, արհամարհեալ·

Забрызганный մծ· ցայտեալ, ցայտումբ աղտեղեալ· (ցայտմամբ·

Забрызгиваніе, - ганіе գ· է· աղտեղումն

Забрызгивать, — гать բ· ն· ցայտել, ցայտմամբ աղտեղել·

Забыва́ніе ф. с. մոռացումն, մոռացօնք.
Забыва́ть է. հ. մոռանալ, ՚ի մոռացօնս արկանել. - ться, - быться է. ն. մոռանալ ղինքն, ելանել ՚ի սահմանաց պատուոյրութեան, վայելչութեան. փոխ. սկսանիլ թմրիլ.
Забывчивость զ. ի. մոռացկոտուէ.
Забывчивый ած. մոռացկոտ, միտթամոռաց, դիւրամոռաց. (մոռացօնս.
Забытый ած. մոռացեալ, արկեալ ՚ի
Забыть հա. է. забывать.
Забѣгать, - жать է. ն. շատացաւ մտանել ուրեք. զՀանապարհայն մտանել ուրեք. երթալ ՚ի բացակայ տեղի. փոխ. նախապաշարել զոք յօգուտ իւր. մտանել յայլ ուրոյ.
Забѣливать է. հ. սպիտակացուցանել. հանդիպանել զկերակուրն կիմամբ ևայլն.
Забѣлина զ. ի. տեղի սպիտակացուցեալ. նիշ կամ բիծ սպիտակ.
Зава́ливать, - лить է. հ. ընտել, ղեղտել, ծածկիլ (գնա). վհակիլ, խցանիլ, (գոգա). շեղջիլ, կուտել. ծանրաբեռնիլ.
Зава́лъ զ. ա. խցողութիւն, խցումն (անօթոց աքեան, ծակոտեաց մարմնոյ). խցումն, խափանումն անցից. դժուարութիւն շնչառութեան. (գնաճառոց.
Завали́ться է. յ. մտանել, հնանալ (տնից).
Зава́ривать, - рить է. հ. սկսանիլ եփել.
Зава́стривать է. հ. սրել, հեսանել. սրածայր յօրինել.
Завастре́нный ած. սրեալ, հեսեալ.
Зава́щивать, - щить է. հ. մանապատառնել.
Зоведе́ніе զ. ի. գործառնուէ, հիմնարկուէ. շինուէ. շինուած. կարգ, կարգադրութիւն. շինուած ուստիարանի ևայլն. տնօրութիւն. լարումն (քաղաքացի).
Заведе́нный ած. հիմնեալ, շինեալ. սահմանեալ, սահմանադրեալ. լարեալ (քաղաքացի). կարգեալ, կարգադրեալ.
Завербова́ть է. հ. ընդունել կամ դասել զոք ՚ի թիւս նորընտիր զօրաց.
Завернутый ած. պատատեալ, փաթթեալ.
Завернуть հա. է. завертывать.
Завертка զ. ի. բանալի պտուտակաց. փաթեթ, պատատ.
Заве́ртываніе զ. ի. վաթաթումն. պտոյտքրկն, ամրացուցանելն (պտուտակաց).
Заве́ртывать, - тѣть, - нуть է. հ. վաթաթել, պատատել. դալարել. պտոյտքրել կամ ամրացուցանել պտուտակաւ. է. ի. յանցանելն մտանել ՚ի տուն ուրուք առ սուղ ինչ միջոց.
За́верть զ. ի. մրրիկ, հոլմ (պտոյտ). ջրադարձ, պտոյտք ջուրց. (սեղմելն.
Завертѣніе զ. ի. պտոյտքելն. (էն) պրկելն.
Завертѣться է. յ. պտոյտքիլ, շրջիլ.
Заве́рчивать է. հ. ամրացուցանել պտուտակաւ.
Завести́ հա. է. заводить. (յանալն.
Завечерѣть է. ի. մնալ ուրեք ցերեկոյ.
Завива́ніе զ. ի. դնդրումն (հերաց). ոլորումն.
Завива́ть է. հ. սկսանիլ հիւսել, խաղալ. ոլորել, դալարել. գանդրել (գհեր). - ться է. յ. գանդրիլ. գալարիլ, ոլորիլ.
Зави́вка զ. ի. հիւսուածն, ոլորուածն, դանդրուածն. գանդուր, խոպոպիկ.
Зави́дливость տ. завистливость.
Зави́дливый տ. завистливый.
Зави́дно տ. նախանձելի է, ցանկալի է.
Завидный ած. նախանձելի, ցանկալի.
Зави́дованіе զ. ի. նախանձումն, նախանձ.
Зави́довать է. հ. նախանձիլ, խանդալ, չարակնիլ, մախալ. (հետաքրքիր.
Завидѣть է. հ. տեսանել, նշմարել (՚ի
Завинчивать, - нтить է. հ. ամրացուցանել պտուտակաւ. (ստախօսել.
Завирать, - врать է. ի. սկսանիլ ստել,
Зави́симо տ. կախ, ՚ի կախ.
Зави́симость զ. ի. կախումն. ստորադրութիւն. վերաբերութիւն. (ենթադրեալ.
Зави́симый ած. կախեալ, ստորադրեալ,
Зави́ствовать տ. завидовать.
Зави́стливо տ. նախանձու.
Зави́стливость զ. ի. նախանձաւորութիւն, նախանձայուզութիւն, չարակնութիւն, նախանձ.
Зави́стливый ած. նախանձոտ, նախանձաւոր, մախացող, չարակն. (մախացող.
Зави́стникъ, - ница զ. ա. ի. նախանձաւոր,
Зави́стничать տ. зави́довать.
Зависть զ. ի. նախանձ, չարակնութիւն, խանդանք, մախանք.

Зависѣ́ть б. с. կախել, ունել զկախումն ստորադրել. զհետ դալ, յառաջ դալ.
Зави́сящій մձ. կախեալ. (մուշկ.
Завитки́ գ. մ. յ. լերդախառ, լերդա-
Завито́къ գ. մ. մասն մոյ անասնոյ մերձ ’ի կուրծս. ոլորածոյ մասն ականջի. պատուանդ (’ի խոյակն յանխոհան կոպգի). Թուղթ. խոսոսակաց. խոսոսակիք. դանդուրք.
Зави́тый մձ. դանդրեալ, ոլորեալ, ոլորածոյ. հիւսեալ.
Зави́ть հ. բ. завива́ть (ընչէից օտարի.
Завладѣ́ніе գ. չ. իւրացուցումն, տիրումն
Завладѣ́ть բ. ն. տիրել, յատկանալ. իւրացուցանել.
Завлекательность տ заманчивость.
Завлекательный տ заманчивый.
Завлекать տ заманывать и заволакивать
Заводи́ть, - вести բ. ն. տանել, ածել ածել զոք ’ի. դարան դոլծել. բան ’ի միջ բերել. սկսանիլ, սկիզբն առնուլ. լարել (պճոմոպոյն). հիմնել, կառուցանել. հաստատել.
Заводскій մձ. պատ" դոլծատան.
Заводчикъ գ. մ. հիմնող կամ ունող դոլծատան.
Заводъ գ. մ. դոլծատուն, դոլծարան. շինուած. պահելն գոնասէրն կենդանիս. սահմանեալ Թիւ տալոդրելի մասանելոյ միով շարժմամբ տառիցդ.
Завоева́ніе գ. չ. աշխարհառուԹիւն. ստացումն աշխարհայ. նուաձումն, նուաճեալ տեղի կամ երկիր. (ձեալ.
Завое́ванный մձ. ստացեալ զինու, նուա-
Завоева́тель, -ница գ. մ. ձակալ, նուաճող, յաղԹական ձայ կամ աղգայ.
Завое́вывать բ. ն. ստանալ զինու, ընդ ձեռամբ նուաձել, տիրել, նուաճել.
Завое́къ գ. մ. ծոծրակ. մորԹ ծոծրակի (ոսոսնոպ).
Завози́ть, - везть բ. ն. յանցանելն ’ի մօտոյ տանել զոք ուրեք (ձիով կամ ոչ-ձիս). տանել զոք ’ի հեռաւոր տեղի հինչ.
Завола́кивать բ. ն. ընդ քարշ ածել, տանել. քարշել զհետ իւր բանիլ.
Заволпить բ. չ. սկսանիլ ողբալ, լալ. տրտնջալ.
Завора́чиваніе գ. չ. դարձուցումն, շրջումն.
Завора́чивать, - ротить բ. ն. դարձուցանել, շրջել. ծալել. յանցանելն ’ի մօտոյ մտանել ուրեք.
Заворотень տ рычагъ.
Заворо́тъ գ. մ. դարձուցումն. ծալումն. ծալք. տեղի, ուր ծռի կամ փոխի ճանապարհն յայլ կողմ. (լեալ.
Заворо́ченный մձ. դարձուցեալ. ծա-
Заворча́ть բ. չ. սկսանիլ մրմնջալ, բրթմնջել, մրմռալ. (բարեալ.
Завостренный մձ. սրեալ, սրածայր ա-
Завострить հ. բ. зава́стривать
Завсегда́ տ. միշտ, յար, հանապազ, անդադար.
Завсегда́шній մձ. միշտական.
За́втра տ. ’ի վաղիւն, առ վաղիւն, այդմ, վաղիւս.
За́втраканье գ. չ. նախաճաշումն.
За́втракать բ. չ. նախաճաշել.
За́втракъ գ. մ. նախաճաշիկ.
За́втрешній մձ. վաղուեան.
Завы́ть բ. չ. սկսանիլ ոռնալ.
Завѣва́ть, - вѣ́ять բ. ն. ծածկել ձեամբ կամ աւազով (ասի պճոնոպոյնի). ծածանել.
Завѣ́домо տ. գիտելով, գիտութեամբ.
Завѣ́дываніе գ. չ. վերատեսչութիւն, կառավարութիւն.
Завѣ́дывать, - дать բ. ն. վերահասու լինել, կառավարել.
Завѣ́рять, - рить բ. ն. յուսադրել. վստացուցանել. վաւերացուցանել.
Завѣ́са գ. ի. վարագոյր. նուաբտան. քող. ծածկոյթ. պարտակ.
Завѣ́сить հ. բ. завѣша́ть.
Завѣ́тный մձ. ուխտի. անգին, պահեալ քան կտակի. (մնալ ’ի հաղմոյ.
Завѣ́трепѣ́ть բ. չ. յամաքիլ, Թարշա-
Завѣ́тъ գ. մ. օրէնք, ուխտ. դաշն, դաշնադրութիւն. կտակարան, պատուիրան, կտակ, կտակագիր.
Завѣ́шенный մձ. ծածկեալ վարագու-
բաւ, քօղարկեալ.
Завѣ́шивать բ. ն. վարագուրել, ծածկել նուաբտանաւ. քօղարկել.
Завѣща́ть բ. ն. կտակել, աւանդել,

պատուիրել։ (տուէր։

Завѣща́ніе գ. չ. կտակ, կտակագիր. պա-

Завѣщанный ած. կտակած, պատուիրեալ, աւանդեալ։

Завѣща́тель, -льница գ. ա. ի. կտակատու, կտակարար, կտակագիր. - ный ած. կը-տակի, կտակական։

Завѣща́ть կ. ե. завѣщавать.

Завѣ́ять կ. ե. завѣва́ть. եւ հասնել, ածել իրիք հողմով. ե. չ. սկսանիլ հովահարել։

Завяда́ть, - вянуть ե. չ. թառամիլ, թարշամիլ։

Завяданіе թարշամումն, թառամումն։

Завя́занный ած. կապեալ, պնդեալ։

Завяза́ть կ. ե. завязывать.

Завяза́ть, - нуть ե. չ. խրիլ, ընկղմիլ, ընկղմուիլ, ('ի ինչ Հայէն). ցցիլ. մը-տանիլ ('ի Հոգին). ընդ երկար մնալ ուրիք։

Завя́зка, - зочка գ. ի. կապ. դժուարուի խոչ, արգելք. մատացածին գործ լինչ, յորոյ վերայ հնմնին այլ գործողու-թիւնք գուսանական և վիպասանա-կան յօրինուածոց։

Завя́зчивость գ. ի. կռուտիրութիւն, քնութիւն շնորհարար. արգելող գոլն։

Завя́зчивый ած. կռուտիկը, շնորհատիկը, արգելիչ, դժուարացուցիչ։

Завя́зшій ած. խրեալ, ընկղմեալ։

Завя́зываніе, - заніе գ. չ. կապումն։

Завя́зывать, - зать ե. ն. կապել, պնդել, հանգուցել. հիւսել, գործել. սկսա-նիլ (գործ կամ չ). (ղոց։

За́вязь գ. ի. խոչ, արգել. մատուր պրա-

Завя́лый ած. թառամեալ, թարշամեալ։

Зага́вливаться, -ляться ե. յ. բարեկեն-դան առնել։

Загада́ть ա. гадать.

Зага́дить կ. ե. гадить.

Зага́дка գ. ի. առեղծուած. խրթնաբա-նութիւն. հանելուկ։

Зага́дочный ած. առեղծուածական, խրթնաճաճուկ, կարծրիբակաև. դժուա-րիմանալի, գուշակական։

Зага́дчикъ գ. ա. առեղծուածաբան, ա-ռեղծուածագէտ։

Зага́дываніе գ. չ. գուշակումն։

Зага́дывать, - да́ть ե. ն. գուշակել։

Зага́женный ած. աղտեղեալ, ապականեալ։

Зага́нивать, - нять ե. ն. վատաբնեցու-նել (զբնութիւն). բազում հարցուածս առնելով՝ անպատասխանի կացու-նել զոք։

Загаръ գ. ա. արած. սեաւ նիշ կամ բիծ ի տապոյ արեգական։

Загаса́ть, - снуть ե. չ. շիջանիլ. նուա-զել, պակասիլ. հանդարտիլ (ասի ղէրխ)

Загаша́ть, - сить ե. ն. շիջուցանել. նուա-զեցուցանել. հանդարտել (ասի ղէրխ)։

Зага́шенный ած. շիջուցեալ։

Загва́зживать, - дить ե. ն. բեւեռել, սրն-դել բեւեռօք։ (ծալումն։

Загиба́ніе գ. չ. կորացուցումն, թեքումն.

Загиба́ть, - гнуть ե. ն. կորացուցանել, թեքել. ծալել։

Заги́бина գ. ի. կորութիւն. ծալուած։

Заги́бка ա загибаніе.

Загибно́й ած. ծալելի. թեքելի։

За́гибъ ա загибка.

Загла́віе գ. չ. խորագիր, մակագիր. Հա-կառակագիր կամ հակառակ գրոց։

Загла́вный ած. խորագրական. գլխագրոյ։

Загладить կ. ե. загла́живать.

Загла́женный ած. հաւասարեալ, հար-թեալ. ընչնեալ, սրբեալ (ասի ղքերոյ)։

Загла́живаніе, - женіе գ. չ. հարթումն, հաւասարումն. ընչնումն, սրբումն, քա-ւումն։

Загла́живать, - ла́дить ե. ն. հարթել, հա-ւասարել, յղկել. ընչնել, սրբել, քա-ւել (ղքերոյ)։ (ասուն։

Заглохлый ած. խլացեալ. հեղձուցեալ

Заглохнуть ե. չ. խլանալ. հեղձանիլ. թառամիլ ի սակաւութենէ տեղւոյն (ասի ղմնկոյ)։

Заглушать ե. ն. խլացուցանել. խափա-նել. հեղձուցանել (ղաուն)։

Заглушенный ած. խլացուցեալ. խա-փանեալ. հեղձուցեալ (ի)։

Загля́дывать, - лянуть ե. չ. հայիլ գաղ-տագողի. կողմնակի ակնածել. - ться ե. յ. նայել հաճութեամբ, հայել ե-կար ժամանակ. ակնկատոյց լինիլ։

Загна́ть կ. ե. загонять.

Загнива́ть, - гнить Բ· չ· սկսանիլ փտիլ, նեխիլ ։

Загнои́ть Բ· դ· Թարախաւորել ։

Загнуси́ть Բ· չ· սկսանիլ ռնդախօսիլ ։

За́гнутый ած· Թեքեալ, կորացուցեալ, ծռեալ· ծալեալ ։

Загнуть ‡ա· Բ· гнуть и загибать.

Заговаривать, - рить Բ· դ· սկսանիլ խօսիլ, սկիզբն առնուլ խօսելոյ· Համրել· շատախօսութեամբ չտալ այլոմ ժամանակ խօսելոյ· դիւթել, Թովել ։ - ться Բ· յ· մոռանալ ընկերն ’ի խօսելն· խօսիլ երկար ժամանակ· մոռանալ զառաջեալն ։

Заговля́ться ‡ա· Բ· загавливаться.

Заговóрщикъ գ· ա· ապստամբող, դաւակից· դիւթ, Թովիչ ։

Заговóръ գ· ա· դաշնակցութիւն, խորհուրդ, ապստամբութիւն, դաւ· Թովչութիւն· Հարկանախօսութիւն, նշանաւոր ։

За́говѣнье գ· չ· բարեկենդան ։

Заговѣ́ться ‡ա· Բ· загавливаться.

Заголóвки գ· ա· յ· կողակալք դրոց ։

Заголóвокъ գ· ա· զարդ ինչ առաջակող· մանաւանդ· տախտակ կամ վիժակ մեռելոց անկողնոյ ։

Заго́нщикъ գ· ա· վարող անասնոց· առաքեալ որ յառաջագոյն վասն պատրաստելոյ ընթրեաց ’ի Հանապարհի· պնդող ընթաց ուրուք ։

Заго́нъ գ· ա· մակաղութիւն խաշանց· պընդութիւն ընթաց· վարելն ’ի դաշտ ընչաց կայլն· Հալածումն· վաստակեցուցանելն (ընթրեաց) ։

Загоня́ть, - гнать Բ·դ· մակաղել (զխաշինս այլն) ասիլել ’ի մտանել, վարել ’ի վակեալ տեղն· յորդորել· վաստակեցուցանել ընթրեաց· յանդիմանել, անարգել ։

Загора́живаніе, - женіе գ· չ· փակումն, պատելն պարսպաւ, խափանելն Հանապարհի, լուսոյ, եայլն ։

Загора́живать, - родúть Բ· դ· շրջապատել, պարփակել, պատել· կապել (զձիաոպարանս)· խափանել, ծածկել (զլոյս)։

Загора́ть, - рѣть· Բ· չ· պրիլ· վառիլ· Թխանալ ։ — ться ’ի ջերմութենէ ա-

ընեւս, արեւակէզ լինել· սկսանիլ այրիլ· ծագիլ ։

Заго́рбокъ գ· ա· ծոծրակ, Թիկնամէջ ։

Загорди́ться Բ· յ· Հպարտանալ, մեծամտիլ ։ (տրտմիլ ։

Загорева́ть Բ· չ· սկսանիլ Թախծիլ,

За́города գ· ի· ցանկապատ կամ պարսպակեալ տեղի ։

Загоро́дка գ· ի· պատնէշ, միջնորմ ։

За́городный ած· որ ի արտաքոյ քաղաքի ։

Загоро́женный ած· շրջապատեալ, պարսպակեալ· միջնորմեալ ։

Загорѣ́лый ած· պրեալ· արեւակէզ, Թխացեալ ’ի տապոյ արեգական ։

Загота́вливаніе, - леніе գ· չ· նախապատրաստութիւն ։

Загота́вливать, - то́вить Բ· դ· նախապատրաստել· Հանդերձել ։

Загото́вленный ած· նախապատրաստեալ, պատրաստեալ ։

Заграда ա за́города.

Загражда́ть, - ради́ть Բ·դ· փակել, պատրսպել· արգելուլ, խափանել· ծածկել· առարկանել· - уста, կարկել· լռեցուցանել ։ (նուագ· փակելն ։

Загражде́ніе գ· չ· արգելումն, խափանումն ։

Заграни́чный ած· արտաքոյ Հայրենական որ ի արտաքոյ սահմանի ։

Загреба́ть, - ресть Բ· դ· սկսանիլ Թափարել· կուտել, ժողովել ’ի մի կոյտ (գիտ)· իւրացուցանել· սեպհականել ։

Загри́вокъ գ· ա· Թիկունք կամ ուս ձիոյ, ծոծրակ ։ (ռեզ· կուտակել ։

Загрома́зживать Բ· դ· գիրել, կարկատել ։

Загрубѣ́ть Բ· չ· կոշտանալ· բրտանալ ։

Загрязни́ть Բ· դ· տղմոտել, աղտոտել ։

Загуме́нье գ· չ· տեղի յայնկոյս կալի ։

Загустѣва́ть, - тѣть Բ· չ· Թանձրանալ· խտանալ ։

Задава́ть, - дать Բ·դ· տալ կանխիկ· տալ ’ի վճռել կամ յառնուլ ’ի բերանառաջարկել, առաջադրել, առաջի առնել զկայսրմունս ։ (գեալ ։

Зада́вленный ած· խեղդեալ· Հեղձուցեալ ։

Зада́вливаніе, - леніе գ· չ· խեղդումն, Հեղձումն ։ (խեղդել ։

Зада́вливать, - вить Բ·դ· Հեղձուցանել,

За'данный ж. տուեալ, առաջադրեալ, առաջարկեալ։
Зада'ривать, - рить է. ն. պարգեւօք յանկուցանել զմիտս ուրուք. կաշառել։
Зада'токъ գ. ա. առհասարակ, դրաւական։
Зада'точный ած. պատ" դրաւական։
Зада'тчикъ գ. տուող դրաւականի, տուող գաւառ հայկ։
Зада'ть հմ. է. задава'ть.
Зада'ча գ. ի. խնդիր, առաջարկութիւն. խնդիր ի լուծանել։
Задвижка, - жечка գ. ի. սղնակ, նիզ. փակագակ կնճ։
Задержа'ніе գ. չ. կետանգումն. առնուլն ընդ տեսչութեան, պահելն, արգելումն. կասեցուցանելն. ծախելն։
Заде'рживать, - жа'ть է. ն. կետանգել. առնուլ ընդ տեսչութեամբ, պահել, արգելուլ, կասեցուցանել. ծախել։
Задержка գ. ի. կետանգութիւն։
Задира'ть, -драть է. ն. սկսանիլ կեղեւել քերծուլ, ցեռել. տալ առիթ առ վէճ կամ առ կռիւ. դրդռել։
Задира'ющикъ գ. ա. կռուարար, դրդռիչ։
За'дникъ գ. ա. կետակողմն, թիկունք (հասոց, սեռոց հայկ)։
За'дница գ. ի. կեսոյք։
За'дній ած. կետին. կետագայ, վերջին. - нее число, յառաջ թուական։
Задо'къ տ задникъ.
Задолжа'ть հմ. է. должать.
За'домъ տ. կետս, կետս կետս, կետս ընդ կրունկն։ (նել։
Задо'рить է. ն. դրդռել, զայրացուցա-
Задо'рный, - рливый ած. կռուասէր։
Задорожи'ться է. հ. սկսանիլ թանկանալ։
Задоръ գ. ա. դրդռութիւն, զայրացուցումն, բուռն կիրք. բարենախանձ։
Задо'хлый ած. հեղձեալ, սատակեալ։
Задо'хнуться հմ. է. задыхаться.
Задрема'ть է. չ. սկսանիլ նիրհել,
Задрожа'ть է. չ. սկսանիլ դողալ. սարսիլ, սարսափիլ։
Задува'ніе գ. չ. փչմամբ շնջուցանելն։
Задува'ть, - дуть է. ն. սկսանիլ փչել, շնջուցանել փչմամբ։
Заду'манный ած. խորհեալ. հնարեալ։
Заду'мчиво տ. խորասուզեալ ի մտածմունս. տխուր։ (խրուել։
Заду'мчивость գ. է. մտածողուել. տրխ-
Заду'мчивый ած. մտախորհ. հակամիտ առ մտածմունս, տխուր, տրտում։
Задумывать, - мать է. ն. խորհել, դնել ի մտի, մտածել, հնարել. - ться է. չ. մտանել, խորասուզիլ ի մտածմունս։
Задуша'ть, - шить է. ն. խեղդել, հեղձուցանել։ (սբրտ։
Задуше'вный ած. մտերիմ, հոգեկից,
Задуше'ніе գ. չ. հեղձուցումն, խեղդումն։
Задуше'нный ած. խեղդեալ, հեղձուցեալ։
За'дхлость գ. է. հոտ բորբոսի։
За'дхлый ած. բորբոսահոտ, բորբոսեալ։
Задъ գ. ա. թիկն, քամակ. դաւակ. կեսոյք, որբան։
Зады գ. ա. չ. կետին կողմն կոշկայց. երկու կետին անկուք սայլի. անցեալք. քաղաքաձք դասուց։ (ումն։
Задыха'ніе գ. չ. փղձուկ, փղձկումն, հեւ-
Задыха'ться, - хнуться է. հ. հեւալ. շնչասպառ լինել, մղձկիլ, փղձկիլ։
Задыша'ть է. ն. սկսանիլ շնչել։
Задѣва'ть, - дѣть է. ն. կարթիւ կամ այլով իւիք կալնուլ. դիպիլ ընդ անցանելն. առիթ տալ կռուոյ. սասանիլ վերաւորել ի հոգի. կալնուլ։
Задѣ'лывать, - лать է. ն. խնուլ, խցանել. ծածկել։ (քերան։
Заедино տ. ի միասին. միաբան. միա-
Заеже շ. վասն զի, զի, առայն զի, որովհետև։
За'емный ած. յանօթաառութեան. վարձառեալ, յանօթ առեալ. փոխ. առեալ, հանեալ (ի գրոց, հայկ)։
Заемщикъ գ. ա. փոխառու, յանօթաառու։
Заемъ գ. ա. փոխ, փոխառուի, յանօթաառութիւն։ (մահ,
Зажалить հմ. է. жалить. խայթել ի
Зажа'ренный ած. խորովեալ։
Зажа'риваніе գ. չ. խորովումն (աչեաց)։
Зажа'ривать, - рить է. ն. սկսանիլ խորովել, պատրաստել զինչ խորովելով։
Зажа'тый ած. սեղմեալ. խցեալ. կնճռ-

ձեալ. ’ի բառն պահեալ։
Зажелтѣть բ. չ. սկսանիլ դեղնիլ։
Зажечь կա. բ. зажига́ть.
Зажженіе գ. չ. լուցումն, վառումն։
За́жженный ած. լուցեալ, վառեալ։
Зажива́ть, - жить բ. ն. ծառայել կամ կեալ ’ի հաշիւ յառաջագոյն առաջեալ դրամոց. ապաքինիլ, բուժիլ, կեալ (առ ղՀիւթոյ)։ (Հիւթայ։
Зажива́ніе, - вленіе գ. չ. կցուած, կցիլն
Заживля́ть բ. ն. ապաքինել, բուժել (ղՀիւթս)։ Հիւթայ (պեղ)։
Заживля́ющій ած. ապաքինիչ, բուժիչ
За́живо տ. ’ի կենդանութեան։
Зажига́ніе գ. չ. լուցումն, վառումն. այրումն, հրաձգութիւն։
Зажига́тель, - льница գ. ա.ի. հրդեհարար, հրձիգ։
Зажига́тельный ած. այրող, լուցանող, որ պիտանաւորի ’ի լուցանելն կամ ’ի վառելն։ (հրձգութ։
Зажига́тельство գ. չ. հրդեհարկութիւն
Зажига́ть, - жечь բ. ն. լուցանել. վառել. այրել. հրդեհել։
Зажима́ть, - жать բ. ն. սեղմել. խնամել։
Зажина́ть, - жать բ. ն. սկսանիլ հնձել։
За́жинъ գ. ա. սկիզբն հնձման, հնձոյ։
Зажирѣть կա. բ. жирѣть.
Зажитникъ տ. Фуражиръ.
Зажито́е, գ. չ. դրամք ստացեալք ’ի վաստակոց։
Зажи́тый ած. ստացեալ ’ի վաստակոց։
Зажи́токъ տ. зажито́е. (չաւէտութ։
Зажи́точность գ. չ. հարստութիւն, ընչաւէտ։
Зажи́точный ած. հարուստ, ընչաւէտ։
Зажму́ренный ած. կկոցեալ, փակեալ (առ ակաց)։ (կել ղաչս։
Зажму́ривать, - рить բ. ն. կկոցել, վա
Зажо́га գ. չ. բորբոքումն փորտեաց ձիոց. փոխ շփոթութեան։ (ըստ ձեան։
Зажо́ра, - рина գ. չ. կոյտ ջրոյ ’ի նեղ
Зажужжа́ть բ. չ. սկսանիլ բզզալ։
Зажурча́ть բ. չ. սկսանիլ կարկաչել։
Зазваніе գ. չ. կոչումն, հրաւէրումն։
Зазвучать բ. ն. սկսանիլ հնչել, հնչեցուցանել։
Заздра́вный ած. կենաց, կենսաթասի.
Зазеленѣть բ. չ. սկսանիլ կանաչել։
Зазира́ть բ. ն. յանդիմանել. պարսաւել։
Зазнава́ться, - наться բ. չ. մոռանալ զինքն, համարել զինքն աւելի քան զոր էն։
Зазно́ба գ. չ. ըրտահար տեղւոյ. փոխ. ա
ռարկայ տուհանաց։
Зазнобить, - бять բ. ն. ըրտահար առնել, ունել ’ի ցրտի։
Зазно́бленный ած. ըրտահարեալ։
Зазо́рный ած. նշաւակելի, պախարակելի. դատուելի։
Зазо́ръ գ. ա. ամօթ, նշաւակութիւն, նախատինք. անպատուութիւն։
Зазрѣніе գ. չ. ամօթ, նախատինք, յանդիմանութիւն. безъ - нія совѣсти ա
նամօթաբար, առանց խայթի խղճմտանաց։
Зазу́бривать բ. ն. ատամնաձև առնել. եղմանել զբերան (գործեաց)։
Зазу́брина գ. չ. եղծեալ տեղւոյ (’ի բե
բոնո պտուղի, ածելւոյ կայլն)։
Зазыва́ть տ. зава́ть.
Зазы́въ գ. ա. հրաւէր, կոչում։
Зазя́блый ած. ըրտահար (ծառ կայլն)։
Заи́грывать, - рать բ. ն. սկսանիլ խաղալ, դիզել զոր ’ի խաղ. դերազանցել ’ի խաղալն։
Заи́ка գ. հ. կակաղ։
Заика́ніе գ. չ. կակաղութիւն։
Заика́ть բ. չ. սկսանիլ զկրտալ։
Заика́ться, - нуться բ. հ. կակաղել։
Заи́кливый ած. կակաղ։
Заи́мный տ. заемный.
Заимода́вецъ, - датель գ. ա. վոխատու։
Заимода́тельство գ. չ. վոխատուութիւն։
Заимообра́зно տ. ’ի վոխ, վոխատրէն։
Заимообра́зный ած. ’ի վոխ. կամ ’ի պարտ տուեալ կամ առեալ։
Заимосло́віе գ. չ. բարառութիւն, դիմառնութիւն։
Заимосло́вный ած. բարառնական։
Заи́мствованіе գ. չ. վոխառութիւն. առնուլն, հանումն (’ի գրոց կայլն)։
Заи́мствованный ած. վոխառեալ. առեալ, հանեալ (’ի գրոց կայլն)։
Зайти կա. բ. заходить.

Зайче́нокъ ф. м. Ձագ նապաստակի.
За́йчикъ ф. м. նապաստակ մորթ.
За́йчина, за́ячина ф. ի. մի կամ մորթ նապաստակի.
Зайчиха ф. ի. հգ նապաստակ.
Закады́чный ած. (սամ) մահրմիմ, հո-դևկից, հարազատ.
Зака́занный ած. արդելնալ. պատուիրնալ, յանձնեալ ՚ի շինել զինչ.
Зака́зчикъ ф. մ. արդելող. յանձնող ՚ի կարել կամ ՚ի շինել զինչ.
Зака́зъ ф. մ. արդելք. յանձնումն, յանձնարարել կամ պայմանադրուիլ ընդ արհեստաւորս ՚ի կարել կամ ՚ի շինել զինչ.
Зака́зывать, -зать բ. ն. արդելուլ. յանձնել վաճառախօս լինիլ ՚ի կարել կամ ՚ի շինել զինչ. (երդուիլ.
Зака́иваться, - ка́яться բ. յ. ուխտել,
Закала́ніе ս закланіе.
Закала́тель ф. մ. զոհիչ. (կռիւ.
Закале́ніе ф. չ. մեռումն, ջրդեղումն (երկ.
Закале́нный ած. մեռեալ, ջրդեղեալ (երկաթ)
Зака́ливать, - лить բ. ն. մեռնել. ջրդեղել (պերպետ).
Зака́лывать, - коло́ть բ. ն. զննուլ. բ. չ. սպանանել ծակել.
Зака́пчивать բ. ն. կամել ՚ի ծուխ, սևացուցանել ծխով.
Зака́пывать, - па́ть բ. ն. թաղուցանել ընդ երկիր. ծածկել հողով. բծաւորել.
Зака́рмливать բ. ն. աւելորդ ուտելեօք վնասել ումեք. խնդրելով յումեքէ չափակել զկարօտիկս շահել զսիրտ նորա.
Закать ф. մ. մուտ (արեգա).
Зака́тывать բ. ն. հարթել զինչ ընդ մամլակ կամ դլորելով զձանը գործի ինչ. ՚ի զանգակէն զհայս խառնել ՚ի նա լինչ. դլորել.
Зака́чивать - ча́ть բ. ն. սկսանիլ, չոքել, տատանել, ցնցել, տարուբերել. տարուբերելով պատճառել զլսոյդ գլխոյ. զլորել. - ться բ. յ. չոքիլ. տատանիլ, ցնցիլ, տարուբերիլ.
Зака́шлять բ. չ. սկսանիլ հազալ.
Заква́ска, - ска ф. ի. խմոր, մակարդ, խաթայ, թթուեցուցիչ.
Заква́шиваніе, - шеніе ф. չ. խմորումն, մակարդումն. - шенный ած. թթուեցուցեալ, մակարդեալ.
Заква́шивать - сить բ. ն. խմորել, մակարդել, թթուեցուցանել.
Зака́дывать, - дать, - нуть բ. ն. ընուլ, լցուցանել զինչ ևայլն. ձգել ընկենուլ կետս, կամ յոյնկոյս կրկք. փոխ. թողուլ, լքանել. ՚ի վեր առնուլ, ամփոփել (պանդեխտ). արկանել, (զրոյս). - словами լեզուակից առնել.
Закипа́ть, - пѣ́ть բ. չ. սկսանիլ եռալ.
Закиса́ть - снуть բ. չ. սկսանիլ թթուիլ.
Закись ф. ի. թթուտաս.
Зла́дка ф. ի. հիմնարկութիւն. խնուն. փակումն. լծումն. ժապաւէն նշանի ՚ի վրչ դրոց.
Закла́дочка ф. ի. քառակուսի կապարեայ դրաշարից. (կռն.
Закладна́я ф. ի. դրաւադիր, դրաւա-
Закладны́й ած. պատ՚ դրաւականի. դրաւական.
Закла́дъ ф. մ. դրաւ, դրաւական. — биться объ закладъ. առնել ընդ ումեք դրաւ, բաստս արկանել.
Закла́дываніе ф. չ. խցումն, փակումն. դնելն ՚ի դրաւ, լծելն (պերպետ). հիմնարկութիւն.
Закла́дывать բ. ն. խնուլ, փակել (զձափս շինուածոց հայնի). հիմնարկել, արմել. լծել (պերպետ). նշանադրել (՚ի տապենի). տալ զդրաւ, յաւանդ տալ.
Закла́ніе ф. չ. զննուլն, զոհումն. զոհ.
Закла́нный ած. զննեալ, զոհեալ.
Закле́иваніе, - леніе ф. չ. սոսնձումն.
Закле́ивать, - леи́ть բ. ն. սոսնձել.
Заклеймі́ть ն. բ. клеймить.
Закле́па ф. ի. նիզ, սոսկաւ. տափարակեալ ծայր բևեռի.
Закле́пывать, - пать բ. ն. տափարակել զծայր բևեռի. բևեռամարդ խնուլ զբերան իրիք.
Заклика́ть բ. ն. կոչել.
Заклина́ніе ф. չ. երդմնեցուցանելով մաղթելն, աւանդելն.
Заклина́тель ф. մ. երդմնեցուցիչ.
Заклина́тельный ած. երդմնեցուցչական.
Заклина́ть, - ляться բ. ն. երդմնեցուցանել.

երդմամբ աւանդել, մաղթել։
Заключа́ть,- чить несов. что. վիճակել, ունել ընդ վիճակաւոք. բանդել, ունել յորգեւլանս. եղբակացուցանել, մակաբերել. հաստատել, դնել. աւարտել. ունել, բռնադատիլ, ամփոփել, պարտեռակիլ։
Заключе́ніе ср. с. վիճակումն. պարտնակումն. հաստատումն. բանտարգելութիւն. եղրակացութիւն, մակածութիւն. վերջ, վախճան բանից, վերջաբանութիւն։
Заключе́нный прл. վիճակեալ. պարտնակեալ, բռնադատիլ. շղթայակիր. բանտարկեալ. եղրակացուցեալ, մակաբերեալ. վերջաւորեալ. հաստատեալ, եդեալ։
Заключи́тельно н. վճռաբար։
Заключи́тельный прл. մակաբերական. վճռական, վերջին։ (աւանդելն։
Заклю́тіе ср. с. երդմամբ հաստատելն,
Заклю́тый прл. երգաւեալ, անհաշտ։
Зако́вывать,- вать нес. что. կապել երկաթիւ, շղթայել, արկանել ՚ի շղթայս. տաժանարակել զծայր մեռեալ բևեռի. ՚ի պայտելն ձիասել ղոտս ձիոց։
Зако́жный прл. որ է ընդ մէջ մարմնոյ և մորթոյ, միջամորթ։
Заколо́чивать,- лотить нес. что. հարկանել մեղ զենչ. խափանել, փակել զինչ բևեռամամբ. (մեղ։
Заколо́вывать,- вать нес. что. թաղել, դիզել։
Заколо́тый прл. սպանեալ, զենեալ։
Заколо́ть гл. нес. закалывать. несов. что. սպանել ծակել։ (բևեռօք։
Заколо́ченный прл. փակեալ, այնդեալ,
Зако́лъ м. забойка.
Закомпле́ктный прл. ամացեալ արտաքոյ սահմանեալ թուոյն կամ չափոյն։
Зако́нникъ м. ср. օրինագէտ. (եկ) կատարող օրինաց. օրէնսուսոյց։
Зако́нно н. օրինօք, ըստ օրինի, ըստ օրինաց։
Законнорожде́нный прл. հարազատ, ծնեալ յօրինաւոր ամուսնութենէ։
Зако́нность ж. с. օրինաւորութիւն, իրաւացի գոլն։
Зако́нный прл. օրինաւոր, ըստ օրինաց. իրաւացի, արդարացի. վաւերական. պատնակող օրինաց։
Законоблюсти́тель м. ср. օրինապահ. - լьство ср. с. օրինապահութիւն։ (գէտ։
Законовѣ́дѣцъ м. ср. օրէնագէտ, իրաւա-
Законовѣ́дѣніе ср. с. օրէնագիտութիւն. իրաւագիտութիւն։
Законода́вецъ, - датель м. ср. օրէնատու, օրէնագիր, օրինատու։
Законода́тельный прл. օրինադրական։
Законода́тельство ср. с. օրինադրութիւն, օրէնադրութ. իշխանութիւն օրինադրելոյ։
Законопа́чиваніе, - ченіе ср. с. խցութիւն ճակտեաց կամ փատ. խծծոյ։
Законопа́ченный прл. խցեալ կամ փատ։
Законопа́чивать,- тить нес. что. խցել, խըտնուլ ճակտիս կամ փատ։
Законополага́ть нес. что. (ѣ) օրինադրել։
Законополо́жникъ м. законодавецъ.
Законопреступа́ти,- пити нес. что. (ѣ) անցանել ընդ օրինաւք. խախտել զօրինս։
Законопреступле́ніе ср. с. օրինազանցութիւն։
Законопресту́пникъ ср. м. օրինազանց։
Законопресту́пный прл. օրինազանց, ապօրէն, ընդդէմ օրինաց, անիրաւ։
Законоучи́тель ср. м. օրէնսուսոյց։
Законохрани́тель ср. м. օրինապահ։
Зако́нъ ср. м. օրէնք. կրօն, դաւանութիւն. կանոն. օրէնք (քաղաքական)։
Закопа́ть гл. нес. закапывать. несов. что. ակոսանիլ բրել
Зако́пъ м. траншея.
Закорене́лость ср. ж. արմատացեալ վարուքիւն, ունակութիւն. յամառութիւն։
Закорене́лый прл. արմատացեալ, ունակացեալ, հնացեալ. յամառ։
Закорене́ть нес. с. արմատանալ, ունականալ, հնանալ։
Закоржавѣть гл. нес. коржавѣть.
Закорми́ть гл. нес. закармливать.
Закорю́чивать нес. что. կորացուցանել, Հանկաձև առնել։ (յամառիլ։
Закоснѣ́вать нес. с. յամել, յապաղել.
Закоспѣ́лость ср. ж. յամառութիւն, կամակորութիւն։
Закоснѣ́лый прл. յամառեալ, խիտոյ, կամակոր. խստացեալ (՚ի սովորութենէն)։
Закоснѣ́ніе ср. с. յամառութիւն. յապաղումն։

Закостенѣть ф костенѣть.

Закосъ ф покосъ. (ѣолгод.

Закоу'локъ ф. м. дѣлатаѣоу, мѣлатаѣк

Закра'дываться, - расться ѣ. з. дѣдтаа- дѣодк киаѣ ѣаѣѣаѣаѣоуѣ иѣоаѣѣк иѣдк'

Закра'йна ф. ѣ. ааѣоуу ѣѣкѣѣа дѣѣоѣо. ѣ бѣдѣ, ѣоуу. (ѣѣѣаѣ, ѣаѣаоуоуѣѣ.

Закра'са ф. ѣ. ѣѣ дѣбѣдѣѣоуоуѣѣ, дѣѣѣоу-

Закра'ска ф. ѣ. ѣбѣѣкиаа. ѣбѣѣк.

Закраснѣ'ть ѣ. з. акаабѣѣ ѣаѣѣѣѣ.

Закра'шивать ѣ. ѣ. ѣбѣѣѣ, дааѣ дѣѣѣѣ.

Закрывля'ть ѣ. ѣ. ѣѣѣоуоуаѣѣ, ѣѣѣ- ѣѣ. акаабѣѣ ааѣ ааа. ѣѣдѣѣ ѣаѣѣ дааѣ. (ѣаѣѣ.

Закричать ф. з. акаабѣѣ дѣѣѣ, аѣѣ-

Закругля'ть ѣ. ѣ. ѣоѣѣаѣѣ.

Закруже'ніе ф. з. ѣѣоуоѣѣѣ.

Закружи'ть ѣ. ѣ. акаабѣѣ ѣѣоуоѣѣ, ѣѣѣаѣѣ. ѣѣаѣѣаѣ дѣѣоуо. - ться ѣ. з. акаабѣѣ ѣѣоуоѣѣ. 'ѣ ѣѣоуоѣѣѣ дѣаѣ дѣѣоуо.

Закру'ть ф. ѣ. ѣѣѣѣ, уааѣ ѣѣѣаоуаѣ киаѣ ѣѣѣоу.

Закру'чивать, - рутить ѣ. ѣ. ѣѣѣѣ, ф- ѣаѣѣ. ѣѣѣ. ааѣѣ.

Закрыва'ть, - рыть ѣ. ѣ. ѣаѣѣѣ, ѣаа- ѣаѣѣ. ѣаѣѣаоуаѣѣ, ѣѣѣѣ. ѣаѣѣ.

Закрыва'ніе, - рытіе ф. з. ѣаѣѣаа. ѣа- ѣаоуаа. ѣаѣѣаа.

Закры'тый ѣѣ. ѣаѣѣѣаѣ. ѣаѣѣѣаѣ. аѣо- дѣѣаѣ. ѣаѣѣаоуѣаѣ. (ѣѣѣ.

Закры'шка ф. ѣ. ѣаѣѣоу, ѣоааѣ, ѣаѣѣа-

Закрѣ'пка ф. ѣ. ѣаѣ, ѣааѣ, аабѣоаѣ.

Закрѣпля'ть, - пить ѣ. ѣ. аѣоѣѣ, аабѣа- уоуаѣѣ. ѣаѣѣ.

Закупа'ть ѣ. ѣ. ѣаѣѣ дѣаѣоуаа ѣѣѣ 'ѣ ааааѣѣ. ѣаѣѣаоуѣ. ('ѣ ааѣѣаѣ.

Заку'пка ф. ѣ. ѣаѣѣѣ дѣѣ ѣѣѣ ѣѣаоуѣ киаѣ

Заку'поривать, - рить ѣ. ѣ. ѣѣоуоѣ, ѣоуѣ (дѣѣ.ааа ааѣѣоу).

Заку'пориваніе, - реніе ф. з. ѣѣоуаа, ѣѣ- ѣаа (дѣѣааѣ ааѣѣоу).

Закупщи'къ ф. м. ѣаа' ѣѣ ѣаѣ дѣаѣоуаа ѣѣѣ 'ѣ ааааѣѣ.

Заку'ривать, - рить ѣ. ѣ. акаабѣѣ ѣѣаѣ, ѣѣаѣѣѣ ааѣѣаѣ. ѣѣѣаѣ дѣѣоѣоуо.

Заку'ска ф. ѣ. ааааѣоуѣ ѣѣѣ оѣѣѣѣѣ ѣаѣ ѣаѣѣѣаѣѣѣ ѣѣѣ ѣаѣѣѣоуоуѣ ѣѣѣ ѣаѣ дѣѣѣ. (ѣоаа.

Заку'сываніе ф. з. ѣѣѣѣѣаоуаа. ѣаабѣа-

Заку'сывать, - сить ѣ. ѣ. ааѣоуѣ дѣѣ- ѣѣѣѣѣ ѣаѣ оѣѣѣ дѣаааѣоуѣ ѣѣѣ ѣѣѣ ѣѣ ѣѣѣ. ѣѣѣѣѣаѣ. ѣаа- ѣаѣѣ. (ѣаѣѣѣоуѣ.

Заку'танный ѣѣ. ааѣоааѣоуѣ, ѣаа-

Заку'тываніе, - таніе ф. з. ѣаѣѣаѣаа, ааѣоааоуаа.

Заку'тывать, - тать ѣ. ѣ. ѣаѣѣаѣѣ, ааѣоааѣ. - тьея. ааѣоааѣ, ѣаа- ѣаѣѣ.

Заку'шивать ф. закусывать.

За'ла, - залъ ф. ѣ. ѣ. ѣаѣдѣѣ. аоаѣ.

Зала'живать ѣ. ѣ. ѣѣоѣѣаоѣѣ, ооѣѣѣ.

Зала'ять ѣ. з. акаабѣѣ ѣѣѣѣ.

Залега'ть, - лечь ѣ. з. ѣѣѣоѣѣаѣѣ. ѣаѣ- ѣѣѣ киаѣ ѣаѣдѣѣ 'ѣ ѣѣаа ѣѣѣѣ. ѣаа- ѣаааѣ аоаѣ, ѣѣѣаа ѣѣѣѣ.

Залежа'лый ѣѣ. ѣѣѣ, ѣѣѣѣѣѣ (ѣ- ѣаѣѣ, ѣѣѣѣ).

Залежа'ться ѣ. ѣ. ѣѣѣѣѣаа ѣѣѣѣѣ- ѣѣѣ. ѣѣѣ ѣѣѣѣ ѣаѣѣѣѣѣѣ, ѣѣѣѣѣ.

Залета'ть, - тѣть ѣ. ѣ. ѣѣѣѣѣ. ѣѣѣѣ 'ѣ ѣѣѣѣѣ ѣѣѣѣ. ѣѣѣѣ ѣѣѣѣѣ.

Залетный ѣѣ. ѣѣѣѣѣѣ, ѣѣѣѣ'ѣ ѣѣ- ѣѣѣѣ ѣѣѣаа (ѣѣѣ).

Зале'чивать, - чить ѣ. ѣ. ѣѣѣѣ. ѣѣ- ѣѣѣ ѣѣѣѣѣѣѣ ѣѣѣѣѣѣѣ ѣѣѣѣѣѣѣ.

Заливa'ть - лить ѣ. ѣ. ѣѣѣѣ киаѣ ѣа- ѣѣ ѣѣѣ 'ѣ ѣѣаа ѣѣѣѣ. ѣѣѣѣѣѣѣ ѣѣѣѣ ѣѣѣѣ. ѣѣѣѣѣѣ. - ться. ѣ. з. ѣѣѣѣ, ѣѣѣѣ.

Зали'въ ф. м. ѣѣѣѣѣ, ѣѣѣѣѣ. (ѣѣѣ, ѣѣѣ).

Залогода'тель ф. м. ѣѣѣѣѣѣ.

Зало'гъ ф. м. ѣѣѣѣ, ѣѣѣѣѣ. ѣѣѣѣ- ѣѣѣѣѣ. ѣѣѣѣѣ. ѣѣѣѣѣ.

Заложе'ніе ф. з. ѣѣѣѣѣѣ ѣѣѣ 'ѣ ѣѣѣ. ѣѣѣ. ѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣ.

Зало'женный ѣѣ. ѣѣѣѣ 'ѣ ѣѣѣ. ѣѣѣѣ, ѣѣѣѣѣ. ѣѣѣѣ 'ѣ ѣѣѣ. ѣѣѣѣ ѣѣѣѣѣѣѣѣѣ.

Заложи'ть ѣ. ѣ. ѣѣѣѣѣ, ѣѣѣ 'ѣ

միջի. խցել, փակել. դնել ՚ի գրաւ. լծել. հիմարկել.

Залóжникъ ф. м. պատանդ.

Залóй ф. м. տեղի հեղեղատեալ ջրով.

Залогъ ф. м. արձակումն բազում հրացանից ՚ի միասին.

Залыгáться բ. հ. բաղում սահել.

Зелѣзáть, - лѣзть բ. չ. մտանել ուրեք գժուարութեամբ.

Залѣнúться բ. յ. սկսանիլ ծուլանալ.

Залѣпливать, - лять - пить բ. ն. մածուցանելով կամ սոսնձելով փակել, ծածկել գծակս, ղՀեղբուածս.

Залѣчивать, - чить բ. ն. բուժել. ապաքինել. անհմուտ դեղատուութ՚ամբ մեռուցանել զոք.

Зама́занный ած. ծեփեալ, օծեալ.

Зама́зка ф. ի. շաղախ, ծեփ.

Зама́зываніе, - заніе ф. չ. ծեփիլն.

Зама́зывать, - зать բ. ն. ծեփել. օծանել. խնուլ, լնուլ ղինչ ծեփելով. աղտեղել.

Заманéнный ած. հրապուրեալ, խաբեութեամբ տարեալ ուրեք.

Зама́ниваніе, - неніе ф. չ. հրապուրումն.

Зама́нивать, - нить բ. ն. հրապուրել, պատրել, որսալ. (դրդխ.

Зама́нка ф. ի. հրապոյրք, հրապուրանք.

Зама́нчивость ф. ի. հրապուրիչ գոլն.

Зама́нчивый ած. հղոտ, յանկուցանող, հրապուրիչ, պատրող, որսացող, խաբող. - во ѕ. պատրանօք. հրապուրանօք.

Зама́ранный ած. աղտեղեալ, ապականեալ, աղտոտեալ.

Зама́ривать, - морить բ. ն. նեղեցուցանել, սովամահ առնել. նուաղեցուցանել զզօրութիւն կրիք.

Зама́рываніе, - раніе ф. չ. աղտեղումն, ապականումն, աղտոտումն.

Земáрывать, - рать բ. ն. աղտեղել, ապականել. աղտոտել, ջնջել, սրբել. վատանուն առնել.

Замаскиро́вывать, - вать բ. ն. դիմակս արկանել, պատրուակել.

Зама́сленный ած. իւղոտեալ.

Зама́сливаніе ф. չ. իւղոտելն, աղտեղելն իւղով. (տեղել իւղով.

Зама́сливать, - лить բ. ն. իւղոտել, աղտեղել իւղով.

Заматерѣлый ած. արմատացեալ, ունացեալ, հնացեալ. անցուցեալ զառուս որդնծնութեան.

Заматерѣ́ть բ. չ. արմատանալ, ունանալ ՚ի չար սովորութեան. անցուցանել զառուս որդնծնութեան.

Заматорѣ́лый տ заматерѣлый.

Зама́тывать բ. ն. պատուել ՚ի վերայ իրիք. փոխ. սկսանիլ շուայլել.

Зама́хиваться, - нуться. սկսանալ բռնձեռն կամ զայլ ինչ ՚ի հարկանելոյ.

Зама́чивать, - мочить բ. ն. թանալ թրջել.

Зама́шка ф. ի. շարժուածք, ունակութ՚ի խօս կամ ՚ի գործս. (ցուն.

Замедлéніе ф. չ. յետաձգումն. յամրացուցանել, յապաղել.

Замедля́ть, - лить բ. ն. յետաձգել, յամրացուցանել, յապաղել.

Замерзáніе ф. չ. սառումն, պաղումն.

Замерзáть բ. չ. սառիլ, պաղիլ.

Замéрзлый ած. սառեալ, պաղեալ.

Замéрлый ած. անզգայ, թմրեալ, քնարմացեալ.

Зáмертво տ. լրբև զմեռեալ.

Замета́ть, - мести բ. ն. աւելել ՚ի միկողմն. տրմիլ կամ ժողովել ՚ի մի կողմն. ծածկել (չեմք, նայլն).

Замéтывать տ заметать. ևս լնուլ, ծածկել զվատ նայլն.

Замечта́ть բ. չ. սկսանիլ մտածել զանելի իրաց կամ զանհնարին գործոց.

Замина́ть, - мять բ. ն. ձմլել, տրորել, ջաղքել. խտխտանել զշարունակութիւն քանի կամ ղործոյ.

Замира́ть բ. չ. անզգայանալ, անշնչանալ, թալիանալ, ուշաթափիլ.

Замира́ть, - рить բ. ն. սկիզբն առնել հաշտութեան.

Замкну́тый ած. փակեալ, աղխեալ.

Замока́ть, - кнуть բ. չ. թացեալ լինիլ, թրմիլ. (մեալ.

Замóклый ած. թացեալ, թրջեալ, թրջուն.

Зáмокъ ф. м. ամրոց, դղեակ. բերդ.

Замóкъ ф. м. կուպր.

Замолка́ть, - кнуть բ. չ. լռել, դադարիլ.

Замолча́ть բ. չ. լռել, դադարիլ ՚ի խօսելոյ. լռել ՚ի գրութեանց առ ոք.

Замора́живать, -розить несов. и сов. սառուցանել։
Заморо́женный прич. սառուցեալ. ցրտահարեալ։ (хлеб քերթեալ։
Замо́рскій прил. յայնկոյս ծովու եկեալ
Замо́рье ср. յայնկոյս ծովու։
Замота́ть сов. что պատել ՚ի կարժառն։
Замотыга ср. ж. շուայլող, վատնող։
Замо́ченный прич. թացեալ, թրմեալ։
Замочи́ть сов. что замачивать.
Замо́чникъ ср. м. կպղպզուծ, փականադործ. - чный прил. կպկեղ, փականի։
Заму́жняя ср. ж. արամբել, առնակինս։
Заму́жество ср. с. առնակինութիւն։
Заму́ченный прил. չարչարեալ, տանջեալ. վաստակեալ, հոգնեալ։
Заму́чиваніе, - ченіе ср. с. չարչարութիւն. վաստակեցուցանելն։
Заму́чивать, - чить сов. что չարչարել, տանջել. նեղել. վաստակեցուցանել. — ться сов. չարչարիլ. վաստակիլ, հոգնիլ. մեռանիլ ՚ի ժամ որկծնոտէ։
Замча́ть сов. что արագութեամբ տանիլ ՚ի հեռաւորս։ (մանս։
За́мша ср. ж. պատգամաւոր կամ այծե-
Замыва́ть сов. что լուանալ զաղտեղեալն։
Замыка́ть, - мкнуть сов. что փակել, շրջափակել զօրօք։
За́мыселъ ср. м. միտք, դիտաւորութիւն, ենթադրութիւն։ (բոլ։
Замыслова́то нар. հարատարապէս, հանճա-
Замыслова́тость ср. ж. հարատարամտութիւն, կորովամտութիւն, նրբամտութիւն։
Замыслова́тый прил. հարատարամիտ, կորովամիտ. քաղհարուեստ, խորհրդատ։
За́мыслъ ср. замыселъ. (պոռոչել։
Замычать сов. с. սկսանիլ բառանջել,
Замы́чка ср. ж. փակումն. լամբ. նգիր դրանց, դռնափակ. կափարիչ ջրհանից։
Замышле́ніе ср. с. խոհումն, հնարք, մեքենայք, դաւադրութիւն։
Замышля́ть сов. что խոկալ, մտաբերել. մեքենայել, նենգել, դաւադրել։
Замѣ́на ср. ж. փոխարէն. փոխարինուն։
Замѣне́ніе ср. с. փոխանակումն, փոխանակութիւն։
Замѣне́нный прил. փոխարինեալ, փոխանակեալ, փոխեալ։
Замѣ́нъ ср. замѣна.
Замѣня́ть, - нить сов. что փոխարինել, փոխանակել, կացուցանել փոխանակ։
Замѣси́ть сов. что замѣшивать.
Замѣ́ска ср. ж. զանգուած, շաղուած։
Замѣсти́ть сов. что замѣщать.
Замѣсъ ср. м. ср. замѣска. ալիւր ջրաշաղախ. կերակուր շանց յալերէ խառն ընդ ջրոյ։
Замѣ́та, - тка ср. ж. նշան, նշանակ։
Замѣ́тить сов. что замѣчать.
Замѣ́тно нар. դիւրին, երեւելի։ (տար։
Замѣ́тный прил. երեւելի, դիւրին, նշանա-
Замѣча́ніе ср. с. նշանակութիւն, ուշադրութիւն, մտադրութիւն. ծանօթութիւն. յանդիմանութիւն, յանդիմանն առնելն ուսեալ դրոյ կամ բանիւ զգաւակսուրեան։
Замѣча́тель м. նշանակող։ (տակ։
Замѣча́тельно нар. երեւելի, արժանայիշա-
Замѣча́тельность ср. ж. կարողութիւն նշանակելոյ. երեւելի, նշանաւոր դէպ. իբր կամ գործք արժանի նշանակութեան։
Замѣча́тельный прил. երեւելի, նշանաւոր, հռչակաւոր, արժանայիշատակ։
Замѣча́ть, - мѣтить сов. что նշանակել, նըշանադրել. դնել, դիտել. նկատել. նշմարել. տեսանել։
Замѣ́шанный прил. խառնեալ, ընխառնեալ, հաղորդակից։
Замѣша́тельство ср. с. շփոթութիւն, շիտակ, խառնակութիւն, աղմուկ, խռովութիւն. տարակուսութիւն. արգել։
Замѣшиваніе ср. с. խառնուածք, խառնակումն. զանգելն, շաղումն։
Замѣшивать, - шать сов. что շփոթել, խառնել, խառն ՚ի խուռն առնել, խառնակել (գործ ինչ)։ — сить, сать զանգել. շաղել։
Замѣ́шкать сов. с. յապաղել, յամել։
Замѣща́ть, - стить сов. что զեղծղծել, կացուցանել փոխանակ, դնել ՚ի տեղի այլոյ։
Замѣще́нный прил. զեղծեալ, փոխանակեալ, փոխանակ կացուցեալ։
Зама́тый прил. ձիւնեալ, որորեալ. ընդհատեալ։ (արմատական։
За́навѣсъ ср. м. վարագոյր, վարսաւատ,
Занавѣ́шенный прил. ծածկեալ վարա-

գուրաւ։ (բադուրաւ։
Занавѣ́шивать, - сить է.ն. ծածկել վա-
Зана́шивать է։ն. մաշել (պհնդէէ)։ տա-
նել լինչ ուրևք։
Зане́ շ. (եէ) ղև, քանղև, վասն ղև։
Зане́же շ. (եէ) վասն այնորևկ ղև, վասն
ղև, որովհետև։
Занемо́чь կ. է. занемогать.
Занести́ կ. է. заносить. (յուդուէն։
Занима́ніе գ. չ. վոխատուէն. պարապե-
Занима́тельность գ. ի. արտատուչ, գրա-
ւիչ գովն։
Занима́тельный ած. արտատուչ, գրա-
ւիչ։
Занима́ть, - нять է. ն. վոխ առնուլ,
յանօթ առնուլ, ունիլ կամ վարել
զպաշտօն լինչ. լսուցանել (պեղչ)։ ըղ-
քաղեցուցանել, պարապեցուցանել զոք
'ի գործ լինչ. պաշարել. գրաւել։
За́ново տ. էբրև զնոր։
Зано́гтица գ. ի. ուռոյց շարաւալից 'ի
ծայրս մատանց, յորմէ վեռսեռալ ան-
կանին եղնդունք։
Зано́за գ. ի. փուչ կամ շիւղ փայտի
մտեալ 'ի մարմինն. փոխ. դառ սրտի.
այլ չարագրգիռ.
Запози́ть է.ն. ծակիլ զմատն լինչ մարմ-
նոյ փշով կայլն։
Заноси́ть, - нести է. ն. յանգամանիլն 'ի
մտոյ տանիլ զինչ ուրևք. վարել, ա-
ծել բռնութեամբ. ամբառնալ կամ
ձգել զձեռն ('ի հարկանիլ կամ 'ի ներս)
ծածկել։
Зано́сный ած. բերեալ յայլ տեղւոջէ։
Зано́счивость գ. ի. մեծամտուէ, ամ-
բարտաւանութուէն։
Зано́счивый ած. մեծամիտ, գոռող, ամ-
բարտաւան. կուռասէր։
Зано́съ գ. ա. անկիրթարան զանգուած
լինչ մոյ գոյացեալ յարդանդի կնոջ։
Занумерова́ть, - рить է.ն. թուանշանել,
դնել զթուանշանս.
Заныва́ть, - ныть է. չ. ներգել, թախծիլ։
Заня́тіе գ. չ. զբաղումն. զբաղմունք,
պարապմունք, գործ. յանօթաւորուէ.
պաշարումն։
Занятый ած. զբաղեալ, պարապեալ.
յանօթաւորեալ, փոխ առեալ. լցուցեալ
(տեղէն). առեալ, պաշարեալ։
Заня́ть կ. է. занимать.
Заоблачный ած. եղեամն յայնկոյս ամ-
պոց. բարձրաթռուիչ, վերացեալ։
Заодно́ տ. 'ի միասին. միանգամայն։
Заозе́рье գ. չ. տեղի յայնկոյս լճի։
Заора́ть է.ն. սկսանիլ հերկել. (ասմ)
կոկորդալիլ գոչել, աղաղակել։
Заостривать տ. завастривать.
Заостро́къ գ. ա. սուր ծայր խրևք։
Заохо́чивать, - хотить է.ն. դրդռել, յա-
րուցանել զցանկութիւն, զսէր. խրա-
խուսել։
Заочно տ. 'ի բացակայութեան. 'ի հե-
ռակայութենէ։
Заочный ած. ոչ տեսեալ, հեռի յա-
չոց. 'ի բացակայութենէ եղեալ։
Запада́ть, - пасть է. չ. անկանիլ յետս
կոյս խրևք. ծածկիլ, մտանել ընդ հո-
րիզոնաւ (ասէ ղլոաաաոոոոյ)։
Западе́ніе գ. չ. անկումն. անկանիլն յե-
տս կոյս խրևք։
За́падный ած. արևմտեան, արևմտից։
Западня́ գ. չ. ծուղակ, թակարդ, դարան
ականատ. (յիւս լուսաւորուց.
За́падъ գ. ա. արևմուտք. մուտք երկնա-
Запа́здывать, - дать է. չ. յետանիլ, յա-
պաղիլ, յաւելլ. (նոգաա, հայկն։
Запа́ивать, - паять է.ն. ծածուցանել ա-
Запа́йка գ. ի. ծածուցումն հրահալելեաց,
տեղի ծածուցեալ։ (պղծել։
Запа́костить է.ն. աղտեղել, ապականել.
Запа́лзывать, - зти, -зть է. չ. սոզալ 'ի
ներքս խրևք։
Запа́ливать, - лить է.ն. հրկիզել, լա-
ցանել. սկսանիլ արձակիլ զհրացանս.
պատճառել զպատերազմս։
Запа́льчиво տ. յարիշտակութեամբ կրից,
բուռն կրնւք։
Запа́льчивость գ. ի. յարիշտակութիւն
կրից, սաստկութիւն, յաամնոտութիւն
սաստիկ բարկացոլութենէ։
Запа́льчивый ած. բուռն, սաստիկ, կա-
տաղի, յաամնոտ։
Запа́мятованіе գ. չ. մոռացումն։
Запа́мятывать է.ն. մոռանալ։

Запа́нъ * запонъ.

Запа́рывать, - роть б. н. սկսանիլ քա-
ղել (գնաց). Հատանել (զորովջան ձեռոց).

Запаса́ть, - сти б. н. պատրաստել, հո-
գալ (պաշար). - ться б. з. պատրաս-
տել վասն իւր ըզպաշար. պատրաստիլ.

Запасе́ніе գ. չ. պատրաստուԹիւն (պաշարոց)

Запасе́нный մԹ. պատրաստուած, հոգա-
ցեալ, հանդերձեալ (ասի ըզպաշարոց).

Запа́сливый մԹ. պատրաստող պաշա-
րոյ, որ հոգայ ըզպաշարայ.

Запа́сная գ. ի. պաշարանոց, հանգար.

Запа́сный մԹ. պաշարոյ. եւս պատրաս-
տուածն ՚ի պաշար. նշանակեալ վասն
պաշարապահուԹեան. (Թոշակ.

Запа́съ գ. ա. պաշար, պահեստ, նպարակ,

Запа́хапный մԹ. վարեալ, մշակեալ,
դարձեալ, հերկեալ (երկիր). (գերկիր.

Запа́хивать, - хать б. н. սկսանիլ վարել

За́пахъ գ. ա. հոտ. բուրումն.

Запа́чканіе գ. չ. աղտեղիչն, ապականիչն.

Запа́чканный մԹ. աղտեղեալ, ապականեալ.

Запа́чкать б. н. աղտեղել, ապականել. - ться б. з. աղտեղիլ.

Запа́шка գ. ի. սկիզբն դարձելոյ գերկիր. երկիր մշակելի. Ծածկումն ցանելոյ սերմանց վարելով.

Запа́шникъ գ. ա. տափան, ցաքան.

Запека́ть, - печь б. н. խորովիլ գինչ պատեալ խմորով. - ться б. з. մակաբ-
դիլ, Թանձրանալ, (ագեան). եփիլ. խո-
րովիլ.

Запере́ть հ. է. запирать.

Запертый մԹ. փակեալ, փակ, ըստ կարգաց, ընդ փականօք. կապեալ, խափանեալ (Քաղաքացի).

Запеча́литься б. з. սկսանիլ տպամիլ

Запеча́танный մԹ. կնքեալ, դրոշմեալ կնքով.

Запеча́тать հ. է. запечатывать.

Запечатлѣвать б. н. (եի) կնքել, դրոշ-
մել կնքով. տպաւորել. տարբացուցա-
նել ՚ի միտս, խորհրդանա. առնել. - ться б. з. տպաւորիլ, տարբանալ ՚ի միտս.

Запечатлѣ́ніе գ. չ. (եի) կնքումն. տպա-
ւորումն. տարբացուցումն.

Запечатлѣ́нный մԹ. (եի) կնքեալ, դրոշ-
մեալ. տպաւորեալ, տարբացեալ.

Запеча́тываніе, - таніе գ. չ. կնքումն, դրոշմումն. (ըստ կնքել կնքով.

Запеча́тывать, - тать б. н. կնքել, դր-
Запива́ть, - пить б. н. սկսանիլ ըմպել.
ունայնանալ յարբեցուԹեան. ըմպելով
զինչ կորուսանել զանախորժ համ իրիք.

Запина́ть б. н. ոտիւք դԹեցուցանել զոք
(եի) սրդնելով, խափանել. - ться б.
з. ընդ հարկանիլ, գայԹիլ. կակազիլ.

Запи́нка գ. ի. դժուարանալն յարտասա-
նուԹեան բառից.

Запира́ніе գ. չ. փակումն. (արգել.

Запира́тельство գ. չ. արգելուԹիւն,

Запира́ть, - рѣть б. н. փակել. արգե-
լուլ, խափանել (ջճնապ). - ться б, з. փակիլ, փակեալ լինիլ. արգելուլ, չառնուլ յանձն.

Запи́рка գ. ի. նիգ, փակ (փակչիկ). պար-
զունակ աղխին. - (առնել.

Запирова́ть б. չ. սկսանել հրճուանս

Записа́ніе * записываніе. (գիր.

Запи́санный մԹ. գրեալ, մուծեալ ՚ի

Запи́ска, նկ. - сочка գ. չ. տոմսակ. նը-
շանակուԹիւն. մուծումն (՚ի գիրս) հա-
մառօտուԹիւն բանից.

Запи́ски գ. ի. յ. օրագիրք. ժամանակա-
գիրք. Ժողով գանազան տեղեկուԹեանց և համբաւոց.

Записно́й մԹ. որ պիտանասցի ՚ի գր-
ելոյ. ածա. երևելի, յայտնի.

Запи́счикъ գ. ա. նօտար, գրող.

Запи́сываніе գ. չ. գրելն, նշանակելն, մուծումն ՚ի մատեան. կարգելն զոք ՚ի ծառայուԹիւն.

Запи́сывать, - сать б. н. գրել, նշանա-
կել, արձանագրել, մուծանել ՚ի մա-
տեան, տալ կամ կարգել զոք ՚ի ծա-
ռայուԹիւն. Հաստատել զկալուածս դա-
տաստանական կարգաւ - ться б. з. գր-
ելիլ, մտանել ՚ի ծառայուԹիւն. ընդ-
երկար գրել.

За́пись գ. ի. դաշնադիր, կալուածա-
գիր կամ պարտադիր, հաստատել ՚ի
դատաստանական տեղւոջ.

Запища́ть б. չ. ձուռղել.

Запла́канный մԹ. լացեալ. ուռած զնը-

չան լալոյ կամ արտասուաց։

Запла́кать բ. չ. սկսանիլ լալ։

Запла́та գ. ի. կարկատանք. վճար, վճարում (դրամոց) վարձ. վոխարկին։

Заплати́ть բ. ն. վճարել, տալ, հատուցանել. կարկատել։ (կարկատում։

Заплаче́ніе գ. չ. վճարումն, հատուցումն.

Запла́ченный ած. վճարեալ, հատուցեալ. կարկատեալ, կարկատուն։

Запле́вывать, - вать բ. ն. աղտեղել զբերան, զ.բռնել։

За́плески գ. ա. յ. ծփանք։

Заплёскивать, - кать բ. ն. ծվիլ. ծփալ։

Заплета́ніе գ. չ. հիւսուածք։

Заплета́ть, - лесть բ. ն. սկսանիլ հիւսել, դարձնել. - ногою սկսալ ոտիւ, հարկանել զոտն ընդ ոտն, դիմել։

Заплете́ніе գ. չ. հիւսուածք։

Заплете́нный ած. հիւսեալ։

Запле́чье գ. չ. յետին մասն ուսոյ։

Запломбирова́ть բ. ն. դնել 'ի վերայ վաճառաց դկապարեալ նշան։

Заплота́ գ. ի. լատ, լատատիայտ։

Заплыва́ть, - плыть բ. չ. նաւս կամ լողալով երթալ ուրեք. լնանիլ։

Заплёснёвёлый ած. բորբոսեալ։

Заплё́снёвёть ի. բ. պլեսնёвёть.

Заплю́снье ա պատկ. (կաքաւել։

Заплю́сывать, - сать բ. չ. սկսանիլ պարել։

Заповё́даніе ա заповёдываніе.

Заповё́датель գ. ա. պատուիրող։

Заповё́дательный ած. պատուիրանական։

Заповё́дать ա заповёдывать.

Заповёдный ած. արգելեալ։ (ըստ։

Заповё́дываніе, - даніе գ. չ. պատուիրել, պատուէր տալ, հրամայել. (եվ) հատուցանել։ (պատուէր։

За́ювёдь գ. ի. պատուիրան, պատգամ,

Запо́здлинно տ. խոհական, յատկապէս, հնարտիւ։ (յամենայն։

Запозда́лый ած. յետնեալ, յապաղեալ,

Запозда́ть ի. բ. запаздывать.

Запо́й գ. ա. դինեմոլութիւն, սխտացեալ արբեցութիւն (ժամանակաւոր)։

Запои́ть բ. ն. ի. չափազանց արբեցուցանել. տարաժամ արբուցանել (զմի։)

Запола́скивать բ. ն. ողողել։

Запо́лье գ. չ. տեղի յետկոյս դաշտաց կամ դիւղից։ ('ի մոռացօնս.

Запо́мненный ած. մոռացեալ, արկեալ,

Запо́мнить բ. ն. ի. մոռանալ. պահել 'ի մտի, մտաբերել։

За́ночка, - ночка գ. ի. կռճակ շապկի։

За́ноть գ. ա. դոգնոց (արհեստաւորաց)

Запо́рка ա запоръ

Запо́ръ գ. ա. դռնափակ, սղնակ, նիգ. լծանք. կալուած որովայնի.

Запости́ться բ. հ. ի. երկար պահել. պահս պահել։

Запотё́ть ի. բ. потёть. (մոռանել։

Започива́ть, - чить բ. չ. ննջել. 'ի քուն

Запра́ва, - вка գ. ի. ղետեղելն, դնելն 'ի տեղւոջ իւրում. համեմելն ղներբակուրս։

Запра́вливаніе, - леніе գ. չ. դնելն կամ ղետեղելն 'ի տեղւոջ իւրում. համեմելն ղներբակուրս։

Запра́вленный ած. ղետեղեալ, եղեալ, յիւրում տեղւոջ. համեմեալ։

Заправля́ть, - вить բ. ն. դնել, ղետեղել 'ի տեղւոջ իւրում. հանդերձել, համեմել։

Запра́шиваніе գ. չ. պահանջումն ղուսերդ գնոյ. կոչելն, հրաւիրելն։

Запра́шивать, - росить բ. ն. պահանջել ղաւելորդ գնոյ. կոչել, հրաւիրել առնքն։ (նախընթաց վերջնոցն։

Запредпослё́дній ած. նախաւերջընթերք,

Запресто́льный ած. որ դտանի 'ի յետկոյս սեղանոյ։

Запрети́тель, - льница գ. ա. ի. արգելիչ, խափանիչ, խափանարար։

Запрети́тельный ած. արգելական։

Запрети́ть ի. բ. запрещать.

Запре́тчикъ (ա-ո) ա запретитель

Запре́тъ ա запрещеніе.

Запре́чь ի. բ. запрегать.

Запреща́ть, - ретить բ. ն. արգելուլ. խափանել։ (նուէն.

Запреще́ніе գ. չ. արգելումն, խափանումն,

Запрещённый ած. արգելեալ, խափանեալ։

Запроме́тчивый ա опрометчивый.

Запро́сный ած. խնդրոյ, քննուած.

За́просто տ. առանց պատրաստուած, ընտելաբար, ընտանեբար. առանց շքոյ.

մեծարանաց։ (կու։

Запро́счикъ գ. ա. *հարցանող, խնդրար-*

Запро́съ գ. ա. *պահանջումն աւելորդ գը-նոց խնդրել, հարցումն (գրաբար։)*

Запроти́виться բ. հ. *սկսանիլ հակառա-կիլ, ընդդիմանալ։*

Запро́шенный ած. *առաւելութ պահան-ջեալ (գին). հարցեալ։*

Запру́да գ. ի. *ջրարգելք։*

Запру́живать բ. ն. *կապել զանցս ջրոց։*

Запрыска́ть բ. ն. *սկսանիլ ցայտել. ցայտիւք ծծկել։*

Запрѣ́вать, - рѣть բ. չ. *սկսանիլ քրանիլ, ջևռնալ. նեխիլ։*

Запрѣ́лый ած. *քրանեալ, տարբացեալ, ջևռաեալ ՚ի տարրալինիլ։*

Запряга́ніе գ. չ. *լծումն։*

Запряга́ть, - рячь բ. ն. *լծել, կապել, (ղէֆ, կոյն.)*

Запряже́нный ած. *լծեալ (երիվար կոյն։)*

Запря́жка գ. ի. *լծումն (ձիոց). եղանակ լծելոյ (ղէֆ)*

Запря́танный ած. *ծածկեալ, գաղեալ։*

Запря́тываніе, - таніе գ. չ. *ծածկութիւն, գաղելն, ծածկեալն։*

Запря́тывать, - тать բ. ն. *ծածկել, գաղել. - ться բ. յ. ծածկիլ։*

Запу́гивать, - гать բ. ն. *պակուցանել, երկուցանել, երկուցանելով վարել զոք. ահաբեկել։* (յանել զվոշխս։

Запу́дривать, - рить բ. ն. *փոշոտել,*

Запуска́ть, - тить բ. ն. *ծածկել, ար-գելել. ծայլատրել. մխել, մղել. ծածկել անհոգս, անվայել. զանց առնել։*

Запустѣва́ть, - тѣть բ. չ. *ամայանալ, դա-տարկանալ, աւերմանալ։*

Запустѣ́лый ած. *ամայացեալ, գատարկացեալ։*

Запустѣ́ніе գ. չ. *ամայնալն։*

Запу́танность գ. ի. *խառնակութիւն, շփո-թութիւն, տարակուսութիւն։*

Запу́танный ած. *կնճռեալ, շփոթեալ, խառնակեալ։*

Запу́тываніе, - таніе գ. չ. *կնճռումն, շփոթումն, խառնումն, խծծումն։*

Запу́тывать, - тать բ. ն. *խառնել, շփո-թել. կնճռել, խծծել. կապել. ածել ղոր յանախորժ գործ լինել։ - ться բ. յ. շփոթիլ, խառնակիլ։* (հոդուիլ։

Запуще́ніе գ. չ. *ծողումն, լքումն. ան-հոգ ծողեալ, ապիկարեալ։*

Запу́щенный ած. *ծողեալ, լքեալ, ան-հոգ ծողեալ, ապիկարեալ։*

Заны́лать բ. չ. *բորբոքիլ, բոցավառիլ։*

Заны́ливать, - лить բ. ն. *փուշտաել, ընուլ փուշտով։*

Заны́тывать բ. ն. *տանջել մինչ ՚ի մահ։*

Заныха́ться բ. յ. *հևալ, անկանիլ ՚ի հևս։* (խեղդուիլ։

Запѣва́ніе գ. չ. *սկսանիլն երգելոյ, նա-*

Запѣва́ть, - пѣть բ. ն. *սկսանիլ երգել, նախերգել։*

Запѣ́въ գ. ա. *նախերգանք, նախերգուած։*

Запа́стье գ. չ. *գաստակ. ապարանջան։*

Запята́я գ. ի. *ստորակէտ։*

Запя́тки գ. ի. յ. *աեղք ՚ի յետին կողմն կառուց, կամ սահնակաց, ուր կանգնին ծառայք։*

Запятна́ніе, - нываніе գ. չ. *քծաւորումն։*

Запя́тнанный ած. *քծաւորեալ։*

Запя́тнывать, - нать բ. ն. *քծաւորել։*

Запя́токъ գ. ա. *կրունկն կօշկաց։*

Зарабо́танный ած. *աշակերտով առացեալ գրամ ևայլն. գործեալ, աշակերտեալ։*

Зарабо́тка գ. ի. *առացեալ գրամք ՚ի աշա-կերտէ։*

Зарабо́тываніе, - таніе գ. չ. *գործելն, աշա-կերտն. աշակերտով առանալն։*

Зарабо́тывать, - тать բ. ն. *աշակերտով առանալ զգեամբ լինչ գրամոյ։*

Зара́вниваніе գ. չ. *հարթումն, հաւա-սարումն։* (հարթել։

Зара́внивать, - внять բ. ն. *հաւասարել։*

Заража́ть, - зить բ. ն. *վարակել, ապակա-նել, ղգածել (ախտ). ապականել, վը-նասակար առնել։*

Заража́ться բ. յ. *ախտանալ, ապականիլ. մոլորիլ, անկանիլ ՚ի մոլորական կարծիս։*

Зараже́ніе գ. չ. *վարակումն, ապականումն։*

Зараже́нный ած. *վարակեալ, ապական-եալ, եղծեալ. անկեալ ՚ի մոլորական կարծիս։*

Зара́за գ. ի. *ժանտախտ, ախտ տարա-ժախիկ, եղծումն, ապականութիւ վարուց։*

Зарази́тель գ. ա. *վարակիչ, ապականիչ*

(ѣхѣа) *ապահանիչ, եղծիչ։*

Заразительность *գ. ի. վտանգաբերութիւն, ապրտիճախիկ դրդն. վարակիչ, ապահանիչ դրդն։*

Заразительный *ած. վարակիչ, վտանգաբեր, ապրտիճախիկ ֆէխ. ապահանիչ։*

Заразить *կ. ք.* заражать.

Зара́нивать, - ронить *ք. ն. ի վայր արկանել, ընկենուլ. արկանել ինչ ի հեղուած կամ ի ծակ։*

Зара́нье *տ. կանխաւ, յառաջագոյն։*

Зарастать, - расти *ք. չ. հուրանալ, ծածկիլ (ճանապարհի). ապաքինիլ, կցիլ (ոսկրք վէրաց).*

Зарево *գ. չ. լոյս մակից արեգական կարմրատեսիլ գոլացեալ յերկինս. լոյս գիշերային հրդեհի կարմրատեսիլ գոլացեալ յօդս։*

Заревѣть *ք. չ. սկսանիլ բառանջել, մռնչիլ. վոլալեր դոչել, աղաղակել։*

Зарека́ніе *գ. չ. ուխտելն չառնել ինչ, ուխտադրուժիւն։*

Зарека́ться, - речься *ք. յ. ուխտել, երդուիլ չառնել ինչ։*

Заржа́вина *գ. ի. տեղի ժանգահար։*

Заржа́вѣлый *ած. ժանգահար, ժանգոտ։*

Заржа́вѣть *ք. չ. ժանգահարիլ, ժանգոտիլ։*

Заржа́ть *ք. չ. սկսանիլ խնդնել, վընջել։*

Зарница *գ. ի. վայլակն, վայլատակումն։*

Заровне́ніе *տ.* заравниваніе.

Заровня́ть *տ.* заравнивать.

Зароди́ть *կ. ք.* зарождать

Зароди́ться *կ. ք.* зарождаться

Заро́докъ *տ.* зародышъ.

Заро́дъ *տ.* зародышъ. *կամ բարդ։*

Заро́дышъ, *գ. ա. սաղմն, սերմն. սաղմն տնկոց, հասկն.*

Зарожда́ть, - дить *ք. ն. ծնանիլ, դոյացուցանել, պատճառել։*

Зарожда́ться, - диться *ք. յ. ծնանիլ, դոյանալ, բազմիլ. սկիզբն առնուլ գոյութեան։*

Зарожде́ніе *գ. չ. սկիզբնաւորութիւն գոյացութեան. սկիզբն ընդունելոյ սաղմնոյ. բազմիլն։*

Зарокъ *տ.* зареканіе.

Зарonéніе *գ. չ. ընկենուլն ի վայր.*

Зарони́ть *կ. ք.* заранивать.

Заропта́ть *ք. չ. սկսանիլ արտնջալ, ընթնջալ։* (սակ։

Зарóслый *ած. բուսեալ, ծածկեալ բուսով։*

Заруба́ть, - бить *ք. ն. սկսանիլ հատանել. նշանադրել հատանելով։*

Зарубе́жный *ած. արտաքոյ սահմանի եղեալ, արտաստահմանեայ։*

Зару́бина *գ. ի. տեղ՝ ուստի հանեալ կ՚ասի լինչ հատումն։*

Зару́бка, - рубъ *գ. ի. ա. նշանադրելն հատանելով. տեղի նշանի։*

Заруга́ть *ք. ն. կ. սկսանիլ հայհոյել. բազմիմ հայհոյիլ, անարգիլ.*

Зарука́вье *գ. չ. ապարանջան։*

Зарума́ниваться, - ниться *ք. հ. ընկղմանիլ կարմրիլ. կարմրիլ ի հրոյ։*

Заруча́ть *ք. ն. տորադրել, ձեռագրել, հաստատել տորադրութեամբ իւրով։*

Заручи́тель *գ. ա. հաստատող տորադրութեամբ, վաւերացուցանող։*

Зарыва́ніе *գ. չ. խորհումն, թագուցումն ի երկիր։*

Зарыва́ть, - рыть *ք. ն. խորել, թաղել, թագուցանել, ծածկել ի երկիր։*

Зарыда́ть *ք. չ. սկսանիլ հեծել, աշխարել, սգալ։* (ի երկիր։

Зарытіе *գ. չ. ծածկումն, թագուցումն*

Зары́тый *ած. թաղեալ, խորեալ, թագուցեալ ընդ երկիր։*

Зарыча́ть *ք. չ. սկսանիլ բառանջել։*

Зарѣзаніе, - зываніе *գ. չ. զենումն, սպանումն, խողխողումն։*

Зарѣзанный *ած. զենեալ, խողխողեալ։*

Зарѣзать *կ. ք.* зарѣзывать.

Зарѣзаться *կ. ք.* зарѣзываться.

Зарѣзви́ться *ք. հ. սկսանիլ խեղուճ առնել, սուտհակիլ, ստամբակիլ։*

Зарѣзъ *գ. ա. տեղի՝ ի պարանոցս կենդանեաց, ուստի զենեալ են նոքա։*

Зарѣзывать, - зать *ք. ն. սկսանիլ հատանել, խորել. զենուլ. սպանանել, խողխողել. - ться ք. յ. սպանանել զինքն սրով. ևայլն։*

Зарѣ́чье *գ. չ. տեղի յայնկոյս գետոյ։*

Зарѝ *գ. ի. արշալոյս, վերջալոյս. աշ-*

լուրջ.

Заря́дъ գ. ա. լնուլն, լցուցանելն զհրացան. քանակուն միանգամ լցուցանելն նիւթոց ՚ի հրացանն (վառօդի, հաչի).

Заряжа́ть, -дить բ. ն. լնուլ (զհրացանն, հաչի).

Заряже́ніе գ. չ. լնուլն հրացանիկ. լնուլն էլեքտրիկական զօրութեամբ.

Заряже́нный ած. լցուցեալ (հրացան հաչի).

Заса́да գ. ի. գաղտն, ծածկեալ տեղի. պարապատահ զօրք.

Заса́дъ գ. ա. նեղբին ուռոյց ՚ի մարմնի կենդանեաց.

Заса́женный ած. տնկեալ. (կենդ.)

Заса́живаніе, - женіе գ. չ. սկիզբն տընկել ՚ի նեղբս. նստուցանել զոք ուրեք.

Заса́ленный ած. Ճարպոտեալ.

Заса́ливаніе, - леніе գ. չ. Ճարպոտելն.

Заса́ливать, — лить բ. ն. Ճարպոտել, աղտոտել. յաղել.

Заса́ривать, - рить բ. ն. աղբոտել. կապել, խնուլ զծակախս խողովակաց և այլն աղբով. - ться բ. յ. ծածկիլ, ընանիլ, վակիլ, վակեալ, լինիլ. (աղբով, պղտով).

Заса́риваніе, — реніе գ. չ. աղբոտելն. խնուլն, վակելն ծակտեաց կրկիք աղբով, տղմով և այլն.

Заса́сывать, - сосать բ. ն. Թուլացուցանել, վնասել ծծելով. ծծելով ՚ի նեղբս բարշել.

Заса́харивать բ. ն. արկանել ՚ի վերայ կրկիք շաքարոյ. պատել շաքարաւ.

Засва́таніе գ. չ. խօսելն յամուսնութիւն.

Засва́танный ած. խօսեալ յամուսնութիւն.

Засва́тать բ. խօսել յամուսնութիւն.

Засва́таться. խօսիլ, նշանադրիլ յամուսնութիւն.

Засверби́ть բ. չ. սկսանիլ մորմնջել.

Засверка́ть բ. չ. սկսանիլ վայլատակիլ.

Засве́рливать, - лить բ. ն. սկսանիլ ծակել գչրաւ.

Засвидѣ́тельствованіе գ. չ. վկայումն, հաստատումն վկայութեամբ.

Засвидѣ́тельствованный. վկայեալ, ստուգեալ, հաստատեալ վկայութեամբ, վաւերացուցեալ. յայտնեալ.

Засвидѣ́тельствовать իւ. բ. свидѣтельствовать.

Засвиста́ть բ. չ. սկսանիլ սուլել.

За́свѣтло տ. գոլշայի լոյս ի. տուէ.

Засвѣча́ть, - тить բ. ն. լուցանել (զճրագ).

Засвѣчиваніе, - ченіе գ. չ. լուցանելն (ճրագի).

Засвѣчивать ա. засвѣчать.

Засдава́ться բ. հ. սկսանիլ ՚ի բաժանելն զհուպի խաղոյ.

Засели́нный ած. բնակեցուցեալ, գաղթեցուցեալ.

Засели́ть, - лить բ. ն. բնակեցուցանել.

Засиживаться, - дѣться բ. չ. նստիլ ուրեք ընդ երկար.

Засиливать, - нить բ. ն. նեղկիլ ՚ի պղնձ կապոյտ. (պղտ.)

Засинѣ́ться բ. հ. սկսանիլ երևիլ կապոյտ.

Засія́ть բ. չ. սկսանիլ վայլել, լուսավայլել, վայլատակիլ.

Заска́бливать բ. ն. սկսանիլ քերթել. տաշել.

Заскверни́ть բ. ն. պղծել, ապականել, աղտեղել.

Заскреба́ть բ. ն. սկսանիլ քերել. քերթով ողորկել. (դատաստանի.)

Заскрежета́ть բ. չ. սկսանիլ կրճտել.

Заскрипѣ́ть բ. չ. սկսանիլ ճռճռալ.

Заскупи́ться բ. հ. սկսանիլ ժլատանալ.

Засла́нивать, -нить բ. ն. դիմադրել, դնել ինչ յանդիման. ծածկել, խափանել զոյն, և այլն.

Засла́ніе գ. չ. առաքումն.

Засла́ть իւ. բ. засылать.

Засла́щивать, -ластить բ. ն. քաղցրացուցանել, քաղցր առնել.

Засло́нка բ. ի. կափարիչ, խաւի, ծածկոյթ. դռնակ վառարանի.

Засло́нъ բ. ա. դռնակ վառարանի.

Заслоня́ть, - нить ա. засланивать.

Заслу́га գ. ի. արդիւնք, գործք, վաստակք, ծառայութիւնք.

Заслуже́нный ած. արդիւնաւորեալ, քաղմնդրդիւն. ստացեալ, գտեալ (աշխատութ.). արժանացեալ.

Заслу́живаніе, - женіе գ. չ. արդիւնաւորել, արդիւնաւորումն, ստացումն, ար-

ժանի դոլն։

Заслу́живать, - жить բ. ն. արդիւնաւորիլ, ստանալ, գտանել, արժանանալ, արժանի լինել։

Заслужи́ть կ. բ. заслуживать.

Заслу́шивать, - шать բ. ն. ակամրիլ լսել, ունկնդրել։ (օծանել ձիւթով։

Засма́ливать, - молить բ. ն. ձիւթել,

Засма́ркивать, - кать բ. ն. լլկնքոտել։

Засма́тривать, - рѣть բ. չ. հայել լինչ - ться բ. յ. ընդ երկար հայիլ, ակն կառոյց նայել։

Засмо́трь գ. ա. ակիսքեն նկատելոյ, զննելոյ։

Засмѣя́ть բ. ն. ծաղրել, ծաղրս առնչեցուցանել զոք։ - ться բ. հ. ակամրիլ ծիծաղիլ։ (նեաս։

Заснурова́ніе գ. չ. կապումն ժապաւէն

Заснуро́ваный ած. կապեալ, պրկեալ ժապաւենեաւ, ժապաւենեալ։

Заснуро́вка գ. ի. ժապաւէնումն. եղանակ կապելոյ ժապաւենեաւ։

Заснуро́вывать, - ровать բ. ն. կապել ժապաւենեաւ, ժապաւէնել։

Заснуть բ. չ. ՚ի քուն մատանել, ննջել, քնանալ։

Засо́вывать, - совать, - сунуть բ. ն. մտծանել զինչ յինն, մղել. դնել ՚ի ներքս կամ յետս կրնք։

Засо́ливать, - лить բ. ն. ակամրիլ յաղել։

Засо́лъ գ. ա. չափ ապէ՛ զոր միանգամ արկանեն ՚ի կերակուրս։

Засохѣ́ть բ. չ. ակամրիլ չորնալ։

Засоре́ніе ψ засарываніе.

Засо́ренный ած. աղբոտեալ. խցեալ, կալեալ, վտակեալ (ասի ջրանցից)։

Засо́съ գ. ա. Խախտուտ տեղի։

Засо́хлый ած. չորացեալ, ցամաքեալ։

Засо́хнуть կ. բ. засыхать.

Заспа́ть բ. ն. կ. մոռանալ ՚ի քնոյ զգալն, զատացեալն, լալն։

Заспа́ться բ. հ. կ. ննջել ընդ երկար։

Заспесни́ться բ. հ. ակամրիլ հպարտանալ։

Заспо́ривать, - рить բ. չ. ակամրիլ վիճել։

Засчѣ́шить բ. չ. ակամրիլ շոտալ։

Заста́ва գ. ի. բաղաքադուռն. ատհմանադուռն։

Застава́ніе գ. չ. գտանելն (՚ի պան հայէն) ՚ի վերայ հատանելն, հանդիպիլն։

Заставá́ть, - тать բ. ն. գտանել, պատահել. հանդիպիլ. յանկարծ ՚ի վերայ հատանել։

Заста́вица գ. ի. զարդ գլխոյ։

Заста́вка գ. ի. կապարեայ քանոն սրպագրաց. դիմադրելն գործի լինչ քանդակագործաց։ (խափանել, ծածկել։

Заста́вливать, - вить բ. ն. դիմագրել,

Заставля́ть, - вить բ. ն. ψ заставливать. ստիպել, բռնադատել, հարկադրել։

Заста́вникъ ψ заложникъ.

Заста́вный ած. վերՈ քաղաքադրան, կամ ատհմանադրան. վերակացու քաղաքադրան։ (դրան։

Заста́вщикъ գ. ա. վերակացու քաղաքի

Заста́въ, - вка գ. ա. ի. պատսպարիչ յերեսաց հրոյ, լուսոյ, հողմոյ և այլն։

Заста́ивать, - стоять բ. չ. պահել ՚ի հանապարհի։

Заста́иваться, - тояться բ. հ. կանդնիլ ընդ երկար. մնալ ուրեք ընդ երկար. մնալ անշարժ. ընդ երկար մնալով նեխիլ (ասի ջրոյ)։

Застана́вливать, - новить ψ заставливать.

Застарѣ́лость գ. չ. հնութիւն, հնացեալ գոլն։

Застарѣ́лый ած. հնացեալ. խոտացեալ, արմատացեալ։ (մատանալ։

Застарѣ́ть, - ться բ. չ. հնանալ, ար

Засте́ганный ած. միգակեալ, ծակոտեալ յերկուց կողմանց կարեալ գբամբակալոյ իմն, կոՀկեալ։

Застега́ть բ. ն. միգակել, կաղմել (զպղէտ) մարակել, սատկիս գտանել։

Засте́гивать, — гнуть բ. ն. աղեմել, կոՀկել. — ться բ. ն. արկանել զկոՀակս։

Засте́гнутый ած. կոՀկեալ։

Застегну́ться կ. բ. застегиваться.

Засте́жка բ. ի. կապ, կապանք. աղեղ, կոՀակ. Հարմանդ, շղթայ։

Застепа́ть բ. չ. ակամրիլ հեծծել, հառաչել։

Застига́ть, — гнуть բ. ն. յանկարծ ՚ի վերայ հատանել, բռնադատել յանպատրաստակից։ (սեալ. կալեալ։

Застигнутый ած. յանկարծ ՚ի վերայ հա

Застила́ть, - тлать բ. ն. ակռել, սիռել լոլ ծածկել, յատակել. գործ. խա

տալիլ, մեծանալ։

Застѣ́лка գ. ե. *սեղուկն, յատակուկն։*

Засто́й գ. ա. *կացարան (հիւղոց). դադար, դադրութիւն շարժման. անշարժուիլ (ջրեան). անվաճառ մնացեալ ուեւտուր, եւայլն։*

Застопа́ть բ. չ. *սկսանիլ հեծել, հատուցել։*

Застрахова́ніе գ. չ. *ապահով առնելն ապահովագրելն, անդորրագրելն։*

Застрахо́ванный ած. *ապահով արարեալ ապահովագրեալ, անդորրագրեալ։*

Застрахова́тель գ. ա. *ապահովիչ, անդորրագրող, ապահովագրող։*

Застрахо́вывать, -вать բ. ն. *անդորրագրել, ապահով առնել, ապահովագրել։*

Застра́щиваніе, -щаніе գ. չ. *երկիւղուիլն, պակուցումն, սհարկումն։*

Застра́щивать, -щать բ. ն. *երկուցանել, պակուցանել, սհաբեկիլ։* (զեր։

Застрига́ть, -ричь բ. ն. *սկսանիլ խուզել։*

Застрога́ть բ. ն. *սկսանիլ հարթել քերել։*

Застро́енный ած. *հիմնեալ, կառուցեալ։*

Застро́ивать, -роить բ. ն. *սկսանիլ հիմնել, կառուցանել. շինուիլ կարուլ դառնալ ինչ, խափանել զուռարան ինչ շինուածոյ։* (եայլն։

Застрѣле́нный ած. *սպանեալ հրացանաւ։*

Застрѣ́ливаніе, -леніе գ. չ. *սպանանելն հրացանաւ, եւայլն։*

Застрѣ́ливать, -лить բ. ն. *սպանանել հրացանաւ, նետիւ, եւայլն։*

Застря́пать բ. ն. *սկսանիլ խոհակերել։*

Засту́да գ. ե. *վնաս ի ցրտոյ ի մասին ինչ մարդոյ, ցրտահարութիւն։*

Засту́жать, -тудить բ. ն. *պաղեցուցանել, զովացուցանել. մրսեցուցանել։*

Засту́живаніе, -женіе գ. չ. *պաղեցուցումն, զովացուցումն։*

Засту́живать ※ застужать.

Засту́па գ. ե. *պաշտպանութիւն, միջնորդութիւն, պատսպարութիւն։*

Заступа́ть, -пить բ. ն. *պաշտպանել, միջնորդել. միջադրել, խափանել։*

Заступле́ніе, -паніе գ. չ. *պաշտպանութիւն, միջնորդութիւն, չատագովութիւն։*

Засту́пникъ գ. ա. *պաշտպան, չատագով, միջնորդ։*

Засту́пническій, -чій ած. *յատ. պաշտ.*

Засту́пничество գ. չ. *պաշտպանութիւն չատագովութիւն, միջնորդութիւն, հովանաւորութիւն։* (պանել։

Засту́пчивый ած. *պատրաստ ի պաշտպանել։*

Заступчивость գ. ե. *պատրաստ գոլն ի պաշտպանութիւն։* (բրիչ։

За́ступъ գ. ա. *սկեր, հողաբեր, բահ,*

Застуча́ть բ. չ. *սկսանիլ բաղխել, հարկանել, հնչեցուցանել։* (տառուն։

Застыва́ніе գ. չ. *պաղումն, հովանալն,*

Застыва́ть, -тынуть, -тыть բ. չ. *պաղիլ, առիլ. մակարդիլ։*

Застыди́ться բ. յ. *սկսանիլ ամաչել, զամօթի հարկանիլ։*

Засты́лый ած. *պաղեալ, առեալ. մանր հրացեալ, մակարդեալ։* (խափանել։

Застѣ́нивать, -нять, -нить բ. ն. *դիմադրել*

Застѣ́нчиво տ. *ամօթխած ու թխեամբ։*

Застѣ́нчивость գ. ե. *երկչոտութ, ամօթխածութիւն. սկնածութիւն։*

Застѣ́нчивый ած. *ամօթխած. երկչոտ։*

Засуети́ться բ. յ. *սկսանիլ շտապել, անհանդիստ լինիլ։*

Засу́нуть հա. բ. засовывать.

Засу́ха գ. ե. *երաշտութիւն, անջրդութիւն, երաշտ։*

Засу́ченный ած. *ոլորեալ, մանեալ. ամիսիսեալ, յետս ծալեալ։*

Засу́чиваніе, -ченіе գ. չ. *ոլորումն. ամիսիսելն կամ յետս ծալելն հանդերձի։*

Засу́чивать, -чить բ. ն. *ոլորել, մանել. ամիսիսել, ի վեր առնուլ, յետս ծալել (առ պիտոեբէյից)։*

Засу́шивать, -шить բ. ն. *չորացուցանել, ցամաքեցուցանել։*

Засыла́ть, -слать բ. ն. *առաքել, յղակիւել. առաքել զոք ի հեռաւոր տեղս. առաքել զոք առ ոք։*

Засыпа́ніе գ. չ. *ներհումն, ննջելն, մեռանելն ի քուն։*

Засы́паніе գ. չ. *լնուլն գետս հողով եւայլն. սկսանիլն արկանել։*

Засы́панный ած. *լցուցեալ, ծածկեալ. արկեալ։*

Засыпа́ть, - спать բ. չ. *սկսանիլ ննջել,*

հել, 'ի քուն մտանել։
Засыпа́ть, - сы́пать բ. ն. սկսանիլ ար-
կանել, սկսանելով ընուլ զնոսն հայլն։
За́сыпь գ. է. փոս կամ դուբ լցուցեալ։
Засыха́ть, - сохнуть գ. չ. չորանալ, յա-
մաքիլ, զօսանալ, թարշամիլ։
Засѣва́ніе գ. չ. սկիզբն սերմանելոյ։
Засѣва́ть, - сѣять բ. ն. սկսանիլ յա-
նել, սերմանել։
Засѣвъ բ. ա. յանք, յանուած։
Засѣда́ніе գ. չ. նիստ, նիստ ժողովոյ
ատենակալաց, դուռարուած. ատեան։
Засѣда́тель գ. ա. ընթերակաց, դատա-
կակից։
Засѣда́тельскій ած. ընթերակից։
Засѣда́ть բ. չ. նստիլ (յաթոռ), նստիլ
կամ բազմիլ յատեան. փոխ. մտալ։
Засѣка գ. է. փակուած անանցարհի մը-
ջովք հայլն. արգելեալ անուաս։
Засѣка́ніе գ. չ. հատուած, կտրուած։
Засѣка́ть, - сѣчь բ. ն. սկսանիլ հատա-
նել, կտրել. գանել զոր ցմահ. հա-
տանելով դնել 'ի վերոյ իրիք վէրան.
գայթել ոտիւք (տե՛ս վերինդ)։
Засѣчка գ. է. հարուած ոտից ձիոց. սխա
ոտից ձիոց։
Засѣяніе ս засѣваніе.
Засѣянный ած. սերմանեալ, ցանեալ։
Засѣять, -ться ի. բ засѣвать, - ться.
Зата́ивать, - таить բ. ն. թաղուցանել,
գաղել, ծածկել։ (լեզու)։
Зата́пливаніе գ. չ. սկիզբն վառելոյ, հա-
Зата́пливать, - топить բ. ն. սկսանիլ
վառել, հալել։
Зата́птываніе գ. չ. ընդոստնելն, կո-
խան ոտից առնելն, ոտնակոխուիլ։
Зата́птывать, - птать բ. ն. ընդոստնել,
առ ոտն կոխել, կոխան ոտից առնել։
Зата́скивать, - щить, - кать բ. ն. տանել
ընդ քարշ տանել կամ ածել. մաշել,
պատառոտել, աղտոտել (վնասբերիմ)։
Зата́чивать, - чать բ. ն. կարել. սրել,
յեռանել. սկսանիլ սրել. Խոխարակել։
Затащи́ть ի. բ. зата́скивать։
Зата́ять բ. չ. սկսանիլ հալել։
Затвердить ի. բ. затверживать.
Затвердѣва́ть, - дѣть բ. չ. պնդանալ,
կարծրանալ. կոշտանալ, խստանալ։
Затвердѣ́лость գ. է. պնդութիւն, կոշ-
տութիւն, կարծրութիւն, կոշտ մարմնոյ։
Затвердѣ́лый ած. պնդացեալ, կոշտա-
ցեալ, կարծրացեալ։ (կոշտ մարմնոյ։
Затвердѣніе գ. չ. պնդանալն, կոշտանալն.
Затве́рженный ած. սերտեալ, 'ի բերան
առեալ, 'ի միտ առեալ։ (բառիս
Затве́рживаніе գ. չ. սերտողութիւն, սե-
Затве́рживать, - рдить բ. ն. սերտել,
անդիր առնել, 'ի բերան առնել։
Затворе́ніе գ. չ. փակումն, ծածկումն։
Затво́ренный ած. փակեալ, փակ, ծած-
կեալ։
Затвори́ть իմ. բ. затворять։
Затво́рка գ. է. փակ, նիղ, սղնակ։
Затво́рникъ գ. ա. Հղնաւոր, անապա-
տական։ (Հղնաւորական։
Затво́рническій, - ничій ած. Հղնաւորի,
Затворничество գ. չ. անապատականու-
Հղնաւորութիւն։
Затво́ръ գ. ա. փեղկ, փակաղակ, դուռն
լուսամտից. քանդ. խուց, Հղնարան։
Затворя́ть, - рить բ. ն. փակել, ծածկել։
Затека́ть, - течь բ. չ. լնանիլ հեղա-
նիւթիւ։
Затемнѣніе գ. չ. խաւարումն, մթնանալն։
Затемнѣть բ. չ. սկսանիլ խաւարիլ։
Затемня́ть, - нить բ. ն. խաւարեցուցա-
նել. անհասկանալի կամ մթին առնել։
Зате́пливать, - лить բ. ն. լուսանալ, վառել
Зате́ривать, - рять բ. ն. կորուսանել.
- ться բ. յ. կորնչիլ։
Затеря́ніе գ. չ. կորուստն։
Зате́рянный ած. կորուսեալ։
Затира́ть, - тереть բ. ն. աղտեղել զբ-
բելով. ընկարեալն վերստին ծածկել
նեղկիւս նեղել, Հնշել. փոխ. արգելուլ,
խոչ ընդ ոտն լինել։
Затиха́ніе գ. չ. հանդարտումն, հանդար-
տիլն, դադարիլն։ (դարիլ։
Затиха́ть, - нуть բ. չ. հանդարտիլ, դա-
Зати́шіе ս за́тишь գ. չ. է. տեղի ծա-
ծկեալ յերեսաց հողմոյ։
Затка́ніе գ. չ. ոտայնանկումն.
За́тканный ած. ոտայնանկեալ, հիւսեալ։
Затка́ть բ. ն. սկսանիլ ոտայնանկել։

За'гкнутый մԺ. խցեալ։
Заткну'ть, - ться հ. ք. տես затыкать, - ться
Затмѣ'вать, - мить բ. ն. խաւարեցուցանել, նսեմացուցանել. անհասկանալի, դժուարիմաց առնել. գերազանցել. -ться. խաւարիլ, նսեմանալ։ (նսեմանալ։
Затмѣ'ніе գ. չ. խաւարումն (արեւու, լուսնի)
Зато'къ գ. ա. վերին ծայր գործուածոյ. անկիւն գլխոյ։
Заголка'ть բ. ն. պողել։ (տալ.
Заголо'чь բ. ն. սկսանիլ ծեծել, լե-
Затомля'ть, - мить բ. ն. վաստակեցուցանել, նեղել, չարչարել։
Зато'нка գ. ի. վառումն։
Затопле'ніе գ. չ. վառումն, վառելն. ընկղմելն, սուզելն. յեղեղումն։
Затопля'ть, - пить բ. ն. վառել. հեղեղել, ընկղմել, սուզել։
Затоптанный մԺ. ոտնակոխ արարեալ։
Затопъ գ. ա. տեղի հեղեղեալ ջրով.
Зато'ръ գ. ա. նեղութիւնք։ (Թախծիլ.
Затоскова'ть բ. չ. սկսանիլ արտնեղիլ,
Заточа'ть, - чить բ. ն. սրսորել, վարել, վանել. բանտարկել. բանդել. յածել 'ի վերայ ալեաց։
Заточе'ніе գ. չ. սրսորումն, սրսոր, բանտարկութիւն. սրելն, յեռանելն։
Заточе'нникъ գ. ա. այր սրսորեալ, բանտարկեալ։
Заточе'нный մԺ. սրսորեալ, բանտարկեալ. սրեալ, յեռեալ։ (վարող։
Заточи'тель գ. ա. սրսորող, բանդող,
Затошни'ть տես тошнить.
Затра'ва, գ. ի. -նգ. - вка որս, որսալն. ծակ 'ի հրացանս՝ ուստի լուցանեն զվառօդն։
Затра'вливать, — вить բ. ն. արձակել զշունս 'ի վերայ գազանաց. լուցանել զվառօդն (հրացանի)։
Затра'вленіе, - ливаніе գ. չ. արձակումն որսորդ շանց առ որս. լուցանելն վառօդի (հրացանաց)։ (շանց։
Затра'вленный մԺ. կալեալ յորսորդ
Затра'вникъ գ. ա. հասս թել երկաթի որով մաքրեն ղանկն Թնդանօթի.
Затрапе'зъ գ. ա. ի գործուած լինչ հասս։
Затра'та գ. ի. ծախք, ծախսումն սեպհական դրամոց վասն այլոց։
Затра'чивать, - ратить բ. ն. ծախել ղդրամս իւր վասն այլոց։
Затрепета'ть բ. չ. սկսանիլ դողալ, սարսիլ. խաղալ (ձիոն)։
Затреща'ть բ. չ. սկսանիլ ձայնիլ, չրխչխալ, հերձանիլ շառաչմամբ։
Затро'гать բ. ն. սկսանիլ հպիլ, մատչիլ։
Затруби'ть բ. ն. սկսանիլ փողել, փող հարկանել. հռչակել, հռչակ հարկանել։
Затрудне'ніе գ. չ. դժուարութիւն. խափան, խոչ, տարակոյս։
Затрудненный մԺ. դժուարացուցեալ։
Затрудни'тельность գ. ի. դժուարութիւն, տարակուսութիւն։
Затрудни'тельный մԺ. դժուարին, ծանր, բազմահնձիւն, խափանարար։
Затрудня'ть, - нить բ. ն. դժուարացուցանել, ծանրացուցանել, խափանել, խոչ ընդ ոտն լինել. - ться բ. յ. դժուարանալ, տարակուսիլ։
Затрясти', - рясть բ. ն. սկսանիլ ցնցել, շարժել. դողացուցանել։
Затупля'ть, - пить բ. ն. բթացուցանել։
Затуха'ть բ. չ. հատիլ, ապականիլ։
Затуша'ть, - шить բ. ն. շնջուցանել։
Затуше'ніе գ. չ. շնջուցումն։
Затуше'нный մԺ. շնջուցեալ։
Затыка'ніе գ. չ. խցումն, խնուամն։
Затыка'ть, - кнуть - тыкать բ. ն. խցանել, խցել, խնուել. վակել զծակս։
Затыло'къ գ. ա. ծոծրակ։
Затыло'чный մԺ. ծոծրակի։
Затычка գ. ի. խցանք. սեպ, երիզ։
Затѣва'ть-тѣять բ. ն. հնարել, մեքենայել. ծնանիլ 'ի մտի, մտածել. սկսանիլ։
Затѣи', - тѣя գ. ի. հնարք, մեքենայք։
Затѣйливо տ. զուարճաբեր ձեւով, հնարքիւք, հնարաւորութեամբ, արհեստարուեստ։
Затѣйливость գ. ի. հնարագիտութիւն։
Затѣйливый մԺ. հնարաւոր, հնարագէտ։
Затѣйникъ գ. ա. զուարճաբար, ծիծաղաշարժ։ (բեր.
Затѣйщикъ գ. ա. հեղինակ գործոյ ի-
Затѣмъ տ. յետ այսորիկ, վերջապէս։
Затѣмъ, что շ. վասն այն զի, ասա այն զի։
Затѣнивать, - нять բ. ն. ստուերասիրել,

նահանջութեանել։
Затѣ́нка ж. է. ծածկուածն առուեբաւ։
За́тѣнь գ. է. տեղի ծածկեալ առուեբաւ։
Затѣсня́ть, -нить բ. ն. Ճնշել, սեղմել։
Затя́гивать, - тянуть սկսանիլ քաշել. ընդել, սկսիդ կապել. նեբշնչել. ծբ- ծել. էրե. գանդաղ գործել լինչ. ծած- կիլ, կցկել (վերաց). սկիզբն առնուլ եբ- գելոյ։
Затя́жка գ. է. քաշուածն. նեբշնչուածն. յաւելուածն. գանդաղ գործելն. սեղ- մուածն. լաբ, որ բանայ և փակէ զքաշկն, և այլն։ (առած։
Зауны́вный ած. սխուբ, տխրագին, տբ-
Зауня́миться բ. հ. սկսանիլ կամակորիլ, ընդդիմանալ։
Зауссе́ница գ. է. քցիւն։
Зау́тра ս. ընդ. առաւօտն, 'ի վաղորդայն. (եհ). վաղիւ։ (Լեհաս։
Зау́тренній ած. առաւօտեան (Ճամբգիա-
Зау́треня գ. է. առաւօտեան ժամերգութիւն։
Зау́тріе գ. չ. առաւօտ հետեալ աւուբ։
Зау́шекъ գ. ա. ըլճակն։
Зау́шина գ. է. ապտակ։
Зауща́ть, - устить բ. ն. փակել զբերան, արգելուլ զաբ 'ի խօսելոյ։
Зафы́ркать բ. չ. սկսանիլ խորդալ (եբեվոբի)
Заха́ркивать բ. ն. սկսանիլ խուխնել, խը- խոլ ապտեղել։
Захва́ливать, - лить բ. ն. սկսանիլ գո- վել. բաղուածն գովել։
Захва́тываніе, գոյական անուն захва- тывать - քայլն։
Захва́тывать, - тить բ. ն. առնուլ լինչ բռուածբ. նախապաշարել. կալնուլ, հա- ւաքել. արգելուլ. յետս կասեցուցա- նել, խափանել. յարձակիլ, անի- բաւացի սեպհականել, իբացյայտանել զբտաբերն. գալիլ. սխալանօք առնուլ զօտարերն լինչ փոխանակ իբոյն. տա- նել, վարել զնչ։
Захвача́ніе գ. չ. ըմբռնուածն, առուածն։
Захва́ченый ած. ըմբռնեալ, կալեալ, ըզ- բռուածբ ածեալ։ (սկսրանալ։
Захвора́ть բ. չ. սկսանիլ հիւանդանալ,
Захлѣ́ть բ. չ. նուաղիլ, տկարանալ 'ի ծերութենէ։
Захло́пать բ. չ. սկսանիլ ծափահարել, Հայթիւս արձակել (պբնիկ)։
Захло́пка բ. ն. փակիչ, կափարիչ։
Захло́пнуть բ. ն. փակել (պբուաան, նաոյն) շտապաւ և թնդմամբ։
Захлопота́ться բ. հ. զբաղիլ, պատաղիլ, անհանգիստ կամ աշխատ լինել։
Заходи́ть, - зайти բ. չ. մտանել, ծած- կիլ. հեռանալ. յանցանելն մտանել ուրեք։
Заходя́щій ած. մտանող, որ ծածկի։
Захожде́ніе գ. չ. մուտք. ծածկուածն, մբ- տանելն ուրեք։ (ցանել։
Захола́живать, - лодить բ. ն. պաղեցու-
Заколу́стье գ. չ. հեռաւոր, կամ սակա- ւամբրդ տեղի։
Захотѣ́ть բ. չ. սկսանիլ կամիլ, ցանկալ։
Захохота́ть բ. չ. սկսանիլ ծիծաղիլ բար- ձրաձայն կամ կոկորդալիր։
Захрома́ть հ. չ. սկսանիլ կաղալ։
Зацара́пать բ. ն. սկսանիլ ցետել։
Зацвѣта́ть, - вѣсти բ. չ. սկսանիլ ծաղ- կիլ. բորբոսիլ, մեղսանիլ։
Зацѣ́пка, - къ գ. է. Հանկ. կարթ. զբը- գուիչ 'ի կապել։
Зацѣпля́ть, - пить բ. ն. կախել զՀանկէ. Հպիլ առ լինչ. զբդռնել զաբ 'ի կռիւ։
Зача́ло գ. չ. սկիզբն. զբաս զբոց։
Зачальный ած. սկզբնական։
Зачаро́вывать, - ровать բ. ն. թունել, դիւթել. յափշտակել զմիտս, ապշե- ցուցանել։
Зача́тіе գ. չ. սկզբնաւորութիւն, սկսեալն սկիզբն. յղանալն, յղութիւն, սկիզբն ընդունելոյ սաղմին։
Зача́токъ գ. ա. սկառած։
Зача́тый ած. սկսեալ. յղացեալ։
Зача́ть ԿԻ. բ. зачинать.
Зача́хнуть բ. չ. սկսանիլ նիհարանալ, հիւծիլ, ծորիլ։
Зачва́ниться բ. հ. սկսանիլ պարծիլ։
Зачёркивать, - кнуть բ. ն. եղծանել զբչաւ. եղծանել։ (աղտեղուածն։
Зачерне́ніе, - ниваніе գ. չ. սեւացուցածն
Зачерне́нный ած. սեւացուցեալ, աղտե- ղեալ։

Заче́ривать, - нить *несов.* *разг.* *обрезать, подрезать, подстригать*.
Зачерпну́ть *сов.* *зачерпывать* (*что-л. жидкое*).
Заче́рпывать *несов.* *разг.* *зачерпывать* (*что-л. жидкое*).
Заче́ркивать, - ркнуть *несов.* *зачеркивать, вычеркивать, перечеркивать*.
Заче́сывать, - чесать *несов.* *зачесывать* (*волосы*). *причесывать* (*волосы*). *расчесывать* (*волосы*). (*в шерсти*).
Заче́тный *прил.* *зачетный, учитываемый* или *принимаемый в зачет*.
Заче́ть *м.* *зачет*. въ — *в зачет*. (*в счет*).
Зачина́ніе *ср.* *начинание, почин, зачин*.
Зачина́тель *м.* *начинатель, зачинатель, зачинщик*. (*устар.*).
Зачина́ть *несов.* *начинать, зачинать, начать*.
Зачи́нивать, - нить *несов.* *разг.* *починивать*.
Зачи́нка *ж.* *разг.* *починка*.
Зачи́нщикъ, - щица *м.* *ж.* *разг.* *зачинщик, зачинщица, заводила, коновод, закоперщик*.
Зачи́нъ *м.* *зачин, начин*.
Зачисле́ніе *ср.* *зачисление, причисление*. (*в войско*). *записывание*.
Зачи́сленный *прич.* *зачисленный, причисленный*.
Зачисля́ть *несов.* *зачислять, причислять*.
За́чисто *нареч.* *начисто, набело*.
Зачи́тывать, - тать *несов.* *зачитывать, прочитывать*. *засчитывать*. *вычитать*.
Зачи́тываться, - таться *несов.* *зачитываться, увлекаться чтением*.
Зачумля́ть *несов.* *заражать чумой*.
Зачу́ять *сов.* *почуять*.
Зашата́ть, - тать *несов.* *шатать, качать*.
Зашвы́ривать, - рять, - нуть *несов.* *забрасывать*.
Зашевели́ть *несов.* *шевелить*.
Зашевели́ться *несов.* *шевелиться*.
Зашёекъ *м.* *ушат, бадья*.
Зашиба́ть *несов.* *ушибать*.
Зашибъ *м.* *ушиб* (*в боксе*).
Зашива́ніе, - шитіе *ср.* *зашивание*.
Зашива́ть, - шить *несов.* *зашивать*.
Зашибка *ж.* *заработок, заработки*.
Зашипѣ́ть *сов.* *зашипеть*.
Зашта́тный *прил.* *штатный, состоящий в штате*.
Зашто́пывать, - топать *несов.* *зашивать*.
Зашугату́ренный *прич.* *обложенный, окруженный* (*горами, лесом*). (*о местности*).
Зашугату́риваніе *ср.* *обложение, окружение* (*горами, лесом*).
Зашугату́ривать, - рить *несов.* *окружать, обкладывать* (*горами, лесом*).
Зашумѣ́ть *сов.* *зашуметь, поднять шум*.
Защекота́ть *сов.* *защекотать*.
Защёлка *ж.* *защелка, щеколда, задвижка*.
Защёлкивать, - кать *несов.* *защелкивать, запирать на защелку*. *щелкать, щелкнуть*. (*курком*).
Защемля́ть, - мить *несов.* *защемлять, прищемлять*.
Защёчный *прил.* *из-за щеки* или *за щеку*.
Защи́панный *прич.* *ощипанный*. (*о птице*).
Защи́пываніе, - паніе *ср.* *ощипывание*.
Защи́пывать, - пать *несов.* *ощипывать, щипать*. *пощипывать*. *пощипать*. *пощипать, пощипывать*.
Защи́та *ж.* *защита, оборона, прикрытие, заслон, ограждение, ограда, щит*. — отъ вѣтра, *ветрозащита*.
Защити́тель, - льница *м.* *ж.* *защитник, защитница, заступник, заступница*.
Защити́тельный *прил.* *защитный*.
Защи́тникъ, - ница *см.* защититель.
Защи́тническій *прил.* *защитный*.
Защища́ть, - щитить *несов.* *защищать, оборонять, прикрывать, ограждать, заслонять*.
Защище́нный *прич.* *защищенный, прикрытый, ограждённый*.
Защу́риваніе, - реніе *ср.* *окучивание, окучка*.
Защу́ривать, - рить *несов.* *окучивать*.
Заѣда́ть, ѣсть *несов.* *заедать, есть, кушать, закусывать, закусить, закусывать* (*что-л. крепкое*). *заедать, заесть* (*о ржавчине*). *есть, кушать, закусывать, закусить, закусывать* (*что-л. крепкое*). *заедать, заесть* (*о ржавчине*).
Заѣ́денный *прич.* *заедавший, закусывавший*.

տեսակ ցանկ։ (դասք։
Заѣ́дки գ. ե. յ. քազդրաւենիք, համա-
Заѣздъ գ. ա. ղձանապարհային մուտնելիս։
Заѣзжа́ть, - ѣхать. բ. չ. գնալ, հան-
դիպիլ (կառօք կամ երիվարաւ). ղձանապար-
հայն մուտնել։
Заѣ́зживать, -ѣздить բ. ն. չարչարեալ
զերիվարս առնիլ արշաւեցուցանելով։
Заѣ́зжій ած. անցաւոր, ուղեւոր, հանա-
պարհորդ (զերիվար։
Заѣ́зживаніе, - жаніе գ. չ. չարչարելն
Заяви́тель գ. ա. յայտնող, ծանուցիչ։
Зая́вка գ. ե. ծանօթանալ, յայտարարել,
տեղեկուել (բառար)։
Заявле́ніе գ. չ. յայտնութիւն, ծանուցումն։
Зая́вленный ած. յայտնեալ, ծանուցեալ։
Зая́вливать, - влять բ. ն. յայտնել,
ծանուցանել (գրավ). ներկայացուցա-
նել, առաջի առնել վասն հաստատութ։
За́яцъ գ. ա. նապաստակ։ (տաճկ։
За́ячина գ. ե. միս կամ մորթ նապաս-
За́ячій ած. նապաստակի. - чья капус-
та, համնդեւկ։
Зва́ніе գ. չ. անուն. կոչումն. (եւ) աղա-
ղակ. վիճակ, աստիճան. պաշտօն
Зва́нный ած. կոչեցեալ, հրաւիրեալ.
կոչնական։ (հրաւիրանաց։
Зва́ный ած. հրաւիրեալ. արարեալ ըստ
Зва́тай, - той գ. ա. (ѣ) կոչող, հրաւիրող։
Зва́тельный падежъ, կոչական հոլով։
Зва́ть բ. ն. կոչել, ձայնել, անուանել.
աղաղակել. հրաւիրել։
Звено́ գ. չ. օղ (շղթայից)։ (մատ։
Зве́нчатый ած. կազմեալ յօղակաց, բազ-
Звенѣ́ніе գ. չ. ղօղանջումն, դռնչիւն,
ձայն կարծր լրոց։
Звенѣ́ть բ. ն. ընդալ կամ դռնչել (ակն-
ջաց). հնչել, ձայն արձակել, ղօղանջել։
Звизда́ніе գ. չ. (ѣ) սուլումն. ֆիւ. ծաղր։
Звизда́ть բ. չ. (ѣ) սուլել, շիւհիլ. ծաղր
առնել, կատակել։
Зви́здъ (ѣ) տես свистъ.
Звонари́ха գ. ե. կին ժամակոչի։
Звона́рь գ. ա. ժամակոչ, ղանղակահար։
Звоне́ніе գ. չ. ղանղակահարութիւն։
Звони́ть բ. ն. ղանղակահարել. հարկա-
նել ղղանգակ. (ատամ) հռչակել, հրա-
տարակել։
Звóнкость գ. ե. սրաձայն դոլն, քաջա-
հնչել, ձայնահանութիւն։
Звоно́къ տես колокольчикъ.
Звóнъ գ. ա. հնչիւն, ձայն. ղանգակա-
հարութիւն։
Звукомѣ́рятель գ. ա. ձայնաչափ (գործի)։
Звукоподража́ніе գ. չ. անուանաստեղ-
ծութիւն, կազմիլ անուանց ՚ի նմանութիւն
ձայնից. - жа́тельный ած. նմանահնչիւն։
Звýкъ գ. ա. ձայն, հնչիւն, հնչումն,
շիւնչ։
Звуча́ніе գ. չ. հնչեցուցումն։
Звуча́ть բ. չ. ղանղաչեցուցանել, հըն-
չեցուցանել, ձայն արձակել, հնչել։
Звýчность գ. ե. սրաձայն դոլն, քաջա-
հնչութիւն, ձայնաւորութիւն։
Звýчный ած. քաջահնչիւն, ստուգա-
հնչիւն, սրաձայն։
Звѣзда́ գ. ե. աստղ. աստղ (աստղաբաշխ)։
Звѣ́здный ած. աստղային, աստեղ,
աստղաւոր։
Звѣздоблюсти́тель գ. ա. աստեղաքաշխ.
- ство գ. չ. աստեղաքաշխութիւն. - вол-
ше́бникъ գ. ա. աստղահմայ, աղեաստ-
ղել, քաւդեայ. - звѣздонаблюдалище տես
обсерваторія. — наблюда́тель գ. ա.
աստեղադէտ. — обра́зный ած. աս-
տեղաձև. — сло́віе գ. չ. աստեղաքա-
նութիւն. — сло́въ գ. ա. աստեղաքան. —
че́тство գ. չ. աստեղագիտութիւն - че́тъ
գ. ա. աստեղադէտ, քաւդեայ.
Звѣ́здочка գ. ե. աստղիկ. աստղանիշ.
ապիտակ նիշ ՚ի հակառ ձիոյ։
Звѣ́здочникъ գ. ա. աստղածաղիկ. ակն
լինչ պատուական։ (ղարդ։
Звѣздча́тый ած. աստղաձև. աստեղա-
Звѣри́нецъ գ. ա. վհակարան դազանաց։
Звѣри́ный ած. գազանի, գազանական։
Звѣробо́й, -никъ գ. ա. հազարածակ (խոտ)։
Звѣробо́рецъ գ. ա. գազանամարտ։
Звѣрови́дный ած. գազանատեսիլ, գազա-
նակերպ. գժնահայեաց, աննիւթ։
Звѣрокъ, - чекъ գ. ա. գազան փոքրիկ։
Звѣроло́вство գ. չ. գազանորսութիւն։
Звѣроло́въ գ. ա. որսորդ գազանաց։
Звѣронра́віе գ. ա. գազանաբարոյութիւն։

Звѣропра'вный ж. գազանաբարոյ։
Звѣрообра'зный ᴘ звѣровидный.
Звѣроподобный ж. գազանանման։
Звѣроя'децъ գ. ա. գազանակեր։
Звѣ'рски տ. գազանաբար, կատաղաբ։
Звѣ'рскій ж. գազանական, կատաղի։
Звѣ'рство գ. չ. գազանութիւն, կատաղութիւն, ամհոութիւն։
Звѣ'рствовать բ. չ. վարիլ գազանաբար, կատաղութեամբ, խստութեամբ։
Звѣ'рь գ. ա. գազան. ֆիգ" այր կատաղի, ամհի, դժնդակ, անագորոյն։
Зда'ніе գ. չ. շինուած, շինութիւն։
Зда'нный ж. կառուցեալ, շինեալ, հիմնեալ։ (հիմնել։
Здать բ. ն. (եի) շինել, կառուցանել,
Здоро'ваться բ. ֆ. ողջունել, ողջոյն տալ, հարցանել զառողջութենէ։
Здоро'во տ. առողջաբար. ողջամբ, առողջութեամբ։ (առողջաբարել։
Здоро'вость գ. ի. առողջութիւն, առողջ դոլն։
Здоро'вый ж. առող, ողջ. առողջաբար։
Здоро'вье գ. չ. առողջութիւն, ողջութիւն։
Здоровѣ'ть բ. չ, առողջանալ, ողջանալ։
Здра'віе ᴘ здоровье. (թեամբ։
Здра'во տ. ᴘ здорово. ֆիգ" ողջմտաբար, ողջմտութեամբ։
Здравомы'сліе գ. չ. ողջմտութիւն, ողջախոհութիւն։ (խոհ։
Здравомы'слящій ж. ողջամիտ, ողջախոհ։
Здравоу'мный ж ողջամիտ։
Здра'вствовать գ. չ. կեալ, ողջ լինել, առողջ լինել։
Здра'вый ж. առող. առողջաբար. հիմնաւոր. հաստատուն բանականութեամբ։
Здѣ տ. (եի) աստ։
Здѣсь տ. աստ, աստանօր, աստկան։
Здѣшній ж. տեղւոյս, այսմ վայրի։
Зе'бра գ. ի. վագրաձի (չղջիկանման)
Зебу'. վայրենի ընտրուղ, զուարակ աստղտղի։
Зеле'йникъ գ. ա. նա՝ որ բժշկէ զցաւս խոտիւք. անկամաւանան, խոտաբոյժ։
Зелене'ніе գ. չ. կանաչանալն։
Зелени'ть բ. ն. կանաչացուցանել, նկրկել 'ի դոյն կանաչ։
Зелени'ца, -ница գ. ի. ատամն, (ծառի շրթատերեւ)։
Зелени'ціе գ. չ. պարտէզ բանջարոյ. միջոցալար ծառք։
Зе'лено տ. կանաչագոյն։
Зеленова'тый ж. սակաւ մինչ կանաչ. սակաւ մինչ տհաս։
Зеле'ность գ. ի. կանաչութիւն։
Зеленщи'къ գ. ա. խաւարտաւաճառ, բանջարաւաճառ։ (տհաս։
Зеле'ный ж. կանաչ, կանաչագոյն.
Зе'лень գ. ի. դալարք, խաւարտ, բանջար. կանաչ դոյն։
Зеленѣ'ть բ. չ. կանաչանալ։
Зе'ліе, -лье գ. չ. բանջար, խոտ. համանունք. դեղաբոյս. վաւօդ թոյն, մահադեղ։
Земельный ж. վեր" երկրի, հողոյ։
Землева'тый ж. հողախառն։ (գոյն։
Земледѣ'лецъ գ. ա. երկրագործ, հողագործ։
Земледѣ'ліе գ. չ. երկրագործութիւն։
Земледѣ'льческій ж. երկրագործական։
Землезна'ніе ᴘ геогнозія
Землекопъ գ. ա. որ փորէ զերկիր։
Землемѣ'ріе, -рство գ. չ. գետնաչափութիւն, երկրաչափութիւն։ (չափ։
Землемѣ'ръ գ. ա. գետնաչափ, երկրաչափ։
Землеписа'ніе ᴘ географія
Землеписа'тель ᴘ географъ.
Землеописательный ж. երկրագրական։ տագրական։
Землепа'шество գ. չ. երկրագործութիւն։
Землепа'шецъ գ. ա. երկրագործ, հողագործ։
Землеро'йка գ. ի. գետնամուկն։
Землесло'віе ᴘ геологія.
Землетрясе'ніе գ. չ. երկրաշարժութիւն։
Земли'стый ж. հողոտ, հողախառն։
Земля' գ. ի. երկիր. հող, ցամաք. հողագունտ, երկրագունտ, աշխարհ. մանաւանդ երկիր. մայր հող բուն հող կալուածք։
Земля'къ, -лячка գ. ա. ի. երկրակիզ։
Земляни'ка, -ница գ. ի. ելակ, համրուկ. (քոյ և պտուղ)։
Земляни'стый ᴘ земли'стый.
Земляни'чникъ գ. ա. ելակատունկ։
Земля'нка գ. ի. գետնատուն, խրճիթ.
Земляный ж. երկրային, երկրի, հողոյ. 'ի հողոյ։

Земля́чка գ. է. կին երկրակից։
Земново́дный ած. բաղկացեալ 'ի հողոյ և 'ի ջրոյ. երկակենցաղ, երկակենդան։
Земноро́дный ած. (էակ) հողածին (այլեայն տարբ). երկրածին, երկրաբնակ։
Земны́й ած. յատ" կամ պատ" երկրի, հողոյ. բաղկացեալ 'ի հողոյ. հողածին, հողեղէն։
Зе́мскій ած. երկրի. եղեալն 'ի վերայ երկրի. քաղաքական, երկրային։
Зени́ть գ. ա. զենիթ, կէտ գագաթան, գագաթնամիջեա։
Зеолѝть գ. ա. քար ինչ կապտիկ։
Зере́нчатый ած. խաշորահատ, հատանոնան։
Зе́ркало գ. չ. հայելի։
Зе́ркальникъ, - льщикъ. գ. ա. հայելագործ, հայելաշէն։
Зе́ркальный ած. հայելոյ։
Зерни́стый ած. խաշորահատ. բաղկացեալ 'ի հատանոյ, հատիկաւոր։
Зерни́ть բ. ն. փշրել, գառել զհատս.
Зерно́, -ѣ - нышко գ. չ. հատ, հատիկ, սերմն. հատ (հղկոյ). կուտ, փշրանք կամ փոքրիկ մասն իրիք։ (բնտ.)
Зерновы́й ած. հատաւոր, (պղորբնաւոր)
Зернодо́бный, - видный ած. հատանման։
Зернь գ. է. խաղ նարդի։
Зерца́ло գ. չ. հայելի. զերդայ։
Зефи́рный ած. զեփիւռի։
Зефи́ръ գ. ա. զեփիւռ։
Зигза́ки գ. ա. յ. օձապտոյտ կամ կամակոր գիծ. մանուածապատ շրջանք։
Зиждѝтель գ. ա. արարիչ, ստեղծիչ. կառուցիչ, հիմնող, շինող. փոխ" հնղինակ, պատճառ։
Зиждѝтельный ած. արարչական։
Зильбергле́тъ գ. ա. քարմարցանկ խառն ընդ պղնձոյ։
Зима գ. է. ձմեռն, ձմեռանի. ցուրտ։
Зи́мній ած. ձմեռային, ձմեռնային։
Зимова́нье գ. չ. ձմերեքն։
Зимова́ть բ. չ. ձմերել, ձմերոցս առնել։
Зимо́вка գ. է. ձմերոցն։
Зимозиме́тръ գ. ա. խմորաչափ. (գործի)
Зиморо́докъ գ. ա. աղկիոն, ձկնկուլ։
Зимзивéй գ. ա. բաղջուկ, մոլոշ (բոյս)։
Зинзу́бель գ. ա. նեղ քերիչ ինչ։
Зи́нька գ. է. պարիկ (խաչան)։
Зія́ть, - зинуть բ. չ. բանալ զբերանն (ասէ զգաղանայ)։
Зла́къ գ. ա. դալարիք, բոյս, խոտ։
Злата́рь ա золотарь.
Златѝть ա золотить.
Зла́то ա золото. և հարստուէ, դանձ։
Златове́рхій ած. ոսկեզմրէմ. - ви́дный ած. ոսկեանման, ոսկենման. - вла́сый ած. ոսկեհեր, ոսկեվարս. - гла́вый ած. ոսկեգլուխ. - глаго́ливый ած. ոսկեբան, պերճախօս. - зарный ած. գեղեցկափայլ շքեղափայլ. - искръ ա Авантюринъ. - кри́лый ած. ոսկեթև. - лю́бецъ գ. ա. ոսկեաչք, դրամասէր - любіе գ. չ. ոսկեսիրութիւն. - люби́вый ած. ոսկեասէր. - любіе գ. չ. ոսկեսիրութիւն. - но́сный ած. ոսկերեր. - рогій ած. ոսկեղջիւր. - родный ած. ոսկեծին, ոսկերեր. - ру́дный ած. ոսկեհանք. - ру́пный ած. ոսկեբուրդ, ոսկեդեղին. - стру́йный ած. ոսկեվար. - тка́нный ած. ոսկեթել. - у́стый ած. ոսկերերան. - цвѣ́тный ած. ոսկեգոյն։
Златы́й ած. ոսկեայ, ոսկեղէն. ոսկեգոյն, ոսկեհուռ. փոխ" ոսկենման. երջանիկ, բարեբաղդ։
Зла́чность գ. է. առատուէ դալարիք, բազմադալար դոյն։
Зла́чный ած. դալարաւոր, բազմադալար։
Злѝть բ. ն. ցասուցանել, զբդռել։
Злѝться բ. յ. չարանալ, ցասնուլ, սրտմտիլ։
Зло գ. չ. չար, չարիք. չարուէ, ազգ.
Зло, - злѣ տ. չարաչար։
Злóба գ. է. չարուէ, ապիրատուէ. սխ։
Злóбить բ. ն. զայրացուցանել, չարացուցանել։
Злóбно տ. չարութեամբ, չարաչար։
Злóбный ած. չար, դաժան։
Злóбствованіе գ. չ. սխալն։
Злóбствовать բ. չ. սխալ։
Зловѝдный ած. չարադէմ։
Зловóніе գ. չ. գարշահոտուէ։
Зловóнный ած. գարշահոտ։
Зловре́дность գ. չ. վնասակարութիւն։

Зловре́дный ж. վնասակար, վնասաբեր։
Зловре́дство. վնասակարութիւն. մահաբեր գոլն, վնասաբերութիւն.
Зловѣ́рie ղ. ն. չարահաւատութիւն, չարադաւանութիւն, ամբարշտութիւն։
Зловѣ́рный ж. չարահաւատ. չարապարիշտ, ամբարիշտ։
Зловѣ́рство ※ зловѣ́рie.
Зловѣ́ръ, -рецъ ղ. ա. չարահաւատ, չարապաշտ, չարադարիշտ։
Зловѣ́стie ղ. ն. չար համբաւ, գոյժ։
Зловѣ́стникъ, -ница ղ. ա. ն. գուժարեր, գուժաւոր, չար համբաւաբեր։
Зловѣ́стный ж. գուժական։
Зловѣ́щій ж. չարագուշակ։
Злоду́шный ж. չարահոգի, չարակամ։
Злодѣ́й ղ. ա. չարագործ, եղեռնագործ։
Злодѣ́йка ղ. ի. կին չարագործ։ (տաքար։
Злодѣ́йски ն. եղեռնաբար. աղերսա-
Злодѣ́йственный ж. եղեռնական։
Злодѣ́йство ղ. ն. չարագործութիւն, եղեռնագործութիւն։ (նագործուե։
Злодѣя́нie ղ. ն. չարագործուե, եղեռ-
Зложела́тель, -ница ղ. ա. չարակամ։
Зложела́тельный ж. չարակամ, չարակամական։
Зложела́тельство ղ. ն. չարակամուե։
Злока́чественность ղ. ի. ունելն զչար յատկութիւն, վնասակարութիւն։
Злока́чественный ж. որ ունի զչար յատկութիւն. վնասակար։ (դեկտուած։
Злоключе́нie ղ. ն. տարաբախտուե, չար
Злому́дрый ж. չարխմաստ։
Зломысленный ж. չարամիտ, չարախոհ։
Зломы́сліе ղ. ն. չարամտութիւն։
Злопамѣ́ренность ղ. ի. ունելն զչար դիտաւորութիւն։ (տաւորուե։
Злонамѣ́ренный ж. որ ունի զչար դի-
Злонра́вie ղ. ն. չարաբարոյութիւն։
Злонра́вно ն. չարաբարոյութեամբ։
Злонра́вность ղ. ի. չարաբարոյութիւն։
Злонра́вный ж. չարաբարոյ։
Злопа́мятный ж. ոխակալ, չարայուշ, չարամիտ։
Злопа́мятство ղ. ն. ոխակալութիւն։
Злопа́мятствовать ի. ն. ոխալ, մնալ։
Злопло́дный ж. չարաղտուղ։
Злополу́чie ղ. ն. թշուառութիւն, դըժբաղդութիւն։
Злополу́чно ն. թշուառութեամբ։
Злополу́чный ж. թշուառ, ապաբաղդ։
Злора́дный ж. չարախնդալ։
Злорѣчи́вый ж. չարաբան, չարախօս։
Злорѣ́чить ի. ն. չարաբանել։
Злорѣ́чie ղ. ն. չարաբանութիւն։
Злосе́рдie ※ жестокосердie.
Злосе́рдый, -дный ж. չարասիրտ։
Злосла́вie ղ. ն. (եի) չարահաւատութիւն։
Злосла́вный ж. չարահաւատ. նախատինական, խայտառակ։ (սել։
Злосло́вить ի. ն. չարաբանել, չարախօ-
Злосло́вie ղ. ն. չարաբանութիւն, չարախօսութիւն։
Злосло́вный ж. չարախօս, չարաբան։
Злосло́въ ղ. ա. չարաբան, չարախօս։
Злосовѣ́тный ж. չարախորհուրդ։
Зло́стно ※ злобно.
Зло́стный ж. չար, չարամիտ. չար դիտաւորութեամբ գործեալ. լի չարեօք։
Злострада́нie ղ. ն. չարաչար տանջանք. բազմաչարչար լինելն։
Злострастie ղ. ն. չարակրութիւն, չարասիրութիւն, ձգտումն առ չարիս։
Злость ղ. ի. չարութիւն, ոխ։
Злосча́стie ղ. ն. թշուառութիւն։
Злосча́стный ж. թշուառ։
Злотворе́нie ղ. ն. չարագործութիւն։
Злотвори́тель ղ. ա. չարագործ։
Злотвори́ть ի. ն. չարագործել։
Злотво́рный ж. չարարար, չարարեր, չարաւէր։
Злотво́рство ※ злотвореніе.
Злоу́мie ղ. ն. (եի) չարամտութիւն։
Злоу́мный ж. չարամիտ, չարախորհուրդ։
Злоумы́шленie ղ. ն. չարախոհութիւն։
Злоумы́шленникъ, -ница ղ. ա. ն. չարախոհ։
Злоумы́шленный ж. չարախոհ։
Злоумышля́ть ի. ն. չարախոհ լինել, միբնոյթ այլում զչարիս։ (ուել։
Злоупотребле́nie ղ. ն. չարաչար կիրառ-
Злоухищре́нie ղ. ն. խորամանկութիւն, հնացեալ բնդ չար դիտաւորութեան։
Злоухищре́нный ж. չարահնար, չա-

բանիւք։
Злочести́вый ած. ամբարիշտ։
Злоче́стіе գ. չ. ամբարշտութիւն։
Злоче́стный ած злочестивый.
Злочи́ніе գ. չ. անկարգութիւն։
Злоща́стіе գ. չ. դժբաղդութիւն։
Злоща́стный ած. դժբաղդ, հէգ։
Злоязы́чный ած. չարալեզու։
Злы́й ած. չար. վնասակար. բարկացկալ։
Зміеви́дный ած. օձանման, օձակերպ։
Зміеви́къ ած горлецъ.
Зміеви́къ գ. ա. շահիպոկ, օձալեզու (բոյս) օձակուռ (խոտ)։
Зміено́сецъ գ. ա. օձակալ (սողեղջուրն)։
Ззміепра́вный ած. օձաքարոյ։
Зміеобра́зный, - подобный ած. օձանման։
Змій, - зміиный ած змѣя, змѣиный.
Змія́ ած змій.
Змѣеви́къ գ. ա. գեանանախանձ (թունկ)։ օձակուռ (խոտ)։ (բոյս)։
Змѣевни́къ գ. ա. շուշարիւն, նուիճ։
Змѣе́нокъ գ. ա. ձագ, կորիւն օձի։
Змѣй գ. ա. օձ. վիշապակ (խաղալիք տան- ջանց)։ - великанъ ած удавъ.
Змѣи́ный ած. օձի, օձային, օձական։
Змѣя́ գ. չ. օձ։
Знава́ть ած знать.
Зна́емый ած. ծանօթ, բարեկամ։
Знако́мецъ գ. ա. ծանօթ, բարեկամ, հանդէս։
Знако́мить բ. ն. բարեկամացուցանել, ծանօթացուցանել։ - ться բ. փ. բարե- կամանալ, ծանօթանալ։ (կամուրջ)։
Знако́мство գ. չ. ծանօթութիւն, բարե-
Зна́комый ած. ծանօթ, բարեկամ, հա- նդէս։ յայտնի։
Знакъ գ. ա. նշան, նիշ, նշանակ։ — памяти, յիշեցիկ, նշան յիշելոյ։
Знамена́тель գ. ա. յարանուանող (բռա- ջոնական հոգոյիչ)։
Знамена́тельный ած. առանձնանշան, ձեւացուցող, նշանակիչ։ (նագրել)։
Знамена́ть բ. ն. նշանակել, կնքել. ձեռ-
Знамени́то տ. գերազոյնս, գերազոյն կամ օրինակաւ։
Знамени́тость գ. չ. հռչակաւորութիւն. շքեղութիւն, մեծախառութիւն։
Знамени́тый ած. հռչակաւոր, երեւելի, անուանի, նշանաւոր, մեծանուն, մե- ծապայծառ, պանծալի։
Знаме́ніе գ. չ. նշան, նշանակ. տեսիլ. հրաշք, սքանչելիք։
Зна́менникъ գ. ա. տիպար (դէքսոյ)։
Зна́менный ած. դրօշակի։
Знаменова́ніе ած значеніе.
Знаменова́ти բ. չ. (եմ) տալ դնշան։
Знаменова́ть բ. ն. նշանակել, յուցանել։
Знаменоносецъ գ. ա. դրօշակակիր. սքե- մադեաց, սքեմատուր։
Зна́менщикъ գ. ա. դրօշակակիր։
Зна́мя գ. չ. դրօշակ, դրօշ (հին) կնիք, նշան։ (թուէ։
Зна́ніе գ. չ. գիտութիւն, տեղեկութիւն, ծանօ-
Зна́тно տ. շքեղ, շքեղապար. գերազան- ցապար. վսեմ։
Знатность գ. չ. վսեմութիւն, շքեղութիւն, արժանապատուութիւն, գերազանցութիւն։
Зна́тный ած. երեւելի, նշանաւոր, հըռ- չակաւոր, մեծ, վսեմ։
Знато́къ գ. ա. գիտուն, գիտակ, հմուտ, տեղեակ, գէտ։
Знать գ. չ. հ. մեծութիւնք. ազնուականք։
Знать բ. չ. գիտել, տեղեակ լինել. հանդիպել. իմանալ, տեղեկանալ. ու- նել ’ի մտի, - ться բ. փ. ունել ընդ- ումէք ղծանօթութիւն, զբարեկամութիւն։
Знать տ. երեւի թէ, թուի թէ։
Зна́харь, - рка գ. ա. չ. բանագէտ. (հին) կախարդ։
Значе́къ գ. ա. նշանակ, նշան վիրը։
Значе́ніе գ. չ. ստուգաբանութիւն, նը- շանակութիւն, իմաստ, միտք բանին։
Значи́тельно տ. բաղում, մեծապէս. կարի. յոյժ. աղդողարար։
Значи́тельный ած. երեւելի, մեծ. բա- ղում. աղդող։
Зна́чить բ. ն. նշանակել, յուցանել. յարգոյ, յարգելի լինել, - ться բ. չ. համարիլ, թուիլ, դատիլ, նշանակիլ։
Зна́ющій ած. գէտ, գիտակ, հմուտ. գիտուն, տեղեակ, բանագէտ, խելա- մուտ. հարտար։ (ցանել։
Зноби́ть բ. ն. մրսեցուցանել, դողացու-
Зно́бкій ած. որ դիւրաւ զդայ ցրտու-

Зпобь ф. ատրուճ, դող (՚ի ցրտոյ).
Зной ф. ա. խորշակ, տապ, տօթ.
Зно́йно տ. տօթագին.
Зно́йный մծ. տապախառն, տօթագին.
Зоба́стый մծ. մեծախածիլ.
Зоба́ть բ. ն. կոցահարել.
Зобъ ф. ա. խածիլ, կտնարը (թռչնոց).
Зовъ ф. ա. հրաւէր, կոչումն.
Зода ֆ сода.
Зодіа́къ ф. ա. կամար երկուտասան տեղատունց, կենդանակամար, կենդանադրդիակաւ.
Зо́дческій մծ. Քաղտարապետական.
Зо́дчество ф. չ. Քարտարապետութիւն.
Зо́дчій մծ. Քաղտարապետ. (նիչ.
Зои́лъ ф. ա. դառն դատաւոր, կամ քննադատ.
Зола́ ф. է. մոխիր.
Зо́лить բ. ն. լուանալ զկտաւեղէնս մոխրաջրով. Եփիլ զմորճն ՚ի մոխրաջուրս.
Золо́вка ф. է. առնաքոյր, տալ.
Залота́рня ф. է. կրպակ ոսկերչի.
Золота́рь ф. ա. ոսկերիչ. (կեզծչին.
Золоти́льный մծ. որ պիտանաւորի յոսկեզօծումն.
Золоти́льщикъ ф. ա. ոսկեզօծող, ոսկեզօծարար. (ոսկեխառն.
Золоти́стый մծ. ոսկեգոյն, ոսկինման,
Золоти́ть բ. ն. ոսկեզօծել.
Золотни́къ ф. ա. դրամակշիռ, մ Ըխալ.
Золото ф. չ. ոսկի, - бѣ́лое ф. ա. զառեղծագործ, - по́сный մծ. ոսկեքսիր, ոսկեպարունակ, -обрѣ́зный մծ. ոսկեզօծ (եղեր. Գրոց խոյն. - плющи́льникъ ֆ золотоби́тъ. - швеі, - швѣ́йка - швея́ ф. ա. է. կարող ոսկեԹելիս. - ру́нный մծ. ոսկեգեղմն,
Золото́й ֆ червонецъ. (վայրկ.
Золоту́ха ф. է. խոց, խոցք. վիզենոյ
Золоту́шный մծ. վերաբերեալն խուլի.
Золотый մծ. ոսկեայ, ոսկեղէն. ոսկեԹել. ոսկեքսորունակ. ոսկեզօծ.
Золоче́ніе ф. չ. ոսկեզօծութիւն, ոսկեզօծուԹիւն.
Золоче́нный, - ченый մծ. ոսկեզօծեալ.
Зондъ ф. ա. գնտակ՝ որով չափեն զխորութիւն ջրոյ. վերաչափ.
Зо́нтикъ ф. ա. հովանոց, հովանեակ (յԹեայ տիեզերս, անչքեայ).
Зонтъ ф. ա. հովանոց, ծածկոյԹ ՚ի վերայ դրանց, կապիճ.
Зоографія ф. է. կենդանագրուԹիւն.
Зооли́тъ ф. ա. անասուն քարացեալ.
Зоологи́ческій մծ. կենդանախօսական.
Зоологія ф. է. կենդանախօսութիւն, կենդանաբանուԹիւն.
Зоо́логъ ф. ա. կենդանաբան. (սուն.
Зоото́мія ф. է. արուեստ հերձման զանասունս.
Зоофи́тъ ф. ա. կենդանատունկ.
Зо́ркій մծ. արտեսու, նրբատես, հեռատես.
Зо́ркость ф. է. արտեսուԹիւն, հեռատեսուԹիւն.
Зо́ря ф. է. կապտղէզ (բոյս).
Зостера ф. է. ծովամանուշ.
Зракъ ф. ա. երես, դէմք, տեսիլ. արձան. կենդանադիր, պատկեր.
Зрачо́къ ф. ա. բիբ (աչաց). (կան.
Зри́мый մծ. տեսանելի, երեւելի, տեսակն.
Зри́тель ф. ա. հայեցող, դիտող, նըկատող. հանդիսական ՚ի Թատրոնի, որկայ ՚ի դնելն. ականատես, վկայ.
Зри́тельный մծ. տեսողական, տեսուն, դիտողական. - пая трубо́, դիտակն.
Зрится բ. անհ. երեւի, Թուի.
Зрѣ́лище ф. չ. տեսարան, տեսիլ. տեսիլ Թատրոնական. Թատրոն.
Зрѣ́лищный մծ. տեսարանի. տեսարանական.
Зрѣ́ло տ. խելամուտԹեամբ, խոհականխորհրդով, հասուն մտօք.
Зрѣ́лость ф. է. հասունուԹիւն. չափահասուԹիւն. խոհականուԹիւն. դգօնուԹիւն.
Зрѣ́лый մծ. հասուն, հասունացեալ. կատարեալ, չափահաս. խոհեմ, դգօն.
Зрѣ́ніе ф. չ. տեսուԹիւն, տեսողուԹիւն, տեսողականուԹիւն, տեսողական զօրուԹիւն. աչք, տեսանելիքն. տեսուԹիւն աչաց, մտաց. հասունանալն պտղոց.
Зрѣть բ. չ. հասունանալ. փխ. կատարելագործիլ.
Зрѣть բ. չ. դիտել, հայել. տեսանել. ճանաչել. հասանել. իմանալ.
Зря́чій մծ. տեսանող, տեսող.
Зря́чка ф. է. նպատակ տեսուԹեան ՚ի հրացանի.
Зуба́нъ, - нья ф. ա. է. մեծատամն.
Зуба́рь ф. ա. խարտոց. եւս բոյս ինչ.

Зуба́стый ж. մեծատամն. բաղմատամն։
Зуба́тка ի. է. ծովագայլ (ձուկն)։
Зубный прил. ատամնային. ատամնոյ, ատամնաձայն, տուկիչ (գիր) • ямный ատամնափոր • - корень, - ная трава, ատամնարմատ։
Зубо́къ м. ատամն։
Зубообра́зный ж. ատամնաձև, ատամնանման։
Зубопрорѣ́зываніе с. ն. բուսանիլն ատամանց (էրէխայից)։
Зубоска́лъ м. насмѣшникъ։ (ատամնոց։
Зубочи́стка ի. է. քսիծակիկ կամ մաքրիչ
Зу́брина ի. է. եղջուրէ ’ի բերանս դրծեալ։
Зубри́ть է. ն. ատամնաձև յօրինել, եղջմանել զբերան (պանդխտ խօսիլն)։
Зубръ м. եղն, ցուլ վայրենի։ (նեաց։
Зубча́тый ж. ատամնաւոր. ’ի ձև ժա_
Зубъ м. ատամն. ժանիք։
Зубя́нка ի. է. ատամնարբոյս (մաս։
Зудъ м. մարմաջ, մարմաջուն, մար_
Зудѣ́ть է. չ. մարմանջել, մարմաջել։
Зуекъ м. քարագր (ևաչեան)։
Зуй м. թռչուն ինչ։
Зыба́ть է. ն. տատանել, ցնցել, երերել։
Зыба́ться м. колебаться.
Зы́бкій ж. յողդողդ, դողդոջուն։
Зы́бкость, - бле́мость ի. է. դողդոջուն, յողդողդ գոլն. շաղփաղփուԹիւն, յողդողդուԹիւն, անհաստատուԹիւն։
Зы́блемый ж. դողդոջուն, յողդողդուն
Зыбу́чій ж. դողդոջուն. տատանող, շարժական։
Зыбь ի. է. տատանումն ալեաց. մր. տեղի անհաստատ։ (տաղի։
Зыча́ть է. չ. հնչել, հանել զձայն ահ_
Зѣвака́ ի. հ. բերանաբաց. փոխ. անղգոյշ։
Зѣва́ніе с. չ. որոշտ, յօրաշտ, յօրանջուն, յօրանջ. փոխ. բերանաբացուԹիւն։
Зѣва́ть, - внуть է. չ. յօրանջել, որոշտալ. բերանաբաց կամ անզգոյշ լինել։
Зѣвни́къ ի. ա. դայլ, դանդանաւանդ։
Зѣво́къ ի. ա, յօրանջ։
Зѣво́та ի. է. յաձախ յօրանջուն։
Зѣву́нъ, - нья ի. ա. է. նա՝ որ անդադար յօրանջէ։
Зѣвъ ի. ա. բերան (անասնոց). բերան, խառնարան հրաբուղխ լերանց։
Зѣло ս. յոյժ, կարի, յանչափ։
Зѣни́ца ի. է. բիբ. -ни́чный ж. բբական։
Зюзникъ ի. ա. գայլաԹաթ (բոյս)։
Зя́бкій м. знобкій.
Зябликоло́въ ի. ա. շահէ (ևաչ)։
Зя́бликъ, - лица ի. ա. սարեկիկ, սերքենու (ևաչ)։
Зя́блость ի. է. սրտղուԹիւն։ (տահար։
Зя́блый ж. սիրեալ, սառուցեալ, ցրտած։
Зя́бнуть է. չ. սրսիլ։
Зя́тній ж. վիսայլ, վիսայլական։
Зять ի. ա. վիսայ։
Зя́тьство ի. չ. վիսայուԹիւն։

И.

И́бисъ ի. ա. քլահաւ, կեռ, եգիպտահաւ։
И́бо չ. զի, քանզի, որովհետև, վասն զի։
Ибу́пка ի. է. հեղուեսեան Թռչ ջրային
И́ва ի. է. ուռի, ուռենի։
Ива́новь цвѣ́тъ ի. ա. ոսկեծաղիկ։
Ива́нокъ м. зимородокъ.
Ива́нъ - да - ма́рья, իւռնինչ։ (ևրաց։
И́верень ի. ա. շերտ, հատուած կտրծք
И́вина ի. է. ձող կամ ոստ ուռւոյ։
Ивишенье ի. չ. տեսակ ինչ անկան։
Ивня́къ ի. ա. անտառ ուռւոյ։
И́вовый ж. պատ՚ ուռւոյ. ուռենոյ, պատրաստեալ յուռւոյ. բաղկացեալ յուռենոյ։
И́волга ի. է. սարոկ (ևաչեան)։
И́вушка м. ива.
Игемонство ի. չ. դատաւորուԹիւն. գաւառապետուԹիւն։
Игемонъ ի. ա. դատաւոր, տեղապահ. գաւառապետ։

Игла́ ф. ж. ասեղն. փուշ. փուշ կամ խայթոց ոմանց, ևայլն. տերև եղևնոյ. ունդ կանեփոյ. Թռաւումն. սրածայրը գագաթն լերանց:

Игли́стый մծ. փշուտ, փշալից:

Игли́ца ф. ж. մախաղ, Հերիւն փայտեայ. մրանի վայրի:

Иглова́тый = иглистый.

Иглообра́зный մծ. ասղաձև, ասղանման:

И́го ф. с. (ѣ́) լուծ. անուր, ամրք. ծառայութիւն:

Иго́лка, նկ. - чка ф. ж. ասեղն: (գանց:

Иго́лочный մծ. ասղան. շինեալ յաս.

Иго́льникъ ф. м. ասղնոց:

Иго́льный, - ничный մծ. ասղան:

Иго́льчатый մծ. ասղաձև:

Иго́льщикъ ф. м. ասղագործ:

Игоно́сецъ ф. м. (ѣ́) լծակիր. բեռնակիր:

Игоно́сный մծ. լծակիր, բեռնակիր:

Иго́рный մծ. խաղոյ: (անկանիկ:

И́готь ф. ж. անկան, ասնդ. - тный մծ.

Игра́ ф. ж. խաղ, խաղալիք. հնչեցուցանելն գործարուեստ հնչեան'ի նուագարանաց. ձև թատերական խաղոյ:

Игра́лище ф. с. խաղալիք:

Игра́льный մծ. խաղոյ: (խաղ:

Игра́ніе ф. с. խաղումն, խաղալիութիւն,

И́гранный մծ. խաղացեալ. 'ի կիր արկեալ'ի խաղս:

Игра́ть բ. с. խաղալ, գուարճանալ. խաղալ 'ի վերայ նուագարանի. ձևացուցանել զոր 'ի թատրոնի:

Игра́ющій մծ. խաղացող:

Игре́цъ ф. м. (ѣ́) խնդրատակ, միմոս. ոտանի սերոյ խաղոյ:

Игри́во ս. բաղմաղուարճ:

Игри́вость ф. ж. հակեալ գոլն 'ի խաղ 'ի գուարճութիւն, գուարճալից գոլն:

Игри́вый մծ. հակեալ 'ի խաղ, լի գուարճութեամբ. վառվռուն:

И́грище ф. с. ժողով բազմաց 'ի խաղ:

Игро́къ ф. м. խաղացող. խաղադէտ. խաղասէր. խաղակից. խաղացող 'ի վերայ նուագարանի երից.

Игру́нъ, - нья ф. м. ж. խաղասէր. գուարթաբոյ, խաղչան:

Игру́шечникъ ф. м. խաղալիսավաճառ. որ շինէ զխաղալիկս:

Игру́шечный մծ. խաղալեաց: (դիւրին:

Игру́шка, - шечка ф. ж. խաղալիք. դորձ

И́гры ф. ж. յ. խաղք, մենամարտութիւնք ('ի հռոմ):

Мгу́менскій մծ. վանահօր.

Игу́менство ф. с. վանահայրութիւն. արքայութիւն. (առնել:

Игу́менствовать բ. с. վանահայրութիւն

Игу́менъ ф. м. վանահայր, արքահայր:

Игу́менья, - нія ф. ж. վանամայր, մայրապետ, կուսանապետ:

Идеали́змъ ф. м. ուսումն, կարծիք, տեսլականաց կամ իդէալեստաց.

Идеали́стъ ф. м. իդէալեստ. որ զաշխարհի իրաց դոյութիւնն յուրաստ է և զամենայն նիրուեթիւնս իրաց համար. գաղափարական, տեսլական: (միտս:

Идеа́лъ ф. м. գաղափար կատարելութե'ի

Идеа́льно տ. մտաւորապէս:

Идеа́льный մծ. մտաւորական, մտածմնի, գաղափարական:

Идеоло́гія ф. ж. տեսակաբանութիւն, դատողութիւն զիզէից:

Идео́логъ ф. м. տեսակաբան, հմուտ զիսութեան գաղափարաց մտաց:

Идо́я ф. ж. իդէայ, տեսիլ մտաց, գաղափար. միտք. մտացածին խորհուրդ:

Иди́лія ф. ж. համառօտ երգ ինչ վերաբանից:

Идіоти́змъ ф. м. առանձինն պայման բարբառոյ, առանձին բառք բառբառոյ, առանձին ոճ կամ յատկութիւն լեզուի:

Идолопоклоне́ніе = идолопоклонство.

Идолопокло́нникъ, - ница ф. м. ж. կռապաշտ, կռապաշտիչ. - ничать բ. с. պաշտել զկուռս, երկիրպագանել կռոց. - нически տ. կռապաշտօրէն. - ническій մծ. կռապաշտական. - ничество ф. с. կռապաշտութիւն. - чествовать = идолопоклонничать. - нный = идолопоклонническій.

Идолослуже́бникъ = идолослужитель.

Идолослуже́ніе = идолопоклонство.

Идолослужи́тель = идолопоклонникъ.

Идолотворе́ніе ф. с. շինեալն զկուռս:

Идолотво́рецъ գ. ա. շինող, կերտող կռոց։
Идолочте́ніе գ. կռապաշտութիւն, պաշտելն զկուռս։ (կռոց։
Идолочти́тель գ. ա. կռապաշտ, յարգող
Идолъ գ. ա. կուռք, դիք, պատկերք կամ արձանք կռոց. առարկայ սիրահարութեան ուրուք, սիրելի։
И́дольница գ. է. մեհեան։
И́дольскій ած. կռոց, դից, դիցական։
Идти́ բ. չ. երթալ, գնալ, ընթանալ. դիմել. խոհ. ածիլ. հասանիանալ. մըղիլ, մոանալ. մոանիլ (՚ի ծաղայրութիւն). բերեալ լինիլ. վաճառիլ. անցանիլ (ծով). յառաջ երթալ. տարածիլ. առեալ լինիլ. ՚ի գործ դնիլ. պաշտօն կամ վայելուչ լինիլ։
Иду́щій ած. գնացող, ընթացող։
Идѣ́же տ. (եւ) ուր, յորում առեղծ։
Иждива́ти բ. ն. կեալ, անցուցանել ըզկեանս. ծախել։
Иждиве́ніе գ. չ. ծախք։
Иже պ. որ։
Изба́ գ. է. խրճիթ, խուղ. սենեակ։
Избави́тель, - льница գ. ա. է. ազատիչ, ազատարար, փրկիչ, փրկարար։ (չէ։
Избави́тельный ած. փրկական, փրկա-
Избавле́ніе գ. չ. ազատութիւն, ազատուիլ, փրկութիւն, փրկանք։
Изба́вленный ած. ազատեալ, փրկեալ։
Избавля́ть, - вить բ. ն. ազատել, փրկել, ձերձուցանել, - ляться, - виться բ. յ. ազատիլ, փրկիլ։
Избалова́ніе գ. չ. ապականելն զվարս ուրուք։
Избало́ванный ած. աւերեալ, զեղծեալ, անկարգ (վարուք)։
Избало́вывать, - вать բ. ն. աւերել, զեղծանել, ապականել զվարս. - ться բ. յ. ապականիլ վարուք, անկարգանալ։
Избива́ніе գ. չ. մեռուցումն, սպանումն, կոտորած, սպանուիլ։ (սպանանող։
Избива́тель, - льница գ. ա. մեռուցանող.
Избива́ть, - бить բ. ն. սպանանել, մեռուցանել. վհատուցել. մաշել։
Избира́емость գ. է. ընտրելի դոլն։
Избира́емый ած. ընտրելի։
Избира́ніе գ. չ. ընտրութիւն, ընտրողութիւն, ընտրութիւն։
Избира́тель, - льница գ. ա. ընտրող։
Избира́тельный ած. ընտրողական։
Избира́тельство գ. չ. ընտրողութիւն, ընտրութիւն։
Избира́ть, - брать բ. ն. ընտրել. ться բ. ն. ընտրիլ, ընտրեալ, լինիլ։
Изби́тый ած. մեռուցեալ, սպանեալ. ծեծեալ. գանակոծեալ. բեկեալ։
Избить ա. բ. избивать.
Избіе́ніе գ. չ. սպանումն. կոտորած։
Избіе́нный ած. սպանեալ, կոտորեալ։
Изблева́ніе գ. չ. փսխումն, ժայթքումն, զգայուն։
Изблева́ывать, - левать բ. ն. փսխել, ժայթքել, զգայել. խոհ. թափել զիւրեանց ընկից բանս։ (չակայէ։
Изблизи, - близка տ. ՚ի մօտոյ, ՚ի մերձ
Изводи́ть, - бости բ. ն. խեղդելով սպանանել. բրել (ջուր)։
Изво́йна տ. выбоина.
Изво́йна գ. է. ճեպորդ սերմանից, պատղոյ, կամ այլ արմատից զինի քաղելոյ, գինու։
Изво́рный (եւ) տ. избранный.
Изборозди́ть տ. бороздить.
Избости́ ա. բ. бости. բրել (ջուր). սպանանել խեղդելով։
Избраади́ть տ. избороздить.
Избра́ніе տ. избираніе.
Избра́нникъ, - ница գ. ա. է. ընտրեալ։
И́збранный ած. ընտրեալ, ընտրելագոյն, ընտիր։
Избра́ть ա. բ. избирать.
Избу́шка ած. բ. изба.
Избыва́ть, - быть բ. չ. (եւ) հայցելոյ լինել, առատանալ. առաւելուլ, գերազանցել. խոտորիլ. բ. ն. ՚ի բաց վրբել, արտալածել։
Избы́токъ գ. չ. առատութիւն, յորդութիւն, յաւելուած, աւելորդ. մնացուած։
Избы́точество գ. չ. փարթամութիւն, մեծ հարստութիւն։
Избы́точествовать բ. չ. առատանալ, յորդել, առաւելուլ. փարթամանալ։
Избы́точно տ. լեապէս, առատապէս։
Избы́точный ած. առաւելեալ, ընչաքաղ.

յարդ, բազմատաւատ, անչափ։
Избѣга́ніе գ. չ. խորշումն, խուսափումն։
Избѣга́ть, - нуть, - жать բ. չ. խորշիլ, վախչիլ, հեռանալ, զգաստանալ, ըզգուշանալ։
Избѣжа́ніе տ. избѣганіе.
Избѣжа́ть կա. բ. избѣгать.
Изва́живать բ. ն. ուռնակացուցանել (՚ի նաւ առնելոյն)։ (Նաւագն։
Изва́ливать բ. ն. (գա) շրջել (պաշտն
Изваля́ть կա. բ. валять.
Изва́ра գ. ի. դիւթ, մրուր. աման՝ յորում խառչեն զինչ։ (Ծոց։
Изва́рки գ. ա. յ. ձեռագործք յեհուա-
Изваря́ти բ. ն. (եի) եփել։
Извая́ніе գ. չ. քանդակագործութիւն, անդրիադործութիւն, փորագրութիւն։
Извая́нный ած. քանդակեալ, դրօշեալ, փորագրեալ։ (Ծեղ։
Извая́ть բ. ն. դրօշել, քանդակագործել։
Изведе́ніе գ. չ. հանումն արտաքս. կործանումն. ծախումն։
Изверга́ніе գ չ. ընկենումն արտաքս։
Изверга́тель գ. ա. ՚ի բաց կամ արտաքս ընկեցող։
Изверга́ть բ. ն. արտաքս ընկենուլ, ձըգել. (եի) վիժել. կարգընկէց առնել. - ться բ. կ. արտաքս ընկեցեալ լինիլ։
Изве́ргнутый ած. ՚ի բաց կամ արտաքս ընկեցեալ. վիժել. կարգընկէց արարեալ։
И́звергъ գ. ա. վիժած, անցուցեալ. չարագործ, եղեռնագործ։
Извержéніе գ. չ. արտաքս ընկեցումն. վիժումն. կարգընկէց առնելն։
Изве́рженецъ, - нникъ գ. ա. կարգընկէց։
Изве́рженный ած. արտաքս ընկեցեալ. վիժեալ, անցուցեալ. կարգընկէց արարեալ։
Изве́ртывать, - ртать բ. ն. հաւատալ. ուղղել ՚ի նպատակն. կարգաւորել, դասաւորել։
Изве́ртка գ. ի. պատ ՚ի պատ հնարքս
Изве́ртывать, - рнуть բ. ն. պտոյտբերով եղծանել, աւերել զինչ։
Извертываться, - рнуться բ. յ. թևթիլ ՚ի մէ կողմն. փոխ. հնարիւք լինն օգնել անձին իւրում ՚ի նեղութեանն։
Изве́рчивать, - тѣть բ. ն. պտոյտբերով առնել զբազում ծակս ՚ի վերայ լսելեաց։
Извести́ կա. բ. изводить.
Изве́стка տ. известь.
Известкова́тый ած. կրախառն։
Известкова́ть բ. ն. փոխել, դարձուցանել ՚ի կիր (պեպաղ կամ պտրինս)։
Известко́вый ած. կրախառն, կրաւոր, որ պարունակէ յինքեան զկիրս։
Известни́къ գ. ա. կրավայռ, կրագործ, որ այրէ զկիրս. կրաշաղախ, կրաւտար (Տիմ)։
И́звестный ած. կրոյ, բաղկացեալ ՚ի կրոյ. որ պիտանաւորի վասն կրոյ։
Известня́къ գ. ա. կրաբար։
И́звесть գ. ի. կիր, բուռ։
Изве́сть կա. բ. изводить.
Изветша́ть տ. ветшать.
Извива́ть, - вить բ. ն. դալարել. բոլորելմբ ՚ի կիր ածել զինչ ՚ի մանուած. - ться բ. յ. գալարիլ, պատտիլ. փոխ. հաճոյանալ, մտանել յաչս ուրուք. ցածնուլ։
Изви́вина գ. տ. излучина.
Изви́вистый տ излучистый.
Извивный ած. գալարածոյ, բազմաշրջան, գալարուն։
Изви́въ գ. ա. գալարուած։
Изви́ливать, - лять բ. ն. գալարել, գալարուն առնել։
Изви́лина գ. ի. գալարուած, ծռուկ։
Изви́листый ած. գալարուն, բազմաշրջան։
Извине́ніе գ. չ. ներումն. ներողութիւն. թողութիւն. պատճառ, որ թեթևացուցանէ զյանցանս։
Извине́нный ած. ներեալ, թողեալ։
Извини́тель, - льница գ. ա. ի. ներող։
Извини́тельно մ. ներելի, թողելի. ներելիօք։
Извини́тельность գ. ի. ներելի դէն։
Извини́тельный ած. ներելի, թողելի. ներողական։
Извини́ть կա. բ. извинять
Извини́ться կա. բ. извиняться
Изви́нчивать, - нтить բ. ն. յաճախ պտոյտբերով խանդարել, աղարտել, եղծանել զպտուտակին. պտոյտբերով ըզպտուտակին առնել զբազում ծակս։
Изви́нь տ. алкоголь.

Извиня́емый ած. ներելի, թողելի.
Извиня́ть, - нить բ. ն. ներել, թողուլ, ներողամիտ լինել. - ться բ. յ. խնդրել ողորմութիւն. դնել առաջի զպատճառս առ՝ի թեթևացուցանել զյանցանս.
Изви́тый ած. ոլորեալ, գալարել.
Извить իմ. բ. извивать.
Извлека́ніе գ. է. հանումն. քաղումն.
Извлекатель գ. ա. հանող. քաղող.
Извлека́ть, - влечь բ. ն. հանել. հանել արտաքս. ազատել, ձերձուցանել. քաղել, ընտրել զինչ՝ի գրոց. հանել (զբմոպ հաստիւոսի իմ զխորհուրդ՝ի լուսոյ)
Извлече́ніе գ. է. հանումն, քաղումն. քաղուած. բովանդակութիւն.
Извлече́нный ած. հանեալ. քաղեալ, ձերձուցեալ. կոպեալ.
Извле́чь իմ. բ. извлека́ть.
Извну́три ա. изнутри.
Извнѣ՛ տ. արտաքուստ.
Изводи́ть, - вести, - весть բ. ն. (ել) հանել, հանել արտաքս. կործանել, ապականել. ծախել, ապառնել. - ться բ. յ. կտտրիլ, ապառիլ. մերձենալ յանկումն. նուաղիլ.
Изво́дъ գ. ա. հանելն հանելն, արտաքս. ծախումն. կործանումն. պրումն.
Извожде́ніе գ. է. հանելն արտաքս.
Изво́зничать բ. է. առնել զայլորդութիւն.
Изво́зническій, - ничій ած. պատ՛՛ սայլորդի. (բուե (ասյլ՝ն)՝
Изво́зъ գ. ա. սայլորդութիւն, բեռնակ.
Изволе́ніе գ. է. յօժարութիւն, բարեհաճութիւն, կամք, կամեցողութիւն.
Изво́лить իմ. բ. изволять.
Изволо́къ գ. ա. զառ. ՛ի վայր լեառն.
Изволочи́ть իմ. բ. волочить. եւս մաշել, պատառոտել զհանդերձս.
Изволя́ть բ. ն. ընտրել. բարի համարել կամ վարկանել. բարեհաճել.
Извора́чивать բ. ն. շրջել, դարձուցանել.
Извора́чиваться բ. յ. շրջել, ՛ի կիր առնելով զխտին հնարս ընտրել զկարօտութիւն իւր.
Изворо́тливость գ. ի. Հարտարամտութիւն, հնարագիտութիւն. յաջողակութիւն, շուտաժիր գոլն.
Изворо́тливый ած. Հարտարամիտ. հնարագէտ. յաջողակ. շուտաժիր, արագաշարժ.
Изворо́ть գ. ոյ դարձուցումն, շրջումն. հնարք, եղանք բաց կամ հնարից.
И'зворотъ գ. ի. ընդդիմակողմն կամ շրջունն կղմն հանդերձի.
Изво́щикъ գ. ա. սայլորդ, սայլապան.
Изво́щичать ա. извозничать.
Изврачева́ть բ. ն. բժշկել, բուժել.
Извраща́ть, - тить բ. ն. վերը ՛ի վայր շրջել, տապալել. փոխ. փոխել, այլայլել.
Извраще́ніе գ. է. շրջումն, տապալումն. փոխելն, այլայլելն.
Извращенный ած. շրջեալ, դարձուցեալ տապալեալ. փոխ. փոփոխեալ, այլայլեալ.
Извыка́ть բ. է. (ել) սովորիլ, ունականալ. սահանիլ. տանջանաց զիւորձ.
Извѣва́ть բ. ն. հանել, մաքրել երեսից.
Извѣданный ած. իմացեալ. ծանուցեալ տեղեկացեալ. փորձեալ.
Извѣдываніе, - даніе գ. է. իմանալն, տեղեկանալն. հետամտութիւն, տեղեկութիւն, հետազօտութիւն. փորձ.
Извѣдывать, - дать բ. ն. հարցափորձել, հետազօտել, տեղեկանալ. փորձել, իմանալ փորձիւ.
Извѣриваться, - риться բ. յ. կորուսանել զվարկ, զհաւատարմութիւն.
Извѣствова́ть բ. ն. (ել) հաւաստել, հաստատել, ատուգել. (բեր.
Извѣсти́тель գ. ա. համբաւատու, լուր.
Извѣсти́тельный ած. համբաւաւոր, ծանուցողական.
Извѣсти́ть իմ. բ. извѣщать (թուե.
Извѣ́стіе գ. է. լուր, համբաւ, ծանուցումն.
Извѣ́стно տ. յայտնի է, յայտ է, քաջայայտ է.
Извѣ́стность գ. ի. յայտնի գոլն, ատուգութիւն. հռչակաւորութիւն, անուն.
Извѣ́стный ած. յայտնի. ծանօթ. (ել) ստոյգ, հաւաստի, յայտերեւակ. հաւատացեալ, հաստատեալ ՛ի միտ

ատհամեհատ, որոշել. դիտակ, տեղեակ.
Извѣ́тникъ, - чикъ (ѣ) = доносчикъ.
Извѣ́тный ած. ամբաստանական.
Извѣ́тъ գ. ա. ամբաստանութիւն, չարախօսութիւն.
Извѣ́шивать, - сить բ. ն. կշռել.
Извѣща́ть, - вѣстить բ. ն. յայտնել, ծանուցանել, յայտ առնել, պղտ առնել. (ել) հաստատել. - ться բ. յ. իմանալ, տեղեկանալ. լու լինել.
Извѣще́ніе գ. չ. ծանուցումն, տեղեկութիւն. հաստատութիւն.
Извѣще́нный ած. ծանուցեալ, պղտ արարեալ, հաստատեալ, աստգեալ.
Извѣ́ять կ. բ. извѣвать,
Извяда́ть բ. չ. ի սպառ թառամել.
Изга́га գ. ի. տոչորումն ի ստամոքսի և ցամաքութիւն բերանոյ (ախ).
Изга́дить կ. բ. изгаживать.
Изга́женіе, - ваніе գ. չ. աղտեղումն, ապականումն.
Изга́женный ած. աղտեղեալ, ապականեալ. անպիտան արարեալ. խանգարեալ.
Изга́живать, - дить բ. ն. աղտեղել, ապականել, աղտոտել. աւերել. անպիտան առնել. խանգարել. (տեաց).
Изга́ра գ. ի. դալուկն կամ ժանգ արմրոյ.
Изгара́ть, - рѣть բ. չ. (ել) այրել.
Изга́рина, - гарь գ. ի. կղկղանք հրահալելեաց. աղուս չափազանց թրծեալ.
Изгиба́ніе գ. չ. ծալումն, թեքումն, կռացուցումն.
Изгиба́ть, - изогнуть բ. ն. ծալել, թեքել, կռացուցանել. - ться բ. յ. ծալել, թեքիլ, դալարիլ.
Изги́бина գ. ի. ծալք, ծալուած, դալարուած. կորութիւն.
Изги́бистый ած. բազմածալ, դալարուն, դալարաձոյ. փոխ. յօդոտակ.
Изгибный ած. ծալելի, թեքելի.
Изги́бнуть բ. չ. կորնչիլ, կործանիլ, ի կորուստ մատնիլ (բաղառնամբ).
Изги́бчивость գ. ի. դիւրաթեքք, դիւրաղածական գոն. (դիւրակոր.
Изги́бчивый ած. դիւրաթեքք, դիւրաղածական.
Изги́бъ գ. ա. = изгибина. եւ դալարուածք.
Изгла́дить կ. բ. изглаживать.
Изгла́женный ած. ընկեալ, եղծեալ. հարթեալ, հաւասարեալ.
Изгла́живаніе, - женіе գ. չ. ընկելն, եղծանելն. մոռանալն. հարթումն.
Изгла́живать, - ладить բ. ն. հարթել, հաւասարել, տալ ի մոռացօնս. ընկել, եղծանել.
Изглода́ть բ. ն. կ. կրծել ի բաղում տեղիս կամ մինչև ցվերջն.
Изгна́ивать, - гноить բ. ն. նեխել, վրատեղուցանել բոլորովին.
Изгна́нецъ = изгнанникъ
Изгна́ніе գ. չ. հալածումն, արտորումն. հալածանք, արտոր.
Изгна́нникъ, - нница գ. ա. ի. այր կամ կին արտորեալ, արտալածեալ, արտաստհմանեալ.
Изгна́нническій ած. վերջ արտորականի.
Изгна́нничество գ. չ. արտորականութիւն, հալածականութիւն. (հալածեալ.
Изгна́нный ած. արտաքեալ, արտորեալ,
Изгнатель գ. ա. արտորիչ. վանիչ, արտաքսիչ, արտալածող.
Изгна́ть կ. բ. изгонять (կթ.
Изгнета́ть, - нести բ. ն. (ել) քամել,
Изгнете́нный ած. քամեալ, կթեալ. մղեալ.
Изгнивать, - нить բ. չ. փտիլ, նեխիլ, ապականիլ (բոլորովին). (ցումն,
Изгное́ніе գ. չ. նեխեցուցումն, փտեցու-
Изгноённый ած. նեխեցուցեալ, փտեցուցեալ.
Изголо́вокъ, - ловье գ. ա. չ. բարձ գլխոյ կամ անկողնոյ.
Изго́нъ գ. ա. (ѣ) = набѣгъ.
Изгоня́ть, - гнать բ. ն. վարել, արտաքսել. վանել, արտաքս հանել, արտրկել, արտալածել, արտաստհմանել.
Изгора́живать, - родить բ. ն. ցանկապատել.
Изгора́ть = изгара́ть,
Изго́рбить բ. ն. կ. կռացուցանել բազմաման, ստպաստոյն առնել.
Изгоро́да, - родь գ. չ. ցանկ, հիւսուած ի մոլոյ. (հանդիպեմունք.
Изгота́вливаніе գ. չ. պատրաստութիւն,
Изгота́вливать, - товить = изготовлять

Изготовле́ніе ф изготавливаніе.
Изгото́вленный мѣ. պատրաստեալ, հանդերձեալ.
Изготовля́ть, - вить ե. ն. պատրաստել, հանդերձել. - ться ե. յ. պատրաստիլ. պատրաստեալ լինիլ. (ծոյ.
Изгре́би, - біе գ. ն. չ. խճուճ. ծիւ խրձ.
Изгрыза́ть, - грызть ե. ն. խածատել, կրծել ՚ի բաղում տեղիս.
Изгры́зенный мѣ. խածատեալ. կրծեալ.
Изгрязни́ть կ. ե. գրկնել. տղմոտել. աղտոտել տղմով, ևայլն.
Изгубля́ть, - бить ե. ն. կորուսանել, ՚ի կորուստ մատնել. կործանել, սպանանել.
Издава́ть, - дать ե. ն. (եմ) ծախել, բաժանել. արձակել (ձայն). հրատարակել, ՚ի լոյս ընծայել, - ться ե. ն. ՚ի լոյս ընծայեալ լինիլ.
Изда́вна տ. ՚ի վաղուց, ՚ի վաղնջուց, ՚ի հնումն հետէ.
Изда́лбливать, - бить ե. ն. փորելով առնել զբաղում փոս կամ զծուկս.
Издалека́ տ. ՚ի հեռուստ, ՚ի բաղուստ. ՚ի հեռուստ վայրոց.
И́здали տ. ՚ի հեռուստ.
Изда́ніе գ. չ. արձակումն (ձայնի). ՚ի լոյս ընծայումն, տպագրութիւն, տիպ. տպագրեալ մատեան.
И́зданный мѣ. տպագրեալ, ՚ի լոյս ընծայեալ, հրատարակեալ. արձակեալ.
Издатель, - льница գ. ա. ե. տպագրող, ՚ի լոյս ընծայող, հրդկնակ (հրատարակող).
Изда́тельный мѣ. տպագրական.
Издательскій мѣ. պատ՚՚ հրդկնակի զբաղոց, հրդկնակական.
Изда́ть կ. ե. издавать.
Изде́ргивать, - гать ե. ն. քաշելով կամ ձգձգելով պատառոտել. մաշել, ցրնցոտել.
Издержа́ніе ф издерживаніе.
Изде́ржанный мѣ. ծախեալ.
Издержа́ть կ. ե. издерживать.
Издержа́ться կ. ե. издерживатся.
Издерживаніе գ. չ. ծախումն, ծախս առնելն.
Издерживать, - жать ե. ն. ծախել, ծախքս առնել. - ться ե. հ. առնել զբաղդումն ծախս. ծախեալ լինիլ.
Изде́ржка գ. ե. ծախումն. ծախք.
Издира́ть, изодра́ть ե. ն. պատառոտել, հերձուել ՚ի մասունս. (ցեալ.
Издича́лый мѣ. վայրենացեալ, բրտացեալ.
Издича́ть ե. չ. կ. վայրենանալ, բրտանալ ՚ի սպառ.
Издой գ. ա. ժամանակ ոսկաւ կաթեցուցանելոյ անասնոյ.
Издолби́ть կ. ե. издалбливать.
Издолбле́ніе, - ливаніе գ. չ. փորելով առնելն զբաղդում փոս կամ խոռոչս.
Издо́хлый мѣ. սատակեալ.
Издо́хнуть կ. ե. издыхать.
Издре́вле տ. ՚ի հնուց, ՚ի վաղնջուց.
Издроблёніе գ. չ. կտորելն, մանրատամնելն, հատանելն ՚ի մասունս.
Издробля́ть, - бить ե. ն. կտորել, մանրատամնել, հատանել ՚ի մասունս, տրոհել.
Издыха́ніе գ. չ. մեռանիլն, սատակումն, վչումն ոգւոյ, յետին շունչ, վախճան կենաց. (սատակիլ.
Издыха́ть, - дохнуть ե. չ. մեռանիլ,
Издёва́ться ե. հ. ծաղր առնել, ծաղրել, զծաղր գալ, ծաղակիլ.
Издёвка գ. ե. ծաղր, կատակ.
Издёвчивый мѣ. ծաղրասէր.
Издёліе գ. չ. հեռագործ, հեռակերտ. գործած.
Издётска տ. (եմ) ՚ի մանկութենէ.
Изжале́ніе գ. չ. խայթումն. խայթուած.
Изжа́ленный мѣ. խայթեալ.
Изжа́лить կ. ե. жалить.
Изжа́реніе գ. չ. խորովումն.
Изжаренный мѣ. խորովեալ.
Изжарить, - ться կ. ե. жарить, - ться
Изжева́ніе, -ываніе գ. չ. ծամումն, ծամծմումն. (քել.
Изже́вывать, - вать ե. ն. ծամել ծամծմել.
И́зжелта տ. ամենայն ինչ դեղին, որ համ ՚ի դեղին.
Изже́чь կ. ե. изжигать.
Изжива́ть, - жить ե. ն. կենալ, անցուցանել զկեանս ցաւհանեալ ժամանակին. ծախել, ծախս առնել.
Изжига́ть, - жечь ե. ն. այրել, կիզել.

վնասել հրով.

Изжида́ніе ф. с. *սպասումն, սպասելն ցվախճան գործոցն իմն իրիք.*

Изжида́ть, - ждать б. н. *յամել, յապաղել. սպասել ցվախճան գործոցն իրիք. սպասել բարեգործեհ Ժամու.*

Изжима́ть ⁂ выжимать.

Изжи́ть сн. б. изживать.

Изжо́га ⁂ изгага.

И'зжелена с. *սակաւ մի, կամաչ, որ հաւրի 'ի կամաչ.*

Изжелѣть б. н. сн. *սպաւեցեալ կամաչ նեարդիւ կամ առնել զկամաչ բիծս.*

Изжо́бить б. н. сн. *սաստիկս մրսեցուցանել. սառուցանել զոտս.*

Иззу́бривать, - рить б. н. *եղծանել զոք բերանս գործեայ.*

Иззя́бать, - бнуть б. с. *սաստիկս մրսել. ցրտանալ.* (ցեալ.

Иззя́блый ч. *սաստիկս մրսեալ. ցրտացեալ.*

Изла́вливать, - ловить б. н. *ըմբռնել, որսալ, ունել. կալուսել.*

Излага́ніе ф. с. (бѣ) *Հանելն. բացատրելն. արուեստագործելն.*

Излага́ть, - ложи́ть б. н. (бѣ) *Հանել, մեկնել, բացատրել, պարզաբանել, արուեստագործել.* (դնել 'ի կարգի.

Изла́живать, - ладить б. н. *յարմարել,*

Изла́зить ⁂ излѣзать. сн. б. н. сн. *մանգլել, մագլցել եւանել 'ի բաղում տեղիս.*

Изла́мливать, - мить б. н. *բեկանել.* - ться б. з. *բեկիլ, բեկանիլ.* (կտիս.

Изла́мываніе ф. с. *բեկումն, խորտակումն.*

Изла́мывать, - ломать б. н. *բեկանել, խորտակել.* - ться б. з. *բեկիլ, բեկանիլ.* б. з. *բեկեալ, խորտակեալ լինել.*

Излегка́ н. *Թեթեւ, սակաւիկ մի.*

Изле́живаться, - жаться б. з. *մեծապէս ընդ երկար ժամանակ պառկիլ, ուրկիլ. եւ ծուլանալ յերկար ընկողմնեալ մնալոյ.*

Излета́ть, - тѣть ⁂ вылетать. б. н. сн. *Թռչիլ 'ի բաղում տեղիս. փոխ. արագութեամբ շրջագայիլ 'ի բաղում տեղիս.*

Излече́ніе ⁂ излѣченіе.

Излече́нный ⁂ излѣченный.

Изле́чивать ⁂ излѣчивать.

Изліваніе ф. с. *հեղումն, հոսումն, հոսեցուցանելն.*

Изливать, - лить б. н. *հեղուլ, հոսեցուցանել. արտաքսեցուցանել, փոխ. բաշխել, յայտնել.* - ться б. з. *հոսիլ, հեղանիլ, հեզանիլ արտաքս.* (յերկրէ.

Изли́зывать, - зать б. н. *լիզել, լիզուլ.*

Излинева́ть б. н. сн. *գծել.*

Изли́тіе ф. с. *հեղումն.* (ցեալ.

Изли́тый ч. *հեղեալ, բաշխեալ, յայտնեալ.*

Изли́ть, - ться сн. б. изливать, - ться.

Изли́шекъ ф. м. *աւելորդ, աւելորդութիւն.*

Изли́шество ф. с. *աւելորդութիւն, աւաւելութիւն, յորդութիւն, առատութիւն.*

Изли́шествовать б. з. *առատանալ, առատանալ, յորդանալ.*

Изли́шне н. *աւելորդաբար, առատապէս.*

Изли́шній ч. *աւելորդ, աւելի.*

Изли́шность ⁂ излишество.

Излія́ніе ф. с. *հեղումն, հոսումն. բաշխումն, արտաքսեցուցումն. բղխումն, ելանելն.* излія́ніе сердца, *բան 'ի խորոց սրտէ.*

Излія́нный ч. *հեղեալ, հոսեալ, ծաւիեալ, բաշխեալ.*

Излія́ть б. н. сн. ⁂ излить.

Излови́ть сн. б. ловить, излавливать.

Изловле́ніе ф. с. *կալուսելն, ըմբռնելն, որսալն* (քաղցրաբեմամբ).

Изло́вленный ч. *կալեալ, ըմբռնեալ, որսացեալ* (քաղցրաբեմամբ).

Излогъ ⁂ долъ. (արտայայտուած.

Изложе́ніе ф. с. *մեկնութիւն, բացատրութիւն.*

Изло́женный ч. *բացատրեալ, մեկնեալ, արտայայտեալ.*

Изложи́ть сн. б. излагать.

Излома́ніе ⁂ изламываніе.

Изло́манный ч. *բեկեալ, խորտակեալ.*

Излома́ть, - ться сн. б. изламывать, - ться.

Изломи́ть, - ться сн. б. изламливать, - ться.

Изломле́ніе ⁂ изламливаніе.

Изло́мленный ⁂ изломанный, (կեալ.

Изло́мокъ ф. м. *իր բեկեալ, խորտակեալ.*

Изло́мъ ф. м. *տեղի ուր բեկեալ է, լինի. բոյսք բեկեալք 'ի հողմոյ, եւայլն.*

Излу́чина ф. с. *խոռոչնակութիւն, գալա-*

բուած։ (խոտորնակ։

Излу́чистый ած. գալարուն, գալարածոյ,

Излѣни́ть բ.ն. ծուլացուցանել, յուլացուցանել. - ться բ. յ. ի. ծուլանալ.

Излѣча́ть, - чить տ выдѣчивать.

Излѣче́ніе, - чиваніе գ. չ. բժշկումն, ապրիւնումն, բուժումն. բժշկութիւն.

Излѣченный ած. բժշկեալ, բուժեալ, ապրիւնեալ. առողջացուցեալ։

Излѣчивать, - чить բ.ն. բժշկել, բուժել, ապրիւնել, առողջացուցանել. - ться բ. յ. և ի. բժշկիլ։

Излѣчи́мость գ. ի. բժշկելի գոլն։

Излѣчи́мый ած. բժշկելի, բուժելի, ապրիւնելի։

Излѣчитель գ. ա. բժշկիչ, բուժիչ։

Излѣчить, - ться հմ. բ. излѣчать, -ться.

Изма́зывать, - зать բ. ն. ապտակել զօնդանելի հիւթս. անհետ առնել, ջնջել. ապականել խղճալի նիւթով խիճ։

Изма́раніе, - рываніе. գ. չ. աղտեղումն։

Изма́ранный ած. աղտոտեալ, աղտեղել, արատաւորեալ (’ի բաղա՛ պեղծ)։

Изма́рывать, - рать բ.ն. աղտոտել, աղտեղել, արատաւորել (’ի բաղա՛ պեղծ). եղծանել, ջնջել ’ի սրբադրելին։

Изма́чивать, - мочить բ. ն. թրջել, թրմել, թանալ ’ի բաղա՛ տեղւոյ։

Измелзи́ти բ. ն. հմ. (եւ) կթել. մղել։

Изме́ливать, - лить բ. ն. մանրել, փըշրել։

Измельчи́ть տ измеливать.

Измерза́ть, - знуть բ. չ. սառիլ, սառչիլ, պաղիլ։ (տահար։

Изме́рзлый ած. սառեալ, պաղեալ, ցրտած։

Изметаніе տ выбрасываніе,

Измета́нный տ выброшенный.

Измета́ть տ выбрасывать.

Изме́тъ գ. ա. արտաքս ընկենցեալ իրք։

Измина́ть, - мять բ. ն. տրորել, չմլել. զանգել։ (բիլ բաղաղուիմբ։

Измира́ть, -мереть բ. չ. մեռանիլ, կտոր։

Измла́да տ. (եւ) ’ի մանկութենէ։

Измождать, - ждить բ. ն. (եւ) ուղղաճուճ առնել. խորտակել, ընթրել, նուաղեցուցանել, չնչել։ (առնելն։

Измождéніе գ. չ. չնչումն. ուղղաճուճ

Измождéнный ած. չնչեալ, ընթրեալ։

Измока́ть, - кнуть բ. չ. թրջիլ, թացեալ լինիլ (բաղաղուին)։ (լրովին։

Измо́клый ած. թրջեալ, թացեալ (բո-

Измола́чивать, - лотить բ. ն. աւարտել զկաուսն։

Измолоти́ть հմ. բ. измолачивать.

Измо́лотый ած. ապացեալ։

Измолоче́ніе գ. չ. կաուսն։

Измоло́ченный ած. կաուեալ, ծեծեալ բոլորովին (առ պարմեայ)։ (ցանել։

Измора́живать, - розить բ. ն. սառուց

Изморо́ть բ. ն. հմ. կոտորել, ապտակել. փոխ. նուաղեցուցանել, տկարացուցանել։

И́зморозь գ. ի. ցօղաձիւն։ (թրմեալ։

Измо́ченный ած. թացեալ, թրջեալ,

Измочить հմ. բ. измачивать. (ձանօք։

Изму́сливать, - лить բ. ն. ապտակել լորձ

Изму́ченіе գ. չ. չարչարանք, տանջանք. վաստակեցուցանել։

Изму́ченный ած. չարչարեալ, տանջեալ, վաստակեցուցեալ, նեղեալ. խոնջեալ. վաստակեալ։

Измучивать, - чить բ. ն. չարչարել, տանջել, նեղել, վաստակեցուցանել. լծել. - ться բ. յ. չարչարել, տանջիլ զինքն. բ. ի. չարչարիլ, վաստակիլ։

Измыва́ніе գ. չ. լուացումն, լուանալով մաքրելն։ (բիլ լուանալով։

Измывать, - мыть բ. ն. լուանալ, մաքրել

Измы́кивать, - кать բ. ն. ածանտրել, մաքրել (ղնոշ). մաշել (ղհանդերձ)։

Измы́ливать, - лить բ. ն. ’ի լուանալն ծախել զօճառ։

Измы́тый ած. լուացեալ։

Измѣ́ливать բ. ն. դրել, դնել կաւճաւ։

Измѣ́на գ. ի. դաւաճանութիւն. դժրաղութիւն. (եւ) վոխոխութիւն. վոխարկին։

Измѣне́ніе գ. չ. վոխոխութիւն, վոխոխմունք, այլայլութիւն, յեղափոխութիւն. վոխարկին։

Измѣне́нный ած. վոխոխեալ, այլայլեալ։

Измѣни́тель, - ница գ. ա. ի. վոխոխիչ։

Измѣни́ть, - ться հմ. բ. измѣнять - ться

Измѣ́нникъ, - ница գ. ա. ի. դաւաճան, դժրաղ. մատնիչ։

Измѣ́нничать несов. д. дѣлать измѣнническія дѣла.
Измѣ́нническій прил. относящійся къ измѣнникамъ.
Измѣ́нническое дѣло, измѣнническій поступокъ.
Измѣ́нническое дѣло, измѣнническій поступокъ.
Измѣ́нническій прил. относящійся къ измѣнникам

Изнутри՛ տ. ’ի ներքուստ. (որով).
Изнывա՛ть, -нить բ. չ. ջայքայիլ. վհատիլ
Изнѣ՛женность գ. ի. յոգնութիւն, զբաղութիւն. ջայլայեալ, վաստկանուն զոլն.
Изнѣ՛женный ած. զբաղեալ, ջայլայեալ. վաստկանուն, վաստկաւոր.
Изнѣ՛живаніе, -женіе գ. չ. զբաղումն, ջայլայումն, զբաղանք.
Изнѣ՛живать, -жить բ. դ. ջայլայել, զբաղել, վաստկացուցանել. -ться բ. չ. ջայլայիլ, զբաղիլ. ապրանիլ զոգվարս մանկանց.
Изо նախ. ’ի, յ.
Изоби՛ліе գ. չ. առատութիւն, լիութիւն, յորդութիւն, յոլովութիւն. — рогъ изобилія մաղթեղջիւր, ամաղթեղջիւր.
Изоби՛лованіе գ. չ. առատանալն, յորդացեալ գոլն.
Изоби՛ловать բ. չ. առատանալ, յորդել, առատութեամբ ունիլ.
Изоби՛льно տ. առատութեամբ, լիութեբ, յորդութեամբ, առատապէս.
Изоби՛льный ած. առատ, յորդ, լի, բազմաբեղուն, բազմապտուղ, բեղմնաւոր, յոլովի.
Изобли՛чать, -чить ա обличать.
Изобличе՛ніе գ. չ. յանգանելն վաստիւք զմեղացեալ ուրուք, բմբռնելն զոք ’ի յանցանս.
Изобличе՛нный ած. բմբռնեալ ’ի յանցանս, ապացուցեալ ’ի յանցանս.
Изобличи՛тель գ. ա. բմբռնող, ապացուցող յանցանաց ուրուք.
Изобличи՛тельный ած. ապացուցողական (չանգամոց).
Изобличить կ. բ. изобличать
Изобража՛тель գ. ա. ձևացուցանող. ձևակերպող, արտայայտող.
Изобража՛ть, -зить բ. դ. ձևացուցանել, ձևակերպել. կերպարանել, նկարագրել. արտայայտել. -ться բ. չ. ձևանալ, նկարել, ’ի յայտ գալ, երևիլ.
Изображе՛ніе գ. չ. ձևակերպումն, ձևացուցումն, նկարագրութիւն, ձև, պատկեր, նմանութիւն, արտայայտութիւն մտաց.
Изображе՛нный ած. ձևացուցեալ, ձևակերպեալ, նկարագրեալ. արտայայտուած.
Изобрази՛тель գ. ա. ձևակերպող, նկարագրող.
Изобрази՛тельный ած. նկարագրական.
Изобрази՛ть կ. բ. изображать.
Изобрѣта՛тель գ. ա. գտակ, գտիչ, բանագիտ, հնարագիտ, հնարող, հեղինակ.
Изобрѣта՛тельность գ. ի. հնարիչ, գտիչ, գոլն բնդունակուե հնարելոյ.
Изобрѣта՛тельный ած. բանագիտ, հնարագէտ, ստեղծիչ, հնարող. հնարամտ.
Изобрѣта՛ть, -рѣсть բ. դ. հնարել, գտանել, ստեղծել, Հայտարարել. Համարամտել. (գիւտ, հնարք.
Изобрѣ՛теніе գ. չ. հնարումն, գտումն.
Изобрѣ՛тенный ած. գտեալ, հնարեալ.
Изо՛гнутый ած. կորացուցեալ, թեքեալ.
Изогну՛ть կ. բ. изгибать.
Изодра՛ніе գ. չ. պատառումն, պատառոտումն. հերձումն.
Изо՛дранный ած պատառեալ, պատառոտեալ, քՀքՀեալ, հերձեալ.
Изодра՛ть կ. բ, издирать.
Изорва՛ніе ա изодраніе.
Изо՛рванный ա изодранный.
Изорва՛ть, -ться կ. բ. рвать, -ться.
Изостри՛ть ա изощрять. (ժուռ.
Изохронизмъ գ. ա. զուգաժամանակ շարժ.
Изощре՛ніе գ. չ. սրելն, վարժելն (Տպող) կատարելագործումն.
Изощре՛нный ած. սրեալ. վարժեալ, կատարելագործեալ (ասէ ընդպող).
Изощря՛ть, -стрить բ. դ. սրել, յետասնել. փոխ. կատարելագործել, վարժել, կրթել (ընդպ).
Изравне՛ніе գ. չ. (եղ) соразмѣрность.
Изра՛внивать, -ровнять բ. դ. ընուլ հինչ ցբերանն, հարթել, Համասարել.
Изража՛ть, -зить ա выражать.
Изразе՛цъ գ. ա. տեսակ քնչ աղեսի օծեալ ապակաթոռուլ. (ղեւսուց.
Изразцо՛вый ած. վեր" վերոյիշեալ ա-
Изра՛ненный ած. վիրաւորեալ ’ի բազում տեղիս, բազմավիրք, խոցոտեալ.
Изра՛нить բ. դ. կ. վիրաւորել, խոցո-

տակ ’ի բաղում տեղիս։

Израста́ть, -сти է. չ. (է՛) բուսանիլ, աճիլ, ծնանիլ, առնուլ սկիզբն։

Израсхо́дованіе, -дываніе գ. չ. ծախումն։

Израсхо́дованный ած. ծախեալ։

Израсхо́дывать, -довать է. ն. ծախել, ծախս առնել։

Израща́ть է. ն. բուսուցանել. արձակիլ (ղեկտա նայլն)։

Изрека́ть, -речь, -рещи է. ն. արտասանել, ասել, խօսիլ։

Изрече́ніе գ. չ. ասելն, խօսիլն. զեղեկ ասացուած, իմաստալից բան։

Изрече́нный ած. ասացեալ, խօսեալ։

Изриновéніе գ. չ. մերժումն, մերժիլն, արտաքս ընկենուլն։

Изриновенный, -нутый ած. մերժեալ. արտաքս ձգեալ, ընկեցեալ, հանեալ։

Изруба́ть, -бить է. ն. հատանել, կոտորել ’ի մանր մասունս։

Изрубле́ніе գ. չ. հատումն, կոտորումն (’ի մանր մասունս). (’ի մանր մասունս։

Изру́бленный ած. հատեալ, կոտորեալ

Изруга́ть ф выругать. (բումն։

Изрыва́ніе գ. չ. բրումն, պեղումն, փո-

Изрыва́ть, -рыть է. ն. բրել, փորել, պեղել. բրել ’ի բաղում տեղիս։

Изрыга́ніе գ. չ. հրացանութիւն (լերանց) զգայումն, փսխելն, ժայթքումն։

Изрыга́тель գ. զգայող, փսխող. արտասանող։

Изрыга́ть, -гнуть է. ն. ժայթքել, զգայել. փսխ. հրացանել (լերանց). արտաքս ընկենուլ. արտասանել, արտաբերել. ցուցանել, յայտնել։

Изры́тіе ф изрываніе.

Изрытый ած. փորեալ, պեղեալ, փորեալ ’ի բաղում տեղիս։

Изры́ть կ. է. изрывать. (բումն։

И’зрѣдка տ. ուր ուրեմն, ի՛ ղէ, ի՛ ղի, ի՛ր

Изрѣ́занный ած. կտրեալ, հատեալ (’ի բազում մասունս)։

Изрѣ́зываніе, -заніе գ. չ. կտրումն, հատումն (’ի բազում մասունս)։

Изрѣ́зывать, -зать է. ն. հատանել ’ի մասունս, յօշել. կտրել ’ի բաղում տեղիս։

Изрѣ́ять, -ринуть է. ն. մերժել, արտաքսել, ’ի բաց ընկենուլ. զգայուել, արտաքս ձգել, հանել։

Изря́дно տ. ըստ բաւականին, զեղեցիկս, (է՛) զերազանցապէս։

Изря́дный ած. (է՛) զերազանց, ընտիր. ըստ բաւականին չափ։ (վճռումն։

Изря́дство գ. չ. (է՛) զերազանցութիւն,

Изса́ливать, -лить է. ն. աղտոտել, աղտաւորել ’ի բաղում տեղիս չարպով, չարպոտել։

Изсасывать, -сосать է. ն. ф высасывать. եւս ծծելով նուաղեցուցանել։

Изсверливать, -лить է. ն. ծակել զբաւ ’ի բաղում տեղիս։

Изслѣди́ть է. ն. կ. բաղում շաւիղս կամ հետս թողուլ զինէ. զհետ ուրուք զբնաւ, հետեւիլ շաւղաց։

Изслѣ́дованіе գ. չ. քննութիւն, յոյզ, յուզումն, խոյզ, հետաքրքրութիւն։

Изслѣ́дованный ած. քննեալ, հետազօտեալ։

Изслѣдователь, -ница գ. ա. ե. քննիչ, հետազօտիչ, խուզարկու։

Изслѣ́дываніе ф изслѣдованіе.

Изслѣ́дывать, -довать է. ն. քննել, խուզել, հետազօտել, ’ի խոյզ և ’ի քննին արկանել, հետամուտ լինել։

Изслю́нивать, -нить է. ն. թրջել, աղտեղել թքով։

Изсори́ть է. ն. կ. փոխ. ծախել, վատնել։

Изсохлый ած. չորացեալ, յամաքեալ (բուրուդին)։

Изсо́хнуть կ. է. изсыхать.

Изста́иваться, -тояться է. հ. կորուսանել զհոտ և զհամ յերկար մնալոյ ’ի բաց տեղւոջ. (վաղուց։

И’зстари տ. ’ի հնուց, ’ի վաղնջուց, ’ի

Изстрога́ть է. ն. կ. տաշել։

Изстрѣ́ливать, -лять է. ն. ծակոտել ’ի բաղում տեղիս նետիւք կամ գնդակօք, ոչնչել զբոլոր նետս կամ գնդակս։

Изступа́ть, -пить է. չ. յափշտակիլ, զայրանալ, մոլեգնիլ, եւ ի՛նչ։

Изступле́ніе գ. չ. յափշտակութիւն կրից, խելայեղութիւն, մոլեգնութիւն, կատաղութիւն. երք։

Изступленникъ, - ница գ. ա. խ. յափշտակեալ ՚ի կրից, մոլեգնեալ, կատաղեալ:
Изступленный ած. յափշտակեալ, մոլեգնեալ, կատաղեալ:
Изсу́чивать, - чить բ. ն. պղծել, մանել (բոլորովին):
Изсуша́ть, - шить բ. ն. ցամաքեցուցանել, չորացուցանել. (եղ) չորացուցանել ըստ պատշաճի. փոխ. հեծծել, ծխել, մաշել (պապճաեղով ղՀիշի, պՀեպղոՀխա):
Изсуше́ніе գ. չ. ցամաքեցուցումն, չորացուցանելն:
Изсуше́нный ած. չորացուցեալ, ցամաքեցուցեալ:
Изсыпа́ть ա высыпать.
Изсыха́ніе գ. չ. ցամաքիլն, չորանալն:
Изсыха́ть, - сохнуть բ. չ. չորանալ, ցամաքիլ. մաշիլ, հեծծիլ:
Изсѣка́ніе գ. չ. հատումն. կտրտումն:
Изсѣка́ть, - сѣчь բ. ն. հատանել, կրտրել. տաշել, կոփել. վտրել. ծեծել, դանել. վերատրել, կտտրել:
Изсѣра ած. ՚ի ծոր ինչ գոլ կամ մոխրագոյն:
Изсѣче́ніе ա изсѣканіе.
Изсѣче́нный ած. հատեալ, կտրեալ. տաշեալ, կոփեալ. ծեծեալ, դանեալ, վերատրեալ, կտտրեալ:
Изсѣ́чь, - чься հ. բ. изсѣкать, - ться.
Изсѣ́ять բ. ն. ցանել, սերմանել:
Изсяканіе գ. չ. ցամաքումն. (կասիլ:
Изсяка́ть, - кнуть բ. չ. ցամաքիլ, պատ
Изся́клый ած. ցամաքեալ:
Изува́ть բ. ն. հանել յոտից ուրուք զկօշիկս կամ զդուլպայս. - ться բ. յ. հանել յօտից իւրոց զկօշիկս կամ զդուլպաս:
Изувѣ́рка գ. խ. կին մոլեկրօն, մոլեռանդն:
Изувѣ́рный ած. մոլեկրօն, մոլեռանդն:
Изувѣ́рство գ. չ. մոլեկրօնութիւն, մոլեռանդութիւն. (ռանդն լինիլ:
Изувѣ́рствовать բ. չ. մոլեկրօն, մոլեռանդ
Изувѣ́ръ գ. ա. այր մոլեկրօն, մոլեռանդն
Изувѣ́ченный ած. հաշմեցուցեալ, գօսացուցեալ. խեղ, հաշմ, թոնձ:
Изувѣ́чиваніе, - ченіе գ. չ. հաշմեցուցումն, գօսացուցանելն:
Изувѣ́чивать, - чить բ. ն. հաշմեցուցանել, գօսացուցանել. խեղանդամ առնել. - ться բ. յ. հաշմիլ, (նեալ:
Изукрашенный ած. զարդարեալ, պճ
Изукра́шиваніе, - шеніе գ. չ. զարդարումն, պճնազարդումն:
Изукрашивать, - расить բ. ն. զարդարել, պճնել, պճնազարդել:
Изуми́тельно տ. հիացմամբ, յափշտակութեամբ, զմայլմամբ:
Изуми́тельный ած. զմայլեցուցիչ, հիացուցիչ, յափշտակիչ:
Изуми́ть, - ться հ. բ. изумлять, - ться
Изумле́ніе գ. չ. հիացումն, ափշութիւն զարմացումն, յափշտակութիւն. (եղ) խելագարութիւն, մոլեգնութիւն, մոլորութիւն:
Изумле́нный ած. (եղ) յիմարեալ, խելագարեալ, մոաթափ. հիացուցեալ. հիացեալ, ափշեալ, յափշտակեալ:
Изумля́ть, - мить բ. ն. հիացուցանել, ափշեցուցանել, զմայլեցուցանել. յանկարծ առնել, յայտուշ կրթել, յափշտակել զմիտս. - ться բ. յ. հիանալ. ափշել, զարմանալ:
Изумру́дный, - довый ած. պատ՚՚ կամ յատ՚՚ զմրխտի. զմրխտեայ. զմրխտագոյն:
Изумру́дъ գ. ա. զմրուխտ:
Изуро́дованіе գ. չ. изувѣченіе.
Изуро́дованный ա. изувѣченный.
Изуро́довать ա изувѣчивать.
Изуро́ченіе, - чиваніе գ. չ. հարակնութիւն, ակնահարութիւն:
Изуро́ченный ած. հարակնեալ, ակնահարեալ, ակնահար:
Изуро́чивать, - рочить բ. ն. հարակնել, ակնահարել, վնասել ակնահարութ:
Изу́стно տ. ՚ի բերան, անգիր, բերանացի:
Изу́стный ած. բերանացի, անգիր:
Изуча́ть, - чи́ть բ. ն. սովորել, ուսանիլ հիմնովին. - ться բ. խ. ուսանիլ, ուսուցեալ լինիլ:
Изуче́ніе գ. չ. ուսումն, ուսանիլն:
Изуче́нный ած. ուսեալ, սովորեալ, վարժեալ:
Изу́чивать ա изучать.
Изучи́ть հ. բ. изучать.
Изцара́панный ած. ցեռեալ, ցռեալ

Изцара́пываніе, - паніе ф. с. գրուածք, գիտելն (էջից, խոյնի). (տե.
Изцара́пывать, - пать բ. հ. գիտել, յե-
Изцѣ́живать, - цѣдить բ. հ. քամել, մղել ցվերջն.
Изцѣле́ніе ф. с. բժշկուածն, բուժուածն. բժշկութիւն. (առողջացուցեալ.
Изцѣле́нный մբ. բժշկեալ, բուժեալ.
Изцѣли́тель ф. м. բժշկիչ, բուժիչ.
Изцѣлимый մբ. բժշկելի, բուժելի. ա-պաքինելի.
Изцѣлительный մբ. բժշկարար.
Изцѣля́ть, - лить բ. հ. բժշկել, բուժել. ապաքինել, առողջացուցանել. - ться բ. յ. բժշկիլ, առողջանալ.
Изча́діе ф. с. պտուղ որովայնի, ծնունդ, զաւակ. սերունդ.
Изча́хлый մբ. ծիւր, նիհար, վտիտ, հաշ.
Изча́хнуть հ. բ. чахнуть.
Изчезаніе ф. с. անհետանալ լինելն, ա-նհետութեանալն, չքանալն.
Изчеза́ть, - знуть բ. с. անհետութեանալ, ծածկիլ յաչաց, անհետ լինիլ, անհե-տանալ, անյայտիլ, չքանալ, կորնչիլ, խուսափիլ.
Изче́злый մբ. չքացեալ. ծածկեալ յա-չաց, անհետացեալ.
Изчезновеніе ф. с. (եկ) չքանալն, ի չիք դառնալն. ապականութիւն.
Изчезнуть հ. բ. изчезать.
Изче́ркивать բ. հ. գծելով եղծանել.
Изче́рнивать, -нить բ. հ. սեւացուցանել, աղտեղել, աղտոտել. ի սրբատրելն եղ-ծանելն ի բաղում տեղիս.
Изче́рпаніе, - нываніе ф. с. Հանելով դատարկելն զհեղուկ ինչ.
Изче́рпанный մբ. Հանելով դատարկեալ.
Изче́рпать հ. բ. изчерпывать.
Изчерпывать բ. հ. Հանելով դատարկել զհեղուկ ինչ. ջրբ. Հանել, առնուլ, քաղել, ծաղկաքաղ առնել (բաղդատի՛ն).
Изчерче́ніе, - чиваніе ф. с. գծալից առ-նելն.
Изчерче́нный մբ. գծալից արարեալ.
Изче́ртивать, -ртить բ. հ. գծալից առնել.
Изчисле́ніе ф. с. Հաշուումն, թուումն. Հաշիւ.
Изчи́сленный մբ. Հաշուեալ, թուեալ.
Изчислитель ф. м. Հաշուող, թուող, Համաթուող. (շուեալ.
Изчислять, - лить բ. հ. թուել, Հա-
Изша́рить բ. հ. շօշափելով որոնել, քըր-քրել.
Изше́ствіе ф. исходъ (քուածս.
Изщеля́ть բ. հ. առնել զբաղում ձեղ-
Изщепа́ть բ. հ. Հ ջերմել.
Изщи́панный մբ. փետուեալ.
Изщи́пываніе, - паніе ф. с. փետուումն.
Изщи́пывать, - пать բ. հ. փետուել, կըմ-չտել, կըմտել ի բաղում տեղիս. կըտ-կտել. (տեղիս.
Изщу́пать բ. հ. Հ շօշափել յամենայն
Изъ նախ. ի, յ, առ ի.
Изъима́ть, изъять բ. հ. Հանել. ի բաց առնուլ. ղրկել ի կենաց. բրել զաչս. ազատել, վրկել.
Изъиска́ніе ф. с. խոյզ, խուզտուութիւն, հետաքննուութ, հետազօտուութ.
Изъи́сканность ф. с. հետազօտուութիւն, յետամտուութ. ցոյց. արուեստակուած.
Изъи́сканный մբ. հետազօտեալ, հե-տամտեալ. արուեստակեալ.
Изъи́скатель ф. м. խուզարկու, հետա-մուտ, քննասէր. հետաքրքրող.
Изъискательный մբ. խուզղական.
Изъи́скиваніе ф. изъисканіе.
Изъи́скивать, - кать բ. հ. հետազօտել, հետամուտ լինել. խուզել, յուզել, որոնել. գտանել. բնաբրել.
Изъѣда́ніе ф. с. ուտելն ի բաղում տե-ղիս. վիրաւորելն խածուտելով.
Изъѣда́ть, -изъѣсть բ. հ. ուտել. կրծել ի բաղում տեղիս. վիրաւորել խածա-տելով. ուտել, մաշել. այրել.
Изъѣ́денный մբ. կերեալ. կրծեալ. խա-ծատեալ, գիշատեալ. այրեալ. մաշեալ.
Изъѣ́здить բ. հ. հ. գնալ երկարաւ կամ կուռաք ի բաղում տեղիս. ճան-սել, անպէտան առնել զինչ բաղում ընթացիւք.
Изъяви́тельный մբ. յայտնական, յու-ցական. - носнаклоненіе, սահմանական եղանակ (բայից).
Изъявле́ніе ф. с. յայտնուածն, յու-ցումն.

Изъя́вленный мѣ. յայտնեալ, ցուցեալ, վկայեալ։
Изъявля́ть, -вить բ. ն. ցուցանել, յայտնել, յայտ առնել, վկայել։ (առումն.
Изъязвле́ніе գ. չ. վերաւորումն, խոցո-
Изъязвле́нный мѣ. վերաւորեալ, խոցոտեալ։
Изъязвля́ть, -вить բ. ն. վերաւորել, խոցոտել (՚ի բազում պեղս)։
Изъя́нить բ. ն. պատճառել զվնաս, զկորուստ։
Изъя́нный мѣ. վնասուտ, անյաջող։
Изъя́нъ գ. ա. զեան, վնաս, կորուստ. վնասաւած ՚ի վերայ իրիք։
Изъясне́ніе գ. չ. մեկնութիւն, բացատրութիւն. լուծումն, պարզաբանումն. ֆոխ. արդարանալն, ապացուցանելն զիւր անմեղութիւն։
Изъясне́нный мѣ. մեկնեալ, բացատրեալ, պարզաբանեալ, լուծեալ. յիշեալ, առացեալ։ (բացատրիչ։
Изъяснитель, -льница գ. ա. ի. մեկնիչ,
Изъяснительный мѣ. մեկնական, մեկնողական, բացատրիչ։
Изъясня́ть, -сни́ть բ. ն. բացատրել, պարզել, մեկնել, բանալ զիմաս, լուծանել, բացայայտել. -ться բ. յ. արտայայտել զիմաս, բացատրիլ, պարզբանիլ։ (ցառութիւն։
Изъя́тіе գ. չ. բացառումն, բարձումն. բա-
Изъя́тый мѣ. ՚ի բաց բարձեալ, ՚ի բաց առեալ կամ հանեալ։
Изъя́ть հա. բ. изъимать.
Изыма́ть ֆ изъимать.
Изыска́ніе ֆ изысканіе.
Изы́сканный ֆ изысканный.
Изы́скивать ֆ изыскивать.
Изы́тіе, изъятіе գ. չ. եւանելն։
Изю́брь գ. ա. այծեամն։
Изю́мина գ. ի. հատ չամիչ։
Изю́мный мѣ. չամիչ. չամիչեայ։
Изю́мъ գ. ա. չամիչ։
Изя́щество գ. չ. գեղագանդութիւն, պատկանութիւն. կատարելութիւն, գեղեցկութիւն, պճնութիւն։
Изяществовать բ. չ. ունել զպատուականութիւն, զգեղեցկութիւն։
Изя́щно տ. գեղագանդ օրինակաւ, գեղեցիկ ինն։
Изя́щность ֆ изящество.
Изя́щный мѣ. գեղագանդ, ընտիր, պճնեալ, գեղագոյն, պատուական. համատարածեալ. -щное գ. չ. համատարածեալ կամ տպնիւ լինչ. -щныя искусства, պատկան արուեստք։
Ика́ніе գ. չ. գկրտալն։
Ика́ть, икнуть բ. չ. գկրտալ։
Икозаэ́дръ ֆ икосаэдръ.
Ико́на գ. ի. պատկեր (պբ.)։
Ико́нникъ գ. ա. վաճառող կամ նկարող պատկերաց (պբ.). եւ ֆ кіота.
Иконный мѣ. պատկերի (պբ.)։
Иконобо́рецъ գ. ա. պատկերամարտ. -борство գ. չ. պատկերամարտութիւն. -борствовать գ. չ. պատկերամարտ լինել, հերքել, չընդունել զպատկերս սրբոց. -борщина գ. ի. աղանդ պատկերամարտից։
Иконоло́гія գ. ի. պատկերաբանութիւն։
Икоио́мъ ֆ экономъ.
Икономія ֆ экономія
Иконописа́ніе ֆ иконографія
Иконопи́сецъ ֆ иконографъ. (բոց.
И'конопись գ. ի. նկար պատկերաց սրբոց.
Иконопоклоне́ніе գ. չ. պատկերապաշտութիւն։
Иконопокло́нникъ, -ница գ. ա. ի. պատկերապաշտ։
Иконоста́съ գ. ա. բազմոց, խաչկալ։
Иконочте́ніе գ. չ. պատկերապաշտութիւն։
Иконочти́тель գ. ա. պատկերապաշտ։
Ико́рка հպ. բ. икра.
Ико́рникъ ֆ икряникъ,
Ико́рный мѣ. ձկնոյ։
Икосъ ֆ ікосъ.
Икосаэ́дръ գ. ա. քառանիստ կամ քառասան դիմի (հոմին երկրաչափին)։
Ико́та գ. ի. գկրտուն։
Икра́ գ. ի. ձուկնդ, ձու ձկանց. ձամբ սբ-
թունից. ֆոխ. մեծ հատուած սառուցի։
Икри́стый мѣ. բազմաձուկնդ. հատուածամբ։
Икри́ться բ. հ. ձուս արձակել ձկանց։
Икряники գ. յ. թարախեցիք։

Икря́никъ գ. ա. ձկպագործ. կերակուր ի ձկոյ.
Икря́ника գ. է. տեսակ ինչ ձիւթոյ.
Икря́ность գ. է. բազմանձուղակ զոլն, յոր դաւթիւն ձկոյ ի ձուկն.
Икря́ный ած. յարդանձուղակ.
Икрянóй ած. նշանակեալ վասն պահոյ ղձուղակ (ածէք).
Иктúнъ ※ іктінъ.
Илéктръ գ. ա. մետաղ ինչ բաղադրածոյ.
И́лемъ գ. ա. կնձնի, պաեղն (ֆաա).
Или, иль շ. կամ.
И́листый ած. սիկաւոր, բազմասիկ.
Илiа́да գ. է. եղելական երգ Հոմերեայ.
Иллюминáція գ. է. հրագալատուիթիւն, հրագալոյց, հրագահանդէս, լուսատուիթիւն.
Иллюминóванный ած. լուսաւորեալ.
Иллюминовáть բ. ն. լուսաւորել, լուսանել զհրագունս.
Иллюминóвка գ. է. գունաւորելն զպատկերս զանազան ներկօք.
Иллюстрáція գ. է. լուսաւորուիթ, փառաւորուիթ, մեկնուիթ. փոխ. ի յայտ առնելն զիրս բնակչաց. (գոլն.
Иловáтость գ. է. սիկաւէտ, բազմասիկ
Иловáтый ած. սիկաւէտ, բազմասիկ.
Илъ գ. ա. սիկ.
Иль շ. ևս.
Имáло ※ արկանъ.
Имáніе գ. չ. ըմբռնուիմն, կալնուլն.
Имáть բ. ն. ըմբռնել, կալնուլ. ունել. ժողովել, առնուլ.
Именúнникъ, - ница գ. ա. է. տօնակատար, այր կամ կին, որոյ ե օրն անուանակոչուիթեան.
Именúнный ած. տօնախմբուիթեան, տօնի, անուանակոչուիթեան.
Имени́ны գ. է. յ. տօնախմբուիթիւն, տօն, անուանակոչուիթիւն.
Именúтель գ. ա. յարանուանող (ռուսք. հոդոպոլոց). անուանող.
Имéнительный падежъ, ուղղական հոլով.
Именúтость գ. է. մեծանուն գոլն, անուանելուիթիւն, նշանաւորուիթ, յարդուիթիւն.
Именúтый ած. մեծանուն, մեծարու, անուանի, նշանաւոր.
И́менно ն. իսկ և իսկ, յիրաւի. այսինքն, որ ե. յանուանէ.
Именный ած. անուանական. - указъ հրովարտակ առեալ ումեմն յարքայէ.
Именовáніе գ. չ. անուանելն. յորջորջումն. անուանագրուիթ, անուանակոչուիթիւն.
Именóванный ած. անուանեալ, յորջորջեալ. յիշեալ, ասացեալ. յարանուանեալ.
Именовáтель գ. ա. անուանող. յարանուանող (ռուսք. հոդոպոլոց).
Именовáть բ. ն. անուանել, անուանադրել, կոչել, յորջորջել, յիշատակել. ться բ. ե. անուանիլ, կոչիլ.
Имнъ ※ гимнъ.
Имовúтый ※ зажиточный.
Имовѣ́ріе ※ вѣроятіе.
Имовѣ́рно ※ вѣроятно.
Имовѣ́рность ※ вѣроятность.
Имовѣ́рный ※ вѣроятный.
Имперáторскій ած. կայսերական.
Имперáторъ գ. ա. կայսր, ինքնակալ.
Императри́ца գ. է. կայսրուհի.
Имперіáлъ գ. ա. իմպերիալ (ոսկի դրամ).
Имперія գ. է. կայսերուիթիւն, ինքնակալուիթիւն, բռնակալ տէրութիւն կայսերուիթեան.
Импровизáторъ գ. ա. որ առ յառիոյ վաղվաղակի առանց խորհրդոյ նուագս երգէ. յանկարծական երգոյ յարդարիչ, յանկարծախօս, առնաբան կամ բանաստեղծ առանց նախապատրաստուի.
Импровизáція գ. է. յանկարծակի նուագ. յանկարծախօսուիթիւն, բանք առ յառիոյ վաղվաղակի ասացեալք.
Импровúзировать բ. ն. յանկարծակի նուագս երգել. առ յառիոյ վաղվաղակի առանց խորհրդոյ բանս ասել, յանկարծախօսել. (ատացուած.
Имýщество գ. չ. գոյք, կայք, ինչք,
Имýщій գ. ա. (էի) հարուստ, ընչաւէտ.
Имѣ́ніе գ. չ. բարիք, ինչք, կայք, գոյք.
Имѣ́ть բ. ն. ունել. տիրել, իշխել.
Имѣ́ться բ. ևդ. անդ. լինիլ, գտանիլ.
И́мя գ. չ. անուն, կոչումն. հանգաւ.

վառ.ք։
Имянинникъ * именинникъ.
Имянинный * именинный.
Имянины * именины.
И'мянно, -ный * именно, -ный.
Имярекъ գ. ա. այս անուն, այն ինչ։
Ина'кій տ. այլազգ, այլ, այլ տեսակ։
Ина'ко, -ково * иначе.
Ина'мо տ. (եղ) այլուր, յայլուստ վայրէ։
Иначе տ. այլազգ, այլազգաբար։
Ина'чить բ. ն. այլայլել, փոխոխել։
Инби'рный ած. կռնապղպեղի, պատրաստեալ 'ի կռնապղպեղէ։
Инби'рь գ. ա. կռնապղպեղ։ (նաւորի։
Инвали'дный ած. վէր" խեղ և ծեր զե-
Инвали'дъ գ. ա. զինուոր խեղ կամ ծեր, զինուոր չծառայող 'ի պատճառս ծերութեան կամ խեղութեան։
Инвента'рь, -рій գ. ա. ցուցակ ընչից. դիր, կտակ վաճառաց։
Инвеститу'ра գ. է. տուչութիւն սէրուեր, հնօրհնէն զվճակ, տուչութիւն կալուածոց 'ի ձեռս ուրուք։ (հաւ։
Инде'йка նպ. - деечка գ. է. էգ հնդկա-
Инде'йскій пѣтухъ, արու հնդկահաւ։
Инде'нчій ած. պատ" կամ յատ" հնդկահաւու։
Индивидуа'льно տ. առանձինն, մի քան միոջէ, ըստ առանձնական կերպարանացն, առանձինն սեպհականութեամբ։
Индивидуа'льность գ. է. առանձինն սեպհականութիւն, առանձնական կերպարանք. առանձինն լինել. սեպհական անձն. անբաժանականութիւն։
Индивидуа'льный ած. առանձինն, առանձնական, անբաժան, իւրաքանչիւր, սեպհական։
Индивій * ендивій.
Индивѣть բ. չ. ծածկիլ եղեմամբ։
Индиго, -дигъ գ. ա. լեզակ. լեզակագոյն։
Инди'ктъ գ. ա. ընդիկտիոն (ՃՂգ հնգետասան ամաց)։
Индоссеме'нтъ գ. ա. գրուած 'ի յետս կողմն թղթոյն, փոխանցումն կամ շնորհան գրաւոյ։
Индосе'нтъ գ. ա. որ փոխանցէ զգրաւն կամ զրկ զանուն իւր 'ի յետակողմն գրաւոյն։
Индульге'нція գ. է. շնորհք, քաւութիւն. թողութիւն կամ ներողութիւն մեղաց տուեալ յեկեղեցւոյ կամ 'ի քահանայապետէ հռովմայ։
Индѣ տ. այլուր, 'ի մեւսումն։
Индѣйка * индейка.
Индюкъ գ. ա. արու հնդկահաւ։
Индю'шка * индейка.
Ипей գ. ա. եղեամն։
Ипе'рція գ. է. անդորձութիւն. դադարումն։
Инжене'рный ած. ինժեներ բառին։
Инженерскій ած. պատկանեալ կամ յակ" հարտարարուեստից (դպրոցի)։
Инженерство գ. չ. հարտարարուեստութիւն (դպրոցի)։
Инжене'ръ գ. ա. հարտարարուեստ, մեքենայարուեստ (դպրոցի)։
Инжиръ գ. ա. թուզ. թզենի։
Инквизи'торъ գ. ա. վերակացու ատենից քննութեան հերետիկոսաց. սրբաքննին։
Инквизиціо'нный ած. սրբաքննութեան։
Инквизи'ція գ. է. քննութիւն, ատեան քննութեան. քննութիւն հերետիկոսաց, սրբաքննութիւն։
Инкогнито տ. յանծանօթս, զանխտրաբար. ծպտեալ, այլակերպեալ, յայլակերպս։
Иновѣрный ած. այլակերպ, այլաձև։
Иновѣрецъ, - рка գ. ա. է. այլահաւատ, այլադաւան, այլակրօն։ (նուէ։
Иновѣріе գ. չ. այլադաւանութիւն, այլակրօնութիւն։
Иновѣрный ած. այլահաւատ, այլադաւան, այլակրօն։
Иновѣрческій ած. այլադաւանական։
Иногда' տ. երբեմն, մերթ։
Иногоро'децъ. գ. ա. այլաբարբարոս, ևկաւոր. օտարական։ (քացի։
Иногоро'дный ած. այլ քաղաքի, այլքաղաքացի։
Иноземецъ գ. ա. տարաշխարհիկ. այլազգի, օտարազգի։ (հիկ։
Иноземный ած. օտարական, տարաշխարհիկ։
Иноземство գ. չ. տարաշխարհիկ գոլն։
Иноземческій ած. պատ" կամ յատ" օտարականաց, այլազգեաց։
Иозначе'ніе գ. չ. այլանշանակութիւն։
Иознача'щій ած. այլանշան։
Иной * иный.

Иноме́нный ած. այլանուն. (ձին.
Иокиня ֆ. ե. միանձնուհի, կին միան-
Иокта́во, ութածալ.
Иокъ ֆ. ա. միանձն, աբեղայ.
Иномы́сленный ած. այլախոհ.
Иноо́бразный ած. այլաձև, այլակերպ, այլօրինակ. (գի, օտարատեսակ.
Иноплеме́нникъ, - ница ֆ. ա. ե. այլազգի.
Иноплеме́нный ած. այլազգի, այլատեսակ.
Инородецъ ա иноплеменникъ.
Иноро́дный ա иноплеменный.
Иносказа́ніе ֆ. է. այլաբանութիւն, այլաբանայութիւն, այլախոհ բան. առակ. նմանութիւն.
Иносказа́тельно տ. այլաբանօրէն, այլախոհ բանիւք, առակօք.
Иносказа́тельность ֆ. ե. այլաբանութիւն. առակաւոր բան, առակ, այլաբանայութիւն, այլախոհութիւն. (առակաւոր.
Иносказа́тельный ած. այլաբանական,
Иностра́нецъ, - ранка ֆ. ա. ե. օտարական, օտար, այլազգի, եկ, նժդեհ.
Иностра́нный ած. օտարերկրեայ, օտար տէրութեան. օտարական.
Инохо́децъ ֆ. ա. երիվար ընթացող ըստ նշանակութեան ներքոյ յիշեալ բառի. (Երդայ).
И́ноходь ֆ. ե. տեսակ լինչ ընթացից ձիոյ, յորում զերկուս ոտս միոյ կողմանն ի միասին շարժէ (Երդայ մանգալը)
Иноцвѣ́тный ած. այլագոյն, այլերանգ.
И́ноческій ած. միանձնական, աբեղայական.
Иночество ֆ. է. միանձնութիւն, նզրանձնութիւն, աբեղայութիւն.
Иночествовать ք. է. միանձնանալ, նզրանձնանալ.
Ино́чимъ (հին) ա пасынокъ.
Иноязы́чникъ ֆ. ա. (եվ) այլալեզու, խուժադուժ, օտարալեզու. այլազգի.
Иноязы́чный ած. այլալեզու. այլազգի. յօտար լեզուէ առեալ. (տեսչական.
Инспе́кторскій ած. վերատեսչի, վերատեսչական.
Инспе́кторство ֆ. է. վերատեսչութիւն.
Инспе́кторша ֆ. ե. կին վերատեսչի.
Инспе́кторъ ֆ. ա. վերատեսուչ.
Инспектри́са ֆ. ե. կին վերատեսուչ.
Инста́нція ֆ. ե. ատեանն կամ դատակարգութիւն ատենական տեղեաց. ատեանն առ ատեանն ատենադրութիւն ատենական տեղեաց կամ անձանց.
Инстѝнктный ած. վերջ բնական ազդման, ձգտման կամ շարժման.
Инстѝнктъ ֆ. ա. բնական ազդումն, ձգտումն. ազդումն բնութեան, բնական շարժումն. բնածին բարք.
Институ́тка ֆ. ե. օրիորդ որ ուսանի կամ ուսեալ է յինստիտուտի.
Институ́тскій ած. ինստիտուտի.
Институ́тъ ֆ. ա. ինստիտուտ, ուսումնարան միջնի կարգի.
Инструкція ֆ. ե. պատուէր, հրաման. կանոն, խրատ.
Инструмента́льный ած. գործեայ, գործական. ի ձեռն նուագարանաց (երաժշտական).
Инструментъ ֆ. ա. գործի, գործիք.
Интегра́лъ ֆ. ա. ամբողջ, ամբողջական (թիւ). - льный ած. վերջ ամբողջական թուոյ.
Интенда́нтскій ած. ինտենդանտի.
Интенда́нтство ֆ. է. ինտենդանտութիւն.
Интенда́нтъ ֆ. ա. ինտենդանտ.
Интерва́лъ ֆ. ա. անջրպետութիւն ի միջ գնդոց զօրաց.
Интереса́нтъ, - тка ֆ. ա. ե. շահասէր, օգտածարութիւ, որ զանձինն և զեղ խնդրէ.
Интере́сно տ. ա занимательно.
Интересность ա занимательность.
Интере́сный ած. յանկուցիչ, զարմացուցիչ, սքանչելի. արժանի տեսութեան կամ լսելոյ. շահաւոր, օգտաւէտ.
Интересова́ть ք. ն. գործանորդ, կցորդ առնել, յանկուցանել, յուզել զսիրտ. - ться ք. ի. զուարդ, կամ հաղորդ լինել, ցանկալ, վասն յանձին ունել.
Интере́съ ֆ. ա. օգուտ, շահ. անձինշահ. շահասիրութիւն. զուարդութիւն. ցանկութիւն.
Интермедія ֆ. ե. միջանկեալ խաղակութիւն. արուաքին գործ լինչ ընդ միջ գլխաւոր մասանց թատրոնական տեսլեանն կատարեալ.
Интерну́нцій ֆ. ա. նուիրակ. վոխանորդ

պատգամաւորի պաշտօն։ (նաւագնդաց։
И'нтрепиль գ. ա. տապարաձև գործի
Интри'га գ. կ. խորամանկութիւն, հնարք գաղտնի գործոյ. անկուած, ինչ իւն. գաղտնի վարմունք սիրահարելոց։
Интрига'нтъ, - нтка գ. ա. կ. գաղտնիքը նար, նենգամիտ. մէջամուխ յամենայնի խառնակիչ, խռովայոյզ։
Интригова'ть բ. է. յարուցանել զխռովութիւն, զկռիւ. մէջամուխ լինել. գործել կամ առնել ինչ ընդեմ ուրուք։
И'пуда, - ды, - дъ տ. պղտոր։
Инфантери'стъ գ. ա. զինուոր հետեւակ կամ առնական։
Инфантерія գ. կ. հետեւակախումբ, հետեւակագունդ, հետեւակ զօրք։
Инфле'ксія գ. կ. խոտորումն, թեկուզումն հառաչելոյ։
Инфузо'ріи գ. ա. յ. ջրածիններ, ջրածին զեռունք, մանր մանր որդունք ի ջուրս ծնեալք որ մանրադիտաւն երեւին։
Иный ած. այլ, միւս, ումն, որ։
Ина'тка գ. կ. ծռամտութիւն։
Инекакуа'нна գ. կ. գաժան արմատ, բոյ զելեան մաղձագին, վնասեցուցիչ արմատ։
Иподіа'конъ ս уподіаконъ.
Иностасъ ս упостасъ.
Ипотенуза ս гипотенуза.
Ипохо'ндрикъ գ. ա. կարաւանդատ, ա խտանդանոց. տրտում, տխուր։
Ипохондри'ческій ած. ախտագին, կարաւանդիոյ, ախտագնաց (ախ)։
Ипохо'ндрія գ. կ. կարաւանդ, ախտ կարաւանդիոյ, արուագութիւն, ախտագին տխրութիւն, նեղսրտութիւն։
Ирга գ. կ. հան, (ծառ և պտուղ)։
Ирида ս Ирь. (նոյագիւտ։
Иридій, - дъ գ. ա. իրիդիան, մետաղ լինի
Ирмоло'гій գ. ա. գիրք նախերգանաց հաղնեցուցիչ։ (գումեան։
Ирмо'съ գ. ա. (է) նախերգանք հագնեցուցիչ։
Иронда ս геронда.
Ирой ս герой. (պաղ)
Ирои - комическій ած. դիւցազնակատակ։
Иро'йство ս геройство.
Иронн'чески տ. հեգնութեամբ, հեգնաբար։
Иронический ած. հեգնական, հեգնուտ։
Иро'нія գ. կ. հեգնութիւն։
Иррадіація գ. կ. ճառագայթում, արձակումն ճառագայթից։ (կոխ։
Ирраціона'льный ած. անբանաւոր (ինչ, անկարգ, տարակարգ։ (պաշպ)։
Иррига'ція գ. կ. ոռոգում, ոռոգանել
Ирха գ. կ. խաղաղ. - ховый ած. խաղաղական, խաղաղիկ։
Ирь գ. կ. շուշան, - еппяя, հերիկ։
Искажа'тель գ. ա. խանգարող, աւերող աղաւաղող. խեղող. ներքինացուցանող։
Искажа'ть, - казить բ. ն. աւերել, վնասել. խանգարել. խեղել. ներքինացուցանել։
Искаже'ніе գ. չ. խանգարում, աղաւաղում. խեղում. ներքինացուցանելն։
Искаже'нный ած. խանգարեալ, աղաւաղեալ. խեղեալ. ներքինացուցեալ։
Иска'лывать, - колоть բ. ն. ծակել ի բաղում տեղիս. ճեղքել, շերտել։
Иска'ніе գ. չ. որոնում, խուզում. խոյզ, խուզողութիւն, խնդիր։
И'сканный ած. որոնեալ, խուզեալ։
Иска'панный ած. կաթեցուցեալ։
Иска'пать բ. չ. իւ. (է) կաթիլ։
Иска'пать բ. ն. իւ. (է) կաթեցուցանել. ծորել. կաչակել. ցայտել, աղտեղել կաթիլով։
Иска'пываніе գ. չ. ս выкапываніе. հանբրելն, փորելն ի բաղում տեղիս։
Иска'пывать, - копать բ. ն. ս выкапывать, հանբրել, պեղել ի բաղում տեղիս
Иска'тель, - льница գ. ա. խնդրող, որնող, հետամուտ, խուզարկու, խնդրակ։
Иска'тельность գ. կ. հետամտութ, թեկնածու, որնող գոյն։
Иска'тельный ած. հետամուտ, որնող։
Иска'тельство գ. չ. հետամտութիւն, խուզարկութիւն, մեքենայք։
Иска'ть բ. ն. որոնել, խնդրել, յուզել, խուզել, հետապնտել, ի խնդիր ելանել. թեկնածել։
Иски'дывать, - дать, - кинуть ս выкидывать.
Искле'вывать, - вать բ. ն. կտցահարելով

վերաւորել, խոցոտել։
Исключа́ть, - чить է. ն. 'ի բաց հանել կամ առնուլ. 'ի բաց բառնալ. մերժել, հանել. - ться է. ն. 'ի բաց հանիլ. ելանիլ։
Исключа́я տ. բաց'ի, 'ի բաց առեալ։
Исключе́ніе գ. չ. 'ի բաց հանումն, 'ի բաց բարձումն. բացառումն. 'ի բաց։
Исключе́нный ած. հանեալ, բացառեալ, 'ի բաց բարձեալ, կամ մերժեալ։
Исключи́тельно տ. բացբարձմամբ. առանձնաբար. մերժելով, մի միայն, յատկապէս։
Исключи́тельность գ. ի առանձին դոլն, բացառութիւն, զանազանութիւն։
Исключительный ած. առանձին, բացառական, աղաւ յընդհանուր կանոնէ։
Исключи́ть հա. է. исключать. 'ի բաց առնուլ. զանազանել, գերազանցել. հանել, արտաքս ձգել։
Исковáть ф выковывать.
Исковéрканіе գ. չ. աղճատումն, եղծանելն, խանդարումն. խառնուածն։
Исковéрканный ած. աղճատեալ, խանգարեալ, խառնեալ, շինծուած. ծռեալ, կորացուցեալ. բեկեալ։
Исковéркивать, - кать է. ն. կորացուցանել, ծռել, ծալել 'ի բազում տեղիս. խանդարել. բեկանել. (կան։
Исковыи ած. պահանջոյ, պահանջողա-
Исковы́ривать, - рять է. ն. փորել, ծակել 'ի բազում տեղիս։ (բեկանել։
Исколáчивать, - лотить է. ն. Հեղքել,
Исколóть հա. է. искалывать.
Исколóченный ած. Հեղքեալ, բեկեալ, ջարդեալ. ծեծեալ. (բեալ։
Искóмый ած. խնդրելի, որոնելի. խնդ-
Иконы́ տ. 'ի սկզբանէ, 'ի սկզբան։
Ископáемое գ. չ. հանք, հանքանիւթ. բրածոյ. (նեալ, հանքայինն
Ископáемый ած. բրածոյ. բրնելով հա-
Ископáніе գ. չ. բրումն, փորումն։
Искóпанный ած. բրեալ, փորեալ։
Ископáть հա. է. искапывать.
Ископтúть ф коптить.
Искорене́ніе գ. չ. խլումն յարմատոյ, արմատախիլ առնելն, կորզելն, քանդելն։
Искорене́нный ած. խլեալ յարմատոյ, արմատախիլ առեալ, քանդեալ, կորզեալ. բնաջինջ արարեալ։
Искорени́тель գ. ա. արմատախիլ առնող, 'ի բաց հանող. բնաջինջ առնող, սպառող. ջնջող, կործանիչ։
Искорени́ть, - нить է. ն. արմատախիլ առնել, խլել յարմատոյ, ջնջել, բնաջինջ առնել, կործանել. - ться է. ն. արմատախիլ կամ բնաջինջ լինիլ։
Искоро́бить է. ն. կորացուցանել։
Искоро́бленный ած. կորացուցեալ։
И'скоса տ. առ 'ի շեղ, կողմնակի. ընդակառակ։ (յատուկ։
Искоси́ть է. ն. հա. ծռել. հնձել սինչ
Иско́шенный ած. ծռեալ, հնձեալ սինչ 'ի սպառ։
Искра գ. չ. կայծ. նշան. հետք։
Искра́нвать, - ропть է. ն. ձևել։
И'скренній ած. մաքրիմ, արտակից, անկեղծ, հաւատարիմ։
И'скренно, - нне տ. մաքրամաքուր, անկեղծաբար. անկեղծօրէն, պարզմտութե։
И'скренность գ. չ. մաքրմտութիւն, անկեղծութիւն, աննենգութիւն։
Искри́вина ф изгибина.
Искривле́ніе գ. չ. ծռումն, կորացուցումն։
Искривле́нный ած. ծռեալ, կորացուցեալ, թիւրեալ։
Искривля́ть, - вить է. ն. ծռել, կորացուցանել, թիւրել, - ться է. չ. ծռիլ, կորանալ, ծռմռիլ։
И'скристый ած. կայծարձակ, բազմակայծ։
Искриться է. հ. արձակել զկայծս, կայծարձակ լինել. պղպջակիլ (ասի գործեցոյ)։
Искро́енный ած. ձևեալ։
Искроить հա. է. искра́нвать.
Искромёръ գ. ա. կայծաչափ։ (տեղիս։
Искропа́ть է. ն. հա. կարել 'ի բազում
Искро́шеніе, - рашиваніе գ. չ. բրդելն, մանրելն, փշրելն։ (փշրեալ։
Искро́шенный ած. բրդեալ, մանրեալ,
Искрошúть հա. է. крошить.
Искря́къ գ. ա. կայծարար։
Искрѣть է. չ. պղպջակիլ (ասի գործեցոյ)
Искупа́ніе գ. չ. գնելն Հարկաւոր իրաց։

Искупа́ть, - пить б. н. թաւիլ, ազատել, փրկել. գնել զամենայն հարկատուր իրս։
Искупи́тель, - ница գ. ա. ի. փրկիչ, ազատիչ, ազատարար, փրկարար։
Искупле́ніе գ. հ. փրկութիւն, ազատութիւն, փրկագործութիւն, ազատութիւն գերեաց, գերեհանութիւն։
Искупи́ленникъ, - ница գ. ա. ի. այր կամ կին հանեալ, ազատեալ ՚ի գերուէ։
Искупля́ть տ искупать.
Искупно՛ մ. (եւ) փրկանք, գին փրկանաց։
Искуса́ть ի. բ. искусывать.
Искуси́тель գ. ա. փորձիչ, քանսարկու։
Искуси́тельный ած. պատրուղական, փորձական։
Искуси́ть ի. բ. искушать. (տակ։
Искусникъ, - ница գ. ա. ի. հմուտ, գիտուն։
Искусно տ. հմուտ թեամբ, հարտարութ, հնարիւք. յաջողակս։
Искусность գ. ի. հարտար, հմուտ գոլն։
Искусный ած. հարտար, հմուտ, վարժ, ներկուտ, ներհուն, հնարագէտ, յաջողակ։
Искусство գ. հ. արուեստ, գիտութիւն. հարտարութիւն, հնարք. հմուտութիւն, վարժութիւն, յաջողակութիւն։
Искусственно տ. արհեստիւ։
Искусственность գ. ի. արուեստականութիւն։
Искусственный ած. արուեստական։
Искусъ գ. ա. փորձ, փորձառութիւն։
Искуси́вать, - сать բ. ն. խածատել ՚ի բազում տեղիս։
Искуша́ть, кусить բ. ն. փորձել, քննել -ться բ. յ. իմանալ, տեղեկանալ փորձով, բ. ի. փորձիլ։
Искуше́ніе գ. հ. փորձուէ. փորձանք. փորձառութիւն։
Искуше́нный ած. փորձեալ։
Искъ գ. ա. պահանջ, պահանջում, պահանջողութիւն։
Исламизмъ, исламъ գ. ա. հաւատ, օրէնք (Մահմետիանոց)։ (ազգատեալ։
Испа́костить բ. ն. աւերել, ապականել։
Испа́кощенный ած. աղտեղեալ, ապականեալ։
Испаре́ніе գ. հ. ցնդումն (շոգեաց), արտաշնչումն մարմնոյ, քրտունք։ (շոգի։
Испаре́нный ած. ցնդեալ, լուծեալ ՚ի շոգի, քրտնեցուցանել։
Испа́ривать բ. ն. ցնդել, լուծանել ՚ի շոգի, քրտնեցուցանել։
Испа́рина գ. ի. քրտունք, արտաշնչութիւն մարմնոյ. - рный ած. քրտնաց։
Испари́тельный ած. ցնդողական, լուծիչ, ցնդիչ ՚ի շոգի։
Испаря́емость գ. ի. ցնդողականութիւն։
Испаря́ть, - рить բ. ն. ցնդել ՚ի շոգի։
Испаря́ться, риться բ. յ. ցնդիլ, լուծանիլ ՚ի շոգի։ (ՁԻն։
Испаха́ть բ. ն. հերկել, մշակել (Բոլորո-
Испа́чканный ած. աղտեղեալ, ապականեալ։
Испа́чканіе բ. հ. աղտեղումն։
Испа́чкивать, - кать բ. ն. աղտեղել, ապականել (Բոլորովին։
Испека́ть, - печь բ. ն. թխել. խորովել։
Испепеля́ть, - лить բ. ն. դարձուցանել ՚ի մոխիր։
Исперва տ. (եւ) տ сначала.
Испестре́нный տ испещренный.
Испестри́ть ի. բ. испещрять.
Испече́ніе գ. հ. թխումն. խորովումն։
Испече́нный ած. թխեալ. խորովեալ։
Испечь ի. բ. печь и испекать.
Испещре́ніе գ. հ. երփնագունելն, նկարակերտութիւն։
Испещре́нный ած. նկարակերտ, երփնագունեալ, երփնաղարդեալ, երփնազարդ, երփն երփն։
Испещря́ть, - пестрить բ. ն. նկարակերտել, երփնագեղել, զարդարել զնագան գունով։
Испива́ть տ выпивать. (թոլիլ։
Испи́ливать, - лить բ. ն. աղօցել (Բոլո-
Испи́санный ած. գրեալ բոլորովին։
Испи́сывать, - сать բ. ն. լնուլ գրուածս. գծագրել, նկարագրել։
Испи́ть ի. բ. испивать. (քով։
Исплева́ть բ. ն. թքոտել, աղտեղել թքո-

Исплета́ть, - плесть Б. Н. Հիւսել. (Եմ) կապել. Հիւսել. յօրինել։
Исплете́нный Ж. Հիւսեալ. կապեալ. յօրինեալ։
Исповѣда́льщикъ ᵠ исповѣдникъ.
Исповѣда́льня Ф. Խոստովանարան։
Исповѣда́ніе Ф. Հ. ԽոստովանուԹիւն. դաւանուԹիւն. խոստովանեցուցանել։
Исповѣ́данный Ж. Խոստովանեալ. դաւանեալ. յայտնեալ։
Исповѣ́датель Ф. М. Խոստովանող. խոստովանահայր։
Исповѣ́дать Гл. Б. исповѣдовать.
Исповѣ́дная ᵠ исповѣдальня.
Исповѣ́дникъ, - ница Ф. М. Ж. Վկայ, խոստովանող։ (Խոստովանողք։
Исповѣ́дническій, - ничій Ж. Վկայի.
Исповѣ́дный Ж. Խոստովանական։
Исповѣ́довать, - вѣдать Б. Н. (Եմ) խոստովանիլ, խոստովան լինել. Հաւատալ. դաւանիլ. յայտնել, խոստովանել ըստ մեղս. խոստովանեցուցանել։ - ться Б. Յ. (Եմ) վաճառականել, գումարտանել. խոստովանիլ։
Исповѣ́дывать, - дать ᵠ исповѣдовать
Исповѣ́дываться ᵠ исповѣдоваться.
И'сповѣдь Ф. Ж. խոստովանուԹիւն։
Испо́дникъ Ф. М. երկանաքար ներքին։
Испо́дница Ф. Ж. վարտիք։
Испо́дній Ж. Ներքին, ստորին։
И'сподоваль Ѕ. ասկաւ առ ասկաւ, տակաւ առ տակաւ։
Исподтишка́ Ѕ. գաղտ, ՚ի ծածուկ։
Испо́дъ Ф. М. ստոր. ներքին մասն, ներքին կողմն, ունջ.
Испола́ть Ղլ. խնդամ. (նեամն։
Исполи́нскій Ж. Հսկայական, սիւտա-
Испо́линъ Ф. М. Հսկայ, վիԹխարի, յաղԹամանդամ։
Исполне́ніе Ф. Հ. կատարումն, լրումն. գործադրուԹիւն։
Испо́лненный Ж. Լցուցեալ. լի, կատարեալ։
Исполни́тель, - ница Ф. М. Ж. կատարիչ, կատարող, գործադիր, լցուցիչ։
Исполни́тельный Ж. կատարողական, գործադրական։
Исполня́емый Ж. կատարելի, դիւրին ՚ի կատարել։
Исполня́ть, - нить Б. Н. լցուցանել, լնուլ. կատարել, ՚ի յանդ հանել, ՚ի գործ դնել. առնել. - ться Б. Յ. լնուլ, լցեալ լինիլ. լրանալ, կատարիլ։
Исполня́ющій Ж. կատարող, կատարիչ. լցուցիչ։
Испоро́тый Ж. քակտեալ (Ղ)։
Испоро́ть Б. Н. Ղ. քանդել, քակտել ղկարն (՚ի բաղամ պեղ ին)։
Испо́ртить Ղ. Б. портить.
Испо́ртиться Ղ. Б. портиться.
Испо́рченный Ж. աւերեալ, խանդաբեալ, եղծեալ, յոռացուցեալ։
Испра́ва ᵠ исправленіе. (վարիչ։
Исправи́тель Ф. М. ուղղիչ, կատարիչ.
Исправи́тельный Ж. ուղղուԹեան։
Испра́вить Ղ. Б. исправлять.
Испра́виться Ղ. Б. исправляться.
Исправле́ніе Ф. Հ. ուղղումն, ուղղելն. ողջմԹիւն. կատարումն, վարումն։
Исправле́нный Ж. ուղղեալ, յարդարեալ, ՚ի կարգի եդեալ. կատարեալ, վարեալ։
Исправля́ть, -вить Б. Н. ուղղել, բարեկարգել, յարմարել, յարդարել. նորոգել. լցուցանել. կատարել, վարել. - ться Б. Յ. ուղղիլ։
Исправля́ющій Ж. ուղղիչ, բարեկարգիչ կատարիչ, կատարող, վարիչ, լցուցիչ։
Испра́вникъ Ф. М. ոստիկան։ (տիկանիք։
Испра́вничій Ж. պատ" կամ յատ" ոստ"
Испра́вно Ѕ. Ճշդիւ, Ճշդապէս, Ճշդութ. անվԹար։ (նմանուԹ.
Испра́вность Ф. Հ. ՃշդուԹիւն, ուղղուԹ.
Испра́вный Ж. Ճիշդ, Ճշգրիտ, անվԹար. հաւատացեալ. ուղիղ. անվնաս.
Испражне́ніе Ф. Հ. դատարկումն. կղղումն. կղկղանք.
Испражне́нный Ж. դատարկեալ, կղկղեալ. վարեալ արտաքս (առ կղկղանաց)։
Испражня́ть, - разднить Б. Н. դատարկել, կղկղել. - ться Б. Յ. դատարկիլ. վարել արտաքս կղկղանս, արտաքս ելանել։

Испраздне́ніе ғ. չ. դատարկումն։
Испраздне́нный մծ. դատարկեալ։
Испразднѝтель գ. ա. դատարկող։
Испразднѧ́ть, - нить բ. ն. դատարկել. (էի) խափանել. - ться բ. յ. (էի) խափանիլ, ունայնանալ, ոչնչանալ։
Испра́шиваніе գ. չ. խնդրանօք ստանալն. խնդրելն։
Испра́шивать, - росить բ. ն. խնդրել. հայցել, խնդրանօք ստանալ։
Испро́бовать ш испытать. (պալիչ։
Испроверга́тель գ. ա. կործանիչ, տապալիչ, կործանող. քանդիչ. փոխ։
Испроверга́ть, - гнуть բ. ն. տապալել, կործանել. քանդել. փոխ։
Испрове́ргнутый մծ. կործանեալ, տապալեալ. (պալումն։
Испрове́ржéніе գ. չ. կործանումն, տապալումն։
Испрове́рженный մծ. կործանեալ, քանդեալ, տապալեալ։
Испроси́ть հա. բ. испрашивать,
Испроще́ніе գ. չ. ш испрашиваніе.
Испро́щенный մծ. ստացեալ խնդրանօք. Հարցեալ. (տեղիս
Испрыскать բ. ն. հա. սրսկել ’ի բաղում
Испуга́ніе բ. չ. երկեցուցումն, ահա բեկ առնելն, պակուցումն։
Испу́ганный մծ. երկեցուցեալ, զահի Հարեալ, ահարեկ արարեալ, կամ եղեալ, պակուցեալ։
Испуга́ть, - ться հա. բ. пугать, - ться.
Испу́гъ գ. ա. երկիւղ, ահ, արհաւրիք. ահաւիսք։ (բուրումն։
Испуска́ніе գ. չ. արձակումն, Հանումն.
Испуска́ть, -стить բ. ն. արձակել, Հանել, շնչել, բուրել։
Испыта́ніе գ. չ. փորձումն. փորձ, փորձառութիւն. քննութիւն, Հարցափորձութիւն։
Испы́танный մծ. փորձեալ, փորձ առեալ. Հայցափորձեալ։
Испыта́тель գ. ա. փորձիչ, ընտիչ, Հետազօտ, քննիչ, Հայցափորձիչ։
Испыта́тельный մծ. փորձական, փորձառական. քննական։
Испыта́ть հա. բ. испытывать.
Испыту́ющій մծ. փորձող, Հետաքննիչն, խնդրակ, քննասէր։
Испы́тывать, - тать բ. ն. փորձել, առնել զիւորձ. քննել, Հետազօտել. առաջ դնել, խնդրել, առնուլ զձաշակ. կրել, Համբերել, տանել. - ться բ. ն. փորձիլ, փորձառել լինիլ։ (տեղիս։
Испя́тнанный մծ. բծաւորեալ ’ի բաղում
Испятна́ть բ. ն. հա. բծաւորել, բծոտել։
Иссо́пъ գ. ա. զոպոյ, ծռմռկին։
Истаева́ть, - та́ять բ. չ. Հալել, լուծանիլ. Հիւծիլ, ծլորիլ, մաշիլ։
Ита́птываніе բ. չ. տանտակոխ, կամ կոխան առնել, ընդոստնելն։
Ита́птыва́ть, - топтать բ. ն. կոխան առնել, առ ոտն կոխել, ընդոստնել. մաշել, պատառոտել (պ’էշէի)։
Ита́сканный մծ. մաշեալ, Հնացուցեալ (Հաղբէյ կամ Հշէի)։
Ита́скиваніе, - каніе գ. չ. մաշումն, Հնացուցումն (Հաղբ. Հշէկոց)։
Ита́скивать, - кать բ. ն. մաշել, Հնացուցանել, պատառոտել (պ’Հաղբ. պ’Հշէի)։
Ита́чивать, - точить բ. ն. ընդ երկար կամ յաճախ սրելով մաշել զնշ։
Ита́яніе ш истаеваніе.
Ита́ять հա. բ. истаевать. (բումն։
Истека́ніе գ. չ. Հոսումն, բղխումն. ծորումն. անցանել։ (կիւ.
Истека́ть, - течь բ. չ. բղխել, Հոսել, ծորիլ. անցանել։
Истереби́ть բ. ն. քարշել, ձգձգել, գերել։
Истере́ть հա. բ. истирать.
Истерза́ніе գ. չ. պատառոտումն, պատառումն, գիշատումն։
Истéрзанный մծ. պատառեալ, պատառոտեալ, գիշատեալ։
Истерза́ть բ. ն. հա. պատառել, պատառոտել. (’ի բազում ծառայս). գիշատել։
Истерза́ться բ. յ. հա. փոխ. տանջիլ, չարչարիլ։
Истéрка գ. ի. սիրտ արդանդի, Թաղկացուցիչ ախտ ինչ կանանց։
Истери́ческій մծ. պատ՚ Թաղկացուցիչ ախտի կանանց։ (բումն։
Истéртый մծ. լեռեալ, փշրեալ (բուր
Истéря գ. ի. կորուստ. ծախք։
Истеря́ніе գ. չ. ծախումն. կորուստանելն։
Истéранный մծ. կորուսեալ. ծախեալ։
Истеря́ть բ. ն. հա. կորուստանել. ծախել. - ться բ. յ. կրնչիլ, կորուսեալ, կամ

ծախել յինել։
Истеса́ніе, - сываніе ф. с. տաշումն։
Истёсанный մծ. տաշեալ։
Истёсы ф. с. յ. (եղ) երիկամունք. մէջք։
Истёсывать, - сать բ. ն. տաշել։
Истецъ ф. ա. դատախազ, պահանջող։
Истеченіе ф. с. հոսումն, բղխումն. ելք. դուրս գալն. ընթացք, գնացք։
Истечь իւ. բ. истекать. (առաջ։
И'стина ф. ի. Աշխարհաւթիւն. ատենդութիւն։
И'стинно տ. Աշխարհաւ, Աշխարհատպէս, արդար և, այո։
И'стинность ж справедливость.
И'стинный մծ. Աշխարհաւ, անսուտ, ատենդ, հաւատով, Աշխրհաւ, իսկ։
Истира́ть, - ретъ բ. ն. օծանել, ծախել, ապառել օծանելով. լեսուլ, փշրել, քերել. շինելով եղծանել, բնաջնջել դինել։
Истиска́ть բ. ն. իւ. սեղմելով Ջնջել կամ ՚ի բաղում տեղիս։
Исткáніе ф. с. ատամնանկումն, հիւանդութիւն. հիւանդած, գործուած։
Исткáнный մծ. ատամնանկեալ, նիւ. թեալ, հիւանդ։ պականիլին։
Истлѣва́ніе ф. с. փտումն, նեխումն. ա.
Истлѣва́ть, - лѣть բ. с. ապականիլ, նեխել, փտիլ։
Истлѣ́ніе ф. с. ապականութիւն, փտութիւն, նեխութիւն. (նեխի։
Истлѣ́нный մծ. ապականացու, եղծա.
Исто́къ ф. ա. գետաբերան, աղբերակն։
Истолкова́ніе ф. с. մեկնումն, բացատրութիւն. բացատրութիւն, մեկնութիւն։
Истолкова́нный մծ. բացատրեալ, մեկնեալ։ (բիչ, մեկնիչ։
Истолкова́тель, - ница ф. ի. բացատ.
Истолко́вывать, - ковать բ. ն. բացատրել, մեկնել, պարզաբանել։
Истолочь իւ. բ. толочь. լեսուլ (ցանխանի)։
Истолче́ніе ф. с. լեսումն, փշրումն։
Истолче́нный մծ. լեսեալ։
Истомле́ніе ф. с. աշխատութիւն, խանգութիւն, վաստակ. (վաստակեալ։
Истомле́нный մծ. աշխատեալ, խոնջեալ,
Истомля́ть, - мить բ. ն. աշխատ առնել, վաստակեցուցանել, խոնջեցուցանել. նեղել, պարտաւորեցուցանել, ձանձրոյթ պատճառել. - ться բ. յ. վաստակիլ, խոնջել, նեղիլ։
Истомúть իւ изнурить. (նալ։
Истопча́ть բ. с. իւ. նրբանալ, բարակ.
Истончённый մծ. նրբացուցեալ, բարակացուցեալ։
Истопи́ть իւ. բ. топить. լուացանել բղխարանն. հալել լուծանել. ջրահեղձ առնել. - ться բ. յ. իւ. հալել, լուծանիլ. վառիլ. ընկղմիլ, հեղձնալ։
Исто́пка ж истопленіе.
Истопле́ніе ф. с. վառումն, լուացանելն վառարանի. (եղ) ընկղմելն, սուղելն։
Исто́пленный մծ. վառեալ, լուցեալ (վաստրան)։ (ուրանի։
Исто́пникъ ф. ա. վառող, լուացնող վա.
Истопта́ніе ф. с. կոխոտելն, ատամնելն, կոխելն, ընդոտնելն։
Исто́птанный մծ. ընդոտնեալ, ատամնեալ, կոխոտեալ, կոխան ասիլ ա. բարեալ, մաշեալ, ոտնակոխ։
Истопта́ть իւ. բ. истаптывать.
Исторга́ніе ф. с. կորզումն, խլումն. յափշտակումն։ (փշտակիչ։
Исторга́тель ф. ա. կորզիչ, խլիչ, յափ.
Исторга́ть, - ргнуть բ. ն. կորզել, խլել, քանդել, հանել, հանել բռնաբար. ապատել, յափշտակել. վերծանել. - ться բ. յ. վերծանիլ, արձակիլ, ապատիլ, կորզիլ, յափշտակեալ լինիլ։
Исто́ргнутый մծ. խլեալ, կորզեալ. յափշտակեալ, վերծացեալ։
Исторже́ніе ж исторганіе.
Исто́рженный մծ. исторгнутый.
Исто́рикъ ф. ա. պատմաբան, պատմագիր, վիպասան, վիպագիր։
Истори́чески տ. պատմաբանօրէն։
Истори́ческій մծ. յատ" պատմութեան պատմական, վիպասանական, պատմագիր (Տաթեան։ (մատենադրաց։
Исторіогра́фія ф. ի. նկարագիր պատ.
Исторіогра́фъ ф. ա. պատմագիր, վիպագիր (Խորենացի ՚ի Խրոմաքենէ)։
Исто́рія ф. ի. պատմութիւն, վիպասանութիւն, պատմագրութիւն, վէպ. ֆոխ.

անց.ք, դէպ.ք։

Источа́ть, - чить բ. դ. բղխել, հոսել. արձակել. - ться բ. դ. բղխել։

Источе́ніе գ. չ. բղխումն, հոսումն. արձակում. մաշելն։

Исто́ченный ած. որդնահարք, որդնամաշ ուտնահալ. բղխեալ, հոսեալ. արձակեալ մաշեալ։

Исто́чина ж рытвина, проточина.

Источи́тель գ. ա. բղխիչ, հոսիչ։

Источи́ть հա. բ. источать и истачивать.

Источи́ть ж выточить.

Исто́чникъ գ. ա. աղբիւր, աղբերակն։

Исто́чничекъ գ. ա. հողեաւն (աստիճ)։

Истоща́лость գ. ի. նիհարութիւն, վտտուիճ։

Истоща́лый ած. նիհարացեալ, վհիտ, տղտղուն։

Истоща́ніе գ. չ. նուազումն։ (հարանալ։

Истоща́ть ա. չ. հա. նրբիլ, նուազիլ, նիհ-

Истоща́ть, - щить բ. դ. նուազեցուցանել, ձնշել, նրբեցուցանել. ծախել, սպառնել. ի դործ դնել միոյ ի սպառ. -ться բ. յ. նուազիլ, սպառիլ. տկարանալ, պակասիլ։ (պակասիլն։

Истощє́ніе գ. չ. սպառումն, նուազումն,

Истощє́нный ած. սպառեալ, նուազեալ տկարացեալ. նուազեալ, ձնշեալ, նուազեցուցեալ.

Истощи́тель գ. ա. սպառիչ, վատնիչ։

Истощи́тельный ած. նուազեցուցիչ, սպառիչ, տկարացուցիչ։

Истощи́ть, - ться հա. բ. истощать, - ться.

Истра́та ж издержка.

Истра́тить հա. բ. истрачивать.

Истра́ченіе գ. չ. ծախումն։

Истра́ченный ած. ծախեալ, ի գործ եդեալ կամ ածեալ։

Истра́чивать, - тить բ. դ. ծախել, սպառնել, ի գործ ածել. - ться բ. յ. ծախիլ, վատնիլ. ի գործ դնիլ։

Истреби́тель - ница գ. ա. աւերիչ, կործանիչ, բանդիչ. (րիչ։

Истреби́тельный ած. կործանիչ, աւերիչ

Истреби́ть, հա. բ. истреблять.

Истребле́ніе գ. չ. աւերումն, կործանումն, ջնջումն։

Истребле́нный ած. կործանեալ, բնաջինջ սպարեալ, ջնջեալ. աւերեալ։

Истребля́ть, - бить բ. դ. կործանել, աւերել, բնաջինջ կամ արմատախիլ առնել, ի չէր դարձուցանել. - ться բ. յ. անհետանալ, կորնչիլ, արմատախիլ լինիլ։

Истре́бованіе գ. չ. պահանջումն։

Истре́бованный ած. պահանջեալ։

Истре́бовать հա. բ. требовать. պահանջել, առնուլ բան պահանջմանն։

Истрезвле́ніе գ. չ. խմաիլն ի դինւոյ։

Истрезвле́нный ած. խմաեալ ի դինւոյ։

Истрезвля́ть, - вить բ. դ. խմաիլ ի դինւոյ։ (ի բաղում տեղիս։

Истре́скаться բ. յ. ձեղքոտիլ, ձեղքիլ

Истряса́ть, - сти բ. դ. խոխաւիլ, ցընցուիլ. խորտակել։ (ոտից, բազմանալ։

Истука́нщикъ գ. ա. չինող, կերտող կռանց

Истука́нъ գ. ա. արձան, բանդին. կուռք։

Иступле́нный ած. բթացուցեալ։

Иступля́ть, - пить բ. դ. բթացուցանել. -ться բ. յ. բթանալ։

Истый ած. նոյն, իսկ, իրաւական։

Истыкивать, - кать բ. դ. ծակոտել։

Истяза́ніе գ. չ. տանջանք. հարցափորձ սպառնալեօք։

Истяза́тель գ. ա. տանջող. հարցափորձ ձող սպառնալեօք։ (չանաց։

Истяза́тельный ած. տանջողական, տան-

Истяза́ть բ. դ. հա. տանջել, չարչարել։

Иха́живать բ. դ. շրջիլ ի բազում տեղիս։

Исхити́тель, - ница գ. ա. ի. բռնաւոր հանող, կորզիչ, ղերծուցիչ, յափշտակիչ։

Исхища́ть, - тить բ. դ. հանել, ղերծուցանել, յափշտակել։

Исхище́ніе գ. չ. հանելն բռնաբար, շորթելն, կորզելն, ղերծուցումն,

Исхище́нный ած. բռնի հանեալ, շորթեալ, կորզեալ, ղերծուցեալ յափշտակեալ։ (բակաւ։

Исхлеста́ть բ. դ. ծեծել, վէրս դնել մար-

Исходата́йствованіе գ. չ. միջնորդել առանելն, միջնորդութիւն. - ванный ած. միջնորդեալ. միջնորդութեամբ առացեալ։

Исходата́йствовать բ. դ. միջնորդել, միջնորդ կամ բարեխօս լինել։

Исходи́ти, изъити բ. չ. (եւ) ելանել։

ելանել արտաքս.
Исходище (ѣ), ср. истокъ.
Исходъ с. б. ելք, վախճան, մահ, книга исхода, գիրք ելից. въ исходѣ, ի վախճան, ի վերջին. -желудка, սրբ, կըղկղանք ստամոքսի.
Исходя́щій մծ. ելեալ (Տոպէոն) պատրաստեալ վ. առաքելոյ (Նոաղ Ի).
Исхожде́ніе с. չ. ելք. ցնդումն.
Исхулалый, - дѣлый մծ. վատեալ, նիհարացեալ. (բանալն.
Изхуда́ніе, - дѣніе с. չ. վատիլն, նիհարանալ.
Исхуда́ть, - дѣть б. չ. վատիլ, նիհարանալ, հիւծիլ.
Итакъ շաղ. և արդ, և այսպէս, ըստ այսմ, ուստի, ապա, յետոյ, ուրեմն, ապա ուրեմն. (տեսանելն, քաւիւ տարակոյս.
Итакъ и сякъ, այսպէս և այնպէս, ըստ բա-
Итогъ с. м. ընդ ամէնն, բովանդակն, բոլորն, ամբողջ (հաշիւ).
Иттербі́ть с. м. քրայական նիւթի լինել.
И́ттра с. ѣ. ԹԹուաա иτρίη մետալի.
И́ттрій с. м. մետալ լինել.
Ихневмо́нъ с. м. հետահան, օձամարտ հիւսա, մուկն փարաւոնի.
Ихтіоли́тъ с. м. քարաձկուն, քարացեալ ձկունք. քարինք յորոց վ. դրոշմեալ են կերպարանք ձկանց. (բանական.
Ихтіологи́ческій մծ. ձկնաբանական, ձկնա-
Ихтіоло́гія с. ѣ. ձկնաբանութիւն.
Ихтіоло́гъ, - логистъ с. м. ձկնաբան.
Ша́къ, նղ. - шачекъ с. м. ջորի.
Ша́чій մծ. ջորւոյ.
Ша́чка с. ѣ. եզ ջորի. (սրմնող.
Ще́йка с. ѣ. հետախոյզ, շուն յուղող.
И́щикъ ср. истецъ. (հետամուտ.
И́щущій մծ. ընդրող, սրմնող, յուղող.
И́оника с. ѣ. բարոյից վիլիսոխայութիւն.

I.

Іаки́ѳовый մծ. յակինթի, յակինթեայ.
Іаки́ѳъ с. м. յակինթ (ակն).
аннуа́рій ср. январь.
Іа́списъ ср. яшма.
Іерархи́ческій մծ. քահանայապետական.
Іера́рхія с. ѣ. քահանայապետութիւն.
Іера́рхъ с. м. քահանայապետ.
Іера́ршескій ср. Іерархическій.
Іера́ршество с. չ. քահանայապետութիւն, տաճիան քահանայապետութեան.
Іера́ршій ср. іерархскій.
Іере́й с. м. քահանայ, երէց. (կան.
Іере́йскій մծ. երէցական, քահանայա-
Іере́йство с. չ. քահանայութիւն, երէցութիւն.
Іере́йствовать բ. չ. առնել զքահանայութիւն, կատարել զպաշտօն քահանայի.
Іероглифи́ческій մծ. նուիրական, խոր հրդական, նշանագրական.
Іероглиф҃ъ с. м. նուիրական քանդակվածք հրդական դրոշմ, նշանագիրք (եգիպտացոց)
Іеродіа́конскій մծ. պատ՚ կուսակրօն քուրհաւագի.
Іеродіа́конство с. չ. կուսակրօն աստիճանութիւն.
Іеродіа́конъ. կուսակրօն աստիճաւոր.
Іеромона́хъ с. м. աբեղայ.
Іеромона́шескій մծ. աբեղայական.
Іисусъ, ср. м. Յիսուս. (եկեղեցական.
Ікосъ с. м. շարականն, ծանրեզանակ երգ.
Ілито́нъ с. м. (ѣ) ծածկոց մաղզմայի.
Іматисма с. ѣ. պատմուճան.
Іоди́нъ с. ѣ. մի ի բազադրից մասանց ծովեզերեայ բուսոց հանեալ ի մխրոյ նոցա. (նուշակի.
Іолитъ с. м. քար՝ որ ունի գհոտ մա-
Іодъ ср. іодинъ.
Ірмоло́гій ср. ирмологій.
Ірмосъ ср. ирмосъ.
Іу́ній с. м. յունիս.
Іуній с. м. յունիս.
Ію́ль с. м. յուլիս. (ամսոջ.
Ію́льскій մծ. յուլիս, եղեալ ի յուլիս
Ію́нь с. м. յունիս. (ամսոջ.
Ію́ньскій մծ. յունիսի, եղեալ ի յունիս

К.

Каба́къ ф. м. ց. գբետուն, գինետուն.
Кабала́ ф. է. (հին) կտակագրութիւն, կտակ-ցուԹիւն. Հաստատեալ գիր ստիպուԹ.
Кабали́стика ф. է. գաղտնի կամ խորհր-դաւոր մեկնուԹիւն հրեից գաստուածաշունչ գրոց. գուշակուԹիւն 'ի ձեռն ԹուԹց. պատիր արուեստ ըստ ոյում խօսելոյ. մեց-հաղարեակ.
Кабалисти́ческій ած. վերաբերեալն առ պատիր արուեստն ընդ ոյում խօսելոյ.
Кабали́стъ ф. м. մեկնիչ աստուածա-շունչ գրոց 'ի գաղտնի միտս. գուշա-կող 'ի ձեռն ԹուԹց.
Кабали́ть բ. ն. ունել զոք ընդ ծառա-յուԹեամբ, ծառայեցուցանել.
Каба́льщина ф. է. ծառայուԹիւն, ստրը-կուԹիւն. (բան.
Кабаля́ръ, - рингъ ф. м. խարխափող.
Каба́нина ф. է. վարազնիկ, ինձնիկ.
Каба́ній ած. վարազի. (խրիկ.
Кабанъ ф. м. վարազ 'ինձ. մեծ կոտոր
Кабарга́ ф. է. մուշկ (դ-ոդ).
Каба́цкій ած. պահեստ կամ գտանե-ցեալ 'ի գինետան, 'ի ց. գբետան.
Каба́чникъ ф. м. վաճառող ցգբոց նայլ ըմպելեաց 'ի ց. գբետան.
Ка́ббала ֆ кабалистика.
Кабине́тный, ած ականն ներքոյ գրեալ кабинетъ բառի.
Кабине́тъ, ф. м. առանձնասենեակ, առա-նձնական տեղի, ընդ որոյ գիտողուԹեամբ գտանին Թանկագին ընչեղիքն և կա-լուածք տեղհականք Թագաւորի. ար-քունի պալատ և նախարարուԹիւն. ժո-ղով հաղուագիւտ իրաց վերաբերելոց առ գիտութիւն և արհեստս. ևս ֆ бюро.
Каблу́къ ф. м. կրունկն.
Каблу́чный ած. կրնկան. (ձիամբ.
Кабота́жъ ф. м. նաւարկուԹիւն առ ա-
Кабріоле́тъ ф. м. երկանիւ կառք ինչ ԹեԹև.
Кабы շաղ. եԹէ.
Кавалерга́рдія ф. է. կաւալերգարդիա (իշխանի գնդի հեծելազօրաց).
Кавалерга́рдъ ф. м. կաւալերգարդ (պ-րուհանի վերոյիշեալ գնդի).
Кавалери́стъ ф. м. հեծելազօր.
Кавалери́я ф. է. հեծելագունդ, հեծե-լազօր դունդ.
Кавале́рникъ ֆ страстотвѣтъ.
Кавале́рскій ած. ասպետական. բաղ-կացեալ յասպետաց.
Кавале́рственная да́ма. կին ասպետը-շանեալ սրբոյն կատարկնիկի.
Кавале́рство ф. է. ասպետուԹիւն.
Кавале́ръ ф. м. ասպետ, նշանակիր. այր կամ պատանի 'ի միջ ընկերուԹեան կամ ժողովոյ կանանց.
Кавалька́да ф. է. հեծելուԹիւն. բանկ մի արք կամ կանայք հեծեալք յերիվար.
Кавати́на ф. է. ազգ ինչ Թատրոնական երգոց.
Ка́верза, - зы ф. է. ց. դիտաւորուԹ ինձ-ուելն զգործ ինչ.
Ка́верзить, - зничать ф. է. դիտաւորուԹ խառնել, ինձուել, դժուարացուցանել գգործ ինչ.
Ка́верзникъ ф. м. դիտաւորուԹ խառ-նող, ինձուող կամ դժուարացուցանող գործոց.
Ка́верзничество ф. է. խառնուումն կամ ինձուումն գործոց.
Ка́верзный ած. որ պարունակէ յինքեան դժնարս դժուարացուցանելոյ զգործս.
Кався́къ ф. м. սողուն ինչ.
Кавы́ка ф. է. նշանագիծ զոր 'ի լեզուին ռուսաց դնեն 'ի վերայ и տուեալ ման սուղ արտասանուԹեան նորին.
Кавы́ль ф. м. խոտ ինչ բազմատերեակ.
Када́нсъ ф. м. անկուում, յանգ, վեր-ջաւորուԹիւն (ոտնաթաթի, ոտաձեռնոց կօշկի). նշանագիծ ինչ նուագարանաց-չափ հնչման նուագարանաց ըստ որում շարժին կաքաւոցք.
Када́стръ ф. м. գնահատուԹիւն գիւ-ղական կալուածոց ըստ զանազան ար-

ժողովեան նոցին։ (деть вать.)

Кадетскій, ածական նեղբոյ յիշեալ կա-

Кадетъ գ. ա. պատանեակ աշխուատական, որ ՚ի զինուորական արուեստս կրթիցի. աշակերտ զինուց։

Кадило գ. չ. բուրվառ. խունկ. բուրումն անուշից. եւ բոյս ինչ։ (կաբեր։

Кадилоносецъ գ, ա. բուրվառակիր. խընկ-

Кадильникъ, - ница գ. ա. է. բուրվառ, բուրանոց։

Кадильный ած. (եի) խնկոյ. վերաբե-րեալն անուշահոտութեան. բուրվառի։

Кадить բ. ն. խնկել, խնկարկել, խունկ արկանել կամ մատուցանել։

Кадка, նղ. - дочка գ. է. կիսատակառ։

Кадмій գ. ա. կադմիոն, արուրի քար, ժանդ զընկի։

Кадочникъ գ. ա. որ շինէ զկիսատակառս։

Кадочный ած. կիսատակառի։

Кадрить բ. է. կաղբել (կոխա- ինչ). քանել ի ար եւ կանայք միատեսակ զգեցեալք։

Кадриль գ. է. կադրիլ բառ է։

Кадушка, - шечка ա кадка. (կատիկ։

Кадыкъ գ. ա. վերին մասն խռչակոտոյ։

Кадь գ. է. կիսատակառ մեծ. տաշտ. չափ ինչ արմտեաց ՚ի հնումն։

Каеверъ, каеръ գ. ա. թռչուն ինչ։

Каёмка ա кайма. (կարկուէ։

Кажденіе գ. չ. (եի) խնկարկումն, խընկ-

Каждодневный ած. առօրեայ, առօրեա-կան։ (ամէն ամ։

Каждый ած. իւրաքանչիւր, անձնիւր,

Каженикъ գ. ա. ամորձատ, նեղբընի։

Кажется բ. անփ. երեւի, թուի, կարծի։

Казакинъ գ. ա. կարճ զգեստ ինչ արանց։

Казакъ գ. ա. կազակ։

Казаніе գ. չ. ցուցումն. (չաւ։

Казанъ գ. ա. ց.քահան կաթսայ կաւիար-

Казарка գ. է. տեսակ ինչ սադուց։

Казарма գ. է. զօրանոց, զօրատուն, զօ-բանիստ։

Казарменный, - мный ած. զօրանոցի։

Казать բ. ն. ցուցանել, դնել առաջի աչաց, յանդիման առնել. (եի) պատժել. - ться բ. չ. երեւիլ. թուիլ. կարծիլ. հաճիլ։

Казацкій ած. յատ՚ կազակի։

Казачекъ գ. ա. կարաւ լինչ կազակաց։

Казачина գ. է. զօրք կամ երկիր կազակաց։

Казачій ած. կազակի. բաղկացեալ ՚ի կազակաց։ (զուկաց։

Казачка գ. է. կին կամ օրիորդ կա-

Казематъ գ. ա. ստորերկրեայ շինուած ՚ի պաշտպանութիւն մարտկոցաց։

Казенноко́штный ած. արքայանուագ, որ մնայն արքունի ծախուք։

Казе́нный ած. արքունի, արքունական, թագաւորական։

Казимировый ած. կազիմիրեայ։

Казими́ръ գ. ա. կազիմիր. (ոտաքէ գործ ինչ ասրէնից)։ (սիլ։

Кази́стый ած. գեղեցիկ, գեղեցկատես-

Казна́ գ. է. արքունի դրամք, գանձ տե-րութեան. գանձատուն, գանձարան. ծակ վառօդոյ (ընդհանրի խօսքի։)

Казначе́й գ. ա. գանձապետ, գանձա-պահ, ծախսարար, վերակացու երկրամիոյ։

Казначе́йская գ. է. առանձին սենեակ յատենական տեղւոյ նշանակեալ վասն գանձուց և գանձապետի։ (պետական։

Казначе́йскій ած. գանձապետի, գանձա-

Казначе́йство գ. չ. գանձատուն. գան-ձապետութիւն։

Казначе́я գ. է. ՚ի կուսանոցս ծախսարար և տնտես միանձնուհի։

Казне́нный ած. մատնեալ ՚ի տանջանս մահու, սպանանեալ։ (դահիճ։

Казни́тель գ. ա. տանջող, սպանանող,

Казни́ть բ. ն. մատնել ՚ի տանջանս մա-հու, սպանանել. (եի) պատժել, պա-տուհասել. պահել խստութեամբ։

Казнохрани́лище գ. չ. գանձարան. գան-ձատուն։

Казнохрани́тель գ. ա. գանձապահ։

Казнь գ. է. պատիժ, պատուհաս. հրա-պարակական պատիժ կամ տանջանք։

Казуа́ръ գ. ա. հնդիկ ջայլամն, գան-կուռ, կազուար։

Ка́зусъ գ. ա. գերբնական դէպք, պա-տահարք. առաջարկութիւն։

Кайма́ գ. է. ժապաւէն կարեալ ՚ի ծայր զգեստոյ. ծալուած յեզերս կտաւեղե-նայ. անգ. գործուածոյ։

Кайма́нъ գ. ա. չորքոտանի լինչ երկակենդ։

Каймить б. н. կարել ձեռայրս զդեստուց.
Какаду́ գ. ա. անհ. ապիտակ Թուրքաց, կակադու.
Кака́о գ. ա. անհ. հնդկանուշ. - вое дерево, հնդկանշենի.
Какій դեր. որպիսի.
Ка́ко տ. как.
Каково́ տ. զնաքդ, որպէս.
Каковъ դեր. որպէս, որպիսի.
Каковы́й տ. какій.
Какой-то դեր. ոմն, իմն, ինչ.
Ка́корва գ. ե. խնձադեղ, խառ ինչ յատկ. ձի երփնուկի.
Какофо́нія գ. ե. հնչեան դժուարալսելը, անախորժ, չարաձայնութիւն. անմիաբանութիւն, տարաձայնութիւն (երգոց և ռազմապտոյտ).
Ка́ктусъ գ. ա. հնդկաթզենի, հնդիկ Թզ.
Какъ տ. որպէս, զնաքդ, ինչ դառնակ, որպէս, երբէք, յորժամ. երբ. - нибудь տ. զիարդ և իցէ, որպէս և իցէ. - то, որդոն, զորօրինակ, որպէս, յանուանէ.
Каламбу́ръ գ. ա. երկդիմի բանք.
Каламе́нть գ. ա. կատուախատ.
Каланча́ գ. ե. աշտարակ, դիտանոց, բարձրադիտակ.
Кала́чъ գ. ա. կլաչ (պեսոյ ընչ հոյն).
Калбаса́ գ. ե. երշիկ, սպիճ, (վահան.
Калба́сникъ գ. ա. երշիկագործ, երշիկավաճառ.
Калба́сный ած. երշկի, սպիճայ.
Калга́нъ գ. ա. արմատ բուսոյ երիք.
Калейдоско́пъ գ. ա. դիտակն ինչ.
Календа́рный ած. օրացուցի. (տոմար.
Календа́рь գ. ա. օրացոյց, դիր աւուրց, Калѣ́нды գ. տնտագլուխ, տնտամուտ.
Калѣ́ніе գ. է. արտաշէկ առնելն.
Каленко́ръ գ. ա. պատատ ինչ նուրբ.
Калѣ́ный ած. արտաշէկ, արտաշէկ արարեալ. չորացուցեալ ի վառարանի (տէր պէտեաց և նմանեաց).
Кали գ. է. անհ. տեսակ ինչ աղի.
Калиберъ գ. ա. չափ բերանոյ. բերան պատերազմական հրացինաց. չափ կամ մեծուն երիք.
Калиброва́ть գ. ն. չափել զբերան պատերազմական հրացինաց. (պողպատ.
Кали́ло գ. է. (էի) երկաթ ջրդեղեալ,
Кали́на գ. ե. կաղամախ.
Кали́нникъ գ. ա. Թուփք կաղամախի.
Кали́новый ած. կաղամախեայ.
Кали́тка գ. ե. դռնակ, փոքր դուռն.
Кали́ть գ. ն. արտաշնկել (պղպեհալէս). ջրդեղել (պէտիմ) . չորացուցանել ի վառարանի (տէր պէտեաց և նմանեաց).
Калій գ. ա. մետաղ հինն.
Калкогра́фія գ. ե. արուեստ քանդակելոյ, կոփելոյ ի վերայ պղնձոյ.
Калкогра́фъ գ. ա. պղնձագործ, որ քանդակէ ի վերայ պղնձոյ.
Калку́нъ, -нка գ. ա. ե. հնդկահաւ.
Каллиграфи́ческій ած. գեղեցկագրուեստ վայելչագրուեստ.
Каллиграфія գ. ե. Հարտարուեստ գեղեցկին գրելոյ, գեղեցկագրուեստ, վայելչագրուեստ.
Каллигра́фъ գ. ա. գեղեցկագիր, Հարտար գրիչ.
Каломе́ль գ. ե. մոգիկ քաղցր.
Калоримétръ գ. ա. գործի զջերմուեստ չափելոյ, ջերմաչափ.
Кало́ша գ. ե. կրկնատոպ, պահպանակ կօշկաց, պատնէշք ինչ ի վերայ կօշկաց.
Калу́феръ գ. ա. խառ ինչ նման խնձադեղոյ.
Калчада́нъ գ. ա. հրաքար, հրահան քար.
Калча́нъ գ. ա. կապարձր. (կղկղանք.
Калъ գ. ա. ապառաս, աղբ, ծիրտ, ծիւ,
Кальцина́ція, -нированіе ж известкованіе
Кальцини́ровать ж известковать.
Кальцій գ. ա. մետաղ, որ կայնի զբիմիական հինն կրոյ. (ի վարնգոյ.
Калья́ գ. ե. կերակուր ինչ ի ձուոյ և
Кальянъ գ. ա. խորխորակ, կալեան.
Калѣ́ка գ. ե. հաշիւ, հաշուանդամ.
Калѣ́чить բ. ն. հաշուեցուցանել.
Каля́канье բ. ն. դատարկաբանութիւն.
Каля́кать բ. ն. դատարկաբանել, շաղակրատել.
Камбала́ գ. ե. կաթսայ ծովային, ներկեայ, վահանաձուկն.
Каме́дный ած. խժոյ.
Каме́дь գ. ե. հոյզ, խիժ, կռէժ.
Каме́жникъ գ. ա. քարսատ վայր.
Камей գ. ա. քար ինչ ազնիւ.
Камеле́къ ж каминъ.

Камели́на գ. ի. բոյս ինչ.
Камелопа́рдъ, - далъ գ. ա. ընձուղտ, անասուն. Լս աստեղատուն հիւսիսային.
Каменистый ած. քարուտ, քարակոյտ.
Каме́ніе, - нье. գ չ. հաւաք. քարինք.
Ка́менка գ. ի. վերին մասն վառարանի քաղանեաց լի ջերմացեալ քարամբք. Ժողուն ինչ. զառեկ.
Ка́менный ած. քարեայ, քարեղէն, քաղկացեալ 'ի քարանց. վէր" քարի
Каменоверже́ніе գ. չ. քարընկեցուած. - верженъ գ. ա. քարընկէց. - дѣлатель քարկոփ, քարտաշ. - ломка գ. ի. վէմ հանելը, քարբեկ (էին). - ломный ած. որ պիտանաւորի 'ի հատանել զքարինս. - ломня գ. ի. քարահատ, տեղի հատանելոյ զքարինս. - ломщикъ - ломъ գ. ա. քարհատ. - ломъ գ. ա. քարբեկ (էին). - метаніе գ. չ. քարընկեցուած. - метница գ. ի. քաղեատ, քարան. - печатаніе ѧ литографія. - растéніе գ. չ. քարաբոյս (էրդոլէին). - сѣкъ - сѣчецъ գ. ա. քարկոփ, քարահատ. - творный ած. քարագործ. - тесъ գ. ա. քարտաշ. խոյակ մարմ կենդանի ինչ. - точецъ գ. ա. խեցի ինչ.
Ка́менщикъ գ. ա. որմնադիր, կաղապատ. քարագործ. - щичій ած. յատ" որմնադրի, քարագործի.
Ка́мень գ. ա. քար, վէմ. զոհար. ակն. - безоардовый ած. դեղեցիկ քար. — винный, տարտ. - воздушный, օդաքար. - жабный, գորտնաքար. — медовый, մեղրածոր. — претыканія, — соблазна վէմ գայթակղութեան. ('ի քար.
Каменѣніе գ. չ. քարացումն, վիմիկն
Каменѣть բ. չ. քարանալ, վիմիկ 'ի քար. ձեռ. խստանալ, անզգամանալ.
Ка́мера գ. ի. սենեակ. առեան. ձեռ. ա. սենեակաձ.
Ка́мера - клара գ. ի. պայծառատուն ցուցանող ձևոց 'ի բնական դրութենէ.
Ка́мера - обску́ра գ. ի. առտեղատուն
Камера́рій գ. ա. սենեկապետ. պալնի.
Камергéрскій ած. կամերհերի, արքունի սենեկապետի. (սենեկապետ.
Камергéръ գ. ա. կամերհեր, արքունի
Камердúнеръ գ. ա. մերձաւոր ծառայ կամ սպասաւոր սենեկի.
Камерпа́жъ գ. ա. սենեկապան (պչուանի).
Камеръ - ю́нкеръ գ. ա. կամերընկեր, պալատական աստիճանաւոր հինգերորդ կարգի.
Ка́мешекъ, - шокъ հգ. բ. камень.
Камзо́лъ գ. ա. բաճկոն. - зольный ած. բաճկոնի.
Камила́вка գ. ի. կամիլաւկայ, Թաւշեայ գլխարկ տուեալ 'ի վարձատրուն քահանայից.
Ками́нный ած. պատ" վառարանի.
Ками́нъ գ. ա. վառարան (բուխարի).
Камло́тный, - товый ած. կամլօտեայ.
Камло́тъ գ. ա. կամլօտ, գործուած ինչ յասղիկ և 'ի մեսրոպ խառն բամբակի.
Камневи́дный ած. քարանման, քարաձև.
Камнепеча́таніе ѧ каменопечатаніе.
Камнесѣче́ніе գ. չ. հատումն քարի փամփշտին.
Камни́стый ѧ каменистый.
Ка́мо տ. ուր, յո՞.
Камо́ра գ. ի. սենեակ.
Камо́рка, - рочка գ. ի. սենեկիկ.
Кампа́нія գ. ի. ժամանակ մարտի. պատերազմ. ժողով.
Кампе́шъ գ. ա. ծառ ինչ.
Камфа́ра գ. ի. քափուր.
Камфа́рный ած. յատ" քափրոյ. կաղմեալ քափրով.
Камфо́рка, - рочка գ. ի. տնօթի, ջերմուցիչ կերակրոց.
Камы́шевый ած. եղեգնեայ, եղեգան.
Камы́шникъ գ. ա. եղեգնավայր. եղեգնուտ (բառնիկ).
Камы́шъ գ. ա. եղեգն.
Капа́ва, - вка գ. ի. փոս արտաճիւ.
Канава́ть գ. ա. գործուած ինչ ասուիայ.
Кана́лъ գ. ա. արտահանք, կորիք, առուց, ջրանցք, ադուզայ, խողովակ. ներքուց, կիրճ. խողովակ հրազինաց. ձոն. միջոց. հնարք.
Кана́льный ածական канала բառին.
Кана́льство գ. ի. անզգամութիւն.
Кана́лья գ. հ. վատ, չար մարդ, անզգամ, անհարգ, խարդախ, խորամանկ.

Капане́ ф. չ. անհ. բաղմոց, նեղբանոց, բազմական, պատուասալիք ակումբ։
Канарéечный մծ. պատկանեալ դեղձանիկ թռչնոյ։
Канарéйка ф. ի. դեղձանիկ (կենդան)։
Кана́тный մծ. պարանի, մալուխոյ։
Кана́тчикъ ф. ա. պարանագործ։
Кана́тъ ф. ա. մալուխ, պարան, կառան, առաստան։ (տե՛ս։
Канва́ ф. ի. ցանցաձև դործուած կանեփ։
Кандалы́ ф. ի. յ. կռնդք, կապանք, շղթայք. փոխ. ծանր պաշտօն։
Канделя́бръ ф. ա. աշտանակ առեղտիքը։
Кандидатскій մծ. кандидатъ բառին։
Кандида́тство ф. չ. կանդիդատութիւն։
Кандида́тъ, -тка ф. ա. ի. կանդիդատ (ուսումն. ասպիճանաւոր), նշանակիչ յընտրութիւն, կամ՝ ի կարգումն ուրուք, նշանակեալ՝ ի մանել յուսումնատուն։
Канди́ло (եղ) տ. лампада.
Канди́терская ф. ի. կրպակ քաղցրաւենից կամ շաքարեղինաց։
Канди́терскій մծ. մբ՛ վաճառուղի քաղցրաւենից։
Канди́теръ ք. ա. քաղցրավաճառ, յօրինող կամ վաճառող շաքարեղինաց։
Кандыкъ ф. ա. շնաատամն (բոյս)։
Кани́кула ф. ի. շնիկ աստղ։
Кани́кулы ք. ի. յ. ժամանակք, աւուրք շնիկ աստեղն, աւուրք տօթոյ. արձակուրդ, աւուրք ազատ յուսուցանելոյ՝ ի տօթագին ամսոյ։
Каникуля́рный, -льный, մծ. ականի վերպատկառեալ բառին։ (թեղ։
Канте́ль ք. ի. տակերել կամ արծաթաթել։
Канифа́съ ք. ա. կանիփաս, խիտ բամբակեայ կամ կանեփեայ կերտուած։
Канифо́ль ք. ի. խիժ տձեղոյ։
Ка́нна ք. ի. չարի ինչ հեղանիւթոց։
Канона́да ք. ի. անընդհատ արձակումն թնդանօթից։
Капоне́ръ, -ниръ ք. ա. թնդանօթաձիգ, արձակող թնդանօթից։ (բոց։
Капо́низа́ція ք. ի. կարգելն՝ ի թիւս սրբոց։
Капо́никъ ք. ա. կանոնիկոս։
Канони́сса ք. ի. կանոնիկոսուհի։
Капо́нникъ ք. ա. (եղ) գիրք երգոց։
Капо́нъ ք. ա. կանոնադրութիւն, կարգ, կանոն. ծէս. երդ եկեղեցական. տպագրական տառք։
Канта́та ք. ի. տեսակ ինչ քանաստեղծութեան. հակիրճ նուագ։
Кантонирова́ть բ. չ. ժամանակաւոր զինուորել զինուորականս՝ ի տունս քնակչաց քաղաքի։
Кантони́стъ ք. ա. որդի զինուորի, որ կրթի՝ ի զինուորականութիւն։
Канто́нъ ք. ա. գաւառ, նահանգ, կողմն։
Кантъ ք. ա. երգ դասակարգութեան. բառ յատկապատած ինչ յեզերս հանդերձից։
Кану́нъ ք. ա. նախընթաց օր. նաւակատիք. հոգւոց հաց։ (անմեկիկ։
Кану́ра, -рка ք. ի. քնակարան շանց։
Кану́феръ տ калуферъ.
Ка́нфа ք. ի. կերպաս ինչ աղնիւ։
Канфо́рка, -рочка տ камфорка.
Канцеляри́стъ ք. ա. կանցելարիստ, դիւանական պաշտօնատար առանց աստիճանի։
Канцеля́рія ք. ի. դիւանատուն, դիւան. դործատեղը դիւանատան։
Канцеля́рскій մծ. դիւանական. - ское сѣмя, հատք որդան կարմրոյ, որդան կարմիր։
Ка́пицеръ ք. ա. կանցլեր, առաջին նահապետ. դլխաւոր կառավարիչ ատենից կայսերական և արքունի ատենատանց նշանաց։
Капюкъ ք. ա. տեսակ ինչ բուոյ։
Ка́па ք. ի. չարի ինչ արմուեայ։
Ка́паніе ք. չ. կաթուած, ծռուած. կաթեցուցուած։
Ка́паръ, -поръ ք. ա. գլխարկ ինչ կանանց։
Капать բ. չ. կաթիլ, ծորիլ, կայլակիլ. կաթեցուցանել. հեղուլ կաթիլ առ կաթիլ։ (երգեցողաց։
Капе́ль ք. ի. կաթուած. կաթուած. դաս
Ка́пелька նպ. բ. капля. (բօնի։
Капельди́неръ ք. ա. պաշտօնեայ՝ ի թատրոն երգեցողաց կամ նուագարանաց։
Капе́льмейстеръ ք. ա. կառավարիչ դասու երգեցողաց կամ նուագարանաց։
Капе́льникъ ք. ա. քար կաթուածոյ։
Ка́пельный մծ. կաթեալ, կաթիլ առ կաթիլ ժողովեալ (առ դանդաղութիւն ջրոյ)

կամ լաւագոյն, հեղեղուկ։

Капелья́ство գ. չ. կոչումն հոգևոր դասուն քահանայի տնօրէն եկեղեցւոյ։

Капелья́нъ գ. ա. հոգևորական քահանայ տնօրէն եկեղեցւոյ։

Ка́персовый ած. կապարեայ։

Ка́перство գ. չ. առատահոսութիւն ծովու։

Ка́персы գ. ա. յ. կապարք։

Ка́перъ գ. ա. տեսակ մեծ նաւակի. նաւահան առատահոսութ։

Капитали́стъ գ. ա. հարուստ, ընչաւետ. այլ բազմահարուստ, դրամատէր։

Капита́лъ գ. ա. երևելի քանակութիւն դրամոց. դրամագլուխ, գլուխ դրամոց, գլուխ ընչից։

Капита́льный ած. վերջ" առ դրամագլուխն. հարուստ. մեծապէս. գլխաւոր, հաստատուն, հաստահիմն։ (պետի։

Капита́нскій ած. կապիտանի, հարիւրապետ։

Капита́нство գ. չ. կապիտանութիւն։

Капита́нша գ. ի. կին կապիտանի։

Капита́нъ գ. ա. կապիտան, հարիւրապետ. նաւապետ։ (ՀԲ.

Капите́ль գ. ի. խոյակ, սիւնագլուխ։

Капиту́лъ գ. ա. տեղի ընդ որոյ տեսչութիւն են գործք տաճկական ազգաց։ (տուր լինելոյ (ԲԷՐՔԻ)։

Капитуля́ція գ. ի. պայմանք անձնատուր Քաղաքի։

Капшо́нъ գ. ա. գլխանոց, կնկղոց։

Ка́пище գ. չ. մեհեան, դիցատուն.

Ка́пищный ած. մեհենի, մեհենական։

Капканъ գ. ա. թակարդ, ակամայ. գայան։

Капли գ. ի. յ. հեղեղուկ դեղ, զոր ըմպելն համարեալ կաթիլօք։

Каплю́шить բ. ն. մաղել, թաղատամուր ել, որձատել, (ղաթաղաղը)։

Каплю́нъ գ. ա. որձատ. -ній ած. որձատի։

Ка́пля գ. ի. կաթիլ, շիթ, կաթուած. ամենափոքր քանակութիւն հեղուկ։

Капо́тъ գ. ա. կնկնոց կանանց։

Капра́лъ գ. ա. կապրալ, տանուտէր (առաջին հրամանատար զօրուց)։

Капри́зникъ, - ница ж. причудникъ, - ница.

Капри́зничать բ. չ. կամագնաց, կամայակը լինել։ (մոլի, ըմ քմաց։

Капри́зно տ. ըստ կամս անձին լուրց, ըմ

Капри́зный ած. կամագնաց, կամակէր ինքնահաւան, ինքնահաճոյ. մտացածին, կամածին։

Капри́зъ գ. ա. հաճոյք, քմիք, ինքնահաճութ. կամակրութ. մտացածին խորհուրդ, դիւտք։

Капте́армусъ գ. ա. զինուորական տեսուչ ամբարանոյն զինուորական զգեստուց և զինուց։

Капу́ста գ. ի. կաղամբ. - цвѣтная, կաղամբ ընդարուղ. - собачья, շնաստան։

Капу́стникъ գ. ա. որդն կաղամբոյ։

Капу́стный ած. յատ" կաղամբոյ, պատրաստեալ վասն կաղամբոյ. կաղմեալ ի կաղամբոյ։

Капуци́нъ գ. ա. կրօնաւոր վրանկիսկեան. կապիկ լինչ. հնդիկ կատեմ (ԲՈՅ)։

Капы́шиться բ. եռալ, ջերալ. ունել կամ զգալ զմարմնոյ.

Ка́ра գ. ի. պատիժ, պատուհաս։

Карабине́рный ած. карабинеръ բառին։

Карабине́ръ գ. ա. ընտիր զինուոր հետեւակ գնդի։

Карабо́нъ գ. ծ. կարաբինայ. ցրիվ, կարճ և լայնաբերան հրացան։

Кара́бкаться բ. յ. մագլել, մագլցել, մագլցի կամ դժուարաւ ելանել ի վեր։

Карава́нный ած. կարաւանի, չուոյ վաճառականաց։

Каравансара́й գ. ա. կարաւանատարայ, խզևան։

Карава́нъ գ. ա. կարաւան, չու վաճառականաց. բաղմութ դրաստուց բեռնատրելոց ապրանաց. ժողով հանապարհորդաց ի միասին գնացողաց։

Карага́чъ գ. ա. կնձնի սիբիրեան։

Карагу́шъ գ. ա. ոսկրաբեկ, եղեռնէ, ծովարծուի։

Карака́тица գ. ի. լոր, սպին։

Кара́кула գ. ի. խայտաբղետ և շատաւ երիվար։

Карамбо́ль գ. ա. հարուած կրկին գնդակաց ի խաղս։

Карандаша́тый ած. վերջ" առ մատիտն։

Карандаша́ть գ. ա. մատիտ. (սէջն։

Кара́ніе գ. չ. պատժումն. պատուհաս։

Карантинный ած. карантинъ բառի։

Карантинъ ґ. м. բառանօրեայ դադարման, մաքրարան, արգելանոց յերեսաց ժանտախտի։

Карапузикъ ґ. м. (ласк.) այր կարճահասակ և մեծորովայն. տեսակ ինչ բզեզի։

Карась, -сикъ ґ. м. ձուկն ինչ։

Кара́тель, -ница ґ. м. պատժիչ, պատուհասիչ, պատժող։ (տուհասի։

Кара́тельный մծ. պատժողական, պատ-

Кара́тъ ґ. м. կերատ, կշռոց ինչ վասն սահմանելոյ ղծանուրեաց անդամանդից, որոյ քանակութիւն է չորս դրամն (գոքնհասն)։

Кара́ть բ. դ. պատժել, պատուհասել։

Карау́лить բ. չ. պահակերել, զգուշանալ, պահպանել, պահանորդութիւն առնել. սպասել։

Карау́лка ж будка. (պահապան։

Карау́лъ ք. м. պահանորդ, պահակեր,

Карау́льной մծ. պահանորդ. պատ" պահանորդութեան։

Карау́лыня ґ. բ. պահակերանոց։

Карау́льщикъ ґ. м. պահանորդ, պահակեր։ (տուղ։

Карафи́нъ ґ. м. շիշ լայնաւիրոյ և նեղագ-

Карацы́нъ ґ. м. տեսակ ինչ զգահի։

Ка́рбасъ ґ. м. նաւակ ինչ։

Карбова́нецъ ґ. м. դրամ ինչ։

Карбу́кулъ ґ. м. սուտակին, սուտակ, կայծ. երևնդին կամ պղտոր ժանտախտին։

Карга́лъ ґ. բ. տեսակ ինչ բազէ։

Ка́рда ґ. բ. գոմ. առաջնաւոր դորձի ինչ վասն դղեակի ղբոյդ կամ ղևանեվի։

Кардамо́нъ ґ. м. հիլ. -ный մծ. հիլ, հանդերձեալ հիլով։

Кардина́лъ ґ. м. ծիրանակիր վարդապետ, կարդինալ (կոնոլէ կոյ)։

Кардина́льскій մծ. կարդինալական։

Кардина́льство ґ. չ. առեղծան ծիրանակիր վարդապետաց, կարդինալութիւն։

Каре́ ґ. չ. քառակուսի դուսնար ղօրաց։

Баре́та ґ. բ. կառք։

Каре́тникъ ґ. м. կառակերտ. կառավաճառ. կառանոց։

Каре́тный մծ. վերի կառաց։

Карикату́ра ґ. բ. ծաղր նկար. տգեղ, ծամածուռ պատկեր։ (բառին։

Карикату́рный, մծական վերոյ գրեալ

Каріату́да ґ. բ. արձան առն կամ կռնոջ զոր կանգնեն վոխանակ սեան։

Ка́рій մծ. շագանակագոյն (ձի, աչք)։

Ка́рканіе ґ. չ. ձայն ագռաւու։

Ка́ркать, -нуть բ, չ. արձակել զձայն ագռաւու։

Каркі́нъ ґ. м. խլըզնիկ, քաղցկեղ։

Ка́рликъ, ґ. м. թզուկ, դաճաճ, այրուկ։

Ка́рла ґ. բ. թուլի ինչ։

Ка́рлица ґ. բ. կին թզուկ, դաճաճ։

Ка́рло ж карликъ. (հուտ։

Кармази́нъ ґ. м. նուրբ և հրագոյն մա-

Карма́нный մծ. գրպանի. գնելի կամ ղեսեղելի ՚ի գրպան։ (ձեռ։

Карма́нъ ґ. м. գրպան, քսակ հանդերձ-

Карми́нъ ґ. м. ներկ ինչ կարմիր. կարմրադեղ։ (բարեկենդան։

Карнава́лъ ґ. м. բարեկենդան, բուն-

Карни́зъ ґ. м. ձեղուն, շրջանակ կամ պատկ շինուածոց։

Карона́да ґ. բ. տեսակ ինչ հրազինաց։

Карпе́тка ж посокъ.

Ка́рпъ ґ, м. сазанъ.

Ка́рта ґ. բ. աշխարհացոյց (նոադիք). խաղաթուղթ, թուղթ խաղալու. ցուցակ կերակրոց և ըմպելեաց ՚ի պանդոկս։

Карта́вить բ. չ. թլատատել։

Карта́вленіе ґ. չ. թլատատելն։

Карта́вость ґ. բ. թլատատութիւն, քաղցնատութիւն, թոթովախօսութիւն։

Карта́вый մծ. թլատատ, քաղցնատ, թոթովախօս։

Карте́жникъ ґ. м. խաղադրդ, խաղասէր ղսկատեալ ղհետ թղթախաղու։

Карте́жничать բ. դ. ղսկատիլ ղհետ թղթախաղոյ։

Карте́жный մծ. պատ" թղթախաղու։

Кертёжъ ґ. м. խաղալն ՚ի թուղթ, թղթախաղալ։

Карте́чь, -теча ґ. բ. գնատակ թնդանօթի լցեալ բեկորօք երկաթոյ։

Карте́чный մծ. վերոյհիշեալ բառին։

Картина նպ. -нка ґ. բ. պատկեր, նկար, նկարագիր։

Карти́нный մծ. պատկերի. նկարագրական. գեղեցիկ։

Картогада́тель ґ. м. թղթահմայ։

Картомщи́къ ф. м. վաբձող գիւղաբնիկ կամ դաշտաց։ (բաթղեղոյ։
Карто́нка ф. է. արկղիկ շինեալ՝ի ստուա-
Карто́нный մձ. ստուարաթղթոյ։
Карто́нъ ф. м. ստուարաթուղթ։
Карто́фелина ф. է. հատ գետնախնձորոյ։ (կնձոր։
Карто́фель ф. м. գետնախնձոր գետնա-
Карто́фельникъ ф. м. բոյս գետնախնձորոյ. սերմ գետնախնձորոյ։
Карто́фельный մձ. յատ՚՚ գետնախնձորոյ կամ հազմեալ՝ի նմանէ։
Ка́рточка ф. է. նղ. ք. карта. եւս տախտակ այգեբուծեան։
Ка́рточникъ ф. м. յօրինող կամ վաճառող խաղաթղթոց։
Ка́рточный մձ. խաղաթղթոյ։
Картýзъ ф. м. դատակ մեծ. փամփուշտ հրացանի. լիալիցս պարկ։
Картýшка ф. է. վարդ հաղմոյ քեւեռացեալ, վարգահեռ ցուցակ հաղմոց։
Карусе́ль ф. է. տապարկող ձիախաղուեճ. ձիախաղուեճ, նիզակախաղուեճ։
Каря́ка ф. է. եգիպտահաս տեսակ ծառոյ. պտղ որոյ որուն պէս եւ չափ հեռի չիքնոցս։ (շախուճ։
Каса́ніе ф. չ. հպում, մերձենալն, շօ-
Каса́тельно ն. յաղագս, վասն, վերաբերութեամբ։ (բաթերուե։
Каса́тельность ф. է. վերաբերութիւն, յա-
Каса́тельный մձ. վերաբերեալ, որ հպի։
Каса́тикъ տ ирь.
Каса́ться բ. հ. հպիլ, մերձիլ, մաղխիլ, հուպ լինիլ. վերաբերիլ, հպիլ, յաբաթերիլ։ (հպող։
Касающійся մձ. վերաբերեալ, որ հպի։
Ка́ска ф. է. ասղաւարտ երկաթեայ։
Каска́дъ, - када ф. м. է. ջրատահանք, կարկաչատահանք, ջրվէժ։
Ка́сочный մձ. դրամարկղ. մեծ գումար դրամոյ պահեալ՝ի նշանակեալ տեղւոջ. դանձարան։
Ка́сса ф. է. դրամարկղ, արկղ դրամոց. բաժանումն ատենական տեղւոյ, յորում ասի եւ առնուն դրամս։
Касси́рскій մձ. դանձապետական։
Касси́ръ ф. м. վերակացու արկղի դրա-
մոց. արկղապետ, դանձապետ։
Ка́ссія ձ. է. կասիա, կակաւիրակ (ծառ)։
Ка́ссовый մձ. Касса բառին։
Ка́ста ф. է. տոհմ, ցեղ. բաժանումն ժողովրդեան։
Кастанье́ты ф. է. յ. բամբիռն։
Кастеля́нша ф. է. կին վերակացու կալատեղեաց։
Кастóръ ф. м. կուղբ, շնջբն։
Кастóръ и Поллуксъ ф. м. հրեղէն երեւոյթ լոյսի լինչ յօդս. երկուորեակ (աստեղապատն)։
Кастрамета́ція ф. է. բանակադատում։
Кастра́тъ ф. м. նեղբնիկ, ամորձատ։
Кастрю́лька, - лечка նղ. է. кастрюля.
Кастрю́льница ф. է. կին մաքրիչ կաթսայից։
Кастрю́льный մձ. կաթսայի։
Кастрю́ля ф. է. ման, կաթսայ։
Катава́сія ф. է. հրաժարումն, երդ լինչ, զոր առեն յիւրեցուոչ դասադատ յաւուրսն ժամու։
Катадіо́птрика ф. է. դիտուե՚ի մէջ ցոլացման և բեկման հատապտղոյ լուսոյ։
Катако́мбы ф. է. ստորերկրեայ դամբարանք. դերեզմանատուն, գետնափոր։
Катаку́стика ф. է. մասն դիտուե ձայնից, որ ուսումնասիրէ զօրինս արձագանգաց ձայնի։
Катале́псія ф. է. նուազագոյն աստիճան կաթուածի. (բառին։
Каталепти́ческій ած. каталепсія
Катало́гъ ф. м. ցուցակ գրոց, ևայլն, համար անուանց։ (ըսբել։
Ката́льный մձ. որ պիտանանալ՝ի գրքս
Ката́лщикъ, - щица ф. м. դրօղող, որ անցուցանէ գիտաւս ընդ մամլիսվք։
Ката́ніе ф. չ. գլորումն. թաւալումն, հոլով. անցուցանելն կառաւոց ընդ մամլով. արշաւելն կամ շրջելն երիվարաւ, կառաւք կամ նաւու վասն զբօսանաց։
Ка́танный մձ. գլորեալ, անցուցեալ ընդ մամլիսվք (տի գիրոեղինաց)։
Катапета́сма ф. է. (եղ) վարագոյր (պատնէշ)։
Ката́пла́сма ф. է. ապեղանի. (ներեցոյ)։
Катану́льтъ ф. м. բազկաթոռ, նեստաձիգ.
Катара́кта, - ктъ ф. է. м. լուսն աչաց։

Катара́ктъ ф. м. կարկաջատահանք, ատ-
հանք, ջրվէժ. հատաղուան (խաչ).
Катастрофъ ф. м. վերջին և գլխաւոր անցք
ողբերգութեան. յեղափոխուիլ, անցք
ապստամբի.
Ката́ть, -нуть բ. ն. գլորիլ, թաւալիլ,
հոլովիլ. անցուդարձանիլ գիւղաւայր ըլ մեռ-
լալք. շրջեցուցանիլ զոք ՚ի կառս կայելն.
ться բ. յ. գլորիլ. անցուդարձ լինիլ
ընդ մեռելովք (ասի ղկոտեղ քոյ). շրջիլ,
Հեռիլ կառաք կայելն.
Катафа́лкъ ф. м. սեմբիսն.
Категори́ческій մծ. ատորոգական.
Катего́рія ф. բ. կարգ. համաստեղ կամ հա-
մաղգի իրաց, ատրոգութիւն.
Кате́дра ᵻ каоедра.
Кате́теръ ф. м. մկզահան (գործի վերք).
Кати́ть բ. ն. գլորիլ. շրջեցուցանիլ,
տանիլ. արագ քշեմանալ, արշաւել.
(կառաց կայելն).
Кати́ться բ. յ. գլորիլ. գլորիլ ՚ի բարձ-
րաթեմնէ. շրջիլ. հոսիլ. շեղիլ (ջուրա)
Катихиза́торъ ф. м. ուսուցիչ քրիստո-
նէական վարդապետութեան, կամ ա-
ւետարանական կրթութեան.
Катихиза́ція ф. բ. ուսուցանելն քրիս-
տոնէական վարդապետութեան.
Катихи́зисъ ф. м. վարդապետութիւն հաւա-
տոյ. հրահանգ քրիստոնէական վարդա-
պետութեան, կրթութիւն աւետարանական.
Катихи́зическій մծ. քրիստոնէական վար-
դապետութեան.
Ка́тка ф. բ. գլորումն. տանելն լերինք
Հեռանապարհս. ֆոխ. պատիժ մեռելոցն.
յանդիմանութիւն.
Ка́ткій մծ. գիւրագլոր, գիւրաթաւալ.
Ка́ткость ф. բ. գիւրագլոր գոլն, գիւրա-
գլորութիւն, թաւալականութիւն.
Като́къ ф. м. գլան, գլանակ. մեռելոց
կառաց. շուրջ բացեալ ՚ի վերայ ա-
ռուցի վանն սահելոյ մանկանց.
Като́птрика ф. բ. հայելաբանութիւն, գի-
տութիւն գոլացման Հառագայթից լուսոյ
-ческій մծ. հայելաբանական.
Ка́торга ф. բ. յանիծառ. պատժ ատելի,
որոյ անձինք յոր առաքեալ լինին քրիս-
տոնեայ յանցաւորք ՚ի կատարել զծանր
աշխատութիւնս ֆոխ. թշուառ, ողորմելի կեանք.
Ка́торжникъ ф. м. աքսորեալ, դատա-
պարտեալ ՚ի աշխատութիւն (ասի գրեթէ յան-
ցանաց).
Ка́торжный մծ. աքսորեալ, առաքեալ
՚ի աշխատութիւն. վերՙ աքսորման կամ ա-
ռաքման ՚ի աշխատութիւն. ֆոխ. կարի դը-
ժուարին, ծանր. (առմ) անպիտան, ա-
տելի. (պատուական).
Катофта́льмъ ф. м. կատուահին, ակն ինչ
Катръ ф. м. ողոցուկ (բոյս).
Ката́шка ф. բ. Հախարակ ՚ի պատել
զթեղս. բանակութիւն թեղի պատեալ ՚ի
վերայ Հախարակի.
Катышёкъ ф. м. հղ. բ. катышъ, եւ դե-
զահատ մեռ. (ձգական).
Каучу́къ ф. м. կատուչու, խէժ ինչ առա-
Ка́фельный ᵻ изразцовый.
Ка́фля ᵻ изразецъ.
Кафта́нецъ, -нчикъ հղ. բ. кафтанъ.
Кафта́нный մծ. յատՙ երկայն Հան-
դերձի ոսկեայ, (խոպոչք).
Кафта́нъ ф. м. երկայն հանդերձ ինչ
ոսկեայ (խոպոչ).
Кацава́йка ф. բ. թիւիոց կտնանց.
Кацыкъ ф. м. թռչուն ինչ, որ կոչեն
զքոյն իւր զծառոց.
Кача́лка ф. բ. Հաճանակ, որորոց, որորան.
յակուրջն, Հաճանոց. շաղակ.
Кача́льщикъ ф. м. որորող, տարուբերող.
Кача́ніе ф. չ. ցնցումն, երերումն, որո-
րումն, Հաճումն, տարուբերումն,.
Кача́нъ ᵻ кочанъ и кочень.
Кача́рка ф. բ. ծոխածիծառն.
Кача́ть բ. ն. ցնցել, տատանել, երե-
րել, տարուբերել, շարժել. Հաճել,
որորել, օրօցել. -ться բ. յ. ցնցիլ,
տարուբերիլ, խլրտիլ, Հաճիլ, որորիլ.
Каче́ль ф. բ. յակուրջն, Հաճանոց.
Каче́льный մծ. յակուրջոյ.
Каче́ніе ф. չ. գլորումն.
Ка́чественный մծ. որակական.
Ка́чество ф. չ. յատկութիւն, որպիսութիւն.
որակ, որակութիւն.
Ка́чка ф. բ. ցնցիւն, երերումն, շարժումն.
Ка́чкій մծ. դողդոջուն, երերուն, դիւ-
րատատան, դիւրաշարժ.

Ка́чкость ж. р. дождливость, дождливое состояніе земли.
Ка́ша, - шка ж. р. ячневая (изъ) крупа. Кашица. Кашеобразная (пища). Пища, кушанье.
Кашело́тъ ж. м. Шишига.
Ка́шель ж. м. Кашель.
Кашеми́ровый м. Кашемировый.
Кашеми́ръ ж. м. Кашемиръ, шерстяная ткань. (Отъ названія страны).
Ка́шица ж. р. Чашка, кружка для питья.
Ка́шка ж. р. уменьш. отъ ка́ша. Молочная пища. Пища для грудныхъ дѣтей.
Ка́шляніе ср. Кашель.
Ка́шлять, - лянуть нс. Кашлять.
Каштя́нникъ ж. м. Каштановое дерево.
Каштя́новый м. Каштановый. Каштановаго цвѣта.
Каштя́нъ ж. м. Каштанъ, каштановое дерево. Каштановый орѣхъ.
Кащей ж. м. Злой духъ. Злой человѣкъ. Злой духъ. Злая душа.
Каю́та ж. р. Каюта. Каютное помѣщеніе. Каютная прислуга. Каютный. Каютная.
Ка́яніе ср. Покаяніе, раскаяніе въ грѣхахъ.
Ка́ять нс. (ся) Каять, раскаивать. - ться нс. Каяться. Раскаиваться.
Ка́ющійся м. Кающійся. Раскаивающійся.
Ка́ѳедра ж. р. Каѳедра. Каѳедральный соборъ. Каѳедральный. Каѳедральная.
Каоедра́льный м. Каѳедральный. Каѳедральная.
Каоисма ж. р. Каѳисма.
Каоолическій м. Каѳолическій.
Квадра́нтъ ж. м. Квадрантъ, четвертая часть. Квадрантъ, инструментъ для измѣренія высоты. Квадрантъ, старинная монета.
Квадра́тецъ, - тикъ м. Квадратъ.
Квадра́тный м. Квадратный.
Квадрату́ра ж. р. Квадратура, квадратная форма. Квадратура круга. Квадратный.
Квадра́тъ ж. м. Квадратъ. Квадратный. Квадратная.
Ква́канье ср. Кваканье.
Ква́кать, - нуть нс. Квакать.
Ква́рта ж. р. Кварта. Кварта, мѣра. Кварта, старинная монета.
Кварта́лъ ж. м. Кварталъ, часть города.
Кварта́льный ж. м. и м. Квартальный. Квартальная.
Кварта́нтъ ж. м. Квартантъ.
Кварте́тъ ж. м. Квартетъ. Квартетъ, четыре стиха.
Кварти́ра, - рка ж. р. Квартира, помѣщеніе. Квартирная плата.
Квартирме́йстеръ ж. м. Квартирмейстеръ. Квартирмейстерская часть.
Кварти́рный м. Квартирный.
Квартирова́ніе ср. Квартированіе. Квартированіе войскъ.
Квартирова́ть нс. Квартировать.
Ква́рцъ ж. м. Кварцъ, полевой шпатъ (горная порода).
Ква́сить нс. Квасить. - ться нс. Киснуть.
Квасни́къ ж. м. Квасникъ. Квасникъ, продающій квасъ.
Квасно́й м. Квасной. Квасной, продающій квасъ.
Ква́сность ж. р. Кислота. Кислый.

Ква́спуть ѣ. ѕ. թթուիլ, խմորիլ. փոխ. ձեռնարկել ընդերկար առանց բարձրանալոյ յառաջանալոյ։ (ըստ։

Ква́сный ած. թթու, խմորուն, խմո-

Квасомѣ́ръ գ. ա. խմորաչափ։

Квасня́ գ. ի. տեղն կազմելոյ գինւոյ։

Ква́ссія գ. ի. դաժանենի (ծառ)։

Квасо́къ գ. ա. նպ. ѣ. квасъ. դոյզն ինչ թթուելիւն։

Квасцова́тый ած. պղնձագոյն։

Квасцова́ть ѣ. ն. առնել պղնձագոյ։

Квасцо́вый ած. պղնձագոյն, պղնձեղէն։

Квасцы́ գ. ա. ѕ. պղնձ, արջն։

Квасъ գ. ա. կվաս, թթուաջուր։

Кватéрнъ գ. ա. երանելն չորից սահմանեալ թուոյ վիճակարկութեան։

Ква́ша գ. ի. հայր թթուեցուցեալ. խմոր։

Ква́шеніе գ. ѕ. թթուեցուցումն, խմորումն։ (ցեալ։

Ква́шенный, - шеный ած. թթուեցու-

Квашня́ գ. ի. տաշտ խմորոյ. խաշամանի։

Квéсторъ գ. ա. դանձապահ, դանձաւոր (հռովմեացոց)։

Квиква գ. ի. հաւապատիկ (կնճ)։

Квúнта գ. ի. եղանակ ինչ երաժշտացոյ. հինգերորդ ձայն նուագարանի։

Квинтéтъ գ. ա. երաժշտական չորինուածուածն հինգ ձայնից կամ նուագարանաց։

Квинта́нція գ. ի. առագաղիր, վիճարդիր. տապահոլադիր, ձեռնագիր պատուհասն հաւատացելոյ։

Квинта́ться ѣ. փ. պարտաւճառ լինել. հատուցանել։

Квитъ պ. айва.

Квитъ, - ты ած. անդ. չիմ պարտ. հաշիւն վերջացեալ է։

Келгеобра́зный ած. կնճաձև։ (ըստ։

Ке́гля, - гель գ. ի. կնճաձև փայտք խաղ

Кедро́вникъ գ. ա. անտառ մայրի, եղեւնափայտի։

Кедро́вый ած. յատ" եղեւնափայտի. քաղկացեալ կամ կազմեալ. եղեւնափայտակից։

Кедръ գ. ա. մայր, եղեւնափայտ։

Кела́рница, - лярия գ. ի. հաւթարանոց ի վանս։ (բարի (ծնողաբնոց)։

Кела́рскій ած. անասնական, անասնա-

Кела́рство գ. ѕ. անասնարարուեստ, անասնասուէ (ի ծնողաբնոց)։

Кела́рь գ. ա. անասնարար, անտես (ծնողաբնոց)։

Ке́ллія, - лья գ. ի. խուց, լօրայ։

Ке́ньга գ. ի. կօշիկ ինչ ձմեռային։

Кенгу́ру գ. անհ. չորքոտանի ինչ։

Керами́да պ. черепица.

Кера́стъ գ. ա. լողակ օձ։

Кератóнія գ. ի. եղջերենի (ծառ)։

Ке́рбатъ պ. карбасъ.

Ке́рвель գ. ա. ազատրիկ (բոյս)։

Ке́рца գ. ի. կարիճ ծովային (յո-էն)։

Кефаль գ. ի. երկանաձուկն։

Кибúтка գ. ի. կառամբ կամ հովանի ասղնէ. ասղ կամ սահնակ ծածկեալ հովանեաւ. վրան թափառականաց ազգաց։

Кива́ніе գ. ѕ. շարժումն գլխոյ։

Кива́ть, - внуть ѣ. ѕ. շարժել զգլուխն, տալ դնշան գլխով։ (նայց։

Кúверъ գ. ա. բանձր խոյր ինչ զօրահա-

Кивóкъ գ. ա. միանգամ շարժումն գլխոյ յայս կամ յայն կողմն։

Кивóтный ած. տապանակի։

Кивóтъ գ. ա. նպ. - тецъ, - тка. տապանակ, երկվեղկեան պահարան պատկերաց։

Кида́ніе գ. ѕ. ընկենցումն, ձգումն։

Кúданный ած. ընկենցեալ, ձգեալ, աբձակեալ։

Кида́ть, - кинуть ѣ. ն. ընկենուլ, ձգել. թողուլ զսկսեալն. փոխ. ընկենուլ իբրև զանպիտան ինչ. թողուլ, արհամարհել. չանհայել, շուայլել, վատնել. ծնանիլ։

Кида́ться, - нуться ѣ. ѕ. ձգիլ, յարձակիլ. առաւելս ցանկալ, դհետ ընդիլ. շտապել. տեղափոխիլ. ընկենուլ, ձըգիլ, արձակիլ ի վերայ երեսաց։

Кúдкій ած. դիւրին ի ձգել, յընկենուլ, դիւրաձգելի. շուտափոյթ, սեթափոյթ, ընչաքաղց։

Кúдкость գ. ի. դիւրաձգութիւն, դիւրաձիգ գոլն. շուտափութիւն, սեթափութիւն, ընչաքաղցութիւն։

Кизúлевый ած. կազմեալ ի հոնէ։

Кизúль գ. ա. հոն, հոյս (ծառ ևս պտուղ)։

Кизи́льникъ գ. ա. տեղն ծաճկեալ հոյն ծառոյք.

Кики́мора գ. է. կռապաշտական - չաստուած սկզբանեացւոց. խրտուիլ կամ խրտուիլակ անուանացւոց.

Кила́ գ. է. վիշտանկութիւն, աղէքատութիւն. կոշտ ծառոց կամ խոտոց.

Кила́вый ած. բազմակոշտ (ծառ, խոտ).

Кила́стый ած. վիշտանկ, աղէքատի.

Килева́ніе գ. չ. Թեքելն դնաւ վասն կարկամելոյ դյատակ նորա.

Килева́ть բ. ն. Թեքել դնաւն առ՛ի կարկամել դյատակ նորա.

Килевы́й ած. վերի՛ ողնափայտի նաւու.

Килогра́ммъ գ. ա. հազար դրամիսր (չափ).

Киломе́тръ գ. ա. հազար չափ.

Киль գ. ա. ողնափայտ նաւու.

Кимва́лъ գ. ա. ծնծղայ, բամբիռն.

Кими́нъ գ. ա. քեմոն, չաման.

Кинамо́нъ գ. ա. կինամոն, դարսխին.

Кинжа́лъ գ. ա. դաշնակ, դաշոյն, շեշտ.

Кинжа́льный ած. դաշնակի.

Ки́новарь գ. է. խրտուկ, կինաբառիս.

Киновія գ. է. միաբանական հաստատակայ.

Кинеоми́нъ գ. ա. հարկ. (դեակ.

Ки́нутый ած. ընկեցեալ, ձգեալ. Թո.

Ки́нуть, - ться ※ кидать. - ться.

Ки́па, նշ. - пка գ. է. հակ, բեռն վաճառաց. պատատ, ծրար.

Кипари́сникъ գ. ա. անտառ նոճեաց.

Кипари́сный, - совый ած. յատ՛ նոճեաց. նոճեայ, կազմեալ ՛ի նոճեաց.

Кипари́съ գ. ա. նոճի, նոճ, կիպարիս.

Ки́пный ած. վերի՛ բեռնի վաճառաց. կապեալ ՛ի հակս.

Киповя́зъ գ. ա. բեռնակապ, որ կապէ զբեռինս կամ զհակս.

Кипоно́сецъ գ. ա. բեռնակիր.

Кипре́й գ. ա. բոյս ինչ. (պարանի.

Кипсе́й գ. ա. մրոմանն, մրոտեղան տե.

Кипу́честь գ. է. ընդունակութե եռալոյ.

Кипу́чій ած. եռացող.

Кипѣлый ած. եռացեալ.

Кипѣніе գ. չ. եռ, եռացումն.

Кипѣть բ. չ. եռալ. զգալ, խռովիլ. վերփրիլ. խռնիլ. ապազդել Թափանցիկ յատակ ընդունել (փրփնոյն)

Кипяти́ть բ. ն. եռացուցանել, պղպջակել.

Кипято́къ գ. ա. եռացուցեալ ջուր.

Кипяче́ніе գ. չ. եռացուցումն.

Кипяче́ный ած. եռացուցեալ.

Кипя́чій, кипящій. ած. եռացող.

Кираси́ръ գ. ա. հեծեալ զրահակիրը կամ զրահաւորը, կիրասիրը.

Кира́съ գ. ա. զրահ, հօշ, լանջապանակ.

Кире́шка գ. է. ուրագ, կռան.

Кирка́ գ. է. բահ. (ղորթականաց.

Ки́рка գ. է. եկեղեցի աղօթատուն քրիստ.

Кирпи́чникъ գ. ա. աղիւսագործ, աղիւսարկու. (ղիւսաշէն.

Кирпи́чный ած. աղիւսաւ, աղիւսեայ. աշ.

Кирпи́чъ գ. ա. աղիւս.

Кисе́ль գ. ա. կերակուր ինչ Թանձր. Թոր, ՀՀի ինչ ծովային.

Кисе́ть գ. ա. քսակ ծխախոտոյ.

Кисея́ գ. է. բամբակեայ կտաւ նրբաթել.

Ки́сленькій ած. սակաւ ինչ Թթու.

Ки́слить բ. ն. Թթուեցուցանել.

Ки́слица ※ щавель.

Ки́сло տ. Թթու. ловато տ. սակաւ ինչ Թթու. (ութիւն.

Кислова́тость գ. է. սակաւ ինչ Թթու.

Кислова́тый ած. սակաւ ինչ Թթու. Թթուիկ, Թթուշ.

Кислоро́дный ած. որ պարունակէ յինքեան զԹթուածինն. - ный газъ ※ кислородъ. (քիւլոածինչ.

Кислоро́дъ գ. ա. Թթուածին (տարրի քիմ

Кислосла́дкій ած. քաղցրաԹթու.

Ки́слость գ. է. Թթուութիւն.

Кислота́ գ. է. Թթուութիւն. Թթու իր, Թթուենիք.

Кислотво́рный ※ кислородный.

Кислотворъ ※ кислородъ.

Кисло́тный ած. որ պարունակէ յինքեան զԹթուութիւն, Թթուական.

Кисло́ушка գ. է. խնձորենի և խնձոր վայրենի.

Ки́слый ած. Թթու.

Кислѣть բ. չ. Թթուիլ.

Кисля́тина գ. է. սատկիկ Թթուութիւն. սատկիկ Թթու կերակուր կամ ըմպելիք.

Ки́снуть բ. չ. Թթուիլ. ձախ. ՀՀալ ընդ երկար ՛ի նոյն վիճակի.

Кистистый ած. բազմոզկոյզ. բղմաճուղջ։
Кистка, - точка նղ. բ. кисть.
Кисть գ. ի. ոզկոյզ. ճուղջ. վրձին. դրբիչ նկարչաց. դաստակ ձեռաց. - для окропленія, ձկիսկ օրհնեալ ջրոյ ֆոֆ. Խոստոմբիւն կամ հմաուքիւն նր կարչի կամ հեղինակի, виноградная - безъ ягодъ, ոզկոյզ կճեալ։ (մաչկոյ։
Китайка գ. ի. դրծուած լինչ չինու գուարան։
Китайчатый ած. արարեալ 'ի վերոյլ շեալ դրծուածոյ։ (կիսի։
Китовый ած. պատ" կէտ ձկան, կամ
Китовый ած. կէտարատական։
Китовство գ. չ. կէտորսութիւն։
Китовъ գ. ա. կէտոր։
Китъ գ. ա. կէտ, կիտոս, բաղկնեայ. ատեղատուն լինչ հսրաւային։
Кичéніе գ. չ. գոռոզութիւն, ամբարտաւանութիւն, մեծամտութիւն։
Кичить բ. ն. (է) հպարտացուցանել, գոռոզացուցանել, -ться բ. յ. գոռոզանալ, հպարտանալ, մեծամտիլ։
Кичли́вость գ. ի. գոռոզութիւն, ամբարհաւանութիւն, մեծամտութիւն։
Кичли́вый ած. գոռոզ, մեծամիտ, ամբարհաւատ, խրոխտապանծ, հպարտ։
Кишéчный ած. աղեաց, վռոտեաց. կազմեալ յաղեաց։
Кишка́ գ. ի. աղիք. խողովակ հրաշէջ գործեաց. - кою տ. կոթգաւ, մի ղինի մլոյ, ղինի մլմեանց։
Кишми́шъ գ. ա. քիշմիշ։
Кишнéцъ գ. ա. ղինձ. դնձենի, սև սոնիձ։
Кишнéніе գ. չ. ղեռալն։
Кишнéть բ. չ. եռալ, ղեռալ։
Киоа́ра ֆ гитара.
Кій գ. ա. գաւազան բիլարդեան խաղոյ։
Кій ք. հարց. մրպիսի։
Кійждо դեր. (է) իւրաքանչիւր, ամ ոք։
Кіóскъ ֆ павильонъ.
Кіóта, - тка գ. ի. երկմեղկեան արկղ ծածկեալ ապահեաւ յորում պահեն զպատկերս սրբոց։
Кіюра գ. ի. ուռն մեծ։ (աբն քարտաշից։
Кіянка գ. ի. ուռն լինչ հիւսոյ. թեթև ու
Клавико́рды գ. ի. յ. քառանկիւնի արկղ հաստատեալ 'ի վերոյ ոտից յորում պարտնակին լարք և ատեղունք տաւղի, կամ երգեհոնի։ (գեհոն։
Клависи́нъ գ. ա. մեծ տաւղ կամ երգեհոն։
Кла́вишъ գ. ա. ատեղունք տաւղի, երգեհոնի։ (գանց տաւղի։
Клавіату́ра գ. ի. բռնդակ կարգ ատեղունք տաւղի։
Кла́да գ. ի. կոչղ. վայտակոյտ։
Кладби́ще գ. չ. գերեզմանատուն, հանգուստարան։ (տարանի։
Кладби́щенскій ած. եղեալն 'ի հանգստարան։
Кладби́щный ած. գերեզմանատան։
Кла́деніе գ. չ. դնելն, զետեղումն. առնելն (գյոա). մատնելն, ներքինացուցանելն։
Кладе́ный ած. եղեալ. զետեղեալ. մատնեալ, ներքինացուցեալ, ամորձատ։
Кла́день գ. ա. գերան եղեալ 'ի ներքոյ հիմանց տան։
Кла́дка գ. ի. դնելն. զետեղումն։
Кладова́я գ. ի. մառան, համբարանոց։
Кла́дязь գ. ա. ջանձ, ջանձ թապուցեալ. ֆոֆ. ամենայն լինչ ատացեալ յանձն կընդհալ պահու և դիւրաս։
Кла́дь գ. ի. բեռն, ծանրութիւն. տախտակ կամ գերան վոհանոկ կամրջի եղեալ 'ի վերս առուի. մարդոցական դեղ լինչ ձիոց։
Кла́жа գ. ի. դնելն, զետեղելն. բեռն, ծանրութիւն. բարձելն. պահելն. մատնելն, ամորձատելն։
Кла́няться բ. հ. ողջունել. երկիրպագանել. ցածնուլ կամ կեցուարկել առաջի հզօրաց. խնդրել, աղերսել. բերել յընծայ։
Кла́панъ գ. ա. լոյանք, կափարիչ, լղուակ վիշտակաց նուագարանաց. կափարիչ դրպանի։ (կլարնեթի։
Кларнети́стъ գ. ա. խաղացող 'ի վերոյ
Кларне́тъ գ. ա. կլարնետ, նուագարան լինչ վիշտակաց։
Кла́сснкъ գ. ա. նախադաս, նախատախտ (Տոպէոգիր Նոյին). հետևող կանոնաց ընտիր հեղինակաց։
Классици́змъ գ. ա. դասողութիւնք և կանոնք. բաղեալք 'ի գրութեանց երեքլե հին մատենադրաց և. քաջ արուեստադիտաց։ (դաս։
Классическій ած. ընտրելագոյն, նախա
Кла́ссный ած. դասատան. աստիճանի։

Классъ գ. ա. կարգ, դաս, դասակարգ. դասատուն. աստիճան 'ի քաղաքական ծառայութեան. փխ. ժամանակ սահմանեալ վասն ուսումնասիրութեան:

Кла́сть բ. ն. դնել. զետեղել. հիմնել, կառուցանել. արկանել. խառնել. ածել (գյուղ): մակել, թաղասմանորել. հարմարել. պնահատել, պատճառել, ածել:

Кла́сться բ. հ. ածել (գյուղ). բ. ն. դնել. հիմնել, շինել. թաղել:

Класъ ф колосъ.

Кла́сный ф колосный.

Клева́ка գ. ն. թռչուն ինչ խածատիչ, կռուող. ևս մարդ ինչ:

Клева́ніе գ. չ. կտցում, կտցահարում. կտցահարութիւն: (կտցահարելով:

Кле́ванный ած. կտցահարեալ. կերեալ

Клева́ть, клюнуть բ. ն. կտցել, կտցահարել. ուռել կտցահարելով, առնուլ զկերակուր կտցաւ խածանել, կալեալ, բմբռնել զկայծ (ասէ գյուղ):

Кле́веръ գ. ա. առուտուր:

Клевета́ բ. ն. զրպարտանք, բամբասանք, լուտանք, չարախօսութիւն, բանսարկութիւն:

Клевета́ніе գ. չ. զրպարտութիւն, չարախօսութիւն, բամբասութիւն:

Клевета́ть բ. ն. զրպարտել, լուտալ, չարախօսել:

Клеве́тливый ած զրպարտասէր:

Клеве́тникъ, - ница գ. ա. ն. զրպարտիչ, բանսարկու, բամբասող, չարախօս:

Клеве́тничать բ. չ. ստէպ չարախօսել, բամբասել.

Клеветни́ческій, - ничій ած. յատ" ամբաստանողի, բանսարկուի, զրպարտողի:

Клевре́тство գ. չ. ծառայակցութիւն, ընկերակցութիւն:

Клевре́тъ գ. ա. ծառայակից, ընկերակից:

Клеева́рня գ. ն. տեղ եփելոյ ղսոսինձ:

Клееватый ած. սոսնձային, մածուցիկ

Клеевый ած. սոսնձի, սոսնձային:

Клее́ніе գ. չ. սոսնձումն.

Клее́нка, նգ. -ночка գ. ն. մանիշակ, կտաւ օծեալ մոմով, խեժիւ եւայլն:

Клее́ный ած. սոսնձեալ:

Клей գ. ա. սոսինձ:

Кле́йка գ. ն. սոսնձումն. եղանակ սոսնձելոյ:

Кле́йкій ած. գիւրաման, մածուցիկ, կռուական:

Кле́йкость գ. ա. կռուականութիւն, գիւրամածութիւն:

Кле́ильщикъ գ. ա. սոսնձող:

Клейме́ніе գ. չ. հնքումն, դրոշմումն, նշանումն.

Клейме́ный ած հնքեալ, դրոշմեալ. դատապատեալ, պատուհասեալ չարագործ:

Клейми́ть բ. ն. հնքել, դրոշմել, նշանել:

Клеймо́ գ. չ. հնքք, դրոշմ, նշան.

Клейно́ды գ. ա. յ. արքայանշանք, պատկանելիք թագաւորազնխոց, նշանք թագաւորական իշխանութեան, որպիսիք են թագ. գայտան, եւայլն:

Кле́йный ած. սոսնձի, սոսնձային.

Кле́йстерить բ. ն. օծանել, մածուցանել շրխկաւ:

Кле́йстерный ած. շրխշոյ.

Кле́йстеръ գ. ա. շրխկ, շրխշ:

Клей́стый ած. սոսնձոտ, խժոտ:

Клей́ть բ. ն. սոսնձել, մածուցանել. փխ. յարմարել և'ի կատար ածել զգործ ինչ:

Клей́ться բ. յ. սոսնձիլ, բ. ն. սոսնձեալ լինիլ. յարմարիլ. յաջողիլ. ունիլ ընդունակութիւն յատուկ գործոյ:

Кле́йщикъ գ. ա. սոսնձող. պատրաստող կամ յօրինող սոսնձոյ:

Клепи́на գ. ն. չինար հատեալ,

Кле́нникъ գ. ա. անտառ չինարի:

Клено́вый ած. չինարի.

Кленъ գ. ա. չինար, օձատանջ (ծառ):

Клепа́ло գ. չ. կոչնակ, զանգակ:

Клепа́ніе գ. չ. հարկանելն 'ի կոչնակ. զրպարտութիւն:

Клепа́ть բ. ն. զրպարտել. հնչեցուցանել. մեաւորել, կցել դարբնելով:

Клепси́дра գ. ն. ժամացոյց ջրհեղեն կամ ջրացոյց. ջրաչափ (գործէ): (բել.

Клерова́ть բ. ն, զտել, պարզել, մաք-

Клестъ, գ. ա. խաչկտուց (ծառն):

Кле́цка գ. ն. զնդակը խմորոյ զանդեալ ձուով: (պնոյ:

Клешня́ գ. ն. ունելիք (էրճի կամ խեցգե-

Клеща́къ գ. ա. ականջամուտ, ունկնամուտ (ԱԷՄ):
Клещеви́на գ. ի. տղհահատ (բոյս և պտուղ) (աշխ. գերտգերբեի)
Клещея́децъ գ. ա. աղվ լինչ ագռաւուս:
Клещи́ գ. ի. յ. աղյան, բևեռահան, կատ. ունելիք. մանրիակ:
Клещъ գ. ա. շանահանիչ:
Кли́веръ գ. ա. եռանկիւնի առագաստ դառաջևաւ նաւուց:
Кли́каніе գ. չ. կոչումն, ձայնումն:
Клика́ть բ. ն. կոչել. առձայնել. ա- ղաղակել, հրատարակել բարձրաձայն:
Кли́къ գ. ա. աղաղակ, ձայն. կոչ կո- չումն: (ինչ:
Кли́максъ ֆ. ա. սանդհան (քոտ Ճարպոտա-
Климатери́ческій ած. վտանգաւոր (ասի գի-բարոտնէի եօթներորդ տարւոյ յարդիկեան կենաց), կղիմատերական:
Климати́ческій ած. վերաբերական:
Климатоло́гія գ. ի. գիտութիւն զընդ- հանուր և տեղական դրութենէ օդոյ:
Кли́матъ գ. ա. օդաբաժին, կղիմայ, և- զանակ. կողմն:
Кли́ника գ. ի. հիւանդանոց, յորում վարժապետք բժշկական գիտութեանց յուցանեն աշակերտաց իւրեանց զգան- գան տեսակս և զձևս բժշկութեան ախտից: (շեակ բառի:
Клини́ческій ած. հատարակական վերոյի-
Клиновы́дный ած. սեպաձև:
Клино́къ, -чекъ գ. ա. շեղբ, սեպ:
Клинообра́зный ած. սեպաձև, սեպա- նման. -ныя буквы, սեպակերպ կամ սեպաձև նշանագիրք:
Клинъ գ. ա. սեպ, երիվ. կապերտ լինչ եռանկիւնի ի վերայ հանդերձից:
Кли́рикъ գ. ա. կղերիկոս, եկեղեցական և սրբազնագործ պաշտօնեայ:
Клири́ческій ած. կղերիկոսական:
Клиро́сникъ գ. ա. երգեցող, դպիր:
Кли́росъ գ. ա. դաս (եկեղեցական):
Кли́росный ած. դասու, դասական:
Клирошанинъ ֆ клиросникъ.
Клиръ գ. ա. կղեր, կղերիկոս. դաս և եկեղեցական սրբազնագործ պաշտօնէից:
Клисти́ръ գ. ա. դրեխ. -ный ած. դրեխի:
Кли́чка գ. ի. կոչումն շանց յաեռւանէ. անուն առեալ շանց:
Кличъ գ. ա. աղաղակ, ձայն. քարող:
Клобу́къ գ. ա. վեղար, բուռիթայ:
Клокота́ніе գ. չ. եռացումն (ջուխի):
Клокота́ть բ. չ. եռալ, պղպջակիլ (ջուխի)
Кло́котъ ֆ клокотаніе.
Клокъ, -чекъ գ. ա. տրցակ, վուշոջ (հե- քոց, նոյն. մանն լրիւք կատար, կապերտ. վերարկու լինչ կանանց:
Клоне́ніе գ. չ. խոնարհումն. թեքումն. վատումն, ամպրումն, համոզելն, զիջու- յանելն:
Клони́ть բ. ն. իջուցանել, խոնարհե- ցուցանել, թեքել. համոզել, հաւա- նեցուցանել. փոխ, շրջել. ստիպել. - ться բ. յ. թեքիլ. իջանիլ, հայիլ. վատիլ, ամրձիլ:
Клопо́вникъ ֆ багульникъ.
Кло́пъ գ. ա. մլուխն, վայտոջիլ:
Клохта́ніе գ. չ. դղդալն թխամօր:
Клохта́ть բ. չ. դղդալ թխամօր կամ հաւուց:
Клоче́къ, նաղ. բ. клокъ.
Кло́ченіе գ. չ. խառնուումն, կնձռուումն հերոյ հասլն: (կնձռեալ:
Кло́ченный ած. խառնեալ, շլոմեալ,
Клочи́ть բ. ն. խառնել, շլոմել, կնձռել, դղդղել: (ղկծիկ:
Клуби́ть բ. ն. կծկել, ստոյտքել լրբև
Клуби́ться բ. յ. բարձրանալ կամ շար- ժիլ (ծխոյ) նման կծկի:
Клубни́ка գ. ի. խմորուկ (պտուղ և բոյս):
Клубни́чникъ գ. ա. եղակ (բոյս). օղի հանդերձեալ եղակաւ:
Клубни́чный ած. եղակի:
Клубо́къ, - бочекъ նաղ. բ. клубъ. կծիկ:
Клубъ գ. ա. ամենայն դնտաձև իր. կը- ծիկ. կարժառ. հրատարակական տուն կամ ժողով վասն անցուցանելոյ ժամանակ:
Клыка́стый ած. սրծաժանիք: (նեաց:
Клыкова́тый ած. նման կամ ի ձև ժա-
Клыко́вый ած. յատ ժանեաց:
Клыкъ գ. ա. ժանիք:
Клѣвъ ֆ хлѣвъ.
Клѣтка, նաղ. точка գ. ի. վանդակ, գա- ռագեղ, թռչնարան. քառակուսի ձա-

մուկր. բուռակուսի դիզուած իրիք։
Ключникъ գ. ա. վանդակապետ։
Ключный ած. վանդակի։
Ключа́тка գ. ի. ցանցաձև թաղանթ։
Ключа́тый ած. բանական, որ ունի, պրուակուսի նմանութ։
Клѣть գ. ի. (եի) սենեակ. համբար։
Клювъ գ. ա. կտուց, կռնատ։
Клюзъ գ. ա. կառանուծակ նաւու։
Клюква́ գ. ի. պտուղ ինչ մանր, կարմիր և թթուաշ։
Ключа́рство գ. ն. լուսարարութիւն, եկեղեցպանութիւն. գանձապետութ։
Ключа́рь գ. ա. լուսարար, եկեղեցպան, վանակալ, վերակացու աւանդատան։
Ключевы́й ած. պար բանալեաց, վանդոց կամ տաղերու. աղբերային։
Ключи́къ, հպ. ի. ключъ.
Ключи́ться ի. հ. պատահիլ, հասանիլ։
Ключи́никъ, - ница գ. ա. ի. բանալեպան, անկալուչ. մանաւանդ տան։
Ключъ գ. ա. բանալի. բանալի կամ յորմանէ գործի նուագարանաց, ժամացոյցի, դանդան մեքենայից, հայկն. մի չինի քար կամ պղպտ կանաչի շինուածոց. աղբերակն. միջոց, հնարք, եղանակ։
Кляпъ գ. ա. կոխ, դայլ բերանոյ, դանդանաւանդ. գաւազան որով սեղմեն ղեւանու բեռանց։ (նեղ։
Кля́сть ի. ն. նզովել, անիծել, անիծա-
Кля́ться ի. յ. երդուիլ, երդնուլ, հաստատել ինչ երդմամբ։ (նզովք։
Кля́тва գ. ի. երդումն. ուխտ. անէծք,
Кля́твенный ած. երդմնական, երդման. ուխտի. հաստատեալ երդմամբ։
Клятвонаруше́ніе գ. չ. երդմնազանցութիւն. ուխտազանցութիւն, դժպղտութիւն. - наруши́тель գ. ա. ուխտադրուժ, երդմնազանց, երդմնադրուժ, - преступле́ніе ա клятвонаруше́ніе. - престу́пникъ, — ница ա клятвонарушитель. - престу́пный ած. ուխտադրուժ. երդմնազանցական. - хране́ніе գ. չ. երդմնապահութիւն, ուխտապահութիւն, ուխտակատարութիւն։
Кля́тый ած. անիծեալ, նզովեալ.
Кля́уза գ. ի. Հանդամանք, որք կինձեն զգործն, կամ որք տան նմա ղօտաք կեցուլ։ (կինձուղ գործոց։
Кля́узникъ, - ница գ. ա. ի. այր կամ կին, որ կինձէ զգործս։
Кля́узничать, кляузить ի. չ. կինձել զգործս։
Кля́узничество գ. չ. կինձելն գործոց։
Кля́ча գ. ի. ձի նիհար և անպիտան։
Кминъ ա тминъ.
Кни́га, գ. ի. մատեան, գիր, գրութիւն, հա. ա. գրատնակութիւն, բանդակութիւն մատենի. գլուխ կամ հատուած գրոց. (եի) նամակ, թուղթ։
Книгопеча́таніе գ. չ. տպագրութիւն տիպ գրոց. - печатникъ գ. ա. տպագրող մատենից. տպագիր. - печа́тня գ. ի. տպարան, տպագրատուն, գրոշմանոց. - прода́вецъ գ. ա. գրավաճառ, մատենավաճառ, գրանձախ. - храни́лище գ. չ. մատենադարան, գրատուն, գրանոց. - храни́лищный ած. մատենադարանի, գրատան. - храни́тель ա библіотекарь.
Книгоче́тъ գ. ա. ընթերցասէր.
Кни́жка, - жечка հպ. ի. книга. գրքոյկ. երրորդ աստիճան կենդանեաց.
Кни́жникъ գ. ա. դպիր. գրագէտ։
Кни́жный ած. (եի) դպրական. գրագէտ, ուսեալ. յատ գրոց. բաղկացուցիչ գրոց. պարունակեալ ի գիրս. գրաւոր. գրատառ։
Кнутови́ще գ. չ. կոճ մտրակի։
Кнутъ, հպ. -тикъ գ. ա. մտրակ, տաճկինակ։
Княги́ня գ. ի. իշխանուհի, իշխանական։
Княже́ніе գ. չ. իշխանութիւն. իշխանութիւն։
Кни́жески տ. իշխանաբար։
Кня́жескій ած. իշխանական, իշխանի։
Кня́жество գ. չ. իշխանութիւն. երկիր իշխանի։
Кня́жествовать, - жить ի. չ. իշխել։
Кня́жій ա княжескій:
Княжна́ գ. ի. իշխանադուստր (կոյս). — великая княжна, մեծ իշխանուհի։
Князе́къ հպ. ի. князь. Թուխկատար (Նոյեան). մանկն սպիտակ։
Кня́зь գ. ա. իշխան, իշխանազն. արքայազուն. նորահարսոյ. վերին անուն տանեաց կամ գրան։
Ко, къ նախ. առ, յ, ց, 'ի։

Коадъю́торъ գ. ա. օգնական, աջակից.
Коба́льтъ и кобольтъ գ. ա. կոբալտ (մետաղ քիչ բազմագործածի).
Ко́бель գ. ա. որձ շուն. (փորը.
Кобе́цъ и кобчикъ գ. ա. շահիճն, բազե
Кабы́ла и кобылица գ. ի. զամբիկ, մատակ ձի.
Кобы́лій, - лячій ած. մատակ ձիոյ.
Кобы́лка գ. ի. նշ. բ. кобыла. և յերնարան լարից 'ի նուագարանս. քերիչ գործի խաղախորդաց. ձկուռն. ոսկր ինչ 'ի թռչունս.
Кобыля́тина գ. ի. միս մատակ ձիոյ.
Кова́ло գ. չ. մեծ ուռն.
Кова́льный ած. որ պիտանաւորի 'ի դարբնել կամ գործել վերկաթ.
Кова́льня ж кузница.
Кова́ніе գ. չ. գործելն զերկաթի, դարբնելն. պայտարկութիւն.
Ко́ваный ած. դարբնեալ, կռածոյ (երկաթի ասելն). պայտեալ. (խորամանկ.
Кова́рникъ, - ница գ. ա. ի. նենգաւոր.
Кова́рно տ. նենգաւ, նենգանօք.
Кова́рность գ. ի. նենգաւորութիւն, չարամտութիւն, խորամանկութիւն.
Кова́рный ած. նենգաւոր, նենգապատիր, չարամիտ, դարանակալ, դարանապլոյղ. խորամանկ.
Кова́рство գ. չ. նենգութիւն, չարամտութիւն, դարանակալութիւն. դարան. եղէռն. (էն) խորամանկութիւն, խորագիտութիւն. քաղաքագործութիւն մտաց.
Кова́рствовать բ. չ. նենգել, դարանակալ լինել. խորամանկել.
Кова́ть բ. ն. գործել զերկաթի, դարբնել. կռանահարել, կռել. պայտս արկանել ձիոց. ձայն արձակել.
Кова́чество գ. չ. դարբնութիւն.
Кова́чъ գ. ա. դարբին, երկաթագործ.
Кове́ркань գ. չ. աղճատութիւն, ձևվնաս. ծռամաճռութիւն, ցնցիւնամեանց մանեայ.
Кове́ркать բ. ն. աղճատել, ծռել, բեկբեկել. ծռամաճռել. ցնցել զմանուկն մարմնոյ. - ться բ. յ. բեկբեկիլ. ծռամաճռիլ.
Кове́рникъ գ. ա. գորգագործ. (գորգի.
Кове́ръ գ. ա. գորգ, - ный ած. գորգային,
Ко́вка գ. ի. դարբնութիւն, գործելն զերկաթ, կռելն. եղանակ դարբնելոյ.
Ко́вкій ած. կռանելի, կռանելեք, ճարտարական (հպահաճելեք). (ընկոց.
Ко́вкость գ. ի. ճարտարականութիւն (հպահաճելեաց).
Коври́жка գ. ի. տեսակ ինչ մեղրահատուկ հացի. խորիսխ.
Ковро́вый ած. յատակ գորգի.
Ковче́гъ գ. ա. տապան, տապանակ, արկղ. ж кіота. և փորձիկ արկղ մատղեայ, յորում պահի անիծաւ 'ի մոմոյ շինեալ կնիք. - завѣта, տապանակ ուխտի.
Ковче́жецъ գ. ա. նշ. բ. ковчегъ. և տուփ նշխարաց.
Ковче́жный ած. տապանի, տապանակի.
Ковшъ, - шикъ գ. ա. շերեփ ջրոյ, ըմպանակ ինչ փայտեայ կամ մետաղեայ.
Ковъ գ. ա. մանր խոռոչք 'ի վերայ եղկանաքարի. դարան, որոգայթ, գաւ, հաղբք.
Ковы́ль գ. ա. խոտ ինչ.
Ковыля́ніе գ. չ. կաղալ, կաղալն.
Ковыля́ть բ. չ. կաղալ.
Ковыря́ніе գ. չ. ըզփորելն, փորելն. ձեռ, անպարուեստ կարելն.
Ковыря́ть բ. ն. ըզփորել. փորել, խոռնել. ձեռ. անպարուեստ կարել.
Когда́ տ. երբ, յորժամ, երբեւ, եթէ, առ երբ. — нибудь, - ни есть, — либо երբ և իցէ. (թամէ.
Ко́готь, - когть գ. ի. մատիկ, ճիրան,
Когти́стый ած. երկայնամատիկ.
Ко́декъ գ. ա. գերբ կամ մատեան օրինաց
Кое - гдѣ տ. 'ի տեղիս տեղիս. ուրիք տեղ, - какъ տ. զիարդ և իցէ. - чѣмъ դէր. իւ, որով և իցէ. - что, դէր. ինչ, ինչ ինչ.
Ко́жа գ. ի. մաշկ, մորթ, կաշի, խոզախ. փեռճիկ, փոճոկ. կեղև.
Ко́жаный ած. մաշկեայ, մաշկեղէն. ա- բարեալ 'ի կաշւոյ.
Кожеве́нный ած. յակ" խաղախորդաւ կամ տեղւոյ վաճառման մաշկեաց.
Коже́вникъ գ. ա. խաղախորդ, մաշկագործ, մորթեգործ.
Коже́вницать բ. չ. խաղախորդել, գոր-

ծել ղմրթիս, ղեսաղաս։ (ղախորդի։
Кожевническій, - ничій ած. յատ" խա-
Кожевничество գ. չ. խաղախորդութիւն, մորթիդործութիւն։ (ղախորդի։
Кожевня գ. ն. տղաղոյ, դործարան խա-
Кажемяка գ. ն. Хմիղոդ, կակղիչ մորթոյ։
Кожедъ գ. ա. կաշեկեր (ՃՃմէ)։
Кожица գ. ն. վերնամաշկ. կեղե, վե-
Хեկ. փատ։ (պողոյ։
Кожура գ. ն. կեղե, վոռնկ, կեղևանք
Коза գ. ն, նգ. - козочка, այծ (էգ)։
Козакинъ ա казакинъ.
Козелецъ գ. ա. վիշապախոտ, նուխ։
Козелъ գ. ա. այծ, բղաք, նոխազ, քոշ, քաղ. պատրաստակաղ մորթի այծի։
Козерогъ գ. ա. այծեղջերուք (ՀՀպոռՀՀպ)։
Козій ած. այծեայ։ (ուլու։
Козленокъ գ. ա. ուլ, ուլիկ, ամիկ. մորթի
Козлина գ. ն. մորթի, կաշի այծի։
Козлиный ած. այծի.
Козлиться բ. յ. ծնանել ղուլս։
Козловый ած. յատ" այծի. այծեմորթոյ։
Козлы գ. ա. յ. բաղմոց, նստարան (ՀՀաթոռ)։ (տեղ, վայրատեղ։
Козлы գ. ա. յ. յենարան սղոցելի փայ-
Козлятина գ. ն. այծենի։
Козлячій ած. ուլու. շինեալ յուլենոյ։
Козненный ած. խորամանկ, նենդաւոր։
Кознодѣй գ. ա. խորամանկ, նենդաւոր, դաւադործ։
Кознодѣйство գ. չ. նենդաւորութիւն, դաւադործութիւն, դաւադրութիւ։
Козынь գ. ն. որոգայթ, հաղը, դարան։
Козодой գ. ա. այծակիթ, եղեմոդես, հո-
ղատիտ (ԼաՀ)։
Козочка նգ. ե. коза.
Козырекъ գ. ա. Хարմանդավայր օդի։
Козырный, ածական козырь բառին։
Козырь գ. ա. դևասթուղթ, նախաթուղթ. այլ համարձակ, առյպ։
Козявка գ. ն. միջատ լինչ. յենարան լինչ հայելադործ. այ։
Кой ա который։ (ՀՀ.) Թախտ։
Койка գ. ն. առկախեալ մահիճ (Ի՞նա-
Кой - какой տես. որսիսի և իսկ։
Кой = какъ ա кос - какъ.
Кокарда գ. ն. մետաքսեայ փունջ կամ ծոպ խուրձ։
Кокетка գ. ե. կին կամ օրիորդ որ ջա-
նայ հաճոյանալ արանց։
Кокетничать բ. չ. ցանկալ հաճոյանալ։
Кокетство գ. չ. ջանալն հաճոյ Թուել
ումեք։ (չատպատ։
Каклюшъ գ. ա. հաղ սատիկ, հաղ շլլե-
Кокошъ գ. ա. բոժ, խոզակ շերամոյ։
Кокорникъ գ. ա. ոզանդն (ղերաՀՀոպ)։
Кокосовый ած. ոտտ" հնդկիկ ընդուզե. կաղամեալ ՚ի հնդկիկ ընդուզե։
Кокосъ գ. ա. հնդկիկ ընդոյզ, կոկոս. ծառ հնդկիկ ընդուզե։
Кокотаніе գ. չ. կռկռալն հաւուց։
Кокотать գ. չ. կարկաչել կամ կռկռալ հաւուց։ (նմանց ռուսաց։
Кокошникъ գ. ա. զարդ լինչ ղլխոյ կա-
Кокошъ գ. ա. (Էէ) Թուխս հաւ։
Коксъ գ. ա. այրեալ հանքային ածուխ։
Кокушкины слезы, ձուտուտակ, ոլմոր-
մատ, ոլրիս։
Кокушникъ գ. ա. սատիրեան (ոռՀէ ինչ)։
Колба գ. ն. Թորանոց. ևս ձուկն լինչ։
Колбаса ա калбаса.
Колдовáніе գ. չ. կախարդութիւն. հմայութիւն։
Колдовáть բ. չ. կախարդել, դիւթել, հմայել։
Колдовство գ. չ. կախարդութիւն, դիւ-
Թութիւն, կախարդանք, հմայք։
Колдунъ, - нья գ. ա. ե. այր կամ կին կախարդ, դիւթ, Թովիչ։
Колебáніе գ. չ. տատանութիւն, դողդոջութիւն, երերութիւն, ծածանութիւն, տարուբերութիւն, շարժութիւն, դանդաչ. փոխ. տարակուսութիւն, տարակուսանք։
Колебáть բ. ե. ցնցել, դղրդել, տատա-
նեցուցանել, տատանել, երերել, տա-
րուբերել. վհանդիլ. շփոթել, աղմկել. փոխ. տարակուսեցուցանել. - ться բ. յ. տատանիլ, երերիլ. շփոթիլ, աղմկիլ. տարակուսիլ, Թերամտիլ, դեղեզիլ։
Колéбемость գ. ե. դողդոջականութիւն. երերուն, տատանող դոլն. փոխ. տա-
րակուսութիւն. անհաստատութիւն, դիւդիւանք։
Колéбемый ած. դղրդեալ, երերեալ, տատանեալ, ցնցեալ, շարժեալ, երե-
ծածուխ։

Коле́блющійся ж. տատանող, երերող, դողդոջ. անհաստատ: (ո.ի:
Коленко́ровый, ած. ականի коленкоръ բա-
Коленко́ръ գ. ա. կոշնկաթր, նուրբ բամ-
բակեայ կտաւ լինի:
Ко́леръ գ. ա. դոյն նեբկի:
Коле́сникъ գ. ա. անուադործ:
Колесни́ца գ. ի. կառք:
Коле́сный, - совый ած. անուոյ:
Колесо́ գ. չ. անիւ:
Колесова́ніе գ. չ. տանջելն անուով:
Колесова́ть գ. ն. տանջել, սպանանել
անուով:
Колесо́вина տ колея.
Коле́ть գ. ա. կարձ զգեստներ հնձելազգոյ
Коле́чко նղ. ք. кольцо.
Коле́чный ած. պատ" օղոյ, մատանեայ,
օղանման:
Колея́ գ. ի. անուաշրջաթր, անուաշրջիկ:
Коли շ. երբ, թէ, երբեմն, յորժամ:
Колибри գ. ի. անհ. տրոքիլոս, թռչուն
նահանջ: (աշխ. ծանոթ.):
Ко́ливо գ. չ. (եի) կուտիթայ, կոլիթայ
Колиѣ́здо տ. (եի) քանիցս անգամ:
Ко́лика գ. ի. խիժք, կշտացուցանել:
Количе́ственный ած. քանակական:
Количе́ство գ. չ. քանիութիւն, քանակու-
թիւն, որքանութիւն, որչափութիւն. դումար:
Ко́лка գ. ի. ձեղքուած:
Ко́лкій ած. որ դիւրաւ ձեղքի. փխ. կը-
ծոցական, զգծեցուցիչ, դառն, կծու:
Ко́лко տ. կծոցաբար, խոցոցաբար:
Ко́лкость գ. ի. դիւրաձեղքելի դոյն.
կծոցութիւն, կծոցական բանիւ, երբեմն արմատ:
Колле́гіумъ գ. ա. ժողով. դպրատուն:
Коллегіа́льный, ած. ական коллегія բառ:
Колле́гія գ. ի. կոլեգիայ, առեւտրական
տեղի լինի:
Колле́жскій ած. պատ" կոլեգիայի, ծա-
ռայողի ի կոլեգիայի:
Колле́кція գ. ի. հաւաքուած, ժողովուած,
ժողովածոյ (գիրք նկարաց):
Коллу́рій գ. ա. շուկայ (տեղ ինչ ծախու)
Колобро́дить բ. չ. վարիլ կամ խոսիլ
յիմարաբար: (անխոհեմաբար:
Колобро́дъ գ. ա. որ վարի կամ խոսի
Колобро́женье գ. չ. անպատեհութիւն,
անկարգութիւն:
Коловоро́тъ գ. ա. դէմը լինի. փ водо-
воротъ: (վտանգաբար:
Коловра́тно տ. շուրջ, շուրջանակի. փո-
Коловра́тность գ. ի. վոխոխականութիւն,
անհաստատութիւն. շրջանակութիւն, պտոյտ,
շրջապտոյտ: (պտոյտ:
Коловра́тный ած. վոխոխական. շրջա-
Коловра́тъ տ коловоротъ.
Коловраща́ть բ. ն. (եի) պտոյտել, շրջ-
ցանակել. - ться բ. յ. (եի) պտոյտիլ,
շրջանակիլ:
Коловраще́ніе գ. չ. պտոյտութիւն, շրջա-
նակութիւն. շրջանակիլն:
Колода գ. ի. կոճղ, կոճ. տաշտ ի կոճ-
ղէ. դաղաղ ի մոյ վայտէ. սեռամբ.
մատ լինի կարի հրկար և բարակ վասն
ննջեցելոց. լրաթիւ խաղաթուղթ:
Колодезникъ գ. ա. ջրհորաքար, հորաքար:
Колодезный ած. ջրհորոյ. ջրհորային:
Колодезь, - децъ գ. ա. ջրհոր, հոր:
Колодка գ. ի. նղ. ք. колода. եւ կոճղ.
կաղապար (նշխոյ). ներքնակրունկն վայ-
տեայ, զոր կարեն ի մէջ կօշկաց:
Колодникъ, - ница գ. ա. ի. կոճղակիր
(նշանաւոր):
Колодочникъ գ. ա. կոճղագործ. կաղա-
պարագործ, կաղապարաշէն (նշխոյ).
- чный ած. կաղապարի:
Колоквинтъ գ. ա. դդում այծի, դառն
վարունգ, կողոկինթիտ: (տես:
Колоко́ленка գ. ի. փոքրիկ զանգակա-
Колоко́ленный ած. պատ" զանգակատան:
Колоко́лецъ գ. ա. փոքրիկ զանգակ, - въ
горлѣ, խորդիւն մահու կամ հոգե-
վարից:
Ко́локолъ գ. ա. զանգակ. զանգակաձև
ապակեայ անօթ բնալուծական:
Колоко́льный ած. զանգակի, զանգակային:
Колоко́льня, - ница գ. ի. զանգակատուն:
Колоко́льчики գ. ա. յ. զանգակիկ (ծաղ):
Колоко́льчикъ գ. ա. զանգակիկ: (ձոյլ:
Колоко́льщикъ, -льникъ գ. ա. զանգակա-

Колóкъ ф. м. մխունակ. (եէ) ջեյ. ականջ ջուլհակաց, հայկն։

Коломáзъ ф. է. ձիւնախառն ձորպ վասն անուոյ։

Колонизáція ф. է. գաղթականութիւն։

Колонiáльный մ. բերեալ 'ի բնակութենեն գաղթականաց Ա. Մերիկայէ։

Колóнія ф. է. երկիր գաղթականաց. հաստատուած, ժողովրդեան գաղթականք։

Колóнна ф. է. սիւն. արձան, կոթող. շարժական գունդ զօրաց. քանի մի հատ ուղղագիծ գաւառարեալք։

Колоннáда ф. է. սիւնք, շարք կամ կարգ սեանց։

Колончá ж каланча.

Колорúстъ ф. м. նկարիչ հմուտ գունոյ։

Колорúтъ ф. м. յարմարուիլ գունոյ, խառնուած գունոց։

Колосúстый մ. քաղմահասակ կամ մեծահասակ։

Колосúться բ. ա. հասկս արձակիլ։

Колосовый մ. հասկաւոր։

Колоссáльность ф. է. հոյակապ մեծութիւն։

Колоссальный մ. հոյակապ, չափազանց մեծ. սքանչագործ. սքանչելի։

Колóссъ ф. м. արձան կամ անդրկի հոյակապ, սքանչելի, կոլոսս։

Кóлосъ ф. м. հասկ, քիսա, ոՀ։

Колосяный մ. հասկի։

Колотúло ф. չ. թակիչ, ծեծիչ արմատակ. հոշնակ։

Колотúть բ. ն. հարկանել, թակել, ծեծել. դանել. - ться բ. յ. ընդհարկանիլ. թակեալ լինիլ. ֆռթ. կեալ 'ի կարօտութեան, կարօտիլ.

Колóтіе ж колка и колотье.

Колотýшка ф. է. թակ, մուրճ փայտեայ կամ երկաթեայ. թեմեմ հարուած 'ի գլուխն։

Колóтый մ. ծակեալ. զննեալ. վիճաբանեալ. սպանեալ. Ձեղքեալ, կտորեալ։

Колотырникъ, - тырь ф. м. չարագործ, քանսարիս. որ զանոն միոյ հատուցանէ 'ի լաւ միւսոյ, տարտքեր համբաւոց.

Колóть, - зънуть, -лывать բ. ն. ծակոտել. տապանանել, վիրաւորել. զննել. Ձեղքել. կտորել. յանդիմանել, կըտտանքել.

Колóтье ф. չ. ծակումն, խայթումն. Ձեղքումն. խիթք, կշտացաւութիւն։

Колóться բ. յ. մխել յինքն զդէն լինչ. Ձեղքիլ, պատառիլ. Ձեղքեալ լինիլ. խայթել (պնկոց)։

Колофони́тъ ф. м. քար լինչ։

Колоче́ніе ф. չ. հարկանելն, թակելն, վարսելն. (վարսեալ։

Колóченный մ. ծեծեալ, թակեալ։

Колпáкъ ф. м. գլխարկ գիշերային, գլխադիակ. խուփ թորանոցին. կախարիչ անօթ. զանգակաձեւ տուփիկ, որով ծածկեն զմեծադին իրս կամ զծաղկունս. ֆռթ. այր պարզամիտ կամ յիմար։

Колрáби ф. յ. գոնդեղ, կաղամբ սիամայ։

Колтýнъ ф. м. հերախատ, գծծումն հեռաց, ախտ լինչ 'ի լերհատան։

Колупáніе ф. չ. քչտրտուքն, փորելով հանելն (ղնաղ, նոյնի)։

Колупáть բ. ն. քչտրտել, փորելով հանել (ղնաղ նոյնի)։

Колýрій ф. м. ծիր երկրագնոյ, են երկու մեծագոյն բաղադրակք երկրագնոյ, որ ղհատարակածն և զդրդիակսն հատանեն 'ի չորս հաւասար մասունս, և նոքատեն 'ինշանակել զեղանակս տարւոյն։

Колчáнъ ф. м. կապարճ։

Колѣнопóгій մ. կոյղ։

Колъ ф. м. ցից. սեպ. ժանիք երկայրի։

Колыбéль, ѣщ. - лька ф. է. որբոց, որոցան. ֆռթ. տեղն ծննդեան, ծագման։

Колыбéльный մ. օրօրոցի, որոցանի։

Колымáга ф. է. կառք լինչ 'ի հնումն։ կառք մեծ և ծանր։

Колыхáніе ф. չ. ցնցուածք, երերուածք, տատանումն։

Колыхáть, - ться բ. չ. յ. տատանիլ, երերիլ, շարժիլ. տատրեբերիլ։

Коль ս. քանի, որքան, որչափ, եթէ, թէ, յորժամ. երբ. (ասելի։

Кольми́ па́че ս. որքան, որչափ, ևս աւելի։

Кольцевый մ. օղոյ, մատանւոյ. բաղկացեալ յօղակաց։

Кольцеобрáзный մ. օղաձև, մատնեկաձև։

Кольцо́ գ. չ. օղ, օղամանեակ. մատանի - сатурново, մանեակ արեւակի.
Кольча́тый ած. բաղկացեալ յօղեկաց.
Кольчу́га գ. ի. զրահ, վերարկանակ հագեալ յօղից.
Колѣ́ка գ. հ. հաշմ, հաշմանդամ.
Колѣ́нный ած. ծնկան.
Колѣ́но գ չ. ծունր, ծունկ, գուխ, կապ, ծունր (եղջիւրոյ նապղի). առիմ, շառաւիղ, ցեղ, ազգ. բանդակ ազդ մարդկան. իւրաքանչիւրը մանր երաժշտական յօրինուածոյ.
Колѣнопреклоне́ніе գ. չ. ծնրադրութիւն.
Колѣ́нчатый ած. ծնկաւոր, բազմածունր բաղմակապ (քոյո, խաս).
Колѣ́ть բ. չ. ոտիլ, տատիկն մնալ. ծերանալ.
Колю́ръ տ колурій.
Колю́честь գ. ի. ծակոտ, խայթող զոլն.
Колю́чій ած. ծակոտ, խայթող, սուր, արածայր, փշոտ.
Колю́чка գ. ի. փուշ, խայթոց. ամենայն ծակոտ, խայթող իր. կանդուռ (խոշ).
Ко́лющій ած. ծակոտ, խայթող.
Коля́ска, նղ. - сочка գ. ի. կալեասկայ, տեսակ մեծ թերթեւ կառաց.
Кома́нда գ. ի. իշխանութիւն, հրաման. հասուած զօրաց ընդ իշխանութեամբ ուրուք.
Командиро́ванный ած. առաքեալ, յանձնարարեալ որ վասն կատարելոյ գործոյ մինչ.
Командирова́ть բ. ն. առաքել, յանձնարարել զոք վասն կատարելոյ գործոյ մինչ.
Командиро́вка գ. ի. առաքումն ուրեք վասն կատարելոյ գործոյ մինչ. եւ հերթափոխութիւն մշակաց կամ գործաւորաց ի հանքս.
Командиръ գ. ա. հրամանատար (զօրաց).
Кома́ндованіе գ. չ. հրամայութիւն, իշխանութիւն.
Кома́ндовать բ. չ. հրամայել, առաջնորդել, իշխել (ի վերայ զօրաց).
Командо́рство գ. չ. հասընկալ առաքութիւն.
Командо́ръ գ. ա առաքեալ հասընկալ.
Кома́ръ գ. ա. մուկ, մուն. մեքենայ վասն ծակելոյ զմետաղեայ թերթս.
Комедіа́нтъ, - тка գ. ա. ի. կատակերգու գերազան, վարձակ. փոխ. կեղծաւոր.
Коме́дія գ. ի. ձաղկութիւն. կատակերգութիւն. կատագերգու խաղալիկութիւն. անցք ծաղրական կամ ծիծաղաշարժ.
Комелёкъ տ каминъ. Եւ բոյս ինչ.
Комендáнтскій ած. բերդապետի.
Комендáнтство գ. չ. բերդապետութիւն.
Комендáнтъ գ. ա. բերդապետ.
Коме́та գ. ի. աստղ գիսաւոր, վարսաւոր.
Коме́тный ած. վերի գիսաւոր աստեղ.
Кометогра́фія գ. ի. աստղագրութիւն գիսաւոր աստեղաց.
Ко́микъ գ. ա. հեղինակ կատակերգութեան, կատակերգակ բանաստեղծ. դերասան կատակերգու, կատակերգակ, վարձակ.
Комите́тъ գ. ա. ժողով ատենակալաց վերի խորհրդածութեան և վճռոյ որ և իցէ մասին արքունի կառավարութեան.
Коми́ческій ած. կոմիկեան, կատակերգական, կատակերգութեան. ծիծաղական, ծաղրաշարժ.
Ко́мканіе գ. չ. հմլելն, հմլուիլն.
Ко́мкать բ. ն. հմլել.
Коммента́рій գ. ա. մեկնութիւն, բացատրութիւն (հեղինակութեան ոտրատ կամ հատնոտրա). (նութեան.
Коммента́рный ած. մեկնական, վերի մեկ-
Коммента́торъ գ. ա. մեկնաբան, մեկնիչ.
Комме́рція գ. ի. առեւտուր, վաճառականութիւն, վաճառաշահութիւն.
Комме́рческій ած. առեւտրական, վաճառականութեան, վաճառաշահութեան.
Коммисаріа́тъ գ. ա. կոմիսարիատ, անուն որ ունի զհոգաբարձութիւն տալոյ զօրաց զհանդերձս, զդրամն և զպէտս.
Коммиса́ръ գ. ա. վերակացու, որում յանձնեալ է ինչ ի տեսչութիւն.
Коммиссіоне́ръ գ. ա. գործակալ ուրուք, հիւտրող յանձնարարութեամբ.
Комми́ссія գ. ի. յանձնարարութիւն.
Коммуника́ція գ. ի. հաղորդակցութիւն, հաղորդութիւն.
Ко́мната, նղ. - тка գ. ի. սենեակ.
Ко́мнатный ած. սենեկի, սենեկական. կարգեալ վասն ծառայութեան ի սենեկի.
Комо́дъ գ. ա. կամոդ, գզրոց.
Комо́къ նղ. բ. ком.
Ко́момъ ն. հնձկապատ գնուածոյ.

Компа́ктный ած. խտաշաղ (ասի պնդութենէ)։
Компане́йщикъ գ. ա. արուեստի պատգամաւոր որ ունի կապակցութիւն գործատուի և գործաւորաց միջև։
Компа́нія գ. է. ընկերութիւն, ընկերակցութիւն։
Компа́нскій ած. նաւատեղի։
Компа́съ գ. ա. նաւատեղի, կողմնացոյց, – морской, կարակին ծովու։
Компиля́ція գ. է. գիր հաւաքածոյ։
Компле́ктный ած. լրութիւ, բոլորութիւ։
Компле́ктъ գ. ա. ամփոփանալ թիւ կամ քանակութիւն, լրութիւն, լրութուն։
Комплиме́нтъ գ. ա. յարգական ղրոյց, խոնարհ կամ սիրալիր յարդուն. կեղծաւորիր քանիք վասն հաճոյանալոյ ումիք։
Компози́торъ գ. ա. յօրինող կամ շարադրող երաժշտութեան։
Компози́ція գ. է. արուեստ կամ հմտութիւն ի յօրինել գերաժշտութիւն. յօրինուած. բանադրութիւն, կազմութիւն, խառնուրդ (ֆեռպոյց). գիւտ և դասաւորուն առարկայից ի նկարս. կեղծեալ ակունք կամ դրոհարք։
Компо́тъ գ. ա. հանդերձանք պտղոց. բաղպրաւենի ի պտղոց։
Компре́ссъ գ. ա. բարձիկ վերայ։
Комъ գ. ա. գունտ, գնտակ (չեռն, խոզոյ ևայլն։)
Конве́нція գ. է. դաշինք ի մէջ երկուց տէրութեանց կամ թագաւորաց։
Конво́й գ. ա. ընթացակից, զօրականք կարգեալք վասն ուղեկից լինելոյ ումիք յապահովութիւն։
Конвойровать բ. ն. ընթացակից լինել. ուղեկից լինել. երթալ ընդ ումիք վասն ապահովութեան։
Конву́льсія գ. է. ցնցուն, բնական կամ անբնական շարժումն մկանանց մարմնոյ։
Конгре́ссъ գ. ա. կոնդրէս, ժողով թագաւորաց կամ նախարարաց վասն վճռելոյ գործս վերաբերեալս տէրութեց։
Конда́къ գ. ա. (եվ) եկեղեցական երգ լինչ համառօտ ի պատիւ Աստուածածնի կամ սրբոց։
Конденса́торъ գ. ա. խտացուցիչ գործի (փիզիկական)։
Конди́торская ж кандитерская.
Кондиція գ. է. պայման, դաշն. պայմանագրութիւն։
Кондо́ръ ж գրիֆ։
Конду́кторъ գ. ա. ձգիչ կամ հաղորդիչ գործի (ելեկտրիկական հեռագրոյ). ուղեցոյց, առաջնորդ. որդեգիր ուսումնարանին ընտրարկին հարտարագործաց։
Конекъ գ. ա. նվ. է. կոն. երկաթեայ գործի լինչ վասն սահելոյ մանկանց ի վերայ սառնոյն. ձղմիդ. ծովաձի (չո–ին). անձնական կարծիք կամ կիրք յատկացեալ ումիք։ (ձակարան։
Конеристáлище գ. է. ձիարշաւանք, ձիարշաւ.
Конеристáніе գ. է. ձիարշաւ, ձիընթացք։
Коне́цъ գ. ա. ծայր, եղր, ծագ, կէտ վերջ. թող (հէշխաթրաց). թոյլ գործուած. ծոց. փոխ. վախճան, կատարած. վերջ, աւարտ. յանդ. առարկայ, նպատակ. խոպան։
Коне́чно ն. ի հարկէ. յերաւէ. թուղթ է. (հին) բոլորովին։
Коне́чность գ. է. ծայր, վերջ (էրէ). վերջաւորութիւն, վախճանականութե։
Коне́чный ած. վերջին. յետին. վերջնական. ունող զվերջ կամ զվախճան. փոխ. յետին, կատարեալ։
Кони́ческій ած. կանաձև։
Конку́рсный, ածական конкурсъ բառի։
Конку́рсъ գ. ա. ժողով փոխատուաց վերընդունելոյ զգործս մնանկացեալ պարտապանի. ձգտումն քանի մի անձանց ի ստանալ գեղեղ լինչ կամ զպարգև։
Ко́нная ж. է. հրապարակ ուր վաճառեն զձիս։ (ւոր, հեծելազօր։
Ко́нникъ գ. ա. հեծեալ, պրուէի, ձիաւոր։
Ко́нница ж кавалерія.
Ко́нный ած. ձիոյ, երկաթի. հեծեալ. ձիաւոր. բաղկացեալ ի հեծելոյ։
Коновáлъ գ. ա. դրաստարոյժ, ձիաղարման, բժիշկ դրաստուց։
Коновáльство գ. է. բժշկութիւն գրաստուց, գրաստարուժութիւն։ (սեայ։
Коновáть գ. ա. գործուած լինչ մեռաք։
Коновóдецъ գ. ա. այր ունող զքաղաքացի սեռակս ձիոյ վասն ահեցուցանելոյ։

Коново́дство գ. չ. արհեստ կամ պաշտամունք բաղմացուցանելոյ ղամնոցան սեռս ձիոյ։

Коново́дъ գ. ա. պ. коноводецъ. նա սկսող (երգոց, խաղոց նոցին)։

Коновя́зь գ. ի. ամնակապ ձիոյ։

Конопда́льный ած. կնտաձև։

Коно́пдъ գ. ա. կնտաձև մարմին։

Конопа́тить բ. ն. խնուլ զծակտիս կամ նեփաս։ (կամնեփաս։

Конопа́тчикъ գ. ա. որ խնու զծակտիս

Ко́нопать գ. ի. ծեծած վշոյ կամ կամնեփոյ։ (կամնափ։

Конопля́ и конопель գ. ի. ա. կամնեփ,

Конопля́ничикъ գ. ա. անդ կամնեփոյ։

Конопля́нка գ. ի. կամնեփուկ (ընձեան)։ նա բոյս ինչ։

Конопля́ный, -пельный ած. կամնեփոյ. կամնեփեայ։

Консе́рвы գ. ա. յ. պահպանակ ակնոց։

Консиліумъ գ. ա. խորհուրդ՝ի մէջ առնուլն բժշկաց, խորհուրդ բժշկաց զհիւանդութիւնն ուրուք։

Консисто́рія գ. ի. կոնսիստորիայ, վիճակական հոգևոր ատեան եկեղեցական գործոց։

Ко́нскій ած. պատ՝ կամ վերջ՝ ձիոյ. բաղկացեալ յերկնասրաց։

Конституціо́нный ած. օրինադրական։

Конститу́ція գ. ի. օրինադրութիւն, սահմանադրութիւն։

Констру́кція գ. ի. յօրինուած, կազմուած կազմութիւն բանի։

Ко́нсулъ գ. ա. բդեշխ. հիւպատոս. պատուիրակ. ատենաձանուած կարգեալ՝ի տէրութենէ վասն վճռելոյ զդործս հպատակաց նորա տէրութեան։

Ко́нсульскій ած. բդեշխի. հիւպատոսի, հիւպատոսական։

Ко́нсульство գ. չ. բդեշխութիւն. հիւպատոսութիւն։

Консульта́ція գ. ի. խորհուրդ, խորհրդակցութիւն։

Конта́гіенсъ գ. ա. համաշօշափ, շօշափողական (ըստ երիսպէ՛եց)։

Контине́нтъ գ. ա. ցամաք, աշխարհ մեծ։

Конто́ра գ. ի. հաշուետուն, հաշուանոց դրամատնական տեղւոյ. ի տնօրէն որոյ դրամատնին հաշիւք և առևտրական վաճառականաց նորին։ (սիզ։

Конто́рка գ. ի. դրական սեղան, արա-

Конто́рный ած. контора բուն։

Конто́рщикъ գ. ա. հաշուապահ և դրծատար կառավարութեան ուրուք։

Контраба́нда գ. ի. մաքսանենգ վաճառք, արդելեալ վաճառք։

Контрабанди́стъ գ. ա. նենգող ընդ մաքսից. մաքսանենգ. վաճառականն արդելեալ ապրանաց։ (բուն աղի։

Контраба́съ գ. ա. մեծ նուազարան լինչ

Контра́ктный ած. պայմանադրոյ, դաշնադրութեան, պայմանի։

Контрактова́ть բ. ն. պարտաւորել դաշնադրութեամբ։

Контрактова́ться բ. ի. կապել ընդ ումեք դաշնադրել, դաշինս կռել ընդ ումեք։

Контра́ктъ գ. ա. պայմանադիր, դաշնադիր. դաշնադրութիւն։

Контрама́рка գ. ի. հականշան, ընդդիմանշան, երկրորդ նշան։

Контрапу́нктъ գ. ա. միաբանութիւն աղգի աղգի նուազարանաց. ներդաշնակութիւն այլ եւայլ երգոց։

Контрасигни́ровать բ. ն. վաւերացուցանել առորագրութեամբ զ՝Արձրատոմն հրովարտակ։

Контра́стъ գ. ա. ընդդիմադրութիւն, ընդդիմութիւն, ներհակութիւն (աստիճանից)։

Каонтрата́пецъ գ. ա. կաքաւ լինչ բաղմաց ՚ի միասին։

Контрибу́ція գ. ի. հարկադրութիւն, հարկ (ըստ դնելոյ յաղթողաց՚ի վերայ յաղթելոց)։

Контроле́ръ գ. ա. հաշուարար, հաշուատես (աստիճանաւոր)։

Контро́ль գ. ա. առեան հաշուարարական. - ро́льный ած. պատ՝ հաշուարարական առեան։ (տպրան որմոց։

Контфо́рсы գ. ա. յ. որմակալ, հաստ

Контръ-адмиралъ գ. ա. երրորդ աստիճանաւոր՚ի նաւատորմիղս զինի ծովակալին։

Контръ-альтъ գ. ա. ձայն մեծ՚ի սուրբ. հակազիր ձայն։

Конту́зить բ. ն. վիրաւորել խիզախ ներդործութեամբ օդոյ սեղմելոյ՚ի գնդակէ,

Թեթև վիրաւորել։

Контузія ф. і. վէրս կամ վիրաւորած մարմնոյ՝ի ներքնորմութենէ օդոյ սղմելոյ յապաքուէնէ գնդակի. ջարդուած մարմնոյ առանց վիրաց։

Конýра, - рка ж. кануръ.

Кóнусъ ф. м. կոնոս, կոնոս։

Конфéкты, - феты ф. м. мн. քաղցրաւենիք, շաքարեղէնք։

Конференція ф. і. խորհուրդ, բանակցութիւն. խորհրդանոց։ (ղէնիւ։

Конфéтка, - точка ф. і. հատ շաքարեղէնաց։

Конфéтный մձ. յատ՛ շաքարեղէնաց։

Конфéтчикъ ф. м. շինող շաքարեղէնաց կամ քաղցրաւենեաց։

Конфирмáція ф. і. գրաւոր հաստատուէ որոյ և իցէ սահմանադրութեան։

Конфирмовáть բ. н. հաստատել զսահմանադրութիւն մի։

Конфискáція ф. і. առնուլն կալից ուրուք յարքունիս ըստ անօրէնութեան կառավարութեան։

Конфисковáнный մձ. առեալ յարքունիս ըստ անօրէնութեան ուրուք։

Конфисковáть բ. н. առնուլ յարքունիս զգոյն ուրուք ըստ անօրէնութեան կառավարութեան։

Конхиліологія ф. і. խեցեգիտութիւն։

Конхóидъ ф. і. կոնքագիծ, խեցագիծ, ի կոր գիծ մի խեցաձև։

Концентри́ческій մձ. համակենդրոն, միակենդրոն։

Концéртный մձական концерть բառի։

Концéртъ ф. м. միաբանութիւն երգոց, նուագաձայնութիւն ձայնից կամ նուագարանաց. յօրինուած վասն բազում ձայնից կամ նուագարանաց։ (ցանց։

Кончáніе ф. չ. աւարտումն, վերջացումն։

Кончáть բ. н. աւարտել, վերջացուցանել։

Кончáться բ. յ. աւարտիլ, վերջանալ. մեռանիլ։

Кóнченный ф՛մձ. աւարտեալ. վերջացուցեալ, վերջաւորեալ, ի կատար հասուցեալ։

Кончикъ նղ. բ. конецъ.

Кончúна ф. і. մահ. վերջ, կատարած, վախճան, աւարտ։

Кóнчить, - ться նս. բ. кончать. - ться

Конь ф. м. երիվար, ձի, վերին դերան տանեաց։

Кóнюхъ ф. м. ախոռապետ, ձիաբարմանն։

Конюшенный մձ. վեր՛ ախոռի։

Конюшій ф. м. (հին) ախոռապետ։

Конюшня ф. і. ախոռ, ձիարան։

Копá ф. і. կոյտ, դէզ. վարժանոն խուրձ։

Копáлъ ф. м. կոպալ (անուշահոտ խէժ ինչ)։

Копáльный մձ. որ պիտանաւորի՝ի բրել։

Копáльщикъ ж. копатель.

Копáніе ф. չ. պեղումն, բրումն, փորումն։

Кóпань ф. і. գուբ մի՝ ժողովելոյ ղանձ բևայլն ջուրս։

Копáтель ф. м. բրիչ, փորիչ, պեղիչ։

Копáтельный ж. копальный.

Копáть բ. н. բրել, պեղել, փորել, խորհել, - ться բ. դ. փորիլ. բ. հ. դանդաղ կամ յամրաշարժ գործել զինչ. գոհ. խուզել, որոնել։ (կոպեկի։

Копéечный, - ешный մձ. ՚ի գին մեկ։

Копéйка, - ечка ф. і. կոպէկ։

Копéйникъ ф. м. նիզակակիր, նիզակաւոր. նիզակագործ։

Копéистъ ж. перепищикъ.

Копéръ ф. м. սամիթ. Թակ ղյահար։

Копированіе ф. չ. օրինակումն, գաղափարումն։ (բել։

Копировáть բ. н. օրինակել, գաղափարել։

Копировка ф. і. արտագրումն։

Копировщикъ ф. м. օրինակիչ, օրինակող, արտագրող, գաղափարիչ։

Копúть բ. н. ժողովել, կուտել, կուտակել և պահել զինչ. - ться բ. յ. բազմանալ, շատանալ։

Копіé ф. չ. տէդ. նիզակ. դէղարդ։

Копіевúдный մձ. նիզակաձև. դէղարդաձև։

Копіеносецъ ф. м. նիզակակիր։ (ւար։

Кóпія ф. і. պատճէն, օրինակ, գաղափար։

Копка ф. і. փորումն, պեղումն։

Кóпкій մձ. դիւրապեղ։

Кóпкость ф. і. դիւրապեղ գոլն։

Коплéніе ф. չ. ժողովումն, կուտակումն։

Кóпна ф. і. դէզ, կոյտ. բարդ։

Кóпоткій, - потливый մձ. յամրաշարժ, դանդաղագործ.

Ко́поть ґ. ѣ. ѣанѣаѣаѣрѣѣ, ѣѣдѣ. ґѣѣ ѣорѣѣ ѣаѣѣѣ ґѣѣѣ ѣѣѣ ѣѣ ѣѣѣ ґѣѣѣ.
Конти́льня ґ. ѣ. ѣѣанѣѣ, ѣѣдѣ ѣаѣѣ ѣѣ ѣѣѣ ґѣѣѣ ѣѣѣ ѣѣѣ.
Конти́ть ѣ. ѣ. ѣаѣѣ ѣ ѣѣѣ, ѣѣдѣѣ ѣѣ ѣѣѣ.
Контѣ́лый ѣѣ. ѣѣѣѣѣѣ, ѣѣѣѣѣѣ
Копче́ніе ґ. ѣ. ѣѣѣѣѣѣ, ѣаѣѣѣ ѣ ѣѣѣ, ѣѣѣѣѣѣѣѣ ѣѣѣ.
Копче́ный ѣѣ. ѣѣѣѣѣ, ѣаѣѣѣ ѣ ѣѣѣ. ѣѣѣѣ. ѣѣѣѣѣѣ ѣѣѣ.
Ко́пчикъ ґ. ѣ. ґѣѣѣ, ѣѣѣѣ (ѣѣѣ).
Копы́тистый ѣѣ. ѣѣѣѣѣѣ.
Копы́тникъ, - тень ґ. ѣ. ѣѣѣґѣ ѣѣѣ.
Копы́тный ѣѣ. ѣѣѣѣѣ. ѣѣѣ ѣѣѣѣ.
Копы́то ґ. ѣ. ѣѣѣѣ, ѣѣѣѣ. - львиное, ѣѣѣѣ (ѣѣѣ).
Копы́ниться ѣ. ѣ. ґѣѣ, ѣѣ.
Конь ґ. ѣ. ѣѣѣ, ѣѣѣґѣѣ, ґѣѣ ѣ ѣѣѣ ѣѣґѣ ґѣѣѣѣ.
Копье ѣ копіе.
Кора́ ґ. ѣ. ѣѣѣ, ѣѣѣѣ.
Корабе́льный ѣѣ. ѣѣѣ.
Корабе́льщикъ ґ. ѣ. ѣґѣ ѣѣѣѣѣѣ ѣѣѣ, ѣѣѣѣѣ. - щичій ѣѣ. ѣѣѣ ѣґѣ.
Кораблекруше́ніе ґ. ѣ. ѣѣѣѣѣѣ,
Кораблена́льникъ ґ. ѣ. ѣѣѣѣѣ. - ополче́ніе ґ. ѣ. ѣѣѣѣѣѣѣ. — плаваніе ґ. ѣ. ѣѣѣѣѣѣ, ѣѣѣ, ѣѣґѣ ѣѣѣ, ѣѣѣ, - плаватель ґ. ѣ. ѣѣѣ, ѣѣѣѣѣ, - тельный ѣѣ. ѣѣѣѣѣѣ, ѣѣѣ. - строе́ніе ґ. ѣ. ѣѣѣ, ѣѣѣѣѣѣ, ѣѣѣѣѣѣ, ѣѣѣ. - строи́тель ґ. ѣ. ѣѣѣ, ѣѣѣѣ, ѣѣѣѣѣ. - строи́тельный ѣѣ. ѣѣѣѣѣѣ. - хозяинъ ґ. ѣ. ѣѣѣѣ.
Кора́бль ґ. ѣ. ѣѣѣ. (ѣѣѣ.
Кора́лловый ѣѣ. ѣѣѣѣѣѣ, ѣѣѣѣѣ.
Кора́ллъ ґ. ѣ. ѣѣѣѣѣ, ѣѣѣѣ.
Коральки́ ґ. ѣ. ѣ. ѣѣѣѣ ѣѣѣѣ.
Кора́нъ ґ. ѣ. ѣѣѣѣ (ґѣѣ ѣѣѣѣ ѣѣѣѣѣ).
Корва́на ґ. ѣ. (ѣѣ) ѣѣѣѣ.
Корве́тъ ґ. ѣ. ѣѣѣѣ ѣѣѣ ѣѣѣѣ ѣ ѣѣѣѣ.
Корда́нъ ґ. ѣ. ґѣѣ ѣѣѣ ѣѣѣ ѣѣѣ. ѣѣѣ ѣѣѣѣѣѣѣѣ ѣѣѣ ѣѣѣѣѣѣѣѣ.
Коренно́й ѣѣ. ѣѣѣѣѣѣѣ, ѣѣѣѣѣѣѣ, ѣѣѣѣѣѣѣ, ѣѣѣѣѣѣ, ѣѣѣ. - ная лошадь, ѣѣѣ ѣѣѣѣѣ ѣѣѣ ѣѣѣѣѣ ѣѣѣѣѣѣѣ ѣѣѣ. - ной зубъ, ѣѣѣѣѣѣѣѣѣ, ѣѣѣѣѣ.
Коренча́тый ѣѣ. ѣѣѣѣѣѣѣѣѣ.
Коренщи́къ ґ. ѣ. ѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣ.
Ко́рень ґ. ѣ. ѣѣѣѣ, ѣѣѣ, ѣѣѣ (ѣѣѣѣ ѣѣѣѣ). ѣѣѣѣ ѣѣѣѣѣѣѣ ѣѣѣ ѣѣѣѣѣѣ ѣ ѣѣѣѣѣѣѣ. ѣѣѣ. ѣѣѣѣѣѣѣ. ѣѣѣѣѣ (ѣѣѣѣѣ). ѣѣѣѣѣѣ, ѣѣѣѣѣ. ѣѣѣѣѣ ѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣ ѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣѣ

Кормле́ный մծ. սնուցեալ, դիեցուցեալ, կերակրեալ։
Ко́рмный մծ. պարարտ, դեր. բազմա-
Ко́рмовое գ. չ. դրամ տուեալ ՚ի սնունդ
Кормовы́й մծ. դրծաւար ՚ի հետին կողմն
Ко́рмчая книга, կանոնադիր, դիր՝ որ պարունակէ յինքեան զկիզեղեցական և մանաւանդ զքաղաքական օրէնս։
Ко́рмчій, - мщикъ գ. ա. ղեկավար, նաւ-
Ко́рмъ գ. ա. Հարակ, դարմանի, կեր,
Корневи́къ, - вище, -вина գ. ա. չ. ի. ա-
Корнепло́дный մծ. արմատապտուղ։
Корневы́й մծ. արմատոյ։
Корне́ть գ. ա. կօրնետ, առաջին աստի-
Корноу́хій մծ. ականջատ։
Коро́бить բ. դ. ծռել, կորացուցանել. (սամ) գելուլ.-ться բ. յ. ծռիլ, կորանալ։
Коро́бка գ. ի. խաւարդեայ, արկղիկ ՚ի
Короблéніе գ. չ. ծռումն, կորացուցումն։
Коро́бленный մծ. ծռեալ, կորացուցեալ։
Коробо́къ, - бо́чекъ հղ. բ. коробъ.
Коро́бочка գ. ի. փոքրիկ խարդեայ։
Коро́бочникъ գ. ա. խարդեայ, կողով (՚ի ՀԷղևոյ ծառոյ)։
Ко́робъ գ. ա. խարդեայ կողով (՚ի ՀԷղևոյ ծառոյ)։
Коро́ва գ. ի. կով։
Корова́й գ. ա. բոլորակ մեծ Հաց։
Коро́вій մծ. սրտի՛ կամ վերի՛ կովու։
Коро́вникъ գ. ի. դամ կամ փարախ կո-
Коровóдъ ա. хороводъ.
Коро́вушка ածա. բ. корова.
Королéва գ. ի. թագուհի, դշխոյ։
Королéвичъ գ. ա. արքայորդի։
Королéвна գ. ի. արքայադուստր։
Королéвскій մծ. արքայական։
Королéвство գ. չ. արքայութիւն, թա-
Коро́ль գ. ա. արքայ, թագաւոր. թա-
Коромы́сло գ. չ. փայտ լինչ աղեղնաձև ՚ի ծայրս որոյ դան կեռք երկաթեայ՝ զորով կախեալ զջրամանս և եդեալ ՚ի վերայ ուսոյ բերեն զջուր. լուծ կշռոյ. Հակաքարշ. ծղրիդ։
Коро́на գ. ի. թագ, պսակ։
Коронаціóнный մծ. թագադրութեան։
Корона́ція գ. ի. թագադրութիւն։
Короновáніе ա коронація.
Короно́ванный մծ. պսակեալ ՚ի թա-
Коро́нный մծ. թագի. թագաւորական,
Коронова́ть բ. դ. թագադրել, պսակել.
-ться բ. յ. թագադրիլ։
Коро́ста գ. ի. քոս, բոր։
Коро́стель գ. ա. լորամարդի (ևաչեան)։
Коро́стовый մծ. քոսոտ, բորոտ։
Коротенькій մծ. կարճիկ, սակաւ լինչ կարճ
Коротúзна գ. ի. կարճութիւն։
Коротúть բ. դ. կարճել, կրճատել։
Коро́ткій մծ. կարճ, Համառօտ, կար-
Коро́тко տ. կարճ ՚ի կարճոյ, Համա-
Короткова́тый մծ. սակաւ լինչ կարճ։
Короткопо́гій մծ. կարճոտն։
Коро́ткость գ. ի. կարճութիւն, Համառօ-
Коротúть. - хвостый մծ. կարճագէմ. - шерстый մծ. կարճամազ, կարճադէզն, կարճաբուրդ. - шейный մծ. կարճապարանոց, կարճավիզ.
Коро́че մծ. քաղ. և տ. կարճագոյն. Համառօտագոյն. միով բանիւ։
Ко́рпія գ. ի. ծուատ։
Ко́рпусный, մծական корпусъ բառին։
Ко́рпусъ գ. ա. առանձին շինուածք, շինուած. միաւորութիւն բանի մի վա-
ռարանից. կրճատեան կամ վարժարան (ազգասիրաց պէտուրոյց). կոչումն սմանց յատուկ անձանց տարոյց, ծառայողաց ընդ առանձին տեսչութ միոյ ՚ի բաժանմանց արքունի ծառայութ. անօթ, յորում բովանդակին բոլոր անհրք և այլ կազմուածք ժամագրաց. խառն բազմութիւ զօրաց, բաղկացեալ ՚ի բանի մի հեռաւոր

և հեծելազօր դնդոց և ռըմբարձակաց. մանը տեսակ տպագրական տառից.

Корпѣть ѣ. с. անդադար աշխատել, շարունակ զբաղիլ ֆութից.

Корре́кторъ գ. ա., սրբագրող, ուղղիչ սխալանաց 'ի թերթս տպագրելի մատենից.

Корректу́ра գ. ֆ. սրբագրութի սխալանաց 'ի թերթս տպագրելի մատենից. թերթ սրբագրելի.

Корректу́рный ած. մեր" առ. սրբագրութեն թերթից տպագրելի մատենից.

Корреспонде́нтъ գ. ա. թղթակցող, թղթակից.

Корреспонде́нція գ. ֆ. թղթակցութիւն, հաղորդակցութիւն.

Корридо́ръ գ. ա. նեղաշաւիղ անցք 'ի մէջ տան. (աւազակ.

Корса́ръ, - серъ գ. ա. հէն ծովու, ծով-

Корсе́тъ գ. ա. տեսակ լինչ նեղբին հանդերձի կանանց, որով սեղմին կիւրծս և գլխէս. (ֆալդոպոպ).

Ко́рточки գ. ֆ. յ. (աա) ծալեալ ոտք.

Ко́рча գ. ֆ. ձգտումն ջղաց, դելումն, կծկութիւն, կարկամութիւն.

Корче́мникъ գ. ա. (է) ծածուկ վաճառող դինւոյ կամ օղւոյ. դինեվաճառ.

Корче́мница գ. ֆ. (է) դինետուն. կրպակ. կին ծածուկ վաճառող դինւոյ.

Ко́рченіе գ. չ. դելումն, ձգտումն կամ կծկումն ջղաց.

Ко́рчить ѣ. ն. դելուլ, կծկել, վարակիլ. անյաջողարար նմանել ումեք.

Ко́рчиться ѣ. յ. դելել կծկիլ, վարակիլ.

Корчма́ գ. ֆ. դինետուն, կրպակ. կապելոն. ըմպելիք, արգելեալք 'ի վաճառ.

Ко́ршунъ գ. ա. յին. (շահապնդիր.

Корыстникъ, - ница գ. ա. ֆ. շահասէր,

Корыстно տ. շահասիրաբար.

Корыстный ած. շահաւէտ, օգտաւոր, օգտաւէտ. շահասիրական. (ծարար.

Корыстолю́бецъ գ. ա. շահասէր, օգտա-

Корыстолюби́во տ. շահասիրաբար

Корыстолюби́вый ած. շահասէր, շահալնդիր, օգտամարաւ.

Корыстолю́біе գ. չ. շահասիրութիւն.

Корысть գ. ֆ. (է) աւար, կողոպուտ. օգուտ, շահ. շահասիրութիւն.

Корытникъ գ. ա. տաշտագործ.

Корытный ած. տաշտի.

Корыто գ. չ. տաշտ.

Корь գ. ֆ. հարսանիք, վարդախտ.

Коса́ գ. ֆ. մանդաղ. վողոզուկ, հիւսք վարսից. թև ձկանց. լեզու երկրի. նեղ աւազուտք 'ի ծովս և 'ի գետս.

Коса́рь գ. ա. սակր. հնձող. (լինչ.

Коса́тикъ գ. ա. ծիծեռնաթար. կա բոյս

Коса́тка գ. ֆ. տեսակ լինչ ծիծառան. կենդանի լինչ ծովային. ձուկն լինչ.

Коса́тникъ գ. ա. հիրիկ. լուրջ շուշան.

Ко́свенно տ. առձեղ, առ 'ի շեղ, խոտորնակի.

Ко́свенность գ. ֆ. թիւրութի, շեղութիւն, խոտորնակութիւն, կորութիւն.

Ко́свенный ած. թիւր. շեղ. արտուղի, խոտորնակ. հրաշափիղ).

Косе́капъ գ. ա. հասանողակից (ըստ երէ-

Косе́цъ գ. ա. հնձող.

Ко́синусъ գ. ա. համածոյ (գիծ).

Коси́ть ѣ. դ. հնձել, հասանել մանդաղաւ. շեղել, հասանել առ 'ի շեղ.

Коси́ться ѣ. ֆ. հնձեալ լինել. շեղել. թիւր կամ խոտորնակ անդարձել. շեղ անդարձել.

Косма́тость գ. ֆ. թաւամազ, բրդոտ գոլն.

Косма́тый ած. թաւամազ, բրդոտ.

Косме́тика գ. ֆ. դեղ դեղեցկացուցիչ մարմնոյ. (թոյ (դեղ)

Косметѝческій ած. դեղեցկացուցիչ մարմնոյ.

Космого́нія գ. ֆ. տիեզերածնութիւն, տիեզերագործութիւն, դիտութիւն արարածոց տիեզերաց.

Космогра́фія գ. ֆ. տիեզերագրութիւն.

- фическій ած. տիեզերագրական.

Космогра́фъ գ. ա. տիեզերագիր, նկարիչ.

Космоло́гія գ. ֆ. տիեզերաբանութիւն. դիտութիւն համօրէն օրինաց բնութեան տիեզերաց.

Космополи́тъ գ. ա. քաղաքացի համօրէն աշխարհի, քաղաքացի համաշխարհի.

Космора́ма գ. ֆ. կոմոռամայ, ձեւացոյց, տիեզերացոյց.

Коснѝтель ж медлитель.

Коснѝтельный ж медленный.

Коснúть б. с. յամել, յապաղել:
Кóсность գ. ի. յամեցութիւն:
Косноязы́чность, - чіе գ. ի. ս. կակաղութիւն:
Косноязы́чный ած. կակաղ:
Коснýться ո касаться. (թիւն:
Коснóніе գ. ս. յամառումն. յամառու-
Коснýть բ. ս. յամառիլ:
Кóсо տ. առ 'ի շեղ, առ 'ի կողմն, թիւր, դար. - вáтость գ. ի. սակաւ ինչ շեղութիւն. - вáтый ած. սակաւ ինչ շեղ. - глáзый ած. շլակն. - гóръ գ. ա. գառ 'ի վայր, ահաւասիկ. - лáпый ած. թիւրոտն, թիւրատրուն. - рýкій ած. թիւրաձեռն: (շլակնութիւն:
Кóсость բ. ի. թիւրուն, շեղութիւն.
Косоуго́льникъ գ. ա. ձև թիւրանկիւնի:
Косоуго́льный ած. թիւրանկիւնի:
Косте́ль գ. ա. եկեղեցի կառոյցիկաց:
Костенѣ́ніе գ. բ. վոխարկիլն յոսկր. ընդարմացումն 'ի ցրտոյ:
Костенѣ́ть բ. ս. յոսկր վոխարկիլ. ընդարմանալ. ընդարմանալ 'ի ցրտոյ:
Косте́ръ գ. ա. փայտակոյտ, խարոյկ. դեզ փայտի, ևայլն:
Костесло́віе գ. ս. ոսկրաքանդութիւն.
Костúстый, - тливый ած. ոսկրուտ, բազմոսկր, ոսկրալի. որ ունի զամուր և զլայն ոսկերս: (նոսկր դնել:
Костли́вость գ. ի. բազմոսկր դնել. լայ-
Костля́вый ած. ցամաքեալ, հիւծեալ մինչև ցոսկերս: (ցաւ ոսկերաց:
Костоло́мъ գ. ա. ոսկրաբեկ, սասանիկ
Костопра́вство գ. ս. արհեստ ուղղելոյ զխախտեալ ոսկերս:
Костопра́въ գ. ա. հաստատող կամ ուղղիչ խախտեալ ոսկերաց:
Кóсточка գ. ի. նղ. բ. կոշտ, և կորիզ:
Костоѣ́да, - ѣдица գ. ի. ոսկրահատութիւն. (ախտ):
Костри́ка գ. ի. հնդևանը կանեփոյ ևայլն:
Кострю́ля, նղ. - лька ո кастрюля.
Кострю́льный ո кастрюльный.
Косты́ль գ. ա. ցուպ կաղոյ կամ ծերոց. գաւազան:
Кость գ. ի. ոսկր. փուշ (ձկանց), կորիզ (պտղոց). ֆրք. անդր պատերազմի:
Костю́мъ գ. ա. ամենայն տեսակ և ձև զգեստու, հանդերձի:
Костя́къ գ. ա. ոսկերոտի, կմախք:
Костяны́й ած. ոսկրեայ, ոսկրեղէն, պատ" ոսկեր: (կերպոյ:
Костяникъ գ. շինող զգանազան իրս յոս-
Кóсы գ. ի. յ. գերանդեաձև վիճակուրք 'ի վերայ ադեաց ագռաղաղն կամ այլ թռչնոց: (շլակն:
Косы́й ած. կող, թիւր, առ 'ի շեղ. շեղ.
Косы́пка, - ночка գ. ի. փողպատ, կրծծատպատ կանանց:
Кось ո кособокость.
Косѣ́ть բ. ս. շլանալ. թիւրիլ:
Кося́къ գ. ա. սիւն կամ սրունք դրան կամ պատուհանի. աղիւս տաշեալ 'ի շեղ. մասն շրջանակի անուոյ:
Кота́нгенсъ ո контангенсъ.
Котéлъ գ. ա. կաթսայ, սան, պղինձ:
Котéльникъ գ. ա. պղնձագործ:
Котéльный ած. պղնձի, կաթսայի. պատրաստեալ 'ի կաթսայի:
Котé́нокъ գ. ա. կատուաձագ, ձագ կատուի, կատու փոքր:
Котильонъ գ. ա. կօտիլիոն, կարգաւ ինչ:
Котúться բ. հ. գնդիլ (կատուի):
Котлéта, նղ. - ка. ի. միսղինիա, կերակուր ինչ 'ի ծեծեալ մսոյ տապակելոյ յիւղոյ.
Котлови́на գ. ի. բազրաձև մեծ հող կամ խոր տեղի պատեալ լերամբք.
Котома́' նղ. - мка. գ. ի. բակեղէք, պարկ, ճախաղ:
Котóрый որ, ո. - нибудь պ. ոմն. ո որ և իցէ, որևիսի ինչ և իցէ:
Котъ գ. ա. կատու (արու):
Кофе и кофей գ. ա. սուրճ, կուխ, խաշուխ (պտուղ և ըմպելի):
Кофе́йникъ գ. ա. սրճաման, անօթ հնելոյ զսուրճ. սրճաշինիչ. որ սիրէ զսուրճ:
Кофе́йница գ. ի. սրճանօթ, անօթ յորում պահեն զսուրճ. կին որ սիրէ զսուրճ. սրճահմայ:
Кофе́йный ած. սրճային, սուրճի:
Кофе́йщикъ գ. ա. սրճավաճառ, սրճագործ:
Кофе́йня գ. ի. սրճարան.
Кóфта գ. ի. կարճ հանդերձ ինչ կանանց:

Коча́нъ, - чень ф. м. դլուխ կաղամբոյ:
Кочева́ніе, -вье - вка ф. с. թափառումն, վխտագրումն 'ի տեղւոջէ 'ի տեղի. վարձն ղվխտագրական կեանս:
Кочева́ть բ. с. վարել ղվխտագրական կեանս, վխտագրիլ 'ի տեղւոջէ 'ի տեղի, թափառիլ:
Кочеви́ще ф. с. բանակ, բանակեցուց կամ տեղի վխտագրելոց 'ի տեղւոջէ 'ի տեղի: (առևան:
Кочевы́й ած. վխտագրական. թափառ_
Коченѣ́ть բ. с. ընդարմանալ, սառիլ 'ի ցրտոյ:
Кочерга́ ф. է. կեռ երկաթի հատուածեալ 'ի վերայ ձողոյ վառն արծարծելոյ զա_ հուր հնոցին:
Кочеры́га ф. է. կարճ կաղամբոյ:
Ко́четъ ф. м. արուազ:
Коша́чій, - шечій ած. կատուի, կա_ տուեայ. վերբ. առ կատուն:
Кочу́ющій ած. վխտագրական, սատան_ գական, թափառական: (առև:
Кошеле́къ, - лечекъ ф. м. քսակ, պարկ_
Коше́ль ф. м. քսակեղէն, կտոր:
Кошени́ль ф. է. որդան կարմիր, որդն ծիրանւոյ: (հնձեալ:
Коше́ніе ф. с. հնձումն. - шеный ած.
Ко́шка ф. է. կատու. խարիսխ քառաժանի
Ко́шница ж корзина.
Коштъ ж нжданіе.
Коще́й ж кащей. (արբուն, արբակատակ:
Кощу́нникъ, - щунъ ф. м. կատակող
Кощу́нство ф. с. կատակումն արբուն կամ արբուզան իրաց. արբակատակումն:
Кощу́нствовать բ. с. կատարել արբուն:
Коэфиціе́нтъ ф. м. թիւ թուագրական:
Крабъ ф. м. խեցգետին, խաշափառ:
Кра́вчество ф. с. մատուռակութիւն, տակառապետութիւն:
Кра́вчій ф. м. մատուռակ, տակառապետ:
Кра́деніе ф. с. գողումն, գողանալն, գո_ ղութիւն:
Кра́деное ф. с. իր գողացեալ:
Кра́деный ած. գողացեալ, գողունի:
Крадунъ, - ья ф. м. է. գող, գողացող, գողն, սովոր գողութեան:
Краегра́діе ж крѣпость.
Краестишіе ж акростихъ.
Краеуго́льный ած. գլուխ անկեան - камень, վէմ անկեան. (գաղանի:
Кра́жа ф. է. գողութիւն. գողումն. իր
Край ф. м. ծայր, եզր, վերջ, կէտ, ծագ. կողմն. երկիր. (էի) ափն, եզր. ֆրն. մերձաւորութիւն, մօտութիւն. առարտ, վերջ. - уха, բլթակ:
Кра́йне ն. յանչախս, կարի, յոյժ, վերջ_ ջին, յետին:
Кра́йній ած. վերջին, յետին, կարի մեծ, ծայրագոյն. սաստիկ. մերձաւոր.
Кра́йность ф. է. ֆրն. յետին չքաւորու_ թիւն, կարօտութիւն, թշուառութիւն, վտանգ. չափաւորութիւն, առաւելուն:
Краковя́къ ф. м. կրակովեակ (հայաս- ԼՀՀՈՅ-ՈՅ): (դեղեցիկ:
Кра́ля ф. է. տիկին խաղաթղթոյ. կին
Крамо́ла ф. է. (էի) վտարանջութիւն, ապստամբութիւն, աղմուկ, խռովութիւն:
Крамо́льникъ, - ница ф. м. է. ապստամբ, խռովայոյզ, ապստամբեցուցիչ:
Крамо́льничать բ. с. (էի) աղմուկ յա_ րուցանել, ամբոխել:
Крамо́льничество, ж мятежничество.
Крамо́льный ж мятежный.
Кранъ ф. м. ծորակ (պահաք, խողնի). մե_ քենայ ըստ բարձրացուցանելոյ ղբեռնս:
Кра́паніе ф. с. ոռոգումն. կաթումն (հա_ ԼԻԼ ԱԱ ՀԱԼԻԼ.)պնդանալութիւն, խայտա_ ձանմամբ յօրինեալ.
Кра́пать բ. с. կաթիլ (ՏԱՆՔ ՀԱԼԼՕՎ). բ. չ. խայտաձանմամբ յօրինել, պնդանալ. արնիլ:
Крапи́ва ф. է. եղինջ, եղէջ.
Крапи́вникъ ф. м. երգեցող թռչնիկ ինչ
Крапи́вный ած. եղինջոյ, եղինջեայ. - ная лихорадка или крапи́вница, հրատապ ջերմն: (նիշ, բիծ:
Крапи́на, - нка ф. է. կաթիլ, շիթ. կէտ,
Крапле́ніе ж крапаніе.
Кра́пчатый ած բանձառ, պնդանալութ:
Кранъ ф. м. բիծք, պնդանալք այլազգի_ տարրն:
Краса́ ф. է. գեղեցկութիւն. զարդ:
Краса́вецъ ф. м. այր գեղեցիկ, գեղե_ կադէմ:

Краса́вица ґ. ѣ. կին կամ օրիորդ գե-ղեցիկ, գեղեցկատեսիլ. - ночная, դի-շերատուարձ (ծաղիկ). (յեղեաթար.

Краси́во ѕ. գեղեցիկ, գեղեցկապէս, վա-յելչութեամբ.

Краси́вость ґ. ѣ. գեղեցկութիւն, վա-յելչութիւն.

Краси́вый ѻѣ. գեղեցիկ, կեզեցկագեղեմ, գեղեցկատեսիլ, չքնաղ, վայելուչ.

Краси́льникъ, - щица ґ. ѻ. ѣ. ներկարար.

Краси́льный ѻѣ. որ պիտանաւորի ի ներկելն.

Краси́льня ґ. ѣ. ներկարան, ներկատուն.

Красильщикъ, - щица ѵ краси́льникъ.

Краси́тель ґ. ѻ. (ѣ) զարդարիչ.

Кра́сить ѣ. դ. ներկել, գունել, գու-նաւորել. զարդարել, պճնել. - ться ѣ. ѕ. զարդարիլ, ѣ. ѕ. ներկիլ.

Кра́ска ґ. ѣ. ներկ. գոյն. կարմրաւթիւն դէմքոյ.

Краскотёръ ґ. ѻ. լոսիչ ներկի.

Кра́сненькій ѻѣ. սակաւ ինչ կարմիր.

Красне́хонькій ѕ. կարի, յոյժ կարմիր.

Краснина́ ґ. ѣ. կարմրութիւն. կարմիր բիծ

Красно́ ѕ. կարմրագոյն. գեղեցիկ, վա-յելչաբար. պարզ, վճիտ (օդ). պերճա-խօսութեամբ, Հռոմաբար. - бай ґ. ѻ. Հռոմաբան. - ватый ѻѣ. սակաւ ինչ կարմիր, յարեաւ ի կարմիր. - ватость ґ. ѣ. սակաւ ինչ կարմրութիւն. - лицый ѻѣ. կարմրերես. - рѣчиво ѕ. պերճախօսութեամբ, Հարտարախօսութ. — рѣчи́вый ѻѣ. պերճախօս, Հռոմաբան. - рѣчіе ґ. չ. պերճախօսութիւն, Հռոմաբանութիւն, գեղեցկախօսութիւն. лицый ѻѣ. կարմրագէմ. - писецъ ґ. ѻ. գեղեցկագիր.

Кра́сность, - нота ґ. ѣ. կարմրութիւն.

Краснофіоле́товый ѻѣ. ծիրանի (գոյն).

Краснощёкій ѻѣ. կարմրատեսիլ.

Кра́сный ѻѣ. կարմիր, գեղեցիկ, վայե-լուչ. պարզ, պայծառ (օդ). - ные дни երջանիկ կամ բարեբաղդ աւուրք.

Красни́ть ѣ. չ. կարմրիլ. ամաչել, զա-նիի Հարկանիլ. - ться ѣ. ѕ. երեւիլ կարմիր.

Красова́ться ѣ. պճնիլ. զարդարիլ, շքեղանալ. վայելուչիլ գեղեցկութ.

Красота́ ґ. ѣ. գեղեցկութ. չքնաղութ.

Красо́тка, - точка ѵ красавица.

Кра́сть ѣ. դ. գողանալ, բանագաղտ առնել. - ться ѣ. ѕ. գնալ գաղտագողի.

Кра́та ѵ каратъ.

Кра́та ґ. ѣ. (ѣ) անգամ.

Кра́теръ ґ. ѻ. բերան, բաժակ, խառ-նարան Հրաբուղխ լերանց.

Кра́ткая ґ. նշանադիծ սուղ արտաբե-րութեան ա առանձին ոտանաւորի, վասն արտաբերելոյ ղայն Հնուցմամբ. й.

Кра́ткій ѻѣ. կարճ. Համառօտ.

Кратко ѵ коротко.

Кратковре́менность ґ. ѣ. կարճօրութիւն, կարճատեւութ. - временный ѻѣ. կարճօրեայ, կարճատեւ, անցաւոր. - жи́з-ненный ѻѣ. կարճակեաց. - пи́сецъ ґ. ѻ. Համառօտագիր, սղագիր. - писа́ніе ґ. չ. Համառօտագրութիւն, սղագրութ.

Кра́ткость ґ. ѣ. Համառօտութիւն, կարճութիւն.

Крахма́леніе ґ. չ. օծումն օսլայիւ.

Крахма́ленный ѻѣ. օծեալ, տոգորեալ օսլայիւ. (լայիւ.

Крахма́лить ѣ. դ. օծանել, տոգորել օս-

Крахма́лъ ґ, ѻ. օսլայ. - ный ѻѣ. օս-լայի. - льщикъ ґ. ѻ. օսլայագործ.

Кра́ше ѻѣ. քաղ. գեղեցկագոյն, եւս գեղեցիկ.

Кра́шеніе ґ. չ. ներկուածն.

Кра́шеный ѻѣ. ներկեալ.

Краю́ха, - юшка ґ. ѣ. Հացեղը.

Кредитивъ ґ. ѻ. թուղթ լիակատար իշ-խանութեան տուեալ դեսպանաց.

Креди́тный ѻѣ. ѵ вредитъ քաղ.

Креди́торъ ґ. ѻ. պարտատէր, Հոխատու, Հաւատացող.

Креди́тъ ґ. ѻ. Հաւատալն ունելք ղդրամն, ի Հոխ. վարկ, Համարումն, յարգ.

Кре́йсеръ ґ. ѻ. լրտես պատերազմական նաւակ.

Кре́мль ґ. ѻ. միջնաբերդ քաղաքի.

Кремнезе́мъ ґ. ѻ. Հող խառն ընդ գայ-լախաղի.

Кремни́стый ѻѣ. որ պարունակէ յինքեան զգայլախաղ. գայլախաղախառն.

Кремня́къ ґ. ѻ. գայլախաղ, կայծքար.

Кремортáртаръ ґ. м. աղ ինչ հանեալ ’ի տորայ գինւոյ։
Кренговáть բ. н. Թեքել զնաւն առ ’ի կարկատել զդող նորա։
Крéндель ґ. м. բոկեղ։
Крепъ ґ. м. մեղուս, շղուշաեռ։
Крéсло ґ. с. գահոյք, աթոռ մեծ։
Кресъ ґ. м. կռեւմ։ (շարք։
Крестéцъ ґ. м. երանք, յեռոյք, ողնա-
Крéстикъ ոգ. բ. крестъ. խաչանիշ վոք-ր. իկ։
Крестúльный մծ. վեր" առ մկրտութիւնն։
Крестúнный մծ. պատ" առուր հանդիսի մկրտութեան ուրուք։
Крестúны ґ. с. յ. կնունք, մկրտութիւն. ընծայք յաւուր մկրտութեան ուրուք։
Крестúтель ґ. м. մկրտիչ, մկրտող։
Крестúть բ. н. մկրտել. խաչաձև դանել. խաչակնքել. խաչաձև նշանել։
Крестúться բ. յ. մկրտիլ, տեառնագրիլ. խաչակնքել. լուանալ. երդուիլ խաչակնքեալ։
Крéстникъ, -ница ґ. м. ի. սան, սանիկ։
Крéстный մծ. խաչի, խաչական. խաչաձև. հատատեալ խաչիւ.- ная мать, կնքամայր, մայր ’ի մկրտութեան.-отецъ, կնքահայր, հայր ’ի մկրտութեան.-ходъ Թափօր (եկեղեցական).-сынъ,-ная дочь սան, սանիկ։
Крестови́дно տ. խաչաձև։
Крестови́дный մծ. խաչաձև, խաչանման։
Крестоводружéніе ж ставропигія։
Крестóвый մծ. վեր" խաչաձև տեսակին խաղաթղթոյ. крестовая церковь, որ նային եկեղեցի յարքեպիսկոպոսարանէ։
Крестоносéцъ ґ. м. խաչակիր. խաչակիր զինուոր.փոխ. Թշուառական, տարաբախտ
-ношеніе ґ. խաչակրութիւն, -образно տ. խաչաձև.-образный մծ. խաչաձև, խաչանման.-поклóнникъ,-ница ґ. м. ի. խաչապաշտ։
Крестчáтый մծ. խաչաձև, խաչաւոր։
Крестъ ґ. м. խաչափայտ. խաչ, նշան խաչի. խաչելութիւն, տեառնագրութիւն, խաչակնքութիւն. խաչ (աստեղական նշան). նշան խաչաձև. հարուածին աստղատուն. փոխ. հալածանք, Թշուառակրութիւն. крестъ на крестъ, խաչաձև։
Крестьáнинъ, -нка ґ. м. ի. շինական. դեղջուկ, դեղջկական։ (հին) քրիստոնեայ. տորուկ։ (կան։
Крестьáнскій մծ. դեղջկական, շինական
Крестьáнство ґ. с. շինականութիւն, տոքրկութիւն։
Кречетъ ґ. м. բազէ։
Крещати բ. н. (էի) մկրտել
Крещéніе ґ. с. մկրտութիւն (խորհուրդ եղիզեցւոյ). տօն մկրտութեան Յիսուսի Քրիստոսի, տօն Աստուածայայտնութեան Տեառն։
Крещéнскій մծ. մկրտութեան, վեր" առ տօնն մկրտութեան։
Крещéный մծ. մկրտեալ։
Кривизнá ґ. ի. թիւրութիւն, կորութիւն, ծռութիւն։
Кривúть բ. н. թիւրել, թեքել, ծռել, կորացուցանել. - душею, վարկ ընդդէմ խղճի մտաց, անիրաւել. - ться բ. յ. թիւրիլ, կորանալ, ծռիլ. ծամածռիլ։ (թիւրութիւն։
Кривлéніе ґ. с. ծռումն, կորացուցումն,
Кривлянíе ґ. с. ծամածռութիւն. (կիլ.
Кривлáться բ. յ. ծամածռիլ, բեկբեկ
Крúво տ առ ’ի շեղ, առ ’ի կողմն, խոտորնակի. յանիրաւի, անիրաւութիւն. - вéрie ґ. с. թիւրահաւատութիւն. - вéрный մծ. թիւրահաւատ, հերետիկոս. - глазый մծ. մկանկն. - дýшный մծ. նենգաւոր, նենգամիտ. - липéйный մծ. կորագիծ - нóгій մծ. թիւրոտն, կաղ. - нóсый մծ. թիւրաքիթ։
Крúвость ґ. ի. թիւրութիւն, կորութիւն, ծռութիւն։
Кривосýдіе ґ. с. թիւրդատաւորութիւն։
Кривотá ґ. ի. անիրաւութիւն, սուտ թիւն։
Кривотóлкъ ґ. м. թիւրամեկնի։
Кривошéя ґ. հ. այլ կամ կին թիւրպարանոց, ծռաւիզ։
Кривóй մծ. թիւր, թեք, ծուռ, շեղ, ծամածուռ. մկանկն. անհիմն, սուտ. անիրաւ, անարդար։
Кривúть բ. с. թիւրել, ծռիլ, թեքիլ. զկիլ ’ի մոյ ակամբ։
Крúзисъ ґ. м. վերջին վտանգ, հիւանդութեան, տագնապ բնութեան ’ի հիւանդութեան։
Крикли́вость ґ. ի. աղաղակոտ, դոչող

դոլն։
Крикли́вый ած. աղաղակող, գոչող. ձչող. կռռասէր։
Крику́нъ, - нья գ. ա. ե. գոչող, աղաղակող. պռռատաքօս։
Кри́къ գ. ա. աղաղակ, գոչիւն, կանչ. վիճ, կռիւ։
Крило́ (ѣ) ա крыло.
Кри́нка գ. ի. աղը լինչ պուտան։
Кринъ գ. ա. շուշան (ծաղիկ)։
Кристаллиза́ція գ. ի. բնդունելն զձև վանի, բիւրեղանալն. - ли́ческій ած. որ վանի վանական. - ви́дный ած. բիւրեղանման, աստեղանման։
Кристаллогра́фія գ. ի. ատրոգրութիւն վանականց. բիւրեղագրութիւն։
Криста́ллъ գ. ա. բիւրեղ, ակն վանի. վանակն։ (վանի։
Криста́льный ած. բիւրեղեայ, ական
Кри́тика գ. ի. բանագատութիւն, քննութիւն, դատաստան (ի վերայ հեղինակութեան)։ բամբասանք։
Критикова́ть բ. ն. դատել, քննել (զնե. ղինակութիւնս)։ բամբասել, պարսաւել։
Кри́тикъ գ. ա. կրիտիկ, քննիչ, դատաւոր. պարսաւիչ։
Крити́чески տ. քննութեամբ, քննողաբար. ընդունելով մի միայն զարժանահաւատ վատս և խառնելով զանհնարին կարծիքսիանս։
Крити́ческій ած. քննողական. հիմեալ ի վերայ անկասկած փաստից. ընդունակ ի քննել զհեղինակութիւնս. նեղ, դժուարին, վանդաղաւոր։
Крича́ніе գ. չ. աղաղակումն, գոչումն։
Крича́ть բ. չ. աղաղակել, գոռալ, բացագանչել. ձայն արձակել. ձայնել. կշտամբել. բարկանալ։ (քար։
Кровави́къ գ. ա. արիւնաքար, կարմիր
Крова́вить բ. ն. շաղախել, թաթաւել յարիւն։
Крова́вленіе գ. չ. շաղախելն կամ թաթաւելն յարիւն։
Кровавый ած. արիւնահեղ. արիւնաշաղախ, արիւնաթաթաւ. արիւնախառն, արիւնալից. - попосъ, թանչք, կոյր։
Крова́ть գ. ի. անկողնակալ։
Кро́вельный ած. սատ յարկի (սան)։
Кро́вельщикъ գ. ա. յարկաշէն, ծածկիչ յարկաց։ (նադարձ։
Кровено́сный ած. արիւնաշուրջ, արիւ.
Кровообраще́ніе գ. չ. արիւնադարձուն. արիւնաշրջութիւն։
Кро́вля գ. ի. տանիք, յարկ. տամալն։
Кро́вность գ. ի. արենակցութիւն։
Кро́вный ած. արենակից. յերեսելի ազգական։ (քոյր։
Крововозвра́тный ած. արիւնադարձ (ե.
Кровожа́дничать բ. չ. ծարաւել արեան. արիւնարուշտ լինել, արիւնաճարաւ լինել։
Кровожа́дность գ. ի. արիւնաճարաւ, արիւնարուշտ դոլն։
Кровожа́дный ած. ծարաւի արեան, արիւնարուշտ. սիկարեան, - пійство գ. չ. արենարբութիւն. - пійца գ. հ. արենարբու, անագորոյն. - проли́тіе գ. չ. արիւնահեղութիւն, կոտորած, - проли́тный ած. արիւնահեղ. - пуска́ніе գ. չ. երակահատութիւն. արիւնահատնութիւն. - смѣше́ніе գ. չ. աղտապղծութիւն. մղձկնեութիւն. - со́съ գ. ա. արիւնաճուճ. յարալիզ. - твoréніе գ. չ. վոխարկութիւն մաղասի կամ մարմնացեալ հիւթոց յարիւն. - тече́ніе գ. չ. արիւնահոսութիւն, հոսումն արեան. ха́рканіе գ. չ. թ.քումն արեան։
Кровъ գ. ա. յարկ. տանիք, քիւ, տամալն. բնակարան, բնակութիւն. պաշտպանութիւն, հովանաւորութիւն։
Кровь գ. ի. արիւն. ցեղ, ազգ։
Кровяни́стый ած. արիւնայորդ, արիւնալի. բազմարիւն։
Кровяный ած. կազմեալ յարենէ, արեան. արիւնային. պարունակող արեան։
Кроо́ніе գ. չ. ձևաւումն. -нный ած. ձև՛՛լ։
Кроп́льщикъ, - щица գ. ա. ի. ձևող։
Кроп́ть բ. ն. ձևել. - тель գ. ա. ձևող։
Кро́ка գ. ի. թեղան։
Крокоди́лъ գ. ա. կոկոդրիլոս, տխտեան։
Кро́ликъ գ. ա. Հազար, դեռնատիպ նապատակ։
Кро́личій, - ликовый ած. Հազարի։
Кро́мка գ. ի. անդ դրծուածոց. մեծ պա.

տաս. իրիք:
Кромѣ ѕ. բայ՛ի, բայ:
Кропи́ло գ. չ. սրսկիչ (օրհնեալ ջուր). սրսկամուճ (քոյր):
Кропи́льница գ. ի. անօթ կամ աւազան օրհնեալ ջրոյ:
Кропи́ть բ. ն. սրսկել, յօդել:
Кропле́ніе գ. չ. սրսկումն, յօդումն:
Кропотли́вый ա. брюзгливый.
Кроткій ած. հեզ, խոնարհ, բարեհամբոյր, հեզաբարոյ, նուաստ:
Кро́тко ѕ. հեզաբար, հեզութեամբ, խոնարհաբար, հանդարտութեամբ. - душіе գ. չ. հեզաբարոյութիւն, հեզութիւն, խոնարհամտութիւն. - душный ած. հեզաբարոյ, հեզահաւքոյր, խոնարհամիտ, քաղցրաշունչ. - правіе գ. չ. հանդարտաբարոյութիւն, հանդարտութիւն. - пра́вный ած. քաղցրաբարոյ, հանդարտ, հեզաբարոյ:
Кротово́вина գ. ի. բուն խլրդոյ:
Кро́тость գ. ի. հեզութիւն, խոնարհութիւն, խոնարհամտութիւն, նուաստութիւն, քաղցրութիւն: (խլրդոյ:
Кро́ть գ. ա. խլուրդն. - товый ած. պատ"
Кроха́, հդ. - крошка գ. ի. փշրանք. փխ. ճաշուածք:
Кро́хотка գ. ի. կարճ սակաւութիւն իրիք լինչ. կարճ փոքրիկ:
Кро́хотный ած. կարճ փոքրիկ:
Крошёніе գ. չ. յօշումն. բրդումն. — шеный ած. յօշել, փշրեալ, բրդեալ:
Кро́шечный ա. крохотный.
Кроши́ть բ. ն. յօշել, մանրել, կտրատել. մանրամասնել. տալ անկանիլ փշրանայ ՚ի գետին. - ться բ. յ. փշրիլ. հատանիլ ՚ի մանր մասունս:
Кру́гленькій ած. սակաւ լինչ բոլորակ.
Кругли́ть բ. ն. բոլորակել, բոլորաձևել, բոլորաձև դարձնել:
Кру́гло ѕ. բոլոր, բոլորշի. - ватость գ. ի. սակաւ լինչ բոլորակութիւն. - ватый ած. սակաւ կամ գոյն լինչ բոլորակ, - лицый ած. բոլորադէմ:
Кру́глость, -лота գ. ի. բոլորակութիւն, բոլորութիւն, բոլորշի գոլն:
Круглотёпные народы, շրջաստուերք:
Кру́глый ած. բոլորշի, բոլորակ, դնդաձև:
Круглѣть բ. չ. բոլորակիլ:
Кругля́къ, - лышъ գ. ա. քար բոլորակ:
Кругови́дный ած. շրջանակաձև:
Круговраща́тельный ած. շրջապտոյտ:
Круговраще́ніе գ. չ. շրջանակութիւն. պարբերութիւն. շրջաբերական շարժումն:
Круговы́й ած. շրջանակաձև. շրջապտոյտ: շրջաբերական, մանուածիկ. հոլովական:
Круго́мъ ѕ. շուրջանակի, շուրջ, ղըղըրտ. դիմաւին, ՚ի պատ:
Кругообраще́ніе ա. круговращеніе.
Кругосвѣтный ած. շուրջ երկրեաւ:
Кругъ, հդ. -жекъ, - чекъ գ. ա. շրջանակ, բոլորակ. շրջան. պարունակ. տարածութիւն ՚ի մէջ շրջանի. պատյտ, պարբերութիւն, պրակ. շրջան ժամանակի. շրջապատ. շրջան. (լուսնոյ, արեգական) . շաւիղ (մոլորակաց). փոխ. ընկերութիւն, միաբանութիւն.
Кружа́ло գ. չ. կարահն. դարձի չափիչ ղեղամասդիծս հրաշխնայ և դետակայ. աղեղնաձև կաղապար կամարայ:
Кружево́ գ. չ. անկուածոյք, աղնիւդործք:
Круже́ніе գ. չ. պտոյտ, շրջան, պարադայութիւն. պտոյտարկիլ, պար:
Кружи́ть բ. ն. պտոյտարկել, շրջանակել. շրջել, բոլորակիլ. առնել զշրջան. — ться բ. յ. պտոյտարկիլ, շրջիլ:
Кру́жка, - жечка գ. ի. ըմպանակ կոթաւոր. տաստանոյ վերջայն (գոփ). դանձանակ:
Круза́да գ. ի. դրամ լինչ: (տաճկ:
Крумми́ркуль գ. ա. կարահն լինչ դրնջ
Крупа́ գ. ի. խաշոյ ապացեալ սերմունք:
Крупи́ца գ. ի. փշրանք հացի:
Крупи́чатый ած. ստացեալ ՚ի լաւագոյն ալեհատակ յօրինուած. - тая мука, նաշխ:
Кру́пно ѕ. խաշոյ. говорить - խաշոյս խօսիլ, մեծախօսիլ, տհաճութեամբ խօսիլ:
Крупнова́тый ած. սակաւ լինչ խաշոյ:
Крупнозерни́стый ած. խաշոյահատ:
Кру́пность գ. ի. խաշոյութիւն:
Кру́пный ած. խաշոյ. բարձրահասակ. մեծ, ստուար:

Крупи́ть б. с. խոշորանալ։ (հոյ։
Крупича́тка գ. ի. նաշիհ. ջաղացք նաշ-
Крупъ գ. ա. ախտ լինչ թաղանթի։
Кру́тень գ. ա. պտոյտք ջուրց, հողմոց։
Крутизна́ գ. ի. զառ՝ի վերս տեղւ, վախք։
Крути́ло գ. ս. գործի ոլորելոյ գառա-
նաս։
Крути́ть բ. հ. ոլորել, մանել. պնդել, պրկել առաւանաւ. սաստիկ պտոյտ-
քիլ (հողմոյ հասչ). շտապեցուցանել.
- ться բ. յ. ոլորիլ. արագաւբ, շրջիլ պտոյտիւիկ. ունիլ դրաղմաշրջան ընթացս
(առ ջնորդս)։
Кру́то ն. ոլորապրկ (ընել հասչ)։ զառ՝ի վեր. թանձր. փոխ. խստիւ, խստագոյնս, սաստիկս. կարի յուրս. յամառաբ, շտապաւ, արագութեամբ։
Кру́тость գ. ի. զառ՝ի վեր, առապար դոլն. սաստկութիւն, խստութիւն (կրթոց) խստութիւն, դաժանութիւն (բարուց)։
Крутоя́ръ գ. ա. զառ՝ի վեր երդ։
Кру́тый ած. ոլորապրկի. դժուարաիոխ, զառ՝ի վեր, դժուարելանելի. թանձր, պինդ (եղեաւլ). սաստիկ (յօրդոր). դաժան, դժնեայ։
Крутѣ́ть բ. ս. զառ՝ի վեր լինիլ։
Круче́ніе գ. ս. ոլորումն, մանումն։
Круче́ный ած. ոլորեալ, մանեալ, ոլորեալիրկ արարեալ, ոլորածոյ։
Кручи́на գ. ի. անձկութիւն, վիշտ, տրտմութիւն, նեղութիւն, պայթիւն սրտի։
Кручи́нить բ. հ. վշտացնել, տառապեցուցանել, տրտմեցուցանել։
Кручь, - ча, - круть գ. ի. վախք։
Круше́ніе գ. ս. տրտմիլն, վշտացնիլն, անձկալն։
Круши́на գ. ի. մամուխ (պտուղ). (մոյ։
Круши́нникъ գ. ա. մամխենի, ծառ մա-
Круши́ть բ. հ. խորտակել, բեկանել. տրտմեցուցանել, վշտացնել, - ться բ. յ. տրտմիլ, թախծիլ, վշտանդնիլ։
Крыжо́вникъ գ. ա. հաղարձ. հաղարձենի։
Крыла́стый ած. մեծաթև։
Крыла́тый ած. թևաւոր, թևաղեաց։
Крыла́тѣть բ. ս. թևաւորիլ։
Крыло́ գ. ս. թև (կռնոյ). թև ղօրաց. թև (հողմապտոյտ, շրխուկեանց հասչ). փոխ. հովանաւորութիւն, պաշտպանութիւն։
Крылоша́нинъ ա крилошанинъ։
Кры́лышко նղ. բ. крыло։
Крыльцо́ գ. ս. պատշգամբ, սրահ։
Кры́са, նղ. - сенокъ գ. ի. մեծ մուկն. — сій ած. մեծ մկան։ (կեսալ։
Кры́тіе գ. ս. ծածկումն. - тый ած. ծած-
Крыть բ. հ. ծածկել. յարկաւ ծածկել. թաղուցանել զոր. - ться բ. յ. ծածկիլ. թաղչիլ։
Кры́ша գ. ի. յարկ, տանիք. հատար յարկի. խուփ, - шечный ած. յարկի, տանեայ. խփոյ։
Кры́шка, նղ. - шечка գ. ի. խուփ, կափարիչ, ծածկոյթ։
Крѣпи́тельный ած. կաղդուրիչ, զօրացուցիչ, ուժաւոր։
Крѣпи́ть բ. հ. ամրացուցանել. պնդել, կաղդուրել, զօրացուցանել. պատճառել զկալուած որովայնի. օրինաւոր կարգաւ հաստատել զինչ՝ի անսկահանութիւն. վաւերացուցանել. փոխ. խրատել, քաջալերել, - ться բ. յ. ամրանալ. հաստատուն մնալ։
Крѣпкій ած. պինդ, կարծր. ամուր, հաստատուն. անվնաս, ամրողջ (ահոլ). տևողական. ուժեղ, ուժգին. հզօր, կորովի. քաջ. սաստիկ. աչալուրջ. անյողդողդ, անշարժ, անսամրքելի. զօրեղ, խիտ. բարկ, սուր. ժլատ, կծծի։
Крѣпкій գ. ա. ս. սաուաճ։
Крѣпко ն. ամուր, պինդ. պնդապոյս. փոխ. չերմեռանդն. ուժգնիւ, սաստիկս. (եղ) կարի, յոյժ. (կարծր։
Крѣпкова́тый ած. սակաւ մի պինդ կամ
Крѣпле́ніе գ. ս. ամրացուցումն. վաստուրումն, կցումն։
Крѣпнуть բ. ս. ամրանալ, պնդանալ, կարծրանալ. սաստկանալ, զօրեղանալ (առ ջնորհեալոց). ընդարմանալ (՚ի ցրտոյ)։
Крѣпостный ած. ամրոցական, ամրոցի. ստրուկ, ծառայ։
Крѣпость գ. ի. ամրութիւն, պնդութիւն. կարծրութիւն. բերդ, ամրոց. զօրութիւն, ոյժ, զօրեղութիւն. պաշտպանութիւն. օգնութիւն. զսպութիւն, կայսառութիւն. սաստկութիւն. զօրութիւն

(ըմպելեաց). աղդուտէ. կալուածագիր:
Крѣпча́ть բ. չ. ապահանալ (ասի գինոյմ)
Крѣ́пче ած. բաղ. ամրագոյն, պնդագոյն, կարծրագոյն. ապահագոյն.
Крѣ́пь գ, ի. պնդութիւն, ամրութիւն. ամրոց, տեղի ամուր. ամրութիւն վասն հանդարձից. իբր պնդիչ կամ ամրացուցիչ:
Крюйтка́мера գ. ի. վառօդանոց 'ի նաւու:
Крюкъ գ. ա. Հանկ, կեռ. Հանապարհ դալարուն:
Крючёкъ գ. ա. նղ. բ. крюкъ. անիրաւ բանիւ 'ի ծանկիլ զարդարութիւն ուրուք և յարդարացուցանել զդործ մեղաւորին. այլ հնարագիտ 'ի դործել զինչ վասն կաշառոյ. մեքենայ.ք:
Крю́чить բ. ն. Հանկաձև յօրինել, կեռել. փոխ. նենդել, հարստահարել:
Крючкова́тый ած. Հանկաձև. բազմա-Հանկ. Հնարող, մեքենայող. դատաստանական վիճի յոյժ խորամանկ. կնճռեալ:
Крючкотво́рецъ,-творъ գ. ա. խորամանկ, մեքենայող, Հնարաստեղծ:
Крючкотво́рство գ. չ. խորամանկութիւն, Հնարք, մեքենայ.ք: (մեքենայել:
Крючкотво́рствовать բ. չ. խորամանկել.
Кряжъ գ. ա. կոճղ, արմ. գօտի (լերանց). մայր Հող. այլ կարճահասակ և պընդակազմ:
Кря́кать բ. չ. ձայնել բադիկ:
Кряхте́ть բ. չ. խռնջել, կնճռել ընթ-ռամբ, յոդոց Հանել: (ժամու:
Кста́ти տ. 'ի դէպ, 'ի Հաճ, 'ի դէպ
Кти́торство գ. չ. եկեցկախանութիւն, եկեղեցապանութիւն.
Кти́торъ գ. ա. եկեցկախան, եկեղեցապան. -скій ած. եկեցկախանի:
Кто դէթ. ով, որ, ոմն (և ա:
Ктому տ. բաց յայդմանէ, նա և ա, այլ
Ктырь գ. ա. ձիասպնդակ, ձիասատոյց, դօռեխ:
Куба́рь գ. ա. պատսատակ, ատրուկբուղ:
Куби́ческій, - чный ած. խորանարդական:
Ку́бовый ած. պատ" Թոռանոցի. - вая краска, լեղակ:
Ку́бокъ գ. ա. բաժակ, ըմպանակ:
Кубу́ра գ. ի. պատեան ատրճանակի:
Кубъ, - бикъ գ. ա. խորանարդ, կնճռոտ. խորանարդ Թիւ. Թորանոց, ցքահան (գործի): (որդն լինչ:
Кубы́шка գ. ի. անօթ լինչ մեծամիտ.
Кувши́нный ած. կժոյ, սափորոյ:
Кувши́нчики, кубишечки գ. ա. յ. հարսնամատան, կոկոռ (ծաղկի):
Кувши́нъ, նղ. - чикъ գ. ա. կուժ, սափոր:
Кувы́ркань գ. չ. դլորիլն, դլորելոյ անկանիլն:
Кувы́ркать բ. ն. Թաւալել, դլորել, Թաւալդլոր առնել. - ться բ. յ. դլորիլ, Թաւալիլ:
Куда տ. ուր, յո, առ լինչ, վասն ևր, - нибудь, - յո և իցէ, ուր և իցէ. -какъ. դիարդ, դի, արպէս, արբան:
Куда́хтанье գ. չ. զրդալն (հաւուց):
Куда́хтать բ. չ. զրդալ հաւուց):
Кудель, - ля, նղ. - лица գ. ի. խճուճ, Թելդան (կանեփոյ):
Куде́сить բ. ն. չարաչուեստել, առնել դիւահարդութիւն, դիւթութիւն. փոխ. առնել զանպատահ լինչ:
Куде́сникъ, - ница գ. ա. ի. չարաչուեստ, կախարդ, դիւթ.
Куде́сы գ. ի. յ. չարարուեստք, կախարդանք, դիւթութիւնք.
Ку́дри գ. ա. յ. խոպոպիք, դանդուրք հեբրայ, փոխ. աւելորդութեամբ զարդարեալ (ոճ):
Кудря́вка գ. ի. տեսակ լինչ կակաչի.
Кудря́вость գ. ի. դանդրութիւն, դանդուր կամ դանդրահեր դոլն:
Кудря́вый ած. դանդուր, դանդրահեր. ոստալից, ասպարեթաւոր. արուեստակեալ, պաճուճեալ (ոճ), անտեղի կամ անյարմար զարդարանք ոճոյ:
Кудря́вѣть բ. չ. դանդրահեր լինիլ. դանդրիլ, խոպոպիլ. ոստալից լինիլ, ասպարեթաւորիլ:
Кузне́цкій ած. դարբնոյ, դարբնական.
Кузне́цъ գ. ա. դարբին, երկաթագործ.
Кузне́чество գ. չ. դարբնութիւն, երկաթագործութիւն:
Кузне́чикъ գ. ա. Հոլուն:
Кузне́чный ած. դարբնութեան.
Ку́зница գ. ի. դարբնոց, դարբնոցարան.
Ку́зничать բ. ն. դարբնել:

Ку́зничный ած. գաբրնոցի։ (ռաց։
Ку́зовъ գ. ա. կողով, խան. կողով կա-
Ку́кла, գ. է. պահուհապատանք. Թըը-
Թուր։
Ку́колка գ. է. նպ. ք. кукла. Թրթուր.
Եւ խեցի ինչ .. - шелковичнаго чер-
вячка, բոժոժ կամ խողակ շերամոյ։
Ку́коль գ. ա. որոմն։
Ку́кольникъ, - ница գ. ա. է. շինող սա-
հուհապատանոյ։ (նաց։
Ку́кольный ած. վերը պահուհապատա-
Ку́куль ж клобукъ.
Кукуру́за գ. է. ախինդը, եղեխտացորեան։
Куку́шка գ. է. կկու (կոչէ)։
Кула́къ գ. ա. բուռն. բռնիսկ Թը, կռուի.
ՄԵԾ ՄՈՒՐՔ (ֆպփոչէոյ) . ցեց վարսեալ
յերկիրս գետոց, յորոյ վերայ պնդեն
դնասակս կամ զմակոյկս, - лачки, բըը-
նակռիւ։
Кула́чный ած. բուռն։
Кулга́нъ գ. ա. ջրկիճ (ալֆաֆոյ)։
Кулебя́ка գ. է. պլակինդի, խմորեղէն
ինչ ՄԵԾ։
Кулёкъ գ. ա. քուրձ 'ի փախաԹէ.
Кули́къ ж бекасъ.
Кули́са գ. է. շարժական նկարք կամ
նկարեալ տեսարանը Թատրոնի։
Кули́чь գ. ա. պատրոյց, հաց ցամաքական։
Куль գ. ա. պարկ, քուրձ և փախաԹէ.
չափ արմտեաց։
Кульмина́ція գ. է. վայրկեան, յորում
անցանէ աստղ ինչ բնդ միջօրէականն։
Кума ծպ. - манекъ գ. է. հնբամայր, մայր
մկրտութեան, հոգևոր խնամի։
Куми́рница, - рня գ. է. կռատուն, բա-
դին, ՄԵհեան. - рный ած. վերը կռոց։
Кумирослужи́тель ж идолослужитель.
Куми́ръ գ. ա. բազէն, դիք, կուռք, Թե-
րաւ. առարկայ ՄԵծի սիրոյ։
Кумовство́ գ. չ. հնբահայրութիւն, կրն-
քամայրութիւն, հոգևոր խնամութիւն։
Ку́мушка ֆպղպ. քոռէն кума.
Кумъ գ. ա. հնբահայր, հայր 'ի մկրտուե,
հոգևոր խնամի։
Кумы́съ գ. ա. ձիակաԹն։ (ձիրիկ։
Кунжу́тный ած. հնձիական. - ное масло,
Кунжу́тъ գ. ա. հնձիկն, շուշմայ։

Купи́ца գ. է. կշնաքիս։
Ку́ній ած. կշնաքիսի . ատարել 'ի մը-
Թոց կշնաքիսի։
Кунстка́мера ж музей։
Ку́па գ. է. կոյտ, դէզ, ժողով, բազ-
մուԹիւն իրիք 'ի միասին. խառն, բազ-
մուԹիւն (Տպդէնոյ)
Купа́льня գ. է. լողարան, լուացանոց։
Купа́ніе գ. չ. լողանալն, լուացումն։
Купа́ть բ. ն. լուանալ, ընկղմել 'ի ջուր.
- ться բ. յ. լողանալ։
Купе́ль գ. ա. աւազան (եվ)։
Купе́льный ած. աւազանի։
Купе́на. գ. է. հնիք սողմանի (բոյ). մը-
րուն, Թուփ։ (շահ, դնող
Купе́цъ գ. ա. վաճառական, վաճառա-
Купе́ческій ած. վաճառականի։
Купе́чественный ած. շահաստան, վա-
Купе́чество գ. չ. վաճառականուԹիւն,
վաճառաշահուԹիւն. վաճառականք։
Купе́чествовать բ. չ. առնել զվաճա-
ռականուԹիւն, զառևտուր։
Купина́ գ. է. (եվ) Թուփ . բոյն դաշ-
տամկանց։
Купи́ть բ. ն. գնել։
Ку́пленный ած. գնեալ։
Купле́ть գ. ա. տուն (էջէոց, ոպփոա-ոլոց)։
Ку́пно տ. 'ի միասին, կցորդարար։
Ку́пный ած. միաւորեալ, միացեալ։
Ку́полъ գ. ա. գմբէԹ, կամարակիս, —
ный ած. գմբէԹի։
Ку́порить բ. ն. խնամել, պնդել զբերան
անօԹոց և օձանել խէժիւ։
Купоро́сный ած. արՋատպային, արՋատ-
պոյ, որ պարունակի յինքեան զարՋատպ
Купоро́съ գ. ա. արՋատպ։
Ку́поръ գ. ա. խցահան (գոլՋէ) . խցա-
նող կամ բոլոր բերանոց անօԹոց .
տակառապորճ։ (տապկոր։
Ку́пчая գ. է. կալաւաճառքիր , հաստա-
Купчи́ха գ. է. կին վաճառականի. կին
վաճառականաց։
Кура́нтъ գ. ա. զարՋի 'ի բարձ վանս լսե-
լոյ զդէզարայս, - прейсъ-курантъ, գու-
ցակ պարշտալ գնոց ապրանաց.
Кура́торство գ. չ. խնամակալուԹիւն,

Հոգատարութիւն զանազանեալ։
Кура́торъ գ. ա. խնամակալ, հոգաբար-ձու մանակաց։
Ку́ранъ, - нчикъ գ. ա. բլրակ, լեռնակ, բարձրաւանդակ տեղի։ (շան խոյն)։
Кургу́зить բ. ն. հաւանեցնել զազիր (ձեռ,
Кургу́зый ած. ոչխար (ձի, շան խոյն։)
Курдю́къ գ. ա. դմակ (ոչխարաց։) (լեռց
Ку́рево գ. չ. ծխանելիք. ծուխ ծխանե-լու։
Куре́ніе գ. չ. ծխումն. խնկարկութիւն. արձակելն զծուխ, մշրիկ հրոյ-ծխոտումն։
Куре́нь գ. ա. Հայտնող. հայտարարող. բնակարան կամ ժողով վաճառողաց զուտեղիս կամ զրմնելիս։ (խնկանոց։
Куре́льница գ. ի. անօթ ծխանելիաց,
Куре́льный ած. որ պիտանաւորի ՚ի ծխե-լել, ծխելի։ (Հաւու։
Куре́ный, - рій ած. մարդոյ. եւիեալ ընդ
Куре́тель գ. ա. ծխող. որ ձգէ զծուխ-սրբ. ծխիչ։
Куре́тельный ած. ծխելի, ծխողական։
Куре́ть բ. ն. ծխել, բուրել. ծխել. - ться բ. յ. առկայծիլ, ծխիլ. ծխիչ։
Ку́рица հպ. - рка -рочка գ. ի. մարի, հաւ։
Куріо́зный ած. չքնաղ, արժանի ան-սուելեան. նոր. հետաքրքրիր.
Куріо́зный ած. տարակարիճ. կարճառնչ։
Кураглаше́ніе գ. չ. (եւ) հաւաքում։
Куро́къ գ. ա. հերկած կամ ձանկ, որ պինդ ունի զգայլախազ հրացանին։
Куролє́сить, - сничать բ. չ. խեռիլ։
Куролє́сникъ, - лесъ գ. ա. խեռ։
Куропа́тка գ. ի. կաքաւ, հաւ անտառի, մարեկ,
Куросла́вецъ, - пникъ գ. ա. հաւուց բոյս։
Ку́рочка գ. ի. հաւիկ, մարիկ։ (նոտր
Курси́въ գ. ա. նոտր գիր. - ный ած.
Курсъ գ. ա. ընթացք (գիտութեանց). ըն-թացք, շրջան. համարում. գին, արժէք (ապրանց). շուկայ նուազ. ժամանակ սահմանեալ. վաճառատար և հե-ռաւոր հրահանգութիւն կանոնաց որ և իցէ գիտութեան. վաճառատար ուսումն ՚ի սահմանեալ բովանդակութեան. ժա-մանակիցս սահմանեալ վասն բժշկե-լոյ գիւանդութեան։ (լինչ։
Ку́ртка, - точка գ. ի. կարճ հանգերձ
Курфи́рстъ գ. ա. իւրիքիրտ, անուն միոյ ՚ի տիրապետողաց գերմանիոյ։
Курфи́ршество գ. չ. տէրութիւն կուրիքիրտի։
Курча́вость գ. ի. գանգրահեր կամ գը-ռուզ գոլն։
Курье́рскій ած. յատ" սուրհանդակի։
Курье́рство գ. չ. սուրհանդակութիւն։
Курье́ръ գ. ա. սուրհանդակ։
Куря́тина գ. ի. միս մարեկ կամ հաւու։
Куря́тникъ, - тия գ. ա. ի. հաւանոց, հա-ւատուն, հաւաբոյս. հաւաշէնք. բոյս լինչ։ (ի խածանել։
Куса́ка գ. ի. միջատ լինչ. գ. հ. որ սովոր
Куса́ніе գ. չ. խածուած, կծուածն։
Куса́ть բ. ն. խածանել, կծել. այրել. եւս ցաւակ կծողական բանից. - ться բ. փ. խածանել զիրեարս, կռուիլ, վը-նասիլ իրերաց. լինիլ դիւրաշարժ ՚ի բարկութիւն։
Кусо́къ հպ. - чекъ. գ. ա. պատառ, մասն հատուածք. ինրթի, կտոր, հապճեպ. ըն-կոյզ։ (ցատուած։
Куста́рникъ գ. ա. թուփ, մացառ, մա-
Ку́стъ, հպ - стикъ գ. ա. թուփ։
Ку́таніе գ. չ. ցրտահարութիւն, պատատութիւն։
Ку́тать բ. ն. ցրտահարել, պատատել, ծածկել. - ться բ. յ. պատատիլ, զգե-նուլ զգաստաւոր տար հանդերձս։
Куте́йникъ գ. ա. եկեղեցական (չանթգ տիպ). հոգեւոր հայ ուսուցչ։
Кутерма́ գ. ի. բոռք, խառն եղանակ. երկպառակութիւն, անհամաձայնութիւն. կարմրախայտ ձուկն լինչ։
Кути́ло գ. ա. արբշիռ. վատանիչ։
Кути́ть բ. չ. պատյտրել, խառնակել (հողմոյ). անառակ կեանս վարել. շռայ-լել. վատնել։
Кутія́, - тья գ. ի. ցորեան կամ բրինձ եփեալ մեղրով ՚ի յիշատակ ննջեցելոց։
Куто́къ գ. ա. անկիւն կամ քունջ աչաց։
Ку́фа գ. ի. տակառ լինչ մեծ։
Куха́рка գ. ի. կին խոհարար, խոհակիր։
Кухме́йстерство գ. չ. խոհարարութիւն։
Кухме́йстеръ, - мистръ. գ. ա. խոհարար. պատրաստող կերակրոց։
Ку́хня գ. ի. խոհակերոց, խոհանոց։
Ку́хонный ած. խոհակերոցի։

Ку́ча ф. ѣ. кучи, груда, куль, толпа, народъ, множество.
Ку́чами, - кучею н. вдругъ, вдругорядь, вдругорядь, вдругорядь, вдругорядь, вдругорядь.
Кучерска́я ф. ѣ. женская одежда.
Ку́черскій ж. кучерской.
Ку́черъ ф. м. кучеръ.
Ку́ша ф. ѣ. пища, кушанье, кушанье.
Куша́къ ф. м. кошель. - шачный ж. кошельный.
Ку́шаніе ф. с. ѣда, пища, кушанье, кушанье.
Ку́шанье ф. с. кушанье, ѣда.
Ку́шать гл. н. ѣсть, кушать, кушать, кушать, кушать.

Кушётка ф. ѣ. женская одежда, которую носятъ.
Кушперъ ф. м. кошель.
Ку́шуръ ф. м. пояс, кушакъ. (кошель.
Кушъ ф. м. часть, которую отрѣзаютъ
Куща, - щица ф. ѣ. шалашъ, кущи, кущи.
Кущепочте́ніе ф. с. шалашное почитаніе.
Ку́щникъ ф. м. кущникъ, шалашникъ, шалашникъ.
Къ нар. п. къ.

Л.

Лаба́зникъ ф. м. весы, которыми весятъ, весовщикъ (въ трактирѣ), весовщикъ, весовщикъ, весовщикъ (весы).
Лаба́зъ ф. м. весы, или весовщикъ, весовщикъ.
Лабарда́нъ ф. м. ящикъ, ящикъ (ящикъ)
Лабири́нтъ ф. м. лабиринтъ, лабиринтъ, лабиринтъ, лабиринтъ, лабиринтъ.
Лаборато́рія ф. ѣ. лабораторія, лабораторія, лабораторія.
Лаборато́ръ ф. м. лабораторъ, лабораторъ, лабораторъ, лабораторъ.
Ла́ва ф. ѣ. лава, лава, лава, лава, лава, лава, лава, лава.
Лава́нда, - венда ф. ѣ. лаванда, лаванда (ящикъ).
Лавда́нъ ф. м. ладанъ, ладанъ, ладанъ, ладанъ.
Лави́на ф. ѣ. лавина.
Лави́ровать н. с. лавировать, лавировать, лавировать, лавировать, лавировать.
Лавка, ъщ. - вочка ф. ѣ. лавка, лавка, лавка, лавка.
Ла́вочникъ ф. м. лавочникъ, лавочникъ, лавочникъ, лавочникъ.

Ла́вочный ж. лавочный, лавочный, лавочный, лавочный.
Ла́вра ф. ѣ. лавра, лавра, лавра, лавра.
Лавро́вый ж. лавровый, лавровый, лавровый, лавровый. - вая вишня, лавровишня, лавровишня, лавровишня.
Лавръ ф. м. лавръ, лавръ, лавръ, лавръ.
Ла́геръ ф. м. ларь, ларь, ларь, ларь. — ный ж. ларный. (ларь, ларь.
Лагу́нка ф. ѣ. лагуна, лагуна, лагуна
Лагъ ф. м. лагъ, лагъ, лагъ, лагъ, лагъ, лагъ, лагъ, лагъ, лагъ, лагъ.
Ла́данникъ ф. м. ладанникъ, ладанникъ, ладанникъ.
Ладе́йщикъ ф. м. ладейщикъ, ладейщикъ.
Ла́дить н. н. ладить, ладить, ладить,

Ла́дный ած. համաձայն. ներդաշնակ։
Ла́донка գ. բ. մատնահար (աշխոյ), վոր-
ըվիկ բարձանձև պարկ, յորում կարեն
ղսուրը մանն լինչ կամ դնուտնկ և ար-
կանեն զպարանոցաւ մանկանց. անօթ
ծխանելոյ։
Ла́донница գ. բ. խնկամանն, խնկատուփ։
Ла́донъ գ. ա. խուռնկ. ասնդարակ. մատ-
տաթի գիհւոյ. - ный ած. խնկոյ. росной
- շիկը, կնդրուկ։
Ладо́нь գ. բ. ափ ձեռին. կալափայր։
Ладо́ша, - шн. գ. բ. յ. ափ ձեռին. быть
въ - ծափս հարնել, ծափահարնել, ծափ
զծափի հարկանել։
Ладу́нка գ. բ. ψ лядунка.
Ладъ գ. ա. ներդաշնակութիւն, համա-
ձայնութիւն (ձայնից նմ հոտագործոց).
յարմարութիւն, չափակցութիւն. փոխ.
բարեկամութիւն. միաբանութիւն. յա-
տակ տակառի. ևս ծունկ, աստիճանք
կամ տեղի մատանց նուագարանի։
Ла́женіе գ. է. յարմարումն. յերկրումն,
համաձայնումն. դաշնակումն. բարեկա-
մանալն. մանգլոյկ ելանելոյ։
Ла́живать ψ ладить. (լսումայաշահ։
Лажъ գ. ա. շահ դրամախնդութեան,
Лазаре́тъ, - тный ψ госпиталь, - льный.
Ла́зать բ. է. մագլել, մագլցել, մագլոյկ
ելանել ՚ի վեր։
Лазе́я, - зейка գ. բ. ծակ կամ բացուած
ընդ որ մարթի մտանել սողալով։
Ла́зить ψ ла́зать.
Ла́зня գ. բ. տախտակեայ սանդուղք բաղ-
մածակ տեղւոք ոտից։
Лазо́ревка գ. բ. կապոյտ պարիկ, թռչուն
կատար (կաչէ)։
Лазо́ревый, - зуревый ած. բաց կապոյտ,
երկնագոյն, կապուտագոյն։
Лазу́нъ, - нья գ. ա. բ. մագլցող, ՚ի վեր
ելանող։
Лазу́рникъ գ. ա. դոճաղմ։
Лазу́рь գ. բ. դոճաղմ. ներկ բաց կա-
պոյտ. երկնագոյն երանգ։
Лазу́тчество գ. է. լրտեսութիւն։
Лазу́тчикъ, - чица գ. ա. բ. լրտես, դէտ։
Лазъ գ. ա. դաշնաշուխլ (է. պրոպրոպոյ)։
Лай գ. ա. հաչ, հաչիւն, հաչուն։
Ла́йка գ. բ. պատրաստեալ կաշի շան
կամ կոյտի։
Ла́йковый ած. պատ" վերոյիշեալ կաշ-
ւոյ. ևր շինեալ ՚ի կաշւոյ շան կամ կոյտի։
Лаке́й գ. ա. պաշտաւակ, ծառայ, սպասա-
ւոր. - кейскій ած. պաշտաւակի։
Лаке́йская գ. բ. սենեակ պաշտաւակաց,
ծառայից։
Лакиро́ванный ած. օծեալ վեռնիաւ։
Лакирова́ніе գ. է. օծանելն վեռնիաւ։
Лакирова́ть բ. ն. օծանել վեռնիաւ.
ապիկել։
Лакиро́вка ψ лакированіе.
Лакиро́вщикъ գ. ա. օծանող վեռնիաւ։
Ла́ковый ած. վեռնիական. օծեալ վե-
ռնիաւ։
Ла́комецъ գ. ա. քաղցրասէր։
Ла́комить բ. ն. տալ ուտել զքաղցրա-
ւենիս. - ться բ. յ. ուտել զքաղցրաւենիս։
Ла́комка գ. հ. ψ лакомецъ.
Ла́комство գ. է. քաղցրասիրութիւն.
քաղցր և համադամ կերակուրք, հա-
մադամք։
Ла́комый ած. քաղցրասէր, սիրող համա-
դամից, փափուկ ՚ի քիմս. համադամ.
քաղցր, ախորժ. զսկատեալ։
Лакони́змъ գ. ա. լակոնական ոճ, հա-
մառօտախօսութիւն։
Лакони́ческій ած. լակոնական, համա-
ռօտ և խմաստալից. - чески մ. լակոնա-
կան ոճով։
Лакри́ца գ. բ. մատուտակ, մարուխ։
Лакъ գ. ա. լայք, զոճ ի խէժ. վեռնիկ,
ապիկիլ։
Лалъ գ. ա. լալ, մեղկասիկ, սուտակ։
Ла́ма գ. ա. քուրմ հնդկաց. այծուղտ,
սերտաբիկ ուղտ (էրփոպոնի)։
Ла́мпа գ. բ. տեսակ լինչ կանթեղի, յո-
րում արհեստիւ շինեալ է տեղին պատ-
րուգի և ձիթոյ, զարդարեալ ասպակեաւ։
Лампа́да, նչ- дка գ. բ. կանթեղ։
Лампа́дный ած. կանթեղի. (թեղաշէն։
Лампа́дчикъ գ. ա. կանթեղագործ. կան-
Лампа́съ գ. ա. ժապաւէն կարեալ ՚ի
վերոյ մահուտեայ կամ այլ վարտեայ։
Ла́мповщикъ գ. շինող լա́мпа աշուա-
նեալ կանթեղաց։

Ла́мывать ф ломать.

Ландгра́фство գ. չ. լանդգրաֆութիւն. տէրութիւն լանդգրաֆի.

Ландгра́ф գ. ա. լանդգրաֆ, իշխան դէրմանացւոց:

Ландка́рта ա. ի. քարտէզ աշխարհացոյց:

Ландка́ртный ած. պատ" աշխարհացոյց քարտէզ:

Ландша́фтъ գ. ա. դաշտացոյց նկար, առումն երկրի, դաշտավայր, -ный ած. վէր" դաշտացոյց նկարի:

Ла́ндышъ գ. ա. շուշան հովտաց, ծաղիկ ինչ ապխտակ և անուշահոտ:

Лани́та գ. ի. (էի) ծնօտ, պտո, քարձ:

Лани́тный ած. ծնօտի, պտոյ: (բոկի:

Ланце́тъ գ. ա, նշտարակ. -тный ած. նշտարի:

Лань գ. ի. եղն, խոշորուկ, պնդքաղ. — ній ած. եզնի:

Ла́па, նշ.-ка գ. ի: թաթ. Հիւրան, առնելիք ինչ. լամբ ծղեներոց. Հնոկ խաղախոխ. - медвѣжья, արջաթաթ (բոյս):

Ла́поть գ. ա. տրեխ հիւսած ՚ի կեղեւոյ:

Лапта́ գ. ի. գնատախաղ. (կոն:

Лапу́шъ и лапу́шникъ գ. ա. մազաթել.

Ла́пчатый ած. թաթաւոր, Հիւրանաւոր. կազմած ՚ի թաթիկ:

Лапша́ գ. ի: գդմաՀ (Հնդկաձէլ):

Ла́рецъ, - чикъ գ. ա. արկղ փոքր, արկղիկ:

Ла́речникъ գ. ա. շինող փոքրիկ արկղաց:

Ларь գ. ա. մեծ և երկայն արկղ վասն ալեւր, ցորենոյ և այլն: (Հաճախ:

Ла́ска գ. ի. գգուանք, փայփայանք, սէր,

Ласка́ніе գ. չ. գգուանս, փաղաքշանս, Համգուանս:

Ласка́тель գ ա. շողոքորթ, շողոմարար, փաղաքուշ, մարդահաճոյ. գգուող:

Ласка́тельный ած. քաղցրադան, յանկուցիչ. պղծիչ. փաղաքշական, շողոքորթական:

Ласка́тельство գ. չ. շողոքորթութիւն, շողոմութիւն, մարդահաճութիւն, մարդեկուզութիւն:

Ласка́тельствовать բ. չ. շողոմել, շողոքորթել. փաղաքշել. մարդեկուզել:

Ласка́ть բ. ն. գգուել, փայփայել, Համբուրել, ցուցանել դնշանս սիրոյ, փաղաքշել. մարդեկուզել. շողոմել. յաւ-

ատ, ակնուսնել. - ться բ. յ. աշխատ լինել Համոյանալ կամ մտանել յաչս ուրուք. յուսալ, ակնուսնել:

Ла́сково տ. գգուանօք, սիրով, քաղցրութեամբ. մարդասիրաբար:

Ла́сковость գ. ի. քաղցրութիւն, մարդասիրութիւն:

Ла́сковый ած. քաղցր, մարդասէր, քաղցհամբոյր, Համակիչ, մարդեկուզ:

Ласти́ться ф Ласкаться.

Ластови́ца գ. ի. ф ласточка. Եւս քառանկիւնի կտուածք ընդ թեաւք շտկոյ. ծիծեռնախոտ: (ծեռն. աքիս:

Ла́сточка . - тица գ. ի. ծիծառն, ծիծեռն.

Ла́сточникъ, - товикъ գ. ա. քար ինչ:

Ластъ գ. ա. լաստ, Ե չափ ինչ որ պատրաստեալ յերկաթոյ գ12 չուալերաս. այլ եւ չափ որ պարունակէ գ120 փութս.

Латини́змъ գ. ա. ոճ կամ յատկութիւն լատին գաղթուածոյ: (բառոյ:

Латини́стъ գ. ա. քաջագէտ լատին բառ.

Лати́нскій ած. լատինացւոց:

Латникъ գ. ա. զրահակիր, զրահաւոր:

Лато́къ գ. ա. լաթ:

Лату́къ գ. ա. հաղար:

Лату́нь գ. ի. արոյր, դեղնապղինձ:

Ла́ты գ. ի. յ. զրահ, Հոշ, լանջապատնակ. -для лошадей, ասպաղէն, պահպանակ ձիոյ:

Латы́нь գ. ի. լատին բարբառ:

Лафе́тъ գ. ա. ոտք Համրանօթի:

Ла́цканъ գ. ա. ծալուած Հանդերձի:

Лачу́га, նշ.-чужка գ. ի. խրճիթ, հիւղ:

Ла́яніе գ. չ. հաչուն, հաչ: (հայհոյել:

Ла́ять բ. չ. հաչել. ֆիգ. հայհոյել, կշտամբել,

Либи́на գ. ի. Հակառ (գլխոյ):

Лга́ніе գ. չ. սուտն, սուտը, սուտասուտն:

Лгать բ. չ. սուտ, սուտաբանել, սուտասասել. զրաբանել: (սուտասոյ:

Лгунъ, - нья գ. ա. ի. սուտասոս, սուտաբան,

Лебеда́ գ. ի. ապտակատ (բոյս):

Лебеди́ный ած. պատ" կարապի:

Лебе́дка գ. ի. կզ կարապ. անուագրդ մեքենայ նաւագրդոյ:

Ле́бедь գ. ա. ի. կարապ, պոզ. աստղաւոյն լինչ հիւսիսային:

Лебя́жій ф лебединый.

Левантинъ գ. ա. լեվանտին (ծովածոց գործածած քիչ):
Левитъ գ. ա. գլեւտացի, որպէսզի հին օրինաց. книга - գիրք գլեւտացոց.
Левіаѳанъ ա крокодилъ.
Левкасъ ա грунтъ.
Левкой գ. ա. մեխիսածաղիկ, շահպրակ:
Левъ գ. ա. առիւծ. аптекарскій ա. առիւծու. - морской, ծովառիւծ:
Легатство գ. չ. դեսպանութիւն:
Легатъ գ. ա. դեսպան, հրեշտակ պապին:
Легація գ. ի. ա легатство.
Легель գ. ա. դերանական գործիք յարկաց:
Легеонъ ա легіонъ.
Легіонный ած. լեգէոնի:
Легіонъ գ. ա. լեգէոն, զինանդ. կամ հաւաքումն զօրաց. դունդ (հրեշտակաց, դիւոց):
Легкій ած. թեթեւ, թեթեւակիրճ. դիւրին, հեշտ. հնչին. նուազ. թեթեւ, շուտաժիր, արագաշարժ. դիւրամարս. на легкѣ, թեթեւակի. слегка, թեթեւս, հարեւանցի:
Легко տ. թեթեւութ, դիւրաւ, հեշտեաւ, հեշտագին. թեթեւս, անվտանգ. ոչ աստիճ. ազատ, արձակ. դիւրին է. թեթեւ է. (դիւրին:
Легковатый ած. սակաւ մի թեթեւ, թեթեւ:
Легковый ած. որ'ի դորթ գնի վասն կրելոյ կամ տանելոյ զթեթեւ իրս:
Легковѣріе գ. չ. դիւրահաւատութիւն, թեթեւամտութիւն. - вѣрно տ. դիւրահաւատաբար. - вѣрность գ. ի. դիւրահաւատուի, դիւրահաւանութիւն. թեթեւամտութիւն. - вѣрный ած. դիւրահաւատ, դիւրահաւան, թեթեւամիտ. - вѣръ գ. ա. այր դիւրահաւատ. - вѣсный ած. թեթեւակիրճ, թեթեւ:
Легкое գ. չ. թոք: (թեւթեւ:
Легкокрылый ած. արագաթռիչ. թեթեւ
Легкомысленно տ. թեթեւամտաբար:
Легкомысленность գ. ի. թեթեւամտութիւն, կարճմտութիւն, անհաստատութիւն:
Легкомысленный ած. թեթեւամիտ, անմիտ, պակասամիտ, ծանծաղամիտ. անխոհեմ, անհաստատ.
Легломысліе գ. չ. թեթեւամտութիւն. ծանծաղամտութիւն, կարճմտութիւն, անխոհեմութիւն:
Легкомо́тій ած. արագոտն:
Легкость գ. ի. թեթեւութիւն, դիւրութիւն, հեշտութիւն. արագութիւն. թեթեւութիւն, թեթեւակիրճութիւն:
Легко́уміе ա легкомысліе.
Легкоу́мный ա легкомысленный.
Легонькій ած. կարի թեթեւ. հեշտ:
Легочный ած. թոքային, թոքոյ.
Легча́ть բ. չ. թեթեւանալ, կորուսանել զծանրութիւն. մեղմանալ, նուազել, պակասիլ:
Легче ած. բաղ. թեթեւագոյն, դիւրագոյն, հեշտագոյն. գիւրին ե, հեշտ ե. թեթեւ ե:
Легчи́ть բ. ն. թեթեւացուցանել, պատկառելացուցանել զբեռն. մաղել, թաղանաւորել (գինոտուն):
Ледвенецъ գ. ա. ներդիւն, լուտա (քոյ):
Ледене́цъ գ. ա. շաքարաւազան, վանուշքար:
Леденѣть բ. ն. առուցանել:
Леденцо́вый ած. շաքարաւազի:
Леденѣніе գ. չ. առնիլն, առնուլն. քնդամանալն ('ի ցրտոյ):
Леденѣть բ. չ. առնիլ, առնչիլ, պաղիլ. քնդամանալ ('ի ցրտոյ):
Ледникъ գ. ա. առնոց, առնարան:
Ле́дница գ. ի առուցանան:
Ледови́тый ած. առնապատ, առուցեալ. - тое море, առուցեալ ծով:
Ледовщикъ, ледоколъ գ. ա. առուցահերձ, առուցաբեկ (գործարար):
Ледоко́лья գ. ի. ահագն բեկանելոյ զառուցոյն:
Ледъ գ. ա. առոյց, առն, պաղ:
Ледяно́й ած. առուցի, առնաման նման:
Лёгчный ած. հաղարի:
Лежа́лый ած. հին, ժամեալ. տարակառնեալ յերկար ժամանոյ:
Лежа́ніе գ. չ. ընկողմնալ լինելն:
Лежа́нка գ. ի. ընկողմնարան 'ի վերայ վառարանի գիւղական:
Лежать բ. չ. ընկողմնիլ, ընկողմնեալ լինել. անկանիլ, դնիլ. հիւանդ լինել. ժամանել. ժամանել առանց գործածութեան.

դատաստանել. կալ 'ի պատասխանատուութեան, պարտաւոր լինիլ:

Лежа́чій, - щій մԾ. որ ընկողմնեալ է, եղեալ է. որ կայ, գտանեցեալ. որ է առանց գործածութեան:

Лежебо́къ գ. ա. գործասէր, ծոյլ:

Ле́жень գ. ա. գերան, զոր դնեն ընդ ոտս տան:

Лежитъ բ. պէտ. (եմ) հարկ է, պարտ է:

Ле́жмя տ. ընկողմնեալ. եղեալ. - лежать, անկեալ դնիլ. անդադար ընկողմնիլ: (հայել:

Лезве́ գ. չ. շեղբ, բերան, սայր (պոչ

Лезги́нка գ. ա. կարաւ աղաւանիկ:

Лейбъ - гва́рдія գ. բ. լեհիք գվարդիա, թիկնապահ զօրք:

Лейбъ - гусаръ գ. ա. լեհգուսար (ազգ (ինչ զինուորութիւնոյ):

Лейбъ - ме́дикъ գ. ա. պալատական բժիշկ, բժշկապետ:

Ле́йка գ. բ. ձագաս. ցնցուղ. թիակ լինչ վասն գաւառիկելոյ զջուրս 'ի նաւակէ. առնն լինչ վասն ոռոգանելոյ զպարտէզս:

Лейтена́нтъ գ. ա. լեհ տեղապահ առաջնորդ հետևորդ նորոգիչ զբոյս) :

Лека́ло գա չ. տարազ, դաղափար, օրինակ, տիպար:

Лексикогра́фія գ. բ. յօրինուածն բառարանի. մատենագիրը պրոց բարբառոյ:

Лексиколо́гія գ. բ. դիտութիւն կազմութեան բառից:

Лексико́нный մԾ. բառարանի:

Лексико́нъ գ. ա. բառարան, բառգիրք:

Ле́кторъ գ. ա. վարդապետ, դաստատու, ընթերցող 'ի հանդիսարանի:

Ле́кція գ. բ. ընթերցուած, դաս:

Лелѣ́ніе գ. չ. պղտութիւն, վայրիայութիւն, վարաբշելն:

Лелѣ́ять բ. ն. պղտել, վայրիայել:

Ле́мма գ. բ. առումն, առած: (կապիկ:

Лему́ръ գ. ա. ջրբուսանի լինչ նման

Ле́на գ. բ. պարզևական երկիր, կաղապատ:

Ле́нникъ գ. ա. հպատակ առեալ 'ի միաբան ընդ պարզևական երկրի:

Ле́нный մԾ. Лена բառ:

Ле́нта, ѣ - точка գ. բ. երիզ, ժապաւէն. կալ 'ի պատասխանատուութեան, պարտաւոր լինիլ:

Ле́нточникъ գ. ա. երիզագործ. երիզավաճառ:

Ленъ գ. ա. վուշ:

Ленъ տ Лена.

Леопа́рдовый մԾ. ընձառիւծու:

Леопа́рдъ գ. ա. ընձառիւծ, յովազառիւծ: (կանոյ:

Лепестко́вый մԾ. վեր" թերթի ծաղկի

Ле́пестъ, - токъ գ. ա. կտրերատ, կտտոր. առէջք կամ թերթք ծաղկանց:

Лепета́ніе գ. չ. թոթովումն, բարբառումն, պարպաջումն:

Лепета́ть բ. չ. թոթովիլ, պարպաջել. պարպաջելով խօսիլ:

Лепету́нъ, - нья գ. ա. է. թոթովախօս:

Ле́петъ տ Лепетаніе, (բեղէն:

Лепеха, - пешка գ. է. բոլորակաձև խմո

Ле́пта գ. է. լմայ:

Ле́ста գ. է. ձար կարթի:

Ле́стно տ. (եմ) նենգաւ, պատրանօք, խաբանութեամբ. դուխտանութեամբ. ցանկալի է, ախորժելի է:

Ле́стный մԾ. (եմ) նենգաւոր, խորամանկ. ցանկալի, հրապուրական, հրապուրիչ. դուխտանական:

Лесть գ. է. տ ласкательство. ևս նենգութիւն, խորամանկութիւն. (եմ) պատրանք, հրապուրանք: (թևածուէ:

Лета́ніе գ. չ. թռչուն թռչելն, պտցումն,

Летаргі́ческій մԾ. վեր" մահաբեր բնութեան:

Летаргія́ գ. է. մահաբուն, քնկութիւն մահաբեր. քնախութիւն, թմրայար:

Лета́ть բ. չ. թռչել, պտնալ, թևածել:

Лето́къ գ. ա. ծակ 'ի վերթակս, ընդ որ մտանեն և ելանեն մեղուք. леткомъ տ. կարի վտեթով, թռչելով. տես волавъ:

Лету́честь գ. է. ընդունակութիւն թռչելոյ. ցնդողականութիւն:

Лету́чій մԾ. թռչուն. թռչական, թռչող. ցնդական, ցնդող. նկարագրեալ 'ի ձև թռչողի, - чая мышь, չղջիկն, չղջիկ. - чая-рыба. ծիծեռն ձուկ, տրիտղ թռչող, լող:

Летъ գ. ա. թռչիլն, թռիչք, թևածումն, թռչանք. на лету, 'ի թռչելն.

Летѣ́ніе ж летаніе.

Летѣ́ть ѣ. с. (Ѳ) лѣтѣлъ, -ѣла, -ѣло, -ѣли, лѣтѣть, -ѣя, -ѣвъ, -ѣвши. ѣхать. ѣздить. ѣздокъ. ѣздовой. ѣздовщикъ. ѣздовщина. ѣздовщичество. ѣздовщичать. ѣздовщичество. ѣздовщичество. ѣздовщичество

ցուցիչ ՚ի սահմանադրի։

Ли́нія գ. է. գիծ, տող. կարգ. ուղղագիծ գաւառութեամբ կարգ ղօրաց կամ պատերազմիկ նաւուց. տոհմ, աղգատոհմ, շառաւիղ. երկրատառաջորդ մեռան բնաչաւիղ, գծաչաւիղ. ուղղագիծ շարք շինութեանց։ (նուրբ։

Линь գ. է. ձուկն ինչ. առասան ինչ կարի

Ли́нька գ. է. փետրափոխութիւն (կաչղոյ)։

Линю́честь գ. է. գունաթափութիւն, գունատութիւն։

Линю́чій ած. գունաթափող, որ գիւրաւ կորուսանէ զգոյն։

Линю́чка գ. է. գործուած գունաթափող։

Линя́лый ած. փետրաթափեալ, հերաթափեալ. գունաթափ, գունատեալ։

Линя́ніе գ. չ. փետրաթափութիւն, փետրափոխութիւն (կաչ). հերաթափութիւն, (անասնոց). գունաթափութիւն, գունատութիւն։

Линя́ть, полинять բ. չ. գունաթափիլ, գունատիլ. հերաթափիլ, փետրաթափիլ. փոխիլ մորթոյ տղոյ եւայլն։

Ли́па հպ. -ка գ. է. կաղնի, տիլիայ (ծառ)

Ли́пецъ գ. ա. մեղր ՚ի ծաղկանց տիլիայ ծառոյն. (՚ի Հնոմ) յուլիս ամիս։

Ли́пкій, -пучій ած. դիւրաման, մածուցիկ, կռուանան, մատղատկան։

Ли́пкость, -пучесть գ. է. դիւրամածուն, կռուանութիւն։

Ли́пнуть բ. չ. յարիլ, կպչիլ, կռուիլ, մատղիլ. փոխ. քծնիլ առ կանայս։

Липня́къ գ. ա. անտառ կաղնի ծառոց։

Ли́повица գ. է. հիւթ կաղնի ծառոյն։

Ли́повый ած. պատ՚՚ կամ յատ՚՚ կաղնի ծառոյն. կազմեալ ՚ի տիլիայ ծառոյ։

Ли́ра գ. է. բնաբ. աստեղատուն ինչ. — морская, մողես ծովային (ձուկն)։

Ли́рникъ գ. ա. բնաբերգակ, նուագերգակ, բնաբանական երգոց յարդարիչ (բառագիրք)։

Лири́ческій ած. բնաբանական, բնաբերգական (բառաց). - кая поэзія. բնաբանական երգ, բնաբերգուհի, բնաբերգակ բանաստեղծուհի։

Лирохво́сть գ. է. բնաբատուն (կաչաղ)։

Ли́рный ած. բնաբի։

Ли́са ա. лисица. փոխ. աղուէս, աղուէսաբոյս, շողոքորթ. եւս ա. дрога։

Лисе́нокъ գ. ա. աղուէսուկ, ձագ աղուէսու։

Лиси́ровать բ. ն. ծածկել դնկարն միով լոյծ ներկիւ, ձերմով կամ վերնձաւ։

Лиси́ца գ. է. աղուէս. փորբիկ աստեղատուն հիւսիսային։

Ли́сій, -сичій ած. աղուեսու, աղուէսայրն. արարեալ ՚ի մորթոյ աղուեսու։

Лиска́рь (է՛) ա. заступъ.

Лисохво́сть գ. ա. աղուէսագլ (բոյս)։

Ли́ственница գ. է. կաւենի (ծառ)։

Ли́ственный ած. տատ՚՚ կամ յատ՚՚ տերեւոյ. տերեւատ։ (րնաբ։

Лиственѣ́ніе գ. չ. (է՛) ծածկիլն տերեւօք։

Лиственѣ́ть բ. չ. (է՛) ծածկիլ տերեւօք։

Ли́ствіе գ. չ. հաւ. (է՛). տերեւք։

Ли́стель գ. ա. զարդ ինչ Հարտարապետական։

Ли́стикъ գ. ա. թերթիկ, թերթ փոքր։

Листоби́тъ գ. ա. թիթեղնագործ. - бой-ня գ. է. գործարան թիթեղնագործաց. - ва́тый ած. թերթաձև, թիթեղնաձև. - вы́й ած. թերթաւոր, բաղկացեալ ՚ի թերթից, կամ ՚ի թիթեղանց, թերթանման։

Листо́къ, - чекъ գ. ա. հպ. բ. листъ. եւս թերթ լրագրոյ։

Листо́носный ած. տերեւաբեր. - образный ած. տերեւաձև, տերեւանման, թերթաձև. - па́дъ գ. ա. ՚ի հնումն անուն նոյեմբեր ամսոյ ըստ ռուսաց, տերեւաթափ. - сосъ գ. ա. տերեւածուծ (պրփն)։

Листоцвѣ́тъ գ. ա. բոյս ինչ։

Листо́чный ած. վեր՚՚ տերեւոյ։

Листоѣ́дъ գ. ա. տերեւակեր (պրփն)։

Листъ հպ. - токъ, - чекъ գ. ա. տերև, սաղարթ. թերթ. թիթեղն, նրբագոյն տախտակ երկաթի, եւայլն. - заглавный մակագիր, խորագիր։

Лита́вра գ. է. թմբուկ հնձելաղօրու։

Лита́врщикъ գ. ա. թմբկահար։

Лите́йная գ. է. ձուլարան, ձուլանոց։

Лите́йный ած. նշանակեալ վասն ձուլման կամ ձուլելոյ.

Лите́йщикъ գ. ա. ձուլիչ։

Ли́тера ա. буква.

Литера́льно ⁂ буквально.
Литера́льный ⁂ буквальный · (дѣйств.)
Литера́торскій ⁂ · прил. литературный, литературщика, литературщиковъ.
Литера́торъ ж. м. литературщикъ, писатель, писательница, писательство.
Литерату́ра ж. р. словесность, наука, изящная словесность, литературный міръ, литературщики, литературщина.
Литерату́рный ⁂ · литературный, литературщицкій, литературщицкій, литературщицкій міръ.
Ли́тикъ ж. м. плавильный котелъ (сосудъ).
Ли́тіе ж. с. литье, отливка, отливание, литье.
Литія́ ж. р. ектенія, которая произносится передъ выносомъ крестнымъ ходомъ, выносная ектенія.
Литово́вье ж. с. литейное производство, литейное дѣло.
Литографирова́ніе ж. с. литографированіе, литографированіе на камнѣ, литографированіе на камнѣ и печатаніе литографированныхъ изображеній.
Литографирова́нный · прич. литографированный, литографированный, литографированный на камнѣ (о печати, книгѣ), напечатанный литографированнымъ способомъ.
Литографирова́ть сов. и несов. литографировать, литографировать на камнѣ, напечатать литографированнымъ способомъ, литографировать и напечатать литографированнымъ способомъ.
Литографи́ческій ⁂ · прил. литографическій, литографическій, литографическій на камнѣ.
Литогра́фія ж. р. литографированіе, литографированіе на камнѣ, литографированное произведеніе, литографированное изображеніе, литографированная картина.
Литогра́фъ ж. м. литографъ, литографированный, литографированный на камнѣ.
Литоно́нья ж. р. литейное производство, литейное дѣло. (Тверск.)
Литотри́тія ж. р. литотрипсія (въ медицинѣ).
Литохро́мія ж. р. литохромія, литографированіе на камнѣ, литографированіе на камнѣ.
Ли́тра ж. р. литра (мѣра жидкостей).
Литрова́ть сов. и несов. лить, отливать (пули, свинцовыя пули).
Литургиса́ніе ж. с. (устар.) совершеніе литургіи.
Литургиса́ть сов. и несов. (устар.) совершать литургію, совершать литургію, совершать литургію, совершать литургію.
Литургія́рій ж. с. литургіарій.
Литургійный ⁂ · прил. литургійный.
Литурги́я ж. р. литургія, литургія, литургія, литургія.
Ли́тый ⁂ · литой, литой, литой.
Лить сов. и несов. лить, отливать, лить, лить, лить

Лицедѣ́й, -дѣйка * актеръ, -триса.
Лицедѣ́йный жд. դերասանական.
Лицедѣ́йствіе с. ն. դերասանութիւն. *ցուցանել զի թատրոնի զանձն ուրուք.*
Лицедѣ́йствовать գ. ն. դերասանել, *ցուցանել զի թատրոնի զանձն ուրուք.*
Лицезри́тельный жд. տեսութեան.
Лицезрѣ́ніе с. ն. տեսութիւն. դէմ յան-դիման տեսութիւն.
Лице́й с. ա. լիկէի (ուսումնարան ասոյն հռետորի).
Лице́йскій жд. պատ" լիկէի.
Лицепстъ с. ա. աշակերտ լիկէի.
Лицемѣ́рить գ. ն. կեղծաւորել.
Лицемѣ́ріе с. ն. կեղծաւորութիւն, և բեսպաշտութիւն.
Лицемѣ́рно տ. կեղծաւորութեամբ, կեղծաւորաբար.
Лицемѣ́рный жд. կեղծաւոր, երեսպաշտ.
Лицемѣ́рство * лицемѣріе.
Лицемѣ́рствовать * лицемѣрить.
Лицемѣ́ръ, -рка с. ա. ն. կեղծաւոր, երեսպաշտ.
Лицепрія́тіе, -тство с. ն. մարդելու-թիւն, աչառութիւն, կեղծաւորու-թիւն - тный жд. մարդելոյղ, աչառու, կեղծաւոր.
Лицепрія́тствовать գ. ն. աչառել, առ աչս հայել, մարդելուղել, կեղծաւորել.
Лицо́вка с. ն. դեղեցն, դեղեցկացու-ցանելն (ապուռա ևմ զներկն). արծնիչ գործի ինչ.
Ли́чико հզ. գ. լիցո.
Личи́на հզ. -нка с. ն. դիմակ, դէմ մայեակ, պատրաստակ դիմաց, պատրուակ. տափարակ և ի միջի ծակեալ սղենձ ի վերայ դրանց, ընդ որ անցուցանեն զբանալիս ի բանալն զդրունս.
Ли́чно տ. անձամբ անձին, ինքնին, երես առ երես.
Ли́чность с. ն. յատկերութիւն միոյ առ միւսն. կծողական խօսք զանձին անձն.
Ли́чный жд. անձնական. դիմաց, երես. դիմաւոր (պերսոնա քոյ).
Лиша́вый, - ватый жд. ոլքևնոտ, որ-քևնոտ.
Лиша́й с. ա. ոլքևն, ոլքևն.
Лиша́йникъ с. ա. քարաքոս, մամուռ (ֆոյկոս, չարմոս).
Лиша́йный жд. ոլքևնի.
Лишаи́стый жд. քաղմոլքևն. ոլքևնաւոր.
Лиша́ть գ. հ. զրկել, բառնալ, ի բաց առնուլ. բառնալ զկարևոր պետս. — ться գ. ն. զրկիլ. կորուսանել.
Ли́шекъ с. ա. աւելորդ. մեայորդ. մեայուած. (կորուսումն.
Лише́ніе с. ն. զրկումն, զրկանք. կորուստ
Лише́нный жд, զրկեալ.
Лиши́тель с. ա. զրկող. - тельный жд. զրկողական.
Лиши́ть, - ться հզ. գ. лишать. - ться.
Ли́шне տ. աւելորդ, չափազանց.
Ли́шный жд. աւելորդ, աւելի.
Лишь տ. հազիւ, իբրև, միայն.
Лія́ло с. ն. դարբնոց, կաղապար.
Лія́льный жд. որ պիտանաւորի ի ձու-լելն կամ ի հեղուլն.
Лія́ніе * литіе.
Лія́ный * литый.
Лія́тель * литейщикъ.
Лоба́стый жд. լայնահակաս.
Лобза́къ с. ա. սղոց վասն երկաթ եղեամց.
Лобза́ніе, - бызаніе с. ն. (եղ) համբոյր. ողջագուրումն.
Лобза́ть, - бызать գ. հ. համբուրել, համ-բոյր տալ. - ться գ. փ. համբուրել զի-միմեանս.
Лобко́вый жд. հակատամոլթեայ. շինեալ ի հակատամոլթեայ (ստոմաչոյ).
Ло́бный жд. հակատու. - ное мѣсто, պատժատեղի, տեղի տանջանաց, կա-ռավնատեղի.
Ло́бусъ с. ա. ըլեակ լերդի.
Лобъ հզ. - бокъ, - бочекъ с. ա. հակատ.
Лове́цъ с. ա. որսորդ, ժողովուրդ.
Лови́льный жд. որսական.
Лови́тва с. ն. որսումն, որսալն. որս ըմ-բռնեալ կամ ըմբռնելի. (կալ.
Лови́тель (եղ) * ловецъ. և դարանա-
Лови́тельство с. ն. որսորդութիւն. դա-րանակալ զօրք. դարանակալութիւն.
Лови́ть գ. հ. որսալ, ըմբռնել. ունել, ձերբակալել. փոխ. (եղ) ձգել առ ինքն.

շահիլ բարեպատեհ հանգամանօք. — ться в. н. որսացեալ լինիլ։
Ло́вкій ած. յաջողակ, յարմար. աշխոյժ, արագաշարժ, շուտաժիր, շոյտ։
Ло́вко տ. յաջողակս. արագուրէն լինի։
Ло́вкость գ. ի. յաջողակութիւն, հարտարութիւն. արագաշարժուն, աշխոյժութիւն։
Ловле́ніе գ. չ. որսալն, որս. ըմբռնումն, ձերբակալելն։ (կալեալ։
Ловле́нный ած. որսացեալ. ըմբռնեալ,
Ло́вля գ. ի. որս, որսալն։
Лову́шка գ. ի. թակարդ, ականաւտ. գանց որսալոյ ղդաղանս։
Ло́вчій ած. որսորդ, որսոց, հմուտ յորսալն. որսական։
Ловъ ⁘ ловля.
Логарпоми́ческій ած. լոգարիթմական։
Логари́омъ գ. ա. լոգարիթմոյ, կարգ հաշուոյ որ ստուգաձեւ թուոց։
Ло́гика գ. ի. տրամաբանութիւն։
Ло́гикъ գ. ա. տրամաբան, ներհուն ի տրամաբանութեան։
Логи́стика ⁘ Алгебра.
Логи́чески տ. տրամաբանօրէն, ըստ կանոնաց տրամաբանութեան։
Логи́ческій ած. տրամաբանական։
Ло́говище, - гово գ. չ. որջ, դադարք գազանաց, խշտի, մորի, կաղաղոց։
Логогри́фъ գ. ա. բառախաղ առեղծուած։
Логъ գ. ա. ձոր, հովիտ. երկիր թողեալ անդործ. տաշտ գետոյ. վշտատ (ծառ)։
Ло́дка, նղ. - лочка գ. ի. մակոյկ, նաւակ,
Лодкообра́зный ած. մակուկաձեւ։
Ло́дочникъ գ. ա. մակուկավար։
Ло́дочный ած. մակուկի։
Лодыга, - дыжка գ. ի. կոճ (ոտից)։
Ло́жа գ. ի. ագոյց հրացանին. տեղի նստելոյ ի թատրոնի (վանո փանի ու ասյոնց)։ Ժողովատեղի գաղանի բնակութեան։
Ложби́на, - ика գ. ի. խոռոչ, գոգ։
Ло́же գ. չ. (ի) անկողին. մայր, որջ, դադարք գազանաց. ամուսնական վիճակ. տաշտ գետոյ։
Ложе́вье գ. չ. դադարք ձկանց ի ձմեռան (ի գետս)։ (արգանդն։
Ложесна́ գ. ի. արգանդ, փոշ կամ անց.ք
Ло́жечка նղ. բ. ложка. ծայր կրծոսկերը։
Ло́жечникъ գ. ա. դրդալաշէն. դրդալավաճառ։ (տարդալն։
Ло́жечникъ, — пая трава դդալաւոտ,
Ло́жечный ած. դդալն։
Ложжи́на, - ика ⁘ ложбина.
Ложи́ться, лечь բ. հ. ընկողմանել, պառկիլ, դնիլ. սփռիլ, տարածիլ. կանգնիլ ի վերայ խարսխի։
Ло́жка նղ. - чечка գ. ի. դրդալ. ունելիք ոմեայ. դրդալանման գործի բաժանուր (երգեցողաց). դչիր լինչ մեծ։
Ло́жникъ գ. ա. որ շինէ զագոյցս հրացանից։
Ло́жно տ. սուտ, ստութեամբ։
Ло́жность գ. ի. ստութիւն։ (դախ։
Ло́жный ած. սուտ, կեղծ, պատիր. խարդ
Ложь գ. ի. սուտ, ստութիւն, խաբէութիւն։
Лоза́ գ. ի. որթ. մորչ, Հիւղ, ոստ. ուռ։
Ло́занъ գ. ա. Հարուած մորչով կամ գաւազանաւ։
Ло́зный ած. (ի) որթոյ։
Лой գ. ա. (ի) Հարպ։ (ցաւոյ։
Лоймоло́гія գ. ի. ստորագրութիւն ժանտախտ
Лока́ніе գ. չ. լափումն, լափ. լիզելն։
Лока́ть բ. ն. լափել. լիզել. լիզուլ (ա. ի շնոյ)։
Локомоти́въ գ. ա. սեղաշարժ (գոլենոյ)։
Ло́конъ գ. ա. խոպոպ Հերոյ։
Ло́котникъ գ. ա. յենարան արմկոյ։
Ло́котный, -тевый ած. արմկային, արմկան։
Локото́къ գ. ա. անկիւն արմկան։
Ло́коть գ. ի. արմունկն. կանգուն, կանգնաչափ։
Ло́маная գ. ի. կորչ (երաժշտական)։
Лома́ніе գ. չ. բեկումն, խորտակումն. քակտումն, քանդումն. Հատումն (փայտոյ)։ (Հատեալ։
Ло́маный ած. բեկեալ, խորտակեալ։
Лома́ть բ. ն. բեկանել, խորտակել. քանդել, քակտել. բեկանել, Հատանել (գերելոյ). ի Հուր և ի ջուր արկանել (ասի գայթոյ). - ться բ. յ. բեկիլ, բեկանիլ. խորտակիլ. մանրիլ. քանդիլ. բեկրեկիլ, ճեղքճեղքիլ. բ. հ. բեկեալ լինիլ։
Ломба́рдный ած. լոմբարդի։
Ломба́рдъ գ. ա. լոմբարդ, գանձատուն

շահարեր դրամոյ։

Ломберный ած. ломберъ բառին. - ный столъ, սեղան վասն թղթախաղոյ։

Ломберъ գ. ա. լօմբերը, ապդ ինչ թղթախաղոյ։

Ломика́мень գ. ա. վիմահերձ, քարահերձ, քարբևկ (խոպ)։

Ломи́ть գ. չ. խորտակել, բևկանել (ած. գնա-ևնամբ). յարուցանել զբևկումն յա-կևբս. չ. յանդգնաբար, առանց հրամանի մտանել տեղիք. - ться բ. հ. խորտակիլ, քանդիլ. ած դնաևթևամբ մըտանել տեղիք։

Ло́мка գ. ի. քանդումն, խորտակումն. հատանելն կամ բևկանելն քարանց. տեղի հատանելոյ գբարևնս։

Ло́мкій ած. դիւրաբեկ, բևկանուտ, դիւրաբառնահ, դիւրախորտակ։

Ло́мкость գ. ի. դիւրաբեկութիւն, դիւրաբառնահութիւն։

Ломле́ніе գ. չ. բևկումն, խորտակումն, քանդումն։

Ломови́къ գ. ա. բևռնակիր ձի։

Ломовы́й ած. որ պիտանասուրն ի հատանելն կամ ի քանդելն։

Ломо́та գ. ի. յոգեայութիւն, յոգեւաճոյութիւն, յոգեայութ, խոթ. - тный ած. պատճառաւ յոգեայութեան։

Ломоть նպ. токъ, - тикъ, - чекъ գ. ի. պատառ. (հայկ)։

Ломъ գ. ա. իրք բևկեալք, բեկ, բևկորք, խոթ, յոգեայութիւն. երկաթեայ գործի բևկանելոյիամ քանդելոյ։

Лонгиме́трія գ. ի. երկայնաչափութիւն, մասն երկրաչափութեան, որ ասուցանէ չափել զերկայնութիւն։

Ло́но գ. չ. (եէ) դոգ, ծոց. լանջ, դիրկ. -Авраамова յաւիտենական երջանկութիւն. (գ. ԼՈՒ էջ ած.)։

Ло́паніе գ. չ. ձայնումն, պայթումն, պարպտումն, հերձանելն, պատառիլն։

Лопа́та գ. ի. թի, թիակ։

Лопа́тка գ. ի. նպ. բ. лопата. թիակ կամ տափարակ և լայն ոսկր ուսոց (տպ. ի նմա ի ոսոսնոց). պատառիլ կանայք սիսեռան. քառանկիւնի տափարակ սիւն. թիակ խոր ի պէտս արիանելոյ զջուր։

Лопа́тный, - точный ած. թիոյ։

Ло́пать, - нуть բ. չ. ձեղքիլ. պայթիլ, ձայնիլ. բևկանիլ, պարպտիլ, հերձանիլ. - ться բ. չ. ձեղքիլ, ձայնիլ։

Лорне́тъ գ. ա. լօրնետ, ձեռնաւկնոց, տակ ինչ ականոյի։ (Ջերուխ։

Лоси́на գ. ի. պատրաստեալ մորթի եղջ.

Ло́сій ած. պատ" կամ յատ" եղջերուի, եղնոյ։

Лоску́тикъ գ. ա. նպ. բ. лоскутъ.

Лоску́тникъ գ. ա. կտաւերատաւաճառ, հնատաւաճառ. որք ցնցոտեաղգեաց։

Лоску́тный ած. կտաւերոյ. պատրաստ կամ կազմեալ ի կտաւերոյ։

Ло́скутъ, - токъ. - точекъ գ. ա. կտաւերտ, ծուէնք. մասն երկրի. - тье գ. չ. հասոյ կտաւերոյ, ծուէնք։

Лоскъ գ. ա. փայլուն, փայլեցուն։

Лосни́стость գ. ի. փայլատուութիւն։

Лосни́стый ած. փայլուն, փայլեցեղն։

Лосни́ться բ. հ. շողալ, շողշողալ, փայլել։

Лоснѣ́ть բ. չ. սկսանիլ շողշողալ, փայլել։

Лососи́на գ. ի. միս սաղմնոյ, օրագրի։

Лосо́сій ած. պատ" կամ յատ" սաղմնոյ։

Ло́сось գ. ա. սաղմն, օրագրալ։

Лось գ. ա. եղն։

Лотере́йный ած. վիճակահանութեան։

Лотере́я գ. ի. վիճակահանութիւն, վիճակաւ խաղ։

Лото́ գ. չ. անհ. լօտօ (խաղ)։

Лото́къ, - точекъ գ. ա. տեփուռ. խողովակ. խան. շերեփ վասն հանելոյ զգալուռ։

Лотъ գ. ա. տաշտ, տեփուռ. կէս ունկի կամ 32 մասն լտեր. կապարեայ գունտ կապեալ ի վերայ առաստանի որով չափին զխորութիւն ջուրց. նեքրիւն, լատտաս (էոչո)։

Лоха́нь ա. ի. նպ. - нка, լսկան, կոնք, լուացարան, անօթ լուանալոյ ղհանդերձս. անօթ լուանալոյ ձերեսս։

Лохмо́тникъ, - ница գ. ա. ի. գրպլեաց, գրպլեաց, ցնցոտեաղգեաց։

Лохмо́тье գ. չ. գրպլեակ, գրպլեք, ցնցոտի։

Лохъ գ. ա. ա лосось. ևս վիշապ, վիշապնիկ։

Ло́цманъ գ. ա. ուղեցոյց, վարիչ նաւուց։

Лошаде́нка գ. բ. ձի անպիտան, վատ:
Лошади́ный ած. ձիոյ, երիվարի:
Лоша́дка, - дочка գ. բ. ձի մոզը:
Ло́шадь գ. բ. երիվար, ձի, նժոյգ:
Лошако́вый, - ша́чій ած. ջորւոյ:
Лоша́къ, - чекъ գ. ա. ջորի, իշամիկ:
Лощёніе գ. չ. պապղուն առնելը:
Лощёный ած. պապղուն արարեալ, արծնեալ: (ձի, արծնիչ:
Лощило, - лка գ. չ. բ. վայլեցուցիչ գործ
Лощи́льный ած. որ պիտանաւորի՛ վայլեցուցանելն, կամ յարծնելն:
Лощи́льня գ. բ. տեղի արծնելոյ:
Лощи́льникъ գ. ա. նա՛ որ արծնէ կամ վայլեցուցանէ:
Лощи́на ա ложбина.
Лощи́ть բ. ն. պապղուն առնել, արծնել, վայլեցուցանել, յղկել: (Հատոր:
Лощи́чіе գ. չ. (եղ) ամենայն ունդ պատ
Лубовы́й ած. վերի կեղևոյ ծառոյ:
Лубо́чный, - бяный ած. շինեալ՛ ի կեղևոյ ծառոյ. փորագրեալ՛ ի վերայ կեղևոյ ծառոյ: (ծառոյ:
Лубъ, հղ. - бокъ, - бо́чекъ գ. ա. կեղև
Лугови́ца, - говка գ. բ. եղեւնըվիկ (նոաչ):
Луговы́й ած. մարգային. բնակեացեալ՛ ի մարգոյ. քաւսեալ՛ ի մարգի:
Лугъ, հղ. - жекъ գ. ա. մարգ, մարգագետին, սեղ:
Луда́ գ. բ. քարաժայռք՛ ի ջուրս:
Луди́льный ած. որ պիտանաւորի յանագործն:
Луди́льщикъ գ. ա. անագոր, կլայեկող:
Луди́ть բ. ն. անագել, օծանել անագաւ, կլայեկել:
Лу́жа գ. բ. փոս ջրալից, մօր, մուրատ:
Лужёніе գ. չ. անագելն, կլայեկելն:
Лужёный ած. անագեալ, կլայեկեալ:
Лузга́ գ. բ. կարմիկ պարկի:
Лузгъ գ. ա. անկիւն կամ խորշ սչաց:
Лундо́ръ գ. ա. լուիդոր (ռրմ):
Лука́ գ. բ. կորութիւն, թեքութիւն երկաթ, դունդ թամբի. բազմատոհմեան ծուիցը կամ շրջան գետոց. չափ լինչ երկրի:
Лука́вецъ գ. ա. այր նենգամիտ, բազմարուեստ, նենգաւոր:
Лука́вить բ. չ. նենգել, խորամանկել, խարդախել: (խորամանկութեամբ:
Лука́во տ. նենգութեամբ, նենգաբար,
Лука́вое գ. չ. (եղ) չար, չարուհի, չարիք:
Лука́вство, - ствіе գ. չ. նենգութիւն, նենգաւորութիւն, խարդախութիւն. խորամանկութիւն:
Лука́вствовать (եղ) ա лукавить.
Лука́вый ած. նենգաւոր, նենգամիտ, խորամանկ, բազմարուեստ, նենգապատիր, խարդախ. չար:
Лука́вый գ. ա. այս, սատանայ:
Лу́ковица, - вка գ. բ. կոճղիկ, կոճղեղ, կաղամբոյս, սոխ (բուսոյ). սոխ փորթկիկ. սոխ գլալար:
Лу́ковичный ած. պատ" առնոյ. որ ունի զարմատ սոխանման, - ныя растенія, կաղամբոյս:
Луконо́сецъ գ. ա. սղոցձակիր:
Луко́шечный ածոկն лукошко բառ:
Луко́шко, - шечка գ. չ. բաղարակ յատակաւոր անօթ լինչ փայտեայ վասն արկանելոյ՛ ի նմա զպտիւր և զայլ նմանս:
Лукъ գ. ա. սղոցն. ամենայն սղոցձաձև իր. տես:
Луна́ գ. բ. լուսին, լուսնակին:
Лунати́змъ գ. ա. լուսնոտութիւն, լուսնահարուիլ, գիշերաշրջուիլ, քնաշրջուիլ:
Луна́тикъ գ. ա. լուսնոտ, լուսնահար, քնաշրջիկ:
Лу́ница գ. բ. մահիկ, գինտ կամ գոլշապահանդ լուսնիձեանն:
Лу́нка գ. բ. խառոչ սեանն. խառոչ ոսկերի. փոս յերկրի:
Лу́нникъ գ. ա. (եղ) շրջմոլ լուսնի կամ ոսկերիւ. լուսնախոտ:
Лу́нный ած. լուսնոյ, լուսնական. լուսաւորեալ լուսնով:
Лу́ночка գ. բ. հղ. բ. лунка. մահիկ. ձեւ երկրաչափական նման նոր լուսնի. փոսորակ: (ոլոռն:
Лупи́нъ и люпинъ գ. ա. գերմասա, գառն
Лупи́ть բ. ն. կեղևել, հանել՛ ի փեղկից, ՛ի պատճոյ, փեղկիկել. փոխ. կեղեքել, քերթել. թանկագին վաճառել. պահանջել առաւել քան գործանն. կողոպտել, յափշտակել. - ться

է. յ. կեղևել (ծառից կեղևը). քաշել հեռից ’ի զանազան իրաց։

Луплéніе գ. չ. կեղևելն, հանելն ըզկեղևն, վերհոկելն, հանելն ’ի վերհակաց։

Луплéный մած. կեղևեալ, հանեալ ’ի կեղևանաց, ’ի վերհակաց։ (դեղէից։

Лу́ска, - ща գ. ի. կեղև, պատեան (ընկ.

Лучевúкъ գ. ա. բոյս ինչ։ (դայլի։

Лучевы́й մած. հառագայթային, հառագայթաձև։

Лучеза́рно տ. հառաջապէս, լուսաւորապէս, շողշողուն։ (լուսափայլուն։

Лучеза́рность գ. ի. հառաջապէսութիւն, լուսաւորութիւն։

Лучеза́рный մած. լուսափայլ, լուսաձև, հառաջական. լուսագեղ։

Лучемѣ́ръ գ. ա. հառագայթաչափ (գործիք)

Лучеобра́зный մած. հառագայթաձև, հառաջաձև, հառաջանման։

Лученреломлéніе գ. չ. բեկիլն շառաւիղաց կամ հառագայթից լուսոյ։

Лучи́на, - ночка գ. ի. լուցկի, լուցկիկ։

Лучи́стый մած. բազմահառագայթ, լուսափայլ։ (հմ ի. բազուկ ի։

Лучше մած. քաղ. լաւագոյն, լաւ ի, լաւ

Лучшій մած. լաւագոյն, ամենալաւ։

Лучъ գ. ա. հառագայթ, հառաջ, շառաւիղ լուսոյ։

Лущéніе տ лупленіе։

Лущи́ло գ. չ. գործի հանելոյ ’ի կեղևանաց կամ ’ի վերհակաց։

Лущи́ть բ. ն. վերհանել, հանել ’ի կեղևանաց, ’ի վերհակաց։

Лы́жа գ. ի. դահուկ. (աշխ. լագին), տախտակ ինչ փորը ’ի ձև կորատախտակի, ’ի վերայ որոյ պնդեալ ղոտս ’ի ճիւնապատ դաշտի շրջելն սրասրդ սիրելոյ առանց խրելոյ։

Лы́жникъ գ. ա. ընդացող դահուկաւ։

Лызну́ть բ. չ. ի. խուսափիլ, վախճիլ, ընթանալ ’ի ձեռաց։

Лы́ко գ. չ. մաշկ կեղևոյ ուիլեայ ծառոյն։

Лы́сина գ. ի. հեղութիւն, հաղատուկ սպիտակ հնչ ’ի հակառակ ձիոց. այլազգին հնչ ’ի վերայ երկնք։

Лысу́ха գ. ի. թռչուն ինչ ջրային։

Лы́сый մած. հեղ, հաղատ, կուսնա, կնատակ։

Лысе́ть բ. չ. կնատանալ։ (ծակորիւն։

Львено́къ գ. ա. կորիւն առիւծու, առիւ-

Льви́ный մած. առիւծու. - пая лапа, սակեծիլ (խոտ)։

Льви́ца գ. ի. առիւծ մատակ։

Льво́вый մած. առիւծային, առիւծու։

Львообра́зный մած. առիւծադէմ, առիւծանման։

Льго́та գ. ի. արտօնութիւն, ազատութիւն հարկաց, ’ի տշխոնկնէ, ’ի պահանջմանց). ազատարկութիւն։

Льго́тить բ. ն. ազատել ’ի հարկաց, ազատարկ առնել առ ժամանակ հնչ։

Льго́тный մած. ազատ ’ի հարկաց, ազատհարկ, արտօնաւոր, արտօնութեան։

Льди́на գ. ի. մեծ հատուած կամ կտոր սառնամանեաց։ (սառ։

Льди́стый մած. լի սառնամանեօք, սառնա-

Льдяны́й տ ледяный։

Льзя́ բ. անդ. կարելի է, մարթ է. не - է կարելի, չէ մարթ։

Льнуть տ липнуть, նմ շողոքորթել, փաղաքշել, յոյժ մերձենալ, յաչս մտանել։

Льня́нка գ. ի. կտաւ վայրենի։

Льня́ный մած. կտաւեայ. հանեալ ’ի կտաւահատէ. վշեայ, վշեղէն. -ное масло. լուղ կտաւահատի։

Льнопряди́льня գ. ի. տեղի մանելոյ ղվուշ կամ ղկտաւ։

Льстецъ, - ти́вецъ գ. ա. շողոքորթ, շողոմիչ, շողոմող. կեղծաւոր, փաղաքուշ. պատրիչ, հրապուրիչ։

Льсти́во տ. շողոքորթութեամբ, կեղծաւորապատրուհեամբ, մարդեղութեամբ։

Льсти́вость գ. ի. կեղծաւորութիւն, շողոքորթութիւն, խարդախութիւն։

Льсти́вый մած. շողոմիչ, փաղաքուշ, հրապուրիչ, հրապուրական. խարեբայ, խարդախ, մարդեղոյզ։

Льсти́тель գ. ա. -ница շողոքորթ, շողոմիչ, հրապուրիչ, մարդեղոյզ։

Льстить բ. ն. շողոմել, շողոքորթել, հրապուրել, խաբել, պատրել. մարդեղութիւն, կեղծաւորել. - ться բ. յ. յուսալ, ակնուրել։

Льще́ніе գ. չ. շողոքորթութիւն, շողոմութիւն. նենգութիւն, խարէութիւն։

Лья́ло գ. չ. հաղստարար մանոյ։

Лѣви́ца ф. і. ձախ, ձախ ձեռն։
Лѣво ѕ. ընդ ձախմէ, ՚ի ձախ կողմն։
Лѣвша́ ф. і. ահեկագործ, ահեկան, որ գործէ ձախոյ ձեռամբ. ձախ ձեռն.
Лѣ́вый մծ. ձախ, ահեակ, ձախոյ, ձախակողմեան։
Лѣзть բ. չ. ելանել ՚ի վեր, վերանալ. մագլցել, մագլցիլ ելանել ՚ի վեր. ինձանել. բռնի կամ բռնաբար մտանել ուրիք. ելանել. թաւիլ, անկանիլ (ձեռաց կապն). մտանել. տեղաւորիլ, ջերմեղիլ. պատառոտիլ։
Лѣка́рка ф. і. կին բժիշկ։
Лѣкарскій մծ. բժշկի, բժշկական։
Лѣка́рственный մծ. դեղական, դարմանական. դեղոյ. (դարմանն բժշկական։
Лѣка́рство ф. չ. դեղ, սրբուքն կամ
Лѣ́карство ф. չ. կոչումն, աստիճան բժշկի։
Лѣ́карша ф. і. կին բժշկի, բժշկուհի։
Лѣ́карь ф. ա. բժիշկ։
Лѣни́вецъ ф. ա. այր ծոյլ, հեղգ, դադաճառեաց, պղերգ. յամրաձեռնաց երկեր մտանիլ, յամրոկ (չոր-ոտանի)։
Лѣни́во ѕ. ծուլութեամբ, հեղգաբար, պղերգութեամբ։
Лѣнивость ѡ лѣность.
Лѣни́вый մծ. ծոյլ, հեղգ, յոյլ, դադաճառեաց. դանդաղ, յամրաշարժ, յամրագործ. (առ. գծուլութիւն։
Лѣни́ть բ. ն. ծուլացուցանել, պատճառ
Лѣни́ться բ. հ. ծուլանալ, պղերգանալ, յուլանալ։
Лѣ́ностный մծ. անհոգս, անփոյթ. (էն) առատել առանց աշխատանաց։
Лѣ́ность ф. і. ծուլութիւն, հեղգութիւն, յուլութիւն, պղերգութիւն։
Лѣнтя́й ѡ лѣнивецъ.
Лѣнь ф. і. ծուլութիւն, անգործութիւն։
Лѣ́нь ѕ. չքը ցանկանալ կամ յօժարութիւն, ծուլալ ՚ի գործել ինչ։
Лѣни́ть բ. ն. մածուցանել, կապուցանել, սոսնձել. ծեփել, ծեփմամբ կերտել կամ ձեւացուցանել ինչ. — ться բ. չ. մածնուլ, հարիլ ինչ. դնալ դժուարութեամբ ընդ նեղ ինչ. բ. հ. մածուցեալ լինիլ։
Лѣпка ф. і. մածուցումն, ծեփումն։
Лѣпкій մծ. մածուցիկ, կուտական։
Лѣпле́ніе ф. չ. մածուցումն. ծեփումն։
Лѣпны́й մծ. ծեփմամբ շինեալ, կերտեալ.
Лѣпота́ ф. і. գեղեցկութիւն, վայելչութիւն, շքեղութիւն. զարդ։
Лѣпный մծ. (էն) գեղեցիկ, շքեղ. վայելուչ, պատեհ, պատշաճ։
Лѣса́ ф. տախտակամած նաւուն որմընաղքաց, արհեստաւորաց։
Лѣсно́й մծ. բոլմնոտաւ, անտառաշատ։
Лѣсни́къ ф. ա. վերակացու անտառի, վայրաւլաճաւ, աստղձաւլաճաւ։
Лѣсни́чество ф. պարապումն ՚ի բաղմացուցանել զանտառս. ուսումնարան անտառագործութեան։
Лѣсни́чій ф. ա. վերակացու անտառաց։
Лѣсно́й մծ. անտառի, անտառային. որ բուսանի յանտառս. ծածկեալ անտառօք. պատրաստեալ վասն պահելոյ զվայրս շինութեան։
Лѣсово́децъ ф. ա. բազմացուցանող և պահպանող անտառաց, տնկող անտառաց։
Лѣсово́дство ф. չ. անտառատնկութիւն, արուեստ բազմացուցանելոյ և պահպանելոյ զանտառս։
Лѣсово́дъ ѡ лѣсоводецъ.
Лѣсовщикъ ф. ա. պահապան անտառի։
Лѣсо́къ, - чекъ ѣղ. բ. лѣсъ.
Лѣсопи́льня ф. і. սղոցարան գերանից.
Лѣ́стница ф. і. (էն. лѣствица) սանդուղք, վերելեակ. աստիճան։
Лѣ́стничный մծ. սանդղոյ։
Лѣсъ ф. ա. անտառ. վայր վասն շինուիլ հայկն, աստղձ։ (սառնան։
Лѣ́тній մծ. ամառային, ամառնոյին, ա-
Лѣто ф. չ. ամառն. տարի, տարբի։
Лѣтова́ть բ. չ. անցուցանել զամառն։
Лѣ́томъ ѕ. յամառան, յամառնային ժամանակի։
Лѣтописа́тель, - пи́сецъ ф. ա. տարեգիր, ժամանակագիր, ժամանակագրան. - писа́тельный մծ. ժամանակագրական, ժամանակագրութեան. - писный մծ, ժամանակագրութեան. - пись ф. і. տա-

բեդլը, տարեդրուԹիւն, ժամանակաղլը, քրոնիկոն. - расль գ. ի. տարեկան բաղադ կամ շաւաւիղ ծառոյ. - счисленіе գ. չ. ժամանակահաշուուԹիւն, ժամանակագրուԹիւն, ժամանակախօսուԹիւն, դիտուԹիւն ժամանակագրուԹեան — счислитель գ. ա. ժամանակագիրը, ժամանակաբան. — счислительный ած. ժամանակագրական:

Лѣтошній ած. անցեալ ամառան, եղեալ յանցեալ ամառան. պահեալ յանցեալ ամէ:

Лѣчéбникъ գ. ա. բժշկարան:

Лѣчéбница գ. ի. հիւանդանոց:

Лѣчéбный ած. բժշկական, բժշկուԹեան:

Лѣчéніе գ. չ. բուժումն, ապաքինումն, բժշկումն:

Лѣчéный ած. բժշկեալ, բուժեալ:

Лѣчи́тель, - льница (է՛) գ. ա. ի. բժիշկ:

Лѣчи́тельный ած. բուժողական:

Лѣчи́ть բ. դ. բժշկել, բուժել, դարմանել. — ться բ. յ. բժշկիլ. ընդել դղեղ բժշկուԹեան:

Лѣ́шій ած. այծամարդ (կամ սատանայ):

Любéзничать բ. չ. ցուցանել զսէր համեղեցուցիչ վարմամբ. ցուցանել զինքն սիրելի:

Любéзно տ. սիրով, ընկերաբար, հաճոյաբար, քաղցրուԹեամբ:

Любéзность գ. ի. սիրելի դոլն. քաղցրուԹիւն, հաճոյականուԹիւն:

Любéзный ած. սիրելի, սիրական, ցանկալի, քաղցր:

Любúмецъ, - мица գ. ա. սիրելի, սիրական, ընդունելի յաչս, բարեկամ:

Любúмый ած. սիրելի, սիրական:

Любúтель, - ница գ. ա. սիրող, որ սիրէ:

Любúть բ. դ. սիրել, ունել զսէր, - ться բ. փ. ունել զիսդասդարձ սէր:

Лю́бо տ. հաճոյ է, ախորժ է. չ. (է՛) կամ:

Любова́ться բ. յ. բերկրիլ զուարճանալ հայելով յիր ինչ:

Любо́вина գ. ի. մի առանց դէրուդի:

Любо́вникъ, - ница գ. ա. ի. տարփաւոր, տարփածու, սիրող, սիրասէր:

Любо́вно տ. սիրով. բարեկամաբար:

Любо́вный ած. սիրոյ. սիրական. սիրահարական:

Любо́вь գ. ի. սէր:

Любодѣ́й ́ գ. ա. այր շնացող, պոռնիկ:

Любодѣ́йный, - дѣйственный ած. շնուԹեան, պոռնկական: (պոռնկուԹիւն

Любодѣ́йство, - дѣяніе գ. չ. շնուԹիւն,

Любодѣ́йсвовать բ. չ. շնալ, պոռնկիլ, ի շնուԹիւն անկանիլ:

Любóе գ. չ. ըստ հաճոյից, որ և լիցի:

Любозна́ніе գ. չ. ուսումնասիրուԹիւն:

Любозна́тельность գ. ի. ուսումնասէրդոլն:

Любозна́тельный ած. ուսումնասէր, գիտնասէր:

Любому́дрецъ գ. ա. իմաստասէր:

Любому́дріе գ. չ. իմաստասիրուԹիւն:

Любому́дрствовать բ. չ. իմաստասիրել. պարապիլ յիմաստասիրուԹիւն. խօսիլ կամ գաւեզ իբրև զիմաստասէր:

Любому́дрый ած. իմաստասէր.

Любонача́ліе, - льство գ. չ. ցանկուԹիւն իշխելոյ ի վերայ այլոց, գահասիրուԹիւն:

Любонача́льный * властолюбивый:

Любопы́тно տ. հետաքրքրուԹեամբ. ցանկալիկ:

Любопы́тность գ. ի. հետաքրքրուԹիւն. հետաքրքիր գոլն, հետաքրքիր բնուԹիւն:

Любопы́тный ած. հետաքրքիր, հետաքննին. արժանի տեսուԹեան:

Любопы́тство գ. չ. հետաքրքրուԹիւն, հետաքննուԹիւն, խուզողուԹիւն:

Любопы́тствовать բ. չ. հետաքրքիր լինել, ցանկալ տեսանել կամ իմանալ զինչ:

Любостра́стіе գ. չ. հեշտուԹիւն, հեշտասիրուԹիւն, ծառայելն կրից ցանկուԹեան:

Любостра́стный ած. հեշտասէր, վայելկասէր. տռփական, գաղղեական (ախտ) - но տ. հեշտուԹեամբ, հեշտասիրաբար:

Любостяжа́ніе * корыстолюбіе.

Любостяжа́тель * корыстолюбецъ.

Любостяжа́тельность գ. ընչասէր, արծաթասէր դոլն:

Любостяжа́тельный * карыстолюбивый

Любочéстіе * честолюбіе և (է՛). յարգանք, մեծառանձ:

Любый ած. ընտրեալ. ընտրանաւոր առեալ կամ առեալ. ընտրեալ ըստ հաճոյից:

Любящій ած. սիրող, որ սիրէ:
Лю'ди գ.ա.յ. մարդիկ, ազգ, ժողովուրդ. ծառայք:
Людность գ. է. բազմամարդութիւն:
Лю'дный ած. բազմամարդ:
Людовѣ'дство գ. չ. մարդակերութիւն:
Людовѣ'дъ գ. ա. մարդակեր: (ռայից:
Людска'я գ. է. ծառայանոց, սենեակ ծառ_
Лю'дски տ. մարդկօրէն, մարդկաբար:
Лю'дскій ած. մարդկային, ծառայական:
Лю'дскость գ. է. մարդասիրութիւն, քաղաքավարութիւն:
Лю'дство գ. չ. բազմամարդութիւն:
Лю'лка գ. է. օրոց, օրօրոց:
Лю'стра գ. է. բազմաստեղեան ջահ:
Лю'тикъ գ. ա. ընծախոտ, գայլատատան:
Лю'тня գ. է. վէն (նուագարան):
Лю'то տ. դաժանաբար, դժնդակաբար. անողորմաբար:
Лю'тость գ. է. դժնդակութիւն, դժնդակութիւն, ամեհութիւն, անգթութիւն, կատաղութիւն:
Лю'тый ած. դժնդակ, դաժան, ամեհի, անագորոյն, անգութ: (չարանալ:
Лютѣ'ть բ. չ. կատաղիլ, դաժանանալ
Ляга'вый ած. որսորդ շուն, ընդունակ հոտոտելեօք դտանել զթռչն որսոյ:
Ляга'ніе գ. չ. անկուշելն, աքացելն:
Ляга'ть, -нуть, -ться բ. ն. անկուշել, աքացել, աքացի հարկանել:
Лягва գ. է. ծովագորտ (յունկ):
Лягу'шечій ած. գորտան, գորտոյ:
Лягу'шка, ъ - шечка գ. է. գորտն:
Лядве'я գ. է. ագռը, բարձ, ղնտ:
Ляденѣ'ть բ. չ. խոպանանալ:
Ляду'нка գ. է. ամանն ի մանիշակէ հրացանի:
Ля'пать բ. ն. (ասմ) հարկանել հղկմամբ. անարուեստ գործել զինչ:
Ля'шка, ъ - шечка ա лядвея.
Ля'ща (ѣ) ա чечевица.

М.

Маа'ніе գ. չ. նշանացելն, նշանացի լսելն, յո ձեռաց, աչաց լայլն. (յակասլ
Мавзоле'й գ. ա. շիրիմ, դամբարան հո_
Магази'нный ած. շտեմարանի. տան վաճառաց:
Магази'нщикъ գ. ա. շտեմարանապետ, պետ տանն վաճառաց:
Магази'нъ գ. ա. շտեմարան, համբարանոց. տուն վաճառաց:
Ма'гикъ գ. ա. մոգ, դիւթ, կիւս:
Магисте'рство գ. չ. մագիստրոսութիւն. վարդապետութիւն:
Магисте'ратъ գ. ա. մագիստրատ, քաղաքական տեսուչ ի գործոց վաճառականաց:
Магисте'ръ գ. ա. մագիստրոս. մագիստր, վարդապետ (ասպիճան աստուածաբանից):
Маги'ческій ած. մոգական, դիւթական, -кій фонарь, մոգալապտեր:
Ма'гія գ. է. մոգութիւն, դիւթութիւն:
Магна'тъ գ. ա. մեծատուն:
Магне'зія գ. է. հող դառնիճ:
Магнетизе'ръ գ. ա. հաղորդիչ կենդանական մագնիսական զօրութեան:
Магнетизи'ровать բ. ն. հաղորդել կենդանական մագնիսական զօրութիւն:
Магнети'змъ գ. ա. մագնիսական կամ մագնիսեան զօրութիւն:
Магнети'ческій ած. մագնիսական:
Магни'тъ գ. ա. մագնէտ, մագնիս, ժառան քար:
Магнити'ть բ. ն. տալ կամ հաղորդել զմագնիսական զօրութիւն:
Магни'тный ած. մագնիսական, մագնիսեան, մագնիսի:
Магни'ченіе գ. չ. հաղորդելն մագնիսական զօրութեան. (կանութիւն:
Магометани'змъ, -нство գ. ա. մահմետականութիւն:
Магометани'нъ գ. ա. մահմետական. հետեւող մահմետի. -нскій ած. մահմետական:

Мадрепо́ръ գ. ա. առաջակերպ կորաղեղն. խեցաձէջ։ (բանասաեղծուե։
Ма́дригалъ գ. ա. տեսակ լինչ ոտանաւոր
Маера́нъ ※ маіоранъ.
Ма́стникъ ※ малтникъ.
Ма́етность ※ помѣстье.
Ма́заніе գ. չ. օծումն, ծեփուիմ։
Ма́заный ած. օծեալ, ծեփեալ։
Ма́зать բ. դ. օծանել, ծեփել. ться բ. յ. օծանիլ։
Мази́лка գ. ի. վրձին վասն օծանելոյ ձիւ- ղով զանիւս սայլից եւայլն։
Мази́лщикъ գ. ա. օծանող։
Ма́зка ※ мазаніе.
Мазу́рка գ. ի. մազուրկա (ի-ա- ինչ) . երաժշտական եղանակ այսր կարաւս։
Мазъ գ. ա. դաւազան բիլլադեան խա- ղաս. յաւելուած ՚ի վերոյ գումարի ՚ի թխտախաղս։
Мазь գ. ի. օծանելիք, օսլեզանիք։
Май գ. ա. մայիս։
Ма́йскій ած. մայիսի. որ լինչ լինի կամ ակտնի ՚ի մայիս ամսոջ։
Майсъ գ. ա. եղիւզատցորեան, տաճկի ցորեան, ալիմնար։
Маіора́нъ գ. ա. մարեմ, ընտանի զուի- րակ, կարաւախոտ։
Маіо́рство գ. չ. մայորութիւն։
Маіо́рша գ. ի. կին մայորի։
Маіо́ръ գ. ա. մայոր, զինուորական աս- տիճանաւոր ուղեորդ կարգի։
Мака́ніе գ. չ. մատուն, թանալն, թրջելն։
Макаро́нный ած. մակարօնի։
Макаро́нщикъ գ. ա. մակարօնագործ։
Макаро́нъ գ. ա. մակարօն (գլանաձեւ ը- ցորեակէ խմորեղէն)։
Мака́ть, - нуть բ. դ. թրջել, թանալ, թրմել, թաթախել, աուզել, մխել։
Ма́клерскій ած վաճառարկուի։
Ма́клерство գ. չ. վերակացուիւն ՚ի վերայ գործոց վաճառաց. վաճառարկուի, միջնորդութիւն ՚ի մէջ վաճառականաց։
Ма́клеръ գ. ա. վերակացու գործոց վա- ճառաց. վաճառարկու, միջնորդ ՚ի մէջ վաճառականաց։
Ма́ковица, - вка գ. ի. գլուխ մակնի. գադաթն, սկաւառակ գլխոյ. գլուխ, կատար, ծայր։
Ма́ковый ած. մակոնի, մակոնեայ. կազ- մեալ կամ հանեալ ՚ի մակոնէ։
Макре́ль գ. ա. թիւնիկ (յո-ին)։
Маку́шка, - куша ※ маковица.
Макъ գ. ա. մակոն, խաշխաշ։
Мала́га գ. ի. մալագա (գինի ինչ ալեքս)։
Мала́хитъ գ. ա. մալախիտ, ակն լինչ կանաչ։
Ма́леваніе, - вка գ. չ. նկարուիմ։
Малева́ть բ. դ. նկարել։
Ма́ленькій ած. փոքր, փոքրիկ. սակաւ։
Мализна́ գ. ի. փոքրութիւն, փոքրկութիւն։
Мали́на գ. ի. մոր, մալինայ (պտուղ նոցա)։
Мали́нникъ գ. ա. մորենի։
Мали́новка գ. ի. թռչուն լինչ. օղի կաղմեալ մորով։
Мали́новый ած. մորւոյ. շիկակարմիր (գոյն)
Ма́лить բ. դ. փոքրացուցանել, փոքր առ- նել. (ի) ունայնացուցանել։ (առնց
Ма́лка գ. ի. անկիւնաձեւ դոմնի հե-
Ма́ло տ. սակաւ, սակաւիկ փոքր. - ва́жно տ. չնչին, վտանգի. - ва́жность գ. ի նսեմութիւն, նուաստութիւն, սակաւայարդ դոլն. -ва́жный ած. նսեմիկ, վատնաքի. նուաստ, սակաւայարդ, չնչին.— ва́тый ած. սակաւ լինչ փոքր. - во́діе գ. չ. սակաւաջրութիւն. - во́дный ած. սակաւաջուր. -вре́дный ած. սակաւավնասու. - вре́менный ած. կարճօրեայ, սակաւժամանակեայ. — вѣръ գ. ա. սակաւհաւատ. - вѣрный ած. փոքրհաւատ, սակաւահաւատ. - вѣсный ած. թեթեւ, սակաւակշիռ. - душіе գ. չ. փոքրահոգութիւն. - ду́шный ած. փոքրահոգի. - извѣстный ած. սակաւածանօթ, սակաւայայտնի. — лѣтный ած. կրտսեր. փոքր, դեռահասակ. - лѣтство գ. չ. մանկութիւն, հասակ մանկուե. - лю́дный ած. սակաւամարդ. - людство գ. չ. սակաւամարդութիւն. - мо́щность գ. ի. տկարութիւն, սակաւազօրութիւն. - мо́щный ած. սակաւազօր, տկար. — мало по ма́лу տ. սակաւ առ սակաւ, փոքր առ փոքր, տակաւ առ տակաւ. - при́быльный ած. սակաւաշահ. սակաւաօգուտ, - ро́слый ած. կարճա-

հատակ, փոքրահատակ. - свѣдущій մձ. ամենագէտ. - семе́йный մձ. ամենաընտանեկան. - силіе գ. չ. ամենազօրութիւն. - смы́сленный մձ. ամենագէտ, ամենահմուտ. - со́льный մձ. ամենաաղ. — со́чный մձ. ամենահիւթ, ամենաճոխ. - спосо́бный մձ. ամենակընդունակ. — сто́ящій մձ. ամենագնահատելի, ամենագին. — малость գ. է. փոքրութիւն, ամենաութիւն. ինանաքութիւն. - у́міе գ. չ. ամենահմտութիւն, ամենամտութիւն, ամենամտութիւն. - у́мный մձ. ամենամտուն, ամենահմուտ. - употреби́тельный մձ. ամենագործածական, որ ամենայն գործ գնի. - цѣнность գ. է. ամենագնահատութիւն, դիւրագնութիւն. - цѣнный մձ. դիւրագին, ամենագին, ամենագին. - чи́сленность գ. է. ամենահամարութիւն. ամենահամար գոյն. — чи́сленный մձ. ամենահամար.

Ма́лый մձ. փոքր. փոքրիկ. ոսկաւ.

Ма́льва գ. է. բաղջուկ, աղջկատակ, մալոշ.

Ма́льчикъ գ. ա. մանուկ, աղայ, պատանի. ծառայ, սպասաւոր. (անաքգ.

Мальчи́шко գ. ա. տղայ, ծառայ (է բառ

Малѣ́ть բ. չ. պակասիլ, ամենաանալ, փոքրիկանալ. (նուկ, մանկիկ.

Малю́тка, նոր точка գ. հ. երեխայ, մա-

Маля́рство գ. չ. նկարչութիւն (աբենէյոց, հայէն)

Маля́ръ գ. ա. նկարիչ (աբենէյոց, հայէն).

Ма́мантъ գ. է. մամմոնա (հրէական ինչ ՚ի ենէաչ յաստուած հոն ղՔրիստոսէն). - товый մձ. մամմոնեան.

Ма́менька գ. է. մայր, մայրիկ. - кинъ մձ. պատ՚՚ մօր. մայրական.

Мамзе́ль գ. է. օրիորդ, բամբիշ. օրիորդ մանկավարժ.

Ма́мка ֆ кормилица.

Мамо́на գ. է. (եէ) մամմոնայ, հարստութիւն.

Мамо́нъ գ. ա. (աաՄ) ստամոքս, որովայն.

Мандари́нъ գ. ա. մանդարին, նախարար սինեաց.

Мандоли́на գ. է. վանդիւն.

Мандраго́ръ գ. ա. մանդրագոր, լշտակ, մարդատակ.

Мане́връ, — вры գ. ա. հանդէս կամ կրճատութիւն ղօրաց. հանդիսաւոր խաղ ղօրաց. (ընկարս.

Мане́жить բ. ն. վարժել, ղհնձանելի ե-

Мане́жъ գ. ա. ձիավարժութիւն. կրկէս ձիավարժից.

Мане́ніе գ. չ. նշան տալով կոչելն առ-ինքն. հրապուրութիւն. յուսադրութիւն.

Мане́ристый, — рный մձ. արուեստա-կեալ, սեղեւեղեալ.

Мане́рка գ. է. ջրաման ղնուագականաց.

Мане́ръ գ. ա. եղանակ, տաբաղ, օրի-նակ, ձև, սովորութիւն.

Манже́та, - ты գ. է. յ. ձեռնաոգարդ (շապկոյ, հոյլի)

Манже́тница գ. է. կին՝ որ գործէ ղձեռ-ղնաոգարդս շապկաց.

Мани́ть բ. ն. նշան տալով կոչել առ-ինքն. հրապուրել, ձգել առ ինքն. յուսադրել.

Манифе́стъ գ. ա. մանիֆեստ, յայտա-րարութիւն յարքայէ կամ ՚ի կառա-վարութենէ երևելի ինչ գործոյ.

Мани́шка, նաղ- шечка գ. է. կրծկալ.

Ма́ніе, - новеніе ֆ маа́ніе. (նայի.

Ма́нна գ. է. մանանայ. - ный մձ. մանա-

Ма́нная крупа, հատք քարաեփնիկ բու-սոյն. (նեղև կտնանց.

Манти́лія գ. է. կողոպ, կրկնոց, արկա-

Ма́нтія գ. է. քղամիդ.

Манускри́птъ գ. ա. ձեռագիր (Տաֆեան).

Мануфакту́ра գ. է. ձեռաւկերտուած, ա-րուեստաւկերտուած.

Мануфакту́ристъ գ. ա. ձեռաւկերտող, տէր գործարանի ձեռաւկերտուածոց.

Мануфакту́рный մձ. վերՙ՚ ձեռաւկեր-տուածոյ.

Марабу́ գ. ա. մարաբու (Ընաշ).

Марае́ди գ. դրամ ինչ սպանիացւոց.

Мара́змъ գ. ա. հիւծումն, վատաւկրութիւն.

Маральщикъ ֆ маратель.

Мара́ніе, - нье գ. չ. աղտեղումն, ապա-կանութիւն, աղտոտումն. (տոտեալ.

Ма́раный, - ранный մձ. աղտեղեալ, աղ-

Мара́тель գ. ա. աղտեղիչ, ապականիչ, ապականաբար. հեղինակ անհմուտ. նը-կարիչ անարուեստ, եայլն.

Мара́ть բ. ն. աղտեղել, աղտոտել, բԼ-

ծաւրել, եղծանել, ջնջել. անարուեստ յօրինել, դրել, կամ նկարել. պախարակել, վատաբանել առնել. - ться է. չ. աղտեղել, աղտոտիլ. բծաւորել, աղտոտել դէր.

Ма́рганецъ գ. ա. հող դառնիկ.

Маргари́та ж жемчужина.

Маргари́тка գ. է. մարգարիտ ծաղիկ, դառիկ ծաղիկ.

Маргари́тъ ж жемчугъ.

Ма́рево ж миражъ. (բանկ.

Маре́на գ. է. տորն, - янный ած. տո-

Маржа́нъ գ. ա. բուստ.

Маринада գ. է. ուտելիք ինչ հաւկիթեալ.

Маринова́ніе գ. չ. հաւկիթելն.

Маринова́нный ած. հաւկիթեալ.

Маринова́ть է. ն. հաւկիթել (տոպախ և այլ անուշահամ և անուշահոտ նիւթեղէն.)

Ма́рка ա. է. աղտեղութիւն, ապականութիւն, բծաւորելն. նշան ինչ վրանիւղ դրոշմոց (՚ի խաղս). կշռոց ունելիք. դրամ ինչ. նշանաւոր մարդ.

Маркази́тъ գ. ա. լուսոյ քար.

Маркграфи́ня գ. է. մարկդրաֆուհի, դեհպետուհի. (պետութիւն.

Маркгра́фство գ. է. մարկդաֆութիւն, դեհ-

Маркгра́фъ գ. ա. մարկդրաֆ, դեհպետ, մարզպետ. (խաղս.

Маркеръ գ. ա. հաշուատպահ (բիլիարդեան

Маркиза գ. է. կին մարկիզի.

Маркизство գ. չ. մարկիզութիւն. երկիր կամ վիճակ մարկիզի.

Маркизъ գ. ա. մարկիզ (պատուոյն ինչ).

Маркизы գ. ա. յ. հովանոց լուսամտից.

Маркита́нтство գ. չ. մարկիտանտութիւն.

Маркита́нтъ գ. ա. մարկիտանտ, պաշտպանած դինուորաց (՚ի քահանայէ). - тскій ած. մարկիտանտի. (դի, աղտատու.

Ма́ркій ած. դիւրաշարժ, որ դիւրաւ աղտեղանի.

Ма́ркость գ. է. աղտոտութիւն, դիւրաշարժ դոյն.

Маркъ գ. ա. մարկ, դրամ ինչ.

Ма́рморъ ж мраморъ.

Мародёръ գ. ա. ասպատակող դինուոր.

Ма́рсель գ. է. առագաստ դիտակի նաւուն.

Марсъ գ. ա. Թափաշրջիկ կամ դիտակ նաւու. արեգ, չաստուած մարտի. Հրատ (մոլորակ). երկաթ (քիմ. բնագ.).

Ма́ртовскій ած. մարտի. եղևալն կամ պատահեալն ՚ի մարտ ամսեան.

Мартъ գ. ա. մարտ (ամիս).

Мартышка, - шечка գ. է. առիւծակապիկ, տռնաւոր կապիկ.

Марціа́льный ած. երկաթախառն (ասէ պրոյտեան Ջրոց).

Ма́ршалъ գ. ա. մարշալ, մարշալ (է անուն իշխանութեան). դինուոր կառավարիչ Հանդիսից.

Ма́ршальство գ. չ. մարշալութիւն.

Маршировáніе, - ровка գ. չ. քայլ առ քայլ դնալն զօրաց. (Թանալ.

Марширова́ть է. չ. քայլ առ քայլ ընել.

Маршру́тъ գ. ա. Ճանապարհագուցակ, մարշրուտ.

Маршъ գ. ա. չուն, գնացք զօրաց, քայլ առ քայլ դնալն զօրաց. երաժշտութիւնք ինչ, զոր հնչեցուցանեն ՚ի գնալն զօրաց.

Марь գ. է. սագոտն (բոյս). (բուս.

Масико́ть գ. ա. դեղնանարիկ, կապարջա-

Ма́ска գ. է. դիմակ, դիմայլակ, պատրուակ, պարտակ երեսաց, այլանեխ կերպարանք. կեղծաւորութիւն.

Маскара́дъ գ. ա. Հանդէս կամ խաղք դիմակաւորաց.

Маскирова́ть գ. ն. դիմակս արկանել. պատրուակել. - ться է. չ. պատրուակս զերեսաց արկանել, այլակերպս լինել. կեղծաւորել.

Ма́сленая գ. է. պանրուտիք, եօթնեակ պանրուտեաց, եօթնեակ բուն բարեկենդանի.

Ма́сленикъ գ. ա. խնոյկ.

Масленúстый ած. իւղալի, իւղանիւթ.

Ма́сленица գ. է. իւղաման. պանրուտիք, եօթնեակ պանրուտեաց կամ բուն բարեկենդանի.

Ма́сленіе գ. չ. իւղելն, օծանելն կամ Հանդերձելն իւղով կամ ձիթով.

Масленость գ. է. իւղաւորութիւն, իւղոտութիւն.

Ма́сленый ած. իւղաւոր, ձիթաւոր. Հանդերձեալ իւղով կամ ձիթով. նշանակեալ վասն պահելոյ զիւղ. իւղաւեալ,

ѣлѣтошѣчал. лошѣчал ѣлѣтош.

Ма́слина ґ. ѣ. ѣлѣтѣнѣ, ѣлѣтапатоуґ. - дикая, ѕоуѣпапѣнѣ.

Ма́слить ѣ. н. ѕоуґапкѣл, ѕоуґѣл, обанѣл кам ханґкѣрѣмѣл ѣлѣтош, ѕоуґош.

Ма́сличіе ґ. ґ. (ѣ) папоуґкѣ ѣлѣтѣнѣоу.

Ма́сличный ж. ѣлѣтѣнѣоу. анкѣчал ѣлѣтѣнѣоґ.

Ма́сло ґ. ґ. ѕоуґ, ґоґѣ. ѣлѣ. бить масло, ґлоґѣл, ґанонѕѣл, ґапоґѣл ґлкалѣ.

Маслобо́й ґ. м. ґлоґоґ ґоуґош, ѕоуґапоґѣ,

Маслобо́йня ґ. ѣ. анґѣ ґлоґѣлоґ кам ґанонѕѣлоґ ґѣоґ. (ґапалхапа.

Маслопрода́вецъ ґ. м. ѕоуґалхапа. ѣлѣ.

Масо́нскій ж. маанапкан.

Масо́нство ґ. ґ. маанапкан ашанґ.

Масо́нъ ґ. м. маанп, анґкам маанпкан ашанґоґ.

Масса ґ. ѣ. ґанґапап. ґоґпа (ґапґоґ). ѣлоґ. ґлоґпа, ґлоґ, ґѣґ. ґапалѕапґѣн амґоґш, ґапапп ґапалѕапґѣ (ґапґкѣн).

Масси́вность ґ. ѣ. ѣпапалал, анґапкѣ ґапанк ґлґѣ.

Масси́вный ж. ѣпапалал, ѣпапоґґ, анґапкан, ґапоґ, ґапанґ, ашґѣ.

Мастери́ть ѣ. н. апанґ, ґапґапґ, ґлґапґ ашґ ґапапалапґѣнкѣ. ґпапґѣл, ґпапа ґапґапґ.

Мастери́ца ґ. ѣ. ґлґѣ ґапаґґпапапа, ґпапапкапа. ґлґѣ апапґѣпапапґѣпа.

Мастери́ще ґ. м. ґапаґґпапапа, ґапаґґѣпа, ґапґ ґпапапа.

Мастерово́й ѣ ремесленникъ.

Мастерска́я ґ. ѣ. ґапґапапѣ, ґапґапґоґ, ґапґапапоґ.

Мастерски́ ѕ. ґпапапѣнкѣ, апапѣлѣ, ґапапапапґѣнкѣ.

Мастерскій, - ской ж. пап" кам ѕап" апапѣпапапґѣ. ґпапапа, ґапапапа, ґапапапапк. ґапапапапкан ѕап ґпапапа ґлґѣ. (ґпапапѣ, ґапапапапѣ.

Мастерство́ ґ. ґ. апґпапа, апапѣпапа, Ма́стеръ ґ. м. апапѣпапапґѣпа. апапѣпапґѣпоґ. ґпапапа, ґапапар. (ґѣґдапоґ.

Ма́стика ґ. ѣ. маґапґаґк, ґлґѣ, ґоґґ

Мастико́вый, - тичный ж. маґапґаґкѣоґ, апапґѣпал ґпапапґаґк.

Масти́тый ж. папапап, ґапапґ. - тая старость, ґапґпп ѣ. ґапґапапґ ґѣґпапѣ.

Мастодо́нтъ ґ. м. ѣґґапапапп, маапапапапп (ґапґопапк ґпґ ґґґ).

Масть ґ. ѣ. ґопп, ѣґапґ. ѣпп ’ѣ ґлґѣ ґапапапоґ ґапапґапґоґ. (ѣґ)ѣпапґ ґапапґапп, ґпапґ, папапапапѣпапґѣпоґ.

Маштабъ ѣ маштабъ.

Матѐжъ ґ. м. ґѣґпапапопп ґпґґ ґѣґпап ґапапоґ ґпапґ кам ґѣоґ ґпппґапп.

Матема́тика ґ. ѣ. апапопапґпапґѣ, маапапапапкап.

Матема́тикъ ґ. м. ґпапапа ґоапопапґ.

Математи́ческій ж. апапопапкан, апапопапґпапґѣпап, маапапапапкан. - ски ѕ. ґапапа ґапапоґ апапопапґпапґѣпап кам маапапапапкан. ґапапапкан ґпґапапґѣпап.

Матереубійство ґ. ґ. маґґапапапапґѣ.

Матереубійца ґ. ґ. маґґапапапп.

Матери́къ ґ. м. маґґ ґапґ, ѣґґѣґ ґапґґ. ґапапґ ґґґ, ґапапґ.

Матери́нка ѣ душица.

Ма́терински ѕ. маґґапапґ, маґґапґѣпп, маґґапґѣпкѣ. (ґѣпп.

Ма́теринскій ж. маґґапапп, апґ, маґ

Ма́теринъ ґ. м. пап" апґ.

Матеріали́змъ ґ. м. апапоп пппапґа ґпапґѣпоґ, пппапапапапапґѣ.

Матеріали́стъ ґ. м. пппапапґпп, пппапапапапп, апґапапкап пппапґоґ (ґѣґѣпапапоґ ґапґ апґпапапапоґ, пап ґапґѣпапоґ ґпґ апапґѣпапґѣпп Ґапапґѣ). (ґпппапапоґ.

Матеріа́лъ ґ. м. пґѣпґ, апґапґ, пппапґ

Матеріа́льно ѕ. пппапапапапѣ, ґапапппапоґ.

Матеріа́льность ґ. ѣ. апапґапапапґпапґѣпп, пппапапапапґпапґѣпп, пппапґѣпґѣпп ґпппґ, пппапґѣпґ маапп.

Матеріа́льный ж. пппапґѣпґѣпп, апапґапкап, пппапапапоґ, пппапапкап, апапґѣпґѣпп.

Матерія ґ. ѣ. пппапґ, ѣґґѣґпґ ґапоґ, апапґ, маґґапґѣ. апапґґѣґ, ґпапапоґ, пппапґ, ґапґ (ґѣґоґ, ґѣапґѣ). пппапґ ґпппапапоґ, апапапґ. ґапапапґ, ґапапа. ґѣґапа, ґапапапапоґ (апґпапґ ґѣґпапґ).

Ма́терній ѣ материнскій.

Мате́рость ф. է. չափահասութիւն, և բևեռի մեծութիւն:
Матерый՝ մծ. բուն, խիստ (հաղ). ըստ բառականին չափահաս, բարձր, մեծ:
Ма́терь ф. է. (եի) մայր:
Матерость ф. է. զարգացեալ դոյն:
Матере́ть բ. չ. զարգանալ, հասանիլ յարբունս. բարձրանալ, մեծանալ. պնդանալ, կարծրանալ. յամառիլ:
Ма́тица ф. է. դերան ինչ առաստաղի:
Ма́тка ф. է. (աամ) մայր. եզ, մատակ (որ ասին պչեզի). արգանդ:
Маторе́ть բ. չ. պնդանալ, կարծրանալ. յամառիլ. անցանիլ զառուրբք, անյուսանալ զառուս որդեծնութեան:
Ма́точникъ ф. ա. բոյն յորում պահեն գմեղուաձագս. արգանդ բուսոց. թուբիկ խոտ, պտուղինչ:
Ма́точница ф. է. խնծագեղ (խոտ). ա և истерика,
Матра́цникъ ф. ա. շինող նեբքնակաց:
Матра́цъ ф. ա. նեբքնակ.
Матри́кула ф. է. ցուցակ ազնուական ցեղից, տոհմից:
Матри́ца ф. է. նախատիպ, մայր տառ:
Матро́зскій մծ. նաւատուղ:
Матро́зъ ф. ա. նաւաղն, նաւատեղ:
Ма́тушка ՚աղ. բ. мать.
Матъ ф. ա. յաղթութիւն ՚ի սատրինջ խաղոյ. յետին թշուառութիւն. վախճան, վերջ (էրէտ). անադայ: (պետ:
Мать ф. է. մայր. մայր որդոց. մայրա-
Мать и мачиха ф. է. դարատերև, մայր և մորու (բոյս):
Маупъ ф. ա. կատուաձուռ:
Маха́лка ф. է. Հանձիան:
Маха́ло ж опахало.
Маха́льный մծ. հովահարելի: (բուն:
Маха́ніе ф. չ. հոգմահարուել, հովահա-
Маха́ть բ. ն. հովահարել. նշան տալ շարժմամբ ձեռին:
Ма́хина ж машина.
Махо́рка ф. է. ստորին տեսակ ծխախոտոյ.
Ма́хъ ф. ա. շարժումն մարմնոյ ՚ի կողմն ինչ. թև հողմաղացի. յարձակ թօթափիլ, խփոյն:
Ма́чиха ф. է. մորու, խորթ մայր.
Ма́чта ф. է. կայմն նաւու:
Ма́чтовый մծ. կայմի. որ պիտանաւորի ՚ի պետս կայմից:
Ма́шина ф. է. մեքենայ. դաւ, դարան:
Машина́льно տ. մեքենաբար, մեքենայօրէն:
Машина́льный մծ. մեքենական (շարժումն հմ գործուածոց մարդոյ):
Машини́стъ ф. ա. մեքենայագործ, մեքենահնար, մեքենագիւտ:
Маши́нный մծ. մեքենայի. գործեալ ՚ի ձեռն մեքենայի:
Маши́стый մծ. մեծաբայլ:
Машта́бъ ф. ա. դիմ կամ քանոն բաժանեալ յասուիճան:
Мая́къ ф. ա. վարս, արձան կանգնեալ յեղը ծովու, երբեմն լապտերապարդ վերս ցուցանելոյ զճանապարհ և նշանակելոյ զվտանգաւոր տեղիս:
Ма́ятникъ ф. ա. ճոճանակ, վայրկենաչափ (ժամացոյցի):
Ма́ятный մծ. ծանր, դժուարին:
Мгла ф. է. մառախուղ, մուայլ, մէգ:
Мгли́стый մծ. մառախլապատ:
Мгновеніе ф. է. ակն թարթման, վայրկեան, կէտ:
Мгновенно տ. յանկարծ ակն թարթել, ՚ի ակն թարթել ակն, ՚ի վայրկենի, խոկոյն:
Мгновенность ф. է. սատկ արագութիւն, յոյժ սակաւութիւն ժամանակի:
Мгновенный մծ. վայրկենական, վաղանցիկ, կարճատև:
Мебель ф. է. կահ, կարասիք (պան):
Мебельный մծ. տնական կարասեաց, կահուց:
Мебельщикъ ф. ա. շինող կարասեաց տան:
Меблирова́ть բ. ն. զարդարել զտուն կահիւք և կարասիւք, կահաւորել:
Меблиро́вка, - рованіе ф. է. չ. կահաւորելն (պատն): (երևելի անցից:
Меда́ль ф. է. մետալ. նշան ՚ի յիշատակ
Медале́ръ ф. ա. մետալագործ:
Медальіонъ. ф. ա. պատկերագիրք մեծ. զարդ բոլորշի և քանդակագործ, յորում դրօշմեալ է դէմս մեծի ուրուք կամ դարձ ինչ երևելի:
Меда́льный, ածական медаль բառի:
Медвѣдина, - вѣжина ф. է. արջենի.

Медвѣ́дица գ. ի. արջ մատակ. արջ (աստեղատուն):
Медвѣ́дище գ. ա. արջ մեծ:
Медвѣ́дь գ. ա. արջ:
Медвѣже́нокъ գ. ա. կորիւն, ձագ արջոյ:
Медвѣ́жій ած. արջային, արջոյ, արջու բեան ՚ի մարմնոյ արջոյ:
Меделя́нка գ. ի. տեսակ լինչ շան:
Медикаме́нтъ ս. лѣкарство.
Медикохиру́ргъ գ. գ. բժիշկ անդամոց հաս, վիրաբոյժ:
Медикъ ս. врачъ.
Медици́на գ. ի. բժշկականութիւն:
Медици́нскій ած. բժշկականութեան:
Ме́дленіе գ. չ. յապաղումն, յապաղանք, յետաձգութիւն:
Ме́дленно տ. առ սակաւ սակաւ, մեղմ, յամր, դանդաղ:
Ме́дленность գ. ա. յամրուն, դանդաղութիւն, անագանութիւն, ծանրաշարժութիւն:
Ме́дленный ած. յամր, դանդաղ, ծանրաշարժ, յամրաշարժ, անագան:
Медли́тель գ. ա. յապաղիչ, յամեցուցիչ, յետաձգիչ:
Медли́тельность ս. медленность
Медли́тельный ս. медленный.
Ме́длить բ. ն. երկարել, կասել, յապաղել, յամել, անագանել:
Медовари́ніе գ. չ. եփիլն մեղրաջրոյ:
Медова́рня գ. ի. տեղի եփելոյ կամ պատրաստելոյ գմեղրաջուր:
Медова́ръ գ. ա. յօրինող մեղրաջրոյ:
Медови́къ գ. ա. մեղրատաք, կտաւ:
Медовы́й ած. մեղու. մեղրախառն, համեղբձեալ մեղրով. որ պիտանասուրի ՚ի պահել գմեղր. քաղցր երբեմն գմեղր.— камень, մեղրածորան քար: (գինւոյ:
Медокъ գ. ա. նպ. բ. медъ. տեսակ լինչ
Медоно́сный ած. մեղրատու, մեղրաբեր. մեղրապարտնակ: (Թռչնաձանձ:
Медосо́съ գ. ա. մեղրածուծ, որբիկեղէս,
Медоцвѣ́тъ գ. ա. մեղրածաղիկ:
Медуни́ца գ. ի. միւռնենգ, փողոշ (յն.). Թորախոտ: (գուխի մարդոց:
Медуни́чникъ գ. ա. ականծաղիկ, Թա-
Меду́нка գ. ի. առուոյտ (ք.):
Медъ գ. ա. մեղր. մեղրաջուր:
Межа́ գ. ի. սահման, կոպար:
Межго́рье գ. չ. լեռնամէջ, լերանցամէջ:
Междоме́тіе գ. չ. բացադանչուն, միջարկութիւն:
Междора́міе գ. չ. Թևկնամէջ, ուսամէջ:
Междоусо́біе, — собство գ. չ. նեբքին անհամաձայնութիւն. - усо́бный ած. նեբքին (անհամաձայնութեան):
Междоца́рствіе գ. չ. ամամէջք Թագաւորութեան, ժամանակ անիշխանութեան. միջոց պարապոյ Թագաւորութեան:
Между նախ. ՚ի մէջ, ՚ի միջի. — тѣмъ какъ. մինչ, ՚ի վերայ այսր ամենայնի, մինչ այս մինչ այն. - метіе ս. междометіе. — строчіе գ. չ. միջոց ՚ի մէջ տողից. - царствіе ս. междоцарствіе.
Межева́льный ած. սահմանադրական:
Межева́ніе, - жевка գ. չ. սահմանադրութիւն, կոպարադրութիւն:
Межева́нный ած. սահմանադրեալ:
Межева́ть բ. ն. կոպարաւորել, ՚ի չափել զանդս, եայլն, նշանակել զսահման, զկոպարս, սահմանել: (չափ:
Межевщи́къ գ. ա. գետնաչափ, անդա-
Межевы́й ած. սահմանական. արտ՚ սահմանի.
Межъ ս. между.
Мезани́нъ գ. ա. վերջին սենեակք ՚ի վերայ վերին յարկի տան:
Мезга́ գ. ի. նեբքին կակուղ կեղև ծառոյ, որ ՚ի հետևել տալին վոխարկի ՚ի ծառ. ծեծած հանդիպելի. բամուած գեղնակերպ գետնախնձորոյ ՚ի կաղամբն օղայ:
Мездра́ գ. ի. վերայից Թաղանթ ՚ի նեբքոսկրամ մորթոյ կենդանեաց. հիւթ գետնախնձորոյ ածուցեալ յետ ծեծելոյ:
Меланхо́ликъ գ. ա. սևամաղձոտ, սևամաղձ. տրտում, տխուր:
Меланхоли́ческій ած. սևամաղձական, տխուր, տրտում:
Меланхо́лія գ. ի. սևամաղձութիւն, սևամաղձուկութիւն, տրտմութիւն, տխրութիւն:
Ме́ленъ գ. ա. լոկ երկանաքարի. մանդիւտուն լինչ վասն բժշկութեան:
Ме́ленькій ած. կարի մանր, նուրբ:

Мелило́тъ ж донникъ.
Мели́сса ф. і. Թուրինջ խոտ, պատրինջ։
Мели́ть բ. ն. մանրել, մանրատանել։
Ме́лкій մծ. մանր. նուրբ, բարակ, դեր-մակ-փոքր, փոքրիկ. նոսր. ծանծաղ, ա-կաւաջուր. ոչ խորին։
Ме́лко տ. մանր. բարակ. ծանծաղ, - во-діе, -дность ф. է. ծանծաղուխ. - водный մծ. ծանծաղ, ակաւաջուր. - зер-ни́стый մծ. մանրահատիկ։
Ме́лкость ф. է. մանրութիւն, փոքրութ. նրբութիւն. ծանծաղութիւն։
Мелоди́ческій մծ. քաղցրանուագ, քաղց-բահնչիւն։
Мело́дія ф. է. դեղգեղանք, դայլայլիկք. քաղցրահնչիւն բարբառ. երդ. քաղց-բարբառ յօրինեակք. Թատրոն ակա-նաղ երգօք յօրինեալ։
Мелодра́ма ф. է. դեղգեղեալ երգ դու-ատնոց։
Мелочный մծ. վերջ մանրավաճառ. ապ-բանոց. զբաղող ’ի չնչին գործս. փա-նաբիլ, չնչին, ակաւաւորին։
Ме́лочь ф. է. մանր իր. մնատիք, փա-նաբիլ, նանիր իրք։ (ցանել ’ի փոշի։
Мелчи́ть բ. ն. մանրել, փշրել, դարձու-
Мель ф. է. ծանծաղ, ձանձաղ, հուն։
Мелька́ніе ф. է. փայլակընթաց երեւումն։
Мелька́ть, — нуть բ. է. փայլակընթաց երեւիլ։
Ме́льникъ ф. ա. աղօրեպան, ջաղացպան։
Ме́льница ф. է. աղօրիք, ջաղաց. եր-կանք. - водяная, ջրաղաց. - вѣтряная, հողմաղաց. — паровая, շոգաղաց. — пильная, սկրնաց ’ի սղոցել գիւղա-. - ручная, երկանք, ձեռնաղաց։
Мельни́чный մծ. աղօրեաց։ (գոյն
Ме́льче մծ. քոյլ. ծանծաղագոյն. մանրա-
Мель́ть բ. է. ծանծաղանալ. եւ առա-նել նաւու յատակ։
Ме́люсь ֆ. ա. ստորին սեռական շաքարի։
Мемо́рія ֆ. է. քաղաքաց յօրագրական դատաստանաց, զոր առաքեն ’ի ստորին ատենից ’ի բարձրագոյնս։
Ме́нзула ֆ. է. սեղան իր նկարչական։
Менсу́ра ֆ. է. չափ կամ կշռոց իր դե-զանազանաց։
Ме́ньше մծ. քոյլ. փոքրագոյն, ակաւա-գոյն. նուազ, պակաս։
Меньшо́й մծ. կրտսեր, փոքր։
Ме́нѣе ж меньше.
Ме́ргель ֆ. ա. մարնա, կիր կաւախառն։
Мере́ть բ. է. մեռանիլ։
Мерещи́ться բ. ն. նշմարիլ, երեւ ետու-երեւ երեւիլ ’ի հեռուստ. յանուրջս ե-րեւիլ։ (պիտան։
Мерза́вецъ, - вка ֆ. ա. է. դարշելի, ան-
Мерзи́ть բ. ն. զզուեցուցանել, դարշե-ցուցանել. զզուելի առնել։
Ме́рзкій մծ. դարշելի, դարշ, զզուելի։
Ме́рзко տ. զաղրաբար, դարշարար. վատթար։
Ме́рзлость ֆ. է. սառեալ գոլն։
Ме́рзлый մծ. սառեալ, պաղեալ, ցրտա-տահար. դիւրաւ մրսող։
Ме́рзнуть բ. է. սառիլ, սառչիլ, պաղիլ։
Ме́рзость ֆ. է. դարշուխիւն, պղծու-թիւն, զաղրութիւն։
Мерзѣ́ть բ. է. դարշանալ, զզուանալ. զզուելի լինիլ։ (մերկդեան։
Меридіа́нъ բ. ա. միջօրէական շրջանաւակ,
Меридіона́льный մծ. միջօրէական։
Мерино́съ ֆ. ա. նրբագեղմն ոչխար իս-պանիոյ. գործուած ’ի բրդոյ այսպիսւոյ ոչխարաց։
Ме́ринъ ա. ա. ձի մաքեալ։
Ме́ркнуть բ. է. խաւարիլ, նսեմանալ. մթագնիլ, աղօտանալ։
Мерку́рій ֆ. ա. յերմէս (չորրորդ հե-ղինակութ). փայլածաւ մոլորակ. մնդիկ. ողջարծաթ։
Меркурія́льный մծ. մնդկային։
Мерлу́ха, - лушка ֆ. է. գառնամորթ.
Ме́ртвенность ֆ. է. մեռելանմանութիւն. մեռելութիւն, ուշաթափութիւն։
Ме́ртвенный մծ. մեռեալ, մեռելանման. մահկանացու։
Мертве́цъ ֆ. ա. մեռեալ (Տպր)։
Мертвечи́на ֆ. է. դիշ, շաղիղ, դի։
Мертви́ть բ. ն. մեռուցանել, սպանանել, մահացուցանել, (սէս մեռեալ։
Мертво́ տ. մեռեալ, մեռելանման, որ-
Мертворожде́нный մծ. մեռելածին։
Ме́ртвость ֆ. է. մեռելութիւն։
Ме́ртвый մծ. մեռեալ, անկենդան,

ընջեցեալ, հազեալտառ. յառկացեալ մեռելոյ։

Мертвѣть է. չ. մեռելանալ. կրճել ըզպատկերը մեռելի. մնալ անշարժ, ընդարմանալ։

Мерца́ніе գ. չ. առկայծումն, աղօտանալն, յետին փայլումն շնջանող հրոյ։

Мерца́ть է. չ. նուազ փայլել, առկայծել, աղօտանալ։ (խարար։

Меръ գ. ա. մեր, իշխան քաղաքի, նահ

Мескъ (ѣ) ա мужъ.

Ме́ссія գ. ա. մեսիայ, օծեալ։

Месть գ. ի. վրէժ, քին։ (սրբել։

Месть, - ти է. ն. առնել ածել, առնելով,

Металли́ческій ած. մետաղեայ, հրահալելոյ, մետաղային, յատ" մետաղի։

Металлови́дный ած. մետաղանմանի։

Мета́лловый ա металлическій.

Металлогра́фія գ. ի. ստորագրութիւն քրայական նիւթոց, մետաղագրութիւն։

Металлоплави́ленный, - вильный ած. որ պիտանաւորի ՚ի հալել զմետաղս։

Металлу́ргія գ. ի. մետաղագործուն, քրայագործուն, արուեստ զքրայական նիւթ հանելոյ, հալելոյ և պատրաստելոյ։

Металлу́ргъ գ. ա. քրայագործ, մետաղագործ։

Мета́ллъ գ. ա. քրայական, քրեական նիւթ, մետաղ, հրահալք, հրահալելիք։

Мета́ніе ա бросаніе.

Мета́тельный ա броса́тельный.

Мета́тель ա броса́тель.

Мета́ть, - нуть է. ն. ընկենուլ, ձգել, արձակել. արկանել. արտաքս ընկենուլ, ժայթքել. վիժել, ծնանել (ա" ոտ"). ձուս արկանել (ճիճու). առնել ածել, առնելով. հատանել զերակ, ապրիւն հանել։

Мета́ться է. չ. ձգիլ, արձակիլ, անկանիլ. շտեթիլ, աշխատ լինել. դիմել խնդրանօք առ և առ. ՚ի յայս գալ ՚ի բաղում ոեղիս (առ ղՀէքսոյ). ձեռն արկանել. ձգիլ առ մեմանս։

Метафи́зика գ. ի. զերբնաբանութիւն, բնազանցութիւն, մետաւիւսիկեան, բնազանց փիլիսոփայութիւն։

Метафи́зикъ գ. ա. բնազանց փիլիսոփայ։

Метафизи́чески տ. զերբնաբանօրէն, բնազանց լինի օրինակաւ, բնազանց կարդաւ։

Метафизи́ческій ած. զերբնաբանական, մետաւիւսիկեան, բնազանց։

Мета́фора գ. ի. փոխաբերութիւն, այլաբանութիւն։

Метафори́ческій ած. փոխաբերական։

Мете́лка, - лочка գ. ի. աւել. մանրաթել մանից. դարատերև (բոյս)։

Мете́ль, - лица գ. ի. բուք, հողմ ձիւնախառն։

Мете́льщикъ գ. ա. աւելող, աւել ածող. կապող և վաճառող աւելից։

Мете́ніе գ. չ. աւելիլն, աւել ածելն։

Мете́ный ած. աւել ածեալ, աւելեալ։

Метеорогра́фъ գ. ա. օդերևութագիր։

Метеорологи́ческій ած. օդերևութաբանական։

Метеороло́гія գ. ի. օդերևութաբանութիւն։

Метеорологъ գ. ա. օդերևութաբան։

Метео́ръ գ. ա. օդերևոյթ, մետեորայ։

Ме́ткій ած. ուղղամիտ, ուղղընկէց, յաջողակի ուղղող ՚ի նպատակն. հասանող նպատակի. դիւրաշարժ։

Ме́ткость գ. ի. ուղղամիտ դոլն։

Метла́ գ. ի. աւել մեծ. և բոյս լինի։

Метли́ка, - лица գ. ի. աւելուկ (բոյս)։

Мето́да, - тодъ գ. ի. ա. կարգ, ձև, եղանակ ուսուցանելոյ կամ արտայայտելոյ զմիտս. արուեստ ուղղելոյ զմիտս և ըզբնաւիան կարգ ոսանելի գործոյն,

Методи́ческій ած. կարգաւոր, կանոնաւոր։

Метони́мія գ. ի. անուանափոխութիւն, փոխանունութիւն։

Ме́трика գ. ի. չափաբերական մատեան, յորում գրին ծնեալք, պսակեալք և մեռեալք. ժողոված հաւաստեաց կամ արձանագրութեանց զառհմէ ազնուականաց։ (մատենի։

Метри́ческій ած. պատ" չափաբերական

Метръ գ. ա. չափ բանից, հազագ կամ սան յատանաւորս. մետր, չափ լինչ գաղղիացւոց։

Механи́змъ գ. ա. կազմած, յօրինուած, կազմութիւն մարմնոյ, մեքենոյն եւայլն. մեքենական կազմութիւն։

Маха́ника գ. ի. մեքենական ձարտա-

բութիւն. դիտութիւն մեքենայից. մեքենագործութիւն:

Меха́никъ գ. ա. Հարուածարար մեքենայից, յօրինիչ զործից. ուսուցիչ մեքենական Հարուածարութեան:

Механи́ческій ած. մեքենական (արուեստ, գիտութիւն:)

Мечебо́сецъ գ. ա. սուսերամարտիկ:

Мечеви́дный, — образный ած. սուսերանման, սուսերաձև:

Мечено́сецъ գ. ա. սուսերակիր:

Мечеть գ. ի. մզկիթ. — тный ած. մզկիթի:

Мечта́ գ. ի. մտածմունք, ցնորք, մտացածին խորհուրդ, պատիր երևակայ. ա. ուսչօք սեռիլ. խօլական ցնորք. անպատկերևակայութիւն.

Мечта́ніе գ. չ. մտածմունք, ցնորութիւն, երևակայութիւն, կեղծութիւն:

Мечта́тель, - льница գ. ա. ցնորիչ, կեղծիչ, երևակայող, որ սիրէ խորասուզիլ ի մտածմունս. պղծող, մեծամիտ, մեծամտանձն:

Мечта́тельность գ. ի. յատկութիւն կամ զբաղումն առն, որ սիրէ խորասուզիլ ի մտածմունս. բարձրամտութիւն, գոռոզութիւն:

Мечта́тельный ած. սիրող կամ ընդունակ խորասուզելոյ ի մտածմունս. մտածական, մտացածին. երևակայական. առուսօր. մեծամիտ, բարձրամիտ:

Мечта́ть բ. ն. ցնորիլ, երևակայել, կեղծպատրանել ի միտս, մտածել զանհնարելիս. ться բ. չ. երևիլ յանուրջս, ի տեսլեան. (Հրամանէն, թոխիմ.

Мечъ, - чикъ գ. ա. սուր, սուսեր. - рыба

Мзда գ. ի. վարձ, վարձանք, հատուցումն. շահ, օգուտ, առաքանձք:

Мздовозда́яніе գ. չ. վարձատրութիւն, վարձատրութիւն:

Мздовозда́тель, - льница գ. ա. վարձատրող, վարձահատոյց, - иманіе գ. չ. վարձատրութիւն. կաշառատուութիւն, զոշարաղութիւն, շահասիրութիւն, — имецъ գ. ա. վարձատու, կաշառատու, զոշարաղ. - и́мный ած. շահասէր. կաշառատու, զոշարաղ. վարձատու. վերաբերեալ առ կաշառս. - имство ж мздоиманіе. - и́мствовать բ. չ. առնուլ զկաշառս, զոշարաղել. - любецъ գ. ա. շահասէր, վարձասէր, կաշառասէր, զոշարաղ. — любивый ж мздоимный, — любіе գ. չ. վարձասիրութիւն, կաշառասիրութիւն. շահասիրութիւն:

Мига́ніе գ. չ. ակնարկութիւն, ակնազդումն, թարթափումն աչաց:

Мига́ть, - гивать, — нуть բ. չ. կկոցել, թարթափել զաչս. ակնարկել, նշանացնել աչօք: (թօթափել:

Ми́гомъ տ. ի. բիթել ակամ, յանկարծ

Мигре́нь գ. ա. անզօր, ցաւ կիսոյգանկիւն. (շքիթ):

Мигу́нъ, - нья գ. ա. ե. կկոցող աչաց. ակնարկող, նշանացող աչօք:

Мигъ գ. ա. բիթ. բիթումն. րոպէ:

Мизантро́пъ, - ника գ. ա. ի. մարդատեաց:

Мизги́рь գ. ա. վաղիժ, ոարդուկ:

Мизи́нецъ, - пчикъ գ. ա. Ճկոյթ. ծկիկ մատ:

Микрогра́фія գ. ի. մանրագրութիւն, նկարագիր նրաց մանրադիտաւն երևելոց:

Микроскопи́ческій ած. մանրադիտական, մանրադիտաւ արարեալ:

Микроско́пъ գ. ա. մանրացոյց, մանրադիտակ, խոշորացոյց:

Микту́ра գ. ի. խառնուած հեղուկ դեղոյ. խառնուրդ, բաղադրութիւն, յօդուածոյ հինչ:

Микту́рный ած. վերջ խառնուած հեղուկ դեղոյ:

Мила́шка գ. հ սիրունիկ:

Ми́ленькій ж милый.

Милиціо́нный, ած. ոստիկան милиція բաւ:

Милиція գ. ի. ղինուորութիւն, ժողով ժամանակաւոր զօրաց:

Милліоне́ръ, - рка գ. ա. ի. միլիոնատէր:

Милліо́нный ած. միլիոնական, միլիոնաւոր:

Милліо́нщикъ ж милліонеръ. (զաբ:

Милліо́нъ գ. ա. միլիոն, հազարիցս հազար:

Ми́ло տ. ախորժ ես, լաւ է. (ողորմելի:

Ми́лованіе գ. չ. ներում, թողութիւն, Ми́лователь գ. ա. ներող: (խնայել:

Ми́ловать բ. ն. ներել. ողորմել, գթալ,

Милови́дность գ. ի. գեղեցկադիմութիւն:

Милови́дный ած. գեղեցկադէմ, գե-

ղեցկահայեաց, գեղեցիկ:
Милоли́цый ած. գեղերես, գեղեցկադէմ:
Милосе́рдіе գ. չ. գԹուԹ, ողորմածուԹիւն, ողորմուԹիւն: (սիրտ, ողորմած, ներողամիտ:
Милосе́рдый,- дый ած. գԹած, ողորմած,
Ми́лостиво տ. ողորմածաբար:
Ми́лостивый ած. ողորմած, գԹած. ողորմասիրտ, գԹած, գԹասիրտ. — вѣнчій ած. գէբ. ամենողորմ, ամենողորմած, ամենագԹած:
Ми́лостыня գ. է. ողորմուԹիւն, տուրք:
Ми́лость գ. է. ողորմուԹիւն, գԹուԹիւն, շնորհ. բարեբարուԹիւն. վարձատրուԹիւն: (ազատ:
Ми́лый ած. հաճոյ, բաղցր. սիրելի, նազելի,
Милѣ́ть բ. չ. ախորժելի լինել, հաճոյանալ. գեղեցկանալ:
Ми́ля գ. է. մղոն, վարաստ:
Ми́мика գ. է. արհեստ միջկատակուԹիւն:
Ми́микъ գ. ա. միջկատակ:
Мими́ческій ած. միջկատակական:
Ми́мо տ. առ, առընԹ եր. մերձ, հատ. առանց: (առ իւիր:
Мимоле́тный ած. վտԹանցիկ. պատճառ
Мимотеку́щій ած. (էի) արագահոս:
Мимоходо́мъ տ. հարևանցի, ընԹանցանելով:
Мимопе́дшій ած. (էի) անցեալ, գնացեալ:
Мимоѣ́здомъ տ. ընԹանցանելով առ իւիր ձիով կամ սայլիւ: (ձիով կամ սայլիւ:
Мимоѣ́жій ած. անցաւոր, անցանող. ընԹիր
Ми́на գ. է. ական, գեանափորը. բոմբ հանք (хрѣчатая нѣдѣлю). գեմք, արտայայտուԹիւն գիմաց: (նայել:
Минаре́тъ գ. գ. աշտարակ մղկԹի, մի-
Минда́лина գ. է. նուշ հանեալ 'ի կեղևէ.
Минда́ль գ. է. նուշ. նշենի:
Минда́льникъ գ. ա. նշենի:
Минда́льній ած. նշոյ, նշենեղէն. պտրաստեալ 'ի նշոյ. շինեալ 'ի ձև նշոյ.-камень, նշաքար
Минерализа́ція գ. է. փոխարկուԹիւն 'ի քրէական նիւԹս, բաղադրուԹ հանքայ.
Минералоги́ческій ած. վերՙ ուսման քրէական նիւԹոց:
Минералоги́я գ. է. ուսուԹիւն կամ գիտուԹ քրէական նիւԹոց, հանքարանուԹիւն:
Минерало́гъ գ. ա. գիտակ քրէական նիւԹոց, մատաղիտ, հանքարան:
Минера́льный ած. քրէական, հան-քային, լեռնային, բաղկացեալ 'ի հանքաց, հանքաժողով. - ная вода, հանքային կամ քրէական ջուր, ջերմուկ:
Мине́я, четья минея գ. է. սյամատուրը:
Министе́рскій ած. նախարարական, նախարարի:
Министе́рство գ. չ. նախարարուԹիւն. կառավարուԹիւն նախարարի:
Мини́стръ գ. ա. նախարար, մինիստր:
Миніатю́ра գ. է. կիսանկար, նրբանկար, կիսաւածոյ նկար, փոքրագիր նկար, մանրանկար:
Миніатю́рный ած. վերՙ կիսանկարի, նրբանկարի, մանրանկարի:
Минія տ минея.
Минова́ніе գ. չ. անցանելն գնացք կամ մերձ առ իւիր. աւարտիլն, վերջանալն:
Минова́ть բ. ն. անցանել գնացք կամ մերձ առ իւիր. աւարտիլ, վերջանալ. ընդ. ակամբ անցուցանել, Թողուլ առանց մատգրուԹեան. պատանիլ:
Мино́га գ. է. քարալէզ, քարադեայ (չօ-ին), մեռնենէս:
Мину́вшій ած. անցեալ. (բ. կ-աբ:
Ми́нусъ գ. ա. նուազ, նշան հանման
Мину́та գ. է. վայրկեան, բոպէ. փոխ. կարճ աւուր ժամանակ:
Мину́тникъ գ. ա. վայրկենացոյց:
Мину́тный ած. վայրկենի. բոպէական, վայրկենական. որ տեւէ վայրկեան մի:
Мину́ть տ миновать.
Миніцъ - кабинетъ գ. ա. տեղի ուր ժողովել կան հին դրամք և մետալք:
Мира́жъ գ. ա. օդերևոյԹիք, սուտ երևոյԹիք յօդս, որք 'ի վերոյ ծովուց և անապատից. յուցանեն զաշտարակս, ղնուս, ղեմս, եայլս:
Мире́ніе գ. չ. հաշտուԹիւն, խաղաղուԹիւն:
Ми́рика գ. է. արջառԹաԹի, արջուհանկ. (էոյ):
Мири́тель գ. ա. հաշտարար, խաղաղարար:
Мири́тельный ած. հաշտարարական:
Мири́ть բ. ն. հաշտեցուցանել, խաղաղել, - ться բ. ի. հաշտիլ:
Мріа́да գ. է. հարիւր հազար, բիւր,
Мріаме́тръ գ. ա. միլիաՄետր, բիւր չափ.
Ми́рно տ. խաղաղ-խաղաղուԹ. անդորրուԹ.

Ми́рный մծ. հաշտ, խաղաղ, խաղաղական. խաղաղութեան, հաշտութեան:
Мирова́я գ. ն. (Թուղթ) հաշտութեան կամ հաշտարարական:
Мировщи́къ գ. ա. խաղարար, հաշտարար, միջնորդ հաշտութեան:
Мировы́й մծ. հաշտարարական, հաշտու:
Мирода́вецъ, - датель գ. ա. խաղաղատու, պարգևիչ խաղաղութեան. - любецъ գ. ա. խաղաղասէր. - любиво տ. խաղաղասիրաբար. - люби́вость գ. ն. խաղաղասիրութիւն. - любивый մծ. խաղաղասէր — лю́біе գ. չ. խաղաղասիրութիւն. - лю́бно * миролюбиво. - любный մծ. * миролюби́вый. - наруши́тель գ. ա. քակտիչ խաղաղութեան. - начальникъ գ. ա. սկզբնիչ խաղաղութեան. - по́сецъ - сица գ. ա. ն. խաղաղարար, հաշտարար. - твореніе գ. չ. խաղաղարարութիւն, հաշտարարութիւն. - тво́рецъ գ. ա. խաղաղարար, հաշտարար - творный մծ. հաշտեցուցիչ, խաղաղեցուցիչ. - тво́рство գ. չ. խաղաղարարութիւն, հաշտարարութիւն:
Ми́рра գ. ն. զմուռս, զմուռ:
Ми́ртовый մծ. պատ՚ մրտոյ, մրտենեաց:
Миртъ գ. ա. մուրտ, մրտենի:
Миръ գ. ա. խաղաղութիւն, հաշտութիւն. ժամանակ խաղաղութեան. գաշն խաղաղութեան. (էֆ) ողջոյն:
Ми́са, - ска, - сочка գ. ն. սիւսառակ, սիւսառեղ խոր, սինակ Թանիի:
Миссіонéръ գ. ա. առաքեալ ՚ի քարոզութիւն, քարոզիչ:
Ми́ссія գ. ն. հոգևորականը առաքելոց ՚ի քարոզութիւն, քարոզիչք. առաքելութիւն, դեսպանութիւն:
Ми́стика գ. ն. խորհրդական աստուածաբանութիւն. խորհրդաւոր լինաստ:
Мисти́ческій մծ. խորհրդաւոր, խորհրդական: (պարեայ տառից:
Ми́тель, -ттель գ. ա. միջակ առեալ կամ
Митка́ль գ. ա. միտկալ, նուրբ գործուած ինչ բանկանեայ. - ный, - левый մծ. արարեալ ՚ի միտկալէ:
Ми́тра գ. ն. միթր, խոյր, Թագ (Եպիսկոպոսի:
Митрополи́тскій մծ. մետրապոլտական:
Митрополи́тство գ. չ. մետրապոլտութիւն:
Митрополи́тъ գ. ա. մետրապոլիտ:
Митропо́лія գ. ն. մայրաքաղաք. վիճակ արքեպիսկոպոսական կամ մետրապոլտական:
Ми́чманъ գ. ա. մշկան (ասացեալ ոմանց Ճանապարհ ՚ի նաւուսկին):
Мишéнь գ. ն. մանն անկիւնաչափի կամ հրոյան դրծեաց. նպատակ:
Мишура́ գ. չ. զառիկ. - ный մծ. արտրեալ ՚ի զառիկէ:
Міоце́нскій մծ. կիզեալ, առաստիկեալ:
Міологи́ческій մծ. առաստիկաբանական. հաստատաճարտանական:
Міоло́гія գ. գ. առաստիկաբանութիւն, հաստատաճարտնութիւն, դիւցաբանութիւն. առաստիկախօսութիւն:
Міо́логъ գ. ա. առաստիկաբան, դիւցաբան:
Міосъ գ. ա. անձն առաստիկեալ, մոտացած ինչ:
Міоло́гія գ. ն. միանարանութիւն:
Миробытіе գ. չ. առեղծագործութիւն ՚ի. գոյութիւն աշխարհի. - держа́віе գ. չ. աշխարհակալութիւն. - де́ржецъ գ. ա. աշխարհակալ, Կայսր. - зда́ніе * міросозданіе. - любецъ գ. ա. աշխարհասէր. - описаніе * космографія. - описа́тель * космографъ. - прави́тель գ. ա. կառավարիչ ՚ի, Կայսր. - созда́ніе, - сотворе́ніе գ. չ. աշխարհաառեղծութիւն, առեղծագործութիւն ՚ի:
Мірскій մծ. աշխարհական, աշխարհային, ի աշխարհէ. աշխարհիկ:
Міръ գ. ա. աշխարհ, տիեզերք. բնակիչք ՚ի. բոլոր ազգ մարդկան. բոլոր հաստատութիւն: (դիւզաբնակ:
Мірянинъ գ. ա. աշխարհական. շինական,
Младе́нецъ գ. ա. մանուկ, տղայ:
Младе́нческая գ. ն. բռնական շարժումն մանկանց մանկանց:
Младе́нческій մծ. մանկական, տղայական:
Младе́нчество գ. չ. մանկութիւն.
Младе́нчествовать բ. չ. լինիլ ՚ի տիս մանկութեան:
Мла́дость * молодость.
Млады́й մծ. նորահաս, մատաղ, նորատի, մանուկ:

Мла́дшій ж. կրտսեր, կրսեր, վարդ։
Мла́ть ѵ молоть.
Млеко́ ѵ молоко.
Млекопита́ющій ж. կաթնասուն, կաթնասունոյց. - щійся, որ մնանի կաթամբ։
Мле́чный ѵ молочный, - путь, ծիր կաթեայ, բաղ, Հարդագող։
Мле́ть է. չ. յապաղ կրթիլ, ապշիլ. բնդարմանալ, Թմրիլ։
Мни́мо տ. ըստ կարծեաց, ըստ քմայ։
Мни́мый ж. կարծեցեալ, կեղակարծ, սուտ, կարծեցեալ, Հանարեալ։
Мни́тельность գ. ի. կասկածաւորուն. կասկածաւոր դոյն։ (տր։
Мни́тельный ж. կասկածոտ, կասկածա-
Мнить է. չ. կարծել, Հանարել. - ться է. չ. անձ. կարծի, Թուի, երեւի։
Мно́гій ж. բազում, շատ, Հոլով, յոգն։
Мно́го տ. շատ, բազում. - божіе գ. չ. բազմաստուածուն. - бо́жный ж. բազմաստուած. - бра́чіе գ. չ. բազմամուսնուն. - бра́чный ж. բազմամուսն. - власті́е գ. չ. բազմիշխանուԹիւն. — властный ж. բազմիշխան. — водіе գ. չ. յորդուԹիւն ջրոյ. - водный ж. ջրաշատ, ջրաւէտ, յորդաջուր. — главый ж. բազմագլուխ, բազմագլխեղ. - главый ж. բազմագլխի. — головый ж. բազմագլուխ. - гранникъ գ. ա. բազմակողմի, բազմանկիւն (էդ). - гранный ж. բազմակողմն, բազմանիստ. - грѣшный ж. բազմամեղ. — дѣтный ж. բազմազաւակ. - женецъ գ. ա. բազմակին. - же́нство գ. չ. բազմակնուԹիւն. - знаменательный ж. բազմանշանակ. - знаніе գ. չ. բազմագիտուԹիւն. — значащій ж. բազմանշանակ. - именный ж. բազմանուն. - искусный ж. բազմահնարեալ, բազմարուեստ. — классный ж. բազմադասակ. — кратно տ. բազմիցս, բազում անգամ. - кратность գ. ի. բազմիցս կրկնելն. — кратный ж. բազմիցս, - кровный ж. բազմարիւն. - лиственный ж. բազմատերեւ. - лѣсный ж. բազմանտառ. — лѣтіе գ. չ. երկարատեւուԹիւն, երկար կեանք. աւր երկար. աղօԹք յաղագս երկարրուԹեան կենաց ուրուք, — лѣтный ж. բազմամեայ. - людіе գ. չ. բազմամարդուԹիւն. — людно տ. բազմամարդաբար. - людность գ. ի. բազմամարդուԹիւն, բազմամարդ դոյն. - людный ж. բազմամարդ, բազմաբնակիչ. - людство ѵ многолюдіе. - милосердый ж. բազմագուԹ. - милостивый ж. բազմաղորմ, բազմաղորմած. — мощный ж. բազաւոր, կարի ուժեղ, հզօր, - мудрый ж. բազմիմաստ, բազհնաստ. - мужіе, - жество գ. չ. բազմայրուԹիւն, ունկնի կնոջ զբազում արս. - мятежный ж. բազմախռով, բազմախզով. — началіе գ. չ. բազմիշխանուԹիւն, բազմապետուԹիւն. - ногій ж. բազմոտն - ногъ - ножка գ. ա. ի. մեծաւ ինչ բազմոտն. - обильный ж. բազմահատոյց, յորդ. - образить ѵ разнообразить. — образный ж. բազմատեսակ, բազմօրինակ. — объятность գ. ի. բազմագրկի, բազմընդունակ դոյն. — объятный ж. բազմագրկի, բազմընդունակ. — окій ж. բազմակին. — опытный ж. բազմահմուտ, բազհնտաս. — племенный ж. բազմացեղ, բազմանեբունդ. - плодіе, - ность գ. չ. ի. պտղաւէտուն, բազմապտուղ դոյն. — плодный ж. բազմապտուղ, առատապտուղ. — поучительный ж. բազմահոգ, բազմահնտաս. — различно տ. բազմատեսակ, բազմօրինակ. - различность գ. ի. բազմազանն, բազմատեսակ դոյն. - различный ж. բազմօրինակ, զանազան. — рѣчивость գ. ի. բազմարանուԹիւն, շատախօսուԹիւն. - рѣчивый ж. բազմարան, շատախօս. - свѣдущій ж. բազմագէտ. - словить է. չ. բազմաբանել, շատախօսել. - словный ж. բազմաբան. - сложность գ. ի. բազմավանդակ դոյն. 'ի բազում մասանց բազադրեալ դոյն. - сложный ж. բազմավանդակ. բազադրեալ 'ի բազում մասանց. - сочный ж. բազմահիւթ. - створчатый ж. բազմափեղկ. - сторонникъ գ. ա. բազմանիստ, բազմադիմի (Տպ.). - сторонній ж. բազմանկիւն, բազմակողմն, բազ-

մանչան. — сторонность · բաղմակողմն, բազմանշան դոյն. - сторонный ած. բազմակողմն, բազմանիստ. - страдалецъ գ. ա. բազմահաւրեալ. - струнный ած. բազմաղի. - сѣменный ած. բազմասերմն. — терпѣливый ած. (եղ) երկայնամիտ. բազմահամբեր. - трудный ած. կարի դժուարին. - угольникъ գ. ա. բազմանկիւնի. - угольность գ. ի. բազմանկիւնի դոյն. - угольный ած. բազմանկիւնն. - хвальный ած. բազմագով, արժանի մեծի գովասանաց. - цвѣтный ած. բազմագունակ. բազմապոյն. - цѣнность գ. ի. մեծագնութիւն, մեծագին դոյն. - цѣнный ած. մեծագին. - численность գ. ի. բազմաթուութիւն, բազմաթիւ դոյն. - численный ած. բազմաթիւ. членный ած. բազմանդամ. բազմանման. - ядѣніе գ. չ. շատակերութիւն. - язычный ած. բազմալեզու, բազմալեզուական.

Мно́женіе գ. չ. յաւելումն. բազմապատկութիւն.

Мно́жественный ած. յոգնական, բազմաւորական, - ное число, յոգնակի թիւ.

Мно́жество գ. չ. բազմութիւն, բազմաւորութիւն.

Мно́житель գ. ա. բազմապատկիչ, բազմապատկող.

Мно́жить բ. ն. բազմացուցանել, բազմապատկել. - ться բ. չ. բազմանալ, շատանալ. առաւելուլ. բազմապատկիլ.

Мнѣ́ніе գ. չ. կարծիք, դատողութիւն. վարկ. հաւանութիւն.

Могила, - лка գ. ի. դերեզման, շիրիմ. գերեզ. հանգստեան.

Могилокопа́ніе գ. չ. փորելն գերեզման. - копатель, - копъ գ. ա. գերեզմանաւորող, մեռելաթաղ. (նահան.

Моги́льный ած. գերեզմանի. գերեզմանական.

Моги́льщикъ = могилокопатель.

Могу́честь գ. ի. ուժեղութիւն, զօրութիւն.

Могу́чій ած. ուժեղ, բազմազօր. հզօր, կարող.

Могу́щественность գ. ի. հզօրեղութիւն. կարողութիւն. զօրութիւն.

Могу́щество գ. չ. կարողութիւն, զօրութիւն իշխանութիւն.

Могу́щій ած. կարող, հզօր, ուժեղ, զօրաւոր, բազմազօր.

Мо́да գ. ի. նորաձեւութիւն, արդի սովութիւն, նորաձեւ, նորամուտ.

Моде́ль գ. ի. օրինակ, կաղապար, գաղխնակ, նախադաղափար.

Мо́дникъ, - ница գ. ա. ի. հետեւող նորաձեւութեան.

Мо́дничать բ. չ. հետեւիլ նորաձեւութ.

Мо́дный ած. նորաձեւ. (բեղի ֆ.

Можетъ быть, - статься բ. մանրեմ, կայ

Можже́велина գ. ի. մորչ գիհոյ. սպառուղ գիհոյ. (գիհոյ,

Можже́ловый, — вельный ած. պատ"

Можже́вельникъ գ. ա. գիհի, դի (ծառ).

Мо́жно բ. անդ. մանրեմ, կարելի ֆ, հնարաւոր ֆ.

Моза́ика գ. ի. յախճապակի, մանսիոն, նկար յօրինեալ յերկին երկին քարանց, յատակեայ արծնեալ.

Мозаи́ческій ած. յախճապակեայ, մանսիոնական.

Мозги́ գ. ա. յ. կերակուր յուղեղ.

Мо́зглый ած. ապականեալ, նեխեալ, փտեալ. նիհար, հիւանդոտ, վատառողջ.

Мозгови́къ, -ви́на գ. ա. ի. նեղբլին ծակոտկէն կողմն ոսկեր լցեալ ուղեղ. սպրդային մասն ունայ 'ի բուսոյ.

Мозговы́й ած. ուղղայ, ուղղային.

Мозголо́мный ած. ֆոխ. մտատանջ, դժուարահաս (վասն գործոց).

Мозгъ գ. ա. ուղեղ. սպրդ ծառոյ.

Мозжече́къ գ. ա. փոքրիկ ուղեղ. յետին մասն ուղղայն.

Мозжи́ть բ. ն. ջախջախել, ջարդել.

Мозо́листый ած. ունող զբաղում կոշտս մարմնոյ.

Мозо́ль գ. ի. կոշտ մարմնոյ.

Мозо́льный ած. վէր" կոշտի մարմնոյ. արմատախիլ առնող (դեղ) այսր ախտի.

Мой դէր. իմ.

Мойка գ. ի. տեղի լուանալոյ ղգեղենի. լուանալն, լուացումն.

Моклокъ գ. ա. դնտաձև կամ բոլորաձև ոսկր. ևս ծունկն լինչ.

Мо́клый ած. տամկացեալ, խոնաւացեալ, խոնաւ. թրջեալ, թացեալ.

Мо́кнуть Б. Ч. *ամպհանալ, թրջվիլ*:
Мокре́ць Г. м. *ախտ ձիոց 'ի խոնաւութէ*:
Мокри́ца Г. ж. *նեպտիկ. մինականջ (բոյս)*
Мо́кро и мокро́ *Տ. խոնաւ, թաց, խոնաւութիւն*
Мокрова́тый *ած. ախուր լինչ խոնաւ*:
Мо́крость Г. ж. *խոնաւութիւն, թացութիւն, ամպրութիւն*:
Мокрота́ Г. ж. *խոնաւութիւն, դիհաւել*:
Мокро́та Г. ж. *մաղաս, թրջուք, խուխ*:
Мокро́тный, - тистый *ած. մաղասուտ, թրջամած. մաղպատճառ*:
Мо́крый *ած. խոնաւ, դիհ, թաց. անձրևային (եղանակ)*: (*թացանալ*:
Мокрѣ́ть Б. Ч. *խոնաւանալ, դիհանալ*,
Молва́ Г. ж. *համբաւ, հռչակ, ձայն. (եւ) պատմունք մեծ, խռովութիւն*:
Мо́лвить Б. *ն. ասել, հաւել, պատասխանել. (եւ)* Б. Ч. *հոդալ. խռովել*:
Моле́бенный *ած. գոհաբանական, գոհացողական. մաղթողական*:
Моле́бенъ Г. м. *մաղթանք, պաշտօն*:
Моле́бникъ Г. м. *դիրք մաղթանաց. աղօթող առ աստուած, բարեխօս*:
Моле́бный *ած. մաղթողական. պարտական յինքեան զմաղթանս, զգոհութեանական աղօթս. վերաբերեալ առ մաղթանս. պաղատախառն*: (*թանք*:
Моле́бствіе, - бство Г. Ч. *թախտ, մաղ*
Моле́льня Г. ж. *աղօթատեղի, աղօթատուն*: (*ուխտաւոր*:
Моле́льщикъ, - щица Г. м. ж. *աղօթող*.
Моле́ніе Г. Ч. *աղօթումն, աղօթք, աղաչանք, աղերս*:
Молето́чина Г. ж. *ցեղատիպ (ձեղք)*:
Молибде́на, - денъ Г. м. ж. *մոլիպդին*:
Моли́тва Г. ж. *աղօթք, մաղթանք. աղաչանք, խնդիր*. (*աղօթող*:
Моли́твенникъ Г. м. *աղօթագիրք. (եւ)*
Моли́твенный *ած. աղօթից, աղօթականի. աղերսական*:
Молитвосло́віе Г. Ч. *աղօթք, աղօթելն առ աստուած*:
Моли́ть Б. *ն. աղօթել, մաղթել. խնդրել, աղերսել, աղաչել*.
Моллю́скъ Г. м. *ակղամիս, ծուլատալը*:
Молніено́сный *ած. կայծակնաբեր*:
Молніесве́рженъ Г. м. *կայծակնընկէց*.
Мо́лнія Г. ж. *կայծակն, փայլակն, փայլատակն*.
Молода́я Г. ж. *նորահարսն*:
Молоде́жь Г. ж. *Հ. դեռահաս անձինք, պատանեակք*:
Моло́денькій *ած. դեռահաս, նորաբողբոջ*:
Молоде́цъ Г. м. *դեռահաս պատանի դեղեկահասակ. առոյգ, քաջ, սրտոտ, շուտաժիր*: (*դարձ ջոյց*:
Молодизна́ Г. ж. *վրխտալը յերկուս նորեմի*
Молоди́ло, - дильникъ Г. Ч. *դառնադրմակ (բոյս)*:
Молоди́ть Б. *ն. ձեռացուցանել իրրեւ դեռահասս. բազպատուցանել (առ ղեմպեէոց)*:
Молодо́й Г. м. *նորափեսայ*: (*տիք*:
Мо́лодость Г. ж. *դեռահասուել, մատաղ*
Молодо́й *ած. նորահաս, նորատեղ. մատաղ, դեռաբոյս. նորածին. նորեմի, նորապատրաստ*:
Моло́дчикъ *հպ.* Б. молоде́цъ.
Молодѣ́ть Б. Ч. *դեռահաս երեւիլ, թուիլ*:
Моложа́вый *ած. դեռահաս երեւոյթ*:
Моло́же *ած. Բաղ. դեռահասագոյն*:
Моло́зиво Г. Ч. *դալ, դայլ (առաջին կաթն)*:
Моло́ки Г. Ч. *յ. կաթն կամ սերուն ձկան*:
Молоко́ Г. Ч. *կաթն. կաթնանման ապտակ հիւթ պտղոյ և բուսոյ*:
Молокосо́съ Г. м. *տհաս ամօր և մօր*.
Молоти́лка Г. ж. *մեքենայ կասկոյ զարմանս*
Молоти́ло Г. Ч. *դաւազան ծեծելոյ զարմանս*.
Молоти́льный *ած. որ պիտանաւորի 'ի կոտորելն*: (*քենայ կասկոյ*:
Молоти́льня Г. ж. *տեղի կասկոյ. մե*
Молоти́льщикъ Г. м. *կոտոր*:
Молоти́ть Б. *ն. կոտրել, կոտրել, կոտրել զհատս*:
Молотко́вый *ած. մրճոյ*:
Молото́къ, - чекъ Г. м. *մուրճ, կռանուռն (է մեծ յոռնէրաց լեզուաց). - рыба, ուռամուկն, ղևղ*:
Мо́лотъ Г. м. *ուռն մեծ*.
Моло́тый *ած. աղացեալ*.
Моло́ть Б. *ն. աղալ. Բաղ. շաղակրատել, զառանցել*. (*աուգն*:
Моло́тьба Г. ж. *ժամանակ կոտրոյ. կո*
Моло́тье Г. Ч. *աղացուածն*.

Моло́ться ѣ. н. ապացեալ լինիլ.
Молоча́й գ. ա. կաղամբազգին (բոյս).
Молоче́ніе գ. չ. կաուժիմն.
Моло́ченый մծ. կաուժալ, ծեծեալ, հա-
լեալ (ապմիկ).
Моло́чникъ գ. ա. կաթնաման, կաթնակեր,
կաթնածուծ (չոգ անասնոց). սիրող կա-
թին. կաթնավաճառ. եւ տունկ մի.
Моло́чница գ. ի. կին կաթնավաճառ.
փորձիկ կեղ՚ի բերանի (անդ).
Моло́чное գ. չ. կաթնեղէն կերակուրք.
Моло́чный մծ. կաթին. պատրաստեալ
կաթամբ. կաթնեղէն. կաթնանման.
պարունակեալ ՚ի կաթին. հանեալ ՚ի
կաթանկ-ный зубъ, կաթնատամն.-ная
лихорадка, կաթնատենդ (ծննդաբերութ.).
ные сосуды, կաթնեբաք.ք.
Моло́чня գ. ի. տեղի պահելոյ դկաթն.
Моло́шникъ ս молочникъ.
Моло́шный ս молочный.
Молча́ливо տ. լռելեայն. (լուռ դոյն.
Молча́ливость գ. ի. լռակեցուկ, լռուկ.
Молча́ливый մծ. լռակաց, լուռ, լռիկ.
Молча́ніе գ. չ. լռուկ, լռակացութիւն.
Молча́ть ѣ. չ. լռել, լուռ կալ.
Моль գ. ի. ցեց.
Мольба́ գ. ի. աղօթք, աղաչանք, մաղթանք.
Моме́нтъ գ. ա. վայրկեան, կէտ.
Мона́рхия գ. ի. միապետութիւն.
Монархи́ческій մծ. միապետական, միա-
հնծան.
Мона́рхія գ. ի. միապետուկ, միահնծան
իշխանութիւն, ինքնակալութիւն. (միապետ.
Мона́рхъ գ. ա. ինքնակալ, միահնծան,
Мона́ршескій, -шій մծ. միապետական.
Монастырка գ. ի. վանակեաց (կին).
Монастырскій մծ. վանական, վանքական.
Монастырь գ. ա. վանք, մենաստան.
Мона́хиня գ. ի. միանձնուհի.
Мона́хъ գ. ա. միանձն, ասկեղ.
Мона́шенка գ. ի. միանձնուհի, կոյս
Мона́шескій մծ. միանձնական, ասկեղ-
յական. (տրուկ. ասկեղյալ.
Мона́шество գ. չ. միանձնուկ, կրօնա-
Мона́шествовать ѣ. չ. միանձնանալ, կր-
թնաւորիլ.
Моне́та գ. ի. դրամ, դահեկան.
Моне́тный մծ. դրամոյ. - дворъ գ. ա.
վաղերանոց.
Моне́тчикъ գ. ա. դրամահատ. (նեակ.
Мони́сто գ. չ. կշռատպանակ, քայտառա-
Монограмма գ. ի. մենագիր, նշանագիր
կազմեալ ՚ի դէմսաւոր դրոց անուան.
Монографія գ. ի. նկարագիր միոյ և ե-
ւառարկայի.
Моно́логъ գ. ա. մենախօսութիւն. տեսիլ
թատերական խաղոյ, յորում դուսանն
միայն խօսի.
Монополи́стъ գ. ա. մենավաճառ.
Монополія գ. ի. մենավաճառութիւն.
Моното́нія գ. ի. մենաձայնուկ, ձանձ-
բացուցիչ նոյնուկ ձայնի, պայմանի բանից
Моното́нный մծ. մենաձայն, նոյնաձայն,
մենակերպ. (գործո.
Монохо́рдъ գ. ա. միաղի, միալար (դա-
Монуме́нтъ գ. ա. յիշատակարանք, յի-
շատակ.ք. արձան, մահարձան, շիրիմ.
Мопсъ գ. ա. շուն լինչ կարճունչ և սեա-
գոյն. (բարեկից մանեղիք.
Морали́стъ գ. ա. ուսուցիչ բարոյականի.
Мора́ль գ. ի. բարոյականուկ, բարոյական
դիտուկ. ուսումն բարոյից. բարոյական
իմաստ. (խրատական.
Мора́льный մծ. բարոյից, բարոյական,
Морга́ніе գ. չ. ակնարկելն կիսաբաց ա-
կամբ. (աչաց ակամբ.
Морга́ть ѣ. կիսոյել զաչս, ակնարկել կի-
Моргу́нъ, -нья գ. ա. ակնարկող, նշա-
նագող աչօք.
Мо́рда, դղ - дочка գ. ի. գլուխ, գնչ լեզ.
Морда́стый մծ. մեծագլուխ.
Морда́шка գ. ի. շուն մեծագլուխ.
Мо́ре գ. չ. ծով.
Море́ль գ. ի. տեսակ լինչ բալի.
Море́ніе գ. չ. սպանուկն, սատակումն.
Море́ный մծ. սպանեալ, սատակեալ.
Морепла́ваніе գ. չ. նաւագնացուկ, նա-
ւարկուկ, արհեստ ծովագնացութեան.
Морепла́ватель գ. ա. նաւորդ, նաւա-
դնաց, ծովագնաց.
Морепла́вательный մծ. նաւագնացական,
ծովագնացական. նաւարկելի.
Морехо́децъ, - ходъ ս мореплаватель.
Морехо́дный ս мореплавательный.

Морехо́дство ж мореплаваніе.
Моржъ г. м. ѕовлаговать, ѕовлаковать, ѕовлакать, (ѣдящій ѣдкій ѣдящій).
Мори́ть б. н. заставлять, заставить. вынуждать заставлять. изводить, изводить. фиг. заставлять ѕлѣдствіе ѕлѣдствовать. - известь, сжигать сжигать.
Морко́вникъ г. м. садъ (вещь). кладовая для садовъ.
Морко́вь г. ж. садъ, огородъ. — ный ж. садовый. (язва, заставляющая.
Моровы́й ж. заставляющій, заставляющій. - вая
Моро́женіе г. с. замораживаніе. (дѣйствіе.
Моро́женое г. с. замороженое
Моро́женный ж. замороженый.
Моро́зить б. н. замораживать, замерзать для ради. заставлять, вынуждать заставлять. - тьсяб. з. мерзнуть, мерзнуть для ради.
Моро́зно н. холодно.
Моро́зный ж. холодный, студеный.
Моро́зъ г. м. холодъ, замораживаніе, мороз.
Моросить б. с. моросить, идти дождь, или снѣгъ.
Моро́чеиіе г. с. обманываніе обманъ.
Моро́чить б. н. обманывать обманывать.
Морскій ж. морской, морской. морской, морской. морской, морской для ради.
Морсъ г. м. сокъ, сокъ. морсъ.
Мортира ж - рка г. ж. мортира.
Морфи́нъ и - фій г. м. опіумъ.
Морщеніе г. с. сморщиваніе, морщеніе.
Морщина ж - нка г. ж. морщина. морщина, морщина, морщина.
Морщинистый ж. морщинистый, морщинистый. - новатый, имѣющій морщины, морщинистый. морщинистый.
Морщить б. н. морщить, морщить. - тьсяб. з. морщиться, морщиться.
Моръ г. м. заразительность, моръ заразительный. моръ.
Моря́къ г. м. морякъ, морякъ. морякъ для ради.
Московитянинъ, ж московитянка.
Москотильный, ж московитянка.
Москóть г. ж. сѣрность, сѣра. сѣрность

сѣрный.
Мослóкъ г. м. костяк костяк.
Мóсолъ г. м. мозгъ мозгъ.
Мóстикъ ж. б. мостъ.
Мостильщикъ г. м. мостовщикъ.
Мости́ть б. н. мостить, мостить. - тьсяб. з. моститься, моститься.
Мостки́. г. помостъ мостокъ мостокъ для ради, чтобы ради ради. мостокъ.
Мостовая г. ж. мостъ.
Мостовщикъ г. м. мостовщикъ, мостовщикъ для ради мостовщикъ.
Мостовы́й ж. мостовой, мостовой. мостовой. мостовой. мостовой.
Мостъ г. м. мостъ.
Мóська ж моська.
Мотáльница г. ж. мотовило.
Мотáльный ж. для мотанія для мотанія. (для мотанія.
Мотáльщикъ, - щица г. м. ж. мотальщикъ
Мотáніе г. с. мотаніе (изъ клубка). мотаніе (пряжи, нитокъ). мотаніе, мотаніе.
Мотáть б. н. мотать (изъ клубка). мотать (пряжу). мотать, мотать. - тьсяб. з. мотаться, мотаться. мотаться, мотаться. мотаться, мотаться. (бродить.
Мотива, - въ г. ж. м. побудительная причина
Мотовáтый ж. мотающій мотающій.
Мотовúло ж мотальница.
Мотовскúй ѕ. мотальщицкій, мотальщицкій.
Мотовскóй ж. мотовской мотовской.
Мотовствó г. с. мотальщина, мотаніе.
Мотóкъ, - чекъ г. м. клубокъ.
Мотъ г. м. мотальщикъ, мотальщикъ.
Мотылекъ, мóтыль г. м. мотылекъ.
Мотылькóвый ж. мотыльковый.
Моха, - шка г. ж. мохъ, мохъ.
Мохнáтый г. ж. мохнатый мохнатый мохнатый для ради мохнатый. мохнатый.
Мохнáтка г. ж. мохнатка, имѣющая мохнатый мохнатый.

Мохна́тость ж. թաւութիւն, մազոտութիւն:
Мохна́тый մծ. թաւ, մազուտ, մազեղ, ատրունի:
Мохнатѣ́ть բ. չ. թաւանալ:
Мохнонո́гій մծ. թաւոտն, կօշկաւոր (ա-պուանի, նապն):
Мохнonóжка ж. թ. թաւոտն (ծաղկան):
Моховый մծ. մամռալից, բաղմամամուռ. բաղկացեալ կամ արարեալ 'ի մամռոյ.
Мохо́ръ ж. ա. խրաքանչիւր թելն վինջոյ. երկայն տերեւք կամ ատամնաձեւ ցիցք 'ի ծայրս ճաղկանց:
Мохро́вый մծ. թաւ:
Мохъ ж. ա. մամուռ, լօտ, գորանրուրդ. աղտատմաք. մամռոտ վայր:
Моча́ ж. թ. միզ:
Моча́лина ж. թ. մանրաթելք կեղեւոյ:
Моча́лить բ. ն. բաժանել 'ի մանրաթելս, ջարդելով կակղել:
Моча́лка ա мочалина, եւս ոլորեմ թելս թելս արարեալ եւ կապեալ 'ի փունջ վասն սրբելոյ:
Моча́ло ж. չ. մաշկ կեղեւոյ տիլեայ ծառոյն թելս թելս բաժանեալ:
Моча́льный մծ. мочало բուն:
Мочеиспуска́тельный մծ. միզարձակ:
Мочевы́й մծ. միզային, միզական. – пузырь, աստուշտ, փամփուշտ:
Мочегони́тельный մծ. միզեցուցիչ:
Моче́ніе ж. չ. թրմումն, թրջումն, թանալն. միզելն:
Мочено́сный մծ. միզանոց: (ընտ:
Моче́ный մծ. թացեալ, թրջեալ, թը-
Мочерѣ́зъ ж. ա. միզարգելութիւն, դժուարամիզութիւն, երիկամնաժխտութիւն:
Мочетече́ніе ж. չ. միզակաթութիւն:
Мочето́къ ж. ա. միզախտութիւն:
Мочето́чникъ ж. ա. միզեցուկ, միզանոյք:
Моча́льный մծ. որպիտանաւորի 'ի թրջել:
Моча́льня ж. թ. տեղի թրմելոյ:
Мочи́ть բ. ն. թանալ, թրմել, թրջել. ոռոգել. – ться բ. յ. թրջիլ. միզել:
Мо́чка ж. թ. թրջելն, թրմումն. թրջեալ գոլն. լինելն լրիւք 'ի տամիս թելեան:
Мочка ж. թ. մանրաթելք բուսոց, արմատոց, – лёгкаго и пе́чени, լեղապարկ. – у́ха, ըլլեակ:
Мочь ж. թ. կարողութիւն, զօրութիւն, ոյժ:
Мочь բ. չ. կարել, զօրել, կարողանալ:
Моше́нникъ, – ница ж. ա. թ. աւազակ, գող, խաբեբայ:
Моше́нничать բ. չ. աւազակիլ, խաբել, նենդիլ, գողանալ հնարիւք:
Моше́нническій մծ. խաբեբայական:
Моше́нничество ж. չ. գողութիւն, աւազակութիւն, խաբեբայութիւն:
Мо́шка ա моха. (մորճենց:
Мо́шна, – шонка ж. թ. քսակ, պարկ ա-
Мощево́ніе ж. չ. ապականութիւն:
Мощево́й մծ. ապականական, ապականակ.
Мо́щи ж. թ. յ. մասունք (սրբոց):
Мо́щность ж. թ. կարողութիւն, զօրութիւն:
Мо́щный մծ. հզօր, կարող. ուժեղ, բազմազօր:
Мощь ա мочь (сила)
Мравій (ѣ) ա муравей.
Мраволе́въ ж. ա. մրջնաբեծ:
Мразъ ա морозъ. (ահաւոյ:
Мракъ ж. ա. մած, աղջամուղջ, մա-
Мра́морный մծ. մարմարեայ, կիճեայ, մարմարիոնի. շինեալ 'ի մարմարիոնէ. նման մարմարիոնի: (մռայլանալ.
Мрачи́ть բ. ն. խաւարեցուցանել, նսե-
Мра́чно տ. աղօտապար, նսեմութեամբ. տխրագին. բարկութեամբ:
Мра́чность ж. թ. մթամել, նսեմութիւն, տրամութիւն, տխրութիւն:
Мра́чный մծ. մած, մթին, նսեմ, աղջամղջին, խաւարչուին. տրտում, տը-
խուր: (րիւ:
Мрачи́ть բ. չ. խաւարիլ, մթնիլ. տրխ-
Мстя́тель, – льница ж. ա. թ. վրէժխնդիր, վրէժառու, քինախնդիր: (խնդիր գոլն:
Мстя́тельность ж. թ. վրէժառութիւն, քինա-
Мстя́тельный մծ. քինառու, քինախնդիր, վրէժառու:
Мстя́ть բ. ն. վրէժակիլ, քինախնդիր լինել. վրէժխնդրել:
Мсто ж. չ. (ѣ) քաղցու: (ժուարին կ:
Мудрено́ տ. իմաստութեամբ. հնարիւք. դը-
Мудре́ный մծ. դժուարին, կարօտ մեծի իմաստութեան, հնարութեան:
Мудре́цъ ж. ա. իմաստասէր, իմաստուն:
Мудри́ть բ. չ. խորամանկիլ. բաղմահը-

նար լինել · խմաստակել : (հեմնել :
Му́дро ѕ. խմաստութ, խմաստանարար · խա-
Мудрова́ніе ⁘ мудрствованіе · ասելագ-
կամ նմնդակաս խմաստակաբմբն ·
Мудрова́тель գ · ա. խմաստակող :
Мудрова́тый ած · ասկա լինչ խմաստուն,
հնարագիտ :
Мудрова́ть ⁘ мудрить (ժուարտել :
Му́дрость գ · ի. խմաստութ, զգօնութ · զգ-
Му́дрствованіе գ · չ · խմաստասբմբն ,
խորհուրդ հանձարով խօսելն, գաղտնի գի-
տելի · խորհելն :
Му́дрствовать բ · չ · խմաստութ խօսիլ
կամ գաղտ գիտելի, խորհիլ : (րնդ :
Му́дрый ած · խմաստուն, զգօն, հանճա-
Му́жать բ · չ · հասանիլ յորդութբմբն :
Мужа́ться բ · յ · ժրանալ, արիանալ, զօ-
րանալ :
Мужело́жникъ գ · ա. արուսպիտ :
Мужело́жество գ · չ · արուսպիտութբմբն :
Му́жески ѕ. պրպտար, առնարար :
Му́жескій ած · պրպտական, առնի, առ-
նական, արական : (բնտպէս :
Му́жественно ѕ. արիարար, քաջութ, ա-
Му́жественность գ · ի · քաջութ, արիութ,
պարթևհասական զգն :
Му́жественный ած · արի, քաջ, կորով-
ուժգնաբիրտ · պարթև, զեղեցկայրմամբ :
Му́жество գ · չ · պրտութ, արուութ · արիութ
քաջութ, զօրեղութբմբն, կորովութբմբն :
Мужеубійство գ · չ · մարդասպանութ ·
պրտասպանութբմբն : (պան :
Мужеубійца գ · ի · մարդասպան · պրտա-
Мужикова́тый ած · ռամկանման, բիրտ,
կոպիտ :
Мужи́къ գ · ա. շինական, գիւղական,
գիւղաբնակ · գեհիկ, ռամիկ · տոպր,
բիրտ : (բրտութբմբն :
Мужи́цки ѕ. շինականարար, ռամիկաբն,
Мужи́цкій ած · վեր'' շինականի :
Мужи́чій ⁘ мужицкій .
Мужи́чка գ · ի · կին շինականի · կին գիւղ
ջուկ · բիրտ, տոպր : (նայիկ .
Му́жинъ, - ній ած · պատ'' առն. ա-
Мужскій ած · արական, պատ'' արանց :
Мужчи́на գ · ի · պըր, մարդ :
Мужъ գ · ա. պըր, ամուսին կնոջ :
Му́за գ · ի · մուսա, մուղայ :
Музе́й, - зеумъ գ · ա. Մանդարան, ան-
դի յորում ժողովիլ կան հրաշալի և
հաղուագիւտ իրք, զոմանք զուշադիտա
իրաց :
Му́зыка գ · ի. երաժշտութբմբն, արհեստ
դմնդիլոյ ղանելս նեղգաշնակութբ հնչ-
մանց կիներգանի ձայնի կամ նուագա-
րանաց :
Музыка́льный ած · երաժշտական :
Музыка́нтъ գ · ա. երաժիշտ, նուագածու,
նուագերգու :
Му́ка գ · ի. տանջանք, չարչարանք :
Мука́ գ · ի. ալիւր :
Мукомо́лъ գ · ա. ալերաղաց · ալացուն :
Мукомо́льный ած · կարևոր վասն ալացոյ :
Мукомо́льня գ · ի. անդն ալացոյ ալեր-
ջաղացք : (լիւր :
Мукосѣ́й գ · ա. ալերատաղ, որ մաղէ զա-
Мукосѣ́йня գ · ի. անդն մաղելոյ զալիւր ·
ալերատոյ :
Мулъ ⁘ ишакъ.
Му́мія գ · ի. մումիայ, մամիայ :
Мундиръ գ · ա. նշանաղգեստ :
Мундиръ գ · ա. նշանաղգեստ (զհնոսրդիանոց
և հաղուածոց տաքնամասրդոց) : (տրժայի) :
Мундшенкъ գ · ա. մատրուակ, գինեպահ
Мундштукъ գ · ա. զսպանակ :
Муниція ⁘ аммуниція.
Мурава́ գ · ի. դալարի խոտ :
Мура́ва գ · ի. վեռնիկ, ապակաբոյս :
Мураве́й գ · ա. մրջնի, մրջիւն :
Мураве́йникъ գ · ա. մրջնոց, մրջիւնոց,
մրջնաբոյն :
Мураве́йный ած · մրջնային :
Мура́вить բ · ն. ապիկել, օծանել ա-
պակաբոյով :
Муравле́ніе գ · չ · ապիկելն :
Муравьѣ́дъ գ · ա. մրջնակեր, մրջնա-
կեր (հնդոպնի),
Муравьи́ный ած · մրջնային, մրջնական :
Муре́на գ · ի. վաղաշ, միւռինա :
Му́ринъ գ · ա. մուղրի :
Мурлы́каньe գ · չ · մլաւուն : (ձիջամ :
Мурлы́кать բ · չ · մլաւել · ինք · ըրթ-
Мурча́ніе գ · չ · խանդիւն, մռնջիւն :
Мурча́ть բ · չ · խանդիլ, մռնջալ :

Муръ ф. м. ապակարուռ, զանդուած վասն օծանելոյ զանօթս։
Муса́тъ ф. м. սրոց սրսղվատիկ։
Мусикійскій, -кійный мж. երաժշտական, երաժշտութեան։
Мусики́я ф. ի. երաժշտութիւն։
Муси́я ж мозаика.
Мускате́ль ф. м ՄՀաՀոտ գինի։
Муска́тный ж мушкатный.
Муска́тница ф. ի. ՄՀախոտ։
Муска́тъ ж мушкатъ.
Му́скулистый мж. ջղային, ջղաւոր։
Му́скулъ ж мышца.
Му́скусъ ф. м. մուշկ, անուշահոտ նիւթ ՄՀիւսպոյտ այծեմանց։
Мусли́ть է. է. Լիքրանել, աղտոտել Լիքով։
Му́сора ф. ի. զանդուած ՚ի ծնծեալ կաւէ և յածխոյ առ ՚ի սրել ղՀնոցս։
Му́соръ ф. м. քարիքը, կոտորը, քարի և այլն. փշրանք ածխոյ. փոշի ածխոյ խառն ընդ կաւոյ վասն Հնոցաց կամ քուրայից։
Муссонъ ф. м. մուսսոն, սաստկաշունչ Հողմն ՚ի Հնդկիա։
Мустъ ф. м. ռուսի, քաղցու։
Мути́ть է. ն. պղտորել. դղդռել ՚ի վախել, փոխ խառնել, ամբոխել, շփոթել, -ться է. յ. պղտորիլ. ամբոխիլ։
Му́тно տ. պղտոր։
Мутнова́тый мж. սակաւ ինչ պղտոր։
Мутново́дный мж. պղտորաջուր։
Му́тность ф. ի. պղտորութիւն. նսեմութիւն։
Му́тный мж. պղտոր. նսեմ, ալօտ. խառն, շփոթական։
Мутить է. է. պղտորել. ՄԹադնիլ։
Муто́вка ф. ի. գաւազան ՚ի խառնել ղՀեղուկս. փոխ. կին շատախօս։
Муть ф. ի. պղտորութիւն ՚ի դնաս և ՚ի լինս։
Му́фель ф. м. ՚ի կաւոյ շինեալ կամարաձև բաժք ընդ որով դնեն զխորձելի մետալս։
Муфло́нъ ф. м. արխիւ, ոչխար վայրի։
Му́фта, -точка ф. ի. ադդ ինչ պահպանական ձեռաց ՚ի ցրտոյ։ (Լատին։
Му́ха ф. ի. ճանճ. ևս մեղու. - испанская, Мухого́нка ф. ի. ճանճվան։
Мухоло́вка ф. ի. ճանճորսակ, Թռչնիկ ճանճիկը. ճանճիկալ (բոյն). մկրատաձև դնդի ինչ վասն որսալոյ զմիջատս, ցանց Թիթռանոյ։
Мухоло́въ ф. м. ճանճորս։ (բեհ։
Мухомо́рникъ, -рье ф. м. վայրի ծներ
Мухомо́ръ ф. м. ճանճորսան (սունկ)։
Мухо́ртый ж гнѣдый
Мухотра́въ ф. м. ճանճորսան (բոյն)։
Мухоя́ръ ф. м. գործուած ինչ։
Мученикосло́віе ф. է. վկայաբանութիւն։
Мученикосло́въ ф. м. վկայաբան։
Му́ченикъ ф. м. մարտիրոս, նահատակ, վկայ. շահատակ։
Му́ченица ф. ի. վկայուհի։
Му́ченическій мж. մարտիրոսական
Муче́ніе ф. է. չարչարանք. տանջանք. տանջանք, չարչարանք, նահատակութիւն. տառապանք։
Му́ченіе ф. է. չարչարանք. պղտորութիւն։
Му́ченый мж. չարչարեալ, տանջեալ. պղտորեալ։
Мучи́тель ф. м. տանջող, չարչարող. բռնաւոր, բռնակալ. չարող։
Мучи́тельница ф. ի. կին տանջող, չար
Мучи́тельно տ. տանջողաբար, տանջանօք։
Мучи́тельность ф. ի. տանջողութիւն, տանջող, չարչարող գոլն։
Мучи́тельный мж. տանջողական. տանջող. դառն, չեզոտ լեր։ (տանջողի։
Мучи́тельскій мж. յատ" կամ պատ".
Мучи́тельство ф. է տանջողութիւն, նահատակութիւն. բռնաւորութիւն։
Му́чить է. ն. տանջել, չարչարել, նահատակել, նեղել, լլկել, խոշտանգել, -ться է. յ. տանջիլ, չարչարիլ. նեղիլ, տառապիլ։
Мучни́къ ф. м. ալերասխառ։
Мучнистый мж. բազմալերք. որ տայ բազում ալիւր։
Мучни́ть է. ն. ալիւրոտել։
Мучный мж. ալեր, ալերային։
Му́шка ф. ի. ճանճիկ. ապեղանի, յորոյ վերայ ցանեալ է ճանճ խոզանիոյ. - ки, խոյատաճանճիկք գործուածոց։
Мушкате́ль ж мускатель.
Мушка́тный мж. պատ" ՄՀաՀոտ ընկուզի. կազմեալ ՚ի ՄՀաՀոտ ընկուզէ։
Мушка́тный орѣхъ ж мушкатъ.
Мушка́тъ ф. м. ընկոյզ ՄՀաՀոտ կամ

հընդհաց. եւ տեսակ լինէ խաղողոյ:
Мушке́теръ գ. ա. 'ի հնումն հրացանաձկիը ղինուորը լինէր հետեւակ:
Мушкето́нъ գ. ա. հրացան լինէր կարճ:
Мушке́тъ գ. ա. հրացան լինէր նախնեաց:
Муштаѳ́бель գ. ա. ձեռնոցեց, յինարան ձեռաց նկարչաց:
Муштрова́ть բ. ն. խաստուբեր վարիլ ընդ ումեք. 'ի ձեռին ունիլ զոք:
Муштукъ ՚ш мундштукъ.
Мущи́на ՚ш мужчина.
Мча́ніе գ. չ. տանիլն արագութեամբ:
Мча́ть բ. ն. տանել արագութեամբ, - ться բ. յ. արշաւաց դնալ, տանիլ արագութեամբ:
Мша́нка գ. ի. բոյս լինչ:
Мша́на գ. ի. մամռապատ տեղի, կոշտ հողոյ մամռապատ:
Мша́стый ած. մամռալի, լօռաւէտ:
Мши́ть բ. ն. խնուլ կամ լցուցանել զծակտախտամամռաւ. անհարթի, առ ապարատանել:
Мщéніе գ. չ. վրէժխնդրութեան, վրէժ, քէն, քէն վրէժուց:
Мщéный ած. վրէժակիր:
Мы ՚ш. մեք:
Мыза գ. ի. դաստակերտ, տնարանոց, տուն:
Мы́зникъ գ. ա. տէր կամ պահապան տնարանոյ:
Мыка́ница գ. ի. հերհերը, տանտերը:
Мыка́ніе գ. չ. տանտրելով մարդեն կահ նեւելոյ:
Мыка́ть բ. ն. տանտրել տանտրելով մարդը զվարշ վնասելի:
Мыкъ գ. ա. բառանջիւն:
Мыле́ніе գ. չ. օծանելն օձառաւ:
Мы́лить բ. ն. օծանել օձառաւ, օձառել. - ться բ. յ. վրվրիլ. օծանիլ օձառաւ:
Мы́лкій ած. դիւրալոյծ, որ դիւրաւ արձակէ զվրխտը (առ ոչխաւք):
Мы́ло գ. չ. օձառ, աձառ. փոխ. վրվրտը բրտանոյ (երիվարաց, եզանց):
Мыловаре́ніе գ. չ. եփումն օձառի, օձառագործութիւն,
Мылова́ренный, - рный ած. վերջ եփման օձառի, կամ դործարանի եփելոյ օձառ:
Мылова́рничать բ. ն. եփել օձառ:
Мылова́рня ֊ի. դործարան օձառի, ան ղի եփելոյ օձառ:
Мылова́рство գ. չ. օձառագործութիւն:
Мылова́ръ գ. ա. եփող օձառի:
Мылова́тый ած. օձառուտ, օձառանիւթ:
Мыло́вка գ. բ. տաղի (ձուկ ինչ):
Мыло́вникъ գ. ա. աձառի (ծառ):
Мы́льникъ գ. ա. եփող կամ վաճառող օձառի:
Мы́льница գ. ի. օձառատուն:
Мы́льный ած. օձառի որ լինչ վերաբերի առ կազմութիւն օձառի. օծեալ օձառաւ, օձառանիւթ. յատկացեալ վասն լուացման. - ная трава, աւշան:
Мы́льщикъ գ. ա. լուացող:
Мы́сленно տ. մտաւորապէս, մտօք:
Мы́сленный ած. մտաւոր, մտաւորական:
Мысли́тель գ. ա. մտածող:
Мысли́тельность գ. ի. մտածողութիւն:
Мысли́тельный ած. մտածողական:
Мы́слить բ. չ. մտածել, խորհիլ, խոհալ, ղմտաւ ածել. դատել. հոդալ:
Мы́слиться բ. հ. անց. կարծիլ, երեւիլ, թուիլ:
Мысль գ. ի. միտք, խղճ, կարծիք. երեւակայութիւն. դիտաւորութիւնք, խորհուրդք:
Мысъ գ. ա. սարաւանդ, հրաւանդան. իբր սեպաձեւ ցցուեալ արտաքս:
Мыта́рить, - рничать բ. չ. խարել, պատրել. բ. ն. շահագրգռել, վատնել:
Мыта́рный ած. խաբէբայական:
Мыта́рскій ած. մաքսատուրական:
Мыта́рство գ. չ. (է) առնել մաքսատուր. մաքսատուրել. խաբէութիւն:
Мыта́рь գ. ա. (է) մաքսատուր, մաքսապետ. հարկահաւաքող. փոխ. խաբէբայ:
Мы́тіе, - тье գ. չ. լուացումն:
Мытъ գ. ա մաքս, բաժ. թանձ, որ վայելուչութիւն անասնոյ:
Мытый ած. լուացեալ: (ծոչնոյ:
Мыть գ. ի. ժամանակ վերաբերութեան
Мыть բ. ն. լուանալ:
Мы́ться բ. յ. լուանալ ղերեսս. բ. ի. լացեալ լինիլ: (չինն:
Мыча́ніе գ. չ. բառանջիւն, մռնչիւն, պ-
Мыча́ть բ. չ. բառանջել, մռնչել:
Мы́чка գ. ի. խուրձ կամ խծուծ կանեփոյ պատրաստեալ 'ի մանել:

Мыша́чій մձ. մկան, մկնային։
Мышело́вка գ. բ. ակռանատ մկանց։
Мышело́въ գ. ա. մկնորս, մկնորսակ։
Мыше́нокъ գ. ա. մուկն փոքրիկ։
Мы́шечный մձ. մկանանց։
Мышея́дина ա. բ. մկնակեր։ (’ի մկանց։
Мышея́діе, - ядъ գ. հ. բ. վէրաս արմատաց
Мышій մձ. մկան, մկնային։
Мы́шка գ. բ. փոքրիկ մուկն։
Мы́шка գ. բ. փոքրիկ մկանուն, մկան. անթաւսակ։
Мышле́ніе գ. հ. դատումն, դատողութիւն, խորհրդածութիւն, մտածումն
Мы́шленый մձ. խորհրդածելի, մտածեալ։
Мы́шца գ. բ մկան, մկանուն. բազուկ, ղօրութիւն։
Мышцесло́віе ա miologia.
Мышь գ. բ. մուկն. - летучая, չղջիկն։
Мѣдникла́вле́ніе գ. հ. Հալումն պղնձոյ։
Мѣди́стый մձ. պղնձախառն։
Мѣдни́къ գ. ա. պղնձագործ։
Мѣдни́чество գ. հ. պղնձագործութիւն։
Мѣдный մձ. պղնձեայ. պղնձիկերտ. պղնձի։
Мѣдь գ. բ. պղինձ։
Мѣдя́нка գ. բ. Ժանդ պղնձոյ։
Мѣлъ ած - локъ գ. ա. կաւիճ։
Мѣна գ. բ. փոխանակումն. փոխոխութիւն, փոխանակուիլ։
Мѣновщи́къ գ. ա. փոխոխիչ, փոխանակող։
Мѣновы́й մձ. նշանակեալ վասն փոխոխելոյ. փոխանական։
Мѣня́ло գ. ա. լմայափոխ, սեղանաւոր։
Мѣня́льный մձ. վերջ լմայափոխութեան կամ դրամափոխութեան։
Мѣня́льщикъ ա мѣновщикъ.
Мѣня́ніе գ. հ. փոխոխումն։
Мѣня́ть բ. ն. փոխել, փոխանակել. - ться բ. յ. փոխանակիլ։
Мѣра գ. բ. չափ, կշռոյ. դոնդ չափելոյ. չափ (ոտն՚). հնարք, միջոց. սահման. по мѣрѣ ըստ չափու, համեմատ. сверхъ мѣры - чрезъ мѣру - դեր քան զչափն։
Мѣри́ло գ. հ. չափ. կշռոյ.
Мѣря́тель գ. ա. չափող։
Мѣри́тельный, - рильный մձ. չափողական։
Мѣ́рить բ. ն. չափել. - ться բ. փ. չափիլ։
Мѣ́рка, - рочка գ. բ. չափ. չափ մի։
Мѣ́рный մձ. չափաւոր. չափաբերական։
Мѣ́рялщикъ ա мѣритель.
Мѣ́ряніе գ. հ. չափումն. -ный մձ. չափելի։
Мѣ́рятель ա мѣритель.
Мѣ́рять բ. ն. չափել, առնուլ զչափ. - ться բ. փ. չափիլ. յ. համեմատել ընդ ումեք զկար իւրոյ զօրութեան կամ զհասակ։
Мѣсиво գ. հ. խառնուրդ կեր անասնոյ։
Мѣси́лка գ. բ. գաւաղան որով զանգիւն զինչ։ (գեղն։
Мѣси́льный մձ. որ սլիտանաւորի ’ի զան-
Мѣси́льщикъ գ. ա. զանգող, ըմբող։
Мѣси́ть բ. ն. զանգել, ըմբել, շաղել, - тѣсто հայս հարկանել. - ться բ. ի. զանգիլ։
Мѣска գ. բ. զանգումն։
Мѣсте́чко գ. հ. տեղակ, տեղի փոքրիկ. դիւղաքաղաք, քաղաք փոքրիկ։
Мѣсти́ть բ. ն. տեղակել, պարունակել, բովանդակել. - ться բ. յ. տեղակիլ, տեղիլ, պարունակիլ։
Мѣстничество գ. հ. տեղակալութիւն, առաջնորդել նախնեաց ունել զպաշտօն կամ զտեղի ումէ ընդ արժանաւորութեան անձանց այլ ընդ ազգատոհմին։
Мѣстность գ. բ. դրութիւն, դիրք տեղւոյ։
Мѣстный մձ. տեղական, տեղւոյ։
Мѣсто գ. հ. տեղի. տարածութիւն. կոյմն, երկիր. վիճակ կամ հաստատ (հեղինակաւորեան). պաշտօն, պաշտօնատեղի. հակ, բեւեռ տպրանաց. պլակինդի։
Мѣстоблюсти́тель գ. ա. տեղապահ, փոխանորդ. -ство գ. հ. տեղապահութիւն։
Мѣстоиме́ніе գ. հ. դերանուն. - нный մձ. դերանունական։
Мѣстоописа́ніе գ. հ. տեղագրութիւն։
Мѣстоописа́тель գ. ա. տեղագիր. -льный մձ. տեղագրական։ (տեղւոյ։
Мѣстоположе́ніе գ. հ. դիրք, դրութիւն
Мѣстопребыва́ніе գ. հ. բնակութիւն, տեղի բնակութեան։
Мѣсторожде́ніе գ. հ. ծննդատեղի, տեղի ծննդեան, հայրենիք։
Мѣсяцесло́въ գ. ա. ամսագոյց, օրացոյց, լուսնագոյց, ամսամատոյց։
Мѣсяцъ գ. ա. ամիս. լուսին. ձև լուսնոյ։
Мѣсячникъ գ. ա. ամսական (ընդհանուր). լուսնոտ. բոյս հինգ։

Мѣ́сячно ѕ. լուսինն լուսաւորէ. по-յամէ՛ս յամիս։

Мѣ́сячное գ. չ. դաշտան, դաշտանիկ։

Мѣ́сячный ած. ամսական, ամսեայ. լուսաւորեալ լուսնով, լուսնական, լուսնի։

Мѣта́ գ. է. Թիրախ, նշան, նպատակ. վախճան. դիտաւորութիւն։

Мѣ́тить բ. ն. նշանադրել, դնել ընշան, նշանակել, ուղղել ՚ի նպատակն. բանիւ կամ նշանաւ ՚ի յուշ առնել ումեք, նշանաւորել, դիտել. ձգիլ առ։

Мѣ́тка, - точка գ. է. նշան, նիշ, նշանակ։

Мѣ́ткій ած. ուղղամիտ, հմուտ ՚ի ձգելն ՚ի նպատակն, դիտակեղն. յաջողակ. ուղիղ, անսխալ։ (դակի։

Мѣ́тко ѕ. յաջողակի, ուղիղ, անվրէպ, ուղ-

Мѣ́ткость գ. է. հմտութիւն հարկանելոյ ՚ի նպատակն։

Мѣховщикъ գ. ա. մորթեղործ, մուշտակագործ. տախտղործ, վիրադործ։

Мѣхову́й գ. ա. տախտ։

Мѣхъ գ. ա. տիկ, տիկոր. մորթ, մորթիկ. վերք. վէրք (նոր ոճ պարսից)։

Мѣче́ніе գ. չ. նշանադրութիւն։

Мѣша́лка գ. չ. խառնիչ։

Мѣша́ніе գ. չ. խառնուն. խառիճաղում։

Мѣшанный, - ный ած. խառնեալ։

Мѣша́ть բ. ն. խառնել, ընդ խառնել. փոխ. խառնակել, արդելուլ, խոչ ընդոտան լինել. - ться բ. յ. խառնիլ. ընդ խառնիլ, միջամուխ լինել։

Мѣше́къ, - чекъ գ. ա. պարկ։

Мѣше́ніе գ. չ. զանգուն, Թրուն։

Мѣше́чный ած. պարկի. որ պիտանայ պարկի համար պատրաստեալ ՚ի պարկի. որ վաճառի պարկիւ։

Мѣ́шканіе գ. չ. յապաղումն, յամեցումն, յապաղանք. (նոգանել։

Мѣ́шкать բ. չ. յապաղել, յամել, ա-

Мѣшкова́тый ած. լոյն, լայնաբեմակ, պարկաձև (հնդկերէն). յամր, դանդաղ։

Мѣ́шкотно ѕ. յապաղ, անապան, ծանրաբարոյ։

Мѣ́шкотный ած. դանդաղաշարժ։

Мѣшо́къ ѡ мѣшекъ. փոխ. պէս դանդաղ։

Мѣщанинъ գ. ա. մեշչանին, քաղաքացի պատկ սահմանի կարգի։

Мѣща́нка գ. է. կին մեշչանինի։

Мѣща́нскій ած. մեշչանինի։

Мѣща́нство գ. չ. մեշչանինութիւն. հասարակութիւն մեշչանինաց։

Мя́гкій ած. կակուղ, փափուկ. փոխ. դիւրահաճոյր, դիւրաշարժ ՚ի զգացմունս, բարեսիրտ։

Мя́гко ѕ. կակղապէս, կակուղ. մեղմով։

Мягкова́тый ած. սակաւ ինչ կակուղ։

Мягкоко́жій ած. կակղամորթ, փափկամորթ, կակղահեղ։ (դարտ։

Мягконра́вный ած. հեզաբարոյ, հանդարտ։

Мягкосерде́чіе գ. չ. դորով, դութ, դիւրաթուիլն։

Мягкосерде́чный ած. փափկասիրտ, դորովադութ, դիւրաթո։

Мя́гкость գ. է. կակղութիւն, մեղմութիւն.

Мягкотѣ́лый ած. կակղամարմին (պտուղ). կակղամարմին։ (դամաղ։

Мягкоше́рстый ած. կակղագեղմն. կակ-

Мягче ած. բաղ. կակղագոյն։

Мягче́ніе գ. չ. կակղումն, կակղեցուցումն։

Мягче́нный ած. կակղեցուցեալ։ (ղիչ։

Мягчи́тельный ած. կակղեցուցիչ, կակ-

Мягчи́ть բ. ն. կակղել, մեղմել, մեղկել. կակղեցուցանել. ցածուցանել, ամրել. - ться բ. յ. կակղիլ, փափկանալ. ամրիլ։

Мяки́на գ. է. յարդ։

Мя́кишь գ. ա. հայելիջուկ. միս պտղոց։

Мя́кнуть բ. չ. կակղիլ, մեղմանալ։

Мя́коть գ. է. կակուղ մասն մսոյ, պտղոյ, ևայլն։

Мя́ло գ. չ. ուռն կակղիչ կաուոյ։

Мясни́стый ած. մսուտ, մսուր։

Мясни́къ գ. ա. մսավաճառ։

Мясни́чество գ. չ. մսավաճառութիւն։

Мясни́чій ած. մսավաճառի։

Мясно́е գ. չ. կերակուր ՚ի մսոյ։

Мясно́й ած. մսոյ, մսային, մսեղէն. պատրաստեալ մսով. բաղկացեալ ՚ի մսոյ. նշանակեալ վասն մսոյ։

Мя́со գ. չ. միս. կերակուր ՚ի մսոյ, միս պտղոց։

Мясопу́стіе, - пустъ գ. չ. ա. պահք ՚ի մսոյ. նաւակատիք։ (ղոց։

Мясоѣ́дъ գ. ա. ուտիք, աւուրք մսակեր-

Мясоѣ́стіе, - ядѣ́ніе ф. с. мясоѣдѣ́ть. мясо.
Мя́та ф. ж. мята. - дикая, дикая мята.
Мятѐжливый ж. мятежный, бунтующий, мятущийся.
Мятѐжникъ ф. м. мятежник, бунтовщик.
Мятѐжничать ф. с. бунтовать, мятежничать.
Мятѐжническій, - ническій ж. мятежный, бунтовщический.
Мятѐжничество ф. с. мятежничество, бунтовщичество.
Мятѐжный ж. мятежный, бунтовщический.
Мятѐжъ ф. м. мятеж.
Мятель ф. метель.
Мя́тіе ф. с. мятие, мятье.
Мятли́ка ф. ж. мятлика.
Мя́тный ж. мятный.
Мя́тый ж. мятый.
Мять гл. п. мять. - ться гл. з. мяться.
Мяу́канье ф. с. мяуканье.
Мяу́кать гл. с. мяукать.
Мячъ, - чикъ ф. м. мячик.
Мурі́ка ф. ж. мошка.
Мурица ф. ж. мерзавец, подлец.
Му́рный ж. мерзкий, мерзавский.
Му́ро ф. с. мерзость.
Муроваре́ніе ф. с. вымышление мерзости.
Мурова́рецъ, - ръ ф. м. злодей, злодейка, мерзавец, мерзавка.
Муропо́сица ф. ж. злодейство.
Муропома́заніе ф. с. обман, надувательство.
Муропома́занникъ ф. м. обманщик, плут.
Муропома́зывать, - зать гл. п. мерзить, обманывать, надувать.
Муропрода́вецъ ф. м. злодей-христопродавец, христопродавец.
Муроточе́цъ ф. м. мироточивый (о мощах).
Муроточи́вый ж. мироточивый (о мощах).
Муроуха́ніе (ѣ) благовоние.
Муроуха́нный благовонный.
Мурси́на ф. ж. мурза.

Н.

На предл. в, у, в случае, на, на-в.
На межд. ах, ай.
Наба́вить сов. п. набавлять.
Набавле́ніе, - вка прибавление, - вка.
Набавля́ть прибавля́ть.
Наба́лтывать, - тать гл. п. наговорить вздору в опьянении. болтать, говорить, разговаривать.
Наба́тить гл. п. наточить, отточить.
Наба́тъ ф. м. наточек, заточек в дерево для вставления ножа, отточка, заточка.
Набедре́никъ набедренник.
Набе́дренникъ ф. м. набедренник, кинжал.
На́бережная ф. ж. набережная.
Набива́ніе ф. с. набивание, набивка, набитие.
Набива́ть гл. п. набивать. - ться набиваться.
Набивно́й ж. набивной.
Набира́ніе ф. с. набирание.
Набира́ть, - брать гл. п. набирать (воду), наливать, черпать.
Набі́тый ж. набитый, полный, набитый.
Наблюда́лище ф. с. наблюдалище.
Наблюда́тель, - льница ф. м. г. наблюдатель, наблюдательница.

Наблюда́тельный ած. դիտողական, դիտող, նկատող:

Наблюда́ть, - люсти բ. ն. դիտել, դիտել, նկատել: վերահսկու լինել. պահել, պահպանել:

Наблюде́ніе գ. չ. դիտողութիւն, նկատումն, դիտումն, հայեցողութիւն. պահպանումն, պահպանութիւն. կատարումն:

На́божество, - ничество տ набожность.

На́божничать բ. չ. ձևմեռանդն, աղօթասէրը լինել:

На́божно տ. ձևմեռանդութեամբ.

На́божность գ. ի. պաշտօնասիրութիւն, աղօթասիրութիւն, աստուածպաշտութիւն, ձևմեռանդութիւն:

На́божный ած. պաշտօնասէր, աստուածպաշտ, աղօթասէր, ձևմեռանդն, բարեպաշտ, հոգևոանդն:

Набо́йка գ. ի. կտոր կտաւակամակ (էնի):

Набо́йникъ գ. ա. միայն որով լնուն դնդանօթին:

Набо́йщикъ գ. ա. գործ կատարող. լնող, լցուցանող:

Набо́кій ած. յարկեալ ի մի կողմն:

Набо́ристый ած. բազմածալ, բազմածալուած. (վուն:

Набо́рка գ. ի. շարուած (տպ.). ժողո-

Набо́рный ած. վեր. դրաշարութեան. կազմեալ ի զանազան մասանց:

Набо́рщикъ գ. ա. դրաշար, ժողովող:

Набо́ръ գ. ա. ժողովումն, հաւաքումն. դրաշարութիւն, շարուած (տպ.). ժողոված:

Набра́ніе գ. չ. ժողովումն. հաւաքումն:

На́бранный ած. ժողովեալ. շարեալ. յարմարեալ:

Набра́сывать, - сать բ. ն. ձգել, ընկենուլ (քաղաքականաբ). թերի գծագրել առանց բանիմացութեան մտաց. զգեստ շուտ շտապու, արկանել վերբեր:

Набра́ть հմ. բ. набирать.

Набри́твенникъ գ. ա. ադոց ածելեաց:

Набро́дъ գ. ա. խառամանաց ամբոխ:

Набро́санный ած. արկեալ, ձգեալ, ընկեալ (քաղաքականաբ):

Набрызгивать, - гать բ. ն. սրսկել, ցայտել ի վերայ իրիք:

Набѣга́ть, - жать բ. չ. հաւաքել. ի վերայ վազել. ընդհարկանել ի վազելն. հանդիպիլ, պատահիլ. ժողովել բազմութեամբ. (կանխեն:

Набѣ́гаться բ. հ. հ. ի վազվզել ըստ բաւա-

Набѣ́гъ գ. ա. արշաւանք, յարձակումն, հրոսակ, ասպատակութիւն.

Набѣ́ливать, - лить տ бѣлить.

Набѣло́ տ. յատակ, մաքրութ, ի մաքրութ:

Нава́га գ. ի. ձուկն լինչ մեծագլուխ:

Навожде́ніе գ. չ. զգայարտանք. դրդիչ. յորդոր. ոգևորութիւն: (կանխերկիւ:

Нава́кшивать, - сить բ. ն. օծանել կոշ-

Нава́ленный ած. դիզեալ, կուտակեալ. բեռնաւորեալ. թեքեալ:

Нава́ливаніе, - леніе գ. չ. դիզելն (բազմութ). բեռնաւորումն, ծանրաբեռնելն. թեքումն:

Нава́ливать, - лить բ. ն. արկանել ի զոյ, դիզել, շեղջել, կուտակել. գնել գծանրութեանս, բեռնաւորել, ծանրաբեռնել. թեքել. բ. փ. կիսել, ժողովել, խառնել.

Нава́лъ գ. ա. դէզ, շեղջակոյտ, պատահական յաջողած:

Навали́ть բ. ն. հ. պատրաստել գինչ դլորելով. դլորելով դիզել. գլել կամ յօրինել արագ:

Нава́ра, - ръ գ. ի. ա. Ճենճեր կամ գիւղ եղեւակաղ յերկաս կերակրոց. հիւթակուր լինչ շանց:

Нава́ривать, - рить բ. ն. եփել գրագում կերակուրս. կուտելով ղերկուքի մածուցանել յայն գայլ լինչ:

Нава́стривать, - рить բ. ն. յեռանել, արել. փոխ. վարժել. - ться բ. յ. վարժիլ, հմտանալ. բ. չ. սրել:

Нава́щиваніе գ. չ. մսեղն, օծանելն մսոյ:

Нава́щивать բ. ն. մսեղ, մսակապատել, օծանել մսով.

Наведе́ніе գ. չ. մակածուած. ուղղելն ի նպատակն. ածելն ի վերայ, օծանելն. օծմամբ յարդարելն:

Наведе́ный ած. մակածեալ. ուղղեալ ի նպատակն. ածեալ ի վերայ. օծեալ. յարդարեալ, ոգևորեալ օծմամբ:

Навезе́ніе գ. չ. բերումն իրիք բազմութ (առչին համ էրնեկտա):

Навсзе́нный ж. ածեալ, բերեալ (այլ-
եմ հոմ ֆեռՀ).
Навезти́, - везу́ гл. п. навозить.
Наве́рстывать п. н. յետս դարձուցանել
զ ինչս կամ զկորուստ.
Наве́ртываніе с. ն. պատառում.
Наве́ртывать, - рнуть п. н. պատառել.
պատառակել.
Навертыва́ться, - нуться п. з. պատառիլ,
երկիլ, ի յոյս դալ (առ պարապողս).
յանկարծ կամ յանախկնակալս դալ, երև-
ել. п. գ. պատառեալ լինիլ.
Наве́рчивать, - тѣть п. н. ծակել զչքաս.
Навеселя́ться п. з. գ. լաւ բաւականին
ուրախանալ. (պերճաց.
На́веселѣ տ. ուրախ, ուրախացեալ (չմ-
Навести́ гл. п. наводить.
Навече́ріе с. ն. նախատօնակ, երեկոյ՝ որոյ
հետևեալ օրն ի հանդիսաւոր տօն ինչ.
Навзгля́дъ с. м. տեսուվճռական, երևու-
ելիս, ի տես. բեռոբ)
На́взничь գ. ա. ի վերայ երեսաց, զե-
Навзры́дъ տ. հեկեկալով.
Навзрѣ́зъ տ. առլե, ըստ ընդդէմ. պայ-
մանաւ կտրելոյ. (նաստ.
Навива́ніе с. ն. պատառում (տնտես.
Навива́ть, - вить п. н. պատառել, պա-
տել ի կծիկն. ծրարել. ոլորելով յա-
ւելուլ. - ться п. գ. պատառիլ, պատիլ.
Нави́вка с. գ. պատառելն. իր պատառեալ.
Навигаціо́нный ж. նաւագնացութ.
Навига́ція с. գ. արհեստ նաւարկութ.
նաւագնացութ. (տակտ.
Нави́нчивать, - тить п. н. պնդել պտու-
Навира́ть, - врать п. з. բաղմապատել.
На́вислый ж. առկախեալ, կախեալ.
Нави́снуть гл. п. виснуть.
Навла́живать п. н. Թրջել, տգդրել
առատացուցանել.
Навлека́ть, - лечь п. н. պատճառել, ա-
ծել ի վերայ. ածել լինել ուրիշ բաղ-
մութեամբ.
Навлече́ніе с. ն. պատճառութիւն, ածելն
ի վերայ իւր. առնելն կամ բերելն ինչ
բաղմութեամբ. (ծեալ ի վերայ.
Навлече́нный ж. պատճառեալ, ա-
Наводи́ть п. н. դնել, կարգել, առնել,
ածել. պատճառել. ծածկել (նեղիչ,
խայտն). ուղղել ի նպատակն. բերել,
ածել զբաղումն. վերադարձուցանել
զ ինչս կամ զկորուստ. (դուն.
Наводне́ніе գ. ն. հեղեղ, ողող, հեղե-
Наводне́нный ж. հեղեղեալ.
Наводни́ть, - нить п. н. հեղեղել. ող-
ղուլ, - ться п. գ. հեղեղիլ.
Навожде́ніе գ. ն. պատրանք, խաբէութ.
վարդապետութիւն.
Навози́ть п. н. աղբարկանել, աղբով
պարարտացուցանել զանդս.
Навози́ть п. н. գո. տանել ուրեք գոր-
ղումն լինիլ (այլոց կամ երկնչելոց).
Навозный ж. աղբոյ, աղբային. բե-
րեալ յայլուր.
Навозъ գ. ա. աղբ. աղտ.
Навой գ. ա. ստրի ատամնանկաց.
На́волока, - чка գ. ն. պահպանի բար-
ձի. քաւանկիւնի պարկ յոր արիւնն
զլխատուրս.
Навоня́ть п. ն. գո. ընել գարշահո-
տութեամբ, ժողովել.
Наворова́ть п. н. գո. գողանալ զբաղում
ինչս (հնդ պրինց).
Навоо́рить п. н. ծաւսմամբ առնել.
Навоо́стренный ж. սրեալ, յուռեալ.
Навостри́ть գո. п. навастривать.
Навоще́ніе գ. ն. օծելն մոմով, մոմելն.
Навоще́нный ж. օծեալ մոմով, մո-
մեալ, մոմապատ.
Навра́ть գո. п. врать и навирать.
Навреди́ть п. н. գո. վնասել, պատճա-
ռել զվնաս.
Навря́дъ տ. (ասմ) դժուար թէ.
Навсегда́ տ. յաւիտեանս, հանապազ,
յար, յամենայն ժամանակի. (նալ.
Навыка́ть, - нуть п. ն. սովորիլ, ունայա-
На́выкъ գ. ա. սովորութ, հմտութ,
Навью́ченный ж. բեռնաւորեալ.
Навью́чиваніе, - ченіе գ. ն. բեռնաւո-
րութիւն.
Навью́чивать, - чи́ть п. н. բեռնաւորել,
բառնալ ի վերայ, դնել ի վր զբեռն.
Навѣва́ніе գ. ն. ածութիւն ի հողմոյ.
Навѣва́ть, - вѣять п. н. հողմահարբերլենիլ.
Навѣ́дываться, - даться п. հ. տեղեկա-

նալ, իմանալ, հետազօտել, ժողովել զծանօթութիւնս։

Навѣ́рно ѕ. յանկաւակածս, յաներկբայս, հաստատ գիտելով, ստուգիւ. անշուշտ

Навѣ́рную, - вѣрняка ѕ. աներկբայելի միջոցիւ, հնարիւք. հաւաստի գիտելով։

Навѣ́сить կա. է. навѣшивать.

Навѣ́ска գ. է. կախումն. ծածկումն, պրոպումն, ծածկոյթ։

Навѣ́сный ած. պատ" ծածկութիւ, տանեայ. ծածկելի։

Навѣ́стить կա. է. навѣщать.

Навѣ́съ գ. ա. ծածկոյթ վերը. յարկ ի բացատեղի. յարկ կառուց, եւայլն։

Навѣ́тки ա намеки.

Навѣ́тливый ած. (եի) հարախորհուրդ։

Навѣ́тникъ, - чикъ, - ница գ. ա. է. դաւանան, դաւադրած.

Навѣ́тный ած. նենգալիր, զրպարտող։

Навѣ́тъ գ. ա. զրպարտութիւն, հարախօսութիւն, նենգութիւն, դաւադրծութիւն։

Навѣ́чно ա навсегда.

Навѣ́шивать, - шать, - вѣсить բ. ն. կախել. կախել ի բազմութեան. կշռել.

Навѣ́шенный ած. կախեալ։

Навѣща́ніе գ. է. այցելութիւն, այց, այցելանելն։

Навѣща́тель գ. ա. այցելանող, այցելու։

Навѣща́ть, - вѣстить բ. ն. յայցելանել, այց առնել, յայդրել։

Навя́занный ած. կապեալ ի վերայ իրիք. դրծեալ (գոլպոյ, հայնի)։

Навя́зка գ. է. կապուած. մանն յաւելեալ ի դրծուածն։ (խանձերցուցիչ։

Навя́зчивый ած. ձանձրացուցիչ, թաղ

Навя́зываніе, - заніе գ. է. կապումն, կցումն. դրծելն (գոլպոյից, հայնի)։

Навя́зывать, - зать բ. ն. կապել, յաղել, կցել. յաւելու դրծելով (ընդ գոլպոյս). բազումս դրծել

Нага́дить բ. ն. աղարտել, աղտեղել. աւերել, ապականել, պղծել։

Нага́йка գ. է. մտրակ. (հրացանի։

Нага́лище գ. է. պահպանակ, պատեան

Нага́ръ գ. ա. ծայր այրեալ պատրուղի։

Нагбе́нный ա согбенный. (բևեռ։

На́гель գ. ա. փայտեայ կամ երկաթի

Магиба́ніе գ. է. թեքուն, կորացուցումն։

Нагиба́ть, - гнуть բ. ն. թեքել, կորացուցանել. յակել, յակեցուցանել. - ться բ. ն. թեքիլ։

Нагишо́мъ ѕ. մերկ, ի մերկուց։ (բև։

На́гій ած. մերկ, հոլանի. յայտնի, ակնե

Нагла́віе գ. է. խոյր, մլեր։

Нагла́зникъ գ. ա. ակնոց վասն պահպանելոյ զաչս ի ցրտոյ կամ ի հողմոյ։

На́гло ѕ. լրբաբար, անամօթաբար։

Нагле́цъ գ. ա. լրբի, անամօթ, անընդամ, յանդուգն, ժպիրհ։

На́глость գ. է. լրբուն, անամօթուն, անդգամուն, յանդգնուն, ժպրհուն։

На́глый ած. լրբի, լիտ, անամօթ, ժպրհ, յանդուգն. սաստիկ.

Нагля́дка գ. է. ընդունակութիւն, քաջառութիւն։

Нагля́дный ած. ստացեալ, ուսեալ երկար տեսութեամբ։

Нагляде́ться բ. յ. յագիլ տեսուլ, ստէպ կամ ընդ երկար նայելով ընտելանալ։

Нагна́ивать, - ноить բ. ն. շարաւոտել, թարախաւորել։

Нагна́ніе գ. է. հաւանելն զինչ վախչալն։

Нагнета́ть բ. ն. ճնշել, սեղմել. յաւելուցանել ճնշելով։

Нагнете́ніе գ. է. ճնշուն, սեղմուն,

Нагнива́ть, - гнить բ. է. շարաւոտիլ, թարախաւորիլ, նեխիլ, փտիլ։

Нагное́ніе գ. է. շարաւոտիլն։

Нагну́тый ած. թեքեալ, կորացուցեալ։

Нагну́ть, - ться կա. բ. нагибать, -ться

Нагова́ривать, - рить բ. ն. ասել, պատմել զբաղում ինչ. զրպարտել, չարախօսել. դիւթիլ, հմայել։

Наговорщикъ գ. ա. զրպարտիչ, չարախօս։

Наговóрка, - воръ գ. է. ա. զրպարտուն։

Наголода́ться բ. յ. կ. անօթի, անասուացեալ երկար ժամանակ։ (մերթ ոց։

Нагóльный ած. կապկեալ յանձամբոյթ

Нагоня́ть, - гнать բ. ն. հասանել. առնուցանել (ղշրջանակ պտիտոց). թոյլ տալ պատրաստել զգեղ. հաւաստիլ. վարել կամ ածել բազմութեամբ ի մի տեղի. հաւաստիլ (ի գէպ առնել) ածել, պատճառել։

Нагорожденный ած. պարսպեալ, ամրացեալ։

Нагорожденіе գ. է. պարսպումն, ամրացումն

Нагора́живать, - родить Г. н. միջնորդել, 'ի բաղում տեղիս. ի ղլխով դնել, կամ արկանել զբաղում ինչ 'ի վերայ միմեանց. առնել կամ դնել բաղում անտեղի բանս: (այրել:

Нагора́ть, - рѣть Г. с. արտաշնկանալ:

Нагóріе ф. с. (ѣ) լեռնակողմն. բարձրադիր տեղի: (լեռնային:

Нагóрный մծ. եղեալն 'ի վերայ լերինն.

Нагости́ться Г. з. կտ. բաւականաչափ հիւրանալ:

Нагота, нагость ф. Г. մերկութիւն:

Нагова́риваніе, - вле́ніе պատրաստութիւն բազմութեամբ:

Наготовля́ть, - вливать, - вить Г. н. պատրաստել ինչ բազմութեամբ:

Наготѣ́гь Г. с. մերկանալ: (ցուրտ:

Награ́да ф. Г. վարձ, արիւտիր, հատու-

Награди́тель, - льница ф. м. Г. վարձատրիչ, վարձահատոյց:

Награ́дный մծ. առեալ 'ի վարձատրութիւն, նշանակեալ 'ի վարձ:

Награжда́ть, - радить Г. н. վարձատրել. պարգևել, տալ. -ться Г. з. վարձատրիլ:

Награжде́ніе ф. с. վարձատրութիւն, վարձատրուի, վարձ. -депный մծ. վարձատրեալ:

Награфи́ть Г. н. դծել, առնել զդիծս:

Награ́фленный մծ. դծեալ:

Нагрози́ть Г. н. կտ. բազում սպառնալ:

Нагромозди́ть Г. н. խառն 'ի խուռն դնել. կուտականել զբազում շինուածս:

Нагруби́ть, - біянить Г. с. կտ. առնել առ մեր զբազում յանդգնութիւնս:

Нагру́дникъ ф. м. լանջապանակ, կրծանոց, լանջանոց. զրահ: (դնել զբեռն:

Нагру́жать, - рузить Г. н. բեռնաւորել:

Нагруже́ніе, -зка ф. с. Г. բեռնաւորուիս:

Нагруже́нный մծ. բեռնաւորեալ:

Нагру́зка ф. Г. բեռնաւորուիս:

Нагру́зщикъ ф. м. բեռնաւորող:

Нагрѣва́льникъ ф. м. ջեռուցիչ (գործի)

Нагрѣва́ніе ф. с. ջեռուցուիս:

Нагрѣва́ть, - рѣть Г. н. ջեռուցանել. -ться Г. с. ջեռանիլ, ջեռնուլ:

Нагрѣ́тый մծ. ջեռուցեալ:

Нагрѣши́ть Г. с. կտ. բազում մեղանչել:

Нагрязни́ть Г. н. ցեխոտել, տղմոտել:

Нагря́путь Г. с. կտ. գալ, պատահել, 'ի վերայ հասանել յանկարծակի:

Нагу́бникъ ф. м. կարճ, (ձիոյ ինչ ասն ջ). բերանակալ, բերանակալակ (նոճաստող ինչ պոնչոց): զբօսնուլ:

Нагуля́ться Г. հ. կտ. ըստ բաւականին

Надава́ть Г. н. կտ. տալ, յանձնել զբազում ինչ. ճանրաբեռնել զործովք:

Нада́вливать, - давить Г. н. ձնիլ, բանալ զբազում ինչ. սեղմել. ձնշել, ճանրութիւք կորացուցանել:

Надари́ть Г. н. տալ զբազում պարգեւս:

Надба́вка, - вокъ ф. Г. м. յաւելուած, յաւելուած:

Надба́вленный մծ. յաւելեալ:

Надбавля́ть, - вить Г. н. յաւելուլ. յաւելուլ զդին իրիք:

Надбра́сывать, - бро́сить Г. н. արկանել, ձգել 'ի վերայ: (բոդրել:

Надвѣ́гивать, -гать Г. н. շարժելով վե-

Надво́дный մծ. եղեալն յերես ջրոյ:

Надво́рный մծ. եղեալն 'ի սրահն:

Надвя́зывать, -зать Г. н. զործելով կցել յաւելուլ (զգեստ, կապն):

Надгиба́ть Г. н. ոտիւք ինչ ծռել, ծռել:

Надгла́вный մծ. եղեալն 'ի վեր գլխոյ. գաղաքնատհայեցուց:

Надгля́дывать = надсматривать.

Надгортáнникъ ф. м. կողկողիկ:

Надгро́біе = эпитафія.

Надгро́бный մծ. դամբարանական:

Надгру́дный մծ. եղեալն 'ի վերայ կրծոց.

Надгрыза́ть, - грызть Г. н. կրծել զբեռս իրիք:

Наддава́ніе, - дача ф. с. Г. յաւելուած, յաւելուած առ առեալն: (լուծ:

Наде́жда ф. Г. յոյս, ապաւէն, ակնկալութիւն:

Наде́жно տ. յուսալի, ակնկալութեամբ, յուսով:

Наде́жность ф. Г. յուսալի գոլն, հաւատարմութիւն. անկասկածաւորութիւն, ապահովութիւն, աներկմտութիւն:

Наде́жный մծ. յուսալի, ապահովեալ, հաւատարիմ, անկասկած. ապահով, աներկմտեալ:

Наджига́ть, - жечь Г. н. այրել զբեռս կամ զծայր իրիք. առնել ինչ այրել:

Надзира́ніе ж надзоръ. (Церковное.
Надзира́тель, -ница ґ. о. Церковный служитель.
Надзира́тельскій ад. Церковническій.
Надзира́тельство ґ. с. Церковническій чинъ, церковное служеніе.
Надзира́ть б. с. Церковничать, Церковнослужить.
Надзо́ръ ґ. о. Церковническій чинъ, церковное служеніе, церковничество. (Церковь.
Надви́ться б. з. Умножаться, Прибавляться, Увеличиваться.
Надира́ть, - дра́ть б. н. Драть, Содрать, Отодрать, Отнять, Отобрать.
Надви́рь ґ. о. Отдушина, Продухъ.
Надка́лывать, - колоть б. н. Надколоть, Надрубить, Надрубливать.
Надкла́дывать, - кла́сть б. н. Надстроить, Надстраивать, Надстроивать, Надстройка.
Надкрыліе ґ. с. Надкрылье.
Надку́сывать, - сить б. н. Надкусить, Надкусывать.
Надла́мывать, - ломать б. н. Надломить, Надламывать.
Надлежа́ть б. с. безл. Надлежать, Должно, Должно быть, Должно статься.
Надлежа́щій ад. Надлежащій, Должный, Должной, Должной, Должное, Должныя, Должныхъ.
Надло́бный ад. Надлобный, Надлобная, Надлобное, Надлобныя, Надлобныхъ.
Надло́бье ґ. с. Надлобье, Надлобья, Надлобью, Надлобье, Надлобьемъ, Надлобьи.
Надло́мленный ад. Надломленный, Надломленная, Надломленное, Надломленныя, Надломленныхъ.
Надлона́тникъ ґ. о. Надлонатникъ, Надлонатника, Надлонатнику, Надлонатника, Надлонатникомъ, Надлонатникѣ.
Надме́ніе ґ. с. Надменіе, Надменія, Надменію, Надменіе, Надменіемъ, Надменіи.
Надме́нный ад. Надменный, Надменная, Надменное, Надменныя, Надменныхъ.
Надме́нно н. Надменно, Надменнѣе.
Надме́нность ж надменіе. (Надменность, Надменности.
Надмогильный ад. Надгробный, Надгробная, Надгробное, Надгробныя, Надгробныхъ.
Надо ж надъ.
На́добно, надо, нада б. безл. Надобно, Надобно было, Надобно будетъ, Надобно быть.
На́добность ґ. ѣ. Надобность, Надобности, Надобностью, Надобности, Надобностью, Надобности.
На́добный ад. Надобный, Надобная, Надобное, Надобныя, Надобныхъ.
Надо́гнутый ад. Надогнутый, Надогнутая, Надогнутое, Надогнутыя, Надогнутыхъ.
Надое́ніе ґ. с. Надоеніе, Надоенія, Надоенію, Надоеніе, Надоеніемъ, Надоеніи.
Надожди́ть б. о. сов. Надождить, Надождило, Надождило было, Надождило будетъ, Надождило быть.
Надои́ть б. о. сов. Надоить, Надоило, Надоило было, Надоило будетъ, Надоило быть.
Надолби́ть б. о. Надолбить, Надолбила, Надолбило, Надолбили, Надолбили было, Надолбили будетъ, Надолбили быть.
Надо́лго н. Надолго, Надолго было, Надолго будетъ, Надолго быть.
Надосажда́ть, - да́ть б. с. Надосаждать, Надосаждало, Надосаждало было, Надосаждало будетъ, Надосаждало быть.
Надоу́мливать, - умить б. о. Надоумливать, Надоумливала, Надоумливало, Надоумливали, Надоумливали было, Надоумливали будетъ, Надоумливали быть.
Надоѣда́ніе ґ. с. Надоѣданіе, Надоѣданія, Надоѣданію, Надоѣданіе, Надоѣданіемъ, Надоѣданіи.
Надоѣда́ть, - ѣсть б. о. Надоѣдать, Надоѣдало, Надоѣдало было, Надоѣдало будетъ, Надоѣдало быть.
Надпиля́ть, - лить б. о. Надпилить, Надпилила, Надпилило, Надпилили, Надпилили было, Надпилили будетъ, Надпилили быть.
Надписа́ніе, - сываніе ґ. с. Надписаніе, Надписанія, Надписанію, Надписаніе, Надписаніемъ, Надписаніи.
Надпи́санный ад. Надписанный, Надписанная, Надписанное, Надписанныя, Надписанныхъ.
Надпи́сывать, - сать б. о. Надписывать, Надписывала, Надписывало, Надписывали, Надписывали было, Надписывали будетъ, Надписывали быть.
На́дпись ґ. і. Надпись, Надписи, Надписью, Надписи, Надписью, Надписи.
Надра́неніе ґ. с. (ѣ) Надранение, Надранения, Надранению, Надранение, Надранениемъ, Надранении.
Надруба́ть, - бить б. о. Надрубить, Надрубила, Надрубило, Надрубили, Надрубили было, Надрубили будетъ, Надрубили быть.
Надрыва́ть б. о. Надрывать, Надрывала, Надрывало, Надрывали, Надрывали было, Надрывали будетъ, Надрывали быть.
Надры́въ ґ. о. Надрывъ, Надрыва, Надрыву, Надрывъ, Надрывомъ, Надрывѣ.
Надрѣ́занный ад. Надрѣзанный, Надрѣзанная, Надрѣзанное, Надрѣзанныя, Надрѣзанныхъ.
Надрѣ́зъ ґ. о. Надрѣзъ, Надреза, Надрѣзу, Надрѣзъ, Надрѣзомъ, Надрѣзѣ.
Надрѣ́зываніе, - заніе ґ. с. Надрѣзываніе, Надрѣзыванія, Надрѣзыванію, Надрѣзываніе, Надрѣзываніемъ, Надрѣзываніи.
Надрѣ́зывать, - зать б. о. Надрѣзывать, Надрѣзывала, Надрѣзывало, Надрѣзывали, Надрѣзывали было, Надрѣзывали будетъ, Надрѣзывали быть.
Надса́да, - садъ ж надрывъ.
Надсма́триваніе, - рѣніе ж надзоръ.
Надсма́тривать ж надзирать. (Надсматривать, Надсматривала, Надсматривало, Надсматривали, Надсматривали было, Надсматривали будетъ, Надсматривали быть.
Надсмо́трщикъ ґ. о. Надсмотрщикъ, Надсмотрщика, Надсмотрщику, Надсмотрщика, Надсмотрщикомъ, Надсмотрщикѣ.
Надсмо́тръ ж надзоръ.
Надстро́ивать, - роить б. о. Надстроивать, Надстроивала, Надстроивало, Надстроивали, Надстроивали было, Надстроивали будетъ, Надстроивали быть.
Надстро́йка ґ. і. Надстройка, Надстройки, Надстройкой, Надстройки, Надстройкой, Надстройки.
Надстро́чный ад. Надстрочный, Надстрочная, Надстрочное, Надстрочныя, Надстрочныхъ.

Надсѣда́ть, - сѣсть б. է. ընտրել, ընդունել:
Надсѣка́ть, - сѣчь б. ն. հատանելով կերտել ընդ՝ի վերայ երկաթ. հատանել սա՝ կաւ լինէ՝ի վերուստ վասն դիւրաւ բեկանելոյ:
Надува́льщикъ գ. ա. փչող, փոխ. խաբող:
Надува́ніе գ. է. փչումն. փքումն. փոխ. խաբումն:
Надува́ть, - дуть բ. ն. փքել. փչել. փոխ. խաբել. - ться բ. յ. փքիլ, ուռնուլ՝ի հողմոյ, եղյուն. փքանալ. կարի ձգտիլ. խոժոռիլ. խաբիլ:
Наду́мываться բ. հ. յեղ երկար մտածմամբ վասնհանալ յինչ:
Наду́тость գ. ի. փքեալ դրդն. Հոռոմանան լինելն: (ուռցեալ, Հոռոմ:
Наду́тый ած. փքուցեալ, փքեալից, պ՝
Надуша́ть, - шить բ. ն. լցուցանել հոտ՝ ամ՝ իւիք: (գանել:
Надчере́пникъ գ. ա. գանկակապ (կա՝
Надъ նախ. ՚ի վեր, ՚ի, յ՝
Надыми́ть բ. ն. լցուցանել ծխով, ծուխ արձակել:
Надѣва́ніе գ. է. զգեցումն:
Надѣва́ть, - дѣть բ. ն. զգենուլ, ագա՝ նել. զգեցուցանել. - ться բ. ի. ընդ՝ զգեցեալ լինիլ: (բաղում լինչ:
Надѣ́лать բ. ն. շինել, պատրաստել ընդ՝
Надѣле́ніе գ. է. պարգեւումն, մատակա՝ բարումն, բաշխումն: (խնամ. լցեալ:
Надѣле́нный ած. մատակարարեալ, բաշ՝
Надѣля́ть, - лить բ. ն. բաժանել, պար՝ գեւել, տալ բազմաց:
Надѣ́тый ած. զգեցեալ, ագուցեալ:
Надѣ́яніе գ. է. ակնկալութիւն.
Надѣ́яться բ. յ. յուսալ, ակնառնել, ակնկալել, ապաւինիլ:
Наединѣ՝ տ. միայն, միմիայն, առանձին:
Нае́мникъ, - ница գ. ա. ն. վարձկան, վարձաւոր: (վարձաւորութիւն:
Нае́мничество գ. է. վարձկանութիւն,
Нае́мный ած. վարձեալ, վարձկան:
Нае́мщикъ գ. ա. վարձող: (պան Նայն:
Нае́мъ գ. ա. վարձեցն, վարձուիկ. վարձ
Нажа́рить բ. ն. խորովել զբազում լինչ:
Наждакъ գ. ա. քար լինչ կարծր:
Нажева́ть՝ բ. ն. պատրաստել ծառելով:
Нажи́ва գ. ի. շահ, օգուտ:
Наживáть, - жить բ. ն. շահիլ, ստանալ՝ - ться բ. հ. հարստանալ՝ շահիլ:
Нажига́ть, - жечь բ. ն. հրաշեկ առնել, ստատիկս ջեռուցանել. պատրաստել մկրեալ՝ մկրելով գնել ընդ՝ի վեր՝ րայ երկիր:
Нажима́ть բ. ն. սեղմել, ձնշել (՚ի վե՝ րոյ)՝ սեղմելով պատճառել զդյուռ (ասի զնջուկոյ)՝ մղել:
Нажина́ть, - жать բ. ն. հնձել:
Нажи́токъ գ. ա. ստացուած, շահուածք, աշխատանք:
Нажи́тый ած. աշխատեալ, շահեցեալ, աշխատութեամբ ստացեալ:
Нажи́ть նա. բ. нажива́ть. (ուռել:
Нажра́ться բ. յ. շատկերել, չափազանց
Наза́втра տ. ՚ի վաղիւ, վաղիւ, այդ՝ ց՝
Назади́ տ. յետս, յետս կոյս՝
Наза́дъ տ. յետս. դարձեալ՝ (ջուն:
Назва́ніе գ. է. անուն, կոչումն, յորջոր՝
На́званный ած. անուանեալ, կոչեցեալ, յորջորջեալ:
Назва́ть նա. բ. называть. (երկրի՝
Назе́мный ած. երկրային, որ ե՝ի վերայ
Назе́мъ գ. ա. աղբ, սեմնայն լինչ որ պարարտացուցանէ զերկիր՝
На́земь տ. (ասմ) ՚ի վերայ երկրի. յերկիր՝
Назида́ніе գ. է. կառուցումն, հաստատումն. հոգատարութիւն. խրատ՝
Назида́тель գ. ա. խրատող, հրահանգիչ՝
Назида́тельный տե наставительный.
Назида́ть, - здать բ. ն. (եմ) կառուցա՝ նել, հիմնել. փոխ. հոգալ. ունել ընդ՝ հոգս, ուսուցանել, խրատել, կրթել յա՝ ստուածութիւն:
Назира́ть բ. ն. նկատել, դիտել. հայել, դիտել. ակն ունել՝
Назло́ տ. չարութեամբ, բինտ. ընդեմ՝
Назначе́ніе գ. է. նշանակումն, նշանակու՝ թիւն, կարգումն. ստհմանումն. դիտաւորութ՝
Назна́ченный ած. նշանակեալ, կարգեալ,
Назна́чить նա. բ. назначать. (ուռցուցանել՝
Назна́чу նա. ա. назначу. (ուռուցից՝
Назо́ръ գ. ա. հսկողութիւն, հսկումն՝
Назо́ръ գ. ա. նզովք, նզովս՝
Назо́ръ գ. ա. նզովք, նզովս՝
Назо́ръ գ. ա. նզովք, նզովս

սահմանեալ, եղեալ, կարդադրեալ։
Назна́чить ḱв. Б. назначать. (դուզն։
Назо́йливый ած. լերը, յաւակն, յան-
Назо́ръ м наблюденіе.
Назрѣва́ть Բ. չ. հասունանալ։
Назу́бица գ. խ. աւելորդ միս՝ բուսեալ շուրջ զմատանեաւք։
Называ́ть, - звать Բ. Ն. անուանել, կոչել, յորջորջել. համարել. հրաւիրել զբազումս. - ться Բ. յ. կոչել, անուանիլ.
Наи Տանիկ. ամենա, եւս, գոյն, յոյժ։
Наибо́льшій ած. ամենամեծ։
Наибо́лѣе տ. առաւել քան զամենայն։
Наи́вность գ. խ. պարզմտաւէ, պարզութե։
Наи́вный ած. անկեղծ, անարուեստ։
Наигра́ться Բ. հ. խ. քաղաւականին խաղալ, խաղալով հագիլ։
Найде́ныш գ. ա. ընկեցեալ (Տնտոկ)։
Наи́зворотъ տ. եւ հակառակն, հակառակ. ընդդիմակաղմն, շրջուն կողմն։
Наизу́сть տ. ի բերան, բերանացի, անդիր։
Наименова́ніе գ. չ. կոչումն, անուն. անուանելն։ (չեալ։
Наименова́нный ած. անուանեալ, կոչեալ
Наименова́ть Բ. Ն. անուանել, կոչել, յորջորջել. - ться Բ. յ. անուանիլ։
Наина́че տ. առանձրապէս, մանաւանդ։
На́искось տ. առ ի շեղ, կողմնակի, ընդակառաջ։
Найти́ ḱв. Б. находить.
На́йтіе գ. չ. իջումն, նշոյք։
Наказа́ніе գ. չ. պատիժ, պատուհաս. (եւ) խրատ, վարդապետութիւն։
Нака́занный ած. պատժեալ, պատուհասեալ։
Наказа́тель գ. ա. պատժող։
Нака́зъ գ. ա. պատուէր, հրաման։
Нака́зываніе, - заніе գ. չ. պատժումն։
Нака́зывать, - зать Բ. Ն. պատժել, պատուհասել. պատուիրել, հրամայել. - ться Բ. խ. պատժիլ։
Накаленный ած. առաւելից ջեռուցեալ, հրաշեկ արարեալ։
Нака́ливать Բ. Ն. առաւելից ջեռուցանել, հրաշեկ առնել (զբիւրեղ, հոյլ)։
Нака́лывать, - лоть Բ. Ն. ծակատել, առնել զբազում ծակս. հատանել. մանր բեղով, կոտորելով պատրաստել զինչ բազմութեամբ. զենելով զկենդանիս պատրաստել. խայթել, ծակել։
Накану́нѣ տ. յերեկոյի առաջիկայ ուրբ. ի նաւակատիս։
Нака́панный ած. կաթեցուցեալ։
Нака́пывать, - пать Բ. Ն. կաթեցուցանել. բազումս վտրել. առնել կամ հանել լինչ բրելով։
Нака́рмливать, - мить Բ. Ն. տալ ուտել, կերակրել, դարմանել, հարակել. յաղեցուցանել։ (զմեծ քանակուն։
Нака́пливать, - сить Բ. Ն. հնձել, հնձել
Наки́дывать, - дать, - нуть Բ. Ն. ընկենուլ, շեղջել զբազում երս ի վերայ միմեանց. շեղջել ի միում տեղւոջ. շտապաւ արկանել զևրեւս (զհոպերքն)։
Наки́пь գ. ա. փրփուր, չենչեր. քբուսեալ (պոպոն, հալոյք). քարակերպ։
Накиса́ть, - снуть Բ. չ. թթուիլ։
Накла́дка գ. խ. վերադրութիւն, դնելն ի վերայ. բարձրանալն դնոց։
Накладна́я գ. խ. ցուցակ առաքեալ վաճառաց։
Накладны́й ած. վերադրեալ, յաւելեալ, յարակցեալ. միաւորակար, անյարմար։
Накла́дъ գ. ա. միաս, տոյժ, կորուստ։
Накла́дываніе գ. չ. դնելն, արկանելն երեք բազմութեամբ։
Накла́дывать, - ласть Բ. Ն. դնել զբազում ինչ. ածել զձուս (ասէ զՀաւսոյ). բարդել, վերադրել, դնել ի վերայ. բեռնաւորել։
Накле́енный ած. սոսնձեալ։
Накле́иваніе, - еніе գ. չ. սոսնձումն։
Накле́ивать, - ить Բ. Ն. սոսնձել։
Накле́йка գ. խ. սոսնձումն. կատար երեք սոսնձեալ։
Накликать Բ. Ն. կոչել անուանել. չբարեխրել (զբաղամս). - на себя ծնայ. լինել պատճառ տարաբազդութե իւրոյ։
Наклоне́ніе գ. չ. խոնարհումն, թեքումն. միտումն, բերումն. նպատակ (բանից)։
Наклоне́нный ած. թեքեալ, վայրահակ։
Наклони́ть ḱв. Б. наклонять.
Накло́нность գ. խ. առ կախեալ, վայրահակ դոլն. հակամիտութե, միտումն, բե-

рить։
Наклóнный жб. տա- կախեալ, ծռեալ, վայրահակ. հակումն։
Наклóнъ գ. ա. առկախեալ, վայրահակ դրն. գտա- ’ի վայր. հակամեայ ’ի վերայ ապչէից, կառուց, եայրն։
Наклоня́ть, - нить բ.ն. խոնարհեցուցա- նել, ծռել. առկախել, կէտացանել. - ться բ. յ. խոնարհիլ. հակիլ ’ի վայր. ծռիլ։
Ка́ковальня գ. ի. դարբնատուն. տաղ (ո ’ի փոքրիկ տիպարաց ’ի ներքո տախտակաց)։
Нако́жный жб. ’ի վերայ մորթոյ եղեալն (կիճ, հարմատ, փոտ, խոյն)։
Наколя́чивать, - лотить բ.ն. սեղմել, ամել ’ի բաղում տեղիս. ազատանել (ջղիճոտիս պտիտաց, խոյն)։
Нако́лотый жб. ծակոտեալ, ծակեալ. ցցեալ. վէրաւոր բազմուիւ. բնկեալ։
Наколо́ться բ. յ. ծակիլ, խայթիլ։
Наколо́вшикъ գ. ա. զարհպանակ ծնողաց, ծնողատանակ. ծնողաւակ, ծունդն կօշկի։
Наколо́вшица գ. ի. առաջնդ սրունկէ և բիւրարաց։ (’ի վերայ առկոյ։
Наколо́къ գ. ա. զարդ լինի երկաթի
Наконе́цъ տ. ’ի վերջոյ, ’ի վախճանի, վերջապէս, ապա, ապա ուրեմն։
Наконе́чникъ գ. ա. ծայրատանակ, ա- զգայ ’ի ծայրս դաւազանի կամ պոյ։
Нако́пленный жб. հաւաքեալ, ժողո- վեալ, կուտեալ։
Накопля́ть, - пить բ.ն. հաւաքել, ժո- ղովել, հաւաքել ’ի մի։
Накорми́ть կ. բ. накармливать.
Накормле́ніе գ. է. անուցումն, կերակրումն։
Нако́рмленный жб. անուցեալ, կերակրեալ։
Нако́шенный жб. հնձեալ։
Накра́пывать, - пать բ. է. շաղել, սե- ղաւ. պիտակաւորել։
Накрахма́ливать ф крахмалить.
Накрестъ տ. խաչաձև։ (զաղակիլ։
Накрича́ть բ. է. բազում դոչիլ, ա-
Накрои́ть բ. կ. ձևել։
Накрошить կ. բ. крошить.
Накрыва́ніе, - тіе գ. է. ծածկումն, ծած- կիչն. սխտումն։
Накрыва́ть, - рыть բ. ն. ծածկել, ար- կանել. արգելել, սխտել. փոխ. յան- կարծ յարձակիլ բազմութեամբ. - ться բ. յ, ծածկիլ։ (սխտեալ, արկեալ։
Накры́тый жб. ծածկեալ, արգելեալ.
На́крѣпко տ. ամրապէս, պինդ. խաթիւ, խոտաղջամ։ (ինչ։
Накупа́ть, - пить բ.ն. դնել զբազում
Наку́ривать, - рить բ.ն. ծխատից առ- նել. ծխել խիթ. ծորել։
Накуса́ть բ.ն. կ. խածանել. խածա- նել ’ի բազում տեղիս. խածանելով զատանել զինան ինչ։
Нала́вливать, - ловить բ.ն. որսալ, ըմ- բռնել ինչ բազմութեամբ։
Налага́емый жб. դնելի, ղեկանելի։
Налага́ть, - ложить բ.ն. դնել, ղեկա- նել. վերադրել, դնել ’ի վերայ խրիք. ընտել, յատկանել, փոխ. սահմանել։
Нала́живать, - ладить բ.ն. դաշտակիլ, ներդաշնակութեամբ. ուղղել, դնել ’ի կարգի. կրկնել բազմիցս զառացեալն։
Налако́тникъ գ. ա. արմնկապան. ձեռ- նոց ինչ ձիղոտից։ (ուտա։
Налга́ть բ. է. ի. սուտ, սուտ զբազում
Налега́ть, - лечь բ. է. ննջել, յենլ. փոխ. բազմել. նեղել, հալածել. ճնշել։
Належа́ться բ. հ. ի. ընկողմանիլ ըստ բա- ւականին։
Налета́ть, - тѣть բ. է. յարձակիլ, թռը- չել ’ի վերայ խրիք. զօլ թռչելով (է- թռոմիւն). յարձակիլ. անկանիլ բազ- մութեամբ. լցանիլ, նստիլ (փոշոյ)։
Наливна́ніе գ. է. հեղուիւն, հոսուիւն։
Налива́ть, - лить բ.ն. հեղուլ, հոսել, աւանդել. ձուլել։
Налива́ться, - литься բ. յ. լցանիլ հե- ղուիւք. հոսանտանալ, լցանիլ հե- ղումբ (ասի ջրոյց)։
Нали́вка գ. ի. հեղուիւն, հոսուիւն. ցրվի հանդերձեալ մրգով։
Нали́вникъ, - някъ գ. ա. ф инфузорій.
Наливно́й, - вчатый жб. հեղեալից և թաւխանալիկ (ասի ջրոյց)։
Нали́въ գ. ա. լցանիլն արմատոյ կամ պտղոյ հեղեալ. հեղեալ պտղոյ. հե- ղուկ հանդերձեալ պտղովք։
Нали́мъ գ. ա. արբունի ձուկն։

Налине́ванный ж. դնդեալ, տողեալ:
Налине́ваніе, - ваніе ց. չ. դնդելն, տողելն: (ղեզ:
Налине́вывать, - вать բ. ն. դնդել, տո-
Налипа́ть, - нуть, - льнуть բ. չ. յա-
ղել, կպչել, մածնուլ, մատղել:
Налі́тіе и наливаніе.
Нали́тый ж. ածեալ, հոսեալ, հեղեալ:
Нали́ть կ. բ. наливать. (կայ:
Налицо́ տ. առ ձեռն պատրաստի, նե-
Нали́чникъ գ. ա. մեռուկոյ ծածկոց 'ի
վերայ ծակուց բանալեաց դրանց:
Нали́чность գ. ի. առ ձեռն կամ պատ-
րաստի դոլն (ասի պղտմոց):
Нали́чный ж. առ ձեռն, պատրաստ (բե-
բաո). Հակառ. (ասն): (վոկ (ոռնչի):
Нало́бникъ գ. ա. ապարօշ. Հակառա-
Наловѝть կ. բ. налавливать.
Наловле́ніе գ. չ. որսալն, ըմբռնելն.
- ленный ж. որսացեալ, կալեալ (բաց
Հռիւնաբ:)
Нало́гъ գ. ա. հարկ:
Наложе́ніе գ. չ. դնելն, դնելն 'ի վերայ:
Нало́женный ж. եղեալ 'ի վերայ, վե-
րադրեալ:
Наложи́ть կ. բ. налагать.
Нало́жница գ. ի. հարճ:
Нало́жничество գ. չ. հարճութիւն:
Нало́й գ. ա. գլտիկ:
Налома́ть կ. բ. наламывать. (ցեալ:
Налощѐнный ж. յղկեալ, վայելչացե-
Налу́бъ գ. ա. հին ծորեալ 'ի շուրա-
ջոյ, որ տակաւին չէ ապականացեալ:
Налудѝть բ. ն. կ. կայծակել (ղբ ապառ Քիչ):
Налѣво տ. ահեակ, 'ի ձախ կողմն:
Налѣза́ть, - лѣзть բ. չ. մտանել (բազմո-բ)
Налѣ́пливать, - лять, - пить բ. ն. մա-
ծուցանել, առնչել ('ի վերայ էրէն):
Налюбова́ться բ. յ. գրանչանալ, զմայ-
լել 'ի վերայ լսելիք կամ լուելիք:
Намагни́ченный ж. զգեցեալ զմագ-
նիսական զօրութիւնն:
Намагни́чивать կ. բ. магнитить.
Нама́занный ж. օծեալ:
Нама́зать կ. բ. намазывать.
Нама́заніе, - заніе գ. չ. օծումն:
Нама́зывать, - зать բ. ն. օծանել:
Нама́лѣ տ. (է) առաւս, առաւս մի:
Нама́каннный ж. թաթախեալ, մխեալ:
Нама́ранный ж. աղտեղեալ, աղտոտեալ:
Нама́рываніе, - раніе գ. չ. աղտոտումն:
Нама́рывать, - рать բ. ն. աղտեղել, աղ-
տոտել, բծաւորել. խոշոր կամ անա-
րուեստ դրել, յօրինել, ձեւացուցանել:
Нама́сленный ж. խղտոտեալ, ձիթոտեալ:
Нама́сливать, - слить բ. ն. խղտոտել,
ձիթոտել. խղել, ձիթել. - ться բ. յ.
օծանել ղինքն խղտով. խղտոտիլ:
Нама́тывать, - мотать բ. ն. պատել 'ի
կարժատն: (թրջելն:
Нама́чиваніе գ. չ. թանալն, թրմելն,
Нама́чивать, - мочить բ. ն. թանալ,
թրմել, թրջել. - ться բ. ի. թրջիլ:
Намаща́ть, - мастить բ. ն. օծանել հիւթով:
Нама́щивать, - мостить բ. ն. սալայատա-
կել, տախտապարել:
Наме́дни տ. (ասմ) յանցեալումս աւուր:
Наме́дншній ж. (ասմ) անցեալ աւուր:
Намежѐвывать, - вать. բ. ն. միջնապատել,
բաժանել դժխ զսահմանս:
Намека́ніе գ. չ. յուշարարուե:
Намека́ть, - кнуть բ. ն. նշանագրաբար կամ
խորհրդաւոր բանիւք խօսիլ, յուշ ածել:
Наме́къ գ. ա. նշանագրար, յուշարար
խօսք, բան: (բեալ:
Наме́танный ж. ցրուեալ. շտապաւ կա-
Намета́ть, - мести բ. ն. աւել ածելով
ժողովել զաղբ 'ի մի վայր. ընկենուլ,
արկանել ինչ բազմութ. տղբել, 'ի կը-
ցանել հարկանել. կուտել, դիզել (հոմմով):
Наме́тъ գ. ա. աւելած, աղբ դիզեալ.
վրան. ցանց ինչ ծռհնտրած:
Наме́тывать, - тать բ. ն. արկանել, ըն-
կենուլ բազմութեամբ. տղբել, 'ի կը-
ցանել հարկանել. աւել ածելով ժողո-
վել զաղբ 'ի մի վայր. կուտել, բնբել
(հոմմով): (թրել:
Намина́ть, - мять բ. ն. ձմլել, կոխել,
Намока́ть, - кнуть բ. չ. թրջիլ, տամկանալ:
Намо́клый ж. թրջեալ, թացեալ, թաց:
Намола́чивать, - лотить բ. ն. կասել,
կասուլ:
Намоло́тый, - лоченный ж. կասեալ:
Намо́лъ գ. ա. բանակուլ կասեալ ցորենոյ:

Намора́живать, - розить б. н. *սառուցանել* (բազմ-ից):

Намо́рдникъ ц. м. *բաղ. գոկի կենդանեաց. մասն ինչ առնձի ձեայ:*

Намо́рщеніе ц. с. *խոշոմունք, կնճռումն:*

Намо́рщенный мж. *խոշոմեալ, կնճռեալ.*

Намо́рщивать, - щить б. н. *խոշոմել, կնճռել. - ться б. з. խոշոմիլ:*

Намости́ть сн. б. намащивать.

Намота́ніе ц. с. *պատելն, փաթթելն:*

Намо́танный мж. *պատառեալ, պատել:*

Намо́ченіе м намачиваніе.

Намо́ченный мж. *թրջեալ, թացեալ:*

Намочить сн. б. намачивать.

Намошо́нничать б. с. *առնել զբաղում աւազակութիւնս, գողութիւնս:*

Наму́сливать, - лить б. н. *ապտեղել թբթրոյ, թբռտել:* (*չարչարել:*

Наму́читься б. з. *նեղիլ, վատառկիլ,*

Намыва́ть, - мыть б. н. *լուանալ (ջրով). լուանալով պատրաստել. բերել ջրոյ գետոյ և ցայլ նմանս. փոխ. յանդիմանել:* (*ռնալ:*

Намы́ленный мж. *օճեալ օճառաւ, օճառ-*

Намы́ливать, - лить б. н. *օճառել, օճառնել օճառաւ. լուծանել օճառաւ. փոխ. յանդիմանել:*

Намѣ́ливать, - лить б. н. *օճանել ջրալոյծ հաւհաւ. դնել կամ ղրկել կաւհաւ:*

Намѣрева́ться б. з. *դիտաւորիլ, դնել ՚ի մտի, մտադիր լինել:*

Намѣ́реніе ц. с. *դիտաւորութիւն, առաջադրութիւն. (էն) առարկայ, նպատակ:*

Намѣ́ренный мж. *մտադիր, դիտաւորեալ:*

Намѣ́ривать, - рять, - рить б. н. *չափել:*

Намѣси́ть сн. б. намѣшивать.

Намѣ́стникъ ц. м. *փոխարքայ, փոխանորդ, տեղակալ. օդնական վանահօր:*

Намѣ́стница ц. ж. *կին փոխարքային. օգնական վանահօր կամ միաբանից:*

Намѣ́стническій, - ничій мж. *փոխարքային, փոխանորդական, փոխանորդական:*

Намѣ́стничество ц. с. *նահանգ կամ կողմն տէրութեան յանձնեալ տեղւոյն փոխարքային. կոչումն փոխարքայի. փոխարքայութիւն, փոխանորդութիւն, տեղակալութիւն:*

Намѣ́сто м вмѣсто.

Намѣ́т а ц. ж. *նշանադրութիւն. նշան:*

Намѣча́ніе ц. с. *նշանադրելն, նշանադրութիւն:*

Намѣча́ть, - тить б. н. *նշանակել, նշանադրել, դնել զնշան. ուղղել ՚ի նպատակն:*

Намѣ́ченный мж. *նշանադրեալ, նշանակեալ. ուղղեալ ՚ի նպատակն:*

Намѣ́шиваніе, - шаніе ц. с. *խառնուածք:*

Намѣ́шивать, - шать б. н. *խառնել, խառնուրդս արկանել. զանգել, շաղել լինել:*

Намѣща́ть, - мѣстить б. н. *դնել, զետղել (ղբազմ-ից). լցուցանել, ընտել զթերութիւնն:* (*բաւական:*

Нама́тый мж. *ձիլեալ, ձիլելով պատ-*

Нама́ть сн. б. наминать.

Нана́шивать, - носить б. н. *կրել, բերել, (ղբազմ-ից):* (*պատահաս ունել:*

Нанесе́ніе ц. с. *բերութիւն երկար բազմութ.*

Нанесе́нный мж. *բերեալ բազմութեամբ. պատահեալ, հասուցեալ. շինչեալ, բերեալ (հողմով, ջրով):*

Нане́сть сн. б. наносить.

Нанизанный мж. *շարեալ, յետեալ:*

Нани́зка ц. ж. *յետութիւն. իր շարեալ:*

Нани́зываніе, - заніе ц. с. *յետութիւն, շարութիւն:* (*անցուցանել զ:*

Нани́зывать, - зать б. н. *շարել, յետուլ,*

Нанима́ніе ц. с. *վարձութիւն, վարձելն:*

Нанима́ть, - нять б. н. *վարձել, ՚ի վարձու առնել, ծառայեցնել. - ться б. з. վարձիլ - վարձեալ լինիլ:*

На́нка ц. ж. *նանկա (տեսակ ինչ կտաւոյ):*

На́нковый мж. *արարեալ ՚ի նանկայէ:*

Наноси́ть, - несть б. н. *բերել զբազում ինչ. նշանակել. ածել, բերել, հասուցանել (հողմով, ջրով). ածել զձուկ (բազմ-ից) փոխ. պատահաւել, հասուցանել:*

Наноси́ть сн. б. нанашивать.

Нано́сный мж. *բերեալ, ածեալ (ասաղ, հայլն). վարակիչ, տարափոխիկ. ի զրպարտութեամբ:*

Нано́съ ц. м. *իր ինչ բերեալ, ածեալ (ջրով, հողմով). զրպարտանք, չարախօսութ.*

Нанюха́ть б. н. сн. *հոտառելով կամ հոտառութեամբ իմանալ ինչ:*

Нанюха́ться в. н. нс. (ѡмъ) слиш. нюха́ть, нюха́ть въ большо́мъ коли́чествѣ.
Напа́тіе с. ср. вре́дъ, вре́дность, ’въ вре́дъ употребле́ніе.
На́нятый стр. наня́тый.
Наня́ть, - ться нс. в. нанима́ть, - ться
Наобу́мъ н. наудачу, наугадъ, наобу́мъ.
Нарабо́тать ѡ напахать. (ѡмъ) пашня.
Наостре́ніе ѡ навостре́ніе,
Наостренный ѡ навостренный.
Наостри́ть нс. в. навостри́вать.
На́откось н. ’въ косу́, ’въ ко́соту.
Наотрѣ́зъ н. ѣ́зъ: (ѣмъ)
Нападатель с. м. напада́тель, нападе́ніе
Напада́ть, - наста́ть в. на. напада́ть, ’въ пло́ти нападе́ніе, нападе́ніе, нападе́ніе. нападе́ніе ’въ ви́дѣ. нападе́ніе, нападе́ніе, нападе́ніе.
Нападе́ніе с. ср. напада́ніе. нападе́ніе ’въ ви́дѣ. нападе́ніе, нападе́ніе (ѣмъ)
Напа́дки с. м. мн. нападе́ніе, на
Напа́дчикъ с. м. нападе́ніе, на
Напа́костить в. на. напа́кость, напа́кость, напа́кость, напа́кость.
Напа́ивать в. на. напа́ивать.
Напа́лзывать, - зать в. ст. напа́ивать ви́ну, напа́ивать ви́ну. напа́ивать ви́ну (ѣмъ).
Напа́мятывать, - товать в. на. напо́мнить, напо́мнить, напо́мнить ѣмъ напо́мнить напо́мнить.
Напарье ѡ бу́равъ.
Напасе́нный стр. напа́сенный. напа́сенный ’въ пасу́. напа́сенный ѣмъ.
Напа́стный ѡ бѣ́дственный.
Напа́сть с. ж. напа́сть, напа́сть напа́сть напа́сть напа́сть.
Напа́сть нс. в. напа́сть.
Напаха́ть в. на. напа́хать ѣмъ напа́хать (ѣмъ)
Напачка́шный стр. напа́чканный, напа́чканный
Напа́чкать в. на. напа́чкать, напа́чкать
Напая́ть в. на. (ѣ) напа́ивать, напа́ивать напа́ивать (ѣмъ)
Напека́ть, - печь в. на. напе́кать, напе́кать

Напереди́ н. напе́редъ, напе́редъ, напе́редъ.
Напере́дъ н. напе́редъ, напе́редъ напе́редъ, напе́редъ.
Наперекоръ н. напе́рекоръ, напе́рекоръ.
Наперерывъ, - рехвать н. напе́рерывъ.
Напе́рникъ с. м. напе́рникъ, напе́рникъ.
Напе́рсникъ с. м. напе́рникъ. напе́рникъ, напе́рникъ.
Напе́рстница с. ж. напе́рница. напе́рница (ѣмъ)
Напе́рстный стр. напе́рстный, напе́рстный ’въ напе́рстный напе́рстный.
Напе́рстникъ с. м. напе́рстникъ ѣмъ.
Напе́рстокъ, ъ - точекъ с. м. напе́рстокъ.
Напе́рсточникъ с. м. напе́рстокъ.
Напеча́таніе с. ср. напе́чатать, напе́чатать, напе́чатать (ѣмъ)
Напеча́танный стр. напе́чатанный, напе́чатанный
Напеча́тать в. на. напе́чатать, напе́чатать, напе́чатать. - ться в. ѣ. напе́чатать, напе́чатать
Напечатлѣва́ть, - лѣть в. на. напе́чатать ’въ умѣ, напе́чатать. - ться в. ѣ. напе́чатать
Напечатлѣ́ніе с. ср. напе́чатать ’въ умѣ.
Напечатлѣ́нный стр. напе́чатанный ’въ умѣ.
Напещря́ть, - пестрить ѡ испещря́ть.
Напива́ться, - ться в. ся. напива́ться напива́ться напива́ться.
Напи́ливать, - лить в. на. напи́ливать напи́ливать (ѣмъ)
Напи́локъ, - лочекъ с. м. напи́локъ.
Напина́ться, - питься в. ѣ. напина́ться
Напира́ть, - реть в. на. напира́ть напира́ть напира́ть напира́ть напира́ть напира́ть напира́ть напира́ть напира́ть.
Написа́ніе с. ср. напи́сать. напи́сать напи́сать. напи́сать (ѣ) напи́сать напи́сать.
Написа́нный стр. напи́санный, напи́санный
Написа́ть нс. в. напи́сать.
Напита́ніе с. ср. напи́ть напи́ть
Напи́танный стр. напи́тый, напи́тый напи́тый напи́тый.
Напи́токъ с. м. напи́токъ.
Напи́тывать, — тать в. на. напи́ть, напи́ть напи́ть, напи́ть напи́ть. напи́ть. - ться в. ѣ. напи́ть напи́ть напи́ть.

апи́ться гл. б. напиваться. (дѣлать
Напи́хивать,-хать б.н. ѣсть. ѣдать, ѣсть
Напла́вливать, - вить б.н. плавить, топить, лить, лить. плавлением приготовлять, лить
Напла́каться б.с. гл. страдат. плакать
Наплева́ніе с.с. плеваніе, (плевок
Наплеванный ж. плеваный, оплеванный
Наплева́ть гл. б. наплевывать. не обращать, пренебрегать, ни во что вменять
Наплева́ть, - плесть б.н. плести (сѣть). сѣть. плетеніе умножать, увеличивать, сплетать, плести
Наплёвіе, - вки, - вокъ м. оплеваніе.
Наплоди́ть м. народить.
Наплутова́ть б.с. плутовством что получить. плутовать, обманывать
Наплывать, - лыть б.с. въ что течь, литься, наливаться, наполняться, - ться б. с. течь, литься
Наплёснёвѣлый ж. плесневѣлый
Напога́нить б.н. гл. опакостить
Наподо́біе с.с. подобіе, образъ, примѣръ
Наподря́дъ с. въ работу, работать
Наподхва́тъ с. перехватывать
Напое́ніе с.с. напоеніе
Напое́нный ж. напоенный
Напои́ть гл. б. поить, напаивать.
Наполза́ть м. наползывать. (ползти
Наполне́ніе с.с. полненіе, наполненіе. пополненіе
Напо́лненный ж. наполненный, полный, пополненный
Наполня́ть, - нить б.н. полнить, наполнять, исполнять. - ться б. с. полниться, наполняться
Наполо́ть б.н. гл. прополоть
Напо́лье с.с. полевой участокъ, полевая часть, полевая часть
(полевой
Напома́женный ж. напомаженный
Напома́живать, - дить б.н. напомадить, напомаживать

Напомина́ніе с.с. напоминаніе, напоминовеніе
Напомина́тель с.м. напоминатель, напоминатель
Напомина́тельный ж. напоминательный
Напомина́ть, - мнить б.н. напоминать, напоминать, напоминать, напоминать
Напомино́веніе м. напоминаніе. (напоминать
Напомя́нутый ж. напоминаемый, напоминаемый
Напо́ръ с.м. напоръ
Напосле́докъ с. наконецъ, наконецъ
Напоять м. напоить.
Напра́вить гл. б. направлять.
Направленіе, - леваніе с.с. правленіе, направленіе, направленіе. направленіе, направленіе. направленіе. направленіе
Напра́вленный ж. направленный, направленный
Направля́ть, - вить б.н. направлять, направлять, направлять, направлять. направлять, направлять. направлять, направлять
Напра́во с. направо, направо
Напра́слина с.ж. прямая, прямая
Напра́спо с. въ право, въ правую, право, направо. (въ) направо
Напра́спый ж. правый, правый, правый, правый. (въ) правый. правый
Напра́шивать, - росить б.н. просить. просить. - ться б.с. просить. (желать
Напрестóльный ж. престольный въ церкви
Наприкла́дъ м. напримѣръ.
Напримѣ́ръ с. напримѣръ, примѣръ
Напрока́зить, - нничать б.н. напакостить. (пакость
Напрока́тъ с. напрокатъ
Напроле́тъ м. насквозь.
Напророчить гл. б. пророчить.
Напроти́въ с. противъ, противъ, противъ. противъ
Напрыскивать м. набрызгивать.
Напря́ганіе с.с. напряженіе. напряженіе. напряженіе, напряженіе
Напря́гать, - рячь б.н. напрягать, напрягать,

ուղղել · դուն դրծնել, ձգնել, նկրտիլ· - ться բ· խ· ձգտիլ:

Напряже́ніе գ· չ· ձգտումն, լարումն· նկրտումն, դուն դրծնելն:

Напряже́нность գ· ն· ձգտողուն, ձգտուլ դրն· սկղբութիւն· ուժգնութիւն:

Напряже́нный ած· ձգտեալ, լարեալ· ուղղեալ· նկրտեալ·

Напрями́къ, - мки ſ· յայտնապէս, պարզապէս, բոլորձակ, ուղղակի: (ցումն:

Напута́ніе գ· չ· պահպանումն, երկիւղ·

Напута́нный ած· կարի պահպանեալ, երկիւղած, ահարեկ արարեալ,

Напута́ть բ· ն· հա· կարի համ առատիկս պահպանել, ահարեկ առնել· - ться բ· խ· հա· ահարեկ լինիլ:

Напу́дренный ած· փոշոտեալ·

Напу́дривать , - рить բ· ն· փոշոտել, ցանել զփոշի:

Напуска́ть, - стить բ· ն· տալ մտանել, ՚ի ներքս (բազմահնչ): Թողուլ· արձակել ՚ի վերայ· տալ հասել ֆեռ· ած ձգել ՚ի վերայ համ պատճառել· բ· չ· պատճառութեամբ ուտել· յանդիմանել, կշտամբել:

Напу́тіе գ· չ· պիտոյք հնձոպարհի:

Напу́тствіе, - вованіе գ· չ· հոգալն պիտոյից հնձոպարհի·

Напутствовать բ· ն· տալ, հոգալ զպիտոյս հնձոպարհի·

Напуха́ть, - нуть բ· չ· պչանուլ, ուռնուլ:

Напу́чивать բ· ն· վերել· ուռուցանել·

Напыще́нный ած· ուռուցեալ, վերեալ· վերացեալ (բառն)· խրխատ, վերացող·

Напѣваніе գ· չ· եղանակումն, նուագումն, կիսաձայն երգելն:

Напѣвать, - ѣть բ· ն· եղանակել, նուագ երգել, երգել կիսաձայն· ֆեռ· զբազարտել, բամբասել,

Напѣвъ գ· ա· եղանակ, ձայն, նուագ:

Напѣ́нивать, - нить բ· ն· վրվրել, վրրվրեցուցանել·

Напа́ливать, - лить բ· ն· ձգտել, ձրգտելով տարածանել ՚ի վերայ երկիր·

Нарабо́тывать, - тать բ· ն· գործել զբազում լինչ· առանձ լինչ վաստակոց·

Наравнѣ ſ· հաւասար·

Нара́довать բ· ն· կարել համ բազումս ուրախացուցանել· (ուրախանալ·

Нара́доваться բ· յ· խ· ըստ բառականին

Нараждя́ть, - родить բ· ն· ծնանել բազում (՚ի պնդապան ժամանակի)· - ться բ· յ· ծնանիլ բազմութեամբ·

Нара́мникъ գ· ա· վահան·

Нара́нивать·-нять բ· ն· արկանել, ընկենուլ ՚ի վայր (բազմահնչ): (վերայ·

Наста́ніе գ· չ· ահռելն, բռնութիւն (՚ի

Наста́ть, - расти բ· չ· բռնանիլ ՚ի վերայ համ ՚ի վերուստ· ահ իլ, բազմանալ·

Наращя́ть, - растить բ· ն· բռնութեամբ ահեցուցանել·

Наращеніе գ· չ· ահռելն, ահ իլն ՚ի վերայ համ ՚ի վերուստ· բազմանալն· յաւելումն ՚ի վերայ երկիր· (յաւելեալ·

Наращенный ած· բռնութեամբ· ահեալ·

Нарва́лъ գ· ա· նարվալ, միաժանի, միեղջերու ծովային (ձուկն ինչ):

На́рванный ած· քաղեալ, կթեալ·

Нарва́ть հա·բ·рвать· ևս քաղել, կթել·

Нардъ գ· ա· նարդոս· (լաքի·

Нардѣва́ть, - дѣть բ· չ· հասուննալ (պա-

Нардѣ́лость գ· չ· հասունութիւն, հասունացեալ դրն (պտղոյ): (պտղոյ):

Нардѣ́лый ած· հասուն, հասունացեալ

Нарека́ніе գ· չ· յարձակումն· անուանդրութեան· պարսաւ·

Нарека́ть, - речь բ· ն· անուանադրել, յաղանուանել, անուանել· պարսաւել· - ться բ· յ· անուանիլ, կոչիլ·

Нарече́ніе գ· չ· անուանադրութիւն, կոչումն·

Нарече́нный ած· անուանեալ, կոչեալ· առհասնեալ, նշանակել· նշանադրեալ·

Нарисова́ніе գ· չ· նկարումն·

Нарисо́ванный ած· նկարել, նկարադրեալ·

Нарисова́ть բ· ն· նկարել, նկարադրել·

Нарица́тельный ած· յորջորջական·-ное имя, հասարակ համ ընդհանուր անուն·

Нарица́ніе ᵠ нареканіе.

Нарица́ть ᵠ нарекать.

Наркоти́нъ գ· ա· դեղ լինչ քնացու·

Наркоти́ческій ած· քնացու, թմրեցուցիչ (դեղ)·

На́ровень ſ· հաւասար·

Наровя́ть ᵠ норовить.

Паровикъ ſ. հաւաստր, վիճակախ:
Паро́дить ſѡ. ե. нарождать.
Паро́дно ſ. հրապարակաւ. բազմամարդ:
Паро́дность ք. ի. ազգայնութիւն:
Паро́дный ած, ազգային, ժողովրդական, հասարակաց. բազմամարդ:
Народопасле́діе ք. է. ժողովրդավարութիւն, բնակիչք, ամ. բնակիչս:
Народонача́льникъ ք. ա. ազգապետ, ժողովրդապետ:
Народоправле́діе,-державіе ж демократія
Народъ ք. ա. ժողովուրդ. ազգ. ամբոխ:
Рождє́діе ք. է. ծնունդ բազմաց. սկիզբն նոր լուսին:
Рождя́ть, - родить ե. ն. ծնանել զգ. բազմացուցանել, ՚ի գոյ ածել զբազում ինչ. - ться ե. յ. ծնանիլ, բազմանալ:
Паро́къ ք. ա. (է) անուն. ժամանակաչափ. աստիճանագրութիւն:
Паронія́ть ſѡ. ե. паранивать,
Паро́сльій ած. վերաբոյս, որ բուսանի ի ՚ի վերայ. աճեցեալ, բազմացեալ:
Паро́сть, - рость ք. ա. ի. աւելորդ մին՝ բուսեալ ՚ի մասին ինչ մարմնոյ. ա. ոտի, սունկ. աստեղագրութիւն. վերաբուսեալ ինչ: (տես որոյ):
Паро́чито ſ. դիտմամբ, դիտելով, դէ.
Паро́читый ած. երևելի, պանծալի:
Паро́чно ſ. դիտաւորեալ, դիտմամբ:
Паро́чный ած. դիտաւորեալ արարեալ:
На́рочный ք. ա. պատգամաւոր առաքեալ յատկապէս վասն գործոյ երկրի:
Рощє́діе ж нарощеніе,
Нарту́чивать, - тить ե. ն. օձանել մեղկաւ: - ченный ած. օծեալ մեղկաւ:
Наруба́ть, — бить ե. ն. հատանել, կտրել զբազում ինչ. հատմամբ նշանադրել. պատրաստել կտրելով:
Нару́бленный ած. հատեալ, կտրեալ, կտորեալ. հատմամբ նշանադրեալ:
Нару́жи ſ. արտաքուստ:
Нару́жно ſ. արտաքուստ, առ արտաքս:
Нару́жность ք. է. արտաքինն, արտաքին տեսիլ կամ երևոյթ. հայեցուած, ևբնաւ, կերպարանք. մակերևոյթ, մակերևութիւն:
Нару́жный ած. արտաքին, արտաքոյ. կեղծեալ, պատրուակեալ, ձևացեալ:
Нару́жу ſ. արտաքս:
Нарука́вникъ ք. ա. բազկան. պահպանակ թևոյ հանդերձից:
Нарумя́ненный ած. ներկուրեալ:
Нарумя́нивать, - мянить ե. ն. ներկուրել. - ться ե. յ. ներկուրիլ. կարմրիլ:
Нарученъ ж занятье. (հաւատոյ:
На́ручни ք. ա. յ. ձեռնակապանք (հակա.
Наруша́ть, - шить ե. ն. լուծանել, զբաժրել. աւերդանել, զանցանել. անցանել (ընդհանուր). խանդարեալ. ի միջի:
Нарушающій ած. լուծանող, զբաժող:
Наруше́діе ք. է. լուծումն, զբաժումն, զբաժումն (ընդհանուր, համայն). խանդարումն, - закона, օրինազանցութիւն:
Нарушє́нный ած. լուծեալ, քակեալ, զբաժեալ, հեռացեալ. խանդարեալ:
Нарушитель, - льница ք. ա. ի. լուծանող, զբաժող, զանցանող (ընդհանուր, համայն):
Нарцисовый ած. նարկիսեան:
Нарциссъ ք. ա. նարկիս, նարկիսոս:
Нары ք. ի. յ. տախտ:
Нарыва́ніе ք. է. բազումն, կեղումն. խրտխտայեղումն վերայ, հատուցանել պատասխանի:
Нарыва́ть, - рыть, - рвать ե. ն. քրել, փորել. բազհանել. հանել երկրով. ե. է. անդ. խրխտալ, պատել. հատանանել պատասխանի:
Нарывъ ք. ա. խոցատուրս, պատառ, ա. ռոյց, խրխտայեղ. - вный ած. խրխտայեղ, հատանոցուցիչ (պղպջիկ):
Нарыльникъ ж намордникъ. (բաղխ.)
Нарѣзанный ած. կտրեալ, հատեալ
Нарѣзывать, - зать ե. ն. կտարել, յօշել, հատանել (՚ի բազմաց հատանս):
Нарѣзъ ք. ա. տեղին՝ ուստի հատանի կամ նշանադրեալ ի լինի:
Нарѣчіе ք. է. բարբառ, լեզու. մակբայ:
Наряди́ть ſѡ. ե. парядить.
Наря́дно ſ. զարդարուն, զեղեցկապար:
Наря́дный ած. նշանակեալ ՚ի կատարել զժամանակաւոր պաշտօն լինի. զարդ. զարդարուն, զեղեցիկ:
Наряду́ ſ. ՚ի կարգի, հաւասար:
Нара́дчикъ ք. ա. վերակացու զործաւորաց. ա. զանազանողն, պատրաստող ա. զգեստից

Пара́дъ ґ. м. զարդ, զարդարանք, պատ-
հուհանք. նշանակումն ՚ի կատարել ըն-
պաշտօն ինչ. ցուցակ հիերակրոց:
Паряжа́ніе ґ. с. զարդարումն, պատ-
հումն:
Паряжа́ть, - дить ѣ. н. զարդարել, պատ-
հուհել, պճնազարդել. կարգել, նը-
շանակել ՚ի կատարել զժամանակաւոր
պաշտօն ինչ. - ться ѣ. з. զարդարել:
Паряже́ніе ґ. с. կարգումն կամ նշանա-
կումն ՚ի կատարել զպաշտօն ինչ:
Паря́женный мѣ. զարդարեալ, պճնա-
զարդեալ. նշանակեալ ՚ի կատարել
զգործ ինչ:
Пасади́тель ґ. м. անկօղ, անկազործ:
Паса́дка ґ. ж. անկումն. կցուածք:
Пасаждáть, - дить ѣ. н. անկել, անկա-
զործել. փոխ. մուծանել: (տունկ:
Пасажде́ніе ґ. с. անկումն. անկազործումն:
Паса́женный мѣ. անկեալ. մուծեալ:
Пасаживать, - жать, -садить ѣ. н. նստաւ-
ցանել (զքաղաքն). անկել. տպաւորանել-
կարել ինչ ՚ի վերայ երկաթ: (զտակ:
Паса́ливать, - лить ѣ. н. հարպատել, ի-
Паса́лить ѣ. ѣ. салить.
Пасаривать, - рить ѣ. н. ազբատել:
Паса́сывать, - сать ѣ. н. ծծել, ծծելով
ՀԻՆՉՆ ՀԱՆԵԼ զՀԻՆԴՈՒԿ ինչ:
Паса́харивать, - рить ѣ. н. հանդերձել
շաքարաւ: (լեղով երգել:
Пасви́стывать, - тать ѣ. н. սուլել, սու-
Пасдава́ть, - сда́ть ѣ. н. բաժանել զա-
ւելորդ խաղաթուղթս:
Пасле́ніе ґ. с. բնակիցս ումն. բնակիչք:
Пасле́нный мѣ. բնակեցուցեալ, բնակիչ.
Пасели́ть, - лить ѣ. н. բնակեցուցանել,
բնակել, ընտ. բնակիչք. - ться ѣ. ѣ.
բնակեցեալ լինել:
Пасердéчникъ ґ. м. սիրտ ինչ յանա-
տունս մերձ առ սիրտն:
Паси́дка ґ. ж. Թորումն. Թխումն:
Паспдъ ѵ насѣдъ.
Паспдѣться ѣ. н. ѣ. երկար նստիլ, ը-
բանականին նստիլ. ընտ երկար մնալ
յտրդեղանս:
Паси́живать, - спдѣть ѣ. н. Թարել (ը-
ՆԴ ՀԱՆԱՓՈՒԽԱՆ ցՏՈՑ). սառնել, սա-
ռնել. կերպարանել (սոխ պաղպղ ՚ի ֆտա).
փոխ. դադալ զցաւ յերկար նստելոյ:
Наси́ліе ґ. с. բռնութիւն, բռնադատութիւն,
բռնաբռնսութիւն, հարստահարութիւն. լլկանք,
հալածանք:
Наси́лованіе ґ. с. բռնադատութիւն, բռնաբ-
ռնսութիւն, հարստահարութիւն:
Наси́лованный мѣ. բռնադատեալ, բռնա-
բռնսեալ, հարստահարեալ:
Наси́ловать ѣ. н. բռնադատել, բռնաբ-
ռնսել, հարստահարել, հալածել. լլկել, խախտել (զՀԱՒԱՏՔԻՆ):
Наси́лу ѳ. հազիւ, հազիւ հազ զժուարաւ:
Наси́льничать ѵ насиловать.
Наси́льный, - ственный мѣ. բռնի, բռնա-
կան, բռնադատ, բռնադատեալ. ալս ѳ. բռնաբար, բռնութեամբ:
Наси́льство ѵ насиліе.
Наска́зъ ѵ наговорка.
Наска́зывать, - зать ѣ. н. ասել, պատ-
ռել (զքաղաքն ինչ). բասել, բամբասել,
զրպարտել.
Наска́кивать, - кать, - кочить ѣ. с. м-
քաղաքավարեալ արշաւել, յարձակիլ (ա-
ռն զՀԵՒՃԵԼոյ). վերամոչել, Թռչել ՚ի վեր:
Наскво́зь ѳ. ընդ Թափ, Թափանցանել:
Наско́къ ґ. м. ոստումն ՚ի վերայ երկաթ:
На́скоро ѳ. վաղվոյ, Հեզուկ. արա-
գութեամբ. Թեմեաս, ՚ի հարեւանցի,
վեր ՚ի վերոյ:
Наскуча́ть и - чивать ѣ. н. ձանձրացու-
ցանել, զգայեցուցանել: (նել:
Наслажда́ть, - дить ѣ. н. զուարճացու-
Наслажда́ться, - диться ѣ. з. վայելել,
Հաշակել, բաղել զպատուղ. զուարճա-
նալ, Հրճուիլ:
Наслажде́ніе ґ. с. վայելչութիւն, վա-
յելումն. զուարճութիւն, զմպլութիւն:
Насла́ніе ґ. с. տարածումն բազմոց կամ
բազում երայ:
Насла́щиваніе, - щеніе ґ. с. քաղցրա-
ցուցումն. - щенный мѣ. քաղցրացուցեալ:
Насла́щивать, - стить ѣ. н. քաղցրացու-
ցանել: (նել:
Наслои́ть ѣ. н. ѣ. խառ ՚ի խառ բաժա-
Наслу́шиваться, - шаться ѣ. з. լսելով
ստանել. լսել ըստ բաւականին.

Наслы́шаться բ. չ. հա. լսել զբաղում լինչ. (զա-ՀԵՔ հա՞մ զ-ԼՍԵՔ):
Наслы́шка գ. բ. ՚ի առնչ լսելոյ ուսեալ համառօտակալ գիտելիութիւն լինչ:
Наслѣ́діе գ. չ. ժառանգութիւն:
Наслѣ́дникъ, - ница գ. ա. բ. ժառանգ, ժառանգորդ: (ժառանգական:
Наслѣ́дническій, - ничій ած. ժառանգի.
Наслѣ́дный ած. ժառանգական, որ ունի զիրաւունս ժառանգելոյ:
Наслѣ́дованіе գ. չ. ժառանգումն, մնալ ՚ի ժառանգութիւն. առնուլն զոչ ժառանգութիւն:
Наслѣ́довать բ. ն. ժառանգել, մնալ ՚ի ժառանգութիւն, առնուլ զոչ ժառանգութիւն: (դութեան:
Наслѣ́дственно տ. յո՛ հրաւանէ ժառան-
Наслѣ́дственный ած. պատկանեալ ըստ ժառանգութե՛, առացեալ ժառանգութ՛:
Наслѣ́дство գ. չ. ժառանգութի՛, ինչք կամ առտուածք ժառանգութ՛: (կալիլ:
Насма́ливать, ← смолить բ. ն. ձիւթել,
Насма́триваться, - рѣться բ. հ. երկար հայելով սովորիլ, ընտելանալ, առնալ զփորձ:
Насмоленный ած. ձիւթեալ:
Насмерть տ. յանհ:
Насморка́ть բ. ն. հա. ապտակել մանչառաւ
На́сморкъ գ. ա. հարբուխ, խարբուղն, դուռ, ախտ հոսանաց:
Насмотрѣ́ться ա насматриваться.
Насмѣха́ніе, - хательство գ. չ. ծաղրելն, զծաղու գալն:
Насмѣха́тельный ած. ծաղրական:
Насмѣ́хаться բ. հ. ծաղրել, ծաղր առնել, զծաղու գալ, ծանեակել, նշաւակել, այլն և կատակ առնել:
На́смѣхъ տ. ՚ի ծաղր, ՚ի ծիծաղել:
Насмѣши́ть բ. ն. շարժել ՚ի ծիծաղ, ծիծաղեցուցանել:
Насмѣ́шка գ. բ. ծաղր, ծաղրածութիւն, ծանեակութիւն, ծանեականք, ծաղրանութիւն, ձաղութիւն:
Насмѣ́шливо տ. ծաղրածո՛, կատակելով
Насмѣ́шливость գ. բ. ծաղրածութիւն, ծաղրասիրութիւն:
Насмѣ́шливый ած. ծաղրածու, ծաղրանութիւն, ծաղրական:
Насмѣ́шникъ գ. ա. ծաղրածու, ծաղրաշարժ, ծաղրարան, ծանեակող:
Насмѣ́шничать բ. չ. ծաղրել, ծանեակել, կատակել, ձաղել: (ծաղրածուել:
Насмѣ́шничество գ. չ. ծաղրածու դէմն.
Насмѣ́яться հա. բ. насмѣхаться.
Насо́вывать, - совать բ. ն. խնամել, մղել ՚ի ներքս. դիզնալ լինչ շտապաւ:
Насоле́ніе գ. չ. յոյժ աղելն:
Насоле́нный ած. յոյժ աղեալ:
Насоли́ть բ. ն. աղել յոյժ, յաղել. փոխ. վշտացուցանել, վիրաւորել:
Насоре́ніе գ. չ. աղբոտումն. - ренный ած. աղբոտեալ:
Насори́ть հա. բ. насаривать.
Насоса́ть հա. բ. насасывать.
Насоса́ніе գ. չ. ծծելն:
Насо́сный ած. ջրհանի, սիփոնի,
Насо́съ, -ца՛. сещъ, - сникъ գ. ա. տուփ, ջրհան, սիփոն. ախտ լինչ բերանայ ձիոյ. դրծի կամնահան ՚ի առնանոյ ծննդական կանանց:
Наспѣхъ տ. наскоро.
Наставле́ніе գ. չ. ժամանումն, սերձիլն հասանելն (ՀԱՄԱՆԱՒԻ):
Наставля́ть, - стать բ. չ. հասանել, ժամանել, գալ, սերձենալ (ՀԱՄԱՆԱՒԻ):
Настави́тель տ наставникъ.
Настави́тельный ած. խրատական, հրահանգիչ, կրթական, մարդկիչ:
Наста́вить հա. բ. наставлять,
Наста́вка գ. բ. դնումն ՚ի վերոյ. կարկատումն, կարկատանք, կցուած:
Наста́вленный ած. նգեալ բաղմիբ. նգեալ ՚ի վերոյ. կցեալ, կարեալ ՚ի վերոյ, կարկատեալ. ուղղեալ ՚ի նպատակն. խրատեալ:
Наста́вливать, - тавить բ. ն. դնել, նգեալ զբազում կրա. դնել ՚ի վերոյ. կցել, յաւելուլ ՚ի վերոյ, կարկատել. ուղղել ՚ի նպատակն:
Наставля́ть, - тавить բ. ն. տ. наставливать, եւս ուսուցանել, խրատել, հրահանգել:
Наста́вникъ, - ница գ. ա. բ. դաստիարակ, ուսուցիչ, հրահանգիչ. խրատատու:

Наста́вническій, - ничій ж. դաստիա-
րակի, ուսուցչական:
Наста́вничество с. ն. դաստիարակու-
թիւն, ուսուցչութիւն, վարդապետու-
թիւն:
Наставный ж. կցեալ, կարկատեալ:
Наста́въ с. ա. դրծի ուղղելոյ գործոց
նշան ՚ի նպատակին:
Наста́иваніе с. ն. թրմումն, արկանել
՚ի թուրմն. թախանձանք, ժանիք.
միայն հաստատուն ՚ի կարծիս իւր:
Наста́ивать, - стоять բ. ն. արկանել ՚ի
թուրմն, թրմել. փոխ. թախանձել, ժա-
մել. կալ հաստատուն ՚ի կարծիս իւր.
- ться բ. յ. թրմիլ:
Настана́вливать, - повить բ. ն. գնել,
շարել (գործոց ինչ):
Наста́ніе ж наступленіе.
Насте́гивать, - гать բ. ն. դոնել, ձաղ-
կել. մկդռկել:
На́стежь տ. բաց, ՚ի բաց (առ դրունս):
Настига́ніе, - женіе с. ն. հասանելն
(գիշեր). փոխ. հաւատարկիլն:
Настига́ть, - тичь բ. ն. հասանել (գիշեր).
փոխ. հաւատարկել:
Настила́ть, - тлать բ. ն. փռել, սփռել.
յատակել: (ուռած:
Насти́лка с. ն. փռումն, սփռումն. փռ-
Настира́ть, - բ. ն. լուանալ (գործոց ինչ)
Насти́чь իբ. բ. настигать.
На́стланный ж. փռեալ, սփռեալ, տա-
րածեալ. յատակեալ:
Насто́йка, - той с. ն. ա. թուրմք. հե-
ղուկն՝ յորում արկեալ ի լինի ՚ի
թուրմն:
Насто́йчивость с. ն. թախանձութիւն,
թախանձանք. հաստատուն, պնդուն:
Насто́йчивый ж. թախանձեցուցիչ,
պնդող. - чиво տ. թախանձանօք:
Насто́льный ж. եղեալն ՚ի վերայ սե-
ղանոյ:
Настоя́тель с. ա. վանահայր, արբա-
նայր. աւագ երէց. (եւ) գլուխ տան կամ դե-
դասանի. - льница с. ն. վանուհայր:
Настоя́тельно տ. թախանձանօք:
Настоя́тельность с. ն. թախանձանք,
սաստկութիւն, ժանիք, ժանրիլն:
Настоя́тельный ж. թախանձական, թա-
խանձեցուցիչ, հարկեցուցիչ, սաստկա-
կան:
Настоя́тельскій ж. վանական:
Настоя́тельство с. ն. վանահայրուի:
Настоя́ться իբ. բ. настаиваться. բ. հ.
իբ. յոտին կալ, կանդնիլ ընդ երկար
ժամանակ:
Настоя́щій ж. ներկայ, առաջնիկայ, այ-
ժմեան. իրական, կատարեալ, իսկական,
իսկ և իսկ:
Настра́ивать ж настроивать. (նաեւ:
Настраща́ніе с. ն. երկեցուցումն, սպառ-
Настраща́ть բ. ն. երկեցուցանել, սպառնալ:
Настращённый ж. երկեցուցեալ, ահա-
գուցեալ, սպառնացեալ:
На́строго տ. խստութ, խստիւ, սաստիկս:
Настрое́ніе, -раиваніе с. ն. կառուցումն
(քարոյ շինուածոց). յարմարումն նուա-
գարանաց:
Настро́енный ж. կառուցեալ, շինեալ.
յարդարեալ, ապէ յարմար. դրգռեալ:
Настро́ивать, -роить բ. ն. կառուցանել,
շինել, հիմնել (գործոց շինուածս). յար-
դարել (գնուածոցն). փոխ. ուղղել զկամ
՚ի բարին. առնել, դրծել:
Настро́йка с. ն. կառուցումն (քարոյ շի-
նուածոց). յարմարումն (նուագարանաց):
Настро́йщикъ, -щица с. ա. ն. յարդարող,
յարմարող, ուղղող (նուագարանաց):
Настрѣ́лять, - лять բ. ն. հրացանաւ
սպանանել (գործոց նշան, նպատակ):
Настра́пать բ. ն. պատրաստել զբա-
զում կերակուրս:
Насту́жа́ть, - дить բ. ն. առուցանել,
ցրտացուցանել, զովացուցանել:
Наступа́ніе с. ն. ժամանումն. յարձա-
կումն. կռիւն սուրբ:
Наступа́тель с. ա. յարձակող, յառա-
ջամարտիկ. սկսող, սկիզբն առնող:
Наступа́тельно տ. յարձակմամբ:
Наступа́тельный ж. յարձակողական:
Наступа́ть, - пить բ. ն. կռիւն սուրբ,
դնել զոտն ՚ի վերայ երկրի. ժամանել,
հասանել. փոխ. յարձակիլ:
Наступа́ющій ж. ժամանող, հասանող.
յարձակող:
Наступле́ніе с. ն. ժամանումն, հասանելն:

Насту́пчивый ած. յարձակող, ընդու-նակ ՚ի յարձակումն։
Насту́рцій գ. ս. Թարայ Հնդկաց (բոյս)։
Настыва́ть, - тыть, - нуть բ. չ. սառիլ, պաղիլ, զովանալ։
Насупротиву՛ տ. դէմ յանդիման, հան-դէպ, դէմ, ընդդէմ։
На́сухо տ. ցամաք, մինչև ՚ի ցամաքիլ։
Насу́чивать, - чить բ. ն. սլօրել, սա-նել (զբաղամ ինչ)։ (բացուցեալ։
Насуше́нный ած. ցամաքեցուցեալ, չո-
Насу́шивать, - шить բ. ն. ցամաքեցուց-նել, չորացուցանել։ (առօրեայն։
Насу́щный ած. հանապազորդ, առօրեայ,
Насчи́танный ած. Թուեալ, հաշուեալ։
Насчи́тываніе, - таніе գ. չ. Թուումն, հաշուումն, համարումն։
Насчи́тывать, - тать բ. ն. Թուել, հա-շուել, համարել։
Насыла́ть, - слать բ. ն. առաքել (զբա-զո՛ն, նմա զբազո՛ն իրս)։
Насыпа́ніе գ. չ. արկումն, ընդումն։ (նեալ։
Насы́панный ած. արկեալ, լցեալ. ցա-նեալ, ցրուեալ։
Насыпа́ть, - сыпать բ. ն. արկանել, լը-նուլ, ցանել, Թաւիլ ՚ի վերայ երկիր (բազմաթիւք)։
Насыпно́й ած. արկեալ ՚ի վերայ. լցեալ։
На́сыпь գ. ս. արկղիկ ջաղացի, ուսաի Թաւիլ ցորեանն յերկիանս։
На́сыпь գ. չ. հողաբլուր. փոխ. վահա-նակ ոսկւոյ կամ արծաթոյ կարեալ ՚ի վերայ կերպասուց։
Насыти́мый ած. յագեցուցանելի։
Насыти́тельный ած. յագեցուցիչ. անըն-դարձակ։
Насыти́ть, - ться կամ բ. насыщать, - ться
Насыха́ть, - со́хнуть բ. չ. չորանալ, ցա-մաքիլ (՚ի վերայ երկի)։
Насыща́емый տ насытимый.
Насыща́ть, - сытить բ. ն. յագեցուցա-նել, յղիացուցանել. տոգորել. լը-նուլ զկամս. - ться բ. յ. յագենալ, յագիլ։
Насыща́ющій ած. յագեցուցանող։
Насыще́ніе գ. չ. յագուրդ, յագեցումն։
Насыще́нный ած. յագեցուցեալ, յագեալ։
Насѣва́ть, - сѣять բ. ն. սերմանել, ցա-նել (զբազում ինչ). մաղել։
Насѣвъ գ. ս. ցանք։
Насѣда́ть, - сѣсть բ. ն. յարիլ, կպչիլ. տեղակիլ, զետեղիլ։
Насѣ́дка գ. չ. Թուխս։
Насѣ́дъ գ. ս. սաղմն ձուոյ (նոցին)։
Насѣка́ть, - сѣчь բ. ն. հատանել, կըտ-րել (բազմահնարօք, նմա զնոսա հնարեալ ինչ). նշանագրել կտրելով։
Насѣки գ. յ. ատամունք գործեաց. ցե-լուածք (չոպանոյ)։
Насѣко́мое գ. չ. միջատ, ժժմունկ, որդն։
Насѣкомоя́дный ած. միջատակեր։
На́сѣтъ, - сѣтокъ գ. ս. Թատ, գաղտագր կամ կայսերան հատուց։
Насѣ́чка գ. չ. նշանագրութիւն (հապահա-րք). նշան եղեալ հատամարք. քանդակ ՚ի վերայ մետաղի. վարպետեալ լինչ ՚ի վերայ մետաղի որոյ գինք կամ կէտք յեռեալ են ոչխ. Թանկագին մետաղիւ։
Насѣ́чникъ գ. ս. հալածիչ գործի ա-պակագործաց։
Ната́пливать, - топить բ. ն. վառել, ջե-ռուցանել. հալել։ (ոսիւք։
Ната́птывать, - топтать բ. ն. ցեխոտել
Ната́скивать, - кать բ. ն. կլսել, բևեռել (բազմահնարօք)։ (խարտեաշեցն։
Ната́чиваніе գ. չ. յեսանելն, սրելն. Նա-
Ната́чивать, - точить բ. ն. յեսանել, սրել։
Натве́ривать, - вердить բ. ն. սերտել, առնուլ ՚ի բերան, տպաւորել ՚ի մտի (յաճախ ընդհնարել). վարժել։
Нате́кать, - течь բ. չ. վազելով հասա-նել. ներհոսելով կուտակել (ոսիւ զՂբոյ)։
Натере́ть կամ բ. натирать.
Нате́ртый ած. լեսեալ, լոսեալ. փշրեալ։
Нате́сывать, - сать բ. ն. տաշել, կռմիլ։
Натира́ніе գ. չ. օծումն, սերսուումն, շա-փումն. լոսումն, փշրումն։
Натира́ть, - реть բ. ն. օծանել, սեր-սել, շփել. լեսուլ, փշրել։
Нати́сканный ած. սեղմեալ. տպեալ։
Нати́скивать, - кать բ. ն. սեղմել, ձգն-շել. տպել, գրոշմել. խնամել, ընտել միոյ ՚ի բերանն։
Нати́скъ գ. ս. սեղմումն, ձնշումն. տիպ,

տպաւորութիւն . նշան . յարձակումն յանկարծահաս:

Натисне́ніе գ. չ. տպումն, դրոշմումն:

Натисне́нный, - нутый ած. տպեալ, դրոշմեալ . դաջեալ:

Наткáть բ. ն. կր. ոստայնանկել, հիւսել (գբազմ. ինչ):

Натоло́чь բ. ն. կր. լեռնել (յանկանխ):

Натолче́нный ած. լեռնեալ, լռանալ (յանկանխ)

Натопи́ть կր. բ. натапливать. (հալեցն:

Натопле́ніе գ. չ. վառումն, ջեռուցումն.

Нато́пленный ած. վառեալ . հալեալ:

Нато́пленный ած. ընդոստնեալ, ողտեղեալ ոտիւք. (խորակերն:

Наточе́ніе գ. չ. յեռանեցն, սրելն. Հաճախարակեալ:

Наточенный ած. սրեալ . Հաճախարակեալ:

Наточи́ть կր. բ. натачивать. (Թի:

Натощáкъ տ. անուռաչ, անՀաշակ. անօ

Натрій գ. ա. նատրոն:

Натруби́ть բ. ն. կր. փողահարել . բազում ինչ ասել:

Натруси́ть բ. ն. կր. ցանել . սփռել . ցրուել:

Натру́ска գ. ի. ցանելն. սփռելն. ցրուելն. վառօդատուն:

Натръ, - ронъ գ. ա. նատրոն:

Нату́га գ. ի. չարիագանց ձգտումն. վիթելն:

Нату́живать, - жить բ. ն. կարի ձգտել, քարշել. (ջող, նեղիչ:

Нату́жный ած. դժուարին, ծանր. Հին

Нату́ра գ. ի. բնութիւն, տիեզերք, արարած. յատկութիւն . էութիւն . բնական կարգ իրաց . բնաւորութիւն, նաւած բնութեան, կազմած մարմնոյ. բնական յօժարութիւն . կենդանի գազիար նկարչաց:

Натурали́стъ գ. ա. բնագէտ, բնազննին, բնաստատուած . մատենագիր բնական իրաց: (բնաւոր. անարուեստ:

Натура́льный ած. բնական, բնածին,

Нату́рою տ. ին. դրամբք, այլ նիւթեղինօք (հակառակն):

Нату́рщикъ գ. ա. կենդանի մարդ, զոր զգանական դրութիւնս մարմնոյ նըկարէ նկարիչն:

Натыка́ніе գ. չ. խցումն, խնուն:

Натыкивать, - кать բ. ն. խցել, խնուլ . ցցել (բառախնեմբ):

Натѣшить բ. ն. խրախացուցանել, զուարճացուցանել . - ться բ. յ. կր. զուարճանալ:

Натя́гиваніе գ. չ. ձգումն, ձգտումն:

Натя́гивать, - нуть բ. ն. ձգել, ձգտել, քարշել ուժգին. քարշելով ղգենուլ . - ться բ. ի. ձգտիլ, ձգտեալ լինիլ . փոխ. ընկել ցաւրթնալն:

Натя́тъ գ. ա. գործի՝ որով ազուցանեն ղշղիանակս տակառաց:

Натя́жка գ. ի. ձգտումն, ձգտելն. Թարմատար բառք ՚ի տաղաչափուե. անբաւ մեկնութիւն բուանդակութեան գործոյ կամ յատաբերութեան օրինաց յօդուտ ուրուք : въ — жку . տ. անվոխ, առնոյ ծալուածոյ (առ պղպեղաց):

Натя́нутый ած. ձգտեալ, ձգեալ . լարեալ . սեթեւեթեալ (ած):

Наугáдъ տ. առանց մտածմանց, դիպուածով, յանպատրաստի առացեալ:

Наугóльникъ, - голокъ գ. ա. անկիւնաչափ, ուղղաչափ (գործի):

Наугóльный ած. եղեալն յանկեան.

Наудáчу տ. ըստ դիպաց, ըստ բերման, ըստ պատահման:

Науди́ть բ. ն. կարթել, կարթիւ որսալ:

Нау́ка գ. ի. դիտումն, մանկացուն. ուսումն. փոխ. խրատ:

Наустúтель գ. ա. առաջնորդ չարեաց . Հաւանեցուցանող, դրդիչ:

Наустúть կր. բ. наущать. (ւսուցն:

Нау́тріе, - рія տ. (եղ) ՚ի վաղիւ. յառաջ

Нá́утро, - тру տ. յայգուհ, յառաւօտու:

Научáть, - чить բ. ն. ուսուցանել, դասատիարակել . խրատել, հրահանգել . - ться բ. յ. ուսանիլ, սովրիլ .

Науче́ніе գ. չ. ուսուցանելն:

Науче́нный ած. ուսուցեալ, հրահանդեալ . վարժեալ, մարզեալ . խրատեալ:

Нау́шникъ, -ница գ. ա. ի. առունկն Հառ, լռատար, քուռ, չարախօս . պահպանակ ականջաց:

Нау́шничанье գ. չ. առունկն Հառելն:

Нау́шничать բ. չ. առունկն Հառել . չարախօսել, բամբասել, զրպարտել:

Нау́шничество գ. չ. բամբասողութիւն, զրպարտողութիւն:

Наущáть, - стить բ. ն. Հաւանեցուցա-

նել, զրկանել, հրապուրել ատ. ընդն, զրկել, մոլորեցուցանել:

Наущéніе գ. չ. հաւանեցուցումն, մոլորեցուցումն. ուսուցանելն ատ. ընդն.

Наущéнный ած. զրկեալ ատ. ընդն:

Нафабрить բ. ն. օծանել սեպագիրովք:

Наха́лъ տ наглецъ.

Наха́льничать բ. չ. ատնել զյանդգնութիւն, զմպրհաւճիւնս, զանամօթութիւնս:

Наха́льный տ наглый.

Наха́льство տ наглость.

Наха́ркивать, - кать բ. ն. խխել, արձակել զխուխս:

Нахва́ливать, - лить բ. ն. բազում դովել, գովաբանել:

Нахва́стывать, - тать բ. ն. բազում ատել:

Нахва́тывать, - тать բ. ն. ունել, ըմբռնել, կալնուլ (ղբաղամս). (առմ) առնուլ (ղբաղամ ինչ). ձեռս. 'ի ձեռս բերել, առանալ ապօրինի (ղբաղամ ինչ):

Нахища́ть, - хитить բ. ն. յափշտակել, 'ի ձեռս բերել զբազում ինչս զրկագործ կամ հարստահարութեամբ:

Нахлеста́ть, - хлыстать բ. ն. զան հարկանել, ձաղկել, ծեծել:

Нахлы́нуть բ. չ. յանկարծ հոսիլ (ջուրց). յանկարծ գալ բազմութեամբ: (ւոր:

Нахлѣ́бникъ, - ница գ. ա. ն. հասուածա-

Нахму́реніе, - риваніе գ. չ. խոժոռիլն. կնճռումն հակառակ:

Нахму́ренный ած. խոժոռեալ, խոժոռագէմ. կնճռեալ (առն զճակատէ):

Нахму́ривать, - рить բ. ն. կնճռել, խորշումբս յանել (զճակատն). -ться բ. չ. խորշիլ. խոժոռիլ, խոժոռ հայել. միգապատիլ (երկնից). տրտմիլ, բռնանիլ (առն զնաչեայ):

Находи́ть, - найти բ. ն. գտանել, պատահիլ. ժողովիլ, կուտիլ. հնարել. զգալ, տեսանել. 'ի վերայ հասանել:

Находи́ться բ. հ. գտանիլ, լինիլ բ. չ. ձախ. հշմարտիլ. բ. ն. գտեալ լինիլ:

Находка գ. ի. գիւտ:

Находчивость գ. ի. ընդունակութիւն միտքով գտանելոյ զլաւս կամ զհնարս:

Находчивый ած. ընդունակ 'ի գտանել զլաւս կամ զհնարս:

Находчикъ, - чица գ. ա. գտանող:

Находя́щійся ած. գտանելեալ, երեալ:

Нахожде́ніе գ. չ. գտանելն, գիւտ. գտանիլն, լինելն. յարձակումն: (ցանել:

Нахола́живать, - лодить բ. ն. ցրուացու-

Нахохота́ться բ. հ. իբ բաւականին ծիծաղել:

Нацара́панный ած. ցեռեալ, կերզերեալ:

Нацара́пывать, - пать բ. ն. կերզերել, ցեռել ('ի քաղաճ տեղւոջ). առնել զգրագրութիւնս ցեռուածս:

Національность գ. ի. ազգայնութիւն:

Національный ած. ազգային:

На́ція գ. ի. ազգ, առիւծ, ցեղ, ազն:

Нацѣ́женный ած. բռնեալ, մղեալ:

Нацѣ́живаніе, - женіе գ. չ. բռնումն, մղումն: (զել:

Нацѣ́живать, - цѣдить բ. ն. բռնել, մղ-

Нацѣ́ливать, - лить բ. ն. ուղղել 'ի նշանաւորն (նշմարտին, նպատակն):

Нача́ло գ. չ. սկիզբն, արմատ, ծագումն. պատճառ, նախապատճառ. հիմն. սկզբնաւորութիւն, անուանականի նիւթ, տարր.

Началоро́дный ած. (եւ) սկզբնածին:

Началосвѣ́тъ գ. ա. սկիզբն, աղբիւր լուսոյ:

Нача́льникъ գ. ա. մեծաւոր, գլխաւոր, պետ, առաջնորդ. (եւ) պատճառ:

Нача́льническій ած. մեծաւորի:

Нача́льница գ. ի. կին մեծաւորի, պետուհի:

Начальный ած. սկզբնական, նախկին. առաջին. առաջ. մեծ:

Начальственный ած. իշխանական, պետական:

Нача́льство գ. չ. իշխանութիւն, պետութիւն, կառավարութիւն. իշխանք, պետք:

Начальствованіе գ. չ. իշխանութիւն, պետութիւն:

Нача́льствовать բ. չ. իշխել, պետել:

Нача́тіе գ. չ. սկսուածն, սկիզբն առնելն. սկիզբն, սկզբնաւորութիւն:

Нача́токъ գ. ա. սկիզբն. սկզբնաւորութիւն. (եւ) երեխայքիր, առաջնածաղ, - ткн, սկզբունք, առաջին ուսանելիք:

Нача́тый ած. սկսեալ, սկզբնաւորեալ:

Нача́ть, - ться եղ. բ. начинать. - ться.

Начека́нивать. - нить բ. ն. հատանել զբազում դրամս: (ծել:

Начека́ркивать, - кать բ. ն. բազում դե-

Начека́рпивать, - пить բ. ն. սեպագրանել:

Начерно́ *ѕ.* սեւագրեալ։

Начерта́ніе, -тываніе գ. չ. գծագրուե՛լ, *ուրուագիծ գծագրուե՛լ, նկարագրուե՛լ*ուն. *ձև, գաղափար. առաջարկուե՛լ. դրուե՛լ։*

Начерта́нный ած. գծագրեալ. *նկարագրեալ. ձևացուցեալ. դրեալ։*

Начерта́тельный ած. գծագրական։

Начерта́ть հա. բ. начертывать.

Начерти́ть հա. բ. начерчивать.

Начерта́ывать, - тать բ. ն. գծագրե՛լ, *նը-կարագրե՛լ (քաղ). առաջարագրե՛լ. ձև-ակերպե՛լ. փոխ. դրե՛լ։* (բագրեալ։

Начерта́нный ած. գծագրեալ, առաջ-

Начерта́ніе, -ченіе գ. չ. գծումն, գծա-դրութիւն, առաջարագրութիւն։

Начерта́ывать, - тить բ. ն. գծագրե՛լ, *առաջարագրե՛լ, յօրինե՛լ զարուեստական։*

Начерта́сывать, - сать բ. ն. առնդրե՛լ. *առնդ-րե՛լով պատրաստե՛լ (գքաղաքացի). առնդ-րե՛լով պատճառե՛լ գկոկիճ։*

На́четверо ѕ. *ի չորս մասունս։*

Начёта գ. ա. *պակասութիւն դրամոյ կամ ի-րոյ ի հաշուելն։*

Начина́ніе գ. չ. սկսանելն. *սկիզբն։*

Начина́тель գ. ա. սկսանող, սկսող։

Начина́тельный ած. *սկիզբնաւոր, սկիզբ-նական. եւս առ յառաջին բայիցն՝ որ յա-յտնէ զսկիզբն գործոյ եւ նմանից։*

Начина́ть, - чать բ. ն. սկսանել, *սկիզբն առնուլ.* - ться բ. յ. սկսանիլ. բ. ի. սկսեալ լինիլ։ (յառնեալ։

Начине́нный ած. խմորեալ, լցեալ, լե-

Начи́нивать, - нить բ. ն. խմորել, լնուլ, *համեմուիք. կտրել զբաղում դրիչս։*

Начи́нка գ. ի. խմորումն, լիցք։ (գուիչ։

Начи́нщикъ, - щица գ. ա. ի. սկսող, դրո-

Начи́нъ տ. начатіе.

На́чисто ѕ. *մաքուր, յատակ։*

Начи́танность գ. ի. բազմընթերցու-թիւն։

Начи́танный ած. *նա՛ որ բազմընթերցեալ է զբազում մատեանս. ընթերցեալ։*

Начитаться բ. յ. հա. *ըստ բաւականին ըն-թերցուլ. բազում ընթերցանութ՛ ուս-անիլ։*

Начи́тывать, - тать բ. չ. *հաշուելով և առաջելով գհաշիւս դառնել զպա-կասութիւն։*

Нашатырь գ. ա. *անուշադրոյ. - рный ած. անուշադրեայ։*

Наше́птывать, - тать բ. ն. *շշնջե՛լ, հրծ-ծել. դիւթե՛լ, հմայե՛լ։*

Наше́ствіе գ. չ. *լիջումն. արշաւանք, յարձակումն։*

Нашива́ніе գ. չ. *կարելն ՚ի վերայ իրիք. կարելով պատրաստե՛լն (գքաղաքացի)։*

Нашива́ть, - шить բ. ն. *կարել զինչ ՚ի վերայ իրիք. կարելով պատրաստե՛լ (գքաղաքացի)։*

Наши́вка գ. ի. *կարումն ՚ի վերայ. իր կարեալ ՚ի վերայ իրիք։* (բեալ։

Нашивный ած. *կարեալ ՚ի վրէ, վերակա-*

Нашле́вникъ գ. ա. *կաւար կամ ցցունք սաղաւարակի։* (դուիլ։

Нашумѣ́ть բ. չ. *շխոթե՛լ, խռովե՛լ, վըր-*

Нашути́ть բ. ն. հա. *կատակե՛լ, ասել զբաղում ծիծաղաշարժ բանս։*

Нашъ դէպ. *մեր։*

Нащепа́ть բ. ն. *ճեղե՛լ, ճեղքե՛լ։*

Нащи́панный ած. *քաղեալ, վերատեալ։*

Нащи́пывать, - пать բ. ն. *քաղե՛լ, վերատե՛լ։*

Наѣда́ть, - ѣсть բ. ն. *կծելով պատ-ճառե՛լ ցցաւ. պարտքի առնուլ զբա-զում ուտելեղինս։*

Наѣда́ться, - ѣсться բ. յ. *յագենալ. ուտել զյագենալն։*

Наѣ́здникъ գ. ա. *հեծելամարտ, քաջ հեծեալ զինուոր, որ յարձակի ՚ի վե-րայ թշնամեաց։*

Наѣздничать բ. չ. *պարապել յարշաւանս, հեծելազօր լինիլ. յարձակիլ ՚ի վերայ թշնամեաց հեծեալ յերկիւղ։*

Наѣздничество գ. չ. *յարձակումն ՚ի վե-րայ թշնամեաց հեծեալ յերկիւղ։*

Наѣздъ գ. ա. *արշաւանք հեծելոց. ժա-մանակաւոր դալուստ։*

Наѣзжа́ть, - ѣхать բ. չ. *յընթանալն և-երկարաւ պատահիլ կամ հանդիպիլ ումեք զհանապազորհայն. հանախումբ ՚ի վերայ հասանել։* (երկար։

Наѣзженный ած. *մարդեալ, վարժեալ*

Наѣзживать, - ѣздить բ. ն. *մարդե՛լ, վար-ժե՛լ (գերկար)։*

Наѣзжій ած. *եկ, եկեալ, եկաւոր, օտար։*

Наѣ́сться հա. բ. наѣдаться.

Наѣхать гл. сов. наѣзжать.
Наэлектризовать ж электризовать.
Наяѣдничать сов. гл. ежедневно, продолжительное время что-нибудь есть.
Наяву́ с. существительное, действительность: Ная́да, - ды ж. миф. нимфа, водяное божество.
Не ч. нет, не, ни.
Небережный ж неосторожный.
Небеса́ ж. мн. небо.
Небе́сный ж. небесный, небесного цвета, небесный. небесно-голубой. небесный, божественный.
Неблагода́рно с. неблагодарно, неблагодарным образом. (неблагодарность.
Неблагода́рность ж. неблагодарность, неблагодарность,
Неблагода́рный ж. неблагодарный, неблагодарный, неблагодарный, неблагодарный, неблагодарный.
Неблагопристо́йно с. неприлично, неприлично.
Неблагопристо́йность ж. неприличность, неприличность, неприличность, неприличность.
Неблагопристо́йный ж. неприличный, неприличный, неприличный, неприличный.
Неблагопрія́тный ж. неблагоприятный, неблагоприятный, неблагоприятный.
Неблагоразу́мие ср. неблагоразумие.
Неблагоразу́мно с. неблагоразумно.
Неблагоразу́мный ж. неблагоразумный, неблагоразумный, неблагоразумный.
Неблагоро́дный ж. неблагородный, неблагородный, неблагородный.
Неблагочи́нный ж. беспорядочный, беспорядочный. беспорядочный, беспорядочный.
Небо ж. небо. небосвод. небо. небо. небо. небо, небосвод, небосвод.
Небожи́тель ж. м. небожитель, небожитель. небожитель, небожитель.
Небозо́рь ж. м. небосвод, небосвод, небосвод, небосвод, небосвод.
Небозри́тель ж. м. небозритель.
Небоописа́ніе ср. небоописание, небоописание.
Небоописа́тель ж. м. небоописатель.
Небоописа́тельный ж. небоописательный.
Небопа́рный ж. небопарный, небопарный.
Небоскло́нъ ж. м. небосклон, небосклон.
Небоя́зненность ж. неустрашимость, неустрашимость. - ненный ж. неустрашимый.
Небреже́ніе ср. небрежение. небрежение, небрежение. небрежение, небрежение.
Небре́жно с. небрежно, небрежно, небрежно.
Небре́жность ж. небрежность, небрежность. небрежность.
Небре́жный ж. небрежный, небрежный.
Небыва́лый ж. небывалый. новый. невиданный. невиданный. (небывалость.
Небыва́лыщина ж. невиданный случай,
Небыли́ца ж. небылица, небылица.
Небытіе́ ср. небытие, небытие.
Небы́тность ж. бывалость, небывалость, небывалость.
Невдалекѣ с. вдали, вдали.
Невещественность ж. нематериальность. - ный ж. нематериальный, нематериальный. - венно с. нематериально.
Невзго́да ж. неудача, несчастье. несчастный случай.
Невзира́я с. не обращая, не обращая, не обращая, не обращая.
Невзнача́й ж печально.
Невзра́чный ж. некрасивый.
Невидаль, - льщина ж. невидаль, невидаль.
Невиди́мка ж. невидимка, невидимка, невидимый предмет невидимой силой.
Неви́димо с. невидимо. (видно.
Неви́димость ж. невидимость, невидимость.
Неви́димый ж. невидимый, невидимый, невидимый.
Неви́нно с. невинно, невинно, невинно. невинно.
Неви́нность ж. невинность, невинность. девственность, невинность, целомудрие, невинность.
Неви́нный ж. невинный, невинный, чистый, девственный, целомудренный, невинный
Невключе́нный ж. исключенный, исключенный.
Невку́сный ж. невкусный.
Невмѣстимый ж. невместимый, невмести-

բռնակելի։
Невнима́ніе գ. չ. անմտադրութիւն։
Невнима́тельность գ. ի. անմտադրուի, անուշադրութիւն։ (շադիր։
Невнима́тельный ած. անմտադիր, անուշ-
Невня́тный ած. անորոշ, շլմաթ, աղօտ (ձայն). դժուարլսելի։
Нево́время տ. տարաժամ, տարադէպ, յանդիպս. արտաքոյ ժամանակի։
Не́водъ, - докъ, - чекъ գ. ա. ուռկան, ցանց, առձայլ։ (բար, անխաւխան։
Невозбра́нно տ. անարգել, անարգելա-
Невозбра́нный ած. անարգել, անխափան։
Невозврати́мый ած. անդարձելի, անդարձ։
Невозвра́тно, - тимо տ. անդառնալի։
Невозвра́тность գ. ի. անդառնալի դոլն։
Невозвра́тный ած. անդառնալի, անդարձ։
Невоздержа́ніе ѱ невоздержность.
Невозде́ржно տ. անժուժկալաբար։
Невозде́ржность գ. ի. անժուժկալուի, անչափաւորուի, անհամբերուի. ապերասանութիւն. — языка, բերանալծութիւն, աղաւաղբերան գոլն, անզուսպ բերան։
Невозде́ржный, - жаный ած. անժուժկալ, անհամբեր, անչափաւոր, ապերասան։ (կեալ։
Невоздѣ́ланный ած. անմշակելի, ոչ մշա-
Невозмо́жно տ. չէ կարելի, չէ մարթի։
Невозмо́жность գ. ի. անկարելուի, անհնարութիւն, անկարելի դոլն։ (բին։
Невозмо́жный ած. անկարելի, անհնա-
Нево́лею տ. ակամայ, յոչ կամայ, բռնի, ժխկամակ գոլով։
Нево́лить բ. ն. բռնադատել, ստիպել, բռնաբռսկել, հարկադրել։ (ռայ։
Нево́льникъ, - ница գ. ա. ի. գերի, ծա-
Нево́льническій, - чій ած. գերւոյ, ծառայական։ (ռայութիւն։
Нево́льничество գ. չ. գերութիւն, ծա-
Нево́льно տ. ակամայ, բռնի, յոչ կամայ։
Нево́льный ած. ակամայ, ընդեմ կամայ, բռնադատեալ. անազատ, ստորադրեալ։
Нево́ля գ. ի. անազատութիւն. գերութիւն, ծառայութիւն։
Невообрази́мый ած. անըմբռնակալելի, զոր չէ հնար երևակայել կամ ընդունել։
Невпопа́дъ տ. անտեղի։
Невразуми́тельность գ. ի. անիմանալիութիւն, դժուարիմացուի, խրթնութիւն. - ный ած. անիմանալի. անիմանալիութիւն, խրթին։
Невреди́мо, - дно տ. անվնաս։
Невреди́мость գ. ի. անվնասուի, անվնաս, անապական դոլն։ (հացու։
Невреди́мый ած. անվնաս. անապակա-
Невре́дный ած. անվնաս, անվնասակար։
Невы́года գ. ի. անշահութիւն, վնաս։
Невы́годно տ. անշահ, անօգուտ. անյարմար։
Невы́годность գ. ի. անշահաւէտութիւն, անօգտաւէտութիւն, անշահաւորութիւն. անյարմարութիւն։
Невы́годный ած. անշահ, անօգուտ, անձեռնտու, անարդիւն. վնասակար. տապրադիպ. անյաջող, անյարմար։
Невыража́емый ած. անմեկնելի, անասելի, անարտայայտելի։ (կաս։
Невырази́мо տ. անմեկնելի իմն եղանա-
Невырази́мость գ. ի. անձառելի, անմեկնելի դոլն։
Невырази́мый ած. անձառելի, անպատմելի, անմեկնելի, անարտայայտելի։
Невѣ́домо տ. անյայտաբար։
Невѣ́домый ած. անյայտ, անծանօթ։
Невѣ́дѣніе գ. չ. չգիտութիւն, չգիտեցն. տգիտութիւն, անուսումնութիւն։
Невѣ́жа, - жда գ. հ. անուս, տգէտ, անհրբանգ. անկիրթ, անբաղաքավարի, բիրտ, տմարդի։
Невѣ́жество գ. չ. անուսումնութիւն, տգիտութիւն, տխմարութիւն, թանձրամտութիւն. բրտութիւն, անբաղաքավարութիւն, տմարդութիւն։
Невѣ́жествовать բ. չ. ունալ ’ի տգիտութեան։
Невѣ́жливый ած. տգէտ. անբաղաքավարի։
Невѣ́ріе գ. չ. անհաւատութիւն. թերահաւատութիւն։ (անհիշդ։
Невѣ́рно տ. անստոյգ, առանց իսկութեան,
Невѣ́рность գ. ի. անստուգուի, սուտ, սխալ, վրիպակ. անվստահականութիւն. անհամոզմունք. անհաւատարմութիւն, նենգութիւն։
Невѣ́рный ած. անստոյգ, սուտ, սխալ, անվստահ. անհամոզմամբ. անհաւատար-

ցիմ, նենդաւոր · անհաւատ, թերահաւատ. (ցինոս:
Невѣроя́тно տ. անհաւատալի, յանդիմա_
Невѣроя́тность գ. ի. անհաւատալիութիւն, լինելն անհաւատալի, անհաւանակիութիւն:
Навѣроя́тный ած. անհաւատալի, անհաւանական: (անհաւատ:
Невѣ́рь, - рка գ. ա. ի. չհաւատացող, անհաւատ:
Невѣсо́мый ած. անիշխելի, անիշխելու:
Невѣ́стка գ. ի. հարսն. հարսնացու.— та Христова, հարսն քրիստոսի:
Невѣ́стинъ ած. հարսին: (որդւոյ:
Невѣ́стка գ. ի. նոր, ներ. կին եղբօր կամ
Невѣ́стникъ գ. ա. առաքաւոր հարսանեաց:
Невѣстоводи́тель գ. ա. հարսնածու:
Не́гдѣ տ. չիք տեղի.
Негі́бкий, - лющій ած. անկորուստ, անխոնարհ, միանգամայնական: (կան ծառ:
Негнію́чка գ. ի. անխոտ վայր, կենաց_
Негнію́щій, -чій ած. անխոտ
Него́дникъ, - ница գ. ա. ի. անպիտան, անասնակ:
Него́дно տ. անպիտան, վատ:
Него́дность գ. ի. անպիտանութիւն:
Него́дный ած. անպիտան. վատ, յոռի:
Негодова́ніе գ. չ. տրտունջ, դժգոհութիւն. տհաճութիւն. բարկութիւն, սրտմտութիւն:
Негодова́ть բ. չ. տրտնջալ, դժգոհել, ցուցանել զանգաւակամութիւն. սրտմտիլ, բարկանալ: (տաբտրոյ:
Негода́й, - ка գ. ա. ի. անպիտան, վատ_
Негоціа́нтъ գ. ա. վաճառական:
Негра́мотный ած. անգրագէտ, անուս:
Негрита́нка գ. ի. կին սեաւ, խաւիշխիկ:
Негръ գ. ա. սեաւ, խաւիշխիկ:
Неда́вній ած. նոր, սրդիւ, այժմեան:
Неда́вно տ. նորոգ, ի չ՚ի վաղուց հետէ:
Неда́вность գ. ի. նորութիւն:
Недале́кій ած. մերձ, մերձաւոր, ի չ հեռի:
Недале́ко տ. մօտ, ի չ հեռի:
Неда́льній ած. մերձաւոր, մօտ. ձեռ. չափաւոր, եղեալ ՚ի տհմանէ միտք կամ գիտութիւն:
Недви́жимость գ. ի. անշարժութիւն, անշարժականութիւն. հաստատութիւն:
Недви́жимый ած. անշարժ, հաստատուն:
Недоброжела́тель գ. ա. վատախաւմ, չարակամ. — льство գ. չ. վատախաւմութիւն, չարակամութիւն:
Недобросо́вѣстность գ. ի. անխղճութիւն:
Недоброхо́тный ած. չարակամ: (կամեալ:
Недоброхо́тство գ. չ. վատախաւմութիւն, չարա_
Недоброхо́тъ տ. недоброжелатель.
Недо́брый ած. չար:
Недоваре́ный ած. կիսաեփ, կիսեփուած:
Недово́льный ած. անբաւական, դժգոհ:
Недовѣре́ніе, — ріе գ. չ. չհաւատալն. կասկած, երկմտութիւն:
Недовѣ́рчивость գ. ի. կասկածոտութիւն, երկմտութիւն մտաց, թերահաւատութիւն, անվստահութիւն:
Недовѣ́рчивый ած. կասկածոտ, երկմիտ. թերահաւատ, ապահաւատ. անվստահ:
Недовѣря́ть բ. ն. չհաւատալ, չվստահանալ, կասկածիլ, խրխմալ:
Недовѣ́сокъ, - вѣсъ գ. ա. պակասութիւն կշռոյ, պակասակշիռ:
Недовѣ́шивать, - вѣсить բ. ն. պակասորդութեամբ կշռել: (անխոհեմանալ:
Недога́дливость գ. ի. անհասկացողութիւն,
Недога́дливый ած. ոչ հասկացող:
Недогля́дывать, - дѣть բ. ն. ՚ի լոյց թողել ՚ի տեսութենէ, անմտադիր լինել ՚ի հայելն: (խորամ:
Недожа́реный ած. կիսախորով, թերա_
Недозрѣ́лость գ. ի. տհասութիւն, խակութիւն:
Недозрѣ́лый ած. տհաս, խակ. վիժած:
Недои́мка գ. ի. ապառիկ, անվճար պարտք
Недои́мочный ած. պատ. անվճար պարտատու: (հաշուին ապառիկք:
Недои́мщикъ գ. ա. այր, յորոյ վերայ
Недокись գ. ի. թերաթթուառատ:
Недолѣ́токъ, - лѣтъ գ. ա. անչափահաս:
Недомо́гривать բ. ն. պակաս չափել կամ կշռել:
Недомѣ́ръ, - рка գ. ա. ի. պակասչափ:
Недоноси́ть բ. ն. վիժել, անպտուղանալ զղաւանին:
Недоно́сокъ գ. ա. վիժած, անպտուղ:
Недоно́съ գ. ա. տարաժամ ծնունդ:
Недоно́шенный ած. վիժեալ, անպտուղ:
Недопи́санный ած. թերագրեալ:
Недописа́ть բ. ն. թերագրել, չափարտել զգրելն:

Недопла́та գ. ե. Ձեռագրի հատուցանելը դրամով.
Недоразумѣва́ть, - мѣть բ. չ. տարակուսիլ, զանգիտանալ, չհամանալ խնդալեաս:
Недоразумѣ́ніе գ. չ. տարակուսութիւն.
Недоро́слый ած. անչափահաս:
Не́дорослъ գ. ա. դեռահաս, անչափահաս:
Недослы́шать բ. ն. լսել խիստ թեամբ կամ պարզապէս:
Недосмо́тръ, - рѣніе գ. ա. չ. անզգուշութիւն. առանց նկատողութեան թողուլը:
Недосмотрѣ́ть բ. ն. կ. 'ի բաց թողուլ 'ի տեսութենէ, չնկատել, զանցանել:
Недоспать բ. չ. պակասաքուն լինել:
Недоспѣва́ть բ. չ. չհասունանալ:
Недоспѣ́лый ած. խակ, տհաս:
Недоставáть, - тать բ. անդ. չտնկել, պակասիլ. չհասանիլ:
Недоста́токъ գ. ա. պակասութիւն, նուազութիւն. վրիպակ, սխալանք, թերութիւն. պակասութիւն կարևոր պիտոյից:
Недоста́точность գ. ի. պակասաւորութիւն, քչութիւն. թերութիւն. անկատարութիւն:
Недоста́точный ած. պակաս, քիչ. պակասաւոր. չքաւոր: (գաւառ:
Недосто́йно տ. անարժանաբար, անարժան:
Недосто́йность գ. ի. անարժանութիւն, անարժանաւորութիւն:
Недосто́йный ած. անարժան:
Недосту́пность գ. ի. անհասանելի, անմատչելի դէպ, անհասութիւն:
Недосту́пный ած. անհասանելի, անմատչելի, անմատոյց: (անպարագրելի:
Недосу́гъ գ. ա. անպարապորդութիւն,
Недосу́жно տ. չէր պարապ, չունիմ ժամանակ: (մանալի:
Недосяга́емый ած. անհասանելի. անմատչելի:
Недотро́га գ. ի. այլ դիւրագրգիռ. ամլիսխուկ, պատկառուկ (բոյս):
Недоу́здокъ գ. ա. պախուրց, երասան,
Недоумѣва́ть, - мѣть բ. չ. տարակուսիլ.
Недоумѣ́ніе գ. չ. տարակուսութիւն, տարակոյս, տարակուսանք, դէդերանք.
Недоу́чъ գ. ա. Թերուսումն, Թերակիրթ:
Недочёт գ. ա. պակասութիւն 'ի հաշիւ. պակաս: (չլրնալ պակասիլ:
Недочи́тываться, - таться բ. հ. 'ի Ժա-
Недоѣ́дки գ. ա. յ. մնացորդք ուտելեաց:
Не́другъ գ. ա. Թշնամի, ոսոխ, հակառակորդ: (յաւ:
Не́дугъ գ. ա. խօթութիւն, տկարութիւն, ախտ,
Неду́жный ած. խօթ, ախտաժէտ, հիւանդ:
Недѣйстви́тельность գ. ի. աննպատակութիւն. անօգտութիւն, անվաւերութիւն. անզօրութիւն:
Недѣйстви́тельный ած. առանց նպատակի, անզօր. ունայն, անօգուտ.
Недѣли́мое գ. չ. անհատ, առանձինն ը, անձն, իւրաքանչիւր:
Недѣли́мость գ. ի. անբաժանելի լինելն. անբաժանութիւն, անբաժանականութիւն:
Недѣли́мый ած. անբաժանելի, անբաժանական, անհատ, անհատական:
Недѣ́льный ած. շաբաթիս, եօթնեակի. անտեղի, անհլիս (բառ):
Недѣ́ля գ. ի. շաբաթ, եօթնեակ:
Недѣ́ятельность գ. ի. անդործունէութիւն
Недѣ́ятельный ած. անարի, գործաւեաց:
Неждáнный ած. անակնկալ:
Не́жели չ. քան, քան թէ: (մուտց:
Незабве́нно տ. առանց մոռանալոյ, անմոռաց:
Незабве́нный ած. անմոռանալի, անմոռաց: (ծաղկի:
Незабу́дка, նչ. - дочка գ. ի. մոռնակած
Незави́дно տ. չէ նախանձելի:
Незави́дный ած. աննախանձելի:
Незави́симо տ. անկախ, անկախաբար, ազատորէն. ոչ հայեցեալ յոյն:
Незави́симость գ. ի. անկախութիւն, ազատութիւն, ինքնիշխանութիւն:
Незави́симый ած. անկախ, ազատ, ինքնիշխան, ինքնատէր, բացարձակ: (նալի:
Незаглади́мый ած. անջնջելի. անմոռա-
Назазо́рный ած. անկասկածելի, անտարակուս
Незако́нно տ. անօրինաբար, ապօրինաբար:
Незаконнорожде́нный ած. ապօրինածին, աղջկորդի, պոռնկորդի.
Незако́нность գ. ի. ապօրինութիւն:
Незако́нный ած. ապօրէն, ապօրինի, ապօրինաւոր:
Назамѣня́емый ած. անփոխարինելի.
Неза́нятый ած. պարապ, դատարկ:
Неза́памятный ած. անյիշատակ, որոյ չկայ յիշատակ, հնագոյն յոյժ.

Незаслуже́нный մծ. ապարդիւն, անվաստակ, անարժան:
Незва́нный մծ. անկոչ, անհրաւէր:
Нездоро́виться բ. հ. ինք. ղգալ զգիտութիւն, տիար լինել:
Нездоро́вый մծ. տիար, անկար, անառողջ. ախտաւոր առողջութեան:
Нездоро́вье, - дравіе գ. չ. տիարութիւն, անառողջութիւն: (բանալ:
Нездоро́вѣть բ. չ. հիւանդանալ, տիանալ:
Неземный մծ. չերկրաւոր, երկնային:
Незло́біе, - ба գ. չ. ամբծութիւն, հեզութիւն. անոխակալութիւն: (կալ:
Незло́бный մծ. ամբիծ, հեզ. անոխակալ:
Незна́емый մծ. անծանօթ, անյայտ:
Незна́ніе գ. չ. չգիտուն, անտեղեկութիւն:
Незна́ющій մծ. չգիտող, անտեղեակ, անդէտ, տգէտ: (ներբևոյթ.
Незри́мый մծ. անտեսանելի, անտես, ա-
Незрѣ́лость գ. ի. տհասութիւն, խակութիւն:
Незрѣ́лый մծ. տհաս, խակ:
Незы́блемость գ. ի. հաստատութիւն, անտատանութիւն: (անտատան:
Незы́блемый մծ. անդրդուելի, անշարժ,
Неизбѣ́жно, - пость տ. неминуемо, -мость.
Неизбѣ́жный տ. неминуемый.
Неизвини́тельный մծ. աննեղելի:
Неизвѣ́данный մծ. անծանօթ, անփորձ, անքննին:
Неизвѣ́стно տ. անյայտապէս. չէ յայտ:
Неизвѣ́стность գ. ի. անյայտութիւն, անծանօթութիւն. անյայտ գոլն:
Неизвѣ́стный մծ. անյայտ, անծանօթ,
Неизгла́димый մծ. անջնջելի, անմոռանալի, անեղծ, անեղծանելի:
Неизлѣ́чимость գ. ի. անբժշկելի գոլն:
Неизлѣчи́мый մծ. անբժշկելի, անբուժելի:
Неизмѣ́нность գ. ի. անխոխոխութիւն, անխոխոխ գոլն. — но տ. անխոխոխաբար:
Неизмѣ́нный մծ. անխոխոխ:
Неизмѣня́емость գ. ի. անխոխոխականութիւն, անխոխոխական գոլն. — няемый մծ. անխոխոխելի, անայլայլելի:
Неизмѣри́мость գ. ի. անչափութիւն, անքաւութիւն: (անքաւ:
Неизмѣри́мый մծ. անչափ, անչափելի.
Неизобрази́мый մծ. անձևացուցանելի, աննկարագրելի: (մելի:
Неизрече́нный մծ. անճառելի, անպատմելի:
Неизслѣ́дованный մծ. որ չէ քննեալ, խնայեալ: (հաս:
Неизсяка́емый մծ. անպակասելի, միշտ-
Неизцѣли́мость տ. неизлѣчимость.
Неизцѣли́мый տ. неизлѣчимый.
Неизчерпа́емый մծ. անպակասելի, անսպառելի, աննուաղ: (անթիւ:
Неизчи́слимый, -четный մծ. անհամար,
Неизъясни́мый մծ. անճառելի, անպատմելի, անմեկնելի, անբացատրելի:
Неимовѣ́рно տ. невѣроятно.
Неимовѣ́рность տ. невѣроятность,
Неимовѣ́рный տ. невѣроятный.
Неиму́щество տ. бѣдность
Неиму́щій տ. бѣдный (տեղեակ:
Неиску́сный մծ. անհմուտ, անվարժ, ան-
Неиску́сство գ. չ. անհմուտութիւն:
Неискусственный մծ. անարուեստ, բնական, պարզ:
Неисповѣди́мый մծ. անճառելի, անպատմելի, անհասանելի. անիմանալի, անքննելի: (կարդալ:
Неисправно տ. ապականապ. չղութեան. ան-
Неиспра́вность գ. ի. անչղութիւն:
Неиспра́вный մծ. ոչ չիշդ: (քննելի:
Неиспы́танный մծ. (եղ) անփորձ. ան-
Неи́стовство գ. չ. կատաղութիւն, մոլեգնութիւն:
Неи́стовствовать բ. չ. կատաղել, մոլեգնել:
Неи́стовый մծ. կատաղի, մոլեգին. բռնաբն, զօրեղ. չափազանց:
Неистощи́мый մծ. աննուաղ, անպակասելի, անսպառելի:
Нейтралите́тъ տ. неутралитетъ.
Неквасный մծ. անխմոր:
Некла́ссный մծ. չունող դասուիման. արտաքոյ դասաւորման:
Не́когда տ. չկիր ժամանակ:
Некомпле́ктный մծ. թերթիւ:
Некраси́вый մծ. տգեղ:
Не́крестъ գ. հ. անկնունք. (բառին:
Некрологи́ческій ածական некрологія
Некроло́гія գ. ի. կենդանագրութիւն, վէպ կենաց և մահուան երևելի անձին:
Некта́рикъ գ. ա. անուշ ինչ դեղի:

Не́ктаръ գ. ա. նեկտար (ըմպելի):
Не́куда տ. չէ՛ր տեղ:
Нелицемѣ́рно տ. անկեղծաբար:
Нелицемѣ́рность գ. ի. անկեղծութիւն:
Нелицемѣ́рный ած. անկեղծ, հարազատ, ճշմարիտ:
Нелицепріе́мный, - прія́тный ած. ա նապաշտա, անաչառ, անկողմնասէր:
Нело́вкій ած. ծանրաշարժ, դանդաղ. անյաջողակ. անվայելուչ, անպատշաճ:
Нело́вко տ. անյաջողակաբար:
Нело́вкость գ. ի. անապշտաժուն, ծանրաշարժութիւն, դանդաղութիւն:
Нело́жно տ. ճշմարտապէս, ճշմարիտ:
Нело́жность գ. ի. անառաւութիւն, ճշմարտութիւն, առուգութիւն, վաւերականութիւն:
Нело́жный ած. անառաւ, ճշմարիտ, առոյգ, վաւերական. հարազատ, անկեղծ:
Нельзя́ բ. անդ. կամ պէմպ. չէ կարելի, անհնար է, չէ մարթի:
Не́льзя, до нельзя տ. մինչ յանկարելին, մինչև՛ ի վերջին աստիճանն: (բանք:
Нелѣ́пица գ. ի. անառակ, անհեթեթ
Нелѣ́по տ. անառակ:
Нелѣ́пость գ. ի. անհեթեթ, անառակ գոլն. անհեթեթ բանք:
Нелѣ́пый ած. անառակ, անհեթեթ (էա) (էի) անպատեհ, անվայելուչ:
Не́любъ ած. անախտաւ, ընդդէմ:
Нелюди́мъ, - мка գ. ա. ի. մարդատեաց, խորթաբարոյ:
Нема́ло տ. ոչ սակաւ, շատ:
Немалова́жный ած. ոչ սակաւատիպ, կարեւոր, հարկաւոր, երեւելի:
Нема́лый ած. բաւական մեծ, քան բաւականին մեծ:
Неме́дленно տ. անյապաղ, վաղվաղակի խոկոյն, առ ժամայն:
Неме́дленный ած. անյապաղ, շուտ վոյթ, վաղվաղակի: (անուղղայ:
Немерца́емый, - цающій ած. միշտահոսուն,
Немилосе́рдіе, - до ж жестокость - токо
Немилосе́рдый ж жестокій.
Неми́лость գ. ի. չարչարս ելանելն, նեղութիւնք բարկութեան: (պատճառ:
Немину́емо տ. անհրաժեշտ, հարկաւ, անխուսափելի:
Немину́емость գ. ի. անհրաժեշտ գոլն:
Немину́емый ած. անհրաժեշտ, անկասելի, անվախճելի, անխորշելի:
Немно́гій ած. սակաւ, քիչ:
Немно́го - жечко, - жко տ. սակաւ, սակաւիկ մի, փոքր ինչ:
Немо́чь բ. չ. տկար, հիւանդ լինել:
Не́мочь - мощь գ. ի. տկարութիւն, խոնարհութիւն: (տաժէտ:
Немощны́й ած. տկար, հիւանդոտ, ախ
Ненави́дѣніе գ. չ. (էի) ատելութիւն, ոխ, քէն:
Ненави́дѣть բ. ն. ատել:
Ненави́стливый ած. ատեցող, ոխերիմ:
Ненави́стничать բ. չ. ոխալ, ատել:
Ненави́стный ած. ոխերիմ. ատելի:
Не́нависть գ. ի. ատելութիւն, ոխ:
Ненагля́дный ած. յանկուսանելի, քաղեանելի:
Ненаде́жность գ. ի. անյուսալի, անապաւինելի գոլն:
Ненаде́жный ած. անյուսալի, անհաւատալի, անապաւինելի, անատելութ, ֆոխտակար, նուաղ:
Нена́добность գ. ի. անկարեւորութիւն. անհարկաւորութիւն:
Нена́добный ած. անկարեւոր, անպէտանի անհարկաւոր:
Ненарушимо տ. անբռակտելի, անխուծանելի:
Ненаруши́мый ած. անբռակտելի, անխախտելի, անդժրելի, անխուծանելի:
Нена́стливость գ. ի. խառնակութիւն եղանակի. խառնեղանակ գոլն:
Нена́стливый, - тный ած. խառնեղանակ, անձրեւային եղանակ: (եղանակ:
Нена́стье գ. չ. անձրեւային կամ խառն
Ненасы́тимость, - тность գ. ի. անյագութիւն, անյագ գոլն, ագահութիւն:
Ненасы́тимый, - тный ած. անյագ, անյագուրդ, դժոխորմային, որկրամոլ. ագահ:
Необду́манность գ. ի. անմտածութիւն, անխորհրդութիւն, անխորհրդածութիւն
Необду́манный ած. անխորհուրդ, ոչ զմտաւ ածեալ, առանց մտածութեան, անխոհական:
Необдѣ́ланный ած. անուսուցեալ. անտաշ:
Необита́емость գ. ի. անբնակելի գոլն,
Необита́емый ած անբնակելի, անբնակ,

չնախկեալ։
Необозри́мо տ. յանչափս, յանբաւս։
Необозри́мость գ. ի. անչափութիւն, անբաւութիւն։
Необозри́мый ած. անչափ, անբաւ, անբովանդելի, զոր դժուարին է աչօք բովանդակել, աննկատելի։
Необори́мый ած. անյաղթելի, անպարտելի։
Необрабо́танный ած. կորդ, ոչ մշակեալ. անդործ. չհատարեալ-գործեալ։
Необразо́ванность գ. ի. անկրթութիւն։
Необразо́ванный ած. անկրթ, անուսումն։
Необре́занный ած. անթլատ. առանց հատանելոյ, չհատեալ։
Необу́зданность գ. ի. ապերասանութիւն, անզսպութիւն. անզսպելի գոլն։
Необу́зданный ած. ապերասան, անզսպելի, աննուաճելի, ամեհի, կատաղի։
Необу́тый ած. բոկ, բոկոտն։
Необуче́нный ած. անկրթ, անվարժ, չմարզեալ։ (ժեշտ։
Необходи́мо տ. հարկիւ, անշուշտ, անհր-
Необходи́мость գ. ի. ամենահարկաւորութիւն, կարեւորութիւն, հարկաւորութիւն, կարիք։
Необходи́мый ած. ամենահարկաւոր, անհրաժեշտ, կարեւոր, հարկաւոր, պիտանի։
Необходи́тельный ած. անընտել, անկենցաղելի, անհամբոյր։
Необъе́млемый ած. անհաս, անիմանալի, անբովանդակելի։
Необъя́тно տ. անբովանդակաբար։
Необъя́тность գ. ի. անբովանդակելի, անսահմանելի, անսահման գոլն։
Необъя́тный ած. անբովանդակելի, անսահմանելի, անսահման։ (սովորաբար։
Необыкновенно տ. անբնականապէս, ան-
Необыкнове́нность գ. ի. անբնականութիւն, արտաքոյ կարգի գոլն, անսովորութիւն։
Необыкнове́нный ած. անսովոր, արտաքոյ կարգի, զարմանելի, գերբնական։
Необыча́йность ա. необыкновенность.
Необыча́йный ա. необыкновенный.
Необы́чный ած. անսովոր, անվորձ։
Неограни́ченно տ. անսահման։
Неограни́ченность գ. ի. անսահմանութիւն, անչափութիւն։
Неограни́ченный ած. անսահման, անկոպար, անեղծահիակ, անսահմանաւիակ անպարագիծ, բացարձակ։
Неогра́фія գ. ի. նորագրութիւն, նորոգ ուղղագրութիւն. -графъ գ. ա. նորագիր։
Неоднокра́тно տ. բազմիցս, քանիցս։
Неодолжи́тельный ած. տմարդի, որ ոչ սիրէ վիճս տալ։
Неодоли́мый ած ա необоримый.
Неодушевле́нность գ. ի. անհոգի, անշունչ գոլն. -ный ած. անոհոգի, անշունչ, անկենդան, անշնչայ։
Неожи́данно տ. անսպասելի, յանկարծակի։
Неожи́данность գ. ի. յանկարծականութիւն. անսպասելութիւն։
Неожи́данный ած. անսպասելի, յանկարծական, անսպասունելի, անկարծելի, յղակարծ։
Неоко́нчанный ած. անաւարտ։
Неокончи́тельный ած. անորոշ, անեզրայրի
Неоло́гія գ. ի. նորաբանութիւն, նոր բոյ բանից դիւտ. -логъ գ. ա. նորաբան։
Неопи́санно տ. անձառելի, անսահմանելի իմն օրինակաւ։ (անսկարագրելի։
Неопи́санный ած. անձառելի, անսահմանելի,
Неопла́тность գ. ի. անվճարելի գոլն։
Неопла́тный ած. անվճարելի, անհատուցանելի, անհատոյց։ (բոշակի։
Неопредѣле́нно տ. անորոշաբար. անո-
Неопредѣле́нность գ. ի. անորոշութիւն, շփոթութիւն, անյայտութիւն, անսահմանութիւն։ (ման, անյայտ։
Неопредѣле́нный ած. անորոշ, անսահ-
Неопроверга́емый, -вержимый ած. անհերքելի, անժխտելի. -жи́мость գ. ի. անհերքելի գոլն։
Неопря́тно տ. անմաքրապէս։
Неопря́тность գ. ի. անմաքրութիւն, անմաքրասիրութիւն, կեղտաւութիւն։
Неопря́тный ած. անմաքուր, անմաքրասէր, կեղտաւ, աղտեղի։
Нео́пытно տ. անփորձաբար։
Нео́пытность գ. ի. անփորձութիւն, անհմտութիւն, անվարժութիւն. տգիտութիւն։ (վարժ, հաւրուակ։
Нео́пытный ած. անփորձ, անհմուտ, ան-
Неора́ма գ. ի. նորատեսիլ։

Неорганическій ած. անդորձարանաւոր:
Неоскудѣваемый ած. անպակասելի, անդադարելի, անսպառելի:
Неослабно տ. անդուլ, անդադար:
Неослабность գ. ի. անդուլ, անխոնջ դրլն, անընդհատ աշխատելիւն.
Неослабный ած. անդուլ, անդադար, անխոնջ, անպարտասելի:
Неослушный ած. հնազանդ, հլու:
Неосмотрительность գ. ի. անշրջմտութիւն, անխոհեմութիւն, անզգուշութիւն:
Неосмотрительный ած. անշրջահայեաց, անշրջմտիւտ, անզգայ, անխոհեմ:
Неосновательно տ. անհիմնապէս, առանց հիմանն: (անհաստատուն:
Неосновательность գ. յ. անհիմնաւորութիւն,
Неосновательный ած. անհիմն, անհաստատ, խելեխաւիտ, յորդորդ:
Неосноримо տ. անվիճելի:
Неосноримость գ. ի. հնարաւորութիւն, անհերքելի, անվիճելի դրլն:
Неосноримый ած. անհակառակելի, անհերքելի, անվիճելի, անժխտելի:
Неосторожно տ. անզգուշաբար:
Неосторожность գ. ի. անզգուշութիւն, անզգաստութիւն, անխոհեմութիւն:
Неосторожный ած. անզգայ, անզգաստ, անխոհեմ:
Неосязаемость գ. ի. անշօշափելիութիւն, անշօշափելի դրլն:
Неосязаемый ած. անշօշափելի, անշօշափական, անշօշափ:
Неотвергаемый ած. անժխտելի, անհերքելի, անվերժելի (անխորշելի:
Неотвратимый ած. անդարձական:
Неотвѣданный ած. անուխտ, անուխտելի, յորմէ չէ առեալ ուրեք դհաշակ:
Неоткуда տ. ոչ յուստեքէ:
Неотлучность * безотлучность.
Неотлучный, -но * безотлучный, -но.
Неотмѣнный ած. անխափանելի, անհրաժեշտ:
Неотмѣняемый ած. անխափանելի:
Неотрѣшаемый ած. ոչ ի բաց կացուցանելի, ոչ հրաժարելացուցանելի:
Неотступно տ. անհեռանալի, միշտապնդրն, ի վախանձանաց, ժամուց:
Неотступный ած. հետեւ ի ժամու, վախանձնեցուցիչ:
Неотходный ած. անհեռանալի, յարկից:
Неотчуждаемый ած. զոր չի միրթ օտարացուցանել կամ վաճառել:
Неотъемлемость գ. ի. անբռնանալի դրլն:
Неотъемлемый ած. անբռնանալի:
Неохота գ. ո՛չխնդութիւն սրտի, անյօժարութիւն:
Неохотно տ. ակամայ, դժկամակ, ոչ սրտիւ ուրոք, առանց յօժարութեան:
Неоцѣненно տ. անգին. անգնահ:
Неоцѣненный ած. անգին, անգնահատ:
Неощутительный ած. անզգալի:
Непарный ած. անզոյգ, տարազոյգ, կիսատ
Непахучій ած. անհոտ:
Непереводимый ած. անմեկնելի, անթարգմանելի:
Переимчивый ած. անընդունակ, դժ-
Переходящій ած. ոչ փոխանցող, չանցանող, որ ոչ տեղափոխի:
Неплавкій ած. անհալ, անհալելիան:
Неплатежъ գ. ա. չվճարելն, չհատուցանելն: (տանող, չվճարող:
Неплательщикъ, -щица գ. ա. ի. չհատուցանող,
Неплодіе գ. չ. անպտղութիւն. ամլութիւն:
Неплодность գ. ի. անպտղութիւն. ամլութիւն:
Неплодный * безплодный.
Неплодородіе գ. չ. անպտղաբերութիւն, անբերրիութիւն:
Неплодородность գ. ի. անպտղաբերի դրլն:
Неплодородный * безплодный.
Неплотность գ. ի. նօսրութիւն. -ный ած. նօսր:
Неповоримый * непобѣдимый.
Непобѣдимость գ. ի. անյաղթելի դրլն:
Непобѣдимый ած. անյաղթելի, անպարտելի, անյաղթ: (նուաճ:
Непобѣжденный ած. անյաղթահար, անНеповинно տ. անվնաս կերպ:
Неповинность գ. ի. անվնասութիւն, չարիութիւն:
Неповинный ած. անվնաս, չարիս, ամլիծ:
Неповиновеніе գ. չ. անհնազանդութիւն:
Неповоротливость գ. ի. ծանրաշարժութիւն:
Неповоротливый ած. դանդաղաշարժ, ծանրաշարժ, դժպարշարժ, յամր:
Неповрежденный ած. անվնաս, անարատ:
Непогрѣшительно տ. անսխալ, անվնասաբար ի վերայ մեղանչելոյ:

Непогрѣши́тельность ж. ѣ. անմեղամտութիւն. անմեղանձնութիւն:
Непогрѣши́тельный աԹ. անմեղամիտ, անմեղամիտ, անմեղանձնական:
Неподале́ку ն. մերձ, մօտ, ոչ հեռի:
Неподве́рженный աԹ. որ չէ ստրկացեալ, ենԹարկեալ:
Неподви́жно ն. անշարժ, անշարժաբար:
Неподви́жность ж. ѣ. անշարժութիւն, հաստատութիւն, անշարժ, կայուն դրի:
Неподви́жный աԹ. անշարժ, անշարժելի կայուն, հաստատուն:
Неподлежа́щий աԹ. ոչ ենԹարկեալ:
Неподло́жный, - дѣльный աԹ. անխարդախ, յատակ, մաքուր, դուրս:
Неподража́емость ж. ѣ. անմիմանելի, անհաւանելի դրի, որում չէ հնար նմանիլ:
Неподража́емый աԹ. անմիմանելի, անհաւանելի: (դնելով, հերամոյեալ:
Непозво́ленный, - лительный աԹ. որ-
Непоколеби́мость ж. ѣ. անշարժութիւն, հաստատութիւն, անսասանութ, հաստատուն դրի:
Непоколеби́мый աԹ. անշարժ, անդրդուելի, հաստատուն, անսասան:
Непокоре́нный աԹ. չնուաճեալ, անսուաչ, անձերբակալ: (դութիւն:
Непоко́рность, -рство ж. ѣ. անհնազան-
Непоко́рный աԹ. անհնազանդ, հեռու, բերուած. ապստամբ: (ապստամբել:
Непоко́рствовать բ. չ. չհնազանդիլ. ա-
Неполнота́ ж. ѣ. թերութիւն, անկատարութիւն:
Непо́лный աԹ. թերեալ. թերի, թերակատար, պակասաւոր, անկատար:
Непомѣ́рно ն. յանդուգն, չափազանց:
Непомѣ́рность ж. ѣ. չափազանցութիւն, անչափութիւն:
Непомѣ́рный աԹ. չափազանց, անչափ:
Непоня́тливый աԹ. դէմ անդէմ, թմանձրամիտ
Непоня́тно ն. անհասկանալի է, անիմանալի է: (ըմբռնութիւն:
Непоня́тность ж. ѣ. անհասկանալի դրի.
Непоня́тный աԹ. անհասկանալի, անիմանալի, անբռնելի, անհասանելի (ըմբռնի), խրթին:
Непороо́чность ж. ѣ. անմեղութիւն, անարատութիւն, անբծութիւն, - по ն. անմեղաբար, անարատաբար: (բիծ:
Непороо́чный աԹ. անմեղ, անարատ, անբիծ, անարատ, անմեղ:
Непослуша́ніе ж. չ. անհնազանդութիւն, անսանկնդրութիւն, անլսողութիւն:
Непослу́шный աԹ. անհնազանդ: (դակի:
Непосре́дственно ն. անընդմիջաբար, ուղ-
Непосре́дственный աԹ. անընդմիջական:
Непостига́емый աԹ. անհասանելի, անիմանալի: (նալի:
Непостижи́мо ն. անհասանելի, անիմա-
Непостижи́мость ж. ѣ. անհասանելի դրի:
Непостижи́мый, - жный աԹ. անհասանելի, անիմանալի, անբռնելի:
Непостоя́нно ն. անհաստատաբար. ոչ շարունակ:
Непостоя́нный աԹ. անհաստատ, փոփոխական, անցաւոր. փոփոխամիտ:
Непостоя́нство ж. ѣ. անհաստատութիւն, անցաւորութիւն. փոփոխամտութիւն, յեղաշրջութիւն: (նատակ:
Непотре́бникъ ж. ա. խառնուղնոց, ա-
Непотре́бный աԹ. անպիտան. անօգուտ:
Непотре́бство, - бность ж. չ. ѣ. անօգուտութիւն, չպիտութիւն, չարագործութիւն:
Непочти́тельность ж. ѣ. անպատուութիւն, անյարգութիւն:
Непочти́тельный աԹ. չյարգող, անպատուող, անանձար, չպատուող, անյարգական — по ն. անյարգաբար, ուանց յարգանաց:
Неправда́ ж. ѣ. սուտ, խարէութ. անիրաւութ, անարդարութ. (նարար:
Непра́ведно ն. անիրաւարար, ապօրի-
Непра́ведность ж. ѣ. անիրաւութիւն, ապօրինութիւն. մեղաւորութիւն:
Непра́ведный աԹ. անիրաւ, ապօրէն, անարդար, մեղաւոր:
Непра́вильно ն. անկանոն, չանկարգ, անիրաւապէ. սխալ, սխալմամբ:
Непра́вильность ж. ѣ. անկանոնութիւն, անուղղութիւն, վրիպանք. ապօրինաւորութիւն:
Непра́вильный աԹ. անկանոն, տարականոն, սխալ. անկենսական կամ արուեստի (բաց)
Неправосла́вный աԹ. անուղղափառ, այլափառ, հերափառ:

Непра́вость ф. ѣ. անարդարութիւն, ա-նիրաւութիւն. (ѣ) յանցանք, մեղք:
Неправосу́діе ф. է. անարդարադատութիւն, անիրաւութիւն, ապօրինութիւն
Неправосу́дно տ. անարդարադատութ:
Неправосу́дный մծ. անարդարադատ, անիրաւ: (նարդար:
Непра́вый մծ. յանցաւոր, անիրաւ, ա-
Непрелви́денный մծ. աննախատես, ա-նակնկալ, պատահական, յեղափոխ, դիպուածական:
Непрелукмотри́тельность ф. ѣ. աննա-խատեսութիւն, անզգուշաւորութիւն. -тельный մծ. աննախատես, անզգա-շաւոր, անխոհեմ:
Непрекло́нный մծ. անխոնարհելի, ան-ծնկրկելի. խստապարանոց, ժլատասրտ, անողորմելի:
Непрело́жно, - ный ⁂ непремѣнно, - ный
Непремѣ́нно տ. անշուշտ, անպատճառ, անխոխոտելով: (տատան դոյն:
Непремѣ́нность ф. ѣ. անխոխոտ, հաս-
Непремѣ́нный մծ. անխոխոտելի, անպայ-ման, անխոխոտ, հաստատուն, յա-տակեալ: (անհերքելի:
Непреобори́мый ⁂ непреодолимый, ես
Непреодоли́мость ф. ѣ. անյաղթելի, ան-պարտելի դոյն:
Непреодоли́мый մծ. անպարտելի, ան-յաղթելի, անյաղթ. անպատելի:
Непрепя́тственный մծ. անխոչտան, ա-նարգել. -но տ. անարգելապէս:
Непрерывно տ. անդադար, շարունակ:
Непрерыви́ность ф. ѣ. անդադարութիւն, անընդհատութիւն, շարունակութիւն, յարատեւութիւն:
Непрерывный մծ. անդադար, անընդ-հատ, շարունակ, յարատեւ:
Непреста́нно, - ный ⁂ непрерывно, -ный
Непреткновени́ный մծ. անպատճառելի:
Непривы́калый մծ. անսովոր, անընտել:
Непривы́чка ф. ѣ. անսովորութիւն:
Непривы́чный մծ. անսովոր:
Неприго́жій մծ. ադէտ. անվայելուչ:
Неприго́жество ф. է. ադէտութիւն, ան-վայելուչութիւն դիմաց:
Неприкосновени́ность ф. ѣ. անմատչելի, անմերձենալի դոյն. անմատնակցութիւն անհաղորդակցութիւն:
Неприкосновенный մծ. անմերձենալի, անմատչելի, անհպելի. սրբազան. ան-հաղորդ, անմատն. - но տ. անմերձենալի:
Неприлежа́ніе, - жность ф. է. ѣ. անջան-նասիրութիւն, ծուլութիւն:
Неприле́жно տ. ծուլութեամբ:
Неприле́жный մծ. անջանասէր, ծոյլ, պղերգ: (անվայելուչ լինել:
Неприли́чествовать բ. է. անպատշաճ,
Неприли́чіе ⁂ неприличность.
Неприли́чно տ. յանվայելուչս, անպատ-շաճաբար, յանդիպ:
Неприли́чность ф. ѣ. անպատեհութիւն անպատշաճութիւն, անվայելչութիւն, պիտանեհութիւն:
Неприли́чный մծ. անպատշաճ, անվա-յելուչ, անյարմար, անպատեհ. անտեղի:
Непримири́мый մծ. անհաշտելի, ան-հաշտ: (դալարար:
Непримѣ́тно տ. աննըմանութ-ապար, անդդ-
Непримѣ́тный մծ. անտեսանելի, անդդ-պաղ, անմատչելի
Непринужде́нно տ. անբռնադատաբար, յո-ժարութեամբ, ազատապարտ, դիւրա-համարձակ:
Непринужде́нность ф. ѣ. անբռնադա-տութիւն, յօժարութիւն, ազատա-պարտ դիւրութիւն, համարձակութիւն:
Непринужде́нный մծ. առանց ստիպման, ինքնայօժար, անբռնադատ, յօժարակամ ընտրեալ, պարզ. արձակ, ներեալ, դիւ-րին. բաց:
Неприня́тіе ф. է. չընդունելն, չհանդուրժելն:
Непристо́йно ⁂ неприлично.
Непристо́йность ⁂ неприличность.
Непристо́йный ⁂ неприличный.
Непристу́пность ф. ѣ. անմատչելի, ան-մերձենալի, անմատոյց, անառիկ դոյն:
Непристу́пный մծ. անմատչելի, ան-մերձենալի. անմատոյց, անառիկ:
Непритво́рно տ. անկեղծաբար, պարզ-կամ անկեղծ մտօք, միամիտ սրտիւ:
Непритво́рность ф. ѣ. անկեղծութիւն, պարզմտութիւն, միամտութիւն: (անձնանդ
Непритво́рный մծ. անկեղծ, միամիտ,

Непрія́тный ж. անհաճելի, անկայտի։
Непрія́зненность ж. враждебность.
Непрія́зненный, - но ж. враждебный, -но
Непрія́знь ж. непріязненность.
Непрія́тель, - ница գ. ա. թ. թշնամի, ատելի, հակառակորդ. հակառակ, ատելի։
Непрія́тельскій ած. թշնամական, թշնամանային. - ски ն. թշնամաբար։
Непрія́тно ն. անախորժաբար, անհաճոյապար. անախորժ է։
Непрія́тность գ. թ. անհաճութիւն, անհաճոյութիւն. անբարեհաճութիւն, վիշտ, նեղութիւն։
Непрія́тный ած. անհաճոյ, անախորժ, ատելի. ծանր, վշտացուցիչ։
Непробу́дный ած. անզգալութեանելի։
Непрово́рный ած. դանդաղ, յամրաշարժ
Непродолжи́тельность գ. թ. կարճատեւութիւն, աւելութիւն. - ный ած. կարճատեւ, աւել, կարճ, վազանցիկ։
Непрозорли́вый ած. կարճամիտ, կարճատես (ծոյ)։
Непроза́чность գ. թ. անթափանցելի դրկն, դիմահարութիւն։ (փանցիկ։
Непроза́чный ած. դիմահար, անթա-
Непроизво́льный ж. невольный,
Непромока́емый ած. որ ոչ ընդունի կամ անցուցանի, զանազատութիւն։
Непроница́емость գ. թ. անթափանցութիւն, անթափանցելի, անանցանելի դրկն։
Непроница́емый ած. անթափանցելի, անթափանցանց, անանցանելի։
Непости́тельно ն. անամօթաբար։
Непости́тельность գ. թ. անամօթութիւն։
Непости́тельный ած. անամօթ, անթափանցելի
Непроходи́мый, - дный ած. անանցանելի, դժուարանցանելի։
Непро́чно ն. անհաստատապէս, անհիմն։
Непро́чность գ. թ. անհաստատութիւն. անտեւողութիւն, անկայուն դրկն։
Непро́чный ած. ոչ պինդ, անհիմն, անհաստատ, անկայուն, սակաւատեւ, դիւրաքանդ։
Непту́нъ գ. ա. Նեպտուն կամ Պսեդոն (պէս ծովա). ծով քան բանաստեղծից. մի ի մոլորակաց։
Нера́венство, - равность գ. չ. անհաւասարութիւն, անշահակցութիւն, անհամեմատութիւն, տարբերութիւն, անդատութիւն։
Неравно՝ ն. դուցէ, դուցէ թէ, կարելի է։
Неравный ած. անհաւասար, անշահակից, տարբեր։ (անհոգ, ծոյլ։
Неради́вецъ, - вица գ. ա. թ. անխոյժ,
Неради́вый ած. անխոյժ, անհոգ, ծոյլ։
Нерадѣ́ніе, - дивость գ. չ. թ. անհոգութիւն, անխոհեմութիւն, ծուլութիւն։
Нерадѣ́ть բ. չ. անխոյժ, անհոգ լինել. ծուլանալ, յամն անկանիլ։
Неразбо́рчивость գ. թ. անքնտրողութիւն անխտրութիւն։ (շաղ, անխառն։
Неразбо́рчивый ած. անքնտրող, չտես-
Неразвя́зность գ. թ. անյարմարութիւն։
Неразвя́зный, - зчивый ած. անյարմար, դանդաղ։
Неразга́данный ած. անդուշակելի։
Нераздѣли́мый ած. անբաժանելի։
Нераздѣ́льно ն. անբաժանապէս։
Нераздѣ́льность գ. թ. անբաժանութիւն. անբողջութիւն, անբաժան դրկն։
Нераздѣ́льный ած. անբաժանելի. անբաժան։ (բար։
Неразлу́чно ն. անմեկնելի, անբաժանա-
Неразлу́чность գ. թ. անմեկնելի անբաժան, անանջատ դրկն։
Неразлу́чный ած. անմեկնելի, անբաժան, անանջատ։
Неразруша́емый, - шимый ած. անկործանելի, անքակտելի. անեղծ։
Неразры́вно ն. անխզելի, անքակ, անբաժանելի։
Неразры́вность գ. թ. անխզելի, անբաժանելի, անանջատելի դրկն։
Неразры́вный ած. անբաժանելի, անքակտելի, անանջատելի։
Неразрѣши́мый ած. անլուծանելի, անվճռելի. անանեղելի, անեղծ։
Неразсуди́тельно ն. անխոհեմաբար։
Неразсуди́тельность գ. թ. անխոհեմութիւն։
Неразсуди́тельный ած. անխոհեմ, անխոհական, անխորհուրդ։
Неразумѣ́ніе գ. չ. անհասկացողութիւն, չհասկանալն։

Нера́зъ ѕ. բաղմիցս, քանիցս։
Нераска́янно ѕ. անդղջաբար, անդէղջ, անապաշա։
Нераска́янность գ. է. անդղջութիւն, անապաշխարութիւն, անապաշաւութիւն։
Нераска́янный մբ. անդէղջ, անդղջական, անդղջանալի, անապաշխար, անապաշաւ։
Нерасплави́мый մբ. անհալելի, անհալ, անհալական։ (անելութիւն։
Нерасположе́ніе գ. չ. տհաճութիւն, ա-
Нераспуска́емый ѡ нерастворимый.
Нераствори́мый մբ. անլուծանելի։
Нерачёніе ѡ нерадѣніе.
Не́рвный, - вическій մբ. ջղային, ջղաց։
Нервологія գ. է. ջղաբանութիւն։
Нервъ գ. ա. ջիլ, ջիղ։
Нереи́да, - ды գ. է. յ. հարսն ծովու, հաւհատ ծովիղերեայց (ըստ ասացելոյ ի քնարերգուէ)։
Нерето́ գ. չ. կողմ հիւսորացք։
Неро́бкій մբ. համարձակ, քաջասիրտ։
Неро́вность գ. է. անհարթութիւն, անհաւասարութիւն։
Неро́вный մբ. անհարթ, անհաւասար։
Неро́вня գ. հ. նա, որ համեմատութեամբ ընդ այլում չէ նման հաւասար ած հասակաւ, ած կայքիւք և ած զօրութեամբ։
Не́рпа ѡ тюлень
Нерукотворе́нный մբ. անձեռագործ։
Неруши́мый մբ. անբակտելի, անեղծանելի։ (բաղում անգամ։
Нерѣ́дко ѕ. սակս, յաճախ, բաղմիցս,
Нерѣше́ный մբ. անլիխու, անաւարտ. անորոշ, երկմտան։
Нерѣши́мость ѡ нерѣшительность. (լի։
Нерѣши́мый մբ. անլիխելի. անլուծանե-
Нерѣши́тельность գ. է. անվճռահաւատութիւն, տարակուսութիւն, տարակուսանք, երկմտութիւն, երկբայութիւն։
Нерѣши́тельный մբ. անվճռահաւ, տարակուսող, տարակուսանաւոր։
Неря́ха գ. հ. վնիճի, անմնքրասէր։
Неря́шество գ. չ. վնիճութիւն, անմնքրութիւն։ (հնարին դէմն։
Несбы́точность գ. է. անկարելի դէմն, ան-
Несбы́точный մբ. անկարելի, անհնարին։
Несвари́мый մբ. անեփելի. անմարսելի։
Несвоевре́менный մբ. անդէպ, անպատեհ, տարադէպ։ (պէս։
Несво́йственно ѕ. օտարաբար, անյատկա-
Несво́йственность գ. է. անյարմարութիւն ըստ յատկութեանց։
Несво́йственный մբ. անյատուկ, անյարմար, օտար։ (անելմանալի։
Невѣ́домый մբ. (եէ) անհասանելի (Աստ),
Несвя́зица ѡ нескладица.
Несвя́зно ѕ. առանց կապակցութեան, անհամաձայն, շլոթի, խառն։
Несвя́зность գ. է. անկապակցութիւն, անհամաձայնութիւն, շլոթութիւն ի բանս կամ ի գրուածս։
Несвя́зный մբ. անկապ, առանց կապակցութեան, անհամաձայն, անկարգ, շլոթի, խառն։
Несгара́емость գ. է. անայրելի զօրն։
Несгара́емый մբ. անվէգ, անվիսալի, անայրելի, անճախ ի հրոյ։
Несго́да (ѡѡ) ѡ бѣда, напасть.
Несе́ніе գ. չ. տանուն.-ուիլ. մբ. տարեալ։
Несжима́емость գ. է. անճնշականութիւն։
Несжима́емый մբ. անճնշելի. անվիսալի։
Неси́льный մբ. անզօր, տկար։
Несказа́нно ѕ. անասելի, անպատմելի։
Несказа́нный մբ. անասելի, անճառելի, անպատմելի։
Нескла́дица գ. է. անվայել, շլոթի բանք։
Нескла́дно, - ность ѡ несвязно, - ность.
Нескла́дный ѡ несвязный. անճոռնի, անբարեձև, այլանդակ։
Несклóнность գ. է. անհակամիտութիւն, անյօժարամտութիւն. - ный մբ. անհակամիտ, անյօժարամիտ։
Несклоня́емый մբ. անհոլովելի, անհոլով (ѡѡѡѡ). (գանդաղ։
Неско́ро ѕ. անագան. - рый մբ. յամր,
Нескро́мность գ. է. անպարկեշտութիւն, անհամեստութիւն, անխոհեմութիւն, անզգուշութիւն (ի բանս)։
Нескро́мный մբ. անպարկեշտ, անհամեստ, անզգոյշ ի բանս։
Неслóжный մբ. անբարդ, պարզ, անբազադիր, անբազադրեալ։
Не́слухъ ѡ ослушникъ.
Неслы́ханно ѕ. անլսուր, անաղնիւ,

Неслы́ханный ж. անլսուած, չլսուեալ:
Неслы́шный ж. անլսելի. մեղմ:
Несмотря́ տ. ոչ հայեցեալ:
Несму́тный ж. (ե՛) խաղաղ, անդորր:
Несмы́сленность գ. ի անմտութիւն, յիմարութիւն, տխմարութիւն:
Несмы́сленный ж. անմիտ, յիմար:
Несмя́лый ж. երկչոտ, թուլասիրտ:
Несмя́тно տ. անթիւ, անհամար:
Несмя́тность գ. ի. անհամարութիւն, անթիւ դոյն:
Несмя́тный ж. անթիւ, անհամար:
Несмя́шиваемый ж. անխառնելի, անբաղադրելի:
Несно́сно տ. անտանելի, անհամբերելի:
Несно́сность գ. ի. անտանելի դոյն:
Несно́сный ж. անտանելի, անբերելի, անհամբերելի: (լորովին:
Несовершённо տ. անկատարապէս, ոչ բո-
Несовершеннолётній, - няя գ. ա. ի. անչափահաս, անկատարելահասակ:
Несовершённость, - ство գ. ի. չ. անկատարութիւն, թերութիւն, պակասութիւն:
Несовершённый ж. անկատար, թերի, թերակատար. անկատար (ձամանակ բայից):
Несовмёстность գ. ի. անհամանախառնութիւն:
Несовмёстный ж. անհամանախառն, որ չկարէ լինել ’ի միասին ընդ այլում. հակառակ: (անհակելի. անմոլար:
Несовратимый ж. անդարձուցանելի,
Несогла́сіе (սա՛ - сица) գ. չ. անհամաձայնութիւն, երկպառակութիւն, տարաձայնութիւն, անհիաբանութիւն, ներհակութիւն, խռովութիւն, որոմն. վէճ, կռիւ, կռիւ:
Несогла́сно տ. անհամաձայն:
Несогла́сность ֆ несогласіе.
Несогла́сный ж. անհամաձայն, տարաձայն, հակառակ, տարբեր, անհամեմատ, անյարմար. աննեղդաշնակ:
Несогласа́емый ж. անհամաձայնելի, անյարմարելի:
Несогласі́е գ. չ. չհամաձայնելն:
Несоедине́нный ж. անմիաւորեալ, չմիաւորեալ: (ւորելի:
Несоедини́мый, - ня́емый ж. անմիա-
Несо́зданный ж. անստեղծ:
Несоизмёри́мость գ. ի. անչափակից դոյն:
Несоизмёри́мый ж. անչափակից, անբանաւոր (ի՛ - չափ), անչափելի:
Несокруши́мый ж. անխորտակելի, անկործանելի:
Несоле́ный ж. անաղ: (հաւատանեալ:
Несомни́тельно տ. աներկբայ, ստուգիւ,
Несомни́тельность գ. ի. աներկբայութիւն, անկասկածութիւն, անտարակուսութիւն. հաստատութիւն, ստուգութիւն:
Несомни́тельный ж. աներկբայ, աներկբայելի, աներկուանալի, անկասկածելի, հաւաստի, ստոյգ, անկեղծարձ, հաստատուն:
Несомнённо ֆ несомнительно.
Несомнённость ֆ несомнительность.
Несомнённый ֆ несомнительный.
Несообра́зно տ. անյարմար:
Несообра́зность գ. ի. անյարմարութիւն, անհամաձայնութիւն: (մանձայն,
Несообра́зный ж. անյարմար, անհա-
Несообща́емый ж. անհաղորդելի, անհաղորդ:
Несоразмёрность գ. ի. անչափակցութիւն անհամեմատութիւն:
Несоразмёрный ж. անչափակից, անհամեմատ, տարբեր: (անհատն:
Несоста́вный ж. անբաղադիր, պարզ,
Несостоя́тельность, - яніе գ. ի. չ. անկարութիւն ’ի վճարելն, անանկութիւն.
Несостоя́тельный ж. անանկ:
Несостра́да́тельность գ. ի. անողթութիւն, անկարեկցութիւն. - льный ж. անդութ, անկարեկից:
Несотворённый ж. անստեղծ:
Несо́чный ж. անհիւթ, անճոռ:
Неспо́рный ж. անվիճելի:
Неспособность գ. ի. անընդունակութիւն. անկարութիւն:
Неспосо́бный ж. անընդունակ, անկար, անյաջողակ, անբաւական, անձեռնհաս:
Несправедли́во տ. յանիրաւի, անիրաւութեամբ, անիրաւաբար, ստութեամբ:
Несправедли́вость գ. ի. անիրաւութիւն, անօրէնութիւն, ստութիւն. անխղճ-

բանականութիւն, անատուգութիւն:
Несправедли́вый ած. անիրաւ, անիրաւասէր, անօրէն, անարդար. տարապարտ, սուտ: (կուքիւն:
Неспѣ́лость գ. ի. տհասութիւն, խա-
Неспѣ́лый ած. տհաս, խակ:
Несра́вненно տ. անբաղդատ առաւելութեամբ, անհամեմատ առաւել:
Несра́вненный ած. անհամեմատ, անբաղդատ, գերազանց, անզուգական:
Несро́дный ած. անբնական, անսովոր:
Неста́ло բ. չ. անդ. վերաս, պակասեցաւ, բարձաւ:
Неста́ть բ. չ. անդ. դէ՛ բաւել, չմնալ. վերնել, գադարիլ 'ի կեցոյ:
Нестерпи́мость գ. ի. անտանելի դոյն:
Нестерпи́мый ած. անբերելի, անտանելի, դժուարատակ, անհանգուրժելի:
Нести́ բ. ն. տանել, բերել, կրել. ածել. վարել, կառաբել. ածել զձուս (ասի գինեաց). չ. անդ. հնչել արագութ. (ասի ջրոյ, գիրուաց). առաւելս ևս ըզդրծել 'ի վեր հոտառելոյ (ասի գիտոյ). լուծել:
Нести́ся բ. հ. ածել զձուս (ասի գինեաց). պարծել, հպարտանալ. սլանալ, արագընթանալ. տարածիլ (ասի գիտաբոյս). բ. ի. տարեալ լինիլ:
Нестро́йность գ. ի. անկարգաւորութիւն, անհամաձայնութիւն, աննեղգաշնակութիւն:
Нестро́йный ած. անկարգ, խառն, անհամաձայն, աննեղգաշնակ:
Несудохо́дный ած. աննաւադնոց:
Несхо́дность գ. ի. տարբերութիւն, զանազանութիւն, անհամեմատութիւն:
Несхо́дный ած. տարբեր, զանազան, չբնաւին, տարօրինակ, անհամաձայն:
Несхо́дство գ. չ. աննմանութիւն, տարբերութիւն, զանազանութիւն:
Несча́стіе գ. չ. դժբաղդութիւն, թշուառութիւն, ձախորդութիւն. չարիք:
Несча́стно, - тливо տ. դժբաղդութեամբ. անյաջողաբար:
Несча́стный, - тливый ած. դժբաղդ, թշուառ, վատաբաստիկ, տարաբաղդ:
Несче́тный ած. անթիւ, անհամար:
Несы́тый ած. (է՛) ագահ, անյագ:
Несѣда́лепъ (է՛) ж Акаюстъ.
Нете́ль գ. ի. երինջ:
Нетерпи́мость գ. ի. անթոյլատրելի դոյն:
Нетерпи́мый ած. անթոյլատրելի, անհամբերելի:
Нетерпѣли́во տ. անհամբերութեամբ:
Нетерпѣли́вость գ. ի. անհամբերութիւն:
Нетерпѣли́вый ած. անհամբեր:
Нетерпѣ́ніе ж нетерпѣливость, և սաստիկ ցանկութիւն, փութալ:
Нетлѣ́ніе գ. չ. անվթութիւն, անապականութիւն:
Нетлѣ́нный ած. անվթութ, անապական. միանձնական, յաւերժական:
Нето́кмо, нетолько շաղ. ոչ միայն:
Нетопы́рь գ. ա. չղջիկան, չիղջ:
Нето́чность գ. ի. անսուգութիւն, անչգրութիւն: (խակական:
Нето́чный ած. անսուրդ, անչիշդ. ոչ
Нетре́звость գ. ի. արբեցութիւն:
Нетре́звый ած. արբեցող, արբշիռ:
Нетронь меня ж недотрога.
Нетру́дно տ. դիւրին է, հեշտ է, չէ դժուարին:
Нетру́дный ած. դիւրին, հեշտ:
Неувра́чу́емый ած. անբուժելի: (շամ:
Неувяда́емый ած. անթառամ, անթոյր-
Неугаса́емый, - си́мый ած. անշէջ, անշիջանելի,
Неуго́дность գ. ի. տհաճութիւն:
Неуго́дный ած. անհաճոյ, տհաճ:
Неугомо́нность գ. ի. շնորհաբար, խառվայոյզ դոյն. անհանդարտութիւն. չարվարանոյ սրտութիւն:
Неугомо́нный ած. շնորհաբար, իրուարար. անհանգիստ, բաղմահաստակ:
Неуда́ча գ. ի. անյաջողութիւն, չաջողութիւն, ձախողանք:
Неуда́чно տ. անյաջողակաբար:
Неуда́чность գ. ի. ապաջողութիւն:
Неуда́чный ած. անյաջող, ձախողակ:
Неудержи́мый ած. անզսպելի, անսանձահարելի:
Неудо́бно տ. անյարմար. դժուարաբար:
Неудо́бность գ. ի. անյարմարութիւն, դժուարութիւն: (դժուարակատար:
Неудо́бный ած. անյարմար, դժուարին,
Неудобовари́мость գ. ի. դժուարամար-

ատելիւն, - мый ж. դժուարամարս։
Неудобопоня́тность ф. է. դժուարահասկանալի դրդն. - поня́тный ж. դժուարահասկանալի, դժուարիմաց. - постижи́мый ж. դժուարահաս. - проходи́мый ж. դժուարանցանելի, դժուարակոխ. - рѣши́мый ж. դժուարալուծելի, դժուարլուծ. - терпи́мый ж. դժուարհանդուրժելի, դժուարտանելի։
Неудо́бренный * необработанный.
Неудо́бство ф. չ. անյարմարութիւն, նեղութիւն. դժուարութիւն։
Неудовлетворя́емый ж. անբաւականացուցանելի, անվճարելի։
Неудовольствіе ф. չ. անբաւականութիւն, տհաճութիւն. նեղութիւն, վիշտ։
Неудосто́йвать բ. ն. չարժանացուցանել, չառնել արժանի։
Неуже́ли տ. միթէ, եթէ, թէ, իցէ թէ։
Неуклю́пно տ. անխափան, հաստատուն։
Неукло́нный ж. ակնդ, հաստատուն։
Неукло́нчивый ж. անողոքելի, անհամոզելի, անընկճելի։
Неукло́жесть ф. է. անշնորհի դրդն։
Неукло́жій ж. անշնորհ։ (դրդն.
Неукори́зненность ф. է. անպարսաւելի
Неукори́зненный ж. անպարսաւելի։
Неукосни́тельный ж. անյապաղ, որ ոչ յապաղ։
Неукра́шенный ж. անզարդ, անպաճոյճ։
Неукроти́мость ф. է. անզսպութիւն, խրոխտերախ դրդն։
Неукроти́мый ж. անզսպելի, անոսանելի, անընկճելի. խաւերախ։
Неулови́мый ж. անըմբռնելի (ֆոտ)։
Неумоли́мо տ. անողոքելի։
Неумоли́мость ф. է. անդթութիւն, խրոխտութիւն, անողորմութիւն։
Неумоли́мый ж. անողոքելի, անգութ, անիքելի, դժուարալուր։
Неумо́лкный ж. անդադար. անլուռ։
Неумѣ́нье ф. չ. չգիտելը, չդիտանք, անհմտութիւն, տգիտութիւն. (չափս։
Неумѣ́ренно տ. անչափաւորաբար. յանդ
Неумѣ́ренность ф. է. անչափաւորութիւն, անժուժկալութիւն։
Неумѣ́ренный ж. անչափաւոր, անժուժկալ, ագահոյժ. անչափ, չափազանց։
Неумѣ́ста տ. անտեղի, անյարմար։
Неумѣ́стно տ. անյարմարապար, անտեղի։
Неумѣ́стность ф. է. անտեղութիւն, անպատեհութիւն, անյարմարութիւն։
Неумѣ́стный ж. անտեղի, անյարմար, անպատեհ։
Неупотреби́тельность ф. է. անդործածականութիւն. - ный ж. անդործածական, անդործածելի, անդործադիր։
Неупотребле́ніе ф. չ. անդործադրութիւն, անդործածութիւն։
Неурожа́й ф. ա. անբերութիւն, անպտղաբերութիւն անպտղութիւն։
Неурожа́йный ж. անբերրի, անարդիւնաւոր (պոլի)։
Неуря́дица * безпорядокъ.
Неусе́рдный ж. անջերմեռանդ։
Неуслу́жливый ж. տմարդի, անըստուդ։
Неусмо́трѣнный ж. ոչ նկատեալ, ոչ աչեալ, ոչ վիրահասու եղեալ։
Неуспѣ́шно * безуспѣшно.
Неуспѣ́шность * безуспѣшность.
Неуспѣ́шный * безуспѣшный.
Неусто́йка, - тоій ф. է. ա. զսպում, ժխտում, հրաժարում, անհաստատութիւն։
Неусто́йчивость ф. է. անհաստատութիւն ’ի բանս կամ ’ի դրծս։
Неусто́йчивый ж. զսպող, անհաստատ ’ի բանս կամ ’ի դրծս։
Неустраши́мо տ. առանց երկիւղի։
Неустраши́мость ф. է. անվհերութիւն, աներկիւղութիւն, անվհեր ապութիւն։
Неустраши́мый ж. աներկիւղ, անվհեր, քաջասիրտ։ (տորեալ. խառն։
Неустро́енный ж. անկարգ, անկարգաւորեալ։
Неустро́йство ф. չ. անկարգութիւն, խառնակութիւն։
Неусту́пчивость ф. է. յամառութիւն, կամակորութիւն։
Неусту́пчивый ж. յամառ, կամակոր։
Неусы́пно * неутомимо.
Неусы́пность * неутомимость.
Неусы́пный * неутомимый.
Неутоли́мый ж. անյագուրդ։
Неутоми́мо տ. անխոնջ, անդադար։
Неутоми́мость ф. է. անխոնջ, անվհատակ

դոլն, անդադարութիւն։
Неутоми́мый ած. անխոնջ, անվատտակ, անդադար, անպարտասելի, ժիրաժիր։
Неутрализова́ть բ. ն. հաւասարել (ըստ քիմիագիտից)։
Неутралите́тъ գ. ա. հաւասարն ի կողմն ուրուք, չկնեալն կատակից ումեք, հաւասարութիւն։
Неутра́льный ած. որ ոչ ի կատակից ումեք, անտարբեր, հեղգ։ (սիրոյ։
Неутѣ́шно, - шимо տ. անմխիթար, անմխիթարապէս։
Неутѣ́шность գ. ի. անմխիթարութիւն։
Неутѣ́шный ած. անմխիթար, անսփոփ։
Неуче́ность գ. ի. անուսումնութիւն։
Неуче́ный ած. անուսումն, անկիրթ։
Неуче́тье ա невѣжество. (քաւլարի։
Неучти́вецъ, - вица գ. ա. ի. անքաղաքավարութեանմբ։
Неучти́во տ. անքաղաքավարութեամբ։
Неучти́вость գ. ի. անքաղաքավարութիւն։
Неучти́вый ած. անքաղաքավարի։
Неучъ գ. ա. անուսումն, տգէտ, բիրտ։
Неуязви́мый ած. անխոցելի, անվիրաւորելի։
Нефри́тъ գ. ա. քար ինչ։
Не́фть գ. ի. նաւթ, կշայ։
Нефтяно́й ած. նաւթեայ, կպրեայ։
Нехожде́ніе գ. չ. չերթալն, չգալն, ոչ երթեւեկելն։
Нехоро́шій ած. վատ, յոռի։
Нехотѣ́ніе գ. չ. չկամիլն, չկամութիւն, դժկամակութիւն։ (կամայ.
Не́хотя տ. ակամայ, յոչ կամաց, յա-
Не́христь գ. հ. չհաւատալ, ոչ քրիստոնեայ, անհաւատ։
Нечи́стый ած. նօսր, ոչ խիտ։
Нечи́сто տ. յեղակարծ, յանկարծակի, յանկարծուստ, անակնկալ։
Нечи́стость գ. ի. յանկարծութիւն, անակնկալութիւն. անակնկալ դէպք։
Нечи́янный ած. անակնկալ, յեղակարծ, տարակարծ, անակնդնելի, յանկարծահաս, անկարծելի։
Нечести́вецъ. - вица գ. ա. ի. ամբարիշտ։
Нечести́во տ. ամբարշտաբար։ (անպատ։
Нечести́вый ած. ամբարիշտ, անօրէն,
Нече́стіе գ. չ. անօրինութիւն, անիրաւութիւն. ամբարշտութիւն։
Нече́ткій ած. խանդարք, եղծեալ, անվերծանելի, դժուարընթերց։
Нече́тный ած. կոշտատ, անզոյգ։
Не́четъ գ. ա. կոշտատ (կիս-)։
Нечистопло́тность ա неопрятность.
Нечистопло́тный ա неопрятный.
Нечистота́ գ. ի. անմաքրութիւն, աղտեղութիւն. խոհիւք, մեծ, ազբ։
Нечи́стый ած. անմաքուր, աղտեղի, ոչ յատակ կամ պարզ. աղօտ։
Нечи́танный ած. չընթերցեալ։
Нечувстви́тельно տ. անզգալաբար. անդիմադրաբար։
Нечувстви́тельность գ. ի. անզգայութիւն, անկրակատութիւն. անդիմութիւն։
Нечувстви́тельный ած. անզգայ, անզգալի. անդիմի, խստասիրտ.
Нещадно տ. անողորմ, անդիմութեամբ. յանխնայ - ный ած. անխնայ, անողորմ։
Нешутя́ տ. յանկատակս, հաւատարար։
Неща́стіе ա несчастіе.
Нещедрый ած. անառատաձեռն, ժլատ։
Нея́вка գ. ի. չերեւիլն, չգալն (’ի ժեղէ ինչ կամ ’ի պաշտօն). չներկայանալն։
Неявный ած. ծածկեալ, ծածուկ։
Нея́вственный ած. անարտաշ, շլոմի. աղօտ։
Неяде́ніе գ. չ. չուտելն։
Неядо́мый ած. չուտելի։
Нея́сность գ. ի. մթութիւն, նահանջութիւն. շլոմութիւն, անմեկնելի դոլն։
Нея́сный ած. խառար, մթին, աղօտ, նըսեմ, անմեկնելի, շլոմի։
Неясыть (ե̀) ա пеликанъ.
Ни շ. ոչ, մի, և։
Ни́ва գ. ի. անդ, արտ։ (դորմ։
Нивáрь գ. ա. (ե̀) երկրագործ, հողագործ։
Нивелирова́ніе, - ровка գ. չ. հարթաչափութիւն, հարթակշռութիւն։
Нивелирова́ть բ. ն. հարթաչափել։
Нивелиро́вщикъ գ. ա. հարթաչափ։
Нивели́ръ գ. ա. հարթաչափ. դործի հարթաչափութեան։
Нивяный ած. անդոյ։
Нигдѣ́ տ. ոչ ուրեք։
Нижайше ած. գէթ. ամենախոնարհաբար։
Нижайшій ած. ամենախոնարհ, ամենանուաստ։

Ниже շաղ. ներ, և ներ։
Ниже ած. բաղ. ստոր, նեղբոյ. ցածագոյն, - изло́женный ած. նեղբոյ բացայայտուլ — изъясне́нный ած. նեղբոյ մեկնեալ, - именова́нный, - означенный ած. նեղբոյ անուանեալ, նեղբոյ նշանակեալ. - подписавшійся ած. ստորագրեալ, նեղբոյ ստորագրեալ. - поименова́нный ած. նեղբոյ անուանեալ, նեղբոյ ստացեալ. — помя́нутый ած. նեղբոյ յիշեալ. - приведе́нный ած. նեղբոյ յառաջ բերեալ. — реченный — сказанный ած. նեղբոյ ասացեալ, յիշեալ. - слѣдующій ած. հետեւեալ, նոցբոյ հետեւեալ. — упомянутый ած - помянутый։
Ни́жній ած. ստորին, վայրագոյն. ստորանկեալ, ստորագրեալ։ (ուսուն։
Низа́льный ած. որ պիտանաւորի 'ի յե-
Низа́ніе գ. չ. յետուստ, անցուցումն։
Ни́занный ած. յետեալ, շարեալ։
Низа́нье գ. չ. քայլ, քառամանեակ.
Низа́ть բ. ն. յետուլ, շարել։
Низведе́ніе գ. չ. ցածուցումն, իջուցումն. գահավիժ առնելն։
Низведе́нный ած. ցածուցեալ, իջուցեալ։
Низверга́ніе գ. չ. ընկենուլն, գլորումն։
Низверга́ть, - гнуть բ. ն. ընկենուլ, ընդեմնել. գլորել, գահընկէց առնել, գահավիժ առնել, գահավիժել. զնրստուցանել. - ться բ. յ. անկանիլ, 'ի վայր գլորիլ. բ. ն. գլորեալ լինիլ։
Ни́звергъ գ. осадокъ.
Низверже́ніе գ. չ. գլորումն, ընկեցումն գահավիժելն։
Низве́рженный ած. յերկիր կործանեալ, տապալեալ, գլորեալ. գահավիժեալ։
Низвести́ նե. բ. низводить.
Низвлека́ть, - вле́чь բ. ն. իջուցանել, քարշել, տանել վերուստ 'ի վայր։
Низводи́ть, - весть բ. ն. իջուցանել։
Низвраща́ть բ. ն. (եի) կործանել, տապատ արկանել, շրջել, վեր 'ի վայր շրջել։ (իջուցանել։
Низвѣ́шивать, - вѣсить բ. ն. կախել,
Ни́зенькій ած. տակաւ լինչ ցած, կարճ։
Низина́ գ. ի. ցածուիլուն. ցածուց, ունջ, տեղի ցած։
Низи́ть բ. ն. ցածուցանել. - ться բ. յ. ցածնուլ, իջանիլ. ինք. պակասիլ։
Ни́зкій ած. ցած, կարճ. խոնարհ. ինք. ստորատեալ. անարգ, վատ. ստոր. — кій слогъ, դառնիկ ոճ։
Ни́зко տ. ցած, 'ի խոնարհ. ցած, մեղմ, հեզիկ, ինք. անարգաբար. ծառայաբար։
Низкова́тый ած. դոյզն ինչ ցած։
Низкопокло́нный, - ливый ած. որ խոնարհի յաւէտ քան զպատշաճելն, յանդգնաձիս խոնարհող, մեծարող։
Ни́зкость գ. ի. ցածուիլուն, կարնուիլ. ցածրահոգի դոյն. նուաստուիլ. անկարդուիլն. վատագործութիւն։
Низлага́ть, - ложить բ. ն. քակել, դահավիժել, ընկենուլ 'ի վայր. ինք. յաղթել, յաղթահարել։
Низлива́ть բ. ն. հեղուլ 'ի վայր. ինք. առաքել 'ի վերուստ։
Низложе́ніе գ. չ. քակումն, ընկենուլն 'ի վայր, տապատ արկանելն. յաղթահարումն։
Низло́женный ած. քակեալ. գահավիժեալ, 'ի վայր ընկեցեալ, գլորեալ. ստորարկեալ. յաղթահարեալ։
Низложи́ть նե. բ. низлагать. (ունջ։
Низме́нность գ. ի. ցածուիլ. ցածուց, ունջ,
Низме́нный ած. ցած, խոնարհ. ստորին։
Ни́зовый ած. վեր. ա. տեղին մերձ առեւտրականաց. եղեալ 'ի ներքնավայրս գետոյ։
Низо́вье գ. չ. ներքնավայրս գետոյ։
Низойти́ նե. բ. нисходить. (ձայնն։
Ни́зомъ տ. յետոյիւք. իջուցանելով զ-
Ни́зость ինք. низкость.
Низпиове́ніе ինք. низверженіе,
Низпиове́нный ինք. низверженный.
Низрѣва́ть, - рипуть ինք. низвергать.
Ни́зу (եի) ինք. внизу, внизъ.
Низше́ствіе գ. չ. իջումն, իջանելն, կնքք։
Низъ գ. ա. տակ, ստոր, ստորոտ. ներքնայարկ։
Низь գ. ի. ցածուց, ունջ ինք. низанье.
Никако́й դեր. ոչ ոք, ոչինչ։
Ника́къ տ. ոչինչ կերպիւ կամ եղանակաւ. ամենևին ոչ, քնաւ, ոչ երբեք։
Ни́ккель и никель գ. ա. նիկել (ֆիսպ)։

Ни́кпуть ѣ. ż. խոնարհիլ, անկանիլ:
Никогда́ ѕ. երբեք, ոչ երբեք, մի երբեք, բնաւ, ամենևին: (եղանակաւ:
Никоимъ образомъ ѕ. ոչնիչ կերպիւ կամ
Ни́комъ ѕ. (սահ) ѡ ничкомъ.
Никото́рый դէպ. ոչ ոք, ոչ մին:
Никто́ դէպ. ոչ ոք, մի՛ ոք:
Ники́да ѕ. ոչ ուրեք. աս. ոչնիչ:
Нима́ло ѕ. ամենևին. - малый ած. ոչնիչ:
Ни́мфа գ. ѣ. հարսն Ծովու, հաւերժահարսն: (յոչնիչ կողմանց:
Ниоткуда, - куду. ѕ. յոչնիչ վայրէ,
Ниочемъ ѕ. (սահ) աս. ունայն գնոյ, ձրիաբար. աս. առանց արժողութեան:
Ниспада́ть, - пасть ѡ низвергаться.
Ниспаде́ніе գ. ż. անկումն ՚ի վայր, կործանումն: (՚ի վերուստ:
Ниспосла́ніе, - сыланіе գ. ż. առաքումն
Ниспо́сланный ած. առաքեալ ՚ի վերուստ:
Ниспосыла́ть, - слать ѣ. ն. առաքել ՚ի վերուստ: (ցանելն:
Ниспуска́ніе գ. ż. իջուցանելն, ցածուցանել, ցածուցանիլ. - ться ѣ. ż. իջանել. ѣ. ն. իջուցեալ լինիլ:
Ниходи́ть, - низойти ѣ. ż. իջանիլ:
Ниходя́щій ած. իջանող. իջեալ:
Нихожде́ніе գ. ż. իջանելն, իջումն. (եկ) գաս ՚ի վայր լերկին:
Ита́къ ниса́къ ѕ. ոչ այսպէս և ոչ այնպէս. ոչնիչ եղանակաւ կամ հնարիւք:
Ита́мъ ниса́мъ ѕ. ոչ աստ և ոչ անդ. ոչ ուրեք:
Нитеобра́зный, - видный ած. թելաձեւ:
Ни́тка ած - точка գ. ն. թել:
Ни́точникъ գ. ա. թելասաձառ:
Ни́точный ած. վերք. թելի:
Нитча́нка, - чатка գ. ն. բոյս լինչ:
Нитча́тый ած. շինեալ ՚ի թելից թելանման
Нить գ. ѣ. թել, ասպանի, քուղ, շաղաման, դերձան. մանրաթելք (ѳաաոց). ѳաե. կարգ, շար:
Ни́тяный ած. կազմեալ ՚ի թելից, թելեղէն, թելային:
Ницъ, - цы, ѕ. ՚ի վերայ երեսաց:
Ничко́мъ ѕ. ՚ի վե՛ր երեսաց, երեսանկեալ:
Ничто́, ничего դէպ. ոչնիչ, չունչ, ոչ գոյ:
Ничто́жество գ. ż. ոչնչութիւն, չքութիւն:
Ничто́жность գ. ѣ. ոչնչութիւն, չնչութիւն. նանրութիւն, ապականացու գոյն:
Ничто́жный ած. չնչին, մնոտի, ունայն, վանաբար. ապականացու:
Ни́ша գ. ѣ. վերուստ կամ խորշ յորում վանն զիւ տեղեալ զարձանս:
Нища́ть ѣ. ż. աղքատանալ, չքաւորիլ:
Нищая, նդ - щенка գ. ѣ. կին աղքատ:
Ни́щенски ѕ. աղքատաբար, մուրացաբար
Ни́щенскій ած. մուրացկական, աղքատի:
Ни́щенство, -щетство գ. ż. աղքատութիւն, անանկութիւն, չքաւորութիւն, մուրացութիւն:
Ни́щенствовать ѣ. ż. մուրալ:
Нищета́, - щетство գ. ѣ. աղքատութիւն. չքաւորութիւն:
Нище́тствовать ѣ. ż. կեալ կամ լինիլ յաղքատութեան:
Ни́щій ած. ազքատ, մուրացիկ, մուրացկան, մուրիկ, դրանկ. չքաւոր:
Но շաղ. այլ, բայց, այլ և:
Но́венькій ած. նոր, կարի նոր, նորադոյն:
Новизна́ գ. ѣ. նորութիւն. նոր անց.ք:
Нови́къ գ. ա. նորահաս, նորքնճայ. (՚ի պաշտօն, ևայլն)
Новина́ գ. ѣ. երկիր առաջին անգամ մշակեալ. առաջնատուտ, նախահասոյծ պտուղ. կաս նորոգ ոտայնանկեալ:
Нови́ть ѣ. ն. նորոգել. - ться ѣ. նորոգիլ:
Нови́ца ѡ бѣлица.
Новичо́къ գ. ա. խամ, նորահաս, նորաբուխարժ, հասկաւ:
Ново ѕ. (եկ) ѡ недавно, ՚ի նորումս, այնչինչ. - бра́чная գ. ѣ. նորահարսն. — бра́чные գ. ż. նորապսակք. - бра́чный ած. նորահիւսոյ. - введе́ніе գ. ż. մուծանելն զնոր սովորութիւնս, նորահնութիւն, նոր սովորութիւն. — вводи́тель գ. ա. մուծանող նոր սովորութեց, նորութեանց. - вы́бранный ած. նորընտիր. - вѣ́рецъ, - рка գ. ա. ѣ. նորահաւատ. - вѣ́рный ած. նորահաւատ, նորեկ ՚ի հաւատս. - завѣ́тный ած. նոր ուխտի, նորոյ կտակարանի, նոր օրինաց. - зако́ніе գ. ż. նոր օրէնսդրութ. - зва́нный ած. նորակոչ. — зда́нный ած. նորաշէնուցեալ. — и́збранный ած.

նորընտիր. - и́зданный ж. նոր ’ի լոյս ընծայեալ, նորատիպ. - изобрѣте́нный ж. նորագիւտ, նորահնար. - креще́нецъ, - нка գ. ա. ի. նորակնունք. - лу́ніе գ. չ. ժամանակ նոր լուսնոյ, նոր լուսին. - лѣ́тіе գ. չ. ամանոր, նոր տարի, նոր տարի. - мо́дный ած. նորաձև, — мѣсячіе գ. չ. ամսամուտ, ամսագլուխ, առաջին օր լուսնոյ. - на́бранный ած. նորաժողով. - нарече́нный ած. նորանուն, նորակոչ. — насажде́нный ած. նորատունկ. - населе́нный ած. նորաբնակ, նորեկ. - обраще́нный ած. նորադարձ, նորահաւատ. — обрѣтенный ած. նորագիւտ. — опредѣле́нный ած. նորակարգ, նորակարգեալ. - откры́тый ած. նորագիւտ. - пожа́лованный ած. նորապարգեւ. - посвяще́нный ած. նորընծայ, նորընծայեալ, նոր ձեռնադրեալ, նորամուտ. - посели́нецъ գ. ա. նորագաղթ, նորեկ. - постро́енный ած. նորաշէն, նորակառոյց. - при́нятый ած. նորընկալ. - присоединенный ած. նոր միաւորեալ. - пришелецъ գ. ա. նորեկ. — произведе́нный ած. նոր հանգամանեայ. - просвѣщенный ած. նորլուսաւորեալ. - рожде́нный ած. նորածին, ձեռածին, նորածնունդ. - се́лъ, - лка ֆ новопоселе́нецъ. - селье գ. չ. նոր տուն, նոր բնակարան. - сло́віе ֆ неологія. - словъ ֆ неологъ.

Но́вость գ. ի. նորութիւն, նորահնութիւն. նոր լինել. նոր հանգամանք, լուր, անցք.

Новоуме́ршій ած. նորամեռ.

Новоустро́енный ած. նորակարգ.

Но́вый ած. նոր, նորոգ. խամ, անտաշ. օտար.

Новь գ. ի. երկիր տակաւին ոչ մշակեալ. ամրողջութիւն.

Новѣ́ть բ. չ. նորոգել, նորանալ.

Нога́ հգ. - жка գ. ի. ոտն. կաղապար կօշկայ. легокъ на ногу, արագաշարժ է, արագոտն է. на ногахъ, առանց նստելոյ, կանգնել կամ շրջիլ. жить на большой ногѣ, կեալ փարթամութիւն, իբրև զմեծատուն.

Нога́вка գ. ի. ոտնանիշ (հագուստ). օղա մանեակ ոտից բաղկից.

Нога́йка ֆ нагайка.

Ноголо́мъ ֆ подагра.

Но́готки գ. ա. յ. ոտկեծաղիկ.

Но́готный ֆ ногтевый.

Ноготокъ հգ. բ. ноготь. պուտ (ծաղ).

Но́готь հգ. - токъ, - точекъ գ. ի. եղունգն.

Ногтевы́й, - тяный ած. եղնգան.

Ногтое́да, - дица գ. ի. եղնգամաշ, եղնգաւակիր, եղնգատու (ախտ).

Ножевы́ще գ. չ. շեղբ (գործիք).

Ноже́вникъ, - вщикъ գ. ա. դանակաշէն.

Ножевы́й ած. պատ. դանակի.

Но́жикъ հգ. - жичекъ գ. ա. դանակ.

Ножи́ще գ. ա. մեծ դանակ.

Но́жка, հգ. - жечка, — женька ֆ нога.

Но́жницы գ. ի. յ. մկրատ, կտրոց.

Но́жны գ. ի. յ. պատեան սրոյ.

Но́жный ած. վէր. ոտին.

Ножъ, հգ. - жикъ, жичекъ գ. ա. դանակ. - садовый кривой, Հօտոց.

Поздрева́тость գ. ի. ծակոտկէն դէմն.

Поздрева́тый ած. ծակոտկէն.

Поздри́на գ. ի. ծակ (քիթ կամ հէք).

Поздря́ գ. ի. բթամտութիւն, ռնգունք.

Ной գ. ա. կակիծ, մորմաղ, ցաւ.

Ноль, հգ. - ликъ ֆ нуль.

Номенклату́ра գ. ի. դասակարգութիւն անուանց կամ բառից. անուանակոչութիւն, անուանադրութիւն.

Но́меръ գ. ա, թիւ, համար.

Номокано́нъ գ. ա. կանոնագիրք.

Ноны գ. յ. նոնեայք, եօթներորդ օր մարտի, մայիսի, յուլիսի, հոկտեմբերի և հինգերորդ օր այլոց ամսոց.

Нора հգ. - рка գ. ի. բուն, որջ, ծակ կենդանեայ ընդ երկիր.

Нордъ ֆ сѣверъ.

Норка գ. ի. տեսակ լինչ ջրշան.

Но́рма գ. ի. կանոն, օրինակ, կաղապար.

Норма́льный ած. կանոնաւոր. ուղիղ.

Норовѝть բ. ն. ուղղել, յարմարել. սպասել բարեպատեհ ժամու. (գնացք).

Но́ровъ գ. ա. (սոխ) սովորութիւն, Нора́къ գ. ա. սրիկայ, դաշտամուկն.

Носа́стый, - сатый ած. մեծաքիթ, մեծռունկ.

Носа́тикъ, - сачъ գ. ա. այլ մեծաքիթ։
Но́сикъ նղ. բ. нось. (գարակ։
Носи́лки գ.ե.յ. շալակ, բառնալիք, պատ_
Носи́льщикъ,- ситель գ.ա. կրող, տանող։
Носи́ть բ.ն. ф нести. տանել, կրել, բերել. ածել (պէտս). տպանել, ի կիր արկինել զպագանելիս. տանել, բառնալ։
Но́ска գ.է. կրուակ, տանելիք. ի կիր արկանելիք հանդերձի կամ կօշկաց։
Носки́ գ.ա. յ. գուլպայ, գանկապան։
Но́скій ած. դիմացկան, դժուարամաշ, երկարատև. (հանդերձ կամ կօշիկ). ձուա_ ծու (մարդ)։
Но́скость գ.է. դժուարամաշ գոլն, տևո_ ղութիւն (հանդերձի, կօշկաց)։
Носовы́й ած. ընչական, ունդական, քթի։
Носокъ նղ. բ. нось, նեղ բերան անօթոց. գուլպայ. ծայր կօշկայ, ևայլն. կտուց (թռչնոց)։ (ծխախոտաԹեան։
Посологія գ.է. ախտաբանութիւն (տուն բը_
Посоро́говый ած. ունդեղջիւր։
Посоро́гъ գ.ա. ունդեղջիւր, եղջերակին_ Ձիւի (շղթոպանի). ունդեղջիւր (կենդան)։
Носъ, նղ - сокъ, - сикъ, — сочекъ գ.ա. քիթ, ունչ, ունդունկ. կտուց, կանաչք. սարսանդ. գլուխ, առաջակողմն նաւու։
Нося́чій գ.ա. շրջաշրջան։
Нося́щій ած. տանող, կրող, բերող։
Но́та գ.է. բնանկարձ, խազ, նշանադրոշմք; նշանադիր երաժշտական։
Нотаріа́льный ած. նօտարական, նօտարի։
Нота́ріусъ, - рій գ.ա. նօտար (կոչ_ մունով). քարտուղար։
Но́тный ած. բնանկարձի։
Но́ты գ.է.յ. տետրակ երաժշտական խա_ զից կամ նշանից. երաժշտական նշանք։
Ночева́ніе, - чевка գ.չ. գիշերելն։
Ночева́ть բ.չ. գիշերել, օթևանել, ննջել։
Ночле́гъ գ.ա. լջևան (գիշերոյ)։
Ночни́къ,-чекъ գ.ա.վանիճեղ, աշտանակ
Ночни́ца գ.է. չղջիկն. կին հիւանդա_ պահ (ի գիշերի)։
Ночно́й ած. գիշերային, գիշերի։
Ночь գ.է. գիշեր, յոյգ։
Ночью տ. գիշերայն, ի գիշերի, գոյգ։
Но́ша գ.է. բեռն, ծանրութիւն։
Ноше́ніе գ.չ. տանուամն, կրուամն. ի կիր արկումն, գործածումն (հանդերձի)։
Но́шеный ած. գգեցեալ, ագեալ, ա_ գուցիկ։
Ношегла́зъ գ.ա. գիշերաուռ։
Но́щно տ. գիշերին բոլոր։
Ночь, - щный (էն) ф ночь, - чный.
Ноябрскій ած. նոյեմբերի, որ լինչ լի_ նի ի նոյեմբեր ամենան։
Ноя́брь գ.ա. նոյեմբեր, տրէ։
Пра́виться բ. հ. հաճոյանալ, հաճոյ լի_ նիլ, սիրտիլ։
Правоописа́ніе գ.չ. կենցաղագրութիւն նկարագրութիւն բարուց։
Правоуче́ніе գ.չ. բարոյական դիտուի, բարոյական իմաստ, խրատ, յորդորակ։
Правоучи́тель, - льница գ.ա.է. ուսու_ ցիչ բարոյականի։
Правоучи́тельно ф поучительно. (տակին։
Правоучи́тельный ած բարոյական, խրա_
Пра́вственно տ. բարոյապէս։
Пра́вственность գ.է. բարոյականութի, բարք, բարեդրութիւն։
Пра́вственный ած. վարքային, բարո_ յական. բարեբարոյ։
Пра́въ գ.ա. բարք, բնաւորուի, խառ_ նուած մարմնոյ, բարեաւորութիւն։
Ну ф нуже.
Нуди́тельный ф понудительный։
Нуди́ть բ.ն. առիսել, բռնադատել, հարկադրել։
Нужда́ գ.է. կարիք, հարկ, հարկաւո_ րութիւն. կարօտութիւն, չբաւորուի. բռնութիւն, բռնադատութիւն։
Нужда́ться բ.հ. կարօտիլ, կարօտանալ. ունիլ զպակասութիւն, անբաւանալ։
Нужда́ющійся ած. կարօտող, աղքատ։
Нуже հլ. ամէն, օն, հապա։
Ну́жникъ գ.ա. արտաքնոց, լուալեր։
Ну́жно տ. պիտոյ է, հարկաւոր է, կա_ րելոր է. (էն) բռնի։ (րևոր։
Ну́жный ած. պիտանի, հարկաւոր, կա_
Нуль, նղ - ликъ գ.ա. դատարկ (ինչ_ ըոյ. փոխ. ոչինչ, դատնաբեայ ինչ իրը, չբոտի ինչ։
Нумера́ція գ.է. Թուելն. համար, հա_ մարութիւն։

Нумеро́ванный ած. Թուանշանեալ:
Нумерова́ть, - рить բ. ն. Թուանշանել, դնել զԹուահամարս:
Ну́мерный ած. Թուահամարի:
Нумизма́тика գ. ի. գահեկանաց գիտուն, դրամագիտութիւն, գիտութիւն ՚ի վերայ դրամոց և միտալաց:
Нумизма́тикъ գ. ա. դրամագէտ:
Нумизмати́ческій ած. դրամագիտուն, դրամագիտական: (պապին:
Пупцій գ. ա. պատուերակ, նուէրակ
Путрецъ գ. ա. տախտ լինչ ձիոց:
Путрозе́мный ած. միջերկրեայ:
Нутрь գ. ա. ներքինն, ներքին մասն:
Нынѣ,-нынче տ. այսօր. այժմ, ՚ի սերկեան
Нынѣшній ած. այժմեան, այսօրեան, սերկեան, ներկայ, առաջիկայ, արդի:
Ныро́къ գ. ա. ջրասուզակ, սուզակ (կա):
Ныря́ніе գ. չ. սուզելն ՚ի ջուր:
Ныря́ть, - рнуть բ. չ. սուզել ՚ի ջուր. ֆոխ. միջամտել լինել յամենայնի:
Нытъ բ. չ. մաըմնջել, զեռալ. ֆոխ. տխրիլ:
Нытье գ. չ. մաըմնջումն:
Нѣга գ. ի. վայելուչութիւն, զբօսութիւն. գդուանք, քնքշութիւն: (րեք:
Нѣгдѣ տ. ՚ի տեղի լինչ, ՚ի տեղւոջ ու-
Нѣдро գ. չ. դոզ, ծոց. կուրծ, լանջք. խինձ. (եղ) խորշ (ծովու, հողմն). — дра земли, ընդերք երկրի:
Нѣженіе գ. չ. վայելայումն, զբօսումն:
Нѣжить բ. ն. վայելայել, գդուել, վաղաքշել. -ться բ. յ. վայելկանալ
Нѣженькій ած. քնքշկի, վայելկիկ:
Нѣжничать բ. չ. ցուցանել զինքն քնքուշ, քնքշախօսել, վայելկախօսել:
Нѣжно տ. զբօսանօք, գդուանօք, մեղմա-
դին, կամօդին. Թուլութեամբ:
Нѣжность գ. ի. վայելկութիւն, զբօսութիւն. դորով, խանդ, խանդաղատանք:
Нѣжный ած. վայելուկ, վայելկասուն, նաղելի. քնքուշ, Թարմ, մեղկ, նուրբ. հարազատ. զգալի:
Нѣкакій, нѣкій դեր. ոմն, ոք:
Нѣкогда տ. երբեմն, հզի, եր կն. ժամանակ:
Нѣкоторый դեր. ոմն, ոք. լման, լինչ:
Нѣкто դեր. ոմն:
Нѣкуда տ нскуда.
Нѣмо տ. լռելեայն, անորոշ:
Нѣмо́й տ нѣмый.
Нѣморожде́нный ած. Համրածին:
Нѣмота́ գ. ի. համրութիւն, անխօսութիւն:
Нѣмотствова́ть բ. չ. ապաստանձիլ, համրանալ:
Нѣмы́й ած. համր, անխօս:
Нѣмѣть բ. չ. համրանալ. կարկամիլ. ապառանձիլ. Թմրիլ, անզգայանալ:
Нѣсколькій ած. քանի մի:
Нѣсколько տ. քանի մի, սակաւ լինչ, փոքր լինչ, դոյզն լինչ:
Нѣсмь գ. ի. (եմ) եմ, ես եմ.
Нѣту տ. չկայ, չունիմ. ոչ:
Нѣтъ բ. տնտ. չկայ, ոչ դոյ, չունիմ. ոչ:
Нѣчто դեր. լինչ լինչ, լման լինչ:
Нюха́ніе գ. չ. հոտառութիւն, հոտոտումն:
Нюха́тельный ած. հոտառելի, քաշշելի:
Нюха́ть, - хнуть բ. ն. հոտոտել, առնուլ զհոտ, քաշշել, ձգել. - ться բ. փ. հոտոտել զմիմեանս:
Нянченіе գ. չ. գայլակելն:
Нянчить բ. ն. գայլակել:
Ня́нька տ няня.
Ня́нюшка փաղ. բ. няня.
Ня́ня գ. ի. գայեակ:

О.

О, о́бо, объ, հայ. յաղագս, վասն, առիս, ՚ի վերայ, ղ, ընդ։
О ՏԽ. ո՛, ո՛վ, բարեւ։ (կաքանչիւր։
Оба ԼՒ. երկոքեան, երկոցունց, երկու, եր֊
Обагре́нный ած. թաթաւեալ, շաղախեալ (արեամբ), արիւնաշաղախ, արիւնաթաթաւ. ծիրանանեցուկեալ։
Обагря́ть, - рить բ.ն. արիւնաշաղախ, արիւնաթաթաւ առնել. ծիրանանեցուկել։
Обана́десять (է՛) ա двѣнадцать.
Обанкру́тѣть բ. չ. անանկանալ։
Обанкру́чивать, - рутить բ.ն. անանկացուցանել։
Обая́ніе ա очарованіе. (տանք։
Обвражде́ніе գ. չ. ղբաղարտուէ, ղբաղարտ֊
Обва́ливать, - лить բ.ն. կուտել շուրջ զինքը։
Обва́лъ գ. ա. վիճաւակ, փուլ. հիւս ձեան կամ աւազոյ իջեալ ՚ի լերանց։
Обва́ривать, - рить բ. ն. եփել, խարշել, լուանալ ջերմ ջրով. ձիւթել զմեկս կօշկաց. - ться բ. յ. խարշիլ։
Обва́стривать բ. ն. սրածայր առնել։
Обва́щивать բ. ն. օձանել, տոգոլել զմոմով։
Обве́рнутый ած. պատառեալ։
Обве́ртываніе գ. չ. պատառումն։
Обве́ртка գ. ի. պատառ, փաթեթ, ծրար. թղթակապ։
Обве́ртывать, - тѣть բ. ն. պատառել, փաթաթել, պատել։
Обвести́ ի. բ. обводить. (տիր։
Обветша́лость գ. ի. հնացեալ դոյն. հնա֊
Обветша́лый ած. հնացեալ, հին, ցնցոտի։
Обветша́ть բ. չ. հնանալ։
Обвива́ніе գ. չ. պատառումն։
Обвива́ть, - вить բ.ն. պատառել, փաթաթել, պատել. - ться բ. յ. պատառիլ, գալարիլ։
Обви́вка գ. ի. պատառումն. փաթեթ։
Обвине́ніе գ. չ. մեղադրութիւն, մեղադրանք, ամբաստանութիւն, տգեղանք, դատապարտութիւն։
Обвине́нный ած. մեղադրեալ, ամբաստանեալ, դատապարտեալ։
Обвини́тель, -льница գ.ա. ի. մեղադրող, ամբաստանող։
Обвини́тельный ած. մեղադրական։
Обвиня́ть, - нить բ.ն. մեղադրել, տգեղատանել, ամբաստանել, դատապարտել։
Обви́слый ած. առկախեալ (գէօղոլքի֊)։
Обви́снуть բ.չ. առկախիլ, կախիլ (գէօղոլք)։
Обви́тый ած. պատառեալ, գալարեալ։
Обводи́ть, - вести բ.ն. շրջաբերել, շուրջ ածել. շրջապատել։
Обвора́живать, - жить բ.ն. կախարդել, պատրել. զմայլեցուցանել։
Обворо́вывать, -вать ա обкрадывать.
Обворожи́тельный ած. պատրուական, զմայլեցուցիչ։
Обвѣнча́ніе ա вѣнчаніе.
Обвѣнча́ть, - ться ա вѣнчать, -ться.
Обвѣ́сить ի. բ. обвѣшивать.
Обвѣ́съ գ. ա. խաբեայն ՚ի կշռոց։
Обвѣ́шивать, - сить, - шать բ. ն. խաբել զոք ՚ի կշռոց, պակասակշռել. շրջակախել։
Обвѣща́ть ա объявлять.
Обвя́занный ած. շրջակապեալ։
Обвя́зывать բ.ն. շրջակապել։
Обгиба́ть, — богнуть բ.ն. շրջածալել. շրջանաւել։ (րիւ֊։
Обгнива́ть, - гнить բ. չ. փտիլ (գէօղո֊
Обгоня́ть, - богнать ի.ն. յառաջել։
Обгорѣ́лый ած. այրեալ (գէօղոլքի֊)։
Обда́ривать, - рить բ.ն. պարգեւել բազմաց. շնորհել։ (ցել, փետտել։
Обде́ргивать, - гать բ. ն. խլել, քան֊
Обде́рживать, - жать բ.ն. ՚ի կիր առնել. լաւացուցանել։
Обдира́ть բ. ն. պատառել, գծլել. հեղղեղել (գէօղոլքի֊). գերծիլ, կեղեքել, կողոպտել։ (ծուքիւն։
Обду́манность գ. ի. հաստուն խորհրդա֊
Обду́манный ած. հրատապատեալ, հաստուն խորհեալ։

Обду́мывать, - мать Բ. Ն. հղռաղատեւ, քաջ խորհիլ. (գլխաւորել.
Обтёлывать, - лать Բ. Ն. պատեւ իւիք,
Обезгла́вить Բ. Ն. գլխատեւ.
Обезгла́вленный ած. գլխատեալ.
Обеззабо́чивать Բ. Ն. անհոգս առնել.
Обезкура́живать, - жить Բ. Ն. սրտաբեկ առնել, վհատեւ.
Обезлюдѣть ᴪ безлюдѣть,
Обезобра́живать, - бразить Բ. Ն. տգեղացուցանել. խանդարել.
Обезопа́сить ᴪ безопасить.
Обезору́живать, - жить Բ. Ն. զինազուրկ կամ զէնքնկէց առնել. փոխ. Հանդարտեւ.
Обезпа́мятѣть Բ. Հ. ուշաթափիլ.
Обезпече́ніе Գ. Հ. ապահովութիւն. ապահովացուցանելն.
Обезпе́ченный ած. ապահովացուցեալ, ապահով արարեալ.
Обезпе́чивать, - чить Բ. Ն. ապահովել, ապահովացուցանել, ապահով առնել.
Обезпоко́ивать, - коить Բ. Ն. անհանգիստ առնել. Ձանձրացուցանել, նեղել.
Обезси́ленный ած. ակարացուցեալ, ուժաթափ արարեալ.
Обезси́ливать, - лить Բ. Ն. ակարացուցանել, նուազեցուցանել, անզօր առնել.
Обезсилѣть Բ. Հ. անզօրանալ. նուազիլ.
Обезсла́вленный ած. անպատուեալ. անանուանարկ արարեալ.
Обезсла́вить Բ. Ն. անպատուել, վատանուն առնել.
Обезче́стить ᴪ. Բ. обезчещивать.
Обезсме́ртить Բ. Ն. անմահացուցանել.
Обезумля́ть, - мить Բ. Հ. խելագարել, խելացնոր առնել.
Обезча́дѣть Բ. Հ. անզաւակիլ.
Обезче́щивать, - тить Բ. Ն. անպատուել, անարգել. - щенный ած. անպատուեալ.
Обезъя́на Գ. Ի. կապիկ. (խիք.
Обезъя́ничать Բ. Հ. կապկաբար հետեւիլ
Обезъя́нство Գ. Հ. կապկութիւն. յիմարաբար հետեւելն խիք.
Обели́скъ Գ. Ա. կոթող, յուրան, բուրգն. գաղտակուղ լինչ.
Оберега́ніе Գ. Հ. պահպանումն.
Оберега́тель Գ. Ա. պահպանող.
Оберега́тельный ած. պահպանողական.
Оберега́тельство Գ. Հ. պահպանողութ.
Оберега́ть, — речь Բ. Ն. պահպանել, պահել, պաշտպանել.
Обе́ртка, - точка ᴪ обвертка.
О́беръ, առաջ, ամբ, գլխաւոր, առաջնին.
Обечáйка Գ. Ի. շրջանակ մազի.
Обжига́льный ած. թրծողական, նշանակեալ վասն թրծելոյ.
Обжига́льня Գ. Ի. թրծարան.
Обжига́ніе Գ. Հ. այրումն, խանձումն. թրծնելն, թրծումն.
Обжига́ть, - жечь Բ. Ն. խանձել, այրել, թրծել, (ղէղրրեւ.
Обжира́ться ᴪ объѣдаться.
Обжо́га Գ. Ի. այրեցած, խանձ.
Обжо́ра Գ. Հ. շատակեր, որկորամէտ.
Обжо́ливый ած. շատակեր, որկորեայ.
Обжо́рство Գ. Հ. շատակերութիւն, որկորութիւն. (կարասիք.
Обзаведе́ніе Գ. Հ. կարգուսարք, կահ.
Обзаводи́ться Բ. Յ. կարգուիլ, սարքուիլ.
Обзира́ть Բ. Ն. յամել զաչս, շրջանկատեւ.
Обзо́ръ Գ. Ա. շրջահայեցութիւն, նկատողութիւն. համառօտ տեսութիւն.
Обива́ть, - бить Բ. Ն. թօթափիլ, թափ տալ. ծածկել. մաշել.
Оби́вки Գ. Ի. Յ. երակք կամ գերեզ ման ցեալ ՚ի ձղպոյ.
Оби́да Գ. Ի. զրկանք, զրկողութիւն. անպատուութիւն, անարգանք. փոխ. վնաս.
Оби́дно Տ. զրկանօք. վնասիւք.
Оби́дный ած. զրկողական, երգիծական փոխ. վնասակար. (նարգող.
Оби́дчикъ, - чица Գ. Ա. Ի. զրկող, ա
Обижа́ніе Գ. Հ. զրկանք, անիրաւութիւն. թշնամանք.
Обижа́ть, - дѣть Բ. Ն. զրկել, անիրաւել. թշնամանել. վնասել. անպտիւ առնել.
Оби́женный ած. զրկեալ, վնասեալ. անպատուեալ, անարգեալ,
Оби́ліе, - льность Գ. Հ. Ի. առատութիւն, լիութիւն, յորդութիւն, արգասաւորութիւն, շատութիւն, բազմութիւն.
Оби́ловать ᴪ изобиловать.
Оби́льно Տ. առատ, առատապէս, լիով.
Оби́льный ած. յորդ, առատ, լի, ար-

դատաւոր:
Обни́ки գ. յ. ջրաբանութիւն:
Обира́ть բ. դ. ժողովել. քաղել. ֆոխ. առնալ խաբէութեամբ. անիրաւացի սեպհականել:
Обиро́ха գ. հ. (աա՛) կեղեքիչ:
Обита́емость գ. ի. ապատ, բնակելի դրն:
Обита́емый ած. բնակելի. բնակեալ:
Обита́лище գ. չ. օթարան, բնակարան:
Обита́ніе գ. չ. բնակիլն. բնակութիւն:
Обита́тель, - льница գ. ա. ի. բնակիչ:
Обита́ть բ. չ. բնակիլ, բնականալ:
Обита́ющій ած. բնակող, բնակիչ:
Оби́тель գ. ի. վանք, կրօնաստան. բնակարան, տուն. օթևան, իջևան:
Обиходъ գ. ա. առ ձեռն ծախք, վասն առնելն զոլճաճութիւնն:
Обка́пывать, - копать բ. դ. բրել, փորել (ջաղա՛ն, կամ շուրջ պէ՛տ):
Обкла́дывать բ. դ. շրջադրել. դնել. լինչ զբաղմունք: (ոսոնձել:
Обкле́ивать, - ить բ. դ. սնձուցանել,
Обкра́дывать բ. դ. բաղումն գողանալ:
Облага́ть, - ложить բ. դ. շրջադրել. առնել, արկանել. նշանակել, առնմանել. պաշարել. ֆոխ. արկանել բնդհարկաւ: (ствовать,
Облагодѣ́тельствовать ա благодѣтель-
Облагоро́женный ած. ազնուացուցեալ. զեղեցկացուցեալ:
Облагоро́живать, - родить բ. դ. ազնուացուցանել. զեղեցկացուցանել, կատարելագործել:
Облада́ніе գ. չ. տիրապետութիւն. տիրապետութիւն. ունկնդրութիւն. առացուած:
Облада́тель, - льница գ. ա. ի. տիրող, տիրապետող, տէր, իշխեցող:
Облада́ть բ. դ. տիրել, տիրապետել, իշխել. ունել:
О́блако նղ - лачко գ. չ. (է՛) облакъ ամպ:
Обла́мывать բ. դ. բեկանել, տապալել (շուրջ պէ՛տ):
Обласка́ніе գ. չ. գգուելն, ընդունելն զոք քաղցրութեամբ:
Обласка́ть բ. դ. գգուել, փայփայել, համոզել, յուցանել զնշանս սիրոյ, ընդունել զոք քաղցրութեամբ:
Областны́й ած. գաւառական:
О́бласть գ. ի. երկիր ընդ առանձին իշխանութեամբ. մասն տէրութեան. գաւառ. (է՛) իշխանութիւն, իրաւունք:
Обла́тка գ. ի. հնբամամ:
Облача́ть բ. դ. զգեստաւորել. — ться բ. յ. զգեստաւորիլ:
Облаче́ніе գ. չ. զգեստաւորումն. զգեստ:
Облаче́нный ած. զգեստաւորեալ:
О́блачный ած. ամպամած. ամպեղէն:
Облега́ть բ. չ. (է՛) պատնիլ. շրջապատել. պաշարել:
Облегча́ть, - чить բ. դ. թեթևացուցանել, դիւրացուցանել. ֆոխ. նուազեցուցանել, մեղմել:
Облегче́ніе գ. չ. թեթևացուցումն, դիւրացուցումն. թեթևութիւն. դիւրութիւն, դիւրը.
Облегче́нный ած. թեթևացուցեալ, դիւրացուցեալ. նուազեցուցեալ, մեղմեալ:
Облегчи́тельный ած. թեթևացուցիչ:
Облека́ть, - лечь բ. դ. զգեցուցանել, ածուցանել. - ться բ. յ. զգենուլ, ածանիլ. առնուլ զյատկութիւն լրի լինչ. նմանիլ: (ցեալ:
Облече́нный ած. զգեստաւորեալ. զգեցեալ.
Облива́ніе գ. չ. հեղուլն 'ի վերայ կամ շուրջ գլխոյ:
Облива́ть, - лить բ. դ. հեղուլ 'ի վերայ կամ շուրջ գլխոյ:
Обли́вка գ. ի. հեղուլն 'ի վե՛ր ա подливка.
Облига́ція գ. հ. մուրհակ, պարտագիր.
Обли́занный ած. լիզեալ (շուրջ պէ՛տ):
Обли́зывать, - зать բ. դ. լիզել, լիզուլ (շուրջ պէ՛տ):
О́бликъ գ. ա. դիմադրութիւն դիմացի:
Облича́ть, — чить բ. դ. յանդիմանել, յուցանել վատութիւն (գողութիւն, խաչէն) ըմբերանել. հատուցարակել:
Обличе́ніе գ. չ. յանդիմանութիւն.
Обличе́нный ած. յանդիմանեալ, ըմբռնեալ:
Обличи́тель գ. ա. յանդիմանող:
Облобыза́ніе գ. չ. համբոյր:
Облобыза́ть հմ. բ. лобзать.
Обложи́ть հմ. բ. облагать.
Облока́чиваться, - катиться բ. հ. գլորուլ, գնուլ արմկամբ.

Обло́манный ж. բեկեալ, խորտակեալ:
Облома́ть հ. է. обламывать.
Обло́мокъ գ. ա. բեկոր, կտոր: (ինչ:
Обло́мъ գ. ա. տեղին՝ ուր բեկեալ է
Облупа́ло (ա-ա՛) ա обироха.
Облупа́ть, - пить է. ն. կեղևել, վեճ-
կել (ղբոլորէ-). (ա-ա՛) կեղեքել, դեր-
ւիել. - питься է. յ. կեղևիլ:
Облу́пленный ж. կեղևեալ, վեճկեալ:
Облыга́ть է. ն. զրպարտել:
Облѣза́ть է. չ. մաղլցել, մաղլել. թա-
փիլ, անկանիլ:
Обма́занный ж. ծեփեալ, օծեալ (շո-ըջ:)
Обма́зывать, - зать է. ն. ծեփել, օծա-
նել (ղբոլորէ-): (քանալ:
Обма́кивать, - кнуть է. ն. սուզել, մխել,
Обмакну́тый ж. սուզեալ, մխեալ:
Обма́нка գ. ի. հանք ինչ կապարախառն:
Обма́нутый ж. խաբեալ, պատրեալ:
Обману́ть, - ться հ. է. обманывать,
Обма́нчиво տ. խաբէութ, պատրանօք:
Обма́нчивость գ. ի. խաբող, պատրող
զոլն:
Обма́нчивый ж. խաբող, խաբեբայ.
խարդաւան, բազմապատիր:
Обма́нщикъ, - щица գ. ա. ն. խաբող, խա-
բեբայ, պատրիչ:
Обма́нъ գ. ա. խաբէութիւն, պատրանք:
Обма́нывать, - нуть է. ն. խաբել, պատ-
րել. — ться է. յ. խաբիլ, ՚ի խոտա
անկանիլ: (ղբոլորէ-:
Обма́рывать, - рать է. ն. աղտոտել (ղբո-
Обма́тывать, - мотать է. ն. պատել:
Обма́чивать, — мочить է. ն. թրջել,
թանալ:
Обмета́ть է. ն. աւրել (շո-ըջ զ-ոլէ-):
Обмира́ть է. չ. ուշաթափիլ. զարհուրիլ:
О́бморокъ գ. ա. ուշաթափուի, թա-
կացումն, նուաղումն:
Обмо́ченный ж. թրջեալ:
Обмыва́ніе գ. չ. լուացումն. (զ-ոլէ-:
Обмыва́ть, - мыть է. ն. լուանալ (շո-ըջ
Обмѣна ա вымѣнъ. (կեալ:
Обмѣне́нный ж. փոխեալ, փոխանա-
Обмѣнивать, - нять, - нить է. ն. փոխել,
փոխանակել:
Обмѣнъ գ. ա. փոխանակութիւն:
Обмѣ́ривать, - рить, — рять է. ն. չա-
փիլ. խաբել ՚ի չափս:
Обмягча́ть, - чить է. ն. կակղել:
Обнаде́женный ж. յուսադրեալ:
Обнаде́живаніе գ. չ. յուսադրումն, յու-
սադրութիւն:
Обнаде́живать, - жить է. ն. յուսադրել:
Обнажа́ть, - жить է. ն. մերկացուցանել.
հոլանել, հանել զղգեստս. հանել զե-
սուրն ՚ի պատենից. բանալ զխոհ. յայտ-
նել, ծանուցանել. - ться է. յ. մեր-
կանալ. յայտնիլ, ՚ի յայտ գալ, երևիլ:
Обнаже́ніе գ. չ. մերկացուցումն. հանելն
զսուրն ՚ի պատենից. բանալն. — ный
ж. մերկացուցեալ, հոլանի. հանեալ,
սուսերամերկ. բացեալ, յայտնեալ:
Обнаро́дованіе գ. չ. հրատարակումն:
Обнаро́дованный ж. հրատարակեալ:
Обнаро́дывать, - довать է. ն. հրատա-
րակել, ծանուցանել, հռչակել:
Обнару́женный ж. բացեալ, յայտ-
նեալ, յուցեալ, յերևան ածեալ:
Обнару́живаніе, - женіе գ. չ. բացումն,
յուցումն, յայտնումն:
Обнару́живать, - жить է. ն. բանալ,
յուցանել, յայտնել. — ться է. յ.
յայտնիլ, երևիլ:
Обни́зывать, - зать է. ն. յեռուլ:
Обнима́ніе գ. չ. գրկածումն, ընդ գըր-
կումն. ըմբռնումն (ձ-ոչ-):
Обнима́ть, - нять է. ն. գրկել, ընդ գրկել
գիրկս արկանել, վարել. ընդունել,
առնուլել, հասկանալ. շրջապատել.
- ться. է. ի. գրկախառնիլ:
Обнища́ть է. չ. աղքատանալ: (նոր:
Обно́ва, - вка գ. ի. նոր ինչ. հանդերձ
Обнови́тель, - ница գ. ա. ի. նորոգող,
նորոգիչ:
Обновле́ніе գ. չ. նորոգումն. նորոգութ.
Обновле́нный ж. նորոգեալ:
Обновля́ть, - вить է. ն. նորոգել. սկը-
սանիլ ՚ի կիր ածել զնոր ինչ. օրհնել.
կենագործել:
Обню́хивать, - хать է. ն. հոտոտել, առ-
նուլ զհոտ (ղբոլորէ-):
Обо и объ ա О.
Обобра́ть հ. է. обирать.

Обобро́чивать, - чить б. н. դնել ՚ի վե՛ր ՚ի վեր:
Обогати́тель գ. ա. հարստացուցիչ:
Обогаща́ть, - гатить բ. ն. հարստացուցանել, հնարաւորացուցանել. - ться բ. յ. հարստանալ: (բառուել:
Обогаще́ніе գ. չ. հարստացուցումն. հնարաւորացուցումն:
Обогаще́нный ած. հարստացուցեալ:
Обоготворе́ніе գ. չ. աստուածացուցումն:
Обоготворе́нный ած. աստուածացուցեալ:
Обоготворя́ть, - рить բ. ն. աստուածացուցանել. պաշտել:
Обо́дранный ած. կեղեքեալ, պատառոտեալ, պատառոտուն.
Ободре́ніе գ. չ. քաջալերումն: (սեալ:
Ободре́нный ած. քաջալերեալ խրախուսեալ:
Ободри́тель գ. ա. քաջալերող:
Ободря́ть, - рить բ. ն. քաջալերել, խրախուսել. - ться բ. յ. քաջալերիլ:
О́бодъ գ. ա. շրջանակ անուի:
Обожа́емый ած. պաշտելի. պաշտեալ. աստուածացուցեալ:
Обожа́ніе գ. չ. աստուածացումն. պաշտումն. փոխ. չափազանց սիրելն: (երկրպագու:
Обожа́тель, - ница գ. ա. ի. աստուածացուցիչ.
Обожа́ть բ. ն. աստուածացուցանել, պաշտել, փոխ. չափազանց սիրել, յարգել:
Обожда́ніе գ. չ. (աաՄ) սպասելն:
Обожда́ть բ. ն. (աաՄ) սպասել, հնալ:
Обознача́ть, - чить բ. ն. նշանագրել, նըշանել, նշանակել: (նակելն:
Обозначе́ніе գ. չ. նշանագրումն, նշանակումն, նշանագրեալ:
Обо́зничій գ. ա. վերակացու կառաւանի:
Обо́зный ած. կառաւանի:
Обозри́тель գ. ա. նկատող, դիտող:
Обозрѣва́ніе գ. չ. նկատումն: (տել:
Обозрѣва́ть, - рѣть բ. ն. նկատել, դի-
Обозрѣ́ніе գ. չ. նկատողութիւն. համառօտ նկարագիրը, տեսութիւն, հայեցուած:
Обозъ գ. ա. կառաւան:
Обои գ. ա. յ. պատառ, օթոց:
Обойти ԲԱ. բ. обходить շուրջ գլուխը գնալ, շրջիլ, պատել. յընթանալն անցանել գլուխը. թողուլ զոր առանց վարձատրութեան. - ться, - йтись բ. ի. վարիլ ըստ ուժիդ. պահպանել. արժել. փոխ. անշուշտ հարկաւոր լինիլ:
Обо́йщикъ գ. ա. պատատածող, յօրինող պատատաւակալաց:
Оболо́нка գ. ի. թաղանթ (հոգեոյ). ներքին կողմ կեղևոյ:
Оболо́чка գ. ի. վաթիթ, ծրար. թաղանթ, մուշկ:
Обольсти́тель, - ница գ. ա. ի. պատրող, խաբող. խախտիչ կուսութեան:
Обольсти́тельный ած. պատրողական:
Обольща́ть, - тить բ. ն. պատրել, խաբել, խաբանել, խաբել. խախտել կուսութեան:
Обольще́ніе գ. չ. պատրանք, խաբանք. խախտումն կուսութեան:
Обольще́нный ած. պատրեալ, խաբեալ. խախտեալ (առ ի ԻՈՒՈՒԼՔՆԵ):
Обомлѣ́ть բ. չ. թմրիլանալ:
Обоня́ніе գ. չ. հոտոտելիք, հոտառութիւն:
Обоня́тельный ած. հոտոտելեաց:
Обоня́ть բ. ն. հոտոտել, առնուլ ղհոտ:
Обора́чиваніе գ. չ. շրջումն:
Обора́чивать, - ротить բ. ն. շրջել, դարձուցանել. փոխ. վոխարկել, այլակերպել. - ться բ. յ. շրջիլ, դառնալ. փոխ. վոխարկիլ, այլակերպիլ:
Обо́рванный ած. քաղեալ. պատառոտեա՛լ:
Оборва́ть ԼԻ. բ. обрывать.
Обо́рка գ. ի. ծալուած հանգերձի. ծոպ:
Оборо́на գ. ի. պաշտպանութիւն, հովանի, վահան: (պանող:
Оборони́тель գ. ա. պաշտպան, պաշտ-
Оборони́тельный ած. պաշտպանողական:
Обороня́ть, - нить բ. ն. պաշտպանել, չատագովել.
Обороня́ться բ. յ. պաշտպանել զինքն:
Оборо́тливость գ. ի. հնարատուութիւն, հնարագիտութիւն:
Оборо́тливый ած. հնարատու, հնարագէտ, յաջողակ, խորամանկ:
Оборо́тъ գ. ա. դարձ, պտոյտ, շրջան. ոճ, եղանակ (բանի). ընդդիմակողմն. անդրադարձ. վոխխոստ. ընթացք. վոխանցուել կամ շրջան դրամոց:
Обо́чіе գ. չ. (Ե՛) ակնակապիճ:
Обоюдно ն. վոխվոխակի, վոխադարձ. երկուստեք. երկգիմի, երկայրաբար.

Обою́дность ж. է. երկդիմի, երկսայրի դրոյն:
Обою́дный ած. երկդիմի, երկսրնկի. ֆիգ. երկսայրի, երկմիտ, երկմտամած:
Обра́ботаніе, - тываніе գ. չ. յօրինեցին, կազմելն, կերտումն. հերկումն, մշակումն. կատարելագործելն. աշխատելիս
Обрабо́танный ած. յօրինեալ, կերտեալ. հերկագործեալ. կատարելագործեալ. ՚ի գլուխ հանեալ:
Обрабо́тка ա обработаніе.
Обрабо́тывать, - тать բ. ն. յօրինել, կերտել. արօրագրել, հերկել, հերկագործել, մշակել. կատարելագործել. ՚ի գլուխ հանել, աշխատ լինել:
Обра́внивать, - нять բ. ն. հաւասարել.
Обра́дованный ած. ուրախացուցեալ:
Обра́довать, - ться կ. բ. родовать, -ться
Образе́цъ գ. ա. օրինակ, յատկացոյց. դարձուած, տիպար, դաղափար:
Образобо́рецъ ա иконоборецъ.
Образова́ніе գ. չ. կազմումն, կազմուած, կազմուածք, յօրինուած. կրթութիւն: (ծն:
Образо́ванность գ. է. ուսեալ, կրթեալ
Образо́ванный ած. կրթեալ, ուսեալ. կազմեալ, կերպաւորեալ:
Образова́тель, - льница գ. ա. է. կրթող. ուսուցիչ. կազմող, յօրինող. կատարելագործող: (կրթազգական:
Образова́тельный ած. նշանակական.
Образова́ть բ. ն. ձեւացուցանել, կազմել, յօրինել. տեսակաւորել. նշանակել. լուսաւորել, կրթել, վարժել, կատարելագործել. - ться բ. յ. ձեւանալ, կազմիլ. լուսաւորիլ, կրթիլ:
Образу́мливать, - мить բ. ն. խելամուտ առնել. հաւանեցուցանել, ուղղել:
Образцо́вый ած. դաղափարական, օրինակական, որ լինի օրինակ:
Обра́зчикъ գ. ա. ցոյց, օրինակ, կատարակ վասն փորձոյ.
О́бразъ գ. ա. պատկեր, տեսիլ, արտաքին երեւոյթ, ձեւ, դէմք. ֆիգ. օրինակ. եղանակ, հնարք, միջոց. կերպ, կարգ, դասաւորութիւն. (եկ) բովանդակութիւն:
Обра́тно տ. յետս:
Обра́тный ած. յետս տանող կամ դնացող. դարձուցեալ:
Обраща́тель գ. ա. դարձուցիչ:
Обраща́ть, - тить բ. ն. շրջել, դարձուցանել. փոխակերպել, այլակերպել. հաւատաւոխս առնել. ուղղել, տանել ՚ի բարի հնոտպարհ. ՚ի դործ դնել:
Обраща́ться բ. յ. շրջիլ, պտոյտիլ, շրջանակիլ. յետս դնալ, դառնալ. փոխարկիլ, այլակերպիլ. ընդունել դայլ դաւանութիւն. ուղղիլ. ունել դբարեկամութիւն. դիմել. վարիլ, ընթանալ:
Обраще́ніе գ. չ. դարձ, դարձուած, շրջանակումն. շրջան. (եկ) կախում. դարձ. փոխարկումն. վարմունք. բաղադարձութիւն. (յաւ ծոպո"). (խարկեալ:
Обращё́нный ած. դարձուցեալ, փո-
Обревизова́ніе գ. չ. վերատեսութիւն:
Обревизо́вывать, - зовать բ. ն. վերատենել:
Обрека́ніе գ. չ. նշանակումն. խոստումն:
Обрека́ть, - речь բ, ն. նշանակել, վճռել. - ться բ. յ. ուխտել, խոստանալ:
Обременё́ніе գ. չ. բեռնաւորումն, ծանրաբեռնելն, ընկճումն ի բեռամբ:
Обременё́нный ած. բեռնաւորեալ, ծանրաբեռնեալ:
Обремени́тель գ. ա. բեռնաւորող. հարատահարող, նեղիչ: (նակիր:
Обременительный ած. ծանր, տաժանակիր.
Обременя́ть, - нить բ. ն. բառնձնել, ծանրաբեռնել, ծանրացուցանել, ընկճել, հարատահարել:
Обрече́ніе ա обреканіе.
Обрече́нный ած. խոստացեալ, ուխտեալ. նշանակեալ, սահմանեալ:
Обре́чь, - чься կ. բ. обрекать, - ться.
Обрива́ть, - рить բ. ն. ասիրել:
Обрисо́вывать, - совать բ. ն. շրջագծել:
Обритый ած. ասիրեալ, քերծեալ:
Обровня́ть կ. ա. обравнивать,
Обро́къ գ. ա. (եկ) թոշակ, ռոճիկ. հարկ:
Обро́слый ած. շրջաբուսեալ:
Обраста́ть, - рости բ. չ. շրջաբուսիլ:
Обро́чить բ. ն. հարկատու առնել, դնել ՚ի վերայ դհարկ:
Обро́чный ած. հարկատու. վերաբերեալ հարկատուութեան:

Обро́чникъ ф. м. Հարկատու։
Оброчный մծ. Հարկատու, վերբ. Հարկատուի համար։
Обруба́ть, - бить բ. ն, Հատանել (շուրջ ընկից). կարել վերջերս գործուածոց։
Обру́бокъ ք. մ. կոճղ. կտոր փայտի։
Обруга́ніе ք. չ. Հայհոյութիւն, (գեալ։
Обру́ганный մծ. Հայհոյեալ, անարգուած։
Обруга́ть բ. ն. Հայհոյել, անարգել։
Обрусѣ́ть բ. չ. ռուսանալ, սեպհականել ինքեան զբարս և զսովորութիւնս ռուսաց։
Обруча́льный մծ. Նշանառութեան։
Обруча́ть, - чить բ. ն. խօսել, նշանել (զկոյս ումն). - ться բ. ի. նշանիլ։
Обруче́ніе ք. չ. Հարսնախօսութիւն, նշանառութիւն. (եւ) առհաւատչեայ։
Обруче́нникъ ք. մ. նշանադրեալ։
Обруче́нный մծ. նշանադրեալ, խօսեցեալ յամուսնութիւն։
Обру́чникъ ք. մ. վաճառող կամ գործարանող շրջանակաց տակառաց։
О́бручъ ք. մ. շրջանակ տակառաց. (եւ) ապարանջան։
Обру́шенный մծ. քանդեալ. տապալեալ։
Обру́шиваніе, - шеніе ք. չ. քանդումն, կործանումն։
Обру́шивать, - шить բ. ն. քանդել, աւերել, կործանել, տապալել. - ться բ. ի. քանդիլ, տապալիլ։
Обрыва́ть, - рыть բ. ն. վերել (զբոլորից)
Обрыва́ть, - рвать բ. ն. քաղել (զբոլորից)
Обры́въ ք. մ. Հատուած. կտոր։
Обры́въ ք. մ. վիճակ. տեղին՝ ուստի վիճեալ է լինել։
Обры́зганный մծ. ցայտեալ։ (բակել։
Обры́згивать, - гать բ. ն. ցայտել, ցո-
Обрѣзанецъ ք. մ. Թլփատեալ։
Обрѣзаніе ք. չ. Հատուածն. Թլփատումն, Թլփատութիւն։ (Թլփատեալ։
Обрѣзанный մծ. Հատեալ, կտրեալ.
Обрѣзать, - ться իմ. բ. обрѣзывать, -ться
Обрѣзный մծ. կտրեալ (զբոլորից)։
Обрѣзокъ ք. մ. կտոր, Հատուած։
Обрѣзъ ք. մ. եզերք գրեանց. կտրիչ (գործի հաղորդութ). въ - առ անկց աւելորդութեան։
Обрѣзываніе ф обрѣзаніе.

Обрѣзывать, — зать բ. ն. Հատանել, կտրել (զբոլորից). Թլփատել. — ться բ. չ. կտրել զհան ինչ մարմնոյ իւրոյ. Թլփատիլ։ (տակ։
Обрѣта́тель ք. մ. գտող, գտիչ. գի-
Обрѣта́ть, - рѣсти, - рѣсть բ. ն. գտանել. - ться բ. չ. երևիլ, յայտնիլ. ի. գտանիլ, լինիլ, կեալ, բնակիլ։
Обрѣтеніе ք. չ. գիւտ. գտանելն։
Обрѣте́нный մծ. գտեալ։
Обрѣше́чивать ф рѣшетить.
Обрюзглый մծ: ուռուցեալ, այտուցեալ դէմք (չարբեցութենէ)։
Обря́дникъ ք. մ. Ծիսարան, մաշտոց։
Обря́дный մծ. Ծիսական, Ծիսաւոր։
Обря́дъ ք. մ. Ծէս, արարողութիւն, սովորութիւն։
Обса́женный մծ. տնկեալ (զբոլորից)։
Обса́живать, - дить բ. ն. տնկել (զբոլորից)։
Обселя́ть, - лить բ. ն. լցուցանել բնակչօք զտեղի ինչ։
Обсервато́рія ք. չ. դիտանոց, դիտարան աստղադիտանոց։
Обсерваціо́нный մծ. պահպանողական. նկատողական, — корпусъ, գօրնդ ՚ի պահպանութիւն։
Обсерва́ція ք. չ. պահպանութ (օրինաց). դիտողութիւն, նկատողութիւն։
Обсидіа́нъ ք. մ. վանակաւ (ակն)։
Обсо́хлый մծ. չորացեալ, ցամաքեալ։
Обсо́хнуть իմ. բ. обсыхать.
Обста́вливать, - вить բ. ն. դնել, շարել (զբոլորից)։
Обстано́вка ք. չ. շարուածք. ամբողջ պատրաստութիւն Թատրոնական բանաստեղծութեան։
Обстоя́тельно տ. մանրամասնաբար, մի առ մի, մի բան միոջէ։
Обстоя́тельный մծ. պարունակիչ ըստ ըստ հանգամանաց, մանրամասն. պահպանող ամենաստեակ ձշդութ. (բազայ։
Обстоя́тельство ք. չ. հանգամանք, պայման.
Обстра́ивать, - ро́ить բ. ն. հիմնել, կառուցանել (զբոլորից)։
Обстрига́ть, - ричь բ. ն. խուզել (զբուս.)
Обстру́кція ք. չ. խցումն, խցանում

(անշնոց եւ խաղալիքաց արեան):
Обступа́ть, — пить Բ. Ն. շրջապատեալ պատել (ղԲուղրեւ):
Обсу́шивать, - шить Բ.Ն. ցամաքեցուցանել (յաչինոյն խողխողոց): (կաս տուեալ:
Обсчи́танный ած. անհիշգ հիշուեցուցեալ:
Обсчи́тывать, - тать Բ.Ն. անհիշգ հաշուելով պակաս տալ:
Обсыпа́ть, - сы́пать ф осыпать.
Обсыпа́ться Բ. Յ. փշրիլ, փխրիլ:
Обсыха́ть, - сохнуть Բ. Հ. ցամաքիլ, չորանալ (յարեւտեան կամ ղԲուղրեւ):
Обсе́вать, - се́ять Բ.Ն. ցանել, սերմանել շուրջանակի ինչ երկրի:
Обсе́вки Գ. Ի.յ. խառնամաղք:
Обсе́дать,-се́сть Բ.Հ. նստիլ (ղԲուղրեւ). շրջապատել:
Обсе́кать, се́чь Բ.Ն. հատանել (ղԲուղր.)
Обта́ивать, - та́ять Բ.Ն. հալիլ (ղԲուղր.) Բ. Հ. հալիլ (ղԲուղրեւ):
Обта́чивать, -точить, - чать Բ.Ն. հախճաքարկիլ. կարկիլ:
Обтека́ть. - течь Բ.Ն. շրջահոսել, հոսել:
Обтере́ть ԼՒ. Բ. обтирать.
Обте́санный ած. տաշեալ (ղԲուղրեւ):
Обте́сываніе Գ. Հ. տաշելն (ղԲուղրեւ):
Обте́сывать, - са́ть Բ. Ն. տաշել (ղԲուղ.):
Обтира́ть, - тере́ть Բ. Ն. սրբել (ղԲուղ.) – ться Բ. Յ. սրբել ղինքն. կրթիլ ՚ի քաղաքական սովորութիւնս:
Обтовщи́къ Գ. Ա. վաճառական, որ դնէ և վաճառէ մեծաւ քանակութեամբ:
Обтовый մեծաքանակ, ամբողջ:
О́бтомъ Տ. ամբողջ քանակութ, բոլորովին:
Обтя́гиваніе Գ. Հ. պնդումն, պրկումն:
Обтя́гивать, - нуть Բ.Ն. պնդել, պրկել:
Обтя́нутый ած. պնդեալ, պրկեալ, լարեալ, ձգեալ:
Обуваніе Գ. Հ. ոտուցանելն:
Обува́ть, - бу́ть Բ.Ն. ոտուցանել (ղԼօղիէ, Նոյէ) – ться Բ. Յ. ոտանիլ. Բ.Ի. ոտուցեալ լինիլ:
Обувь Գ. Ի. կօշիկ, ոտանելիք:
Обугливать Բ.Ն. ածխացուցանել, դարձուցանել յածուխ: (պաշտան:
Обу́за Գ.Ի.բեռն, ծանրութ. դժուարատար
Обу́заннный ած. անձահարեալ, նուա-
Ձեալ: (բող:
Обузда́тель Գ. ա. զսպող, սանձահա-
Обу́здываніе, - да́ніе Գ.Հ. զսպումն, սանձահարումն:
Обу́здывать, - да́ть Բ.Ն. սանձել, սանձադնել ՚ի բերան. ձիս. զսպել, սանձահարել, նուաձել: (խոտվելն:
Обурева́ніе Գ.Հ. ալեկոծումն, վըդովելն,
Обурева́ть Բ.Ն. ալեկոծել. վըդովել, յուզել, խռովել:
Обу́тый ած. ոտուցեալ:
Обухъ Գ. ա. մկնք կամ դլուխ կացնոյ-ի. այլ բմ ամիա:
Обуча́ть, - чить Բ.Ն. ուսուցանել, վարժել, մարզել, կրթել. - ться Բ. Յ. ուսանիլ. Բ. Ի. ուսուցեալ լինիլ:
Обуче́ніе Գ.Հ. ուսուցանելն. ուսանիլն:
Обуче́нный ած. ուսեալ. ուսուցեալ, վարժեալ:
Обха́живать, - ходить Բ. Ն. պարաշրջիլ շրջապատիլ. երթալ ՚ի բազում տեղիս,
Обхвата́ть Բ.Ն. ունիլ. բռնել բաղմութեամբ կամ ղօղորմիւք. բռնելով սղոտել:
Обхва́тывать, - та́ть Բ. Ն. ընդգրկիլ, բակաւել, պատել. պինդ ունիլ:
Обхва́ченный ած. ընդգրկեալ, գրկեալ, պատեալ:
Обходи́тельность Գ.Ի. քաղաքավարութիւն, քաղաքավարուե: (ցրաբարոյ:
Обходи́тельный ած. քաղաքավար, քաղ-
Обходи́ть, - обойти Բ. Հ. շրջիլ (շուրջ ընտիք ինչ ղՒնէ). յուսաջիլ. ի վեր թողուլ առանց վարձատրութեան կամ առանց բարձրացուցանելոյ յատուիճան. – ться Բ. Հ. վարիլ. ունիլ զնկատողութիւն. արժել:
Обхо́дъ Գ. ա. շրջապատելն. դիշերապահ.
Обхожде́ніе Գ.Հ. վարմունք. շուրջ դալն շրջապատելն:
Обче́санный ած. սանտրեալ (ղԲուղրեւ):
Обче́ска Գ.Ի. սանտրումն:
Обче́сть ԼՒ. Բ. обсчитывать.
Обче́сываніе, - саніе Գ.Հ. սանտրելն:
Обче́сывать, – сать Բ.Ն. սանտրել (ղԲուղրեւ). սանտրելով մաքրել:
Обчища́ть, - чистить Բ.Ն. մաքրել, սրբ-

բել (ղէօղրիւ-ա)։
Обчи́щенный ած. մաքրուել, սրբել (ղէօղ)։
Обша́ривать, — рить է. ն. շոշափելով որոնել յամենայն տեղիս։
Обшива́ніе գ. չ. կարելն (ղէօղրիւ-ա)։
Обшива́ть. – шить է. ն. կարել (ղէօղ). տալ, հասուցանել ումեք զհատուածին և զհանդերձս։ (բոլորիւք։
Обши́вка գ. ի. կարումն. իր կարել ըղ-
Обши́рно տ. ընդարձակ։
Обши́рность գ. ի. ընդարձակութիւն, տարածութիւն, լայնատարած գոլն. բազմապարունակութիւն։
Обши́рный ած. ընդարձակ, լայնատարած, լայնանիստ, մեծադիր. բազմապարունակ։
Обши́тый ած. կարեալ. (ղէօղրիւ-ա)։
Обшла́гъ գ. ա. ծալուածք թևոց հանդերձից։
О́бще տ. ՚ի միասին։
Общежи́тіе գ. չ. կենցաղավարութիւն։
Общенаро́дно տ. հրապարակաւ։
Общенаро́дность տ. համազգայնութիւն, պատկանեալն բոլորեցունց։
Общенаро́дный ած. հրապարակական, համազգական, համազգական։
Обще́ніе գ. չ. (էի) ընկերակցութիւն, միաբանութիւն. տուրք. հաղորդութիւն։
Общеполе́зность գ. ի. հասարակաօգուտ գոլն։
Общеполе́зный ած. հասարակաօգուտ։
Обще́ственный ած. հասարակաց, հասարակական, հասարակութեան։
О́бщество գ. չ. հասարակութիւն, միաբանութիւն, ընկերութիւն, ընկերակցութիւն. ժողով։
Общеупотреби́тельный ած. ա. հասարակ գործածական։
О́бщина գ. ի. ընկերութիւն (հանգանակաւ). հասարակաց կարծիք. ժողով կուսակրօն կանանց առանց մեռանելոյ ՚ի կրօնաւորութիւն։
Общи́панный ած. վիժարեալ, վիժատեալ։
Общи́пываніе, – паніе է. չ. վիժատումն։
Общи́пывать, – пать է. ն. վիժատել զիւրաքանչիւր առնել. ֆրն. գերծիլ. առնել ՚ի խաղաքաղաքի։ (սպրակաց։
Общій ած. հասարակ, ընդհանուր, հա-
О́бщникъ գ. ա. հաղորդակից, մասնակից. աշխատակից, օգնական։
О́бщно տ. (էի) ա вообще,
О́бщность գ. ի. ընդհանրութիւն։
Об ա О.
Объекти́вный ած. առարկական։
Объекти́въ գ. ա. առարկական ապակի դիտակաց։
Объе́ктъ գ. ա. առարկայ։
Объе́мистый ած. բազմապարունակ, մեծադիր։
Объимать, – ять է. ն. (էի) ընդգրկիլ, գրկիլ. շրջապատել. քաղել, կիթել. ունել, պատել. – объять умомъ. հասկանալ. – ять взоромъ, նկատել, տեսանել, շրջանկատել։
Объе́мъ գ. ա. դիրկ ոյ. տարածութիւն, ծաւալ. պարունակութիւն. ամփոփումն. աստիճանաւորութիւն ձայնից յերաժշտութեան։
Объѣда́ла, – ло գ. հ. ա. ա объѣдальщикъ.
Объѣда́льщикъ գ. ա. պորտաբոյծ։
Объѣда́ть, – ѣсть է. ն. ուտել կրծելով (ղէօղրիւ-ա). այրել, ծախել. կերակրիլ ՚ի հաշիւ օտարաց։
Объѣде́ніе գ. չ. շատակերութիւն։
Объѣде́нный, ած ական объѣдать բային։
Объѣдки գ. ա. յ. ամենացորդք կամ նշխարք ուտելեաց։
Объѣздить հ. է. объѣзживать и объѣзжать.
Объѣ́здъ գ. ա. պարաշրջութիւն (հաւտ, երկաթա). շրջակայ ճանապարհ. ձիաւոր պահապանք որք շրջին վասն հսկողութեան։
Объѣ́здчикъ գ. ա. պահապան, որ շրջագայէ վասն հսկողութեան։
Объѣзжа́ть, – ѣхать, – ѣздить է. ն. պարաշրջել, շրջապատել. յատաջել (երկաթ. կամ հաւտ.) վարժել, մարզել (ձիերիս)։
Объѣ́зженный ած. վարժեալ (երիվ). ՚ի գործ եդեալ (հաւտ, նաւն)։
Объѣ́хать հ. է. объѣзжать.
Объявитель գ. ա. յայտարար, ծանուցանող, հրատարակիչ։ (նուագում։
Объявле́ніе գ. չ. յայտարարութիւն. ծա-
Объявле́нный ած. յայտնեալ, ծանու-

կեալ, հռչակեալ։

Объявля́ть, - вить *բ. ն.* *յայտնել, ծանուցանել, հրատարակել։*

Объясне́ніе *գ. չ.* *բացատրութիւն, մեկնութիւն. բացատրուն։*

Объясне́нный *ած.* *բացատրեալ, մեկնեալ։*

Объясни́тель *գ. ա.* *մեկնիչ, մեկնող։*

Объясни́тельный *ած.* *մեկնական, մեկնողական, բացատրողական։*

Объясня́ть, - нить *բ. ն.* *մեկնել, բացատրել, մեկնաբանել, լուսաբանել, պարզել։ - ться բ. յ.* *պարզիլ, բացատրիլ. արտայայտիլ զմիտս, զկարծիս իւր. մեկնիլ իրերաց զմիտս, զդրծս։*

Объя́тіе *գ. չ.* *գիրկ. գրկուն. գրկախառնութիւն. տարածութիւն, շրջագայութիւն։*

Объя́тность *գ. ի.* *ընդգրկելի, ամփոփելի, հասանելի գոլն։*

Объя́тный *ած.* *ընդգրկելի. կարելի։*

Объя́тый *ած.* *կալեալ, պատշարեալ։*

Обыва́тель, - ница *գ. ա. ի.* *բնակ, բնակիչ։*

Обыва́тельскій *ած.* *բնակչի։*

Обы́грывать, - рать *բ. ն.* *՚ի թղթախաղս տանիլ զինչ յումեքէ. տանիլ զրոլորն. առեալ կիրառութեամբ լուացուցանել զնուագարան։* (*լանալ։*

Обыка́ть, - нуть *բ. չ.* *սովորիլ, ընտելանալ։*

Обы́клый *ած.* *ընտելացեալ, սովորեալ։*

Обыкнове́ніе *գ. չ.* *սովորութիւն, ծէս, վարք. կիրառութիւն։* (*րակ։*

Обыкнове́нно *տ.* *սովորաբար, առհասարակ։*

Обыкнове́нный *ած.* *հասարակ, սովորական։*

Обыска́нцый *ած.* *որոնեալ։*

Обы́скиваніе, - каніе *գ. չ.* *որոնումն։*

Обы́скивать, - кать *բ. ն.* *որոնել, խուզել։*

О́быскъ *գ. ա.* *հետազօտութիւն, խոյզ։*

Обы́чай *գ. ա.* *սովորութիւն. ընտութիւն. վարք, ծէս, դրծածութիւն։*

Обыча́йно *տ.* *սովորաբար։*

Обыча́йный *ած.* *սովորական։*

Обы́чливый * упрямый.

Обы́чный * обыкновенный.

Обы́щикъ (*հին*) * сыщикъ.

Объя́рь *գ. ի.* *կերպաս լինչ։*

Обѣга́ть, - жать *բ. չ.* *յառաջել. վազել զբոլորիւք. խուժել, շրջել։*

Обѣда́ть *բ. չ.* *ճաշել։*

Обѣ́денный, - дній *ած.* *ճաշու։*

Обѣ́дница *գ. ի.* *ճաշու ժամերգութիւն իսկանոնակ պատարագի։* (*կեալ։*

Обѣдне́лый *ած.* *չքաւորեալ, աղքատացեալ։*

Обѣдне́ніе *գ. չ.* *չքաւորիլն։* (*նալ։*

Обѣдне́ть *բ. չ.* *չքաւորիլ, աղքատանալ։*

Обѣ́дня * литургія.

Обѣ́дъ *գ. ա.* *ճաշ. կերակուր պատրաստեալ վասն ճաշու։*

Обѣливать, - лить *բ. ն.* *սպիտակացուցանել (զբուլորիւք)։* (*ջնալ։*

Обѣру́кій *ած.* *երկարաւմբք ձեռաք յաղեալ։*

Обѣ́тникъ *գ. ա.* (*եի*) *ուխտաւոր։*

Обѣ́тный *ած.* *ուխտի, խոստման։*

Обѣтова́ніе *գ. չ.* *խոստումն, ուխտադրութիւն, ուխտ, ուխտեալ։* (*կեալ։*

Обѣто́ванный *ած.* *ուխտեալ, խոստացեալ։*

Обѣтова́ть *բ. ն.* *խոստանալ, ուխտել։*

Обѣ́тъ *գ. ա.* (*եի*) *խոստումն, ուխտ, ուխտադրութիւն, պատարագ։*

Обѣща́ніе *գ. չ.* *խոստումն. ուխտ. ուխտեալ։*

Обѣ́щанный *ած.* *խոստացեալ։*

Обѣща́тель, - ница *գ. ա. ի.* *խոստացող։*

Обѣща́ть *բ. ն.* *խոստանալ. ուխտել։*

Обяза́ніе *գ. չ.* *պարտաւորութիւն։*

Обя́занность *գ. ի.* *պարտաւորութիւն։*

Обя́занный *ած.* *պարտաւոր, պարտաւորեալ։* (*տաւոր կացուցանանել։*

Обяза́тельный *ած.* *պարտաւորիչ, որ պարտաւորեցուցանէ։*

Обяза́тельство *գ. չ.* *գաշնադրութիւն, կապակցութիւն, պարտաւորութիւն։*

Обя́зывать, - зать *բ. ն.* *պարտաւորել, պարտաւոր կացուցանել. (եի) կապել (զբուլոր)։ - ться բ. յ.* *պարտաւորիլ։*

Ова́лъ *գ. ա.* *ձուաձև, ձուակերպ (գլխի)։*

Ова́льно *տ.* *ձուաձև։*

Ова́льность *գ. ի.* *ձուաձև գոլն (գլխի)։*

Ова́льный *ած.* *ձուաձև, ձուակերպ։*

Ова́мо *տ.* (*եի*) *անդ, անդր, անդրանօր։*

Овдовѣ́лый *ած.* *այրեցեալ։*

Овдовѣ́ть *ի. բ.* вдовѣть.

Ове́нъ *գ. ա.* (*եի*) *նոխազ, խոյ. խոյ (ի բնապատկերսն). (եի) բաղնատեղ, բաղանի։*

Ове́съ *գ. ա.* *վարսակ, դարի։*

Ове́чій *ած.* *ոչխարի։*

Овéчка գ. բ. գառնուկ։
Овúнъ գ. ա. յարկ ոչխարի ցորենոյ։
Овладѣвáть, - дѣть բ. ն. տիրել.
Овладѣніе գ. չ. տիրութիւն։
Овладѣть կր. բ. овладѣвать.
Овóдъ գ. ա. դառնէս, ձիաճիճուկ։
Овóщникъ, - ница գ. ա. բ. բանջարավաճառ, խաւարտավաճառ։
Овóщный ած. բանջարոյ։
Овóщъ գ. ա. բանջար, խաւարտ. մերդք բանջարանոցի։ (Ջրանցկի։
Оврáгъ գ. ա. ձոր, խրամ, ձանապարհ
Овсяникъ գ. ա. հաց ՚ի վարսակէ։
Овсянка գ. բ. դրախտասան (Նաչուռն)։
Овсяный ած. վարսակի, կազմեալ ՚ի վարսակէ։
Овцá գ. բ. մաքի, ոչխար։
Овцевóдецъ, - водъ գ. ա. ոչխարապահ.
Овцевóдство գ. չ. ոչխարապահութիւն։
Овчá գ. չ. (եղ) ոչխար։
Овчáрня, - никъ գ. բ. ա. վարսխ։
Овчáръ գ. ա. ոչխարապահ, հովիւ. ոչխարաց, խաշնարած։ (մաքեաց։
Овчúна հղ. - ка գ. բ. մաքենի. մորթ
Овчúнникъ գ. ա. խաղախորդ։ (քեաց։
Овчúнный ած. արտաքեալ ՚ի մորթոց մա-
О'вчій ած. (եղ) ✻ овечій.
Овшивѣть կր. բ. вшивѣть.
Огáрки, - гарь ✻ выгарки.
Огáрокъ գ. ա. կխաչրեաց մոմ։
Огáръ ✻ загаръ
Оглавлéніе գ. չ. յանկ (գրոց, նոյնի). համառօտութիւն, բովանդակութիւն։
Оглáвленный ած. որ ունի ղյանկ (գրոց)։
Оглавля́ть, - вить բ. ն. դնել ղյանկս գրոց։ (ձեռօք։
Огла́живать, - дить՚ բ. ն. հարթել. շինել
Огласúтель գ. ա. ուսուցիչ. ծանուցիչ։
Огла́ска գ. բ. ուսուցանելն. հռչակումն, ծանուցումն։
Оглашáть, - сúть բ. ն. հռչակել, հրատարակել. ծանուցանել. բերանացի, ուսուցանել, գոչել, աղաղակել։
Оглашéніе գ. չ. հռչակումն. բերանացի ուսուցանելն, աղաղակելն։
Оглашéнникъ գ. ա. երեսուն, նորընծայ ՚ի հաւատս։
Оглашéнный ած. հռչակեալ. բերանացի ուսուցեալ. որ ալ տրաստի ընդունել ջրբնատնեական հաւատս։
Огло́бля գ. բ. քերել, սամր (ոչխիկ, նոյնի)։
Огло́докъ գ. ա. կրծեալ ոսկր։
Оглохлый ած. խլացեալ. հեղձեալ (քոյ)։
Огло́хнуть բ. չ. խլանալ. հեղձիլ։
Оглупѣть բ. չ. յիմարանալ։
Оглуша́ть, - шить բ. ն. խլացուցանել։
Оглушéніе գ. չ. խլացուցումն. -шенный ած. խլացուցեալ։
Огля́дка գ. բ. նայումն, յաճախելն յետս. ֆիզ. անշրջանկատութիւն։
Огля́дывать, - дѣть բ. ն. շրջահայել, յաճախել. - ться - нуться բ. յ. յետս հայիլ։ (ընտելանալ։
Оглядѣться բ. յ. կր. նկատել զանձինն.
Огневи́дный ած. հրակերպ, հրազոյն։
Огневúкъ ✻ кремень, карбункулъ.
Огневúца գ. բ. ✻ горячка, եւս բոյս ինչ։
Огневолшéбникъ գ. ա. հրահմայ։
Огневолшéбство գ. չ. հրահմայութիւն։
Огнега́сительный ած. հրաշէջոյց։
Огнеды́шущій, - шащій ած. հրաշունչ, հրաբուղխ։
Огнезара́чный ած. հրակերպ, հրատեսիլ։
Огнемéтница գ. բ. հրայան մեքենայ։
Огнемёръ գ. ա. հրաչաւ (գործի)։
О'гненный ած. հրային, հրոյ. հրեղէն. հրապարտնական. ֆիզ. վառեալ, տաստիկ, բուռն։
Огнепоклонéніе, - ничество գ. չ. հրապաշտութիւն. — ничникъ գ. ա. հրապաշտ. - ническій, - пичій ած. հրապաշտական, կրակապաշտական։
Огнепостоя́нный, - упорный ած. հրագէմ, անհալելի, անյողդողդական։
Огнеслужéніе ✻ огнепоклоненіе.
Огнестрѣльный ած. հրայան։
Огнúво գ. չ. հրահան։ (ջերմն։
Огнь գ. ա. (եղ) ✻ огонь и огневица
Оговáривать, - рить բ. ն. նախատեհանել, բացայայտել. բամբասել, մեղադրել. զրպարտել։ (պատճառանք.
Оговóрка գ. բ. նախաբացայտութիւն գործոյ.
Оговóрщикъ գ. ա. ամբաստանող, մեղադրող։

Оговóръ գ. ա. ամբաստանութիւն, մատնութիւն:
Оголода́ть կա. բ. голодать.
Оголодѣ́ть կա. բ. голодѣть.
Оголѣ́ть կա. բ. голѣть.
Оголя́ть, -лить բ. ն. մերկացուցանել. փոխ. սպիրել:
Огонёкъ, -нечекъ նպ. բ. огонь.
Огóнь գ. ա. հուր, կրակ. հրացանուն. փոխ. եռանդն, աշխոյժ: (տե՛ս:
Огора́живаніе, -женіе գ. չ. ցանկապատութիւն:
Огора́живать, -дить բ. ն. ցանկապատել:
Огóрклый ած. դառնացեալ:
Огородóдникъ գ. ա. պարտիզպան:
Огородóдничество գ. չ. պարտիզպանութիւն, պարտիզագործութիւն: (պարտէզ:
Огородóдный ած. պարտիզի. բանջարեղէնի:
Огородóдъ գ. ա. բանջարանոց, պարտէզ բանջարոց:
Огороженный ած. ցանկապատեալ:
Огорча́ть, -чить բ. ն. ցաւեցուցանել, վշտացնել, վշտացուցանել, դառնացուցանել. - ться բ. չ. վշտանալ:
Огорче́ніе գ. չ. վիշտ, նեղութիւն:
Огорче́нный ած. վշտացուցեալ, վշտացեալ: (ցիչ:
Огорчи́тель, -ница գ. ա. ի. վշտացուցիչ:
Огорчи́тельный ած. վշտացուցիչ:
Огра́бить կա. բ. грабить. (կուտ:
Ограбле́ніе գ. չ. կողոպտութիւն, յափշտակութիւն:
Огра́бленный ած. կողոպտեալ, յափշտակեալ:
Огра́да գ. ի. (եղ) շրջապարիսպ, շրջապատ. վանք. փոխ. պաշտպանութիւն, հովանաւորութիւն:
Ограждáть, -дить բ. ն. (եղ) պարսպել, շրջապատել կանգնել. փոխ. պաշտպանել, պատսպարել:
Огражде́ніе գ. չ. պարսպութիւն. պաշտպանութիւն. (եղ) ցանգ, պատնէշ:
Огражде́нный ած. պարսպեալ, ցանգեալ. պաշտպանեալ, պահեալ:
Огра́нивать, -нить ա гранить,
Ограниче́ніе, -чиваніе գ. չ. սահմանակի առնելն, սահմանադրութիւն. չափաւորութիւն: (տոր:
Ограни́ченно տ. սահմանաւոր, չափաւորութեամբ. նուազութեամբ, սակաւութեամբ:
Ограни́ченность գ. ի. սահմանաւորեալ գոլն, չափաւորութիւն. նուազութիւն, սակաւութիւն:
Ограни́ченный ած. չափաւորեալ, սահմանադրեալ, չափաւոր, միջակահասակ.
Ограни́чивать, -чить բ. ն. սահմանաւորել, սահմանել, չափաւորել, կարճել, նուազեցուցանել. - ться բ. չ. չափաւորիլ, բաւականանալ: (-ться
Ограни́чить, - ться կա. բ. ограничивать,
Огро́мность գ. ի. ապրատպայման մեծութիւն, հոյակապութիւն:
Огро́мный ած. կարի մեծ, մեծազիւղ, լայնանիստ, հոյակապ, ընդարձակ:
Огрубѣва́ть, -бѣть բ. չ. կոշտանալ. բրտանալ:
Огрубѣ́лый ած. բրտացեալ. կոշտացեալ:
Огрыза́ть, -зть բ. ն. կրծել (շուրջ ի խոխ):
Огрѣва́ть, -рѣть բ. ն. ջեռուցանել:
Огрязни́ть կա. բ. грязнить. (ջաւղ:
Огу́зокъ գ. ա. յետին կողմ բարձից ար
Огуме́нникъ ա гуменникъ. (խրնդոց:
Огуре́цъ գ. ա. վարունգ. - чный ած.
Огуре́чникъ գ. ա. վարունգենի: (հոծել:
Огустѣва́ть, - тѣть բ. չ. թանձրանալ,
Огустѣ́лый ած. թանձրացեալ, հոծեալ:
Огустѣ́ніе գ. չ. թանձրանալն:
Огуща́ть, - густить բ. ն. թանձրացուցանել, հոծել:
Огуще́ніе գ. չ. թանձրանալն:
Ода́ գ. ի. տաղ, տաղերգութիւն, երգ, նուագ: (բաշխել:
Одаре́ніе գ. չ. պարգեւումն, շնորհելն,
Одаре́нный ած. պարգեւեալ, ընծայեալ. տուեալ. պարգեւատրեալ. ստացեալ ի պարգեւ:
Одáривать, - рить բ. ն. պարգեւել, պարգեւատրել (քաղցոյ): (դերձ:
Одéжда (ա-մ. одежа) գ. ի. զգեստ, հանդերձ:
Одеревянѣ́ть բ. չ. փայտանալ:
Одержáніе, - живаніе գ. չ. կալնուլն. տանելն (յաղթութեան): (կեալ:
Одéржанный ած. կալեալ. յաղթանակեալ:
Одéрживать, -жать բ. ն. կալնուլ, ունել, պահպանել. հասկացուցանել. տանել ընդ յաղթութեան, յաղթել, յաղթանակել:
Одержи́мый ած. կալեալ, պահպանեալ:

Одесну́ю ѕ. (ѣ́) ընդ աջմէ։
Одина́кій ած. նոյնական, նոյն, միա-
տեսակ, նման. պարզ, անշղշդ։
Одина́ково, - нако ѕ. միասէս, նոյնպէս
միակերպ, նոյնօրինակ։
Одина́ковый ѡ одинакій,
Одина́кость, — ковость գ. ի. նոյնու-
թիւն, միութիւն, նմանութիւն։
Одина́чка գ. ի. հատ, անշղշդ, միայնակ։
Одина́дцатый թ. պ. մեռասաներորդ։
Оди́надцать թ. մեռասան.
Оди́пожды ѕ. միանգամ։
Одино́кій ած. մենաւոր, միայնակ, մի-
այնիկ. մենակեաց. առանձին։
Одино́чество գ. չ. միայնութիւն։
Одино́чествовать բ. չ. կեալ միայնակ։
Оди́нъ թ. մի. միայն, միայնակ։
Одича́лость գ. չ. վայրենացեալ դոյն։
Одича́лый ած. վայրենացեալ, բրտացեալ
Оди́чать ѣѡ. բ. դիչատ,
Одна́жды ѕ. միանգամ. յաւուր միում։
Одна́ко, - ко же և. բայց, սակայն, մի-
այն, միայն թէ. ոչ հայեցեալ առ այն։
Однобо́ртный ած. դեռատ միաշարժ կամ կոր։
Одновре́сельный ած. միաթի (ռաաձ)։
Одновре́менность գ. ի. ժամանակից դոյն։
Одновре́менный ած. ժամանակակից, ի
միում ժամանակի եղեալ։
Одновѣ́рец, - рка գ. ա. ի. հաւատակից։
Одновѣ́рный ած. հաւատակից, միադաւան։
Одногла́вый ած. միագլուխ, միագլխի.
միագլխեղ. - глазый ած. միականի.
միաչիւն. - го́рбый ած. միատափատ. —
горо́дный ած. քաղաքակից. - дневный
միօրեայ. - же́нець գ. ա. միակին. —
зву́чный ած. միաձայն, նոյնաձայն,
միահնչուն. — зе́менець երկրակից. —
име́нный ած. անուանակից, միանուն.
- ка́шникъ գ. ա. ընկերակից. - одно-
ко́лка գ. ի. ազգ ինչ երկանիւ թիեմի և
կառաց. — коле́нный ած. միացեղ.
միածունդ. - коне́чный ած. միածայր.
- коны́тный ած. անեմեմահերձ. —
кра́тно ѕ. միանգամ. - кратный ած.
եղեալ, պատահեալ միանգամ. - кро́в-
ный ած. արենակից. — ли́чный ած.
միադէմ, մի երես. - лѣ́тній ած. միա-
մեայ, որ տեւէ զամ մի. - ма́чтовый ած.
միակայմ. — но́гій ած. միոտանի. —
о́кій ած. միականի. - племе́нный ած.
միացեղ, ցեղակից. - ро́гій ած. միեղ-
ջերու. - ро́дець գ. ա. ազգակից. - ро́д-
ность գ. ի. միատեսակ, համատեռ դոյն.
ро́дный ած. միատեսակ, համատեռ.
համագոյն. - ру́кій ած. միաձեռնանի, միա-
ձեռնանի, միեցի. - сло́жный ած. միա-
վանի. - спа́льный ած. շինեալ վասն
ննջելոյ միոյ անձին. - ство́льный ած.
միատոտ (հպտպան). - ство́рчатый ած.
միափեղկ. - сторо́нній ած. միակողմա-
նի, միակերանի. ի միոյ կողմանէ նկա-
տող, - у́хій ած. միականջանի. - фами́-
лець գ. ա. համազգանուն. - фами́льный
ած. համազգանուն. -цвѣ́тный ած. միա-
դոյն, համադոյն. միածաղիկ. - це́нтрен-
ный ած. միակենդրոն. - чле́нный ած.
միանդամ. - эта́жный ած. միայարկ։
Одобре́ніе, - риваніе գ. չ. հաւանութիւն.
հաճութիւն։
Одо́бренный ած. հաւանեալ. դովեալ։
Одо́бривать, - рить բ. ն. հաւանիլ, դո-
վել. հաճիլ։
Одобри́тель գ. ի. հաւանող։
Одобри́тельный ած. հաւանողական, դո-
վասանական։
Одобря́ть, - рить ѡ одобривать.
Одожда́ть, - дить բ. ն. տեղալ, անձրեւել։
Одоле́нь ѡ кувшинчики.
Одолжа́ть, - жить բ. ն. տալ ի պարտ,
յանձին տալ. տալ առ ժամանակ մի.
ֆոխ. պարտատրել, պարտականացու-
ցանել. - ться բ. յ. առնուլ ի վախ,
ի պարտ. ֆոխ. պարտատրիլ։
Одолже́ніе գ. չ. տալն ի վախ, ի պարտ.
վոխատուութիւն. շնորհումն. պարտա-
տրութիւն։
Одолже́нный ած. վոխատուեալ, տուեալ
ի պարտ. շնորհեալ, տուեալ (ѡѡ ֆոխ-
ման ֆի). ֆոխ. պարտատրեալ։
Одолжи́тель գ. ա. վոխատու. շնորհող
(ѡѡ ֆոխ ֆի). ֆոխ. պարտատրող։
Одолжи́тельный ած. հակամէտ ի պարտ-
տատրել։
Одолъва́ніе, - лѣва́ніе գ. չ. յաղթութիւն։

Одолѣва́ть, - лѣть Е. Н. յաղթել, յաղ-
թահարել. նուաճել: (ցամ:
Одоме́тръ Г. м. ուղեչափ, ճանապարհա-
Одонтоло́гія Г. ж. ատամնաբանու-թիւն:
Одръ Г. м. մահիճ, անկողին. շղթակ:
Одува́нчикъ Г. м. առիւծատամն (բոյս):
Одува́ть, - дуть Е. Н. փչել յամենայն
կողմանէ:
Оду́мываться, - ться Е. Н. յետ խոր-
հելոյ փոխել զդիտաւորու-թիւն իւր:
Одура́чивать ѡ дурачить.
Оду́рникъ Г. м. մահացու մորմ (բոյս):
Оду́рь Г. ж. ուշաթափու-թիւն, խել-
ցնորու-թիւն:
Одурѣ́лый ած. յիմարացեալ, խելացնոր:
Одурѣ́ть գտ. Е. дурѣть.
Оду́тлый ած. փքերես, որ ունի զուռու-
ցեալ այտս:
Одушеви́тель, - ница Г. м. ж. Հոգևորիչ:
Одушевле́ніе Г. с. Հոգեւորու-թիւն.
քաջալերու-թիւն:
Одушевле́нный ած. Հոգևորեալ, շըն-
չաւոր, կենդանի. քաջալերեալ:
Одушевля́ть, — вить Е. Н. Հոգևորել,
շնչաւորել. քաջալերել, բորբոքել.—
ться Е. յ. Հոգևորիլ, ոգեբերիլ. քա-
ջալերիլ, բորբոքիլ:
Одышка Г. ж. շնչարգելու-թիւն:
Одѣва́ніе Г. с. զգեցուցումն:
Одѣва́ть, -дѣть Е. Н. զգեցուցանել. ծած-
կել. պատել. տալ, մատակարարել,
շհանդերձս. - ться Е. յ. զգենուլ, ա-
դանիլ. Հոգալ շհանդերձից իւրոց.
ծածկիլ, առնուլ 'ի վերայ իւր 'ինքն-
ջին. փոխ. ծածկիլ:
Одѣля́ть, - лить Е. Н. բաժանել, տալ
իւրաքանչիւրում. 'ի բաժանելն զըր-
կել զոք: (տեալ:
Одѣ́тый ած. զգեցեալ. ծածկեալ, պա-
Одѣ́ть, - ться գտ. Е. одѣвать, - ться.
Одѣя́ло Г. с. վերմակ, ծածկարան ան-
կողնոյ:
Одѣя́льный ած. վերմակի:
Одѣя́ніе Г. с. (եկ) զգեստ, հանդերձ:
Ожо́га Г. ж. այրեցած. այրեալ տեղին
'ի մարմնի:
Ожо́гъ Г. м. ձող երկաթապատ 'ի պէտս
արծարծելոյ ղհուր հնոցին:
Ожереби́ться գտ. Е. жеребиться.
Ожерелье Г. с. քառամանեակ, բահուանդ
Ожесточа́ть, - чить Е. Н. խստացու-
նել, անդթացուցանել, անզգայ, ա-
նողոքելի առնել. - ться Е. յ. խստա-
նալ, անդթանալ: (Խուժիւն:
Ожесточе́ніе Г. с. խստու-թիւն, անդը-
Ожесточе́нный ած. խոստացեալ, ան-
դթացեալ, անողոքելի, անկարեկից:
Ожестѣва́ть, - тѣть Е. с. կարծրանալ:
Оживá́ть, — жить Е. с. կենդանանալ,
յառնել. զդենուլ զզօրու-թիւն իւր.
փոխ. քաջալերիլ, խրախուսիլ:
Оживи́тель Г. м. կենդանացուցիչ, կե-
նադործող, կենսատու,
Оживи́тельный ած. կենդանարար, կեն-
դանացուցիչ, կենդանատու.
Оживи́ть, - ться գտ. Е. оживлять - ться
Оживле́ніе Г. с. կենդանանալն:
Оживле́нный ած. կենդանացուցեալ,
շնչաւորեալ. քաջալերեալ, խրախուսեալ:
Оживля́ть, — вить Е. Н. կենդանացու-
ցանել, կենադործել. վերանորոգել.
փոխ. քաջալերել, խրախուսել, սրտա-
պնդել, զգեցուցանել զզօրու-թիւն. —
ться Е. յ. քաջալերիլ, զդենուլ զզօ-
րու-թիւն. Е. і. կենդանանալ:
Оживотворе́ніе Г. с. կենդանադործու-
թիւն, կենդանարարու-թիւն. — нный
ած. կենդանադործեալ, կենադործեալ.
- ри́тельный ած. կենդանարար, կենա-
րար, կենսատու:
Оживотворя́ть, - рить Е. Н. կենդանադոր-
ծել, կենադործել:
Ожида́ніе Г. с. սպասելն, ակնել. ակնա-
լու-թիւն, յոյս:
Ожи́данный ած. սպասեալ, ակնեալ.
ակնկալեալ, յուսացեալ:
Ожида́ть Е. Н. սպասել, ակնել. ակնու-
նիլ, յուսալ, ակնկալիլ:
Ожина́ть, - жать Е. Н. հնձել (ղորդ):
Ожи́нки Г. м. յ. ակնեցորդք ղհնձելոյ:
Ожи́ть գտ. Е. оживать.
Озабо́ченный ած. զբաղեալ, բազմադո
Озабо́чивать, - ботить Е. Н. հոգալ,
ձել, պատճառել ղհոգս. - ться Е. յ.

ունել ղհոգս։

Озада́ченный ածական. *չի նեղ արկեալ։*

Озада́чивать, - чить գործ. ն. *չի նեղ արկանել. յոգուշ կրթել։*

Озаре́ніе գ. չ. *լուսաւորումն։*

Озаре́нный ածական. *լուսաւորեալ։*

Озаря́ть, - рить բ. ն. *լուսաւորել, լուսաւորիչ լինել. - ться բ. յ. լուսաւորիլ։*

О́земь տ. *յերկիր։*

Озерны́й ածական. *լճային, լճի։*

О́зеро գ. չ. *լիճ, լճակ, ծովակ։*

О́зимь գ. ի. *աշնային, աշնանացրեն ցանք։*

Озира́ніе գ. չ. *ղննդահայեցն։*

Озира́ть, - зрѣть բ. ն. *ղննդահայել, հայել ղննդրելոք. - ться բ. յ. ղննդահայեցս լինել, յեսս կամ շուրջ ղննդրելոք հայել։*

Озлаща́ть, - тить բ. ն. *ոսկեզօծել. լուսաւորիչ, հաւատացեալ։* (գայլել։

Озлаще́ніе գ. չ. *ոսկեզօծումն. հաւատացեալ։*

Озлаще́нный ածական. *ոսկեզօծեալ. լուսաւորեալ, հաւատացեալ։* (նուէ։

Озли́ться բ. *ատամիկս քարկանալ, ցասնուլ։*

Озлобле́ніе գ. չ. *ցասուցումն. ցասումն։*

Озло́бленный ածական. *ցասուցեալ։*

Озлобля́ть, - бить բ. ն. *ցասուցանել, ղայրացուցանել. պատճառել զբարկս, ղվշաս, - ться բ. յ. ցասնուլ, ղայրանալ, ղայրացնել։*

Ознако́мливать, - комить բ. ն. *ճանաչելացուցանել, ընտելացուցանել։*

Ознаменова́ніе գ. չ. *ցոյց. յուցումն, յայտնումն։* (ցեսլ. հռչակաւորեալ։

Ознаменова́нный ածական. *յայտնեալ, յուցեալ։*

Ознаменова́вывать, — новать բ. ն. *յայտնել, յուցանել. արժանայիշատակ առնել, հռչակաւորել, փառաւորել։*

Означа́ть, — чить բ. ն. *նշանագրել. նշանակիլ. յուցանել։*

Означе́ніе գ. չ. *նշանագրելն. նշանակումն. յուցումն. յիշատակումն, նշանակութիւն։*

Означе́нный ածական. *նշանագրեալ. նշանակեալ. յիշեալ, ասացեալ։*

Означа́чить ներգ. բ. *означать։*

Озно́ба գ. ի. *բիծ չի մարմնի պատճառեալ չի ցրտահարութենե։*

Озноблéніе գ. չ. *ցրտահարութիւն։*

Озно́бленный ածական. *ցրտահարեալ, ցրտահար։*

Озноблять, - бить բ. ն. *ցրտահարել։*

Озно́бъ գ. ա. *ատրուռ, դող չի ցրտոյ։*

Озлотить հա. բ. золотить. փոխ. *հարստացուցանել, փարթամացուցանել։*

Озяба́ніе գ. չ. *մրսելն, ցրտանալն։*

Озяба́ть, - нуть բ. չ. *մրսել, ցրտանալ։*

Озя́блый ածական. *մրսեալ, ցրտացեալ։*

Ой գլխ. *ահ, ախ։*

Ой ли գլխ. հարց. *միթէ. այդպէս է։*

Ока́занный ածական. *ցուցեալ. փոխ. արարեալ։*

Ока́зія ж. случай. (նուէ։

Ока́зываніе, -заніе գ. չ. *ցուցումն, յայտնումն։*

Ока́зывать, - зать բ. ն. *ցուցանել, յայտնել. - ться բ. յ. երևիլ, չի յայտ գալ։*

Окайми́ть հա. բ. каймить. (լեզեայ։

Ока́лина գ. ի. *կղկղանք, շերտք հրահատ։*

Ока́ливать, - лоть բ. ն. *բեհեզանել* (շաբիկ)։

Окаменéніе գ. չ. *քարացումն, քարանալութիւն։*

Окаменéнный ածական. *քարացուցեալ։*

Окаменѣ́лость գ. ի. *քարանալութիւն, քարացեալ առնել կամ կենդանի. քարացեալ գոլն։* (կեալ չի քար։

Окаменѣ́лый ածական. *քարացեալ, փոխարկեալ։*

Окаменѣ́ть հա. բ. каменѣть.

Окамеля́ть, - нить բ. ն. *քարացուցանել, փոխարկիլ չի քար. փոխ. խստասիրտ առնել։* (բուէ։

Ока́нчиваніе գ. չ. *աւարտումն, վերջաւորութիւն։*

Ока́нчивать, - кончить բ. ն. *աւարտել վերջաւորել, չի կատար ածել. — ться բ. յ. աւարտիլ, վերջանալ, վերջաւորիլ, լինել։* (ղեւկ։

Ока́пывать, - копа́ть բ. ն. *բրել* (շաբիկ)։

Ока́рмливать, - кормить ж. отравлять.

Ока́тистый ածական. *կլոր։*

Ока́тывать, - катить բ. ն. *հեղուլ չի գլխոյ վինչև ցատս. - ться բ. յ. հեղուլ չի վերոյ ևս չի գլխոյ վինչև ցատս* (ղջաբ)

Ока́янникъ գ. ա. *անիծեալ. ամբարիշտ։*

Ока́янный ածական. *կշտաւաւական, պղծութեամբ անիծեալ, ամբարիշտ։* (գոլն։

Ока́янство գ. չ. *կշտաւաւել. պղծութիւն։*

Океа́нскій ածական. *ովկիանոսի։*

Океа́нъ ф. м. *океанъ*.
Оки́дывать, - дать, - нуть ф. н. *кинуть, бросить (взоръ), кидать (взоръ)*. *карабкаться, (въ переносномъ знач.)*. *фиг. сглазить, и проч., бросить, отравить*. -нуть глазами, *бросить взоръ, взглянуть, взглядъ*.
Окиса́ніе ф. с. *окисленіе*.
Окиса́ть, - нуть ф. с. *окислить, окислиться*.
О́кисель м. окись.
Окисле́ніе ф. с. *окисленіе*. - нный ж. *окисленный*. (*окисленіе*).
Оки́слость ф. ж. *окисленность, кислота*.
Оки́слый ж. *окисленный, кислый*.
Окисля́емый ж. *окисляемый*.
Окисля́ть, - лить ф. н. *окислять, кислить* - ться ф. з. *окислиться*.
О́кись ф. ж. *окисл*.
Окла́дистый ж. *густой и окладистый (борода)*
Окла́дчикъ ф. м. *переплетчикъ, переплетный мастеръ. бухгалтеръ*.
Окла́дъ ф. м. *оклад, переплетъ (книги). доска, подкладка для переплета. должность, служба, место*.
Оклевета́ніе ф. с. *оклеветаніе, клевета*.
Оклевета́нный ж. *оклеветанный, клеветный*.
Оклевета́тель, — ница ф. м. ж. *клеветникъ, клеветница*. -тельный ж. *клеветнический*.
Оклевета́тывать, - тать ф. н. *оклеветывать, клеветать*. (*несов.*).
Оклева́ть, — вать ф. н. *окатить*
Оклее́нный ж. *оклеенный*.
Оклее́ваніе, - еніе ф. с. *оклеиваніе*.
Оклее́ивать, - ить ф. н. *оклеивать*.
Оклее́йка ф. ж. *оклеиваніе. бумага для оклеиванія. оклеенный*.
Оклее́йщикъ ф. м. *оклеивающій*. (*нов.*).
Оклика́ніе ф. с. *окликаніе*.
Оклика́ть, - ликать, - нуть ф. н. *окликать, звать (по имени)*. *звать, призывать (на помощь)*. О́кликъ, - чка ф. м, ж. *окликаніе, призывъ*.
Окно́ ф. с. *окно, форточка*.
О́ко ф. с. *око*. очи и очеса ф. с. *зрѣніе. фиг. всевидящее око, божественное провидѣніе, всемогущество божіе*.
Окова́ніе, - вка ф. *оковываніе*. (*дѣйст.*).
Око́ванный ж. *окованный, окованный*.
Око́вы ф. м. ж. *оковы, цѣпи, кандалы*.
Око́вывать, - вать ф. н. *оковывать, оковывать желѣзомъ*. *фиг. сковать, приковать* ’*къ постели*.
Око́вываніе, - ваніе ф. с. *оковываніе. дѣйствіе оковывать. фиг. сковываніе* ’*къ постели*.
Окола́чивать, - лотить ф. н. *обколачивать, обивать (кругомъ)*. *обить (кругомъ)*.
Околдо́ванный ж. *околдованный, колдовской*.
Околдовываніе, - ваніе ф. с. *околдованіе*.
Околдо́вывать, - вать ф. н. *околдовывать, колдовать*.
Околи́чность ф. ж. *окольность, окольный путь, окольная дорога. околичность, обстоятельство. околичность, подробность*.
Околи́чный ж. *окольный, околичный*.
О́коло ѵ. *около, около (чего), у, при, близъ, подъ*.
Околоплодникъ ф. м. *околоплодникъ, околоплодная оболочка, околоплодная оболочка*.
Около́токъ ф. м. *околотокъ, околоточный участокъ. околотокъ, околоточная часть*.
Околъ, - лышъ ф. м. *околышъ, околышекъ*.
Окольничій ф. м. *окольничій, окольничій (при царскомъ дворѣ)*.
Околѣва́ть, - лѣть ф. с. *околѣть, околѣвать. околѣть, издохнуть* ’*о скотѣ*.
Околѣ́лый ж. *околѣлый*.
Окоме́лина ф. ж. *часть ствола, идущая на дрова*.
Окоме́локъ ф. м. *дрова, поленья*.
Оконе́чникъ ф. м. *оконечникъ, оконечный брусъ*.
Оконе́чность ф. ж. *конецъ, оконечность*.
Око́пница ф. ж. *окопница, окопная болѣзнь*. -ничникъ ф. м. *страдающій окопной болѣзнью*. — ный ж. *окопный*.
Око́нный ж. *оконный*.
Окопопа́чивать, - патить ф. н. *конопатить, конопатить (снаружи)*.

Окончаніе գ. չ. աւարտուիմն. վերջ, ա-
ւարտ, կատարած, վախճան:
Окончанный ած. աւարտեալ, վերջացու-
ցեալ, վերջաւորեալ, ի կատար ածեալ:
Окончательно տ. վերջին անդամ, վերջ-
ապարտ:
Окончательный ած. վերջին, յետին:
Окончать, - ться կա. բ. оканчивать,-ться
Окончить,- ться կա. բ. оканчивать,-ться
Окопанный ած. փորեալ, բրեալ (գէ-լոր.)
Окопъ գ. ա. հողաբլուր, մարտից, զակիշ.
Окорачивать, - ротить բ. ն. կարճել:
Окоренѣлый ած. արմատացեալ, հաս-
տատեալ, ունակացեալ:
Окоренѣть բ. չ. կա. արմատանալ, արձա-
կիլ զարմատս:
Окорениться բ. յ. արձակիլ զարմատս.
փոխ. հաստատիլ:
Окормленіе տ отравленіе.
Окормлять տ окармливать. (տրեալ:
Окорнанный ած. կարճեալ, կարճ կը-
Окорнать բ. ն. կարճ կտրել, կարճել:
Окорокъ գ. ա. ապխեալ խողի:
Окоростѣлый ած. քոտոտեալ, բորոտեալ:
Окороченіе գ. չ. կարճումն. - нный ած.
կարճեալ:
Окостенѣвать, - нѣть տ костенѣть.
Окостенѣлый ած. կարծրացեալ կրկե-
զմակը:
Окостенѣніе տ костенѣніе.
Окотиться կա. բ. котиться. (ի գրոց):
Окоченѣлость գ. ի. ընդարմացեալ զոլն
Окоченѣлый ած. ընդարմացեալ, սառու-
ցեալ:
Окоченѣніе գ. չ. ընդարմացումն (ի գրոց)
Окоченѣть կա. բ. коченѣть.
Окотечный ած. լուսամուխ:
Окошко, - шечко տ окно.
Окрадывать տ обкрадывать.
Окраина տ оконечность.
Окрапывать, - пать բ. ն. պիտակացու-
ցանել. ցայտմամբ կամ սրսկելով ա-
նել զկիծս: (- ться.
Окрасить, - ться կա. բ. окрашивать,
Окраска գ. ի. ներկումն. գունաւորելն:
Окрасокъ գ. ա. գործուած կրկին ներկով:
Окрашенный ած. ներկեալ:
Окрашиваніе, - шеніе գ. չ. ներկումն:
Окрашивать, - расить բ. ն. ներկել. —
ться բ. յ. ներկիլ:
Окрестить, - ться կա. բ. крестить,-ться
Окрестность գ. ի. շրջակայ տեղիք, շր-
ջակայք, շրջապատս:
Окрестный ած. շրջակայ, մերձակայ:
О'крестъ տ около.
Окрещеніе գ. չ. մկրտումն. — щенный
ած. մկրտեալ:
Окривлять, - вить բ. ն. մեղանիի ա-
նել, զրկել ի մէջ ականէ:
Окривѣніе գ. չ. զրկելն ի մէջ ականէ:
Окривѣть կա. բ. кривѣть.
Окрилетенный ած. թևաւորեալ:
Окрилять, - лить բ. ն. թևաւորել. փո-
խ. ոգևորել, խրախուսել, քաջալերել.
- ться բ. յ. թևաւորիլ, զգենուլ զթև.
փոխ. ոգևորիլ, քաջալերիլ:
О'кринъ գ. ա. (եւ) կոնք. թաս, բանտանակ:
Окристаллизовывать, - зовать բ. ն. հա-
զորդել զձև բիւրեղի, բիւրեղացուցա-
նել. - ться բ. յ. բիւրեղանալ:
Окровавленіе տ кровавленіе.
Окровавленный ած. արիւնաթաթաւ,
արիւնաշաղախ:
Окровавлять, - вить տ кровавить.
Окровавляться, - виться բ. յ. թաթա-
ւիլ, շաղախիլ յարիւն:
Окропленіе գ. չ. սրսկումն:
Окропленный ած. սրսկեալ:
Окроплять, - пить բ. ն. սրսկել, - ться
բ. յ. սրսկիլ. բ. ի. սրսկեալ լինիլ:
Окрошка գ. ի. մանրածոյ կերակուր:
Округленіе գ. չ. բոլորակումն:
Округленный ած. բոլորակեալ:
Округлость գ. ի. բոլորակութիւն, բո-
լորութիւն:
Округлый ած. բոլորաձև: (լորաձևիլ:
Округлять, - лить բ. ն. բոլորակել, բո-
О'кругъ գ. ա. հանդ. քանի մի նա-
հանդք առաքելական միաւոր եկեղեցի:
Окружать, — жить բ. ն. շրջանակել.
շրջափակել, շրջապատել. բաւական
պաշարել, պատել: (բուն:
Окруженіе գ. չ. շրջապատումն. պաշա-
Окружённый ած. շրջապատեալ, պա-

անալ · պաշարեալ ։

Окру́жность գ· ի· *շրջաբերութիւն, շրջ-*
ջապատ· պարագիծ, պարունակութիւն
բոլորակի· շրջակայ վայրք ։

Окру́жный մԾ· *շրջակայ · շրջաբերական·*
նահանգական ։

Окрылатѣ́ть տ крылатѣть. (*թևուն ։*

Окрѣ́плость գ· ի· *ամրութիւն, կարծրու-*

Окрѣ́плый մԾ· *ամրացեալ , կարծրա-*
ցեալ · բարկացեալ, զօրեղացեալ ։

Окрѣпля́ть, - пить բ·ն· *ամրացուցանել ։*

Окрѣ́пнуть կ· բ· крѣпнуть.

Оксиге́нъ գ· ա· *թթուածին ։*

Оксія տ острая.

Окта́ва գ· ի· *ութերորդ ձայն յերաժըշ-*
տութեան · միաւորութիւն ութ ձայնից ։

Окта́нтъ գ· ա· *կիսաբաւորդ. (գործի ա-*
ռեղաբաշխից) ։ (հարիւն)

Октаэ́дръ գ· ա· *ութանիստ , ութդէմի*

Октѣ́тъ գ· ա· *երգ. կամ՝ խաղ երաժշ-*
տական կազմեալ յութ ձայնից ։

Октомврій (ѣ́) տ октябрь.

Октя́брскій մԾ· *հոկտեմբերեայ, որ եղեալ*
է կամ՝ լինի ՚ի հոկտեմբեր ամսոջ ։

Октя́брь գ· ա· *հոկտեմբեր, ամսին ։*

Окули́стъ գ· ա· *ակնաբոյժ, բժիշկ աչաց ։*

Оку́нутый մԾ· *ընկղմեալ, առղեալ ։*

Оку́нываніе, — путіе գ· չ· *ընկղմումն ,*
առղելն ։ (ղեղ (՚ի ջուր)։

Оку́нывать, - нуть բ· ն· *ընկղմել, առ-*

О́кунь գ· ա· *պերկ (ձուկն)։*

Окупа́ть, - пить բ· ն· *ծախել , ապա-*
ռել (՚ի գեղու-ԼԻՆԻ)։ (հարկ ։

О́купъ գ· ա· *վրկանք. դին ազատուե ·*

Окургу́зить կ· բ· кургузить.

Оку́ренный մԾ· *ծխեալ , խնկեալ ։*

Оку́риваніе, - реніе գ· չ· *ծխումն, խըն-*
կումն, բուրումն։

Оку́ривать, - рить բ· ն· *ծխել , խըն-*
կել (ղեղուրբ-ս)· — ться բ· յ· ծխել
շուրջ զանձամբ։

Оку́рка գ· ի· *ծխումն։*

Оку́санный մԾ· *խածաւեալ (շուրջ ղե-ԼԻ)*

Оку́сокъ գ· ա· *խածած ։*

Оку́сываніе, - саніе գ· չ· *խածանելն։*

Оку́сывать, - сать բ·ն· *խածանել (ղԷ-ԼԻ)*

Оку́танный մԾ· *փաթաթեալ, պատատեալ։*

Оку́тываніе, - таніе գ· չ· *փաթաթումն,*
պատատումն։

Оку́тывать, — тать բ· ն· *փաթաթել,*
պատատել, ծածկել (յամէնայն կողմանց)·
- ться բ· յ· փաթաթիլ , ծածկիլ ։

Ола́дья գ· ի· *խմորեղէն կոյտ ։*

Олеа́ндръ գ· ա· *վարդատարդ, ժանիկավարդ*

Оледенѣ́лый մԾ· *սառուցեալ· սառեալ·*
ընդարմացեալ ՚ի ցրտոյ։ (՚ի ցրտոյ։

Оледене́ніе գ· չ· *սառելն, ընդարմանալն*

Оледенѣ́ть կ· բ· леденѣть.

Оле́пина գ· ի· *մոմ կամ մոմի եղջերուի ։*

Оле́нь գ· ա· *եղջերու ։*

Олені́й մԾ· *եղջերուի ։*

Оли́ва գ· ի· *ձիթենի ։*

Оли́вка գ· ի· *ձիթապտուղ ։ (ձիթապղպ։*

Оли́вковый մԾ· *ձիթենեայ· ՚ի պտղոյ ձի-*

Олига́рхія գ· ի· *սակաւապետութիւն·*
- хическій մԾ· սակաւապետական։

Олимпіада գ· ի· *ոլիմպիական· չորեքամեայ*
միջոց ՚ի միջ ոլիմպիական խաղից։

Оли́фа գ· ի· *ելեւմտ ձէթ (նաւթոյ)։*

Оли́фить բ·ն· *օծանել ելեւմտ ձէթով ։*

Оли́фленый մԾ· *օծեալ ելեւմտ ձէթով ։*

Олицетворе́ніе գ· չ· *դիմաւորութիւն*
(յԱ-ՃԱՐԻ)· - творе́нный մԾ· դիմաւորեալ ։

Олицетворя́ть, - рить բ·ն· *դիմաւորել ։*

О́лово գ· չ· *անագ· - вя́нный մԾ· անա-*
գեայ· անագաձոյլ· որ պարունակի յինքեան զանագ։ (ղԷնա։

Оловя́нничникъ գ· ա· *որ շինի զանագեայ*

Олта́рь տ алтарь. (*բանիւտ։*

О́лухъ գ· ա· *սխտոր , սոխուշ , ծառնձ-*

О́льха գ· ի· *կաղնի ջրասէր, լաստենի ։*

Ольшанка գ· ի· *կոպեկիկեղեկ (ԼԱՉՈՒՆ)։*

Оляпова́тый մԾ· *կոպիտ , անտաշուկառ։*

Ома́чивать բ· ն· *թրջել, թաւալ ։*

Оме́гъ գ· ա· *մալեխինդ, մալախինդ։*

Оме́ла գ· ի· *բեռակ, կարմիրառերուկ (ԲԱՅ)։*

Омерзи́тельный մԾ· *զզուելի, նողկալի։*

Омерзи́ть բ·ն· *զզուելի առնել ։*

Омерзѣ́лый մԾ· *զզուելի, գարշելի։*

Омерзѣ́ніе գ· չ· *զզուումն, գարշումն ։*

Омерзѣ́ть կ· բ· мерзѣть. (*յայտեալ։*

Омертвѣ́лый մԾ· *մեռելացեալ, անզգա-*

Омертвѣ́ть կ· բ· мертвѣть.

Оми́лія գ· ի· *հոգևոր Խօս-, խօսք։*

О'мнибусъ ф. м. համաշխարհիկ կառք։
Омове'ніе ф. с. լուացումն։
Омофо'нія ф. ի. երաժշտութիւն բաղխա-
կեալ 'ի միոյ ձայնի։
Омофо'ръ ф. м. նմիխորան։
Омрача'ть, - чить ք. ն. նսեմացուցանել,
խաւարեցուցանել, կուրացուցանել, շլա-
յուցանել։
Омраче'ніе ф. с. խաւարեցուցումն. խա-
ւարումն. աղօտութիւն. կուրութիւն։
Омраче'нный ած. խաւարեցուցեալ. կու-
րացուցեալ. մնդրկուցուցեալ. - читель-
ный ած. խաւարեցուցիչ, կուրացուցիչ։
О'мутъ ф. м. խորք, վտն, դուք ը ջրոյ։
Омыва'ніе ѧ омовеніе. (անկ։
Омыва'ть, -мыть ք. ն. լուանալ. շրջահա-
գի'ра ф. м. կին, կրաւորք։
О а.ни'змъ ф. м. ներշնութիւն (ֆէնոմ)։
О'ндъ ս. (եւ) սկզբ. անդ, անդանօր։
О'никсъ, - нихій ф. м. եղինդաքար, ե-
ղինդեղ։
Ономатопе'я ф. ի. անուանաստեղծու-
թիւն։
Онтоло'гія ф. ի. էակաբանութիւն, էակա-
բանութիւն։
Ону'ду ս. (եւ) անդ, անդանօր։
Онъ, она, оно դեր. նա։
Оный դեր. յն-յա-նոյն, այն, ղոյն։
Онѣмѣ'лость ф. ի. համրութիւն. փո-
խ. ապիրատութիւն։
Онѣмѣ'лый ած. համրացեալ, պապան-
ձեալ. փոխ. ապիրատ։
Онѣмѣ'ніе ф. с. համրանալն. ապիրելն։
Онѣмѣ'ть ք. с. համրանալ. փոխ. ապիրիլ։
Ооли'тъ ф. м. քարախեցի, ձուաքար։
Опаданіе, - деніе ф. с. ապտիլն, ան-
կանիլն. լքանիլն, պակասիլն։
Опадать, - пасть ք. с. ապտիլ, անկա-
նիլ. լքանիլ, պակասիլ, նուազիլ։
Опа'здываніе ф. с. յապաղումն։
Опа'здывать, - дать ք. с. յապաղել,
անապանել, յամիլ։
Опа'ла ф. ի. (հին) յաչոց ոտից ան-
կանիլն, բարկութիւն։
Опале'ніе ф. с. խանձելն, խանձառելն։
Опале'нный ած. խանձեալ, կիզեալ։
Опа'лъ ф. м. ոսկեզօծ, հնդկի ակն, օպալ։
О'палъ ф. ի. անկեալ 'ի վայր, անկածք
(պերճ. ֆամ պոռոչ)։
Опаля'ть, - лить ք. ն. խանձել, կիզել։
Опа'мятованіе ф. с. յուշի դալն, վե-
րադառնալն 'ի միտս։
Опамя'тываться, - товаться ք. յ. յուշի
դալ, սթափիլ։ (մղծով։
Опа'ра ф. с. հայր՝ թթաւեցուցեալ խը-
Опаса'ться ք. յ. երկնչիլ։
Опасе'ніе ф. с. երկիւղ, ահ. զգուշու-
թիւն, շրջանկատութիւն։
Опа'сливый ած. զգաստ, զգոյշ։
Опа'сно ս. (եւ) զգուշեաւ, վտանգաւ.
վտանգաւոր է։ (րութիւն։
Опа'сность ф. ի. վտանգ, վտանգաւո-
Опа'сный ած. վտանգաւոր, երկիւղալի։
Опаха'ло ф. с. հովհար։
Опа'хивать, — хать, - нуть ք. ն. հե-
ղել, մշակել (պէոլոբ). հովհարել.
աւելիլ, սրբել։
Опе'ка ф. ի. հոգաբարձութիւն, խնամա-
կալութիւն, հոգատարուիլ։ (բարձուի։
Опеку'нскій ած. հոգաբարձուե, հոգա-
Опеку'нство ф. с. հոգաբարձութիւն,
հոգատարութիւն։ (խնամակալ։
Опеку'нъ, - нша ф. м. ի. հոգաբարձու,
Опе'нокъ ф. м. զանազան տեսակք մնկոց։
Опепле'ніе ф. с. մոխրանալն, մոխրիլն։
О'пера ф. ի. երաժշտական զուարճու-
Опера'торъ ф. м. ձեռագէտ բժշկի, բը-
ժշկի վերայ։
Опера'ція ф. ի. ձեռագործութիւն բը-
ժշկաց 'ի մարմնոյ հիւանդաց։
Опере'жливать, - редить ք. ն. յառաջել,
յառաջագէմ լինել։ (վերարարել։
Опере'ніе ф. с. վերարարումն. - ный ած.
Опере'ться հա. ք. опираться. (զարկ.
Оперме'нтъ ф. м. ծծմբախառն, ոսկեգոյն
Оперя'ться, - риться ք. с. վերարարիլ։
Опеча'леніе ф. с. տրտմեցուցումն։
Опеча'ленный ած. տրտմեցուցեալ։
Опеча'ливать, - лить ք. ն. տրտմեցու-
ցանել. - ться ք. յ. տրտմիլ։
Опеча'тка ф. ի. սխալանք, վրիպակ (պոպէ)։
Опеча'тывать, - тать ք. ն. պահել, պա-
պանել զինչ ընդ կնքով։
Опиле'нный ած. սղոցեալ (պէոլոբ).
Опиливаніе, - леніе ф. с. սղոցումն (պէոլ)

Опли́вать, - лить Б. н. ալծակել (գետնէն):
Опи́лка ж. р. խարտուեան. սղոցուեան:
Опи́лки ж. мн. յ. խարտաճը, խարտ. սղոցածը: (խարտեղոյ.
Опи́локъ ж. м. կոտոր իրիկը ծեացեալ 'ի
Опира́ніе ж. с. յեցուած:
Опира́ть, - реть ж подпирать.
Опира́ться, - реться Б. з. յենուլ. փոխ. հիմնիլ, հաստատիլ:
Описа́ніе ж. с. ստորագրութիւն, նկարագրութիւն, նկարագիր. գրուածն յորդորելոյ:
Опи́санный мр. նկարագրեալ, ստորագրեալ. գրուեալ յորդորելոյ:
Описа́тель ж. м. նկարագրող, նկարագիր:
Описа́тельный мр. նկարագրական:
Опи́ска ж. р. գրատեալ, սխալանք 'ի գրութեան:
Опи́сываніе ж описаніе.
Опи́сывать, - сать Б. н. նկարագրել, ստորագրել. առնել գրուցակ. գծել:
О'пись ж. р. ցուցակ ընչից. գրութիւն ընչից, կալից:
Опій ж. м. աւիւն, կամն մեկնի, թմրիլ 'ի մեկնէ, մեկնիոն:
Опла́вка ж. р. հալուած (ձեռագ):
Опла́вки ж. м. յ ծեացուածք զինի հալելոյ:
Опла́вливать, - вить Б. н. գաթ հալելով
Опла́каный мр. սգացեալ, լացեալ:
Опла́киваніе, - каніе ж. с սգալուն, լալուն սգալուն. (լալ, աշխատիլ:
Опла́кивать, - кать Б. н. սգալ, սգալ,
Опла́кивающій мр. սգացող, լացող:
Опла́та ж. р. վճարուած, հատուցուած:
Опла́тный мр. վճարելի, հատուցանելի:
Опла́чиваніе, - ченіе ж. с. վճարուած:
Опла́чивать, - тить Б. н. վճարել, հատուցանել:
Опле́вывать, - вать Б. н. Թքելով աղտոտել. Թքանել. փոխ. արհամարհել:
Оплета́ть, - лесть, - сти Б. н. հիւսել, պատել (ղեղ.) փոխ. խաբել, պատրել. (սոմ) ուսեր ապահովեալք. - ться Б. з. պատսպարիլ, կծկիլ, կենձիլ:
Оплеу́ха, - ушина ж. р. ապտակ:
Оплодотворе́ніе ж. с. բեղմնաւորութիւն.
Оплодотвора́ть, - рить Б. н. բեղմնաւորել, արգասաւորել, բերքի առնել:
Опло́ть ж. м. (Ь) յանկ, յանկապատ. պատսպարան, պատսպարութիւն:
Оплоша́ніе ж. с. անզգուշութիւն, խաբելն, 'ի ձեռաց թողուլն:
Оплоша́ть ѣм. Б. плошать.
Опло́шность ж. р. անզգուշութիւն:
Опло́шный мр. անզգոյշ, անզգաստ:
Оплѣсневѣ́лый мр. բորբոսեալ, մեղոտեալ
Оплѣсневѣ́ть Б. с. բորբոսիլ, մեղոտիլ:
Оплѣши́вѣть ѣм. Б. плѣшивѣть.
Опога́нивать, - рить Б. н. պղծել:
Опо́екъ ж. м. մորթի կամ կաշի որթատոպ (պապրոպեաչ):
Опое́ніе ж отравленіе.
Опозда́лый мр. յապաղեալ, յաւելեալ:
Опозда́ніе ж. с. յապաղուած, յաւելուած:
Опозда́ть ѣм. Б. опаздывать.
Опознава́ть, - нать Б. н. ճանաչել ('ի յետոյ նշանից): (ճանկալ.
Опозо́ренный мр. խայտառակեալ, նշաւակեալ
Опозо́риваніе, - реніе ж. с. խայտառակուած, նշաւակելն:
Опозо́ривать, - рить Б. н. խայտառակել, նշաւակել. - ться Б. з. խայտառակիլ:
Опо́йковый мр. опоекъ քառ:
Ополаскивать, - лоскать Б. н. սրսկել. սոսրդել:
Ополча́ть, - чить Б. н. վառել, զինել, յարուցանել 'ի պատերազմ:
Ополча́ться Б. з. զօրաժողով լինել, վառիլ, սպառազինիլ 'ի պատերազմ. բանակիլ:
Ополче́ніе ж. с. պատերազմ, մարտ. զօրք. զինուորութիւն. զօրաժողով. սպառազինութիւն:
Опо́мниваться, - ниться Б. з. ուշարկիլ, գալ 'ի միտս:
Опо́ра, - ръ ж. р. м. նեցուկ, յենարան, փոխ. Թիկունք, պաշտպանութիւն, օգնութիւն. (կամ:
Опора́жниваніе, - женіе ж. с. դատարկութիւն.
Опора́жнивать, - рознить Б. н. դատարկել, - ро́зненный мр. դատարկեալ:
Опоро́ченный мр. դարձեալ, պախարակեալ:

Опоро́чиваніе, - ченіе ґ. է. անպատուելը, պախարակումն. մեղադրանք:
Опоро́чивать, - чить բ. ն. պախարակել, դարուիլ, արատել, եղծանել զհամբաւ ուրուք:
Опостылый ած. ղղուելի, ընդդէմ:
Опочива́льня ж спальня.
Опочива́ніе ґ. է. քնելը, ննջելը:
Опочива́ть, - чить բ. է. ննջել, քնել:
Опоя́санный ած. գօտեւորեալ, շրջազգեստեալ, գօտի ըստ մէջ ածեալ:
Опоя́ска, - ясь ґ. է. գօտի:
Опоя́сываніе, - саніе ґ. է. գօտի ընդ մէջ ածելը:
Опоя́сывать, - сать բ. ն. շրջազգեստել, գօտի ընդ մէջ ածել. — ться բ. յ. գօտի ընդ մէջ ածել, գօտեւորիլ:
Оппози́ція ґ. է. ընդդիմադրութիւն, հանդիպակացութիւն. արգել, խոչ. հակառակութիւն, դիմադարձութիւն:
Опра́ва ґ. է. ընդելուզումն. ընդելուզեալ, զարդ:
Оправда́ніе, - дываніе ґ. է. արդարացուցանելը, արդարացուցումն. արդարանալն. չքմեղութիւն: (մարտեալ:
Опра́вданный ած. արդարացուցեալ, հշ.
Оправда́тель ґ. ա. արդարացուցանող, հնմարտող. - тельный ած. արդարացուցանողական: (- ться.
Оправда́ть, - ться կ. բ. оправдывать.
Опра́вдывать, - дать բ. ն. արդարացուցանել, հնմարտել, անմեղ կացուցանել. կատարել, հաստատել. — ться բ. յ. հնմարտիլ, արդարանալ. կատարիլ:
Опра́вленный ած. ընդելուզեալ. յարդարեալ. հնմարտեալ, արդարացուցեալ:
Опра́вливать, - лять բ. ն. ընդելուզել. սրբել, յարդարել. հնմարտել, արդարացուցանել. - ться բ. յ. սրբուիլ, կազդուրիլ. յարդարիլ. հնմարտիլ. ընդելուզիլ:
Опра́стывать. - тать բ. ն. դատարկել:
Определе́ніе ґ. է. սահմանումն. սահման. վճիռ, դատակնիք. կարգումն:
Определе́нно կ. որոշակի, հշդութեամբ:
Определе́нность ґ. է. հշդութիւն, որոշ դրն, սահմանաւորութիւն:
Опредѣле́нный ած. սահմանեալ, որոշեալ. հիշդ. նշանակեալ, կարգեալ:
Опредѣли́тельно կ. վճռաբար, յատակապէս. հշդութեամբ: (գրլն:
Опредѣли́тельность ґ. է. հիշդ, որոշ
Опредѣли́тельный ած. հիշդ, վճռական, դրական:
Опредѣля́ть. — лить բ. ն. սահմանել, որոշել. վճռել. կարգել, հաստատել. նշանակել:
О́причь ж кромѣ.
Опро́бовать կ. բ. пробовать.
Опроверга́ніе ґ. է. հերքումն, ցրումն:
Опроверга́тель, - ница ґ. ա. է. հերքիչ, հերքող, ցրիչ:
Опроверга́тельный ած. հերքողական:
Опроверга́тельство ґ. է. հերքումն, ցրումն, ընդդիմախօսութիւն, դիմադարձութիւն:
Опроверга́ть, - гнуть բ. ն. փոխ. հերքել, ցրել, ջրել (դէմսն). վեր ’ի վայր շրջել. տապալել, կործանել:
Опове́ргнутый ած. հերքեալ, ցրեալ. տապալեալ, կործանեալ:
Опроверже́ніе ґ. է. հերքումն, ցրումն. ելք. ընդդիմաբանութիւն. շրջելը վեր ’ի վայր, կործանումն:
Опроверже́нный ж опровергнутый.
Опроки́дываніе ґ. է. շրջումն, տապալումն:
Опроки́дывать, - кинуть բ. ն. շրջել, տապալել. — ться բ. յ. տապալիլ, շրջիլ. կործան անկանիլ:
Опроки́нутый ած. շրջեալ, տապալեալ:
Опроме́тчиво կ. անզգուշաբար, անմտադիր, խուճապաւ:
Опроме́тчивость ґ. է. անզգուշութիւն, անմտադիր խուճապումն, շտապ:
Опроме́тчивый ած. անզգուշութեամբ խուճապող, անմտադիր շտապող:
О́прометью կ. խուճապաւ, հապճեպով:
Опротиве́ть բ. է. կ. զզուելի լինել:
Опрыски́вать ж обрызгивать.
Опрѣ́снокъ ґ. ա. քաղաքէզ, անխմոր հաց:
Опря́тно կ. մաքրապար, յատակաբար:
Опря́тность, - тство ґ. է. է. մաքրութիւն, յատակութիւն. մաքրասիրութիւն:
Опря́тный ած. մաքուր, յատակ մաքրասէր:

О'птика ф. ж. տեսարանութիւն, դի-
տութիւն տեսութեան:
О'птикъ ф. м. տեսարան, հմուտ տես-
ղական դիտութեան. շինող կամ վա-
ճառող տեսղական գործեաց: (ղական:
Опти'ческій մծ. տեսարանական, տես-
Опуска'ніе ф. с. լծուցում, ցածուցում.
Թողուլն 'ի բաց. զանց առնելն. Թո-
ղացուցանելն:
О'птомъ ᵻ Оптомъ.
Опуска'ть, - стить բ. գ. լծուցանել, ցա-
ծուցանել, խոնարհեցուցանել. Թո-
ղացուցանել. Թողուլ 'ի բաց. զանց առ-
նել, յանցանել. Թողուլ. - ться բ. յ.
լծանիլ. ընկղմիլ. Թեանալ. նուաղիլ.
բ. ն. լծուցեալ լինիլ:
Опустоша'ть, - шить բ. գ. աւերել, ա-
ւար հարկանել, ամայի առնել, քանդել:
Опустоше'ніе ф. с. աւեր, քանդումն.
աւերումն. ամայութիւն:
Опустоше'нный մծ. աւերեալ, քան-
դեալ, ամայի կացուցեալ:
Опустоши'тель, - ница ф. ն. աւերիչ,
քանդիչ, աւար հարկանող:
Опустоши'тельный մծ. քանդիչ, կոր-
ծանիչ, աւերիչ, ամայեցուցիչ:
Опустѣва'ть, - тѣть բ. с. ամայանալ,
անապատանալ:
Опустѣ'лый մծ. ամայացեալ, ամայի:
Опустѣ'ніе ф. с. ամայանալն. ամայու-
Опу'танный մծ. պատեալ:
Опу'тываніе, - таніе ф. с. կապելն, պա-
տեալն. (պել (ղբուղիւ-:
Опу'тывать, - тать բ. գ. պատել, կա-
Опуха'ть, - нуть ᵻ пухнуть.
Опу'хлый ᵻ пухлый.
О'пухоль ф. ն. ուռոյց, այտուց:
Опу'шка и опушь ф. ն. մազեղէն կամ
մորթեայ շղթապատ ղեկնղեաց. բոլորք
կամ եղերք անտառի կամ կղզւոյ շղթապատեալ Թփոք կամ մանր
ծառուք:
Опуща'ть, - пустить ᵻ опускать.
Опу'щеніе ф. с. լծուցում, ցածուցում,
Թողում:
Опу'щенный մծ. լծուցեալ, ցածուցեալ,
խոնարհեալ. ընկղմեալ. 'ի բաց Թո-
ղեալ, մոռացեալ, զանցառեալ:
О'пытность ф. ն. փորձառութիւն, հմ-
տութիւն, Հարտարութիւն, խելամտու-
О'пытный մծ. փորձառական. հմ-
նեալ 'ի փորձս. փորձառու, բանի բան
խելամուտ, հմուտ:
О'пытъ ф. м. փորձ, փորձառութիւն:
Опьяне'лый մծ. արբեալ, գինեհար:
Опьяне'ніе ф. с. գինեհարութիւն:
Опьяни'ть ին. բ. ыпьянѣть.
Опя'ть ն. դարձեալ, վերստին, կրկին,
անդրին, մեւանդամ:
Ора'кулъ ф. м. պատգամախօս:
Ора'ло ф. с. արօր:
Орангута'нгъ ф. м. տեսակ լինի մեծ կապկի
Оранжере'йный մծ. ջերմատեղիին, որ լինի
բուսանի 'ի ջերմատեղիին:
Оранжере'я ф. ն. ջերմատեղեակ:
Ора'ніе ф. с. հերկումն, հերկ, հերկա-
գործութիւն:
О'раный մծ. հերկագործեալ, հերկել:
Оратай, - тель ф. м. հերկագործ, հերկ-
բազործ:
Ораторія ф. ն. տաճնապատարագութիւն, հր-
բարպարախօսութեան արուեստ. երա-
ժշտական շարադրութիւն վասն Թատ-
րանի ըստ մեծի մասին բանդակիչ տատ-
ուածաշնչական նիւթոց:
Ораторски ն. տաճնապատարագին:
Ораторскій մծ. տաճնապատարագական, հր-
ետորական:
Ора'торъ ф. м. տաճնապատարագ, հրատարա-
կախօս, Հարտարախօս, հռետոր:
Ора'ть բ. գ. գործել զերկիր, հերկել,
արօրել, արօրագրել. գոչել բարձրա-
ձայն, կոկոչգալիր խօսել կամ երգել:
Орби'та ф. ն. շուրջ, շրջան դեղացան
տատեղաց. նուաճ (գոբճոբոնոց:
Организація ф. ն. կազմութիւն, յօրի-
Организмъ ф. м. կազմուածք, դոր-
ծուած: (կերպարանել:
Организова'ть բ. գ. կազմել, յօրինել,
Органи'стъ, - щикъ ф. м. նուագածու,
երգիչահաւաք, փառաւորահաւաք եկեղեցւոյ:
Органи'ческій մծ. գործիական, գործա-
րանական:

Орга́нъ ґ. м. երգիչն, վանդիւռն։
О́рганъ ґ. м. գործի, գործարան (Տպ.)
О́рденъ ґ. м. սպեհ. նշան սպեհական. կարգ (Ազնուապետաց Ճարտարապետական)
Ордина́рецъ ґ. м. ընդհանրական, որ կարգեալ է վանն պատգամաւորութեան։
Ордина́рный ած. հասարակ. ընդհանրական։
Ордина́та, - доната ґ. ի. շարամարգ, ուղղիղ գիծ։
Оре́лъ, мр. - орликъ ґ. м. արծիւ, կանգ. սահեղասուն լինչ հիւսիսային։
Ореогра́фія ґ. ի. լեռնագրութիւն։
Оржа́тъ ґ. м. բանկելիք կազմել ՚ի կամ նկ նշոյ և ՚ի շաբաթէ։
Оригина́льно տ. գաղափարօրէն. իսկապէս, առանձին, յատուկ կերպիւ։
Оригина́лъ ґ. м. գաղափար, նախանկար. բուն օրինակ, բնագիր, բնատիպ։
Оригина́льность ґ. ի. սկիզբն, սկզբնական լինել։
Оригина́льный ած. բուն, սկզբնական, առաջին։
Ориктогно́зія ґ. ի. հանքագիտութիւն, հանքաճանաչութիւն։
Ориктоло́гія ґ. ի. հանքախօսութիւն։
Оріо́нъ ґ. м. ՚ոյկ (աստեղապատն)։
Оркестръ ґ. м. կոյանք երաժշտաց ՚ի Թատրս. երաժիշտք ՚ի Թատրս։
Орле́нокъ ґ. м. արծուաձագ։
Орле́цъ ґ. м. բոլորակ դրդ արծուանը շան, յորոյ վերայ կանդնի եպիսկոպոսն ՚ի ժամ պատարագի. եղջերաքար։
О́рлики ґ. м. յ. զանգակիկ (ծաղիկ)։
Орли́ный ած. արծուի. — камень, արծուաքար։
Орли́ца ґ. ի. էգ արծիւ։
Орнитоло́гія ґ. ի. Թռչնաբանութիւն։
Оробе́лый ած. երկուչեալ, վհատեալ յերկիւղէ։
Оробе́ть ւթ. է. робѣть.
Ороша́ть, - роспть է. ն. ցօղել, Թանալ, ոռոգել, արբուցանել։
Орошéніе ґ. չ. ցօղումն, Թրջելն, Թանալն, ոռոգումն։ (գեալ։
Орошéнный ած. ցօղեալ, Թացեալ. ոռոգեալ։
Орпиме́нтъ ж опермéнтъ.
Ортогра́фія ж ороографія.
Ортопе́дія ґ. ի. արուեստ ուղղելոյ կաԹիւրուԹիւնս անդամոց մանկանց։
Ору́діе ґ. չ. գործի, գործարան. Թըն դանօԹ, հրաշէն. փոխ. գործի, միջոց։
Ору́дный ж органическій.
Оруже́йникъ ґ. м. զինագործ։
Оруже́йный ած. զինու, զինուց։
Оруже́йня (հէն) ж. арсеналъ.
Оруженосецъ ґ. м զինակիր։
Ору́жіе ґ. չ. զէն. - жный ած. զինու. զինուորեալ։ (Նաէ)։
Орѣховка ґ. ի. տեսակ լինչ տորդիկ,
Орѣховый ած. կաղնւոյ. պատրեալ ՚ի կաղնւոյ։
Орѣхотво́рка ґ. ի. գիտորաբեր (Տիջապ)։
Орѣхъ ґ. м. կաղին, ընկոյզ (պոռչ). грецкій - կաղին արքայական, ընկոյզ. чернильный - գիտոր. мускатный — ընկոյզ մշկահոտ կամ հնդկաց։
Орѣшина ґ. ի. կաղնի (ծառ), ընկուզենի։
Орѣшникъ ґ. м. անտառ կամ Թուփք կաղնեաց։
Ороографія ґ. м. ուղղագրութիւն. — фическій ած. ուղղագրական։
Оса ґ. ի. պիծակ, ձիաստաց։
Оса́да ґ. ի. պաշարումն։
Оса́дка ґ. ի. տնկումն (շուրջ ղեկէ). յետս կասեցուցանելն. իջանիլն. վայրաստուղելն, ընտրելն. զնաստուած, գիրտ։
Оса́живать. - нить է. ն. ցետել։
Оса́дный ած. պաշարական։ (մրուր։
Оса́докъ ґ. м. զնաստածք, յատակինք,
Осаждáтель ґ. м. պաշարող։
Осаждáть - дúть է. ն. պաշարել. կասեցուցանել. ղտել (ղեկեղուկ ընէլ)։
Осажде́ніе ґ. չ. պաշարումն։ (տեալ։
Осажде́нный ած. պաշարեալ, շրջապատ.
Оса́живать, - дить է. ն. տնկել (շուրջ ղեկէ). իջուցանել, ցածուցանել. յետս կասեցուցանել. վայրաստուղել, ղտել, ընտրուցանել։
Оса́нистый ած. պարթև, վայելչադէմ յատկենայն շարժուածս և յընթացս։
Оса́нка ґ. ի. վայելչութիւն, պարթևութիւն հասակի, շարժուածոց և ընԹացից։
Оса́нна (էն) ովսաննայ։

Освидѣ́тельствованіе ⁘ свидѣтельствованіе.

Освидѣ́тельствованный ⁘ свидѣтельствованный.

Освидѣ́тельствовать ⁘ свидѣтельствовать.

Освѝстывать, - тать Б. н. սուբլիմել ծաղր առնել ղոք: (ազատարար:

Освободи́тель, - ница ж. м. ս. ազատիչ,

Освобожда́ть, - дить Б. н. ազատել, վերբնել, ղերծուցանել, ազատ կացուցանել. - ться Б. з. ազատիլ, ղերծանիլ:

Освобожде́ніе ж. с. ազատումն. ազատուն:

Освобожде́нный ад. ազատեալ, վերնեալ, ղերծուցեալ, ազատ կացուցեալ:

Освои́вать, - во́ить ⁘ присвоивать.

Освѣдомле́ніе ж. с. տեղեկանալն. տեղեկութիւն, ծանօթութիւն:

Освѣдомля́ть, - мить Б. н. ծանուցանել, յայտնել. - ться, - миться Б. з. լինել, տեղեկանալ, հաստ լինել:

Освѣжа́ть, - жить Б. н. զովացուցանել. նորոգել, վոխել (զջուն) — ться Б. з. զովանալ. նորոգիլ:

Освѣже́нный ад. զովացուցեալ. նորոգեալ (ասի ջուրց):

Освѣти́ть կ. Б. освѣщать

Освѣща́ть, - тить Б. н. լուսաւորել, լուսաւոր առնել. - ться Б. з. լուսաւորիլ:

Освѣщеніе ж. с. լուսաւորումն. լուսաւորութիւն. ⁘ свѣтотѣнь,

Освѣще́нный ад. լուսաւորեալ:

Освяти́тель ж. м. օրհնող. մաքրիչ, սրբարար: (մաքրիչ:

Освяти́тельный ад. սրբարարական,

Освяща́ть, - тить Б. н. օրհնել, մաքրել, սրբել. նուիրել. սուրբ, անխոխոխ, հաստատուն առնել.

Освященіе ж. с. օրհնելն, սրբելն, մաքրելն. տեառնընդառաջ: (նուիրեալ:

Освященный ад. օրհնեալ, սրբեալ,

Осе́локъ ж. м. սրոց, յեսան. վարձաքար:

Осе́лочный ад. սրոցի. վարձաքարի:

Осе́лъ ж. м. էշ. ֆոխ. այր ծոյլ, տխմար:

О́сень ж. ի. աշուն. - нный ад. աշնան:

Осердѝть Б. н. կ. բարկացուցանել.

Осеребря́ть, - рить Б. н. արծաթաշող առնել:

Осе́рженный ад. բարկացուցեալ:

Осетри́на ж. м. միս Թառափ ձկան:

Осе́тръ ж. м. Թառափ, մորէ:

Оси́ливать, - лить Б. н. յաղթել:

Оси́ленный ад. յաղթեալ:

Оси́на ж. ի. բարտի, կաղամախ:

Оси́нникъ ж. м. անտառ կաղամախի:

Оси́новый ад. կաղամախի, կաղամախեայ

Оспа́ть, - пнуть Б. с. կերկերիլ:

Оси́плость ж. ի. կերկերութիւն:

Оси́плый ад. կերկերեալ:

Осиротѣ́лый ад. որբացեալ:

Осиротѣ́ніе ж. с. որբանալն:

Осиротѣ́ть կ. Б. сиротѣть.

Осія́ть, - сіять ⁘ освѣщать.

Осія́нный ⁘ освѣщенный.

Оска́бливаніе ж. с. քերումն:

Оска́бливать, - блить Б. н. քերել,

Оскверне́ніе ж. с. աղտեղումն, պղծումն:

Оскверне́нный ад. աղտեղեալ, պղծեալ:

Осквернѝтель, - ница ж. м. ս. պղծող:

Осквернѝтельный ад. պղծողական:

Оскверня́ть, - нить Б. н. պղծել, աղտեղել. - ться Б. з. պղծիլ:

Оско́бленный ад. քերեալ:

Осколокъ ⁘ отколокъ.

Оско́мина ж. ի. ատամնատութիւն:

Оскомини́ть Б. н. առնուլ զատամնաց:

Оскорби́тель, - льница ж. м. ս. վշտացուցիչ, զկծեցուցիչ. անարգող, անպատուող:

Оскорби́тельный ad. անարգական, վշտացուցիչ:

Оскорбле́ніе ж. с. վշտացուցումն. վիշտ, անարգանք, անպատուութիւն:

Оскорбле́нный ad. վշտացուցեալ, զկծեցուցեալ. անարգեալ, անպատուեալ:

Оскорбля́ть, - бить Б. н. վշտացուցանել, զկծեցուցանել. անպատուել, — ться Б. з. վշտանալ, վիրաւորիլ:

Оскоро́мить, - ться կ. Б. скоромить, - ться

Оскудѣва́ть, - дѣть Б. с. չքաւորիլ. ֆոխ. պակասիլ, նուազիլ:

Оскудѣ́ніе ж. с. չքաւորիլն. չքաւորութիւն. պակասումն, պակասութիւն:

Осла́бить կ. Б. ослаблять.

Ослабле́ніе ж. с. Թուլացուցումն. նուազեցուցումն. Թուլութիւն, տկարութիւն,

դիւրութիւն, դիւրութիւն, նեբութիւն:
Ослабле́нный ած. թուլացուցեալ:
Осла́бый * ослабѣлый.
Ослабля́ть, - бить բ.ն. թուլացուցանել. տկարացուցանել. դիւրանել, նեբել:
Ослабѣва́ніе գ. չ. թուլանալն, նուաղիլն:
Ослабѣва́ть, -бѣть բ. չ. թուլանալ, նուաղիլ. տկարանալ:
Ослабѣ́лый ած. թուլացեալ, նուաղեալ, տկարացեալ:
Ослаща́ть, -ластить բ.ն. քաղցրացուցանել:
Ослаще́нный ած. քաղցրացուցեալ:
Осле́нокъ գ. ա. հշ վոքր, յաւանակ:
Осли́ный ած. հշոյ:
Осли́ца գ. բ. մատակ հշ:
Ослопа́съ գ. ա. հշաքար, հշապան:
Ослуша́ніе, - шательство * ослушность
Ослу́шиваться, - шаться բ. հ. անհնազանդիլ, չհնազանդիլ, չանսալ:
Ослу́шливый ած. անհնազանդ:
Ослу́шникъ, - ница գ. ա. բ. անհնազանդ, չանսացող:
Ослу́шность, գ. բ: անհնազանդութիւն, չանսացութիւն, անսնդրդութիւն:
Ослу́шный ած. անհնազանդ, անսուն, կնդիր, բմբռաս:
Ослѣпи́тельный ած. կարի լուսաւորչ, խաւարեցուցիչ, կուրացուցիչ:
Ослѣпи́ть, - ться հա. բ. ослѣплять, -ться
Ослѣпле́ніе գ. չ. կուրացուցումն. կուրութիւն:
Ослѣпле́нный ած. կուրացուցեալ:
Ослѣпля́ть, - пить բ. ն. կուրացուցանել. փոխ. յափշտակել զմիտս. - ться բ. ն. կուրանալ, զրկիլ 'ի տեսութենէ:
Ослѣ́пнуть հա. բ. слѣпнуть
Осля́ գ. չ. (ѣ) * осленокъ.
Осля́къ գ. ա. ցիւռ, իշավայր:
Оспа́триваніе * разсматриваніе.
Оспа́тривать, - рѣть * разсматривать.
Оспа́триваться, - рѣться բ. չ. շրջահայեցող լինել. սթափիլ 'ի հայելն. ծանօթանալ, ընտելանալ:
Осмери́къ գ. ա. ութանքիւ: (սունա:
Осмери́ть բ. ն. բաժանել յութն մաս
Осмери́ца գ. բ. ութ:
Осмери́цею տ. ութիւս, ութապատիկ:
Осмери́чный ած. բաղկացեալ յութն մասոյ:
Осме́рка գ. ն. ութանի, ութանոց (խաղալիք)
Осмигра́нникъ գ. ա. ութանիստ (մարմին) - нный ած. ութանիստ, ութակողմն. - десятый, ութսուտասաներորդ. - конечный ած. ութածայր. - лѣтіе գ. չ. ութամեայ ժամանակ. - лѣтній ած. ութամեայ:
Осми́на գ. ի. չափ լինչ արմտեաց:
Осмисторо́нникъ * осмигранникъ.
Осмисторо́нный * осмигранный.
Осмиуго́льникъ գ. ա. ութանկիւնի:
Осмиуго́льный ած. ութանկիւն:
Осмій, - мъ գ. ա. ոսիմն (Քիմիա):
Осмна́дцатый թ. պ. ութուտասաներորդ
Осмна́дцать բ. ութուտասն:
Осмо́ленный ած. ձիւթեալ:
Осмотри́тельно տ. շրջահայեցութեամբ, զգուշութեամբ:
Осмотри́тельность գ. ի. շրջահայեցութիւն, զգուշութիւն - ный ած. շրջահայեց, զգոյշ: (սուչ:
Осмо́трщикъ գ. ա. վերանկատող, տե-
Осмо́тръ գ. ա. վերանկատողութիւն, տեսչութիւն,
Осмотрѣ́ть հա. բ. осматривать.
Осму́ха, - ушка գ. բ. ութերորդ մասն (գրքի ոտից, էջուէրինի, վերջոյ):
Осмѣ́ивать, - мѣять բ. ն. ծաղրել, ծաղր առնել, նշաւակել:
Осмѣ́ливаться, - литься բ. յ. համարձակիլ, յանդգնիլ, վստահանալ:
Осмѣ́яніе գ. չ. նշաւակութիւն, ծաղր:
Осмѣ́янный ած. նշաւակեալ, ծաղրեալ:
Оспа́щивать, - пастить բ. ն. պատրաստել զնուռն ամենայն կահիւք և կապաւէք: (սկզբունք:
Осно́ва գ. բ. հիմն. առիթ, հնար. սկիզբն,
Основа́ніе գ. չ. հիմնելն, կառուցումն, հիմնարկութիւն. խարխիս, սորոտ. հիմն, հաստատութիւն. փոխ. սկիզբն. սկզբունք, յիմանք (գիտութեանց և արուեստից): (հաստատել
Осно́ванный ած. հիմնեալ, կառուցեալ
Основа́тель, - льница գ. ա. բ. հիմնող, հիմնադիր, հիմնարկու, շինող, հաս-

տատոր, հեղինակ։
Основа́тельно ѕ. հիմնաբար, հաստատուն հիմամբ, կատարեալապէս։
Основа́тельность գ. ի. հիմնաւորութիւն, հաստատութիւն, ուղղութիւն, կատարելութիւն։
Основа́тельный մ. հիմնաւոր, հաստատուն, կատարեալ, ուղիղ, հաստուն։
Основа́ть իւ. է. основывать. նիւ ց։
Осно́вный մ. հիման, հիմնական. հե-
Осно́вываніе գ. չ. հիմնելը, կատարումն։
Осно́вывать, - вать է. ն. հիմնել, հիմնարկել, կատարեցնել, կանգնել. հաստատել. - ться է. յ. հիմնիլ, հաստատիլ. է. ի. հիմնեալ լինիլ։
Осо́ба գ. ի. անձն, անձնաւորութիւն. ոմն, ոք, մարդ, կին. այլ կամ կին մարդահմ։
Осо́бенно ѕ առանձինն, բաժանաբար առանձնակի. մանաւանդ. գերազանցօրէն
Осо́бенность գ. ի. առանձնութիւն, յատկութիւն, բաժանութիւն. գերազանցութիւն։
Осо́бенный մ. առանձին, այլ, բաժան. գերազանց։
Особли́во ѡ особенно.
Особли́вость ѡ особенность.
Особли́вый ѡ особенный.
Осо́бность ѡ отдѣльность.
Осо́бо ѕ. զատ, անջատ, առանձին, առանձնաբար, բաժանաբար։
Осо́бый մ. առանձին, այլ։
Осо́ка գ. ի. ևնիւն, պրտու (ֆաա)։
Осоко́рь գ. ի. բարակ (ֆաա)։
О́спа գ. ի. պիտակ, ծաղիկ։
О́спенный մ. պիտակի, ծաղկի. ևն-
Թարկեալ ծաղկի։
О́спина, ъ- ка գ. ի. կեղանք ծաղկի։
Оспопрививаніе գ. չ. ծաղկապատուաստութիւն, պատուաստելն (պմոպնոս շաքաոլ ոպնոնց հոկա-)։
Оспопрививатель գ. ա. պատուաստող ծաղկի (շաքաոլ ոպնոնց հոկա-). - тельный մ. վեր. ծաղկապատուաստու։
Оспо́ренный մ. վիճեալ, հերքեալ։
Оспо́риваніе, - реніе գ. չ. վիճելը, հերքումն։
Оспо́ривать, - рить է. ն. վիճել, վէճ հարանել, առարկել, հերքել։
Оспо́римый մ. վիճարանելի, հերքելի։
Осрамле́ніе գ. չ. անպատուութիւն, խայտառակութիւն. անպատուութիւն, -ный մ. խայտառակեալ, անպատուեալ։
Осрамля́ть, - мить է. ն. խայտառակել, անպատիւ առնել, ամաչեցուցանել, — ться է. յ. խայտառակիլ։
Остава́ніе գ. չ. մնալն, կալն։
Остава́ться է. հ. մնալ, կալ։
Оставле́ніе գ. չ. թողութիւն, ներումն. թողութիւն, ներողութիւն. (ընալ։
Оста́вленный մ. թողեալ. լքեալ. ներ-
Оставля́ть, - вить է. ն. թողուլ. դադարիլ. լքանել, թողուլ անհոգս. չառնել անհանգիստ, թողուլ 'ի հանդստութեան. հրաժեշտ տալ, մեկնիլ 'ի բաց. ներել։
О́ставъ գ. ա. կմախք, ոսկերատիք։
О́сталь ѡ остатокъ. (վերջին։
Остальны́й մ. մնացեալ, մնացուած, մնացորդ։
Остана́вливаніе, - леніе գ. չ. դադարեցուցումն. արգելումն, խափանումն։
Остана́вливать, - вить է. ն. դադարեցուցանել. խափանել, արգելուլ. ղսպել, պահել. - ться է. յ. դադարիլ, կանգնիլ, մնալ, կեայ առնուլ։
Оста́нки գ. յ. մարմին, դի. նշխարք։
Остановя́ться է. յ. դադարիլ, կեայ առնուլ. լինջանալ, առկայանալ։
Остано́вка գ. ի. դադարք, դադարումն. արգելք, խափան։
Остано́вленный մ. դադարեցուցեալ։
Остано́къ գ. ա. մնացորդ, մնացուած. յետադայք, յետինք.
Остарѣ́лый մ. հնացեալ. ծերացեալ։
Остарѣ́ть իւ. է. старѣть.
Оста́токъ գ. ա. մնացորդ, մնացուած։
Остато́чный ѡ остальный.
Остеоло́гія գ. ի. ոսկրաբանութիւն։
Остепени́ться է. յ. ոտանալ զծանրաբարոյ վարս։ (կացեալ։
Остервенѣ́лый մ. կատաղեալ, բար-
Остервенѣ́ніе գ. չ. կատաղութիւն, զայրոյթ.
Остервеня́ть, - нить է. ն. կատաղեցուցանել, զայրացուցանել. - ться է. յ. կատաղիլ, զայրանալ։

Остерега́ніе, - женіе գ. չ. զգուշացուցում:
Остерега́тель գ. ա. զգուշացուցանող:
Остерега́ть, - речь բ. ն. զգուշացուցանել, - ться բ. յ. զգուշանալ:
Отереже́нный ած. զգուշացուցեալ:
Ости́стый ած. որ ունի ըմանձր, կարծր հերս (առ ընդհանուր):
Остіе գ. չ. վուշ անկոց:
Остолбене́ть կա. բ. столбенѣть.
Осторо́жно տ. զգուշութ, զգուշաւ:
Осторо́жность գ. ի. զգուշութիւն, ըզգաստութիւն. արթնութ, խոհեմութ:
Осторо́жный ած. զգոյշ, զգաստ, արթուն:
Остра́щивать բ. ն. սպառնալ:
Остраки́змъ գ. ա. խեցեկոյտ վճիռ:
Острая գ. ի. սուր, շեշտ:
Острее տե՛ս остріе.
Остреніе́ գ. չ. սրումն, սրելն:
Остріга́ть, - рить բ. ն. խուզել (զբուկ). - ться, - ричься բ. յ. խուզիլ:
Остриже́ніе, - таніе գ. չ. խուզումն:
Остриже́нный ած. խուզեալ, կտրեալ:
Остри́льщикъ գ. ա. յեսանող, սրող:
Остри́ть բ. ն. սրել, յեսանել. հարսանբաղանել, զուարճախաւսանել. - ться բ. յ. սրիլ. ծռիլ. վարժիլ. զայրանալ:
Остри́чься կա. բ. остригаться.
Остріе գ. չ. (եւ) բերան, սայր, սուր:
О́стро տ. սուր, սրածայր. ծռի. սրամտութեամբ, հարսանրութեամբ. - рова́тый ած. սակաւ լինչ սուր. — верхій ած. սրածայր, սրագլուխ:
Островитя́нинъ, - нка գ. ա. ե. կղզեցի, բնակիչ կղզւոյ:
О́стровъ, ъ - вокъ, - чекъ գ. ա. կղզի. անտառ դաշտապատ:
Остро́га տե՛ս багоръ.
Остро́ганный ած. տաշեալ:
Остро́гивать, - гать բ. ն. տաշել:
Остроглаза́ый ած. սրակն, սրատես:
Остроглаза́сный ած. (եւ) սրաձայն:
Остроголо́вый ած. սրագլուխ, սրածայր:
Остро́гъ գ. ա. ցցապատ ամրութիւն. բերդ, բանտ:
Остродо́нный ած. սրայատակ:
Остроза́ющій տե՛ս остроко́ій.
Остроки́слый ած. կծու, ժանտ թթու:
Остроконе́чіе գ. չ. սայր, սուր ծայր իրիք:
Остроконе́чно տ. սուր ծայրիւ. սրածայր:
Остроконе́чный ած. սրածայր:
Острокро́въ, - ролистникъ գ. ա. սրատերև (ծառ):
Остроно́съ գ. ա. տեսակ ինչ կիտի:
Остроно́сый ած. սրաքիթ. սրակտուց:
Остроо́кій տե՛ս остроглазый.
Остропаху́чій ած. սասակահոտ:
Остросло́въ գ. ա. սրաբան:
О́стрость գ. ի. սրուի, հատու դոլն:
Острота́ գ. ի. տռպուի, կծուուի. սրբամտութիւն, նրբամտութիւն:
Остроуго́льный ած. սրանկիւն:
Остроу́мецъ գ. ա. այր սրամիտ, նրբամիտ, արագամիտ:
Остроу́міе գ. չ. սրամտուի, նրբամտուի:
Остроу́мничать բ. չ. ջանալ խօսիլ ըզնրբամիտ բանս, յուցանել զինքն սրամիտ:
Остроу́мно տ. սրամտութ, աշխոյժ մտաւք:
Остроу́мный ած. սրամիտ, արագամիտ, նրբամիտ, հարսանրամիտ. սղդտ:
Острохво́стка տե՛ս савка.
Острохво́стъ գ. ա. ձուկն լինչ:
Острый ած. սուր, նուրբ. սրեալ, հատու. սրածայր. բարկ, տռպուտ, կծու. սրամիտ, հարսանր, նրբամիտ. ժիր, աշխոյժ. սղդտ, սաստիկ:
Острѣ́ть բ. չ. սրանալ: (տար:
Остря́къ գ. ա. սրաբան, սրախօս, հարսանր
Остужа́ть, - дить բ. ն. զովացուցանել, հովացուցանել. ծռի. հովանալ. նուազեցուցանել զեռանդն կամ զհաւատարմութիւնն:
Остуже́ніе գ. չ. զովացուցում. զովուի:
Осту́женный ած. զովացուցեալ:
Оступа́ть, - пить տե՛ս обступать.
Остъ գ. ա. արևելք:
Остыва́ніе գ. չ. զովանալն, հովանալն:
Остыва́ть, - тынуть բ. չ. հովանալ, զովանալ, պաղիլ. ծռի. պակասիլ, նուազիլ:
Остыжа́ть, - тыдить բ. ն. ամաչեցուցանել, խայտառակել:
Остыже́нный ած. ամաչեցուցեալ, խայտառակեալ:
Осты́лый ած. հովացեալ, զովացեալ:

Ость գ. ի. վուշք հասկից յորենոյ և այլ բուսոց. ոլնայարք, ոլնաշարք:

Осуди́тель, - льница գ. ա. ի. դատապարտող, պատուող:

Осуди́тельный ած. դատապարտելի. պատժարակելի, պարսաւելի:

Осуждáть, - дúть բ. ն. դատապարտել. ոտգտանել, պախարակել, վատաբանել, բամբասել, դատել:

Осужде́ніе գ. չ. դատապարտուի, դատակնիք. պախարակումն. նախատինք, դատաստանք:

Осужде́нникъ գ. ա. (եղ) պատժապարտ:

Осужде́нный ած. դատապարտեալ. պատժարակեալ, դատեալ, վատաբանեալ:

Осушáть, - шить բ. ն. ցամաքեցուցանել. ֆոխ. ըմպել զ յատակն, դատարկել:

Осуше́нный ա. ցամաքեցուցեալ: (ցուն:

Осу́шиваніе, - шеніе գ. չ. ցամաքեցու-

Осу́шивать, - шить ա осушать.

Осу́шка գ. ի. ցամաքեցուցումն:

Осуществле́ніе գ. չ. ՚ի գոյուէ ածելն, դնելն ՚ի գործ, արդեամբք կատարելին:

Осуществле́нный ած. գոյացուցեալ, արդեամբք կատարեալ:

Осуществля́ть, - вить բ. ն. գոյացուցանել, ՚ի գոյ ածել, արդեամբք կատարել. - ться բ, չ. գոյանալ, կատարել, կենդանանալ:

Осчастли́вить բ. ն. բախտաւորել, բարեբախտ առնել:

Осчастли́вленный ած. բախտաւորեալ. բարեբախտ արարեալ:

Осыпáніе գ. չ. ցանումն, թափումն. առատօրէն պարգեւումն. հեղումն:

Осы́панный ած. ցանեալ, թափեալ. առատօրէն պարգեւեալ, պարգեւատրեալ. գումեալ. ակնառակուռ, ակնառակատ:

Осыпáть, - сы́пать բ. ն. ցանել, հոսել, թափել (՚ի վերոյ կամ շուրջ պէս-պէս). ֆոխ. առատաձեռնել, առատօրէն պարգեւել, բազում դումել. ակնառակատ, ակնառակուռ առնել. - ться բ. չ. վրայ ելանել, վշտիլ, թափիլ:

Осырéлый ած. խոնաւացեալ, դիւանացեալ:

Осырéть բ. ն. խոնաւանալ, դիւանալ:

Осыхáть ա обсыхать.

Ось գ. ի. լիսեռն անուց. առանցք:

Осьмóй ա восмый. (իջանիլն:

Осѣдáніе գ. չ. դնոտիլն, վայրաստուիլն.

Осѣдáть, - сѣсть բ. չ. դնոտիլ, վայրաստուիլ, իջանիլ ՚ի վայր:

Осѣдлáніе գ. չ. թամբելն:

Осѣ́данный ած. թամբեալ:

Осѣдлáть բ. ն. թամբել, հասմեռել:

Осѣ́длость գ. ի. հաստատ բնակութիւն:

Осѣ́длый ած. հաստատակեաց:

Осѣкать ա обсѣкать.

Осѣ́лый ած. լիջեալ ՚ի վայր, դնոտեալ:

Осѣпе́ніе գ. չ. հովանաւորուի. հովանի:

Осѣпе́нный ած. հովանաւորեալ:

Осѣня́ть, -нить բ. ն. հովանաւորել, բաւերարիլ, հովանի առնել. օրհնել խաչակնքելով. տեառնադրել:

Осѣ́ривать, - рить բ. ն. ծծմբել:

Осѣ́сть ի. բ. осѣдать.

Осязаемость գ. ի. շօշափելի դոլն:

Осязáемый ած. շօշափելի:

Осязáніе գ. չ. շօշափուածն. շօշափողութիւն. շօշափելիք:

Осязáтельный ած. շօշափողական:

Осязáть բ. ն. շօշափել:

Ота́пливаніе գ. չ. ջեռուցումն:

Ота́пливать, - пить բ. ն. ջեռուցանել:

Ота́нтывать, - тать բ. ն. հոսել, առնուլ հոս առնել:

Отба́вленный ած. պակասեցուցեալ:

Отбавля́ть, - вить բ. ն. պակասեցուցանել, ՚ի բաց բառնալ: (ընկրկիլն:

Отбива́ніе գ. չ. մղումն, վանումն, յետս

Отбива́ть, - бить բ. ն. մղել, մղոն տալ. խորտակել. խլել, վերադարձուցանել հրաժարեցուցանել. նուաղեցուցանել, աւարառել զհարկանելն. յետս ընկրկել. հասուցանել (զհոտ):

Отбива́ться բ. յ. ընդդիմամարտիլ. ֆոխ. զերծանիլ, ազատիլ. հեռանալ:

Отбира́ніе գ. չ. ՚ի բաց բառնալն. ժողովելն. ընտրութիւն, որոշումն:

Отбира́ть, -отобрать բ. ն. խլել, ՚ի բաց բառնալ, ՚ի բաց առնուլ, ժողովել. ընտրել, որոշել. -мнѣніе, отвѣтъ. ժողովել զդատաստանս (յանդամոց ատենի), պահանջել զդատաստանս:

Отбла́говѣстить ѣ. с. благовѣстить.
Отблагодари́ть ѵ возблагодарить.
О́тблескъ ґ. м. ցոլացումն լուսոյ:
Отбо́й ґ. м. կորզումն, խլումն. նշան յետս դարձի զօրաց. անվտանգ գնացումն. յետս ընկրկումն (հրացանի ասպնի):
Отбо́рка ґ. ի. ժողովումն:
Отбо́рность ґ. ի. ընտրեալ, ընտիր դոյն
Отборный ած. ընտիր, հատընտիր, ընտրեալ:
Отбо́рщикъ, - щица ґ. ի. ընտրող:
Отбо́ръ ґ. м. ընտրանք. հատընտիր:
Отбра́сывать, - бро́сить բ. н. ’ի բաց ընկենուլ. հանել, արձակել. ցոլացուցանել:
Отбро́санный, - бро́шенный ած. ’ի բաց ընկեցեալ: (շինն:
Отбыва́ніе ґ. է. դնալն, մեկնիլն. խոր-
Отбыва́тель ґ. м. որ խորշի, խորշող:
Отбыва́тельство ґ. է. վախուստ, խուսափումն:
Отбыва́ть, - бить բ. н. մեկնիլ, հեռանալ, ’ի բաց դնալ. խուսափիլ, վախչել. հատուցանել, տալ (պէսպէս):
Отбы́тіе ѵ отъѣздъ, отшествіе.
Отва́га ґ. ի. աներկիւղութիւն, անվհատութիւն
Отва́живать, - вадить ѵ отучать.
Отва́жно տ. աներկիւղաբար, անվհատ:
Отва́жность ґ. ի. աներկիւղութիւն, անվհատութիւն, վստահութիւն:
Отва́ливаніе ґ. է. թաւալումն:
Отва́ленный ած. թաւալեալ, գլորեալ:
Отва́ливать, - лить բ. н. տապալել, թաւալել, գլորել. յառաջ մղել յեղերս (ասի պատառոյ):
Отва́ривать բ. н. ւատրաել զեփելն. եփելով պատրաստել:
Отва́рный ած. եփելով պատրաստեալ:
Отва́ръ ґ. м. արդեամբ, խաշու:
Отведе́ніе ґ. է. տանելն, ածելն:
Отведе́нный ած. տարեալ, ածեալ. հատուցեալ. տուեալ, նշանակեալ:
Отвезе́нный ած. տարեալ, ածեալ (սայլիւ կամ նմանով):
Отвезти́, отвезть է. բ. отвозить.
Отверга́ніе ґ. է. մերժելն, անդամանելն:
Отверга́тель ґ. м. մերժող, հերքող:
Отверга́ть, - гнуть բ. н. մերժել, չընդունել, հերքել, անպատճել:
Отве́ргнутый ած. մերժեալ, անառես արարեալ, չընկալեալ:
Отвердѣва́ть, - дѣть բ. է. պնդանալ, կարծրանալ, ամրանալ:
Отвердѣ́лость ґ. ի. պնդուն, կոշտուն. կոշտ մարմնոյ:
Отвердѣ́лый ած. կոշտացեալ, պնդացեալ, ամրացեալ, կարծրացեալ:
Отвердѣ́ніе ґ. է. պնդութիւն, կոշտուն, պնդանալն, կարծրանալն:
Отве́рженецъ, - женникъ ґ. м. մերժեալ, թողեալ:
Отверже́ніе ґ. է. մերժումն. հրաժեշտ, հրաժարումն, ուրացումն. հերքումն. թողումն:
Отве́рженный ած. մերժեալ, ’ի բաց ընկեցեալ. թողեալ. հերքեալ:
Отверза́ніе ґ. է. բանալն:
Отверза́ть, - зть, - сть բ. н. բանալ, փոխ. բանալ զիւրս. - ться բ. ѯ. բանիլ:
Отве́рзтіе, — рстіе ґ. է. բանալն. բացուած, հեղբուած, ծակ, բերան:
Отве́рзтый, - рстый ած. բացեալ, բաց:
Отве́ртка ґ. ի. բանալի պտուտակաց:
Отве́ртывать բ. н. բանալ բանալեօք պտուտակաց. - ться բ. ѯ. դարձուցանել զերեսս. պտոյտել յետս. փոխ. վախչել, չկամիլ հրաժարիլ:
Отвести ѣ. բ. отводить.
Отви́нчивать, - нтить բ. н. քակել, ’ի բաց բառնալ զպտուտակն:
Отви́слый ած. կախեալ, առկախեալ:
Отвлека́ніе ґ. է. ընդ. քարշ տանելն. հրաժարեցուցումն:
Отвлека́ть, - лечь բ. н. ընդ. քարշ տանել. շրջել, դարձուցանել:
Отвлече́ніе ґ. է. ընդ. քարշ տանելն. շրջելն, դարձուցանելն. փոխ. վերացուցանելն առաւելեսս մտաց: (խոհ:
Отвлеченно տ. մտաւորապէս, վերացմամբ,
Отвлече́нность ґ. ի. մտաւոր, վերացեալ, դոյն:
Отвлече́нный ած. վերացեալ, մտաւոր. վերացուցեալ, զատուցեալ մտաց. շրջեալ. ընդ. քարշ տարեալ:
Отвнѣ́ տ. արտաքուստ:
Отводи́ть, - вести բ. н. տանել, վարել,

ծծել. յետս դարձուցանել, տալ վտ-
խել զմիտս. շրջել. թիւրել. հեռա-
ցուցանել. նշանակել, տալ:
Отво́дъ գ. ա. տանելն, ածելն. մերժումն,
հերքումն. բացածուքիւն. հեռացու-
ցումն. վանիչ (գործի). յետս դարձու-
ցանելն. անցուցանելն 'ի թիւս:
Отвозя́ть, -везти. - везть բ.ն. տանել սյ-
լուր (երկնչող համ սոյնի):
Отво́зка, — возъ գ. ի. տանելն սյլուր
(սոյնի համ երկնչող):
Отвола́кивать * оттаскивать.
Отво́лглый * отсырѣлый.
Отво́лгнуть կ. բ. волгнуть.
Отвора́живать. - рожить բ. ն. բառնալ
զկախարդանս: (ջումն:
Отвора́чиваніе գ. չ. դարձուցումն, շուր-
Отвора́чивать, - ротить բ. ն. գլորելով
շարժել 'ի տեղւոջէ. շրջել, դարձու-
ցանել. շեղել, թիւրել. զղուեցուցա-
նել. յետս ծալել. - ться բ. յ. յետս
դառնալ. դարձուցանել զերեսս:
Отворе́ніе գ. չ. բանալն:
Отво́ренный ած. բացեալ, բաց:
Отво́рить կ. բ. отворять.
Отворо́тъ գ. ա. յետս ծալելն. օձիք.
դարձուած:
Отворо́ченный ած. յետս ծալեալ:
Отворя́ть, - рить բ. ն. բանալ. - кровь
արիւն հանել, հատանել զերակ. —
ться բ. յ. բանիլ:
Отвратя́тель, - ница գ. ի. յետս դար-
ձուցանող, խափանող. զղուեցուցիչ:
Отвраті́тельность գ. ի. զղուելի գոլն:
Отвраті́тельный ած. զղուելի, դարշելի,
նողկալի. - но տ. զղուանօք, դարշան-
դարշելի է:
Отвраща́ть, - ти́ть բ. ն. դարձուցանել,
խափանել. զղուեցուցանել. - ться բ. յ.
դարձուցանել զերեսս. դառնալ. զը-
զուիլ, դարշիլ:
Отвращеніе գ. չ. դարձուցումն. տհա-
ճուիլ. զղուումն, զղուանք, դարշանք:
Отвсю́ду տ. յամենայն կողմանէ:
Отвыка́ніе գ. չ. թողուլն զսովորելն:
Отвыка́ть, - кнуть բ. չ. դադարիլ 'ի սո-
վորութենէ, թողուլ զսովորութիւնն:
Отвы́клый ած. թողեալ զսովորութիւնն:
Отвѣ́данный ած. փորձեալ. հաշակեալ:
Отвѣ́дываніе, - даніе գ. չ. փորձելն. հա-
շակելն, առնուլն զհաշակ.
Отвѣдывать, - дать բ. ն. փորձել. հա-
շակել, առնուլ զհաշակ:
Отвѣ́нчать բ. ն. աւարտել զպսակելն:
Отвѣ́сить կ. բ. отвѣшивать.
Отвѣ́сно * перпендикулярно.
Отвѣ́сность * перпендикулярность.
Отвѣ́сный * перпендикутярный.
Отвѣ́съ, - сокъ գ. ա. հարթաչափ:
Отвѣ́тить կ. բ. отвѣчать.
Отвѣ́тный ած. պատասխանական: (ուն:
Отвѣ́тственность գ. ի. պատասխանատու-
Отвѣ́тственный ած. որ ունի տալ պա-
տասխանի. պահանջող պատասխանա-
տուութեան: (խանութն:
Отвѣ́тствованіе, - ствіе գ. չ. պատաս-
Отвѣ́тствовать * отвѣчать.
Отвѣ́тчикъ, - чица գ. ա. պատասխանող,
պատասխանատու, երաշխաւորը. ամ-
բաստանեալ:
Отвѣ́тъ գ. ա. պատասխանի. պատաս-
խանատուութիւն. համար:
Отвѣча́ть, - вѣтить բ. ն. պատասխանել,
տալ զպատասխանի. պատասխանատու,
երաշխաւոր լինել. տալ զհամար. հա-
մարիանել, համապատասխանել, յար-
մարիլ, համաձայնիլ: (թաչափել:
Отвѣ́шивать, -вѣсить բ. ն. կշռել. կար-
Отвя́занный ած. լուծեալ, քակեալ:
Отвя́зывать, - зать բ. ն. լուծանել, քա-
կել, արձակել 'ի կապանաց. — ться
բ. յ. լուծանիլ, արձակիլ 'ի կապա-
նաց. ֆիգ. ազատիլ, զերծանիլ. հե-
ռանալ, 'ի բաց կալ:
Отгада́ніе, - дываніе գ. չ. գուշակումն:
Отга́данный ած. գուշակեալ, նմանցեալ.
Отгада́ть կ. բ. отгадывать.
Отга́дчикъ, - чица գ. ա. ի. գուշակող:
Отга́дывать, — дать բ. ն. գուշակել,
նմանել:
Отгиба́ть, - гнуть բ. ն. բանալ զծալելն:
Отглаго́льный ած. բայանուն:
Отгова́риваніе գ. չ. համոզումն 'ի հա-
կառակն. դարձուցանելն զոք 'ի խորհրդոց:

Отговàривать, — вορить б. н. ղրջել, զարձուցանել զոք ’ի խորհրդոյ, փոխել զմիտս ուրուք, համոզել ’ի հակառակն. բառնալ զկախարդանս. - ться б. յ. հրաժարիլ, յառաջ բերել զպատճառանս
Отговòрка ж ե. պատճառանք, պարա ’ի պարա բանք, պատճառ արգելացուցանելոյ զանձն:
Отголòсокъ ж м. արձագանգ:
Отгонѝть, - тогнать б. н. արտաքսել, ’ի բաց վանել, մերժել, յափշտակել-տանել, առ և գնաց առնել. աւարտել զիմորմն: (ваніе.
Отгорàживаніе, - роженіе ж загораживаніе.
Отгорàживать, - родить б. н. ցանկել, ցանկապատել, բաժանել որմով. — роженный жд ցանկեալ, բաժանեալ որմով:
Отгребàть, - грести б. н. ’ի բաց արտկել:
Отгрызàть, - грызать. б. н. կրծելով փըրթուցանել. — зенный жд. կրծելով փրթուցեալ, գլխեալ:
Отдавàніе ж. չ տալն, տուչութիւն:
Отдавàтель ж. м. տուող:
Отдавàть, - дàть б. н. հաստուցանել, յանձնել փո. յանձն առնել, թողուլ, ցուցանել. յայտնել. յիշատ կասեցուցանել (ասէ պիտատոյ). թուլացուցանել. պատասխան խոյնը.) յիշատ ընկրկել (ասէ (գերապէտոյ). — ться б. յ. անձնատուր լինել, յանձնել զինքն, հեռանալ. թուլանալ. կրկնիլ. լսելի լինիլ (ասէ պէտոյ). տալ, ունիլ զհամ: (գել:
Отдàвливать, вить б. н. ճմլել, ջար-
Отдалèніе ж. չ. հեռացուցումն. տեղի հեռակայ. հեռաւորութիւն:
Отдалèнно տ. հեռի:
Отдалèнность ж. ե. հեռաւորութիւն, տարակայութիւն, բացակայութիւն:
Отдалèнный жд. հեռի, հեռակայ, հեռաւոր. հեռացուցեալ:
Отдалѝть, - лить б. н. հեռացուցանել. օտարացուցանել. հրաժարեցուցանել, — ться б. յ. հեռանալ, հեռաւորիլ. խոտորիլ, փո. խորշիլ, փախչիլ:
Отданный жд. տուեալ, հատուցեալ. մատուցեալ:
Отдàривать, - рить б. н. պարբևահատոյց լինել, պարգևել փոխարինաբար:
Отдàрокъ ж м. պարգև փոխանակ պարգևի:
Отдàточный жд. տալի (’ի վաչխս):
Отдàть, - ться հմ. б отдавать, - ться.
Отдàча ж. ե տուչութիւն մատուցումն. վճառումն, հատուցումն: (տեղւոջէ:
Отдвѝгивать, — гать б. н. շարժել ’ի տուղտոջէ:
Отдвѝнутый жд. շարժեալ ’ի տուղտոջէ:
Отдирàть, - тодрать б. н. քերթել, մաշկել, մորթելգերծ առնել:
Отдохновèніе ж. չ. հանգիստ, հանգըստութիւն, դադարումն:
Отдохнýть м отыхать,
Отдувàть, - дуть б. н. փչելով հեռացուցանել, շնչելով ջեռուցանել, կենդանացուցանել. փո. սաստիկս գանել, գան հարկանել: տաւորութիւն:
Отдýмывать - мать б. н. փոխել զդիտ-
Отдýшина ж. ե. օդամուտ, շնչամուտ. ծակ՝ ընդ որ մտանէ կամ ելանէ օդն:
Отдýшникъ м душникъ. (չին:
Отдыхàніе ж. չ. հանգստանալն, հանգ-
Отдыхàть, - дохнуть б. չ հանգստանալ, հանգչիլ, դադարիլ. ննջել:
Отдыхъ ж. м. հանգիստ, հանգստութիւն, դադար:
Отдѣланный жд. շինեալ, աւարտեալ:
Отдѣлать, - ться հմ. б. отдѣливать, - ться
Отдѣлèніе ж. չ. բաժանումն, անջատումն. որոշումն. մասն. յօդուած:
Отдѣлèнность ж. ե. բաժանեալ գոյն.
Отдѣлèнный жд. բաժանեալ, անջատեալ:
Отдѣлѝмый жд. բաժանելի, անջատելի:
Отдѣлѝть, - ться հմ. б. отѣлять, - ться
Отдѣлка ж. չ. աւարտ կամ վախճան գործոյն. կազմութիւն, շինուածք, կերտուածք. կերտուած-բանուածք:
Отдѣлъ ж. м մասն յօդուած, բաժանուածք. բաժին, մասն ժառանգութեան:
Отдѣлываніе ж. չ. աւարտումն շինուածոյ իրիք, վերջաւորումն, զարդարումն:
Отдѣлывать, - лать б. н. աւարտել, վերջաւորել (գործ քան. զարդարել. փո. ապահանել. — ться б. յ. վրթանիլ, գերծանիլ. б. հ. շինիլ, աւարտիլ:
Отдѣльно, м особо.

Отдѣльность ф. է. զատուԹիւն. բաժան գոյն: (բիշ, զատ:

Отдѣльный մԺ. առանձին, բաժան, ո-

Отдѣлять, - лить բ. ն. անջատել, զատանել, բաժանել, բացատրՀել. որոշել. — ться բ. յ. զատանիլ, բաժանիլ:

Отдѣтска (եէ) ᴥ издѣтска.

Отекать — течь բ. շ. Հալիլ, կաԹիլ. այտնուլ:

Отелиться յԺ. բ. телиться.

Отемненіе ф շ. խաւարուցիւն:

Отемненный մԺ. խաւարեալ:

Отемнять - нить ᴥ омрачать.

Отерѣбливать բ. ն. քաղՀանել (պէռլիլ):

Отереть յԺ. բ. отирать.

Отерплый մԺ. Ժամրեալ.

Отесывать - сать բ. ն. ᴥ обтесывать. և ֆոխ. կրԹել, վարժել:

Отецъ ф. ա. Հայր. Հայր որդւոց. առաջին անձն սուրբ երրորդուԹեան. ցեղապետ, նախնիք. ֆոխ. բարեբար. պատուանուն Հոգևորականաց ֆոխ. արմատ, սկիզբն. - духовный խոստովանաՀայր. крестный ընքաՀայր:

Отѣчески տ. Հայրաբար, Հայրօրէն:

Отѣческій մԺ. Հայրական, Հօր Հայրենի:

Отѣчество ф. շ. Հայրենիք, Հայրենի, բնաԹաւան. - чественный մԺ. Հայրենեաց, Հայրենական:

Отживать, - жить բ. ն. դադարիլ ՚ի կենալոյ, մեռանիլ. կեալ ցաՀմանադրեալ ժամանակն:

Отжигать, — жечь բ. ն. այրելով Հատանել, կտրել զմսան ՚ի բոլորէն մեղմել, կակղել այրելով:

Отжимать, - жать բ. ն. քամել, ճմլելով Հանել զպինձուԹիւնն ճնշելով ՚ի բաց մղել, վանել: (Հունձն,

Отжинать, — жать բ. ն. աւարտել ըզ-

Отжирѣлый մԺ. գիրացեալ:

Отжирѣть բ շ. աւարտել պարարտանալ.

Отзавтракать բ. շ. աւարտել զնախաձաշելն, նախաճաշել:

Отзнабливать, — лять, — знобить բ. ն. ցրտաՀարել. - знобленный մԺ. ցրտաՀարեալ, սառուցեալ:

Отзывать, - тозвать բ. ն. յետս կոչել. վերակոչել. յետս դարձուցանել:

Отзывъ ф. ա. վերակոչումն, յետս դարձուցումն. պատասխանի. ձայնատուԹիւն. արձագանգ:

Отзяблый մԺ. ցրտահար:

Отиральникъ ᴥ утиральникъ.

Отираніе ᴥ обтираніе.

Отирать, - реть ᴥ обтирать.

Отискивать, - кать բ. ն. սեղմել, ճնշել (պէսլիլ):

Отискъ ф. ա. սեղմումն:

Отказанный մԺ. մերժեալ, չընկալեալ, ժխտեալ. չըտուեալ. կտակաւ Թողեալ:

Отказать յԺ բ. от азывать.

Отказъ ф. ա մերժումն, պացումն, ժխտումն. յատկացուցանելն, սեպհականելն ումեք զկալուածս, և այլն:

Отказываніе, — заніе ф. շ. մերժումն, ժխտումն կտակաւ աւանդելն:

Отказывать, - зать բ. ն. մերժել, ժխտել, չընդունել, ոչ տալ. կտակել, կտակաւ աւանդել. Հրաժարել, Հրաժարեցուցանել:

Отказываться բ. յ. Հրաժարիլ, ՚ի բաց կալ, կասիլ, բացադարձիլ. չկամիլ:

Откалывать, — колоть բ. ն. ճեղքելով Հատանել, զատանել զմսան ՚ի բոլորէ. ղցեայն Հանել. աւարտել զկոտորումն, զմանրումն:

Откапывать, — копать բ. ն. ՚ի փորելն զերկիր գտանել զինչ ֆոխ. գտանել.

Откармливать, - кормить բ. ն. գիրացուցանել, պարարտացուցանել:

Откатывать, - тать, - тить բ, ն. աւարտել զանցուցանելն ընդ մամլով կըտաւեղէնս ՚ի բաց զլորել ֆոխ. սաստիկս գանել:

Откачивать, - чать բ. ն. Հանել զջուրն ջրՀանիւ. շարժելով զջրաՀեղձն ջանալ վերադարձուցանել զնա ՚ի կեանս:

Откидывать, - дать բ ն. ՚ի բաց ընկենուլ, ձգել. վանել. բանալ. ֆոխ. մերժել, Հրաժարեցուցանել:

Откладывать, - класть, - ложить բ. ն. զնել մեկուսի, առանձին, զատանել, արձակել, լուծանել (պէրլէմէք), ֆոխ.

յամեցուցանել յետացուցանել:
Отклёивать, - клеить բ. ն. փրթուցանել զմածուցեալն սոսնձիւ. աւարտել ըզսոսնձելն:
Отклитаться, - киваться, - нутьтя բ հ պատասխանել կոչման, առձայնել:
Откликъ գ ա. պատասխանի կոչման.
Отклонёніе գ. չ խոտորեցուցանելն, թեքելն խոտորիլն, շեղիլն:
Отклонённый ած խոտորեցուցեալ:. դարձուցեալ 'ի դիտաւորութենէ:
Отклонять, — нить բ ն. հեռացուցանել, շրջել, դարձուցանել, տալ փոխել ըզմիտս. — ться բ. յ. հեռանալ, շրջիլ. թիւրիլ, խոտորիլ:
Отклонъ ա. скатъ.
Отколачивать, — лотить բ. ն. հանել զբևեռն, բանալ զբևեռեալն. աւարտել զծեծելն. ծեծել, պատուհասել:
Отколдовывать, - довать բ. ն. բառնալ զդիւթութիւնն կամ զկմայս:
Отколокъ ա. иверень. (զաաեալ:
Откололтый ած. ճեղքեալ, ճեղքելով
Откололть հ. բ. откалывать
Откольь, - колѣ ն. ուսոյ:
Откомандировать ա командировать.
Откопать հ. բ. откапывать.
Откормленный ած. գիրացուցեալ:
Откосъ գ. ա. զառ, 'ի վայր:
Открашивать, - расить բ, ն. աւարտել զներկելն: (յայտնութիւն Աստուածային:
Откровёніе գ չ. բացումն յատնութիւն
Откровённо ն անկեղծաբար, անկեղծութեամբ, միամիտ սրտիւ, պարզապէս:
Откровённость գ. է. անկեղծութիւն, աննենգութիւն պարզմտութիւն:
Откровённый ած. անկեղծ, աննենգ, պարզամիտ, բացերես:
Открываніе գ. չ. բանալն գտանելն:
Открыватель գ. ա. բացող, գտիչ, գըտակ. հեղինակ:
Открывать, — рыть բ. ն. բանալ. քակել յայտնել. փոխ. գտանել, հըներել, 'ի լոյս ընծայել սկսանիլ (պոպէրապէմ). — ться բ. յ. բանիլ, փոխ. յայտնել զիսորհուրդս իւր. յատնիլ, 'ի յայտ գալ. երևիլ, նշմարիլ:
Открытіе գ. չ. բանալն. յայտնելն. գիւտ սկսանիլն (պոպէրապէմ):
Открыто ն. բաց, յայտնապէս, յայտնի, բացերևակի:
Открытый ած. բաց, բացեալ. գտեալ, 'ի լոյս ընծայեալ:
Овкъда, - ду ն. ուսոյ, յորմէ:
Откупаніе գ. չ. մենավարձելն:
Откупать, — пить բ. ն. մենավարձել. մենավաճառել, առնուլ 'ի վարձու:
Откупаться, - питься բ. յ. աւարտել ըզլոգալն, զլուացումն ապաւիլ 'ի դերութենէ հատուցմամբ դրամոց:
Откупориваніе գ. չ. բանալն, հանելն զխիցս (ուի ըռնօլոց). — ренный ած. բացեալ, հանեալ զխից:
Откупоривать, - рить բ. ն. բանալ, հանել զխիցս ('ի քէբռնոյ ռնօլոց):
Откупщикъ գ. ա. կապալառու մենավարձ մենավաճառ: (մենավաճառութիւն:
Откупъ գ. ա. կապալ. մենավարձութիւն,
Откусанный ած. խածեալ, խածմամբ փրթուցեալ:
Откусывать, - сать, - сить բ. ն. խածանել, խածանելով փրթուցանել, զՀլել:
Откушать, հ. բ. кушать աւարտել զուտելն կամ զմպելն
Откушенный ա отвѣданный.
Откушивать, - шать ա отвѣдывать.
Отлаганіе գ. չ յետաձգումն, յետաձգութիւն. որոշումն, զատելով դնելն մեկուսի: տաձգող:
Отлагательный ած. յամեցուցիչ, յետ
Отлагатель գ. ա. յետաձգիչ, յամեցուցիչ, որոշող, որոշիչ:
Отлагательство գ. չ. յերկարաձգութիւն, յետաձգութիւն. որոշելով դնելն մեկուսի:
Отлагать, - ложить բ. ն. յերկարաձգել, յետաձգել, յամեցուցանել. որոշել, դնել առանձին:
Отламывать, - ломить, - мать բ. ն. րեկանել, բեկանելով 'ի բաց բառնալ:
Отлёживать, - жать բ. ն. թմրեցուցանել, զգալ զգաւ յայնմ մասին մարմնոյ, յորոյ վերայ ընդ երկար ընկողմանեալ է ոք:
Отлетаніе գ. չ 'ի բաց թռչիլն:

Отлетѣть, -тѣть է. չ. ի բաց թռչիլ, սլանալ. փոխ. թռչիլ:
Отлётъ գ. ա. թռչուածն, սլանալն:
Отливаніе, — вка գ. չ. ն. ի բաց հեղուլն. ձուլելն:
Отливать, -лить է. ն. ի բաց կամ յետս հեղուլ ձուլիլ. ուշաթևրիլ հեղմամբ յուրա ջրոյ. գոյն զգոյն երևիլ:
Отлйвистый մծ. գոյն զգոյն, շողշողիւն, պսպղուն:
Отлйвщикъ գ. ա. ձուլող:
Отлйвъ գ. ա ձուլուածն. խաղ գունոյ. սեղևկութիւն (ծովու): (հեղեալ:
Отлйтый մծ. ձուլեալ. ի բաց թափեց-
Отличать, — чить է. ն. զանազանել, որոշիլ, տարբերիլ գերանցել, մեծարիլ ться է. չ. զանազանիլ գերազանցիլ: (ուածն:
Отличеніе գ. չ զանազանուածն, գերազանց-
Отличённый մծ. զանազանեալ, որոշեալ. գերազանցեալ, մեծարեալ:
Отлйчествовать է. չ. զանազանիլ, տարբերիլ, որոշիլ:
Отличйтельность գ է. տարբերութիւն, զանազանութիւն. - тельный մծ. որոշիչ, տարբերիչ, խորհիչ:
Отличйть, - ться ա отличать, - ться
Отлйчіе գ. չ. զանազանութիւն, տարբերութիւն, խոհր. գերազանցութիւն. առաւելութիւն:
Отлйчно տ. գերազանցաբար, գերազանցօրէն. տարբեր, զանազան:
Отлйчность ա отличіе.
Отлйчный մծ. տարբեր, զանազան. գերազանց, պատուական:
Отлогій մծ. սակաւ ինչ զառ ի վայր:
Отлогость գ. է. զառ ի վայր գոյն:
Отлогъ գ. ա. զառ ի վայր տեղի:
Отложеніе գ. չ. մերժուածն. դնելն առանձին. (եկ) բաժանուածն, հերձիլն:
Отложенный մծ. եղեալ առանձին. թողեալ, յետաձգեալ առ ժամանակ մի:
Отломанный, - мленный մծ. բեկեալ:
Отломать, - мить ա отламывать.
Отломокъ գ, ա. կտոր, բեկոր:
Отломъ գ, ա. տեղին ուր բեկեալ է ինչ:
Отлучать, - чить է. ն. մեկնել, զատա-
նել, հեռացուցանել անջատել. մերժել. բանադրել, - ться է. չ. մեկնել, բացակայիլ, հեռանալ, խորշիլ:
Отлучёніе գ. չ. մեկնուածն, մերժուածն. բանադրանք:
Отлучённый մծ մեկնեալ, հեռացուցեալ, մերժեալ, զատեալ, բանադրեալ:
Отлучка գ. է. բացակայութիւն, հեռակայութիւն, տարակայութիւն:
Отмачивать, - чить է. ն. թրջել:
Отмежёвывать — жевать է. ն. կոպարաւորել, բաժանել գկալուածս:
Отмерзать, - знуть է. ն. ցրտահարիլ, սառիլ վնասիլ ի ցրտոյ. հալիլ:
Отмёрзлый մծ. ցրտահար. հալիլ:
Отметать, - нуть, - мести է. ն ի բաց ընկենուլ. մերժել. աւելել:
Отмётникъ ա отступникъ. (րել:
Отмораживать. розить է. ն. ցրտահա-
Отморóженный մծ. ցրտահարեալ:
Отмстйтель ա. мститель.
Отмщать. - стить ա мстить.
Отмщёніе ա мщеніе. (առեալ:
Отмщённый մծ. վրիժակեալ, վրէժս:
Отмывать, - мыть է. ն. մաքրել, հանել գբիծս, զախտ լուանալով: նել:
Отмыкать է. ն. բանալ. բառնալ, հա-
Отмель գ. է. աւազուտք, ծանծաղուտք
Отмёна գ. ն. փոփոխութիւն, փոխարկութիւն. զանազանութիւն, տարբերութիւն:
Отмёнёніе գ. չ. փոխարկուածն խափանուածն
Отмёнённый մծ. փոխարկեալ խափանեալ, անգործ, անկատար թողեալ:
Отмённо տ. տարբեր. կարի, յոյժ:
Отмённость գ. է. զանազանութիւն տարբերութիւն. գերազանցութ, գերակայութ:
Отмённый մծ. զանազան, տարբեր. գերազանց, ընտիր:
Отмёнять, - нить է. ն. փոխարկել, փոխել, խափանել, թողուլ.
Отмёриваніе գ. չ. չափուածն:
Отмёривать, - рить է. ն. չափել:
Отмётка, - точка գ. է. նշան:
Отмёчаніе գ. է. նշանադրուածն:
Отмёчать, - мётить է. ն. նշանադրել, նշանել, նշանակել: (նեալ:
Отмёченный մծ. նշանադրեալ, նշա-

Отмя́кнуть б. с. կակղիլ, վհատիլ։
Отнесе́ніе գ. չ. տանելը։ - сенный մծ. տաքեալ, ածեալ։
Отнести́, - несть կր. բ. относить.
Отнима́ніе գ. չ. խլումն, խլելը։
Отнима́ть, - нять բ. ն. խլել, յափրշտակել. հատանել, ՚ի բաց բառնալ, պակասեցուցանել. ղրկել. հատանել (ջմանուի ՚ի ոչինչ)։
Относи́тельно տ. յարաբերութ, բաղդատութեամբ. յաղագս, առիս, վասն, ըստ, առ։
Относи́тельность գ. ն. վերաբերութիւն, յարաբերութիւն, առնչութիւն։
Относи́тельный մծ. վերաբերական, յարաբերական, առնչական։
Относи́ть, - нести, - несть բ. ն. տանել. անդամահանել. վերաբերել, ընծայել. դնել, համարել, - ться բ. յ. վերաբերիլ, յայիլ, յարաբերիլ. դառնալ, դիմել առ ո։
Отноше́ніе գ. չ. վերաբերութիւն, յարաբերութիւն. կապակցութիւն։
Отны́нѣ տ. յայսմ յետէ։ (երբեք։
Отню́дь, - дъ տ. ամենևին, բոլորովին, ոչ
Отня́тіе գ. չ. խլումն, բարձումն, յափրշտակումն. հատանելը, ՚ի բաց բառնալն կամ առնելը։
О́тнятый մծ. խլեալ, յափշտակեալ. ՚ի բաց առեալ, բարձեալ. հատեալ։
Отня́ть կր. բ. отнимать.
Ото ս отъ
Отобра́ніе ս отбираніе.
Ото́бранный մծ. ՚ի բաց բարձեալ կամ առեալ, ժողովեալ. ընտրեալ, որոշեալ։
Отобра́ть կր. բ. отбирать. (հաշել։
Отобе́дать բ. չ. կր. ուտել ղհաշելն.
Отовсю́ду ս отвсюду. (ընեալ։
Отогна́ніе գ. չ. վանելը. - ный մծ. վանելի։
Отогна́ть կր. բ. отгонять.
Отогну́ть կր. բ. отгибать.
Отогрѣ́ваніе գ. չ. ջեռուցումն։
Отогрѣва́ть, - рѣть բ. ն. ջեռուցանել.
Отогрѣ́тый մծ. ջեռուցեալ։
Отодви́гать, — двинуть բ. ն. շարժել ՚ի տեղւոջէ, տեղահանել։
Отодви́нутый մծ. շարժեալ ՚ի տեղւոջէ։
Отодра́нный մծ. պատառեալ, դիլեալ։
Отодра́ть կր. բ. отдирать, հս փոխ. դանել, ձաղկել։
Отозва́ніе գ. չ. կոչելը, հրաւիրելը։
Ото́званный մծ. կոչեալ, հրաւիրեալ։
Отозва́ть, - ться կր. բ. отзывать, -ться.
Отойти́ կր. բ. отходить. (բացեալ։
Отолстѣ́лый մծ. ստուարացեալ, գէ-
Отолстѣ́ніе գ. չ. ստուարանալը։
Отомкну́тый մծ. բացեալ։
Отомстить ս отмстить. (վրէժ։
Отомще́нный մծ. վրէժահարեալ, առեալ
Оторва́ніе գ. չ. կտրելը. պատառելը։
Ото́рванный մծ. կտրեալ, հատեալ. պատառեալ։
Оторва́ть, - ться կր. բ. отрывать, -ться,
Ороп̀ѣть բ. չ. երկնչիլ։
Отосла́ніе ս отсыланіе.
Ото́сланный մծ. առաքեալ, յղեալ։
Отосла́ть կր. բ. отсылать.
Отохо́чивать, - хотить բ. ն. յետս կասեցուցանել ՚ի յօժարութենէ, ՚ի հակառակութենէ։ (բացեալ։
Отоща́лый մծ. վատեալ, ծխրեալ, երե-
Отоща́ть բ. չ. կր. վատել, ծխրել։
Отпада́ть, - пасть բ. չ. անկանիլ. բաժանիլ, անջատիլ։ հերձիլ, ուրանալ. չքանալ։ (անջատիլն։
Отпаде́ніе գ. չ, անկանիլն. բաժանիլն, անջատեալ, հերձեալ։
Отпа́дшій մծ. անկեալ. բաժանեալ, անջատեալ, հերձեալ։
Отпа́иваться ս распаиваться.
Отпа́рывать, - роть բ. ն. քակել ղկարն։
Отпа́хивать, - хать բ. ն. աւազտել զգետինն։
Отпере́ть, - ться կր. բ. отпирать, -ться
О́тпертый մծ. բացեալ, բաց։
Отпеча́таніе, — тываніе գ. չ. աւազտումն տպագրութեան, — танный մծ. տպեալ, տպագրեալ։
Отпеча́тать կր. բ. отпечатывать.
Отпечатлѣва́ть, - лѣть բ. ն. կնքել, զգալ, տպաւորել։
Отпеча́токъ գ. ա. տիպ, տպաւորութիւն. պատկեր. արտայայտուն ներքին յատկութեանց. կնիք, նշոյլ ձեւացեալ ՚ի վերայ քարանց, հայելն։

Отпеча́тывать, — тать б. н. աւարտել զտպագրութիւնն, զտպելն։
Отпива́ть, - пить б. н. ըմպելով պա֊կասեցուցանել։ (տանել։
Отлива́ть, - лить б. н. սղոցելով զա֊
Отпира́ніе с. ср. բանալն։
Отпира́тельство с. ср. զպացողուն, ժըխ֊տումն, բացատուն, չառնուլն յանձն։
Отпира́ть, - реть б. н. բանալ, ՚ի բաց առնուլ զիւականներս. — ться б. з. ժըխ֊տել, չառնուլ յանձն. բանիլ։
Отпи́сывать, - сать б. н. առնուլ յար֊քունիս (ցարայիս). պատասխանանել, ա֊ւարել զգրաւոր տեղեկութիւնս, զը֊բազմութիւն առնել։
Отпла́та ж воздаяніе.
Отпла́ченный ож. հատուցեալ։
Отпла́чивать, - платить б. н. հատու֊ցանել, տալ զվնասարկինն։
Отплета́ть, - плесть б. н. քակել զհիւ֊սեալն. աւարտել զհիւսանելն։
Отлыва́ть, - лыть б. ср. ՚ի բաց գնալ, հեռանալ յեզերաց նաւելով կամ լո֊ղալով։
Отплы́тіе, - плываніе с. ср. ՚ի բաց զը֊նալն նաւելով կամ լողալով։
Отпоро́тый ож. քակեալ (ի՛ոչ)։
Отпоро́ть гл. б. отпарывать. ևս սահ֊տիկս գանել, գանահոծել։
Отпо́тчивать б. н. гл. աւարտել զմի֊ճարանս, ևոխ. ասել զկիճողական բանս կամ հարուածել։
Отправле́ніе, - вка с. ср. աւարտուն, կա֊տարումն. վարուն։
Отправле́нный ож. աւարեալ, յղեալ։
Отправля́ть, - вить б. н. աւարել, յը֊ղել, ուղևորել. կատարել, վարել, աւ֊նել. — ться б. з. ուղևորիլ, գնալ. б. н. յղեալ, աւարեալ լինիլ։
Отпра́здновать б. н. гл. աւարտել զը֊տօնելն։
Отпра́шиваться, -проситься б. з. խնդրել վասն իւր զարձակուրդ. խնդրանօք ա֊զատիլ։
Отпро́съ с. м. հրաման։
О́тпрыскъ с. м. մանրաթելք արմատոց. շառաւիղ, բարունակ։
Отпряга́ть, - рячь б. н. արձակել (զը֊կնասս) ՚ի լծոյ։ (՚ի լծոյ։
Отпряже́нный ож. արձակեալ (երկնաց)
Отпуска́ніе с. ср. արձակումն, թողումն, ներումն. ազատումն. առաքումն. տալն։
Отпуска́ть, - тить б. н. արձակել, թո֊ղուլ, ներել. հրաման տալ երթա֊լոյ. ազատել. առաքել. տալ. թո֊ղուլ, արձակիլ. թուլացուցանել. որել, յեսանել։
Отпускна́я с. ж. ազատագիրը, թուղթ ազատութեան.
Отпускны́й ож. արձակման. յղեալ, ա֊ւարեալ. արձակեալ, ազատեալ։
О́тпускъ с. м. արձակումն. արձակուրդ. արձակման թուղթ. ազատութիւն։
Отпущать, - стить гл. б. отпускать.
Отпуще́ніе ж отпусканіе.
Отпу́щенникъ с. м. ազատեալ։
Отпуще́нный ож. արձակեալ, ազատեղ, թողեալ. ներեալ. առաքեալ. տուեղ.
Отпѣва́ніе с. ср. աւարտումն երգելոյ. կարգ թաղման մեռելոյ։
Отпѣва́ть, - пѣть б. н. աւարտել զեր֊գելն. կատարել զկարգ թաղման մե֊ռելոց. յանդիմանել, սաստիկս երգել֊ծանել։
Отрабо́тывать б. н. աւարտել զգործն. ուշն ուշով զվաստարկել զգործ լինչ։
Отра́ва с. ж. թոյն, մահագեղ. թա֊նաւորումն։
Отравле́ніе с. ср. թունաւորելն։
Отравле́нный ож. թունաւորեալ։
Отра́вливать, - вить ж отравлять.
Отравля́ть, - вить б. н. թունել, թա֊նաւորել։
Отра́вникъ, - щикъ с. м. թունաւորիչ։
Отра́да с. ж. բերկրութիւն, մխիթա֊րութիւն, ուրախութիւն, քաղցրութ։
Отра́дно ж утѣшительно.
Отра́дный ож. բերկրալի, մխիթարական, զուարճալի, քաղցր։
Отража́емость с. ж. ցոլացականութիւն։
Отража́ть, - зить б. н. նահանջել, դար֊ձուցանել զհարուածն. հերքել, առար֊կել. ցոլացուցանել, անդրադարձուցա֊նել. - ться б. з. ցոլանալ, երևիլ.

Отраже́ніе գ. չ. նահանջումն, դարձուցումն (հարուածոյ). հերքումն, առարկումն. ցոլացումն. անդրադարձումն, արձադանգ.

Отраже́нный ած. նահանջեալ, դարձուցեալ (հարուածի). հերքեալ, առարկեալ. ցոլացեալ, անդրադարձեալ.

Отрапортова́ть ※ рапортовать.

О́трасль գ. ի. բողբոջ, ընձիւղ, կոկեր, բարունակ. մասն, յօդուած. ֆիզ. շառաւիղ, սերունդ (կարմ).

Отра́щиваніе գ. չ. բուսուցանելն.

Отра́щивать, - ростить բ. ն. բուսուցանել, արձակել, թողուլ. (տոյ.

Отрезвле́нный ած. սթափեալ 'ի գինւոյ.

Отрезвля́ться բ. յ. սթափիլ 'ի գինւոյ.

Отреканіе ※ отрицаніе.

Отрекаться ※ отрицаться.

Отрекомендова́ть ※ рекомендовать.

Отрече́ніе ※ отрицаніе.

Отрече́нный ած. հրաժարեալ.

Отре́чься հա. բ. отрекаться.

Отриновéніе ※ отверженіе.

Отриновéнный ※ отверженный.

Отри́нутый ած. մերժեալ.

Отри́нуть հա. բ. отрѣвать.

Отрица́ніе գ. չ. հերքումն, բացասութիւն, բացասումն, ժխտումն.

Отрица́тель գ. ա. բացասող, ժխտող.

Отрица́тельно ս. բացասաբար, բացասարար.

Отрица́тельный ած. բացասական, ապերդմնական. ժխտական.

Отрица́ть, - рещи, - речь բ. ն. բացասել, ուրանալ, հերքել, ժխտել. ուրանալ, - ться բ. յ. հրաժարիլ, ուրանալ. բացադարձիլ.

Отро́гъ գ. ա. լողմնակի շարք լերանց, տարածեալք 'ի գլխաւոր ողնայ լերանց.

Отро́діе գ. չ. ազգ, զարմ, տոհմ, սերունդ, ծնունդ.

Отро́докъ գ. ա. բողբոջ, շառաւիղ.

Отрожда́ть, - родить բ. ն. տալ բողբոջել, արձակել զշառաւիղս. վերածնել, վերստին ծնանիլ. - ться բ. յ. ծնանիլ, բուսանիլ յարմատոյ հորացեալ ծառոյ.

Отрожде́ніе գ. չ. բողբոջումն. վերածնութիւն, վերստին ծնունդ.

Отрокови́ца գ. ի. դեռահասակ օրիորդ յ7 ամէ մինչև յ15 ամն.

О́трокъ գ. ա. մանուկ, տղայ, պատանի յ7 ամէն յ15 ամն. ծառայ, սպասաւոր. ※ ևս царедворецъ.

Отроста́ть, - расти բ. չ. վերստին բուսանիլ. աճիլ.

Отрости́ть հա. բ. отрощать (ղերք

Отро́стокъ գ. ա. ճիւղ, շառաւիղ. կոկեր, բարունակ. մասն, յօդուած. ֆիզ. շառաւիղ, սերունդ (կարմ).

Отроча́ գ. չ. (եղ) մանուկ, տղայ.

О́троческій ած. մանկական, տղայական.

О́трочество գ. չ. մանկութիւն, տղայութիւն.

Отрощать, - ростить ※ отращивать.

Отро́щенный ած. բուսուցեալ.

Отруба́ніе, - ле́ніе գ. չ. հատանելն.

Отруба́ть, - бить բ. ն. հատանել, կտրել.

О́труби գ. ի. յ. թեփ.

Отрубни́стый ած. բազմաթեփ.

Отру́бленный ած. հատեալ, կտրեալ.

Отру́бокъ գ. ա. հատուած, կտոր (փայտի).

Отрыва́ть, - торвать բ. ն. պրկել. յեսու կասեցուցանել ('ի գործոյ), արգելաւելի լինել գարգացմանց.

Отрывать, — рыть բ. ն. բրիւով անջատել, խլել. դատանել լինչ 'ի վերնէն. 'ի գնեղէն զնաուեանս կամ պիտոյս դատանել լինչ անձանօթ. - ться բ. յ. ընդվիժիլ, հեռանալ 'ի գործոյ.

Отры́висто ս. ընդվիժելով.

Отры́вистый ած. ընդվիժեալ.

Отры́вокъ գ. ա. հատուած. կտոր, կտրուածք.

Отры́вочный ած. հատուածական.

Отры́вчивый ※ отрывистый.

Отры́въ, - вка գ. ի. անջատումն, խլումն. տեղին՝ ուր հատեալ է լինչ.

Отрыга́ть, - гнуть բ. ն. ձգտել.

Отрыжка գ. ի. ձգտումն.

Отры́тіе, - ваніе գ. չ. փորումն. ըստ ամէնայնի.

Отрѣва́ть, - ринуть բ. ն. մերժել.

Отрѣзаніе, — зываніе գ. չ. հատումն, կտրումն.

Отрытый ած. 'ի բաց վարեալ, փորելով անջատեալ. փորելով դատեալ.

Отрѣза́нный ած. հատեալ, կտրեալ.

Отрѣ́зокъ գ. ա. կտոր, կտրուած.

Отрѣ́зъ գ. ա. տեղին՝ ուր կտրեալ է լինչ.

Отрѣзывать, - рѣзать բ. ն. հատանել.

կտրել. խափանել զհանապարհն.

Отрѣша́ть, - шить Բ. Դ. լուծանել. հրաժարեցուցանել, հանել, արձակել. (՚ի պաշտօնէ):

Отрѣше́ніе գ. չ. լուծումն. հրաժարեցուցումն, արձակումն (՚ի պաշտօնէ):

Отрѣше́нный մծ. լուծեալ. հրաժարեցուցեալ, արձակեալ, հանեալ (՚ի պաշտօնէ):

Отря́дный մծ. պատ. հատուածոյ զո-

Отря́дъ գ. ա. հատուած զօրաց:

Отряжа́ть, — рядить Բ. Դ. նշանակել, կարգել, առաքել:

Отря́хивать, - нуть Բ. Դ. թօթափել, թափ տալ. - ться Բ. յ. թօթափիլ:

Отса́докъ գ. ա. վոխադրեալ տունկ:

Отса́живаніе գ. չ. վոխադրութիւն տնկոց:

Отса́живать. - дить Բ. Դ. վոխադրել, տեղւովոխել զտունկս:

Отса́сывать, — сосать Բ. Դ. ծծելով քաշել. ծծելով նուազեցուցանել. առարտել զծծելն:

Отсвѣ́тъ գ. ա. ցոլացումն, վայլելն:

Отсвѣ́чивать Բ. չ. ցոլանալ, նշոլել, շողալ. - ться Բ. յ. ցոլանալ, հաղորդել զվայլումն իւր:

Отсе́лѣ ս. (եէ) յայսմ կողմէ, այսուհետև:

Отселя́ть, -лить Բ. Դ. զաղթել, վոխադրել:

Отси́живать, - сидѣть Բ. Դ. ընդ երկար նստելով թմրեցուցանել զանդամն ինչ մարմնոյ. առարտել զթմրելն. առարտել զկերջին ժամանակակից բանջարեղէնաց կամ նստելոյ.

Отска́бливать, — коблить Բ. Դ. ՚ի բաց քերել, քերելով մաքրել:

Отско́бленный մծ. քերելով մաքրեալ:

Отско́къ գ. ա. ոստումն. յաթիռելով զատանելն:

Отсла́нивать, -нять, - лонить Բ. Դ. բառնալ, ՚ի բաց առնուլ զդիմադրելն լուսոյ:

Отслу́живать, - жить Բ. Դ. ապատաւորել, վարել զպաշտօն. առարտել զապատաւորութիւնն կամ զժամերգութիւն. ծառայելով հատուցանել զվոխարէնն. տալ զարիատուրն: (դնել ցվերջն:

Отслу́шивать, - шать Բ. Դ. լսել, ունկն

Отсовѣ́тованный մծ. դարձուցեալ ՚ի խորհրդոյ:

Отсовѣ́тываніе ᴥ отговариваніе.

Отсовѣ́тывать, - товать Բ. Դ. դարձուցանել, շրջել ՚ի խորհրդոյ, տալ վոխել զմիտս:

Отсо́хлый մծ. չորացեալ, ցամաքեալ:

Отсро́ченный մծ. յետաձգեալ, նշանակեալ միւնչև ցնոր ժամանակակիցն:

Отсро́чивать, - срочить Բ. Դ. յետաձգել, յամեցուցանել. նշանակել զնոր ժամանակակից:

Отсро́чка գ. ի. ժամանակատուութիւն, նշանակելն նոր ժամանակի:

Отстава́ть, — стать Բ. չ. մնալ յետս, յետս կալ. յետս կասել, հրաժարիլ. թողուլ. մեկնիլ. ունել զպակաս յառաջադիմութիւն. վրթանիլ, դժլիլ. ՚ի բաց կալ, թողուլ զսովորութիւնն:

Отста́вка գ. ի. ՚ի բաց առնուլն, հրաժարումն. հրաժեշտ ՚ի պաշտօնէ, արձակուրդ:

Отставле́ніе գ. չ. հեռացուցումն. արձակելն ՚ի պաշտօնէ, ՚ի ծառայութենէ:

Отста́вленный մծ. հեռացուցեալ. արձակեալ, հանեալ ՚ի պաշտօնէ:

Отставля́ть, - вливать, - вить Բ. Դ. հեռացուցանել. վոխադրել. արձակել, հրաժարեցուցանել ՚ի պաշտօնէ, ՚ի ծառայութենէ:

Отставный մծ. դիւրաւ հեռացուցանելի. արձակեալ, հրաժարեալ ՚ի պաշտօնէ, ՚ի ծառայութենէ, պաշտօնաթող:

Отста́ивать, — стоять Բ. Դ. մնալ ուրեք մինչ ցսահմանեալ ժամանակն. թողուլ զհեղուկս անշարժ, զնստելիս ցներս. պաշտպանել. ազատել. արգելել, արգելապատել լինել խլման կալուածոյ. վաստակեցուցանել երկար կանգնելով:

Отстана́вливать, - новить Բ. Դ. հեռացուցանել, ՚ի բաց դնել:

Отстрони́ться ᴥ сторониться.

Отстоя́лый մծ. ղնաստեալ, զտեալ:

Отстоя́ніе գ. չ. բացակայութիւն, տարակայութիւն, հեռաւորութիւն:

Отстоя́ть հմ. Բ. отстаивать, բացակայել, կալ ՚ի հեռաւորութեան: (հեռի:

Отстоя́щій մծ. բացակայ, հեռաւոր,

Отстраи́ваніе գ. չ. աւարտելն շինուե՛ր։
Отстра́ивать, - строить բ. ն. աւարտել շինուե՛լն։
Отстраня́ть, - нить բ. ն. հեռացուցա՛նել, ՚ի բաց կացուցանել, հրաժարեցուցանել. - ться բ. յ. ՚ի բաց կալ, տեղի տալ, հեռանալ (առնե՛ն ինչ)։
Отстроенный ած. աւարտեալ, վերջացուրեալ (շինուե՛լն)։
Отступать, - пить բ. ն. հեռանալ, մերժել, յետս կալով, յետս նահանջել. ընդ կրունկն դառնալ. հրաժարիլ. ո՛չ պահպանել, ո՛չ, կատարել. մոլորիլ։
Отступленіе, - паніе գ. չ. հեռացումն. հրաժարումն. ուրացուի՛ն։
Отступникъ գ. ա. ուրացող, ուրացեալ ՚ի հաւատոց, հաւատազրուժ. - ничес кій ած. ուրացողական։ (ցումն։
Отступничество գ. չ. ուրացուի՛ն, ուրա
Отступъ գ. ա. յետս դարձումն, դարձ. վերջիկ միջոց ի՛մէջ երկուց առարկայից։
Отсуждать, - судить բ. ն. դատաստանա՛ կան վճռով խլել զինչ յանձէ և տալ այլում. խորհրդատուութեամբ փոխել զդատաւորութիւնս այլոց։
Отсуждённый ած. դատաստանական վճռ՛ ով խլեալ. ինչ յանձէ և տուեալ այլում։
Отсу́тствіе գ. չ. բացակայութիւն, չգ՛ նելիկայութիւն, հեռակայութիւն, չլի՛ նելն ՚ի ներկայութեան կամ ՚ի միջի։
Отсу́тствовать բ. չ. բացակայիլ։
Отсу́тствующій ած. հեռակայ, բացա՛ կայ, հեռի ՚ի տեղւոջէ լերմէ։
Отсучить բ. ն. յետս ոլորել, արձա՛ կել զդալարուածս. աւարտել զոլորելն։
Отсчитаніе, - тываніе գ. չ. ՚ի բաց բար՛ ձումն ՚ի թուելն. — ный ած. ՚ի բաց բարձեալ ՚ի թուելն։
Отсчи́тывать, - тать բ. ն. ՚ի բաց բառ՛ նալ ՚ի թուելն։
Отсыла́ніе գ. չ. առաքումն, յղումն։
Отсыла́ть, - тослать բ. ն. առաքել, յղել։
Отсы́лка գ. ի. յղումն, առաքումն։
Отсыпа́ть բ. ն. առնուլ. չափել և տալ։
Отсырѣ́лый ած. խոնաւացեալ։
Отсырѣ́ть բ. չ. խոնաւանալ, դիմանալ։
Отсыха́ніе գ. չ. չամաքումն։
Отсыха́ть, — сохнуть բ. չ. չամաքիլ, չորանալ. անզգայանալ։
Отсѣва́ть, - сѣять բ. ն. մաղելով մաք՛ րել. աւարտել զմաղելն։
Отсѣда́ть, — сѣсть բ. չ. նստիլ հեռի յումեքէ. անջատիլ, բաժանիլ. զնստիլ։
Отсѣка́ніе գ. չ. ՚ի բաց հատանելն։
Отсѣка́ть, - сѣчь բ. ն. կոտրատել, ՚ի բաց հատանել, կարել. մերժել։
Отсѣ́къ ա отрубокъ.
Отсѣ́лый ած. զնստեալ, վայրաստղեալ։
Отсѣче́ніе գ. չ. կոտրատումն, ՚ի բաց հա՛ տանելն։ (կարեալ։
Отсѣче́нный ած. կոտրատեալ, ՚ի բաց
Отсю́да, - сюду տ. աստի։
Отта́лкивать, - кать, - кнуть բ. ն. ՚ի բաց վանել, մղել. ժխտել, մերժել։
Отта́птывать, - топтать բ. ն. աւարտել զկոխելն, զզանգելն. մաշել (գ՛կօշի՛ն)։
Отта́скивать, - кать, - тащить բ. ն. ընդ քաշ տանելով հեռացուցանել։
Отта́чивать, - точить բ. ն. սրել, յե՛ տանել. Հախարակել. աւարտել զսրելն, զՀախարակելն։
Отта́яніе գ. չ. լուծանիլն, հալիլն։
О́ттепель գ. ի. տաք եղանակ, ջերմուե՛ ՚ի ձմեռն։ (տել զտաշելն։
Оттёсывать, - сать բ. ն. տաշել. աւար՛
Отти́рать, - тереть բ. ն. յետակել, մաք՛ րել քսելով. շփելով յարուցանել զկենդանական ջերմութիւն։
Отти́скивать, — скать բ. ն. դրոշմել, դաջել. սեղմել. սեղմելով վարել։
Отти́снутый ած. տպաւորեալ, դաջեալ. սեղմեալ. սեղմելով վարեալ։
Оттокъ ա желобъ.
Оттолкновéніе գ. չ. ՚ի բաց մղելն։
Оттолкну́тый ած. ՚ի բաց մղեալ։
Отто́ль, - толѣ ա оттуда.
Отто́пки գ. ա. յ. մնացուածք հալելոյ։
Отторга́ніе գ. չ. խլելն, կորզելն։
Отторга́ть, - гнуть բ. ն. խլել, կորզել. հանել ՚ի բաց. ֆիզ. ձգել զինչ ինբ. - ться բ. յ. մեկնիլ, անջատիլ։
Отто́ргнутый, — женный ած. խլեալ, կորզեալ. յափշտակեալ։

Отторже́ніе ф отторганіе.
Оттрепа́ть б. н. дрдрѣлъ. дрѣлъ:
Оттряса́ть, — сти б. н. թօթաւիլ, թաւլ տալ:
Отту́да (ѣ́), - туду з. անտի:
Оттыка́ть, - тоткнуть б. н. հանել զբ- խելոց, զբեւեռս, լայլն:
Оттѣне́ніе г. с. տաւերարկուԹիւն:
Оттѣне́нный ж. տաւերարկեալ:
Оттѣ́нивать ф оттѣнять.
Оттѣ́нка, - нокъ г. ѣ. м. եղանակ տաւերարկելոյ. տաւերը ՚ի վերայ պատկե- րաց. նաւբը զանազանուԹիւն, հաղե- նիմարելի տարբերուԹիւն:
Оттѣ́нь г. ѣ. տաւեր (լատ.). տա- ւիլհան, խառնուրդ գունոց:
Оттѣня́ть, — нить б. н. տաւերարկել, տաւեր արկանել:
Оттѣсня́ть, - нить б. н. մղել, վանել ՚ի բաց. հանել ՚ի տեղւոջէ. հալածել:
Оття́гивать, - гать, - нуть б. н. վիճակ- լոյ խլել զինչ յումեքէ. ձգել, հեռա- յուցանել. կռելով երկայնել. յաճել, յետաձգել: (Թրելն:
Оту́жинать б. н. ընԹրել, աւարտել զըն-
Отума́нивать, — нить б. н. մԹագու- ցանել, նաեմագուցանել (զաչս). փոխ. շլմԹել, ուշԹափել:
Отупѣ́ть б. с. բԹանալ. բԹամիլ:
Отуча́ть, - чить б. н. աւարտել զու- սուցանելն կամ զուսանիլն. բառնալ, զսովորուԹիւնն. - ться б. з. յետս կա- սիլ ՚ի սովորուԹենէ, Թողուլ զսովո- րուԹիւնն. մոռանալ զուսմանէն:
Отуче́нный ж. որ Թողեալ է զսովո- րուԹիւնն:
Оту́чиваніе, - ченіе г. с. յետս կասե- ցուցանելն ՚ի սովորուԹենէ:
Отучи́ть б. с. վերանալ, պարապառնալ:
Отха́ркивать б. н. արտաքս ձգել զբ- խուխն. հազալ և Թքանել:
Отходи́ть, - тойти б. с. ՚ի բաց գնալ, հեռանալ, մեկնիլ. Թողուլ զտեղի իւր կամ զպաշտօն. աւարտիլ, վերջանալ. վախճանիլ, մեռանիլ:
Отходна́я г. ѣ. հրաժարական աղօԹք, զոր ընԹեռնու քահանայն ՚ի վերայ մեռ- ՚ի մահ հիւանդի:
Отхо́дъ г. м. ՚ի բաց գնալն, հեռանալն, մեկնիլն. վերջ, վախճան. արտաքնոց, լուացք:
Отхожде́ніе г. с. երԹ, չու, գնայք:
Отцвѣ́лый ж. դադարեալ ՚ի ծաղկելոյ:
Отцвѣта́ть, - цвѣсти б. с. դադարիլ ՚ի ծաղկելոյ:
Отцвѣ́чивать, — цвѣтить б. н. դուռ- կել, գունել. - ться б. з. գունակիլ:
Отцеубійство г. с. հայրասպանուԹիւն:
Отцеубі́йца г. հ. հայրասպան:
Отцо́вскій ж. հայրական:
Отцѣ́живать, - цѣдить б. н. քամել. դատարկել: (անջատել:
Отцѣпля́ть, - пить б. н. ՚ի բաց քակել,
Отча́ливать, - лить б. н. բառնալ զբ- խարխին, շարժել գնաւն ՚ի տեղւոջէ:
Отчасти з. մասնաւորապէս, ըստ մասին, մասամբ եւթբ:
Отча́яваться, - яться б. з. յուսահատել, անյուսանալ, լքանիլ: (բեկուլ:
Отча́яніе г. с. յուսահատուԹիւն, յուսա-
Отча́янно з. յուսահատաբար. կատաղաբար:
Отча́янность г. ѣ. յուսահատուԹիւն. փոխ. կարի յանդգնուԹիւն, կատաղուԹիւն:
Отча́янный ж. յուսահատեալ, յու- սարեկ, յուսահատ, անյոյս. կատա- ղի, բուռն. վտանգաւոր:
Отчека́нивать, - нить б. н. աւարտել դհատանելն դրամոյ: (դծիլ:
Отче́ркивать, - кнуть б. н. նշանադրել
Отче́рчивать, - чертить б. н. քաշանել դծիլ. աւարտել դդծումն:
О́тческій ф отеческій.
О́тчество г. с. հայրանուն:
Отчёте́ливо, — тисто з. հանդամանաբ, մեկին, պարզորէն:
Отчёте́ливость г. յատկուԹիւն մեկին. խոհուԹիւն դործելի:
Отчёте́ливый, - тистый ж. մեկին դո- ծող կամ դործեալ: (հաշիւ:
Отчёте́ность г. ѣ. հաշուատուուԹիւն,
Отчёте́ный ж. հաշուի:
Отчёте́ъ г. м. համար. հաշիւ:
Отчи́зна ф отечество.
Отчизнолю́бецъ г. м. հայրենասէր:

О'тчимъ ф. м. Отчимъ, мужъ матери.
О'тчина ж вотчина.
Отчисле'ніе ф. с. Исчисленіе, вычисленіе, счисленіе, перечисленіе.
Отчисле'нный мр. Исчисленный, вычисленный, счисленный, перечисленный.
Отчисля'ть, - лить б. н. Исчислять, вычислять, счислять, перечислять.
Отчи'тывать, - тать б. н. Отчитывать, читать, прочитывать, прочитать, читывать.
Отчища'ть, - чистить б. н. Очищать, чистить, вычищать, вычистить.
Отчи'щенный мр. Очищенный, вычищенный, вычищенный.
О'тчій мр. Отчий, отеческій.
Отчужда'ть, - дить б. н. Отчуждать, отдавать, - ться б. з. отчуждаться, отдаваться, отходить, отдаляться.
Отчужде'ніе ф. с. Отчуждение.
Отчужде'нный мр. Отчужденный, отдаленный.
Отшвы'ривать ж отбрасывать.
Отшелу'шивать, - лушить б. н. Отшелушивать, шелушить.
Отше'льникъ, - ница ф. м. л. Отшельник, отшельница, затворник, затворница.
Отше'льническій, - ничій мр. Отшельнический, затворнический.
Отше'льничество ф. с. Отшельничество, затворничество.
Отше'ствіе ф. с. Отшествие, уход.
Отшиба'ть, — бить б. н. Отшибать, отбивать.
Отшлифова'ть ж шлифовать.
Отштукату'ривать, - рить ж оштукатуривать. - ренный ж оштукатуренный.
Отщелка'ть б. н. нсв. отщелкивать (щ ж). Отщелкать, щелкать, щелкивать. щелкнуть, щелкивать. щелкивать кого. (кого.
Отщемле'нный мр. Отщемленный, защемленный.
Отще'мливать, - лять, - мить б. н. Отщемлять, щемить, защемлять, защемить.
Отще'нокъ ф. м. Отпрыск.
Отще'пывать, - пить б. н. Отщеплять, щепать.
Отщи'панный мр. Отщипанный.
Отщи'пывать, - пать б. н. Отщипывать, щипать.
Отъ пр. От, у, из.

Отъе'млемость ф. л. Отъемлемость.
Отъе'млемый мр. Отъемлемый.
Отъе'мный мр. Отъемный, отнимающий, отнимающий. отъемное.
Отъе'мъ ф. м. Отъем, отнятие.
Отъи'грывать, — грать б. н. Отыгрывать, отыграть.
Отъи'грываться, — раться б. з. Отыгрываться, отыграться.
Отъима'ніе ф. с. Отъятие.
Отъима'ть, - отъять б. н. (ѣ) Отнимать, отнять, взять, отбирать, отобрать, лишать, лишить.
Отъиме'нный мр. Отъятый.
Отъи'скапный мр. Отыскной.
Отъи'скиваніе, - сканіе ф. с. Отыскивание, отыскание.
Отъи'скивать, - скать б. н. Отыскивать, отыскать, искать, разыскивать, разыскать.
Отъѣда'ть, - ѣсть б. н. Отъедать, отъесть, отгрызать, отгрызть. - ться б. з. отъедаться, отгрызаться.
Отъѣ'денный мр. Отъеденный, отгрызенный.
Отъѣ'здъ, - дка ф. м. л. Отъезд, отъезжее поле.
Отъѣзжа'ніе ф. с. Отъезжание, отъезд.
Отъѣзжа'ть, - ѣхать б. с. Отъезжать, отъехать, ехать. Отъезжать, отъехать, выезжать, выехать. Отъезжать, отъехать, уезжать, уехать.
Отъѣ'зжій мр. Отъезжий, проезжий, проезжающий.
Отъѣ'сть ѣм. б. отъѣдать.
Отъѣ'хать ѣд. б. отъѣзжать.
Отъэкзамено'вывать, - новать б. н. Отэкзаменовывать, экзаменовать.
Отъэлектризовывать, - зовать б. н. Отэлектризовывать, электризовать.
Отъявле'ніе ф. с. Объявление.
Отъя'вленный мр. Объявленный, явный. явный человекъ.
Отъявля'ть, - вить б. н. Объявлять.
Отъя'тель ф. м. Отъятель, похититель.
Отъя'тіе ф. с. Отъятие, похищение.

Отъ́ятый ж. խլեալ, առեալ, բարձեալ:
Отыгрывать * отъигрывать.
Отыскивать * отъискивать.
Отяготи́тель * обременитель.
Отяготи́тельный * обременительный.
Отяготи́ніе с. ե. ծանրութիւն:
Отяготи́ть б. ե. ծանրանալ:
Отягоща́ть, - готить б. ն. ծանրաբեռնել. նեղել, ձանձրացուցանել. - ться б. յ. ղժալ զծանրութիւն, ակաղանալ:
Отягоще́ніе с. ե. ծանրացուցումն, ընկճումն. նեղումն:
Отягоще́нный ж. ծանրացուցեալ, ծանրաբեռնեալ, ընկճեալ:
Отягча́ть, - чить б. ն. * отягощать, եւս ե. խո. (էի) ծանրանալ. փոխ. խստանալ:
Отягче́ніе с. ե. ծանրացուցումն:
Отягче́нный ж. ծանրացեալ:
Отяжеля́ть б. ե. ծանրանալ. յղանալ.
Офи́ть с. ա. օձակուռ (քար):
Офице́рскій ж. պատ. յատ. կամ օֆիցերական:
Офице́рство с. ե. օֆիցերութիւն:
Офице́рша с. ե. կին օֆիցերի: (տր զօրաց:
Офице́ръ с. ա. օֆիցեր, սպայ, պաշտօնա-
Оффиціа́лъ с. ա. տեղիական տոմարական կարգի:
Оффиціа́льно տ. ըստ տեղւոյն եւ ժամանակի կամ ըստ կարգի տեղական դրծոց. պատշաճ եղանակաւ:
Оффиціа́льный ж. արարեալ ըստ տեղւոյն եւ ժամանակի կարգի տեղական դրծոց:
Оффиціа́нтъ с. ա. սպասաւոր, պաշտամնեայ:
Оха́живать * обхаживать.
О́хапіе с. ե. հեծութիւն, հառաչանք, յոգւոց հանելն:
Оха́пка с. ե. գիրկ. գիրկ մի: (հանել:
О́хать б. ե. հեծել, հառաչել, յոգւոց
Охва́тывать * обхватывать,
Охла́да с. ե. զովացումն. զովութիւն:
Охлади́тельный ж. զովացուցիչ, զովարար:
Охладѣва́ть, - дѣть б. ե. զովանալ, հովանալ. պրտնալ. փոխ. հովանալ, սառիլ ՚ի սիրոյ, եւայլն:
Охладѣ́лый ж. զովացեալ, հովացեալ:
Охладѣ́ніе с. ե. զովանալն. պրտնալն:
Охлажда́ть, - дить б. ն. զովացուցանել. պաղեցուցանել, հովացուցանել. փոխ. պակասեցուցանել, նուազեցուցանել, (զսի զոգւոքնէնէ հրկոց) - ться б. յ. զովանալ, պաղել. փոխ. պակասիլ, նուազիլ (զսի զհրկոյ):
Охлажде́ніе с. ե. զովանալն. պրտութիւն:
Охлажде́нный ж. զովացուցեալ, պաղեցուցեալ. պրտացեալ:
Охлокра́тія с. ե. ժողովրդապետութիւն:
Охло́покъ * хлопокъ.
Охмеля́ть, - лить б. ն. տալ ընդել ումեք զոր կամ զդինի յետ ալեաւելոյ յարբեցութենէ:
Охола́живаніе с. ե. զովացուցումն:
Охола́живать, - лодить * охлаждать.
Охоложе́нный * охлажденный.
Охо́та с. ե. սէր, կամ, բերումն. փափաք. սէգ, որորդութիւն:
Охо́титься б. յ. ցուցանել զսէր. պատրաստել յորորդութեան:
Охо́тникъ, - ница с. ա. ե. սիրող. հետամուտ. կամեցող. որորդ, տապանակի:
Охо́тническій, - чій ж. որորդական:
Охо́тно տ. սիրով, հաճոյ, յօժարութ, ուրախութեամբ: (յօժարուն:
Охо́тность с. ե. հաճք, պատրաստուն,
Охо́тный ж. յօժար, պատրաստ, սիրատուր. հնազանդ, հաճատուր:
О́хра * вохра.
Охране́ніе с. ե. պահպանութիւն, պահպանողութիւն, պաշտպանութիւն:
Охране́нный ж. պահպանեալ, պաշտպանեալ:
Охрани́тель, - ница с. ա. ե. պահպանող, պաշտպանող. - льный ж. պահպանողական, պաշտպանողական:
Охраня́ть, — нить б. ն. պահպանել, պաշտպանել. պահել:
Охри́плость с. ե. կերկերեալ ձայն:
Охри́плый ж. կերկերեալ, կերկերեաձայն:
Охроме́ть б. ե. կաղանալ:
Охужда́тель, - ница с. ա. ե. վատաբանող, պարսաւիչ:
Охужда́ть, - дить б. ն. վատաբանել, սպազմիլ, պարսաւել, պախարակել, անպատուել:

Охуждéніе ф. с. վատաբանութիւն:
Охуждéнный մձ. վատաբանեալ, պա-
խարակեալ, անդամնեալ:
Охъ մգ. ահ, վայ:
Опара́панный ո царапанный.
Опара́ываніе, - пленіе, - паніе ո ца-
рапаніе.
Опара́ывать, - пать ո царапать
Опвѣта́ть, - цвѣсти ո отцвѣтать.
Опело́ть ф. ա. կնդանիի ինչ շատակեր:
Опѣ́живать, - цѣдить բ. ն. քամել, մղել:
Опѣне́ніе, - ниваніе ф. с. գնահատութիւն,
գնահատելութիւն:
Опѣне́нный մձ. գնահատեալ:
Опѣ́нивать, - нить բ. ն. գնահատել:
Опѣ́нка ф. խ. գնահատելութիւն:
Опѣ́ночный մձ. նշանակեալ թուա գը-
նահատութեան. գնահատական:
Опѣ́нщикъ ф. ա. գնահատող:
Опѣпенѣ́лость ф. խ. ընդարմացեալ գոլն:
Опѣпенѣ́лый մձ. ընդարմացեալ, թմր-
բեալ, անզգայացեալ: (գայլել:
Опѣпенѣ́ніеф. с. ընդարմացութիւն. անզ-
Опѣпенѣ́ть բ. с. ընդարմանալ, անզգ-
ացեալ. թմրիլ. ապշիլ. ցասնալ.
Оча́ть ф. ա. ակն, կրակարան, վա-
ռարան:
Очарова́ніе ո очаровываніе.
Очаро́ванный մձ. դիւթեալ, կախար-
դեալ. զմայլեցուցեալ, հիացուցեալ,
յափշտակեալ:
Очарова́тель, - ница ф. ա. դիւթ, թովիչ.
զմայլեցուցիչ, յափշտակիչ (տպաց):
Очарова́тельный մձ. թովիչ. զմայլե-
ցուցիչ, յափշտակիչ:
Очаро́ываніе, - ваніе ф. с. թովչութիւն,
դիւթութեան. հիացումն, յափշտա-
կութիւն, զարմանք:
Очаро́ывать, — ровать բ. ն. թովել,
դիւթել. զմայլեցուցանել, հիացուցա-
նել, յափշտակել (պէտս):
Очеви́дец ф. ա. ականատես:
Очеви́дно ն. ակներև, յայտնապէս:
Очевидность ф. խ. ակներևութիւն, յայտնի գոլն:
Очеви́дный մձ. ակներև, յայտնի, պարզ.
ականատես: (հատել:
Очека́нивать բ. ն. քանդակել. դրամա-
О́чень ն. յոյժ, հարկի, բազում:
Очервиве́ть բ. с. որդնոտիլ:
Очервленя́ть բ. ն. ծիրանաներկին:
О́чередный մձ. հերթի:
Очередова́ться բ. յ. հերթականալ:
О́чередь ф. խ. հերթ, կարգ:
Очёркивать, - тить, - кнуть բ. ն. շըր-
ջագծել. նշանադրել գծիւ:
О́черкъ ф. ա. գիծ, գծագրութիւն (պէ-
տից). համառօտ նկարագիրը:
Очерне́нный մձ. սևացուցեալ. փոխ. ա-
րատաւորեալ, վատանուն արարեալ:
Очёрниваніе, - неніе ф. с. սևացուցում,
փոխ. արատաւորելն, վատանուն առնելն:
Очёрнивать, — нить բ. ն. սևացուցա-
նել, սևազոյն ներկիլ. փոխ. արատա-
ւորել, վատանուն առնել. — ться բ.
յ. անուանարկ լինիլ:
Очерствѣ́лый մձ. չորացեալ, քարթա:
Очерствѣ́ть բ. с. նո. չորանալ, քար-
թանալ:
Очерта́ніе ф. с. ծրագիր. գծագրութի, գծագիր. ուրուագիծ:
Очёртанный մձ. գծագրեալ:
Очертывать, - тать բ. ն. գծագրել. յօ-
րինել գնահատիճն կամ գուրսականն:
Очище́ніе, - чиваніе ф. с. գծումն:
Очище́нный մձ. գծեալ:
Очёрчивать, - тить բ. ն. գծել:
Очёски ф. ա. յ. խճուճ, մնացուածք գինի
անտարեայ: (րել:
Очёсывать, - сать բ. ն. անտարեալ մնաք-
Очёчникъ ф. ա. տուի ակնոցաց, ակ-
նոցատիրող:
Очинённый մձ. կտրեալ (գրչի): (տումն
Очи́ниваніе, - неніе ф. с. կտրուիլն, հա-
Очи́нивать, - нить բ. ն. կտրել, հա-
տանել (գրչի, խաչին): (գրչէ:
Очи́нка ф. խ. ճև, եղանակ կտրելոյ (ըն-
Очи́нщикъ ф. ա. կտրող գրչաց:
О́чипъ ф. ա. ծղօտ, ծայր գրչի:
Очисти́лище ф. с. (եհ). տեղի տախտակ,
որում ծածկեին զտասպանակն ուխտի.
քահանայից: (տարաք:
Очисти́тельный մձ. մաքրողական, քա-
Очи́стить, - титься հ. բ. очищать, - ться
Очи́стка ф. խ. մաքրութիւն, սրբութիւն. ա-

դարուԹիւն։

Очища́ть, - чистить բ. ն. մաքրել, սրբել, յատակել. ծխել. տալ հողմոյ. աղաւ կացուցանել. դատարկել. կեղևել, վեՀՀոիկել. փոխ. կողոպտել, գերիել. լրացուցանել կարևոր տեղեկուԹիւնք. (Էի) սուրբ առնել, մաքրել 'ի մեղաց ներել, աղաւտել 'ի պատասխանատուուԹենէ. очистить себя присягою. երդմամբ արդարացուցանել ղինքն, ազատել 'ի պատասխանատուուԹենէ։

Очища́ться բ. յ. մաքրել, յատակիլ. պարզիլ. Հշմարտիլ, արդարանալ բ. ի. սրբիլ։

Очище́ніе գ. չ. մաքրուԹիւն, յատակուԹիւն։

Очи́щенный ած. մաքրեալ, յատակեալ. սրբեալ. դատարկեալ. կեղևեալ։

Очки գ. չ. յ. ակնոց։

Очко գ. չ. ակն, ուռուկ, կոկոռ (ձուոց)։

Очну́ться բ. յ. զարԹնուլ, զարԹիլ. արԹնանալ. ուշաբերիլ։

О́чный ած. ական, աչաց. - очная ставка դիմահաւատ, երես առ երես խօսիլն յատկեալ։

Очу́вствоваться բ. յ. ուշաբերիլ։

Очужда́тися բ. յ. (Էի) օտարանալ։

Очути́ться բ. հ. ին. յանկարծ երևիլ, 'ի յայտ գալ, յայտնիլ։

Оша́ривать, - рить բ. ն. խաբեպատիլ, շոշափել, շոշափելով որոնել։

Ошеекъ տ зарѣзъ.

Ошейникъ գ. ա. պարանոցազարդ, պարանոցակապ (շանց)։

Ошеломля́ть, — мить բ. ն. ուշաԹափ (առնել։

Ошелуди́вѣлый ած. քոտաեալ, բորոտիլ։

Ошелуди́вѣть բ. չ. ին. քոտոտիլ, բորոտեալ։

Ошелуша́ть, - шить բ. ն. վեՀՀոիկել։

Ошелуша́нный ած. վեՀՀոիկեալ, կեղևեալ։

Ошиба́ть, - бить բ. ն. բեկտել, ԹօԹափել շուրջ զևիք. ատաՀիկս ներդործել Հատուկ իւիք։

Ошиба́ться բ. յ. սխալիլ, վրիպիլ։

Ошибка, дм - бочка գ. ի. սխալ, վրիպակ

Оши́бочно տ. սխալանօք, սխալմամբ։

Оши́бочность գ. ի. սխալ գոլն, սխալուԹ

Ошибочный ած. սխալ. սխալական։

О́шибъ գ. ա. ապի (ձիոպանեաց)։

Оштрафова́ніе տ штрафованіе.

Оштрафо́ванный տ штрафованный.

Оштрафова́ть տ штрафовать.

Ошу́юю տ. (Էի) ընդ Համով, 'ի Համով։

Ощени́ться բ. յ. կո. տ щениться.

Ощепо́къ գ. ա. շերտ։ (վիտրելն

Ощипа́ніе, - пываніе գ. չ. վիտուումն,

Ощи́панный ած. վիտաեալ։

Ощи́пывать, - пать բ. ն. վիտատել։

Ощу́панный ած. շօշափեալ։

Ощу́пываніе, - паніе գ. չ. շօշափումն։

Ощу́пывать, - пать բ. ն. շօշափել, խաբխաբիլ, գնալ առ խաբխաբի։

О́щупь գ. ի. շօշափումն. խաբխաբի։

О́щу́пью տ. շօշափելով, առ խաբխաբի, կայր զկուրսն։

Ощути́тельно տ. զգալի, զգալապէս։

Ощути́тельность գ. ի. զգալի, իմանալի Թուելի գոլն։

Ощути́тельный ած. զգալի, իմանալի, Թուելի. երևելի, նշանաւոր։

Ощуща́ть, -щутить բ. ն. զգալ, իմանալ։

Ощуще́ніе գ. չ. զգացումն. զգացողուԹիւն. զգացմունք։

Ощуще́нный ած. զգացեալ, իմացեալ։

Оюнѣ́ть տ помолодѣть.

П.

Па'ва, - вушка գ. ի. եղ սիրամարգ։
Павили'ца, - лица գ. ի. բոյս ինչ։
Павильо'нъ գ. ա. տեսակ ինչ քառան-
կիւնի կամ բոլորակ սրածայր վրանի.
քառանկիւնի շինուած առ գլխաւոր
տաճ. բոյոյ զատեալ 'ի նմանէ։
Павіа'нъ գ. ա. տեսակ ինչ կապկի։
Павли'новый, - ный ած. սիրամարգի։
Па'воросъ գ. ա. կապոյ քաոսի։
Паву'пъ ж ужовникъ.
Пагу'дъ գ. ա. ախտ հան կռոց։
Па'губа գ. ի. կորուստ. (է½) Ժանտահարիմ։
Па'губникъ, - ница ж губитель.
Па'губно ж гибельно.
Па'губность ж гибельность.
Па'губный ж гибельный. (բեր։
Пагубопо'сный ած. կորստաբեր, վնասա-
Па'далина, - лица ж падаль.
Па'далище ж мертвечина.
Па'даль գ. ի. անկածք, պատուք ան-
կեալք 'ի ծառոյ. դէշ, շարիք, լեշ։
Па'даніе գ. է. անկումն (յածախ)։
Па'дать, - пасть, - дывать բ. է. անկա-
նիլ, թաւիլ. վնասանիլ ('ի հոգի). կոր-
ծանիլ, կորնչիլ, անկանիլ. գլխիւ յիշ-
խանութենէ. պատիլ. ունիլ գիծերու-
թիւն. չունիլ զյանկալին յառաջա-
դիմութիւն. կորուսանել զյարգ, զգին։
Паде'жъ գ. ա. հոգի. անկումն. խաշ-
նամիմ։
Паде'ніе գ. է. անկումն, կործանումն։
Па'дина գ, ի. խորաձոր, հովիտ։
Па'дкій ած. գակաւեալ, անձնատուր։
Па'дкость գ. ի. գակաւեալ, անձնատուր
գոլն, սատակիկ սէր (աա ինչ).
Па'ду'бъ ж ясень.
Паду'чій ած. անկանող. - чая болѣзнь,
վերնատուքիւն, ախտ լուսնոտաց։
Па'дчерица գ. ի. նու, ոջու, խորթ աղջիկ։
Паёкъ գ. ա. մասն ալեր, ամսական ա-
նուանդ զինուորի։ (վճ վայել։
Пажёніе գ. է. վարելն, առնելն գխոտոչս 'ի
Па'жескій ած. վեր. պաժի։
Па'житный ած. արօտի, արօտական։
Па'жить գ. ի. արօտ։
Пажъ ж. ա. պաժ, պատանի աղնուա-
տոհմ, որ կայ 'ի սպասու թագաւորին
և մեծամեծաց։
Па'здеръ գ. ա. ունգ արմտեաց.
Пази'ть բ. ն. խոտոչել, վարել (պ՚պայա)։
Пазни'къ, - зило գ. ա. է. գործի խոտոչելոյ։
Пазно'гти գ. ա. յ. Ճիրանք և եղջիւրք
անասնոց։ (ած. ծոցոյ։
Па'зуха գ. ի. ծոց, թեւատակ. - зушный
Пазъ գ. ա. ագոյց. վարուած։
Пай գ. ա. մասն, բաժին. հանդանակ։
Па'йка գ. ի. մածուցումն։ (կաթէր։
Па'йщикъ գ. ա. մասնակից. հանդանա-
Пакга'узъ գ. ա. հանրարանոց վաճառա-
(Տաչոտպան)։
Пакетбо'тъ գ. ա. նաւ թղթատար։
Паке'тъ գ. ա. վաթիճ, ծրար, պատար։
Па'ки տ. (է½) նորին, և կս։
Пакибытіе', - кирожденіе գ. է. վերածը-
նութիւն։
Па'кля գ. ի. խծուծ, քուղ։
Па'костить բ. ն. աղտաղել, պղծել, ա-
պականել։ (նիչ, եղծանող։
Па'костникъ, - ница գ. ա. ի. ապական-
Па'костный ած. աղտեղի, անմաքուր. պիղծ
Па'кость գ. ի. պղծութիւն, գարշել.
աղտեղութիւն. վնաս, չարիք։
Пала'та գ. ի. պալատ, արքունիք, ար-
քայական, ապարանք. իրաւարան ին-
կարգի. գինարան. օրհնադրական ժողով։
Пала'тка գ. ի. վրան, տաղաւար. տիրոջ։
Пала'точный ած. վրանի։
Пала'чъ գ. ա. դահիճ. ինձ. այր անո-

ղարմ, անագորոյն։

Пала́шъ գ. ա. սակր։ (դեղին։

Па́левый ած. յորդագոյն, բացագոյն

Палени́на գ. ե. հոտ այրեցածի։

Пале́ніе գ. է. խանձումն. արձակումն (հրաց ինոց)։ (բաղնի։

Пале́ный ած. խանձեալ. արձակեալ (հր-

Палеогра́фія գ. ե. հնագրութիւն, արուեստ լուծանելոյ, մեկնելոյ զհին գիրս։ -фическій ած. հնագրութենական։

Палести́на գ. ե. տեսակ ինչ ապագրական տառից։

Пале́стра գ. ե. կռուանոց, տապարկն բնշաւարժութեան. մկրտութիւն։

Па́лецъ գ. ա. մատն. большой — բուն. указательный, ցուցամատն. средній, միջամատն. безъимянный — անանուն. - упитицъ, կոշտ ոտից արագաղթ. ատամունք անուց մերկնային։

Палиса́дникъ, - садъ գ. ա. պատնէշ ի ձողոց. փորրիկ պարտէզ։

Пали́тель գ. ա. խանձող. այրող։

Пали́тра գ. ե. պնակ նկարչաց։

Пали́ть բ. հ. խանձել, խարակել. այրել. արձակել (զնդակներս)։

Па́лица գ. ե. վիրդ, բակտ, բիբ, գաւազան. կոնքիւ։

Па́личникъ գ. ա. նաւիրակ։

Па́лка հգ. - лочка գ. ե. գաւազան. մըչ, ձող. - лочный ած. գաւազանի։

Па́лтусина գ. ե. մաշ վահանաձկան։

Па́лтусъ գ. ա. վահանաձուկն։

Па́луба գ. ե. վերին տախտակամած նաւատ. յարկ. արկղ վաճառի։

Пальба́ գ. ե. հրացանութիւն։

Па́льма գ. ե. արմաւենի. - мовый ած. արմաւենեայ։

Па́льникъ գ. ա. պատրոյգ, հրձիգ գործի։

Пальто́ գ. է. պալտօ (զգեստ ինչ)։

Па́льцевый ած. մատնի։

Пальцеобра́зный ած. մատնաձև։

Па́мятливость գ. ե. սրամտութիւն։

Па́мятливый ած. սրամիտ։

Па́мятникъ գ. ա. արձան, յիշատակարան. շիրիմ, դամբարան. ճոխագործ երեւելի հնութեանց։

Па́мятный ած. տպաւորեալ ի մտի։

Па́мятованіе գ. է. պահելն ի մտի։

Па́мятовать, - ться բ. հ. և է. պահպանել, ունել ի մտի. յիշատակել։

Памятозло́біе գ. է. ոխապահութիւն։

Па́мять գ. ե. յիշողութիւն. յուշ յիշատակ։

Панагіарь գ. ա. (եկ) մատղման։

Панагія գ. ե. պանագէ։ (բաղնի։

Панегири́стъ գ. ա. ներբողաբան, նեբ-

Панегі́рикъ գ. ա. ներբող, գովաբանութեան։

Панегири́ческій ած. ներբողական։

Пане́ль գ. ե. ձեղուն, շրջանակը անկեաց։

Панибра́тъ գ. ա. բարեկամ, մտերիմ։

Паникади́ло գ. է. ջահ, բազմաստեղնեան կանթեղ. - льный ած. ջահի։

Панихи́да գ. ե. պաշտօն հանդստեան մեռելոց։

Пани́ческій ած. պանական (պհա-էրթ), յանկարծական (էրէ-ղ)։

Панора́ма գ. ե. մեծ պատկեր բնդ ապակեաւ, որ ցուցանէ զբաղար հորիզոնին։

Пансіо́нъ ա Пенсіонъ. (վարձք

Панталоны գ. ա. ց. արնաւար, անդրավարտիք։

Пантеи́змъ գ. ա. ամենաստուածեան ուսմունք. -тистъ գ. ա. ամենաստուածեան աղանդաւոր։

Пантоми́ма գ. ե. ձեռնգործութիւն. - ный ած. ձեռնգործական. — мимъ գ. ա. ձեռնգործ։ (հիւր։

Па́нцырникъ գ. ա. զրահաւոր, զրահաւոր։

Па́нцырный ած. զրահի։

Па́нцырь գ. ա. զրահ, լանջապանակ։

Панъ գ. ա. իշխան լեհաց։

Папоі́рь ա рысь,

Па́па գ. ա. պապ, քահանայապետ հռոմայեցւոց. հայր, հայրիկ (փաղաքշական)

Па́пенька գ. ա. հայրիկ (բ. փաղաք)։

Па́перть գ. ե. դաւիթ, սրահ (եկեղ)։

Папильіо́тка գ. ե. կտոր թղթոյ, յորում փաթաթեն զգանգրեալ հերս գլխոյ։

Папиро́съ գ. ա. պապիրոս։

Папи́ръ գ. ա. պրտւ, բոյս, զորոյ տերեւս ի հնումն վարկին ի գրելն։

Папи́стъ գ. ա. պապադաւան։

Па́пка գ. ե. տաւտարաթուղթ. թղթատիկ. - ковый ած. շինեալ ի տաւտարաթղթոյ։

Па́поротникъ գ. ա. վիճղիկ, վայրի ձարխոտ
Па́пороть, - токъ գ. ա. ոսկերք ՚ի վերին կողմն թևոց թռչնոց. մազիկ ՚ի մէջ մատանց ջրային թռչնոց:
Па́пскій ած. պապական:
Па́йство գ. չ. պապութիւն:
Папу́ша գ. բ. կապոց ծխախոտոյ:
Па́ра գ. բ. զոյգ, ամոլք, դար, կրկնակ, ըմակ, երկեակ. երկու:
Параво́ла, գ. բ տեսակ զուգորդ (գլխ):
Параболи́ческій ած. տեսակական. զուգորդական: (դուածոյ
Пара́графъ գ. ա. յօդուած. նշան յօ
Пара́дный ած. վերս. հանդիսի զօրաց, զարդու: (բանք:
Пара́дъ գ. ա. հանդէս զօրաց. զարդա
Параллиноме́нонъ գ. ա. դիրք մեացորդաց:
Паралли́тикъ գ. ա. կաթուածահար, անդամալուծ:
Паралли́чь գ. ա. կաթուած, անդամալուծութիւն.-чный ած. կաթուածական:
Параллакъ գ. ա. տեղափոխումն, տեղատանութիւն (աստղոց):
Параллелогра́мъ գ. գ. հաւասար հեռաւոր ձև, զուգահեռակող, զուգահեռագիծ:
Параллелопи́педъ գ. ա. երկայնաձև խոյանապտ, զուգահեռատ:
Паралле́ль գ. ա. զուգահեռական (գլխ). -льно ն. զուգահեռապէս, զուգահեռաբերութեամբ:
Паралле́льность գ. բ. զուգահեռականութիւն - ный ած. զուգահեռական:
Парапе́тъ գ. ա. պատ, շրջանակ, ծնօտ (ձմրեղաց, գետոց). հողապատուար. կարգ սիւնապարզ վանդակաց:
Парасо́ль գ. բ. հովանոցակ, հովանեակ:
Пардале́й = рысь,
Парда́ль и пардъ = барсъ.
Паремейникъ գ. ա. տաղարան:
Паре́мія գ. բ. տաղ:
Паре́ніе գ. չ. պացումն, Ճախրումն:
Па́рень գ. ա. երիտասարդ: (ծառն:
Парикма́херъ գ. ա. որ յօրինէ զկնդ
Пари́къ գ. ա. սիտակ, կեղծ ծամ:
Па́рить բ. ն. եռացեալ ջրով հանել զգեստաշատութիւն խիճ. վարկացուցանել ջերմութեամբ. ջեռուցեալ աւելով ծեծել և մերսել զոք:
Пари́ть բ. չ. սլանալ, Ճախրել:
Паркета́ գ. ա. տախտակամած յատակ սենեկի շինեալ ՚ի կոտորոց փայտի:
Паркъ գ. ա. շրջատպատ անտառաւորը տեղք վանն զբօսանաց կամ որսոյ. տեղն, ուստի բաժանեն զինուորաց զգեստս:
Парла́ментъ գ. ա. Պարլամենտ, ծերակոյտ, ժողով աւագանւոյ, ծայրագոյն դատարան արդարադատուե և օրէնսդրութեան Անգղիոյ:
Парма́занъ գ. ա. տեսակ ինչ պանրոյ:
Парнико́вый ածից. Парникъ բառին:
Парни́къ գ. ա. ածու (ջերմոց):
Парни́шка ած. բ. парень. (զուգական:
Па́рный ած. կերմ, տաք, գոլորշաւոր.
Паровы́къ գ. ա. շոգենաւ. շոգեկաթսայ. գործի արձակելոյ զշոգիս:
Паровóзъ գ. ա. շոգեսայլ:
Паровый ած. շոգեշարժ, գործեալ կամ շարժեալ գոլորշեօք. կամ ՚ի շոգեւոյ. բուսեալ կամ աճեցեալ յածուս ՚ի ջերմութեան:
Паро́дія գ. բ. ծաղրական նմանութիւն երևելի հեղինակութեան:
Паро́дія գ. բ. ծաղրական նմանութիւն երևելի հեղինակութեան:
Паро́докъ գ. ա. թիթ, տհաս պտուղ. շառաւիղ: (հիւանդասէր:
Пароксизмъ գ. ա. կրկնուիլ, կրկին (ացք):
Паро́мщикъ գ. ա. լաստավար, լաստասէր:
Паро́мъ գ. ա. լաստ, լաստակայտ. տափանաւ:
Парохо́дный ած. շոգեգնացութեան:
Пароходство գ. չ. շոգեգնացութիւն:
Парохо́дъ գ. ա. շոգենաւ:
Па́рочка նպ. բ. пара.
Партéръ գ. ա. հրապարակ թատրոնի. ունկնդիրք ՚ի հրապարակի թատրոնին:
Партикуля́рный ած. մասնաւոր:
Па́ртія գ. բ. ժողով քանի մի անձանց ընդդէմ այլոց. փոքրիկ գունդ զօրաց. մաս ապրանաց. օգտաւէտ առևտուր հաւատարմութիւն զուգաւորելոց ա. և հարստութ. ամրողջ խաղ ՚ի խաղս:
Паруси́на գ. բ. տեսակ ինչ հաստ քաթանի:

Паруси́нный ж. արաբեաց ՚ի վերոյիշեալ քաւանէ: (առաքաստից:
Па́русникъ գ. ա. կարող, պատրաստող
Па́русный ած. առագաստի. առագաստաւոր, առագաստատնոց:
Па́русъ գ. ա. առագաստ:
Парча́ գ. ե. դիպակ, զառնաւուխտ:
Паршивецъ գ. ա. բռոտ, բորոտ:
Паршивость գ. ե. բռոտութիւն, բորոտութիւն, դնջութիւն:
Паршивый ած. բռոտ, բորոտ, ուրուկ:
Паршивѣть բ. չ. բռոտանալ, բորոտիլ:
Паршъ գ. ա. բռ, բոր, դնջ:
Парь գ. ա. դոլորշի, շոգի. փոխ. արագ ծախել անդրդ առ ժամանակ մի:
Парѧщій ած. սլացող, Հանդրող:
Пасса́тный ա пассатный.
Пасеніе գ. չ. արածումն:
Па́сербъ (հին) ա пасынокъ.
Па́сквиль գ. ա. ծուղրի կամ դիր եւ պերճանաց, ծանականաց. — ный ած. պարսաւնական եղերանաց:
Па́сленъ գ. ա. բոյս ինչ: (տրուամ:
Па́смурно տ. խաւար, մթին. տխուր,
Па́смурность գ. ե. խաւարամած, խաւարչային գոլն. տխրութիւն, խոժոռութիւն:
Па́смурный ած. աղջամղջին, խաւարամած, ամպամած, խաւարչային. փոխ. տրտում, տրտուր, խոժոռ:
Пасова́ть բ. ն. զանց առնել (չբնապաշ):
Па́сока գ. ե. աւիշ:
Пасо́къ գ. ա. խրոց, յորոյ վերայ սրբեն զաճելիս:
Паспо́ртный ած. անցաթղթոյ:
Паспо́ртъ գ. ա. անցաթուղթ. (ը ծուլ:
Пассажи́ръ գ. ա. որ առնէ Հանապարհ
Пасса́тный ած. կանոնաւոր (հողմ) որ շնչէ յարեւելից ՚ի մէջ արեւադարձիկ:
Па́стбище գ. չ. արօտ, Հօրան. - щный ած. արօտի, արօտական: (Հօտ:
Па́ства գ. ե. արօտ, Հօրան. արօտատեղի.
Па́ственный ած. արօտական.
Па́ствина գ. ե. անդեայ. (տիտաք:
Пасте́ль գ. ե. նկարչուհի գոյն ղգոյն մա-
Пастерна́къ գ. ա. գետնին ստեպղին:
Пасте́тъ ա паштетъ.
Па́сти հ. բ. пада́ть.
Пасти́ բ. ն. հովուել, արածել. խնամել, հոգալ. - ться բ. յ. արածիլ:
Пастила́ ա постила.
Пасто́рскій ած. պաստորի. հովուական:
Пасто́рство գ. չ. պաստորուի. հովուութիւն:
Пасто́ръ գ. ա. հովիւ. պաստոր, քահանայ լուսաբերականաց:
Па́стрижки գ. ե. յ. խուզուածք, կտրօնք:
Пасту́хъ գ. ա. հովիւ, խաշնարած, տուարարած. - тушка ե. կին խաշնարած:
Пасту́шескій,-шій ած. հովուական. -ское стихотвореніе, հովուական բանաստեղծութիւն:
Пастыренача́льникъ գ. ա. հովուապետ. - льство գ. չ. հովուապետութիւն:
Па́стырскій ած. հովուական:
Па́стырство գ. չ. հովուութիւն:
Па́стырствовать բ. ն. հովուել:
Па́стырь գ. ա. հովիւ, հօտապետ. խաշնարած, տուարարած:
Пасть հ. բ. падать.
Пасть գ. ե. բերան (գազանաց). ականատ:
Пастьба́ գ. չ. արածումն:
Па́ха գ. ե. զաւիկ, պահք:
Пасха́лія գ. ե. ցուցակ կամ աղիւսակ զաւակի և շարժական ծննդից:
Пасха́льный ած. զաւակական:
Па́сынокъ գ. ա. ուրջս, խորթ որդի:
Па́сѣка գ. ե. մեղուտակ:
Па́сѣчникъ գ. ա. մեղուակապան:
Патату́йка ա потатуйка.
Патентова́ть բ. ն. կնքել կամ դրոշմել զապրանս. տալ զպատենտ, գհրովարտակ:
Патéнтъ գ. ա. հրովարտակ, պարգեւատալ յարքայէ, ՚ի ծայրագոյն կառավարուէ, յուսումնական ժողովոյ. վկայական վասն իրաւանց առանց ուրուք մանաւանդ ներքին խմիչք: (Հարց:
Патери́къ գ. ա. պատմուճան վարուց սրբոց
Па́тока գ. ե. մաղ, ռուփ. դիպուած շաքարի. գուտ և անաղ մեղր:
Патологи́ческій ած. ախտաբանութեան, ախտաբանական:
Патоло́гія գ. ե. ախտաբանութիւն, գիտութիւն հիւանդութեանց:
Патріарха́льный ած. նահապետական, հայրապետական:

Патріа́рхія գ. է. Թեմ պատրիարգի։
Патріа́рхъ գ. ա. Նահապետ, Հայրապետ. պատրիարգ. - ршескій ած. Հայրապետական, պատրիարգական. - ршество գ. չ. Հայրապետութիւն, պատրիարգուե. — шествовать բ. ն. վարել զպաշտօն պատրիարգի, Հայրապետի։
Патріа́ршій ած. патріаршескій.
Патріотизмъ գ. ա. Հայրենասիրութիւն։
Патріоти́ческій ած. Հայրենասիրական, Հայրենասիրութեան։
Патріо́тъ, - тка գ. ա. է. Հայրենասէր։
Патро́ница գ. է. բսակ վամիշտի Հրբ- բայանիկ։
Патро́нщикъ գ. ա. վամիշտագործ։
Патро́нъ գ. ա. վամիշտ (հրոյանի)։ պաշտպան, Հովանաւոր։
Патру́ль գ. ա. զինեբապահք, պարեկա- պանք քաղաքի։
Па́уза գ. է. դադար, դադարք (է. եղած)։
Науко́вый ած. ասրգի։
Нау́къ գ. ա. ասրգ, մանուկ։
Наути́на գ. է. ասրգնի, ասրգխոտայն ոտայն ասրգից։
Наути́нный ած. ասրգնեղոց։
Паха́ніе գ. չ. Հերկումն, արօրումն, յեր- կայրծութիւն։
Паха́рь գ. ա. երկրագործ, Հերկագործ։
Паха́ть բ. ն. գործել զերկիր, յերկնել, արօրել, արօրագրել. Հովահարել։
Пахнуть բ. չ. բոյր ընել. արձակել զՀոտ։
Па́хотный ած. Հերկելի, յարմար 'ի Հեր- կել. Հերկագործութեան։
Па́хтальщикъ գ. ա. լնդող, խնոցող։
Па́хтаніе գ. չ. լնդելն, խնոցելն։ (զկաթ։
Па́хтать բ. ն. լնդել, խնոցել, Հարել
Паху́честь գ. է. Հոտաւէտութիւն։
Паху́чій ած. Հոտաւէտ։
Паху́чка գ. է. բոյս ինչ։
Пахъ գ. ա. քունջ երանոյ։
Па́че տ. առաւել, աւելի, գեր քան։
Па́чка ֆ. связка.
Па́чканье ֆ. маранье.
Па́чка́ть, - ться ֆ. марать, - ться.
Пачку́нъ, - нья ֆ. маратель.
Па́шенникъ ֆ. пахарь.
Па́шенный ած. պատ. կամ վեր. արտի։
Па́шня գ. է. անդ, արտ։
Пашпо́ртный ֆ. паспортный.
Пашпо́ртъ ֆ. паспортъ
Паште́тъ գ. ա. մեծ կարկանդակ մսալեր։
Па́щеки գ. է. յ. ծնօտք գաղանաց։
Па́юсъ գ. ա. ձղպաթաղանթ. — сная икра, ձուղպ ոչ բոլորովին մաքրեալ։
Паяло, - льникъ գ. չ. ա. գործի մածու- ցանելոյ։
Паяльница գ. է. աման, յորում Հա- լեն զմածուցանելն նիւթս։
Паяльный ած. մածուցանելի, մածու- ցանող. մածուցական։
Паяльщикъ գ. ա. մածուցանող (զկրակալ.)
Паяніе գ. չ. մածուցումն, մածուցանելն։
Па́яный, - янный ած. մածուցեալ։
Паять բ. ն. մածուցանել (զկրակալելով)։
Паяцъ գ. ա. միմոս, խեղկատակ։
Певгъ ֆ. пихта, կուենի։ (պեղպտոն)։
Пега́съ գ. ա. ձուկն Հիչ. Պեգասոս (ա- ռասպել)։
Педаго́гика գ. է. դիտութիւն մանկա- վարժութեան կամ կրթուե մանկանց.
Педагоги́ческій ած. մանկավարժուե, դաստիարակութեան։
Педаго́гія գ. է. դաստիարակութիւն ման- կանց, մանկավարժութիւն։
Педаго́гъ գ. ա. դաստիարակ, մանկածու, ուսուցիչ։
Педа́ль գ. է. ոտնաձիող։ տակուել։
Педанти́змъ, - дантство գ. ա. չ. խմաս- տակութիւն, մանրախնդիրք։
Педа́нтъ գ. ա. խմաստակ, մանրախնդիր։
Пейзажи́стъ գ. ա. նկարիչ դաշտաց, երկ- րանկար։ (դաշտաց։
Пейза́жъ գ. ա. դաշտայոյց նկար, պատկեր
Пека́льница, - льня ֆ. пекарня.
Пека́рный ած. Հացարարոյ։
Пека́рня գ. է. Հացարարոց։
Пека́рство գ. չ. Հացարարութիւն, ար- Հեստ Հացագործաց։
Пека́рь գ. ա. Հացարար, Հացագործ։
Пелена́ (-ленка) գ. է. խանձարուրք. պատ- առակալ. ծածկոց սեղանոյ. կտաւ։
Пелена́ніе գ. չ. խանձարրատպատումն։
Пелена́ть բ. ն. խանձարրատպատել։
Пеле́сина գ. է. բիծք 'ի վերայ մարմնոյ անասնոյ.
Пелика́нъ գ. ա. Հաւալուսն. Թռչանոյ.

առաքեալն դործքը։

Пе́мза գ. ի. հնչաքար, աւազքար։

Пенсіоне́ръ, - рка գ. ա. ի. Թոշակառու, ՀասուՀատու աշակերտ։

Пенсіо́нъ գ. ա. վարժարան ուսան Թոշակառու աշակերտաց. Թոշակ կարդել յարքունուստ։

Пе́нсія գ. ի. Թոշակ յարքունուստ։

Пентико́стія գ. ի. պենտեկոստէ։

Пень գ. ա. արմ, կոճղ. ֆիգ. այր դանդաղ։

Пенька́ գ. ի. կանեփ։

Пе́ня գ. ի. տոյժ, տուգանք։

Пенять բ. դ. կշտամբել, յանդիմանել. դանդատիլ։ (մոխիր։

Пепели́ть բ. դ. մոխրել, դարձուցանել ՚ի

Пепели́ще գ. է. կիսաւեր մոխրոյ, ՀնաՀնեակ զՀնի Հրդեհի. ՚ի նախնեաց մնացեալ կալուածք։

Пепелоцвѣ́тный ած. մոխրագոյն։

Пе́пелъ գ. ա. մոխիր, աճիւն. - ный ած. մոխրոյ։ (լինչ։

Пе́пельникъ գ. ա. ի. մոխրանոց. քոյս

Пе́пельница գ. ի. անօթ, յորում պահին զաճիւն այրելոց ՚ի վերայ փայտակուտի. մոխրամանի։

Пе́рвенецъ գ. ա. անդրանիկ. նախնին. առաջնադուղ։ (աւագուն։

Первенство́ գ. է. անդրանկութիւն, երիցութիւն,

Первенствова́ть բ. է. նախագահ լինիլ, ունել զառաջին տեղի։

Пе́рвина գ. ի. նորութիւն, իր նոր։

Первобра́зіе, - чность գ. է. ի. առաջին ամուսնութիւն, - бра́зный ած. առաջնագոյական. - бытность գ. ի. հնութիւն, սկիզբն լինելութեան. — бытный ած. սկզբնական, նախկին։

Пе́рвое ն. նախ, առաջին։

Первовер хо́вный ած. ծայրագոյն, նախագահ. - зва́нный ած. նախահրաւէր, նախակոչ. — зда́нный ած. նախահաստատ, առաջնաստեղծ, նախաստեղծ. - му́ченикъ, - ница գ. ա. ի. նախավկայ, առաջին մարտիրոս. - нача́ліе գ. է. երիցութիւն, աւագութիւն, մեծութիւն, նախագահութիւն. - нача́льно ն. նախ, նախագոյ, նախ. առաջինն. - начальный ած. նախնական, սկզբնական, նախկին, առաջին. - обра́зность, — зіе գ. ի. է. նախատիպ դրին. - обра́зный ած. նախատիպ. - престо́льный ած. նախաթագ, մայր աթոռ. - ро́дный ած. նախածին, առաջնածին, անդրանիկ. սկզբնական. - родство գ. է. անդրանկութիւն. - свято́тель գ. ա. առաջին ՚ի լուսաւորչէ. - - священе́нникъ գ. ա. քահանայապետ. - священе́нство գ. է. քահանայապետութիւն. - стате́йный ած. առաջին կարգի. — степе́нный ած. առաջնակարգ, - страда́лецъ գ. ա. նախավկայ։

Первый ած. առաջին, նախկին. - падесять թ. պ. մեռտասաներորդ։

Перга́ментъ, - минъ գ. ա. մագաղաթ. - ментный - минный ած. մագաղաթեայ։

Перга́метщикъ գ. ա. մագաղաթադործ։

Пере՚ն. յարձրոյ ՚ի սկիզբն բայից նշանակէ զգերախոտութիւն, զկրկնութիւն կամ զվերստին սկսանելն գործոցն. զառաւելութիւն գործոցն. զդործոցն յայնկոյս իրիք. զաւժանուն ՚ի մեռուստս. զդործոցն ՚ի վերոյ բազմոց. զյաղթել. զվախճանական գործոցն։ (լու։

Перебавля́ть, - вить բ. դ. յոյժ յաւելու

Перебива́ть, — бить բ. դ. ապականել. կոտորել. գանել, պատժել (պէսպէս). բեհանել, խորտակել (պէսպ. իրաց). արգել լինել. այլոց. յաւելուլ կամ պակասեցուցանել զգինն, ընդ միջել, հատանել. խառնել, շրթել. խանդարել. - ться բ. ն. բեհանիլ, միջիլ. կեալ յաղքատութեան, հազիւ հայթայթել զառուրն պարէն. ցնտանիլ. խառնիլ։

Перебира́тель գ. ա. քննող, որոշող։

Перебира́ть, - брать բ. դ. քննել, որոշել. յանօթ առնուլ ասկաւ առ ասկաւ ՚ի զանազան ժամանակս. ՚ի հնոյ քննել զպիտանին. մատամբք շարժել, զարձուցանել. հետազօտել։

Перебра́ться բ. ն. անցանել ընդ. փոխադրիլ. տեղափոխիլ։ (նեալ։

Перебы́тый ած. բեհեալ. կոտորեալ. գա-

Перебо́й գ. ա. անհաւասար հարուած. հակընթացութիւն ջրոյ. յաւելումն կամ նուազեցուցումն գնոյ։

Перебора́нивать է.ն. վերստին տափանել:
Перебора́ть, - боро́ть ф одолѣвать.
Перебо́рка գ. ի. տեղափոխութիւն, փո-խադրութիւն. միջնորմ. փոխ. յանդի-մանութիւն, պատիժ.
Перебо́рщикъ ф перебиратель.
Перебо́ръ գ. ա. աւելորդութիւն, աւե-լորդ. յանդիմանութիւն, պատիժ.
Перебра́нивать, — нить է. ն. հայհոյել, անարգել (ղէպ ուրոյն):
Перебра́сывать, - бросать, - бросить է. ն. ընկենուլ, ձգել (յոյնէդս էրէի):
Перебрива́ть, — брить է. ն. սափրել (ղէպ ուրոյն). վերստին սափրել.
Перебро́санный, - брошенный ած. ընկե-ցեալ, ձգեալ (յոյնէդս էրէի):
Перебыва́ть է. է. կ. գնալ, լինիլ 'ի բա-ղում տեղիս. է. անդ. լինիլ 'ի ձա-նապարհ ժամանակս:
Перебѣга́ть, — бѣжать է. է. վազելով անցանել դադարածութիւն ինչ. դադա-րեալ լինել. է. ն. յառաջել: (կան.)
Перебѣ́жчикъ գ. ա. դաւաւոր, փախստա-
Перебѣ́ленный ած. վերստին սպիտակա-ցուցեալ. պարզադրեալ.
Перебѣ́ливать, -лить է. ն. նորոգ կամ վե-րստին սպիտակացուցանել. պարզադրել:
Перева́ливать, - лить է. ն. գլորել, տա-նել տեղւոջէ 'ի տեղի. յղել, անցու-ցանել յոյնկոյս գետոյ. անցանել քան զսահմանեալ ժամանակին:
Перева́лъ գ. ա. անցանելն նաւու յե-ղերէ յերդ. փոխադրումն:
Перевали́ть է. ն. կ. գլեանել (ղէպ ղպոն ի ղէնի ինոյն). թաւալել, գլորել (ղէպ ղպոն էնէ). կրկին թաւալել, տր-ղել. պատժել զգազումն:
Перева́ренный ած. վերստին կամ չա-փազանց եփեալ. մսրսեալ.
Перева́риваніе, — реніе գ. է. վերստին կամ չափազանց եփումն. մսրսումն:
Перева́ривать, - рить է. ն. վերստին կամ չափազանց եփել. մսրսել. - ться է. յ. չափազանց եփիլ. մսրսիլ:
Переведе́нецъ ф переселенецъ.
Переведе́ніе գ. է. թարգմանելն. փո-խադրութիւն (պոյնդ, նոյն):
Переведе́нный ած. թարգմանեալ. փո-խադրեալ, տեղափոխեալ:
Паревезе́ніе գ. է. տանելն պլուբ. - зе́н-ный ած. տարեալ պլուբ (պոյնէ, էրինէ.)
Перева́ртывать, - нуть, - тѣть է. ն. պը-տոյտքել. շրջել, դարձուցանել. պա-տառել, փաթաթել (էպպնա-է). պտոյտ-քելով խանգարել:
Перевести́, - весть է. է. переводить.
Перевива́ть, - вить է. ն. վերստին ոլո-րել. հիւսել. - ться է. յ. պատառիլ. հիւսիլ:
Перевира́ть, - вра́ть է. ն. կրկնել զսը-տութիւնս. փոփոխանօք կամ առանց ձիշ-դութեան կրկնել զբանս պլոյ. դիպա-զանցել քան զպլոյս ստախօսութեամբ:
Перевиса́ть, - снуть է. է. կախիլ, հա-կիլ 'ի մի կողմն. - сный ած. կախեալ հակեալ 'ի մի կողմն:
Перево́дина ф перекладина.
Переводи́тель գ. ա. փոխանցող. ընա-ջինջ առնող:
Перево́дить, - вести է. ն. տեղափոխել, փոխադրել, փոխել, դադրեցնել. փոխան-ցել, անցուցանել. թարգմանել. ջնջել. ընաջինջ առնել. բանաարկել:
Перево́дный ած. դադրեցուցեալ, տե-ղափոխեալ. փոխադրական. թարգմա-նեալ. բանաարկեալ. պատմեալ:
Перево́дчикъ, - чица գ. ա. ի. թարգմա-նիչ, թարգման. բանաարկու:
Перево́дъ գ. ա. տեղափոխութիւն, փո-խադրութիւն. տալն կամ յանձնելն պլ-լուս. փոխանցութիւն, թարգմանութիւն. պահատուհէ, նուաղումն. ф նաւ сплетни.
Перевози́ть, - везти է. ն. տանել տեղ-ւոջէ 'ի տեղի (պոյնէ, էրինէպատ նոյնպ) - ться է. յ. փոխադրիլ, տեղա-փոխիլ (պոյնէ, էրինէպատ, նոյնէ):
Перево́зка գ. ի. փոխադրուհ, տանելն 'ի տեղւոջէ 'ի տեղի (պոյնէ, էրինէպատ):
Перево́зное գ. է. վարձ վասն անցուց-նելոյ զապրանս, բաժ անցից:
Перево́зный ած. փոխադրական:
Перево́зчикъ ф перевощикъ.
Перево́зъ ф перевозка.
Переволо́чка գ. ի. քաշելն, ձգելն, տա-

նեղն տեղացնել ՚ի տեղն։

Перевора́чиваніе, - роченіе գ. չ. *շրջումն, դարձուցումն։*

Перевора́чивать, - ротить բ. ն. *շրջել, դարձուցանել. փոխ. փոխարկել, փոխել, շուռանձևել. - ться բ. յ. շրջիլ։*

Перево́ротъ գ. ա. *շրջումն, դարձուցումն. յեղափոխութիւն, փոփոխութիւն մեծ կամ անսահմանական։* (լինչ։

Переворо́чать բ. ն. *նոյն. շրջել զբազում։*

Перево́щикъ գ. ա. *նաւավարձ։*

Перевѣнча́ть բ. ն. *վերստին պսակել։*

Перевѣря́ть, - рить բ. ն. *վերստուգել, վերստին ստուգել։*

Перевѣ́съ գ. ա. *ստուերութիւն կշռոյ. փոխ. ստուերութիւն, գերազանցուել։*

Перевѣ́шивать, - вѣсить բ. ն. *վերստին կշռել. կախել յայլում տեղւոջ. ստացեալ հաւասար լինել. կշռել զբազում լինչ. յաղթել, գերազանցել։*

Перева́занный ած. *վերստին կապեալ. վերստին դրծեալ (գոլոպով, նաւչի)։*

Перевя́зка գ. է. *կապումն, կապ. վիրակապ, նշիկ։*

Перевя́зываніе, - заніе գ. չ. *կապումն։*

Перевя́зывать, - зать բ. ն. *վերստին կապել. վիրակապել. դրծել. կապել բազումս, կամ զբազում իրս. կապել, կցել, միաւորել։*

Пе́ревязь գ. է. *փոկ մանեալք զինուորաց։*

Перега́живать, - гадить բ. ն. *աղտեղել, ապականել, աղտոտել։*

Перегиба́ть, - гнуть բ. ն. *ծալել, կրկնել. թեքել, կոբացուցանել։*

Перегну́нуть բ. չ. նո. *կորնչել, կործանել, սատակիլ, մեռանիլ բազմաց։*

Перегла́живать, - гладить բ. ն. *վերըստին յղկել, արդնուկել. յղկել զբազում լինչ։*

Перегля́ды գ. յ. *նշանաւոր կամ խորհրդոտ հայեացք։*

Перегля́дываться, - глянуться բ. ֆ. *առիթ հայիլ ՚ի վերայ միմեանց։* (նել։

Перегна́ивать բ. ն. *նեխել, փտեցուցանել։*

Пере́гнанный ած. *զտեալ, մաքրեալ ծորմամբ. յառաջեալ, կանխեալ։*

Перегнива́ть, - гнить բ. է. *փտիլ, նեխիլ։*

Перегова́ривать, - ворить բ. ն. *խօսակից լինել, առնել զխորհրդակցութիւն. կրկնել զառացեալն. դերազանցել, յաղթել շատախօսութ. զառատապարտել։*

Перегово́рщикъ գ. ա. *խօսակցող. զառատապարտող։*

Перегово́ръ գ. ա. *խօսակցուել, խորհրդակցուել ի իրևարս, դաշնակցութիւն. զառատապարտութիւն։*

Перего́нка գ. ի. *ծորումն. զտումն։*

Перегоня́ть, - гнать բ. ն. *կանխել, յառաջել. փոխ. յառաջադէմ լինել. վազել ՚ի տեղւոջ ՚ի տեղն. վերստին ծորել։* (ժել։

Перегора́живать, - родить բ. ն. *միջնորմել։*

Перегора́ть, - рѣть բ. է. *այրիլ (բուրդ)։*

Перегоро́дка գ. ի. *միջնորմ, անջրպետ։*

Перегоро́женный ած. *միջնորմեալ։*

Перегорѣ́лый ած. *այրեալ. վառեալ (բուրդ)։*

Перегружа́ть, - рузить բ. ն. *հանել, վերստին զբեռնաւորել զնաւ ՚ի նաւ. կարի լինի բեռնաւորել։*

Перегрыза́ть, — зть բ. ն. *ատամամբ կտրել, բաժանել յերկուս. կրծել բազում լինչ։*

Перегрѣва́ть, - грѣть բ. ն. *վերստին կամ չափազանց ջեռուցանել։*

Перегуби́ть բ. ն. նո. *սպանանել, կործանել, մեռանել ՚ի կորուստ զբազմաց։*

Перегуща́ть, - стить բ. ն. *կարի թանձրացուցանել։*

Передава́ть, - дать բ. ն. *բռնել, ձեռն ՚ի ձեռն տալ, ձեռն ընդ ձեռն մատուցանել. տալ, յանձնել այլում. փոխանցել. աւետարեր տալ. տալ զաւետարեր լինչ. տալ ՚ի գանձարան ժամանակս. յայտնել, հաղորդել. - ться բ. յ. դառնալիք լինել։*

Переда́вленный ած. *հեղձուցեալ, խեղդեալ. ձմլեալ, ոտնակոխ արարեալ (բոպմաքեմբ)։*

Переда́вливать, — вить բ. ն. *հեղձուցանել, խեղդել զբազմաց. ձմլել, ոտնակոխ առնել զբազում լինչ։*

Пере́данный ած. *տուեալ այլում. վերստին ընծայեալ. տուեալ աւետարերութեամբ։*

Переда́ривать, - рить բ. ն. *պարգևել*

բաղմաց. պարզևել ՚ի զանազան ժամանակս:

Переда́токъ գ. ա. տուեալն աւելորդութ, աւելորդութիւն ՚ի տալն:

Переда́точный ած. փոխանցելի:

Переда́тчикъ ա. измѣнникъ.

Переда́ча գ. ի. փոխանցութիւն, յանձնելն, տալն այլոմ: (բել:

Передва́ивать, - двоить բ. ն. կրկին թո-

Предви́гивать, - двигать բ. ն. շարժել ՚ի տեղւոջէ.

Переде́рживать, — жать բ. ն. պահել զոք ընդ երկար. ունել, թագուցանել զոք (տպբ՚ինաբար): (դաղնոց:

Пере́дникъ գ. ա. գենջակ, առկած,

Пере́дній ած. առաջին, առաջաւոր, նզևալն յառաջոյ:

Пере́дняя գ. ի. նախասենեակ:

Передовы́й ած. առաջաւոր:

Передо́къ գ. ա. առաջք:

Передра́жнивать, - знить բ. ն. խեղկատակել, ծաղր առնել: (ցրտոյ:

Передро́гнуть բ. չ. սաստիկս դողալ ՚ի

Передуши́ть բ. ն, ից. խեղդել զբազումս:

Передъ գ. ա. առաջակողմն, առաջք, երես. ապագայ ժամանակ:

Передъ ա. Предъ.

Передѣ́ланный ած. նորոգ կամ վերստին շինեալ. շինեալ յայլ տեսակ:

Передѣ́лать ից. բ. передѣлывать.

Передѣ́лка գ. ի. նորոգումն. կրկին շինելն:

Передѣ́лъ գ. ա. վերստին բաժանումն. նորոգումն, կրկին շինելն. փոխերանոց:

Передѣ́лываніе, - ланіе գ. չ. նորոգ շինելն. շինելն յայլ տեսակ:

Передѣ́лывать, - дѣлать բ. ն. նորոգ կամ վերստին շինել, նորոգել. շինել յայլ տեսակ.

Пережа́ривать, — рить բ. ն. չափազանց խորովել. խորովել զբազում կնիչ:

Переже́ванный ած. վերստին ծամեալ:

Переже́вывать, — вать բ. ն. վերստին ծամել. լաւագոյն ծաղրել: (բամեալ:

Пережже́нный ած. չափազանց պրեալ,

Пережива́ть, - жить բ. ն. յերկարել ՚ի կեանս առաւել քան զայլ ոք, մնալ տակաւին կենդանի ղինի մահուան ու-

րուք. կեալ ՚ի զանազան տեղիս.

Пережига́ніе գ. չ. պրելն կամ բամելն չափազանց:

Пережига́ть, - жечь բ. ն. պրել զբազում կնիչ. չափազանց պրել, բամել. պրելով բաժանել յերկուս. պրելով քայքայել, դարձուցանել ՚ի փոշի, ՚ի մոխիր:

Пережима́ть, - жать բ. ն. վերստին մղել, քամել. քամել զբազում կնիչ. սեղմել:

Перезимова́ть ա. зимовать.

Перезрѣва́ть, - зрѣть ա. переспѣвать.

Перезрѣ́лый ած. переспѣлый.

Перезяба́ть, - бнуть բ. չ. սաստիկս մրսել. ցնաւել, աւերել ՚ի ցրտոյ:

Перезя́блый ած. սաստիկս մրսեալ:

Переименова́ніе գ. ելի վերստին անուանելն:

Переименова́нный ած. վերստին անուանեալ, վերանուանեալ:

Переимено́вывать, - вать բ. ն. վերստին անուանել, փոխել զանունն. - ться բ. չ. փոխել զանուն իւր, վերանուանել:

Переймка գ. ի. ըմբռնուածն, կալուածն:

Перейми́чивость գ. ի. ընդունակութիւն, յաջողակութ ուսանելոյ, քաջաւուր ղոլն:

Перейми́чивый ած. ընդունակ, յաջողակ յուսմունս, քաջաւուր.

Перейми́щикъ գ. ա. ըմբռնող:

Перенача́чивать, - чить ա. начинить.

Перейти ից. բ. переходить.

Перека́пывать, - копать բ. ն. վերստին փորել, պեղել. բազում փորել:

Перекати, - по́ле գ. չ. վայրի ծնեբեկ. բոխ (բոյս): (լատին:

Переката́ть գ. ա, որոտ ընդ որոտ. դլո-

Переката́тывать, - тать բ. ն. վերստին պլսել. անցուցանել ընդ մամլով զկտաւեղինս. պլոել զբազում կնիչ:

Перекваши́вать. - квасить բ. ն. չափազանց թթուեցուցանել, խմորել:

Переки́данный, — кинутый ած. յեաս կամ յայնկոյս երկիր ընկեցեալ:

Переки́дывать, - да́ть, — кинуть բ. ն. ընկենուլ ՚ի տեղւոջէ ՚ի տեղի, կամ յայնկոյս երկիր. ընկենուլ զբազում կնիչ:

Переки́пать, - нѣть բ. չ. չափազանց եռալ:

Перекиса́ть բ. չ. չափազանց թթուել:

Перекисный ж. քացախային (թթուական)։
Перекись ф. բ. քացախային (թթուական) ջրածին աստիճան (թթուութեան)։
Перекла́дина, — кладь ф. բ. ո. գերան կամ տախտակ եղեալ խոտորնակի։
Перекла́дывать, - класть, -ложить բ. ն. վերատնել դնել, շինել. տեղափոխել. միջադրել. խառնել ինչ տեղորդութ. վերատնել հաշուել ’ի վե՛ր համրել։
Перекле́йный ж. վերատնել սոսնձեալ։
Прекле́ивать, - леить բ. ն. վերատնել սոսնձել. սոսնձել զբաղում ինչ։
Перекликáніе ф. չ. կոչելն բազմից յոնուանէ։
Перекликáть, - кнуть բ. ն. կոչել զբազումս յանուանէ։ (զմիմեանս։
Перекликаться բ. յ. ձայնակցիլ կոչել
Перекли́чка ф. ն. կոչելն յանուանէ, կոչ, կոչումն։
Перекове́ркивать, - кать բ. ն. վերատնել ազձառել. ազձառել զբազում ինչ։
Перекó́вывать, — вать բ. ն. վերատնել դարբնել. ողորկել դարբնելով։
Перекóпанный ж. վերատնել փորեալ, պեղեալ։
Перекопáть կ. բ. перекапывать.
Перекóпъ ф. ա. վերատնել փորելն, պեղելն. խրամ, փոս որպէս խոտորնակի. ակն, անձուկ։ (կող։
Перекóрщикъ, - щица ф. ա, ն. հակառակ
Перекоръ, - ры ф. ա. վիճաբանութիւն, վէճ, ընդդիմութիւն, հակառակութ։
Перекрáшенный ж. վերատնել ներկեալ։
Перекрáшиваніе, - шеніе ф. չ. վերատնել ներկելն։
Перекрáшивать, - расить բ. ն. վերատնել ներկել. ներկել զբազում ինչ։
Перекреститель ф. ա. կրկնի, վերատնի մկրտող։ (вать, - ся.
Перекрестить, - ться կ. բ. перекрещи
Перекре́стокъ ф. ա. կից-ք հանապարհի։
Перекрещéнецъ ф. ա. կրկնահանդունք։
Перекрещéніе ф. չ. կրկին մկրտելն։
Перекрещéнный ж. կրկնահանդունք։
Перекре́щивать, - крестить բ. ն. հնգել զայլագաւանս. վերատնել հնգել. խաչահնգել, տեառնագրել։
Перекрыва́ть, -рыть բ. ն. վերատնել ծածկել։
Перекупа́ть, - пить բ. ն. վաճառաշահ լինել. դնել ինչ մեծաւ քանակութ։
Перекýпщикъ ф. ա. վաճառաշահ, վաճառորդ. դնող մեծաւ քանակութ։
Перекýпъ. — пка ф. ա. ն. վաճառաշահութիւն. դնելն մեծաւ քանակութ։
Перекýрывать, - рить բ. ն. վերատնել ծխել. ծխել զբազում ինչ. չափազանց ինչ ածել։
Перелага́ть, - ложить բ. ն. փոխադրել. թարգմանել. յարմարել։
Перела́мывать բ. ն. բեկանել յերկուս կամ ’ի բազում մասունս. բեկանել, խորտակել զբազում ինչ։
Перелета́ть, - тѣть բ. չ. թռչիլ ընդ տարածութիւն ինչ։ (տեղէ։
Переле́тный ж. թռչող ’ի տեղւոջէ ’ի
Переле́тъ ф. ա. թռչելն ’ի տեղւոջէ ’ի տեղի։
Переливáніе ф. չ. վերատնել ամանելն։
Переливáть, - лить բ. ն. վերատնել ամանել. վերատնել ձուլել։
Перели́вень м халцедонъ։ (ձուլած։
Перели́вщикъ ф. ա. ամանող. վերատնի
Переливневать բ. ն. կ. դծել, բաժանել դծիւք. դծել զբազում ինչ։
Перели́стывать բ. ն. դարձուցանել, շրջել զթերթս գրոց կամ զթուղթս. ընթերցանել վեր ’ի վերոյ կամ առանց մտադրութեան։
Перели́тый ж. ամանեալ, հեղեալ յայլ աման. վերատնի ձուլեալ։
Перелови́ть բ. ն. կ. կալնուլ, բռնել (բազմաթիւս)։ (մանուածիւն։
Переложе́ніе ф. չ. փոխադրութիւն. թարգ
Перело́женный ж. տեղափոխեալ, փոխադրեալ. թարգմանեալ։
Перело́жить կ. բ. перелагать.
Перелóй ф. ա. արծնագործութիւն։
Переломáніе ф. չ. բեկումն։
Перело́манный, - менный ж. բեկեալ։
Переломáть, - мить կ. բ. переламывать
Перело́мка ф. չ. բեկումն (բազմաթիւս)։
Переломле́ніе ф. չ. բեկումն շաւաւեղոյ լուսոյ. բեկումն, խորտակումն։
Перело́мъ ф. ա. եղկումն. տեղին՝ ուստի

բանկալ է ինչ · յանկարծական վոխադրություն ի հիւանդութեան · շեղում, շեղուած ·

Перелу́живать, - лудить ե· ն· վերստին անագել · — женный մծ· վերստին անագեալ ·

Перелѣза́ть, - лѣзть ե· չ· մագլցի անցա-

Перема́лывать ե· ն· վերստին աղալ ·

Перема́нивать, - нить ե· ն· ձգել, հրապուրել առ ինքն ·

Перема́ранный մծ· աղտոտեալ, աղտա-

Перема́рывать, - ра́ть ե· ն· աղտեղել, աղտոտել զգաղում ինչ · եղծանել, ջնջել զգրեալն ·

Перема́чивать, - мочить ե· ն· վերստին ձաւալ, ձրջել · չոխագանց ձրջել ·

Перемежа́ть ե· չ· միջնհատել, ընդհատել ·

Перемежа́ющійся մծ· ընդհատ (պարի ե-ալն ի-ով պէտ) ·

Перемерза́ть, - знуть ե· չ· սառուկս մըռնել · զգրահարել, վնասել ի գրոյ · - злый մծ· գրահարեալ, գրահար ·

Перемётчикъ գ· ա· գաւազիր ·

Перемо́гиваться, - гнуться ե· փ· ակնարկելով հաղորդել միմեանց գիտուս և զգացմունս ·

Перемири́ть ե· ն· կ· հաշտեցուցանել զգաղումն · — ться ե· փ· կ· հաշտիլ ·

Перемі́ріе գ· չ· զինադադարութիւն, հաշտութիւն, խաղաղութիւն ·

Перемога́ть ա· ոսկանալ ·

Перемоло́ть կ· ե· перемалывать ·

Перемори́ть ե· ն· կ· քնացնել առնել, սատակել (զբ ոչխս) ·

Перему́чить ե· ն· կ· տանջել, չարչարել զգաղումն · Ձնշել, լքուցանել ·

Перемы́чка գ· ի· կապ, կռիւր (ի շ-ով) առնադրելն վնոյ · ա· նա запруда ·

Перемёна գ· ի· վոխանութ · վոխանակութիւն · իբ վոխանակելն ·

Перемёне́ніе գ· չ· վոխանութիւն · (կենդ ·

Перемёне́нный մծ· վոխանեալ, վոխադրեալ ·

Перемёнить, - ся կ· ե· перемѣнять, -ся ·

Перемённость ա· перемѣнчивость ·

Перемё́нный մծ· վոխանելի · վոխանական ·

Перемѣнчивость գ· ի· վոխանականութիւն, անհաստատութ, դիւրաւոխոխ գոլն ·

Перемѣнчивый մծ· վոխանական, անհաստատ, դիւրաւոխոխ ·

Перемѣня́емость ա· перемѣнчивость,

Перемѣня́ть, - нить ե· ն· վոխել, վոխանակել · - ться ե· չ· վոխել, վոխանակել, վոխադրվել ·

Перемё́рзывать, - рить ե· ն· վերստին քաղել · քամել զգաղում ինչ · - рзнный մծ· վերստին քամեալ ·

Перемёшанный մծ· խառնեալ ·

Перемёшиваніе, - шаніе գ· չ· խառնութիւն

Перемёшивать, - шать ե· ն· խառնել, միաւորել · վերստին զանդել, թրել · խառնաձիզդր առնել · — ться ե· չ· խառնվել ·

Перемѣща́ть, - мѣстить ե· ն· տեղափոխել · վոխադրել · - ться ե· չ· տեղաւոխվել ·

Перемѣще́ніе գ· չ· տեղափոխութիւն, տեղաւոխութիւն · վոխադրութիւն ·

Перемѣще́нный մծ· տեղափոխեալ ·

Перемя́клый մծ· կարի կակղեալ ·

Перемя́кнуть ե· չ· կարի կակղիլ ·

Перема́тый մծ· վերստին հնձեալ, տրորեալ · հնձեալ բազմաթ ·

Перена́шивать, - носить ե· ն· տանել, վոխել այլուր, տեղափոխել, վոխադրել · մաշել զգաղում ինչ · համբերել, տանել, կրել, հանդուրժել ·

Перенесе́ніе գ· չ· վոխադրութ, տեղաւոխութ, տանելն այլուր · համբերութ ·

Перенесе́нный մծ· վոխադրեալ, տարեալ այլուր, տեղափոխեալ · համբերեալ ·

Перенима́ть, - нять ե· ն· կռնուլ, ըմբռնել · ըմբռնել մտօք, սովրիլ ·

Переноси́ть, - нести́ ե· ն· տանել այլուր, վոխադրել · յայտնել, հրատարակել զգաղտնիս · փոխ · համբերել, կրել, տանել · - ться ե· չ· տեղափոխիլ, վոխադրվիլ տանիլ ի տուն, վոխել բնակարանն · վերանալ, պատել մտօք ·

Перено́ска գ· ի· վոխադրութիւն ·

Перено́сно ա· иносказательно ·

Перено́сный մծ· վոխադրելի, տանելի · այլաբանական, վոխաբերական ·

Перено́съ գ· ա· ա· перенoска · վոխան-

ցումն. – носы գ. յ. զբպարտանք:
Переноче́вывать, - чевать բ. չ. անցու-ցանել զգիշերն, գիշերել:
Перено́щикъ, - щица գ. ա. տանող (իրի-այլոյ). տարտրիչ, բանտարկու:
Перенять տե՛ս. բ. перенимать.
Переобува́ть, - бу́ть բ. ն. վերստին ա-դուցանել զկօշկիս. - ться բ. յ. վերս-տին ապանիլ զկօշկիս:
Переодѣва́ть, - дѣть բ. ն. վերստին զգե-ցուցանել զՀանդերձս - ться բ. յ. ա-զանիլ, զգենուլ զայլ Հանդերձ:
Переодѣ́тый ած. վերստին զգեցեալ, զգե-ցեալ յայլ տեսակ:
Перепа́дать բ. չ. նո. անկանիլ բազմութ:
Перепа́лка գ. ի. առիթ կամ անընդհատ արձակումն Հրացանից, եւայլն:
Перепа́рхивать բ. չ. Թռչիլ 'ի միոյ կող-մանէ 'ի միւսն, Թեւածել այսր անդր:
Перепа́рывать, - пороть բ. ն. վերստին քակել զկարն. քակել զբազում ինչ. դանել, ճաղկել զբազումն: (կեր:
Перепа́хивать, - хать բ. ն. վերստին Հեր-
Перепа́чканный ած. ապտակեալ, ապ-տոսեալ: (ապտոսել:
Перепа́чкивать, - кать բ. ն. ապտակել,
Перепеле́сый ած. բծաւոր (գէշի):
Перепе́лка գ. ի. Հգ լոր. - лъ ա. պղպ լոր:
Перепеля́тникъ գ. ա. շահէ. լորոց:
Перепеча́танный ած. վերստին տպեալ:
Перепеча́тка գ. ի. վերստին տպումն:
Перепеча́тываніе, - таніе գ. չ. վերստին տպումն, տպագրումն, տպագրութիւն:
Перепеча́тывать, — тать բ. ն. վերստին տպել, տպագրել. - ться բ. ն. վերս-տին տպագրիլ:
Перепива́ться բ. յ. յանչախս արբենալ:
Перепи́ливать, - лить բ. ն. ապղել յեր-կուս կամ 'ի բազում մասունս:
Перепи́санный ած. վերստին գրեալ. ար-տագրեալ, պարզագրեալ: (ցուցի:
Перепи́ска գ. ի. արտագրումն. Թղթակ-
Перепи́сываніе, -саніе գ. չ. արտագրումն:
Перепи́сывать, - сать բ. ն. վերստին գր-ել. արտագրել, պարզագրել, օրինա-կել. — ться բ. փ. Թղթակցիլ. ար-տագրիլ:
Пе́репись գ. ի. ցուցակ ընչից. աշխատ-Հադիւ:
Перепи́щикъ գ. ա. արտագրիչ, պատ-ղագրիչ, օրինակող:
Переплавля́ть, - вить բ. ն. վերստին Հա-լել. տանել ջրով:
Переплава́чивать, — платить բ. ն. տալ, Հատուցանել աւելորդութեամբ. Հա-տուցանել 'ի զանազան ժամանակս
Переплета́ніе գ. չ. Հիւսումն:
Переплета́ть, — плести, - плесть բ. ն. վերստին Հիւսել. ներՀիւսել. Հիւսել մին ընդ միւսն. կազմել (գիրս) - ться բ. յ. Հիւսիլ, պատատիլ:
Переплете́ніе գ. չ. կազմումն (գրոց):
Переплете́нный ած. Հիւսեալ. կազմեալ:
Переплёстная գ. ի. կազմանոց:
Переплёстный ած. կազմի, կազմողին:
Переплёстчикъ, - чица գ. ա. ի. կազմողք:
Переплётъ գ. ա. կազմ (գրոց). կազմումն:
Переплыва́ть, - плыть բ. չ. 'ի լող ան-ցանել. լողալով կամ նաւելով ան-ցանել ընդ ջուր:
Перепой գ. ա. գինեՀանում, գինեմոլու:
Переполня́ть, - пить բ. ն. Լիալիցել, Լիալիցուն առնել:
Перепо́на, - нка գ. ի. Թաղանթ, մաշկ:
Перепо́ночный ած. Թաղանթոց:
Перепо́нчатый ած. բազմաթաղանթ. Թաղանթանման:
Перепо́ртить բ. ն. նո. աւերել, ապուա-ղել, Հղծանել, ապՀասել զբազում ինչ:
Перепо́рченный ած. աւերեալ, ապա-ւաղեալ, ապՀասեալ զբազում ինչ:
Перепоя́сываться, - саться բ. յ. վերս-տին գօտի ընդ մէջ առնել:
Перепра́ва գ. ի. անցանելն ընդ ջուր, անց-ք ընդ ջուր. տեղի անցից, անցարան:
Переправля́ть, - вить բ. ն անցուցանել, վարել 'ի միոյ եղերբ 'ի միւսն. ու-ղղել, սրբագրել:
Перепро́бовать բ. ն. նո. փորձել, Հա-շահել զբազում ինչ. (Հատել:
Перепродава́ть, - дать բ. ն. վերստին վա-
Перепрода́жа գ. ի. վերստին վաճառումն, երկրորդ վաճառք:
Перепро́данный ած. վերստին վաճառեալ:

Перепры́гивать, - гнуть *несов.* *перех.* *см.* перепры́гнуть.

Перепрамля́ть, - мить *несов.* *перех.* *см.* перепрямля́ть.

Перепря́тать *сов.* *перех.* *см.* перепря́тывать.

Перепря́тывать *несов.* *перех.* прятать что-л. в разных местах.

Перепу́ганный *прич.* *см.* перепуга́ть.

Перепу́гивать, - гать *несов.* *перех.* *см.* перепуга́ть.

Перепуска́ть, - стить *несов.* *перех.* *см.* перепусти́ть.

Перепу́тывать — тать *несов.* *перех.* *см.* перепу́тать.

Перерабо́тывать, — тать *несов.* *перех.* *см.* переработа́ть.

Перера́нить *сов.* *перех.* *см.* перера́нивать.

Пере́рванный *прич.* *см.* порва́ть.

Перерва́ть *сов.* *перех.* перерывать.

Перерожда́ть, - родить *несов.* *перех.* *см.* переро́дить.

Перерожда́ться, — ться *несов.* *см.* переро́диться.

Перерубать, - бить *несов.* *перех.* *см.* перерубить.

Перерыва́ть, - рыть, - рвать *несов.* *перех.* *см.* перры́ть.

Перерёзанный *прич.* *см.* перере́зать.

Перерёзывать, - рѣзать *несов.* *перех.* *см.* перере́зать.

Переса́дка *ж.* *см.* переса́живать.

Переса́женный *прич.* *см.* переса́дить.

Переса́живаніе *ср.* пересадка.

Переса́живать, - дить *несов.* *перех.* *см.* переса́дить.

Переса́ливать, - солить, — салить *несов.* *перех.* *см.* переса́лить.

Пересе́ленец *м.* *см.* переселя́ть.

Пересе́леніе *ср.* *см.* переселя́ть.

Пересе́ленный *прич.* *см.* переселя́ть.

Переселя́ть, - лить *несов.* *перех.* *см.* переселя́ть.

Пересиливать, - лить *несов.* преодолѣвать.

Переска́занный *прич.* *см.* переска́зывать.

Переска́зчикъ, - чица *м.* *ж.* *см.* переска́зывать.

Переска́зъ, - зы *м.* *см.* переска́зывать.

Переска́зываніе, - заніе *ср.* *см.* переска́зывать.

Переска́зывать, — зать *несов.* *перех.* *см.* переска́зать.

Переска́кивать, - кочить *несов.* *см.* переско́чить.

Переска́чка *ж.* *см.* переска́кивать.

Пересла́ніе *ср.* *см.* переслать.

Пере́сланный *прич.* *см.* переслать.

Пересла́ть *сов.* *перех.* пересылать.

Пересла́щивать, - стить *несов.* *перех.* *см.* пересласти́ть.

Пересма́тривать, - рѣть *несов.* *перех.* *см.* пересмотре́ть.

Пересмѣши́ть *сов.* *перех.* *см.* пересмѣ́ивать.

Пересмѣ́шникъ, - ница *м.* *ж.* *см.* пересмѣ́ивать.

Переспо́лъ *м.* *см.* переспо́рить.

Переспо́хлый *прич.* *см.* переспо́ть.

Переспо́ривать, — рить *несов.* *перех.* *см.* переспо́рить.

Переспра́шивать, - росить *несов.* *перех.* *см.* переспроси́ть.

Переспѣва́ть, - пѣть *несов.* перезрѣвать.

Переспѣ́лый *прил.* перезрѣлый.

Пересро́чка *ж.* *см.* пересро́чивать.

Переста́ваніе *ср.* *см.* переста́ть.

Переставать, - тать *несов.* *см.* переста́ть.

Переста́вка *ж.* *см.* переста́вить.

Переставленіе, - ливаніе *ср.* перестановка.

Переста́вленный *прич.* *см.* переста́вить.

Переставливать, - лять, - вить б. н. տե-
ղափոխել. դնել այլ կեր:
Переста́ливать * переставливать,
Перестано́вка * переставка.
Перестигать * опереживать.
Перестила́ть, - лать б. н. վերատին սրբե-
ւել, տարածանել:
Перестра́ивать б. н. վերանորոգել. դրե-
նուած լինչ. կառուցանել զբաղում շի-
նուածս. վերատին լարել, յարմարել
գնուագարանն: (տես:
Перестро́енный ած. վերատին կառու-
Перестро́йка գ. թ. վերատին կառուցումն:
Перестре́лка գ. թ. փոխադարձ հրացա-
նաձգութիւն:
Переступа́ть, — пить б. н. անցանել.
յառնիկ ընթանալ
Пересу́ды գ. ա. չ. գուշակութիւնք:
Пересуждать, - дить б. н. վերատին դա-
տել, քննել. դատել, դատապարտել:
Пересу́шивать, - шить б. н. չափաղանց
չորացուցանել:
Пересчи́танный ած. վերատին թուեալ:
Пересчи́тывать. — тать б. н. վերատին
թուել, հաշուել:
Пересыла́ть, - слать б. н. առաքել, յղել:
Пересы́лка գ. չ. առաքումն: (ֆոպոշտ:
Пересыха́ть, - сохнуть б. չ. չորանալ (շա-
Пересыща́ть * пресыщать,
Пересе́ка́ть. — сѣчь б. н. միջահատել.
հատանել. խաւխտանել (գծագրութեան, նաչքի)
ձաղկել զբաղումն:
Пересѣче́ніе գ. չ. միջահատումն:
Пересѣче́нный ած. միջահատեալ:
Перета́пливать, - топить б. н. վերատին
վառել. հալել:
Перета́чивать, — точить б. н. վերատին
սրել, յեռանել. Նախապատրաստել. չա-
փաղանց սրել.
Перете́рпливать, - пѣть б. н. համբե-
րել, համառութիւն, կրել, տանել:
Переть б. н. մղել, ձգնշել:
Переулокъ գ. ա. նրբաքաղաք, անձուկ
Переуча́ть, - чить б. н. վերատին ուսու-
ցանել. ուսուցանել զբաղումն,
Переха́живать * переходить.
Перехва́ливать, - лить б. н. չափազանց
գովել:
Перехитря́ть, - рить б. н. գերազանցել
խորամանկութ. չափազանց խորամանկել:
Переходи́ть, - рейти б. չ. անցանել ընդ.
գաղթել, փոխադրիլ. անցանել. շրջ-
ջիլ 'ի բազում տեղիս:
Перехо́дъ գ. ա. անցումն, անց. անցա-
բան. անցանելն, գառնալն 'ի միոյ առար-
կայէ առ միւսն:
Пе́рецъ գ. ա. պղպեղ:
Перецѣ́живать, - цѣдить б. н. վերատին
քամել. քամել զբազում լինչ:
Пе́речень գ. ա. դումար * итогъ. քա-
զումբ, համառօտութիւն (գոլչոյ կամ
հեղ ինաչութեան):
Перече́ркивать, - кнуть б. н. գծել, տա-
նել գրիչս. խաչաձև գծել:
Перече́ркнутый ած. գծեալ:
Перече́тъ գ. ա. թուումն յառնիկ յա-
նուանէ. աւելորդութիւն 'ի հաշուի:
Перечи́нивать, - нить б. н. վերատին կար-
կատել. կարկել (պէրչին):
Перечисле́ніе գ. չ. հաշուումն, թուումն:
Перечисля́ть, — лить б. н. հաշուել,
թուել, համարել. (տես:
Перечи́танный ած. վերատին ընթերց-
Перечи́тывать, - тать б. н. վերատին ըն-
թերցանել. ընթերցանել զբազում լինչ:
Перечища́ть, - чистить б. н. վերատին
մաքրել. մաքրել զբազում լինչ:
Пе́речникъ գ. ա. բոյս լինչ:
Пе́речница գ. թ. պղպեղաման:
Пе́речный ած. պղպեղային, պղպեղի:
Перешеекъ գ. ա. կիրճ, պարանոց ծովու:
Перешиба́ть, -бить б. н. քականել յերկուս:
Перешибъ * переломъ. (ընկ:
Перешивать, - шить б. н. վերատին կա-
Переѣда́ть, - ѣсть б. н. խոճատեղով կըտ-
րել. ուտել զբազում լինչ. ուտել,
մաշել, սպրել:
Переѣздъ գ. ա. անց, անցանելն (երկ-
վարս, նաւաս). անցանելի տարածուն:
Переѣжа́ть, - ѣхать б. չ. անցանել ընդ.
փոխադրիլ, տեղափոխել. անցանել ըզ-
տարածութիւն լինչ:
Переэкзамино́вывать, - новать б. н. վե-

ըստին հարցաքննել, հարցափորձել. հարցաքննել զբաղումն. - ванный ած. վերստին հարցաքննական:

Перигей, - гея գ. ա. ի. երկրամերձ կէտ:

Перигелій գ. ա. արևամերձ կէտ:

Перила գ. ի. կարգ սիւնադարդ վանդակից:

Перина գ. ի. ներքնակ փետրալից:

Перистиль գ. ա. կարգ սեանց պատշգամբի. պատշգամբ կամ ճեմելիք հաստատեալ ի վերայ սեանց:

Перистый ած. բազմափետուր, փետրալից, փետրաճև, փետրանման:

Перить ся տ оперить ся.

Перифе́рія գ. ի. շրջանակ, շրջապատ գիծ (էնդրոյն):

Періе́ки գ. ա. յ. շրջաբնակիք:

Періодически տ. պարբերաբար, շրջանաւ:

Періоди́ческій ած. շրջանաւոր. շրջաբերական, պարբերական, պարբերուն:

Періо́дъ գ. ա. շրջան ժամանակի. յեղանակ, կէտ ժամանակի, սահմանեալ ժամանակ. պարբերուն, շրջան բանից:

Перка́ль գ. ի. նուրբ կտաւ լինչ:

Перламу́товый ած. սադափեայ:

Перламу́тъ, - ломутръ գ. ա. սադափ, դաստակուր, պատեան մարգարտի:

Пе́рло տ жемчужина. - ловый ած. մարգարտեայ:

Перна́тка գ. ի. ծովախեցուր, փետուր ծովական, սեռակ լինչ պտղնպդի:

Перна́тый ած. փետրաւոր, փետրազարդ:

Перна́тыя գ. ի. յ. Թռչունք:

Перо́ գ. է. փետուր. գրիչ, ցօղուն գրչի. գրիչ երկաթի. Թևք ձկանց. ֆիգուրաւորութիւն գրչոյ, յօրինուածոյ. լայն կողմն Թխոյ. ասյլ նկզակի:

Перо́вникъ գ. ա. գրչատան: (գգրիչս:

Перочи́нный ած. որ կարևորի ի կտրել

Перпендикуля́рно տ. ուղղաձիգ, ուղղահայեաց գծիւ:

Перпендикуля́рный ած. ուղղաձիգ, ուղղահայեաց գիծ:

Перпендикуля́ръ գ. ա. գիծ ուղղահայեաց, ուղղաձիգ, ուղիղ ի վերուստ ձգեալ:

Пе́рси տ грудь.

Пе́рсикъ գ. ա. դեղձ. - ковый ած. դեղձի,

Перспекти́ва գ. ի. հանդիպահայեցուկ ընդօրինակուած. ճշդրտահան, ի հանդիպոյ նկար, նմանուԹիւն բացարձակ վայրաց. տեսիլ, հայեցուածք դաշտաց:

Перспекти́вный ածական перспектива բառին:

Пе́рстень գ. ա. նդ. - некъ մատանի:

Перстневи́къ գ. ա. տուփ մատանեաց:

Перстневы́й ած. մատանեայ:

Пе́рстный ած. հողեղէն:

Перстъ տ палецъ.

Персть գ. ի. հող. փոշի:

Перу́нъ գ. ա. շանԹ, կայծակն: (սէր:

Перцея́децъ գ. ա. սղոյկտուց սղպեղաՊерча́тка, - ѣд - точка գ. ի. ձեռնոց:

Перча́точникъ, - ница գ. ա. ձեռնոցագործ

Перъ գ. ա. անդամ օրհնադրական պատկան (յԱԳգկոյ և ի Վաղգկոյ):

Перяни́къ գ. ա. փետրավաճառ:

Перя́ный ած. փետրալից. փետրեայ:

Песе́цъ գ. ա. դաշտան թնչ փորը:

Пе́сій ած. շան. - зубъ, շնատամն, - языкъ, շանալեզու (բոյս): (տեղոյ:

Пески́ գ. ա. յ. մեծ տարածուԹիւն աւազուտ

Пескова́тый ած. աւազախառն:

Песколю́бъ գ. ա. բոյս լինչ:

Пескоро́й գ. ա. սեռակ լինչ օձաձկան:

Песобо́й գ. ա. շնատատան (բոյս):

Песо́къ նդ. - сочекъ գ. ա. աւազ:

Песо́чница գ. ի. աւազատան:

Песо́чный ած. պարունակող յինքեան ջուաղ. աւազային, աւազոյ:

Пе́стикъ գ. ա. նդ - пестъ, ինկիք ծաղկանց, սերմնաւոիակ. սանդիտոան փորը. բոյս լինչ

Пестри́ть է. ն. պէսպիսացոյց, բազմագոյն գործել. պատճառել:

Пестрота́ գ. ի. պէսպիսացոյն, խայտաբղէտ գոյն. անհաւատարմուԹիւն:

Пе́стрый ած. պէսպիսացոյն, բազմագոյն, բազմերանգ, խայտաբղետ. անհաւատ, անսղոքմ, (գոյն երևիլ:

Пестрѣ́ть է. է. պէսպիսացոյն, գոյն զգ-

Пестъ գ. ա. սանդիտոան:

Песчани́къ գ. ա. աւազաքար:

Песча́нка գ. ի. Թռչուն լինչ և բոյս. որդն լինչ. կամ աւազախառն:

Песча́ный ած. աւազուտ:

Печи́на, ~ ика ф. і. աւազահատ, հատ աւազոյ։
Песъ ф. м. շուն. շնիկ աստղ։
Пета́рда ф. і. պատերազմիկ մեքենայ վառօդալից։
Петни́ть ф. м. ամենաամանը տեսակ տըպագրական տառից։ (նշանագրեստուց։
Петли́ца ф. і. կարուած լինչ ’ի վրայ օձեաց
Петля ф. і. նդ- телька, հանգոյց, օղակ կոճակաց. ծղնիի։
Петро́вки ф. м. ց. պահք յառաջ քան զտօնն առաքելոց Պետրոսի և Պօղոսի։
Петру́шка ф. і. կարմն։
Печа́лить բ. ն. տրտմեցուցանել. -ться բ. յ. տրտմիլ, տխրիլ։
Печа́ль ф. і. տրտմութիւն, նեղութիւն։
Печа́льно տ. տրտմաբար. տրտում, տխուր։
Печа́льный ած. տրտում, տխուր. տրտմեցուցիչ, տխրագին։
Печа́тальщикъ ~ печатникъ.
Печа́таніе ф. չ. տպագրութիւն։
Печа́тать բ. ն. տպագրել, տպել. կընքել. - ться բ. յ. տպագրիլ։
Печа́тникъ ф. м. տպող, տպագրող։
Печа́тный ած. տպագրեալ, տպեալ. կնքեալ, դրոշմեալ։
Печа́тня ~ типографія.
Печа́точникъ ф. м. կնքադրծ։
Печа́ть ф. і. կնիք. կնիկ դրոշմեալ. տիպ, տպագրուած, տեսակ տպագրական տառից
Печеніе ф. չ. եփիլն, թխելն։
Пече́нка, - почка նդ. բ. печень,
Пече́ночный ած. լեարդի։ (վէպ։
Пече́ный ած. եփեալ, թխեալ. խորովեալ։
Пе́чень ф. і. լեարդ։
Пече́нье ~ печеніе.
Пе́чка, նդ. բ. печь.
Печни́къ ф. м. հնոցագրծ, վառարանագործ։
Печный ած. վառարանի, հնոցի։ (նոցի։
Печу́ра ф. і. խոռոչ ’ի վառարանի, հնոցի։
Печь ф. і. վառարան, հնոց։
Печь բ. ն. եփել, թխել, խորովել. -чься բ. յ. ասատիկս ջեռնուլ. բ. հ. հոգալ. եփիլ։
Пеще́ра ф. і. այր, ծերպ, քարանձաւ։
Пещи́ся բ. հ. հոգալ, բարեխնամել։
Пещь ~ печь.
Пивни́ца ф. і. մառան վասն գարեջրոյ։
Пи́вный ած. գարեջրոյ. որ սիրատենչ է վասն գարեջրոյ. հաղմեալ ’ի գարեջրոյ։
Пи́во ф. չ. գարեջուր, գաթօղի։
Пивоваре́ніе ф. չ. եփումն գարեջրոյ։
Пивова́рничать բ. չ. եփել զգարեջուր։
Пивова́рня ф. і. տեղի եփելոյ կամ յօրինելոյ զգարեջուր։
Пивова́ръ ф. м. եփող գարեջրոյ։
Пигва ~ айва.
Пигме́й ф. м. գաճաճ, թզուկ։
Пиголи́ца ф. і. եղեւրիկ (ծառ)։
Пи́жма ф. і. հազարտերև, բոյս լինչ։
Пи́кать, - кнуть բ. չ. ձգտուղել։
Пикепе́ръ ф. м. զինուոր տիզակիր։
Пике́тъ ф. м. փորրիկ խումբ զօրաց նշանակեալ ’ի պահպանութիւն. խաղ լինչ ’ի խաղաթուղթս։
Пи́ки ф. м. ց. տէգ (խաղալիք)։
Пикни́къ ф. м. հանգանակաւ ճաշ։
Пи́кнуть ~ пикать.
Пикъ ф. м. բարձր և սրածայր լեառն։
Пила́ ф. і. սղոց. - рыба, սղոցաձուկն։
Пиле́ніе ф. չ. սղոցումն, խարտումն — леный ած. սղոցեալ, խարտեալ։
Пилигри́мство ф. չ. ուխտադնացութիւն։
Пилигри́мъ ф. м. ուխտադնաց։
Пили́льщикъ ф. м. սղոցող։
Пили́ть բ. ն. սղոցել. խարտել։
Пи́льщикъ ф. м. սղոցող. սղոցագրծ։
Пилю́ля ф. і. դեղահատ։
Пина́стра ф. і. մայթ, քառաեկիւնեայ տախտակ սիւնք շինուածոց։
Пина́ніе ф. չ. դրմգումն։
Пина́ть, - пнуть բ. ն. դրմգել ոտիւք։
Пипермє́нтъ ф. м. անանուխ սպիրտային։
Пирами́да ф. і. բուրգն, յուրան. բլուրգաձև մարմին երկրաչափական։
Пирами́дальный ած. բրգաձև։
Пира́тъ ф. м. հէն (’ի ծովս)։
Пирова́ніе ф. չ. առնելն զնոյնոյս։
Пирова́ть բ. չ. առնել զնոյնոյս։
Пиро́гъ ф. м. պղակուտր, կարկանդակ։
Пиро́жникъ ф. м. կարկանդակագրծ, կարկանդակավաճառ։
Пиро́жное ф. չ. հրուշակ։

Пиро́метръ գ. ա. հրաչափ (գործի)։
Пиротéхнія գ. ի. հրագործածուի. բանաստեղծութիւն։
Пиру́шка գ. ի. փոքրիկ խնջոյք։
Пи́ршество գ. չ. խնջոյք, հարկերոյթ։
Пи́ршествованіе ս пированіе.
Пи́ршествовать ս пировать.
Пиръ գ. ս խնջոյք, կոչունք, հանդէս։
Писа́ка գ. ի. արագագրիչ. գեղեցկագիր. հմուտ՝ի գրել զգաստաստանական թուղթս. հեղինակ անհմուտ։
Писа́нгъ գ. ա. ագամանթուղթ։
Писа́ніе գ. չ. գրուածք. գրուած. գրութիւն. թուղթ. գիրք հին և նոր կտակարանաց։
Пи́санный ած. գրեալ։
Пи́саный ած. նկարեալ, նկարչին. գրեալ։
Пи́сарь գ. ա. գրագիր, - скій ած. գրագրի։
Писа́тель, - тельница գ. ա. ի. հեղինակ, մատենագիր. գրող. նկարիչ։
Писа́ть բ. ն. գրել, գծագրել զատուռս. շարադրել, յօրինել. նկարել։
Писе́цъ գ. ա. գրող, արտագրող. (եւ) տարեգիր, ժամանակագիր։
Пи́сканіе գ. չ. ՀՀուածք, ՀՀիչ։
Писка́рь գ. ա. ընջակաց (յուն)։
Пи́скать, - скнуть բ. չ. ՀՀել։
Писклявый ած. ՀՀող։
Писку́нъ, - нья գ. ա. ի. ՀՀող։
Писк գ. ա. ՀՀիչ ՀՀուն, ՀՀիկ. (նաեւ։
Писто́летникъ գ. ա. պատեանատրճանակի
Писто́летъ գ. ա. ատրճանակ։
Писто́нъ գ. ա. մկնաձող, մատոյց. փող հին երաժշտական։
Писча́ль գ. ի. սրինգ հին։
Пи́счій ած. գրելի. (եւ) գ. գպրապետ։
Письмена ս письмя.
Пи́сьменно տ. գրաւոր, գրով, գրութեամբ։
Пи́сьменность գ. ի. գրականութիւն։
Пи́сьменный ած. գրաւոր. գրեալ, ձեռագիր. նամակական. կարեւոր՝ի գրել։
Письмо́, мн. - мена գ. չ. նամակ, քարտէն. գրութիւն, գրելն. ձեռագիր, ձեւ գրութեան։
Письмо́вникъ գ. ա. նամականոց, գրականութիւն նամակաց։
Письмоводи́тель, - децъ գ. ա. գրագիր, վարող դործնական թղթոց։
Письмоводи́тельство գ. չ. գրագրութիւն, վարութիւն գործնական թղթագրութեան։
Пита́ніе գ. չ. սնուցանել. սնունդ։
Пи́сьмя գ. չ. տառ, գիր. գրուած։
Пи́тапный ած. սնուցեալ, սննդեալ.
Пита́тель, - льница գ. ա. ի. սնուցիչ, սնուցանող, սննդող։
Пита́тельность գ. ի. սննդականութիւն, սննդարարութիւն։
Пита́тельный ած. սննդարար, պարարիչ, մարմնապարար, սննդագործ։
Пита́ть, - тывать բ. ն. սնուցանել, կերակրել. սննդել, դաստիարակել, կրթել. փոխ. հաղորդել զսննդարար զօրութիւնս. կազդուրել զկարողութիւնս հոգւոյ. պահպանել և զօրացուցանել յինքեան զզգացողութիւնս. - ться բ. յ կերակրիլ, սնանիլ. ընդունել զանհրաժեշտականս զօրութիւն. փոխ. ունալ, ապատել, ակնատնիլ։
Пите́йный ած. ըմպելի. վեր. արբեցուցիչ ըմպելեաց. - домъ, у. քաւարան, կալպեղեան։ (պեղեն։
Питіе́, - тье́ գ. չ. ըմպելիք, արբուն. ըմ-
Пито́мецъ, - мица գ. ա. ի. սան, որդեգիր, աշակերտ։
Пито́мство գ. չ. որդեգրութիւն։
Пито́мческій ած. որդեդրական։
Пи́тый ած. ընտեալ, արբեալ։
Пить, - пивать բ. ն. ըմպել. արբենալ։
Питье́ ս питіе.
Пиха́ніе գ. չ. մղում։ (յ. խռնիլ։
Пиха́ть, - хнуть բ. ն. մղել, - ться բ.
Пи́хта գ. ի. եղևին, կուենի (ծառ)։
Пихто́вникъ գ. ա. անտառ եղևնոյ։
Пи́ща գ. ի. կերակուր, կեր, սնունդ։
Пища́ль, - лка գ. ի. հրայան հին. քամանդաճի հին վտիտ. սրինգ։
Пища́ніе ս писканіе.
Пища́ть ս пискать,
Пищераре́ніе գ. չ. մարսումն, մարսողութիւն, հալումն կերակրոյ. худое - դժուարամարսութիւն։
Пищевари́тельный ած. մարսեցուցիչ։
Пищу́ха գ. ի. նապաստակ ալպիական։
Пи́ѳекъ գ. ա. աղգ հին կապկաց։
Піанúстъ, - стка ս фортепіанистъ.

Піанъ, - нофорте ж фортепіано.
Піеса ф. і. музыкальное произведеніе. карандашъ для писанія.
Пи́тика ф. і. дѣтство, время младенчества.
Пи́тическій ж. младенческій, дѣтскій, младенческій.
Пи́тъ ф. м. младенецъ, дѣтство.
Піоне́ръ ф. м. названіе у насъ молодыхъ, которые обучаются.
Піо́нъ ф. і. мастикъ (воскъ).
Пія́вка, - вица ф. і. мозоль. (кровь.
Пла́ваніе ф. с. плаваніе. плаваніе. плавательный.
Пла́ватель ф. м. плавецъ, плавокъ. плавательный. - ный ж. который служитъ для плаванія, для плавательныхъ. - ныя перья крыльевъ птицъ.
Пла́вать б. с. плавать. плавать, плыть. плавать. плавать, плыть, плавать.
Пла́вающій камень, плавучій.
Плави́къ ф. м. фитиль (свѣчи). (тесто.
Плави́льникъ ф. м. плавильщикъ, плавильщикъ, плавильщикъ.
Плави́льный, - лепный ж. плавильный. плавильный.
Плави́льня ф. і. плавильня, плавильня.
Плави́льщикъ ф. м. плавильщикъ, плавильщикъ.
Пла́вить б. н. плавить, плавить. плавить. — ться б. з. плавиться. плавиться. плавиться.
Пла́вка ф. і. плавка, плавка. плавка. (плавка.
Пла́вкій ж. плавкій, плавкій.
Пла́вкость ф. і. плавкость, плавкость.
Плавле́ніе ж плавка. (плавка.
Пла́вленный, - леный ж. плавленый, плавленый. плавленый.
Пла́вно н. плавно. плавно. плавно, плавно, плавно.
Пла́вность ф. і. плавность. плавность, плавность (ж).
Пла́вный ж. плавный, плавный. плавный. плавный, плавный (ж).
Пла́вокъ ф. м. плавокъ плавокъ плавокъ плавокъ.
Плавýнчикъ ф. м. плавунчикъ.
Плавýнъ ф. м. плавунъ плавунъ.
Пла́кальщикъ, - щица ф. м. і. плакальщикъ, плакальщикъ, плакальщикъ.
Пла́каніе ф. с. плаканіе, плаканіе.
Пла́катель ф. м. плакатель, плакатель.
Пла́кать б. с. плакать. плакать, плакать, плакать.
Плакировáть б. н. плакировать, плакировать.
Пламени́стый ж. пламенистый.
Пла́менникъ ж свѣтильникъ.
Пла́менный ж. пламенный. пламенный, пламенный. пламенный. пламенный. пламенный. - но н. пламенно, пламенно.
Пла́мень ж пламя.
Пламенѣ́ть б. с. пламенѣть. пламенѣть. пламенѣть, пламенѣть.
Пла́мя ф. с. пламя.
Планéта ф. і. планета.
Планéтникъ ф. м. планетникъ, планетникъ, планетникъ.
Планéтный ж. планетный, планетный.
Планиме́трія ф. і. планиметрія, планиметрія. (планетарій.
Плани́рникъ ф. м. планирникъ, планирникъ.
Планирова́ть б. н. планировать, планировать (чертить). планировать, планировать.
Планисфе́ра ф. і. планисфера, планисфера.
Пла́нка (нѣм. - почка) ф. і. планка, планка. планка.
Пла́нтація ф. і. плантація.
Планъ ф. м. планъ, планъ. планъ, планъ, планъ. планъ, планъ, планъ.
Пласта́ть б. н. пластать (говядину). пластать, пластать, пластать.
Пластика ф. і. пластика, пластика.
Пласти́на, - ка, - нникъ ф. і. м. пластина, пластина, пластинникъ.
Пласти́ческій ж. пластическій пластика.
Пла́стъ ф. м. пластъ, пластъ. (пластъ.
Пластúнникъ ф. м. пластунникъ.
Пла́стырникъ ф. м. пластырникъ.

Пла́стырный ж. սպեղանեայ։
Пла́стырь գ. ա. սպեղանի։
Пла́та, - те́жъ գ. ե. վարձ. վճար։
Плате́льщикъ գ. ա. վճարող։
Плати́мый ած. վճարելի, հատուցանելի։
Плати́на գ. ե. ընտակի, սպիտակ ոսկի։
Плати́ть բ. ն. հատուցանել, վճարել. վարձատրել. վոխարինել. հատուցանել զվարձս։ (Թաշկին։
Плато́къ, նվ. - чекъ գ. ա. Թաշկինակ,
Платфо́рма գ. ե. հողարկուր տափարակ։
Платъ գ. ա. Թաշկինակ. կարկատան. կտաւերտ, տապանակ։ (նեվլիք։
Пла́тье գ. չ. զգեստ, հանդերձ, ագա-
Пла́ха գ. ե. կոճղ փայտի Ն եղբեայ։
Плацъ գ. ա. плацъ парадъ, տապարիզ զօրակրթութեան։
Плаче́вница ֆ плакальщица.
Плаче́вно տ. տխրագին, ողբաձայն։
Плаче́вный ած. ողբալի, լալագին. արբ-
տուտ, տխուր։
Плаче́ніе գ. չ. վճարումն։
Плаче́ный ած. վճարեալ. կարկատեալ։
Плачь գ. ա. լաց, լալիւն, ողբ։
Плашко́тъ գ. ա. տափայատակ նաւակ ինչ
Плашмя́ ֆ лежмя.
Плащани́ца գ. ե. կտաւ. պատատակաչ ալատկեր Թաղման Ն Ջոխատակ։
Плащъ գ. ա. վերարկու, Թիկնոց։
Плеа́ды, - пліады գ. ե. յ. բազմաստեղք։
Плева́ գ. ե. Թաղանթ, մաշկ. յարդ։
Плева́ка գ. ա. որ ատեպ Թքանէ։
Плева́льникъ, - ца գ. ա. ե. Թքանոց, Թքամանի, Թքարան
Плева́ніе գ. չ. Թքանելն, Թքումն։
Плева́ть, - люнуть բ. չ Թքանել, Թքել, - ться բ. յ. Թքանել 'ի վերայ միմեանց. Թքել 'ի վերայ ուրուք։
Пле́вель, - лы գ. ա. որոմն. մոլախոտ. մերնացուածք ղինի կառնելոյ, յարդ. բոյս ինչ ֆնի. մոխալանք, պահատութիւնք. մոլար վարդապետութիւն, ստայօդ բանք։
Пле́мя գ. չ. տոհմ, ցեղ, ազն, ազգ. տապալայք, սերունդ, զաւակ։
Племя́нникъ գ. ա. եղբօրորդի, քեռորդի, - ница գ. ե. եղբօրաղջիկ, քեռաղջիկ։
Плена́ գ. ե. քերուած, ցեռուած. բազ-
մածալ Թաղանթ։
Плеона́змъ գ. ա. յորդուն, առատուն բանից, Ճոխութիւն։
Плере́зы գ. ե. յ. սպիտակ ժապաւինաձև կերտուածք յերկրս զգեստուց սգաւորաց։
Плеска́ніе գ. չ. Ճպիւռն. ցայտումն. ծափ, ծափահարութիւն. գովեզն ծափահարութեամբ։
Плеска́ть, - снуть բ. չ. Ճպիլ. ցայտել, ծափել, ծափս հարկանել։
Плёскъ գ. ա. ծափահարուած. Ճպիռն։
Плесна́ ֆ плюсна.
Плести́, - сть բ. ն. հիւսել. (եղէգ) շարադրել, յօրինել. ֆիգ. անարուեստ շարադրել. - тися բ. յ. պատատիլ, հիւսիլ. հաղիւ հաղ ընթանալ։
Плете́льщикъ, - щица գ. ա. ե. հիւսող։
Плетени́ца գ. ե. հիւս վարսից. կազով։
Плете́ніе գ. չ. հիւսուածք։
Плете́ный ած. հիւսեալ։ (ղող։
Пле́тень գ ա. ցանկ հիւսեալ 'ի ձո-
Плеть գ. ե. մտրակ։
Плечево́й ֆ плечный.
Плечи́стый ֆ широкоплечій.
Плечо́ գ. չ. ուս. - чный ած. ուսոյ։
Плея́ды, - ліады ֆ плеяды.
Плинтусъ գ. ա. քառանկիւնի պատուանդան սեանց. առորոտն վառարանից. ձեղուն։
Плинѳа (եղ) ֆ кирпичъ.
Плисъ գ. ա. պլիս, Թաւիշ ստոր։
Плита́ գ. ե. սալ, սալաքար. մեծ տախտակ քար. եւրոպեան կասկարայ։
Пловецъ ֆ плаватель.
Плоди́ть բ. ն. բազմասերել. - ться բ. յ. բազմասերիլ, բազմանալ։
Плодови́тка գ. ե. տեսակ ինչ խնձորոյ։
Плодови́то ֆ обильно. առատապարանօրէն։
Плодови́тость գ. ե. արդասաւորութիւն, պտղաբերութիւն, առատութիւն. յորդութիւն (քանից)։
Плодови́тый ած. արդասաւոր, բերրի, յուրեք. բազմապտուղ, բազմածնունդ. յորդաբեր։ (ղաբեր։
Плодо́вый ած. պտղոյ. պտղատու, պտ-
Плодоно́сіе ֆ плодородіе.
Плодоно́сный ած. պտղաբեր, պտղատու.

արգաւանդ, բերրի։
Плодоро́діе գ. չ. պտղաբերութիւն, բեղմնաւորութիւն, արգաւաւորութիւն։
Плодоро́дность գ. ի. պտղաբեր դոլն։ ✻ плородіе.
Плодоро́дный ած. պտղաբեր, արգաւաւոր, բերրի, արգաւանդ։
Плодотворе́ніе գ. չ. պտղաբեր գործելն։
Плодотвори́ть բ. ն. պտղաբեր առնել։
Плодотво́рный ած. պտղաբերիչ, պրտղաբեր առնող։ (ցող։
Плоду́щій ած. բազմածնունդ, բազմաղ
Плодъ գ. ա. պտուղ (ծառոյ, թնիոյ)։ փոխ. պտուղ որովայնի. արդիւնք, շահ, օգուտ. հետեւանք։
Плое́ніе գ. չ. ծալումն։
Пложе́ніе գ. չ. բազմաեռիւն, ածիլն։
Плои́ть բ. ն. ծալել, առնել զծալուածո ’ի վերայ հանդերձից։ (մարտատանց։
Пломба, - мбъ գ. ի. ա. կապարեայ կնիք
Пломби́ровать բ. ն. դնել ’ի վերայ վաճառաց զնիք կապարեայ. լնուլ ոսկւով, ևայլն, զկոտոշս տաճանց։
Пло́скій ած. հարթ, հաւասար, տափարակ. զուտ ’ի վայր. ոչ խորին։
Пло́ско ծ. հարթ, հաւասար։
Плоскова́тый ած. սակաւ մինչ հարթ։
Плоскодо́нный ած. հարթատատակ։
Плоскомѣ́ріе ա планиметрія.
Пло́скость գ. ի. հարթութիւն, հաւասարութիւն, տափարակութիւն. մակարդակ։
Плотва́ գ. ի. ձուկն մինչ մանր։
Плотина́ գ. ի. ամրարտակ։ (պնդապէս։
Плоти́ть բ. ն. միաւորել, կցել. կապել
Пло́тникъ, — пица գ. ա. ի. տաշտաձադրձ, հիւսն։ (նել։
Пло́тничать բ. չ. տաշտաձադրծուել տա-
Пло́тническій, - чій ած. վեր. տաշտաձադրծի, կամ տաշտաձադրծութեան, հիւսնական.
Пло́тничество գ. չ. տաշտաձադրծութիւն, հիւսնութիւն, հիւսնական։
Пло́тничный ած. հիւսնական, շինեալ յատաշտաձադրծէ։
Плотни́ть բ. ն. սերտացուցանել, խտացուցանել։ (սերտ։
Пло́тно ծ. պնդապէս, ամրապէս, աւուր.
Пло́тность գ. ի. պնդութիւն, ամրութիւն. սերտութիւն, խտութիւն. թանձրութիւն։
Пло́тный ած. պինդ, ամուր, թանձր. սերտ, խիտ. պնդակազմ. (եկ) մարմնական, մարմնաւոր։
Плотнѣ́ть բ. չ. պնդանալ. սերտանալ. աստւարանալ, պարարտանալ։
Плотолюбецъ գ. ա. (եկ) մարմնասէր։
Плотолю́біе գ. չ. (եկ) մարմնասիրութիւն, հեշտասիրութիւն։
Плотоуго́діе գ. չ. մարմնամոլութիւն։
Плотоуго́дникъ գ. ա. մարմնամոլ։
Плотоя́дный ած. մսակեր, մարմնակեր, դիշակեր, դիշատիչ։ (մարմնեղէն։
Пло́тскій ած. մարմնական, մարմնաւոր, մարմնեղէն։
Плоть գ. ա. լաստ, լաստաւիայտ։
Плоть գ. ի. մարմին. միս. մարդ։
Пло́хо ✻ дурно.
Плоховáтый ած. սակաւ մինչ վատ։
Плохо́й ած. վատ, յոռի, անպիտան։
Плоче́ніе գ. չ. կապումն, միաւորումն իւ միմեանս ամրապէս. - ный ած. կապել, միաւորեալ, կցեալ ընդ միմեանս ամրապէս։
Плошáть բ. չ. անզգոյշ, անշրջմանկատ լինել. վատանալ։
Пло́шка, - шечка գ. ի. լապտեր. ճրագ. հալոց, յորում միրձին զհրահալելիս։
Площáдка գ. ի. նղ. բ. площадь. սրահակ (առաջղոց, հապճ)։
Площадный ած. հրապարակական, հրապարակի. անվայելուչ, անպատեհ անարգ։
Пло́щадь գ. ի. հրապարակ. մակարդակ պարիսպաձեալ երկրաչափական գծիւք։
Площе́ніе գ. չ. տափարակումն (ձեռաց)։
Площи́льня գ. ի. գործատեղի տափարակելոյ (պղեղաց). գործի տափարակելոյ (պղեղաց)։ (պղեղաց)։
Площи́ть բ. ն. տափարակել, թերբեմել
Плугъ գ. ա. արօր. - говый ած. արօրի։
Плу́жка գ. ի. կոճ, բմբռնեաղ ջուրմանկի։
Плужни́къ գ. ա. խոփ։
Плути́шка, - шко նղ. բ. плутъ.
Плу́тня, - тни գ. ի. խաբէութիւն, պատրանք։
Плутова́тый ած. սակաւ մինչ հակամէտ առ խաբէութիւնս։

Плутова́ть Ё. с. խարդաւանել, առնել զպատրանս, զխաբէութիւնս. (ԱՊ).
Плуто́вка գ. ի. խարդաւան, խաբէայ
Плутовскі́й մձ. խարէբայական:
Плутовство́ գ. ս. խարդաւանութիւն, խարդաւանք, պատրանք, խաբէբայութիւն:
Плу́тъ и плутя́га գ. ա. խարդաւան, խաբեբայ, խարէպատիր:
Плыву́честь գ. ի. լուծականուել, տառաճախանութիւն. Հոտանուտ լինելն. -чій մձ. լուծական. Հոտանուտ:
Плы́тіе գ. ս. լողալն. նաւադնացութիւն:
Плыть Ё. ս. լողալ. դնալ դերեսօք ջուրց նաւել. թաւիլ, հեղանիլ յեղբեաց անօթոյ (ջեռուի). լուծանիլ. Հոսիլ:
Плѣне́ніе գ. ս. գերեալն. գերութիւն:
Плѣне́нный մձ. գերեալ. յափշտակեալ:
Плѣни́тель գ. ա. գերիչ, գերեվար. ընծայեցուցիչ, յափշտակիչ:
Плѣни́тельность գ. ի. ընծայեցուցիչ գոլն:
Плѣни́тельный մձ. ընծայեցուցիչ:
Плѣни́ть, -ться ղա. Ё. плѣнять, -ться.
Плѣ́нникъ, -нница գ. ա. ի. գերի:
Плѣ́нническій մձ. պատ. յատ. գերեաց:
Плѣ́нничество գ. ս. գերութիւն:
Плѣ́нный մձ. գերեալ, գերի:
Плѣнъ գ. ա. գերեալն. առաւ, կողոպտեաց:
Плѣня́ть, -нить Ё. ն. գերել, գերեվարել. ընծայեցուցանել, գրաւել 'ի զարմանս. -ться Ё. յ. ընծայիլ, գրաւիլ 'ի զարմանս:
Плѣ́сень, -сни գ. ի. բորբոս:
Плѣсневе́лый մձ. բորբոսեալ:
Плѣсневѣ́ть Ё. ս. բորբոսիլ:
Плѣши́вецъ, — вица գ. ա. ի. ոչխ, կին ինտազլուխ, կնտա:
Плѣши́вость գ. ի. ինտութիւն:
Плѣши́вый մձ. կնտա, ինտազլուխ, ինտակ:
Плѣши́вѣть Ё. ս. ինտանալ, ինտազիլ:
Плѣшь գ. ի. կնտա, ինտութիւն. (մանր:
Плюма́жъ գ. ա. զարդ 'ի վերոյ գլխոյ
Плюну́ть ղա. Ё. плевать.
Плюсна́ գ. ի. սրնդին, տեղի սրնդանոյ:
Плюсни́къ գ. ա. մանուկ ծառոյ:
Плюсъ գ. ա. թուաբանական նշան գումարման, աւելի:
Плющє́ніе ᵽ плоченіе.
Плющи́ть ᵽ площить.
Плю́щъ գ. ա. բաղեղն, պատատուկ:
Пляса́льный մձ. կաքաւու, պարու:
Пляса́льщикъ գ. ա. պարող, կաքաւող:
Пляса́ніе գ. ս. պարումն, պարաւուն, կաքաւումն. (քաւել:
Пляса́ть Ё. ս. պարել, պարաւել, կաքաւել (՚ի պար:
Пля́ска գ. ի. պար, կաքաւ:
Пляшу́нъ, -нья գ. ա. ի. պարասէր, հմուտ
Пневма́тика գ. ի. օդաբանութիւն, օդային դիտութիւն, դիտութիւն օդոյ. շնչելոյդ մեքենայ:
Пневмати́ческій մձ. օդային, շնչելոյդ:
Пневматогра́фія գ. ի. Թռչդրութիւն:
Пневматоло́гія գ. ի. հոդեխօսութիւն, հոդեբանութիւն, Հատ. գՀոդեղէն էակաց:
По նախ. ըստ, ատ, 'ի, յ. մինչև, մինչ ց, զՀետ, զինի, վասն, 'ի կողմանէ, 'ի մասին:
Поба́реки ՏՀ. խշխանօրէն, իբրև պարոն:
Побасе́нка գ. ի. Համառօտ առակ 'ի կիր արկեալ առաքեալսն 'ի բանս:
Поберега́ть Ё. ն. անխափանել 'ի կիրս ածել. պահել, պահպանել (ատ. Քահանայ ՏՀ):
Побере́чь Ё. ս. ղա. պահպանել (ատ. Քահ. ՏՀ)
Побере́чься Ё. յ. ղա. պահպանել զինքն. զգուշանալ, զգաստանալ:
Побесѣ́довать ղա. Ё. бесѣдовать, խօսիլ, Հատ. (ատ. Քահանայ ՏՀ):
Побива́ть, -бить Ё. ն. սպանանել. յաղթել, յաղթահարել. Ջնասել պտղոյ կամ բուսոյ կարկտաւ կամ ցրտիւ:
Побира́ть, — брать Ё. ն. առնուլ ինչ բաղմութեամբ, կամ մի զինի միւսոյն:
Побиро́ха գ. ի. մուրող, ապգատ:
Побіе́ніе գ. ս. սպանումն, մեռուցումն (քաղաքական). կատարած:
Поби́тый մձ. սպանեալ. զննեալ. հարեալ, գանեալ. բեկեալ:
Поблагодари́ть ղա. Ё. благодарить.
Поблажа́ть ᵽ потакать.
Побла́жка ᵽ потачка.
Побле́клый մձ. Թառամեալ, Թոշոմեալ (Թաւիլ:
Побле́кнуть ղա. Ё. блекнуть.
Побѣдне́лый մձ. գիշերեալ, գուշակեալ
Побѣдне́ть ղա. Ё. блѣднѣть.
Побожи́ться ղա. Ё. божиться.

Побои́ г. м. мн. *Հարուածք, ծեծ, գան.*
Побо́ище г. с. *պատերազմ, մարտ (ՀԴ).*
Поболта́ть б. с. нс. *շաղակրատել (սա ժամանակ ՀՀ).* (разг.)
Побора́ніе г. с. *յաղթութիւն, յաղթանակ.*
Побора́ть б. н. *յաղթել, յաղթահարել. յաղթահարել բազկամարտութ.* ‖ б. с. *օգնել, պաշտպանել.*
Поборе́ніе ж. одолѣніе.
Побори́тель г. м. *յաղթահարող. օգնական, պաշտպան.* (ошиб.)
Побо́рникъ, - ница г. м. и. *պաշտպան,*
Побороть нс. б. побороть.
Побо́ръ г. м. *հարկահանութիւն.*
Побо́чный м. *կողմնական, երկրորդական, օտար. անհարազատածին, սերեալ ՚ի կողմանէ կնոջն.*
Побоя́ться б. с. нс. *երկնչել (սակաւ գործ).*
Побра́нивать б. н. *հշտամբել, նախատել, յանդիմանել (ժամանակ սա ժամանակ).*
Побра́таться нс. б. брататься.
Побра́тски н. *եղբայրաբար.*
Побри́ться б. з. нс. *սափրել զքեզն.*
Поброса́ть б. н. нс. *արկանել, ընկենուլ (սակաւ գործ). ընկենուլ (բազմաց).*
Побрякýшка ж. гремушка. (разг.)
Побудúтель г. м. *դրդռիչ, սադրող,*
Побудúтельный м. *սադրողական, սադրող, շարժիչ, շարժառիթ, հարկեցուցիչ, զօրաւոր (սակաւ).*
Побуждать, - дить б. н. *սադրել, յորդորել. հարկադրել, շարժել, դրդռել.*
Побужде́ніе г. с. *սադրումն, սադրողութիւն, հարկադրութիւն, դրդռումն, շարժումն, հրապոյրք. յորժարութիւն.*
Побужде́нный м. *սադրեալ, հարկադրեալ, բռնադատեալ, շարժեալ, դրդռեալ.* (редк.)
Побыва́ть б. с. нс. *գնալ ուրեք. այց*
Побы́ть б. с. нс. *կալ, մնալ ուրեք (սա ժամանակ ՀՀ).*
Побѣ́гъ г. м. *վախուստ. շառաւիղ.*
Побѣ́да г. ж. *յաղթութիւն, յաղթանակ.*
Побѣди́мый м. *յաղթելի, պարտելի.*
Побѣди́тель, - ница г. м. и. *յաղթող, յաղթահարող, պարտող.*
Побѣди́ть нс. б. побѣждать.
Побѣ́дникъ (ѣ) ж. побѣдитель.
Побѣ́дный м. *յաղթական, յաղթանակի.*
Побѣдоно́сецъ ж. побѣдитель.
Побѣдоно́сный м. *յաղթող, յաղթապարտ. յաղթանակական.* (книж.)
Побѣжа́ть б. с. нс. *սկսանիլ վազել,*
Побѣжда́ть б. н. *յաղթել, յաղթահարել, պարտել. - ться б. з. յաղթիլ.*
Побѣжде́ніе г. с. *յաղթութիւն.*
Побѣжде́нный м. *յաղթեալ, յաղթահարեալ, պարտեալ.* (книж.)
Побѣли́ть б. н. нс. *սպիտակացուցանել*
Побѣлѣ́ть нс. б. бѣлѣть.
Пова́дка ж. привычка.
Пова́лъ г. м. *խաշնամահ. հիւս ձեան. на - զամենեսեան, խափառ.*
Пова́льный м. *ընդհանուր, ընդհանրական. տարաժողովրդական.*
Пова́ренная ж. поварня.
Пова́ренный м. *խոհարանի, խոհանոցի, խոհակերպի. - ная соль, աղ ՚ի կիր առեալ ՚ի կերակուրս.*
Повари́ха, - рица ж. кухарка. *ևս կին խոհարարի.*
Пова́ричать б. с. *խոհակերել.*
Пова́рня г. ж. *խոհանոց, խոհակերոց.*
Поварско́й м. *խոհարարական. խոհակերտական.*
По́варъ г. м. *խոհարար, խոհագործ.*
Поведе́ніе г. с. *վարք, ընթացք, դնացք.*
Повели́тель, - льница г. м. и. *հրամայող. հրամանատու.*
Повели́тельно н. *հրամայաբար.*
Повели́тельный м. *հրամայական, հրամայողական, հրամանական. - ное наклоненіе, հրամայական եղանակ (քեր.).*
Повелѣва́ть, - лѣть б. н. *հրամայել, հրամանատարել, հրաման տալ. իշխել.*
Повелѣ́ніе г. с. *հրաման. հրամանատարութիւն, հրամայումն. - ный м. հրամայեալ.*
Повелѣ́ть нс. б. повелѣвать.
Повергá́ть, - гнуть б. н. *ընկենուլ, արկանել յերկիր. զգետնել, տապալ արկանել, կործանել.*
Пове́рженіе г. с. *ընկեցումն, զգետնումն տապալ արկանելն. կործանումն. խո-*

հարՀեցուցանել։ (նեալ,
Поверже́нный մծ. ընկեցեալ, զգետ.
Поверну́ться բ. յ. փ повертываться. ևս երևիլ. ուրեք կարի առ ժամանակ։
Пове́рстный մծ. կարգաւորեալ ըստ ոյ վերատից։
Пове́ртывать, — нуть բ. ն. պտոյտքել. շրջել, դարձուցանել. վոխել զձևանապարհն։ (անցն։
Пове́рхностно տ. վեր՝ի վերոյ, հարև.
Пове́рхностный մծ. վեր՝ի վերոյ, հարևանի. վեր՝ի վերոյ եղեալն. փոխ. անհիմն. անկատար, թերակատար.
Поверхность գ. ն. մակերևոյթ, երես, արտաքին երես. փոխ. թերութիւն, անկատարութիւն (գիտութեանց կամ պատրաստութեան). առհասն, եղը մարմնոյ երկը։
Пове́рхъ նախ. յերես, ՚ի վերոյ։
Повеселя́ть բ. ն. ուրախացուցանել (զա ժամանակ զի)։
Повечерѣ́ть իփ. բ. вечерѣть.
Повива́льный մծ. մանկաբարձութեան, մանկամծնութեան. գիտակ մանկաբարձութեան։ (գիտ, մանկաբարձ.
Повива́льщикъ, - щица գ. ա. ն. ծնող.
Повива́ніе գ. ն. ծնուցմամբ, մանկաբարձութիւն. խանձարրատարուն.
Повива́ть, — вить բ. ն. խանձարրատարել, պատել ՚ի խանձարուրս. ծնուցանել, մանկաբարձել։
Повида́ться իփ. բ. видаться.
Повиди́мому տ. ըստ երևութեան։
Повили́ка, - ліца փ павилица.
Повини́ться իփ. բ. виниться.
Повини́ность գ. ն. խոստովանութիւն ՚ի մեղս. հնազանդութիւն, հպատակութիւն. ծնողհարկ, տեղահարկ։
Повинный մծ. մեղաւոր, յանցաւոր, մեղապարտ. արժանաւոր. հնազանդ, խոնարհ. ղոջացեալ, ապաշաւեալ։
Повинова́ться բ. յ. հնազանդիլ, խոնարհիլ, հպատակիլ.
Повинове́ніе գ. ն. հնազանդութիւն, խոնարհութիւն, հպատակութիւն։
Повиса́ть, - нуть բ. ն. առկախիլ, կախիլ.
Повиса́лый մծ. առկախեալ, կախեալ։
Повихну́ть, - хнуть փ вывихнуть.
По́водъ գ. ա. երասանակ. փոխ. պատճառ.
Пово́зка գ. ն. սայլ. (նանց. տուղտ։
Пово́йникъ գ. ա. զարդ ինչ գլխոյ կա-
Повора́чивать, — ротить բ. ն. շրջել, դարձուցանել. - ться բ. յ. շրջիլ։
Поворо́тливость գ. ն. արագաշարժութիւն։
Поворо́тливый մծ. դիւրաշարժ, արագաշարժ, շուտաժիր, արագոտն, ճարպիկ
Поворо́тный մծ. շրջողական. շրջանական, շրջադարձ. - ные круги, շրջանք արևադարձի։
Поворо́тъ գ. ա. դարձուած. դարձ, շրջադարձ. տեղի դարձուցանելոյ։
Поворо́ченный մծ. դարձուցեալ։
Повреди́тель, - ница գ. ա. ն. վնասիչ։
Повреждать, - дить բ. ն. վնասել, աւերել. արգելուլ, խափանել. - ться բ. յ. վնասիլ. յաղկիլ, ժողիլ։
Поврежде́ніе գ. ն. ապականութիւն, վնասումն. աւերումն, խանգարումն. ապականութիւն, վնաս։
Поврежде́нный մծ. վնասեալ, խանգարեալ, խափանեալ։
Повремени́ть իփ. բ. временить. ապասել, մնալ առ ժամանակ մի։
Повреме́нно տ. առ ժամանակ. — нный մծ. որ պատահի կամ լինի ժամանակ առ ժամանակ, շրջանաւոր։
Повседне́вно, - ный փ ежедневно.-ный.
Повсемѣ́стно փ повсюду.
Повсемѣ́стность գ. ն. ընդհանրականութիւն, համաշխարհականութիւն
Повсемѣ́стный մծ. համաշխարհական, ընդհանրական. (ժամա.
Повсеча́сно տ. յարաժամ, յամենայն
Повсеча́сный մծ. յարաժամ։
Повстрѣча́ться իփ. բ. встрѣчаться.
Повсю́ду տ. ըստ ամենայն տեղիս, ամենուրեք։
Повторе́ніе գ. ն. կրկնութիւն, կրկնուած։
Повторе́нный մծ. կրկնեալ։
Повтори́тель գ. ա. կրկնող. - ный մծ. կրկնական, կրկնողական.
Повтори́ть, — рить բ. ն. կրկնել, երկրորդել. - ться բ. յ. կրկնիլ. (տեղաւոր։
Повыка́ть, - кнуть բ. ն. սովորիլ, ըն-
Повы́сить, - ться իփ. բ. повышать.-ться.
Повы́токъ փ участокъ.

Повы́тчикъ ж столонача́льникъ.
Повыша́ть, - вы́сить Б. н. բարձրացու-ցանել, ամբառնալ. յառնել, առնուլ. -ться բարձրանալ. յառնանալ.
Повыше́ніе с. ср. բարձրացուցումն. բարձրանալն. յաջադիմուլ. բարձրութիւն. յառնելումն, առնուլումն.
Повы́шенный ж. բարձրացուցեալ, ամբարձեալ. յառնեալ, առնուլեալ.
Повѣда́ть Б. н. պատմել, ճառել.
Повѣре́ніе с. ср. հաւատալն ունել ինչ. առուգութիւն, առուգուլ.
Повѣ́ренный с. м. հրամանատար. դարձակալ. հաւատացեալ. ж. առուգեալ.
Повѣ́рить сд. Б. вѣрить.
Повѣ́рка ж. р. առուգումն, առուգուլ.
Повѣ́рье с. ср. անապաշտութիւն, կարծիք
Повѣря́ть, ~ рить Б. н. յանձնել, հաւատալ ունել ինչ. առուգել.
Повѣ́са с. м. խեղ, առասկակ, չար.
Повѣ́сить сд. Б. вѣша́ть.
Повѣ́сничество с. ср. խեղութիւն.
Повѣствова́ніе с. ср. պատմելն, պատմութիւն, վիպասանութիւն.
Повѣствова́тель, - пица с. м. ж. պատմիչ.
Повѣствова́тельный ж. պատմական, վիպասանական. պարունակող պատմութիւն.
Повѣствова́ть Б. н. պատմել, վիպասանել, վիպել, ճառել.
Повѣ́стка ж. р. ծանօթագրուղթ, յայտարարութիւն. եղանակ ինչ համրհատուցի.
По́вѣсть ж. р. վէպ, պատմութիւն. խօսակցութիւն, զրոյց.
Повѣ́тріе с. ср. ժանեռախտ. հոգմ ժանտ.
Повѣ́шенный ж. կախեալ.
Повѣща́тельный ж. յայտարարական, ծանուցական.
Повѣща́ть Б. н. յայտնել, ծանուցանել.
Повѣ́ять Б. ср. սկսանիլ հնչել.
Повяда́ть Б. ср. թառամիլ, թարշամիլ.
Повя́занный ж. կապեալ.
Повя́зка, - зочка ж. р. կապ. գլխակապ. (թաշկինակ.
Повязы́ваніе с. ср. կապումն, փաթաթումն.
Повя́зывать, - зать Б. н. կապել. փաթաթել, պատատել.
Пога́нецъ ж. м. այր պիղծ. հանհաւատ.
Пога́нинъ, - ка ж язы́чникъ, - ница.
Пога́нить Б. н. պղծել, պղծագործել.
Пога́нство с. ср. կռապաշտութիւն, հեթանոսութիւն. պղծութիւն. ամբարշտութիւն.
Пога́ный ж. պիղծ, զազիր. (էն) կռապաշտական.
Погаса́ніе с. ср. հիմանիլն.
Погаса́ть, - снуть Б. ср. հիմանիլ. դադարիլ, հանդարտիլ. մեռանիլ, վախճանիլ, հանգչիլ.
Погаси́ть сд. Б. гасить, - гашать.
Пога́слый ж. հիմեալ.
Погаша́ть, - сить Б. н. հիմուցանել. փոխհանդարտել, հանդուցանել. հատուցանել, վճարել.
Погаше́ніе с. ср. հիմուցումն. հանդարտումն. հատուցումն, վճարումն.
Погаше́нный ж. հիմուցեալ. հանդարտեալ, նուաղեալ. հատուցեալ, վճարեալ.
Погиба́ть, — бнуть Б. ср. կորնչիլ, կործանիլ. չքանալ. զրկիլ ի կենաց. փոխանցանիլ, մեալ անհետաւար.
Погибе́ль с. ж. կորուստ, մահ.
Погибе́лый ж. կործանեալ.
Погла́дить Б. н. շփել. յղկել, ողորկել զոքր ինչ.
Поглоща́ть, - глотить Б. н. կլանել. փոխամփոփել, ընկղմել, ձգել յինքն. սպառել, ի չիք դարձուցանել.
Поглоще́ніе с. ср. կլանումն.
Поглоще́нный ж. կլեալ.
Погля́дывать Б. ср. հայիլ, դիտել (յաճախ, կամ ժամանակ առ ժամանակ). սպասանել, վերահայիլ.
Погляде́ть Б. ср. հայիլ (առ ժամանակիս).
Погна́ть сд. Б. гнать.
Погнива́ть Б. ср. փտիլ, նեխիլ.
Погова́ривать Б. ср. ասել, խօսիլ (ժամանակ առ ժամանակ, զգուշաբանեմք, կամ առանց հետապնդեալ գիտելոյ). (քեզ.
Поговори́ть Б. ср. сд. խօսիլ (առ ժամանակ
Поговóрка ж. р. կարճառօտ խօսակցութիւն. առած, առակ. համբաւ, լուր. անցորդաբար բառ ասել կրկնելով ի խօսս.
Поговѣ́ть Б. ср. պահել զպահս, պատրաստիլ առ հաղորդուիլ (առ ժամանակ ինչ)

Пого́да ф. ի. եղանակ. մրրիկ, հողմ.
Погоди́ть է. չ. սպասել, համբերել, մնալ:
Пого́дно տ. առ ըստ ամէ, առ ամէն, առ յառէ: (ըստ չ):
Погодовѣ́стникъ գ. ա. եղանակագուշակ
Погодомѣ́ръ ա барометръ.
Пого́душка գ. ի. խոյ. է. погода.
Поголо́вно տ. առ այր, ըստ անձին, յիւրաքանչիւր մարդոյ:
Поголо́вный ած. ընդհանուր:
Поголо́вщина գ. ի. ընդհանուր պատառաքննութիւն:
Пого́нка գ. ի. սատակ յանդիմանութիւն:
Пого́нный ած. Погонъ բառին:
Пого́нщикъ գ. ա. դևեռ պնդող, սուրհանդակ:
Пого́нъ գ. ա. պնդիլն դևեռ. տարածուիլ, զոր կարեն վազելով անցանել երկարը. նեղ երկը կամ չուխայ կարեալ ՚ի վերայ ուսոց զկնութապահանայ. յատակ կինք զկին թօրելոյ:
Пого́ня գ. ի. հետամտութիւն, դևեռ պնդիլն. խուճ արձակեալ դևեռ ուրուք:
Погоня́ть է. ն. վարել, քշել, տռիալել:
Погоня́ться խ. է. гоняться. հետամտել, հետամուտ լինել:
Погора́ть, — рѣть է. չ. հրահրիլ, ՚ի հրդեհ զկիլ ՚ի տանէ, եայլն:
Погорѣ́лый ած. այրեալ, հրահրեալ:
Погорячи́ться է. յ. թնդանալ, բարկանալ: (ընդ:
Погоспо́деки տ. խշտանօրէն, խրթև պատ
Погости́ть խ. է. гостить հիւրանալ. (առ ժամանակ մի):
Погранѝчный ած. եղեալն ՚ի սահմանի,
Погреба́льный ած. թաղման:
Погреба́тель, - бальщикъ գ. ա. թաղող:
Погреба́ть, - бсти է. ն. թաղել. - ться է. յ. թաղել:
Погребе́ніе, - баніе գ. չ. թաղումն:
Погребе́нный ած. թաղեալ:
Погребе́ць գ. ա. արկղիկ վասն չանապարհի, յորում պահեն զբուսակս օգուտ, զընդանակս թխլի, զաժակս եայլն:
Погребный ած. նկուղի. վաճառեալն ՚ի նկուղի:
Погребстй խ. է. погребать.
Погребщикъ գ. ա. որ վաճառէ ՚ի նկուղի զդանապան ընդելլիս:
По́гребъ, ъ. - бокъ գ. ա. նկուղ. մառան. նեքընատուն. դիմնատուն, կրպակ ՚ի նեքոյ տան: (տես ինչ:
Погрози́ть է. չ. խ. սպառնալ (առ ժամանակ):
Погружа́льный ած. սուզիլն, ընկղմիլն:
Погружа́ть, - зить է. ն. սուզել, ընկղմել, վթել. փոխ. ընկենուլ, ընկղմիլ լինչ. - ться է. յ. սուզիլ, ընկղմիլ. փոխ. անկանիլ, մատնիլ:
Погруже́ніе գ. չ. սուզումն, ընկղմումն:
Погруже́нный ած. սուզեալ, ընկղմեալ:
Погрѣша́ть, - шить է. չ. մեղանչել:
Погрѣше́ніе գ. չ. մեղանչումն:
Погрѣши́тельно տ. սխալաբար:
Погрѣши́тельность գ. ի. սխալականութիւն:
Погрѣши́тельный ած. սխալական, մեղանչական: (պակ:
Погрѣ́шность գ. ի. սխալանք, սխալ վճիռ
Погуби́тель գ. ա. կործանիչ, սպանող:
Погубле́ніе գ. չ. կործանումն:
Погубле́нный ած. կործանեալ, սպանեալ:
Погубля́ть, — бить է. ն. կորուսանել. սպանանել, սպանել:
Погуля́ть է. չ. զբօսնուլ (առ ժամանակ մի):
Подава́ніе գ. չ. մատուցումն, մատուցանելն:
Подава́тель գ. ա. մատուցանող, տուող:
Подава́ть, — дать է. ն. մատուցանել, տալ. տուաքել ՚ի վերուստ, շնորհել. յառաջ մատուցանել, բերել:
Подави́ть խ. է. подавлять. սեղմել, մզել (առ ժամանակ մի). հեղձուցանել, արդելուլ:
Подави́ться խ. է. давиться.
Подавле́ніе գ. չ. սեղմումն, Ճնշումն:
Подавле́нный ած. սեղմեալ, Ճնշեալ. հեղձուցեալ:
Подавля́ть, - вить է. ն. սեղմել, Ճնշել. հեղձուցանել, խեղդել. փոխ. հեղձուցանել, խափանել:
Пода́вю տ. այնու առաւել, եւ առաւել
Пода́гра գ. ի. ոտնաւուռ, ոտնացաւուռ
Пода́грикъ գ. ա. նա որ ունի զոտնացաւուն:
Подагри́ческій ած. ոտնաւուռ ունեցեալ:

Шо́данный ж. մատուցեալ, տուեալ. ա-ռաջի եղեալ, յառաջ բերեալ.

Шодаре́ніе с. ն. պարգեւումն, ընծայումն.

Шодаре́нный ж. պարգեւեալ, ընծայեալ.

Шодари́ть гл. բ. дарить.

Шода́рокъ м. պարգեւ, ընծայ, տուէր.

Шода́тель, - ница м. и. մատուցանող, ընծեռող. պարգեւիչ, շնորհիչ.

Шода́тливо н. ողորմածաբար.

Шода́тливость ж. и. ողորմածութիւն.

Шода́тливый ж. ողորմած. (կատու.

Шодатный́й ж. հարկի, հարկական. հար-

Шо́дать с. и. հարկ.

Шода́ть гл. բ. подавать. (տալն.

Шода́ча ж. и. մատուցումն, ընծեռումն,

Шодая́ніе с. ն. մատուցումն, տալն. ողո-ջմնութիւն, տուեալ.

Шодва́ля́ть, - вить բ. ն. յաւելուլ.

Шодвива́ть, - бить բ. ն. հարկանել ՚ի ներքուստ. աստանել (գՀնդ). տա-ճնել, վարել, ածել ՚ի ներքոյ երկիր. ջարդել, հարուածել. փոխ. հրապու-րել, գրգռել առ չարն.

Шодвира́ніе с. ն. հաւարումն, ժողովումն.

Шодвира́ть, - брать բ. ն. հաւարել, ժո-ղովել (զերկիր). ամփոփել, ՚ի վեր առ-նուլ. քաղել զվիրաւորսն կամ մեռե-ալներն ինչ. կարգաւորել, դասաւորել. առնել (առ ի ջնջոնէից).

Шодвя́нникъ м. поддонникъ.

Шодвя́нный ж. ներքնայն ընդ տախտիւ. ներ կամարաց անուանեալ վիճակի.

Шодво́йный ф. ա. ստացած. քեռեռնէն զկրկ-նակի ծոցից.

Шодво́ро́къ ф. ա. հղակ, հլակ.

Шодво́ръ ф. ն. ժողովումն (զերկիր). յար-մարութեան դասանել մեծ ինչի ընդ միւսոյն. համաձայնական դարանել (՚ի խոպ) յառաջ ծրելոյ.

Шодбра́сывать, - бросить բ. ն. արկանել, ընկենուլ ՚ի ներքոյ երկիր, կամ առ ար.

Шодбрива́ть, - брить բ. ն. սափրել (՚ի ներքուստ). (որձաքարիւ.

Шодбрюшина, - шіе ф. ն. աստրին մասն

Шодбрюшникъ ф. ա. ձեռնակալ փակ երիվարի, փոխ արուեստի ձիոց.

Шодбѣгать, - жать բ. ն. վազել, դիմել առ ա, կամ առ ինչ.

Шодбѣ́ливать, - лить բ. ն. պիտակա-ցուցանել (առեալ ինչ, կամ ՚ի տեղի տեղի).

Шодва́лъ ф. ա. համբարանոց, մառան.

Шодва́льный ж. համբարանոցի.

Шодведе́ніе ф. ն. յառաջ բերելն կամ ածելն.

Шодверга́ть, - гнуть բ. ն. ենթարկել, ենթադրել. արկանել, ածել ՚ի, ստո-րադրել. - ться բ. յ. ենթարկիլ, ստո-րանկիլ, անկանիլ ընդ.

Шодве́ргнутый, — рженный ж. ենթարկեալ, ստորանկեալ, ստորարկեալ.

Шодверже́ніе ф. ն. ենթադրութիւն, ենթա-ձգութիւն. (վայնի.

Шодвздо́хи ф. ա. յ. ստրկին մասն որ-

Шодвига́ть, - винуть բ. ն. յառաջ բե-րել, տանել, շարժել. — ться բ. յ. շարժիլ.

Шодвигопача́льникъ, - гоположникъ ф. ա. (եւ) հանդիսադիր, հանդիսապետ.

Шо́двигъ ф. ա. մեծագործութիւն, ե-րեսելի գործք, գործք քաջութեան.

Шодви́жникъ, — ница ф. ա. ի. շրջող, մարմնոյ, շրջիկ. մեծագործ, արհա-ճելագործ.

Шодви́жность ф. և. շարժականութիւն, շարժական ոգին. - ный ж. շարժական.

Шодвиза́лище с. палестра. (մարզեցեալ.

Шодвиза́ніе ф. ն. մարտ, պատերազմ, ոտ-

Шодвиза́ть բ. ն. (եւ) շարժել, տատա-նել, դողացուցանել. սիրել սրել. խո-րհուրդս ել. - ться բ. յ. շարժիլ. մար-մնանալ. հակառակ կալ, ընդդիմամար-տիլ. կատարել գործք քաջութեան.

Шодви́нутый ж. շարժեալ ՚ի տեղւոջէ.

Шодви́нуть гл. բ. подвигать.

Шодвла́стность, - стіе ф. և. ստորադրութիւն, հպատակութիւն, ստորակայութիւն.

Шодвла́стный ж. ստորադրեալ, հպատակ.

Шодво́да ф. և. կարաւան, քարվան. բեռն.

Шодводи́ть, - вести, - весть բ. ն. յառաջ բերել, ածել, առաջն առնել. ծան-կարար ածել զոք. մեծանալ, դնել (՚ի ներքոյ երկիր). փոխ. նմանեցուցանել.

Шодво́дный ж. կարաւանի, բեռնակայք.

Шодво́зъ ф. ա. ածումն, յառաջ բերելն.

Подвози́ть, - зти, -зть. բ. ն. բերել, ածել (ասյէ- կամ ասաս).
Подво́зъ գ. ա. բերելն երկիր (ասյէ-, ասաս-)
По́двое տ. զոյգ զոյգ, երկու երկու.
Подворо́тня գ. բ. տախտակ, որ դնեն ընդ դրամբ. (դաց.
Подво́рье գ. չ. բնական. վանք առաջնոր-
Подвѣ́домственность գ. բ. առընտրութիւն.
Подвѣ́домственный ած. առընտրեալ.
Подвѣне́чный ած. ’ի գործ ածելի ’ի կար-դի պատիւ. - ное платье, պատիւ շոր, հալաթ.
Подвѣ́ска, - вѣсъ գ. բ. ա. դինտա.
Подвѣ́сокъ գ. ա. ծանրութիւն, կախեալ ընդ երկիր. (ներքուստ.
Подвѣ́шивать, - вѣсить բ. ն. կախել ’ի
Подвя́занный ած. կապեալ.
Подвя́зка, - зочка գ. բ. կապուտն. կտոր սրունից, գուլպայից. (կապել.
Подвя́зываніе գ. չ. կապուտն. - ный ած.
Подвя́зывать, - зать բ. ն. կապել.
Подга́дить բ. ն. աւերել, խանգարել.
Подга́лстучникъ գ. ա. վոլպատակալ.
Подгибаніе գ. չ. ծալումն. (երես.
Подгиба́ть, - догнуть բ. ն. ծալել (ներքոյ
Подгла́зье, - зница գ. չ. բ. վտա ընդ աչօք.
Подгля́дывать, — дѣть բ. ն. նկատել, դիտել. (յորդորել.
Подгова́ривать, — рить բ. ն. սպգրել,
Подговоре́нный ած. սպգրեալ, հրա-պուրեալ.
Подгово́рщикъ, - щица գ. ա. բ. գրգռիչ, հրապուրիչ, սպգրիչ. (լերանց.
Подго́ріе, - рье գ. չ. լեռնոտն, ստորո
Подго́рный ած. եղեալն ’ի ստորոտս լերանց
Подгорю́ниваться բ. յ. ’ի տրամաբանեան խոնարհեցուցանել զգլուխն.
Подготовля́ть, - вить բ. ն. պատրաստել (ասել- աս- ասել-). սկիզբն առնուլ.
Подгру́дный ած. եղեալն ընդ կրծսվք.
Подгу́бный ած. եղեալն ի շրթամբք.
Подгуща́ть, - густить բ. ն. թանձրա-ցուցանել, հոծել.
Подда́вать, — дать բ. ն. առընտրել, հպատակել. մատանել. — ться բ. յ. հպատակիլ, առընտրիլ. մատնիլ.
Подда́нически տ. հպատակօրէն.
Подда́нническій ած. հպատակական.
По́дданный գ. ա. հպատակ. - ная բ. կին հպատակ. (կուռնէն.
Подда́нство, - ничество գ. չ. հպատա-
Поддвига́ть, - винуть բ. ն. հրել զինչ ի սյլոյ կողմ. (առնել ի կողք.
Поддвига́ться, - нуться բ. յ. հրել, մղ-
Поддержа́ніе, - жваніе գ. չ. կալնուլն ’ի ներքոյ, պահպանելն յանկմանէ. կազ-դուրելն. պահելն.
Подде́рживать, - жать բ. ն. պահպանել յանկմանէ. կազդուրել. պաշտպանել. - ться բ. յ. պահպանիլ. ամրանալ.
Подло́нокъ, - донъ գ. ա. ամենայն անօթ եղեալ ընդ յատակօք. (քուսա.
Поддува́ло գ. չ. դորմի փչելոյ ’ի ներ-
Поддува́ть, — дуть բ. ն. փչել, շնչել ’ի ներքոյ կողք. փոխ. յորդորանել զգ-շնամանելն.
Поддья́конъ տ. уподіаконъ.
Поддѣва́ть, - дѣть բ. ն. զգենուլ ’ի ներքոյ կողք. ըմբռնել կարճիւ, որսալ.
Поддѣ́лывать, - лать բ. ն. ’ի վերայ շի-նելոյ կողի յատելոյ ինչ ’ի ստորոյ. նմանեցուցանել, խարդախել. — ться բ. յ. ջանալ հաճոյանալ ումեք, մե-ծանալ յաչս ումեք.
Поддѣ́льный ած. նմանեցուցեալ, խար-դախեալ, անկիկ, կեղծեալ.
Подѣ́нно տ. յօրէ յօր. վասն ամենայն աւուր. զքանի մի օրս յեօթնեկի.
Подѣ́нный ած. օրական, որ շարունակի զօրն ողջոյն.
Подѣ́нщикъ, - щица գ. ա. բ. վարձու օրական, օրավուրս, մշակ.
Подѣ́ржанный ած. ’ի գործ եղեալ.
Подержа́ть բ. ն. պահել կամ ’ի գործ դնել առ ժամանակ ինչ.
Подешевѣ́ть հ. բ. дешевѣть.
Поджа́ривать, - жарить բ. ն. խորովել.
Поджо́гъ գ. ա. հրձգութիւն, հրանգուած.
Поджи́га գ. բ. ա подтопка, եւս գ. ն. դրգռիչ, բորբոքիչ.
Поджига́тель գ. ա. հրձիգ, հրդեհարա-կու, հրդեհիչ. գրգռիչ, բորբոքիչ.
Поджига́тельство գ. չ. հրդեհարկու.
Поджига́ть, - жечь բ. ն. վառել, լա-

ցանել · հրդեհել · այրել · ֆոխ · դրը-դոհլ, բորբոքել ·

Поджида́ть, - дождать բ · չ. *սպասել ·*

Поджима́ть, - жать բ · ն. *ծալել* (ընդ խ-խ)

Поджо́га գ · ի · ա подтопка, *հրդեհարա-ւեթիւն, հրդեհումն · ֆոխ · գ · հ · դրը-դոհլ, բորբոքիչ ·*

Подземе́лье, - лiе գ · չ. *ստորերկրեայ բը-նակութիւն, նայլն ·*

Подзе́мный, - мельный ած · *ստորերկրեայ*

Подзо́рный ած · *որ պիտանաւորի 'ի դի-տել · - пая башня, դիտանոց · — пая труба, դիտակն ·*

Подзыва́ть, — дозвать բ · ն. *կոչել առ-ինքն · հրաւիրել, հրապուրել ·*

Подзывíться բ · յ · կ · *զարմանալ, հիա-նալ* (ես ժամանակ ինչ) ·

Подúръ գ · ա · (ի) *պիղնաւոր, կաբայ ·*

Подка́нывать, - пать բ · ն · *փորել 'ի ներ-քոյ երկիր · - ться բ · յ · ֆոխ · մերձենա-յել, դառնել ·*

Подка́шивать, - косить բ · ն. *հնձել ·*

Подква́шивать, - квасить բ · ն. *թթուե-ցուցանել, խմորել ·*

Подки́дывать, - дать, - кинуть բ · ն. *ընկենուլ 'ի ներքոյ երկիր · ծածկաբար դը-նել, ընկենուլ գինչ ուրեք ·*

Подки́дышъ գ · ա. *մանուկ ընկեցիկ ·*

Подкла́дка, - дочка գ · ի. *սպասս · իր ինչ, նդեալ 'ի ներքոյ երկիր ·*

Подкла́дывать, - дожить բ · ն · *դնել ինչ 'ի ներքոյ երկիր · սպասուել · դնել սպասք ուրուք ·* (*բուսս ·*

Подкле́ивать, - ить բ · ն. *սոսնձել 'ի ներ-*

Подклони́ть, - нить բ · ն. *խոնարհեցու-ցանել, կորացուցանել · ֆոխ · նուաճել · (ի) · դնել գգլուխն (ոչինչ առնել պե-զի քնաւորութեան) ·*

Подкле́ть գ · ա. *ներքնասուն, մառան ·*

Подко́ва գ · ի. *պայտ, նալ ·*

Подко́ванный ած · *պայտեալ ·*

Подко́вывать, - вать բ · ն. *պայտել, պայ-տըս արկանել ձիոյ ·* (*կաշտով ·*

Подко́жный ած · *որ ի ընդ մաշկաւ, ի-*

Подкопа́ть կ · բ · подкапывать.

Подко́пщикъ գ · ա. *ականագործ · (ծուխ ·*

Подко́пъ գ · ա. *ական · ֆոխ · դաւ, դաւդը-*

Подкра́дкою տ. *գաղտագողի, լռելեայն ·*

Подкра́дываться, - расться բ · հ · *մերձե-նալ գաղտագողի, լռելեայն ·*

Подкра́шивать, - расить բ · ն. *վերանոր-կել, նորոգել գներկեալն · ներկել 'ի դոյն ինչ · ֆոխ · դեղել ·*

Подкрѣпле́ніе գ · չ. *ամրութիւն, հաս-տատութիւն · օգնութիւն, զօրութիւն ·*

Подкрѣпле́нный ած · *ամրացուցեալ, հաս-տատեալ · պատսպրեալ, օգնութիւն ստացեալ ·*

Подкрѣпля́ть, - пить բ · ն. *նեցուկս դը-նել, հաստատել, ամրացուցանել · օգ-նել, պաշտպանել, հասանել 'ի թե-կուզս · կազդուրել, տալ զղօրութիւն · ֆոխ · քաջալերել · պատսպրել, խը-րախուսել · — ться բ · յ · կազդուրիլ, զօրանալ ·*

Подкупа́ніе գ · չ. *կաշառումն ·*

Подкупа́ть, - пить բ · ն. *կաշառել ·*

Подку́пленный ած · *կաշառեալ ·*

По́дкупъ գ · ա. *կաշառումն ·*

Подла́живать, — ладить բ · ն. *յարմա-րել, դաշնակաւորել (ջուռաֆարան, ըզ-յոյսս). ջանալ հաճոյանալ ումեք կա-տարելով զկամս նորա · պատալ զհա-ճոյս մարդոյ ·*

По́длазъ գ · ա. *մարդահաճոյ, որ ջանայ մատանել յոյս ուրուք շողոքորթու-թ, խարտանկուտ ·* (*ներքոյ երկիր ·*

Подла́мывать, - мить բ · ն. *բեկանել 'ի*

Подлежа́ть բ · չ. *ենթակայանալ, են-թարկիլ, անկանիլ ի խիք ·* (*կիսս ·*

Подлежа́щій ած · *ենթադրեալ, ենթար-*

Подлежа́щее գ · չ. *ենթակայ, բայանուն ·*

Подле́цъ գ · ա. *անարգ, վատասրտ, բա-տահակ, ապիրատ ·*

Подлива́ть, - лить բ · ն. *հեղուլ 'ի ներ-քոյ երկիր · յաւելուլ 'ի վերոյ հեղլոյն ·*

Подли́вка, — ливъ գ · ի. *հեղուկն · ջրիկ համեմունք ·* (*նախաղպատիար ·*

По́длинникъ գ · ա. *բնագիր, սկզբնագիր ·*

По́длинно տ. *չշմարտիւ, հաւատաւոր, արդարև, առաւելապէս ·* (*կան դոլն ·*

По́длинность գ · ի. *իսկութիւն, իսկա-*

По́длинный ած · *իսկական, չշմարիտ, հաւատալի, վաւերական ·*

Подно́жный ած. ներքոյ ո՛ աից. — ная точка, սուպակէտ, ներքին կէտ. - ный кормъ, դալար խոտ վասն արածելոյ անասնոց:

Подноси́ть բ. ն. մերձեցուցանել. առաջի առնել. մատուցանել, ներկայացուցանել:

Подно́съ, նղ - сикъ, - сецъ գ. ա. բաժակակալ, սկուտղ:

Подноше́ніе գ. չ. մատուցումն:

Подня́тіе գ. չ. ամբարձումն, վերացուցումն.

По́днятый ած. ՚ի վեր հանեալ, վերացուցեալ, ամբարձեալ:

Подня́ть, - ться իա. բ. поднимать.-ться

Подо ա подъ.

Подоба́етъ ա надлежитъ. (պատուէ:

Подоби́ться բ. յ. նմանիլ, բնրել ընդ

Подо́біе գ. չ. նմանութիւն:

Подо́блачный ած. որ ի ընդ ամպովք:

Подо́бно տ. նման, բաս, իբրև:

Подо́бный ած. նման, համանման:

Подобостра́стіе գ. չ. համակրութիւն, բնակցութիւն. ծառայական խոնարհութիւն:

Подобостра́стный ած. համակիրք. ա раболѣпный.

Подобра́ть իա. բ. подбирать.

Подогрѣва́ть, - грѣть բ. ն. ջեռուցանել (՚ի ներքոյ). սակաւ ինչ ջեռուցանել:

Подожда́ніе գ. չ. սպասումն, մնալն:

Подожда́ть իա. բ. ждать, поджидать,

Подозва́ніе գ. չ. կոչումն. հրաւիրումն:

Подозва́нный ած. կոչեալ, հրաւիրեալ:

Подозва́ть իա. բ. подзывать.

Подозри́тельно տ. կասկածանօք:

Подозри́тельный ած. կասկածելի, կասկածաւոր, երկբայական:

Подозрѣва́ніе գ. չ. կասկածիլն, ունիլն զկասկած. ընդ. կարծեաց ունիլն զոր:

Подозрѣва́ть բ. ն. կասկածիլ, երկբայիլ:

Подозрѣ́ніе գ. չ. կասկած, երկբայութիւն:

Подойникъ ա дойникъ.

Подойти իա. բ. подходить.

Подоко́нникъ գ. ա. ներքնատախտակ լուսամտից. (բղանց:

Подо́лъ գ. ա. լեռնոտն, սորոտ լերանց.

Подома́шнему տ. ընտանեբար.

Подо́нки գ. ա. յ. յատակիւք, ընտածք.

Подоро́жная գ. ի. ճանապարհաթուղթ, դրաւոր վկայութիւն վասն դնալոյ ՚ի քաղաքէ ՚ի քաղաք, ստանալով ընչահատակեալ ՚ի նմին քանակութենէ:

Подоро́жникъ գ. ա. դրախտապան (ԼաՀ) դառնալեզու, ջրախոտ:

Подорѣ́шникъ գ. ա. բոյս լինդ:

Подосла́ніе գ. չ. ծածկաբար առաքելն զոր և իցէ դիտաւորութեամբ:

Подо́сланный ած. ծածկաբար առաքեալ որ և իցէ դիտաւորութեամբ:

Подосла́ть իա. բ. подсылать.

Подосѣва́ть. - пѣть բ. չ. հասանիլ ՚ի ժամու, հասանել ՚ի ԼԺկուն՚ի ժամու:

Подотвѣ́тный ած. պատասխանատու, ենելն ընդ պատասխանատուութեամբ:

Подо́шва գ. ի. ներքան, դարշապար. սորոտ. - горы, լեռնոտն. (կանիլ լե:

Подпада́ть, - пасть բ. չ. սորանկիլ, ան

Подпи́ливать, - лить բ. ն. սղոյել (՚ի ներ):

Подпи́локъ գ. ա. խարտոց. (ներսուկ:

Подпира́ніе գ. չ. դնելն, արկանելն ընդ

Подпира́ть, - реть բ. ն. ներսուկս դնել. - ться բ. յ. յենուլ. (դրութիւն:

Подписа́ніе գ. չ. սորագրութիւն, սորագ

Подпи́санный ած. սորագրեալ:

Подписа́тель գ. ա. սորագրող:

Подписа́ть, - ться իա. բ. подписывать.

Подпи́ска գ. ի. ձեռագիրք. սորագրութիւն, սորագիրք. (դրութ:

Подписный ած. հաստատեալ սորագ

Подпи́счикъ գ. ա. կաղմող կեղծեալ թղթոց. գրող կամ սորագրող նման այլոց:

Подписываніе ա подписаніе.

Подпи́сывать, - сать բ. ն. սորագրել, հաստատել, վաւերացուցանել սորագրութեամբ. - ться բ. յ. սորագրիլ. սորագրութեամբ պարտաւորիլ. սորագրել նման այլոց:

Подпись գ. ի. սորագրութիւն. սորագրութիւն, սորագիրք. ձեռագիրք:

Подпи́щикъ գ. ա. սորագրող:

Подполко́вникъ գ. ա. զինուորական սահմանաւոր եօթնեբրորդ կարգի, միավ աստիճանաւ սակաւ քան զգնդապետս:

Подпо́ра, - ръ, նղ - рка գ. ի. ներսուկ, զօրավիգն, պատսպարան. ֆիգ. օգնական, նպաստ.

Подпору́чикъ գ. ա. պօդպօրուչիկ, ընտուրական սուպհանասուր 13 կարգի։
Подпоя́сывать, - ясать բ. ն. գօտի ընդ մէջ անել, - ться բ. յ. գօտևորվել.
Подпра́вленный ած. ուղեալ, ուղղտղբ. բնաւ, սրբագրեալ։
Подправля́ть, - вить բ. ն. ուղղել. ուղղագրել, սրբագրել (’ի թեղէ թեղի)։
Подпра́порщикъ գ. ա. պօդպրափօրշչիկ. կիս օֆիսյոր (ասսոց սուբէմնի) յաշխատական։ (վայնի ձիոց։
Подпру́га գ. ի. ջամբակալ, փոկ որ.
Подпрыгивать, - гнуть բ. չ. ցռտչալել, ցռտչել ընդ լը լինչ, կամ ’ի նեբբս։
Подпуска́ть, - стить բ. ն. տալ մերձենալ. ցոզուլ ’ի նեբբոյ երկը. յաւելուլ կինչ յայլ հեղուկ։
Подра́внивать, - равнять բ. ն. հաւասարել, հաւասար առնել ’ի նեբբաստ։
Подража́емый ած. նմանելի, հետևելի։
Подража́ніе գ. չ. նմանութիւն, նմանողութիւն, նմանակցութիւն։
Подража́тель, - ница գ. ա. նմանող, նմանողդ։
Подража́тельный ած. նմանողական։
Подража́ть բ. չ. նմանիլ, նմանող լինել, զհետ երթալ, հետևիլ։
Подраздѣле́ніе գ. չ. մասնաբաժանութիւն, վերտին բաժանութիւն, առարաժանութիւն։
Подраздѣле́нный ած. մասնաբաժանեալ։
Подраздѣля́ть, - лить բ. ն. մասնաբաժանել, առարաժանել, վերտին բաժանել։ (նայն։
Подразумѣва́ніе գ. չ. զօրութեամբ լինչ.
Подразумѣва́ть բ. ն. զօրութ լինչ նշանակել։
Подраста́ть բ. չ. աճիլ, զարգանալ։
Подря́зникъ ✻ подрясникъ.
Подро́бно ած. մի առ մի, մի քան մինչ, մանրամասնաբար։ (դատաստան։
Подро́бность գ. ի. պարագայք, հանգամանք։
Подро́бный ած. մանրամասն, ճիշդ, մի առ մի։
Подровня́ть հ. բ. подравнивать.
Подруба́ть, - бить բ. ն. հատանել, կտրել ’ի նեբբոստ։
Подру́га, - жка գ. ի. բարեկամ, սիրելի, ընկերակից (իգ.)։
Подру́жески ած. բարեկամաբար, ընկերաբար։
Подружить. - ться հ. բ. дружить, -ться
Подру́чный ած. յարմար, յաջողակ։
Подрыва́ть, - ться ✻ подкапывать, -ться
Подры́въ գ. ա. ական. ձեռա։
Подрѣ́зывать, - зать բ. ն. կտրել, հատանել ներքուստ առնել զերծուածս։
Подряди́ть, - ться հ. բ. рядить, - ться.
Подря́дный ած. ածական подрядъ բառին։
Подря́дчикъ գ. ա. դաշնադիր, որ պարտուրի տալ, հաստացանել կամ հանդերձել լինչ։
Подря́дъ գ. ա. դաշնադրութիւն, կապակցութիւն, որով յանձն առնուլ որ հաստացանել կամ հանդերձել լինչ։
Подряжа́ть բ. ն. պարտաւանդել զոր ’ի հաստացանել կամ ’ի հանդերձել լինչ։
Подря́сникъ գ. ա. սկհնաւոր։
Подса́докъ գ. ա. ծառ նորատունկ։
Подсвѣ́чникъ գ. ա. Հրաֆարան, լուսակալ։
Подска́бливать, - блить բ. ն. քերել։
Подска́зываніе գ. չ. յուշարարութիւն։
Подска́зывать, - зать բ. ն. յուշ առնել։
Подсла́щивать, - сластить բ. ն. քաղցրացուցանել։
Подслу́шивать, - шать բ. ն. ծածկարար, գաղտագողի ունկն դնել բանից ոչխոյ։
Подсма́тривать, - рѣть բ. չ. լրտեսել։
Подснѣ́жный ած. եղեամն ’ի նեբբոյ ձեան։
Подсобля́ть, - бить բ. ն. օգնել։
Подсо́лнечная ✻ вселенная.
Подсо́лнечникъ գ. ա. արևածաղիկ. հնվանոց յերեսաց արեւու։ (չորացեալ։
Подсо́хлый ած. մասամբ լինչ ցամաքել,
Подста́ва ✻ подпора.
Подста́вка գ. ի. դնելն ’ի նեբբոյ. նեցուկ, պատուարան։
Подста́вленный ած. եղեալ ’ի նեբբոյ։
Подставля́ть, - вить բ. ն. դնել ’ի նեբբոյ երկը, կամ առաջի ումեք. փոխանակել լինչ խաբէութեամբ։ (լինել, դիտել։
Подстерега́ть, - речь բ. ն. դարանամուտ
Подстила́ть, - стлать բ. ն. սփռել, յատակել։ (յատակ։
Подсти́лка գ. ի. սփռուած. իր սփռելոյ։
Подсто́ліе գ. չ. պատուանդան։

Подстрека́ніе ф. с. դրդռւմն, դրդիչ, յորդոր, հրապոյր.
Подстрека́тель ф. м. դրդռիչ, հրապու-
Подстрека́ть б. н. դրդռել, հրապուրել, յորդորել. (սլաւել.
Подстрига́ть, - рить б. н. խուզել. յա-
Подстрига́ніе ф. с. խուզումն. յատա-ւելն. - стриженный մч. խուզեալ. յա-պաւեալ. (մատչել.
Подступа́ть, — пить б. н. մերձենալ,
Подсуди́мость ф. ж. ենթարկեալ դատն դա-տաստանի. (տանի.
Подсуди́мый մч. ենթարկեալ դատաս-
Подсу́дность ф. ж. ենթարկելն դատն դա-տաստանի.
Подсыла́ть, — дослать б. н. ծածկաբար առաքել որ և լցէ դիտաւորութեամբ.
Подсыха́ть, - сохнуть б. с. ցամաքիլ, չորանալ (առէտ ինչ).
Подсѣдѣ́льникъ ф. подпруга. (բաց.
Подсѣ́дина ф. ж. առանց արտնից երիվա-
Подсѣ́ка ф. ж. տեղին ուստի հատեալ է ի անտառն. (տել ներքուստ.
Подсѣка́ть, - сѣчь б. н. կտրել. յատա-
Подсѣ́къ ф. м. հատց. (կրկնողաբար.
Подтверди́тельно տ. հաստատաբար.
Подтверди́тельный մч. ստորատական, հաստատողական. կրկնողական.
Подтвержда́ть, - дить б. н. հաստատել, ստորատել, պնդել. կրկնել, - ться б. յ. հաստատիլ. կրկնիլ.
Подтвержде́ніе ф. с. հաստատութիւն, ստորատութ, կրկնութիւն. ստուգութիւն.
Подтвержде́нный մч. հաստատեալ, ստուգեալ. կրկնեալ. (շնիկ.
Подтира́ть, - реть б. н. սրբել, մաքրել.
Подтя́жка ф. ж. ներքանի վիկ.
Подтя́нутый մч. քաշեալ, ձգեալ.
Поду́мать հմ. б. մտածել
Подура́читься б. յ. խեղդել, ստահակել.
Подурѣ́ть հմ. б. դառնել.
Подусти́тель ф. м. դրդռիչ, մոլորեցու-ցիչ, առաջնորդ չարեաց.
Подусти́ть հմ. б. подущать.
Поду́ть б. с. հմ. սկսանիլ փչել, շնչել. շնչել առ ժամանակ մինչ.
Подуча́ть, - чить б. н. սաղրել. (բաւ.
Подуше́вно տ. քաղաքավարաբար, մեղմա-
Поду́шка ф. ж. բարձ.
Поду́шное ф. с. գլխահարկ.
Подуща́ть, - стить б. н. դրդռել, դրդել. յորդորել, հրապուրել, մոլորեցուցանել.
Подуще́ніе ф. с. դրդիչ, հրապոյր, հը-պաւրանք.
Подхва́тцы ф. м. յ. ունելիք ինչ.
Подхва́тывать, — тать б. н. կալնուլ, ունել, ըմբռնել (՚ի ներքոյ). յարակցել զբան առ խոսակցութիւն այլոց, յա-ւելուլ զբանս. ձայնակցիլ միբդս, յի-յեւ սկսանելոյ ուրուք երգել զինչ, ձայնակցիլ նմա երամովին. առանալ, ՚ի ձեռս բերել.
Подходи́ть, — дойти б. с. մտանել ՚ի ներքոյ. մերձենալ, մերձիլ. փոխ. սահ-մանակից լինել. նմանիլ, յարմարիլ.
Подцвѣ́чивать, -цвѣтить б. н. ներկել, գունաւորել.
Подцѣпля́ть, - пить б. н. կարթիւ կալ-նուլ ՚ի ներքուստ. փոխ. առանալ, ՚ի ձեռս բերել խորամանկութ. կալնուլ, ըմբռնել. գողանալ.
Подчёркивать, - кнуть б. н. գծել, ձր-գել գիծս ՚ի ներքոյ բառից, եւայլն.
Подчёркнутый մч. գծեալ ՚ի ներքոյ.
Подчернённый մч. սեւացուցեալ.
Подчёрнивать, - нить б. н. սեւացուցանել.
По́дчивать б. н. մատուցանել, մեծա-րել, խնդրել յումեքէ ուտել կամ ըմպել զինչ. (գուլ.
Подчине́ніе ф. с. ստորադրութ, ենթա-ձրք.
Подчинённость ф. ж. ստորադրութիւն, ստորակայութիւն, հպատակութիւն.
Подчинённый մч. ստորադրեալ.
Подчиня́ть, - нить б. н. ստորս դնել, - ться б. յ. ստորադրիլ.
Подчища́ть, — чистить б. н. մաքրել, յօտակել. հարթել. յատաւել.
Подчи́щенный մч. մաքրեալ, յօտա-կեալ. հարթեալ. յատաւեալ.
Подчре́вный ф. подбрюшный
Подшива́ть, - шить б. н. կարել ՚ի ներբ-քոյ. թեւեռել զտախտակս ՚ի ներքուստ.
Подши́вка ф. ж. կարելն ՚ի ներքուստ ստտաւ. տախտակք առաստաղի.
Подши́тый մч. կարեալ ՚ի ներքուստ.

Потпта́ники գ. ա. յ. վարտիք:
Подшу́чивать, - шутить բ. չ. ծաղրել, զծաղրս գալ:
Подъ пред. ՚ի ներքոյ, ընդ: (բանի.
Подъ գ. ա. կրակիատ, յատակ վառա_
Подъе́мистый ած. որ բառնայ զմեծ քա_ նակութիւն բեռին (ասի վնասուոց):
Подъе́мный ած. ամբառնալի, ՚ի բաց բառնալի. կարևոր ՚ի թարձրացուցանել զինչ. կարևոր ՚ի բեռնակրութիւն:
Подъе́мъ գ. ա. բարձրացուցումն, ամ_ բառնալն. պատրաստիլն յուղևորուն, յուղեդնացութիւն. լծակ, բառնալիք. վերնակողմն ոտից, կօշկաց. չափ, աս_ տիճան բարձրացուցանելոյ:
Подъѣда́ть, - ѣсть բ. ն. ուտել, կրծել ՚ի ներքոյ. փոխ. վնասել:
Подъѣзд գ. ա. մերձիլն կառաւ, երև_ վարաւ. առաջնատանդուղք տան:
Подъѣзжа́ть, - ѣхать. բ. չ. մերձիմ, հասա_ նել կառաւ կամ երիվարաւ. վաղվաղչիլ շահախնդիր նպատակաւ: (զան:
Подъязы́чный ած. եղևան ՚ի ներքոյ լե_
Подъяре́мникъ գ. ա. լծապարանք դրաստ:
Подъяре́мный ած. լծակիր, լծանիգ բեռնակիր: (ցանելն:
Подъя́тіе գ. չ. ամբառնալն, վերացու_
Подъя́тый ած. ամբարձեալ, վերացուցեալ:
Подъя́ть հ. բ. поднимать, ս поднять. - ять оружіе, սկսանիլ զպատերազմի:
Подъя́чій գ. ա. ծառայող ՚ի դպրաս_ տանական սեղանի:
Подѣ́лать բ. ն. հ. շինել, դարձել ինչ (բողոքականք կամ ասս ձոմանակ ինչ):
Подѣла́ться հ. բ. подѣляться. տալ զբաժին, մասնակից առնել:
Подѣ́лывать բ. ն. պարապիլ, զբաղիլ:
Подѣ́тски տ. երեխայաբար:
Подюжѣ́ть հ. բ. дюжѣть.
Поединокъ գ. ա. մենամարտութիւն:
Поединщикъ գ. ա. մենամարտիկ:
Поелику շաղ. որովհետև, քանզի:
Поѣ́мный ած. ուռդանելի, ժամանակա_ տորապէս ծածկեալ ջրով:
Поѣмъ գ. ա. հեղեղիլն ջրով:
Поѣніе գ. չ. արքունական:
Пожада́ть հ. բ. жадать.
Пожа́дничать հ. բ. жадничать.
Пожа́ждать հ. բ. жаждать.
Пожа́лованіе գ. չ. շնորհումն, պարգև_ ումն. այցելանելն, այցելութիւն:
Пожа́лованный ած. շնորհեալ, պարգևեալ:
Пожа́ловать հ. բ. жаловать, շնորհել, պարգևել, առատաձեռնել. այցելանել:
Пожа́ловаться հ. բ. жаловаться.
Пожа́луй տ. խնդրեմ, աղաչեմ. գամք քո ես, եթէ կամիս:
Пожа́луйста տ. խնդրեմ, աղաչեմ:
Пожале́ть հ. բ. жалѣть.
Пожа́рище գ. չ. հրդեհակէզ տեղի:
Пожа́рный ած. հրդեհի, հրդեհական:
Пожа́ръ գ. ա. հրդեհ:
Пожа́ть հ. բ. жать, пожинать.
Пожа́ть հ. բ. пожинать.
Пожела́ніе գ. չ. ցանկութիւն, յօժա_ րութիւն, ցանկալն, կամիլն, կամք:
Пожела́ть հ. բ. желать.
Пожелтѣ́лый ած. դեղնեալ:
Пожелтѣ́ть հ. բ. желтѣть. (ղբողոմո):
Пожени́ть բ. ն. հ. ամուսնացուցանել
Пожѣ́нски տ. կնապաշտ:
Пожѣ́ртвованіе գ. չ. զոհումն, ՚ի զոհ բերիլն. ընծայումն, պարգևումն. պար_ գև, ընծայ:
Пожѣ́ртвова́нный ած. զոհեալ. ընծա_ յեալ, պարգևեալ:
Пожѣ́ртвовать հ. բ. жертвовать.
Пожестѣ́ть հ. բ. жестѣть.
Пожѣ́чь հ. բ. пожигать, այրել. բ. ն. հ. ասկաւ ինչ այրել:
Пожи́ва գ. ի. օգուտ, շահ. անկածք:
Поживá́ть բ. չ. կեալ, անցուցանիլ զկեանս:
Пожи́вленіе գ. չ. սպրուստ:
Пожига́ніе գ. չ. այրումն. մաքրումն, զբաւումն հրով:
Пожига́ть, - жечь բ. ն. այրել, հրդե_ հել, հրաձարակ առնել. մաքրել հրով:
Пожидѣ́ть հ. բ. жидѣть.
Пожи́зненный ած. ցմահ:
Пожило́е գ. չ. վարձ տան, տնավարձ:
Пожи́лый ած. չափահաս:
Пожима́ніе գ. չ. սեղմումն:
Пожима́ть, - а́ть բ. ն. սեղմել. - ться

Пожина́ніе գ. չ. հունձ, հնձուած.
Пожина́ть, - жать բ. ն. հնձել. փոխ. քաղել, առնել. - нать лавры, առնել դիւռա, վայելել դիւռա վասն մեծագործելոյ. յաղթանակել.
Пожира́ніе գ. չ. լափելն.
Пожира́ть, - жрать բ. ն. կլանել. լափել, լափլըզել, ուզդայել. ճաշել ճախել.
Пожрѣ́ть հ. բ. жрѣть.
Пожи́тки, - токъ գ. ա. յ. ինչք, գոյք, կարասիք տան.
Пожи́ть բ. չ. հ. կեալ. կեալ ուրեք առ ժամանակ ինչ.
Пожа́ніе գ. չ. լափլըզելն, անյագ ուտելն. կլանելն. — ный ած. լափլեալ, յափշտակեալ, կլեալ.
Пожра́ть, - ться հ. բ. пожрать, -ться.
Позаба́вить, -ться հ. բ. забавлять, -ться
Позабыва́ть, - быть ж забывать.
Позавѣ́ствовать հ. բ. завѣствовать.
Позагото́вить բ. ն. հ. պատրաստել ինչ բաղմութեամբ.
Позади́ տ. յետս, յետոյս.
Позаду́маться բ. կ. հ. ուախուտ ինչ առնել ՚ի մտածմունս.
Поза́дь ж позади.
Позаи́мствованный ж заимствованный
Позаи́мствовать հ. բ. заимствовать.
Позакупи́ть բ. ն. հ. գնել զբաղում ինչ.
Позама́нить բ. ն. հ. հրապուրել.
Позамо́ранный ած. ապտակեալ (առեալ ինչ)
Позаня́ть բ. ն. հ. առնուլ ՚ի վոխ.
Позапро́шлый ած. նախընթացեալ անցելոյն
Позва́нивать, — нить բ. չ. հարկանել զզանգակին (ձայնառիկ առ ձայնառիկ).
По́званный ած. կոչեալ, հրաւիրեալ.
Позва́ть հ. բ. звать и позывать.
Позволе́ніе գ. չ. թոյլատուութիւն. հրամանն
Позво́ленный ած. հրամայեալ, թոյլատուեալ, թոյլատրեալ.
Позволи́тельный ած. թոյլատրական, թոյլատրելի. նեղրելի, թոյլատրելի.
Позволя́ть, - лить բ. ն. հրամայել, թոյլատալ, թոյլատրել, թողուլ. նեղրել.
Позво́нокъ գ. ա. ողն, ողնաք միջնողն.
Позво́ночный ած. ողնայարական. ողնաւոր
Позвуча́ть բ. չ. հ. ղօղանջել (առ ձայն).
Позвѣ́рски տ. գազանաբար.
Поздне́нько տ. ուշիւ ինչ անագան.
По́здній, - ный ած. անագան, յաւելեալ. յետին. տարաժամ. հետաւոր.
По́здно, - здо տ. տարաժամ, անագան.
Поздный ж поздній անագան, յաւել.
Поздоро́ваться հ. բ. здороваться.
Поздоро́ву տ. ողջաւիմ.
Поздоровѣ́ть հ. բ. здоровѣть.
Поздравѝтель գ. ա. շնորհաւորող.
Поздравѝтельный ած. շնորհաւորական շնորհաւորելեաց. (հաւորել.
Поздравле́ніе գ. չ. շնորհաւորութիւն, շնոր-
Поздра́вленный ած. շնորհաւորեալ.
Поздравля́ть, - вить բ. ն. շնորհաւորել.
Позеленѣ́лый ած. կանաչացեալ.
Позеленѣ́ть բ. չ. կանաչիլ.
Поземе́льное գ. չ. գետնահարկ.
Поземе́льный ած. գետնական, վէր երկրի.
Позе́мъ գ. ա. երկիր, հողմնած. ադր.
По́зже, եւս անագան, աւելի տարաժամ.
Позѝція գ. ի. դիրք, դրութիւն.
Позлаща́ть, - златить բ. ն. ոսկեզօծել.
Позлаще́ніе գ. չ. ոսկեզօծութիւն.
Позлаще́нный ած. ոսկեզօծեալ.
Позладѣ́йски տ. իբրև գերագոյն չարագործ.
Познава́ть, - знать բ. ն. գիտել, իմանալ, ճանաչել. - ться բ. կ. ճանաչիլ.
Познако́мить, - ться հ. բ. знакомить, - ться. (յարեկամացուցեալ.
Познако́мленный ած. ծանօթացուցեալ,
Познаніе գ. չ. գիտութիւն, տեղեկութիւն, հմտութիւն, ծանօթութիւն. ճանաչումն.
По́знанный ած. ճանաչեալ, իմացեալ.
Познава́ть, - ться հ. բ. познавать, -ться.
Позоло́та գ. ի. ոսկեզօծ.
Позолоти́ть հ. բ. золотить.
Позолоче́ніе ж золоченіе.
Позолоче́нный ած. ոսկեզօծեալ.
Позо́рить բ. ն. խայտառակել, ամաչեցուցանել, նշաւակել. - ться բ. կ. խայտառակիլ.
Позо́рище գ. չ. ախտարան.
Позо́рникъ ж безстыдникъ.
Позо́рно ж постыдно.

Позо́рный ж. նախատական, խայտառակ։
Позо́ръ գ. ա. նշաւակութիւն, խայտառակութիւն, նախատինք, ամօթ. տեսարան։
Позументъ գ. ա. անկուածոյք, ժապաւէն (ոսկեայ կամ արծաթեայ)։
Позыва́ть, — звать բ. ն. կոչել. գրգռել, ուխտել, պատճառել (ըղբօքնոյ, ըքաղդ, ըքիւռմ, նայլն)։
По́зывъ գ. ա. կոչումն (՚ի դատաստան). եւ գրգիռ. ախորժակ։ (նիկ։
Позѣва́ть բ. չ. կա. յօրանջել (տես ձամանակ։
Позяба́ть, - бнуть բ. չ. ձիասել, կծրծչել ՚ի ցրտոյ։ (կամ տես ձամ նիկ։
Пойгрывать, - рать բ. չ. խաղալ (երբեմն
По́игрышъ գ. ա. տանելն ՚ի ըղձախաղս։
Попзмѣни́ть բ. ն. կա. փոխել (ոսկեա նիկ)
Попзноси́ть բ. ն. կա. մատչել (ոսկեա նիկ)։
По́ика ж. поеніе.
По́йло գ. չ. ըմպելիք (անասնոց). (եղ) ա. ւազան ՚ի ջրարբից անասնոց։
Пойма́ніе գ. չ. կալնուլն, ըմբռնելն։
По́йманный ած. կալեալ, ըմբռնեալ։
Пойма́ть բ. ն. կա. ըմբռնել, կալնուլ։
Попме́нно, - мянно տ. յանուանէ։
Попме́нный ած. անուանական։
Попменова́ніе գ. չ. անուանակոչելն, անուանելն։
Попменова́нный ած. անուանեալ։
Попменова́ть կա. բ. именовать, անուանել, անուանակոչել։
Поймщикъ գ. ա. կալող, ըմբռնող։
Поиска́ть բ. ն. որոնել, խուզել (տես ձամանակ նիկ)։
По́искъ գ. ա. խոյզ, հետազօտութիւն։
Попспра́вить բ. ն. կա. ուղղել (ոսկեա նիկ)
Попстинѣ տ. արդարև, ճշմարտիւ։
Пойти́ կա. բ. գնալ. երթալ. ելա. սկսանիլ։ (արբևցուցանել։
Пои́ть բ. ն. արբուցանել, տալ ըմպել. Пока́ տ. միանգ, միանգամ։ (մանր։
Показа́ніе գ. չ. ցուցումն, ցոյց. ցուցակ
Пока́занный ած. ցուցեալ. արտայայտեալ։
Пока́затель գ. ա. ցուցանող. յայտնող. ապացուցանող. յայտարար (ևխ)։
Показа́тельный ած. ցուցական. որ ունի զյայտարար ձեւ։
Показа́ть, - ться կա. բ. показывать, -ться
Пока́зъ գ. ա. ցուցումն, ցոյց. на-՚ի ցոյց, ՚ի տես, ՚ի միտ, ՚ի գոյժ։
Пока́зываніе ж показаніе.
Пока́зывать, - зать բ. ն. ցուցանել, յանդիման առնել, երեւեցուցանել. - ться բ. չ. երեւիլ, տեսանիլ. հաճոյանալ. ձեւանալ, կարծիլ։
Пока́лъ ж бокалъ.
Пока́мѣстъ տ. միմչդեռ, միմչեւ։
Покараву́лить բ. ն. կա. պահակել, պահանդիսութիւն առնել։
Пока́рмливать բ. ն. կա. կերակրել (ոսկեա տես ոսկա, երբեմն)։
Поката́ть, - ться կա. բ. катать. - ться.
Пока́тистый ж покатый.
Покати́ться բ. չ. կա. գլորիլ. գլոմնուլ կատաղ կամ երկնաւար։ (գաս ՚ի կող։
Пока́тость գ. ե. տեղւոյ գաս ՚ի վայր, Пока́тый ած. գաս ՚ի վայր։
Покача́ть բ. ն. կա. շարժել, ցնցել. որօրել, ձօճել։
Пока́шливать բ. չ. հազալ (ոսկեա տես ոսկա, կամ երբեմն)։
Покая́ніе գ. չ. ապաշխարութիւն, խոստովանութիւն, դղջումն, ապաշխարանք, ապաշխարութեան վայր մեղաց։ (բող։
Покая́нникъ գ. ա. դղջացող, ապաշխարող։
Пока́яться կա. բ. каяться.
Поквита́ться կա. բ. квитаться.
Покида́ніе գ. չ. ընկենցումն. լքումն։
Поки́данный ած. ընկեցեալ. լքեալ։
Покида́ть, - кинуть բ. ն. ընկենուլ. ձգել. լքանել։
Поки́нутый ած. ձգեալ. լքեալ։
Покла́жа գ. ե. բեռն, ծանրութիւն. գոյք, ինչք
Покланя́ться, - ниться բ. չ. պաշտել. երկրպագանել. ողջունել, ողջոյն տալ։ (գաս։
Покла́ссно տ. ըստ աստիճանի. գասս։
Покла́сть կա. բ. класть, գնել, զետղել. գնել, գասել տես ժամանակ մի։
Поклева́ть կա. բ. клевать.
Покло́нъ գ. ա. երկրպագութիւն։
Поклоне́ніе գ. չ. երկրպագութիւն, պաշտօն. յարգանք. (գս. յարգող։
Покло́нникъ, - ница գ. ա. ե. երկրպագ-
Поклони́ться բ. չ. կա. ողջունել, ողջոյն

տալ, մատուցանել։
Покло́нъ գ. ա. ծնրադրութիւն, յարգանք, պաշտօն, երկրպագութիւն, ողջոյն։
Поклоня́емый ած. երկրպագելի, պաշտելի. երկիր պագեալ։
Покля́сться կր. բ. клясться.
Поко́й գ. ա. սենեակ. եւ անուն ո տաւնի
Покой գ. ա. հանգիստ, անդորրութիւն, խաղաղութիւն. (եղ) մահ, ննջումն, հանգչիլն. հաւատարմութիւն. անշարժութիւն. -жить напокоѣ, կենալ արտաքոյ պաշտօնի։ (ննջեցեալ։
Поко́йникъ, - ница գ. ա. բ. հանգուցեալ,
Поко́йно տ. հանգիստ, խաղաղ, անդորր։
Поко́йный ած. հանգիստ, անդորր, խաղաղ. յարմար. արձակ. ննջեցեալ, հանգուցեալ, մեռեալ։ (տայտ յանձն։
Поко́ить բ. ն. հանգուցանել, հանդրտնել,
Поко́иться բ. յ. հանգստանալ, հանդչել։
Поколеба́ніе գ. չ. սասանումն, սասանութիւն. վրդովումն, շարժումն։ (դողեալ
Поколе́банный ած. սասանեցուցեալ, վր-
Поколеба́ть, - ться կր. բ. колебать,-ться.
Поколи́ку տ. որքան, որչափ։
Поколоти́ть բ. ն. հարկանել, անեծք. դանակոծել (առնու ընդ առն ընդ ընդ ընդ)։
Поко́лотый ած. բեկեալ, ձեղքեալ։
Поколо́ть կր. բ. колоть, ծակել, խայթել. ընծուղ ղբաղումն. ձեղքել (առ ընդ առն տի) - ться բ. յ. ձեղքիլ 'ի բաղում տեղիս. ծակիլ, խայթիլ։
Поколѣ́ніе գ. չ. ցեղ, տոհմ, սերունդ։
Поко́нчить բ. ն. վերջաւորել, աւարտել բոլորովին։
Покопа́ть բ. ն. կր. բրել (առնու ընդ)։
Покоре́ніе գ. չ. նուաճումն, ակրումն, ենթադրութիւն։ (դեղուցեալ։
Покоре́нный ած. նուաճեալ, հնազան-
Покори́тель, - льница գ. ա. բ. նուաճող. հնազանդեցուցանող։
Покори́ть, - ться կր. բ. покорять.-ться.
Поко́рливость գ. բ. դիւրաւ հնազանդիլն։
Поко́рливый ած. դիւրաւ հնազանդող, դիւրաւ նուաճելի։
Покорми́ть բ. ն. կր. կերակրել, սնուցանել (առնու ընդ առն ընդ ընդ ընդ)։
Покормле́ніе գ. չ. կերակրութիւն, սնունդ.
Поко́рмленный ած. կերակրեալ, սնուցեալ։
Поко́рно տ. խոնարհաբար։
Поко́рность գ. բ. խոնարհութիւն, հնազանդութիւն։
Поко́рный ած. խոնարհ, հնազանդ, հլու, հպատակ։
Покороби́ть կր. բ. коробить.
Покоро́бленный ած. ծռեալ, թիւրեալ։
Поко́рство ո покорность.
Покорствова́ніе գ. չ. խոնարհումն։
Поко́рствовать բ. չ. խոնարհիլ, հնազանդիլ։
Покоря́ть, - рить բ. ն. նուաճել, պարտել, յաղթել, 'ի պարտութիւն մատնել, հպատակել. խոնարհեցուցանել, հնազանդեցուցանել. - ться բ. յ. նուաճել, յաղթիլ, հնազանդիլ, խոնարհիլ։
Поко́съ գ. ա. հունձ. հնձումն. տեղի յորդախառ. փորձիկ թիւրութիւն։
Покра́дывать բ. ն. գողանալ (ընդ առն ընդ առն, առնու ընդ առնու)։
Покра́жа գ. բ. գողութիւն. իր գողացեալ։
Покра́пывать բ. չ. կաթիլ (առնու ընդ առնու, էրբէմն, ընդ առն ընդ ընդ առն)։
Покра́сить կր. բ. նկարել (առնու ընդ)
Покра́ска գ. բ. նկարումն։
Покрасне́лый ած. կարմրացեալ։
Покрасне́ть բ. չ. կարմրիլ։
Покра́сть կր. բ. красть. գողանալ (առ ընդ առն տի)։
Покра́шенный ած. նկարեալ (առնու ընդ)։
Покрестья́нски տ. գեղջկօրէն, շինականաբար։
Покрѝкивать բ. չ. աղաղակել. սպասել կամ վարել ժամանակ առ ժամանակ։ (հովանի։
Покрови́тель, - ница գ. ա. պաշտպան,
Покрови́тельство գ. չ. հովանաւորութիւն պաշտպանութիւն։
Покрови́тельствовать բ. չ. պաշտպանել, հովանաւորել։
Покро́въ ող - вецъ գ. ա. ծածկոյթ. վերմակ. (եղ) տանիք, յարկ. փոխ. պաշտպանութիւն, հովանի, հովանաւորութիւն. ապաստանարան։
Покро́й գ. ա. ձև, տեսակ ձևոյ։
Покро́мъ, - ма գ. բ. եղրածիր գործուածոց։

Покроши́ть б. н. сд. мандрել, բրդել (ոչխա- ից, ար ժամանակ ից):
Покрыва́ло գ. ս. ծածկոյթ, քող;
Покрыва́льный ած. ծածկուելի, քողայ:
Покрыва́ніе գ. ս. ծածկուած:
Покрыва́ть, - рыть բ. ն. ծածկել, քա- քողել. օծանել. կարել (ղեռա- ղուկ). Թաքուցանել. — ться բ. յ. ծածկիլ, պրօղիլ:
Покры́нъ գ. ա. մանրադրդ:
Покры́тый ած. ծածկեալ, պրօղեալ:
Покры́шка գ. ի. ծածկոյթ, կաւիարիչ, խուփ:
Поку́да տ. մինչ, մինչդեռ: (նեալ:
Покупа́ніе գ. ս. գնուած. - ный ած. գը-
Поку́пать, - пить բ. ն. գնել:
Покупа́ть բ. ն. սդ. լաղայուցանել:
Поку́пка գ. ի. գնուած. իր գնեալ:
Покупщи́къ, - щица գ. ա. գնող:
Покури́ть բ. ս. ն. ծխել, Թորել (ոչխա- ից ար ժամանակ ից):
Покуса́ть բ. ն. սդ. խածատել, կծել:
Покуша́ться, - ситься բ. յ. Հանդգնակիլ, վտահանալ (ասելիք). ձեռն արկանել. վարձել:
Покуше́ніе գ. ս. վարձ. Հանդգնակուած, վտահութիւն, ձեռն արկանելը:
Пола́ գ. ի. քղանց. Թևակաղատոց:
Полага́ніе գ. ս. գնելը. կարծելը:
Полага́ть, - ложить բ. ն. գնել, ղեռա- ղել, բ. ս. սահմանել, վճռել, կար- գել. կարծել, վարկանել, Հաւատալ. դիտաւորիլ, գնել 'ի մտի. - ться բ. յ. յուսալ, յուսադիր լինիլ. գնիլ, ղե- ռեղիլ. կարդիլ, սահմանիլ:
Пола́дить սդ. բ. ладить.
Пола́женный ած. ուարտեալ, վերջա- ցուցեալ, յարմարեալ: (ենեալ:
Пола́комиться բ. ն. սդ. ուտել զբաղցր-
Поласка́ть բ. ն. սդ. զգուել, փայփայել:
Полатыни տ. լատինարէն:
Пола́ять բ. ս. սդ. Հաշել (ոչխա- ից):
По́лба գ. ի. ձաւար:
Полго́да գ. յ. կէս տարի, ամանկէս:
Полдевята́ թ. ուի և կէս:
По́лдень գ. ա. միջօրէ, կէս օր. Հարաւ:
По́лдникъ գ. ա. նախընթերքի, յետաճաշ:
По́лдничать բ. ս. յետաճաշել, նա- խընթերել: (տատանիլ:
Полдю́жины գ. ի. վեցեակ, կէս երկո-
По́ле գ. ս. դաշտ. լուսանցք գրոց, եզերք. եղերք երկրի. բանակատեղ. ասպարէզ. շրջան գործողութեան:
Полевая мышь, դաշտամուկն:
Полеви́ца գ. ի. սիղ: (դաշտայ:
Полево́дство գ. ս. պարարտացուցանելն
Полево́дъ գ. ա. պարարտացուցանող դաշտայ:
Полевы́й ած. դաշտական, դաշտայկն. բու- սանող 'ի դաշտի. որ կարևորի կամ 'ի գործ դնի 'ի դաշտի:
Поле́гче ած. քաղ. Թեթևագոյն:
Полежа́ть բ. ս. սդ. ընդոմանիլ (ոչխա- ից)
Поле́зно տ. օգուտ է:
Поле́зность գ. ի. օգտաւէտութիւն, օգտա-
Поле́зный ած. օգտակար, օգտաւէտ, ար- դիւնաւոր, արդիւնարեր:
Поле́й գ. ա. բոյս:
Поле́мика գ. ի. վիճաբանութիւն (գրաւոր). վիճաբանական, կռտոզական գրուածք. — мическій ած. վիճաբանական, կռտուական:
Полета́ть բ. ս. սդ. Թռչիլ (ոչխա- ից, ար ժամանակ ից):
Поле́тъ գ. ա. Թռիչք, Հախարանք, Հախը, աւազանութիւն, փոխ. ոլացումն, (Տաշտ, էրեա- Հայոց Լեհաց):
Полете́ть բ. ս. սդ. սկսանիլ Թռչիլ:
По́лзаніе գ. ս. սողումն, սողալն:
По́лзать բ. ս. սողալ, ղեռալ. յատկե- Թերս գնալ. փոխ. խոնարհիլ յոյժ, նուաստանալ:
Ползко́мъ տ. սողալով. յատկեթերս:
Ползти́, - ползть, - зать բ. ս. մագլցիլ, սողալով գնալ. Հասիլ:
Ползу́нъ, - нья գ. ա. ի. մագլցող:
Полива́ ж подливка.
Полива́льный ած. կարևոր վասն ոռո- գանելոյ. որ կատարի ոռոգումն:
Полива́льникъ, - ня գ. ա. ի. ցիցաւղ:
Полива́ніе գ. ս. ոռոգումն, արբուցումն:
Полива́ть, — лить բ. ն. ոռոգել, ար- բուցանել, բաժակիլ (գինւոյ, կաթի):

Поли́вка ф. ь. ոռոգումն, բաժակելն. ✻ եւս подливка. (դիտումեանց:
Полиграфъ ф. м. Հեղինակ զանազան
Полиза́ть ք. ն. կս. լիզել, լիզուլ. լիզուլ (ասէ՝ ընչ, եթէ ոչ ձմանակ ի). (եէ) լաւիլ:
Поликра́тія ф. ь. բազմիշխանութիւն:
Полиня́лый մձ. դունատեալ, դունատուել:
Полиня́ть կս. ք. линять.
Поли́пникъ ✻ кораллъ.
Полипообра́зный մձ. նման պողիպոդի:
Поли́пъ ф. м. պողիպոդ, բազմոտանի. բազմոտանի կենդանատունկ ջրոյ. եւ լորդ մի յանդուն (ասէ): (յիշ:
Полирова́льный մձ. արձնիչ, փայլեցու-
Полирова́льня ф. ь. մեքենայ վասն յղկելոյ. տեղի յղկելոյ:
Полирова́ніе ф. է. արձնելն, փայլեցուցումն. - ванный մձ. յղկեալ, պղծկեալ, արձնեալ, փայլեցուցեալ:
Полирова́ть ք. ն. պղծկել, կոկել, արձնել, փայլեցուցանել:
Полиро́вщикъ, - щица ф. м. ь. արձնիչ, փայլեցուցիչ.
Полиса́дъ ✻ палисадъ.
По́лисъ ф. м. վկայական յաղագս ապահովացուցանելոյ զշինուածս ի հրոյ դեհից:
Поли́тика ф. ь. դիտութիւն արքունի կառավարչութեան. նպատակ կամ դիտաւորութիւնը կառավարչութեան. դիտութիւն վարելոյ ընդ մարդկանց:
Поли́тикъ ф. м. քաղաքագէտ. հմուտ ի գործս արքունի կառավարչութեան. հմուտ ի կենցաղավարուս ընդ մարդիկան:
Политипа́жъ ф. м. պատկերք վերագրեալ ի վերայ փայտի:
Полити́чески հանէայ Политика բառին:
Полити́ческій մձ. հանէական Политика բառին:
Политу́ра ф. ь. հարթ վասն յղկելոյ կամ փայլեցուցանելոյ. սաւառնաթուղթ ոսկւոյ
Поли́ть կս. ք. поливать.
Полифо́нія ф. ь. բազմաձայնութիւն (ք. էջմ)
Поли́ца ф. ь. կանքեռ. ✻ եւս полка.
Полице́йскій մձ. Полиція բառին:
Поли́ція ф. ь. կառավարչական միաբան, որ հսկէ ի վերայ անդորրութեան, բարեկարգութեան և բարեմասնութեան քաղաքի և քաղաքականաց, ատենականաւ:
Полицме́йстеръ ф. м. քաղաքապետ, ատենական:
Поліа́рхія ф. ь. բազմապետութիւն, բազմիշխանութիւն:
Поліэ́дръ ✻ многогранникъ. (կամ
Поллю́ція ф. ь. սերմնեցութիւն, սերմնա-
Полко́вникъ ф. м. գնդապետ. - ница, կին գնդապետի. — ничій մձ. գնդապետի. (գլուխ:
Полково́децъ ф. м. զօրավար, զօրա-
Полково́дство ф. է. զօրավարութիւն:
Полковый մձ. պատ. գնդի զօրայ:
По́лкъ ф. м. դունդ, խումբ (զօրաց):
По́лно տ. լի, լիուլի, լիով. բառ կ:
Полно́властіе ✻ полномочіе.
Полновла́стный ✻ полномочный.
Полново́діе ф. է. յորդութիւն ջուրց:
Полновѣ́сность ф. ь. լիակշռութիւն:
Полновѣ́сный մձ. լիակշիռ:
Полнокро́віе ф. է. յորդարիւն, բազմարիւն գոլն: (մարիւն:
Полнокро́вный մձ. յորդարիւն, բազ-
Полнолі́цый մձ. դէմերես:
Полнолу́ніе ф. է. լի լուսին, միջնալուսին:
Полномо́чіе ф. է. լիակատար իշխանութիւն:
Полномо́чный մձ. լիակատար իշխան:
Полнота́, - ность ф. ь. լիութիւն:
Полно́чный, - щный մձ. միջգիշերեայ. հիւսիսային:
По́лночь, - ночь ф. ь. դիշերամէջ, միջ դիշեր, հասարակած դիշերոյ. հիւսիս:
По́лный մձ. լի, լցեալ, լիամարտն. լրամիւս. լրակշիռ. կատարեալ. գեր, պարարտ. անսահման, լիակատար:
Полнѣ́ть ք. է. լնանիլ. գիրանալ:
По́ло ✻ открыто.
Полови́нкъ ф. м. կէս, կէսք. կէս ապրուստ դորդ կամ քաթան. վընտուիլ:
Половѝна, - нка ф. ь. կէս իրիք:
Половѝнный մձ. կիսեայ, կիսոյ:
Половѝнокъ ф. м. կէս բաղդ կտրոյ:

Половинчатый ж. կազմուած ՚ի կիսոց:
Половинщикъ գ. ա. կիսատեր:
Половица գ. ե. տախտակ յատակի տան:
Половый ած. վերաբերեալն զանազատնեւ սրահին սեռի յիդակունէ. կարևոր վասն տախտակամած յատակի տան:
Полого́й ա покатый.
Полого́сть ж покатость.
Полого́ръ գ. ա. վտակատ:
Положе́ніе գ. չ. դնելն, դնուածն. դիրք, դրութիւն. վիճակ. ենթադրութիւն. կարգադրութիւն, կանոն:
Положе́нный ած. եդեալ: (տաբատ:
Положи́тельно ս. դրականաբար, հաստատապէս:
Положи́тельный ած. դրական, հաստատական, վճռական:
Положи́ть, - ться նա. բ. полагать,-ться.
Полома́ть նա. բ. ломать. բ. ն. նա. բանել սակաւ ինչ:
По́ломя ж пламя.
Полони́ть բ. ն. գերել, գերեվարել:
Поло́пъ գ. ա. գերութիւն:
Полоса, նպ- ска, շերտ, զօլ. կերպասուց. ածու, ակօսամիջ. երկայն և նեղ կտոր երկաթի, եւայլն:
Полоса́тый ած. շերտաւոր (ձեղպաւ):
Полоска́ніе գ. չ. ողողումն, սոսորդելն. դեղ վասն սոսորդելոյ ղերձանն:
Поло́сканный ած. ողողեալ, սոսորդեալ:
Полоска́тельный ած. որ կարևորի յողղել:
Полоска́ть բ. ն. ողղել, սոսորդել. — ться բ. յ. ողղել. սոսորդիլ. ծփիլ. տատանիլ:
Полосова́ть բ. ն. հարկել ՚ի ցօղունս:
По́лость գ. ե. դատարկութիւն, դատարկ տեղի, ալուց, դատարկատեղ:
Полоте́нце գ. չ. անձեռոցիկ, երեսսրբիչ
Полоте́ръ գ. ա. որ մարդի շինելոյ ըստ տախտակամած յատակ տան:
Поло́тнище գ. չ. մասն շորեղինաց կըտրեալ ընդ բոլոր լայնութիւնն:
Полотно́ գ. չ. պատատ, նուրբ կտաւ. տախտակ մանկեւակի նկարք:
Полотня́ный ած. նուրբ կտաւեայ:
Поло́ть բ. ն. քաղ հանել. — тый ած. քաղ հանեալ:
Поло́тье գ. չ. քաղհանուած:
Полоу́міе գ. չ. խելամտութիւն. - умный ած. խելացի, պատուամիտ:
По́лниво գ. չ. թեթև դարձուած:
Полпята́ ն. չոր և կիս:
Полти́на գ. ե. յիսուն կօպէկ:
Полти́нникъ գ. ա. արծաթեայ դրամ, որ պարունակէ յինքեան ղյիսուն կօպէկ
Полтора́ ն. մի և կէս:
Полтора́ста ն. հարիւր յիսուն:
Полтретья́ ն. երկու և կէս:
Полуба́рхатъ գ. ա. թաւիշ ստոր:
Полубо́гъ գ. ա. կիսասուրբ, դիւցազն:
Полуга́ръ գ. ա. սեռակ ինչ ց. քոյ:
Полугла́сный ած. կիսաձայն:
Полуго́діе գ. չ. կէս տարի, կէս ամեայ ժամանակ: (բեհեզ (ձեռպանի):
Полугодова́лый ած. կիսամեայ, կէս տա-
Полугодовы́й ած. կիսամեայ, վեցմեայ:
Полу́да գ. ե. անագումն. անագ:
Полу́денникъ գ. ա. հարաւահողմ:
Полу́денный ած. կէս օրեայ, միջօրեայ միջօրեական. հնչող ՚ի հարաւոյ:
Полудика́рь գ. ա. կիսավայրենի:
Полуди́кій ած. կիսավայրենի:
Полудне́вный ած. կէսօրեայ:
Полуимперіа́лъ գ. ա. ոսկի դրամ, որ պարունակէ յինքեան ղկէս իմպերիալն:
Полукафта́нъ գ. ա. կապայ:
Полукру́глый ած. կիսաշրջաձև:
Полукру́жіе,-кругъ գ. չ. կիսաշրջաձև ձև
Полуме́ртвый ած. կիսամեռ, կիսամահ, կիսակենդան:
Полумета́ллъ գ. ա. կիսամետաղ:
Полумѣ́сяцъ գ. ա. կիսալուսին:
Полумѣ́сячный ած. կէսամեայ:
Полуно́чный ած. կէսգիշերեայ:
Полуно́щница գ. ե. գիշերային ժամերգութիւն:
Полу́ночь, - щный ա полночь, - чный.
Полуодѣ́тый ած. կիսազգեաց:
Полуопа́лъ գ. ա. ոսկեգոյն խաւար, աղօտ:
Полуосму́ха գ. ե. վերատանելիորդի մասն լսելի, վերջապէս, չհասկնալիկի, եւայլն:
Полуо́стровъ գ. ա. կիսակղզի, թերակղզի:
Полупенсіоне́ръ գ. ա. կիսաթոշակ:
Полупрозра́чный ած. կիսաթափանցիկ

արտար։ (քար կշռոյ։
Полунудови́къ գ. ա. կէս մերկանոց
Полунья́ный ած. կիսատ հարբեալ։
Полуса́бля գ. ի. սուր ձեռ վրայ։
Полусапоги́, - пожки գ.ա.յ. կիսակօշիկ։
Полусвѣ́тъ գ. ա. ազօտ լոյս։
Полусо́нный ած. կիսաքուն։
Полусо́тня գ. ի. կէս հարիւր, յիսուն։
Полусфе́ра, - ріе գ. ի. կիսագունտ։
Полуто́пъ գ. ա. կիսաղրաւիկ։
Полуте́нь գ. ի. կիսատուներ։
Полуучёный ած. կիսակիրթ։
Полуфунтови́къ գ. ա. կէս դրամանոց քար կշռոյ։
Получа́тель, - льница գ. ա. ի. առնօղ։
Получа́ть, - чить բ. ն. առնուլ։
Полученіе գ. է. առնումն, առնուելիք։
Полученный ած. առեալ։
Получше ած. բաղ. լաւագոյն։ (երկրի։
Полуша́ріе գ. է. կիսագունտ, կիսագունտ
Полу́шка գ. ի. խերևիճ, չորրորդ մնան կօտիկի։
Полуштофъ գ. ա. կէս շօշափ. կիսատ լինչ։
По́лчаса գ. ա. կէս ժամ, կիսաժամ։
По́лчище գ. է. (եյ) դունդ զօրաց. զօրաժողով։
Полъ գ. ա. տախտակամած յատակ (տան հասչն). սեռ. կէս։
По́лый ած. դատարկ. քաց. անպտուղ անզգ. քան զնկերս։
Полы́нь գ. ի. օշինդր, ախինդ։
По́льза գ. ի. օգուտ, շահ, արդիւնք, օգտակարութիւն. ներելութիւն, դիւրութիւն։
По́льзованіе գ. է. բաժանումն։
По́льзованный ած. բաժեալ, բժշկեալ։
По́льзовать բ. ն. դեղատուել, բժշկել, բաժել։
По́льзоваться բ. յ. օգտիլ, շահիլ, բաժանել, բաղել զօգուտ. բժշկիլ։
По́лька գ. ի. կաքաւ ընչ։
Польсти́ть կր. բ. լստить. կեղծաւորել, շաղփաղփել (առնու ընչ)։
Польсти́ться կր. բ. լստиться,
Полѣни́ться կր. բ. լѣниться.
Полѣ́но գ. է. առուար կտոր վայրկ։
Полечи́ть բ. ն. կր. բաժել. - ться բ. յ. կր. բժշկիլ, բաժիլ (առ ժամանակ ինչ)։
Полюби́ть կր. բ. любить.
Полюби́ться բ. հ. սիրիլ։
Полюбле́ніе գ. է. սիրելն։
Полюбова́ться բ. հ. կր. զմայլիլ, սիրով հայիլ յինչ։ (բաւ ժամ։
Полюбо́вно տ. սիրով, կամաւ, յօժար
Полюбо́вный ած. աղեկաւ 'ի սիրոյ, յընկերութենէ, 'ի յօժարութենէ. կատարեալ կամ արարեալ երիտասէրք համաձայնութեամբ, առանց վիճոյ։
Полюбопы́тствовать տ. հետաքրքիր լինել։
Полюдски́ տ. մարդկօրէն։
По́люсъ գ. ա. բեւեռ. - ный ած. բեւեռային, բեւեռական։
Поля́на, - ка ж поле. հոր. դաշտ։
Поля́рность գ. ի. բեւեռականութիւն, ձգիչն (մագնիսի) 'ի բեւեռն երկնից։
Поля́рный ած. բեւեռական, բեւեռային - ная звѣзда, բեւեռական աստղ։
Пома́да գ. ի. խոզ անուշահոտ։
Пома́дить բ. ն. օծանել անուշահոտ իւղով։
Пома́дный ած. Помада բաւին։ (պոմ
Пома́дникъ գ. ա. շինող անուշահոտ իւ-
Пома́заніе գ. է. օծումն։
Пома́занникъ, - ница գ. ա. օծեալ։
Пома́занный ած. օծեալ։
Пома́зать կր. բ. мазать. օծանել (առ ինչ ինչ առ ժամանակ ինչ)։
Пома́зывать, - ма́зать բ. ն. (եյ) օծանել
Пома́кивать, - кнуть բ. ն. թաւթախել, մխել (առնու առու ինչ ինչ առ ժամանակ) (առ առկաս։
Помале́ньку տ. փոքր առ փոքր, առկաս
Пома́лчивать բ. է. լռել, լսուս կալ (ժամանակ առ ժամանակ)։
Пома́лѣ ж вскорѣ,
Пома́пивать բ. ն. հրապուրել։
Пома́нка գ. ի. հրապուրումն. հրապուրարն։
Помара́ніе գ. է. աղտեղումն։
Пома́ранный ած. աղտեղեալ, ընչեալ։
Помара́ть բ. ն. կր. աղտեղել, ընչել, եղծանել (առնու ինչ)։
Пома́рка գ. ի. աղտեղումն. ընչումն. ընչեալ տեղին 'ի գրուածս։
Пома́рывать, - рать բ. ն. դժելով եղծանել կամ ընչել զգրեալն. աղտեղել։

Пома́сливать, - лить Б. н. օծանել իւղ, իւղել. (ձմհանուէ ինչ).
Пома́чивать Б. н. թրջել (առնա- ձմհա-
Поме́длить ѵ помѣшкать.
Помело ф. с. ցանաւել.
Поме́ньше мѣ. Б. փոքրագոյն.
Помера́нецъ ф. м. նարինջ, ծառինջ.
Помера́нцевый мѣ. նարինջեայ. նարնջոյ. նարնջագոյն.
Помере́ть гл. Б. պոմիրատ.
Померза́ть, - знуть Б. с. սառիլ.
Померка́ть, - кнуть Б. с. աղօտանալ.
Поме́ркльій мѣ. աղօտացեալ.
Помертве́лый мѣ. մեռելագոյն.
Помертве́ть гл. Б. мертвѣть.
Поме́ть ф. м. սպաւառ, սպը, քսիկը.
Помѝлованіе ф. с. ներումն.
Помѝлованный мѣ. ներեալ.
Помѝлователь ф. м. ներող.
Помѝловать гл. Б. миловать. ողորմիլ.
Помѝлуй, - луйте ՏՂ. ահա ողորմիր.
Помина́ніе ф. с. յիշատակումն, յիշատակութիւն.
Помина́ть, - мянуть Б. н. յիշել, յիշատակել, մտարերել. - мять. ձգել, տրտել. ընդունել.
Помѝнки, - нки ф. к. յ. յիշատակ նրընջեցելոց. (հոգիա- հոց).
Поминове́ніе ф. с. յիշատակումն.
Помину́тно Տ. յամենայն րոպէի.
Помира́ть, - реть Б. с. մեռանիլ. - со смѣху, չափազանց ծիծաղիլ.
Помире́нный мѣ. հաշտեցեալ.
Помири́ть, - ться гл. Б. мирить, - ться.
Помладе́ть ѵ помолодѣть. (մոլ.
По́мнится, - нилось Б. անգ. ունիլ 'ի
По́мнить Б. н. յիշել, ունիլ 'ի մտի.
Помо́гу Տ. բաղում, բազմութեամբ, շատութեամբ.
Помножа́ть, - жить Б. н. բազմապատկել, - ться Б. յ. բազմապատկիլ.
Помноже́ніе ф. с. բազմապատկումն.
Помно́женный мѣ. բազմապատկեալ.
Помога́ніе ф. с. օգնումն.
Помога́ть, - мочь Б. н. օգնել, նպաստել, օժանդակիլ, հատանել 'ի ձեռն.
Помо́и ф. м. ѳ. լուացանք. (ցանոց.
Помо́йникъ, - ница ф. м. ѣ. անօթ լուացանաց.
Помо́лвить Б. н. նշանախօսիլ.
Помоли́ться Б. ѵ. հգ. աղօթել, աղօթս մատուցանել (առնա- ինչ, առ ձմհ. ի).
Помолоде́лый мѣ. առացեալ զկերպարանս դեռահասի.
Помолоде́ть Б. с. առնուլ զկերպարանս դեռահասի. (մլ.
Помолча́ть Б. с. հգ. լռել առ ժամանակ
Помона́шески Տ. վանձնաբար.
Поморѝть гл. Б. морить. սպանանել, ընդկնդ առնել զպատուս. առ ժամանակ լինել պահել անօթի.
Помо́ріе ф. с. ծովեզերեայք.
Помо́рянинъ, - рецъ ф. м. ծովեզերեայ.
Помо́сть ф. м. սպայատակ.
Помо́ченный мѣ. ընկեալ.
По́мочи ф. ѣ. յ. ժամանակ, որում ամբաստանեն զվարեխս ի վեր անկանին.
По́мочь ѵ помощь.
Помо́чь гл. Б. помогать.
Помоществова́ть ѵ вспомоществовать.
Помо́щникъ, - ница ф. м. ѣ. օգնական.
По́мощь ф. ѣ. օգնութիւն, նպաստ.
По́мпа ф. ѣ. ջրհան դրծի, ընդարմատ.
Помрача́ть, - чить Б. н. նահանջել, խաւարչոտանել, կուրացուցանել. - ться Б. յ. խաւարիլ, նահանջել.
Помраче́ніе ф. с. խաւարչոտութիւն. կուրութիւն.
Помраче́нный мѣ. նահանջեալ, խաւարչոտեալ. կուրացեալ.
Помути́ть гл. Б. мутить. պղտորել. (առնա- ինչ). փոխ. շլութիւն.
Помуче́нный мѣ. չարչարեալ, տանջեալ.
Помучить Б. н. гл. չարչարել, - ться Б. յ. չարչարիլ (առնա- ինչ ձմհ առ ձմհ. ի)
Помча́ть Б. н. гл. պատուհասել, առաքել արագութեամբ.
По́мыселъ, - сла ѵ помышленіе.
Помы́слить гл. Б. мыслить.
Помышле́ніе ф. с. խորհրդածութիւն, խոկումն. խորհուրդ.
Помышля́ть Б. с. խորհիլ, խոկալ, զնոսա ածել.
Помѣня́ть, - ться гл. Б. мѣнять, - ться.

Помѣсти́тельность գ. ի. ընդունակու-
թիւն բովանդակելոյ, ղեռեղելոյ:
Помѣсти́тельный ած. ղեռեղելի, ըն-
դունակ ՚ի ղեռեղել:
Помѣсти́ть, - ться կր. բ. помѣщать,-ться
Помѣ́стно տ. ՚ի տեղիս, տեղիս, ուրեք ուրեք:
Помѣ́стный ած. տեղական, մանաւոր.
կալուածատիրոջ. կալուածական:
Помѣ́стье գ. չ. կալուածատէրն ընծա-
յեալ ՚ի ծառայուրէ. գիւղ: (տակ:
Помѣ́сь գ. ի. խառնիք. խառնածին երկոր-
Помѣ́сячно տ. յամէ յամիս:
Помѣ́сячный ած. ամսական:
Помѣ́та, - тка գ. ի. նշան. վերնագիր ՚ի
վերայ գրչնական ծրարոց զժամանակէ
առաքմանն:
Помѣ́ха գ. ի. արգել, խափան, խոչ:
Помѣша́ніе գ. չ. խառնուրիւն. արգելուրիւն:
Помѣша́нный ած. յուռթաւ, խելագա-
րեալ. խառնեալ:
Помѣша́тельство գ. չ. արգել, խոչ,
խափան. խառնուրիւն. արգելուրիւն:
Помѣша́ть կր. բ. мѣшать, արգելուլ,
խափանել. խառնել (ոմանս ունի նաև ա-
ժամանակ ին): (րնել, ցնորիլ:
Помѣша́ться կր. բ. мѣшаться. խելագա-
Помѣ́шкать կր. բ. мѣшкать.
Помѣща́ть, - стить բ. ն. տեղաւորել,
ղեռեղել. կարգել ՚ի պաշտօն. - ться
բ. յ. տեղաւորիլ, ղեռեղել:
Помѣще́ніе գ. չ. ղեռեղուրիւն, տեղի ըս-
նակութեան կամ պահեստի ապրանաց:
Помѣще́нный ած. ղեռեղեալ:
Помѣ́щикъ, - щица գ. ի. կալուածատէր,
գիւղատէր:
Помѣ́щичій ած. կալուածատիրական:
Помяну́ть կր. բ. помнить.
Помяну́тый ած. յիշեալ:
Помя́тый ած. ձմլեալ: (առնել,
Помя́ть կր. բ. мять, ձմլել, ոտնակոխ
Понавѣ́дываться, - даться բ. հ. տեղե-
կանալ ժամանակ առ ժամանակ. եր-
բեմնապէս գնալ ՚ի տես ուրուք:
Понадава́ть բ. ն. կր. տալ ինչ բաղ-
մութեամբ: (բևեռիլ:
Пона́добиться բ. յ. հարկաւորիլ, կա-
Понадѣ́лать բ. ն. կր. շինել ինչ բաղ-
մութեամբ: (ը բաւականին:
Поналови́ть բ. ն. կր. որսալ, կալնուլ
Понама́рь գ. ա. եկեղեցական, ժամա-
կոչ. - риха գ. ի. կին ժամակոչի:
Понасказа́ть բ. ն. կր. ասել, պատմել
(ղբազում ինչ): (ինչ):
Понаучи́ть բ. ն. կր. ուսուցանել (ոմա-
Понаѣ́сться բ. հ. կր. յագել, ուտել ը
բաւականին:
По́нго գ. անհ. տեսակ ինչ կապկի:
Поне́ տ. (էի) գոնէ, գոնեայ, որովհե-
տև. վասն այն ղի:
Понедѣ́льникъ գ. ա. երկուշաբաթի (օր):
Понедѣ́льно տ. շաբաթէ շաբաթ, յամէ
եօթնեկի:
Поне́же շաղ. որովհետև, քանզի:
Понепріи́тельски տ. ՚ի շինամարտ:
Понесе́ніе գ. չ. տանուրիւն. ный ած. տա-
րեալ. կրեալ:
Понести́ բ. ն. կր. տանել, տանել ա-
ժամանակ ին. փոխ. կատարել, վարել.
բառնալ. յղանալ:
Понижа́ть, - зить բ. ն. ցածուցանել,
իջուցանել. պատիւ ցուցանել (զգին)
- ться բ. կր. ցածնալ, իջանել:
Пони́же ած. բաղ. ցածագոյն, աւելի ցած
Понижа́ніе գ. չ. ցածուցումն, իջու-
ցուրիւն. իջումն:
Понижа́нный ած. ցածուցեալ, իջուցեալ:
Пони́зить, - ться կր. բ. понижать,-ться
Пони́кать, - кнуть բ. չ. կորանալ:
Пони́клый ած. կորացեալ, խոնարհեալ:
Понима́ніе գ. չ. հասկանալն, իմանալն,
ընդունելն մտօք:
Понима́ть, - нять բ. ն. հասկանալ, իմա-
նալ, հասու լինել, ընդունել մտօք.
ծանկել (ոտ ղԼրչ):
Поновле́ніе գ. չ. նորոգուրիւն:
Поновля́ть, - вить բ. ն. նորոգել.
Поновѣ́ть բ. չ. նորոգիլ, նորանալ:
Понора́вливать, - лять բ. չ. յեռանգել
առ ժամանակ լինչ, ախորժել. յար-
մարեցուցանել. կոկիծապահ լինել, ե-
րես տալ:
Поноси́тель գ. ա. նախատող, հայհոյիչ:
Поноси́тельный ած. նախատական:
Поноси́ть բ. ն. նախատել, հայհոյել:

Попосúть б. н. сов. кого, что, дать, отдать, подарить, (что-нибудь кому на время).
Попо́съ г. м. (ед.), подаяние, милостыня.
Попоше́ніе г. с. (собир.), подаяние, милостыня.
Попо́шенный ж. (кого), данный, подаренный (кем).
Попра́виться сов. б. нравиться.
Портъ г. м. (мор.), порт.
Понудитель, - ница г. м. и ж. (кого), побудитель, -ница, -льный ж. побудительный, -ная, -ное.
Понужда́ть, - дить б. н. (кого), побуждать, -дить, принуждать, -дить.
Понужде́ніе г. с. (кого), побуждение, принуждение, принуждение (действие).
Понужде́нный ж. (кого), принужденный, принуждаемый (кем).
Понымѣ (см. дарить), (см. дарю).
Понюхать сов. б. нюхать.
Поня́тіе г. с. (кого), понятие, понимание, понятие, (о чем), понятие, (о ком).
Поня́тливость г. ж. (кого), понятливость.
Поня́тливый ж. (кого), понятливый, -ая, -ое.
Поня́тно (см.), понятно, (кому).
Поня́тность г. ж. (кого), понятность, (кому).
Поня́тный ж. (кого), понятный, -ая, -ое, (кому).
По́нятый ж. (кого), понятый, -ая, -ое.
Поня́ть сов. б. (кого), понять.
Пообѣ́дать сов. б. (кого), пообедать.
Пообѣщáть сов. с. (кого), (что), обещать.
Пораторски (см.), (см.).
Поосмотрѣ́ть сов. б. (кого), осмотреть, (что).
Поочере́дно (см.), (см.).
Поочере́дный ж. (кого), очередной, -ая, -ое.
Поочну́ться сов. (кого), очнуться.
Поощре́ніе г. с. (кого), поощрение, поощрение, (к чему).
Поощре́нный ж. (кого), поощренный, -ая, -ое.
Поощри́тель, - ница г. м. и ж. (кого), поощритель, -ница.
Поощри́тельный ж. (кого), поощрительный, -ая, -ое.
Поощря́ть, - рить б. н. (кого), поощрять, -рить, поощрять, -рить.
Попада́ть, - пасть б. с. (куда), попадать, -пасть, (в кого), попадать, -пасть, (в кого), попадать, -пасть, (в кого).
Попада́ть, — пасть б. с. (на что), попадать, -пасть, (на что).
Попада́ться сов. б. (кому), попадаться, -ться, (кому), попадаться, -ться, (кому).
Попадъ, въ попадъ (см.), (см.), (см.).
Попадья́ г. ж. (кого), попадья, (кого).
Попа́рно (см.), (см.).
Попа́сть сов. б. попасть.
Попере́къ нар. (чего), поперек, (чего).
Поперемѣ́нно (см.), (см.).
Попере́чина г. ж. (кого), поперечина, (чего).
Попере́чить сов. перечить.
Попере́чникъ м. (кого), диаметр.
Попере́чный ж. (кого), поперечный, -ая, -ое, (чего).
Попе́рекъ г. м. (кого), (см.), (см.).
Попече́ніе г. с. (кого), попечение, (о ком), попечение, (о чем).
Попечи́тель, - льница г. м. и ж. (кого), попечитель, -ница, (кого).
Попечи́тельный ж. (кого), попечительный, -ая, -ое, (кого).
Попечи́тельство г. с. (кого), попечительство, (кого).
Попечи́тельствовать б. с. (кого), (о ком), попечительствовать, (о ком).
Попива́ніе г. с. (кого), попивание.
Попива́ть б. н. (кого), попивать, (что), попивать, (что).
Попира́ніе г. с. (кого), попирание, (чего).
Попира́ть, — прать б. н. (кого), попирать, -прать, (что), попирать, -прать, (что).
Попирова́ть б. с. (кого), попировать, (у кого), попировать, (у кого).
Попи́ть б. н. (кого), попить, (что), попить, (что).
Понихать сов. б. нихать.
Попла́вокъ г. м. (кого), (см.), (см.).
Попла́кать б. с. (кого), (см.), (см.).
Поплати́ть б. н. (кого), (см.), (см.), (см.).
Поплати́ться б. з. (кому), (см.), (см.), (см.).

Попо́вичъ ґ. м. сынъ священника.
Попо́вскій мж. священническій.
Попо́вство ґ. с. священство.
Попо́вщина ґ. ж. знатные священническіе роды, сыновья священника (преимущественно).
Попо́йка ґ. ж. пьянство, пьянство.
Попои́ть б. н. нсв. поить, напоить, напоить.
Поползла́мъ г. ползать, ползать, ползать.
Поползновéніе ґ. с. поползновение, желание, желание.
Поползновéнный мж. поползновенный, желающий.
Пополнéніе б. с. пополнение, пополнение.
Попо́лненный мж. пополненный, пополненный.
Попо́лнить, -нить б. н. пополнить, пополнить.
Пополоска́ть б. н. нсв. полоскать, прополоскать.
Пополу́годно г. полгода, полгода.
Пополу́дни г. после полудня.
Попо́на ґ. ж. попона.
Попо́ртить б. н. нсв. портить, испортить, - ться б. з. н. нсв. портиться.
Попо́рченный мж. испорченный, испорченный.
Попо́тчивать нсв. б. потчивать.
Попра́вить нсв. б. поправлять.
Попра́виться нсв. б. поправляться.
Попра́вка ґ. ж. исправление, поправление, поправление.
Исправле́ніе ґ. с. исправление, поправление.
Попра́вленный мж. поправленный, исправленный, поправленный.
Поправля́ть, — вить б. н. поправлять, исправлять, (корректировать). поправлять, чинить, исправлять, поправлять. — ться б. з. поправляться, исправляться, поправляться.
Попразднова́ть б. н. нсв. праздновать.
Попра́ніе с. попираніе.
Попра́ть, - ться нсв. б. попирать, - ться.
Попра́шивать б. н. спрашивать, спрашивать.
Попрека́ніе ґ. с. упрекание, упрекание.
Попрека́тель ґ. м. упрекатель.
Попрека́ть, - кнуть б. н. упрекать, упрекать.
Попре́къ ґ. м. упрекание, упрекание.
Попривы́кнуть б. с. нсв. привыкать, привыкать.
Попри́ще ґ. с. поприще, поприще, поприще. (бой) поле, поприще.
Попроси́ть нсв. б. просить.
По́просту с. запросто, просто, по-простому, по-простому.
Попры́гать б. с. нсв. прыгать, прыгать.
Попрыгу́нъ, — нья ґ. м. ж. прыгать, прыгать.
Попря́тать б. н. нсв. прятать, спрятать.
Попуга́й и попугай ґ. м. попугай, попугай.
Попуска́ніе ґ. с. попускание, попущение.
Попуска́ть, - стить б. н. попускать, попускать, попускать, попускать.
Попусто́му, - сту г. в пустом, напрасно, напрасно.
Попу́тникъ ґ. м. попутчик, спутник.
Попу́тный мж. попутный, попутный.
Попу́тчикъ, - чица ґ. м. ж. попутчик, попутчица.
Попуще́ніе с. попускание.
Попъ ґ. м. поп, иерей, иерей.
Попыта́ть, - ться нсв. б. пытать, - ться.
Попы́тка ґ. ж. попытка, попытка.
Попѣва́ніе ґ. с. пение (церковное).
Попѣва́ть б. с. петь (церковное, разг. неодобр.)
Попя́титься б. з. нсв. пятиться, пятиться, пятиться, пятиться, пятиться, пятиться.
Пора́ ґ. ж. пора, время, время. пора, время, время.
Поработа́ть б. с. нсв. работать, работать (неодобр. разг.).
Поработи́тель ґ. м. порабощающий. - льный мж. порабощающий.
Порабоща́ть, — ботить б. н. порабощать.
Порабоще́ніе ґ. с. порабощение. порабощение, порабощение. - щенный мж. порабощенный.
Поравня́ть б. н. нсв. равнять, сравнять (кого с кем). выравнивать, выравнивать. выравнивать. — ться б. з. н. сравнять, равняться, равняться.

Пора́дованіе ф. с. (ѣ) ուրախացուցումն։
Пора́дованный մձ. ուրախացուցեալ։
Пора́довать բ. ն. հգ. ուրախացուցանել, ուրախ առնել. - ться բ. յ. ուրախանալ (աս. ձեռնադիր լինել)։
Пораже́ть, - зить բ. ն. հարկանել, հարուածել, սատակել, կոտորել. յաղթել. ապշեցուցանել, յափշտակել. սրտմեցուցանել։
Пораждáть ս порождать.
Пораже́ніе ф. с. հարուած, կոտորած, սատակումն, յաղթելն, կոտորելն. վնասն կազմուածոց մարմնոյ։
Пораже́нный մձ. հարեալ, կոտորեալ, սատակեալ. յաղթեալ։
Поразбросать բ. ն. հգ. ընկենուլ, ցրուել (առիս աս առիս)։ (հս. ինչ։
Поразвеселúть բ. նդ. ուրախ առնել (աս.
Поразвѣ́дать բ. ն. հգ. տեղեկանալ, իմանալ. (առիս ինչ հմ աս ձեռնադիր ինչ)։
Поразúтель ф. ա. հարկանող, սատակիչ։
Поразúтельный մձ. յաղթահարող, սատակեցուցիչ։
Поразúть, - ться հգ. բ. поражать, -ться.
Поразмы́слить բ. շ. հգ. զմտաւ ածել (առիս ինչ)։ (աս առիս։
Поразнюхать բ. ն. հգ. հոտուիլ (առիս
Поразсказáть բ. ն. հգ. պատմել (աս. հս աս առիս)։ (տել։
Поразсмотрѣ́ть բ. ն. հգ. դիտել, նկատել
Поразсудúть բ. ն. հգ. դատել, քննել (առիս)։
Поразъѣ́хаться բ. հ. հգ. դնալ ՚ի զանազան կողմունս երկաթաւ, կառօք (աս. հս աս առիս)։
Пора́мница ս паромникъ.
Пора́неный մձ. վիրաւորեալ, խոցեալ։
Пора́нить հգ. բ. ранить.
Распродáть բ. ն. հգ. վաճառել (ընդհանուր. առիս աս առիս)։ (աս առ.)։
Растеря́ть բ. ն. հգ. կորուսանել (առ.
Порвáть բ. ն. հգ. պատառել. քակել (առիս հմ աս ձեռնադիր ինչ)։
Поре́й, - ррей ф. ա. պրաս, բուսաթմ, բուսդեմ։
По́ристый մձ. ծակուռիկն։
Порицáніе ф. շ. սաղտանիք, կշտամբանք, յանդիմանութիւն։
Порицáтель, - льница ф. ա. հ. կշտամբող։
Порицáть բ. ն. պախարակել, կշտամբել, սադրանել, բանսարկել, բասրել։
Поро́гъ ф. ա. սեամ. Ժայռք ՚ի ծովս և ՚ի գետս։
Поро́да ф. հ. սերունդ, ծագումն, ազգ։
Поро́дистый մձ. ՚ի լաւ պատուհ հասմ ՚ևդհ ծնեալ։
Породúть հգ. բ. порождать.
Породúться բ. փ. ազգակցիլ։
Поро́дный մձ. յերևելի տոհմէ, ՚ի լաւ պատուհ հասմ ևդհ ծնեալ։
Порождáть, - дить բ. ն. ծնանիլ. ծնանիլ բազմից. փխ. յարուցանել, պատճառել։
Порожде́ніе ф. շ. (ѣ) ծնունդ, զարմ։
Порожне́мъ տ. դատարկ.
Порожнúть բ. ն. դատարկել. պարապել։
Поро́жній մձ. դատարկ, թափուր, պարապ։
По́розень տ. ուրոյն, առանձին։
По́розъ ф. ա. խոզ էմալեաւ։
Поро́къ ф. ա. յանցանք, մեղանչ, ՚ի բաժինն, պակասութիւն. արատ, ախտ։
Поро́мъ ս паромъ, տափանաւ։
Пороніть и поронять բ. ն. հգ. ընկենուլ, տապալել, թափել. կորուսանել։
Порóненіе ф. շ. տապալումն։
Поросе́нокъ, - почекъ ф. ա. խոզբոյկ։
Пороси́ться բ. հ. ցնծալ, ղեղալ։
Поро́слый մձ. ծածկեալ բուսով խիտ։
Простáть, - сти ս заростать.
Поро́сть ф. ա. բոյս ինչ ջրային։
Порося́ (ѣ) ս поросенокъ.
Поро́тый մձ. քակեալ. պատառեալ։
Поро́ть բ. ն. քակել, քանդել (զ հագն). պատառել, հերձել, հանել զկտրատս. փխ. սուտ խօսիլ. դանել, դատակնիռ լ. - ться բ. հ. քակիլ։
Поро́тье ф. շ. քակուածն, քակիլն (զ հագն)։
Пороховщúкъ ф. ա. վաճառպետ։
Пороховóй մձ. վառօդեայ, վառօդի։
По́рохъ ф. ա. վառօդ, վաշխ։
Поро́чить բ. ն. պատել, պատուարկել. պախարակել, դատել, անարգել։
Поро́чно տ. մեղապարտ, յանցաւոր։
Поро́чный մձ. պատուար, պախարակելի։

Порошо́къ գ. ա. վարշ. վարշի բժշկական։
По́ртеръ գ. ա. քարկ գարեջուր։
По́ртикъ գ. ա. սրահակ, սրահազարդ մեհենազարդ հովանոցաւ ծածկեալ։
По́ртить բ. ն. ապականել, խանգարել, եղծանել, աղաւաղել. - ться բ. յ. ապականիլ, նեխիլ։
Портки́ գ. ա. յ. անդրավարտիք։ (ձախի։
Портни́ха գ. բ. կին կարուսակ, կին դեր։
Портно́й գ. ա. դերձակ, կարուսակ, պատմուճանակ։
Порто - франко գ. անհ. ծովեզրեայ քաղաք, յորում օտարերկրեայ ապրանք վաճառին առանց մաքսի։ (հան։
Портрети́ст, - тникъ գ. ա. պատկերա։
Портре́тный ած. պատկերի։
Портре́тъ, ՚ч - тецъ, - тикъ գ. ա. պատկեր, կենդանագիր։
Португа́лъ գ. ա. վրիւրեմ, անմեռուկ։
Португе́я գ. բ. կապարան պրոյ։
Портфе́ль գ. ա. պահարան թղթոց։
Портъ գ. ա. նաւահանգիստ։
Порубе́жіе ф граница.
Порубе́жный ф пограничный.
Поруби́ть բ. ն. կտ. հատանել (ոտիս ևս ձեռնոտի ինչ). հատանել (ղեկ փոխհամեմատ իրեր). առնել զվերս (պոչ ասոյ)։
Пору́бка գ. բ. հատուած։
Пору́бленный ած. հատեալ։ (յանք։
Поруга́ніе գ. չ. (եւ) նախատինք, հայհոյանք։
Поруга́тель, - льница գ. ա. բ. հայհոյիչ։
Поруга́ть բ. ն. կտ. հայհոյել, յանդիմանել. փոխ. անպատիւ առնել. - ться բ. հ. կտ. հայհոյել, անպատուել. հայհոյել զմիմեանս։
Пору́ка գ. հ. երաշխաւոր, անձնադիր։
Поруководи́ть բ. ն. ձեռքաձեռ։
Пору́сски տ. ռուսերէն։
Пору́тчикъ, - ручикъ գ. ա. պօրուչիկ, զինուորական աստիճանաւոր 12 կարգի։
Поруча́ть, - чить բ. ն. յանձն առնել, յանձնել. աւանդել. - ться բ. չ. յանձնիլ. երաշխաւոր լինիլ։
Поруче́ніе գ. չ. յանձնարարութիւն։
Поруче́нный ած. յանձնեալ, յանձնարարեալ։
Поруче́нь գ. ա. յենարան ձեռաց ՚ի վերայ սանդղատ կամ պատշգամբաց։
Поручи́тельство գ. չ. երաշխաւորութիւն։
Поручи́тель, - ница գ. ա. բ. երաշխաւոր։
Поручи́ть, - ться կտ. բ. поручать, -ться
Порфи́ра գ. բ. ծիրանի պատմուճան։
Порфирonóсецъ, - сица գ. ա. բ. ծիրանակրաց, ծիրանաւոր, թագաւոր։
Порфирородный ած. ծիրանածին։
Порфи́ръ գ. ա. պորփիւր, պորփիւրեան կիր
Порха́ніе գ. չ. ճախրելն, թեւածելն այր անդր։ (անդր։
Порха́ть բ. չ. ճախրել, թեւածել այր
Порціонъ ф пакъ. (պէնեայ։
По́рція գ. բ. բաժին (ոտքենայ կամ ըմ-
По́рча գ. բ. ապականութիւն, խանգարութիւն. փտութիւն. ջնաս։
По́рченіе գ. չ. ապականութիւն։
По́ршень գ. ա. մխոց, մխոյնաձող։
По́ры գ. ա. յ. մաշք, ծակիկք (մարմնոյ)։
Порыва́ть բ. ն. պատառել. կորզել։
Поры́вистый ած. ուժգին, սաստիկ։
Порывъ գ. ա. ուժգնութիւն, սաստիկ։
Порыда́ть բ. չ. կտ. ողբալ, աշխատիլ։
Порѣзанный ած. հատեալ, կտրեալ. կտտրեալ։
Порѣзать բ. ն. հատանել, կտրել, կտտրել. հատանել սակաւ կամ սակաւ ժամանակ ինչ։
Порѣзъ գ. ա. կտրեալ տեղի, վէրք։
Порѣчье գ. չ. դեռեզրեայ վայրք։
Поря́дкомъ տ. կարգաւ, հիմնաբար. ըստ կարգի, ըստ կանոնի. բաւականին։
Поря́докъ գ. ա. կարգ. կարգադրութիւն. դասաւորութիւն, կարգաւորութիւն։
Поря́дочно տ. ըստ կարգի, ըստ կանոնի, միջակ, բաւականաչափ։
Поря́дочный ած. կարգաւորեալ, կարգաւոր. ըստ կարգի. յարմար, բաւական երևելի. դասական (անձն)։
Посади́ть բ. ն. նստուցանել. տնկել։
Поса́дникъ գ. ա. (հին) ժողովրդապետ, սեռ կառավարութեան հասարակաց, նախագահ ՚ի ժողովս հասարակութ։
Поса́дница գ. բ. հին ժողովրդապետ։
Поса́дничество գ. չ. ժողովրդապետութ։

Посадъ (хѣ) ж предмѣстіе
Посаждáти б. н. (ѣ) наставлять. научить
Посажде́ніе с. ср. наставленіе. ученіе:
Посаже́нно н. наученно:
Посáженный ж. наставленный. ученый:
Посаже́нный ж. сѣянный или посаженный наученно:
Посвáтать, -ться гл. б. сватать, -ться.
Посви́ски н. свистокъ, свистокъ:
Посво́йски н. по своему, по своему,
по своему:
Посвѣтить гл. б. свѣтить, освѣщать (ж. факелъ). просвѣщать:
Посвѣ́тски н. мірски по свѣтски:
Посвящáть, -тить б. н. посвящать. посвящать. просвѣщать:
Посвященіе с. ср. посвященіе. просвѣщеніе. священство:
Посвященный ж. посвященный. просвѣщенный. священный:
Посе́лянецъ, -нка с. м. б. поселянинъ, поселянка. крестьянинъ:
Посе́ліе с. ср. поселеніе, поселеніе. крестьянство:
Посе́пный ж. посѣянный. посѣвной, крестьянскій:
Посели́ть, -ться гл. б. поселить,-ться
Посельски н. по деревенски:
Посельянúнъ, -нка с. м. б. деревенскій, поселянинъ, деревенщина:
Посели́ть, -литъ б. н. населять. населять, населять. - ться б. з. населять. населяться. населяться. населяться:
Посеребре́ніе с. ср. серебреніе.— ренный ж. серебряный:
Посеребря́ть, - рить б. н. серебрить, серебрить серебромъ:
Посидѣлка ж сидѣлка.
Посидѣть б. ср. посидѣть на минуту:
Посúльный ж. посольскій:
Посини́ть б. н. посинить, посинить:
Посинѣлый ж. посинѣлый:
Посинѣть б. ср. посинѣть:
Посія́ть б. ср. посѣять, посѣять:
Поскака́ть б. ср. гл. поскакать, поскакать:
Поскальзаться, - знуться б. з. поскользнуться, поскользнуться:
Поскорѣе н. поскорѣе, поскорѣе:
Поско́тски н. по скотски:
Поскре́бки ж скребки, скребокъ:
Поскупи́ться б. з. гл. поскупиться, поскупиться:
Послáбить б. н. гл. ослабить, ослабить:
Послабле́ніе с. ср. ослабленіе:
Послабля́ть б. н. ослабить, ослабить:
Посланéцъ с. м. посланецъ, посланецъ:
Послáніе с. ср. посланіе, посланіе. посланіе:
Послáнникъ с. м. посланникъ, посланникъ. посланница с. ж. посланница:
По́сланный ж. посланный, посланный:
Послáть гл. б. послать.
Послень с. ж. мостъ, деревянный мостъ (мостъ):
Послóвица с. ж. пословица, пословица:
Послуже́ніе с. ср. (ѣ) служеніе:
Послужи́ть гл. б. служить. быть полезнымъ, быть полезнымъ. служить. служить:
Послу́жный ж. полезный. полезный. - ный списокъ, полезный списокъ:
Послушáніе с. ср. послушаніе, послушаніе, послушаніе:
Послу́шать гл. б. слушать. б. н. гл. слушать, слушать (ж. ухо). - ться гл. б. слушаться, слушаться, слушаться:
Послу́шество с. ср. (ѣ) ж. свидѣтельство. (хѣ) свидѣтельство:
Послу́шливость с. ж. послушливость:
Послу́шливый ж. послушливый, послушливый:
Послу́шникъ, - ница с. м. ж. послушникъ, послушникъ. послушница:
Послу́шно н. послушно, послушно:
Послу́шность с. ж. послушность, послушность:
Послу́шный ж. послушный, послушный:
Послы́шать гл. б. слышать, слышать, слышать. ж. ухо. слышать:
Послы́шаться гл. б. слышаться, слышаться:
Послѣ нар. потомъ, потомъ, потомъ. потомъ. потомъ:

Послѣ́дній ж. վերջին, յետին. առաջ, նախ
Послѣ́дованіе с. ср. հետևողութիւն. կարգ եկեղեցական արարողութեան:
Послѣ́дователь, - ница с. м. и ж. նմանող, նմանողք. հետևող, հետևողք, համահաւ կարծեաց ուրուք:
Послѣ́довательно н. հետևաբար:
Послѣ́довательность с. ж. կարգ, կարգաւորութիւն, հետ ղհետէ գալն:
Послѣ́довательный ж. կարգաւ, հետ ղհետէ, բնական կարգաւ:
Послѣ́довать гл. несов. слѣдовать.
Послѣ́докъ с. м. (ѣ) վախճան. մնացորդ:
Послѣ́дственный ж. հետևաբար եկեալ, յառաջ եկեալ. -но н. հետևաբար:
Послѣ́дствіе с. ср. հետևանք. մնակարծութիւն:
Послѣза́втра н. յետ վաղուան առաւ, յերրորդում առաւ:
Посма́тривать несов. поглядывать.
Посме́ртный ж. յետ մնհուան:
Посмѣя́ніе н. համարձակագոյն, աւելի յանդգնութեամբ:
Посмѣ́нно н. խոտան, խոտանակի:
Посмѣ́ть гл. сов. смѣть. (ինչ)
Посмѣя́ться сов. з. гл. ծիծաղիլ (առնել ինչ հոմ առ ծաղանել ինչ):
Пособи́ть гл. сов. пособлять.
Посо́біе с. ср. օգնութիւն, նպաստ. միջոց:
Пособле́ніе с. ср. օգնելն, օգնութիւն:
Пособля́ть, - бить сов. ср. օգնել, նպաստել:
Посо́бствовать несов. вспомоществовать.
Посо́вѣститься гл. сов. совѣститься.
Посовѣ́товать, - ться гл. сов. совѣтовать -ться. (ղհաւ)
Посоле́ніе с. ср. յաղելն. ный ж. յաղելի:
Посоли́ть гл. сов. солить.
Посо́лъ с. м. դեսպան. առաքեալ:
Посо́льскій ж. դեսպանի, դեսպանական:
Посо́льство с. ср. դեսպանութիւն, հրաշտակութիւն. առաքեալքն դեսպանութեան: (Տեառն ինչ)
Пососа́ть сов. н. ծծել (առնել ինչ, առ ի ծոցոյ ինչ)
Посо́тенно н. հարիւր հարիւր:
Посо́хлый ж. ընդացեալ, յամարեալ:
Посо́хнуть сов. ср. ընդանալ, յամարիլ:
По́сохъ с. м. յուզ. գաւազան:
Посо́шникъ с. м. գաւազանակիր:
Поспа́ть сов. ср. նիջել (փոքր ինչ, առ ժամանակ ինչ):
Поспо́рить сов. ср. վիճել (փոքր ինչ):
Поспѣва́ніе с. ср. հասունանալն. պատրաստիլն. հասանիլն ի ժամու:
Поспѣва́ть, - пѣть сов. ср. հասունանալ. հասանիլ. պատրաստիլ. աւարտիլ. գալ, հասանել ի ժամու:
Поспѣ́лый ж. հասունացեալ, հասուն, հասեալ. պատրաստ:
Поспѣша́ть, - шить сов. ср. շտապել, վազել. աճապարել, արագել:
Поспѣше́ніе с. ср. վազելն, շտապելն, յառաջադիմութիւն, ձեռնտուութիւն:
Поспѣшествова́ніе с. ср. ձեռնտուել, նպաստ, օգնութիւն:
Поспѣшествова́ть сов. ср. (ѣ) նպաստաւորել, օգնել, օժանդակել:
Поспѣ́шливый ж. շտապող:
Поспѣ́шно н. շտապաւ, վազանակի, արագ արագ: (արագուն)
Поспѣ́шность с. ж. շտապ, խուճապ.
Поспѣ́шный ж. արագ, շտապ, շտապաժիր, արագաշարժ. յաջողակ (հոգի):
Порами́тель, - лыница с. м. и ж. խայտառակիչ:
Порамле́ніе с. ср. խայտառակութիւն:
Порамле́нный ж. խայտառակեալ:
Порамля́ть, - мить сов. н. խայտառակել. ընդհակել. - ться сов. з. խայտառակիլ:
Посребре́ный ж. посеребреный.
Посреди́, - дѣ н. ի միջ, ի միջի:
Посре́дникъ, — ница с. м. и ж. միջնորդ, բարեխօս, խաղաղիչ, - ческій ж. միջնորդական: (բարեխօսութիւն
Посре́дничество с. ср. միջնորդութիւն,
Посре́дственно н. միջակ. ի ձեռն:
Посре́дственность с. ж. միջակութիւն:
Посре́дственный ж. միջակ:
Посре́дство с. ср. միջոց, եղանակ. օգնականութիւն, ձեռնտուութիւն, միջնորդութիւն, բարեխօսութիւն:

Поссо́рить, - ться гл. б. ссорить, - ться.
Поста́вить гл. б. ставить и поставлять б. н. կառուցանել, հիմնել:
Поста́вка ж. р. դրութիւն. բերումն կամ հատուցումն իրիք ըստ կարգադրեալոյն. կառուցումն, կանգնումն. (՚ի նաւագնի) առքուածք կամ պատրաստութիւն:
Поставле́ніе с. ср. դնումն:
Поста́вленный стр. прич. страд. դեալ. հատուցեալ (ըստ կարգադրեալ). կառուցեալ, հիմնեալ:
Поставля́ть, - вить б. н. դնել. գնահատել. կարգել: կառուցանել, հիմնել. կատարել. հատուցանել. հատուցանել (ըստ կարգադրեալ). համարել. բարեկարգ ցանել:
Поста́вщикъ ж. м. պարտատնդեալ ՚ի բերել կամ ՚ի հատուցանել դնիչ:
Поста́въ ж. м. մեքենայ ատամնանիւղ. ատամն, դրծուած. համրիչ, դարակ. դիրք, դրութիւն:
Постановле́ніе, — повока с. ср. դնելն, դրութիւն, կարգադրութիւն. ահմանադրութիւն, օրէնդրութիւն, տրամադրութիւն:
Постано́вленный стр. прич. страд. դեալ. կարգաորեալ. կարգադրեալ, ահմանեալ:
Постановля́ть, - вить б. н. դնել, ահմանել, կարգադրել, ահմանադրել:
Постара́ться гл. б. стараться.
Постаре́лый стр. ծերացեալ:
Постаре́ть гл. б. стареть.
Посте́ль и постеля ж. р. անկողին:
Посте́льный стр. անկողնոյ:
Постепе́нно н. աստիճան առ աստիճան, սակաւ առ սակաւ:
Постепе́нность ж. р. աստիճան առ աստիճան ընթանալն. աստիճանեալ կարգ:
Постепе́нный стр. կարգաւ կամ աստիճան առ աստիճան ընթացող. ՚ի յայտ եկող սակաւ առ սակաւ: (ինչ:
Постере́чь б. н. դադարեցանել (առ ժամ.
Постига́ніе, - тженіе с. ср. հասանելն:
Постига́ть, - гнуть, - тичь б. н. հասանել, ժամանել, հասանել ՚ի վերայ. հասկանալ, իմանալ, ըմբռնել զմտօք:
Пости́гнутый стр. հասեալ. իմացեալ, հասկացեալ:
Постижи́мый стр. հասանելի, իմանալի, ըմբռնելի, ըմբռնողի մտօք: (գոլն:
Постижи́мость ж. р. հասանելի. իմանալի
Постила́ ж. р. հին ապտղեւիեալ շարթթել կամ մեղս:
Постила́ніе с. ср. սխալանք:
Постила́ть. - тлать б. н. սխալել, տարածել. շարել:
Пости́лка ж. р. սխալանք. սխալ:
Пости́ться б. н. պահել, պահել զպահս.
Пости́чь гл. б. постигать. (պահեցող
По́стникъ, - ница ж. м. р. պահող,
По́стничаніе с. ср. պահեցողութիւն:
По́стничать б. ср. պահել, պահս պահել:
По́стничество ж. ср. պահեցողութիւն, խիստ կեանք:
По́стный стр. պահոց. ճոխ. տխուր (պէսի):
Посто́й ж. м. դադար. լճկանն:
Посторо́нній стр. օտար, օտարական. այլ, կողմնակի, յատկութեամբ:
Постоя́лецъ, - лица ж. м. р. վարձակական:
Постоя́лый дворъ իջևան, օթևան, պանդոկ, երևիօթք: (տև:
Постоя́нно н. անդադար, միշտ, յարատևութեամբ:
Постоя́нный стр. հաստատուն. կայուն անշարժ, անփոփոխ. միշտական. անհաղթ, անյողդողդան (բ. բնաբանի):
Постоя́нство, - янность ж. ср. հաստատութիւն, անդրդուելութիւն:
Постоя́ть б. ср. гл. կանդնիլ (առաջ քան համառօտի ինչ). զգեմ ունել:
Пострада́ніе ж. ср. (եկ) չարչարիլն:
Пострада́ть гл. б. страдать, չարչարիլ (առաջ քան համառօտի ինչ): (կուսանել:
Постраща́ть б. н. гл. սպառնալիք, երկնչեցուցանել:
Пострига́ніе, — женіе с. ср. խուզիլն. սրբութեան կրօնաւորից:
Постига́ть, - рить б. н. խուզել ՚ի ժամ ձեռնադրութեան ՚ի հոգևորական կոչումն. խուզել. - ться б. ն. մտանել ՚ի կրօնաւորութիւն. խուզել:
Постри́женный стр. խուզեալ. ձեռնադրեալ ՚ի հոգևորական կամ կրօնաւորական կոչումն. (կազմել:
Постро́еніе с. ср. շինումն. շինուածք,
Постре́енный стр. շինեալ, կատարեալ
Постро́йка ж. р. կատարումն. շինութիւն, շինուած:

Постро́ить *гл.* *с.* строить, *հիմնել, կառուցանել* (*տես* *Հոմանուհ* *նոյն*).

Постре́лъ *ս.* *տ.* *կաթուած.* *գնդ.* *խեղ.*

Поступа́ніе *ս.* *չ.* *վարվիլն.* *կեանքն.* *մտանելն* (*՚ի պաշտօն, հասոյն*).

Поступа́тельный *ած.* *յառաջ ընթացող տակաւ առ տակաւ, յառաջադիմող.*

Поступа́ть, - пить *բ.* *չ.* *վարիլ, ընթանալ, կեալ, կենցաղավարիլ.* *մտանել* (*՚ի ծառայութիւն, ՚ի պաշտօն*). *անցանիլ.*

Посту́покъ *ս.* *տ.* *դնացք, արարք, ընթացք.* *վարմունք.* *գործ.*

Посту́пь *տ.* походка.

Постуча́ть *գլ.* *բ.* стучать. *բաղխել* (*տես* *Հոմանուհ* *նոյն*). - ться *բ.* *յ.* *բաղխիլ.*

Постъ *ս.* *տ.* *պահք, պահեցողութիւն.*

Постыжа́ть, - дить *բ.* *դ.* *ամաչեցուցանել.*

Постылый *ած.* *պատեալ.* *հալածեալ, ցրուցեալ.* *առեցեալ, զրկեալ ՚ի սիրոյ.*

Постыну́ть *բ.* *չ.* *պաղիլ.*

Посу́да *ս.* *բ.* *անօթ, անօթ.* - дина *ամանի.* *նաւակ.*

Посуди́ть *բ.* *դ* *չ.* *գլ.* *դատել* (*տես* *Հոմանուհ* *նոյն*).

По́суху *տ.* *ընդ ցամաք.*

Посыла́ніе *ս.* *չ.* *առաքումն, յղումն.*

Посы́лашный *ած.* *առաքեալ.*

Посыла́ть, - слать *բ.* *դ.* *առաքել, յղել.*

Посы́лка, *նղ* - лочка *ս.* *բ.* *առաքումն.* *եր առաքեալ, ծրար, պատառ.* *նախադասութիւն* (*չեղքաիոցականն*).

Посыпа́ть, - сыпать *բ.* *դ.* *հասել, ցանել, արկանել.* - ться *բ.* *յ.* *ցանել, արկանել ՚ի գետին իւր.*

Посъ́въ *ս.* *տ.* *սերմնատունկ, ցանելն.* *ժամանակ սերմանելոյ.* *սերմանեւան.*

Посъдъ́лый *ած.* *ալեւորեալ.*

Посъдъ́ть *գլ.* *բ.* сѣдѣть.

Посъ́къ *տ.* порубка, порѣзъ.

Посъ́стъ *ս.* *տ.* *թուխս.* *թխասունք.*

Посѣти́тель, - льница *ս.* *տ.* *բ.* *այցելու.*

Посѣти́ть *գլ.* *բ.* посѣщать.

Посѣ́чь *բ.* *դ.* *գլ.* *հատանել, կտրել.* *վիրաւորել, հատանել.* *սպանանել բազմութեամբ* (*սրով, հասոյն*). *գանել, դատակնիք դնել.*

Посѣща́ть, -сѣтить *բ.* *դ.* *դնալ ՚ի տես.* *յայցելանել, այց առնել.* *փոխ.* *առաքել ՚ի վերուստ զաղթմունքիւն կամ զպատիժ.*

Посѣще́ніе *ս.* *չ.* *այցելութիւն.* *առաքելն ՚ի վերուստ զաղթմունքիւն կամ զպատիժ.* (*եղեալ.*

Посѣще́нный *ած.* *այց արարեալ, յայց*

Посѣ́яніе *ս.* *չ.* *ցանումն, սերմանումն.*

Посѣ́янный *ած.* *ցանեալ, սերմանեալ.*

Посѣ́ять *գլ.* *բ.* сѣять, *սերմանել* (*տես* *Հոմանուհ* *նոյն*).

Посяганіе *ս.* *չ.* *գոյական* посягать *բային.*

Посяга́ть *բ.* *չ.* *ձեռն արկանել, յանդգնիլ յեղեռնագործութիւն լինել կամ ՚ի վնաս ընդհերձին.*

Пота́еніе *ս.* *չ.* *գաղտնի, թագուցանիմն.*

Пота́енно *տ.* *գաղտ, ՚ի ծածուկ.*

Пота́енный *ած.* *ծածկեալ.* *գաղտնի, գողտնի.*

Пота́йть, - ться *գլ.* *բ.* таить, - ться.

Потака́ніе *ս.* *չ.* *գոյական* потакать *բային.*

Потака́ть *ս.* *չ.* *երես տալ, հպատակել ՚ի յանդգնանս, ՚ի գոյ տալ, յանդիմտ լինել, յանդգնեցուցանել.* (*ենչ.*

Потанцова́ть *ս.* *չ.* *կարտալ* (*տես* *Հոմանուհ*

Потаскушка, - ша *ս.* *բ.* *անառաւակ, վատ կին*

Пота́ссій *տ.* калій.

Потату́йка *ս.* *բ.* *յատակ, ատակ.*

Пота́чка *ս.* *բ.* *ծոյլատուութիւն, զանցառութիւն, երես տալն.*

Пота́шъ *ս.* *տ.* *կալաքար.*

Потащи́ть *բ.* *դ.* *ձգել, քարշել, ընդքարշ տանել.*

Потвердѝть *բ.* *դ.* *հա.* *սերտել* (*տես* *Հոմանուհ* *նոյն*).

Потвердѣ́ть *բ.* *չ.* *կարծրանալ* (*տես* *նոյն*)

Потво́рникъ, - ница *ս.* *տ.* *բ.* *երես տու, վատաբարշ.*

Потво́рствовать *բ.* *չ.* *վատաբարշանալ հաճայանալ.* *երես տալ.*

Потѣ́къ *ս.* *տ.* *հեռք կամուռածոյ.*

Потѣ́мки *ս.* *բ.* *յ.* *մուխ ժամանակ, նշանաւանալն աւուր մթին տեղւոյ.*

Потемнѣ́ніе *ս.* *չ.* *նահանջութեալ, խաւարելութեան.*

Потемнѣ́ть *գլ.* *բ.* темнѣть.

անցուցանել. փոխ. դադարեցուցանել, խափանել:
Потушеніе գ. չ. հիմնուցում: (տես:
Потушенный մծ. հիմնուցեալ, անցու-
По́тчиваніе գ. չ. առաջարկելն զկար-
տիկս, մեծարելն, խնդրելն յումեքէ ուտել կամ ըմպել: (ուխ:
По́тчивать բ. ն. տայ потчиваніе քա-
Потъ գ. ա. քիրտն. խոնաւութիւն, գիհութիւն
Потѣ́лый մծ. քրտնեալ:
Потѣ́ніе գ. չ. քրտնելն:
Потѣ́ть բ. չ. քրտնիլ. խոնաւանալ. փոխ. բազում աշխատանս կրել:
Потѣ́ха ж забава, утѣха.
Потѣ́шать. - ться ж забавлять, - ться,
Потѣ́шникъ ж забавникъ.
Потя́гивать, - тянуть բ. ն. ձգել, ձըգ-
տել. - ться բ. յ. ձգտիլ. քաշքշել, քաշքշտել:
Потя́гъ գ. ա. վիպ տակի հօշիափարայ:
Поу́жинать հա. բ. ужинать. (ընծայ:
Поумнѣ́ть բ. չ. զգաստանալ. հանճարե-
Поупря́миться բ. հ. ն. կամակորիլ:
Поуча́ть, - чить բ. ն. ուսուցանել, քա-
ըզդել. - ться բ. յ. ուսանիլ:
Поуче́ніе գ. չ. ուսումն, վարդապետուի. քարոզութիւն. խրատ:
Поучи́тельный մծ. խրատական, վար-
դապետական, կրթական, հրահանգիչ:
Поха́бникъ, - ница գ. ա. ն. անպարկեշտ յայտառ, յոյժ, պագշտատ:
Поха́бничать բ. չ. յոյժ բանել, խօսել զանպարկեշտ բանս, անպարկեշտ վարիլ:
Поха́бный մծ. անպարկեշտ, պագշտատ:
Похвала́ գ. ն. գովեստանութիւն, գովեստ
Похвале́ніе գ. չ. գովեստ: (տես:
Похвале́нный մծ. գովեալ, գովեստա-
Похвальба́ ж хвастовство.
Похва́льно տ. գովելի:
Похва́льный մծ. գովանի, գովելի. գո-
վաստանական. գովութեան:
Похваля́ть, - лить բ. ն. գովել, գովա-
բանել, գովեստանել. - ться բ. յ. պարծիլ:
Похва́статься հա. բ. хвастаться.
Похити́тель, - ница գ. ա. ն. յափշտակիչ:
Похища́ть, - тить բ. ն. յափշտակել:
Похище́ніе գ. չ. յափշտակութիւն:
Похищенный մծ. յափշտակեալ:
Похлёбка գ. ն. խաշնամած:
Похме́лье գ. չ. դևաց յետ ամաւելոյ յարբեցութենէ:
Походата́йствовать բ. չ. հա. միջնոր-
դել, բարեխօսել:
Походи́ть բ. չ. նմանիլ, ունել զնմանուն:
Походи́ть բ. չ. հա. շրջիլ, ընթանալ (տես ծանուցուածս ներ):
Похо́дка գ. ն. գնացք, ընթացք, քայլք
Похо́дный մծ. պատկանեալն ուղեգնա-
ցութեան զօրաց. դիւրաւ վաճառելի:
Похо́дъ գ. ա. չոր, ուղեգնացութիւն, զօրաց. աւերմտութիւն ի կշիռս. դի-
բաւաճառ. զոն իրիք:
Похожде́ніе գ. չ. անասպարհոդութիւն. արկածք, դէպք, դիպուածք, պատահարք:
Похо́жій մծ. նման:
Похороне́ніе գ. չ. թաղումն:
Похороне́нный մծ. թաղեալ:
Похоро́нный մծ. թաղման:
По́хороны գ. ն. յ. թաղումն. հանդէս թաղման. յուղարկաւորութիւն մեռելոյ:
Похорони́ть, - нить բ. թաղել. - ться բ. ն. թաղիլ:
Похорошѣ́ть հա. բ. хорошѣть.
Похотли́вость գ. ն. պաղշտատութիւն, վա-
ւաշտութիւն. — вый մծ. պաղշտատ, վաւաշ, յայտառ: (պաղշտատել:
По́хоть գ. ն. ցանկութիւն, տուիանք,
Похотѣніе գ. չ. ցանկութիւն, տուիանք:
Похудѣ́ть հա. բ. худѣть.
Поца́рски տ. արքայապէս արքայօրէն:
Поца́рствовать բ. չ. հա. թագաւորել (տես ծանուցուածս ներ):
Поцѣлова́ніе գ. չ. համբուրումն:
Поцѣло́ванный մծ. համբուրեալ:
Поцѣлова́ть. - ться հա. բ. цѣловать, - ться
Поцѣлу́й գ. ա. համբոյր:
Поча́сту ж часто.
Почати́е գ. չ. սկսանիլն. - тый մծ. ըս-
կսեալ. հատեալ, կտրեալ:
По́чва գ. ն. երկիր ար և իցե յատկութ (ղորշնակ, սապոնաբ, խարտ, նաւշն):
По́черкъ գ. ա. յատկութիւն կամ ձև գրուածոյ, գրութեան:
Почерпа́ло ж ковшъ.

Почерпа́ніе ф. с. դոյական почерпать բային։ (դԼոբ, նայն։
Почёрпанный աճ. հանեալ, առեալ
Почерпа́ть, - пнуть բ. ն. հանել, առնուլ դՀեղուկ ինչ. փոխ. քաղել, ժողովել, առնուլ ՚ի հեղինակից թնոյ այլոց։ (գբոց։
Почёрпнутый աճ. հանեալ, առեալ (՚ի
Почесать, - ться նա. բ. чесать, - ться.
Почёсть գ. ի. պատիւ, մեծարանք, յարգութիւն, բարձր աստիճան, պատուանշան. երևելի գոն ՚ի ծառայութեան կամ ՚ի հասարակութեան։ (բառին.
Почётность գ. ի. դոյական почетный
Почётный աճ. պատուարժան, յարգելի պատուաւոր. - членъ, անդամ ուսումնական ընկերութեան՝ ընտրեալ ՚ի պատիւ աստիճանի նորոյ կամ արժանաւորութեանց առանց պարտաւորութեան կատարելոյ զպաշտօն ինչ, զոր տանէն ներդրծական անդամք. - гражданинъ, կոչումն առեալ վաճառականաց կամ այլ անձանց (ըստ յաղնուականաց) ՚ի վարձատրութիւն։ (ծանիք։
Почётъ գ. ա. պատիւ, մեծարանք. մեծարանք։
Почечу́й ф геморой.
Почечу́йникъ գ. ա. ջրապղպեղ։
Почива́льня ф спальня.
Почива́ніе գ. չ. ննջումն։ (չիլ։
Почива́ть, - чить բ. չ. ննջել. փոխ. հանգչել, դադարիլ. չքանալ, ՚ի չիր դառնալ։
Почина́ніе ф початіе. (բիլ։
Почина́ть, - чать բ. ն. սկսանիլ. կրթչիլ։
Почине́ніе գ. չ. կարկատումն. կարումն։
Почине́нный աճ. կարկատեալ. կարեալ։
Почи́нивать, - нить բ. ն. կարկատել. նորոգել։
Почи́нка գ. ի. կարկատումն. կարկատանք։
Почи́нъ գ. ա. սկիզբն. սահման, կատար։
Почи́стить բ. ն. նխ. սրբել, մաքրել. (առնա ինչ)։
Почи́стка գ. ի. մաքրումն։ (Հանարումն։
Почита́ніе գ. չ. յարգումն. պատուումն, Почита́тель, -льница գ. ա. ի. պատուող. յարգող։
Почита́ть, - чтить, - честь բ. ն. յարգել, պատուել. համարել, կարծել։
Почита́ть բ. ն. նխ. ընթերնուլ (առնա, նոյ ա. ժամանակ ինչ)։
Почита́ться բ. ի. պատուիլ. համարիլ։
Почи́ть բ. չ. նխ. ննջել, հանգչիլ, դադարիլ. չքանալ, ՚ի չիր դառնալ։
По́чка գ. ի. երիկամն։
По́чта գ. ի. նամակատուն. նամակատար, նամակաբեր (առ Հանդոյն)։ (դակ։
Почта́ліонъ գ. ա. թղթաբեր. սուրհանդակ։
Почта́мтъ գ. ա. նամակատուն.
Почтдире́кторъ գ. ա. կարդադիր նամակատան։ (ծարանք։
Почте́ніе գ. չ. յարգանք, պատիւ, մեծարանք։
Почте́нный աճ. պատուելի, յարգելի։
Почти́ տ. դոյզն, չիր, համարեա թե։
Почти́тельно տ. յարգանօք։ (դոյն։
Почти́тельность գ. ի. յարգոյ, պատուոյ
Почти́тельный աճ. յարգոյ, պատուոյ, մեծարոյ։
Почтме́йстеръ ф почтдиректоръ։
Почто́ տ. (էի) ընդ ինչ, վասն ինչ, դէմ։
Почтовый աճ. պատ. կամ յատ. նամակատան։
Почу́вствованіе գ. չ. զգալն, խմանալն։
Почу́вствовать նա. բ. чувствовать
Почу́ять նա. բ. чуять.
Пошáливать բ. չ. խնամել (Տանիանց) երբեմն երբեմն։ (ծոմ. ինչ)։
Пошáрить բ. չ. նա. շօշափիլ (առնա, նոյ
Пошата́ть բ. ն. նա. շարժել, տատանիլ (փոյր ինչ)։ (փոյր ինչ)։
Пошеве́ливать, — лить բ. ն. շարժիլ
По́шлина գ. ի. բաժ, մասն, կտրիճ։
По́шлость գ. ի. անարգ, վատ, յոռի, յոյժ հասարակ գոն։
По́шлый աճ. անարգ, վատ, վատթար, յոռի, յոյժ հասարակ։
Пошту́чно տ. կտոր կտոր։
Пошути́ть նա. բ. шутить։
Пощаже́ніе գ. չ. խնայուիլ, կարեկցութիւն, գթութիւն։
Пощаже́нный աճ. խնայեալ։ (ցաղուկ։
Поще́ніе գ. չ. պահելն զպահս, պահք։
Поще́чина գ. ի. ապտակ։
Поѣда́ть բ. ս. ուտել (երբեմն, ժամանակ ինչ ժամ.). մնալ. ուտել բազմութեամբ։
Поѣде́ніе գ. չ. ուտելն։
Поѣздить բ. չ. նա. ձիով կամ կառք

շրջել, ընթանալ (փոխ ինչ):
Поѣ́здка գ. է. գոյական поѣздить բառից
Поѣ́здъ գ. ա. խմբուվին կամ հանդիսիս դնացին ուրեք երկարաթը կամ կառաք. անձինք, որք դնան յայսոքինակ հանդիսի. խմբուվին ընթանալն կառաց 'ի վերայ երկաթուղեայ:
Поѣ́сть հա. բ. поѣдать. (աոխ, եդիվ:
Поѣ́хать բ. չ. հա. երթալ, դնալ (հա-
Поэ́зія գ. է. Պօէզիա, բանաստեղծուի. զմայլեցուցիչ կամ ազդու վասն երևակայուեան կամ զգացմանց կողմն ա-ռարկայից և անցից. առանձին ընդունակուեան գտանել 'ի բնուեան կամ զգրուեամբ երևակայուեան ստեղծել զգեղեցիկս և արտայայտել քան մեծի մասին չափաբերական լեզուաւ. կանոնք տաղաչափուեան. չափաբերական կամ ոտանաւոր մատեանք կամ հեղինակուեունք: (փոխ ինչ)
Поэкзаминовать բ. ն. հա. հարցաքննել
Поэ́ма գ. է. երգ վիպասանաց, վիպասանուեուն:
Поэти́чески տ. պօէտաբար: (ստեղծական:
Поэти́ческій ած. պօէտական, բանաստեղծական:
Поэ́тъ գ. ա. պօէտ, բանաստեղծ, վիպասան,
Появле́ніе գ. չ. երևիլն. 'ի յայտ գալն:
Появля́ться, - виться բ. չ. երևիլ, յայտնիլ, 'ի յայտ գալ:
Поядѐніе տ поѣденіе.
Поясна́ть բ. ն. գօտի ընդ միջ ածել:
Поясне́ніе գ. չ. մեկնուեն, բացատրուեն:
Поясне́нный ած. բացատրեալ, մեկնեալ, պարզաբանեալ:
Поясни́къ գ. ա. գօտիագործ:
Поясни́ца գ. է. մեջք:
Поясня́ть բ. չ. հա. պարզել, բացատրել, բացայայտել, մեկնել:
По́ясъ գ. ա. նպ- сокъ, - сочекъ գօտի. գօտի աշխարհագրական. շրթայ լերանց. жаркій - արեւոյ գօտի. холодный - սառուցեալ գօտի. умѣренный - բարեխառն գօտի:
Праба́ба, - бка գ. է. նախահանի.
Пра́вда գ. է. Ճշմարտուեուն. արդարուեան. въ правду, за правду. Ճշմարիտ, արդարև, ստուգիս. по правдѣ-Ճշմարիտն (ասել)էքէ-.հա՛. Ճշմարիտն ասելով. Թէպէտ:
Правди́вость գ. է. Ճշմարտախոսուեուն. Ճշմարտուեուն բանից. Ճշմարտանմանուեուն:
Правди́вый ած. Ճշմարտախոս. Ճշմարիտ Ճշմարտանմանի. Հաւանական:
Правдолю́бецъ գ. ա. Ճշմարտասէր. - любивый ած. Ճշմարտասէր. - лю́біе գ. չ. Ճշմարտասիրուեուն. - подо́біе գ. չ. Ճշմարտանմանուեուն - подобно տ. Ճշմարտանմանուեամբ, հաւանականաբար. - подо́бный ած. Ճշմարտանմանի. հաւանական:
Пра́ведникъ, - ница գ. ա. է. արդար, անմեղ, սուրբ:
Пра́ведно տ. արդարուեամբ:
Пра́ведность գ. է. արդարուեուն, անմեղուեուն:
Пра́ведный ած. Ճշմարիտ, արդար, անարատ. անմեղ.
Пра́вило գ. չ. կանոն, օրէնք. կարգ, կարգաւորուեուն (չափ:
Прави́ло գ. չ. ղեկ, ղեակ. հաղեցա-
Пра́вильникъ տ капоникъ. եւս կանոնիչ:
Пра́вильно տ. համաձայն կանոնի, ուղիղ, անսխալ. արդար, իրաւամբ:
Пра́вильность գ. է. ուղղուեուն, Ճշդուեուն. կանոնաւորուեուն:
Пра́вильный ած. կանոնաւոր, ուղիղ, անսխալ:
Правильщикъ տ кучеръ.
Правитель, - льница գ. ա. կառավարիչ, վարիչ, հրամանատար: (չափան:
Правѝтельственный ած. կառավար-
Правѝтельство գ. չ. կառավարուեուն. տէրուեուն. իշխանք տէրուեան:
Пра́вить բ. ն. կառավարել. ուղղել, վարել. արդարացուցանել, Ճշմարտել. տօնել, տոնախմբել, ընդելուզել:
Правле́ніе գ. չ. կառավարումն, կառավարուեուն. եղանակ կառավարուեան. տեղի:
Пра́вленіе գ. չ. ուղղումն. սրբումն, յանանելն.

Пра́внука, - чка գ. ի. դուստր թոռին։
Пра́внукъ գ. ա. որդի, ուստր թոռին։
Пра́во, - въ право տ. յաջակողմն. աջ։
Пра́во տ. Հշմարտիւ, Հշմարտապէս. (եւ) ուղիղ, ուղղակի։
Пра́во գ. է. իշխանութիւն, իրաւունք. օրէնք. արօնութիւն։ (գէտ։
Правовѣ́децъ գ. ա. օրէնագէտ, իրաւա-
Правовѣ́дѣніе, - дство գ. է. օրէնագի-տութիւն, իրաւագիտութիւն։
Правовѣ́ріе, - рство գ. է. ուղղադաւա-նութիւն, ուղղահաւատութիւն. - рный ած. ուղղահաւատ, ուղղահաւատ. - ду-шіе գ. է. բարեպաշտութիւն. արդարա-մտութիւն. - ду́шный ած. արդարա-միտ. - мы́сліе գ. է. ուղղախոհութիւն. мы́сляшій ած. ուղղախոհ. - сла́віе գ. է. ուղղահաւատութիւն, ուղղադաւա-նութիւն. — сла́вный ած. ուղղա-փառ, ուղղադաւան։ (ուղղութիւն։
Пра́вость գ. ի. արդարութիւն, իրաւունք
Правосу́діе - дство գ. է. արդարադա-տութիւն, իրաւադատութիւն։
Правосу́дно տ. արդարադատութեամբ։
Правосу́дный ած. արդարադատ։
Правота́ ✻ правость.
Правотолю́біе ✻ правдолюбіе.
Пра́вый ած. աջակողմեան, աջ։
Пра́вый ած. ուղիղ. Հշմարիտ. արդար. անարատ, անմեղ։
Прагматі́ческій ած. հիմնեալ ՚ի վե-րայ արժանահաւատ վկայութեանց. Հիշդ քննութեամբ մարքեալ ՚ի տայ և ՚ի մնորութեանց։
Прагъ ✻ порогъ.
Пра́дѣдъ, - душка գ. ա. նախահայր։
Пра́здничество, - тво́ գ. է. տօնախմբութիւն Հանդէս. խնջոյք. (եւ) պարապութիւն. անգործութիւն։ (Հանդէս։
Пра́здникъ գ. ա. տօն, տօնախմբել.
Пра́здничать բ. է. խնջոյս տալ, դատ-նել ՚ի խնջոյս։
Пра́здничный ած. Հանդիսական, տօ-նական. Հանդիսաւոր, - чные дни, աւուրք տօնի։
Пра́здно տ. պարապ, անգործ. դատարկ։
Пра́зднованіе գ. է. տօնումն։
Пра́зднователь գ. ա. տօնիչ։
Пра́зновать բ. Հ. տօնել, տօնախմբել. պարապ մնալ։ (գործատեաց։
Праздноле́бецъ գ. ա. դատարկակեաց
Праздноле́біе գ. է. դատարկակեացութիւն։
Праздносло́віе գ. է. դատարկաբանութիւն։
Пра́здность գ. ի. պարապուրդութիւն, անգործութիւն, պարապուրդ։ (ջնիկ։
Праздношата́ющійся ած. դատարկաշրջ-
Пра́здный ած. դատարկ. պարապ, ան-գործ. ունայն, դատարկ։
Пра́ктика գ. ի. գործնական դիտութիւն. գործադրութիւն, վարժութիւն, փորձ։
Пра́ктикъ գ. ա. փորձեալ, Հմտացեալ ՚ի դիտութեան, բազմամարզ գործու-նեութեամբ։
Практи́чески տ. գործնական կերպիւ։
Практи́ческій ած. գործնական։
Прама́терь գ. ի. նախամայր։
Пра́отецъ գ. ա. նախահայր. նահապետ։
Пра́порщикъ գ. ա. պրապօրչնիկ, ունող զառաջին առեիճան ՚ի զինուորականս։
Пра́поръ գ. ա. դրօշակ զինուի դրօշոյ։
Прапраба́ба գ. ի. սկզբնամայր, մայր մեծ մօր։ (նահապետ։
Прапра́дѣдъ գ. ա. սկզբնահայր, նա-
Прароди́тель գ. ա. նախածնող. նա-խահայր։
Прароди́тельница գ. ի. նախամայր։
Прароди́тельскій ած. նախահօր, նախա-ծնողական։
Прахъ գ. ա. փոշի. Հող։
Пра́чешная գ. ի. լուացարան։
Пра́чка գ. ի. կին լուացարար։
Пра́ща, - щъ գ. ի. ա. պարսատիկ, պար-սիկ, պարս։
Пра́щникъ գ. ա. պարսաւոր։
Пращу́ръ գ. ա. Հայր նախահօր կամ նախամօր։
Пре նախ. որ վարկ կրկեալ յառաջոյ բա-յիոյ կամ այլոց մասանց բանի. իսկ յառաջոյ ածականաց կրկեալ ցուցանէ զգերադրական առեիճան։
Преблагі́й ած. ամենաբարի։ (ներքանեան։
Преблаже́нный ած. գերերջանիկ, սա-
Пребыва́ніе գ. է. դատնիլն, լինելն ա-րիք. բնակութիւն։

Пребыва́ть, - быть Б. Ч. դտանիլ, լինիլ, մնալ. բնակիլ:
Превзойти́ հ. Б. превосходить.
Превозмога́ть, - мочь ж преодолѣвать.
Превознести́, - нести Б. Ն. բարձրացուցանել. բարձր առնել. դովաբանել. -ться Б. յ. մեծամտիլ, ամբարհաւաճիլ. դովաբանիլ:
Превоо́й Գ. ա. խայր:
Превосходи́тельный ած. գերազանց:
Превосходи́тельство Գ. Չ. գերազանցութիւն
Превосходи́ть Б. Ն. գերազանցել, զանցանել, առաւելուլ:
Превосхо́дно Տ. գերազանցապար:
Поревосхо́дность, -дство Գ. Ի. Չ. վեհմութիւն, գերազանցութիւն:
Превосхо́дный ած. գերագոյն, գերազանց. գերագրական:
Превосхо́дствовать ж превосходить.
Превосхожде́ніе Գ. Չ. գերազանցումն:
Превра́тно Տ. վիպիպատկանապար, անհաստատ, անհամաձայնութեամբ:
Превра́тный ած. անհաստատ, վիպիպատկան. դիւրաշրջիկ, դիւրաւիպիպ. խիր, խոտորնակ:
Превра́тность Գ. Ի. անհաստատութիւն, վիպիպատկանութիւն. խիրութիւն, խոտորնակութիւն:
Превраща́ть, - тить Б. Ն. վիպել, դարձուցանել. (Ե½) աւերել, կործանել, քանդել:
Превраща́ться Б. յ. վիպիլ. (Ե½) դառնալ. վիպարկիլ:
Превраще́ніе Գ. Չ. կերպարանափոխութիւն, վիպակերպուիլ. վերածուիլ, վիպարկումն Թուաբանական Թուոց:
Превраще́нный ած. վիպարկեալ, վիպեալ, դարձուցեալ:
Превыспренній ած. գերամբարձ, վեհ, ամենաբարձր, գերազանց:
Превыспренность Գ. Ի. վեհմութիւն, գերազանցութիւն.
Превыша́ть, - выси́ть Б. Ն. բարձրանալ ՚ի վեր, զանցանել, գերազանցել:
Превы́ше ж выше. (զանցելն:
Превыше́ніе Գ. Չ. բարձրանալն. գերա-
Превыше́нный ած. բարձրացեալ, գե-
բազանցեալ: (Հան, յաւիտենից:
Превѣ́чный ած. անսկիզբն և անվախ-
Прегра́да Գ. Ի. պատուար. յանկ. խոչ. արգելք:
Прегра́дъ ж люпикъ.
Прегражда́ть, - дить Б. Ն. յանկել, յանկապատել. փակ. արգելուլ, խափանել:
Прегражде́ніе Գ. Չ. յանկելն. յանկապատ տեղի. արգելումն, խափանումն:
Прегражде́нный ած. յանկապատեալ. խափանեալ: (մեզանչել:
Прегрѣша́ть, - шить Б. Ն. յանցանել,
Прегрѣше́ніе Գ. Չ. յանցանք, յանցուած, մեղք:
Предава́ть Б. Ն. տալ, տալ ՚ի ձեռս. մատնել. դաւաճանել. աւանդել. զղհել, նախիլել. - забвенію, մոռանալ - проклятію, նզովել. - землѣ, թաղել. - смерти, սպանանել. — Богу духъ. մեռանիլ, աւանդել զհոգին:
Предава́ться Б. յ. յանձնիլ, տալ զանձն, անձնատուր լինել, մատնիլ. անկանիլ:
Преда́ніе Գ. Չ. տուչութիւն. մատնութիւն. դաւաճանութիւն. (Ե½) աւանդութիւն. պատմութիւն աւանդեալ:
Пре́данность Գ. Ի. հաւատարմութիւն:
Пре́данный ած. մատնեալ. աւանդեալ, տուեալ. հաւատարիմ, անձնատուր:
Преда́тель, -льница Գ. ա. մատնիչ, մատնող, դաւաճան:
Преда́тельски ж измѣнническп.
Преда́тельство Գ. Չ. մատնութիւն, դաւաճանութիւն:
Преда́ть հ. Б. предавать.
Предваре́ніе Գ. Չ. ազդարարութիւն. նախահղկութիւն, կանխաբանութիւն:
Предвари́тель, -льница Գ. ա. Ի. ազդարար:
Предвари́тельно Տ. յառաջ, յառաջքան զամենայն, յառաջագոյն, նախ:
Предвари́тельный ած. ազդարարական. նախընթաց, յառաջագոյն:
Педваря́ть, - рить Б. Ն. յառաջել, նախապատրաստել, տգդել կանխաւ:
Предви́дѣніе Գ. Չ. նախատեսութիւն:
Предви́дѣнный ած. տեսեալ յառաջագոյն, կանխատեսեալ:

Предви́дѣть Б. Ѣ. նախատեսանել.
Предводи́тель Г. м. դլուխ, առաջնորդ, պետ.
Предводи́тельство Г. Ѣ. առաջնորդուԹիւն. կոչումն պետի հասարակուԹեան:
Предводи́тельствовать Б. н. առաջնորդել. հրամայել, իշխել:
Предвозвѣсти́тель, - тникъ Г. м. նախասպասիկ, կանխաձայնող:
Предвозвѣща́ть, — вѣстить Б. н. յառաջաձայնել, նախաձայնել:
Предвозвѣще́ніе Г. Ѣ. նախաձայնուԹիւն:
Предвозвѣще́нный ж. նախաձայնեալ.
Предвра́тіе Г. Ѣ. դուխի, նախադուռն:
Предвѣ́дець Г. м. նախագէտ:
Предвѣ́дѣніе ж предузнаніе.
Предвѣ́стіе Г. Ѣ. նախագուշակուԹիւն. նախագուշակ նշան. նախազգացուԹ:
Предвѣ́стникъ, - ница Г. м. Ь. կանխաաց, կանխաձայնող, նախադուշակ:
Поредвѣ́чность Г. Ь. անվերջնուԹիւն, նախայաւիտեան դոլն: (վերջն:
Предвѣ́чный ж. նախայաւիտեան, անվեր-
Предвѣща́ніе Г. Ѣ. կանխատեսուԹիւն, նախաձայնուԹիւն, կանխաձայնուԹիւն նախագուշակուԹիւն:
Прдвѣща́тель Г. м. նախաձայնող, կանխաաց, կանխաձայնող:
Предвѣща́ть Б. н. կանխաձայնել, նախաձայնել, նախատեսանել. նախագուշակել:
Предде́вріе Г. Ѣ. նախագուԹիւն. յառաջընԹաց:
Предержа́щій ж. գլխաւոր, բարձրագոյն (առ ղէշխոնուԹեանէ):
Предзнаменова́ніе Г. Ѣ. նախագուշակուԹիւն. նշանակիչն. նշան:
Предзнамено́вывать, - вать Б. н. նախադուշակել. նշանակել:
Преди́ ж впереди. (յառաջագոյն:
Предисло́віе Г. Ѣ. յառաջաբանուԹիւն,
Предки Г. м. мн. նախնիք, առաջինք:
Предлага́емый ж. առաջադրելի, առաջարկելի.
Предлага́ть, - ложить Б. н. առաջադրել. առաջարկել, առաջի առնել:
Предлежа́ть Б. Ѣ. (Ѣ) անկեալ լինել առաջի ուրուք. առաջի կալ. առաջի աչաց կալ յօրինակի: (Հառանք:
Предло́гъ Г. м. նախադրուԹիւն. պատ-
Предложе́ніе Г. Ѣ. առաջարկուԹիւն, առաջադրուԹիւն. դրուԹիւն. նախադասուԹիւն. հրամանն. նուէրը:
Предло́женный ж. առաջարկեալ:
Предложи́ть Сов. Б. предлагать,
Предло́жный ж. նախադրուԹեան. — падежъ, ներգոյական հոլով:
Предме́тный ж. առարկական:
Предме́тъ Г. м. առարկայ, նիւԹ. պատճառ. նպատակ: (տարբր քաղաքի:
Предмѣ́стіе Г. Ѣ. արուարձան, տեղեր-
Предмѣ́стникъ. - ница Г. м. Ь. նախորդ, նախընԹաց:
Предназнача́ть, - чить Б. н. նախանշանակել, նախատահմանել, առհմանել:
Предназначе́ніе Г. Ѣ. նախանշանակիչն, նախատահմանիչն: (նախատահմանեալ:
Предназна́ченный ж. նախանշանակեալ.
Предначерта́ніе Г. Ѣ. նախագծիչն, նախատահմանիչն:
Предначе́ртывать - тать Б. н. նախագծել, նախատահմանել գկտնտա.
Пре́дній (Ѣ) м передній, նախընԹաց. առաջագոյ, տպատնի:
Предокъ м предки.
Предопредѣле́ніе Г. Ѣ. նախատահմանուԹիւն
Предопредѣле́нный ж. նախատահմանեալ. (առհմանել, նախատեսանել:
Предопредѣля́ть, - лить Б. н. նախա-
Предоста́вленіе Г. Ѣ. Թողուն ’ի կամ, ’ի հաճոյս: (մն:
Предоста́вленный ж. Թողեալ ’ի կա-
Предоставля́ть, - вить Б. н. Թողուլ ’ի կամս. յանձն առնել ումեք:
Предостерега́ніе Г. Ѣ. զգաստացուցումն:
Предостерега́тель Г. м. զգաստացուցանող, զգաստացուցիչ:
Предостерега́ть Б. н. զգացուցանել, զգաստացուցանել, զգուշացուցանել, զգուշացնել. - ться Б. з. զգաստանալ, զգուշանալ:
Предостереже́нный ж. զգաստացուցեալ, զգուշացուցեալ:
Предосторо́жность Г. Ь. նախազգուշաԹիւն, նախազգաստուԹիւն.

Предосторо́жный ած. նախազգոյշ, նախազգաստ:

Предосуди́тельность բ. ի. բասրելի, նախատական, ամօթալի գոլն:

Предосуди́тельный ած. պախարակելի, նախատելի, ամօթալի, բասրելի:

Предосужда́ть, - дить բ. ն. արտազատել. բասրել, նախատել:

Предосужде́ніе գ. չ. արտազատութիւն. նախատինք, բասրանք:

Предотвраща́ть - тить բ. ն. հեռացուցանել, զառաջս առնուլ խմբի:

Предотвраще́ніе գ. չ. գոյական предотвращать բային:

Предохрани́тель գ. ա. նախապաշտպան, պահպանող. - льный ած. պահպանողական, պաշտպանողական:

Предписа́ніе գ. չ. հրամանագիրը, պատուէրը. կարգադրութիւն: (մանագրեալ:

Предпи́санный ած. նախագրեալ, հրա-

Предпи́сывать, - сать բ. չ. հրամանագրել, կարգել, կանոնել.

Предполага́ть, - ложить բ. ն. (եի) նախահամանել, յառաջագոյն կարգել. առաջագրել, կարծել, համարել, ենթադատել, ենթադրել, նախենթադրել:

Предположе́ніе գ. չ. ենթադրութիւն, ենթադատութիւն, կարծիք. առաջագրութիւն:

Предосле́дній ած. նախավերջնագիր, եղելոն յառաջ քան վերջինն:

Предпото́пный ա донотопный.

Предпочита́ніе, - чтеніе գ. չ. նախապատուութիւն, նախասիճարութիւն:

Предпочита́ть, - честь բ. ն. նախապատուել, նախասիճար առնել. նախապատսել, քաջութ համարել:

Предпочте́нный ած. նախադասեալ, նախասիճար. քաջութ համարեալ:

Предпочти́тельно տ. նախասիճարութեամբ, նախապատուէ. նախադասելով, լաւագոյն համարելով:

Предпочти́тельный ած. նախասիճար, նախադասելի, լաւագոյն համարելի:

Предпра́здство գ. չ. նախատօնակ:

Предпринима́ть, - нять բ. ն. ձեռն արկանել, բռնն հարկանել. յանձն առնուլ:

Предпри́нятый ած. ձեռնարկեալ:

Предпріи́мчивость գ. ի. վստահութիւն. ընդունակութիւն. ձեռներիցութիւն:

Предпріи́мчивый ած. ձեռներից, յանձնառատան, վստահ, յղութն: (կուի:

Предріа́тіе գ. չ. դրդապատճառ, ձեռնարկ-

Предрека́ніе գ. չ. նախաձայնութիւն:

Предрека́ть, - речь բ. ն. նախաձայնել. դուշակել, մարգարէանալ: (շակեալ:

Предрече́нный ած. նախաձայնեալ, դու-

Предсказа́ніе գ. չ. նախատացութիւն, դուշակութիւն, մարգարէութիւն:

Предска́занный ած. նախաձայնեալ, դուշակեալ, մարգարէացեալ:

Предсказа́тель, - льница գ. ա. ի. նախատաց, դուշակ, մարգարէ:

Предска́зывать, - зать բ. ն. ասել յառաջագոյն, նախաճառել, կանխատեսնել, մարգարէանալ, նախաձայնել, դուշակել:

Предсме́ртный ած. առաջի մահուան, ի վեր մահու. մահուան:

Представле́ніе գ. չ. յանդիմանութիւն, նկարագրութիւն, նկարագիր. առաջարկութիւն, ներկայացուցումն. յանդիմանութեան կացուցանելն, ի դէմս ածելն. նկարագրութիւն թատրանական:

Предста́вленный ած. յանդիմանեալ կացուցեալ, ներկայացուցեալ. նկարագրեալ:

Представля́ть, - вить բ. ն. յանդիմանութեան կացուցանել. ներկայացուցանել, առաջի առնել. առաջարկել. ձեռացուցանել, երևեցուցանել. նկարագրել կամ ներպատմանել ի թատրանի. - ться բ. չ. ձեռնալ, երևիլ. ներկայանալ:

Предста́ть բ. չ. կալ յանդիմանութեան ուրուք:

Предста́тель, - льница գ. ա. ի. միջնորդ, բարեխոս - льство գ. չ. միջնորդութիւն, բարեխոսութիւն: (դանիլ:

Предстоя́тель գ. ա. առաջնակայ. առա-

Предстоя́ть բ. չ. կալ յանդիմանութեան ուրուք. սպասել, մնայուն:

Предстоящій ած. յանդիմանեալկայ, առաջնեկայ, առաջնիկայ:

Предсѣда́тель գ. ա. նախագահ, դադաղուխ:

Предсѣда́тельскій ж. նախագահի։
Предсѣда́тельство գ. չ. նախագահութիւն։
Предсѣда́тельствовать բ. չ. նախագահ, գահակալութիւն լինել։
Предте́ча գ. ա. (եղ) նախընթաց, կանխակատար, առաջնորդ։
Предубѣжда́ть, - дить բ. ն, նախապատրաստել. կանխել, զգուշել լինել։
Предубѣжде́ніе գ. չ. նախադատութիւն, նախընկալ կարծիք կամ ըմբռնումն մտաց, նախապաշարումն. նենդադատութ։
Предубѣжде́нный ж. նախապաշարեալ, զառածեալ սխալ կարծեօք։
Предувѣдомленіе գ. չ. ազդարարութիւն, գիտութիւն. նախազգուշութիւն, յառաջապատրաստութիւն. - ле́нный ж. ազդարարեալ, ազդեցուցեալ։
Предувѣдомля́ть, - мить բ. ն. ազդել կանխաւ, ազդեցուցանել, ազդ առնել.
Предуга́данный ж. նախագուշակեալ. կանխաւ լսեցեալ։ (գուշակել։
Предуга́дываніе, - даніе գ. չ. նախագուշակութիւն։
Предуга́дывать, - дать բ. ն. նախագուշակել, կանխագիտել. ելոյզած լինել.
Предугото́ванный ж. նախապատրաստեալ, պատրաստեալ։
Предуготовле́ніе գ. չ. նախապատրաստութիւն. - ле́нный ж. նախապատրաստեալ։ (պատրաստել։
Предуготовля́ть, - вить բ. ն. նախապատրաստել.
Предузнава́ть ա предугадывать.
Предупредительный ж. նախընթաց, առաջին. նախազգաստիկ։
Предупрежда́ть, - дить ա предварять.
Предупрежде́ніе ա предвареніе.
Предупрежде́нный ж. ազդեալ, ազդարարեալ, նախապաշարեալ։
Предускоря́ть ա предварять.
Предусма́триваніе գ. չ. նախատեսութիւն։
Предусма́тривать, - рѣть բ. ն. նախատեսանել, նախատես լինել։
Предусмотри́тельность գ. ի. նախատեսութիւն. - но տ. նախատեսաբար։
Предусмотри́тельный ж. նախատես։
Предуспѣва́ть, - пѣть բ. չ. յառաջանալ գյառաջադիմութիւն յառաջ գան գայլոց։
Предхра́міе ա притворъ.
Предчу́вствіе, - твованіе գ. չ. նախազգայութիւն, յառաջածանօթութիւն, յառաջագոյն զգայութիւն։
Предчу́вствовать բ. ն. նախազգած լինել. զգալ յառաջագոյն, կանխաւ իմացած լինել։
Предше́ственникъ, - ница գ. ա. ի. յառաջնեկայ. նախորդ. նախընթաց։
Предше́ствіе գ. չ. յառաջընթացութիւն։
Предше́ствованіе գ. չ. կարգապետելը, առաջնորդելն։ (կարգապետել։
Предше́ствовать բ. չ. յառաջընթանալ.
Предъ նախ. յառաջ, ի, յ, նախ գան.
Предъидущій ж. նախընթաց, յառաջ ընթաց գան, յորմէ հետեւի միւսն։ (ընթաց։
Предъизбранный ж. նախընտրեալ։
Предъизвѣща́ть, - вѣстить ա предувѣдомлять.
Предъявитель գ. ա. ներկայացուցանող, մատուցանող, յայտարար։
Предъявле́ніе գ. չ. յայտնելն, մատուցանելն ի տես։ (տուչեալ ի տես։
Предъявле́нный ж. յայտնեալ, մատուցեալ.
Предъявля́ть - вить բ. ն. յառաջ բերել, առաջի առնել. ներկայացուցանել, մատուցանել։
Предѣ́лъ գ. ա. սահման, եզր, կոպար. աւարտ. ծնթ. վերջ։
Предѣ́льный ж. ա пограничный.
Преемникъ, - ница գ. ա. ի. յաջորդ։
Преемничество գ. չ. յաջորդութ։
Преестественный ж. գերբնական։
Пре́жде տ. յառաջ քան, նախ. զառաջինն։
Преждевре́менно տ. յառաջքան ժամանակն. յառաջադոյն, կանխաւ։
Преждевре́менный ж. յառաջ քան ժամանակն եղեալ. կանխիկ.
Пре́жній ж. առաջին. հին։
Президе́нтство գ. չ. նախագահութիւն։
Президе́нтъ գ. ա. նախագահ, գահակալ։
Презира́ніе գ. չ. արհամարհութիւն։
Презира́тель, - зритель գ. ա. արհամարհող, անարգող։
Презира́ть, - зрѣть բ, ն, արհամարհել

խոտել, նշկահել, առ- ոչինչ դրել, անդամել։

Презри́тельно տ. արհամարհանօք։

Презри́тельность գ. է. արհամարհելի դոլն։ (հանարհ, անարգ։

Презри́тельный ած. արհամարհելի, ար-

Презре́ніе գ. է. արհամարհուել, ար- համարհանք, քամահուեան։ (արդ։

Презре́нный ած. արհամարհեալ, ան-

Презы́токъ գ. ա. աւելորդուել, յոր- դուիլն, բազմանալուել։

Презы́точный ած. բազմանալու։

Презобы́льный ած. բազմանալու։

Презра́дный ած. դեղեցիկ, գերազանց։

Презя́тство գ. է. կարի վայելչուել։

Презя́щный ած. կարի վայելուչ։

Применова́ніе ս. произношеніе։

Прему́щественно տ. գերազանապէս, նախապատուել, նախաձեռնութեամբ լինի. եւ առաւել. - ный ած. նախա- ձեռն, նախապատիւ, նախագահել, գերազոյն։

Прему́щество գ. է. գերազանցութիւն, առաւելութիւն. նախապատուել, նա- խաձեռնութիւն. առանձնայատկուել։

Прему́ществовать բ. է. գերազանցել, նախաձեռն լինել, գերագահել։

Преснопо́дній ած. զուր, խոռոչ. գ ժոխք։

Преклоне́ніе գ. է. խոնարհեցուցումն, հակումն. ամբոխումն։

Прекло́нность գ. է. դիւրահնարել, դիւր- անոյց գոլն, հակամիտել, զառաւելել, անցեալ գոլն զառուրբք։

Прекло́нный ած. դիւրահոտ, դիւրան- ասոյց. զառաւեալ, անցեալ զառուրբք։

Преклоня́ть, - нить բ. ն. խոնարհեցուցանել, խոնարհեցուցանել. ֆոխ. ամբոխել, հակել, հաւանեցուցանել. - ться բ. յ. խոնարհիլ, կորանալ, ընկրկիլ. ֆոխ. համաձայնիլ, հակիլ։

Прекосло́вить բ. ն. հակաճառել, ընդ- դիմարանել, հակառակիլ։ (հակառ։

Прекосло́вный ած. հակառակաբան, ընդ-

Прекра́сно տ. դեղեցկապէս, դեղեցիկ, դեղեցիկ լինի։ (տիր։

Прекра́сный ած. դեղեցիկ, գրնաղ, ըն-

Прекраща́ть, - тить բ. ն. դադարեցու- ցանել, կարճել, աւարտել, վերջաւո- րել. - ться բ. հ. դադարիլ, կարճիլ։

Прекраще́ніе գ. է. դադարեցուցումն, դադարութիւն, ընդհատուէ, կարճումն։

Прекраще́нный ած. դադարեցուցեալ, վերջացուցեալ, կարճեալ, ընդհատեալ։

Прелесте́никъ, - ница գ. ա. է. հրա- պուրիչ, պատրող. այլ կամ կին դե- ղեցկադէմ։ (կերպիւ։

Преле́стно տ. գեղեցիկս, զմայլեցուցիչ

Преле́стный ած. գրնաղ, վայելչագեղ. բարեհոսիլ. (եի) նենգաւոր։

Пре́лесть գ. է. գեղեցկութիւն, դեղ, գրնաղութիւն, տեսիլ զմայլեցուցիչ կամ գրնաղ. ֆոխ. պատրանք։

Преложе́ніе գ. է. վերադրուել. (եի) վե- րարկումն. թարգմանութիւն։

Преломле́ніе գ. է. բեկումն. բեկբեկումն (ճառագայթից)։

Преломляемость գ. է. բեկանելիութիւն։

Преломля́ть, - мить ս. переломлять.

Прельсти́тель, - льщица գ. ա. է. զմայլե- ցուցիչ, պատրող։ (պատրողական։

Прельсти́тельный ած. զմայլեցուցիչ,

Прельща́ть, - льстить բ. ն. զմայլեցու- ցանել. պատրել, գրաւել, հրապուրել. խաբել. - ться բ. յ. զմայլիլ. սիրա- հարիլ. պատրիլ, դայթակղիլ։

Прельще́ніе գ. է. զմայլումն, պատրանք։

Прельще́нный ած. զմայլեալ, պատրեալ։

Прелюбодѣ́й գ. ա. (եի) շնացող, շուն։

Прелюбодѣ́йство, - дѣяніе գ. է. շնաւթ։

Прелюбодѣ́йствовать բ. է. (եի) շնալ։

Прелюбы (եի) ս. прелюбодѣйство.

Прело́дія գ. է. նախերգանք, սկիզբն երգոց. (մեղաղրմանք։

Премплосе́рдый ած. աւելագթած, ա-

Преминова́ть, - нуть ս. миновать.

Пре́мія գ. է. հրապարակական վարձատրու- թիւն վասն գերազանց հեղինակուե- կամ գործոյ իրիք. (՚ի վերաձեռնադ- յաւելուած առ վիճակաւ եղեալն։

Премного տ. յանչափս, բազում, յոյժ։

Премудро տ. իմաստաբար։

Премудрость գ. է. իմաստութիւն, գգո- նութիւն. (հասկ։

Премудрый ած. իմաստուն, զգօն, հան

Премѣна ⁋ перемѣна.

Пренебрега́тель ґ. м. արհամարհող:

Пренебрега́ть, - бречь բ. հ. արհամարհել, խոտել, քամահել:

Пренебреже́ніе ґ. չ. քամահումն, արհամարհութիւն, առ ոչինչ դրելն. անհոգութիւն:

Пренебреже́нный ած. արհամարհեալ:

Преобладáніе ґ. չ. իշխումն, տիրելն. ծայրագոյն իշխանութիւն, տէրութիւն:

Преобладáть բ. չ. տիրապետել, իշխել:

Преображáть, - зить բ. հ. այլակերպել, կերպարանափոխել. - ться բ. յ. այլակերպիլ:

Преображе́ніе ґ. չ. (եւ) այլակերպութիւն, պայծառակերպութիւն (ՀԲՔ):

Преобразова́ніе ґ. չ. վերափոխութիւն, վերակերպութիւն: (նախակերպող:

Преобразова́тель, - льница ґ. м. ն. վերակերպող:

Преобразова́тельный ած. վերակերպական, վերակերպող:

Преобразо́вывать, - вать, - зить բ. հ. վերակերպել, այլակերպել, վերափոխել:

Преодолѣва́ть, - лѣть բ. հ. յաղթել, յաղթահարել. (հարումն:

Преодолѣ́ніе ґ. չ. յաղթումն, յաղթա-

Преосвященный, - щенѣйшій ած. սրբազան, սրբազնագոյն:

Преосвяще́нство ґ. չ. սրբազնութիւն:

Препина́ніе ґ. չ. արգելումն, դադարեցուցանելն. знакъ препинанія, կետադրութիւն. (դադարումն:

Преподава́ніе ґ. չ. դասատուութիւն,

Преподава́тель, - льница ґ. м. ն. դասատու, ուսուցիչ, վարժապետ:

Преподава́ть, - дать բ. հ. ուսուցանել, դաս տալ. (եւ) տալ, հանդերձել. - ться բ. ն. մատուցեալ, տուեալ, հաղորդեալ լինիլ. մատակարարիլ, բաշխուիլ. (բաշխել:

Препо́данный ած. մատուցեալ, մատակա-

Преподо́біе ґ. չ. սրբութիւն, սրբարուեստ. պատուանուն քահանայից և միանձանց. (աստուածահաճոյ:

Преподо́бный ած. (եւ) սուրբ, արդար,

Преподо́бство ґ. չ. սրբութիւն, արդարութիւն:

Препóна ґ. ն. խոչ, խափան, արգելք.

Препоруча́ть, - чить ⁋ поручать.

Препоруче́ніе ⁋ порученіе.

Препоясáніе ґ. չ. (եւ) գօտի ած միջ անելն. գօտի:

Препоясывать, - сать ⁋ опоясывать.

Препровожда́ть, - дить բ. հ. անցուցանել. առաքել, յղել. (առաքումն:

Препровожде́ніе ґ. չ. անցուցանելն. ա-

Препя́тствіе ґ. չ. արգելք, խափան, խոչ:

Препя́тствованіе ґ. չ. արգելումն, խափանումն:

Препя́тствовать բ. չ. արգելուլ, խափանել, խոչ եւ ոտն լինել:

Прерва́ніе ґ. չ. ընդհատումն:

Пре́рванный ած. եւ հատեալ:

Прерыва́ть բ. հ. պատառել յերկուս. փոխ. եւ հատել, կտրել:

Преры́вистый ⁋ отрывистый.

Пресви́терскій ած. քահանայական:

Пресви́терство ґ. չ. քահանայութիւն:

Пресви́теръ ґ. м. քահանայ, երէց:

Пресвѣтлѣ́йшій ած. ամենալուսաւոր, լուսապայծառ, լուսահայր (իշխան):

Пресвятóй ած. ամենասուրբ:

Преслову́тый ած. երեւելի, հռչակաւոր:

Послуша́ніе ⁋ ослушаніе.

Преслѣ́дованіе ґ. չ. հետամուտ, հետամտութիւն, պնդելն զհետ. հալածումն:

Преслѣ́дователь ґ. м. հետապօտող, հետամուտ, զհետ պնդող, հալածիչ:

Преслѣ́довать բ. հ. զհետ պնդել, հետամտել. հետամուտ լինել, հալածել, վանել:

Пресмыка́ніе ґ. չ. սողումն:

Пресмыка́ться բ. չ. (եւ) սողալ, սողալ, կոյսուլ. փոխ. խոնարհիլ յոյժ, հեւասատանալ. (սունք:

Пресмыка́ющійся ґ. յ. սողունք, սողունք:

Пре́ссъ ⁋ гнетъ.

Преставле́ніе ґ. չ. մահ, վախճան. վախճիլն յաստէ կեցոյ. (եւ) տեղափոխիլն. - свѣта, վախճան աշխարհի:

Престарѣ́лость ґ. ն. ծերութիւն:

Престарѣ́лый ած. ծերացեալ, ծերասէր, հինաւուրց. (հրեշտակաց:

Престóли ґ. м. յ. (եւ) աթոռք (գահ

Престолопасле́діе, - дованіе ф. с. жа- ленодательство царей.
Престо́лъ ф. м. сѣдалище. царь, царство.
Престо́льный ж. сѣдалищный, царский. - градъ, царственная столица, столичный городъ, столица царства.
Преступа́ть, - пить с. н. нарушать, преступать, переходить, переступать.
Преступле́ніе ф. с. переступленіе, преступленіе. преслушаніе противъ закона.
Престу́пникъ, - ница ф. м. к. преступникъ.
Престу́пническій, - ничій ж. преступный.
Пресыща́ть, - сытить с. н. пресыщать. - ться с. з. пресыщаться, пресыщаться. фам. начать быть противно что нибудь.
Пресыще́ніе ф. с. пресыщеніе, пресыщеніе.
Пресыще́нный ж. пресыщенный.
Пресѣка́ть ✻ пересѣкать.
Пресѣче́ніе ✻ пересѣканіе.
Претворе́ніе ✻ преображеніе.
Претворя́ть ✻ преображать.
Претека́ть, - течь с. с. протекать.
Претерпѣва́ніе, - нѣніе ф. с. претерпѣваніе. терпѣніе, терпеніе.
Претерпѣва́ть, - нѣть с. н. претерпѣвать, терпѣть, сносить, переносить, терпѣть.
Претить с. н. противить, противить, не- нравиться. с. нар. противно, не- нравится.
Преткнове́ніе, - тыканіе ф. с. спотыканіе ногъ, преткновеніе. фам. соблазнъ. мученіе.
Преувели́ченіе, - чиваніе ф. с. увеличеніе. (ложь.
Преувели́ченный ж. увеличенный
Преувели́чивать, - чить с. н. увеличивать, увеличивать.
Преуспѣва́ніе, - нѣніе ф. с. преуспѣяніе, успѣхъ, успѣваніе.
Преуспѣва́ть, - нѣть с. с. преуспѣвать, успѣвать, успѣть, успѣвать.
Префе́ктъ ф. м. начальникъ, управитель.
Преходи́ть, - рейти с. с. переходить (въ другой городъ), идти въ другое мѣсто, переходить. переселяться.
Прехожде́ніе ф. с. переходъ. странствованіе (изъ Египта).
Прецессія ф. ж. предшествіе равноденствія, движеніе земной оси.
Проще́ніе ф. с. прощеніе. прощеніе, прощеніе.
При пред. при, у, въ присутствіи.
Прибавле́ніе, - бавка ф. с. ж. прибавленіе. прибавленіе.
Приба́вленный ж. прибавленный, прибавленный
Прибавля́ть, - вить с. н. прибавлять, прибавлять. прибавлять, прибавлять - ться с. з. прибавляться, прибавляться, прибавляться.
Приба́вокъ ✻ прибавка.
Приба́вочный ж. прибавленный, прибавочный
Прибива́ть - бить с. н. прибивать. прибивать, прибить.
Прибира́ніе ф. с. собираніе, убираніе. украшеніе. одѣваніе. принятіе.
Прибира́ть, - брать с. н. собирать, убирать. прибрать, одѣть. принять (пищу). готовить. приготовлять.
Прибы́тіе ф. с. прибытіе. прибытіе.
Прибы́тый ж. прибывшій. прибывшій.
Прибы́ть гл. с. прибывать.
Приближа́ть, - зить с. н. приближать, приближать, приближать. - ться с. з. приближаться, приближаться, приближаться.
Приближе́ніе ф. с. приближеніе. близость, приближеніе. (принятіе.
Приближе́нный ж. приближенный, близкій
Приблизи́тельно н. приближительно приблизительно. (приближенно.
Приблизи́тельный ж. приближительный, Прибо́ръ ф. м. прибавленіе. плата, награда. приложеніе. дополненіе, прибавленіе и прочая плата за что нибудь.
Прибра́сывать, - бросить с. н. прибрасывать. бросать вслѣдъ. бросить вдоль (чего).
Прибре́жіе, - жье ф. с. прибрежіе, прибрежье.
Прибре́жный ж. прибрежный, прибрежный.
Прибыва́ніе ф. с. прибываніе. увеличеніе.
Прибыва́ть, - быть с. с. прибывать, увеличиваться. возрастать, увеличиваться.
Прибы́лый ж. прибылой, новый, новый.

յաւելեալ:
Прибы́ль գ· է· շահ, օգուտ, վաստակ:
Прибы́льно տ. շահուն տուր, օգտիւ:
Прибы́льный ած· շահաւէտ, օգտաւէտ, արդիւնաւոր, արդիւնարեր:
Прибы́тіе գ· չ· գալուստ:
Прибы́токъ գ· ա· շահ, օգուտ:
Прибы́точно, - ный ※ прибыльно, - ный.
Прибѣга́ть բ· չ· գալ շտապել· արշաւել, վազել· դիմել առ ո:
Прибѣ́гнуть կր· բ· прибѣга́ть· դիմել առ ո:
Прибѣ́жище գ· չ· ապաստանարան, ապաստան· ֆիզ· հովանաւորութիւն, հովանի:
Прива́лъ գ· ա· հասանելն նաւու ի լիմանք· կուտակիլն, ժողովիլն, հաւաքիլն· դադարք ղօրաց (ի պատերազմի):
Прива́тный ած· առանձին, մասնաւոր:
Приведе́ніе գ· չ· բերում, ածելն:
Приведе́нный ած· բերեալ, ածեալ:
Привезе́ніе գ· չ· բերելն (սայլիւ, երիվարաւ կառաւք):
Привезе́нный ած· բերեալ (սայլիւ, երիվարաւ կառաւք):
Приве́зть կր· բ· привози́ть.
Приве́рженецъ, - женникъ, - ница գ· ա· է· մատրիմ, անձնանուէր, հաւատարիմ:
Приве́рженность ※ преданность.
Приве́рженный ※ преданный.
Привести́, - ве́сть կր· բ· приводи́ть.
Прививна́льный ած· պատուաստական:
Прививна́льщикъ գ· ա· պատուաստող:
Прививна́ніе, - вка գ· չ· է· ներհիւսում· պատուաստում:
Прививна́тель, - ница գ· ա· է· պատուաստող:
Прививна́ть, - вить բ· ն· հիւսել, ներհիւսել· պատուաստել:
Прививный ած· պատուաստ, հիւսուածոյ:
Привида́ніе գ· չ· տեսիլ, երեւոյթ:
Привида́ться բ· հ· կր· երեւիլ յանուրջս· տեսանել ի տեսլեան:
Привиле́гія գ· է· առանձնաշնորհումն, արտօնութիւն· պարգեւագիր:
Привы́ченный ած· սովորեալ, վարժուած:
Привы́чивать, - тить բ· ն· սովորացնել, սնուցանել, պատուակալ:
Привы́тіе ※ прививаніе.
Привлека́ніе գ· չ· քաշում, ձգումն առ ինքն· հրապուրում, յանկուցում:
Привлека́тельность գ· է· գրաւիչ, գրաւչութիւն դոլն, առաձգական դոլն· հրապուրիչ դոլն:
Привлека́тельный ած· ձգողական, յանկուցիչ, գրաւոյ, հրապուրական:
Привлека́ть, - влечь բ· ն· քաշել, ձգել առ ինքն· գրաւչացուցանել, հրապուրել, յանկուցանել, ձգել, գրաւել:
Привлече́ніе ※ привлека́ніе.
Привлече́нный ած· ձգեալ առ ինքն· յանկուցեալ, գրաւեալ, հրապուրեալ:
Приводи́ть, - весть բ· ն· բերել, ածել· ֆիզ· յառաջ բերել, առաջն առնել:
Приво́дъ գ· ա· բերումն, ածումն· յառաջ բերելն:
Привози́ть, - зти, - зть բ· ն· բերել ինչ (ջրով, սայլիւ, երիվարաւ կառաւք):
Приво́зный ած· բերեալ (ջրով, սայլիւ
Приво́зъ գ· ա· բերումն, ածումն (ջրով, սայլիւ կառաւք): (քարշ տանել:
Привола́кивать, — лочи́ть բ· ն· ընդ
Приво́лье գ· է· տեղի յարմար վասն բնակութեան:
Приво́льный ած· յարմար: (պատ·
Привра́тникъ, - ница գ· ա· է· դռնա
Привстава́ть, — встать բ· չ· յառնել, յարմն կալ:
Привыка́ніе գ· չ· սովորիլն, ընտելանալն:
Привыка́ть, - нуть բ· չ· սովորիլ, ընտելանալ· - лый ած· սովորեալ, սովոր:
Привы́чка գ· է· սովորութիւն, սովորոյթ:
Привы́чно տ. սովորութեամբ, ըստ սովորութեան:
Привы́чный ած· սովորական:
Привѣ́ска գ· է· առ կախեալ իրք:
Привѣ́съ գ· ա· յաւելուած առ ծանրութիւն կշռելոյն:
Привѣ́тливо տ. մարդասիրաբար, բաղցրութեամբ, սիրով, մարդամոտութ:
Привѣ́тливость գ· է· մարդասիրութիւն, բաղցրութիւն, բաղցրաբարոյութիւն, մարդամոտութիւն:
Привѣ́тливый ած· բաղցր, բաղցրաբարոյ, մարդասէր, բաղցրաբարոյ:
Привѣ́тственный ած· շնորհաւորական,

Привѣ́тствіе, - тво ф. с. ընդունելութիւն, յարգանք, ողջոյն սիրոյ, շնորհաւորութիւն. ատենաբանութիւն, ճառ:

Привѣ́тствованіе ф. с. ողջունելն, շնորհաւորելիւն, պատուասիրութիւն:

Привѣ́тствовать ք. ն. ողջոյն տալ, ողջունել, պատուասիրել, շնորհաւորել:

Привѣ́тъ ф. м. ողջոյն, յարգանք, ճարանք. շնորհաւորելիւն. (ի) քո բեհաճելիւն:

Привѣ́шеніе ф. с. կախումն (ղ՚ինէ):

Привѣ́шенный մծ. կախեալ (ղ՚ինէ):

Привѣ́шивать, - сить ք. ն. կախել (ղ՚ինէ.) յաւելուլ, լրացուցանել զչափ կշռոյն:

Привяза́ніе, - ф. с. կապումն:

Привя́занность ф. ի. յարումն. սէր. բարեկամութիւն:

Привя́занный մծ. կապեալ. յարեալ. մտերիմ, բարեացակամ:

Привя́зчивый մծ. կռուասէր:

Привя́зывать, - зать ք. ն. կապել. յանկուցանել. - ться ք. յ. մտերմանալ, անձնանուէր լինել. կռուիլ:

При́вязь ф. ի. կապ, կապարան:

Пригва́живать, - здить ք. ն. բևեռել, սեւեռել: (բող:

Пригласи́тель, - ница ф. մ. ի. հրաւիրող:

Пригласи́тельный մծ. հրաւիրական:

Приглаша́ть, — сить ք. ն. հրաւիրել, կոչել:

Приглаше́ніе ф. с. հրաւէր, կոչումն, հրաւիրումն. — ше́нный մծ. հրաւիրեալ, կոչեալ:

Приглядывать ф присматривать.

Пригова́ривать, - рить ք. ն. դատակրնքել, դատապարտել, վճռել. վարձել. ասել:

Приговоре́нный մծ. մեղապարտեալ, դատակնքեալ ՚ի պատիժ. (վճռոյ:

Пригово́рный մծ. դատակնքոյ, դատա-

Пригово́ръ ф. м. վճիռ, դատակնիք:

Пригоди́ться ք, յ. պիտանանալ:

Приго́дный մծ. պիտանի:

Приго́жество, — жесть ф. с. ի. գեղեցկատեսիլ գոյն:

Приго́жій մծ. գեղեցիկ, գեղեցկադէմ,

Пригопа́ть, - тать ք. ն. վարել, տանել. կռատակել. յարմարեցուցանել:

Приго́рокъ ф. м. բլրակ:

Приго́ршни ф. ի. յ. բուռն. (կաս ինչ:

Пригорѣ́лый մծ. այրեալ, կիզեալ (ա-

Пригорю́ниваться, - ниться ք. հ. ցուցանել ՚ի դէմս ընկերին ապէս կամ զվախիճ:

Пригото́вливаніе ф. с. պատրաստութիւն:

Приготовле́ніе ф. с. պատրաստութիւն, պատրաստելիւն:

Пригото́вленный մծ. պատրաստեալ.

Приготовля́ть, - ливать, - товить ք. ն. պատրաստել, հանդերձել, նախապատրաստել. - ться ք. յ. պատրաստիլ:

Пригрѣва́ть, - рѣть ք. ն. ջեռուցանել. - рѣтый մծ. ջեռուցեալ (ա՚ի. ինչ):

Придава́ть, - да́ть ք. ն. յաւելուլ, տալ ՚ի վերոյ. (շեղ (առ-ինո):

Прида́вливать, -вить ք. ն. սեղմել, ճնշել

При́данный մծ. տուեալ ՚ի վէր. յաւելեալ:

Прида́ное ф. с. օժիտ, պարգև:

Прида́токъ ф. м. յաւելուած:

Прида́точный մծ. յաւելուածոյ:

Прида́ча ф. ի. յաւելուած:

Придве́рникъ ф привратникъ.

Придви́гивать, — гать ք. ն. շարժելով մերձեցուցանել, յառաջ տանել, մտերցուցանել. (մերձեցուցեալ:

Придви́нутый մծ. յառաջ տարեալ,

Придво́рный մծ. պալատական. տեղոյնի

Приде́рживать, - жить ք. ն. ամուր լինել կամ պահել կամ ունել. կալուլ, չտալ ումեք բանալ զինչ. - языкъ. զգոյշ լինիլ ՚ի խօսս:

Приде́рживаться, - ться ք. յ. ամուր լինել կամ թևեթև կալուլ կամ ունել զծայրն իրիք. ֆիգ. հետևիլ, համաձայնիլ. ունել յօրինակ:

Придви́рка ф. ի. պատճառանք կռուի:

Придви́рчивый մծ. կռուասէր.

Придоро́жникъ ф. մ. բոյս լինչ:

Придти́ ևս. ք. приходи́ть. (նարել:

Приду́мывать, - мать ք. ն. մտածել, հնարել:

Придѣ́ланный մծ. շինեալ, յաւելեալ:

Придѣ́лать ք. ն. շինել, յաւելուլ աւելեալն:

Придѣлъ ф. м. առանձին սեղան յեկե-
ղեցւոջ մեկուսի ի գլխաւորէն։
Прижа́ть, - ться. հ. է. прижимать,-ться
Приживáть, - жить է. ն. ծնուցանել, ու-
նել զգաւակունս կենցաղակից լինելով
ընդ կնոջ։
Прижига́ть, - жечь է. ն. տակաւ լինչ այ-
րել արտաքուստ, խանձել, այրելով
դրոշմել։
Прижима́ніе ф. է. սեղմումն։
Прижима́ть, - жать է. ն. սեղմել, ձըն-
շել. նեղել, հարատահարել. - ться է.
յ. հպիլ, կպչիլ. փոխ. ժլատանալ,
ցուցանել զինքն անանիկ։ (մուծ։
Прижи́мка ф. է. հարատահարութի. սեղ-
Прижи́тый մծ. կր. ընդունելութիւն при-
жива́ть բային։
Призаду́мываться է. գ. տակաւ լինչ սա-
ղել ի մտածմունս։
Призва́ніе ф. է. կոչումն, հրաւիրումն,
նպատակ, նեղբին ձգտումն։
При́званный մծ. կոչեալ, հրաւիրեալ։
Призва́ть հ. է. призывать.
Призира́ть, - зрить, - зрѣть է. է. հա-
յիլ ի բարձանց, հայիլ յերկիրս. դի-
տել, ողորմիլ. հայիլ ի խոնարհումն։
При́зма ф. է. հատուածակողմն։
Признава́ніе ф. է. ճանաչումն, ընդու-
նելն. խոստովանիլն։
Признава́ть, - нать է. ն. ճանաչել, հա-
մարիլ, ունիլ. ընդունել. - ться է. յ.
խոստովանիլ. խոստովան լինիլ։
При́знакъ ф. մ. նշան, նշանակ։
Призна́ніе ф. է. խոստովանութիւն.
Призна́тельно տ. երախտապարտութեամբ.
Призна́тельность ф. է. երախտապի-
տութիւն։
Призна́тельный մծ. երախտապիտ։
При́зракъ ф. մ. առաջօք տեսիլ, նա-
խանձական երևոյթք, առ աչօք, ցնորք։
Призрѣ́ніе ф. է. ունելն կամ պահելն
զոք ընդ հովանաւորութեամբ, հոգա-
տարութիւն. հոգալն զկիսոյկս ու-
րուք. խնամատարութիւն։
При́зрѣнный մծ. հոգատարել, խնամատա-
կեալ, ընկալեալ ընդ հովանեաւ.
Призъ ф. մ. նաւ խլեալ ի թշնամւոյ.
դրամք կամ իրք նշանակեալք ի հրա-
պարակական վարձատրութիւն ումն որ
և իցէ մեծագործութեան։
Призыва́ніе ф. է. կոչումն, հրաւիրումն։
Призыва́ть, - вать է. ն. կոչել, հրա-
ւիրել. (էի) կարդալ։
Призы́въ м призываніе.
Прика́зный մծ. պատկանեալն կամ վե-
րաբերեալն հրամանի. (հին) աստիճա-
նաւոր առեղական տեղւոյ։ (բնչն։
Прика́заніе ф. է. հրամայելն, պատուի-
Прика́занный մծ. հրամայեալ, պա-
տուիրեալ։
Прика́зъ ф. մ. պատուէր, հրաման. (հին),
Վարչական տեղւոյ. գործոց. յանձ-
նարարութիւն, անդարձ, կտակ. - об-
щественнаго призрѣнія գաւառական
Վարչան հոգատարութեան կամ խնա-
մատարութեան որջոց և այրեաց։ Высо-
чайшій приказъ բարձրագոյն (պրտ-
հին) հրովարտակ։
Прика́зываніе ф. հրամայելն։
Прика́зывать — зать է. ն. հրամայել,
պատուիրել. կտակել, կտակաւ ա-
նանդել։
Прикаса́ться, — снуться է. յ. հպիլ,
մատչիլ, մերձենալ. խառնիլ. (կտտար։
Прика́щикъ ф. մ. գործակիր. հրամանա-
Прикладны́й մծ. յարելեալ, կցեալ.
պարտնակող յինքեան ղգործնական
մասն դիտութեան։
Прикла́дъ ф. մ. յաւելուած. ոտն հը-
բացանի. հանդերձանք, սարք. - па -
ղրօրինակ. (դնել։
Прикла́дываніе ф. է. կցելն, յարակցելն.
Прикла́дывать, - ложить, - класть է.
ն. դնել զինչ ի վերայ իրիք. կցել,
յաւելուլ, յարակցել. յաւելուլ առ-
ջինութեանն. ձգել, արկանել ի վե-
րայ իրիք. - руку ստորագրել, ձեռն դը-
նել. - печать, կնքել, դրոշմել, դնել
զկնիք։
Приклесе́нный մծ. սանձեալ։
Прикле́иваніе ф. է. սոսնձումն։
Прикле́ивать, - ить է. ն. սոսնձել։
Приклоня́ть, - нить է. ն. հակել, թե-
քել. - ухо, ունկն դնել, մատուցանել

Приключа́ть, - чить Բ. հ. պատճառել. առնել. - чаться, - читься Բ. հ. հանդիպել, պատահիլ:
Приключе́ніе գ. չ. դիպուած, արկած, անց, պատահար:
Прико́вывать, - вать Բ. հ. ամրացուցանել կռելով, շղթայիւ կապել զոք յորմն
Прикола́чивать, - тить Բ. հ. բևեռել, ամրացուցանել բևեռօք:
Прикосновéніе գ. չ. շօշափումն, ընդհարումն, հպումն: (դպչն:
Прикосновéнность գ. ի. հպելի, մատչելի
Прикосновéнный ած. հպելի, մերձենալի:
Прикра́са գ. ի. զարդ, դեղեցկութիւն, պաճուճանք. զարդարանք:
Прикрываніе գ. չ. ծածկումն, պօշումն:
Прикрыва́ть, - рыть Բ. հ. ծածկել, ըսքօղել. պաշտպանել, հովանի առնել: փոխ. դաղել, թաղուցանել:
Прикры́тіе գ. չ. ծածկումն. հնձեալ զօրահանդէսք վասն ուղեկից լինելոյ ումեք յատաՀսելութիւն.
Прикры́ть գ. ա. ընծախոտ, ակնախոտիլ:
Прикры́тый ած. ծածկեալ, սքօղեալ:
Прикрѣпле́ніе գ. չ. ամրացուցանելով կցելն իրիք:
Прикрѣпля́ть, - пить Բ. հ. ամրացուցանելով կցել զինչ:
Прикупа́ть, — пить Բ. հ. դնել զպատկառելն, զթերին. յաւելուլ առ դրունեալն կամ առացեալն:
Прику́пка գ. ի. յաւելուած առ դնեալն:
Прила́вокъ գ. ա. սեղանատախտակ (վաճառականաց): (լար. յաւելուրն:
Прилага́ніе գ. չ. դնելն զիր ինչ առ այլ
Прилага́тельное имя անուանական անուն:
Прилага́ть, - ложи́ть Բ. հ. դնել զիր ինչ առ այլով, կցել. (էի) յաւելուլ, առասելուլ: (րել, պատշաճիլ:
Прила́живать, - ладить Բ. հ. յարմարել
Прила́мывать, - ломать Բ. հ. բեկանել (զբազում ինչ):
Приласка́ніе գ. չ. գգուանք:
Приласка́ть, - кивать Բ. հ. հմ. փաղաքշանօք ձգել առ ինքն, գգուել. խրատել:
Прилега́ть, - лечь Բ. չ. դպանիլ համ հպեալ լինիլ առ իրիք:
Прилежа́ніе գ. չ. փոյթ, ջանք, հաստատուն աշխատասիրութիւն:
Прилежа́ть Բ. չ. սահմանակից լինել, դպանիլ կից իրիք. փոխ. ջանալ, զիր վերադանդուր աշխատիլ. ջանասէր լինիլ:
Прилéжно տ. ջանասիրութեամբ, ջնջմանդուրեամբ: (սիրտ:
Прилéжность գ. ի. ջանասիրութիւն, եռանդ
Прилéжный ած. ժրաջան, եռանդասէր, ջանասէր, փութաջան. մտադիր: (մանել:
Прилета́ть, - тѣть Բ. չ. թռչելով ժողովել
Прилива́ть, - лить Բ. հ. յաւելուլ ՚ի վերայ հեղլոյն:
Прили́въ գ. ա. հոսումն. մակընթացութիւն համ հոսանք ծովու:
Прилипа́ла գ. ի. ձաւակալ (յո-էն):
Прилипа́ніе գ. չ. յարիլն, մատչիլն, կպչիլն:
Прилипа́ть, - нуть Բ. չ. յարիլ, մատչիլ, կպչիլ. կռուիլ. փոխ. վարակիլ:
Прили́пный ած. յարեալ:
Прили́чивость գ. ի. վարակիչ, տարափոխիկ դրն: (փոխիկ:
Прили́чивый ած. վարակիչ, տարափոխիկ
Прили́чествовать Բ. չ. պատշաճիլ, յարմարիլ. վայել լինիլ:
Прили́чіе գ. չ. վայելչութիւն, պատշաճութիւն. բարեվայելչութիւն. յարմարութիւն: (ձապէս:
Прили́чно տ. պատշաճաբար, պատշաճ
Прили́чный ած. վայելուչ, պատշաճ. յարմար:
Прило́гъ գ. ա. յաւելուած. խորհրդանշութիւն. որոգայթ,
Приложе́ніе գ. չ. յարադրութիւն. յաւելուած. դրութիւն, դնելն. փոխ. յարմարելն, զուգակցելն:
Прило́женный ած. յարակցեալ, յաւելեալ առ ինչ:
Прилыга́ть, — лгать Բ. հ. յաւելուլ զսուտ ընդ ճշմարտին, խառնել զկեղծ բան ընդ ստուգի:
Прилѣпле́ніе գ. չ. մածուցումն:
Прилѣпле́нный ած. մածուցեալ:
Прилѣпля́ть, - пить Բ. հ. մածուցանել. - ться Բ. չ. (էի) երթալ զհետ, յա-

ել. անկանել. մաճուցեալ լինել:

Прима́ненный *մֆ.* *հրապուրեալ:*

Прима́нива́ніе, - неіе *գ.չ.* *հրապուրումն:*

Прима́нивать, - нить *բ.ն.* *հրապուրել, յանկուցանել:* (*կեր:*

Прима́нка *գ.ի.* *հրապուրանք, խայծ,*

Прима́нчивость *գ.ի.* *հրապոյրք, հրապուրող գոլն:*

Прима́нчивый *մֆ.* *հրապուրական. յանկուցիչ, ոգոյր, գրաւչը:* (*սիսկոպոս:*

Прима́съ *գ.ա.* *գահերէց, գլխաւոր և-*

Прима́чивать, - мочить *բ.ն.* *թանալ, թրջել:*

Примире́ніе *գ.չ.* *հաշտութիւն:* (*տուլ:*

Примире́нный *մֆ.* *հաշտեցուցեալ. հաշ-*

Примири́тель, - ница *գ.ա.ի.* *հաշտարար. հաշտեցուցիչ, խաղաղարար, միջնորդ:*

Примири́тельный *մֆ.* *հաշտարարական:*

Примиря́ть, - рить *բ.ն.* *հաշտեցուցանել, հաշտել, խաղաղել, — ться բ. փ.* *հաշտիլ:*

Примо́лвить *բ.ն.ի.* *յաւելուլ առ ա-ռաջեալն, առ խօսս:*

Примо́рскій *մֆ.* *ծովեղերեայ:*

Примо́стъ *տ.* помостъ.

Примо́чка *գ.ի.* *թրջուկն, թանալն. թանալիք, ջուր դնդ միրուղ. ծանրանալ, ծանրանալիս լինելն իրաց ՚ի խո-հանոց թենի:*

Примча́ть *ի.բ.* мчать.

Примыка́ть, - мкнуть *բ.ն.* *թևեթև վա-զել, ծածկել. ամրացուցանել. բ.հ.* *յարել, կցել:*

Примѣне́ніе *գ.չ.* *յարմարումն, յարմա-րութիւն, բաղդատութիւն, վերաբերութիւն:*

Примѣне́нный *մֆ.* *յարմարեցուցեալ:*

Примѣня́ть, — нить *բ.ն.* *յարմարել, պատշաճել, վերաբերել, բաղդատել, հաւասարեցնել. - ться բ.ֆ.* *յարմարիլ, բնաբանալ, - къ цѣли հարցանել ըզ դնոյ իրիք:*

Примѣ́ривать, - рить *բ.ն.* *չափելով յա-ւելուլ, կանխաւ զգենուլ կամ հա-մեմատել զզգենելիս վասն դիտելոյ, թէ ըստ չափու հասակին է կարեալ, թէ ոչ:*

Примѣ́рно *տ.* *յօրինակ պէտս. օրինակա-բար. օրինակապէս. նկատմամբ:*

Примѣ́рный *մֆ.* *որ տայ կամ կարէ լի-նել օրինակ պէտս. դոլական:*

Примѣ́ръ *գ.ա.* *օրինակ, դաղափար, յա-ղագս. յաւելուած առ չափն. не въ при-мѣръ - ոչ յօրինակ պէտս, ոչ տալով պէտս զնոյն իրաւունս. անօրինակ դե-րադանցութիւն:*

Примѣря́ть *տ.* примѣривать.

Примѣска *գ.ի.* *յաւելուած առ համարն:*

Прима́съ, - съ *գ.ի.ա.* *խառնուրդ, բա-դադրութիւն:*

Примѣта, - тка *գ.ի.* *նշան, նիշ, նշա-նակ, ցոյց. և դուշակութիւն:*

Примѣтить *կ.տ.* *բ.* примѣча́ть.

Примѣтно *տ.* *երևելապէս, մեծապէս, յայտնապէս. զգալի, նշանաւոր իմն օրի-նակաւ:* (*յայտնի, զգալի:*

Примѣтный *մֆ.* *երևելի, տեսանելի,*

Примѣча́ніе *գ.չ.* *ծանօթութիւն. բա-ցատրութիւն:*

Примѣча́тель *գ.չ.* *նշանակող. տեսուչ:*

Примѣча́тельный *մֆ.* *երևելի, նշանա-ւոր, արժանի նկատմանն:*

Примѣча́ть, - тить *բ.ն.* *նշանակել, դի-տել, դնել, նկատել:* (*տեալ:*

Примѣ́ченный *մֆ.* *նշանակեալ, նկա-*

Примѣ́шанный, -шенный *մֆ.* *խառնեալ, բաղադրեալ:*

Примѣ́шиваніе, - шаніе *գ.չ.* *խառնուածք:*

Примѣ́шивать, - шать *բ.ն.* *ընխառնել, խառնել. բաղադրել:*

Принадлежа́ть *բ.չ.* *պատկանիլ. վերա-բերիլ. պատշաճիլ:* (*բաբերեալ:*

Принадлежа́щій *մֆ.* *պատկանեալ. վե-*

Принадле́жность *գ.ի.* *սեպհականու-թիւն. յատկութիւն. վերաբերութիւն, յա-րակցուկ, պարագայք, պատկանելիք:*

Принево́лить *տ.* принуждать.

Принесе́ніе *գ.չ.* *բերումն, մատուցումն:*

Принесе́нный *մֆ.* *բերեալ, մատեալ:*

Принесть, - сть *կ.տ.* *բ.* приносить.

Принима́тель *գ.ա.* *ընդունօղ, ընդունող*

Принима́ть, - нять *բ.ն.* *ընդունել, ըն-կալուլ, առնուլ. առնուլ. լսել, հաւատալ. յանձն առնուլ. ըստ առաջ-նորդել, մեծարել. յարգել, համա-ձայնիլ:*

Принима́ться, - ияться Б. Ч. սկսանիլ, ձեռնարկել, բռնել Հարկանել, սկսանիլ բռնանիլ· Б. ի· ընդունիլ։

Припора́вливать, - ровить Б. ն. կցել, յերկրել· յարմարել· — ться Б. յ· յարմարիլ, ընտելանալ· առնել բան սովորութեան, նշան դնել։

Припоро́вка - леніе գ. ե. կցումն, յարմարումն, - ный· ած. կցեալ· յարմարեալ։

Приноси́тель գ. ա. բերող, մատուցող։

Приноси́ть, - сти, - сть Б. ն· բերել, ածել, առբերել, մատուցանել· տալ, (պատուս), պատարկել, արդիւնս բերել, արդիւնաբեր լինել, - вину, մեղադրել· - жалобу, դանդատիլ, բողոքել· -благодарность· շնորհակալ լինել· - мольбу, աղաչել, խնդրել· -жертву. նուիրել, զոհել։

Припоше́ніе գ. է. բերումն, մատուցումն· նուէր, պարգև, բաշխ։

Принужда́ть, - дить Б. ն. հարկել, հարկադրել, բռնադատանել, ստիպել։

Принужде́ніе գ. է. բռնութիւն, բռնադատութիւն. ստիպումն։

Принужде́нно տ. յակամայս, բռնի։

Принужде́нность գ. ի. ա принужденіе. հարատարոյ բնութեան, կիզճեալ դոյն։

Принужде́нный ած. հարկադրեալ, ստիպեալ, բռնադատեալ, ակամայ։

Принце́сса գ. ի. դշխոյ, արքայադուստր։

Принцъ գ. ա. արքայորդի։

Припя́тіе գ. է. ընկալումն, ընդունելն։

При́нятый ած. ընկալեալ։

Принять, - ться իա. Б. принимать, -ться.

Припада́ть, - пасть Б. ն. խոնարհիլ, անկանիլ 'ի ծունկս, յոտս· ննջարկիլ ատեպ տկարութեանց· յանկարծ ժամանել, ստանալ· - на ногу կաղել։

Припа́локъ գ. ա. արկած կամ ատտիկ ուժգնութիւն հեւանդութեան· զալուստ կամ ըմբռնումն (ՎԷՊոդոսԼԷան)· ֆռֆ. ծայրագոյն ատտիճան կամ արատ յայտութիւն վերջումն հոգւոյ, (ղուքաքինէ. ԲԷրիոԼԷոն, ոՒրաիուԼԷան հայն)։

Припанва́ть, - пять Б. ն, կցել, յարել մածուցանելով։

Припа́рка գ. ի. խիւս բժշկական. սպեղանի, դեղ տաճողական կամ կակղեցուցիչ։

Припаса́ть, - сти Б. ն· պատրաստել, նըպարել· - сенный ած. պատրաստեալ։

Припа́съ գ. ա. պաշար, պարէն. նպարակ.

Припеча́танный ած. յաւելեալ առ կընքեալն, տպեալն։

Припеча́тывать, - тать Б. ն. յաւելուլ առ կնքեալն, առ տպեալն։ (եալն։

Припи́санный ած. յաւելեալ առ գրո-

Припи́ска, - пись գ. ա. յաւելուած (աա գրեաին)· ընդհատումն։

Припи́сывать, - сать Б. ն. յաւելու առ գրեալն· առաջրկել· վերագրել, ընդհատանել· ֆռֆ. վերաբերել, սեպհականել, նուիրել, ընծայել։

Припла́чивать, - тить Б. ն. վերագործ ձուլանել դինի առեալ դրամն առանց պահանջելոյ, յաւելուլ առ դրամն 'ի վճառելս յումեքէ· լուացուցանել զհատուցումն։

Приплодъ գ. ա. աճումն (ՊՒոՊՒոՊ)։

Приложа́ться, - диться Б. յ. ագիլ։

Приплю́щивать Б. ն. տափարակել։

Приподнима́ть, -нять Б. ն. բարձրացուցանել, 'ի վեր առնուլ· -ться Б. յ. բարձրանալ։

Припомина́ніе գ. է. յիշումն։

Припомина́ть, - нить, — нуть Б. ն. ուշաբերել, յիշել, 'ի միտ բերել։

Прито́къ գ. ա. յենարան, նեցուկ։

Припра́ва գ. ի. համեմ, համեմունք, հանդերձանք։

Приправле́нный ած. համեմեալ։

Приправля́ть, - ливать, - вить Б. ն. համեմել, հանդերձել։

Припряга́ть, - прячь Б. ն. յաւելուլ ձի առ լծեալս։

Припуска́ть, — стить Б. ն. տալ, թողուլ մերձենալ· ընդառնել (պՒնդոՒս)· լայնել կամ երկայնել (պՒՊոպերէս, արձակել, թողուլ (պՒՊոՊոՊՒս)· տալ մտանել· յաւելուլ։

Припу́скъ գ. ա. խառնք (գահիճին։

Припѣва́ніе, - пѣвъ գ. է. երգելն, երգեցողութիւն։

Припѣва́ть, — пѣть Б. ն. երգել, երգեցողել· երգելով դրմնել։

Припра́вливать, - пять Е. Н. Հաւասա-
րել, համեմատել. բաղդատել. հա-
ւատարել բոլորովին. - ться Е. з. Հա-
մեմատիլ, նմանիլ:

Прираста́ть, - ростать, - сти Е. с. ա-
ճելով կցիլ, միանալ. բազմանալ:

Пр :ращать, - растить Е. Н. ածեցու-
նելով միաւորել, կցել. ամիսս ա-
միսս յաւելմամբ մեծացուցանել. —
ться Е. з. ածելով միանալ, կցիլ:

Приращéніе Г. с. ածումն, բազմանալն.
աւաւելութիւն:

Природа Г. р. բնութիւն. տիեզերք. ա-
րարածք. բնաւորութիւն, խառնուած
բնութեան. ազգ. Отдать природѣ - отдать,
заплатить долгъ природѣ, մեռանիլ
(Քահ. Տահատ):

Природный Ж. բնական, բնածին. ազ-
գային, աբինդ:

Присвоéніе, - воеваніе Г. с. իւրացու-
ցումն. սեպհականութիւն. - сный Ж.
իւրացուցեալ, սեպհականեալ:

Присвоивать, - воять, - ить Е. Н. իւ-
րացուցանել, սեպհականել:

Присвоитель Г. м. սեպհականիչ:

Приселокъ Г. м. վարդիկ գիւղ:

Приселя́ть, — лить Е. Н. յաւելուլ ըզ
բնակիչս, բնակեցուցանել ղգաղթականս

Прискака́ть Е. с. ի՞. արշաւիլ, գալ
ձիով (Էլիսաբ., Ղուած):

Прискóрбіе Г. с. անձկութիւն, տա-
ռապանք. վիշտ:

Прискóрбно Н. ազիատալի, վշտալի:

Прискóрбный Ж. վշտագին, տրտում,
վշտագնեալ:

Прúсланный Ж. առաքեալ, յղեալ:

Присла́ть ի՞. Е. присылать.

Прислýга Г. р. ծառայութիւն. ծառայք,
պատուար. ամբոխիզ նաւատիք:

Прислýживать, - жить Е. с. ՚ի պատ-
ուարուն գտանիլ, ի բրնին ծառայել:

Прислýжливый Ж. ընդունակ ՚ի ծա-
ռայութիւն. պատրաստ ՚ի ծառայել:

Прислýжникъ, — ница Г. м. р. պատ-
ուար, պաշտօնեայ:

Прислýшиваться, - ться Е. з. ուշն դնել
արեալ ականջօք կամ մեծաւ մտա-
դրութեամբ. քնտելացուցանել զք.
լսելիս իւր առ ինչ:

Присма́тривать, - рѣть Е. Н. վերադի-
տել, վերահսկել. անտրել, ընտրու-
թեամբ նկատել, քնարել:

Присмирѣть ф смирѣть.

Присмóтрщикъ, - ница Г. м. р. վերա-
կացու, պահապան:

Присмóтръ Г. м. տեսչութիւն, վերա-
կացութիւն, պահպանութիւն:

Прúсно Н. Հանապազ. — блажéнный
Ж. երանաւէտ. - славный Ж. մշտա-
տաւետ: (նուիրեալ:

Прúносный (Ѣ) Ж. միշտ ներկայ.

Присносýщіе Г. с. (Ѣ) յաւիտենական
Присносýщный Ж. մշտապոյ, մշտնջե-
նաւոր:

Прúсный (Ѣ) ф всегдашній. Հշմարիտ:

Присовокуплéніе Г. с. յաւելուն, կը-
ցեալն, յարակցեալն. հաղորդեալն, մասնակ-
ցեալն:

Присовокуплéнный Ж. յաւելեալ,
յարակցեալ. հաղորդակցեալ, մաս-
նակցեալ.

Присовокупля́ть, - нить Е. Н. յաւելուլ,
կցել, յարել, միաւորել. հաղորդել,
հաղորդակից կամ մասնակից առնել:

Присовѣтывать, - товать Е. Н. խորհուրդ
տալ:

Присоединéніе Г. с. յարակցութիւն,
յաւելուած ընդ, միաւորութիւն, յօ-
դումն. հաղորդակցութիւն:

Присоединéнный Ж. միաւորեալ. յա-
րակցեալ, յաւելեալ, հաղորդակցեալ:

Присоединя́ть, - нить Е. Н. միաւորել,
յարակցել, կցել, հաղորդակից առնել,
յօդել, յաւելուլ, առադրել. - ться
Е. з. միաւորիլ. հաղորդակցիլ:

Присособленный Ж. յարմարեցուցեալ:

Присособля́ть, - бить Е. Н. յարմարել,
պատշաճել: (զալ ՚ի ժամս:

Прúпѣва́ть, — пѣть Е. с. ժամանել,

Приста́вать, -тать Е. с. լքեանիլ, օթա-
դադիլ. ունել զպատիւ, միաբանիլ, միա-
ւորիլ, միանալ, յարիլ. հետեւիլ,
երթալ զհետ ուրուք. վարակիլ, հա-
ղորդիլ (զախտ ինչ). փոխ. համաձայնիլ,
ձանձրացուցանել. ժամել. վաստակիլ:

յարմարել, պատշաճել, վայելուչ, վայել լինել: (կատան:

Приста́вка գ. ե. կցուած, կցուած. հատ.

Приста́вленный ած. եղեալ, կարգեալ առ ընդ եր երկր, կարգեալ ՚ի պահպանութիւն երկրի. կցեալ, յաւելեալ:

Приста́вникъ, - ница գ. ա. ե. վերակացու, դիտ: (կցեալ:

Приста́вный ած. առընդեր եղեալ կամ

При́ставъ գ. ա. տեսուչ, վերակացու:

При́стально տ. ուշի ուշով, մտադիր, անդրդիւռ. անդադար:

При́стальный ած. մտադիր, զննողական (հայեցողած), անդադար, անդուլ:

Приста́нище գ. չ. ապաստանարան. նաւահանգիստ:

При́стань գ. ե. նաւահանգիստ. ապաստանարան. աւազականոց:

Пристарѣ́ть բ. չ. ծերանալ, հնանալ:

Присто́йно տ. վայելչապէս, պատշաճապէս, ըստ պատշաճի: (յելչուի:

Присто́йность գ. ե. պատշաճութիւն, վայելչութիւն:

Присто́йный ած. պատեհ, պատշաճ, վայելուչ, յարմար:

Пристра́ивать ф пристроивать.

Пристрасти́ться բ. յ. կրկ. զգածիլ կրքով. բորբռքիլ, հարկանիլ ՚ի սէր:

Пристра́стіе գ. չ. կողմնապահութիւն, կողմնապահութիւն. սէր, ձգտումն:

Пристро́ивать, - роить բ. ն. յաւելուլ առ շինանալն, կարգել ՚ի պատշաճն, ապահովել զկեանս:

Пристро́йка գ. ե. յաւելումն կամ յաւելուած առ շինութիւնն:

Приступа́ть, — пить բ. չ. մերձենալ, մատչիլ. յառաջ խաղալ, զրոհ տալ. եւ խոտիւ պահանջել, որոնել. սկիզբն առնել, ձեռն արկանել: (նալն դոյն:

Присту́пность գ. ե. մատչելի, մերձենալի.

Присту́пный ած. դիւրամերձ, դիւրամատչելի, մերձենալի:

При́ступъ գ. ա. յարձակումն, զրոհ. սկսուած, սկիզբն. ձեռնարկութիւն, նախերգանք. մեռ, մատչումն: (նել:

Пристыжа́ть, - дить բ. ն. ամաչեցուցա-

Пристыже́ніе գ. չ. ամաչեցուցումն:

Присты́женный ած. ամաչեցուցեալ:

Присуждать, - дить բ. ն. դատապարտել. վճռել, տալ սեպհականել ումեք ըստ վճռոյ երդաւարանի. խորհուրդ տալ:

Присужде́нный ած. վճռեալ, դատապարտեալ:

Прису́тственный ած. նշանակեալ վասն ատենակալութեան:

Прису́тствіе գ. չ. առաջնակայութիւն, ներկայութիւն. ատեան, դատաստանարան. նիստ (պաշտօնի). — духа անվեհերութիւն:

Прису́тствованіе գ. չ. ներկայ դատնելն. ատենակալելն, դատանիլն յատենի ըստ պաշտօնի իւրոյ:

Прису́тствовать բ. չ. ներկայ դատնիլ. ատենակալել, ունել զիւր տեղն ՚ի դատաստանական ատենի:

Прису́тствующій գ. ա. ատենակալ. անդամ որ ևիցէ դատաստանական ատենի:

Присыла́ніе գ. չ. առաքումն:

Присыла́ть, - слать բ. ն. առաքել, յղել:

Присы́лка գ. ե. առաքումն. իր առաքեալ. - льный ած. առաքեալ:

Прися́га գ. ե. երդումն:

Прися́гніе գ. չ. երդումն, երդումն.

Прися́гать, - гнуть բ. չ. երդնուլ, երդուիլ:

Прися́дка գ. ե. տեսակ լինչ կտաւոյ ատեպ ծալելով դնդունիս:

Прися́жный ած. երդուեալ. — листъ երդմնաթուղթ:

Прита́ивать, - таить բ. ն, թաղուցանել, - ться բ. յ. թաղչիլ. ձեւանալ:

Прита́ять բ. ն. կրկ. հալիլ, լուծանիլ (բոլոր): (воретво:

Притворе́ніе գ. չ. վախումն. ф прит-

Притво́ренный ած. վախեալ, ծածկեալ (դռան): (ալն:

Притво́рно տ. ակնդետ, առ ակամբ, առ

Притво́рный ած. ակնդետուրեալ, ձեւացեալ. առ երեսս, պատիր, ակնդ, ակնծուպատիր:

Притво́рность, - рство գ. ե. չ. ակնդետութիւն, ակնդիր, առ երեսպատիր, երկդիմութիւն. խաղտաւանք:

Притво́рствовать բ. չ. ակնդել, ակն-

ծաւորիլ, ձեւանալ. ծածկիլ:

Притво́ръ գ. ա. (եի) դաւիլք, սրահ (եիեղեցւոյ). խոռոչ 'ի վերայ շրջանկաց դրանց և լուսամտից. վերկ դրան. (եի) պաշտպանիչ:

Притвора́ть, - рить բ.ն. փակիլ (զիսոպ). - ться բ. յ. ձեւանալ, կեղծաւորիլ, ծպտիլ:

Притира́ніе գ. չ. սղպոյր. դեղ դեղից կացուցիչ դիմաց:

Притиски́вать, - снуть բ. ն. ուժգինս ձնշիլ, սեղմիլ:

Прито́лока գ. ի. վերին դերան դրան:

Притоми́ться բ. յ. ի. վաստակիլ, խոնջիլ:

Прито́нъ, - тина գ. ա. աւազականոց:

Притопта́ть բ. ն. ի. ընդոստանել, ոտնակոխ առնել:

Прито́рность գ. ի. անախորժ գոլն ('ի չափազանց փաղցրութենէ կամ անուշ խորհրդեն). ձանձրալն, տհաճելի գոլն (բանից):

Прито́рный ած. անախորժ ('ի չափազանց փաղցրութենէ կամ անուշ խորհրդեն). անոյշ, ձանձրալի (բանից):

Прито́чникъ գ. ա. առակաբան: (հոր:

Прито́чный ած. առակական, առակաբանական:

Притра́ва գ. ի. խայծ, կեր, հրապոյր:

Притра́хивать, - хнуть բ. ն. թաւիս տալ:

Притупля́ть, - пить բ. ն. բթացուցանել. տկարացուցանել, բթացուցանել (զդիպո). - ться բ. յ. բթանալ, կորուսանել զսրութիւնն. տկարանալ (ասի զմարդ, զդեսութենէ):

Притупленный ած. բթացուցեալ, տկարացուցեալ (ասի զմարդ, զդեսութենէ):

Прито́чка գ. ի. առակ, նմանութիւն. այլաբանութիւն. (եի) առած:

Притѣня́ть, - нить բ. ն. ստուերարկել:

Притѣсне́ніе գ. չ. ձնշումն. փոխ. հարկատահարութիւն, հալածումն, նեղումն:

Притѣсне́нный ած. ձնշեալ. փոխ. հարկատահարեալ, հալածեալ, նեղեալ:

Притѣсни́тель, - ница գ. ա. ի. հարկատահարող, նեղիչ:

Притѣсня́ть, - нить բ. ն. ձնշել. փոխ. հարկատահարել, հալածել, նեղել, ընկճել, նիւծն առնել: (ևի:

Притяга́тельный ած. ձգողական (աչք-

Притя́гиваніе գ. չ. ձգողութիւն, քաշումն:

Притя́гивать, - тянуть բ. ն. ձգել, քաշել առ ինքն. փոխ. հրապուրել, յանկուցանել. - ться բ. յ. ձգիլ, մերձենալ:

Притяжа́ніе գ. չ. աշխատանաւք ստացեալն, շահեցուածն. ստացուածք, ստացումն, գոյք:

Притяжа́тельный ած. ստացական:

Притяжа́ть բ. ն. ի. (եի) աշխատանաւք ստանալ:

Притяже́ніе գ. չ. ձգողութիւն, քաշումն. ստացումն, վաստակումն:

Притязаніе գ. չ. պատճառ պահանջք կամ սեպհականելոյ. բայումն. կռուոյ:

Прихва́ливать, - лить բ. ն. գովել, գովել ընդ ժամանակս ժամանակս:

Приходи́ть, - дти բ. չ. գալ, հասանիլ, ժամանել. անկանիլ, ենթարկիլ. ի չափս հասակի լինել. ըստ չափու լինել (ասի ընդոստնէից 'ի պիտոյութենէ). пришло въ голову անկաւ 'ի միտս. приходить въ возрастъ յարբունս հասանել, հասանել 'ի տիս չափահասութեան. - ться բ. հ. ըստ չափու հասակի լինել. յաղգակցութեան լինիլ. անկնել, հասանելի լինել. պատահիլ:

Приходно́дный ած. մտից, արդեանց, պատրաստակաղ յինքեան զմուտս, զարդիւնս:

Приходорасхо́дный ած. եկամտից և մտից (գրոցիւն):

Приходорасхо́дчикъ գ. ա. ծախսատար, առաջող և ծախող դրամոց, ուսուցիչն նոցա, եայլն, յանձնելոց նորին տեսչութ:

Прихо́дскій ած. ծխական, ծխատէր. պատկանեալն որ և իցէ եկեղեցւոյ:

Прихо́дчикъ գ. ա. առաջող արդեանց:

Прихо́дъ գ. ա. գալուստ. եկամուտ, արդիւնք, մուտք. թեմական, ժողովուրդ թեմի, ծուխ. գոլն կամ անելն ուրեք: (թեմական:

Прихожа́нинъ, - ка գ. ա. ի. ժողովուրդ,

Прихо́жая գ. ի. նախասենեակ:

Прихотли́вость գ. ի. նորահնար, ինքնահաճոյ գոլն, քմահաճութիւն:

Прихотли́вый ած. նորահնար, ինքնահաճոյ, քմահաճ. մեծամտի. մեծա-

պատրաստ. ապատ, վատ վարուն, դեղեցիկ:
Прихоть գ. ի. ցանկութիւն աւելորդ իրացդ, քմիք, հաճոյք, քմնապաշտութիւն:
Прицѣливаніе գ. չ. ուղղելն ՚ի նպատակն:
Прицѣливаться բ. յ. ուղղել ՚ի նպատակն:
Прицѣлъ գ. ա. ուղղելն ՚ի նպատակն. նպատակ, դրծի ուղղելոյ ՚ի նպատակն:
Прицѣниваться, - ниться բ. յ. հարցանել, իմանալ զգինն:
Прихра́мывать բ. չ. կաղալ (առաջ ինչ):
Прицѣ́пка գ. ի. կախելն, կախումն. Հանկ, կախանելիք. ծոխ. ա придирка.
Прицѣпле́нный ած. կախեալ, առ կախեալ:
Прицѣпля́ть, - нить բ. ն. կախել. - ться բ. յ. առկախիլ, եւս ա. придираться.
Причала́ть - ливать բ. ն. կապել զնաւակն պարանաւ:
Прича́лъ գ. ա. պարան կապելոյ զնաւակս առ եղերբք:
Причастенъ գ. ա. արբանեցութիւն (Ե՛ ՚ի եղեգեցւոյն էր ՚ի ձամ ՚ի էրեմիա ընծայից):
Причастіе գ. չ. հաղորդութիւն. հաղորդակցութիւն. ընդունելութիւն:
Причастникъ, - ница գ. ա. ի. (է՛) հաղորդակից, հաղորդ, մասնակից. հաղորդնակալ: (կից:
Причастный ած. հաղորդակից, մասնա-
Причаща́ть, — стить բ. ն. հաղորդել, հաղորդեցուցանել:
Причаща́ться, - ститься բ. յ. (է՛) հաղորդակցիլ, մասնակցիլ. մասնակից լինել. հաղորդիլ. ուսիլ, ճաշակել:
Причаще́ніе գ. չ. հաղորդութիւն:
Причаще́нный ած. հաղորդեալ:
Причёсанный ած. սանդարեալ:
Причёска գ. ի. սանդրուածն. ձև կամ եղանակ բաժանելոյ զհեր:
Причёсываніе, - саніе գ. չ. սանդրելն:
Причёсывать, - сать բ. ն. սանդրել, յարդարել զհեր:
Причётникъ գ. ա. կղեր. եկեղեցական սպասաւոր ՚ի մատանութենէ եկեղեցւոյ ուրուք:
Причётъ գ. ա. կղեր, մատանութիւն, ուխտ եկեղեցւոյ:
Причётъ գ. ա. աւելորդութիւն ՚ի հաշիւս:
Причи́на գ. ի. պատճառ, առիթ, սկիզբն. (ասմ) անահնակալ դէպք, անցք:
Причине́ніе գ. չ. պատճառումն:
Причине́нный ած. պատճառեալ:
Причи́нный ած. պատճառական:
Причиня́ть, - нить բ. ն. պատճառել, առթել: (համաձուկն:
Причисле́ніе գ. չ. թուակցութիւն,
Причисле́нный ած. համաթուեալ, թուակցեալ:
Причисля́ть, - лить բ. ն. թուակցել, դնել ՚ի թիւս, համաթուել. - ться բ. ի. դասիլ ՚ի թիւս, համաթուիլ:
Причита́ть, - честь յաւելուլ ՚ի հաշիւն, համաթուել. գրել, համարել (՚ի տեղս). ռամկ. ՚ի սգալն ՚ի վերայ ննջեցելոյ ՚ի թիւս արկանել զառաքինութեանս նորա. - ться բ. յ. լինիլ, հաշուիլ, համարիլ. ունալ, համանիլ լինիլ:
Причу́диться բ. պ. տեսանել ՚ի անլեամն, յանուրջս, յերազի. երևիլ:
Причу́дливость ա прихотливость.
Причу́дливый ա прихотливый.
Причу́дникъ, - ница գ. ա. ի. այր կամ կին, որ ունի զանսովոր բարս, գործս:
Причу́ды գ. ի. յ. անսովոր, խորհ գործք, վարմունք:
Пришле́цъ գ. ա. եկաւոր, եկ, օտարական, պանդուխտ, ժողովուրդ:
Пришѣ́льникъ, - ница ա пришлецъ.
Пришествіе գ. չ. գալուստ, եկաւորութիւն:
Пришива́ніе գ. չ. կարելով կցելն, կարկատելն: (ցել, կարկատել:
Пришива́ть, - шить բ. ն. կարելով կը-
Приши́вка գ. ի. կցուածք, կարկատանիք:
Пришле́цъ ա пришлецъ. (շիլ:
Прищемля́ть, - мить բ. ն. սեղմել, ճմլել:
Прищу́ривать, - рить բ. ն. կկոցել զաչս:
Прищу́ръ գ. ա. սոխորութիւն կկոցելոյ զաչս:
Пріе́млемость գ. ի. ընդունակութիւն:
Пріе́мникъ, - ница գ. ա. ի. ընդունող. ընդունարան. իւնդ (ընալուծ):
Пріе́мный ած. ընդունողական, ընդունելի. նշանակեալ վասն ընդունելոյ ել-

նելոյ, ընդունելոյ։ (նող։

Пріе́мщикъ գ. ա. ի. ընդունող, ընկալ-

Пріе́мъ, - мка գ. ա. ընդունելութիւն, ընդունուած. հիւրընկալուի. չափ կամ որքանութիւն ուտելի կամ ըմպելի նիւթոյ (պեղոյ)։

Пріе́мышъ գ. ա. որդեդիր։

Пріима́ть տ принимать.

Пріи́мчивость գ. ի. փոխ. ընդունակութիւն, քաջառու դրոն. քաղցրութիւն, մարդասիրութիւն։

Пріи́мчивый ած. փոխ. ընդունակ, քաջառու. քաղցր, մարդասէր, օտարասէր։

Пріи́сканный ած. գտեալ, հնարեալ։

Пріиска́тель գ. ա. գտիչ, գտանող, հնարող։ (հնարուած։

Пріи́скиваніе, - каніе գ. է. գտանելն,

Пріи́скивать, - кать բ. ն. գտանել, հնարել, որոնել, խուզել։

Пріободря́ть, - дрить բ. ն. քաջալերել, խրախուսել։ (առնելն։

Пріобрѣта́ніе գ. է. գտանելն, շահիլն,

Пріобрѣта́тель, - ница գ. ա. ի. գտիչ, գտող, առաջող, շահեցող։

Пріобрѣта́ть, - рѣсть բ. ն. գտանել, շահիլ, առնուլ։

Пріобрѣтеніе գ. է. վաստակութիւն, առաջուն. գիւտ, առաջուած, շահ։

Пріобрѣтенный ած. վաստակեալ, ըստացեալ, աշխատեալ։

Пріобуча́ть, - чить տ пріучить.

Пріобща́ть, - щить բ. ն. հյել, յարակցել, յաւելուլ 'ի վերայ, դառել 'ի բաժս. փոխ. հաղորդել. - ться բ. յ. հյել, միանալ, յարակիլ. փոխ. հաղորդիլ։ (հաղորդութիւն։

Пріобще́ніе գ. է. կցումն, յարակցումն,

Пріобще́нный ած. կցեալ, յարակցեալ, միացեալ. հաղորդեալ։

Пріобыка́ть, - кнуть տ привыкать.

Пріостана́вливать, - вить բ. ն. դադարեցուցանել. - ться բ. յ. դադարիլ (աա ժամանակ ին)։

Пріостано́вленный ած. դադարեցուցեալ։

Пріосѣня́ть, - нить բ. ն. առնել զարկիլ. խաչակնքել։

Пріохо́чивать, - тить բ. ն. զլզռել, յարուցանել զանձն։

Пріугото́ванный ած. պատրաստեալ։

Пріуготови́тельный ած. պատրաստական։

Пріуготовле́ніе գ. է. պատրաստութիւն։

Пріуготовле́нный ած. պատրաստեալ։

Пріуготовля́ть տ приготовлять.

Пріумножа́ть, - жить բ. ն. բազմացուցանել, յաւելուլ. - женіе գ. է. բազմացուցումն. - ный ած. բազմացուցեալ, յաւելեալ. առաւելեալ։

Пріуны́лый ած. տրտմեալ, ախտը։

Пріуны́ть բ. է. տրտմիլ, տխրիլ։

Пріуро́чивать, - чить բ. ն. բաժանել 'ի ժամանակակէտս. յարմարեցուցանել, ընդունակ առնել. նշանակել ըստ տեղւոյ, տանել։

Пріуча́ть, - чить բ. ն. ընտելացուցանել, ունակացուցանել. - тьтя բ. յ. ընտելանալ, սովրիլ։ (ցանելն։

Пріуче́ніе, - чиваніе գ. է. ընտելացուցանելն։

Пріуче́нный ած. ընտելացուցեալ։

Пріѣ́здъ գ. ա. գալուստ (հաւաք, երթևեկութ)

Пріѣзжа́ніе գ. է. գալն (հաւաք, երթևեկութ)։

Пріѣзжа́ть, - ѣхать բ. է. գալ, ժամանել (հաւաք, երթևեկութ)։

Пріѣзжій ած. եկաւոր, եկ, օտարական։

Пріюти́ть բ. ն. փո. ապաստանարան, տեղի բնակութեան տալ. ընդունել զոք ընդ հովանեաւ։

Прію́тъ գ. ա. ապաստանարան, տեղի ապաւինի. дѣтскій пріютъ - օրփանի կացարան ուր ազքատ մանկանց, որոնք ծնող չունին զամենայն հարկաւորն դիտելիս։

Пріязненный ած. բարեկամական։

Прія́знь գ. ի. բարեկամութիւն։

Прія́тель, - ница գ. ա. ի. բարեկամ, ծանօթ. - ски տ. բարեկամաբար. - скій ած. բարեկամական։

Прія́тіе գ. է. առումն, ընդունելն. հանուստութիւն. հիւրընկալութիւն. ընդունելութիւն։ (խորժանօք։

Прія́тно տ. հաճութեամբ. քաղցր. ա-

Прія́тность, - тство գ. ի. է. քաղցրութիւն. ախորժելի դրոն, հաճոյականութիւն, բերկրութիւն։

Прія́тный ած. հաճոյ, քաղցր. ախորժ։

Прія́тствовать б. с. մարդասիրել, յա-
ջողել:
Прія́ть հա. б. ընդունել:
Про հնխ. վասն. զ. կցեալ յառաջագ
բայից նշանակէ զթափանցումն, զվեր-
ջաւորելն, զչարունակութիւնն, զկո-
րուստ, զվտանգ:
Про́ба գ. ի. փորձ, փորձառութիւն:
Пробива́ть, - бить բ. ն. ծակել, թա-
փանցել. հարկանելով անցանել. դնել,
գտանել (աշխատութիւն). ընդ-թափ անց-
նել. - ться բ. յ. դժուարաւ անցանել.
ուժով Հանապարհ բանալ վասն ելք.
Հեղգելով անցանել. ծլել, բողբոջիլ
(պտղոց). հաղիւ հազ գտանել զինչն.
հնանալ, հնոտիլ:
Пробира́ться բ. յ. գաղտնի անցանել.
գնալ յաղթելով նեղութեանց:
Пробира́ръ и пробирщикъ գ. ա. ատեա-
նաւոր կարգեալ ՚ի տեսչութիւն տեղ-
ւոյն, ուր փորձեն զյատկութիւնս մե-
տաղաց:
Пробирный ած. յատկացեալ վասն փոր-
ձոյ մետաղաց, փորձոյ մետաղաց:
Про́бка, - бочка գ. ի. խիչ, խցանք. —
ковое дерево անկենի:
Пробле́ма գ. ի. առաջարկութիւն, խընդ-
իր. - тическій ած. առաջարկական:
Про́блескъ գ. ա. յանկարծական, երբեմն
երկնեալ Հառագայթ կամ փայլուն:
Про́бный ած. փորձական. փորձառական:
Про́бованіе գ. չ. փորձութիւն:
Про́бованный ած. փորձեալ:
Про́бовать բ. ն. փորձել, առնուլ ըղ
փորձ. տքնիլ, շօշափել. (կենդ:
Пробода́ніе, - деніе գ. չ. խոցումն. ծա-
Пробода́ть, - бости բ. ն. խոցել, ծակել:
Про́бой գ. ա. խիղք երկաթի. կորագլուխ
բևեռ ինչ ունի, յոր անցուցանեն ըղ-
ծայր նիզոյ կամ դիզակաձև. (ռմբ.):
Про́йна գ. ի. ծակ. վէս, փորուած
Про́йникъ գ. ա. գործի ծակելոյ զեր-
կաթիս. մաքրիչ ընդանոզի:
Проболѣ́ть բ. չ. ցաւիլ, հիւանդ մնալ
շարունակ ժամանակ ինչ: (գործ:
Про́бочникъ գ. ա. խցահան. խցանա-
Пробужда́ть, - будить բ. ն. զարթուց-
նել. փոխ. յարուցանել, դրդռել. —
ться բ. յ. զարթնուլ, արթնանալ:
Пробужде́ніе գ. չ. զարթնուլն ՚ի քնոյ,
զարթուցանելն. — денный ած. զար-
թուցեալ:
Пробы́тіе գ. չ. մնալն ուրեք:
Пробы́ть բ. չ. մնալ, բնակիլ ուրեք:
Пробѣга́ніе գ. չ. վազելով կամ արա-
գութեամբ անցանելն ընտարծուն ինչ:
Пробѣга́ть բ. չ. վազելով կամ արա-
գութեամբ անցանել ընտարածութիւն
ինչ. փոխ. վեր ՚ի վերոյ, հարևանցի ըն-
թեռնուլ:
Пробѣ́ливать, - лить բ. ն. սպիտակա-
ցուցանել, ներկել ՚ի գոյն սպիտակ:
Пробѣ́лъ գ. ա. լուսանցք գրոց. անգիր
թերթք ՚ի մատենի կամ ՚ի ձեռագրի:
Про́бѣль ж. бѣловатость.
Прова́лъ գ. ա. վիհ բացեալ յանկմանէ
հողոյ, խորխորատ. Հեղգաւած ուռու-
ցի, ուստի ելանէ թաւալ:
Проведе́ніе գ. չ. անցուցանելն. խաբելն.
- ный ած. անցուցեալ, խաբեալ:
Провидѣ́ніе գ. չ. տեսչութիւն, նախա-
խնամութիւն (աստուծոյ):
Прове́сти, - сть հա. բ. проводить.
Прови́дѣть բ. ն. նախատեսանել:
Прови́зія գ. ի. պաշար, համբար, ծոշակ:
Прови́зоръ գ. ա. օգնական դեղագործաց:
Провинціа́лъ գ. ա. գաւառաբնակ.
Провинціа́льный ած. գաւառական:
Прови́нція գ. ի. գաւառ. նահանգ,
երկիր:
Провіантме́йстръ գ. ա. համբարապետ:
Провіа́нтъ գ. ա. համբար, պաշար:
Проводи́ть, - вести, - сть բ. ն. տանել,
ածել, անցուցանել. ձգել, բանալ
(պճնաոպարհ). փոխ. անցուցանել (պատուս,
պճնաճոպին). խաբել, պատրել:
Проводни́къ գ. ա. առաջնորդ, ուղեցոյց.
վարիչ (նաւուն). ձգիչ, հաղորդեցու-
ցիչ (բ. քիչ). միջնորդ հաղորդակցու-
թեան (գիծոյ հոսիլն):
Прово́дъ գ. ա. անցուցանելն:
Провожа́ніе գ. չ. տանելն, անցուցանելն.
ուղեկցելն, ուղեցոյց լինելն, առաջնոր-
դելն. բաժանելն, անջատելն:

Провожа́тель, - лыница ґ. м. і. ուղեկից. ուղեւորիչ, ղեկտ գնացող Հանապարհորդի:

Провожа́той ґ. м. ուղեցոյց, առաջնորդ:

Провожа́ть, - дить բ. ն. առաջնորդել, ուղեւորել, ուղարկել. յուղարկաւորել, ղեկտ Հանապարհորդի երթալ: (ցանել:

Провождать, - вести, - сть բ. ն. անցու-

Провозвѣстите́ль, - тникъ, - ница ґ. м. і. նախադուշակ. աւետաբեր, Համբաւաբեր,

Провозвѣща́ть, - стить բ. ն. նախաձայնել. նախադուշակել. աւետել, յայտնել:

Провозглаша́ть բ. ն. արտագոչել, հրատարակել, քարոզ կարդալ.

Провозглаше́ніе ґ. է. յայտարարութիւն, հրատարակութիւն, քարոզ կարդալն:

Прово́зъ ґ. м. անցուցանելն իրիք (ապրանք, երկիլպա). բեռնարկութիւն:

Про́волока ґ. і. Թել երկաթեայ, արդիւնեայ Հայն:

Проволо́чка ґ. і. յետաձգութիւն, յեր-

Прово́рно տ. արագ ապէս, փութանակի:

Прово́рность ґ. і. դիւրաշարժ, շուտաժիր գոլն:

Прово́рный ած. շուտաժիր, արագաշարժ, շուտափոյթ, արագոտն:

Прово́рство ґ. է. արագութիւն:

Провѣва́ть, - вѣять բ. ն. հնձել, փչել. շնչել. բ. ն. երնել, քամել:

Провѣ́дывать, - вѣдать բ. է. իմանալ, տեղեկանալ, Հասու լինել. բ. ն. գբնալ ՚ի տես, այցելանել:

Провѣ́дѣніе, - видѣніе ґ. է. տեսչութիւն:

Провѣря́ть ф перевѣрять.

Провѣ́тривать, - рить բ. ն. յանդիքեցուցանել կամ մաքրել Հողմով. տալ Հողմոյ: (բառել:

Провѣщава́ть, - щать բ. ն. խօսիլ, բարողել:

Прогара́ть, - рѣть բ. է. վառիլ, այրիլ առ ժամանակ լինչ. վառելով այրիլ Թափ. այրիլ ՚ի ապառ:

Прога́ръ ґ. м. այրեցած.

Прогла́тывать, - глотать բ. ն. կլանել:

Прогля́дывать, - лянуть, - дѣть բ. եբևիլ ժամանակ առ ժամանակ, Հայելով լինչ անցուցանել զժամանակ լինչ. Հայիլ ընդ երկար, կամ զմանր լինչ առուր. Հայելով, Հսկելով անցուցանել զաչօք, չնհատեր. պինել, ենԹարկիլ պինողութեան զբօրէն:

Прогна́ніе ґ. է. արտաքսումն, ապստրումն:

Про́гнанный ած. արտաքսեալ, ապստրել:

Прогнива́ть, - нить բ. է. փտիլ (բոլքամպին):

Прогно́ваніе ґ. է. բարկացուցումն, զայրացուցանելն:

Прогно́ванный ած. բարկացեալ, զայրացեալ. բարկացուցեալ:

Прогнѣвля́ть, - вать բ. ն. բարկացուցանել, զայրացուցանել:

Проговори́ть բ. ն. պ. սկսանիլ խօսիլ. աւարտել զխօսակցութիւնն, ասել վերջին:

Проголода́ть բ. է. պ. քաղցիլ. անցուցանել զժամանակ լինչ:

Проголода́ться բ. Հ. պ. քաղցիլ:

Прогони́тель ґ. м. արտաքսիչ, Հալածիչ:

Прого́нный ած. ատացեալ կամ ստանալի ՚ի Հատուցումն վասն Հոգոյ Հանապարհի (ասի պղպմոց). վարելի կամ տանելի, կամ անցուցանելի ը տեղ լինչ:

Прого́ны ґ. м. յ. դրամք, Հատուցանելիք կառավարաց վասն Հոգոյ Հանապարհի:

Прогоня́ть, - гнать բ. ն. արտաքսել, ապստրել, վանել. արտահալածել. վարել, տանել:

Прого́рьклый ած. դառնացեալ:

Прого́рькнуть պ. բ. горькнуть.

Прогорѣ́лый ած. այրեալ կամ Հնացեալ ՚ի Հրոյ ընդ Թալի:

Прогости́ть բ. է. պ. Հիւրանալ (Հոգոյ ասի լինչ), կեալ ՚ի տան ուրուք առ ժամանակ լինչ:

Програ́мма ґ. і. յայտարարութիւն ըստպագրելի մատնել, զՀեղինակութիւնն կամ զերազդոյն նախատպաղատիրոջ ու և իցէ դիտութեան կամ արհեստի. բնաւրան առեալ վասն ուսումնական շարադրուե:

Прогремѣ́ть բ. է. պ. արտալ առ ժամանակ լինչ:

Прогрыза́ть, - зть բ. ն. կրծել. ուտել ը Թափ:

Прогу́ливать, - лять բ. ն. զբօսնիլ անցուցանել զանհնանալն վասն աշխա-

տուլեան ժամանակ. կորուսանել կամ դնել յիմեքէ ՚ի պատճառս ըզօսանցաց. վտանել ՚ի զբօսանս:

Прогу́ливаться բ. յ. Հեռել, զբօսնուլ. լքանալ. վտանել:

Прогу́лка գ. ի. Հեռք, զբօսանք:

Продава́ніе գ. չ. վաճառումն:

Продава́ть, - дать բ. ն. վաճառել. — ться բ. կ. վաճառիլ:

Прода́вецъ, - вица գ. ա. ի. վաճառող:

Прода́вливать, - вить բ. ն. Հնձելով, սեղմելով բանալ ջրակ. կտրել ընթրի:

Прода́жа գ. ի. վաճառումն, վաճառ:

Прода́жность գ. ի. վաճառելի գոլն:

Прода́жный ած. վաճառելի. կաշառելի:

Прода́лбливать, — бить բ. ն. փորել, խոռոչել,

Про́данный ած. վաճառեալ:

Прода́ть կա. բ. продавать.

Продо́ржывать, - жать բ. ն. պահել առնը ժամանակ լինչ. Հարկադրել զոք մնալ կամ կալ ուրեք ժամանակ լինչ:

Продира́ться բ. կ. աշխատ լինիլ անցանել ՚ի միջոյ խրճք, թափանցանել. Հին. մուշիլ:

Продли́тельный ա продолжительный.

Продли́ть, - ться կա. բ. длить, - ться.

Продово́льствіе գ. չ. տալն կամ նը պատուիրն ումեք ըստ ելոց կամ ըստ ամենայն պիտոյս վասն կենաց և առողջութեան:

Продово́льствованіе գ. չ. տալն, նպաստելն կամ Հաստատանելն ումեք ըստ ելս կամ ըստ պիտոյս կենաց և առողջութեան:

Продово́льствовать բ. ն. տալ, նպաստել, Հաստատանել ումեք ըստ ելս կամ ըստ ամենայն պիտոյս կենաց և առողջութեան.

Продолбле́нный ած. փորեալ, խոռոչեալ:

Продолгова́тость գ. ի. երկայնաձեւ գոլն:

Продолгова́тый ած. երկայնաձեւ.

Продолжа́тель գ. ա. շարունակող. յետ կարաձգող:

Продолжа́ть, - жить բ. ն. Հանապազորդել, շարունակել. յերկարաձգել. երկայնել. - ться բ. յ. տեւել, յարանալ. շարունակիլ:

Продолже́ніе գ. չ. Հանապազորդութիւն. շարունակութիւն. տեւողութիւն. երկարաձգութիւն:

Продолжи́тельность գ. ի. երկարատեւութիւն:

Продолжи́тельный ած. երկարատեւ, յետ կար. - но ս. ընդ. երկար:

Продо́льный ած. ըստ երկայնութիւն իրիք ձգեալ կամ եղեալ:

Продро́гнуть կա. բ. дрогнуть, բ. չ. կա. դողալ (՚ի ապա):

Продува́ть, - дуть բ. ն. փչել, շնչել (ընդ ինչ). փչելով մաքրել. Հնչելով, փչելով թափանցել:

Проду́ктъ գ. ա. բերք. Հանք տակաւին անդրծ մնացեալք:

Проду́шина, - գ. ի. ծակ, բացուած, Հեղ. քուած վասն օդոյ. ծակ ՚ի վերայ առուցի:

Продѣва́ть, - дѣть բ. ն. անցուցանել ընդ:

Продѣ́лка գ. ի. դրծ կամ աշխատութիւն շարունակեալ առ ժամանակ լինչ. խաբէական, յանձնառակ դործ. խաբերայութիւն, սատանութիւն:

Продѣ́лывать, - лать բ. ն. բանալ բազմակ. մաքրել ՚ի կեղևաց (ասի ընդ ընդ):

(փար.

Прое́ктъ գ. ա. նախադիծ, նախապատրաստութիւն:

Прожда́ть բ. չ. կա. պատել, մնալ:

Прожектиро́ванный ածական նեղոյց եղեալ բայի:

Прожекти́ровать բ. ն. նախադծել, նախադաղափարել զձև շինուածեան կամ տեղւոյ:

Прожива́ніе գ. չ. կեալն, պարկեշն, անցուցանելն զժամանակ, զաւուրս կենաց. բնակիլն. ծախելն, վատնելն:

Прожива́ть, - жить բ. չ. ն. կեալ, անցուցանել զկեանս. բնակիլ, մնալ ուրեք. ծախել:

(թափ.

Прожига́ть բ. ն. կիզանել, այրել.

Прожи́локъ գ. ա. երակ Հանգոյց:

Прожи́ль գ. ի. նուրբ երակք ՚ի մարմնին կենդանեաց:

Прожи́тіе գ. չ. կեալն, բնակիլն կամ անցուցանելն զկեանս.

(ծախեալ:

Прожи́тый ած. անցուցեալ ժամանակ,

Прожить հա· բ· проживать. (տեղն։
Про́жога, - гъ գ· ի· ընդ Թաւլ այրեալ։
Прожо́ра գ· հ· (ոաո) շատակեր, որկորայ։
Прожо́рливость գ· ի· ѡ прожорство.
Прожо́рливый ած· շատակեր, որկորայ։
Прожо́рство գ· չ· շատակերութիւն, որկորութիւն, բերանասէրութիւն։
Прожужжа́ть հա· բ· жужжать· բզզալ առ ժամանակ լինել· - уши· ձանձրացուցանել շատախօսութեամբ կամ տակտ կրկնելով։ (Թիւն։
Про́за գ· ի· արձակ բան, շարադրու-
Проза́икъ գ· ա· որ գրէ արձակ բանիւ, արձակաբան։
Прозаи́ческій ած· գրեալ արձակ շարադրութեամբ· զուրկ ՚ի պոէտիքական հայեցուածոց։ (մականուանելն։
Прозва́ніе գ· չ· մականուն, նախանուն.
Про́званный ած· մականուանեալ։
Про́звище ѡ прозваніе·
Прозвони́ть բ· չ· հա· զանգակահարել, հարկանել զզանգակն (ա՛ս ձայնառիւ լինէ)· ուսուցանել զզանգակահարութիւն· փոխ· հռչակել, հրատարակել։
Прозе́кторъ գ· ա· ուսեալ աստիճանաւոր ՚ի մանկաբարձի կամ ՚ի կազմիչ, որ հատանէ կամ կտրէ զդիս մեռելոց վասն ցուցանելոյ ուսանողաց։
Про́зелень գ· ի· նորկ սակաւ լինէ կապուտակ կանաչ գունոյ։
Прозима́ть ѡ зимова́ть·
Прозира́ть, — зрѣть բ· ն· Թափանցել մտօք, տեսանել· բանիլ աչաց· (էն) փոխ· ըղձահայել։
Прозопопе́я գ· ի· դիմառնութիւն (բ· ճոպ)· բարառնական բան։
Прозорли́во տ· նախատեսութ, Թափանցողաբար, իմաստնապէս։
Прозорли́вость գ· ի· նախատեսութիւն, նախահայեցուածք տեսութիւն կամ զգուշութիւն, Հարտարատեսութիւն, կռահմանութիւն։
Прозорли́вый ած· նախատես, յառաջատես, նախահայեցուածք, Հարտարատես, զգուշաւոր, ըղձանկատ· նրբահայեցուածք։
Прозра́чно Թափանցկութեամբ, լըճ-
սութեամբ, ապակեօրէն։
Прозра́чность գ· ի· Թափանցկութիւն· յատակութիւն· մաքրութիւն, վճիտ գոլն։
Прозра́чный ած· Թափանցիկ, յատակ, պայծառ, պարզ, վճիտ։ (կչիռ։
Прозыва́ться, - ваться բ· յ· անուանիլ,
Прозъва́ть հա· բ· зѣвать Թողուլ յաչաց, կորսուանել· յօրանջել ժամանակ լինել։ (ցակամբ։
Прозяба́емое գ· չ· բոյսք, տունկ, ածխ
Прозяба́емость գ· ի· անկանութիւն, կեանք և աճումն բուսոց։
Прозяба́ніе գ· չ· ածիլն, բուսանիլն։
Прозяба́ть, - бнуть բ· չ· բուսուցանել, ածեցուցանել, բուսանիլ· ածիլ· փոխ· երևիլ, գալ ՚ի յայս։
Прои́грываніе գ· չ· գոյական проигрывать բայի։
Прои́грывать. — рать բ· ն· Հարկանել դիւռապարան լինէ սերտելով զերգանակ լինէ նուագի· կորսուանել, տանուլ տալ ՚ի խաղս· խաղալ ժամանակ լինէ· խաղալով անցուցանել զժամանակ դորձոյն· փոխ· կորսուանել զյարդ, զբերկիլ յօգտէ ևայլն, վատ վարուք կամ անեկեցարատեսութեամբ։
Про́игрышъ գ· ա· զեաս, տոյժ (՚ի խաղս)· զեաս։
Про́йденный ած· անցեալ· ուսեալ,
Пройдо́ха ѡ проныра.
Произведе́ніе գ· չ· արտադրութիւն, ծնունդ· արդիւնք, աշխատասիրութիւն, գործ, բերք· արտադրեալն ՚ի բաղմապատկութենէ Թուոց· ածանցումն,
Произведе́нный ած· արտադրեալ· ՚ի գոյ ածեալ, ստեղծեալ· պատճառեալ· բուսուցեալ· ածանցեալ· բարձրացուցեալ (յատկճան ինչ)։
Производи́тель գ· ա· գործող, ստեղծիչ, կատարող· հոմ՛· ձև, որ խրոխտ շարժմամբ ծնուցանէ զայլ ձև։
Производи́тельный ած· բուսական, բուսուցիչ, արտահանող, ՚ի գոյ ածող·
Производи́ть, - вести, - вести, բ· ն· արտադրել, ՚ի գոյ ածել, ստեղծել· տունել, կատարել· առնել, պատճառել, պատճառ լինել· բուսուցանել· բարձրացուցանել (յատկճան)· ած անց· չ· յառաջ

բերել · ցուցանել զծագումն։ (*ցեալ։*

Произво́дный *ած.* *ածանցական, ածան-*

Произво́дство *գ.* *չ.* *ընթացք · դրծո-ղութիւն · յառաջ տանելն.*

Произволе́ніе *գ.* *չ.* *յօժարութիւն, կամք։*

Призво́лъ *գ.* *ա.* *հաճոյք, հաճութիւն, կամեցողութիւն, յօժարականութիւն։*

Произво́льно *տ.* *կամովին, կամաւ, ինքնահամ, ըստ հաճոյից։*

Произво́лность *գ.* *ի.* *կամաւորութիւն։*

Произво́льный *ած.* *արարեալ ըստ հաճոյից, կամաւոր, ինքնակամ։*

Произволя́ть, - лить *բ.* *չ.* *կամիլ, հաճիլ։*

Произнесе́ніе *գ.* *չ.* *արտասանելն, ասելն։*

Произнесе́нный *ած.* *արտասանեալ, արտաբերեալ · ասացեալ, ընթերցեալ։*

Произноси́ть, - нести, - несть *բ.* *ն.* *արտասանել, արտաբերել, ասել, ընթեռնուլ, կարդալ։* (*տասանուել։*

Произноше́ніе *գ.* *չ.* *արտաբերութիւն, արտասանութիւն։*

Произойти́ *կա.* *բ.* происходить.

Произражда́ть *բ.* *ն.* *ծնանիլ · բուսուցանել։*

Произраста́ніе *գ.* *չ.* *բուսանիլն։*

Произраста́ть, - расти *բ.* *չ.* *բուսանիլ։*

Произраще́ніе *գ.* *չ.* *աճումն. բոյս։*

Произше́ствіе *գ.* *չ.* *անց.ք, դէպք, պատահարք։*

Произъ *պ.* прозваніе. (*նել։*

Произноси́ть, - вать *բ.* *ն.* *մականուա-*

Про́искъ, - ски *գ.* *ա.* *հնարք, խորամանկութիւն։*

Проистека́ть, - течь *բ.* *չ.* *բղխիլ · փոխ. ծագիլ, ծնանիլ, ելանել։*

Происходи́ть, - зойти *բ.* *չ.* *ծագիլ, ծընանիլ, ելանել · շարունակիլ, լինիլ, կատարիլ։*

Происхожде́ніе *գ.* *չ.* *ծագումն, սկիզբն · ծնունդ, սերունդ. ելք. հետեւանք։*

Пройти́ *կա.* *բ.* проходить.

Прока́женникъ *գ.* *ա.* *ուրուկ, բորոտ։*

Прока́женный *ած.* *բորոտ, բորոտեալ։*

Прока́за *գ.* *ի.* *բոր, ուրկութիւն, բորոտութիւն · բոյս ինչ։*

Прока́зить, - ничать *պ.* дурачиться.

Прока́зникъ, - ница *գ.* *ա.* *ի, խեռ. հանճար անող։*

Прока́зы *գ.* *ե.* *յ.* *հանակ, խեռութիւն, խեղհատակութիւն. դրծ.ք.* (*ԺՀ։*

Прока́лывать, - лоть *բ.* *ն.* *ծակել ընդ-*

Прока́рмливать, - мить *բ.* *ն.* *կերակրել · սնուցանել · սպառել։*

Проката́ться *բ.* *չ.* *սայթաքիլ · շրջադայիլ, ընթանալ* (*երևի՝ հմ սայլ-*) *ժամանակ լինչ։*

Прока́тъ *գ.* *ի.* *’ի դերանաց կամ ’ի տախտակաց շինեալ յատակ վասն դլորելոյ. անուանիւք. հատուցումն դրամոց վասն ընդղինաց, զորս առնուն առ սուղ ինչ ժամանակ վասն կիրառութեան։*

Прокиса́ть, - снуть *պ.* окисать.

Прокла́дывать, - класть *բ.* *ն.* *միջադրել · փոխ. ստուդիլ զհաշիւն. բանալ, շինել* (*զճոպոպսի*) *· սխալիլ ’ի հաշուելն, պակաս հաշուիլ · փոխ. տալ զյարմար միջոց, զհնարս. թեթեւացուցանել զհնարս հատանելոյ խիւք։*

Проклама́ція *գ.* *ի.* *հրատարակութիւն։*

Проклина́ніе *գ.* *չ.* *անէծք, նզովք, անիծադրութիւն։* (*նզովել։*

Проклина́ть, - клясть *բ.* *ն.* *անիծանել,*

Прокля́тіе *գ.* *չ.* *անէծք, նզովք, չարամաղթութիւն, բանադրանք։*

Прокля́тый *ած.* *անիծեալ, նզովեալ · փոխ. անտանելի։*

Прокопъ *գ.* *ա.* *խրամ, փորուած։*

Прокормить *կա.* *բ.* покармливать.

Покормле́ніе *գ.* *չ.* *սնունդ, պարկեշտ, կերակրելն։*

Прокуро́рскій *ած.* *պատկանեալն կամ վերաբերեալն Պրօկուրորի։*

Прокуро́рство *գ.* *չ.* *Պրօկուրորութիւն, կոչումն կամ պաշտօն Պրօկուրորի։*

Прокуро́ръ *գ.* *ա.* *Պրօկուրոր, աստիճանաւոր որ դիտէ և հսկէ զանթերի կատարմանէ օրինաց և սահմանեալ կարգի ’ի դատաստանական գործս։*

Прокъ *գ.* *ա.* *օգուտ, շահ. յառաջադիմութիւն, յաջողուած. въ -, на -’ ետպահեստ, վասն պահելոյ ’ի ապետս երկար ժամանակի. идти въ прокъ - յաջողիլ, շահիլ։*

Пролага́ть *պ.* прокладивать.

Пролаза *գ.* *հ.* *պ.* проныра.

Прола́зъ գ. ա. ծակ՝ ընդ որ մարթի ի ան-
ցանել սողալով։
Прола́мывать, - ломать բ. ն. բեկանել
լով, խորտակելով կամ քանդելով բա-
նալ զծակ։
Проле́живать, - жать բ. է. ընկողմանիլ
կամ մնալ անդորձ առ ժամանակ մնչ.
զգալ զցաւ յընկողմնեալ մնալոյ՝ ի վե-
հուշ տեղւոյ. ընդ երկար մնալ ընկողմ-
նեալ յանկողնին։
Пролета́ть, - тѣть բ. հ. թռչելով անցա-
նել զկնի. սլանալ, արագ ընթանալ.
ինձ. անցանել։
Проле́тный ած. թռչելով անցանող ընդ
տարածութիւն մնչ. ինձ. վաղանցիկ,
արագաթռիչ։ (բայաւած։
Проле́тъ գ. ա. թռիչք, նայանք. ծակ,
Проли́ваніе գ. է. հեղումն։
Проли́ва́ть, - лить բ. ն. հեղուլ, հոսել.
ինձ. պարզևել, բաշխել. - кровь. ըս-
պանանել. - ться բ. ի. հեղանիլ, հոսիլ։
Проли́вный ած. ջաղջ, տեղատարափ,
յորդահոս (ասի ջրոյ)։
Проли́въ գ. ա. կիրճ, նեղուց։
Проли́тіе գ. է. հեղումն. (եկ) սպանումն,
սպանութիւն. - безъ пролитія крови
առանց պատերազմի։
Проли́тый ած. հեղեալ, հոսեալ։
Прола́́гъ գ. ա. ձոր, վիհ ընդ միջ լե-
րանց. հովիտ տարածեալ՝ ի միջ լերանց։
Про́логъ գ. ա. եկեղեցական մատեան
յաղագս տոնից. յառաջաբանութիւն,
նախերգանք։ (բեկեալ.
Прола́́маный, - ленный ած. քանդեալ,
Прола́́мъ գ. ա. Հեղգուած, խորտակ, ծակ։
Про́махъ գ. ա. սխալ կամ չյաջողեալ
հարուած. անշրջանկատողութիւն, սխալ։
Прома́́чивать, - мочить բ. ն. թանալ ըս
թաւ. թրջելով տամուկացուցանել։
Промежу́токъ գ. ա. միջոց, բացատուր։
Проме́́жъ, - жду ա. между.
Промерза́́ть, - знуть բ. է. սառիլ։
Проме́́рзлый ած. սառեալ, ցրտահար։
Промока́́ть, - нуть բ. է. թրջիլ ըս թաւի,
ծծել զնոսանալութիւն։
Промо́́клый ած. թրջեալ ըս թաւի, ծը-
ծեալ զնոսանալութիւն։
Промо́́лвить բ. ն. ի. ասել։
Проморі́́ть բ. ն. ի. ընդ երկար պա-
հել քաղցեալ, ընդ երկար աշխա-
տեցուցանել։
Промота́́ніе գ. է. շռայլութիւն, վատնումն։
Промота́́ть բ. ն. ի. շռայլել, վատնել։
Промы́́чить բ. ն. ի. չարչարել (ընդ երի. ձոմ.)
Промча́́ть, - ться ի. բ. мчать, - ться.
Промыва́́льня գ. ի. լուացարան հանքից։
Помыва́́ніе գ. է. լուացումն։
Промыва́́льное ա клистиръ.
Промыва́́ть, - мыть բ. ն. լուանալ, ողղ-
ղել. հեղեղատիւ կամ ուժգին ընթա-
յիւք ջրոյ տանել, քանդել, խորտակել։
Про́мыселъ գ. ա. արուեստ, գործ, որով
գտանի որ զապրուստ իւր կամ շահի.
տեղի բնակութեան որսորդաց կամ
ձկնորսաց. հանքատեղի։
Про́мысленный ած. վեր". արուեստի։
Про́мыслъ ա провидѣніе.
Промышле́́ніе գ. է. խնամելն, հոգալն,
խնամարկելն, պարապելն յարուեստ մնչ,
գտանելն, հայթհայթելն զապրուստ։
Промы́́шленникъ գ. ա. պարապող յա-
րուեստ մնչ, կամ գործով իւրով։
Промы́́шленность գ. ի. պարապելն յա-
րուեստ մնչ. գործ։
Промышле́́нный ած. ընդունակ՝ ի գոյա-
նել կամ հայթհայթել զապրուստ։
Промы́́шленный ած. անցեալ ժամա-
նակ ընդունելուն промыслить բայի։
Промышля́́ть բ. ն. (եկ) խնամել, հո-
գալ, խնամարկել. պարապիլ յար-
ուեստ մնչ. գտանել, հայթհայթել
զապրուստ։
Промѣ́́нивать, - нять ա мѣнять.
Промѣ́́нъ գ. ա. փոխանակութիւն, լումա-
յաշահ. (լել՝ ի հաւելեալն։
Промѣ́́ривать, - рить բ. ն. հաւել. սխա-
Пронза́́ть, - зить բ. ն. թափանցել, ծակել.
անցանել ընդ միջ։ (յաղ գոլն (յոյնէ)
Пронзи́́тельность գ. ի. սուր, թափան-
Пронзи́́тельный ած. սուր, թափանցող
(յոյն)։
Проника́́ть, — кнуть բ. ն. անցանել ի
թափանցել. խորամուխ լինել. հաս-
նել մտօք. ազդել՝ ի խորս սրտին, մի-

ջամուխ լինել, մտանել ՚ի խորս։
Прони́кнутый մԹ. անցեալ ժամանակ ընդունելութեան проникать բային։
Проница́емость գ. ի. Թափանցողականութիւն, Թափանցողութիւն. - мый մԹ. Թափանցող։
Проница́ніе գ. չ. Թափանցումն։
Проница́тельность գ. ի. ունկին զգայական հանճար, նրբամտութիւն, կրթամտութիւն։
Проница́тельный մԹ. խորամիտ, նրբամիտ, կրթամիտ, սրամիտ. ատր, Թափանցող. (առ ղՅայնից)։
Проница́ть ѡ проника́ть.
Прохо́дное ѡ слаби́тельное.
Прорыва́ть, - рыть բ. չ. ՚ի գործ դնող զՀնարս հատանելոյ ի բաւմն նպատակի. նեղդամիտ, բազմարուեստ, խարտեաշիկ։
Проры́вливость գ. ի. յատկութիւն խտացեալ մարդոյ։ (պատիր։
Проры́вливый մԹ. խորամանկ, բազմա-
Проры́рство գ. չ. գործողութիւն прорыва մարդոյ։ (պատկերացուցանել։
Прообража́ть, - зить բ. ն. ձևակերպել։
Прообразова́тель գ. ա. նշանակող, նախատիպող։
Пропада́ть, - пасть բ. չ. կորնչիլ. անհետանալ. վիշանալ, ապականիլ։
Пропа́жа գ. ի. կորուստ։
Про́пасть գ. ի. անդունդ, վիհ, վախք. ֆիգ. անթիւ բազմութիւն, յոյժ շատ։
Пропа́сть ի. բ. пропадать.
Пропина́ніе գ. չ. խաչահանութիւն։
Пропива́ть, - пить բ. ն. վատնել յարբեցութիւնս։ (խաչ հանել։
Пропина́ть, - пять, — пнуть բ. ն. ՚ի
Прописывать, - сать բ. ն. նկարագրել, գրել մանրամասնաբար զամենայն հանգամանս, զբովանդակութիւնն. ՚ի մատեան անցուցանել, գրել յօրագիր. Թարգմանել, Թողուլ առանց գրելոյ ՚ի Թիւս պէտս. գրել շարունակաբար ժամանակ լինել. գրել, նշանակել ՚ի դեղագիտութիւն (բեկեղաս) բժշկաց։
Про́пись գ. ի. օրինակ վարժութեան, գրչութեան. - писью տարբ. և ած Թուանշանօք։
Пропита́ніе գ. չ. ունուդ. կերակուր, ապրուստ, պարկեշտ։
Пропи́тывать, - тать բ. ն. կերակրել։
Пропла́вленный մԹ. հալել (առ ղՀանդոյց)
Пропла́вливать, - лять, - вить բ. ն. հալել (ղՔԹ. գանձուածոյ հանդոյց). հալել ցատկմանեալ ժամանակին։
Проплыва́ть, - плыть բ. չ. ընդ լող անցանել ընտարածութիւն լինել։
Проплы́тіе գ. չ. ընդ լող անցանելն։
Проповѣ́даніе գ. չ. քարոզութիւն։
Проповѣ́данный մԹ. քարոզեալ։
Проповѣ́датель գ. ա. քարոզիչ։
Проповѣ́дникъ գ. ա. քարոզիչ, քարոզող. քարոզ փարիզացող, քարոզատու։
Проповѣ́дническій, - ничій մԹ. պատ. կամ յատ. քարոզչի։
Проповѣ́дываніе ѡ проповѣ́даніе.
Проповѣ́дывать բ. ն. քարոզ կարդալ. հրատարակել, ազդ առնել. քարոզել, ուսուցանել (ղԲանն աստուծոյ). աշխարհ կերտել. խօսիլ զբան (պարտ) յիւրում ղեկցոջ։
Про́повѣдь գ. ի. քարոզ, քարոզութ։
Попо́й գ. ա. վատնումն զրամոյ վատ արբեցութեանն։
Пропорціона́льно մ. հատասարակշռի, հատասարակշիռ, համեմատութեամբ, ըստ համեմատութեան. - ность գ. ի. հատասարչափութիւն, համեմատականութիւն. չափակցութիւն. - ный մԹ. համեմատական, հատասարչափ, համեմատ. չափակից։
Попо́рція գ. ի. հատասարչափութիւն, համեմատութիւն, չափակցութիւն. ատհմանակ չափ իրիք. համար". հատասարութիւն, համաչափութիւն երկուց յարաբերութեանց։ (ձամեամ։
Пропото́ть բ. չ. ի. քրտնիլ (ընդ երկար
Пропуска́ніе գ. չ. գործողն пропускать բային։
Пропуска́ть, - стить բ. ն. տալ մտանել, անցանել. տալ հասանել. Թողուլ, Թողուլ ՚ի բաց, անցանել. մոռանալ (՚ի գրելն կամ յընթերցուածս). քաշել, անցուցանել ընդ։
Про́пускъ գ. ա. Թոյլատրութիւն ան-

ցանելոյ. 'ի բաց թողեալ մոռացմամբ բան կամ բան. անցաթողութ:
Пропу́щенный ած. անցեալ ընդունելութիւն пропускать բային: (ինչ:
Пропѣва́ть, - пѣть բ. ն. երգել (ժամուն:
Пропѣ́тый ած. երգեցեալ:
Пропя́тіе, - тый ա распя́тіе, - тый.
Проразумѣ́ніе (է½) ա предвѣдѣніе.
Прораста́ть, — сти. բ. չ. բուսանիլ 'ի միջոյ երկիր.
Прораща́ть, — расти́ть բ. ն. (է½) բուսուցանել, դալարեցուցանել:
Прорва́ніе գ. չ. պատռիլն ընդ թափ, պատառելն, Հեղքելն:
Про́рванный ած. պատառեալ, Հեղքեալ. փորեալ ընդ թափ:
Прорека́ніе ա прорицаніе.
Прорека́тель ա прорицатель.
Прорека́ть, - речь, - рещи բ. ն. նախաձայնել, մարգարէանալ, դուշակել:
Пророче́ніе ա предсказаніе.
Прорица́лище գ. չ. պատգամ, պատգամ դից, մեհեան պատգամախօս դից:
Прорица́ніе գ. չ. մարգարէութիւն, դուշակութիւն:
Прорица́тель գ. ա. պատգամախօս, նախատես, նախագուշակ, մարգարէ:
Прорица́ть, - рещи ա прорекать.
Проро́къ գ. ի. մարգարէ, տեսանող:
Проро́чески տ. մարգարէաբար: (բեխ:
Проро́ческій ած. մարգարէական, մարգարէ
Проро́чество, - чествіе (է½) մարգարէութիւն:
Проро́чествованіе գ. չ. մարգարէանալն:
Проро́чествовать բ. ն. մարգարէանալ:
Проро́чить բ. ն. դուշակել, մարգարէանալ:
Проро́чица գ. ի. մարգարէուհի:
Прорубя́ть, - бить բ. ն. հատանել, բանդանել, քանդել (ընդ Լեռ.) Հեղքել, բանալ զդուռ:
Прору́бленный ած. հատեալ, քանդեալ:
Прору́бь գ. ի. ծակ կոտրեալ 'ի վերայ սառուցի վասն հանելոյ ջուր:
Прорыва́ть, - рвать բ. ն. պատառել, քանդել, վերացանել: (բռնութ:
Прорыва́ться բ. յ. պատառիլ. մաանալ
Прорѣ́зъ գ. ա. ծակ, բացուած. հատեալ տեղի:
Прорѣ́зывать, - зать բ. ն. հատանել.
Проса́къ գ. ա. տեղի, ուր ոլորեն կամ հիւսեն զառաստան. քոխ. նեղ հանդամանք:
Проса́сывать, - сать բ. ն. ծծել:
Проса́чиваться բ. յ. ծորիլ:
Просва́тывать, - тать բ. ն. խօսիլ զուարեք յամուսնութիւն, նշանախօսել. համաձայնիլ տալ զոր յամուսնուել:
Просве́рливать, — лить բ. ն. ծակել դէրաս:
Просвира́, - рка, ա просфора.
Просви́рки գ. ի. յ. մնոյ, բաղջուկ:
Просвѣжа́ть, - жить բ. ն. զուարթացուցանել, նորոգել պարզ օդիւ. — ться բ. յ. ծծել զպարզ օդ. զուարթանալ:
Просвѣти́тель, — ница գ. ա. ի. լուսաւորիչ: (աւետրող:
Просвѣти́тельный ած. լուսատու, լուսաւորական:
Просвѣти́ть կ. բ. просвѣщать. լուսաւորել զմիտս դիտութեամբք. է½. ներհնչուցանել զկրեաս:
Просвѣти́ться կ. բ. просвѣщаться.
Просвѣтле́нный ած. լուսաւորեալ:
Просвѣтлѣ́ть բ. չ. լուսաւորիլ:
Просвѣтля́ть, - лить բ. ն. լուսաւորել, վՀիտ առնել. (է½) ուրախ առնել, պայծառ կամ մաքուր առնել:
Просвѣ́тъ գ. ա. երևիլն լուսոյ. ծակ լուսամփոփ: (ցուցանել զլոյս:
Просвѣ́чивать բ. չ. 'ի ծակտեաց իւրոց
Просвѣща́ть, - тить բ. ն. լուսաւորել, պայծառացուցանել. լուսաւորել զաչս կուրի. լուսաւորել զմիտս դիտութիք. է½. ներհնչուցանել զկրեաս. - ться բ. յ. լուսաւորիլ:
Просвѣще́ніе գ. չ. լուսաւորութիւն. (է½) առն Պատուածայայտնութեան, Պիղծաւութեան:
Просвѣще́нный ած. լուսաւորեալ:
Проси́живать, - дѣть բ. չ. նստիլ ընդ երկար, անցուցանել զժամանակն նստեալ:
Проси́тель, - ница գ. ա. ի. խնդրող. աղաչող. խնդրարկու, բողոքարկու. խնդրակ, գանգատող:

Проси́тельный ж. աղերսական.
Проси́ть б. н. խնդրել, աղաչել, մաղթել. բողոքել, գանգատիլ. - ться б. հ. խնդրել զանձնէ.
Просіява́ть, - ять б. չ. ցոլանալ, հաղել, հառագայթել.
Проскоми́дія գ. ի. (եկ) ընծայումն, այն սեղան պատարագի, յորում պատրաստեն նուէրքն վասն զննման.
Проскурня́къ գ. ա. տուզտ.
Просла́бить б. ն. հ. լուծել (ասէ զբէդ).
Прославле́ніе գ. չ. փառաբանութիւն.
Просла́вленный ж. փառաբանեալ, հրեշտակեալ, գովեալ.
Прославля́ть, - вить б. ն. փառաւորել, փառաւոր առնել, փառաբանել. երեւիլ, անուանի առնել, բարեհամբաւել. տարածել զհամբաւս. - ться բ. յ. փառաւորիլ. փառաբանիլ.
Прослези́ться բ. յ. հ. արտասուել.
Прослуже́ніе գ. չ. ծառայելն զսահմանեալ ժամանակ.
Прослу́живать, - жить բ. ն. ծառայել զսահմանեալ ժամանակն. պիտանի լինել յընթացս երկար ժամանակի.
Прослу́шивать, — шать բ. ն. լսել, ունկն դնել.
Прослыва́ть, - слыть բ. չ. լինիլ, երեւելի լինել, առանձին զհամբաւ որ և իցէ գործով.
Проснуться հ. բ. просыпаться.
Про́со գ. չ. կորեակ.
Просо́въ գ. ա. որ ներմուծեալ. հին. փոքր յանցորական Հանապարհս, սեղեալ 'ի յորդումենն ջրոց. (նեղ.
Просо́вывать, - вать բ. ն. մխել, մուծա-
Просо́дія գ. ի. (նոյն ϯերակոնաքեան) առոգաբանութիւն, առոգանութիւն.
Про́соль գ. ի. սակաւ ինչ յաղիւս. սակաւ յաղիւս ձուկն.
Просо́льный ж. չափաւոր յաղեալ.
Просо́нки, - нье գ. ա. յ. և չ. կիսատ զարթնուլն 'ի քնոյ. (ջրոյ.
Просо́съ գ. ա. ծակ, բացեալ 'ի հաստոյց
Просо́хлый ж. ցամաքեալ.
Просо́хнуть հ. բ. просыхать.
Проспа́ть հ. բ. просыпать.
Проспе́ктъ գ. ա. նախադիմ շարադրութեան. մեծ, ուղղադիմ փողոց.
Просно́рить բ. ն. վիճակել յընթացս երկար ժամանակի.
Просро́ченный ж. անցեալ ընդունելութիւն просрочивать բային.
Просро́чивать, - чить բ. ն. անցուցանել զժամանակաւիճակն.
Просро́чка գ. ի. անցուցանելն ժամանակաւիճակի.
Проста́ивать, - тоять բ. չ. կանգնիլ ընդերկար, մնալ յընթացս որ և իցէ ժամանակի 'ի միում տեղւոջ.
Проста́къ ա простякъ.
Просте́ртый ж. տարածեալ.
Пости́ ա прощай.
Простира́ніе գ. չ. տարածումն.
Простира́ть, - терть բ. ն. ձգել. տարածել. երկայնել. տարածանել. - ться բ. յ. ձգիլ, երկայնիլ, տարածիլ. հասանիլ.
Простите́льность գ. ի. ներելի դոյն.
Простите́льный ж. ներելի, թողլի.
Прости́ть, - ться հ. բ. прощать, -ться.
Про́сто տ. առանց զարդուց կամ պատճառանաց. պարզապէս, աննենգ, միամիտ որպէս. անարուեստ. (առ.
Простоду́шіе գ. չ. պարզամտութիւն, միամտութիւն.
Простоду́шно տ. պարզամտութեամբ. առանց նենգութեան.
Простоду́шный ж. պարզամիտ, միամիտ, աննենգ.
Простокваша գ. ի. շիճուկ.
Простолюди́нъ գ. ա. ռամիկ.
Простонаро́діе գ. չ. ռամիկք, տոհմականք.
Простонаро́дный ж. ռամկական, տոհմական. (հնաոճ.
Простона́ть բ. չ. հեծել (ընդ երկար ժամանակս).
Просто́рно տ. ընդարձակաբար.
Просто́рный ж. ընդարձակ, լայն.
Просто́ръ գ. ա. ընդարձակութիւն.
Просторѣ́ніе գ. չ. հաստատակ, տեւողական (աշխարհիս) լեղու, հաստակութիւն.
Простосерде́ніе, — постъ գ. չ. անկեղծութիւն, պարզամտութիւն, աննենգութիւն, բնականութիւն.
Простосерде́чный ж. պարզամիտ, ան-

կեղծ, աննենդ, միամիտ. - но ѕ. *միամիտութեամբ սրտի, պարզ մտօք, անկեղծաբար.*

Простота́ գ. ի. *անենդութիւն, պարզմտութիւն, թերհաւատութիւն, անըզդուշութիւն. քնաւականութիւն, անաղուհասութիւն.*

Простофи́ля (ѡѡѕ) ѡ простякъ.

Простоя́ть կա. ի. простаивать. *ևս տևել, ձեռաց անխափան, անվնաս.* (բար.

Простра́нно ѕ. *ընդարձակ. մանրամասնաբար.*

Простра́нность գ. ի. *ընդարձակութիւն.*

Простра́нный ած. *ընդարձակ, լայնատարած, լայնաձիգ, ահագին. բոլանդակիչ առնինագոյն հանգամանաց.*

Простра́нство գ. չ. *տարածութիւն, ծաւալ.*

Простре́лъ գ. ա. *նետիւ, կամ գնդակաձիգ ծակեալ տեղի. ևս բոյս ինչ.*

Просту́да գ. ի. *ցրտահարութիւն, ախտակրութիւն յերեսաց ցրտոյ.*

Простуди́ть -ться կա. ի. простужать,-ться

Посту́дный ած. *ցրտահարութեան.*

Просту́женный ած. *զովացուցեալ. ցրտահարեալ.*

Просту́живать, - дить է. ն. *զովացուցանել, պաղեցուցանել. ցրտահարել.* - ться է. յ. *ցրտահարիլ.*

Проступа́ть, - пить է. ն. *արտաքս ելանել. զանցանել.*

Просту́нокъ գ. ա. *յանցաւորութիւն, յանցանք, պակասութիւն, սխալանք.*

Простыва́ть, — тыть է. չ. *գաղջանալ, եղկանալ, նուազիլ, պակասիլ (ախտ, եռանդեան, հասչն).*

Просты́й ած. *անարուեստ, անպաճոյճ, հասարակ. պարզ, հեշտ, դիւրին, դատարկ, թափուր. անուս, անկիրթ. (եղ) անարատ, մաքուր. միամիտ, տեսանի. ստոքին, ապաստհմ.*

Простыну́ть է. չ. *գաղջանալ, ցրտանալ.*

Простыня́ գ. ի. *սաւան (անկողնոյ).*

Простѣ́нокъ գ. ա. *արմն բաժանող սենեկաց. արմն ի միջոյ պատուհանաց.*

Простя́къ գ. ա. *այր միամիտ, անարուեստ.*

Просу́шивать, — шить է. ն. *ցամաքեցուցանել.*

Просфора́ գ. ի. *նշխար.*

Просыпа́ть, - спать է. չ. *քնանալ, ի քուն լինել ընդ երկար. քնելով զրկիլ յիմաքէ. քնելով անցուցանել զինչ.* - ться է. հ. *զարթնուլ, սթափիլ, յաչքն գալ.*

Просыха́ть, - сохнуть է. չ. *ցամաքիլ.*

Про́сьба գ. ի. *խնդիր, հայցուած, աղերսագիր.*

Просѣва́ть, - сѣять է. ն. *մաղել.*

Просѣка́ть, - сѣчь է. ն. *հատանել, կըտրել.* - ться է. յ. *հատեալ լինել, կտրիլ.*

Просѣ́къ գ. ա. *ուղղագիծ կտրեալ ծառք յանտառի վասն նշանակելոյ զսահմանս դաշտի, նահանգի եւայլն. գործի լինչ հիւսանի.*

Прота́птывать, - тать է. ն. *երթեւեկութեամբ առնել, բանալ, շինել զճանապարհ. մաշել զպատուանդանս կոշկաց.*

Прота́чивать, — точи́ть է. ն. *կրծելով ծակել, ուտելով թափանցել. սրել առ ժամանակ լինչ.*

Протве́рживать, - рдить է. ն. *առնուլ ի բերան, սերտել.*

Протека́ть, - течь է. չ. *հոսիլ (ապա ապա ապա, ընդ կամ ի ինչ) հոսիլ, ընթանալ ջրոյ ընդ տարածութիւն լինչ. առնուլ, ծծել զխոնաւութիւն. փոխ. անցանիլ, սլանալ. փոխ. անցանիլ (ժամանակի). ծծել (կաղապ).*

Протекторъ գ. ա. *պաշտպան, հովանի.*

Протекція գ. ի. *պաշտպանութիւն, հովանաւորութիւն.*

Протекшій ած. *անցեալ. հասեալ.*

Протестантизмъ գ. ա. *բողոքականութիւն.*

Протеста́нтъ գ. ա. *բողոքական, նորադաւանդ.*

Протестова́ть է. ն. *բողոքել. յայտնել զիւր անհաւանականութիւն, անհամաձայնութիւն. յայտնել նոտարին զմտաբերհակ յեղ ժամանելոյ ժամանակաւկէտին.*

Проте́стъ գ. ա. *յայտնելն զանհաւանձայնութիւն. բողոք. յայտնելն, նեկայացուցանել նոտարի զմտբերհակ ի հասանել ժամանակակէտի հատուցմանն.*

Про́тивень գ. ի. *տապակ (կաթսայ).*

Противи́тельный ած. ընդդիմակից (շաղկապ)
Проти́виться բ. յ. ընդդիմանալ, հակառակիլ. ներհակիլ:
Противле́ніе գ. չ. ներհակութիւն:
Проти́вникъ, — ница գ. ա. ւ. հակառակորդ:
Проти́вно տ. ներհակ, հակառակ:
Проти́вность գ. ի. ընդդիմութիւն, ներհակութիւն:
Проти́вный ած. հակառակ, ընդդէմ, ներհակ. անախորժ, զզուելի:
Противобо́рецъ, - рникъ գ. ա. ընդդիմամարտ. - борствіе գ. չ. ընդդիմամարտութիւն. - бо́рствовать բ. չ. դիմակալել. - дѣ́йствіе գ. չ. ներգործութիւն հանդարիչ այլոյ ներգործութեան կամ զօրութեան. - дѣйствовать բ. չ. ընդդիմադրձել, խանդարել զներգործութիւն կամ զօրութիւն այլոց. - лежащій ած. հակակից. - полагать բ. ն. ընդդիմադառնալ, հակադրել. - положе́ніе գ. չ. ընդդիմադրութիւն. - поло́жность գ. ի. հակադրութիւն, հանդիպակացութիւն. - поло́жный ած. հանդիպակաց. - рѣчи́вый ած. հակառակաբան, հակաճառող. - рѣ́чить բ. ն. ընդդիմաբանել. հակառակ. - рѣ́чіе գ. չ. հակառութիւն. - стоя́ть - стать բ. չ. կալ ընդդէմ, ընդդիմանալ, մարտնչիլ ընդդէմ. - я́діе գ. չ. դէղեռափ:
Проти́въ, - ву նախ. ընդդէմ, հակառակ, ներհակ. յանդիման:
Протира́ть բ. ն. շփելով քսել, հարկելով մաշել, ծակել. հարկելով անցուցանել զինչ ընդ ինչ: (դուն:
Протодіа́конство գ. չ. առաջ սարկաւագ
Протодіа́конъ գ. ա. առաջ սարկաւագ:
Протоіере́й գ. ա. առաջերէց, առաջ քահանայ: (քահանայից:
Протоіере́йскій ած. առաջերէցի, առաջ
Протоіере́йство գ. չ. առաջերէցութիւն. առաջ քահանայութիւն:
Протоколи́стъ գ. ա. աստիճանաւոր, որ գրէ զպրոտոկոլս (պղտգիր) առեն:
Протоко́лъ գ. ա. դատաստանական քաղուած, որ պարունակէ զշարուած հանգամանաց գործոյն, զպատշաճեալ օրէնս և զվճիռ դատարանին:
Прото́къ գ. ա. առու, առուակ. կայլակ:
Протолко́вывать, - вать բ. ն. բացատրել, մեկնել:
Прото́пленный ած. վառեալ:
Протопо́пство ա протоіерейство.
Протопо́пъ ա протоіерей.
Протопресви́теръ ա протоіерей.
Проторга́ться, - гнуться բ. յ. եղ. պատպատիլ. բղխել:
Про́торъ գ. ա. ծախք.
Прото́чина գ. ի. ծակ, կերեալ 'ի ցեցից կամ յորդանոյ. վտրըկ առու. դիծ 'ի ձակատ շան:
Протрезвля́ть, - вить բ. ն. սթափեցուցանել, - ться բ. յ. սթափիլ:
Протруби́ть նա. բ. трубить. եւս հրատարակել զհամբաւ. տարածել:
Протуха́ть, - нуть. բ. չ. հոտիլ, նեխիլ:
Прету́хлый ած. ծխոտեալ, ապականեալ. հոտեալ, նեխեալ:
Протя́гиваніе գ. չ. գործողութիւն протягивать բային:
Протя́гивать, - нуть բ. ն. ձգել, երկարձանել, տարածանել. փոխ. յետաձգել, յապաղել. - ться բ. յ. ձգտիլ:
Протяже́ніе գ. չ. ձգումն, ձգտումն. տարածութիւն:
Протяже́нность գ. ի. տարածականութիւն:
Протяже́нный ած. ձգեալ, տարածել:
Протя́жность գ. ի. երկարաձգութիւն:
Протя́жный ած. երկարաձիգ:
Протя́нутый ած. ձգեալ, երկայնեալ, տարածեալ, (- ться.
Протяну́ть, - ться նա. բ. протягивать,
Проу́чивать, - чить բ. ն. սերտել, տանել 'ի բերան. խրատել, ուղղել (առաքեալ նա պաշտելով):
Профе́ссорскій ած. պրոֆեսորի:
Профе́ссорство գ. չ. պրոֆեսորութիւն:
Профе́ссоръ գ. ա. պրոֆեսոր, աւագ վարժապետ որ և նոյն դիտութեան 'ի համալսարանի, 'ի ճեմարանի կամ յայլ բարձրագոյն ուսումնարանի:
Про́филь գ. ա. կիսադէմ, կիսանկար, տեսիլ կողմնակի (բնոյ, պատկերի նա ջնջոցոյ),

Проха́живать, - ходить б. с. շրջիլ ժա-
մանակ լինել. - ться б. з. դադնալ, չեմալ:
Прохла́да գ. ե. զովութիւն, հովութիւն:
Прохлади́тельный ած. զովացուցիչ, զո-
վարար. զրուացուցիչ:
Прохлади́ть կտ. բ. прохлаждать.
Прохла́дно տ. զով, հով, պաղ. զովարար:
Прохла́дность գ. ե. զովութիւն, հովութիւն:
Прохла́дный ած. զով, հով, զուրա.
զովարար:
Прохлаждать б. ն. զովացուցանել, դա-
դարացուցանել. - ться б. з. զովանալ,
փոխ. կեալ յանդորրու, ի վայելուչ.
հին. անդորրանալ, հանդչիլ:
Прохлажде́ніе գ. ս. զովացուցումն:
Прохлажде́нный ած. զովացուցեալ:
Проходи́ть, - пройти б. ս. անցանել, եր-
թալ. անցանել ընդ. անցանել, վեր-
ջանալ. թափանցել. բ. ն. ուսանիլ.
(եւ) հասնել. փոխ. ընթեռնուլ, ընծայել,
տանել, կատարել (պաշտօն):
Прохо́дъ գ. ա. անցումն, անց, անցա-
րան, ճանապարհ:
Прохожде́ніе գ. ս. անցումն. դասատա-
կութիւն կամ ուսանիլն. կատարումն
(պաշտօնի): (հետ:
Прохо́жій ած. անցաւոր, անցորդ, արա-
Процвѣта́ніе գ. ս. ծաղկիլն:
Процвѣта́ть, - цвѣсти, - сть б. ս. ծաղ-
կիլ. (եւ) վայելել զբարօրութիւն:
Процвѣте́ніе գ. ս. ծաղկումն. (եւ) յայտ-
նելն յամենայն ի վառս:
Проце́нтный ած. տոկոսական:
Проце́нтъ գ. ա. վաշխ, տոկոսիք. վարձ,
հատուցումն ի գնոյ վաճառոյ, վաճա-
ռելոյ ըստ յանձնարարութեան:
Проце́ссія գ. ե. թափոր. չեմալիք, հան-
դէս, հանդիսաւոր մատոյց:
Проце́ссъ գ. ա. վարչիկ, դատ. ար-
տադրութիւն (քիմ.):
Процѣженный ած. քամեալ, մղեալ:
Процѣживаніе, - женіе գ. ս. քամումն:
Процѣживать, - цѣдить բ. ն. քամել,
մղել:
Проче́сть կտ. բ. прочитывать.
Прочи́танный ած. ընթերցեալ:
Прочи́тывать, - тать, - честь բ. ն. ըն-
թեռնուլ: (նշանակել:
Про́чить բ. ն. պահել վասն ապագային.
Прочища́ть, - чистить բ. ն. մաքրել:
Прочи́щенный ած. մաքրեալ:
Про́чій ած. այլ, միւս:
Про́чно տ. հաստատուն, ամրապինդ, պինդ:
Про́чность գ. ե. հաստատութիւն, պին-
դութիւն, ամրութիւն: (մուք:
Про́чный ած. հաստատուն, պինդ, ա-
Прочте́нный ած. ընթերցեալ:
Прочь տ. հեռի, ի բաց. - я не прочь պատ-
րաստ եմ, ոչ հրաժարիմ:
Проша́къ ա. ինձի.
Проше́дшій ած. անցեալ:
Прошеніе գ. ս. խնդրուած. խնդիր, ա-
ղերս, աղերսագիր, բողոքագիր:
Про́шенный ած. հրաւիրեալ:
Прошепта́ть բ. ն. կշտիկով ասել:
Прошествіе գ. ս. անցումն, ընթացք:
Прошлогоди́ній ած. անցեալ ամեայ:
Про́шлый ած. անցեալ:
Проща́льный ած. հրաժարական:
Проща́й, - ща́йте ողջ լեր, միամ խաղա-
ղութիւնդ: (միամ ասել:
Проща́ніе գ. ս. հրաժարումն. բարեաւ
Проща́ть բ. ն. ներել, թողուլ. չար-
հանդիլ:
Проща́ться բ. փ. տալ զհրաժարական
ողջոյն, բարեաւ միամ ասել, հրաժարիլ:
Прощеніе գ. ս. ներումն, թողուն, ներ-
ութիւն. - ный ած. ներելի, թո-
ղելի:
Проѣзда́ть, - ѣсть բ. ն. ուտել. վատնել
զինչս վասն ուտելիքինաց. կրծել, մա-
շել, ծախել:
Проѣзди́ть բ. ն. մարզել, վարել զձիս
ի լծելիս հանդարտ յարշաւելն. բ. ս.
ընթանալ ձիով կամ սայլիւ ժամա-
նակ լինել. բ. ն. վատնել զմն չհան-
պարհաղնացութեան. յարդել, առատ-
կոս առնել առեալ արշաւանօք:
Проѣздъ գ. ա. անցումն, անց (ի ճա-
նապարհի.). անցարան:
Проѣзжа́ніе գ. ս. անցանելն (ի ճա-
նապարհի.)
Проѣзжа́ть, - ѣхать բ. ս. անցանել (ի ճա-
նապարհի):
Проѣзживать, — ездить բ. ն. մարզել

(ъ̀ѣ̀) ղէ լեզի հանդարտ յարշաւելն։
Проѣ́зжій գ. ա. անցաւոր, ապահով. -жая дорога, ապահով ճանապարհ կամ պողոտայ։
Проѣ́хать, - ѣ́ду. բ. проѣзжать.
Проэкзамино́ванный ած. հարցաքննեալ։
Проэкзаминова́ть կ. բ. экзаминова́ть.
Проявле́ніе գ. չ. յայտնութիւն. դուրս շարժումն։ (կեաց։
Прояв́ленный ընդ. յայտնեալ. դուրս ելեալ։
Проявля́ть, - яви́ть բ. ն. յայտնել, յուսանել. դուրս հանել։
Проявля́ться բ. կ. երևիլ, ի յայտ գալ. յայտնիլ. երևիլ կեաց բացակայութե։
Прояснивать, - нѣть բ. չ. պար. պայծառանալ։
Проясня́ть, - нить բ. ն. պարզել, մեկնել, պարզաբանել, դիւրըմբռնել առնել։
Пругъ, - ги, - жіе (ѣ́) ф саранча.
Пруди́ть բ. ն. արգելուլ ընթացս ջրոյ։
Пру́дъ գ. ա. լիճ, ծովակ (պոլ-էպոպէն)։
Пружи́на, - нка գ. ա. զսպանակ. փոխ. դժրթիլ, պատճառ դժրթութեան։
Пру́тъ, ъ̀ - тикъ գ. ա. Ճիւղ առանց տերևոց, ձաղիկ. մետաղեայ բարակ ձուլածո։
Прыганіе գ. չ. ոստնուլն. ոստոստալն։
Прыга́ть, - гнуть բ. չ. ոստնուլ։
Прыгу́нъ, - нья գ. ա. ի.թռուչող, որ սիրէ ոստնուլ։
Прыжо́къ ф скачокъ.
Прыско́лка գ. ի. գործի սրսկելոյ։
Прыска́ніе գ. չ. սրսկումն. ցայտումն։
Прыска́ный ած. ցայտեալ, սրսկեալ։
Прыска́ть, - нуть բ. ն. սրսկել, ցայտել - ться բ. յ. սրսկել զինքն. ցայտել ի վերայ իրերաց։
Прыскъ գ. ա. ցայտ, ցայտուած. խոնձ. տեսակ ինչ մշտկոյ, որոյ ցօղն ըղձաղիտնոյ։
Прытки́й ած. սրընթաց, քաջընթաց։
Прыткость գ. ի. սրընթացութիւն, քաջընթացութիւն։
Прыть գ. ի. արագութիւն ի վազելն. փոխ. Հարպակութիւն, արիութիւն։
Прыщъ, - щикъ. եղունդ։
Прѣ́лый ած. քրանեալ. թացեալ, տաք կայեալ, փտեալ ի քրանելոյ։
Прѣ́ніе գ. չ. ք. քրտնումն, տաժանանալն ի քրտնելոյ. վէճ, վիճաբանութիւն։
Прѣ́сность գ. ի. չունելն յինքեան ղաղտու համ ինչ. ոչ քաղցր, ոչ թթու և ոչ աղի լինելն. - ный ած. ոչ ունող ղպղտու համ ինչ, ոչ թթու, ոչ աղի։
Прѣ́ть բ. չ. քրտնիլ. փտիլ ի (ընդհանրն). եփիլ։ (նուլ։
Пря́дать, - рянуть բ. չ. թռչիլ, ոստ
Пряде́ніе գ. չ. մանուածն. - дешный ած. մանեալ։
Пряди́льный ած. վերաբ. առ մանելն. գործարան ի մանելն։
Пряди́льня գ. ի. գործատուն մանելոյ։
Пряди́льщикъ, - щица գ. ա. ի. մանող։
Прядь գ. ի. քուլ, թել. մանած։
Пря́жа գ. ի. քուլ, խծուծ։
Пря́жка, - жечка գ. ի. Հարմանդ։
Пря́лка, - лочка գ. ի. ալեկաց, ըռք։
Прямо́я գ. ի. ուղիղ գիծ։
Прямизна́ գ. ի. ուղղութիւն։
Прями́къ գ. ա. անկեղծութեամբ վուղիղն ասող, անաչառ, անիաղաքուշ. идти прямикомъ — գնալ ուղիղ Հանապարհաւ։
Прями́ть բ. ն. ուղղել. արդարութեամբ վարել. - ться բ. յ. ուղղիլ։
Пря́мо տ. ուղիղ, ուղղապէս. ուղղակի. եւ. դէմ յանդիման, հանդէպ. Հրաժարատիւ, պարզապէս, անընդմիջաբար. իսկապէս, յատկապէս։ (մտուէ։
Прямоду́шіе գ. չանկեղծութիւն, միտ
Прямоду́шный ած. անկեղծ, միամիտ։
Прямолине́йный ած. ուղղագիծ. սահմանաւորեալ ուղիղ գծիւք։
Пря́мость գ. ի. ուղղութե, ուղիղ գոլն։
Прямота́ ф правдивость.
Прямоуго́льникъ գ. ա. ուղղանկիւնի (չո). - льный ած. ուղղանկիւնի։
Прямы́й ած. ուղիղ, Հշմարիտ, կատարեալ. արդար։
Прямь ф прямизна.
Пря́никъ գ. ա. խմորեղէն ինչ պատրաստեալ մեղրով և համեմունքով։
Пря́ности գ. ի. յ. համեմունք։
Пря́ность գ. ի. անուշահոտ և աղտու Հա

մալ դալն. տապուն։ (*մալ, տախտ։*

Пря́ный ած. *անուշահոտ և աղտոտ հա-*

Прясть բ. ն. *մանել։*

Пря́таніе գ. չ. *թագուցումն, դաղումն։*

Пря́тать բ. ն. *թագուցանել, դաղել.* -ться բ. յ. *թագչիլ, դաղել. ֆիգ. հեռանալ, հրաժարիլ։*

Пря́ха գ. բ. *կին մանող։*

Псалмопѣ́вецъ գ. ա. *սաղմոսերգու.* — нѣніе գ. չ. *սաղմոսերգութիւն.* -ломникъ գ. ա. *սաղմոսատոյ։*

Псало́мъ գ. ա. *սաղմոս։*

Псалти́рь գ. ա.(եղ). *քնար. սաղմոսարան։*

Псалты́рь գ. ա. *սաղմոսարան։*

Псарня գ. բ. *շնանոց, տեղի պահելոյ շանց. հաւաքումն որսոյ շանց։*

Псарь գ. ա. *շնապահ, պահապան շանց։*

Псевдони́мъ գ. ա. *'ի լոյս ընծայել ըղ-հեղինակութիւն իւր ընդ կեղծեալ ա-նուանէ, սահմանեալ։*

Пси́на գ. բ. *մեա շան. հօտ շանց։*

Пси́нка գ. բ. *շնիկ տղայ։*

Психи́ческій ած. *հոգեկան.* - болѣзнь, *սիրտ յուսահատեալ 'ի խանդաղմանէ հոգեկան ղօրութեանց։*

Психологи́ческій ած. *հոգեբանական, հո-գեբանութեան։*

Психоло́гъ գ. ա. *հոգեբան։*

Пси́ца ж сука, *էգ շուն։*

Псо́вый ած. *շան, շնական։*

Пта́ха գ. բ. *թռչուն։*

Пта́шка, - шечка գ. բ. *թռչնակ։*

Птене́цъ, — нчикъ, գ. ա. *թռչնաձագ, ձագ թռչնոց. ֆիգ. մանուկ։*

Пти́ца գ. բ. *թռչուն։*

Птицево́дство գ. չ. *բազմացուցանելն ընտանի թռչնոց.* - волхвова́ніе գ. չ. *հաւահմայութիւն.* - ватель գ. ա. *հա-ւահմայ.* - гада́ніе ж — волхвованіе.

Птицело́вецъ գ. ա. *թռչնորս։*

Птицело́вня գ. բ. *թակարդ, որոգայթ վասն որսոյ թռչնոց։*

Птицело́вство գ. չ. *թռչնորսութիւն։*

Птицело́въ գ. ա. *թռչնորս։*

Птицесло́віе գ. չ. *թռչնաբանութիւն։*

Пти́чій ած. *թռչնոյ, թռչնական։*

Пти́чка աղ. բ. птица.

Пти́чникъ գ. ա. *թռչնորս, հաւորս. վա-չառող թռչնոց. վանդակ, յորում պա-հին բազում թռչունք. պահապան կամ-դեալ 'ի վերայ տնային թռչնոց։*

Пу́блика գ. բ. *հասարակութիւն։*

Публика́ція գ. բ. *հրատարակութիւն։*

Публикова́ть բ. ն. *հրատարակել։*

Публи́чно տ. *հրապարակաւ։*

Публи́чный ած. *հրապարակական. հա-սարակաց։*

Пуга́ло, - лище գ. չ. *խրտուիլակ, խրտ-տուիլ. այր ազեղ, պղտնդակ.*

Пуга́ніе գ. չ. *պակուցումն։*

Пу́ганный ած. *երկուցեալ, պակուցեալ։*

Пуга́ть, - гнуть բ. ն, *երկուցանել, պա-կուցանել,* - ться բ. յ. *երկնչիլ։*

Пуга́чъ ж филинъ.

Пу́гвица ж пуговица.

Пугли́вость գ. բ. *երկչոտութիւն։*

Пугли́вый ած. *երկչոտ. ջրտնդ։*

Пу́говица, - говка գ. բ. *կոճակ։*

Пу́говичникъ գ. ա. *կոճակագործ, կո-ճակավաճառ։*

Пу́дель գ. բ. *տեսակ ինչ որտեղ շանց թաւամազ և գանգրահեր։*

Пу́дингъ գ. ա. *կերակուր ինչ անգղեայց-ից, շինեալ 'ի միջոցէ հասկ կամ յատկէ, համեմեալ զանազան անուշահոտութեամբ. տեսակ ինչ քաղի։*

Пудовикъ գ. ա. *փութանոց քար։*

Пу́дра գ. բ. *փոշի վասն հերաց։* (*քոյ։*

Пу́дрить բ. ն. *ցանել զփոշի ('ի վերայ հե-*

Пудъ գ. ա. *փութ։*

Пуза́нъ գ. ա. *մեծորովան (այր).*

Пуза́стый, - затый ած. *մեծորովայն։*

Пузыре́къ ж пузырь.

Пузы́рь գ. ա. *փամփուշտ. շիշ փորփիկ. պղպջակ. ուռոյց, բշտիկ։*

Пу́кля ж букля.

Пукъ գ. ա. *խուրձ, տրցակ, փունջ։*

Пу́льсъ գ. ա. *շնչերակ, զարկ բազկի։*

Пу́ля գ. բ. *գունտ, դնտակ (հրացանի).*

Пуля́рда, - дка գ. բ. *զվրացուցեալ, պա-րարեալ ձագ հաւու։*

Пу́нктъ գ. ա. *հատուած, յօդուած (քաննից) ժողովեալ. նշանակեալ տեղի։*

Пу́ночка գ. բ. *թռչնակ ինչ։*

Пунсо́нъ ф. м. Հայր տառ տպագրական.
Пунцо́вый մծ. պայծառ կրմիզ, ատրպոյն.
Пу́шъ ф. м. ըմպելիք կաղամաղ 'ի քաղցրոյ և 'ի ոսմոյ.
Пупови́на ф. խ. պորտ.
Пупо́къ ф. м. հպ. բ. пупъ. որովայնամաշկ կնդանեաց.
Пупъ ф. м. պորտ. (եղ) միջակէտ.
Пупы́ристый մծ. խաղաւարտալից.
Пупы́рь ф. м. խաղաւարտ, բշտիկ.
Пупы́шъ, — шекъ ф. м. ղլուխ, ծիլ բուսոց. կրնկիկ.
Пурпу́ровый մծ. ծիրանի. (ծիրանի.
Пу́рпуръ ф. м. ծիրանի ներկ, ծովաձուկ
Пуска́й ն. Թող, դիցաբ. (հանիլն.
Пуска́ніе ф. չ. Թողուլն. արձակիլն.
Пуска́ть,-сти́ть բ. ն. Թողուլ, Թոյլ տալ. տալ մնանիլ, հանել. արձակիլ, ա- ղատել. ընկենուլ, ձգել. ընդունիլ. - кровь, երակ հատանիլ. — поміру, հատուցանիլ չարտիճան մեռցականու- Թեան, աղբատութեան. - въ огласку. հռչակիլ.
Пуска́ться բ. յ. ձեռն արկանիլ. յար- ձակիլ. մատնիլ զանձն, յօրիլ, մոռ- նալ. (ուղիղ, դատարկաձիտ.
Пустоголо́вый մծ. անմտոր, Թափեալ
Пустоме́лить բ. ն. դատարկաբանիլ, շա- ղակրատել, բարբանջել. (բառ
Пустоме́ля ф. հ. դատարկաբան, շաղակ-
Пустопоро́жній, - розжій մծ. ամայի, դատարկ, անմարդաբնակ (քեղէ).
Пусторѣ́чить ж пустомелить.
Пустосвя́тство ф. չ. կեղծաւորեալ բա- րեպաշտութիւն. փարիսեցութիւն.
Пустосвя́ть ф. м. կեղծաւորեալ բա- րեպաշտ. կեղծաւոր, փարիսեցի.
Пустосло́вить ж пусторѣчить.
Пустосло́віе ф. չ. դատարկաբանութիւն.
Пустосло́въ ж пустомеля.
Пустота́ ф. խ. դատարկութիւն. փոխ. անհիմնաւորութիւն, դատարկութիւն, ունայնութիւն բանից կամ մտաց.
Пустоцвѣ́тъ ф. м. ծաղիկ անպտուղ.
Пу́стошь, - шка ф. խ. անդր դատարկ, դատարկաւայր. դատարկ, ունայն բանք.
Пустыи́ մծ. դատարկ, Թափուր. ունայն.
Пустыи́нникъ, — ница ф. м. խ. անապա- տական, անապատաբնակ. - ничать բ. չ. կեալ յանապատի. - нический,-ничій մծ. վեր. անապատականի. -ничество ф. չ. միայնակեցութիւն.-ножитель ж пус- тынникъ. (տակտն.
Пустыи́нный մծ. անապատի, անապատ-
Пустыня, - тынь ф. խ. անապատ. տեղի անբնակ. (պոնց.
Пустырь ф. м. դատարկ տեղի (ընդ ճԼ
Пусть ж пускай. (նալ.
Пусти́ть բ. չ. դատարկանալ. անապատա-
Пустякі ф. м. դատարկ, ունայն բանք. անառակք, չնչին իրք.
Пустя́чный մծ. ունայն, դատարկ, չնչին.
Пу́таница ф. խ. շփոթեալ, խճճեալ (ԸԼ, Ճայնէ). շփոթութիւն, անհամա- ձայնութիւն բանից. (խճճուտն.
Пу́таніе ф. չ. խառնակութիւն, շփոթումն.
Пу́танный մծ. խառնակեալ, խճճեալ.
Пута́ть բ. ն. խառնակել, շփոթել. խր- ճճել. փոխ. շաղակրատել, բանդագու- շել. - ться բ. յ. խառնիլ, շփոթիլ.
Путеводи́тель,-льница ф. м. խ. ուղեցոյց, առաջնորդ.
Путево́дство ф. չ. առաջնորդութիւն, կարապետելն, ուղեցոյց լինելն. փոխ. կարգելն. ձեռնածութիւն. խրատ, դաստիարակութիւն. (ձեռնածել.
Путево́дствовать բ. ն. առաջնորդել.
Путевы́й մծ. Հանապարհի, Հանապար- հային.
Путемѣ́ръ ф. м. ուղեչափ (փղծէ).
Путеуказа́тель ф. м. ուղեցոյց ցուց.
Путеше́ственникъ, - вователь ф. м. Հա- նապարհորդ, ուղեւոր.
Путеше́ствіе ф. չ. Հանապարհորդութիւն. նկարագիր, գիրք Հանապարհորդաց.
Путеше́ствованіе ф. չ. Հանապարհոր- դութիւն առնելն, Հանապարհորդելն.
Путеше́ствовать բ. չ. Հանապարհորդել.
Путло́ ф. չ. կապանք ոտից.
Пу́тникъ, - ница ф. м. խ. անցորդ, Հա- նապարհորդ.
Пу́тный մծ. Հանապարհի. փոխ. պար- ծանաց, Հմուտ, կարգին.
Пу́ты ф. խ. յ. (եղ) կապանք, կապանք.

ոանաւակաւ ձկոց։

Путь ց. ա. Ճանապարհ, ուղի, շաւիղ. ընթացք. փոխ. միջոց, հնարք. օգուտ, յառաջադիմութիւն. կերպ, եղանակ. դրծք, դիտաւորութիւնք. сухимъ путемъ. ѕ. ընդ ցամաք, ցամաքային Ճանապարհաւ. наставить на путь, ուսուցանել. դարձուցանել ’ի չար սովորութենից. - сбить съ пути, խաւսնել, աղաւաղել, շինթել. դայթակղեցուցանել, մոռնանալ յանապատութիւն։

Пу́хлый ած. ուռուցեալ, այտուցեալ։

Пу́хлость ց. բ. այտուցեալ դէմ։

Пу́хнуть բ. չ. ուռնուլ, այտնուլ։

Пуховни́къ ց. ա. ’ի նուրբ և ’ի փափուկ փետրոց շինեալ անկողինք։

Пухо́вникъ ց. ա. ծած լինչ. խոտ լինչ։

Пухо́вый ած. լցեալ նուրբ և փափուկ փետրովք։

Пухъ, - пушекъ ց. ա. աղուամազ (կաշեղոց, ընդպանեաց). խաւ, աղուամազ սպրողց. въ пухъ, խոտաւ, բոլորովին։

Пучегла́зъ ց. ա. - зый ած. որ ունի դնոշդ և յարտաքս ելեալ աչս։

Пуче́къ նղ. բ. пукъ.

Пу́ченіе ց. չ. փքուցանել, ուռուցանելն. բարձրացուցանելն։

Пучи́на ց. բ. անդունդ, խորխորատ. յորձանք. (եկ) ծով. փոխ. բազմութիւն. շատութիւն իրիք. (փքանիլ։

Пучи́ть բ. ն. փքուցանել. - ться բ. հ.

Пу́ша ց. բ. աղուամազ կենդանեաց։

Пу́шечный ած. Թնդանօթի, Թնդանօթաձիան։ (բեր։

Пуши́стый ած. Թաւ, խաւուտ, ասրա_

Пу́шка ց. բ. Թնդանօթ։

Пушка́рь ց. ա. (հին) Թնդանօթաձիգ։

Пушни́ца ж мякина.

Пушо́къ, - шекъ նղ. բ. пухъ.

Пушь ց. բ. աղուամազ կենդանեաց և սոցին նմանք։

Пуща́ть ж пускать. (Թարաձգեա։

Пу́ще ѕ. առաւել, եւս առաւել, վասն_

Пущенница, - ная ց. բ. արձակեալ (ձի)

Пу́щенный ած. Թողեալ. ձգեալ, արձակեալ, ընկեցեալ։

Пчели́ный, - льный ած. մեղու։

Пчела́, - лка ց. բ. մեղու. - линый ած. մեղուի. - листый ած. յորդամեղու։

Пчелово́децъ ց. ա. մեղուապահ։

Пче́льникъ ց. ա. տեղի պահելոյ մեղուս, մեղուանոց. Թուրինջ խոտ։

Пшени́ца ց. բ. ցորեան. - чный ած. կազմել ’ի ցորենոյ, ’ի բարակ մաղել ալեւրէ։

Пшено́ ց. չ. կորեակ։

Пыжо́вникъ ց. ա. քղհան դրծից.

Пыжъ ց. ա. խցանք հրացան դրծեաց, որով խնուն զբերան նոցին յառաջքան զածելն զվառօդ։

Пыла́ніе ց. չ. բորբորում, բոցակիզում։

Пыла́ть բ. չ. բորբորիլ. բոցակիզիլ. փոխ. տաքրիլ։

Пылли́нка ց. բ. շամանդաղ, հնձէկ։

Пыли́ть բ. ն. փոշոտել. - ться բ. չ. փոշոտիլ։

Пы́лкій ած. սաստիկ, բուռն. բորբոքեալ. եռանդուն։

Пы́лко ѕ. բորբոքմամբ, բոցաւոր. փոխ. եռանդագին, վառեալ սիրով։

Пы́лкость ց. բ. սաստկութիւն. եռանդն։

Пы́лъ ց. ա. ատազ, բոց. փոխ. զայրոյթ յուսուցմն։

Пылъ ց. բ. փոշի, հող։

Пы́льникъ ց. ա. փոշանոց բուսոց։

Пы́льный ած. փոշեաւ ծածկեալ, Թողած

Пыре́й ց. ա. սէզ վնասակար։

Пы́ро (ёк) ж горохъ.

Пыро́къ ց. ա. Հարուած։

Пырля́ніе ց. չ. խեթկումն։ (ընկնուլ։

Пырля́ть, - рнуть բ. ն. խեթկիլ, խթել.

Пыта́ніе ց. չ. փորձումն, փորձառութիւն. տանջումն։

Пытанный ած. փորձեալ. տանջեալ։

Пыта́ть բ. ն. փորձել. տանջել. Հարցարնել. - ться բ. չ. փորձել. ձեռնարկել։ (տեղ պիղծ։

Пытка ց. բ. տանջանք (որով ախոյեան ը-

Пытли́вость ж любознательность.

Пытли́вый ж любознательный.

Пы́точный ած. տանջանաց։ (հրեշ։

Пыха́ть, - путь բ. չ. մխել, ղրկիլ,

Пыхте́ть բ. չ. հեծծել, մնջել. ծանհնդուլ դժարիութենէն շասել ինչ։

Пыша́ть, - хнуть բ. չ. փչել. փքանալ_

տիկա բոյտխառիլ· արձակիլ զատատիկ ջերմուԹիւն· վառիլ բարկուԹեամբ, լնանիլ սրտմտուԹեամբ։ (բեշտ։

Пы́шно ՏՈ. պերձուԹեամբ, շքեղուբ, բա֊

Пы́шность գ· ի· պերձուԹիւն, շքեղուԹ, բարեշքուԹիւն։

Пы́шный ած· պերձ, շքեղ, բարեշուբ։

Пыще́ніе գ· չ· վրդիլն, մեծամտիլն։

Пыщи́ться բ· յ· վրդիլ, մեծամտիլ։

Пьедеста́лъ ж подножіе·

Пья́ница գ· հ· գինեՀան, գինարբուս·

Пьяни́чникъ գ· ա· վարդապուԹ, ժան֊տաւարդ, վարդատարդ։

Пья́нство գ· չ· արբեցուԹիւն, գինեՀա֊բուԹիւն, գինեՀանուԹիւն։ (նալ։

Пья́нствовать բ· չ· գինեՀարիլ, արբե֊

Пья́ный ած· արբեալ, գինեՀար։

Пьяне́ніе գ· չ· արբենալն։

Пьяне́ть բ· չ· արբենալ, գինեՀարիլ։

Пѣва́ть ж пѣть·

Пѣве́цъ, - вица գ· ա· ի· երգիչ, երգեցող։

Пѣви́ца գ· ի· (եւ) ж арфа·

Пѣву́нъ, - нья գ· ա· ի· երգեցող։

Пѣ́вчій ած· ն գ· երգող, երգեցիկ, եր֊գեցող։

Пѣ́гій ած· խայտաբղէտ։ (քիբան։

Пѣна գ· ի· ՀԱՆՀԱՐ· փրփուր· լորձունք·

Пѣни́стый ած· փրփրալից, ՀԱՆՀԱրալից։

Пѣни́ть բ· ն· փրփրիլ· ՀԱՆՀԱրիլ· - ться բ· յ· փրփրալ։ (ինչ։

Пѣнка́ գ· ի· անգ· վառ· կաւանման Հանք

Пѣ́ніе գ· չ· երգումն, երգ։

Пѣня́зь ж денарій.

Пѣ́сенникъ գ· ա· երգատոց· երգարան։

Пѣня́ть բ· ն· յանդիմանիլ, Հշտամբիլ, նախատիլ։

Пѣ́сенный ած· երգոց։

Пѣснопи́сецъ, - снотворецъ գ· ա· երգա֊բան, երգատոց· յօրինող երգոց։

Пѣснопѣ́вецъ գ· ա· երգիչ, երգող։

Пѣснопѣ́ніе գ· չ· երգատուրեան, երգումն։

Пѣ́снь, - сня գ· ի· երգ, խաղ։

Пѣстова́ть բ· ն· դաստիարակիլ։

Пѣсту́нъ, - нья գ· ա· ի· դաստիարակ, մանկաԹու։

Пѣ́тель (եւ) ж пѣтухъ

Пѣтлогласе́ніе գ· չ· Հաւախօս։

Пѣту́хъ, ъ - шокъ գ· ա· արուղաղ, արլոր։

Пѣту́шиться բ· յ· դուզպանալ· ԹնդանիլՀ

Пѣту́шій ած· արուղաղի։

Пѣ́тый ած· երկեցեալ·

Пѣ́ть բ· ն· երգիլ, երգեցանիլ· ձա֊խ· դողդողանիլ յերգս, ձախ· ժամերգիլ, կատարիլ զկարգ ինչ ևկեղեցական։

Пѣхо́та գ· ի· հետևակախառնութ, հետևա֊կազօր։ (կամ հետևակ։

Пѣхотине́цъ գ· ա· զինուոր սուսերան

Пѣхо́тный ած· հետևակ։

Пѣшехо́децъ գ· ա· հետևակ, հետիոտն։

Пѣшехо́дный ած· հետևակ։ (տիոտն։

Пѣшехо́дство գ· չ· գնալն, ընթերն հե֊

Пѣшехо́дъ գ· ա· հետևակ, հետիոտն գնացող։

Пѣ́шій ած· հետևակ։

Пѣшко́мъ Տ. հետիոտն։

Пѣшня́ գ· ի· սրածայր երկաթեայ գոր֊ծի ինչ վասն բռնելոյ զատուցս, նայլն։

Пяде́нь, пядь գ· ի· թիզ, թզաչափ։

Пя́лить բ· ն· ձգտել, տարածել։

Пя́льцы գ· ա· յ· քառանկիւնի փայտեայ դրծի յորոյ վերայ տարածեն զկը֊տաւ վասն ասղնագործութեան։

Пя́сть գ· ի· դաստակ։

Пя́та գ· ի· գարշապար, ներքան, կրունկն· ատրճան կամարի։

Пята́къ, - тачекъ գ· ա· հինգ դրամեան դրամ· արծաթեայ կամ պղնձեայ դը֊րամ, որոյ արժէքն է 5 կոպէկ։

Пятери́къ գ· ա· հնգեակ, հնգանոց· հշտապար հինգ գրատներանոց։

Пятери́ца (եւ) ж пятеро·

Пятери́цею Տ. հնգիցս, հնգապատիկ։

Пятери́чный ած· հնգաթիւ։ (պէխոպէն։

Пяте́рка գ· ի· հինգանին, հնգանոց (խո֊

Пятерня́ գ· ի· հինգ հատք· հինգ մա֊տունք ի միասին։ (հինգ։

Пя́теро Ը· հինգ (ՈՒՅՇԻ), հնգեակն,

Пятигла́вый ած· հինգգլխան։

Пятигра́нникъ գ· ա· հնգանկիւնի (յո֊

Пятигра́нный ած· հնգանկիւնն։

Пятидне́вный ած· հինգօրեայ։

Пятидеся́тникъ գ· ա· յիսնապետ։

Пятидесятиле́тній ած· յիսնամեայ։

Пятидеся́тница գ· ի· պենտեկոստէ, հո֊

դեգալուստ։
Пятидеся́тый Ч. п. յիսներորդ։
Пятикни́жіе գ. չ. Հնգամատեան. Հինգ գիրք Մովսէսականք։
Пятикра́тный ած. Հնգապատիկ։
Пятилистникъ գ. ա. Հինգաթերևեակ (բոյս)։
Пятилѣтній ած. Հինգամեայ։
Пятисто́пный ած. Հնգաչափ (ոտանաւոր)։
Пятиструнный ած. Հինգաղեայ։
Пя́тить բ. ն. ընդ կրունկն մղել. - ться բ. յ. յետս դնալ. ջնջ. յետս կալ, հրաժարիլ 'ի խօսանէն։
Пятиуго́льникъ գ. ա. Հնգանկիւնի ձև։
Пятиуго́льный ած. Հնգանկիւն։
Пя́тка նպ. բ. пята.
Пятна́дцатый Ч. п. Հնգեւտասաներորդ։
Пятна́дцать Ч. պ. Հնգեւտասան։
Пятна́іе գ. չ. բծաւորում, արատաւորելն։
Пя́тнанный ած. բծաւորեալ, արատաւորեալ։
Пятна́ть բ. ն. բծաւորել, արատաւորել։
Пя́тница գ. ի. ուրբաթ։
Пятно́, - нышко գ. չ. բիծ, արատ, վնաս. ջնջ. ինքագրոշմ, նշան, զոր դնեն 'ի վերայ անասնոց (պատկաց). родимое — բիծ 'ի վերայ մարմնոյ 'ի ծնէ։
Пято́къ գ. ա. Հինգ հատ. (ե½.) ուրբաթ.
Пя́тый Ч. պ. Հինգերորդ։
Пятьпина́десять ж пятнадцатый.
Пя́ть Ч. ֆ. Հինգ։
Пятьдеся́ть Ч. ֆ. յիսուն։
Пятью́ տ. Հնգկցս, Հինգ անգամ։
Пя́ченіе գ. չ. ընդ կրունկն մղելն։
Пя́ченный ած. ընդ կրունկն մղեալ։

Р.

Раба́ գ. ի. ազախին, ծառայ։
Ра́бій ած. ծառայական, ծառայի։
Раболѣ́ніе գ. չ. նուաստախոհութիւն, խոնարհութիւն ծառայական, ծառայութիւն. - лѣпно տ. ծառայաբար։
Раболѣ́пный ած. ծառայական։
Раболѣ́пство ж раболѣніе.
Раболѣ́пствовать բ. չ. խոնարհիլ յոյժ, խոնարհիլ ծառայաբար։
Рабо́та գ. ի. (ե½) ծառայութիւն. գործ. աշխատութիւն. արհեստ. վիրաւորած. ձեռագործ։
Рабо́таніе գ. չ. գործելն, աշխատելն։
Рабо́тать բ. ն. գործել, աշխատել, ըզբաղիլ. (ե½) կեալ 'ի ծառայութեան. ծառայել։
Рабо́тникъ, - ница գ. ա. ի. գործաւոր, աշակերտ, վարձաւոր. ծառայ, ազատուհի։
Рабо́тничій ած. պատ. կամ յատ. վարձկանի կամ աշակերտի։
Рабо́чій ած. գործոյ, աշխատութեան. հատ ատակ օր. գործանքի, աշխատանքի։
Ра́бски տ. ծառայաբար։
Ра́бскій ած. ծառայական։
Ра́бство գ. չ. ծառայութիւն, գերութիւն։
Рабствова́ть բ. չ. կեալ, լինիլ 'ի ծառայութեան. ծառայաբար խոնարհիլ։
Рабъ գ. ա. ծառայ, արուկ. ֆիգ. ծառայ, հպատակ։
Рабы́ня ж раба.
Ра́ввинъ գ. ա. բարձունկ, ուսրբի։
Ра́двуга ж ирха.
Равендýкъ գ. ա. հատ կտաւ լինչ։
Ра́венство գ. չ. հաւասարութիւն, միութիւն, նմանութիւն, չափակցութիւն։
Равнина գ. ի. դիւր, դաշտավայր, հարթաձև տեղի. հարթութիւն. (գետափն։
Равно́ տ. հաւասարապէս, միասին, անուրբելոյ, առաքելապատիւ. - бе́дренный ած. հաւասարատիպ. - вре́менный ած. ըստ ժամանակի. - вѣсить

է. ն. հաւասարակշռել առնել . - вѣ́сіе ф. с. հաւասարակշռութիւն. - вѣ́сный մծ . հաւասարակշիռ . - вѣ́чный մծ . միշտենաւիտ. - де́нникъ, - нственникъ ж экваторъ. - де́нствіе ф. с. գիշերահաւասար , հաւասարութիւն գիշերոյ. лу́шіе ф. с. անտարբերութիւն, ցրտութիւն , հանգարտութիւնը, չմխռելը. անհոգութիւն. — ду́шно տ. անտարբերաբար , ի սրտէն, ցրտութ. անխռովութ. համբերութեամբ. - ду́шный մծ. անտարբեր, անշարժ, որում հոգդէ չինչ , որ չյարմի լինչ , որ չդիպչ իմիք , ցուրտ , համբերող. - име́нный ж сопменный . - лѣ́тный մծ. հասակակից. - мощный մծ. հաւասարազօր . - мѣ́рно տ. հաւասարապէս, նմանապէս, միապէս, ի օրինակ, նոյնպէս. - мѣ́рность ф. է. հաւասարութիւն, չափակցութիւն. - мѣ́рный մծ. չափակից, հաւասարաչափ, հաւասար, ի օրինակ, նման. - но́щіе ф. с. գիշերահաւասարութիւն . — но́щный մծ . գիշերահաւասար . — об ра́зно տ. միապէս, միօրինակ, միակերպ. - обра́зный մծ. միակերպ, նման. — отстоя́щій մծ. զուգահեռական. - си́ліе ф. с. հաստատութիւն. - си́льность ф. է. հաստատ զօրն. — си́льный մծ. հաստատ, հաւասարազօր , - сторо́нній մծ. հաւասարակողմն։

Ра́вность, — нота ф. է. հաւասարութ , հարթութիւն. հաւասարութիւն, չափակցութիւն. նմանութիւն. - уго́льный մծ . հաւասարանկիւն. — уго́льникъ ф. ա. հաւասարանկիւնի ձև. — цѣ́нный մծ . հաւասարագին . - ча́стный մծ. զուգամասն, հաւասարամասն. -чи́сленный մծ. հաւասարաթիւ. -чле́нный մծ. հաւասարանդամ։ (միակից։

Ра́вный մծ. հաւասար. հաւհաստ, չափակից։

Равня́ло ф. с. հարթիչ (փայտի ոանդրշոց)։

Равня́льщикъ ф. ա. հարթիչ, հաւասարիչ։

Равня́ніе ф. с. հաւասարումն. հարթումն։

Равня́ть է. ն. հարթել . հաւասարել . հաւասարացնել առնել. ուղղաշար առնել . համեմատել . - тьсл է. է. շարադասիլ , հաւասարիլ , համեմատիլ ընդ է. է. հաւասարեալ լինիլ։

Рагу́льникъ ф. ա. բոյս լինչ։

Ра́ди ասխ. յաղագս , վասն , տակս. — чего, чего-нибудь էր, վասն էր, վ՚ որոյ։

Ради́во տ. հոգոյութեամբ. ուշի ուշով . երկայնութեամբ։

Ради́вость ф. է. փայլ, ջանք, հոգոյութիւն , փութաջանն գոլն։ (աշխատասէր։

Ради́вый մծ. փութաջան , երկայնակր ,

Радика́лъ ж корень.

Радика́льный մծ. արմատական։

Ра́дикъ ф. ա. արմատ (Նաւաբանական)։

Ради́ти է. է. (եմ) հոգալ, ունիլ լաւ հոգոյութիւն։ (տրամադիծ բաղդատիւ։

Ра́діусъ ф. ա. շառաւիղ կամ կիսատ

Ра́дованіе ф. է. (եմ) ж радость.

Ра́довать է. ն. ուրախացուցանել , զուարճացուցանել , ուրախ առնել . - ться է. է. ուրախանալ , բերկրիլ ։

Ра́достно տ. ուրախութ , խնդամտաբար ։

Ра́достный մծ. ուրախալի , խնդալից , բերկրալիր. ուրախարար. խրախ, ուրախ։

Ра́дость ф. է. ուրախութիւն, խնդութ . առարկայ, առիթ ուրախութեան։

Радостотворный մծ. ուրախարար։

Ра́дуга ф. է. ծիածան , աղեղն (եղէնից)։

Раду́жникъ ф. ա. քար լինչ ։

Раду́жный մծ. ծիածանի . նման ծիածանի։ (ջերմեռանդութ ։

Раду́шіе, - шество ф. է. բարեյօժարութ ,

Раду́шный մծ. բարեյօժար, ջերմեռանդն, ի բոլոր սրտէ յօժար, պատրաստ, - шно տ. յօժարութեամբ , սրտի մտօք, ի բոլոր սրտէ ։

Радъ մծ. ուրախ. պատրաստ։

Радѣ́ніе ф. է. հոգոյութիւն, փայլ ։

Радѣ́тель, - льница ф. ա . է. հոգացող , հոգատար , ունող ջհոյլ։ (չան։

Радѣ́тельный մծ. հոգացող , փութաջան ,

Радѣ́ть է. է. հոգալ , փայլի տանիլ , խնամիլ , խնամ ունիլ ։

Раекъ ф. ա. հատուածակողմն , լուսահիւթ (տպ՚ոյն). երկնեղանդ բաղդատիւ յոյն. վերին յարկ թատրանի։ (խարհ։

Раждаемый մծ. ծնեալ , եղեալ յաշ

Раждать է. ն. ծնանիլ . բերիլ . ի- ա ա

Խառել։ (լայտ գալ։
Ражда́ться է։ յ։ ծնանիլ։ ծագիլ, ՚ի
Ражёніе գ։ չ։ հարկանելն, հարուած։
Разболта́тывать, — болтать է։ ն։ շաղել, լուծանել լինչ հեղուկաւ։ փոխ։ հրատարակել։ - ться, - таться է։ յ։ լուծանիլ հեղուկաւ։ լայնանալ ՚ի պղծութեանէ։ փոխ։ վայր ՚ի վերոյ խօսիլ։
Разбива́ніе գ։ չ։ բեկումն, խորտակումն ցրումն։ հարուած։
Разбива́ть, - бить է։ ն։ բեկանել, խորտակել։ ցրուել։ կոզոպատել, յաւիշտակել։ հանել, զնել ՚ի տոյժ։ շինել, խառնել։ սաստիկս գանել, հարկանել։ վճռել, ջարդել զմտան լինչ մարմնոյ։ փոխ։ (սահ) խաւխանել, արգել լինել։ դնել, կանգնել։ - ться է։ յ։ ցրուիլ, ցիր և ցան լինիլ։ շինիլ։ վիրաւորիլ։ է։ ն։ բեկեալ լինիլ, բեկանիլ։
Разбива́ющій ած։ բեկանող, ևայլն։
Разби́вка գ։ ն։ բեկումն, կտորումն։ տեղատրումն։ կարգատրումն։
Разбивный́й ած։ բաժանելի։ (րուն։
Разби́вчивый ած։ դիւրաբեկ։ վիրաւորելի։
Разбира́ніе գ։ չ։ անջատումն, քակտումն, որշտումն։ ընտրութիւն, ընտրելութիւն։ քննութիւն, զննութիւն։
Разбира́тель, - льница գ։ ա։ ի որոշող, ընտրող։ քննող, զննող։
Разбира́тельство գ։ չ։ քննողութիւն, քննութիւն, նկատումն հանդամանաց բանին։
Разбира́ть, — зобрать է։ ն։ անջատել, քակել։ որոշել, ընտրել, դանազանել։ հատանել։ զնել բոլորովին։ փոխ։ նկատել մանրամասնաբար, քննողութիւն առնել, զննել։ ընթեռնուլ։
Разби́тіе ա разбиваніе.
Разби́тный ած։ աշխոյժ, ժիր, առոյգ։
Разби́тый ած։ բեկեալ, խորտակեալ։ ուժաթափ։ կամաւատած ախոյ։
Разби́ть, - ться իա։ է։ разбивать, - ться.
Разбогате́ть է։ չ։ հարստանալ։
Разбода́ть է։ ն։ խեղդկտուր, պողպատել ցրուել։
Разбой գ։ ա։ աւազակութիւն, կուտակութիւն։ յափշտակութիւն։ փոխ։ ապօրէն պահանջ։ (հին) մարդասպանութիւն։
Разбо́йникъ, — ница գ։ ա։ ի։ աւազակ, հրոսակ, հէն, սպանդատակ, յուղարկաւոր։ այր մարդկէն, կատաղի, ղեկղ,
Разбо́йничанье գ։ չ։ աւազակելն, աւազակութիւն, հուղկահարութիւն առնելն։
Разбо́йничать է։ չ։ աւազակել, հուղկահարել։ սպանդատակել։ ղեկել։
Разбо́йнически տ։ աւազակաբար։ - բէն։
Разбо́йническій ած։ յատ։ աւազակի։
Разбо́йничество գ։ չ։ աւազակութիւն, կուտակութիւն, հուղկահարութիւն։
Разбо́йничій ած։ յատ։ պատ։ աւազակի։
Разбо́рка գ։ ի։ որշտումն։
Разбо́рчиво տ։ ընտրողութեամբ, զգուշութեամբ։ պարզ, որշտակի։
Разбо́рчивость գ։ ի։ ընտրող է, ընտրողութիւն։ նրբութիւն, նրբամտութիւն։ չհամտութիւն զոլն։
Разбо́рчивый ած։ ընտրող, նրբաքննին, նուրբ։ որշտող։ զգայն։ բանասէր։ չհամտութեան։
Разбо́рщикъ ա разбира́тель.
Разбо́ръ գ։ ա։ որշտումն, ընտրութիւն։ քննութիւն, վերահասութիւն։ վերջնորդութիւն։ տեսակ, աղգ։ դնումն։ կարգատրումն։
Разбрани́ть է։ ն։ բաղումն հշտամբել, հայհոյել։ - ться է։ յ։ երկար ժամանակ կռուիլ, հշտամբել։
Разбра́сываніе գ։ չ։ ձգելն, արկանելն ՚ի զանազան տեղիս, ցիր և ցան առնելն, խառնակելն։
Разбра́сывать, — бросать է։ ն։ ձգել, արկանել ՚ի զանազան տեղիս, ցրուել, ցիր և ցան առնել։ խառնակել։ փոխ։ վատնել, շռայլել։
Разбрата́ться է։ յ։ քակել վկապ եղբայրութեան կամ բարեկամութեան։
Разбро́дъ գ։ ա։ ցրումն, սփիւռ։
Разброса́ніе ա разбрасываніе.
Разбро́санный ած։ ձգեալ, ընկեցեալ (՚ի զանազան տեղիս)։ ցրեալ, ցիր և ցան արարեալ։
Разброса́ть իա։ է։ разбрасывать.
Разбры́згивать, - гать է։ ն։ ցայտել (՚ի

պան. հաղ.). ցայտելով պիտակաւորել.
Разбуди́ть հա. է. разбудить.
Разбужа́ть,- ждать ,-дить է. ն. զարթուցանել.
Разбуже́ніе,- живаніе գ. չ. զարթուցումն.
Разбуже́нный ած. զարթուցեալ.
Разбуха́ть,- бухнуть է. չ. ուռնուլ ՚ի խանաւութենէ.
Разбѣга́ться,- бѣжаться է. հ. ցրուիլ ՚ի վազելն կամ ՚ի վազելն. շտապել զուարճութեան.
Разбѣгъ գ. ա. առաւիկ, երագ վազումն. աւելորդ երկայնութիւն առանցկոյ (հաստոյ, հաստն).
Разва́живать,- жать է. ն. քակել, առնուլ զերեսան ՚ի տանէ.
Разва́ленный ած. վիճակ, քանդեալ, ցրուեալ (ինքնաած բերէ). աւերեալ.
Разва́ливать,- лить է. ն. քանդել, ցրուել, վերացանել. - ться է. չ. վիճանիլ, քանդիլ, առատալիլ. (տակ.
Разва́лина, - ны գ. ի. աւերակ, վիճակ.
Разва́лъ, - лецъ գ. ա. վատ հանգոյց. քայլուածք ինչ ձիոյ. առկախեալ եղջերք անօթոց. բաղմաթիւ ամբոխ.
Разва́ривать,- рить է. ն. երկբայել կամ զել կամ անօսրել.
Разведенецъ գ. ա. հնամարդ, հնահան.
Разведе́ніе գ. չ. բաժանումն. վեճ զումն. բաղմացուցումն. քակտումն, լուծումն պտակի. խառնելն, լուծելն, հալելն.
Разведе́нный ած. վեճեղեալ, բաղմացուցեալ, բաղմաերեալ. բաժանեալ. խառնեալ.
Разверза́ніе գ. չ. բանալն. (բանալ.
Разверза́ть է. ն. առնել զբացուածս.
Разве́рзтый ած. բացեալ.
Разве́рнутый ած. բացեալ, պարզեալ (ծրարեալ ինչ).
Разве́рстывать ա уравнивать.
Разве́ртываніе գ. չ. պարզելն, բանալն.
Разве́ртывать, - рнуть է. ն. պարզել, բանալ զծրարեալ կամ զծալեալ ինչ. բանալ զկիճեքեալն.
Резвеселе́нный ած. ուրախացուցեալ.
Развеселя́ть, - лить է. ն. ուրախացուցանել, ուրախ առնել, զուարճացուցանել. - ляться, - литься է. չ. ուրախանալ.
Развести́, -тися հա. է. разводить, - ться.
Развива́ніе գ. չ. պարզելն, բանալն, (զծրարեալն կամ զծալեալն). փոխ. ծաղկիլն, բանիլն ընդունակութեան մտաց.
Развива́ть, - вить է. ն. պարզել, բանալ (զծրարեալն կամ զծալեալն) . բանալ (զմտաւոր հատուածսն). - ться է. չ. բանիլ, պարզիլ. փոխ. կազդուրիլ, զբաղանալ, առաւանալ.
Развѝнчивать, - нтить է. ն. յետս դարձուցանելով զպատուհասն հանել ինչ ՚ի տեղւոջէ.
Развѝтіе գ. չ. բացիլն, պարզիլն. փոխ. ծաղկիլն, բացիլն մտաց. (ծաղկեալ.
Развѝтый ած. բացեալ, պարզեալ.
Развѝть, - ться հա. է. развивать, - ться.
Развлекать, - влечь է. ն. տանել ՚ի զանազան կողմունս, քարշել. անջատել. զատանել. փոխ. շրջել, դարձուցանել (զիաց, զմտաց). - ться է. հ. զբօսուիլ, առեալ շրջել զմիտաւորութիւնն յատարկէն յատարկայ.
Развлече́ніе գ. չ. տանել, ձգելն, քարշելն. զբօսանք, առարկայ զբօսանաց, դէգերանք մտաց, զբաղանք խորհրդոց.
Развлече́нный ած. զբաղեալ, դէգերեալ.
Развле́чь հա. է. развлекать.
Разводи́ть, - вести, - весть է. ն. տարաձրել, վեճեղել. բաժանել. զատանել, անջատել. բաղմացուցանել. խառնել, հեղեղել. լուծանել. լուծանել կամ քակել զպտակն. լուցանել զկիր, զհատ - ться է. չ. ցերեկ, բանիլ. բաղմանալ, աճիլ. է. փ. բաժանիլ.
Разво́дная գ. ի. աղերսագիր վասն լուծանելոյ զպատակն. Թուղթ կամ հրաման լուծանելոյ զպատակն.
Разво́дчикъ գ. ա. զատանող. վեճեղիչ. բաղմացուցիչ.
Разво́дъ գ. ա. բաժանումն, նշանակումն (քաղաքանի, երկրի, հասցն). տահմանադրութիւն կալուածոց. ապահարզան. լուծումն, անջատումն պտակի կամ ա-

մանութեան, հանդէս զօրաց։

Разводы գ. մ. յ. Հաւմունք, նկարք դոյնոց։

Развозить, - везти, - везть բ. ն. տանել կառօք, երիվարաւ (՚ի պնդապէս թէղիս)։

Развозка, - возъ գ. ի. մ. տանուտն սայլիս, երիվարաւ (յայլ և այլ թէղիս)։

Развозчикъ գ. մ. նա՝ որ տանէ սայլիս, երիվարաւ (յայլ և այլ թէղիս)։

Разворачивать, - ротить, - рочать բ. ն. խառնել. շրջրջել. տապալել, քանդել. Հեղքել. ասմ. անգ. այտնուլ։

Разворовывать, - ровать բ. ն. դողանալ։

Развратитель, - льница գ. մ. ի. մոլեցուցիչ, ապականիչ վարուց, անառակիչ. - ный ած. որ պատճառէ զանառակութիւն, զմոլութիւն։

Развратить նմ. բ. развращать.

Развратникъ, - ница գ. պ. ի. մ. развратитель. ևս յոխ, զեղծ, անառակ. խառնակրօն. հերձուածող։

Развратничать բ. չ. զանառակութիւնս կամ զմոլութիւնս առնել, անառակ եւթեամբ կեալ։

Развратно տ. անառակութեամբ, անառակարար, զեղծուք։

Развратность գ. ի. անառակութիւն, յոխութիւն, զեղծութիւն, վատաբարոյութիւն։

Развратный ած. յոխ, զեղծ, յոխակեաց. անառակ, վատաբարոյ. խառնակրօն։

Развратъ գ. մ. յոխութիւն, անառակութիւն, զեղծութիւն, ապականութիւն վարուց. (եկ) խառնակութիւն, երկպառակութիւն ժող. հերձուած։

Развращать, - тить բ. ն. մոլորեցուցանել. եղծանել, ապականել զվարս. - ться բ. չ. մոլանիլ անառականալ, ապականիլ վարուք. ժող. խառնակիլ, մոլորիլ, դայթակղիլ։

Развращéніе գ. չ. մոլութիւն. ապականութիւն վարուց. պատրանք։

Развращéнность գ. ի. մոլորեալ, անառակ լինելն. անառակութեամբ կեալն. առնելն զապականեալ վարս. ժող. մոլութիւն։

Развращéнный ած. մոլորեցուցեալ, ապականեալ, եղծեալ վարուք։

Рáзвъ տ. եթէ, թէ. մի՞թէ. (եկ) ասէ, թայ՝ ՚ի, թայ։

Развѣвáніе գոյական развѣвать թայլին։

Развѣвáть, - вѣять բ. ն. ցրուել հողմով. տալ հողմոյ. ժող. ցիր և ցան առնել, ցրուել։ (եկալ, հաղցաւորձեալ։

Развѣданный ած. իմացեալ, տեղեկացեալ։

Развѣдываніе, - даніе գ. չ. իմանալն, տեղեկանալն։

Развѣдывать, - дать բ. ն. հարցանել, տեղեկանալ, իմանալ։

Развѣсы գ. մ. յ. կշռուք, ճոյք, կշռոդք, հակաքարշ կշռոց։

Развѣтвля́ться բ. յ. բաժանիլ ՚ի բազում ոստս, ածխանաձիւղ լինիլ։

Развѣтъ գ. մ. ապատամբութիւն, աղմուկ։

Развѣшенный ած. կախեալ. տարածեալ, սփռեալ. կշռելով բաժանեալ ՚ի հաւասար մասունս։

Развѣшивать, - вѣсить, - шать բ. ն. կշռելով բաժանել ՚ի հաւասար մասունս. տարածանել. կախել (՚ի պնդապէս թէղիս), ժող. - вѣсить уши, անկնդնել ուշն ուշով։ (արձակեալ։

Развя́занный ած. քակեալ, լուծեալ,

Развя́зка գ. ի. քակումն, լուծումն կրնճռոյ. աւարտ բանի. վերջին և գլխաւոր անց ողբերգութեան։

Развя́зность գ. ի. յայտնապաղութիւն, համարձակութիւն։

Развя́зный ած. յայտնապաղ, համարձակ։

Развя́зываніе, - заніе գ. չ. քակումն, լուծումն (հնաձայն). արձակումն։

Развя́зывать, - зать բ. ն. քակել, լուծանել (պնդապէս). արձակել (՚ի կապոյտ). ժող. պոկել, պարզատանել։

Разга́вливаться, - вѣться բ. հ. ՚ի ժամանել ուտեստ զառաջինն, ուտել զուտեստ կերակրոյ։ (յեալ։

Разга́данный ած. դուշակեալ,

Разга́дка գ. ի. դուշակումն. հա

Разга́дчикъ, - чица գ. մ. ի

Разга́дываніе, - даніе գ.

Разга́дывать, - дать բ.

խմանալ, հասկանալ։

Разга́ивать, - зогнать

զանազան կողմունս։

ջան առնել։
Разга́ръ գ. ա. սաստիկ բորբոքում հրոյ։
Разгиба́ніе գ. չ. բանալն, ուղղելն. պարզելն (ծալածոյ)։
Разгиба́ть, - огнуть բ. ն. բանալ, ուղղել (ընկնչուն կամ կնճռոտածոյ). բնալ, պարզել (կծռլատածս)։
Разгла́живать, - гладить բ. ն. ողորկել։
Разгла́сіе գ. չ. անհամաձայնութիւն (ի ժողով). անհամաձայնեալ խնդիր, տարաձայնութիւն։ (հերձատակած
Разгла́ска գ. ի. հաչակ, հռչակումն։
Разгла́шать, - гласить բ. ն. հաչակել, հրատարակել։
Разглаша́тель, - ница գ. ա. ի. հռչակող, հրատարակող։
Разглаше́ніе գ. չ. հռչակումն, հրատարակումն։
Разглаше́нный ած. հռչակեալ, հրատարակեալ։
Разгла́дывать, - дѣть բ. ն. հայել, նկատել, դիտել, ընդնել, տեսանել։
Разгна́ивать, - гноить բ. ն. վատնացուցանել, նեղել. խղճալ զինքս։
Разгнѣ́ваніе գ. չ. բարկացուցումն։
Разгнѣ́ванный ած. բարկացուցեալ, զայրացուցեալ. բարկացեալ, զայրացել։
Разгнѣвля́ть, - вать բ. ն. բարկացուցանել, զայրացուցանել, ցասուցանել. - ться բ. ի. զայրանալ, ցասնալ։
Разгова́риваніе գ. չ. խօսելն. խօսակցութիւն, զրոյց։ (սակիլ։
Разгова́ривать բ. չ. խօսիլ, խօսել, խօ-
Разгова́ривать, - ворить բ. չ. շրջել ի խորհրդոց. միմիտարել. յորդորել։
Разговори́ться բ. փ. նո. բաղումն խօսիլ. երկար ժամանակ խօսիլ ընդումմէք։
Разгово́рный ած. խօսակցութեան. դրդեալ ի խօսակցութեան։
չивый ած. զրոյցասէր, շատախաւան։
ա. խօսակցութ, զրոյց։
азганивать.
- родить բ. ն. բառնալ
զրմէ։
սկսանիլ բորբոքիլ,
վառիլ. կարմրիլ. սաստկանալ. разгорѣлись зубы, ցանկացաւ ուտել։
Разгордѝться բ. հ. նո. յանդգնիլ խրոխտանալ, մեծամտիլ, դոռոզանալ։
Разгоря́чать, - чить բ. ն. ջեռուցանել. ածել ի բարկութիւն, դրդռել, շարժել դիւրս. - ться բ. ի. ջերմանալ, ջեռնալ. զգալ յանձին զջերմութիւն. զայրանալ, բարկանալ։
Разгоряче́ніе գ. չ. ջեռուցումն. զայրացուցումն։ (բացուցեալ։
Разгоряче́нный ած. ջեռուցեալ. զայրացեալ։
Разгабле́ніе գ. չ. յափշտակումն. կողոպտումն. յափշտակութիւն. - ле́нный ած. յափշտակեալ, կողոպտեալ։
Разграбля́ть, - бить բ. ն. յափշտակել. կողոպտել. սրսիել։
Разграниче́ніе, - чиваніе գ. չ. սահմանումն. կտպարտզրութիւն. - ный ած. սահմանեալ, սահման եդեալ։
Разгранѝчивать, - чить բ. ն. սահմանադրել, սահմանել, սահման դնել։
Разграфѝть ա графить
Разгреба́ть, - грести բ. ն. քերել, խառնել. ցրուել սրսիել։
Разгромля́ть, - мить բ. ն. կայծակնահար սատակել, խորտակել. փխ. աւերել, աւար հարկանել։
Разгружа́ть, - грузить բ. ն. հանել, թափել զբեռնից։
Разгрыза́ть, - зть բ. ն. կրծել. խածատել. կրծելով բնկանել, հատանել։
Разгу́ливать բ. չ. զբնալ, զբօսնուլ. փխ. սեմատիլ. - ливаться - ляться բ. ի. զբնալ. սեմատիլ. փխ. բաղումն հրբաշնել. անդ. պարզել (օրոյ)։
Разгу́льный ած. զբօսասէր։
Раздава́ніе գ. չ. բաժանումն, բաշխումն։
Раздава́тель գ. ա. բաժանող, բաշխող։
Раздава́ть, - дать բ. ն. բաժանել, բաշխել, տալ. - ться բ. ի. արձականալ, լսհանալ. տեղի տալ. տարածիլ. հնչել, թնդալ։
Разда́вленный ած. ձմլեալ. ջաղջախեալ։
Разда́вливаніе, - леніе գ. չ. ձմլումն, ջաղջախումն. հնդձուցումն։
Разда́вливать, - вить բ. ն. ջաղջախել.

վիշտել, ջաղաքել, ձմլել, հեղձուցանել։
Раздави́вать, - рить բ. ն. բաշխել, պարգևել, ընծայել (իշխ.)։
Раздави́тчикъ, - чица գ. ի. բաժանող։
Раздава́ча գ. ի. բաժանումն, բաշխումն։
Раздува́ивать, - воить բ. ն. ընդվիժել. երկատել, բաժանել յերկուս։
Раздви́гивать, - гать, - нуть բ. ն. շարժել ՚ի տեղւոջէ. ՚ի միասին եղեալ իրս հեռացուցանել յիրերաց. շարժեցուցանել, շարժական առնել։ (տոյն։
Раздви́нутый ած. շարժեալ ՚ի տեղ
Раздвое́нный ած. երկատեալ, բաժանեալ յերկուս։
Разде́ргивать, - гать, - нуть. բ. ն. ձրգձգել, քարշել. վիճատել. պղել։
Раздира́ніе գ. չ. պատառումն, հերձումն։
Раздира́ть, - зодрать բ. ն. պատառել, պատառոտել. հերձանել ՚ի մասունս. փոխ. աղմկել, շփոթել, վրդովել, խըռոտել, յուզել։
Раздо́брить բ. ն. նո. հակել զմիտս ուրուք առ բարին, առ ակը, առ մտերմութիւն։
Раздо́ліе գ. չ. ծործոր գալարական. լայն և տափարակ տեղի ՚ի հովիտ։
Раздо́лье գ. չ. յորդառատ, յաջողակ, յորմար և ուրախ կեանք. ընդարձակութիւն։
Раздо́ръ գ. ա. երկպառակութիւն, շփոթ, կռիւ, խռովուն, անհամաձայնութիւն. հերձուած։ (կռիճեցուցանել։
Раздоса́довать բ. ն. նո. վշտացուցանել,
Раздража́ть, - жить բ. ն. զայրացուցանել, բարկացուցանել, զգրգռել, շարժել ՚ի բարկութիւն։
Раздраже́ніе գ. չ. զրգռումն, գրգիռ, շարժումն ՚ի բարկութիւն, զայրացուցումն։
Раздраже́нный ած. գրգռեալ, զգրգռեալ, շարժեալ ՚ի բարկութիւն, բարկացուցեալ, դառնացուցեալ։
Раздражи́тельный ած. դիւրագրգիռ, դիւրաւ բարկացող, զգրգռիչ։
Раздроблéніе գ. չ. բեկումն, բաժանումն ՚ի մասունս, մանրումն. վերածութիւն ՚ի փոքր քանակ։
Раздробле́нный ած. բեկեալ, բաժանեալ ՚ի մասունս, մանրեալ, կոտորեալ, մանրամասնեալ, վիշտեալ։
Раздроблять, - бить բ. ն. բեկանել, բաժանել, հատանել ՚ի մասունս, մանրել, կոտորել. վիշտել. վերածել ՚ի փոքր քանակ. - ться բ. յ. բեկանիլ, վիշտիլ. բաժանիլ ՚ի մասունս։
Раздружа́ть, - жить բ. ն. խզել զգայութիւն բարեկամութեան, լուծանել զբարեկամութիւնն, շփոթ արկանել ՚ի մէջ բարեկամաց։ (փուք.
Раздува́льный ած. փչելի, փքելի. - мѣхъ
Раздува́льщикъ գ. ա. փքող, փչող. փչմամբ բորբոքող կամ արծրծող հրոյ։
Раздува́ніе գ. չ. փքումն, փչումն. յօրութիւն. արծարծումն, բորբոքումն հրոյ։
Раздува́ть, - дуть բ. ն. փչել, փքել. փչմամբ արծարծել, բորբոքել զհուրն. ցրուել. փքել, փքացուցանել. փոխ. սաստկացուցանել։
Раздýмчивый ած. տարտամ, անհաստատ, փոփոխամիտ։
Раздумыва́ть, - мать բ. չ. երկբայել, տարակուսիլ. փոխել, Թողուլ զգիտաւորութիւնն։
Раздýмье գ. չ. տարտամութիւն, երկբայութիւն, տարակոյս։
Раздýтый ած. փքեալ, փքուցեալ. փքչելով ցրուեալ, արծարծեալ։
Раздѣва́ть, - дѣть բ. ն. մերկել, մերկացուցանել, հանել զգեստ. - ться բ. յ. մերկանալ (՚ի հանդերձից)։
Раздѣле́ніе գ. չ. բաժանումն, բաժանորդութիւն. անջատումն. դասաւորութիւն. անհամաձայնութիւն, երկպառակութիւն. փոխ. մանակցութիւն, կարեկցութիւն։
Раздѣле́нный ած. բաժանեալ, անջատեալ։
Раздѣли́мость գ. ի. բաժանելութիւն, բաժանականութ. - мый ած. բաժանելի։
Раздѣли́тель, - льница գ. ա. բաժանող, բաժանարար։ (տիկան.
Раздѣли́тельный ած. բաժանարար. զա-
Раздѣли́ть, - ться կր. բ. раздѣлять. - ться
Раздѣ́лка գ. ի. բաժանումն. հաշիւ. հաշուատեսութիւն. հատուցումն։
Раздѣ́лъ գ. ա. բաժանումն. բաժանող-

դուխ լինել. մնան, հաստատ (գրոյ համ շարադրութեան):

Раздѣ́льно տ. առանձին, բաժան. դատ:

Раздѣльноно́гій ած. (ժանտախտաւոր լինել):

Раздѣ́льность գ. ն. բաժան դալն, բա-

Раздѣ́льный ած. բաժան, առանձին. բաժանական. դատական. - акть, բաժանաձուղ. դիր մի կնիք լոյս տալ կիզոյ:

Раздѣля́ть, - лить բ. ն. բաժանել, դատանել, անջատել. ձեռ. շինել, խառնուիլ. կարկիպ լինել, միանակիլ. - чье мнѣніе, համաձայնիլ ընդ ումեք. - ться բ. փ. բաժանիլ. բ. յ. բաժանիլ. ձեռ. չհամաձայնիլ: (կնայ:

Раздѣ́тый ած. մերկացուցեալ. մերկա-

Раздѣ́ть, - ться տե. բ. раздѣвать, - ться.

Разжа́лованный ած. զրկեալ, կշռուցեալ յատկանուն:

Разжа́ловать բ. ն. ձգել, կշռուցանել (զօրքմանէ համ ի պատուոյ). հանել յեկեղեցականութենէ. - ться բ. դ. կա. բաղուկն դանդատիլ:

Разже́вывать, - вать բ. ն. ծամել, ծամբել. ձեռ. մեկնել, հալել ի միտս. հասկանալ, ըմբռնել մտօք:

Разженіе գ. չ. լուցում, վառում. — женный ած. լուցեալ, բորբոքեալ, հրաշեկ:

Разжи́ва գ. ն. կանդնում, նպաստում կեանց. օգուտ, շահ:

Разжива́ть, — житься բ. դ. բնչաւորիլ հարստանալ. ուղղել զկիճակ կենաց:

Разжига́ть, - жечь բ. ն. վառել, բորբոքել. հրաշեկ առնել. ձեռ. գրգռել, սաստկացուցանել:

Разжижа́ть, - жидить բ. ն. անօրակացուցանել, լուծանել, անդայտացուցանել:

Разжиже́ніе գ. չ. անօրակացուցում, լուծում. - ный ած. անօրակացուցեալ, անդայտացուցեալ, լուծեալ:

Разжима́ніе գ. չ. բանալն: (կնաչն:

Разжима́ть, - жать բ. ն. բանալ (զձեռ-

Разжире́ть բ. չ. գիրանալ, պարարտանալ:

Рази́нутый ած. բացեալ (ասէ զբերանոյ):

Рази́нуть բ. ն. բանալ (զբերան):

Рази́я գ. հ. բացբերան, բերանաբաց. այր տխմար:

Рази́тельный ած. աղդու, աղդողական. մեծ գին: (տիկս. ձեռ. յաղթել:

Рази́ть, поразить բ. ն. հարկանել առ-

Разлага́ніе գոյական разлагать բայի:

Разлага́ть, - ложить բ. ն. պարզել, արձակել. տարանձել. բանալ (զգիր կապն). արձարձել (զձեռք). լուծանել (քիմիական իմաստով):

Разла́дъ գ. ա. անհամաձայնութիւն (երգոց համ ձայնից). երկպառակութիւն, խառնակութիւն, շփոթ:

Разла́живать - ладить բ. ն. կազմանել, խանգարել զնորդանակութիւն նա-դարմանց. լուծանել, քակել զկապ բարեկամութեան կամ համաձայնութեան:

Разла́комить բ. ն. շարժել ’ի քաղցր, շարժել զախորժակն. ձգել ’ի սէր (առ ’ի պատառ ընէ):

Разла́мываніе, - ламливаніе գ. չ. բեկումն:

Разла́мывать, - ламливать, - мать բ. ն. բեկանել, խորտակել. քանդել:

Разлежа́ться բ. հ. ընդ երկար մնալ ընկողմնակալ. տկարանալ:

Разлетѣ́ться բ. հ. թռչիլ, սլանալ, յրուիլ (’ի պահապ. կողմ). զալ ուրեք արագապէս:

Разлива́льный ած. որ կարևորի ’ի հեղուլ, ’ի թափիլ: (թափումն:

Разлива́ніе գ. չ. հեղումն, հոսումն,

Разлива́ть, - лить բ. ն. հեղուլ, թափել. հոսել, տանիլ (’ի պահապան անօթս). առատաձեռնիլ. առատապէս վարձատրել. - ться բ. յ. հեղանիլ. հեղեղել. արտաղեղուլ. (նօթս:

Разли́вка գ. ի. հեղումն (’ի պահապան ա-

Разли́въ գ. ա. հեղեղ, հեղեղումն. արտաղեղումն:

Разлине́ываніе, - ваніе գ. չ. գծումն:

Разлине́ванный ած. գծեալ, տողեալ:

Разлине́вывать, - вать բ. ն. գծել, տողել: (ղումն. հեղումն:

Разли́тіе գ. չ. հեղեղումն, արտաղե-

Разли́тый ած. հեղեալ, տանեալ (’ի պահապան անօթս). թափեալ:

Различа́ть, - чить բ. ն. զանազանել, որոշել, տարբերել. - ться բ. յ. զանազանիլ, տարբերիլ:

Различе́ніе գ. չ. զանազանութիւն, որոշում,

Различе́нный мѣ. զանազանեալ, որոշեալ, տարբերեալ։
Разли́чествовать բ. չ. զանազանիլ, տարբերիլ, – читель գ. ա. զանազանող. – ный մѣ. որոշիչ, որոշողական։
Разли́чіе գ. չ. զանազանութիւն, տարբերութիւն, խտիր. պէսպէսութիւն։
Разли́чно տ. այլազգ. այլազգաբար, տարօրինակ. տարբեր։ (նակ դէմն։
Разли́чность գ. ն. զանազան, տարօրին-
Разли́чный մѣ. զանազան, տարբեր, պէսպէս, տարօրինակ։
Разложе́ніе բ. չ. բանալն, հանելն, դընելն ’ի գոյդ. վերլուծումն, վերլուծութիւն. լուծումն։
Разложи́ть հա. բ. разлагать.
Разлома́ть բա. բ. разламывать.
Разло́мка գ. ն. բեկումն. քանդումն։
Разло́мъ գ. ա. տեղին՝ ուստի բեկեալ կ՚լինի։
Разлу́ка գ. ն. անկառուածն, բաժանումն։
Разлуча́ть, - чить բ. ն. հեռացուցանել, զատանել, վերնել, բաժանել, անկառել. – ться բ. չ. վերնիլ, բաժանիլ։ (ժանումն։
Разлуче́ніе գ. չ. հեռացուցումն, բա-
Разлуче́нный մѣ. բաժանեալ, վերնեալ, անկառեալ։
Разма́рывать, - рать բ. ն. աղտեղել. աղտեղել զբազում կինչ։
Разма́тывать, - мотать բ. ն. բանալ, արձակել զկծիկսն, զկերասն. ձգ. վատնել, ծախել (ընթէչ) յանտառս կու երթան։
Разма́хиваться, - хнуться բ. չ. պատրաստանալ, ամբառնալ կամ շարժել զձեռն վասն հարկանելոյ։
Разма́чиваніе գ. չ. թրմումն, թրջելն։
Разма́чивать, - мочить բ. ն. թրմել, թրջել, թանալ։
Размежо́вывать, - вать բ. ն. կազարտուրել, դնել զատհման, զկուպար։
Разме́танный մѣ. ցրուեալ, ախռեալ։
Разме́тывать, — тать բ. ն. ցրուել, դնել և զան կազատուցանել, ախռել։
Размина́ть, - мять բ. ն. վարկաց-ցա-նել, կակղել (ճմղելով)։
Размножа́ть բ. ն. բազմացուցանել, բազմատարբել. – ться բ. չ. բազմանալ։
Размноже́ніе գ. չ. բազմացուցումն։
Размно́женный մѣ. բազմացուցեալ։
Размозжа́ть, - жить բ. ն. փշրել, խորտակել, ջարդախել։
Размока́ть, - кнуть բ. չ. թրջիլ, թրմիլ։
Размо́клый մѣ. թրջեալ, թրմեալ, տամկացեալ։ (վրէ։
Размо́лвка գ. ն. առելութիւն, խռո-
Размо́тка գ. ն. բացումն, արձակումն հիւսուածոյ, կծկելոյ։
Размышле́ніе գ. չ. քննութիւն, մտադրիչ խոկումն, մտածումն, մտածմունք. դատողութիւն։ (հեալ։
Размышле́нный մѣ. մտածեալ, խոր-
Размышля́ть, - слить բ. ն. քաջ խորհել, կամ կշռել, մտածել, խոկհիլ, խոհալ, դատել։ (նակումն։
Размѣ́ниваніе գ. չ. փոխումն, փոխա-
Размѣ́нивать, - нять, - нить բ. ն. փոխել, փոխանակիլ, փոխխել։
Размѣ́нъ, - мѣна գ. ա. ն. փոխանակութիւն, փոխխումն։
Размѣня́ть հա. բ. размѣнивать.
Размѣ́ренный մѣ. չափեալ։
Размѣ́риваніе, - реніе գ. չ. չափումն։
Размѣ́ривать, - рить - рять բ. ն. չափել, առնուլ զչափ. բաժանել. բազդատել, համեմատել (չափելով)։
Размѣ́ръ գ. ա. չափումն. չափ ան-ծ-ութիւն. զրութիւն. չափ ոսկի յատուցանելու կամ ’ի չափել բանս։
Размѣсти́ть հա. բ. размѣщать.
Размѣча́ть, - тить բ. ն. նշանագրել։
Размѣ́шиваніе, - шаніе գ. չ. խառնումն։
Размѣ́шивать, - шать բ. ն. խառնել, շաղախել։
Размѣща́ть, - мѣстить բ. ն. դասել, կարգել, տեղաւորել։
Размѣще́ніе գ. չ. դասաւորութիւն, դասաւորումն, դիտեղումն։
Размѣще́нный մѣ. կարգաւորեալ, դասաւորեալ, դիտեղեալ, տեղաւորեալ։
Размягча́ть, - чить բ. ն. կակղել, կակղացուցանել. – ться բ. չ. կակղել, վարկիլ, մեղմանալ։

Размягче́ніе ф. с. կակղացուցում։
Размягче́нный մծ. կակղացեալ։
Разма́клый մծ. կակղեալ, վաւիկեալ։
Разма́тый մծ. ձիւիալ, տրորեալ։
Разма́шивать, - носить բ. ն. լայնել, բնդարձակել (պէշէնէ, պհանդէյն)։
Размогáться բ. հ. ախտանալ։
Разноси́ть, - нести, - несть բ. ն. տանել (՚ի պանապան պէպէ), շրջեցուցանել. ցրուել, ցիր և ցան առնել. բ. անդ. այտուցանել։ ((պէպէ։
Разно́ска ф. ի. շրջեցուցում (՚ի պանապան
Разно́сный մծ. շրջացուցանելի. — пая книга, շրջադիր, շրջաբերական մատեան։
Разносторо́ннiй մծ. անհաւասարակողմն։
Разносторо́нность ф. ի. անհաւասարակողմ դրլն։
Ра́зность, - нота ф. ի. զանազանութիւն, տարբերութիւն, խտիր. ախտիւսուն, աննմանութիւն։
Разноцве́тность ф. ի. երկնագոյն, զանազանագոյն դրլն. - цве́тный մծ. երկնագոյն, զանազանագոյն, ախտիւսագոյն, բազմագոյն. գոյն գոյն։ (բան։
Разноце́нтренный մծ. զանազանակենդրոն։
Разночи́нецъ ф. ա. սոսկական, որ չունի զանձնական աշխատութիւն։
Разночу́вственный մծ. տարբեր ՚ի զգայմունս։
Разноше́рстный մծ. ախտիւսագեղմն։
Разно́щикъ, — щица ф. ա. ի. շրջավաճառ, վիրեզակ։
Разноязы́чный մծ. պարունակող յինքեան զանազան լեզուս, բազմալեզուն (պրրշկի՝ ի բառգիրս)։ այլալեզու։
Ра́зничествовать բ. հ. զանազանիլ, տարբերիլ, չնմանիլ։
Разну́зданный մծ. սանձարձակ, ՚ի բաց առեալ զսանձն։
Разну́здывать, - дать բ. ն. ՚ի բաց առնուլ զսանձն ձիոյ, արձակել ՚ի սանձէ։
Ра́зный մծ. զանազան, տարբեր, ախտիւս
Разнёживать, - жить բ. ն. ՚ի քնքշութիւն, ՚ի վաւիկութիւն, ՚ի զգայմունս մեծել, շարժել զբր. վաւիկացուցանել, կակղել (պէրէնէբ)
Разнюхивать, -хать բ. ն. սպառել զինչ ՚ի ներքս քաշելով ընդ ռնդունս, հոտոտել. փխ. հետազօտել, հարցփորձել, իմանալ։
Разня́тіе ※ разниманіе.
Разобли́чать, - чить բ. ն. մերկացուցանել, հանել զդգեստս, զզարդս. - ться բ. յ. մերկանալ ՚ի զգեստուց։
Разобра́ніе ※ разбираніе.
Разо́бранный մծ. քակեալ, անջատել. բացեալ. լուծեալ. պարզեալ. որոշեալ. քննեալ. զննեալ. ընթերցեալ։
Разобра́ть հմ. բ. разбирать.

Разобща́ть, - щить б. н. զատուցանել, անջատել (յամէնուն հոգմանդ). բաժանել ՚ի միաւորութենէ:

Разобще́ніе գ. չ. զատուցումն, անջատումն, բաժանումն ՚ի միաւորութենէ:

Разобще́нный ած. զատուցեալ (յամէնուն հոգմանդ). բաժանեալ ՚ի միաւորութենէ. մեկուսացեալ, առանձնացեալ:

Разогна́ніе գ. չ. արտաքսումն, մերժումն. ցրումն, սփռումն:

Разо́гнанный ած. արտաքսեալ, մերժեալ. ցրուեալ:

Разогна́ть ընդ. բ. разгонять.

Разо́гнутый ած. ուղղեալ, բացեալ:

Разо́гнуть ընդ. բ. разгибать.

Разогрѣва́ніе գ. չ. ջեռուցումն:

Разогрѣва́ть, - грѣть բ. ն. ջեռուցանել:

Разогрѣ́тый ած. ջեռուցեալ:

Разодра́ніе ա. раздираніе. (տառեալ:

Разо́дранный ած. պատառոտեալ, պատռտեալ:

Разодра́ть, - ться ընդ. բ. раздирать, -ться.

Разойти́ся ընդ. բ. расходиться.

Разо́къ ա. разъ.

Ра́зомъ տ. միով անդամաւ կամ նուագաւ, միով շարժմամբ. միաբանութիւն, շուտով, արագ:

Разопрѣва́ть, — рѣть բ. չ. քրտնելով փափկիլ, ուռիլ. Կ՚ըսէնք քրտնոց ելլելուն:

Разорва́ніе գ. չ. պատառումն, հերձումն:

Разо́рванный ած. պատառեալ, պատռտեալ, հերձեալ:

Разорва́ть ընդ. բ. разрывать.

Разоре́ніе գ. չ. աւերումն, քանդումն, կործանումն. աւեր. անկումն. վնաս:

Разоре́нный ած. աւերեալ, քանդեալ, կործանեալ. վնասեալ:

Разори́тель, - льница գ. ա. չ. աւերիչ, կործանիչ, քանդիչ. վնասող:

Разори́тельный ած. աւերիչ. աւերող, կործանիչ. վնասարար, վնասակար:

Разори́ть, - рить բ. ն. աւերել, քանդել, կործանել, վնասել. - ться բ. ֆ. աւերիլ, քանդիլ. վնասիլ:

Разосла́ніе գ. չ. առաքումն, յղումն (՚ի գործոյն ինչ):

Разо́сланный ած. առաքեալ, յղեալ (՚ի գործոյն ինչ):

Разосла́ть ընդ. բ. разсылать.

Разостла́ніе գ. չ. տարածումն, տարածանելն, սփռումն, պարզելն. (փռեալ:

Разо́стланный ած. տարածեալ, սփռեալ,

Разостла́ть ընդ. բ. разстилать.

Разохо́чивать, - хотить բ. ն. դրդռել, խրախուսել առ ՚ի առնել ինչ. յառաջացնել զսէրը, զցանկութիւնը:

Разочаро́ванный ած. ՚ի միտս եկեալ, յուշի եկեալ ՚ի զմայլմանէ. արձակեալ ՚ի թովչութենէ:

Разочаро́вывать, - вать բ. ն. ՚ի միտս ածել, յուշի բերել ՚ի զմայլմանէ, բառնալ զթովչութիւնս կամ զկախարդանս:

Разрабо́тка գ. ն. եղանակ դործելոյ, մշակելոյ, պարսլոյ (ջերմին). մշակումն երկրի:

Разрабо́тываніе գ. չ. հերկումն, մշակումն երկրի. դործելն, արդիւնաւոր առնելն երկրի:

Разрабо́тывать, — тать բ. ն. դործել, մշակել, հերկել, արդիւնաւոր առնել ջերմին, հայլն:

Разра́вниваніе, - неніе գ. չ. հարթումն, հաւասարումն. (հաւասարել:

Разра́внивать, — нять բ. ն. հարթել,

Разража́ть, - зить բ. ն. խորտակել, բեկանել ՚ի մասունս. սաստիկս հլուծանել:

Разрозне́ніе գ. չ. անջատումն, բաժանումն ՚ի միմեանց:

Разро́зненный ած. անջատեալ, բաժանեալ ՚ի միմեանց:

Разро́знивать, - знить բ. ն. անջատել զմիմեանս, բաժանել ՚ի միմեանց. պատռտիլ. (տրել.

Разруба́ть, - бить բ. ն. հատանել, կոտրել.

Разру́бленный ած. հատեալ, կտտրեալ, յօշեալ, միջհատեալ:

Разруга́ніе գ. չ. հայհոյումն. (տեալ.

Разру́ганный ած. հայհոյեալ, նախատեալ.

Разруга́ть բ. ն. հայհոյել, ՚ի շնութիւն նախատել, նախատել (բերանով, տոռփով):

Разрума́ненный ած. ոգեւորեալ. կարմրացուցեալ:

Разрумя́нивать, - нить բ. ն. ոգեւորել զդէմն, դէղերեւել, անթեւեփել (ներկ):

Разруша́ть, - шить բ. ն. աւերել, կոր-

ծանել, քանդել, տապալել. ’ի չիք դարձուցանել, անհետ առնել. - ться է. խորտակիլ, կործանիլ, քանդիլ, տապալիլ. անհետ լինիլ:

Разруше́ніе գ. չ, աւերումն, քանդումն, կործանումն. աւեր:

Разру́шенный ած. աւերեալ, քանդեալ, կործանեալ, տապալեալ, ’ի չիք դարձուցեալ, անհետ արարեալ:

Разруши́мость գ. է. աւերողականութիւն, լինելն աւերելի կամ եղծանելի:

Разруши́мый ած. աւերելի, կործանելի, եղծանելի, դիւրաւկործանի:

Разруши́тель, - льница գ. ա. է. աւերիչ, քանդիչ, կործանիչ, տապալիչ:

Разруши́тельный ած. աւերիչ, կործանիչ:

Разрыва́ть, - зорвать է. ն. պատառել, պատառոտել, հերձանել. քակտել:

Разрыва́ть - рыть է. ն. բրել, պեղել:

Разрыва́ться ց. յ. պատառիլ, պատառոտիլ. բրեալ լինիլ. քակտիլ:

Разры́вный ածանի разрывъ բառի:

Разры́въ գ. ա. բրումն. վէպատակ առնելն. ուժգնիւ արտաձգելն. պատառումն,, Հեղբումն. քակտումն:

Разры́тый ած. բրեալ, պեղեալ:

Разрыхля́ть, - лить է. ն. դիւրաշխրելի առնել (առ պղոպղ):

Разрѣ́живать, - рѣжать է. ն. ճօպրացուցանել. հեռացուցանել յիրերաց:

Разрѣ́заніе գ. չ. Հատուածն, կտրումն ’ի մասուն, յօշումն: (յօշել:

Разрѣ́занный ած. Հատեալ, կտրեալ,

Разрѣ́зать կ. է. разрѣзывать.

Разрѣ́зъ գ. ա. Հատուած. Հատեալ տեղին. ներքնադրուն, ներքին դրուն շինուածոց:

Разрѣ́зываніе ※ разрѣзаніе.

Разрѣ́зывать, - зать է. ն. Հատանել, կտրել, յօշել:

Разрѣша́ть, - шить է. ն. արձակել, լուծանել. ներել. թոյլ տալ. մեկնել, լուծանել (գինձիոն). դուշակել. հատանել գլխոց, վճռել:

Разрѣше́ніе գ. չ. արձակումն. լուծումն. ներումն. մեկնելն. վճռումն, Հատանելն գլխոց. թոյլտուութիւն,

Разрѣше́нный ած. արձակեալ, լուծեալ. վճռեալ. թոյլ տուեալ:

Разрѣши́мый ած. արձակելի, թողլի. լուծանելի. վճռելի:

Разрѣши́тель գ. ա. արձակիչ. լուծիչ, վճռօղ. թոյլատրիչ:

Разрѣши́ть կ. է. разрѣшать.

Разря́дникъ գ. ա. դնատհան (գործի ինչ Կիրքոսեանց):

Разря́дъ գ. ա. քաժանումն. դասաւորութիւն. տեսակ, կարգ, աստիճան. դասարկումն:

Разряжа́ть, - дить է. ն. զարդարել, պաճուճել. կարգադրել, կարգաւորել. դասարկել զգեաց Հրայանն կամ թնդանօթն:

Разря́женный ած. կարի լեմն զարդարեալ, պճնապարգեալ. դասարկեալ, դասարկացուցեալ (Հրայան կամ ընդանօթն):

Разса́дка գ. է. վոխադրութիւն անկից. կէտք կամ ձև վոխադրելոյ զառնելս:

Разса́дникъ գ. ա. պարտէզ նորատունկ ծառոց. սերմնարան. փոխ. ուսումնարան, վարժարան:

Разса́живаніе, - женіе գ. չ. տեղափոխութիւն, վոխադրուի անկից կայնն:

Разса́живать, - садить է. ն. վոխադրել, տեղափոխել (պռոնիո). անկիլ ’ի զանազան տեղիս. հեռացուցանել յիրերաց (պռոնիո, նոյնի):

Разсвѣта́ніе գ. չ. լուսանալն, այգանալն. առաւօտանալն: (առաւօտանալ.

Разсвѣта́ть է. չ. լուսանալ, այգանալ,

Разсвѣ́тъ գ. ա. այգ, առաւօտ, արևադալ, հաւաքօտ, արփիսակիղէն:

Разселя́ть, - лить է. ն. բնակեցուցանել ’ի զանազան տեղիս:

Разсердѝть կ. է. разсерживать.

Разсе́рженный ած. բարկացուցեալ, ցասուցեալ, դառնացուցեալ:

Разсе́рживать, - рдить է. ն. բարկացուցանել, ցասուցանել, դառնացուցանել, շարժել ’ի բարկութիւն: (առացեալ.

Разска́занный ած. պատմեալ, ըսուցեալ,

Разсказа́ть կ. է. разсказывать.

Разска́зчикъ, - щица գ. ա. է. պատմիչ, վիպասան, պատմագան:

Разка́зъ ф. м. պատմութիւն, ջրոյց, վէպ. - зы ф. հ. ջրոյց ք, շաղակրատանք:
Разка́зываніе, - заніе ф. չ. պատմելն, ճառելն, ասելն:
Разка́зывать, — зать բ. ն. պատմել, ճառել, ասել, վիպել:
Разслабле́ніе ф. չ. թուլացուցումն. թուլութիւն, անկարութիւն, նուազուկ. անդամալուծութիւն:
Разсла́бленный ած. թուլացեալ, անկարացեալ. անդամալոյծ:
Разслабля́ть, - бить բ. ն. թուլացուցանել, անկարացուցանել, տկարացուցանել, բառնալ զջղութիւն:
Разслабѣва́ніе ф. չ. թուլանալն, տկարանալն:
Разслабѣва́ть, - бѣть բ. չ. թուլանալ, անկարանալ. - бѣлый ած. թուլացեալ, անկարացեալ:
Разслаля́ть, - ливать բ. ն. հեչակել:
Разслаще́нный ած. քաղցրացուցեալ:
Разсла́щиваніе ф. չ. քաղցրացուցումն:
Разсла́щивать, - сластить բ. ն. քաղցրացուցանել:
Разслу́шивать, - шать բ. ն. ունկնդիր լինել, ունկն դնել առ ՚ի հասկանալ կամ ըմբռնել զառացեալն. լսել:
Разма́триваніе ф. չ. նկատումն, ընդնումն, հայեցողութիւն:
Разма́тривать, - рѣть բ. ն. հայիլ. նկատել, դիտել, յառիլ աչօք. ընդնել, վերահասու լինել:
Разсмотри́тельность ф. ի. ըղձահայեցուածութիւն, նախատգուշութիւն. - тельный ած. ըղձահայեաց, նախատգոյշ:
Разсмотре́ніе ф. չ. ձանաչումն, տեսութիւն, քննութիւն. վերաընդունութիւն, վերահասութիւն:
Разсмо́трѣнный ած. տեսեալ, նկատեալ. քննեալ, վերաընդունեալ:
Разсмотрѣ́ть ի. բ. разма́тривать.
Разсмѣши́ть բ. ն. շարժել ՚ի ծիծաղ, ծիծաղեցուցանել:
Разсмѣ́яться բ. յ. շարժիլ ՚ի ծիծաղ, ծիծաղիլ. ծիծաղիլ (բազմաց ՚ի ԵՐԵՔ ՚ի ժամանակ):
Разсна́щивать, - настить բ. ն. բառնալ զկապուճան կամ զկարասիս. նաւարն:
Разсове́тывать, — товать բ. ն. փոխել զմիտս ուրուք, շրջել զրոք ՚ի խորհրդոց:
Разсо́лъ ф. м. աղջուր, աղաջուր:
Разсо́ха ф. ի. մասն լինչ արօրի:
Разссо́ривать, - ссорить բ. ն. կռուեցուցանել: (մեկնիչն, հրաժեշտ:
Разстава́ніе, - таніе ф. չ. հրաժարիլն,
Разстава́ться բ. յ. հրաժարիլ, մեկնիլ, հեռանալ, բաժանիլ, ողջոյն տալ հրաժարականի, բարեաւ մնա ասել:
Разста́вленный ած. եդեալ, դասեալ ՚ի զանազան տեղիս. հեռացուցեալ յիրերաց:
Разста́вливать, - вить բ. ն. դնել, դասել ՚ի զանազան տեղիս. հեռացուցանել յիրերաց. թողուլ զմիջոցս. լայնել (ասէ ՀԻՒՆԴԵՔՅԻՑ):
Разстана́вливаніе, - тавливаніе ф. չ. դնելն հեռի յիրերաց, հեռացուցանելն յիրերաց:
Разстана́вливать, - новить բ. ն. դնել կամ դասել հեռի յիրերաց:
Разстано́вка ф. ի. հեռացուցումն յիրերաց, հեռաւորութիւն. թողուլն միջոցի. դադարումն. съ разстановкою, դադարմամբ, դադար առնելով, ընդմիջելով:
Разстано́вленный ած. հեռացուցեալ յիրերաց, բաժանեալ:
Разста́ться ի. բ. разставаться.
Разсте́гиваніе ф. չ. արձակումն կոճկաց.
Разсте́гивать, - гнуть բ. ն. արձակել զկոճակս: (կաց.
Разсте́гнутый ած. արձակեալ ՚ի կոճ-
Разстила́ніе ա разостланіе.
Разстила́ть ա разостлать.
Разстоя́ніе ф. չ. հեռաւորութիւն, բացակայութիւն, միջոց. փոխ. դանդաղանութիւն.
Разстоя́ть բ. չ. հեռակայիլ, տարակայիլ: (կարգաց (հոգեւորականաց):
Разстри́га ф. ա. կարգընկեց, զրկեալ ՚ի
Разстрига́ть, - стричь բ. ն. կարգընկեց առնել, զրկել ՚ի քահանայական կամ ՚ի վարդապետական աստիճանէ:
Разстриже́ніе ф. չ. կարգընկեցուցանել:
Разстри́женный ած. կարգընկեց արարեալ:
Разстро́енный ած. խանգարեալ, շիոթեալ:

Разстро́ивaніе ф. с. խանգարումն, եղծումն. քակումն, լուծումն, խառնակումն, շիմեցումն:

Разстро́ивать, - роить բ. ն. խանգարել, եղծանել, կորուսանել զնեղրգաշնակութիւն. քակել, խզել, լուծանել (զկապ քաղեցեմոնակեան). շիմեցնել, խառնել, խառնակել:

Разстро́йство փ. ս. խանգարումն. անկարգութիւն, անհամաձայնութիւն, շիմեմ, խառնակութիւն, անվիրաւանութիւն:

Разступа́ться բ. ս. անդն տալ, բաժանիլ յերկուս, (ասի ղամբոխէ) առ՚ի բառնալ զինեռապարհ անցանելոյ. պատառիլ, բանիլ (ասի պեղէնէ). տալ յայտնի. հալիլ, լուծանիլ (ասի ղառնոմանեայ):

Разсуди́тельно տ. խոհեմութեամբ:

Разсуди́тельность ф. ի. խոհեմութիւն, աղէմտութիւն, զգօնութիւն: (զգօն:

Разсуди́тельный ած. խոհեմ, աղէմտիկ,

Разсуди́ть կր. բ. разсуждать.

Разсу́докъ հ. ա. բանականութ, խելացութիւն, բան, ընտրելութիւն:

Разсужда́ть, - дить բ. ն. դատել, կըշռել, տրամաբանել, խորհիլ, ընտրել, որոշել. քննել, քննութիւն առնել:

Разсужде́ніе ф. ս. դատաւճիռ, տրամաբանութիւն մտաց, դատապարտութ. մեկնութիւն, բացատրութիւն:

Разсу́чивать, - чить բ. ն. շրջել, բառնալ, արձակել զպարոն, հակադարձել. թևրթի թևրթի բառնալ զմանրն.

Разсчёсть կր. բ. разсчитывать:

Разсчётистый ած. պահող յաւելուածոյն զհաշիւ, զգոյշ՚ի գործս, յընթացս, ՚ի բարս. պահեցող ՚ի ծախս:

Разсчётливо տ. հաշուով. զգուշութ. պահելով.

Разсчётливость ф. ի. պահելն յաւելուածոյն զհաշիւ. զգոյշ լինելն ՚ի գործս, ՚ի վարս. պահեցող գոլն ՚ի ծախս:

Разсчётливый ած. ս разсчетистый.

Разсчётный ած. վերաբերեալն հաշուի կամ հատուցման:

Разсчетъ ф. ա. աւարտումն հաշուի, հատուցումն. զգուշութիւն, շրջահայեցութիւն ՚ի գործս, ՚ի վարս. պահեցողութիւն ՚ի ծախս:

Разсчи́танный ած. հաշուեալ. աւարտեալ զհաշիւն. բաւականացուցեալ հաշուատեսութեամբ:

Разсчитываніе, - таніе ф. с. հաշուումն, աւարտումն հաշուի, հաշուատեսութ:

Разсчи́тывать, — тать բ. ն. հաշուել, աւարտել զհաշիւն, տեսանել ՚ի ում զինչ ի հատանելոյ:

Разсчи́тываться բ. յ. տեսանել զհաշիւ. հատուցանել, աւարտել զհաշիւն:

Разсыла́ніе, — лка ф. ս. ի. առաքումն, յղումն ՚ի զանազան տեղիս:

Разсыла́ть, - зослать բ. ն. առաքել, յղել ՚ի զանազան տեղիս:

Разсы́льный, - льщикъ ф. ա. սպասաւոր կամ ղրկատար առնի. այր նշանակեալ ՚ի առաքման ՚ի զանազան տեղիս:

Разсыпа́ніе ф. ս. ցրուն, ցանելն կամ սփռելն ՚ի զանազան տեղիս. ցրուելն, ցիր և ցան առնելն:

Разсы́панный ած. ցրուեալ, սփռեալ, ցիր և ցան արարեալ:

Разсыпа́ть բ. ն. ցրուել, ցիր և ցան առնել. սփռել, հոսել. ծաւալել. բաշխել, բաժանել. -ться բ. յ. ցրուիլ, ցիր և ցան լինիլ. սփռիլ, տարածիլ. վշտիլ, վիթիլ: (վիթխարիլ:

Разсы́пчивый ած. դիւրաւիշեր, դիւրաթափելի:

Разсыха́ніе ф. ս. չորանալն, յամնալին:

Разсыха́ться բ. ը. յամնալ, չորանալ:

Разсѣва́лень գ. ա. սերմնացրիւ գործի:

Разсѣва́ніе ф. ս. ցանումն ՚ի զանազան տեղիս. սփռիւ, ցրումն. տարածումն. Հըսչակումն:

Разсѣва́ть, - сѣять բ. ն. ցանել, սերմանել (՚ի զանազան փեղէս). սփռել ՚ի տեղիս տեղիս. ցրուել, տարածել, ցիր և ցան առնել. ցրուել կամ հալածել (զպրպռոլիան հաւքն). -ться բ. յ. ցրուել, տարածիլ ՚ի զանազան տեղիս:

Разсѣвъ ф. ա. ցանումն, սերմանումն:

Разсѣда́ться բ. ս. Ճեղքիլ, պատառիլ (ասի պեղէնէ). խառնիլ (յերկուղէ):

Разсѣ́дина ф. ի. ս разсѣлина, և ամեն ինչ ՚ի ծուռնկս ձիոյ: (ոչ:

Разсѣ́дланный ած. արձակեալ ՚ի համ-

Разсѣ́длывать, - лать б. н. արձակել ՚ի հաւեաց, ՚ի բաց բառնալ զհաւեսն:
Разсѣка́ніе с. с. հատուն, կտրուն, կտրելով բաժանելն ՚ի մասունս. յօշուն. Հեղդուն:
Разсѣка́тель м. հերձող, հատանող:
Разсѣка́ть, - сѣчь б. н. կտրելով բաժանել ՚ի մասունս. հերձուլ, յօշել, հատանել, հատանել ՚ի տեղիս տեղիս. Հեղդել: (ռուս.
Разсѣ́лина с. հ. Հեղդուած, պատառ
Разсѣ́лый մ. Հեղդեալ:
Разсѣче́ніе ս разсѣканіе.
Разсѣ́ченный մ. հատեալ, կտրեալ ՚ի մասունս, յօշեալ. Հեղդեալ:
Разсѣ́яніе с. հ. ցրուելն, սփռելն. ցրուն. դադարումն, անհատդրութիւն:
Разсѣ́янно տ. ցիր և ցան, անկարգ. շփոթութեամբ, անմտադրութեամբ:
Разсѣ́янность с. հ. դադարումն, դէղերանք խորհրդոց, անմտադրութիւն:
Разсѣ́янный մ. ցրուեալ, տարածեալ, սփռեալ, ցիր և ցան, անկարգ, խառն. դադարեալ, անմտադիր:
Разсѣ́ять հ. բ. разсѣвать.
Разубира́ть, - брать б. н. զՀնազարդել:
Разува́ніе с. հ. հանուն (ոտից կօշկի):
Разува́ть, - зуть б. н. հանել (զոտից կօշկի, զձեռս ապարանջան): (ատրպ.
Разувѣря́ть, - рить б. н. խոհել զմիտս
Разукраша́ть, - красить б. н. բազմազարդել, զՀնազարդել. - шенный մ. բազմազարդեալ, զՀնազարդեալ: (խոհեմ:
Разу́мникъ, - ница с. м. հ. բանական, խոհեմ
Разу́мно տ. խոհեմաբար, բանաւորապէս:
Разу́мный մ. բանական, բանաւոր, միտաւոր, մտաւոր, խոհեմ, հանճարեղ, խոհեմագուտ, ողջամիտ:
Ра́зумъ с. м. բանականութիւն, բանաւորութիւն. բան, հանճար. միտք, խելամտ
Разумѣва́ти б. н. (եմ) հասկանալ, իմբանել մտօք, խելամտալ, հասու լինել:
Разумѣ́ніе с. հ. խելացուն, հասուն. հասկացուն, խելացութիւն. դիտուն, ուսեալութիւն:
Разумѣ́ть б. н. խելամտալ, հասկանալ, դիտել. բանիւդիտիլ, իմբանել մտօք:
Разу́тый մ. բոկոտնեալ, հանեալ (ոտից կօշկի, զձո-շոցս հասցն):
Разу́чивать, - чить б. н. ուսանիլ. մուսուցանել. — ться б. ն. մուսանալ զուսեալն կամ զդիտացեալն:
Разцара́пывать, - пать б. н. ցեսել, կերկերել (երեսիդ հասցն):
Разцвѣ́лый մ. ծաղկեալ:
Разцвѣсти́ ս разцвѣтать.
Разцвѣта́ніе с. հ. ծաղկիլն:
Разцвѣта́ть, - цвѣсть б. հ. ծաղկիլ: (զել:
Разцвѣ́чивать, - цвѣчать б. н. գունագեր
Разцѣлова́ть б. н. բազում համբուրել:
Разчва́ниться б. ը. յոյժ հպարտանալ, մեծամտիլ, մեծամեծս խօսիլ:
Разче́ркивать, - тить б. н. գծել (՚ի քաղա՞ք պեղ իս). նշանակել գծիւ:
Разче́санный մ. սանտրեալ:
Разче́сываніе, - саніе с. հ. սանտրուա՛:
Разче́сывать, - сать б. н. սանտրել. զերել ցեսել ՚ի սանտրելն:
Разчисле́ніе, - леніе с. հ. հաշուուն, համարուն, համարուն:
Разчи́сленный մ. հաշուեալ, համարեալ:
Разчисли́ть, - лить б. н. հաշուել, համարել, համել:
Разчи́стка с. հ. մաքրուն, յատակուն:
Разчища́ть, - стить б. н. մաքրել, յատակել:
Разчище́ніе с. հ. մաքրուն, յատակուն:
Разчи́щенный մ. մաքրեալ, յատակեալ:
Разша́тывать, - тать б. н. շարժել, ցընցել, տատանել, երերել:
Разшеве́ливать, - лить б. н. շարժել:
Разшиба́ть, - бить б. н. բեկանել, խորտակել. - ться б. ն. բեկանիլ. վերատուիլ (ոտիւքն):
Разшива́ніе с. հ. քակուն կարի:
Разшива́ть, - шить б. н. քակել զկարն:
Разшире́ніе с. հ. լայնուն, ընդարձակուն. տարածուն. ձգուն (շրթ):
Разши́ренный մ. լայնեալ, ընդարձակեալ, տարածեալ:
Разширя́тель с. м. լայնող, ընդարձակող, տարածանող:
Разширя́тельный մ. ընդլայնողական, տարածողական, ձգողական:
Разширя́емость, - рительность с. հ. տա

բաժանութիւն, ծառայութիւն։

Разшира́ть, - рить է. ն. լայնել, ընդարձակել, տարածանել, ծաւալել. — ться է. յ. լայնիլ, լայնանալ, ընդարձակիլ, տարածիլ։

Разшифро́вывать, - вать է. ն. բացատրել, լուծանել զդրեալս ծածկութեամբ, մեկնել զվերծնագրութիւնս։

Разщедри́ться է. յ. առատանալ։

Разще́ливаться, - литься է. յ. Հեղձիլ. պատռիլ։ (ռուսաց։

Разще́лина գ. ի. Հեղձուած, պատռուած։

Разще́панный ած. շերտակտոր արարեալ,

Разще́пистый ած. նկարագՀեղձ, երկարաՀեղձուած։

Разще́пъ գ. ա. Հեղձուած (գբէի)։

Разще́пывать, — плять, — пать է. ն. Հեղձել, շերտել. Հեղձիլ (գբէի)։

Разщи́пываніе, — паніе գ. չ. զգլուխն, վիճաբանութիւն։ (տեղ։

Разщи́пывать, - пать է. ն. զգլել, վիճել։

Разъ գ. ա. հարուած. անգամ։

Разъ տ. միանգամ, յաւուր միում, երբեմն. разомъ, съ разу տ. միով շարժմամբ, միով հարուածով, ընդսդին, ևայլն.

Разъ и расъ, յառաջադոյս անբաժանելի նախադրութիւն, որ ցուցանէ զբաժանումն ի մասունս, զշարունակութիւն, զսաստկանալն և զվերծանումն. զրնտեղումն, զդնելն ի տեղիս. զիսկելն յայլ վիճակ, յայլ գրութիւն, զընդհանալն յայլ և այլ կողմունս, զՀեղձումն յերկուս մասունս։

Разъе́мный ած. բաժանելի, անջատելի։

Разъе́мщикъ, - щица գ. ա. ի. բաժանող, անջատող (ֆառոպոց)։

Разъе́мъ գ. ա. բաժանումն, անջատումն։

Разъѣда́ніе գ. չ. բոլորովին ուտելն (ընդՀերօք). մաշելն, ուտելն (վէրից)։

Разъѣда́ть, - ѣсть է. ն. բոլորովին ուտել (ընդՀերօք). մաշել, ուտել (առ վէրից)։

Разъѣ́денный ած. разъѣдать բայի։

Разъѣ́здъ գ. ա. ընդհանալն կառաց կամ երիվարաց յայս կոյս և յայն կոյս կամ ի բաղում տեղիս. խուռն Հաւաքումն զոր առաքեն լրտեսել զթշնամիս։

Разъѣзжа́ніе գ. չ. ընդհանալն կառաց կամ երիվարաց յայս կոյս և յայն կոյս կամ ի բաղում տեղիս։

Разъѣзжать է. չ. ընդհանալ կառաց կամ երիվարաց յայս կոյս և յայն կոյս կամ ի զանազան տեղիս։ (տաղտկ։

Разъяре́ніе գ. չ. կատաղեցուցումն. կատաղեցուցանել. կատաղեալ. կատաղեալ, ղայրացեալ։

Разъяре́нный ած. կատաղեցուցեալ. կատաղեալ, ղայրացեալ։

Разъяря́ть, - рить է. ն. կատաղեցուցանել, ցասուցանել, սաստիկս գրգռել ի բարկութիւն։

Разъя́снивать, - снѣть է. չ. ած. պարզել. - ться է. յ. պարզիլ։

Разъя́тіе գ. չ. բանալն. Հերձումն։

Разъя́тый ած. բացեալ. Հատեալ։

Разъя́ть յա. է. разымать.

Разыгранный ած. յ. разыгрывать բային

Разы́грываніе, - раніе գ. սովական разыгрывать բային։

Разы́грывать, - рать է. ն. դատաւորել զկատն. դնել զկայս, զինչս ի վիճակախաղ (լոթերէի). կատարել զթատրոնական խաղ. Հարկանել զգործմանէից նուագարան։ (ջաութ։

Разыма́ть, -ять է. ն. բանալ զկցեալն, զն

Разы́сканный ած. Հետազօտեալ, խուզեալ, գտեալ, Հարցափորձեալ։

Разыска́тель գ. ա. խուզարկու, Հետազօտ, որնիչ, Հետամուտ։

Разы́скиваніе, — каніе գ. չ. Հետազօտութիւն, խոյզ, քննութիւն, խնդիր, Հետամտութիւն, Հարցափորձ։

Разы́скивать, - кать է. ն. Հետազօտել, Հետամուտ կամ ի խնդիր լինել, Հարցափորձել։

Разы́щикъ, - щица ※ разыскатель.

Рай գ. ա. դրախտ, եդեմ, - дерево, մեծ խաղող։

Ра́йна գ. ա. առագաստակալ։

Ра́йскій ած. եդեմական, դրախտի. - кая птица, դրախտահաւ. աստղատուն ինչ։

Ра́ка գ. ի. դամբարան նշխարաց։

Раке́та, - тка գ. ի. փամփուշտ օդաձիգ.

Раке́точникъ գ. ա. փամփշտագործ, որ յօրինէ զօդաձիգ փամփուշտս։

Раки́тникъ գ. ա. Թուփ լինչ։

Ра́ковина գ. ի. գաղտատուր, խեցեմորթ.

մաան ինչ ականջի. ներքան ոտից ձիոյ:

Ра́ковинный *ած. պատ. խեցեմորթի:*

Ракъ *գ. ա, խեցգետին, խաչափառ. խեցգետին (երբեմն աշտն ջնդպանախմոտի). խոլ խեցգետնի, քաղցկեղ. երկաթեայ դոլճի մաքրիչ հնոցայց.*

Ра́ло *գ. չ. արօր. - лообра́зный, արօրաձև:*

Ра́ма *գ. ի. շրջանակ կամ պատակ պատկերաց. շրջանակ լուսամտից:*

Рамена́ *գ. չ. յ. ուս:*

Ра́мка, - мочка *նպ. ի. рама.*

Ра́мо *գ. չ. (ի՛) ուս:*

Ра́на *գ. ի. վէրք, խոց, հարած:*

Ра́нгъ *գ. ա. աստիճան, կարգ, դաս:*

Рандеву́ *անհոլ. ժամադրութիւն, սահմանեալ տեղի, տեղի ժամադրութեան (աա՛ ի պեսոնե՛ը պնիե՛սո):*

Ра́неніе *գ. չ. վիրաւորումն, խոցումն:*

Ра́неный *ած. վիրաւորեալ, խոցեալ:*

Ране́нько *ս. նպ. ի. рано.*

Ране́хонько *ս. կարի վաղ:*

Ра́нецъ *գ. ա. մախաղ, պարկ ղննուորաց:*

Ранжере́я *գ. ի. ջրամանենակ. ձմերոց:*

Ранжи́ровать *ի. ն. շարադասել, դասաւորել ղղինուորս ըստ հասակի:*

Ра́нжиръ *գ, ա. դասաւորուն, շարադասող ղնուորսն ըստ հասակի:*

Ранить *ի ն. վիրաւորել, խոցել:*

Ра́нній *ած. նպ.* рано *մակբայն:*

Ра́нный *ած. վիրաց, հարածոյ, խոցի:*

Ра́но *ս. կանխաւ, վաղ քան, յառաջ քան, նախ քան ժամանակին:*

Рановре́менность *գ. ի. կանխահասուն. վաղահասութիւն. - менный ած. կանխահաս (գործ կամ պտուղ). (հանդերձից:*

Рантъ *գ. ա. ծալուած չղնեցս կօշկաց կամ*

Ранýнкулъ *գ. ա. հրանունկ (ծաղիկ):*

Ра́нье *ս. կանխագոյն:*

Рапи́ра *գ. ի. սուր անոտը:*

Рапорова́ть *ի. ն. տալ կամ առաքել զյայտարարութիւն, յայտնել, ծանուցանել. - ться ի. յ. առաքել կամ տալ զինքնին զյայտարարութիւն:*

Ра́портъ *գ. ա. յայտարարութիւն, տեղեկութիւն, ծանօթութիւն:*

Разска́иваться, - яться *ի. յ. ղղջալ, ապաշաւել. ցաւիլ, տրտնջալ:*

Раскале́ніе, - леваніе *գ. չ. արտաշնչումն, արտաշնչութիւն:*

Раскале́нный *ած. արտաշնչկ, արտաշնչադոյն, հրաշնչկ:*

Раска́ливать, - лить *ի. ն. արտաշնչկ, հրաշնչկ առնել. - ться ի. յ. արտաշնչկանալ:*

Раска́лываніе *գ. չ.* Հեղքումն:

Раска́лывать, - лоть *ի. ն.* Հեղքել. կոտորել, բեկանել:

Раска́пываніе *գ. չ. բրտումն, պեղումն:*

Раска́пывать, - пать *ի. ն. բրել, պեղել, փորել. ֆիզ. քանդել, ասերել:*

Раска́рмливать, - кормить *ի. ն. զկրայուսանել, պարարել:*

Раскарáка *գ. ը. որ ունի զկաստորնակ ոտս:*

Раска́танный *ած. գլորեալ. արձակեալ (ասի գնդապնեալ կրաց). անցուցեալ ընդ մամլով (կոտորելիք):*

Раска́тистый *ած. դիւրագլոր, դիւրասահ. զառ՛ի վայր:*

Раска́тъ *գ. ա. դառ՛ի վայր տեղի. - ты грома, որոտիւնս որոտմանց հանդերձ արձագանօք, որոտ ընդ որոտ:*

Раска́тываніе, - таніе *գ. չ. գլորումն. արձակելն (ասի գնդապնեալ կրաց). անցուցանելն ընդ մամլով (ասի գկոտորելիսն):*

Раска́тывать, - тать *ի. ն. գլորել, ձասալել. արձակել, բանալ, պարզել (գնդապնեալն). անցուցանել ընդ մամլով (գկոտորելիսն):*

Раска́чивать, - чать, - тить *ի. ն. շարժել կայս և կայն կոյս, երերել, ցընցել. գլորել՛ի զանազան կողմունս. ատտիկս կամ ուժգնիս գլորել:*

Раска́шляться *ի. ը. երկար ժամանակ կամ բազում հազալ. (պաշտօնք.*

Раска́яніе *գ. չ. զղջումն, ապաշաւ, ա-*

Раска́яться *ի. ի.* раскаиваться.

Раске́пъ *ա* расщепъ. *(աստ և անդ.*

Раски́дапный *ած. ցրուեալ, ընկիցեալ*

Раскидный *ած. պարզելի. բանալի:*

Раски́дывать, - дать, - кинуть *ի. ն. ցրուել, ցիր և ցան առնել, ընկենուլ աստ և անդ. կանդնել, հարկանել (գէնսնը). կարգել, զնատեղել (գէնսնս նէրէ).*

Раски́нутый *ած. ցրուեալ, ցիր և ցան. կանգնեալ (վրան).*

Раскиса́ть,-снуть Բ. չ. Լիանալ, քայքայիլ. Լիմրիլ, Լուլանալ (՚ի տապոյ կամ յմտնելոյ):

Раскисле́ніе գ. չ. Լիանալումն:

Раскисло́й,ած. Լիանալ. Լուլցեալ, Լիմրեալ (՚ի տապոյ կամ յմտնելոյ):

Раскла́денный ած. Նկեալ, դնեալ ՚ի պահեստի տեղիս. առհմանեալ (փիս ասոյն). բացեալ, տարածեալ (փիլ ասոյն). արձակեալ (հող):

Раскла́дывать, - класть Բ. ն. դնեմ դնել կարգաւ. դնել ՚ի պահեստի տեղիս. հանել ՚ի վաճառս. ցուցանել գնաճառս ՚ի կրպակի. բանալ, տարածել. դնել, առհմանել, կարգել. արձակել (պհող). բանալ (պփիլ). դուշակել (՚ի ձեռն խաղալիցն):

Раскла́ниваться, - кла́няться Բ. չ. ողջունել, բարեւս մեծ տալ միմեանց, հրաժարիլ. խնդիր գնալ բարեկամաց:

Раскле́ванный ած. կապահարեալ:

Раскле́ивать, - вать Բ. ն. կապահարել, բնկանել կամ առնել կապար:

Раскле́енный ած. վրիժուցեալ գոտն ձեռին: (գնդել գոտնձեռին:

Раскле́ивать, - ить Բ. ն. վրիժուցանել,

Расково́ывать, - ковать Բ. ն. գործել գերկաթի. կռելով երկցնել (պերկաթ) արձակել ՚ի շղթայից. հանել գերկաթս կամ զպայտն յոտից ձիոյ:

Расколо́чивать, - лотить Բ. ն. հարկանելով վիշտել. տափարակել. ընդլայնել. փոխ. կոտորել (՚ի մարդս):

Расколо́тый ած. Ճեղքեալ. բնկեալ:

Расколо́ть իմ. Բ раскалывать.

Расколо́ть գ. ա. Ճեղքուած, պատառուածք. հերձուած, ապտղ:

Расколо́льникъ,-льница գ. ա. հերձուածող, պաշտպան. (հերձուածնէից:

Расколо́льническій ած. պաշտպանական:

Раскона́ть, իմ. Բ. раскапывать. (տակաւ

Раскра́денный ած. գողցեալ տակաւ

Раскра́дывать, - расть Բ. ն. գողնալ (տակաւ տակաւ տակաւ):

Раскра́шенный ած. Նկարեալ (գոյն գունոյ), գունագեղեալ, գունակեալ:

Раскра́шиваніе, - шеніе գ. չ. Նկարելն (գոյն գունոյ). գունագեղելն, գունակելն:

Раскра́шивать, - красить Բ. ն. Նկարել, Նկարել (գոյն գունոյ), գունագեղել, գունակել:

Раскрыва́ніе գ. չ. բացումն, բանալն:

Раскрыва́ть, - рыть Բ. ն. առնուլ, բանալ (պծածկոյն). բանալ, պարզել:

Раскры́тый ած. բացեալ: (լորն:

Раскупа́ть, - пить Բ. ն. գնել գնաճառս:

Раску́порить, - порить Բ. ն. հանել գխցանն, բանալ գբերանն (անօթոյ):

Раску́ривать, - рить Բ. ն. ծխել. վառել վառն ծխելոյ. սպառել ծխելով: (բնկանել առամնիցք:

Раску́сывать, - кусить Բ. ն. խածանել.

Расль գ. ի. (եւ) շառաւիղ, ընձիւղ:

Распада́ться, - пасться Բ. չ. անկիլ, անկանիլով քանդիլ, խորտակիլ:

Распаде́ніе գ. չ. առեր, կործանումն:

Распа́ивать, - паять Բ. ն. դՋգիլ, վերըմիացանել զմեծագործն:

Распале́ніе գ. չ. Ջնաւցանելն, բորբքիլն, զրգռելն: (քեալ. զրգռեալ:

Распале́нный ած. Ջնաւցեալ. բորբքեալ:

Распаля́ть, - лить Բ. ն. Ջնաւցանեալ, բորբոքել. զրգռել:

Распа́рываніе գ. չ. քակումն (կոպի):

Распа́рывать, - роть Բ. ն. քակել, քանդել զկարն: (ապօրադրեալ:

Распа́хнутый ած. զարձեալ, հերկեալ,

Распа́хиваніе, - ханіе գ. չ. հերկումն:

Распа́хивать, - хать Բ. ն. զարձել զերկիր, հերկել, ապօրադրել:

Распа́шка գ. ի. հերկազործուն, հերկումն. բերան ուռկանի ձկնորսաց. - на распашку, արձակեալ զկռճակս հանդերձի, գոտեղոյծ:

Распа́ять իմ. Բ. распаивать.

Распека́ть, - печь Բ. ն. անարգել յանդիմանել, կշտամբել:

Распеле́нивать, - пать Բ. ն. քակել զանձեռսրտս, հանել ՚ի խանձարրոյ (պմանուկն):

Распестри́ть իմ. Բ. распещрять.

Распеча́танный ած. բարձեալ, քակել զնիքսն. - тываніе, - таніе գ. չ. բառնալն կամ լուծանելն կնքոյ:

Распеча́тывать, - тать Ё. Н. բառնալ կնճռանել զմոմը, բանալ:
Распестре́ніе Ф. Է. զոյն զոյն, տեսակ տեսակ գոյն գոյնելը. - ре́нный ած. զոյն զոյն, տեսակ տեսակ գոյն գոյնեալ:
Распестри́ть, - пестрить Ё. Н. զոյն զոյն, տեսակ տեսակ գոյն գոյնել:
Распиле́нный ած. բաժանեալ, կտրեալ տղայմամբ: (կտրելն տղայի:
Распи́ливаніе, - леніе Ф. Է. բաժանելն,
Распи́ливать, - пилить Ё. Н. կտրել, մեջտեղաւոր տղայի:
Р..спина́ніе Ф. Է. խաչահանութիւն, հանելն 'ի խաչ:
Распина́ть, - пять, - путь Ё. Н. խաչել, 'ի խաչ հանել:
Расписа́ніе, - сываніе Ф. Է. նկարագիր. նկարագրութիւն հանդուցանոց:
Расписа́нный ած. նկարեալ. նկարագրեալ:
Расписка Ф. Ի. նկարագիր, նկարագրութիւն: ձեռագիր, առնուած դառնալնէ իրիք:
Расписывать, - сать Ё. Н. նշանակել, առնել (գրով). նկարել, նկարագրել. Ё. Ի. առարկել, գրել զանուն իւր 'ի վկայութիւն առնելոյն իրիք:
Расплава́ Ф. Ի. հալուածք:
Расплавленный ած. հալեալ:
Расплавливаніе, - леніе Ф. Է. հալումն:
Расплавливать, - лять, - вить Ё. Н. հալել:
Расплава́ться Ё. Է. սկսանիլ լալ. լալ երկար ժամանակ, կամ բազում:
Расплата Ф. Ի. վճար, վճարումն:
Расплаченный ած. վճարեալ, հատուցեալ:
Расплачиваніе, - ченіе Ф. Է. վճարումն. հատուցումն: (հատուցանել:
Расплачивать, - тить Ё. Н. վճարել,
Расплета́ть, - плесть Ё. Н. քակել, լուծանել գիսակաձեւ:
Расплете́нный ած. քակեալ, լուծեալ (գիսաձեւ):
Расплоди́ть Ф. Ա. բազմասերիլն. բազմանալութիւն. բազմասերիլն առարկայ:
Распложа́ть, — плодить Ё. Н. բազմասերել, բազմացուցանել. ԲԽ. ընդարձակել զգանն հանդուցանոր:
Расположе́ніе Ф. Է. բազմասերութիւն, բազմասերելն:
Расплохъ Ф. Ա. 'ի դարձ ածել նախապրութիւն (ի քո կամէդ) և նշանակէ՝ յանկարծ:
Распла́кать, - ся Ё. Է. լաղալով յրուել. հալել, հոսիլ. ծծել (ասի արցունքոյ):
Распло́спутый ած. տափարակեալ:
Распло́щивать, - спуть Ё. Н. տափարակել:
Распляса́ться Ё. Յ. ընդարձակ կոթառել:
Распознава́ть, - знать Ё. Н. ճանաչել, խնամալ, զանազանել. որոշել:
Располага́ть, - ложить Ё. Н. կարգաւորել, շարադասել, դասաւորել. որոշանել, կառավարել ըստ հաճոյից իւրոց:
Расположе́ніе Ф. Է. դասաւորութիւն, դասաւորումն. կարգաւորումն, անօրինութիւն. նախադիծ, դաղափար. ԲԽ. սէր, յարդանք, ձգտումն:
Расположе́нный ածԽ. располагать բայ. և հակամիտեալ, սիրալ, ձգեալ:
Расположи́ть Խա. Ё. располагать.
Распо́рка Ф. Ի. քակումն կամի. քանալի:
Распо́ротый ած. քակեալ (կար):
Распоро́ть Խա. Ё. распарывать.
Распоряди́тель, -льница Ф. Ա. Ի. կարգաւորիչ, կարգադրիչ, բարեկարգիչ:
Распоряди́тельность Ф. Ի. ընդունակութիւն բարեկարգելոյ, կարգադրելոյ:
Распоряди́тельный ած. ընդունակ, հնարաւոր 'ի բարեկարգել, 'ի անօրինել:
Распоряжа́ть, - дить Ё. Н. անօրինել, կարգաւորել, կարգադրել. հրամայել. կառավարել:
Распоряже́ніе Ф. Է. տրամադրութիւն, անօրինութիւն, կարգադրութիւն, կանոնադրութիւն:
Распотѣ́ть Ё. Է. քրտնիլ յոյժ:
Распоя́санный ած. գօտեկոյծ:
Распоя́сывать, - сать Ё. Н. քակել, լուծանել գգօտին:
Распра́ва Ф. Ի. դատաստան, իրաւունք, իրաւարան. պատիժ. դատարան վասն արդարոյն առնելոյ: (ածեալ:
Распра́вленный ած. ուղղեալ, յուղեալ
Распра́вливать, - вить Ё. Н. ուղղել, ածել յուղղութիւն:
Распра́шиваніе Ф. Է. հարցափորձաւ,

Распра́шивать, - просить б. н. Հարցա-
լտրձնել, Հարցուբննել. Հետաքննել,
ատուգել:

Распрелѣле́ніе ф. с. կարգադրուԹիւն, ան-
մնեռուԹիւն, կարգուԹիւն, բաժանուԹիւն:

Распредѣле́нный мж. ասհմանեալ, կար-
գադրեալ, կարգաւորեալ, որոշեալ:

Распредѣля́ть, - лить б. н. ասհմանել.
կարգել, կարգադրել. որոշել. նշա-
նակել:

Распродава́ть, - лать б. н. ամէնաւ ամէնաւ,
փոքր առ փոքր վաճառել (պբեալոլ):

Распро́данный мж. վաճառեալ (՚ի ապա):

Распроси́ть см. б. распрашивать.

Распросте́ртіе ф. с. տարածուԹիւն, տա-
րածանելն. ծաւալուԹիւն:

Распросте́ртый мж. տարածեալ, ընդ-
արձակեալ, ընդլայնեալ: (տարածուԹիւն:

Распростира́ніе ф. с. ընդարձակուԹիւն,

Распростира́ть, - ереть б. н. տարածել
տարածանել, ծաւալել, սփռել, ըն-
դարձակել. -ться б. з. տարածիլ:

Распрости́ться см. б. распрощаться.

Распростране́ніе ф. с. ընդարձակուԹիւն,
ընդլայնուԹիւն, տարածուԹիւն:

Распростране́нный мж. ընդարձակեալ,
ընդլայնեալ, տարածեալ.

Распространи́тель ф. м. տարածող:

Распространя́ть, - нить б. н. ընդարձա-
կել, ընդլայնել, լայնել. տարածա-
նել. սփռել. -ться, սփռիլ, տարածիլ:

Распро́сть ф. м. մանրամասն Հարցափոր-
ձուԹիւն, Հարցափնդմ:

Распро́шенный мж. Հարցեալ, Հարցա-
փորձեալ (տանբամանաքոլ):

Распроща́ться, - титься б. з. բարեաւ
ձիոյ ասել. մեկնիլ, Հրաժարիլ:

Ра́спря ф. ր. վէճ, կռիւ, կռիւ:

Распряга́ть, - рячь б. н. արձակել զե-
րիվարս ՚ի կառաց, լծլլել:

Распряме́нный мж. ուղղեալ. բացեալ:

Распря́мливать, - мить б. н. ուղղել. բանալ:

Распуска́ніе ф. с. արձակուԹիւն. լուծուԹիւն.
բացուԹիւն, վերլուծիլն:

Распуска́ть, - тить б. н. արձակել. Թո-
ղուլ. պարզել. բանալ, քակել. քան-
դել. լուծանել. լայնել (պհոդեբչո):

Распу́тица ж безпутица.

Распу́тіе ф. с. ж перекрестокъ. Հրա-
պարակ, փողոց. դլուխ կամ կից Ճա-
նապարհի. երիվղի Ճանապարհ. վայր
և տրմուտ Ճանապարհ:

Распу́тно н. անառականարար:

Распу́тный мж. անառակ, յոխակեաց,
շռայլ, մոլի, ղեղմ, անպարկեշտ:

Распу́тство ф. с. անառակուԹիւն, յոխա-
Թիւն, շռայլուԹիւն, ղեղմուԹիւն:

Ра пу́тствовать б. с. կեալ անառակուԹ
յոխակեաց լինել, շռայլանալ:

Распу́тывать, — тать б. н. արձակել ՚ի
կապանաց. արձակել (պՃՃՆԵՆ). փոխ.
պարզել զմԻնն. - ться б. з. արձա-
կիլ ՚ի կապանաց. փոխ. ազատիլ ՚ի դը-
ժուար Հանդամանաց, ՚ի կնճռուել
դործց: (նսել:

Распухáть, - хнуть б. с. այտնալ, ուռ-

Распу́хлый мж. ուռուցեալ, այտուցեալ:

Распу́чивать, - чить б. н. վերել, լայ-
նել, ուռուցանել:

Разпуща́ть ж распускать.

Распу́щенный мж. արձակեալ, Թողեալ.
Թոյլ տուեալ. լուծեալ. քանդեալ,
քակեալ. տարածեալ. արձակեալ, վե-
րացուցեալ (ասաֆասա):

Распыля́ться б. ц. բորբոքիլ (Քոլ՚ոՃ):

Распы́тывать б. н. տանջանօք կամ
Հարցանելով ստիպել զոք ՚ի խոստո-
վանուԹիւն: (նիլ, սրտմտիլ:

Распыха́ться б. ц. յուռնալ, զայրագ-

Распѣва́ніе ф. с. երգելն (ընդ եղ՚ոլ):

Распѣва́ть, - пѣть б. н. երգել (ընդ եղ՚ոլ):

Распѣ́въ ф. м. երգումն, երգ:

Распя́ленный мж. ձգեալ, տարածեալ:

Распя́ливать, - лить б. н. ձգել, տա-
րածել, լայնել:

Распя́тіе ф. с. խաչելն. խաչահանուել,
խաչելուԹիւն. խաչելուԹեան պատկեր
Յիսուսի Քրիստոսի: (նեալ:

Распя́тый мж. խաչեալ, ՚ի խաչ Հա-

Распять см. б. распинать.

Раста́иваніе ф. с. Հալելն, լուծանիլն:

Раста́ивать, - таять б. с. Հալել, լու-
ծանիլ:

Раста́лкивать, — толкать б. н. մղել,

դրթցել (յայս հոյս և յոյն հոյս)։
Раста́пливаніе գ. չ. Հալումն. լուցումն ի յայտից ՚ի կրակարանի։
Раста́пливать, - топлять, - топить բ. ն. Հալել, լուծանել. լուցանել զնոյա ՚ի կրակարանի։
Раста́птываніе, - топтаніе գ. չ. Ոտնհարումն (ոտիւ), ջաղջախումն, ոտնակոխ առնելն։
Раста́птывать, — топтать բ. ն. Կոխել ոտիւք, ոտնակոխ առնել, առ ոտն կոխել։
Раста́скивать, - скать, — тащить բ. ն. ջժոդովելոյն կամ դիմեալն ՚ի միում տեղւոջ տանել այսր և անդր. քաշտանել, ոնդքաշել։
Раста́чивать, - точить բ. ն. կրծել, մաշել, ուտել (՚ի գամասեան պեղխ)։
Раста́яніе ս растаяніе.
Раста́ять հ. բ. растаивать.
Растворе́ніе գ. չ. բացումն, ջանալն. խառնուած. խառնումն. լուծումն. -ре́нный մծ. բացեալ. խառնեալ. լուծեալ։
Раство́ръ գ. ա. խառնուրդ, շաղախ. խառնեալ և լուծեալ հեղուկ։
Растворя́ть, - рить բ. ն. բանալ. խառնել, շաղել, զանդրել. հալել, լուծանել։
Растека́ть, - течь բ. չ. այտնուլ. - ться բ. յ. հոսիլ, հոսիլ ՚ի գամասան կողմունս։ (աչելութիւն։
Расте́ніе գ. չ. բոյս, աուունկ. աչառումն.
Растере́бливать, - бить բ. ն. գղդղել. գղել. փխտանել։
Растере́ть հ. բ. растирать.
Растеза́ніе գ. չ. պատառումն, պատառոտումն, հերձումն. խածատումն. վիրաւորելն, խոցելն։
Расте́рзанный մծ. պատառեալ, պատառոտեալ. մաշեալ, խոցեալ։
Расте́рзывать, - зать բ. ն. պատառել, պատառոտել. մաշել, խոցել, վիրաւորել։
Расте́ртый մծ. լեռեալ, լտեալ, փշրեալ։
Растеря́ніе գ. չ. կորուստն, կորուսանելն (բազում իրաց և ՚ի գնոսա ժամանակի). рянный մծ. կորուսեալ (՚ի գանագան ժամանակս)։
Растеря́ть բ. ն. հ. կորուսանել (՚ի գանագան ժամանակս և բազում իրս)։
Растеса́ніе գ. չ. տաշումն։
Расте́санный մծ. տաշեալ։
Расте́сывать, - тесать բ. ն. տաշել։
Растечь բ. չ. հ. այտնուլ։
Расти́ բ. չ. աճիլ. բուսանիլ. մեծանալ. զարգանալ. առաւելուլ, շատանալ։
Растира́ніе գ. չ. լտումն, փշրումն։
Растира́ть, - тереть բ. ն. լեռուլ, փշրել դարձուցանել ՚ի փոշի։
Расти́скивать, - снуть բ. ն. բանալ զսեղմեալն. ՚ի նշելով ջաղջախել։
Расти́тельность, գ. ի. աճելութիւն, անկականուլ, կեանք և աճումն բուսոց։
Расти́тельный մծ. բուսական, աճողական, աճողական։
Расти́ть и ростить բ. ն. բուսուցանել. տալ երկարել (պեպէս)։
Растли́тель գ. ա. ապականիչ, աւերիչ. խախտիչ կուսութեան։
Растлѣва́ть, - тлить բ. ն. (էի) ապականել. քայքայել, աւերել, խզել զկապ. խախտել զկուսութիւն։
Растлѣ́ніе, - лѣва́ніе գ. չ. ապականիլն. ապականուլ. խախտումն կուսութեան։
Растлѣ́ть բ. չ. ապականիլ։
Растолко́ванный մծ. մեկնեալ, բացատրեալ, բացայայտեալ։
Растолко́вываніе, - ваніе գ. չ. մեկնումն, բացատրումն. մեկնութիւն։
Растолко́вывать, - вать բ. ն. մեկնել, բացատրել, պարզել. պատմել։
Растоло́чь բ. ն. լեռուլ, լտել։
Растолстѣ́лый մծ. հաստացեալ, պնդացեալ, գիրացեալ։
Растолстѣ́ть բ. չ. հաստանալ, գիրանալ, ատուպրանալ։
Растолче́нный մծ. լեռեալ, փշրեալ։
Растопи́ть հ. բ. растапливать.
Растопка գ. ի. լուցումն ի յայտից ՚ի կրակարանի. տաշեղք փայտ լուցանելոյ։
Растопля́ть հ. բ. растапливать.
Расто́птанный մծ. ոտնակոխ արարեալ, առ ոտն հարեալ, ընդոստեալ։
Растопта́ть հ. բ. растаптывать.
Расторга́ніе գ. չ. քանդումն, կտրումն. խզելն, քակելն.
Расторга́ть, - гнуть բ. ն. պակտուցանել, պատառել. խզել, քակել, լու-

ѓ ѕ ѝ ѣ ѫ ѭ ѯ ѱ ѳ ѵ ѷ ѹ ѻ ѽ ѿ ҁ ҃ ҄ ҅ ҆ ҇ ҈ ҉ ҋ ҍ ҏ ґ ғ ҕ ҙ қ ҝ ҟ ҡ ҥ ҧ ҩ ҫ ҭ ү ұ ҳ ҵ ҷ ҹ ҽ ҿ ӂ ӄ ӆ ӈ ӊ ӌ ӎ ӏ ӑ ӓ ӕ ӗ ә ӛ ӝ ӟ ӡ ӣ ӥ ӧ ө ӫ ӭ ӯ ӱ ӳ ӵ ӷ ӹ

Расто́ргнутый,-женный ж. отъ растогнуть.

Расторже́ніе ср. расторганіе.

Расторо́пно нар. поспѣшно, торопливо.

Расторо́пность ж. отъ расторопный, -пный ж. поспѣшный, торопливый, -ливость.

Расточа́ть, -чить гл. что. (ѣ) сыпать, лить и сыпать, лить, разливать, -ливать, разсыпать, -сыпать.

Расточе́ніе ср. сыпаніе, литіе, разливаніе, разсыпаніе, разсыпка.

Расточе́нный ж. разливать, -ливать, разсыпать, -сыпать, сыпать, лить и сыпать, лить, разсыпчатый, разсыпной.

Расточи́тель, -льница м. и ж. разсыпщикъ, -щица, разсыпной, -ная, -ное, лишній, -няя, -нее.

Расточи́тельность ж. отъ расточительный, -ная, -ное, разсыпной, -ная, -ное, лишній, -няя, -нее.

Ра́стра ср. растра. (типографское).

Растра́ва ж. отъ растравить (ѣ).

Растра́вливать, -травить гл. что. растравлять, -равить, бередить, -редить (ѣ). типографское.

Растрево́женный ж. встревоженный, взволнованный, встревоженный.

Растрево́живать, -жить гл. что. тревожить, -вожить, волновать, -новать, встревоживать, -жить.

Растре́па ж. м. р. кто любитъ трепать, -пать.

Растре́панный ж. растрепанный.

Растре́скиваться, -ться гл. ся. трескаться, -скаться, растрескиваться, -ться (въ огнѣ).

Растро́ганный ж. отъ растрогать, растрогивать.

Растро́гивать, -рогать гл. что. растрогать, -трогивать, трогать, -трогивать, растроганный, -ная, -ное, растрогивать, -ать.

Растру́ска, -рушеніе ж. отъ раструсить, -сывать.

Растру́шивать, -русить гл. что. раструсить, -сывать.

Растря́сывать, -сать гл. что. раструсить, -сывать и сыпать, лить (съ трескомъ). трясти, -сать.

Растуше́вывать, -шевать ср. тушевать.

Расту́щій ж. растущій, -ющій.

Растъ ж. м. Древесина, растущая на корню. (дерево, деревья).

Растяпливаніе ср. отъ растяпать, -ывать, -ливать, -ать.

Растя́пывать, -тянуть гл. что. растянуть, -тягивать, растягать, -ивать, растягать, -ивать, растянуть, -тягивать, растягать, -ивать. - ться гл. ся. растянуться, -тягиваться, растягаться, -ваться.

Растяже́ніе ср. растягиваніе, растяженіе.

Растя́нутый ж. растянутый, растягнутый, растягнутый, растянутый.

Расха́живаться гл. ся. ходить, -дить, гулять, -лять, прогуливаться, -ваться, прохаживаться, -ваться.

Расха́рчивать гл. что. тратить, -тить. - ться гл. ся. истратиться, -ваться, издержаться, -ваться, тратиться, -ться.

Расхвале́нный ж. расхваленный, -ная, -ное.

Расхва́ливаніе ср. отъ расхвалить, -ливать.

Расхва́ливать, -лить гл. что. расхваливать, -ать, расхвалить, -ливать.

Расхва́статься гл. ся. похвастаться, -ваться.

Расхва́тывать, -тать гл. что. хватать, -ать, хватать, -ать, брать, взять, хватать, -ать. разхватывать, -ать.

Расхвора́ться гл. ся. захворать, -ать.

Расхити́тель ж. м. р. похититель, -ница, расхитительница, похитительница.

Расхища́ть, -хитить гл. что. похищать, -ать, расхищать, -ать.

Расхище́ніе ср. похищеніе, расхищеніе, похищеніе, расхищеніе. - щенный ж. похищенный, расхищенный.

Расходи́ться, разойтиться гл. ся. идти, -ти, расходиться, -ться, разойтись, расходиться, -ться, разойтись, расходиться, -ться, разойтись

ցուցանել, ղոլացուցանել, ցրտացուցանել:
Расхохота́ться է. չ. բաղումս ծիծաղել (բոլչրոյն), ծիծաղել կոկորդալիը:
Расхрома́ться է. հ. կաղալ յոյժ:
Расху́ливать, - лить է. ն. բաղումս պարսաւել, պախարակել:
Ра́тай գ. չ. (ի) զինուոր. երկրապահ:
Ратга́узъ ա. ра́туша.
Ратифика́ція գ. ի. վաւերումն:
Ратификова́ть է. ն. վաւերացուցանել:
Раткуль գ. ա. տեսակ լինչ քերչի:
Ра́тманъ գ. ա. անդամ քաղաքական կառավարութեան:
Ра́тникъ գ. ա. զինուոր, զօրական:
Ра́тный ած. պատերազմական: (մաղ:
Ратобо́рецъ գ. ա. մարտիկ, պատերազ-
Ратобо́рство գ. չ. մարտ, պատերազմ, հակառամարտ: (տերազմիլ:
Ратобо́рствовать է. չ. մարտնչիլ, պա-
Ра́тованіе գ. չ. մարտնչումն:
Ра́товать է. չ. մարտնչիլ, պատերազմիլ:
Ра́туша գ. ի. իրաւարան վաճառականաց ՚ի վերը քաղաքս: (խուռն զօրաց:
Ра́ть գ. ի. մարտ, պատերազմ. զօրք,
Раціонали́стъ գ. ա. որ հնմնէ զանձնայն ՚ի վերայ դատաղութեան մտաց և ոչ հաւատոյ ՚ի դերբնականս:
Раціональный ած. հիմնեալն ՚ի մէ դատաղութեան մտաց և միտքոյ:
Раціо́нъ գ. ա. նշանակեալ քանակութիւն խոտոյ կամ դարմանի վասն երիվարի զօրականաց:
Рачє́ніе գ. չ. հոգողութիւն, հոգացողութիւն, փոյթ, հոգատարութիւն. աշխատութիւն, երկասիրութիւն:
Рачи́тель գ. ա. հոգացող, հոգատար, խնամածու, վերակացու:
Рачи́тельно տ. մտադիր, ուշիուշով. հոգատարութեամբ. երկասիրաբար:
Рачи́тельность գ. ի. հոգողութիւն, հոգացողութիւն. աշխատասիրութիւն, երկասիրութիւն, անդադար աշխատութիւն, ժրաջանութիւն:
Рачи́тельный ած. վաստակաւոր, ուշադիր, հոգացող, խնամածու, երկասէր, ջանասէր, աշխատասէր, ժրաջան: (նել:
Рачи́ть է. չ. ջանալ, հոգալ, աշխատ լ-
Рашке́тъ գ. ա. երկաթի շղթանակ կամ խոշ տպագրական մամլոյ:
Ра́шкуль գ. ա. մատիտ լինչ նկարչաց:
Ра́шперъ գ. ա. կատկարայ:
Р'шпиль գ. ա. խարտոց (ՏՀ):
Ра́шпра գ. ի. դծաձիգ գործի: (նելն:
Ращє́ніе գ. չ. աճեցուցումն, բուսուցա-
Ращє́нный ած. բուսուցեալ, աճեցուցեալ:
Рва́ніе գ. չ. պատառումն, պատառոտումն. հանումն. կճելն, քաղելն. վախումն:
Рва́ный ած. պատառեալ, հերձեալ. հանեալ. խլեալ. քաղեալ, կճեալ:
Рва́ть, - рвану́ть է. ն. պատառել, պատառոտել. խղել. խլել, կորզել. հանել. վախել. այրել. քաղել, կճել:
Рвє́ніе գ. չ. եռանդն, աշխոյժ, խղճ. կամ ոգին կամ բորբոքեալ սէր, տարփանք. կռուասիրութիւն:
Рвота գ. ի. վախումն: (դեղ:
Рво́тное գ. չ. վախեցուցիչ, որ ծացուցիչ
Рво́тный ած. վախեցուցիչ:
Рдѣ́лый ած. կարմրացեալ:
Рдѣ́ніе գ. չ. կարմրութիւն, կարմրանալն:
Рдѣ́ть է. չ. կարմրիլ:
Рда́ный ած. կարմիր:
Реа́гентъ, - активъ գ. ա. հակառակագործ, հակազդող. լուծիչ խառնուածոյ նիւթոյ:
Ребе́нокъ գ. ա. երեխայ, մանուկ, տղայ:
Ре́берный ած. կողոյ.-бристый ած. կողաւոր, որ ունի զմեծամեծ կողս:
Ребро́ գ. չ. կող. եղը, ծայր, կողմն. շղթանակ (ամանոյ ևրաց). միայն քան երկայնութեան նաւու:
Ребята գ. ա. յ. նպ. (тишки հ. յ.) ребенокъ բառին. տղայք, երեխաներդ:
Ребя́ческій ած. տղայական, մանկական:
Ребя́чество գ. չ. աշխարհութիւն. տղայամտութիւն, արարմունք տղայական:
Ревентýхъ գ. ա. հատ կտաւ (՚ի պէտս ատրպատկի): (խատրծիլ:
Реве́нь գ. ա. խաշնդեղ, դառ, գործիլ.
Ревизіо́нный ած. ռեվիզիոն բառին:
Реви́зія գ. ի. քննութիւն, վերատեսութիւն քննութիւն, ստուգութիւն հաշուոյ. աշխարհագիր. (վերատեսնել.
Ревизова́ніе գ. չ. վերատես քննութիւն,

Ревизова́ть է. դ. վերաքննել, վերստին քննել. յանձն առնուլ, առուգել:
Ревизо́ръ գ. ա. քննիչ, վերատեսիչ, առուգիչ:
Ревмати́змъ գ. ա. յօդացաւութիւն, ախրատյաւութիւն. - тическій ած. յօդացաւական:
Ревни́вецъ, - вица գ. ա. ի. կասկածոտ:
Ревни́во տ. կասկածոտաբար:
Ревни́вость գ. ի. կասկածոտութիւն. նախանձ, նախանձայուզութիւն:
Ревни́вый ած. կասկածոտ. նախանձոտ, նախանձայոյզ:
Ревни́тель, - льница գ. ա. ի. նախանձաւոր, նախանձախնդիր, նախանձայոյզ:
Ревни́тельный ած. նախանձալի, նախանձաւոր, նախանձախնդիր:
Ревнова́ніе գ. չ. նախանձաւորութիւն, նախանձ. նախանձախնդիր լինելն, ցանկալն իւիք. կասկածելն:
Ревнова́тель ա ревнитель.
Ревнова́ть է. դ. նախանձիլ, նախանձաւոր լինիլ. հետևիլ. ըղձալ, առնտալ. հոգատար լինել. ցանկալ հաւասարել ընդ ումեք, չկրկնանդն լինել. կասկածել. կասկածաւոր լինել:
Ревно́стно տ. չկրկնանգօրէն, չկրկնանդութեամբ, հոգատարին, հոգատեամբ. ակրամ. կամակիր, մտադիր:
Ревностный ած. չկրկնանդ, հոգատար լինց, նախանձաւոր, քրտնաջանասէր, ջանմանչան:
Ре́вность գ. ի. հոգատարն, նախանձ, նախանձաւորութիւն, նախանձայուզութիւն, ջոխ. կասկածոտութիւն:
Революціонный ած. յեղափոխական, աղմկական, խռովութեան, շփոթի:
Революція գ. ի. վոխխռութիւն (պետութեան). մարտահրաւէր ժամանակ, աղմուկ, խռովութիւն, ապստամբութիւն, յեղափոխութիւն. (բառայն:
Ревуно́къ, - нья գ. ա. լացող, երգող բարձրաձայն:
Ре́въ գ. ա. բառանջիւն, մռնչիւն. շաչիւն, սաստիկ ձայն մըրկի:
Ревѣ́ть է. չ. բառանջել, մռնչել. շառաչել. լալ, ողբալ բարձրաձայն. երգել կամ ընթերցուլ բարձրաձայն:
Рега́ліи գ. ի. յ. արքայանշանք:
Ре́гентство գ. չ. տե ժամանակեայ իշխանութիւն կամ վերահսկողութեան արքայի:
Ре́гентъ գ. ա. տե ժամանակեայ վերատեսուղ թագաւորի. յանձնանձիչ, խնամակալ, տեսուչ, վարիչ (պետոյն). սկզբ երդեցողաց:
Регистра́торъ գ. ա. մատենապետ, տեղեկանաւար, որ պահէ և վարէ զմատեանս եկեալ և ելեալ առենական թղթոց:
Регистрату́ра գ. ի. դրկին յատենական մատենի գրկեալ և գրեալ թուղթս:
Регла́ментъ գ. ա. կանոնադրութիւն, կանոն, կարգադրութիւն:
Регуля́рность գ. ի. կանոնաւորութիւն. կանոնաւոր ընթացք. չգնուն, չխշդ պահպանութիւն կանոնաց. շարունակութիւն. մշտեռակ, միաձև գոլն:
Регуля́рный ած. կանոնաւոր, չխշդ. շարունակ, հաստատ, դեղեցկայարմար. - лярно տ. ըստ կանոնի, շարունակաբար. չգնուն. դեղեցկայարմար:
Регуля́торъ գ. ա. կանոնիչ (գործի):
Реда́кторъ գ. ա. խմբագիր, խմբագրիչ:
Реда́кція գ. ի. խմբագրութիւն, խմբագրչութիւն:
Редю́тъ գ. ա. ամրոց, գրեակ:
Ре́е́стръ գ. ա. ցուցակ, ցանկ:
Режиссе́ръ գ. ա. կառավարիչ խմբոյ դերասանից:
Резеда́ գ. ի. յատիրուկ (ծաղիկ և բոյս):
Резе́рвъ գ. ա. գունդ զօրաց, կամ զօրամատակ նաւուց՝ ի պահեստ: (ռեզերվ:
Резиде́нтъ գ. ա. դեսպան, գործակալ
Резиде́нція գ. ի. տեղի բնակութեան արքայի, թագաւորանիստ քաղաք:
Рези́на, - нка գ. ի. ռետին, խէժ սոսւոյ, խէժ առաձգական:
Резолю́ція գ. ի. վճիռ, վճռահատութիւն. լուծումն խնդրոյ. վերլուծուիլ (ըստ ինքնիշխանաց):
Резона́нсъ գ. ա. արձագանգ:
Резо́нъ գ. ա. իրաւունք, պատճառ, ապացոյց: (բանիկ, եղրակացուիլ:
Результа́тъ գ. ա. հետևանք, վախճան
Рей и рея գ. ա. ի. առագաստակալ:
Ре́йда, - дъ գ. ի. ա. նաւակայան:

Ре́йка գ. է. քառակուսի սղոցեալ փայտ:
Рейнве́йнъ գ. ա. բիւրեղեայ գինի, բիւրեղագինի:
Рейсфе́деръ գ. ա. Հարտաւարը, մատուցանող. գծաձիգ գործի:
Рейсъ գ. ա. գնացք շոգենաւու:
Ре́йтаръ գ. ա. հեծելազօր:
Рейту́зы գ. ա. յ. վարտիք հեծելազօրաց:
Реквизи́ція գ. է. անասնոց հարկահատնուելիւն ՚ի ժամանակի պատերազմի:
Рекогносци́ровать բ. ն. լրտեսել, նկատել զտեղի, զբերդ, կամ զգօրս թըշնամեաց:
Рекоменда́ція գ. է. յանձնարարութիւն. - да́тельный ած. յանձնարարական:
Рекомендова́ніе գոյական рекомендовать բային:
Рекомендо́ванный ած. յանձնարարեալ:
Рекомендова́ть բ. ն. յանձնել զոք ումեք ՚ի հոգանաւորութիւն կամ ՚ի բարեկամութիւն. խորհուրդ տալ. օգտաւէտ համարել. առաջարկել. հրամայել, հրամանագրել. - ться բ. է. յանձնել զինքն ումեք ՚ի հոգանաւորութիւն, ՚ի բարեկամութիւն:
Рекóмый ած. ասացեալ, Հռետեալ:
Рекру́тскій ած. պատ. կամ յատ. նորընտիր զօրականաց:
Рекру́тчина գ. է. ժամանակ ժողովելոյ զնոր զինուորական զօրաց, մարգահարկի:
Ре́крутъ գ. ա. նորընտիր զօրական:
Ре́кторство գ. է. բեհետութիւն, պաշտօն կամ ատենին կարգաւորի հոգաբարձութեան: (բիչ Համալսարանի:
Ре́кторъ գ. ա. բեհետոր, կարգաւոր, վարդապետ:
Религио́зно տ. պահելով կանոնս կրօնի, բարեպաշտութեամբ, երկիւղածութ, ատենաճոխ պաշտօնի մօտ:
Религіо́зность գ. է. բարեպաշտութ, երկիւղածութիւն, ատենաճոխ պաշտութ:
Религіозный ած. ատենաճոխ պաշտ, բարեպաշտ. բարեպաշտոն կրօնից, հաւատոյ. կրօնական:
Рели́гія գ. է. ատենաճոխ պաշտութիւն, կրօնք, հաւատք, պաշտօն աստ. Աղ:
Релье́фръ գ. ա. քանդակեալ կամ կռնած պատկեր: (ցից պատերազմի:
Реля́ція գ. է. յայտարարութիւն զանց-
Ре́мезъ գ. ա. պարիսկ լեհաստանի (Նաչ.):
Реме́нный ած. արաբեալ ՚ի կաշուէ:
Реме́нь գ. ա. կաշի, վսկ. կապ:
Реме́ньщикъ գ. ա. կաշեգործ, կաշեվաճառ. որ շինէ կամ վաճառէ զգօտիս:
Реме́сленникъ գ. ա. արուեստաւոր, արհեստագէտ: (հետ ինչ:
Реме́сленничать բ. չ. պարապիլ չար-
Реме́сленническій ած. պատ. կամ յատ. արուեստաւորաց. - чество գ. չ. արուեստաւորութիւն: (բուեստաւոր:
Реме́сленный ած. վեր. արուեստից. արուեստաւոր:
Ремесло́ գ. ա. արուեստ, արհեստ. գործ, պարապմունք:
Ремо́нтъ գ. ա. ժողովումն վասն հեծելազօրաց զնոր երիվարս. տարեկան ծախք վասն կարգաւորելոյ պահպանութեան որ և լցեալ կալուածոյ. գումար տուեալ վասն նորոգութեանց և կարկատանաց:
Ре́нское գ. չ. բիւրեղեան գինի. (աամ) ընդհանրապէս ամենայն գինի սպիտակ:
Репе́йникъ գ. ա. մազաղիկան, ագռիման:
Репертуа́ръ գ. ա. ժողով թատրոնական շարադրութեանց, զորս առաջի առնեն ՚ի թատրոնի յընթացս սահմանեալ ժամանակի:
Репети́торъ գ. ա. կրկնող, ուսուցիչ, որ կրկնէ աշակերտաց զանցեալ դասս:
Репетиціо́нный ած. պատ. կամ յատ. կրկնութեան. նշանակեալ վասն կրկնութեան դասուց, թատրոնական խաղոց, և այլն:
Репети́ція գ. է. կրկնութիւն, կրկնութիւն. երկրորդութիւն դասու, ընթերցուածոց, կամ խաղուց. վարժ, վարժարութիւն. զանազանութիւն ՚ի միջ ժամանցուցեալ դրացանի:
Репи́на ա яворъ.
Реполо́въ գ. ա. կարմրալանջ (Նաչ.):
Рескри́птъ գ. ա. հրովարտակ կամ թուղթ ստորագրութեամբ արքայի յանուն հպատակի:
Ресни́ца ա рѣсница.
Респу́блика գ. է. հասարակապետութ:
Республика́нецъ գ. ա. կուսակից, անդամ հասարակապետութեան:

Республика́нскій ած. Հասարակապետական, Հասարակապետութեան:
Рессо́ра գ. ի. զսպանակ (կառապ, նաալի):
Рестора́торъ գ. ա. պանդոկապետ. նորոգիչ հին պատկերաց կամ արձանագործութեանց:
Ресторація գ. ի. պանդոկ:
Ретиво́е գ. չ. ջոխ. սիրտ:
Рети́вый ած. եռանդագին, աշխոյժ, աստիճ. աշխատասէր, բազմաշխատ:
Ретира́да գ. ի. յետս դառնալն զօրաց, ի թշնամեաց. նշան յետս դարձի զօրաց ի պատերազմի:
Ретироваться բ. յ. դառնալ, յետս կալ ի թշնամեաց:
Рето́рика ա ритори́ка.
Рето́рта գ. ի. անօթ կրպակերան (քիմիա.):
Ретраншаме́нтъ գ. ա. պահիշ:
Рефра́кція գ. ի. բեկումն, բեկբեկումն շառաւիղաց լուսոյ:
Рецензе́нтъ գ. ա. քննիչ գրոց համաձայն կանոնաց կրիտիկի:
Реце́нзія գ. ի. կրիտիկական քննութիւն գրոց. գրաւոր բան կամ խօսք ցնծալի մատենէ կամ հեղինակէ:
Рецепту́ра գ. ի. մասն բժշկականութ, որ ուսուցանէ գրել դեղատոմսակս. մատեան, որ պարունակէ զկանոնս գրելոյ դեղատոմսակս. պատրաստուի դեղօրէից ըստ դեղատոմսակաց:
Реце́нтъ գ. ա. դեղատոմսակ:
Рецепіе́нтъ գ. ա. ընդունարան, վտնդ:
Рече́ніе գ. չ. բան, բառ, գրոյց. առած, ասացուած:
Рече́нный ած. ասացեալ, Հառեալ:
Речи́стый ած. պարզախօս, Հարտարախօս:
Речитати́въ գ. ա. ձև կնճ երգոց:
Рѣчь, рещи́ բ. ն. ասել, Հառել:
Решето́ ա рѣшето.
Реше́тчатый ած. ցանցաձև:
Рожа գ. ի. ժանդ, երկիլ. քոս. բորբոս կերեսս կանդնեալ ջուրց:
Ржа́вина ա ржа.
Ржа́вить բ. չ. ժանգոտել, ժանգահարել:
Ржа́вость գ. ի. ժանկոտութիւն:
Ржа́вчина գ. ի. ժանկ:
Ржа́вый, — вѣлый ած. ժանկոտեալ, ժանկահար, ժանկահարեալ:
Ржавѣть բ. չ. ժանկոտիլ, ժանկահարիլ:
Ржа́ніе գ. չ. վընջուն, վընջիւն, խրխնջիւն:
Ржаны́й ածանի рожь բառի:
Ржа́ть բ. չ. վընջել, խրխնջել (ձիոյ):
Ри́га գ. ի. կալ, տեղի կալելոյ, քանակութիւն կալեալ ցորենոյ: (նաւուց:
Ри́дерсы գ. ա. յ. դերձանք յամրութիւն
Ридикю́ль գ. ա. փոքրիկ պարկ վանի թաշկինակի կամ ձեռագործոց կանանց:
Ри́за գ. ի. հանդերձ, պատմուճան. ղեկտ, շուրջառ. պատեանք պատկերաց:
Ри́зки գ. ի. յ. պատառ յորում պատառանն զմիրեալ մնայուն:
Ри́зница գ. ի. ղեկտատան, ղեկտատուն (եկեղեցոյ). բաղդ եկեղեցական ղեկտոք ընդհանրապէս:
Ри́зничій գ. ա. ղեկտապահ, վերակացու եկեղեցական ղեկտուց:
Ризохрани́тель գ. ա. վերակացու ի մեծ արքունի հանդերձից. միջնադաղ:
Ри́зы գ. ի. յ. շուրջառ, ղեկտ:
Рикоше́тъ գ. ա. տեսակ լինչ ոմիաձգութեան, յորում ռումբն կամ գնդակն գնայ ստնդով ասիւն քարի ըստ ուղղութեան ջուրց:
Ри́нуть ա рѣять.
Рипи́да գ. ի. քշոց (եկեղեցական):
Рисова́ть, - кнуть բ. չ. վտահանալ, յանդգնիլ, ապաւինիլ ի յաջողութիւն բաղդի:
Ри́скъ գ. ա. վտահութիւն, յանդգնութ. ապաւինիլն ի յաջողութ բաղդի:
Рисова́льный ած. նկարչական. որ կայ եւորի ի նկարչութեան:
Расова́льщикъ, - щица գ. ա. ի. նկարիչ:
Рисова́ніе գ. չ. նկար, նկարուածք:
Рисо́ванный ած. նկարեալ: (բազմիլ:
Рисова́ть բ. ն. նկարել. գծագրել. նկարագրել:
Рисо́вка գ. ի. նկարուածք. նկար:
Риста́лище գ. չ. մրցարան, ասպարէզ, արշաւահանդէս:
Риста́ніе գ. չ. ձիրանութ.ք, վազք:
Риста́ть բ. չ. (ի) վազվզել (ոչոգ):
Рису́нокъ ъ - ночекъ գ. ա. նկար. գաղափար (պատկերաց, նաալի):

Рясъ ф. м. որիզ, բրինձ:
Ритина ф. ի. տատասկ, ռեհան անուշահոտ:
Ритóрика ф. է. Հարուստաբանութիւն, հռետորական արուեստ. Հռետորութիւն:
Риторúчески տ. Հարուստաբանօրէն:
Риторúческій մձ. Հարուստաբանական:
Ритóрскій մձ. Հռետորական:
Ритóрствовать բ. է. Հռետորել առնել:
Ритóръ ф. մ. Հարուստան, Հռետոր:
Рифъ ф. մ. ժայռ. ի ծովու:
Ритóма ф. ի. չամի, ոտն (պատշաճաւոր ոտից ոտանաւորի):
Ритомáчъ ф. մ. դրող չափաբերական ճեւով, բանաստեղծ անհնարին:
Ритомовáть բ. ն. նոյնսկանդ առնել բո. վերջին բառս տողից տարաշարութեան:
Ритомолéтъ, - мотвóрецъ տ ритомачъ.
Рóбкій մձ. երկչոտ, թուլասիրտ, երկնկիւղալից. ամօթխած:
Рóбко տ. երկչոտութեամբ, ահիւ:
Рóбкость. - бость ф. ի. երկչոտութիւն, վհատութիւն. ամօթխածութիւն:
Робѣніе ф. է. վհատիլն, երկնչիլն:
Робѣть բ. է. վհատիլ, երկնչիլ, լքանիլ:
Ровéсникъ, — ница ф. մ. ի. Համատի, հասակակից, զուգահասակ, դպդ.
Ровéсничество ф. է. Հասակակցութե:
Ровéсный մձ. Հասակակից:
Рóвно տ. Հարթի, հաւասար, նոյնանման. Հիշդ. ուղիղ:
Рóвность ф. ի. Հարթութիւն, հաւասարութիւն, ուղղութիւն, Հաստատութիւն, Համձրութիւն: (Հաստ:
Рóвный մձ. Հարթի, հաւասար, ուղղ.
Рóвня ф. հ. տ ровесникъ.
Ровнять տ равнять.
Ровъ ф. մ. փոս, խրամ, դուբ:
Рогáтина ф. ի. սեռակ լինչ նիզակի և հրացանի:
Рогáтый մձ. եղջերաւոր:
Рогáчъ ф. մ. եղնաձիկ, բղեղ լինչ:
Роговúкъ ф. մ. սանտր շինելու յեղջերջ. բոյս լինչ. եղջերաբար:
Роговóй մձ. եղջերեայ. (նաձայ:
Рогóжа, — жка ф. ի. սաւիղ, փսիաթ,
Рогóжникъ ф. մ. սաւիղագործ, սաւիղ Համակատ:
Рогóзъ ф. մ. արտու, ճնճիւն:
Рогонóсецъ ф. մ. ֆոխ. ինակատատ. այլ անհատատարիմ լինող:
Рогонóсъ ф. մ. Թրաձուկն:
Рогъ ф. մ. եղջիւր. եղջերափող. Թև, կողմն զօրաց. ֆոխ. զօրութիւն, զերազանցութիւն. - изобилія մաղթեղջիւր:
Родúльный մձ. տե родúльня բառի:
Родúльница ф. ի. կին ծննդական:
Родúльня ф. ի. տուն, յոր ընան կանայք ունիք վասն ծնանելոյ ղերեխայս կամ ազատելոյ յերկանց:
Родúмецъ ф. մ. վերնատութիւն մանկանց. ազգական: (ծնէ:
Родúмый մձ. հայրենական. ստացեալ ի
Рóдина ф. ի. հայրենիք, տեղ ծննդեան, բնագաւառ: (վերայ մարմնոյ:
Рóдинка ф. ի. փոքրիկ բնածին նիշ ի
Родúны ф. ի յ. ժամանակ ծնանելոյ:
Родúтели ф. մ. յ. ծնօղք, հայր և մայր:
Родúтель ф. մ. ծնօղ, հայր:
Родúтельница ф. ի. ծնօղ, մայր:
Родúтельный մձ. ծնողական. - ный падежъ, սեռական հոլով:
Родúтельскій մձ. ծնողական, հայրական, մայրական:
Родúть, - ться տե. բ. раждать. ться.
Рóдій ф. մ. մետաղ լինչ: (բիւր:
Родникъ, - чекъ ф. մ. աղբերակն, աղ
Родный մձ. հարազատ. ազգական, աբնակից:
Родня́ ф. հ. ազգական, արենակից. բոլոր ազգականք, ազգականութիւն:
Родовспомогáтельный մձ. նպատակ ծնուցման: (ցեղական, տոհմական:
Родовый մձ. վեր. սեռ. սեռական,
Родоначáльникъ ф. մ. նահապետ. ցեղապետ, ազգապետ. (եէ)) արարչապետ:
Родонаслéдствіе ф. է. ազատականութիւն կալուածոց:
Родослóвіе ф. է. ազգաբանութիւն, տոհմաբանութի. - словная ф. ի. Հիւղաբանութիւն ազգատոհմի. - словый մձ. վեր. ազգաբանութեան, ազգաբանական:
Родослóвъ ф. մ. ազգաբան, տոհմաբան:
Родотвóрный մձ. սերական, ծննդական:
Родственникъ, - ница ф. մ. ի. ազգա

կան, արևնակից։ (գականանուն։

Ро́дственный ած. աղգակցական, աղ-

Родство́ գ. չ. աղգականութիւն, աղգակցութիւն, արևնակցութիւն, մերձաւորութիւն. ինքնհայրութիւն. համակրութիւն։

Родъ գ. ա. աղգ, ցեղ, սեռ, սերունդ. սեր. (եի) աղգական. տուն. առհ. պատրեբութիւն. եղանակ, տեսակ. - ро́домъ, աղգաս. въ ро́дѣ, նման, ’ի ձև. съ ро́ду, о́тъ роду ’ի ծնէ, ’ի ծննդենէ։

Ро́ды գ. յ. ամենածնութիւն։

Ро́жа գ. ի. երես, կերպարանք (ֆեղ). պատիր հրատապ և կարմրախայտ. մեղջ վայրի (բոյս)։

Рожа́ть, - ться ф. рождать, ться.

Рожде́ніе գ. չ. ծնանելն. ծնունդ, ծնեալութիւն. ցեղ, առհ, զարմ։

Рожде́нный ած. ծնեալ։

Рождественскій ած. եղեալն յաւուրս ամին ծննդեան Քրիստոսի, յաւուրջ կամ յետ այնորիկ։

Рождество գ. չ. ծնունդ. ծնանելն։

Ро́ждіе գ. չ. (եի) ուռք, ատր, Հիւղք։

Рожо́къ, - чекъ գ. ա. եղջերաձև անօթ վտրր, յօրինեալ յատակէ կամ յարծաթոյ, յորում լցեալ զկաթն և եդեալ ’ի բերան նորածնին մանկանց սրնուցանեն ընտա. կոտոշ, արուակ ածեան. եղջերավոր. եղջեւր (պոռոշ). ро́жковое дерево, եղջերենի, եղջենի։

Рожо́нецъ գ. ա. արջաթաթ (բոյս)։

Рожки́ ф. щу́пальцы.

Рожь գ. ի. հաճար, ալարոյ։

Ро́за գ. ի. վարդ. վարդենի. մանր ածամանդ։

Ро́зга գ. ի. ուռն. ձողի, մորճ։

Ро́зговѣнье գ. չ. առաջին օր ուտելոյ. (ըերոն բոցէ)։

Ро́зданный ած. բաժանեալ։

Ро́здыхъ գ. ա. դադար, հանգիստ։

Розе́тка գ. ի. զարդ ինչ հարտարապետական ’ի ձև վարդի։

Розе́тъ գ. ա. ադամանդ անկիւնաւորեալ ’ի վերուստ և տափարակ ’ի ներքոյ կուսէ։

Рози́ня ф. разиня.

Розмари́нъ գ. ա. լիմանուտաս, խընկունկ, բոշմարին։

Ро́змахъ գ. ա. Հոհանն. ուժգին ամբառնալն ձեռին վասն հարկանելոյ. ձգտելն բոլոր ուժով ’ի վազելն։

Ро́зинить, - ться ի. ф. ра́зинить - ться.

Ро́зница ф. ра́зница.

Ро́зно տ. առանձին, ուրոյն, որոշ։

Ро́зный ф. разный.

Ро́зовый ած. պատ. կամ յատ. վարդի. վարդագոյն. - вая вода, վարդաջուր, վարդաւիշկ։

Ро́зыгрышъ գ. ա. աւարառութեամբ խաղալ առանց կերտահան (ոռնալ պալոյ)։

Ро́зыскъ գ. ա. խոյզ, հետաքննութիւն. հարցափորձանք. առնջնական հարցմունք։

Рой գ. ա. պարք մեղուաց։

Рои́ться բ. յ. պատել մեղուաց, ելանել արուաքս խնամքովին։

Роковы́й ած. օրհասական, Հակառակադրական, նախատահմանեալ. ահարկու, սարսափելի։

Рокъ գ. ա. օրհաս, Հակառակադէպ. վերջին տեսչութիւն, նախատահմանութիւն։

Романи́стъ գ. ա. վիպասան. գրող բաման կոչեցեալ շարադրութեամբ։

Романи́ческій ած. պատկանեալն կամ յատկացեալն բոման կոչեցեալ շարադրութեամբ։

Рома́нсъ գ. ա. առանաւոր ինչ պատմական. ողբերգութիւն. երգ ինչ ընաշխատական։

Романти́змъ գ. ա. առանձին յատկութիւն շարադրութեանց, յորս ոչ հետևելով օրինակի դասական հեղինակաց, օրինակին ’ի բնութենէ։

Рома́нъ գ. ա բոման, վիպասանութիւն. առանձին տեսակ շարադրութեանց, յորում պատմին զանազան անց. զարդարեալ բանասաեղծութեամբ։

Рома́шка գ. ի. երիցուկ, անթեմ (բոյս)։

Ромбо́идъ գ. ա. տարանկիւնի, նշակերպ, յածածանկերպ ձև. - дальный ած. տարանկիւնացին, յածածանկերպ։

Ромбъ գ. ա. տարանկիւն (յն). յածած, երկայնաձև։

Ромъ գ. ա. բօմ (ըմպելի)։

Ронда́ ф. ж. *рондо́* (*музыкальное выражение*). *ср.* ли́ра вертя́щаяся.
Роня́ющій *дѣйств.* ронять *разг.*
Роня́ть, - нить *несов.* *что.* *терять* (*что-нибудь*), *разг.* *ронять* (*что-нибудь*).
Ропотли́вость ф. ж. *ропотливость.*
Ропотли́вый *прил.* *ропотливый*, *жалующийся.*
Ро́потъ ф. м. *ропот*, *ропотливость*, *недовольство*, *негодование.*
Ронта́ніе ф. ср. *терзание*, *ропотливость.*
Ронта́тель ф. м. *терзающий*, *ропотливый.*
Ронта́ть *несов.* ср. *терзать*, *ропотливость*, *негодовать*, *роптать.*
Роса́ ф. ж. *роса.* - медвя́ная, *роса.* - со́лнечная, *солнце.*
Роси́стый *прил.* *росистый.*
Роси́ть *несов.* ж. *росить.* - ситъ *несов.* *безл.* *росить.*
Роско́шество ф. роскошь. (*устар.*)
Роско́шествовать *несов.* ж. *роскошествовать*, *жить.*
Роско́шникъ ф. м. *роскошник*, *роскошный.*
Роско́шно *нареч.* *роскошно*, *роскошествуя.*
Роско́шный *прил.* *роскошный*, *щедрый.*
Ро́скошь ф. ж. *роскошь.*
Ро́сный *прил.* *росный*, *росистый*, *росяной.*
Росоно́сный *прил.* *росоносный.* (*книжн.*)
Ро́спись ф. ж. *роспись*, *расписание*, *список.*
Ро́спуски ф. м. *мн.* *роспуски.*
Ро́спускъ ф. м. *роспуск.*
Ро́спускъ ф. м. *роспуск.*
Россома́ха ф. ж. *росомаха.*
Ростеръ ф. м. *ростер.*
Ростовщи́къ ф. м. *ростовщик*, *ростовщица.*
Росто́къ ф. м. *росток*, *ростка.*
Ростро́ть ф. м. *ростр.*
Рость ф. м. *рост*, *возвышение*, *холм*, *возвышенность.*
Ро́та ф. ж. *рота*, *отряд*, *команда.* *ок.* 250 *человек.*
Ро́тикъ *муж.* ж. *ротик.* (*ласк.*)
Ро́тмистръ ф. м. *ротмистр*, *начальник*.
Ротозѣ́й, - зѣ́йка ф. м. ж. *ротозей.*
Ротозѣ́йство ф. ср. *ротозейство.*
Ротъ ф. м. *рот.*
Ро́ща ф. ж. *роща*, *рощица.*
Роще́ніе, - щеный *см.* ращеніе, щеный
Рту́тить *несов.* м. *ртутить.*
Рту́тный *прил.* *ртутный*, *ртутистый.*
Рту́ть ф. ж. *ртуть*, *серебро*, *живость.*
Рту́ченіе ф. ср. *ртутение.*
Рту́ченный *прил.* *ртутный.*
Руба́ка ф. м. *рубака* *м.* *рубщик* *м.*
Руба́нъ ф. м. *рубец*, *шрам* (*рубец*).
Руба́ха ф. ж. *рубаха.*
Руба́шечный *прил.* *рубашечный.*
Руба́шка, *умен.* - шечка ф. ж. *рубашка.*
Рубе́жный *прил.* *пограничный.*
Рубе́жъ ф. м. *рубеж*, *граница.*
Ру́бель ф. м. *рубль* (*монета*).
Рубе́цъ ф. м. *рубец.* *разг.* *рубец*, *шрам*, *рубец*, *шрам*.
Рубі́нъ ф. м. *рубин.* - новый *прил.* *рубиновый.*
Руби́ть *несов.* ж. *рубить*, *колоть*, *сечь*, *рубить*. *ср.* *рубить* *дрова*.
Ру́бище ф. ср. *рубище*, *лохмотья.*
Ру́бка ф. ж. *рубка.*
Рубле́викъ ф. м. *рублевик*, *рублевая* *монета*, *ок.* 100 *копеек* *рублевого* *достоинства.*
Рубле́вый *прил.* *рублевый.*
Рубле́ніе ф. ср. *рубление*, *рубка.*
Ру́бленный *прил.* *рубленый*. *ср.* *рубленый* *дом*.
Рубль ф. м. *рубль.*
Ру́брика ф. ж. *рубрика.*
Ру́бчикъ *умен.* м. *рубец.*
Руга́ніе ф. ср. *ругательство*, *ругательство*.
Ру́гающій *прил.* *ругающий.*
Руга́тель, - ница ф. м. ж. *ругатель.*
Руга́тельный *прил.* *ругательный.*
Руга́тельство ф. ср. *ругательство*, *ругань.*
Руга́ть *несов.* ж. *ругать*. - ться *несов.* *возв.*

ծեղը առնել. հայհոյել. հայհոյել ղմիւռեանս: (մեռաղաց. արևն:

Руда́ ф. ь. բոլք, հանք. միաւորում

Рудеть́ ё. э. ստանալ զձև հանքայ:

Рудни́къ ф. м. բոլք հանքայ (տպ.):

Рудный́ мѣ. հանքային:

Рудожелтый мѣ. կարմրադեղին:

Рудоко́пня ф. ь. տեղի հանքայ, բոլանոց:

Рудоко́пъ, - пщикъ ф. м. հանքահան:

Рудосло́въ ф. м. հանքարան:

Ружейникъ ф. м. հրացանագործ:

Ружейный мѣ. պատ. հրացանի:

Ружейня ф. ь. տեղի, ուր շինեն զհրացանս:

Ружьё ф. э. հրացան:

Рука́ ф. ь. ձեռն, բազուկ. դրամագ, ձև դրամեան. կողմն. ի՛ւր. օգնութիւն, նպաստ:

Рукави́ца ф. ь. ձանձպան, ձեռնոց:

Рукави́чникъ ф. м. ձանձպանագործ:

Рукави́чный мѣ. պատ. ձանձպանի:

Рука́въ ф. м. ձև, ձեղանիք. գետառուտ, առաջք գետոյ. քանկ ցանցի:

Рукоблу́діе ф. э. սերմնահեղութիւն. - дникъ ф. м. սերմնահեղ. -блудство ф. э. սերմնահեղութիւն:

Руководи́тель, - ница ф. м. ь. ձեռնտու, առաջնորդ, վարիչ. -тельство ф. э. ձեռնտութիւն, առաջնորդութիւն. - тельствовать, - водить ё. э. ձեռնտու ել, առաջնորդել:

Руково́дство ф. э. ձեռնտուն. ներածուն նախակրթուն, հրահանգ, ձեռնարկուն:

Руково́дствовать, - водить ё. м. ձեռնտու ել, առաջնորդել. հրահանգել, մատղել:

Рукогада́ніе ф. э. ձեռնահմայութիւն:

Рукогада́тель ф. м. ձեռնահմայ.

Рукодѣ́ліе, - лье ф. э. ձեռագործուն. ձեռագործ:

Рукодѣ́льникъ, - ница ф. м. ь. պարապող ի՛ ձեռագործս:

Рукодѣ́льничать ё. м. ձեռագործել:

Рукодѣ́льный мѣ. ձեռագործական:

Рукодѣ́льня ф. ь. դրծարան, տեղի ձեռագործ արհեստարոց:

Рукомо́йникъ м умывальница.

Рукопа́шный мѣ. բռնամարտութեան:

Рукопа́шь ф. ь. բռնամարտութիւն:

Рукопи́сный мѣ. ձեռագիր, գրել ձեռամբ

Ру́копись ф. ь. ձեռագիր, գրչագիր (տպ.):

Рукоплеска́ніе ф. э. ծափ, ծափահարութիւն. - катель ф. м. ծափահարող, ծափս հարող. - плеска́ть ё. э. ծափիլ, ծափահարել, ծափըս հարկանել:

Рукополага́ніе м рукоположеніе.

Рукополага́ть, -ложить ё. н. ձեռնադրել. - ться ё. з. ձեռնադրիլ:

Рукоположе́ніе ф. э. ձեռնադրութիւն:

Рукоположе́нный мѣ. ձեռնադրեալ:

Рукоприкла́дство ф. э. ստորագրութիւն:

Рукотвореніе ф. э. ձեռագործ. կուռք:

Рукотворе́нный, - творный мѣ. ձեռագործ, ձեռակերտ:

Рукоцѣло́ваніе ф. э. ամբաւամբոյր:

Рукоя́тка ф. ь. մեղխ, կէտ, նրբաճիլ,

Рулевка ф. ь. օղ ղեկի:

Рулево́й ф. м. ղեկավար:

Руле́вый мѣ. ղեկի:

Руле́тка, - точка ф. ь. անիւ խաղալիկ:

Руль ф. м. ղեկ, ղեակ:

Ру́ля ф. ь. պատառ ծխախոտոյ:

Румбъ ф. м. մին յ32 նշանակէտից բեւեռացոյց:

Румя́неніе ф. э. անդուրնել:

Румя́ненный мѣ. անդուրնալ, շլաքել:

Румя́нецъ ф. м. կարմրուն (երեսոյ, հասցի):

Румя́нить ё. н. անդուրնել, շլաքել. - ться ё. з. անդուրնիլ, շլաքիլ:

Румя́нка ф. ь. ոսկեպղպատ (ընչ. բան):

Румя́ность ф. ь. կարմրութիւն (բերնոյ):

Румя́нце ф. э. ծիր առեանց:

Румя́ны ф. ь. з. անդոյր:

Румя́ный мѣ. կարմիր, վարդագոյն:

Румяне́ть ё. э. կարմրիլ:

Ру́нистый мѣ. առատագեղմն, ասրաղից:

Руно́ ф. м. գեղմն, ասր. բուրդ. կապոյ բրդոյ. երամ միաւորական ձևանց. - ноносный мѣ. գեղմնաբեր, գեղմնաւոր:

Рупа́зъ ф. м. թարաղչիր, վիմաշաղախ:

Ру́поръ ф. м. ձայնատար փող ծուխղին:

Руса́къ ф. м. նապաստակ շէկ:

Русало́лка ф. ь. հաւերժահարսն սիլաւոնացւոց. չքնաւհի ջրոյ և անտառոյ:

Ру́сло ф. э. տաշտ գետոյ:

Ру́сый ած. շեկ, խարտեաշ։
Русе́ть բ. չ. շիկանալ։
Ру́та գ. ի. վեգենայ (բոյս)։
Ру́хлость գ. ի. դիւրաւիխարութիւն։
Рухлый ած. դիւրաւիխարելի։
Рухле́ть բ. չ. դիւրաւիխարելի լինիլ։
Ру́хлядь գ. ի. կահ, կարասիք (պաո)։
Рухля́къ ա мергель.
Ру́хнуть, - ться բ. հ. վլանիլ։
Ручна́тель, - льница գ. ա. ի. երաշխաւոր։
Ручна́тельство գ. չ. երաշխաւորութիւն։
Ручна́ться բ. յ. երաշխաւորել, երաշխաւոր լինել։ (վաակ.
Руче́й ՚ից. ручеекъ, -чеечекъ գ. ա. առու,
Ру́чка գ. ի. փորկիկ ձեռն. բռնեանոց, կոթ, մեզելիս։
Ручный ած. պատ ձեռին. առ ձեռն. ձեռամբ ներդործելի. ընտելացուցեալ ընտանի։
Руше́ніе գ. չ. քանդումն։
Руше́ный ած. քանդեալ, վերացեալ։
Ру́шить բ. ն. քանդել, վերացանել. աւերել, ոչնչացուցանել զգործելիսն երկիր. - ться բ. յ. քանդիլ, վլանիլ։
Рыба, ՚ից - быца գ. ի. ձուկն։
Рыба́къ գ. ա. ձկնորս. ձկնաճարտ։
Рыбарство ա рыболовство.
Рыбарь (ե՛) ա рыбакъ.
Рыба́чій, - барій, - бацкій ած. ձկնորսական, ձկնորսի։
Рыби́стый ած. բազմաձուկն։
Рыбій ած. ձկան։
Рыбка գ. ի. ձկնիկ։
Рыбникъ գ. ա. ձկնաճարտ։
Рыбный ած. ձկան. բազմաձուկն. պատրաստական՝ ի ձկանէ։
Рыболо́вный ած. ձկնորսական։
Рыболо́вство գ. չ. ձկնորսութիւն։
Рыболо́вня գ. ի. ձկնորսավայր։
Рыболо́въ գ. ա. ձկնորս. ձուկն ինչ։
Рыбоописа́ніе գ. չ. ձկնագրութիւն։
Рыбоописа́тель գ. ա. ձկնագրան։
Рыбо́ядь գ. ա. ձկնակեր։
Рыбоядѣ́ніе գ. չ. ձկնակերութիւն։
Ры́ы գ. ի. յ. ձկունք (ձկնաբանի.)։
Рыга́ніе գ. չ. ձգռտուք։
Рыга́ть, - гнуть բ. չ. ձգռտալ։
Рыго́та գ. ի. ձգռտուք, ձգռտումն։
Рыда́ніе գ. չ. հեծութիւն, սուգ, աշխատ, կոծ. հեծկլտանք։
Рыда́ть բ. չ. ողբալ, սգալ, հեծել, աշխատիլ, կոծել, հեծկլտալ։
Рыдва́нъ գ. ա. (հին) կառք ինչ վասն հանապարհագնացութեան։
Рыжа́къ գ. ա. շիկահեր. շիկագեղմն։
Рыжеборо́дый ած. շիկամօրուս։
Рыжева́тый ած. սակաւ ինչ շեկ։
Ры́жесть գ. ի. շիկութիւն, աշխատութ։
Ры́жикъ գ. ա. սունկ ինչ. բոյս ինչ։
Ры́жій ած. շեկ, աշխատ։
Рыжо́къ գ. ա. ձգռտուք, ձգռտումն։
Рыжѣ́ть բ. չ. շիկնիլ։
Рыка́ніе գ. չ. բառանջիւն, մռնչիւն։
Рыка́ть, - кнуть, - чать բ. չ. բառանջել, մռնչել։
Рыкъ գ. ա. բառանջիւն, մռնչիւն։
Ры́ло, ՚ից - льце գ. չ. ցառուկ, կնճիթ. դունչ, երես։
Ры́льникъ գ. ա. առուճացառուկ (բոյս)։
Ры́нокъ գ. ա. շուկայ, վաճառանոց, վաճառատեղոյ։
Рыса́къ, - чекъ գ. ա. ձի երագընթաց։
Рыси́стый ած. երագընթաց (ձի)։
Рыси́й ած. պատ. կամ յատ. արագընթացութեան. պատ. բաւարարհնեի. շնորհալ ՚ի մարթոյ բաւարարհնեի։
Рыска́ніе գ. չ. վազելն, արշաւելն։
Рыска́ть բ. չ. վազել. արշաւել. փոխ. արագ և անզգոյշ շրջիլ։
Рыску́нъ, - нья գ. ա. ի. անդադար ա բաղուածիւամբ շրջող, վազող։
Рыскъ գ. ա. արագընթացութիւն։
Рысь գ. ի. երագ ընթացք ձիոյ. բաւարարհնեի. տաճկաստան ինչ հիւսիսային։
Ры́твина ֆ. ի. փոս փորեալ ՚ի հեղեղատաց ջրոյ։
Ры́тіе գ. չ. փորումն, բրումն։
Ры́тый ած. փորեալ, պեղեալ, բրեալ։
Рыть բ. ն. փորել, բրել, պեղել. խաւսնել. - ться բ. չ. փորփրոտ խորտուտիլ լինչ. փորեալ լինիլ. փոխ. սրտնել ղինչ ՚ի կիսատածս եղելոց, մտատենչ եւայլն։
Рыхлить բ. ն. դիւրաւիխարել առնել։

Рыхлость ф. ի. դիւրաւիրելի դոյն:
Рыхлый մձ. դիւրաւիրելի, վիրաւոն:
Рыхлѣть բ. չ. վատնիլ, կակղիլ:
Рыцарскій մձ. պատ. հեծելազօր ասպետական:
Рыцарство ф. չ. հեծելազօր ասպետութիւն:
Рыцарь ф. ա. ասպետ, քաջամարտիկ հեծեալ:
Рыча́гъ ф. ա. լծակ, բառնագիր:
Рыча́ніе ս рыканіе.
Рыча́ть ս рыкать.
Рья́ность ф. ի. ցասնոտութիւն, դիւրարթնութ դոյն: (ա. ցասնոտ:
Рья́ный մձ. ցասնոտ, դիւրարթնութ. և
Рѣдизна́ ф. ի. անօրութիւն:
Рѣди́ть բ. ն. անօրացուցանել:
Рѣдкій մձ. անօր, ցանցոտ, անդաստ. առկուտ, հազուագիւտ. աղնիւ, անտես, չնաշխարհիկ: (ա. բեր:
Рѣдко տ. առատ, առկուտ անդամ, դուն
Рѣ́дкость ф. ի. անօրութիւն, ցանցոտութիւն. հազուագիւտութիւն, առկուտութիւն. առկուտագիւտ և չքնաղ իրք. որ դուն ուրեք պատահի:
Рѣ́дька ф. ի. բողկ:
Рѣдѣть բ. չ. անօրանալ, ցանցոտանալ:
Рѣ́жа ф. ի. ցանդ լինչ ձկնորսաց:
Рѣ́же մձ. բ. անօրագոյն:
Рѣжу́ха ф. ի. ջրկատեմ: (ծաց:
Рѣза́къ ф. ա. կտրոց (հիւսոնից. երկաթեայ
Рѣ́заніе ф. չ. կտրուիլ, հատուիլ. դիպուիլ. սպանուիլ. վտարտրուիլ:
Рѣ́занный մձ. կտրեալ, հատեալ. դիպեալ. վտարտրեալ:
Рѣ́затель ф. ա. կտրող, հատանող. դիպիչ. վտարտրող:
Рѣ́зать բ. ն. կտրել, հատանել. դիպուլ. սպանանել. վտարտրել:
Рѣзви́ться բ. հ. վազվզելով խաղալ:
Рѣ́зво տ. կայտառութեամբ, արագութ:
Рѣ́звость ф. ի. խաղկութիւն, չարութիւն, անհանդարտութիւն մանկանց:
Рѣ́звый մձ. խաղկան, կայտառ, չար:
Рѣзе́цъ ֆ. ա. երկաթի գրիչ քանդակագործաց. քանդակիչ. կտրոց. կըտրոց կարկանդակագործաց. առաջի ատամունք դաղանաց:
Рѣ́зкій մձ. սուր, ատամիկ, Թափանցիկ. կծու, -кія слова, կծոտական բանք:
Рѣ́зко տ. սուր. կծոտական ձևով. արագ:
Рѣ́зкость դոյական рѣзкій բառին:
Рѣзни́ца ֆ. ի. սպանդանոց, դնդարան:
Рѣзный մձ. վտարտրեալ, քանդակեալ:
Рѣзня́ ֆ. ի. կոտորած. սպանութիւն. արիւնահեղութիւն: (բազ:
Рѣзчи́къ ֆ. ա. քանդակագործ, վտարտր
Рѣзъ ֆ. ա. խրիճ, յատ. որմոյնի:
Рѣзьба́ ֆ. ի. քանդակագործութիւն, վտարտրութիւն. քանդակագործք:
Рѣка́, նշ - рѣчка ֆ. ի. գետ:
Рѣль ֆ. ի. սարաւանդ, հրաւանդան:
Рѣ́на ֆ. ի. շաղգամ, շաղգամ:
Рѣ́пникъ ֆ. ա. շաղգամ (բոյս). սրտ շաղգամի. կերակուր ՚ի շաղգամէ:
Рѣпи́ца ֆ. ի. սրտեան, սրտեանութիւն, Թերթերութիւն. -ничный մձ. պատ. հատ վերք. սրտեանանց:
Рѣчный, - ной մձ. գետային, գետոյ. որ կինչ պատկի ՚ի գետս: (տարեսոյ:
Рѣчи́стый մձ. Հատատ, քաջախոս. Հոր
Рѣчь ֆ. ի. բան. խօսք. խոսակցութիւն. ատացուած. Հատ. չարախօսութ:
Рѣша́ть, -шить բ. ն. վճռել, հատանել զվէճս. ատհմանել, որոշել. լուծանել. արձակել, ազատել ՚ի կապանաց. -ться բ. չ. վճռիլ. որոշիլ. լուծանիլ. դիպուածիլ, դնել ՚ի մահ:
Рѣше́ніе ֆ. չ. վճիռ, վճռումն, վճռութիւն. լուծումն: (շեալ:
Рѣше́ный մձ. վճռեալ. լուծեալ. որ
Рѣше́тина ֆ. ի. ներկ և երկայն տախտակ:
Рѣше́тить բ. ն. պատել ներկ և երկայն տախտակօք:
Рѣше́тка, — точка ֆ. ի. վանդակ, վանդակապատ. ցանկ ձողապատ. ծակոտկէն կտակարան, յատակ լինչնաձև, լայնն:
Рѣшето́ ֆ. չ. խարիսխ. մաղ:
Рѣшето́чный մձ. մաղի. խարիսխի:
Рѣше́тчатый մձ. ՚ի ձև մաղի կամ վանդակի շինեալ:
Рѣши́мость ֆ. ի. վճռակութիւն. վճռականալն, արիւտրուիլ մտանելն յինչ
Рѣши́мый մձ. վճռելի. լուծանելի:
Рѣши́тель ֆ. ա. վճռող. լուծանող:

Рѣши́тельно н. վճռաբար, լուրջ։
Рѣши́тельность ж. ի. վճռակամութիւն, պատրաստակամութիւն, յանձնառութեան դէմ։
Рѣши́тельный մծ. վճռակամ, վճռակայուն, յանձնառական. որ պատրաստ չինքեան զէմ ելլ. վճռական։
Рѣши́ть, - ться կ. գ. рѣшать, - ться.
Рѣщи́къ ս рѣзчикъ.
Рѣ́яніе ն. չ. (եւ) դրդիչն։
Рѣ́ять գ. ն. (եւ) դրդել։
Рѣ́ять գ. ն. (եւ) հասնել սաստկաբար (ա- ով պատրոյգ). շնչել ուժգնութ (ասի գիտցիոյ)
Рюмить գ. չ. (աչք.) լալ հիծկլտալով, հեկեկալով։
Рю́мка ն. ի. բմպանակ գբոյ։
Ря́бикъ ս яликъ. (տեսանիլ։
Ряби́на ն. ի. սիմ (ծառ և պտուղ.) սիմ-
Ряби́ны ն. ի. ց. սիմական իրք։
Ряби́ть գ. պիմ. աղօտ երևիլ, նշմարիլ։
Рябова́тость ն. ի. սիմական որակութիւն։
Рябова́тый մծ. սիմական, սիմական երես։
Ря́бчикъ, - бъ ն. ա. կաքաւ, դշխոյահաւ։
Рябо́й, - бой մծ. ծաղկադէմ, սիմա- կերես. չեկոտ. ծաղկաւէտ. որ ունի դնատնադոյն փետուրս։ (ևուքի ջրոյ։
Рябь ն. ի. մեղմիկ ծածանուն մակերե-
Ряди́ть գ. ն. վարձել. փոխ. զարդարել. - ться գ. չ. դաշնաւորիլ. զարդարիլ։
Рядови́ն ն. ա. հասարակ զինուոր։
Ря́домъ ն. կարգաւ, 'ի կարգի, ըստ կարգի։
Ря́дчикъ ն. ա. դաշնադիր. կատակող. կարգաւորող։
Рядъ ընդ- докъ ն. ա. կարգ, դաս, շարք. դասակարգութիւն. շարունակութիւն. կարգ կրօնական վանականաց։
Ряже́ніе ն. չ. դաշնաւորելն. դաշնաւորութիւն
Ря́женый մծ. դաշնաւորեալ. նախանձ- շանակեալ, վճռակեալ. ամուսին։
Ряза́нь ն. ի. սաւուցեալ խնձոր։ (նայ։
Ря́са ն. ի. լոգիկ, վերարկու հոգևորակա-
Рясоно́сецъ ն. ա. որ զգենու զլոգիկ կամ զվերարկու հոգևորականաց։
Ряхну́ться գ. չ. խեղաղալ, խեղայնալ։

С.

Сабеи́змъ ն. ա. մոգավրանութիւն։
Са́бельникъ ն. ա. հերիկ (բոյս)։ (բայլին։
Са́бельный մծ. թրոյ, սուսերի, սուսեր-
Са́бельщикъ ն. ա. սուսերադործ։
Са́бля ն. ի. սուսեր, թուրք. -рыба, թրա- ձուկն, թրեվիլ։
Сабу́ръ ն. ա. հալուխ (ծառ)։
Са́ванъ ն. ա. պատան։
Савао́ѳъ ն. ա. Տէր Զօրութեանց զօրու- թեանցն, սարաովթ։
Са́вка ն. ի. բաղ լինի Ս. Մերկիոյ։
Са́го ն. չ. սագօ (բոյս և պտուղ)։
Са́дикъ ընդ. ծ. садъ.
Сади́ть, կ. ծ. - сажать. - диться ծ. չ. նստիլ. զնստանիլ. իջանիլ 'ի վայր. նստանալ, անձկանալ (հանդերձից)։
Са́дка ն. ի. անկումն. կարճումն ('ի կա- ղամբանէ). կարճրանալն։
Са́дить ծ. ն. կեղևել, քերծել։
Садно́ ն. չ. կեղևքաճք։
Садо́вникъ, - ница ն. ա. ի. այգեպան, պարտիզպան, այգեգործ։
Садо́вничать ծ. չ. պարապիլ յայգեգոր- ծութեան, այգեգործել։
Садо́вничество ն. չ. այգեգործութիւն, արուեստ այգեգործութեան։
Садо́вничій, - ческій մծ. յատ. պար- տիզպանի։
Садово́децъ ն. ա. այգեգործ. - водство ն. չ. այգեգործութիւն (պտուղոց)։
Садо́вый մծ. վեր. պարտիզի. բուսեալ 'ի պարտիզի։

Садо́къ ф. м. ձիւնարան. Թռչնարան:
Садъ ф. м. պուրկ, պարտէզ:
Са́жа ф. р. ձանձախարիւճ, մուխ:
Сажа́льщикъ ф. м. նատուցանող. տնկող:
Сажа́ніе ф. с. նատուցանելն. տնկելն:
Сажа́ть, - садить ք. ն. նատուցանել. տնկել. բանտարգել. Թաղել ՚ի ջուր (ղՅիսոս). արկանել ՚ի փուռն (ղՀոց հացն). կն. դաղթել, բնակեցուցանել:
Са́жень փ. р. կանդնաչափ, կանդուն, սաժին. բանակութիւն երկը՝ որ պարանակէ զկանդնաչափն էր:
Сазá́нъ ф. м. ջեռուկ, սազան (ղոսիս):
Са́йга ф. р. վիճի (ձեղջոնի ենէ նման այծեման):
Сайга́къ ф. м. ընձուղտ, անասուն:
Са́йка ф. р. տեսակ ինչ հագի:
Са́ккосъ ф. м. վահան:
Салá́зки ф. р. ց. փայտիկ սահնակք:
Салаку́ша, - шка ф. р. աղկեա, հրձուկ:
Саламá́ндра ф. р. սաղամանդր (ղաղէղ):
Сала́тница, - тникъ ф. м. աղցանաման:
Сала́тъ ф. м. աղցան (ք՚անղաթ). աղցան հանդերձեալ բազմաւոր, աղիւ և ձիւմամ:
Сале́пъ ф. м. սալեպ (ք՚այ):
Сали́ть ք. н. օծանել Հարպով. Հարպել:
Са́ло ф. с. Հրաղու, Հարպ:
Сало́нъ ф. м. սալօն (ղՀեռայ՚ն վերսիա կոչեն):
Салфе́тка ф. р. անձեռոցիկ (ռեղոնոյ):
Са́льникъ ф. м. Թաղանթ բնդերայ. շղարդել, օղարդել (՚ի ներքոյս ենէ):
Са́льный մծ. Հարպաւոր, Հարպային. Հարպոտեալ. արարեալ ՚ի Հարպոյ:
Салюта́ція ф. р. յարգելն զոր Թնդանօթաձգութեամբ:
Салютова́ть ք. н. պատուել զոր արձակելով Հրացինայ:
Самбу́къ ф. м. Թանթրվինկ:
Самдру́гъ ֆ. երկոքին. երկուք միայն:
Саме́цъ ф. м. որձ. - мка ф. р. քած, էգ:
Самобо́рство ж единоборство. - бы́гно ֆ. ինքնագործարար. - бы́гность ф. р. ինքնագործութիւն. - бы́гный մծ. ինքնագործ, ինքնեղ. - варъ, նղ. - ва́рецъ, - рчикъ ф. м. ինքնահեր. - ви́децъ ф. м. ինքնատես, ականատես. - вла́стіе ф. с. ինքնիշխանութիւն. - вла́стно ֆ. ինքնիշխանաբար. - вла́стный մծ. ինքնիշխան, միապետ. - возгара́ніе ф. с. ինքնայրուածութիւն, ինքնայրուածք. - во́ліе ф. с. ինքնակամութիւն. - во́льникъ, - ница ф. м. р. ինքնակամ. - во́льничать ք. с. վարել ինքնակամաբար. - вольничество ф. с. ինքնակամութիւն. во́льно ֆ. ինքնակամաբար. - во́льность ф. р. ինքնակամութիւն. - во́льный մծ. ինքնակամ. - во́льство ж самоволіе. - гла́сный մծ. ձայնաւոր. - дви́жность ф. р. ինքնաշարժութիւն. - дви́жный մծ. ինքնաշարժ. - держа́віе ф. с. ինքնակալութիւն. ինքնակալական կառավարութիւն, իշխանութիւն ինքնակալի. - держа́вно ֆ. ինքնակալաբար. - держа́вный մծ. ինքնակալ, միահեծան. ինքնակալական. - де́ржецъ, - ф. м. ինքնակալ, միահեծան. - де́ржица ф. р. ինքնակալուհի. - дове́льный մծ. ինքնաբաւ, ինքնաբաւական. անկարօտ, ընչաւէտ. - дове́льство ф. с. ինքնաբաւութիւն, անկարօտութիւն. - зва́нецъ ф. м. ինքնահրչ, սուտանուն. - нетина ж аксіо́ма. - каты ф. м. ց. ինքնաշարժ, ինքնագնաց (ղՀոսէ, Հայն). - лесть ф. м. լաստաւիպտ, որ ՚ի վերայ մեծ գեղոյ լռոյ ՚ի միոյ եղերկ միւսն գիտեն. - любецъ ф. м. - любі́вый մծ. ինքնասէր, անձնասէր. - лю́біе ф. с. ինքնասիրութիւն, անձնասիրութիւն. - надёжность ф. р. յանձնապատուհանութիւն. - надёжный մծ. յանձնապատուհան. - пра́вный մծ. անձնահաճոյ, միտհաճոյ, քիւրապաշտ. - охо́тный մծ. ինքնակամ, ինքնայօժար. — познáніе ф. с. Հանապազեալ զանձն իւր. - произво́льность ф. р. ինքնակամութիւն, ինքնագլուխութիւն. - произво́льный մծ. ինքնակամ, ինքնագլուխ. - пра́лка ф. р. ինքնաման (ղՀինոյ). - ро́дка, - докъ ф. м. р. ինքնահնձին (ղՀոսէ). ро́дность ф. р. ինքնասպան գոյն. - ро́дный մծ. բնածին, ինքնաբոյս. - стоятельность ф. р. ինքնակայութիւն, անկախութիւն. - стоятельный մծ. ինքնակայ, անկախ. - убі́йство ф. с. անձնասպանութիւն, ինքնիշխանաբար. - вла́стный մծ. ինքնիշխան, միապետ. - возгара́ніе ф. с. ինքնայրուածութիւն, ինքնայրուածք. - во́ліе ф. с. ինքնակամութիւն. - во́льникъ, - ница ф. м. р. ինքնակամ. - во́льничать ք. с. վարել ինքնակամաբար. - вольничество ф. с. ինքնակամութիւն. во́льно ֆ. ինքնակամաբար. - во́льность ф. р. ինքնակամութիւն. - во́льный մծ. ինքնակամ. - во́льство ж самоволіе. - гла́сный մծ. ձայնաւոր. - дви́жность ф. р. ինքնաշարժութիւն. - дви́жный մծ. ինքնաշարժ. - держа́віе ф. с. ինքնակալութիւն. ինքնակալական կառավարութիւն, իշխանութիւն ինքնակալի. - держа́вно ֆ. ինքնակալաբար. - держа́вный մծ. ինքնակալ, միահեծան. ինքնակալական. - де́ржецъ, - ф. м. ինքնակալ, միահեծան. - де́ржица ф. р. ինքնակալուհի. - дове́льный մծ. ինքնաբաւ, ինքնաբաւական. անկարօտ, ընչաւէտ. - дове́льство ф. с. ինքնաբաւութիւն, անկարօտութիւն. - зва́нецъ ф. м. ինքնահրչ, սուտանուն. - нетина ж аксіо́ма. - каты ф. м. ց. ինքնաշարժ, ինքնագնաց (ղՀոսէ, Հայն). - лесть ф. м. լաստաւիպտ, որ ՚ի վերայ մեծ գեղոյ լռոյ ՚ի միոյ եղերկ միւսն գիտեն. - любецъ ф. м. - любі́вый մծ. ինքնասէր, անձնասէր. - лю́біе ф. с. ինքնասիրութիւն, անձնասիրութիւն. - надёжность ф. р. յանձնապատուհանութիւն. - надёжный մծ. յանձնապատուհան. - пра́вный մծ. անձնահաճոյ, միտհաճոյ, քիւրապաշտ. - охо́тный մծ. ինքնակամ, ինքնայօժար. — познáніе ф. с. Հանապազեալ զանձն իւր. - произво́льность ф. р. ինքնակամութիւն, ինքնագլուխութիւն. - произво́льный մծ. ինքնակամ, ինքնագլուխ. - пра́лка ф. р. ինքնաման (ղՀինոյ). - ро́дка, - докъ ф. м. р. ինքնահնձին (ղՀոսէ). ро́дность ф. р. ինքնասպան գոյն. - ро́дный մծ. բնածին, ինքնաբոյս. - стоятельность ф. р. ինքնակայութիւն, անկախութիւն. - стоятельный մծ. ինքնակայ, անկախ. - убі́йство ф. с. անձնասպանութիւն, ինքն-

քնատպանութիւն. - убі́йца ф. м. ան-
ձնատպան, ինքնատպան. - увѣренность
ф. ի. յանձնառաստանութիւն. - увѣ-
ренный մԹ. յանձնառաստան. - уп-
ра́вство ф. չ. դրԹելն ըստ հաճոյից,
չհայելով զօրինս. - учи́тель ф. ա. ու-
սեան, ըստ որում մարԹէ ուսանիլ
առանց ուսուցչի. - учка ф. ի. ուսեալ
առանց ուսուցչի. - хва́лъ, ф. ա. ի.
անձնագով, ինքնագով, պարծող. -
хва́льство ф. չ. անձնագովութիւն,
ինքնագովաբանութիւն:

Самши́тъ ф. ա. ծառակ (ծառ):
Самъ դեր. ինքն, նոյնինքն, նոյն:
Са́мый մԹ. նոյն. յոյժ, կարի, եւս:
Сангви́никъ ф. ա. այր բաղմարիւն:
Санда́ліе ф. չ. (եղ) հագուստի:
Санда́лъ ф. ա. Ճանգան, սանդալ (ծառ
անուշահոտ):
Санда́льный մԹ. սանդալի, Ճանգանի:
Сандара́къ ф. ա. ջնարակ (յոյն):
Са́ни ф. ա. յ. սահնակք. բաղխիր:
Санови́тость ф. ի. աղնուատոհմութիւն.
բարձր աստիճանաւորութիւն. վայելչա-
դէմ, պարկեշտասիրտ դէմն:
Санови́тый մԹ. աղնուատոհմ. բարձ-
րաստիճան:
Сано́вникъ ф. ա. բարձրաստիճան (այր):
Санъ ф. ա. բարձր աստիճան. հատակ:
Сапо́гъ, ոտ. - пожекъ ф. ա. կօշիկ:
Сапо́жникъ ф. ա. կօշկակար. - ница ի.
կին կօշկակարի. (կարելի կօշկոց:
Сапо́жничанье ф. չ. կօշկակարութիւն,
Сапо́жничать բ. չ. կօշկակարութիւն առնել:
Сапо́жничество ф. չ. կօշկակարութիւն:
Сапо́жничій, - ческій մԹ. պատ. կամ
յատ. կօշկակարից. - жный մԹ. պատ,
կամ վերբ. կօշկոց:
Санфи́ръ ф. ա. շափիւղայ, կորունդ:
Санъ ա подко́пъ, եւս հարբուղիկ ձիոց:
Сара́й, - райчикъ, - раецъ ф. ա. յարկ կա-
ռուց. հաւքարանոց. - райный մԹ. յարկի
կառուց, հաւքարանոցի:
Сара́на ф. ի. արքայածաղիկ, շուշան.
արմատ շուշան ծաղկի:
Саранча́ բ. ի. մորեխ, մարախ:
Сарафа́нъ, - фанчикъ ф. ա. սարաՃան,
ի երկայն հանդերձ ինչ կանանց Պոու-
սաց, առանց թեզանեաց և՛ ի յառաջից
կոճկադարձ:
Сарачи́нское пшено́, բրինձ:
Сардо́никъ ф. ա. սարդիոնդեղն, եղանգն:
Сардони́ческій մԹ. կատակածաղրական
- смѣхъ, ցնդղական ծիծաղ (ախտ ինչ):
Саребра́къ ф. ա. աւշեան, ապր:
Са́ржа ф. ի. պատառ ինչ լեփ:
Сарка́змъ ф. ա. երդիծարանութիւն,
կծողական հեգնանք, կսկծելի բանք:
Сасапари́ль, - сассапари́ль ф. ի. սար-
սապարիլ (արմատ ինչ պիտանի վասն դեղերէից):
Сассафра́съ ф. ա. սասաֆրաս, անուշա-
հոտ ծառ ինչ:
Сатана́ ф. ի. սատանայ, սայ, դեւ:
Сатани́нскій մԹ. սատանայական:
Сатани́ть բ. չ. վարիլ սատանայարար:
Сати́нъ ф. ա. սատին, կերպաս ինչ:
Сати́ра ф. ի. երդիծարանութիւն, կըս-
կծելի մրմունջ. ծաղր կսկծեցուցիչ.
այծամարդ (ըստ առասպելոյ):
Сати́рикъ ф. ա. երդիծարան. - рическій
մԹ. երդիծարանական, կծողական,
ծաղրական:
Сатиръ ф. ա. ԹիԹեռն, մեծ արջօս:
Сату́рнъ ф. ա. երեսակ, կռնոտ (Տոլքոյ):
Сатра́пъ ф. ա. նախարար, սատրապ,
մարզպան. - рія ф. ի. մարզպանութիւն:
Сафло́ръ ф. ա. ծաղիկ ինչ:
Сафья́нъ ф. ա. սեկ: - яный մԹ. վեր.
սեկի. շինեալ ի սեկէ. սեկեղէն:
Са́харить բ. ն. արկանել ի վերայ շաք-
քար, համեմել շաքարաւ:
Са́харница ф. ի. շաքարաման:
Са́харъ ф. ա. շաքար, - рный մԹ. վեր.
շաքարի. կազմեալ ի շաքարէ:
Сбавле́ніе, - сба́вка ф. չ. ի. պակասե-
ցուցանելն, նուազեցուցանելն:
Сба́вленный մԹ. պակասեցուցեալ:
Сбавля́ть, - вить բ. ն. պակասեցուցանել.
նուազել. - ться բ. ի. պակասիլ. նուազիլ:
Сберега́ніе ф. չ. պահպանութիւն:
Сберега́тель ф. ա. պահպանող. պահպան:
Сберега́ть, - речь բ. ն. պահպանել, պա-
հիլ, - ться բ. ի. պահպանիլ:
Сбереже́ніе ✻ сбереганіе.

Сбереже́нный ж. պահպանել, պահել:
Сби́ва́ть, - бить б. н. հարկանել, շարժել զինչ ՚ի տեղւոջէն, խորտակել, բանդել. արտալածել, վանել ՚ի տեղւոջէ. կոխել, միաւորել ամրապնդ. ընդհատանել, յերկիւղ կոծանել. ընդհանդգուցանել, հաճել. բնաւգուցանել: կոչել, ժողովել ՚ի միւս. լիջուցանել, պահանջուցանել զդինն. շինել. փոխ. շրջել զոք ՚ի խորհրդոց:
Сби́вчиво տ. շինող, խաւտն, անարդ:
Сби́вчивость գ. ե. շինողութիւն (՚ի բաց):
Сби́вчивый ած. շինող, խաւտն, նանիր:
Сбира́ніе գ. չ. ժողովումն:
Сбира́тель գ. ա. ժողովող:
Сбира́ть, - собрать բ. ն. ժողովել, կուտել, հաւաքել. ться բ. յ. ժողովիլ. պատրաստիլ:
Сби́тень գ. ա. ընդհելութ լինչ ոմանց, պատրաստեալ ՚ի չհոտոյս ջրոյ, մեղր և հոտաւէտ արմատոց:
Сбитеньщи́къ գ. ա. վաճառող վերոյգրեալ ընդհելութց:
Сближа́ть, сблизить բ. ն. մերձել, մօտել, մօտաւորել. մերձաւորել. բանիանգուցանել. - ться բ. յ. մերձենալ, մօտաւորիլ. բարեկամանալ, ծանօթանալ:
Сближе́ніе գ. չ. մերձեցուցումն, մերձաւորութիւն, մօտաւորութիւն. բարեկամութիւն:
Сбли́женный ած. մերձեցուցեալ, մօտաւորեալ, մերձաւորեալ. բարեկամացեալ, ծանօթացեալ:
Сбли́зить հա. բ. сближа́ть.
Сбо́йна գ. ե. քամածք, միրուք (աբգմանդ):
Сбо́рище գ. չ. ժողովարան, ժողովատեղի. ժողով, դումար: (ծալուած:
Сбо́ристый ած. բազմածալ, բազմա-
Сбо́рникъ գ. ա. ղարդ լինչ ղլեայ կամանդ շինականդ առաջ. դիրք ժողովածոյ:
Сбо́рный ած. միր. ժողովոյ. բազադրիլ ՚ի զանազան մասանց. հաւաքեալ. բազմաբարդ: (հան. ժողովող:
Сбо́рщикъ գ. ա. հարկաժողով, հարկա-
Сборъ գ. ա. ժողով, դումարութիւն, համախմբութիւն. հաւաքումն, ժողովումն հարկաց. միաւորութիւն, հաւաքումն. թմբկահարութիւն ՚ի հաւաքել զոք:
Сбо́ры գ. ա. յ. պատրաստութիւք. ծալք, ծալածք հանդերձից:
Сбра́сываніе գ. չ. ՚ի քաց ընկենուլն. կիսելն ՚ի միւս տեղւոջ:
Сбра́сывать, сбросить բ. ն. ընկենուլ, զահաւէժ առնել. մերկանալ. կիսել, դիզել ՚ի միւս տեղւոջ:
Сбрива́ть, сбрить բ. ն. սանդրել:
Сбри́тый ած. սանդրեալ, զերծեալ:
Сбродъ գ. ա. խառնաղանջ, սիրելք ժողովրդեան, խառնամբոխ, խառնամոլ:
Сброше́нный ած. ընկեցեալ ՚ի վերուստ:
Сбрызгивать, - знуть բ. ն. ցայտել:
Сбрызнутый ած. ցայտեալ:
Сбыва́ть բ. ն. պատրել, հանել ՚ի ձեռաց. պակասել, նուազել:
Сбылый ած. պակասեալ, նուազեալ:
Сбы́точный ած. կարելի, կատարելի, որ կարէ պատահիլ:
Сбы́ть գ. ա. վաճառումն:
Сбѣга́ть, сбѣжа́ть գ. չ. վազել, վազվել. հալել, պակասիլ. վախչիլ ծանիկաբար. ի. լքանել վազելով:
Свадебное գ. չ. (հին) պատահարիկ:
Сва́дебный ած. հարսանեաց:
Сва́дьба գ. ե. հարսանիք:
Сва́живать, - везти́, - вози́ть բ. ն. այլ ևս փոխադրել, տանել ՚ի տեղւոջէ ՚ի տեղի. այլեւս կամ երկարատև բնակել ՚ի զանազան տեղեաց ՚ի մի տեղի:
Сва́йка գ. ե. բևեռաձև երկաթեայ խառնակի ագայոց. կոթապատ բևեռ լինչ:
Сва́ливаніе գոյական сва́ливать բայի:
Сва́ливать, - лить, - лять բ. ն. տապալել, տապատ արկանել, զգեստել. դիզել, կուտել ՚ի մի. փոխել, շրջել զհանապարհն. փոխ. պակասել, նուազել. անպատրաստ առնել զանձն. դնել զմեզ ևս ՚ի վերայ այլոց. զերծուցանել զանձն ևս, մերժել:
Свали́ть հա. բ. вали́ть.
Сва́ра գ. ե. (է) տ ссора.
Сва́ривать, - ритъ բ. ն. եփել. մածուցանել կաթով (առ աբգալեհ):
Сварли́вость բ. ե. կռուասիրութիւն:

կուսարարութիւն. - ли́вый մծ. կը-
ուսասէր, կուսարար:
Сва́таніе գ. չ. հարսնախօսութիւն:
Сва́танный մծ. հարսնախօսեալ:
Сва́тать բ. ն. հարսնախօսել առնել.
- ться բ. յ. խօսել անձին դիմի:
Сватовство́ գ. չ. հարսնախօսութիւն.
խնամութիւն: (նամախօս. խնամի:
Сва́ть, сва́ха գ. ա. ի. հարսնախօս, խը-
Сва́я գ. ի. ցից:
Сведе́ніе գ. չ. տանիլն ՚ի վայր. բաղ-
դատումն (հաշուի). կարկամիլն, կծկիլն,
գիրանալն: (ատ, հայն:
Свезе́нный մծ. տարեալ, ածեալ (կո-
Свезти́, свезть կ. բ. свози́ть.
Све́кла գ. ի. Հակնդեղ: (նիւթ.
Свекловѝца գ. ի. Հակնդեղ շաքարա-
Свеко́льникъ գ. ա. տերեւք Հակնդեղի:
Свеко́льный մծ. վերս Հակնդեղի. պատ-
բաստեալ ՚ի Հակնդեղէ:
Свеко́ръ գ. ա, սիեւթայր, սիեւթեայ:
Свекро́вь գ. ի. սիեւթ:
Свербе́жъ գ. ի. մարմնաջիլն:
Сверби́ть բ. չ. մարմնաջել. (վայր.
Сверга́ніе գ. չ. ձգելն, ընկենուլն ՚ի
Сверга́ть, - гнуть բ. ն. ձգել, ընկե-
նուլ ՚ի վայր. հանել ՚ի բարձրութ
ենէ. գահավիժել, լծուցանել, զընկել
՚ի վտակաց, ՚ի պատուոյ. - иго, լծըն-
կեց լինել. ՚ի բաց կալ ՚ի ծառայուէ:
Све́ргнутый մծ. ընկեցեալ, ձգեալ ՚ի
վայր. գահավիժեալ. ՚ի չուցեալ ՚ի վտ-
ակաց, ՚ի պատուոյ:
Сверже́ніе,-нный ш сверга́ніе,-гнутый.
Сверка́ніе գ. չ. փայլուն, փայլատակուն:
Сверка́ть, - кну́ть բ. չ. փայլել, փայ-
լատակել, կայծակել:
Сверле́ніе գ. չ. ծակուն գչրուէ:
Сверле́нный մծ. ծակեալ գչրուէ:
Сверли́ло գ. չ. պղպջաձև միջատ լինի:
Сверли́ть բ. ն. ծակել գչրուէ:
Сверло́ գ. չ. գչիր, շաղափ:
Све́рнутый մծ. պտտաձեալ, գալարեալ:
Свернýть կ. բ. све́ртывать.
Све́рстникъ, - ница գ. ա. ի. հասակակից. տարիքակից:
Све́рстничество գ. չ. հասակակցութ.
տարիքակցութիւն:
Све́рстывать, - стать բ. ն. հաւասարել
(չափով, հզօրով հմ ոմանիւ). [ներ):
Свертóкъ գ. ա. ծրար (կղկղոյ, կիսոյ, կոյն):
Све́ртываніе գ. չ. ծրարուն, գալարուն:
Све́ртывать, - тѣть, - рнуть բ. ն. ծրա-
րել, գալարել, պատատել. պտոյտ-
քերով հանել կամ ՚ի բաց բառնալ.
յաճախ պտոյտքերով աւերել կամ քե-
կանել. առնել ինչ շտապաւ. շեղել
շղջել յուղիղ հանապարհէ ՚ի մի
կողմն:
Све́ртываться, - тѣться, - нуться բ. յ.
կծկիլ, ծրարիլ, գալարիլ. մակարդիլ.
կորսանկելով գհաւասարակշռութիւն կամ
հակելով ՚ի միկողմն անկանիլ. խանգա-
րիլ ՚ի պտոյտքերոյ. խռտատիլ, վախչել:
Сверхкомпле́ктный մծ. աւելորդն կամ
յաւելեալն քան զսահմանեալ թիւն:
Све́рху ն. ՚ի վերոյ, ՚ի վեր. ՚ի վե-
րուստ, ՚ի բարձուէ:
Сверхъ նախ. բաց, բացի՛, բացյ. ՚ի
վերոյ. առաւել, առաւելապէս:
Сверхъесте́ственно ն. գերբնաբար, գեր-
բնապէս. - венный մծ. գերբնական:
Сверчо́къ, - сверчь գ. ա. ի. ծղրիդ:
Свершá́ть, - шить բ. ն. բարձրացու-
ցանել. և պ. совершать.
Свести́, - весть կ. բ. своди́ть
Свива́льникъ գ. ա. վաթիեթ լայն և
երկայն, որով պատատեն գխանձարուրս
մանկանց:
Свива́ніе գ. չ. պտրուն. կապուն:
Свива́ть, свить բ. ն. պտրել, գալա-
րել. կապել, սնդել պատատելով:
Свѝвокъ գ. ա. իր պտրեալ, հիւսեալ,
պտրածոյ:
Свида́ніе գ. չ. տեսուլ. հանդիպելին:
Свидѝна գ. ի. Ժանատհոյն (Լոռի):
Свидѣ́тель, - тельница գ. ա. ի. վկայ,
ականատես. - тельскій մծ. վկայի:
Свидѣ́тельство գ. չ. վկայուէ. ապա-
ցոյց. Հաստատութիւն. վկայագիր. վ-
կայական. - ствованіе գ. չ. վկայում,
Հաստատուն, Հաւատալն:
Свидѣ́тельствовать բ. ն. վկայել, հաս
տատել, Հաւատալ առնել, ցուցանել,

յայտնել. ընծել, վերահասու լինել.
Свина́рь գ. ա. խոզարած, խոզապան. - нарня գ. ե. խոզանիարան, խոզանոց.
Свине́цъ գ. ա. կապար, արճիճ. (հին) կապարեայ դնտակ (հրացանից).
Свинии́на գ. ե. խոզենի, միս խոզի.
Сви́нка գ. ե. նշ. ե. свинья́. եւս սրոցանէ ձայլ կապարի, եւայլն. փայտ լինէ ի սէտս խաղալու. խայլ լինէ պարանոցի. բադրիչան, պորինչան. - морска́я, խոճկոր ծովու, ծովամուկն (ընդոծնի ինչ երկնոյողի).
Свинопа́съ գ. ե. խոզաբած.
Сви́нски տ. խոզաբար, աղտեղաբար.
Сви́нскій ած. յատ. խոզից. անմաքուր.
Сви́нство գ. չ. խոզութիւն. աղտեղութիւն, գարշութիւն, անմաքրութիւն.
Свинцова́тый ած. կապարախառն.
Свинцо́вый ած. կապարեայ.
Свинча́къ գ. ա. կապարեայ հանգոյ խառն ընդ ծծմբոյ.
Свинча́тка գ. ե. վէգ կապարակից.
Свинья́, (- пія եի) գ. ե. խոզ. - морска́я խոզ ծովային (ձուկն).
Свиристе́ль գ. ա. մետաքսագի, ասլկեղ
Свирѣ́ль գ. ե. սրինգ, եղեգնափող.
Свирѣ́по տ. կատաղաբար, դժնդակաբար, - обра́зный ած. դժնդակադէմ, կատաղադէմ.
Свирѣ́пость գ. ե. կատաղութիւն, դժնդակութիւն, ժանտութիւն.
Свирѣ́пствованіе գ. չ. կատաղութիւն, դժնդակութիւն առնելն.
Свирѣ́пствовать բ. չ. վարիլ դժնդակաբար, կատաղաբար. ներգործել չարաչար, սատկութեամբ.
Свирѣ́пый ած. կատաղի, անագորոյն սրտիվ, գազանաբարոյ, դժնդակ.
Свирѣпѣ́ть բ. չ. կատաղիլ, սրտիհանալ. դժնդականալ.
Сви́слый ած. առկախեալ.
Сви́снуть բ. չ. առկախիլ, կախիլ. սուլել (ձիանգոմ).
Сви́станіе գ. չ. սուլուն, սուլելն.
Свиста́ть, - снуть բ. չ. սուլել, շփահել, շնել. շնչել, փչել, հնչել, շառաչել.
Свисто́къ գ. ա. սուլիչ գործի.
Свисту́нъ, - нья գ. ա. ե. որ սիրէ սուլել. սուլիչ. խոճկոր ծովու (ձուկն). կաղինն գառարկ և ծակ.
Свистъ գ. ա. սուլուն. շչիւն.
Сви́та գ. ե. (եի) հանդերձ լինչ. հետևորդք, անձինք որք են շուրջ զիշատաւորաւ կամ զմեծատամբ, և որք ուղիղ լինին նոցա.
Сви́тіе գ. չ. պտրուն. բունելն.
Сви́токъ գ. ա. ծրար, թուղթ գալարածոյ. (եի) մագաղաթ գալարածոյ ի սէտս գրելոյ. որդն լինչ.
Сви́тый ած. ոլորեալ, գալարեալ, ծրարեալ. (ինչ.
Сви́хивать, - хнуть բ. ն. խախտել (զոր.
Сви́хнутый ած. խախտեալ (ոտիք).
Свихъ գ. ա. խախտուն. խախտեալ տեղին.
Свобо́да գ. ե. աղատուն. անկախուն.
Свобо́дить ← освободить.
Свобо́дно տ. աղատօրէն, աղատաբար. հեշտաւս, ինքնաբերաբար, հասկնալի լինի. - номы́слящій ած. աղատախոհ, աղատամիտ.
Свобо́дность գ. ե. աղատութիւն, անկախութիւն. աղատականութիւն. դիւրութիւն, յաջողակութիւն. թեթևութիւն, արագութիւն (ընթացից). պատրաստութիւն.
Свобо́дный ած. աղատ, անկախ, ինքնիշխան. աղատ ի ծառայութենէ. պատրաստ, անգործ. անարդել, արձակ, հեշտ. դիւրաշարժ. անխառն ընդ այլում երի (ըստ ֆիզիկացոց).
Сводно́имый ած. միաւորելի, յարակցելի.
Свести́, свесть բ. ն. իջուցանել, փոխադրել (ի վերուստ ի վայր). մերձաւորել, բարեկամացուցանել. հաշտեցուցանել, նորոգել զբարեկամութիւն. ատուգել, համեմատել. կցել, միաւորել. տանել գաղտագողի. ժողովել, կուտել. ածել ի մի. - съ ума́, զրկել ի խելաց, յափշտակել զմիտս. - знако́мство գ. չ. ծանօթանալ, բարեկամանալ.
Своди́ть բ. ն. կ. տանել, ածել զոք ուրեք և կրկին վերադարձուցանել.
Сво́дникъ, - ница գ. ա. ե. կաւատ.

Сво́дничать несов. сводничать.
Сво́дничество ср. сводничество.
Сво́дня м. сво́дница.
Сво́дчикъ ср. м. сводчик, сводчатый.
Сводъ ср. м. свод, законов, кодекс законов, уложение законов.
Своево́ліе м. самово́ліе.
Своево́льникъ, -ница м. самово́льник.
Сво́евольничать м. самово́льничать.
Своево́льный м. самово́льный.
Своево́льство м. самово́льство. (редк.
Своевре́менно нареч. своевременно, вовремя.
Своевре́менный прил. своевременный, вовремя сделанный, вовремя бывший.
Своекоры́стіе ср. корыстолюбие.
Своекоры́стный прил. корыстолюбивый.
Своеко́штный прил. своекоштный, на своем содержании.
Своенра́віе ср. своенравие, упрямство, своенравный нрав. -нра́вно нареч. своенравно. -нра́вный прил. своенравный, упрямый, капризный.
Своеру́чно нареч. своеручно.
Своеру́чный прил. собственноручный, своеручный, собственный.
Свозить несов. возить, везти, отвозить (на лошади) и возвращать обратно.
Свозъ, - зка м. ж. ср. свозить.
Свой мест. свой.
Сво́йски нареч. по-свойски, по-приятельски, по-дружески.
Сво́йственникъ, -венница м. ж. родственник, родственница.
Сво́йственно нареч. свойственно, обычно, естественно, по-человечески.
Сво́йственный прил. свойственный, естественный, человеческий.
Сво́йство ср. свойство, родство, родственность.
Сво́лочь ср. сволочь, подлый народ, подлость.
Свора́чивать, -рочу́ть несов. сворачивать, свернуть, своротить.
Свояко́ръ ср. м. свояк, свояченик.
Своя́чина, - чница ср. ж. свояченица.
Свѣда́ть несов. узнавать.
Свѣ́домый прил. сведомый, знающий.
Свѣ́дущій прил. сведущий, опытный, знающий.
Свѣ́дѣніе ср. сведение, известие.
Свѣженькій прил. свежий, свежий на вид. (свѣжо́, свѣжѣ́ть.
Свѣжепросо́льный прил. свежепросольный, свежесоленый.
Свѣ́жесть ср. свежесть, прохлада, прохладность, свежий воздух.
Свѣжи́ть несов. освежать.
Свѣ́жій прил. свежий, прохладный, свежий, новый, свежий, недавний, новый, свежий, свежий, свежий, свежий, свежий, свежий, свежий.
Свѣжѣ́ть несов. свежеть, прохладнеть, свежеть, свежеть.
Свѣ́ковать несов. вековать.
Свѣ́ренный прил. сверенный, проверенный.
Свѣря́ніе, - реніе ср. сверение, проверка.
Свѣря́ть несов. сверять, проверять.
Свѣсъ м. навес.
Свѣта́ется несов. светает, светает.
Свѣта́ть несов. рассветать.
Свѣте́лка, - лочка м. светлица.
Свѣ́тикъ ср. м. светильник, подсвечник, свеча.
Свѣти́ло ср. светило, светильник, светильник, светильник, светильник.
Свѣти́льникъ ср. м. светильник, подсвечник, подсвечник, подсвечник.
Свѣти́льный прил. светильный, светильный.
Свѣти́льня ср. ж. светильня, светильня, светильня, светильня.
Свѣ́тить несов. светить, освещать, светить, светить, светить.
Свѣтли́ть несов. светлить, осветлять.
Свѣтли́ца, -ни́ца - чка ср. ж. светлица, светлица, светлица, светлица.
Свѣтло́ нареч. светло, светло, светло, светло, светло, светло, светло, светло.

Свѣтлоба́гровый прил. светло-багровый.
Свѣтлобу́рый прил. светло-бурый, светло-бурый.
Свѣтлова́тый прил. светловатый, светловатый.
Свѣтловоло́сый прил. светловолосый.
Свѣтлоголу́бой прил. светло-голубой.
Свѣтлозелёный прил. светло-зеленый.
Свѣтлокори́чневый прил. светло-коричневый.
Свѣтлокра́сный прил. светло-красный.
Свѣтлолило́вый прил. светло-лиловый.
Свѣтлопу́нцовый прил. светло-пунцовый.
Свѣтлорусо́вый прил. светло-русый.
Свѣтлосѣ́рый прил. светло-серый.
Свѣтлосѣ́рый прил. светло-серый.
Свѣтлосѣ́рый прил. светло-сер

պայծառ. - гнѣдо́й մծ. շագանակա-գոյն, — жёлтый մծ. բաց դեղին. — зелёный մծ. բաց կանաչ. - кашта́новый մծ. բաց շագանակագոյն, - кори́невый մծ. բաց կինամոնագոյն. - лило́вый մծ. բաց մանուշակագոյն. — малино́вый մծ. բաց կարմիր. - ру́сый բաց խարտեաշ. — си́ній մծ. բաց կապոյտ:

Свѣ́тлость գ. ի. լուսաւորութիւն, լուսաւիրալութիւն, պայծառութեան. պայծառալիրալութիւն:

Свѣтлотѣ́нь գ. ի. լուսաստուեր նկարուց:

Свѣ́тлый մծ. լուսաւոր, լուսավիրալ. լուսատու. յատակ, մաքուր, պարզ, լինտ. ջուխ. Հոխ, պայծառ, խտտոլիչ աչաց. ուրախ, խնդագին. մեծաշուք, մեծահանդէս. — лое воскресе́ніе, զատիկ, պասէք. - лый голосъ, պարզ, տուր, յատակ ձայն: (բառայծառ:

Свѣтлѣ́йшій մծ. պայծառատիրալ, դե-

Свѣтлѣ́ть, - ться բ. չ. յ. վիրալել. պայծառանալ, լուսատու լինել, լուսաւորել. (էի) մաքրիլ, անաբաստանալ:

Свѣтля́къ գ. ա. լուսատրանիկ, կածառիկ, վոստրայ:

Свѣтови́дность գ. ի. լուսանմանութիւն, լուսակերպութիւն. - ви́дный մծ. լուսանման. - да́вецъ, - да́тель գ. ա. լուսատու, պարգեւիչ լուսոյ. - дая́ніе գ. չ. (էի) լուսատուութիւն. — за́рно ն. լուսատիրալ, պայծառ. - за́рность գ. ի. լուսատիրալութիւն. պայծառութիւն, - за́рный մծ. լուսատիրալ, պայծառ. - мѣ́ръ գ. ա. լուսաչափ (գործի պոլ էաիբե ղասիճանո լուսոյ). - но́сецъ գ. ա. արուսեակ, լուսաբեր. но́сный մծ. լուսաբեր, լուսատու, - обра́зный մծ. լուսատեսիլ. - пи́сецъ գ. ա. նկարիչ ի ձեռն լուսոյ.

Свѣтопи́сь ժ дагеротипъ.

Свѣторо́дный մծ. լուսածին.

Свѣтотво́рецъ գ. ա. լուսաստեղծ. ա-բարիչ, պատճառ լուսոյ:

Свѣтотѣ́нь գ. ի. լուսաստուեր.

Свѣ́точъ գ. ա. կերոն.

Свѣ́тски ն. աշխարհօրէն, ըստ աշխարհի.

Свѣ́тскій մծ. աշխարհական, աշխարհային, ըստ աշխարհի. աշխարհավար:

Свѣ́тскость գ. ի. աշխարհավարութիւն, քաղաքավարութիւն, դիտութիւն սովորութենանց աշխարհի:

Свѣтъ գ. ա. լոյս. արեւի, լուսնի. աստղաց, արեւադալ. (հին) տեսութիւն, տեսակցութիւն. աշխարհ, տիեզերք. ազգ մարդկան, մարդիկ. հաստատուն մարդկանց. ֆիգ. աւետարանական ուսումն. լուսաւորութիւն. լուսաւորիչ հոգևոր լուսով, Ըստ Ս. ստուծոյ. քարոզիչ աւետարանական Հնմարտութենանց. увидѣть - ծնանիլ, գալ յաշխարհ. оста́вить - մեռանիլ, հրաժարիլ յաշխարհէ. отецъ свѣтовъ, Ս. աստուած. а́нгелъ свѣта, հրեշտակ լուսոյ. — большо́й свѣтъ, բնակութիւն մերին կարգի և մեծամեծ մարդկանց. изда́ть книгу въ свѣтъ, ի լոյս ընծայել զմատեան:

Свѣча́, ӊщ. - чка գ. ի. մոմ, Հրակ, մատ:

Свѣ́чникъ գ. ա. մոմակալ, մոմավաճառ.

Свѣчно́й մծ. մոմոյ, Հրակի. - но́е де́рево, մոմծառ, մոմնծառ.

Свѣ́шенный մծ. հակեալ, զառ ի վայր. կշռեալ. լծկացեալ, առկախեալ.

Свѣ́шиваніе գ. չ. կշռումն. հակումն. լծկացումն. (շռել.

Свѣ́шивать, - свѣсить բ. ա. հակել. լծկացնել.

Связа́ніе, - зываніе գ. չ. կապումն. միաւորումն. կապակցումն.

Свя́занный մծ. կապեալ, միաւորեալ.

Связа́ть ի. բ. связывать

Свя́зка. ӊщ. - зочка գ. ի. կապ, խուրձ, տրցակ, վուռնջ, երիվ կամ այլ ինչ ի պէտս կապելոյ. յօդ, յօդակապ.

Свя́зно ն. բարեյարմար յօդաւորութեամբ, կապակցութենամբ մտացն. կարգաւ. խառն դրեալ:

Свя́зность գ. ի. կապակցութիւն, քաղաքնութիւն. յարաբերութիւն. յօդաւորութիւն. բաղկացութիւն:

Свя́зный մծ. կապակցեալ, կարգաւորեալ (բան). խառն, շինեալ (գիր).

Свя́зывать, - зать բ. ա. կապել, յօդել, միաւորել, կապակցել. — ться բ. ի.

կապակցել, յօդաւորել. մտանել ՚ի գործ կամ ՚ի վէճ ընդ ումեք:

Связь ց. ե. կապ, յօդ, յօդաւորումն. կապակցութիւն, միաւորութիւն. յարաբերութիւն, յարակցութիւն, յարմարութիւն. փխ. միաբանութիւն, համաձայնութիւն. երկաթեայ կամ փայտեայ կապք շինուածոց, պահանդ որմոց:

Святи́лище ց. չ. տաճար:

Святи́тель ց. ա. քահանայապետ, արքեպիսկոպոս. -льскій ած. քահանայապետական, արքեպիսկոպոսական. — льство ց. չ. քահանայապետութիւն, արքեպիսկոպոսութիւն:

Святи́ть, освятить բ. ն. (եմ) սրբել, սուրբ առնել. օրհնել. նուիրել.

Свя́тки ց. ա. յ. այսպէս կոչի ժամանակն ՚ի մէնջ ծննդեան Քրիստոսի մինչև ցօրն Աստուածայայտնութեան:

Свя́то տ. սրբութեամբ. անխափան:

Свя́тость ց. ի. սրբութիւն, անարատութիւն ա святы́ня.

Святота́тецъ, - тать ց. ա. հ. մեղանահապուճ, սրբապղծ. - та́тство ց. չ. մեղանահապուճութիւն, սրբապղծութիւն. - та́тствовать բ. ն. մեղանահապուճել, սրբապղծութիւն առնել. - ху́льникъ ց. ա. հայհոյիչ սրբութեանց:

Свято́ша ց. հ. ա. ханжа.

Свя́тцы ց. ա. յ. տնտայոյց:

Святы́й ած. սուրբ:

Святы́ня ց. ի. սրբութիւն. սրբութիւնք:

Свята́йшество ց. չ. սրբազնահատարուն պատուանուն Յունհոդոսի և Հայրապետաց:

Свята́йшій ած. ամենասուրբ. սրբազնասուրբ, սրբազնահատար: (բութիւնք:

Свяще́ніе ց. չ. օրհնութիւն. (եմ) սրբ-

Свяще́нникъ ց. ա. քահանայ, երէց:

Свяще́нническій ած. քահանայական:

Свяще́нничество ց. չ. քահանայութիւն, կարգ, աստիճան քահանայութեան:

Священноде́йствіе ց. չ. նուիրագործութիւն. - де́йствовать բ. հ. պատարագել, - му́ченикъ ց. ա. նահատակ, վկայ. մարտիրոս. - нача́ліе ց. չ. քահանայապետութիւն. - нача́льникъ ց. ա. քահանայապետ. - служе́ніе ց. չ. քահանայութիւն. սրբազնագործութիւն. - служи́тель ց. ա. քահանայ, սրբազնագործ, պաշտօնեայ:

Свяще́нный ած. սուրբ, սրբազան:

Свяще́нство ց. չ. քահանայութիւն:

Свяще́нствовать բ. չ. քահանայանալ, կատարել, վարել զպաշտօն քահանայի:

Сграва́емость ց. ի. այրեցողութիւն, այրուածականութիւն:

Сграва́емый ած. այրեցող, այրեցողական. կիզանուտ, դիւրավառ:

Сграва́ніе ց. չ. այրուածք. այրէն:

Сграва́ть, — рѣть բ. չ. այրել, կիզել, հրկիզել. փխ. բորբոքել, վառել:

Сгиба́ніе ց. չ. թեքուածք, ծալուածք. կորացուցուածք:

Сгиба́ть, - согну́ть բ. ն. ծալել. թեքել, կորացուցանել. փակել (պէկիմ) — ться բ. յ. ծալիլ. թեքիլ. ոլորիլ:

Сги́бистый ած. բազմածալ:

Сги́бъ ց. ա. ծալք, ծալուած. տեղին յորում ծալեալ է լինչ. յօդ, յօդուած:

Сгла́женный ած. հարթեալ, ողորկեալ:

Сгла́живаніе, - женіе ց. չ. հարթումն, հաւասարումն:

Сгла́живать, - ладить բ. ն. հարթել, հաւասարել, ողորկել: (թինիչ:

Сглу́па տ. յիմարութեամբ. ՚ի յիմարել:

Сглупова́ть բ. չ. ն. առնել գյիմարութիւն:

Сгна́иваніе ց. չ. փտեցուցումն:

Сгна́ивать, - ноить բ. ն. փտեցուցանել:

Сгнета́емость ց. ի. Ճնշելի զօն:

Сгнета́емый ած. Ճնշելի: (սեղմել:

Сгнета́ть, - нести, - несть բ. ն. Ճնշել,

Сгнива́ть, сгнить բ. չ. փտիլ, նեխել, ապականիլ:

Сгова́ривать, - ворить բ. ն. համոզել. հարկադրել, նշանախօսել. — ться բ. յ. համաձայնիլ, դաշնակցիլ:

Сговоре́нный ած. խօսեցեալ:

Сгово́рчивость ց. ի. հակառակութիւն:

Сгово́рчивый ած. հակառակ:

Сгово́ръ ց. ա. հարկադրանախօսութիւն. հերքումն, հրաժեշտ: (ջրով:

Сгонъ, - нка ց. ա. ի. վարումն. առնելն

Сгоня́ть, согна́ть բ. ն. արտաքսել. ՚ի

բաց վարել. ժողովել 'ի մի. ֆոխ. հա-
լածել, ջնջել. տանել ինչ ջրով.
Сграна́іе ᴥ сграпаіе.
Сграна́ть ᴥ сграна́ть.
Сго́рбиться ղա. բ. го́рбиться.
Сгорѣ́лый ած. այրեալ, կիզեալ:
Сгорѣ́ть ղա. բ. сгорать и горѣть.
Сгреба́ть, сгрести, сгресть բ. ն. հաւա-
քել տրիճաւ. քերել թիով.
Сгре́бки գ. ա. յ. ժողոված (տրճղաս, ևիով):
Сгроможда́ть, — мозди́ть բ. ն. շինել,
դիզել, բարդել. - де́нный ած. դիզեալ,
բարդեալ, կիւեալ:
Сгружа́ть, сгрузи́ть բ. ն. հանել, թա-
փել զբեռնից.
Сгрыза́ть, сгрысть բ. ն. կրծել. մաշել.
բեկանել ատամամբք:
Сгрыза́нный ած. կրծեալ. մաշեալ.
բեկեալ ատամամբք:
Сгуби́ть ղա. բ. губить. (տապուցիչ:
Сгусти́тель գ. ա. թանձրացուցիչ. խը-
Сгусть́ніе, - щаніе գ. չ. թանձրանալն:
Сгуща́емость գ. ի. ընդունակութիւն
թանձրանալոյ:
Сгуща́ть, сгусти́ть բ. ն. թանձրաց-
ցանել, խտացուցանել. — ться բ. յ.
թանձրանալ: (բացուցումն:
Сгуще́ніе գ. չ. թանձրանալն. թանձ-
Сгуще́нный ած. թանձրացուցեալ:
Сда́бривать, сдо́брить բ. ն. համոզել,
ամոքել. համեմել. քաղցր առնել:
Сдава́ніе գ. չ. յանձնելն, ընծեռնելն.
դարձուցումն. բաժանելն (խաղալոցի):
Сдава́ть, сдать բ. ն. ընծեռնել, յանձ-
նել. դարձուցանել (գաւեզրէն). բա-
ժանել (խաղալոցի):
Сда́вленный ած. սեղմեալ:
Сда́вливаніе, - леніе գ. չ. սեղմումն:
Сда́вливать, сдави́ть բ. ն. սեղմել:
Сда́нный ած. ընծեռեալ, յանձնեալ.
դարձուցեալ. բաժանեալ (խաղալոցի):
Сда́точный ած. յանձնելի. յանձնեալ.
տուեալ. բաժանելի:
Сда́тчикъ, - чица գ. ա. բ. բաժանող:
Сда́ча գ. բ. բաժանումն. դարձուցանելի
դրամ, լայլն: (կրկնապատկել.
Сва́ивать, - сдвои́ть բ. ն. երկպատկել,
Сдви́гиваніе գ. չ. շարժելն 'ի տեղւոջէ:
Сдви́гивать, сдвигать, сдвинуть բ. ն.
շարժել 'ի տեղւոջէ:
Сдви́нутый ած. շարժեալ 'ի տեղւոջէ:
Сдво́енный ած. երկպատկեալ:
Сде́рживать, сдержа́ть բ. ն. պահել,
ունել. զսպել. պահպանել, կատարել:
Сдира́ть, содра́ть բ. ն. քերթել. հե-
ղեքել, դժլել ուժգնութեամբ. (ղրճքէ-
նաւէ, ղմորլեն, ղկնկանն). ֆոխ. խլել, ասիլ-
մամբ կամ բռնութեամբ առնուլ:
Сдо́ба ᴥ припра́ва. (ղուլ և ձուլ:
Сдо́бный ած. ղանգեալ կաթամբ, իւ-
Сдоръ գ. ա. երկնալ թաղանթ յորովայնի:
Сдо́хнуть (ա ած) ᴥ издохнуть. (ցանել:
Сдружа́ть, - жить բ. ն. բարեկամացու-
Сдруже́ніе գ. չ. բարեկամացուցանելն.
բարեկամանալն:
Сдува́ть, сду́нуть, сдуть բ. ն. փչե-
լով մաքրել, ցրուել:
Сдури́ться բ. յ. ղա. յիմարանալ:
Сду́ру տ. յիմարութեամբ.
Сдѣ́ланіе գ. չ. գործելն, առնելն:
Сдѣ́ланный ած. արարեալ, գործեալ:
Сдѣ́лать, - ться ղա. բ. дѣлать, - ться,
Сдѣ́лка գ. ի. համաձայնութեամբ կամ
խաղաղութեամբ վերջաւորելն գնէից:
Се տ. ցա. (է) ահա:
Себя́ դէպ. ղինքն, ինքեան. անձին:
Себялю́біе գ. չ. ինքնասիրութիւն:
Севрю́га գ. ի. ղութխի ձուկն:
Севрю́жина գ. ի. միս ղութխի ձկան:
Севрю́жій ած. պատ. ղութխի ձկան:
Сегме́нтъ գ. ա. հատած, հատուած բա-
ղարակին:
Сего́дняшній ած. սերկեւան, այսմօրեայ:
Сего́дня տ. այսօր, 'ի սերկեւան աւուր.
այժմ:
Сего́ ради տ. վասն այսորիկ:
Седмери́ца գ. ի. (է) եօթն (ինք):
Седмери́цею տ. եօթնիցս, եօթնապա-
տիկ, եօթնանգամ:
Седмери́чный ած. (է) եօթնեակ:
Седми́на գ. ի. (է) եօթն ամք. եօթ-
նեքորդ մասն իրիք:
Седмизвѣ́здіе գ. չ. բազմաստեղք:
Седми́ца գ. ի. եօթնեակ, շաբաթ:

Седмы́й ч. п. ѳедмыеро́дъ. - мыйна́десять ч. п. ѳедмыенатаннеро́дъ:
Седмь ч. ѯ. ѳедмь.
Сей, сія, сіе рѣч. ѵнѣѵ. ѳуа, ѳуѣ:
Сеймъ ѓ. м. Ѯодъ̀ѣ ѳатѣхѣанѣаѵроѳаѵ ѵѣмѣ ѵоѯѵѣанѣѵ ѳѣкроѵѣѳѣан, ѳро ѯѣаѵѳрѣ ’ѣ ѳаѯѵѣанѣѳаѣ ѯѳаѵѣанѣаѵѣ:
Сека́нсъ ѓ. м. ѵѣѳаанѣаѵ (ѓѣѣ ѣрѣѵѳаѯѳѣѵѣ):
Секвестрованіе, — рація ѓ. ѯ. ѣ. ѳаѣ-нѣаѵѣ, ѵаѳ ѳаѣѵѣ ѣрѣѣ ’ѣ ѳаѵѯаѳаѣ-нѣаѵѣѳѣѣ ѵаѯѣаѣаѵроѳѣѣѳаан:
Секвестро́ванный ѳѓ. ѳаѳаанѓѣаѣ, ѳаѳ-ѵѣѣаѣ, ѳѣѣаѣ ѣѣѓ ѳѣѵѯѵѣѣѳѣѣ ѵа-ѣаѣаѵроѳѣѣѳаан:
Секвестрова́ть ѣ. ѣ. ѳаѳаанѓѣаѣ, ѳѣ-ѣѣѣ ѵаѳ ѳаѵѯѣ ѣрѣѵѳ ѣѣѵѳа ѣѣѓ ѳѣѵѯѵѣѣѳѣѣ ѵаѯѣаѣаѵроѳѣѣѳаан:
Секве́стръ ѡ секвестрованіе.
Секрета́рскій ѳѓ. ѳаѣѣаѓаѣаѵѵаан, ѳаѳ. ѵаѳ ѣѣѵ. ѳаѣѣаѓаѣаѵѵ’ѣ:
Секрета́рство ѓ. ѯ. ѳаѣѣаѓаѣаѵроѳѣѣѳ, ѳаѳѯѳаѣ ѳаѣѣаѓаѣаѵѵ’ѣ:
Секрета́рь ѓ. м. ѳаѣѣаѓаѣаѵѵ’ѣ:
Секре́тничать ѣ. ѯ. ѓаѓѵѵѣѣ, ѣѳаѓѵ-ѓаннѣѣ, ѵѣѣѣ ’ѣ ѯѳѵѵѵѣѳѣан:
Секре́тно ѕ. ’ѣ ѓаѓѵѵѣ, ѓаѓѵ: (ѯѵѵѣ)
Секре́тный ѳѓ. ѓаѓѵѵѣѣ, ѓаѓѵѵѣ, ѓаѣ-ѣѣѣ:
Секре́тъ ѓ. м. ѓаѓѵѵѣѣѣ, ѯѵрѵѵѵѵѵ, ѓаѣѣѣѵѵѵѣѳѣѣ:
Секстиліонъ ѓ. м. ѣѣрѳаѣѣѣѣѣѣ:
Се́кта ѓ. ѣ. ѳаѵѣѣѓ, ѵѣѣрѓѵѵѳ:
Секта́торъ ѓ. м. ѳаѵѣѣѓаѣѣѣѣ:
Се́кторъ круга, ѵѣѣѣ ѓѵѵѳаѣѣѣ ѳро ѓѓ-ѵѣѣѣ ’ѣ ѵѣѯ ѣѣрѣѵѵ ѯѳаѵѵѳѵѣѵаа ѣѣѵ ѓѓѵѵѳѵѵѳѵѵѳѓѣ:
Секу́нда ѓ. ѣ. ѵѣѣѣѣѣѣѣѵѵѵ. (ѵѳрѵѵѣ):
Секунда́нтъ ѓ. м. ѵѣѯѣѣѵѵ, ѵѣѣѣ ѵѣѣѣ-
Секундоме́ръ ѓ. м. ѵѣѣѣѣѣѣѣѵѵѵѯѳѵѵ. (ѓѵѵѓѣ):
Селе́дка ѯѵ. ѣ. сельдь.
Селезе́нка ѓ. ѣ. ѵѣѣѓѣѵѣѣ, ѵѣѣѓѣѣѣѣ.
Селезе́ночный ѳѓ. ѵѣѣѓѣѣѣѣѣ:
Се́лезень ѓ. м. ѳрѣ ѓѵѵѓ:
Селени́тъ ѓ. м. ѯѵѵѣѣѵ ѓѵѳѣ, ѣѣѵѣѣѣѣѵѵ:
Селе́ніе ѓ. ѯ. ѓѣѣѣѵѵѵѵѵ. ѳаѳ ѳѵѵ, ѯѣѣ:
Селе́ній, -ленъ ѓ. м. ѣѣѵѣѣ (ѵѣ ’ѣ ѓѣѣѯѯѣѣѣѣ ѣѣѓѣѣѣѣѵ):
Селенографія ѓ. ѣ. ѯѵѵѣѣѳаѓѵѵѵѵѵѵѵѵ, ѣѣѵѳаѳѵѵѵѵѵѵѵѵѵ ѯѵѵѣѣѵ:
Сели́тра ѓ. ѣ. ѳаѯѓѳѵѳаѣ, ѓѳѵѳаѣ:
Сели́тренникъ ѓ. м. ѓѳѵѳаѣаѣѣѣѣ:
Сели́треный ѳѓ. ѓѳѵѳаѣѣѣ, ѓѳѵѳаѣѣѣѣ:
Селитроро́дъ, -ротворъ ѓ. м. ѓѳѵѳаѣаѓѣѣ:
Сели́ть ѣ. ѣ. ѓѣѣаѣѣѓѵѵѵѣѣѣ. ться ѣ. ѕ. ѓѣѣаѣѣѣ, ѓѣѣаѣѣѣѣ: (ѯѣѣ:
Село́, ѯѣ.-льцо ѓ. ѯ. ѳаѯѳѵѵаѣ, ѓѣѵѓ,
Сельдере́й ѓ. м. ѣѣѣѵѵѓ, ѯѣѵѵѵѓ, ѣѳрѵѵ:
Се́льдь ѓ. ѣ. ѣѣѵѵѯѯѵѣ (ѕѵѵѣ ѓѵѳѯѵ):
Се́льный ѳѓ. (ѣѣ) ѓѳѯѵѵѵѣѣ, ѣѵѵѯѣѣ:
Се́льскій ѳѓ. ѯѣѣѣѣѣѣ, ѓѣѵѓѳѣѣѣ, ѓѣ-ѓѳѯѓѣѣѣ. ѓѵѣѳѣѵѣ ’ѣ ѳѣѓѵѵ ѓѣѵѓѳѣѣ-ѣѣѵ. ѵѵѣѣѣѳѣѣѣ ’ѣ, ѣѣѵѣѣѣѣ ѣѣѣѣ ѓѣѵѓѳѣѣѣѣѣ. ѓѣѓѣѣѣѣѣ, ѣѣѵѣѣѣѣ ѣѣѣѣ ѓѣѵѓѳѣѣѣѣѣ:
Се́льскость ѓ. ѣ. ѯѣѣѣѣѣѣѵѵѵѵѵѵѵѵѵ:
Селяни́нъ ѓ. м. ѯѣѣѣѣѣѣѣ, ѓѣѵѓѳѣѣѣѣ:
Селя́нка ѓ. ѣ. ѓѣѓѯѵѵѵѣѣ, ѣѣѣѵѵ ѓѣѵѓѳѣѣѣ:
Се́мга ѓ. ѣ. ѵѵѯѣѣѣѣ (ѕѵѵѣ ѓѵѳѯѵ):
Семе́йный ѳѓ. ѓѣѣѓѵѵѵѵѵѵѵѵѵ

Семиугóльникъ գ. ա. եօթնանկիւնի։
Семиугóльный ած. եօթնանկիւնի։
Семиэтáжный ած. եօթնյարկեան։
Семиóтика, - міолóгія գ. ի. նշանաբանութիւն (տես բժշկականութեան ի վերոյ նշանից ախտ)։
Семнáдцать թ. գ. եօթնեւտասն, եօթնուտասն цатый թ. դ. եօթնեւտասներորդ։
Семь թ. գ. եօթն։
Сéмьдесять թ. գ. եօթանասուն։
Семью́ տ. եօթնից, եօթն անդամ։
Сельмя́ ա семéйство.
Семянúпъ գ. ա. անդամ ներդաստանի. ներդաստանուր, ներդաստանաւոր։
Сенáторскій ածական сенаторъ բառից։
Сенáторство գ. չ. պաշտօն սենատորի։
Сенáторъ գ. ա. սինկղիտիկոս. սենեակ կամ անդամ ի սինկղիտոսի։
Сенáтскій ած. սինկղիտոսական։ (նատ։
Сенáтъ գ. ա. ծերակոյտ, սինկղիտոս, սե-
Сентéнція գ. ի. վճիռ, դատավճիռ (ա-պեին). առած, ներբեկ խնամոց։
Сентиментáльный ած. զգայուն, զգացմունից։
Сентя́брскій ած. սեպտեմբերի, որ լինի յամսեանն սեպտեմբեր. որ շարունակի ի սեպտեմբերի մինչև ցյաւնվար։
Сентя́брь (сентемврій էն) գ. ա. սեպտեմբեր, հատ. смотрúть сентябрéмъ, խոժոռադէմ հայիլ։
Септéтъ, — туóръ գ. ա. երաժշտական բանաստեղծութիւն վասն եօթն ձայնից կամ նուագարանաց։
Сéптима գ. ի. եօթնեներորդ նշանաձայն երաժշտական։
Сера́лъ գ. ի. պալատ, արքունիք և կանանոց տաճկաց։
Серафúмъ գ. ա. սերովբէ։
Сервúзъ գ. ա. անօթք, կահք, սարք (ա-ղաղոյ ինչ կամ ինչից)։
Сердéчко գ. չ. նղ. բ. сéрдце, փոքրաշահան անուն, զոր տան ի սրտէ սիրեցեալ անձանց։
Сердéчникъ գ. ա. սրտախոտ, եղէջ վայրի. երկաթեայ կամ փայտեայ մեծ բեւեռ, որով հասատատի սայլն ի վերայ առանցից։
Сердéчно տ. յամենայն սրտէ, ի բոլոր սրտէ, սրտի մտօք։
Сердéчный ած. վեր. սրտի. հաւատարիմ, մտերիմ. սէր. սիրելի, սրտաբուխ. - чное ушко, բլթակ սրտի։
Сердúго տ. բարկութեամբ, ապառումն։
Сердúтый ած. ցասմնոտ, բարկասիրտ. բարկացեալ։
Сердúть բ. ն. բարկացուցանել, զայրացուցանել. - ться բ. յ. բարկանալ։
Сердобóліе գ. չ. կարեկցութիւն, սրտացաւութիւն. -льный ած. կարեկից, սրբատացաւ, դիտատ։
Сердолúкъ գ. ա. սարդիան (հաց)։
Сéрдце գ. չ. սիրտ. խորք սրտի. ցանկութիւն, կամք. միջք. սիրտ երկրի. խորք. բարկութիւն, չարութիւն։
Сердцевúдецъ գ. ա. սրտատեա, սրտադէտ։
Сердцевúна գ. ա. միջք ծառոց, անկոց. ուղեղ, սրտի ծառոց։
Сердцевéдецъ գ. ա. սրտագէտ, խորհրդագէտ. ծանկագէտ։
Сердцевéденіе գ. չ. սրտագիտութիւն։
Серéбрникъ գ. ա. արծաթեղինագործ, արծաթագործ. մատնուն, սազաթաթ (էոյս)։
Серебрéніе գ. չ. արծաթագօծուած։
Серéбреный ած. արծաթեայ, արծաթոյ արծաթեղէն. շինեալ յարծաթոյ։
Серебрúльщикъ գ. ա. արծաթագօծող։
Серебрúстый ած. արծաթախառն. արծաթափայլ, արծաթագոյն։ (գօծել։
Серебрúть բ. ն. արծաթել, արծաթա-
Серебрó գ. չ. արծաթ. արծաթագրամբ. արծաթեղինք. -рогово́е, եղջիւրարծաթ (աեսակ ինչ կաւոյ արծաթոյ). — но́сный ած. արծաթարեր, արծաթապարունակ։
Серебря́къ գ. ա. հինդ տերեւեան, հինգտերեւուկ (էոյս ինչ արծաթափայլ)։
Серéбряникъ ա серéбреникъ.
Серéбряный ա серéбреный.
Середá գ. ի. հորիզոնական։
Середúна, նղ - ка գ. ի. միջ, միջավայր։
Серéдка, նղ - дочка գ. ի. միջ։
Серéдній ած. միջին։
Серéжка, - жечка նղ. բ. серьга.
Серенáда գ. ի. նուագ կամ երգ. (ոչ-

հարբելոց) ’ի գիշերի առաջի դրան կամ ընդ պատուհանօք (պրբելոց). երա- ժշտական շարադրութիւն վասն այսպիսի երգոց: (Ճոխաբար պերճաբանութ:

Сержа́нтъ գ. ա. սերժանտ (սպարի սպի-

Серже́ніе գ. չ. բարկացուցումն:

Серине́тка գ. ի. նուագարան դեղձանկի:

Серіо́зно տ. յանկատակս, յերեսի. ծանր:

Серіо́зный ած. ծանրաբարոյ, ծանր. հաւատարիմ. արժանի, ախուր:

Се́рна գ. ի. քոշ վայրի, արու այծեամն:

Серпентѝнъ գ. ա. օձակուռ (քար):

Се́рпень գ. ա. օգոստոս ամիս սկսաւնեայ-

Серповѝдный, - пообра́зный ած. գե- ղանդանման, գերանդաձև:

Серпуха́ գ. ի. սղոցուկ (բոյս):

Серпъ, ножъ. - никъ գ. ա. գերանդի:

Серту́къ, платъ. - тучѐкъ գ. ա. սերտուկ (ափանելի՛ կին սրմնոց):

Серьга́ գ. ի. գինդ, դինտ, օղ:

Сестра́ գ. ի. քոյր. կոյս (’ի հոռոմոց):

Се́стринъ ած. քրոջ:

Сестри́ца գ. ի. քոյրիկ:

Сжа́литься բ. հ. ի. խղճալ, ցաւիլ:

Сжа́реніе գ. չ. խորովումն:

Сжа́тіе գ. չ. սեղմումն. հնձումն:

Сжа́тость գ. ի. սեղմեալ, Ճնշեալ գոյն:

Сжа́тый ած. սեղմեալ, Ճնշեալ. հնձել:

Сжа́ть, - ться ի. բ. жать, - ться:

Сживать, - жить բ. ն. հանել ’ի ձե- ռաց. աշխատ լինել ազատիլ զսովքէ կամ զնմանէ:

Сжигать, - сжечь բ. ն. այրել, կիզուլ:

Сжима́емость գ. ի. Ճնշականութիւն:

Сжима́емый ած. Ճնշելի, սեղմելի:

Сжима́ніе գ. չ. Ճնշումն, սեղմումն:

Сжима́тельный ած. Ճնշողական:

Сжима́ть, - сжать բ. ն. սեղմել, Ճնշել, - ма́ющій ած. սեղմիչ:

Сжина́ніе, сжинъ գ. չ. ա. հունձ, հնձումն:

Сжина́ть, - сжать բ. ն. հնձել: (լսիլ:

Сжира́ть բ. ն. ուտել ագահութեամբ,

Сза́ди տ. յետուստ:

Сзира́ться բ. փ. հայիլ ընդ միմեանս:

Сзыва́ніе գ. չ. կոչումն (բազմոց). հրաւէրք:

Сзыва́ть, - созва́ть բ. ն. կոչել, հրաւի- րել զբազումս. ձայնել, կոչել:

Сибари́тство գ. չ. փափկասիրութիւն:

Сибари́ть գ. ա. փափկասէր, հեշտասէր:

Сибири́ть գ. ա. քար լինել Թանկագին:

Сиби́рка գ. ի. ներկ լինել կանաչ. հան- դերձ լինչ. (ասմ) բանտ, արգելանոց:

Си́вость գ. ի. խայտախարիւ գոյն:

Сиву́ха, - ву́шка գ. ի. հացօղի ստոր:

Сиву́чъ գ. ա. ծովատիւծ (պետի ինչ ըստն):

Си́вый ած. խայտախարիւ. (ասմ) ալեւոր:

Сига́ра, - рка գ. ի. գլանակ ծխախոտոյ:

Сига́рочникъ գ. ա. որ շինէ կամ վա- ճառէ գլանակս ծխախոտոյ. - чница գ. ի. տուփ սիգարի:

Сигна́лъ գ. ա. նշան, նշանակ, ցոյց:

Сигна́льный ած. վերա. նշանի:

Сигнату́ра գ. ի. տոմսակ կցեալ ընդ դեղօրիկոյ տուելոյ ’ի դեղավաճառաց. տպագրական նշան եղեալ յառաջին երեսն տպեալ Թերթի:

Сигъ գ. ա. ձուկն լինչ քաղցրահամ:

Сидери́ть գ. ա. հանք լինչ:

Си́дка գ. ի. Թորումն (օշոյ, ծաղկի, խոյնի):

Сидѣ́йка գ. ի. սայլ լինչ երկայն:

Сидѣлецъ գ. ա. փոխանորդ վաճառա- կանի, որ նստի ’ի կրպակի փոխանակ տեառն իւրոյ:

Сидѣлка գ. ի. կին հիւանդապահ:

Сидѣніе գ. չ. նստումն, նստիլն:

Сидѣть բ. չ. նստիլ, բազմիլ. - въ чемъ или гдѣ, լինիլ ընդ արդելանօք. - надъ чѣмъ или зачѣмъ, պարապիլ, զբաղիլ յինչ. խորասուզիլ ’ի ջուրս. լծանիլ, զնուտանիլ. խրիլ. - дома, չելանել ’ի տանէ. - на яйцахъ, Թխսել, տաճել (ոչխոյ):

Сидѣть, - высидѣть բ. ն. հաւել, Թորել.

Сидя́чій ած. նստող, նստեալ. անդու- դեալն ’ի պարապմունս. ’ի զբաղմունս նստեալ գոլով:

Сизи́гіи գ. ա. յ. միաւորութիւն և հա- կակեցութիւն լուսնոյ ընդ արեգական:

Си́зый ած. Թուխ կապտագոյն:

Сикл҃ъ գ. ա. սիկղ, կշռոց և դրամ ե- բրայեցւոց. (Յակենի:

Сикомо́ра գ. ի. մալաԹզենի, ժանտա-

Си́ла գ. ի. զօրութիւն, ուժ. ֆոխ. ներ-

պործութիւն. իշխանութիւն, կարողութիւն. զօրք. միտք, խմաստ. արժանաւորութիւն. լաւութիւն. հնարք, միջոց. աղդութիւն, աղդականութիւն. բռնադատութիւն. взять силу, ստանալ. силою, բռնի, բռնութեամբ. въ силу, подъ силу, по силѣ, ըստ կարեաց. на силу, հազիւ, դժուարաւ. въ силу, ըստ զօրութեան:

Сила́чъ, - чка գ. ա. ե. ուժեղ, զօրեղ:

Си́литься բ. յ. դուն դրծել, ձգնիլ, ջղդիլ:

Силиційй ա. кремній. (չերպենտին):

Силлепсисъ գ. ա. բանաւորութիւն (յն

Силлогизмъ գ. ա. հաւաքրանութիւն. - гистическій ած. հաւաքրանական:

Сило́къ, сило գ. ա. է. ձակարդ, տուն, վարմ, դարան, խեղդ: (հրեշտակ:

Си́лы գ. ե. յ. (եի) հրաշք. զօրութիւնք

Си́льно տ. ստատիկ, ստատկութեամբ, ուժգին, ստատկապէս. ֆռֆ. առատութեամբ, յորդութ. կարի, յոյժ.

Си́льный ած. զօրեղ, ուժեղ, քաջ զօր. հզօր, զօրաւոր. ֆռֆ. ստատիկ, բուռն. մեծ, աղդու, աղդողական. ներդործական. կարող. հմուտ, դիտակ, հարտար. յորդ, առատ:

Символи́ческій ած. խորհրդաւոր, այլաբանական, այլաստիճ, նշանակական.

Симво́лъ գ. ա. նշան, նշանակ. նման ութիւն, կերպարանք, օրինակ. այլաստացութիւն. հանդանակ, բովանդակութիւն:

Симметри́ческій ած. չափակցեալ, համեմատ, բարեյարմար. - чность գ. ե. չափակցութիւն:

Симметрі́я գ. ե. չափակցութիւն (համեմատ). համեմատութիւն, յարմարութիւն:

Симоні́я գ. ե. սիմոնականութիւն, շնորհավաճառութիւն:

Симпати́ческій ած. համակրական:

Симпаті́я գ. ե. համակրութիւն:

Симфо́нія գ. ե. ներդաշնակութիւն, համաձայնութիւն հնչմանց, ձայնից:

Синагóга գ. ժողովրդանոց հրէից. աստեան հրէից:

Смнаксáрій գ. ա. համառօտ պատմութիւն վարուց արդոց կամ սանից:

Сине́ տ. մոդ կապոյտ:

Синева́ գ. ե. կապոյտ դոյն, կապուտութիւն. կապոյտ բիծ ի հարուածոյ:

Синева́тость գ. ե. աստիճան լինել կապուտութիւն:

Синева́тый ած. դոյնն լինել կապոյտ:

Сине́ль ա. сирень.

Сине́ніе գ. է. կապուտացուցանելն, ներկելն ի դոյն կապոյտ:

Сине́ный ած. կապուտացուցեալ, ներկեալ ի դոյն կապոյտ:

Си́пенькій ած. սակաւ լինել կապոյտ:

Си́несть, - нета գ. ե. կապուտութիւն:

Синиль́щикъ, - льникъ գ. ա. ներկող ի դոյն կապոյտ. ա вайда.

Сини́ть բ. ն. ներկել ի դոյն կապոյտ. տալ կապուեղինաց զկապուտակ դոյն:

Сини́ца գ. ե. Թռչնակ լինչ երդեցիկ:

Си́ній ած. կապոյտ:

Синкрети́змъ գ. ա. միաւորութիւն, միաբանութիւն աղանդոց:

Синода́льный ած. վեր. սիւնհոդոսի:

Сино́дскій ած. սիւնհոդոսական. սիւնհոդոսի:

Сино́дъ գ. ա. սիւնհոդոս:

Синоними́ческій ած. համանուն, նոյնանշան:

Си́нтаксисъ գ. ա. համաձայնութիւն:

Синтакси́ческій ած. համաձայնութեան:

Синте́зисъ գ. ա. ձև շարադրութեան, որ բարձրանայ ի սկզբանէ առ հետևանս:

Синтети́ческій ածական синтезисъ բառի:

Си́нусъ գ. ա. ծոց անկեան (երա երկրաչափին):

Синхрони́змъ գ. ա. ժամանակակցութիւն անձից, պատմութիւն ժամանակակից անձից. (բառի:

Синхрониси́ческій ածական синхронизмъ

Синхрони́стъ գ. ա. ժամանակակից (պատմագիր:) (տոդ ոյն:

Синь, - нька գ. ե. լեղակ. հանք կապ

Синѣ́ть բ. չ. կապտիլ. (կերութիւն:

Си́плость գ. ե. կերկերեալ գոլն, կեր

Си́плый, - пучій ած. կերկերեալ:

Си́пнуть բ. չ. կերկերիլ:

Синъ գ. ա. սեռական լինչ անդեղ:

Сипѣть б. с. խօսիլ կերկերաձայն։
Сире́на գ. ր. յուշիպապարիկ, համբարու։
Сире́нь գ. ր. ծառ լինչ ծաղկաւէտ։
Си́ринъ ⁋ сова́.
Си́ріусъ գ. ա. մեծ աստղ ՚ի համաստեղութեան մեծի շան։
Сиропита́тель գ. ա. որբանոցապետ։
Сиро́пъ գ. ա. շարբաթ։ (օգնական։
Сирота́ գ. հ. որբ. (էիմ) անտերունչ, անտէր։
Сиротѝна, - нка ⁋ сирота.
Сиро́тка, - точка ⁋ сирота.
Сиро́тскій ած. պատ. որբոյ. սահմանեալ, նշանակեալ վասն որբոց։
Сиротство́ գ. ս. որբութիւն։
Сиро́тствовать բ. ս. կեալ որբութ։
Сиротѣ́ніе գ. ս. որբանալն։
Сиротѣ́ть բ. ս. որբանալ։
Сирть (հիւ) ⁋ водоворо́тъ.
Си́рый ած. որբ, անօգնական։
Сирчѝть ֆ. (էիմ) այլայլեալ, այնէ։
Систе́ма գ. ր. կարգ և դասաւորութիւն մասանց, յորոց բազկացեալ է բանական լինչ բանդակած, բանդակուած։
Система́тикъ գ. ա. սահմանադրող կարգի. սիրող դասաւորեալ կարգի։
Систематѝческій ած. բանդակեալ, դասաւորեալ, կարգաւորեալ. - чески ֆ. բանդակածիւ, կարգաւոր պայմանաւ. կարգաւ։ (համակարգ։
Си́тецъ գ. ա. ձեթ, ծաղկաձեթ, կտաւ
Си́течко գ. ս. նդ. բ. сито, և քամիչ, քամոց։
Си́тникъ գ. ա. կինիւն. տեսակ լինչ հացի։
Си́тный ած. մաղեալ. թխեալ ՚ի ցորենաշարժամաղ ալեաց. առատ պտուղ։
Си́то գ. ս. մաղ։
Ситуа́ція գ. ր. դիրք, դրութիւն։
Си́тцевый ած. վեր. ձեթի. պատրաստեալ ՚ի ձեթէ։
Сифилити́ческій ած. ատտրկեան (ախտ)։
Сія́ніе գ. ս. փայլուն, լոյս. հառաջայթ, լուսափայլութիւն. պարզ հառաջայթ. ձառ. հառաջայթ, հանդերձ (՚ի վերայ պատկերաց)։ (հրապարակ։
Сія́тельный ած. պայծառատիպ. տիեր։
Сія́тельство գ. ս. պայծառատիպութիւն։
Сія́ть բ. ս. փայլիլ, լուսափայլել, հառաջայթել։
Скабио́за բ. ր. քոսաբոյժ (խոտ)։
Сказа́ніе, - зываніе գ. ս. ասացուած, ասութիւն. պատմութիւն, վէպ. (էիմ) մեկնութիւն։
Ска́занный ած. ասացեալ. պատմեալ։
Сказа́тель գ. ա. (էիմ) պատմիչ, մեկնիչ։
Сказа́ть հա. բ. ска́зывать.
Ска́зка գ. ր. առակ, առասպել. դրաւոր ցուցումն։
Сказо́чникъ, - ница գ. ա. ր. առակասաց, առակապատում. - ный ած. առակի։
Сказу́емое գ. ս. այն ամենայն որ ասի դնելոյ ակայի։
Ска́зывать, - зать բ. ն. ասել, հառել. յայտնել. արտասանել (աշխատ)։ (գնել։
Скака́ніе գ. ս. ատնուելն. արշաւելն, վազնուելն, վազնել։
Скака́ть, - кнуть, - скочить բ. ս. ատնուել. թռչիլ. վազել, արշաւել. (էիմ) պարել։
Скаку́нъ, - нья գ. ա. ր. ատնող, թռչող. երիվար արագավազ։
Скала́ գ. ր. ժայռ։
Ска́листый ⁋ утёсистый.
Ска́лить բ. ն. ցուցանել, բանալ (ատամունս). ֆխ. ծաղրել, ծաղր առնել։
Ска́лка գ. ր. գլտնակ, գլան։
Скалозу́бъ ⁋ насмѣшникъ.
Скальпе́ль գ. ա. դանակ լինչ վիրաբուժից. մուրճ լինչ քարտաշից։
Скаме́йка, - ме́ечка գ. ր. ա. скамья. և կոճղ։
Скамья́ գ. ր. տախտակ ՚ի վերայ չորից ատամնոց, նստարան։ (չափութեանց։
Скандова́ть բ. ն. թռուել զշուխ տաղից
Скапъ գ. ր. ոլորեալ թել։
Ска́пывать, скопать բ. ն. հարթել զերեսս երկրի։
Скарбъ գ. ա. կահ, կարասիք տան։
Ска́редный ած. գարշելի, գազիր. պիղծ։
Ска́редъ ⁋ мерза́вецъ. (խաւն տնեց։
Скарлати́на գ. ր. ծիրանագոյն, տապատ։
Ска́тертникъ գ. ա. սփռոցագործ։
Ска́тертный ած. սփռոցի։ (ռումալ։
Ска́терть գ. ր. սփռոց (ճաշոյ). պատ.
Скатъ գ. ա. գլորումն, դլորիլն, գնա ՚ի վայր լերինն. ուղիղ գիծ որ ցուցանէ

Եհ ոչքան մի տեղի բարձրագոյն կ քան դիւրան. նեղկես (յո՜ւն ծովա՜)։

Ска́тываніе գ. ս. դլորումն։

Ска́тывать, - тить, - тать բ. ն. դլորել, (՚ի քարչանոց)։ իջուցանել ՚ի լեռնէ. պատատել, ծռարել։

Скаче́къ տ прыжекъ.

Ска́чивать, скати́ть բ. ն. լուանալ, ողղել։ (արշաւահանդէս։

Ска́чка գ. ի. վազումն, արշաւումն. վազք,

Ска́шивать, скоси́ть բ. ն. հնձել։

Сква́жина ՅՊ. - ника գ. ի. ծակ, ծակուիք. լուսանցոյց։

Сква́жистый ած. ծակոտկէն, բազմածակ։

Сква́жность գ. ի. ծակոտկէնութիւն։

Сква́жный տ сква́жистый.

Сква́шенный ած. ԹԹումեցուցեալ։

Сква́шиваніе, - шеніе գ. ս. ԹԹումեցուցումն։ (ցանել, խմորել։

Сква́шивать, -сквасить բ. ն. ԹԹումեցու-

Скве́рна գ. ի. պղծութիւն, դարշուր։

Сквернá́вецъ, - вица տ мерза́вецъ, -вка.

Сквернúть բ. ն. պղծել. ապականել։

Скве́рно տ. դարշ, աղտեղութ, չարաչար։

Сквернослóвецъ գ. ա. պղծախօս, պղծարան. - словіе գ. ս. պղծախօսել։

Сквéрность, - нота գ. ի. պղծութիւն, դարշութիւն, աղտեղութիւն։

Сквозúстый ած. ծակոտկէն. ԹԹանցիկ։

Сквозúть բ. ս. ը Թափ տեսանելի լինել։

Сквознúкъ գ. ա. ամենայն տեսակ պատուղ, որոյ սերմունքն երևին ՚ի Թափանցիկս մսոյն և մորթոյն. чай - Թէյ խառն ը սպիտակ տերևոց։ (վանցիկ։

Сквозный ած. ընդ Թափ ծակեալ. Թա-

Сквозь նախ. ը, ը միջ, ը Թափ։

Скворе́цъ գ. ա. սարեակ, տարի, Հօբալ։

Сквóрка գ. ի. էգ սարեակ։

Скеле́тный ած. վեր. կմախկոյ։

Скеле́тъ գ. ա. կմախք, ոսկերոտիք։

Скепа́ть բ. ն. շերտել, Հեղքել։

Ске́рда գ. ի. աղդ լինչ եղեղդակի (էոյ)։

Ски́данный ած. Հանեալ, մերկացեալ, ձգեալ ՚ի վայր։

Ски́дываніе, - даніе գ. ս. ՚ի վայր ձգելն. Հանելն, մերկանալն։

Ски́дывать, скида́ть, ски́нуть բ. ն. Հանել ղգեստս. ընկենուլ. ձգել, ընկենուլ ՚ի մի վայր. պակասցուցանել, նուազեցուցանել զքանակութիւն կամ ղգին իրիք։

Ски́менъ գ. ա. (է՛) կորիւն առիւծու։

Ски́нія գ. ի. (է՛) խորան, տաղաւար, վրան։

Скинопи́гія գ. ի. (է՛) ասն տաղաւարաՀարայ։

Ски́петръ գ. ա. գաւազան. - роде́рженъ, - но́сецъ, գաւազանակիր, կայսր, Թագաւոր

Скипида́ръ գ. ա. իւղ բևեհնոյ։

Скирдъ, - рда գ. ա. ի. բարդ։

Скиса́ніе գ. ս. ԹԹումն։

Скиса́ть, - снуть բ. ս. ԹԹուիլ. — слый ած. ԹԹուեալ։ (կան։

Скита́лецъ, - лица գ. ա. ի. Թափառական

Скита́ться բ. հ. Թափառիլ, յածիլ։

Ски́тникъ, — ница գ. ա. ի. մնադուն, Հիւռեալ, անտափատարնակ։

Скитъ գ. ա. անապատ, տեղի Հիւռեցեան։

Скицъ գ. ա. գծագրութիւն, ուրուագիծ։

Скла́дка, - дочка գ. ի. շեղջումն, գիզումն. ծալումն. ծալք, ծալուած. Հաստուցումն սահմանեալ վասն որ և իցէ պիտոյից դրամոց։ (պէս. յարմարակազմ։

Скла́дно տ. կարգաւորապէս, յարմարա-

Скла́дность գ. ի. կարգաւորեալ, Համաձայն դոլն։

Скла́дный ած. կարգաւորեալ, Համաձայն. բարեկազմ, վայելչահիւս. փոխ. վայելչահասակ, բարեձև կազմուածեամբ անդամոց։

Складный ած. ծալելի։

Скла́дочный ած. Հանդամանականն. նշանակեալ վասն պահելոյ կամ կիրեցոյ զպարանս։ (դանակիկ։

Скла́дчикъ գ. ա. Հանդամանակատար, Հան-

Скла́дчина գ. ի. Հանդամանակ։

Складъ գ. ա. բարեկարգութիւն, Համաձայնութիւն. Հիմնութիւն, ուղղութիւն. կապակցութիւն, կարգաւորութիւն մասց ՚ի դրուածս. վանկ. վայելչութիւն, չափաւորութիւն մասանց, անդամոց։

Скла́дываніе գոյ. տե՛ս склáдывать բոյլ։

Скла́дывать բ. ն. շեղջել, կուտել ՚ի մի վայր. բառնալ, Թեթևացուցանել

ղբեւն · ծալել · հեղել · միաւորել , բարդել · ֆոխ· յօրինել · կեղծել, նիւ- թել · դնել ղմեղս 'ի վերայ այլոց:

Скле́енный ж· սոսնձեալ:

Скле́иваніе, - ле́еніе գ· չ· սոսնձումն:

Скле́ивать, - ить բ·ն· սոսնձել:

Скле́йка գ·ի·սոսնձումն . սոսնձեալ

Склепа́ть բ·ն· մածուցանել:

Скли́зкій ած· լպրծուն:

Скли́зкость գ· ի· լպրծուն դոլն:

Скли́зь գ· ի· լպրծուն հիւթ: (դուման:

Склика́ть բ·ն· կոչելով ժողովել ղբա-

Склоне́ніе գ·չ· հակումն, թեքիլն, խո- նարհեցուցանելն. հանդիլն , յորդո- բելն. հոլովումն, վոխհատումն վերջաւո- րութեան բառից ըստ թուոց և հոլո- վից · դառ 'ի վայր (չքլն)· թեքիլն հիւ- սիսային ծայրի մարնիսեան սլաքի 'ի միջօրէական գծէ յարևելս կամ յա- րևմուտս:

Склоне́нный ած·ակն· склонять բայի:

Скло́нность գ· ի· հակումն, հակամի- տութիւն, յօժարութիւն , յօժարամի- տութիւն, բնթումն:

Скло́нный ած· ֆոխ· հակամիտ, դիւրա- միտ , յօժարամիտ:

Скло́нъ գ· ա· դառ 'ի վայր (չքլն, նայն):

Склоняе́мость գ· ի· հոլովելի դոլն:

Склоня́емый ած· հոլովելի, հոլովական:

Склоня́ть, - нить բ·ն· թեքել , խոնար- հեցուցանել · հանդիլ , հակել , ա- մարթել · հոլովել · - ться բ· յ· դիմա- նել , հակել · հաճիլ · լծանիլ · հոլովիլ:

Скло́чивать, - чить ж вскло́чивать·

Скля́нка, - ница, - почка գ·ի· շիշ մարդիկ:

Ско́ба, - ско́бка գ· ի· գամ · պայտ կօշկայ:

Ско́бель գ· ի· դահուկ, դակիչ:

Ско́бка նղ· բ· скоба, և վակապիճ:

Скобле́ніе գ· չ· քերումն:

Ско́бленный, - ле́ный ած· քերեալ:

Скобли́ть բ·ն· քերել · քերծուլ:

Скове́ркивать բ·ն· աղճատել , ապաստղել:

Сковорода́ գ· ի· կաստարայ , տապակ:

Ско́вывать, - вать բ· ն· կռնելով միա- ւորել , կցել · կռնելով շինել դինչ · արկանել 'ի շղթայս, միաւորել շղթայիւք

Скокъ ж прыжекъ.

Скола́чивать, - лоти́ть բ·ն· հարկանե- լով հանել , բառնալ 'ի բաց · միա- ւորել , կցել հարկանելով:

Сколь ֆ· քանի, որքան, որչափ·

Скользе́ніе գ· չ· սահիլն , սայթաքիլն:

Скользи́ть բ· չ· սահիլ , սայթաքիլ , լպրծիլ:

Ско́льзкій ած· սահուն, լպիրծ , լպրծ- ծուն. ֆոխ· անհաստատ, յաղագաղդ·

Ско́льзкость գ·ի·սահուն, լպրծուն դոլն·

Ско́лькій ած· քանի, որքան: (նիցա·

Ско́лько ֆ· որքան, որչափ · քանի, քա-

Ско́мканный ած· ձնիելով դնատակեալ:

Скомкивать, - кать բ· ն· ձնիելով դնա- տակել:

Скоморо́хъ գ· ա· միմոս, խեղկատակ:

Скончава́ть բ·ն, աւարտել, կատարել · - ться բ·յ· աւարտիլ, վերջանալ · վախ- ճանիլ, մեռանիլ:

Скончаніе գ· չ· աւարտումն , վերջաւո- րելն. վախճան, վերջ . կատարած:

Скончáться ղ· բ· кончáться·

Скопа́ գ· ի· տեսակ ինչ սրծուոյ·

Скопе́цъ գ· ա· մանչեալ , ամնդամա · նեցրինեալ·

Скопи́ть բ·ն· ամնդամտել · մոլել:

Скопи́ть ղ· բ· копи́ть, скопля́ть·

Ско́пище գ· չ· ժողով (սատանայից, նայն):

Скопле́ніе գ· չ· ժողովումն, հաւաքումն:

Скопля́ть, - пить բ· ն· ժողովել , կու- տել , հաւաքել 'ի մի· - ться բ·յ· ժող- վիլ, բազմանալ:

Скопъ գ· ա· ж ско́пище, և սահեան:

Скора́ գ· ի· մոլեխ (տնպոպոտաա):

Ско́рблость ж жёсткость.

Ско́рблый ж жёсткій.

Ско́рбно ж печа́льно.

Ско́рбный ած· վատառողջ , հիւանդ · յաւտրելն· աղետալի, վշտալի:

Скорбу́тъ ж цынга́.

Ско́рбь գ· ի· խօթութիւն , տխրութիւն հիւանդութիւն. նեղութիւն. ասէտ , վիշտ, տրտմութիւն·

Скорбѣ́ніе գ· չ· նեղտանալն, յաւելն:

Скорбѣ́ть բ· չ· նեղտանալ , վշտացիլ , տրտմիլ:

Скорбя́щій ած· տրտմող , վշտացող·

Скорлупа́ գ. թ. կեղև, փեղկ, պատիճ. բհուհ: (դրծուԹիւն առնել:
Скория́жничать, - ня́чить բ. չ. մորԹե-
Скория́къ գ. ա. մորԹեգործ, խաղախորդ:
Скория́жество գ. չ. մորԹեգործուԹիւն:
Ско́ро տ. վաղվաղակի, փութանակի. փութով, անյապաղ, յապՀեպս:
Скоро́бить կ. բ. коро́бить.
Скоро́мить բ. ն. կերակրել զոք կերակրօք ուտեաց յաւուր պահոց:
Скоро́мничать բ. չ. ո՛չ պահել, ուտել կերակուր ուտեաց յաւուր պահոց:
Скоро́мный ած. ուտեաց (Ներքինաբ)
Скороно́гій ած. արագոտն, արագընԹաց:
Скоропеча́тный ած. արագատիպ:
Скорописа́ніе գ. չ. արագագրուԹիւն:
Скорописецъ գ. ա. արագագիր:
Ско́ропись գ. թ. արագագրուԹիւն:
Скоропости́жно տ. յանկարծահաս:
Скоропости́жность գ. թ. յանկարծահասուԹիւն. - постижный ած. յանկարծահաս, անակնկալ. - преходя́щій ած. կարճատև, վաղանցիկ. - расту́щій ած. շուտաբոյս. - спѢлка գ. թ. կեսընդ. (Բոյս) փութահասիկ, վաղահասիկ (պտուղ, հասկն):
Ско́рость գ. թ. արագուԹիւն, շուԹա-
Скороте́чность գ. թ. կարճատև, վաղանցիկ գոլն: (Ժաց, վաղանցիկ:
Скороте́чный ած. կարճատև, արագընթաց:
Скорохо́децъ, - ходъ գ. ա. արագոտն, արագաքայլ, արագագնաց:
Ско́роходь գ. թ. արագագնացուԹիւն:
Скорпіо́нъ գ. ա. կարիճ. կարիճ (ՀԷնպտոնէրէն). մեքենայ պաշարման՝ ի հնումն:
Ско́рченіе, - чиваніе գ. չ. գեղումն, կրճկումն ջղաց. -ченный ած. կարկամեալ, կծկեալ:
Ско́рчивать, - ско́рчить բ. ն. գեղուլ, կծկել, կարկամել, կարկամեցուցանել. - ться բ. յ. կորանալ, կծկիլ, կարկամիլ: (վաղ, արագահաս:
Ско́рый ած. արագ, երագ. ֆռն. վաղ-
Скорѣе ած. բ. արագագոյն, փութագոյն:
Ско́са տ. ծուռ աչօք, ընդ ակամբ.
Скоси́ть կ. բ. коси́ть, ска́шивать.
Скоти́на գ. թ. անասուն, պատիառ, գրբատատ. վարի վասն ցուցանելոյ զերգիծանս:
Ско́тникъ գ. ա. անասնապահ, պահապան կարգեալ՝ ի վերայ անասնոց:
Ско́тный ած. վեր. անասնոյ:
Скотово́децъ, - водъ գ. ա. խաշնարած, պահող և բազմացուցանող ընտանի անասնոց:
Скотово́дство գ. չ. խաշնարածուԹիւն, պահելն և բազմացուցանելն զընտանի անասնոց:
Скотовра́чебство, - чева́ніе գ. չ. դրատարուժուԹիւն. - чебный ած. դրատարուժուԹեան:
Скотопа́съ գ. ա. տուարած, հովիւ.
Скотоподо́бный ած. անասնանման:
Ско́тски տ. անասնաբար:
Ско́тскій ած. վեր. յատ. անասնոյ. անասնական, անասնային, պաՀարական:
Ско́тство գ. չ. անասնուԹիւն:
Ско́тъ ա скатина.
Скоче́къ նղ. բ. скокъ.
Ско́шенный ած. հնձեալ: (Խոյն:
Скра́ивать, - роить բ. ն. ձևել (չիՀաղբէչ
Скребло́ գ. չ. քերիչ դործի:
Скребни́ца գ. թ. ձիաւանոտ, քերոց ձիոյ:
Скребо́къ գ. ա. քերիչ, քերոց. մաքրիչ:
Скрежета́ніе գ. չ. կրճտելն, կրճտուիմն (ա-
պտճանց): (Տռնն:
Скрежета́ть բ. չ. կրճտել, կրճտիլ (պտպ-
Скре́жетъ գ. ա. կրճտել ատամանց:
Скре́сть բ. ն. քերել:
Скреща́ть բ. ն. խաչաձև դնել:
Скрити́ть կ. բ. крити́ть.
Скрив.ле́ніе գ. չ. ԹիւրուԹիւն, ծռելն:
Скри́вленный ած. Թիւրեալ, ծռեալ:
Скривля́ть բ. ն. Թիւրել, ծռել. -ться բ. յ. Թիւրիլ, ծռիլ:
Скрижа́ль գ. թ. (եւ) տախտակ (պատ պատառիքանաց). տախտակ կտակարանաց:
Скрипа́чъ գ. ա. չուԹախաղաղ:
Скрипи́чникъ գ. ա. չուԹախաղող:
Скрипи́чный ած. վեր. չուԹախի:
Скри́пка, - ница գ. թ. չուԹախ:
Скрипу́честь գ. թ. ձռնչող գոլն:
Скрипу́чій ած. ձռնչող:
Скрипъ գ. ա. ձռնչիւն:

Скрипѣ́ніе ф չ. Հռնչումն, Հռնչիւն:
Скрипѣ́ть բ. չ. Հռնչել. (եաղ:
Скроéніе ф. ա. Ճեւումն. - енный ած. Ճե-
Скроúть կ. բ. скрáивать. (Համեստ:
Скрóмникъ, - ница ф. ա. ի. պարկեշտ,
Скрóмничаніе ф. չ. վարկն պարկեշ-
տութեամբ, Համեստաբար:
Скрóмничать բ. չ. Համեստաբար, պար-
կեշտաբար վարիլ, Համեստանալ, Թա-
գուցանել զձիրսն զկատարելութիւնսիւր
Скрóмно տ. Համեստութեամբ:
Скрóмность ф. ի. Համեստութիւն, պար-
կեշտութիւն. - ный ած. Համեստ, պար-
կեշտ. ամօթխած:
Скрýгленный ած. բոլորակեալ:
Скруглúть, - ливать, - лить բ. ն. բո-
լորակել, բոլորաձև յօրինել:
Скрýпулъ ф. ա. գրամաը (հնխ. *քոմն և
հյս. գաբեհապաց). կերատ. մանրիւրորդ
մաս վայրկենի:
Скрýченный ած. ոլորեալ, ոլորապիրկ:
Скрýчивать, - рутúть բ. ն. ոլորել, գա-
լարել (չոյժ). պնդացին կապել. ոլո-
րապիրկ առնել. (ասմ) առնել զինչ
մեծաւ արագութեամբ:
Скрыва́ніе, - ва́тельство ф. չ. գաղտն,
Թագուցումն. ծածկումն:
Скрыва́ть, скрытъ բ. ն. Թագուցանել,
գաղել. պահել. ֆիզ. ծածկել. - ться
բ. յ. Թագչիլ, ծածկիլ, անյայտիլ.
ծածկիլ զնորհուրդս իւր:
Скрыпка տ скрúпка.
Скрытничаніе ф. չ. գաղտասիրտ լինելն.
Скрытничать բ. չ. գաղտասիրտ, խորհր-
դապահ լինել, պատրուակիլ:
Скрытно տ. ծածկաբար, ի ծածուկ:
Скрытность ф. ի. գաղտասիրտութիւն,
մտագաղտութիւն, խորհրդապահութիւն:
Скрытный ած. մտագաղտ, գաղտասիրտ,
խորհրդապահ, ծածկաւոր. (գաղեալ:
Скрытый ած. Թագուցեալ, ծածկեալ.
Скрытъ, - ться կ. բ. скрывáть, - ться.
Скрéпа ф. ի. ամրացուցանելն, հաս-
տատելն, կապակցելն. վաւերացուցիչ
տարադրութեամբ. տուգանքն զՀնդիսը-
տութիւն իրիք յառաջ քան զնաստու-
ցանելն ի տարադրութիւն առնելիս-
լոց. վկայութիւն Հիդութեան պատա-
ճինից կամ քաղաքացոց:
Скрѣпле́ніе ф. չ. ամրացուցումն, պնդումն.
վաւերացուցումն:
Скрѣпле́нный ած. պնդեալ, ամրացու-
ցեալ. վաւերացուցեալ:
Скрѣпля́ть, - пить բ. ն. կապել, պըն-
դել, ամրացուցանել. վաւերացուց-
նել, տուգել զուղղութիւնն. տարա-
դրել յառաջ քան զնաստուցանելն ի
տարադրութիւն առնելոցդ. - ться
բ. յ. զսպել զկիրս, արգելուլ, պա-
հել զինքն ի ձգտմանէ կրից. զօրա-
նալ, արհանալ, Հոգալել զզօրու-
իւր. պնդիլ, Հաստատիլ, կապիլ:
Скрючивать, - чить բ. ն. Հանկաձև յօ-
րինել. ֆիզ. նեղել, ի նեղ արկանել.
ի յետին տկարութեան Հաստացանել:
Скря́га ф. հ. ժլատ, կծծի. ագահ:
Скря́жничать բ. չ. կծծի լինել. ժլա-
տանալ. - чество ф. չ. կծծութիւն,
ժլատութիւն. ագահութիւն:
Скудéлъ ф. ա. (եւ) կղմինտր:
Скудéль ф. ի. (եւ) կաւ. անօթ կաւե-
ղէն. խեցի. (փոր:
Скудéльникъ ф. ա. բրուտ. կուժ, սա-
Скудéльный ած. (եւ) կաւեղէն, կաւեայ,
ֆիզ. ապականացու, անարդ:
Скýдно տ. չքաւորաբար. կարօտութեամբ,
պակասութեամբ:
Скýдный ած. չքաւոր, պակասաւոր,
բաղձակարօտ. նուազ, պակաս, սակաւ:
Скýдость, - дность ф. ի. չքաւորութիւն,
պակասութիւն, կարօտութիւն. նուա-
զութիւն, սակաւութիւն:
Скудоýміе ф. չ. շատութիւն, պակա-
սամտութիւն, խելապակասութիւն:
Скудѣ́ть բ. չ. չքաւորիլ, աղքատանալ.
պակասիլ. նուազիլ:
Скýка ф. ի. ձանձրոյթ, նեղութիւն,
անձկութիւն. նեղասրտութիւն, տաղտ-
կութիւն, տաղտկանք:
Скулá ф. ի. ցցուցեալ մասն այտից և
աչաց. (ասմ) այլ ժլատ:
Скульпто́рство ф. չ. քանդակագործու-
Скульпто́ръ ф. ա. քանդակագործ. քա-
րագրօշ:

Скульпту́ра ж вая́ніе.
Скупа́ть, - пить б. н. дѣлать ’въ дешевизнѣ товаръ и ’въ дорогой цѣнѣ.
Скупе́цъ с. м. жадина, лихоимецъ, ростовщикъ.
Скупи́ться б. н. жадничать, жадничать.
Ску́по н. лихоимство, жадность.
Ску́пость с. ж. лихоимство, жадность.
Скупщи́къ с. м. покупщикъ изъ корысти.
Ску́сывать ж откусывать. (см.
Ску́тывать, -тать б. н. увертывать, обертывать.
Скуфе́йникъ с. м. скуфейникъ.
Скуфья́, -фе́йка с. ж. скуфья. (головной.
Скуча́ніе с. ср. скучливость, скука.
Скуча́ть б. ср. скучать, тосковать, не имѣть охоты.
Ску́чливый мн. скучливый.
Ску́чный мн. скучный, тоскливый. скучающій. скучный, скучливый.
Ску́шанный мн. ѣдомый, съѣдомый.
Ску́шать сов. б. ку́шать.
Сла́бенькій ум. б. сла́бый.
Сла́бже мн. б. слабѣе. слабѣй.
Слаби́тельное с. ср. слабительное, слабящее средство.
Слаби́тельный мн. слабящій желудокъ (желудокъ).
Сла́бить б. н. слабить.
Сла́бкій мн. слабый, слабенькій. слабый.
Сла́бкость с. ж. слабость.
Сла́бнуть б. ср. слабѣть, слабѣть, ослабѣвать. слабѣть.
Слабо н. слабый, слабенькій. слабо, слабенько. слабо. слабость. слабость. слабость

Сла́живать, - сла́дить Б. Н. դնել, սահ-
ել՝ի կարգ. աւարտել. յաղթել ու-
մեք. ՚ի դլուխ հանել դժուար ինչ.
ֆոխ պայմանադրել, համաձայնել:
Сла́мывать, - мля́ть Б. Н. բեկանել,
յերկուս. համրել, ամբել, հակել.
ֆոխ. յաղթել, պարտել:
Слане́цъ Г. м. քար ինչ:
Сла́сти Г. Ի. Ч. քաղցրաւէնիք. հեշտուէք:
Сластолю́бецъ Г. м. ցանկասէր, հե-
շտասէր. - люби́вый մԲ. ցանկասէր,
հեշտասէր. - лю́біе Г. է. ցանկասիրա-
թիւն, հեշտասիրութիւն:
Слать, - посла́ть Б. Ի. առաքել, յղել:
Слега́ть, слечь Б. է. անկանիլ ՚ի մա-
հիճս, հիւանդանալ:
Слегка́ Տ. թեթեւս, թեթեւութ, մեղ-
մով. հարւածոյլ եղեմ, վեր ՚ի վերոյ:
Слеза́ Եղ. - зинка, - зипочка Г. Ի. ար-
տօսր, արտասուք, ցօղ աչաց:
Слези́нка Г. Ի. կաթիլ, շիթ արտասուաց:
Слези́ть Б. է. լալ, արտասուիլ, թա-
վիլ, հեղուլ զարտասուս:
Слезни́къ Г. м. ատիտ, անօթ արտա-
ոուաց ՚ի դներեզմանս նախնեաց Հռոմ.
մէտրոց:
Сле́зный մԲ. արտասուաց. արտասուելի:
Слезотече́ніе Г. է. Ч. հոսումն արտասուաց:
Сле́сарство Г. է. վաճառապրծութիւն:
Сле́сарь Г. м. վաճառապրծ, կղպազործ:
Слета́ть, - тѣть Б. է. Թռչելով ժամա-
նել ՚ի վերուստ. Թռչելով վերա-
նալ ՚ի տեղւոջէ. ֆոխ. անկանիլ ՚ի վայր:
Сле́токъ Г. м. ձագ Թռչնոյ:
Слечь Ի. Б. слега́ть. (սրի ծառ:
Сли́ва Г. Ի. շլոր, սալոր. շլորենի, սալ-
Сливе́ніе Г. է. գոյական слива́ть բայի:
Слива́ть, - слить Б. Н. հեղուլ մեղմով
յանօթոյ (պղպջեալն). ամանել, հե-
ղուլ ՚ի դանապան անօթոյ ՚ի մի. ձու-
լել. ձուլելով միաւորել տարբեր նիւ-
թս. ֆոխ. խառնել, շինել դմիտս.
- ться Б. յ. միաւորիլ, խառնիլ (ոսի
պինդոյ, հեղուկ):
Сли́вки Г. Ի. յ. սեր. ծեսպորդք ըմպե-
լեաց ամանեալք ՚ի մի անօթ:
Сли́вочникъ Г. м. սերաման:
Сли́вочный մԲ. սերաթաղ, կաղմեալ
՚ի սերէ. սերի:
Сливъ Г. м. պակասումն ջուրց:
Сли́зень Г. м. խխունջ, կողղինջ:
Слизетече́ніе Г. է. լորձնահոսութ:
Сли́зистый մԲ. լորձնոտ. ի խժային
հիւթոյ: (խժայնութիւն:
Сли́зкость ж. ско́льзкость. լորձնութիւն,
Сли́зывать, - знуть Б. Н. լիզելով մաքրել:
Слизь Г. Ի. խժային հիւթ: (տէրն:
Сли́на Г. Ի. Տ. - не́ніе Г. է. Թք-
Сли́нить Б. Н. Թքոտել, աղտեղել Թքով:
Слиноте́ченіе Г. է. Թքահոսութ (ախտ):
Слипа́ть, - пнуть Б. է. յօրել, կպչել:
Сли́тно Տ. ՚ի միասին. միաւորութ, կից:
Сли́тный մԲ. միաւորեալ, յարահիւսեալ:
Сли́токъ Г. м. ձոյլ: (մետաղ:
Слича́ть, - чить Б. Н. բաղդատել, հա-
Личе́ніе Г. է. բաղդատումն. բաղդա-
տութիւն, համեմատութիւն. - че́нный
մԲ. բաղդատեալ, համեմատեալ. -
читель Г. м. բաղդատիչ, համեմա-
տիչ. - чи́тельный մԲ. բաղդատական:
Сли́шкомъ Տ. առատիլ, առեալ. չափազնց:
Сліе́ніе Г. է. միաւորութիւն. միաւոր-
ութիւն, ընդհատնութիւն. ձուլածոյ:
Сліа́нный մԲ. միաւորեալ. ձուլածոյ:
Слобода́ Г. Ի. Թաղ. քաղաքագիւղ:
Слова́рь Г. м. բառարան, բառգիրք:
Слове́сникъ Г. м. դրական, բանաստեր:
Слове́сно Տ. բանիւ, բերանով, անգիր,
բերանացի, վնդանի ձայնիւ:
Слове́сность Г. Ի. դրականութ, դպրա-
գիտութիւն, բանաստեղծական հմտութ:
Слове́сный մԲ. բանաւոր, բանիւ բե-
րանոյ, անգիր. Հարտարարան. - судъ.
իրաւարան բանիւ վճռելոյ. - слое жи-
во́тное, մարդ, բանական կենդանի:
Сло́вно Տ. որպէս զի, իբր զի, իբր Թէ:
Сло́во Г. է. բառ, բան, խօսք. Հառ.
քարող, խոստակութիւն. խօստումն,
յանապրութ. Ոգի Ս. մատեան. слово
въ слово, բառ առ բառ, առյդ. - Божіе,
Աստուածային բան. - ли́тецъ ձուլող տապից. - ли́тіе Г.
է. ձուլումն տապից. - ли́тня Г. Ի. դպ-
րոցատուն ձուլելոյ դաստս. - ли́тчикъ •

словоли́тецъ.
Сло́вомъ ѕ. միայն բանիւ, ՚ի կարգի։
Словообиль́ный մծ. բազմաբան. – охо́тливый մծ. շատախօս, սիրող խօսելոյ. – произведе́ніе գ. չ. բառաղինութիւն. – произво́дство գ. չ. բառաղինութիւն, կազմութիւն բառից յարմատէ. – пре́ніе գ. չ. վիճաբանութիւն, հակաճառութիւն. – сочине́ніе գ. չ. համաձայնութիւն. – толкова́тель գ. ա. մեկնիչ բառից. – уда́реніе գ. չ. առոգանութիւն, շեշտումն բառից։
Словцо́ հզ. բ. сло́во.
Слогоударе́ніе գ. չ. առոգանութիւն. շեշտումն վանկից։
Слогъ գ. ա. վանկ. ոչ կայ ձև գրոց։
Сло́еніе գ. չ. խառ ՚ի խառ յօրինելն։
Слоёный մծ. խառ ՚ի խառ, թերթ թերթ յօրինեալ։
Сложе́ніе գ. չ. իմացականն, ՚ի բաց բառնալն. բաղադրութիւն. փոխ. կազմութիւն. կազմուած մարմնոյ. ծալումն. յօրինուած, շարադրուած. բարդումն, դամարումն. յաւելումն. հրաժեշտ։
Сло́женный մծ. բաղադրեալ. կազմեալ. բարդեալ. ծալեալ. շարադրեալ. դամարեալ։
Сложи́ть հ. բ. слага́ть и скла́дывать.
Сло́жно ѡ совоку́пно.
Сло́жность գ. ի. բաղադրեալ դէմն. բարդութիւն. միաւորութիւն։ (բարդ։
Сло́жный մծ. բաղադրեալ, բարդեալ.
Слой գ. ա. խառ, կարգ, թերթ։
Слои́стый մծ. խառ խառ, թերթ թերթ։
Слои́ть բ. ն. խառ խառ դնել։
Слома́ніе գ. չ. բեկումն, խորտակումն։
Сло́манный, – мленный մծ. բեկեալ, խորտակեալ. քանդեալ։
Слома́ть հ. բ. ломать, сламывать.
Сло́мка գ. ի. բեկումն. քանդումն։
Слоно́вщикъ գ. ա. փղապան, փղապետ։
Слоно́вый մծ. պատ. փղի. փղային։
Слонъ գ. ա. փիղ։
Слуга́ գ. ա. ապատաւոր, ծառայ, արբանեակ, պաշտօնեայ։
Служа́нка գ. ա. նոխանձայուղիչ, ջնջանդութեամբ ծառայող։
Служа́нка գ. ի. աղախին, նաժիշտ։
Служа́щій մծ. ծառայող, պաշտօնատար։
Слу́жба գ. ի. պաշտամունք. ծառայութիւն, սպասաւորութիւն, պաշտօն, պաշտօնատարութիւն. (եկ) ևիրատութիւն, օգուտ։
Слу́жбы գ. ի. յ. առանձին մասն տան, նշանակեալ վասն բնակութեան ծառայից, ևայլն։ (յութեան։
Служе́бный մծ. պաշտօնական, ծառայ.
Служе́ніе գ. չ. պաշտօն. ծառայութիւն, պաշտօնատարութիւն։
Служи́тель գ. ա. ծառայ, սպասաւոր. (եկ) պաշտօնեայ. պաշտօնատար. – тельскій մծ. պատ. յատ. սպասաւորական։
Служи́ть բ. չ. ծառայել, սպասաւորել։ ՚ի սպասու լինել. վարել զպաշտօն ինչ. պաշտել, կատարել զսուտա ծային պաշտամունս. փոխ. կարեւորիլ, պիտանի լինել, հարկաւորիլ։
Слупа́ть, -плять բ. ն. կեղևել, վերհանել։
Слуховы́й մծ. լսելեաց, լսողական. – вое окно, երդ, լուսանցոյց, լուսամուտ շինեալ ՚ի վերայ տանեաց։
Слухъ գ. ա. լսելիք, լսողական զօրութիւն. փոխ. ձայն, լուր, համբաւ։
Случа́ется բ. գԽ. պատահի, հանդիպէ։
Слу́чай գ. ա. դիպուած, պատահումն. առիթ. պատեհութիւն, ժամ պատեհ կամ դիպող. въ слу́чаѣ, ՚ի դէպս, ՚ի պատահիլ։
Случа́йно ѕ. լսա դիպոյ, և պատահմամբ. դիպուածով լիմն։
Случа́йность գ. ի. դիպուածականութիւն, պատահականութիւն. նենգընդունակութիւն։
Случа́йный մծ. դիպուածական, պատահական. նենգընդունակ (բ. երկաչ.)։
Случа́ть, – чить բ. ն. խառնել, միաձուլել (պղինձ ընդ կապ). տալ հետևել արուեստի ՚ի վերայ նիւթի։ (պիլ։
Случа́ться բ. անդ. պատահիլ, հանդիպիլ.
Случе́ніе գ. չ. խառնելն արուեստ և նիւթ։
Слу́чка գ. ի. խառնիր։ (կանջելն։
Слу́шаніе գ. չ. ունկնդրութիւն, լսելն, ա.
Слу́шанный մծ. լուեալ, լսեալ։
Слу́шатель գ. ա. ունկնդիր, լսող։
Слу́шать բ. ն. լսել, ունկնդրել, ա.

կանջել · ֆոխ· հաւատալ, հաւատս ընծայել · հեռևիլ · - ться բ· ղ· լսել, անուալ · հնազանդիլ ։

Слы́ханный, - ша́нный ած· լուեալ, լսեալ · մատեալ ։ (համբաւ ։

Слы́шать բ·ն· լսել, ունել զլսելս, զգ-

Слы́шно ներ անդ· բ· լսելի լինի· մատեի ։ լսել · լսի, ասի ։

Слы́шный ած· լսելի ։

Слѣ́ва տ. ’ի ձախմէ ։

Слѣдя́ть բ·ն· առնել, ածել զհետս· հետամուտ լինել, հետապտել· ֆոխ· նկատել, դնալ զհետ ընթացից իրիք ։

Слѣ́дованіе գ· չ· երթալն, դնացք· հետեւումն, զհետ երթալն ։ ֆոխ· ուսումն· քննութիւն ։

Слѣ́дователь գ· ա· քննիչ · հետեւող, նմանող, հաւանօղ կարծեաց ուրուք ։

Слѣ́довательно , - дственно տ. ուրեմն, ապա, ապաուրեմն · ուստի, վասն որոյ ։

Слѣ́довать բ· չ· զհետ երթալ · դնալ զկնի, հետեւիլ · ֆոխ· հետեւիլ · նմանիլ· նմանող լինել · ներ· բ·ն· քննել, առնել զքննութիւն · слѣ́дуетъ , слѣ́довало, յայտ է, հետեւի, զհետ դայ· պրտի, հարկ ։ (քննողական ։

Слѣ́дственный ած· վեր· քննութեան ։

Слѣ́дствіе գ· չ· հետեւանք, հետեւութ · եղելակացութիւն· քննութիւն, խոյզ ։

Слѣ́дующій ած· զհետ դնացող · հետեւող · հետեւեալ, որ զկնի· յետագայ ։

Слѣ́дуя տ. զհետ երթալով, թեկն առնելով, նմանելով ։

Слѣдъ գ· ա· հետք, շաւիղ, կնիք· ֆոխ· նշան, ապացոյց · առիթ , պատճառ · նեղբան ։

Слѣза́ніе գ· չ· լքանելն· թաւիլն ։

Слѣза́ть, слѣзать բ· չ· լքանել· թաւիլ ։

Слѣпе́цъ գ· ա· կոյր, զաչացու ։

Слѣпи́ть բ·ն· կուրացուցանել ։

Слѣпнуть բ· չ· կուրանալ , զկիլ ’ի տեսութենէ ։

Слѣпо տ. կուրօրէն , կոյր զկուրայն · - рождённый ած· կուրածին, կոյր ’ի ծնէ ։

Слѣпо́й ա слѣпый · (հրամանաւ ։

Слѣпокуръ ա свидина. - рникъ գ · ա·

Слѣпокъ գ· տիպ, օրինակ ։

Слѣпота́ գ· բ· կուրութիւն · - куриная հաւկուր ։ (լինիլ· ֆոխ· մոլորիլ ։

Слѣпо́тствовать բ· չ· կոյր, կուրացեալ

Слѣпы́й ած· կոյր, զաչացու· ֆոխ· անկիրթ , անուսումն · անխոհեմ , անմիտ, յիմար ։

Слю́да գ· բ· վայլար ։

Слю́на ա слина.

Слюнотече́ніе ա слинотече́ніе.

Сля́коть գ· բ· անձրևաւոտ, ձիւնոտ եղանակ ։

Сма́нивать, - нить բ· ն· հրապուրել , յանկուցանել · համոզել ։

Смара́гдъ ա изумру́дъ. (թրմիլն ։

Сма́чиваніе գ· չ· թրջիլն , թանալն ·

Сма́чивачь, смочить բ· ն· թրջել, թանալ, թրմել ։ (կոցել (պէսը) ։

Смежа́ть, - жить բ· ն· կտիրացանել, կըլ-

Сме́жникъ գ· ա· սահմանակից ։

Сме́жно տ· սահմանակցաբար ։

Сме́жность գ· բ· սահմանակցութիւն ։

Сме́жный ած· սահմանակից ։

Смека́ніе գ· չ· հասկանալն, խմանալն ։

Смека́ть, - кнуть բ·ն· հասկանալ · խմանել ։

Смердѣ́ть բ· չ· ժահահոտել ։ (նալ ։

Смерка́ться բ·անդ· երեկոյանալ, մթնա-

Смерте́льно տ. սա’ի մահ, ցմահ· մահու չափ· ֆոխ· կարեւէր· յանչախ · — ность գ· բ· մահաբեր, մահաւէժ դէպն ։

Смерте́льный ած· մահաւէժ , մահաբեր, մահացու· ֆոխ· սաստիկ, կարեւէր, չափազանց ։

Сме́ртно ա смерте́льно·

Сме́ртность գ· բ· մահկանացուութիւն , մահուութիւն, մահկանացու գէպն· թիւ մեռելոց ’ի միում ժամանակի ։

Сме́ртный ած· մահկանացու· մահաբեր, մահաւէժ· ֆոխ· քրիստեան, մահացու· ներ· գ· ա· մարդ ։

Смертоно́сный ած· մահաբեր, մահուշանչ ։

Сме́рчіе գ· չ· գիհի, բեւեհնի ։

Смерчъ գ· ա· տիւփոն, ջրասիւն, թաթառ ։

Смета́на գ· բ· սեր թթուեալ ։

Смета́ть, - сти, - сть բ· ն· աւելել, սրբել (չերէսաց երիս) · շիղջել, հրաւել ’ի միւս ։

Сме́танный ած· աւելեալ · շիղջեալ ։

Смире́ніе գ· չ· խոնարհութիւն, հեզութիւն, ցածութիւն ։

Смире́нникъ, - ница ф. м. р. Հեզ, խոնարհ, հեզաբարոյ, ցած, ցածուն:
Смире́нно տ. Հեզաբար, խոնարհաբար. -ному́дренный մծ. խոնարհամիտ, նուաստամիտ. — мудріе ф. հ. խոնարհութիւն, հեզութիւն, ցածութիւն. - му́дрствовать բ. հ. խոնարհ և խմաստուն լինիլ, չմծամտիլ. - му́дрый м. - му́дренный.
Смире́нность ф. հ. խոնարհութիւն, հեզութիւն, ցածութիւն, խոնարհամտութիւն:
Смире́нный մծ. հնազանդեալ. խոնարհ, ցած, հեզ, խոնարհամիտ: (ընկճող.
Смири́тель ф. մ. խոնարհեցուցանող.
Смири́тельный մծ. ուղղութեան, խրատու. - домъ, տուն խրատելոյ զյանցաւորս:
Смири́ть, - ться հմ. բ. смиря́ть, -ться.
Сми́рна ф. բ. զմուռս, ստաշեան:
Сми́рно տ. հանդարտութեամբ. հեզութ:
Сми́рность ф. բ. հանդարտութիւն, հանդարտարոյութիւն:
Сми́рный մծ. հանդարտ, հանդարտարոյ, քաղցր, բարեմիտ: (տանալ.
Смиря́ть բ. հ. հանդարտեցնել, հանդարտարոյացնել. - ся բ. ն. հանդարտել, զսպել, նուաճել. խոնարհեցուցանել. փոխ. խորտակել զիրքիւր ամբարտաւանից. - ться բ. փ. (եւ) հաշտիլ. բ. յ. խոնարհիլ:
Смога́ть, смочь բ. հ. կարել, զօրել. հաւասարիլ ընդ ումեք ’ի:
Смо́ква ф. բ. Թուզ. Թզենի.
Смоко́вница ф. բ. Թզենի: (խեժ:
Смола́ ф. բ. Ձիւթ, կուպր, ռետին,
Смоле́ніе ф. հ. օծանելն Ձիւթով:
Смоле́ный մծ. օծեալ, պատեալ Ձիւթով:
Смоли́стый մծ. խժաւէտ, կպրաւէտ:
Смоли́ть բ. ն. Ձիւթել, օծանել, պատել Ձիւթով: (լռել.
Смолка́ть բ. հ. դադարիլ ’ի խօսելոյ.
Смо́лоду տ. յերիտասարդութենէ, ’ի մանկութենէ:
Смоль ф. բ. նիւթ խժային. Ձիւթ, խէժ.
Сморка́ніе ф. հ. սրբելն ունդս, խնչելն.
Смерка́ть, - кнуть, - каться բ. ն. սրբել, մաքրել զունդունս, խնչել:
Сморо́дина ф. բ. Հաղարձ, Հաղարջ:
Сморо́динникъ ф. մ. Հաղարձենի:
Сморо́дъ ф. մ. խանձահոտ:
Сморчо́къ ф. մ. սղդ լինչ սնկան:
Смо́рщенный մծ. Ճնճռեալ:
Смо́рщиваніе, - щеніе ф. հ. Ճնճռումն:
Смо́рщивать, - щить բ. ն. Ճնճռել (պէրէս)
Смотри́тель, - льница ф. մ. ե. տեսուչ, վերակացու, պահապան. — скій մծ. տեսչէ, վերակացուի.
Смотръ ф. մ. զննութիւն, նկատումն:
Смотрѣніе ф. հ. տեսութիւն, տեսչութիւն. հայեցողութիւն, նկատողութիւն, խնամարկութիւն:
Смотрѣть բ. հ. Հայիլ, դիտել, նայիլ, փոխ. նկատել, զննել. վերահասու լինել:
Смотрѣться բ. յ. Հայիլ, նկատել զինքն ’ի Հայելւոջ, ևայլն:
Смотря́ տ. բան, Հայելով:
Смо́ченный մծ. Թրջեալ, Թացեալ:
Смра́дный մծ. դարշահոտ, ժահահոտ.
Смрадъ ф. մ. դարշահոտութիւն.
Смуглова́тый մծ. Թուխ, սևորակ:
Смуглоли́цый մծ. Թխերես, Թխադէմ:
Сму́глость ф. բ. Թխութիւն, սևորակութիւն:
Сму́глый մծ. Թուխ, սևորակ:
Смудри́ть բ. ն. առնել լինչ վարպետութեամբ, հմտութեամբ. գործել լինչ խորամանկութեամբ:
Сму́та ф. բ. պղտութիւն, խռովութիւն, տագնապ. վտարանդութիւն. խառնակութիւն, շփոթ. զրպարտանք:
Смути́тель ф. մ. խռովարար, աղմկայոյզ. շփոթիչ, շփոթարիւր:
Смути́ть, - ться հմ. բ. смуща́ть, - ться.
Сму́тничество ф. հ. շփոթարարութիւն, խռովայուզութիւն:
Сму́тно տ. շփոթ. խռովութ. նահ:
Сму́тность ф. բ. շփոթեալ, խռովեալ, աղմկեալ գոլն. վրդովեալ գոլն:
Смутный մծ. շփոթեալ, խռովեալ, աղմկեալ. վրդովեալ:
Смуча́ть, - тить բ. ն. պղտորել. խռնակել, շփոթել:
Смуща́ть, - тить բ. ն. յուզել, պղտորել. խռովեցուցանել, տմարեցնել, աղ-

միել. - ться է. յ. խառնվել, շիոթվել:
Смуще́ніе գ. չ. յուզումն, պղտորումն. մտայուզութիւն, շիոթութիւն. աղմուկ, խառնութիւն:
Смущённый ած. պղտորեալ, յուզեալ. խառնեցուցեալ, շիոթեալ, մտայոյզ. աղմկեալ, վրդովեալ:
Смыва́ніе գ. չ. լուանալով մաքրել:
Смыва́ть է. ն. լուանալով մաքրել, հանել (ջրիւ):
Смыка́ніе գ. չ. փակումն. կցումն.
Смыка́ть, сомкнуть է. ն. փակել, կցել. կապել, աղխել. միաւորել:
Смы́сленный ած. մտայն, զգօն. գիտակ, քաջահմուտ:
Смы́слить է. ն. իմանալ, գիտել, հասկանալ. 'ի միտ առնուլ:
Смыслъ գ. ա. հանճար, բանականութիւն, միտք. իմաստ, նշանակութիւն (բանին): (նեռ.)
Смы́тый ած. լուանալով մաքրեալ, հա-
Смычо́къ գ. ա. կնտռատոց (ջուխտի, նաչի):
Смы́чка գ. չ. կապումն, կցումն. տեղն ուր կցի կամ կապի ինչ:
Смышле́ніе գ. չ. դիտութիւն, տեղեկութիւն. բանականութիւն, միտք:
Смышле́нность գ. չ. հասողութիւն, իմացութիւն. հասկացողութիւն, - ленный ած. հասկացող, հանճարեղ:
Смышле́нность գ. չ. կրթասիրութիւն. - ленный ած. կրթասիրեալ, սրամիտ:
Смышля́ть, - слить է. ն. խորհիլ, մտածել, հնարել, մեքենայել:
Смѣ́кать, - кнуть է. չ. հասկնալ, իմանալ:
Смѣ́ло տ. համարձակապէս:
Смѣ́лость գ. չ. համարձակութիւն, վստահութիւն. անվհատութիւն. յանդգնութիւն. վարժութիւն:
Смѣ́лый ած. համարձակ, վստահ, ա-նեղկիւղ. քաջասիրտ. վարժ: (սիրտ:
Смѣльча́къ գ. ա. այր անեղկիւղ, քաջա-
Смѣ́на գ. չ. փոխոխութիւն, փոխոխումն. փոխոխիչն. խումբ զօրաց նշանակեալ 'ի պահպանութիւն երից 'ի տեղն այլոց:
Смѣне́ніе գ. չ. փոխումն, փոխելն:
Смѣне́нный ած. փոխեալ, փոխանակեալ:
Смѣнъ ա обмѣнъ.
Смѣня́ть, - нивать, - нить է. ն. փոխանակել, փոխադրել, դնել զմին 'ի տեղի միւսոյն. փոխել, փոխոխել, կանգնել 'ի տեղի այլոյ. հաւաստել, բաղդատել:
Смѣре́нный, - ренный ած. չափեալ:
Смѣ́риваніе, - реніе գ. չ. չափումն:
Смѣ́ривать, - рять, - рить է. ն. չափել, առնուլ զչափ. - ться է. փ. չափիլ, հաւաստիանալ զինքն ընդ այլում:
Смѣстѝть ա. է. смѣщать.
Смѣсь գ. ի. խառնուրդ, խառնուածք, բաղադրութիւն, խառնութիւն. հաւաքածոյ, խառն լուրք:
Смѣта գ. ի. հաշիւ, նախահաշիւ:
Смѣ́тливость գ. ի. հասողութիւն, հասկացողութիւն, նրբամտութիւն:
Смѣ́тливый, - тчивый ած. հասող, հասկացող, ճարտանգող, խորամուխ, հաւատ, սուր, նրբամիտ:
Смѣ́тчикъ գ. ա. յօրինող հաշուի:
Смѣть, посмѣть է. չ. համարձակիլ, վստահանալ, յանդգնիլ:
Смѣхотво́рецъ գ. ա. ծիծաղաշարժ:
Смѣхотво́рный ած. ծիծաղաշարժ:
Смѣхотво́рство գ. չ. ծիծաղաշարժութիւն:
Смѣхотво́рствовать է. չ. շարժել 'ի ծիծաղ, ծաղրածութիւն առնել:
Смѣхотво́ръ ա смѣхотво́рецъ.
Смѣхъ գ. ա. ծիծաղ. այսն, կատակ. въ смѣхъ, на смѣхъ. տ. յայսն, 'ի կատակ. ընդդէմ. безъ смѣху. առանց ծիծաղելոյ:
Смѣча́ть, - мѣ́тить է. ն. հաշուել 'ի մաի. իմանալ, հասկանալ:
Смѣша́ніе ա смѣ́шиваніе.
Смѣ́шано տ. խառն:
Смѣ́шанный ած. խառնեալ, խառն, խառնակիրճ, խառն'խլեակն:
Смѣша́ть, - ться ի. է. смѣ́шивать, - ться.
Смѣше́ніе գ. չ. խառնուածն. բաղադրութիւն. խառնուրդ, խառնութիւն. խառնակութիւն:
Смѣ́шиваніе գ. չ. խառնումն:
Смѣ́шивать, - шать է. ն. խառնել. քաղադրել. փոխ. խառնակիրճ, խառնակիրճ առնել. շիոթել. - ться է. յ.

շիտել. Ե. ի. *խառնել*:

Смѣши́ть Ե. т. *ծիծաղեցուցանել, շարժել 'ի ծիծաղ*:

Смѣ́шливость ж. *ծիծաղկոտութիւն*:

Смѣ́шливый ած. *ծիծաղկոտ*:

Смѣшни́къ, - ни́ца ж. м. *ի. ծիծաղաշարժ, ծաղրածու, ծիծաղկոտ*:

Смѣшно́ Տ. *ծիծաղելի օրինակու. ծիծղելիք*:

Смѣшны́й ած. *ծիծաղական, ծիծաղելի, ծաղրալի. ծիծաղաշարժ, ծաղրական*:

Смѣща́ть, - стить Ե. т. *տեղաշիտել*:

Смѣще́ніе ж. с. *տեղաշիտուն*:

Смѣще́нный ած. *տեղաշիտեալ*:

Смѣя́ться Ե. н. *ծիծաղիլ. ֆոխ. ծաղր առնել, ծանակել. ապհասարհել, ձեռ-քնդկիլ*:

Смягча́ть, - чить Ե. т. *կակղել, կակղացուցանել, մեղմել. ֆոխ. դադրել, սանձել, նուաճել*. - ться Ե. з. *ֆոխ. շարժիլ 'ի գութ, 'ի գորով*. Ե. і. *կակղիլ*:

Смягче́ніе ж. с. *կակղումն. կակղիլն*:

Смягче́нный ած. *կակղեալ, մեղմեալ*:

Смягчи́тельный ած. *կակղեցուցիչ*:

Смягчи́ть սպ. Ե. смягча́ть.

Смяте́ніе ж. с. *խռովութիւն, շփոթ. ապստամբութիւն*:

Смяте́нный ած. *շփոթեալ, խռովեալ. ապրեալ, վրդովեալ*:

Смя́тка ж. і. *կակուղ նիւթեալ կամ խոմբեալ գոլն ձուոյ*:

Смя́тый ած. *ձկնեալ, արտրեալ*:

Смять սպ. Ե. мять.

Снабди́ть սպ. Ե. снабжа́ть, - бдѣвать.

Снабдѣва́ть, - дить Ե. н. *խնամել, մատակարարել, տալ, պատրաստել զպիտոյս, ընծայ. (եկ) պահպանել, խնամել, ապրեցուցանել*.

Снабжа́ть, - бдить սպ. снабдѣва́ть.

Снабже́ніе, - бдѣніе ж. с. *մատակարարելն, տալն, պատրաստելն զպիտոյս*:

Снабже́нный ած. *մատակարարեալ, տուեալ, լցուցեալ (ասէ զպիտոյից)*:

Сна́добіе, — добье ж. с. *համեմունք, հանդերձանք. (ասմ) դեղօրայք, խոտ-դեղնք վասն դեղօրհից*:

Снара́вливать սպ. сноравливать.

Снару́жи Տ. *արտաքուստ, տե՛ս արտաքո*:

Снаря́дъ ж. м. *նպատակ առնելն. հանդերձ-ք. դրծիք (պրոֆոսի խիփ). զէնք, դրծիք պատերազմական*:

Снаряжа́ть, - рядить Ե. т. *հանդերձել. նպատակաւորել*:

Снаряже́ніе ж. с. *նպատակաւորելն, հանդերձելն*. - женный ած. *նպատակաւոր, հանդերձեալ, պատրաստեալ ամենայն անոսկ պիտոյիւք*:

Снастить Ե. т. *պատրաստել զնաւն ամենայն կահիւք և կարասեօք*:

Снасть ж. і. *դրծիք, հանդերձանք, կազմածք*:

Сначала Տ. *'ի սկզբանէ, 'ի սկզբան*:

Сна́шивать, - сносить Ե. т. *բերել յայլ և այլ տեղեաց 'ի մի. համբերել, տանել*:

Снащеніе ж. с. *պատրաստելն նաւու ամենայն կահիւք և կարասեօք*. - щённый ած. *պատրաստեալ ամենայն կահիւք և կարասեօք (նաւ)*:

Снесе́нный ած. *բերեալ յայլ և այլ տեղեաց 'ի մի. տարեալ, համբերեալ*:

Снигирь սպ. снѣгирь.

Снизу Տ. *'ի ստորոյ*:

Снима́ть, - снять Ե. т. *բառնալ, վերացուցանել. իջուցանել. պակասեցուցանել (դէնեան). հանել, մերկանալ. դադարեցուցանել, օրինակել. յանձն առնուլ, առնուլ 'ի վերայ իւր. ֆոխ. վարձել, առնուլ կապալաւ. քաղել, հաւաքել, ժողովել զարմախս, և այլն*:

Сни́мки սպ. сливки.

Сни́мокъ ж. м. *պատճէն. նմանեցուցանէն գրութեան*:

Снискáніе, - киваніе ж. с. *հայթհայթելն, ստանալն, շահիլն*. - каный ած. *ստացեալ, շահեալ*:

Сни́скивать, - кать Ե. т. *հայթհայթել. ստանալ, գտնել, շահիլ, 'ի ձեռս բերել*:

Снисходи́тельно Տ. *ներողամիտաբար, քաղցրութեամբ, ներողամտաբար*. - ность ж. і. *ներողամտութիւն, քաղցրութիւն*. — ный ած. *զիջանող, ներողամիտ, բարեհամբոյր, քաղցր, հեշտալուր*:

Снисходи́ть, - зойти́ Ե. с. *իջանել. ֆոխ. զիջանել, ներողամիտ լինել*:

Снисхожде́ніе ф. с. լիջանելն. ողջուն, ներողամտութիւն, ներողութիւն. քաղցրութիւն:
Сни́ться բ. հ. անդ. երազել, երևիլ յա- նուրջս, յերազի:
Снобро́дство ж лунати́змъ.
Снобро́дъ ж луна́тикъ.
Сно́ва տ. նորոգ, նոր, ՚ի նորոյ:
Снова́ть բ. ն. հինուլ, նիւթիլ:
Сновиде́ц ъ ф. ա. (եւ) երազատես:
Сновиде́ніе ф. с. երազ, անուրջք:
Сноп ъ ф. ա. խուրձ, օրայ, որայ:
Снора́вливать, - ровлять, - ровя́ть բ. с. յարմարել. ֆիք. երես տալ, յանդգնե- ցուցանել. յարմարեցուցանել:
Снорóвка ф. ի. յարմարեցուցանելն, Նարպ- կութիւն, վարպետութիւն, հմտու- թիւն. ֆիք. երես տալն:
Снорóвленный ածք. յարմարեցուցեալ:
Носи́ть, снесть բ. ն. տանել, կրել (՚ի վերուստ ՚ի վայր). կարողանալ տանել համբր. դադանալ, յամրատակիլ. ձգել (գնդակաձուկն). հանել տանել, բազդատել. տանել, խլել (ասի ջհողմոյ, ղՂրոյ). ֆիք. իջուցանել զգլխոն. համբերել, տանել, տոկալ:
Сно́сно տ. չափաւոր. համբերելի:
Сно́сный ածք. զդաստեալ, տարեալ (՚ի ֆիլիչէն ուսուբէկ). վոխեալ, վոխանա- կեալ (խոզաձուկն). ֆիք. համբերելի, հանդուրժելի, տանելի:
Носъ ф. ա. տանելն, կրելն (՚ի վերուստ ՚ի վայր). լր՝ զդաստեալ ՚ի վոխելն ուսուբէկ:
Сотво́рный ածք. քնարեր. համրեցու- ցիչ. - толкова́ніе ф. с. երազատես- մունքիւն, երազահանութիւն. - ва́тель ф. ա. երազահան, երազատեսուհի:
Соха́ ф. ի. նու, հարան:
Сноше́ніе ф. с. վերաբերութիւն, կա- պակցութիւն, յարակցութիւն. համ- բերելն, տանելն, հանդուրժելն:
Снурова́ніе ф. с. ժողովելնելն:
Снурова́ть բ. ն. ժողովելնել:
Снуръ, ՚ъ - рокъ, - рочекъ ф. ա. լար, երիզ, ժողովէն:
Снутри́ տ. ՚ի ներքուստ:
Снѣгúрь ф. ա. ձիւնային հնչ երգեցիկ:
Снѣговы́й ածք. ձիւնային, ձեան, ձիւ- նակոյտ. ձիւնապատ:
Снѣгъ ՚ъ - снежо́къ ф. ա. ձիւն:
Снѣда́ти բ. ն. (եմ) ուտել. աւերել, քանդել. ֆիք. տրտմեցուցանել, սրբ- տաբեկել:
Снѣде́ніе, - даніе ф. с. ուտելն:
Снѣдь ф. ի. (եմ) կերակուր, ուտեստ:
Снѣжи́стый ածք. լաղմաձիւն, յորդաձիւն
Снѣжи́ть բ. ն. ձիւնոտել. - жить բ. անդ. ձիւնել:
Снѣжки́ ж кали́на. (բուստ ձեան:
Снѣжни́къ ф. ա. ծառ գուսեալ ՚ի ներք-
Снѣ́жный ածք. վերք. կամ յատ. ձեան. ձիւնատիպ. ձիւնապատ. ստրկեալ ՚ի ձեանէ:
Снѣжня́нка ф. ի. ձիւնածաղիկ:
Сня́тіе ф. с. բառնալն. ՚ի բաց առնուլն. իջուցանելն:
Снято́къ ф. ա. մանր ձուկն հնչ:
Сня́тый ածք. ՚ի բաց առեալ. իջուցեալ. հանեալ (հանդերձ, հշէի). վարձեալ. դադարիարեալ, օրինակեալ. առեալ (ղՀոփ):
Снять իդ. բ. снима́ть.
Со, съ ՚ъ֊. առնու ղանդիր ՚ի սեռական, հայցական և դործեական հոլովս. ՚ի սեռական հոլովն ցուցանէ՝ զԹուլն, ղդնալն, ղիջանելն ուսուբէկ. վարի վոխա- նակ վոնց, ՚ի, և ցնախադրութեանց. ՚ի հայցական հոլովն ցուցանէ՝ զչափ, զտա- բածութիւն. ՚ի դործեական հոլովն ցուցանէ՝ զվիճակն դալն:
Соба́ка ф. ի. շուն. - бачка ф. ի. շնիկ:
Соба́чій ածք. պատ. վերք. շան, շնական:
Собезнача́льный ածք. անսկզբնական:
Собесѣ́дникъ, - ница ф. ա. ի. խօսակից:
Собесѣ́довать բ. փ. խօսակցել. խորհրդ- ակցիլ:
Собира́ніе ф. с. ժողովումն, հաւաքումն. կուտք, կիմելն. հունձք:
Собира́тель ф. ա. ժողովող, հաւաքող:
Собира́тельный ածք. հաւաքական, բազ- մաձևական. - ное имя, հաւաքական ա- նուն (բ. չերակոնուկան):
Собира́ть, - брать բ. ն. ժողովել, հա- ւաքել. կուտել. կիմել, քաղել, հնձ- ել. պատրաստել:

Собира́ться բ. յ. ժողովիլ, պատրաստիլ:
Соблаговоле́ніе տ. сонзволе́ніе.
Соблаговоли́ть տ. сонзво́лить.
Соблазне́ніе գ. չ. գայթակղեցուցանել:
Соблазне́нный ած. գայթակղեցուցեալ:
Соблазни́тель, - льница գ. ա. ի. գայթակղեցուցիչ, մոլորեցուցիչ. - тельно մ. գայթակղութեամբ. -тельность գ. ի. գայթակղեցուցիչ գոլն. -тельный ած. գայթակղեցուցիչ, մոլորեցուցիչ, հրապարուիչ, ողբ, քաղցր:
Собла́знь գ. չ. գայթակղութիւն:
Соблазня́ть, - нить բ. ն. գայթակղեցուցանել, պատրել, ածել 'ի մեղս. -ться բ. յ. գայթակղիլ:
Соблюда́тель գ. ա. պահող. կատարող:
Соблюда́ть, - блюсти́ բ. ն. պահել, կատարել, պահպանել, ունիլ:
Соблюде́ніе գ. չ. պահպանութիւն, պահպանումն, կատարումն. (եկ) խորանք. բանտ, արգելանոց:
Соблюде́нный ած. պահեալ, պահպանեալ. կատարեալ:
Соблюсти́, соблюсть հ. բ. соблюда́ть.
Собо́лій ած. պատ. սամուրի. կարեալ 'ի մորեաց սամուրի:
Со́боль գ. ա. սամոյր, սամուր:
Соболѣ́знованіе գ. չ. կարեկցութիւն, ցաւակցութիւն, արտասուելիութիւն:
Соболѣ́зновать բ. չ. կարեկցել, ցաւակցիլ, կարեկից լինել:
Собо́рникъ գ. ա. գիրք ժողովածոյ:
Собо́рный ած. ժողովոյ, ժողովական. (եկ) սինհեդրական, ընդհանրական, կաթողիկէ:
Собо́рованіе գ. չ. վերջին օծումն:
Собо́ровать բ. ն. կատարել վերջին օծումն:
Собо́ръ գ. ա. ժողով. գաւառ հրեշտակաց. սուրբ կամ մայր եկեղեցի: (մար:
Собра́ніе գ. չ. ժողովումն. ժողով, դուռ
Со́бранный ած. ժողովեալ, գումարեալ:
Собра́тство գ. չ. եղբայրակցութիւն, ընկերութիւն, միաբանութիւն:
Собра́тъ գ. ա. եղբայրակից, ընկեր, միաբանակից:
Собра́ть, - ться հ. բ. собира́ть, - ться.
Со́бственно տ. յատկապէս. սեպհական. - ру́чно, - ру́чный տ. своеру́чно. - чный.
Со́бственность գ. ի. սեպհականութիւն, առարկայ, գոյք, ինչք. յատկութիւն. право со́бственности, իրաւունք սեպհականութեան: (անձնական:
Со́бственный ած. յատուկ. սեպհական, Событіе գ. չ. անցք, դէպք:
Сова́ գ. ի. բու:
Сова́ть, су́нуть բ. ն. մղել, խցել. անարդանօք դնել 'ի ձեռս ուրուք. ժամ կաթսայ տալ. հարկանել 'ի ժամուկ:
Сова́ться բ. յ. վաղվաղել, շտապել. ի. խառնիլ, մտանել, միջամտել լինել. մղել.
Соверша́ть, - шить բ. ն. աւարտել, վերջացուցանել. կատարել, կատարելագործել. հաստատել, վերջնական առնել. - ться բ. յ. կատարիլ:
Соверше́ніе գ. չ. կատարումն. աւարտումն. կատարած:
Соверше́нно տ. կատարելապէս, ամբողջապէս, բոլորովին. - лѣ́тній ած. կատարեալտարեկան, չափահաս-լիտիէ գ. չ. վերահասութիւն, հասանելն յորդուն հասակի:
Соверше́нный ած. աւարտեալ, վերջացուցեալ. կատարեալ, անթերի. կատարեալ (դէմ բայի):
Соверше́нство գ. չ. կատարելութիւն.
Соверше́нствованіе գ. չ. կատարելագործումն. - ватель գ. ա. կատարելագործող.
Соверше́нствовать բ. ն. կատարելագործել. - ться բ. յ. կատարելագործիլ:
Соверши́тель գ. ա. կատարիչ, լրացնիչ, 'ի կատար ածող. (ться.
Соверши́ть, - ться հ. բ. соверша́ть, Совлады́чество գ. չ. աթոռակցութիւն:
Совлека́ть, - лечь բ. ն. մերկացուցանել, հնոտի զհանդերձն. մերկել (չեշ խոռոչ):
Совмѣ́стникъ գ. ա. նախանձորդ:
Совмѣ́стничество գ. չ. նախանձաւորութիւն, բարձաձգութիւն. հատամուտ լինելն խնդիր ընդ ումեք:
Совмѣ́стно տ. 'ի միասին ընդ ումեք, միաժամանակ, միասին, միաբանօրէն:
Совмѣ́стность գ. ի. միաժամանակութիւն:
Совмѣ́стный ած. միաժամեայ. կից, յարմար.

Совмѣща́ть, - мѣстить б. ч. պարու-նակել, պարփակել, բովանդակել. - ться б. з. պարունակիլ, բովանդակիլ:
Совмѣще́ніе գ. չ. պարունակումն:
Совмѣще́нный ած. պարունակեալ:
Совоо́ственникъ գ. ա. պատերազմակից:
Совокупи́тель գ. ա. միաւորիչ, կցիչ:
Совокупи́тельный ած. միաւորական:
Совокупле́ніе գ. չ. միաւորութիւն:
Совоку́пленный ած. միաւորեալ, յա-րակցեալ.
Совокупля́ть, -нить բ. ն. միաւորել, կցել, յարել. յօդել, յարակցել. յաւե-լուլ. բազձանել. - ться բ. ն. միա-ւորիլ. յարակցիլ:
Совоку́пно տ. ի միասին, միանգամայն, կից, զոյգ ը, յարակցութեամբ:
Совоку́пность գ. թ. միաւորում. կցոր-դութիւն. հաւարում:
Совоку́пный ած. միաւորեալ, միասնա-կան. զօդեալ, կցեալ. ի միասին:
Сово́къ գ. ա. կռատի. դղատար ի վան արմեռաց:
Совоспи́танникъ, - ница գ. ա. ն. սնեալ-դակից, աշակերտակից, ուսումնակից:
Совпада́ть, - пасть բ. պատահել ի նոյն ժամանակի, կցել, ը խառնել. դասնել, ներդործել ի միասին. ուղիղ կալ ու-ղիղ. կենակցիլ. խառնիլ:
Соврати́тель գ. ա. խոտորեցուցիչ:
Совра́ть կ. բ. врать.
Совраща́ть, - ратить բ. ն. ի խելս ի նախատարձակ, խոտորեցուցանել. - ться բ. ն. խոտորիլ:
Совраще́ніе գ. չ. խոտորեցուցումն. - ще́нный ած. խոտորեցուցեալ:
Совреме́нникъ, - ница գ. ա. ն. ժամա-նակակից. - ме́нность գ. թ. ժամանա-կակցութիւն. - ме́нный ած. ժամա-նակակից. նորելուց, այժմեական:
Совсѣ́мъ տ. բոլորովին, ամենևին, ղևսովին:
Со́вѣстить բ. ն. յարուցանել զխիղճ մտաց. հանդիլ ի ղջմտիս:
Со́вѣститься բ. ն. խղճահարիլ խղճմտիլ ամաչիլ.
Со́вѣстливый ած. որ վարի խղճի մտաց:
Со́вѣстію տ. խղճիւ մտաց. ամօթ ն:
Со́вѣстный ած. վերք. խղճի մտաց. խըղ-ճահար, երկիւղած. զննելի կամ վե-ճելի ը խղճի մտաց:
Со́вѣсть գ. թ. խիղճ, խիղճ մտաց, խըղճ մտանք. խղճահարութիւն. по со́вѣсти տ. խղճի մտօք, ը ճշմարիտ խղճմտանց:
Совѣ́тникъ գ. ա. խորհրդատու. խոր-հրդական. անուն տիտղոսի քաղաքա-կան աստիճանաց:
Совѣ́тница գ. թ. կին խորհրդատու. կին խորհրդականի:
Совѣ́тованіе գ. չ. խորհրդատուութիւն:
Совѣ́тователь գ. ա. խորհրդատու.
Совѣ́товать բ. ն. խորհուրդ կամ խրատ տալ. (ի) առնել զխորհուրդ. մերձ-նալ, դատաղրել. — ваться բ. փ. խորհուրդ հարցանել, խորհուրդ ի միջ առնել:
Совѣтода́тель ᴥ совѣтователь.
Совѣ́тъ գ. ա. խորհուրդ, խրատ. կամք, հաճութիւն. դիտաւորութիւն. խոր-հրդակցութիւն. զգօնութիւն, խոհա-տութիւն. համաձայնութիւն, միաբա-նութիւն, սէր. ժողով խորհրդակցաց:
Совѣща́ватися բ. չ. (ի) դաշնակցիլ, հա-մաձայնիլ. առ ակնանել. խորհուրդ ի միջ առնել. խորհիլ, քննել, խոր-հուրդ կամ խրատ տալ: (խորհուրդ:
Совѣща́ніе գ. չ. խորհրդակցութիւն,
Совѣща́тель գ. ա. խորհրդակից:
Совѣща́тельный ած. խորհրդակցաւ:
Совѣща́ться բ. փ. խորհուրդ առնել, խորհրդակիլ:
Согбе́ніе գ. չ. ծռումն, կռացուցումն. ծռումն. ծռութիւն, կռութիւն. ծռի, ծռութած. յօդ, յօդուածութիւն:
Согбе́нный ᴥ со́гнутый.
Согласи́тель գ. ա. համաձայնող. հաշ-տարար. - льный ած. հաշտարարական:
Согласи́ть, - ться կ. բ. согласи́ть, ться.
Согла́сіе գ. ա. ներդաշնակութիւն. յար-մարութիւն. չափակցութիւն. համա-ձայնութիւն, միաբանութիւն, միակա-մութիւն. հաճութիւն, կամք, հա-ւանութիւն. ադանդ:
Согла́сно տ. ներդաշնակութեամբ. հա-մերաշխ, ը. համաձայն, միաբան:

Согла́сность ф. ի. Ներդաշնակաւորու՛թիւն. յարմարու՛թիւն. համաձայնու՛թիւն. միաբանու՛թիւն:

Согла́сный ած. ներդաշնակաւոր. յարմար. համեմատ, նման. համաձայն, միաբան. յօժար. հաւան. - ная бу́ква բաղաձայն, ձայնակից տառ:

Согласова́ніе ф. չ. համաձայնու՛թիւն. համաձայնու՛թիւն, յարմարու՛թիւն, միաբանու՛թիւն:

Согласо́ванный ած. համաձայնեալ. յարմարեալ, յարդարեալ:

Согласова́ть բ. ա. համաձայնել. յարմարել, համապատասխան առնել. - ться բ. յ. համաձայնիլ. հաճիլ. յարմարիլ. համապատասխանել:

Согласи́ть, -гласи́ть բ. ա. ներդաշնակաւորել. համաձայնել. համաձայնիլ, հաճիլ, յանձնել:

Согласи́ться բ. յ. համաձայնիլ, բարեհաճիլ. ֆրանս. համաձայնիլ, պայման դնել: (բայն:

Согласи́ніе գոյական անուն согласи́ть

Согласи́нный ած. ներդաշնակաւորեալ:

Соглада́тай ф. ա. (ե՛ւ) լրտես: (լուսել:

Соглада́ти բ. ա. (ե՛ւ) լրտեսել. նկատել.

Со́гнанный ած. վանեալ, արտաքսեալ:

Согна́ть ֆր. բ. сгони́ть.

Согнива́ть բ. չ. փտիլ, նեխիլ: (ծալեալ:

Со́гнутый ած. ծռեալ, կորացուցեալ.

Согну́ть, - ться ֆր. բ. сгиба́ть, - ться.

Согра́жданинъ, - нка ф. ա. քաղաքակից:

Согрѣва́ніе ф. չ. ջեռուցումն:

Согрѣва́ть, - рѣть բ. ա. ջեռուցանել. - ться բ. յ. ջերմանալ, տաքնալ, ջեռնուլ:

Согрѣва́ть, — шить բ. ա. միացնել. յանգամանել, անցանել զդեստ իբրեւ Վառուձ:

Согрѣше́ніе ф. չ. մեղանչումն. մեղք. յանցանք, յանցաւանք: (կաղաքար:

Со́да ф. ի. աղ հանելու յատկանիշ, սոդ,

Содержа́ніе ф. չ. պահպանումն. պահպանու՛թիւն. ծախք. պարկն, մնունդ, ապրուստ. համեմատու՛թիւն (Նաաբ.). պարունակու՛թիւն, բովանդակու՛թիւն. յատկու՛թիւն կամ քաղակու՛թիւն մեծութեան. բանաստղծու՛թիւն.

Содержа́тель, - тельница ф. ա. ի. պահող, պահպանիչ. տէր, դլխաւոր:

Содержа́ть բ. ա. պարունակել, բովանդակել, պարփակել, ունել. պահել կամ մնուցանել անպահան ծախուք. - ться բ. ի. պարունակիլ, բովանդակիլ. արդելեալ կամ բանտարգեալ լինել:

Содержи́тель ф. ա. (ե՛ւ) պահպանիչ:

Содо́мъ ф. ա. շիտակ, աղմուկ, դոչիւն. խառնիճաղանջ աւրթս: (կեղեւեալ:

Со́дранный ած. քերեալ. մաղեղեր:

Содрога́ніе ф. չ. ապրատուրւն, դողումն. շարժումն, ապրատիլ: (դողալ:

Содрога́ться - гнуться բ. ի. ապրատիլիլ,

Содру́жество ф. չ. բարեկամու՛թիւն.

Содѣва́ти, - дѣяти բ. ա. առնել, գործել:

Содѣйствіе, - тво ф. չ. գործակցու՛թիւն, ձեռնտուու՛թիւն, օգնու՛թիւն, օգնականու՛թիւն, նպաստու՛թիւն. նպաստ:

Содѣйствованіе ф. չ. գործակցու՛թիւն. - тель ф. ա. գործակից, նպաստաւոր:

Содѣйствовать բ. չ. գործակից կամ ձեռնտու լինել. օգնել, նպաստել, նպաստաւոր լինել:

Содѣланіе ф. չ. առնելն, գործելն:

Содѣланный ած. արարեալ, գործեալ:

Содѣлывать, -лать բ. ա. առնել, գործել:

Содѣтель ф. ա. արարիչ. պատճառ, հաստատիչ, առնդող:

Содѣяніе ф. չ. առնելու՛թիւն. գործու՛թիւն. - янный ած. արարեալ, գործեալ, պատճառեալ:

Соединéніе ф. չ. միաւորումն, կցորդումն. միաւորու՛թիւն. կապակցու՛թիւն. խառնուածն, բաղադրու՛թիւն, բաղկացու՛թիւն. յարակցու՛թիւն:

Соединéнный ած. միաւորեալ, կցեալ, յարակցեալ. խառնեալ. բաղադրեալ:

Соединúтель ф. ա. միաւորիչ, կցիչ. - ный ած. միաւորիչ, բաղկիւռական:

Соединúть, - нить բ. ա. միաւորել, կցել, յարակցել, խառնել. բաղադրել. կապել. պատկել. - ться բ. յ. միաւորիլ, միանալ. ժողովիլ ի մի. բ. ի. միաբանիլ. դաշնակցիլ. պատկիլ:

Сосéственный ած. բնական, համապատ-

Сожалѣ́ніе ф. с. *ցաւակցութիւն, կարեկցութիւն, վշտակցութիւն, ցաւ. ողորմութիւն, ողորմ.* къ сожалѣ́нію, *ափսո՛ս.*

Сожалѣ́ть ё. с. *խղճալ, ցաւիլ, ցաւակից լինել. ափսոսալ.*

Соже́чь гл. ё. сожига́ть.

Сожже́ніе ф. с. *այրումն, կիզումն.*

Сожже́нный прич. *այրեալ, կիզեալ.*

Сожига́ніе и сожже́ніе. (*կիզիչ.*

Сожига́тель, -льница ф. м. ь. *այրող,*

Сожига́ть, - жечь ё. т. *այրել, կիզել, հրաձգարակ առնել.* - ться ё. з. *այրիլ.*

Сожи́тель, -льница и супру́гъ, - ру́га, *եւս (եւ) կնոջակից, բնակակից.*

Сожи́тельство ф. с. *կնոջակցութիւն.*

Сожи́тіе ф. с. *կնոջակցութիւն. տեսակցութիւն.*

Сожра́ніе ф. с. *լափումն, լափիդումն.*

Со́жранный прич. *լափեալ, լափիդեալ.*

Созади́ и сза́ди. (*ղամբէն.*

Созва́ніе ф. с. *ձայնելն, կոչելն. ժողով.*

Со́званный прич. *ձայնեալ, կոչեալ, ժողովեալ. ժողովեալ.*

Созва́ть гл. ё. созыва́ть.

Созву́чіе ф. с. *նմանաձայնութիւն, նմանահնչիւն. նմանաձայն. նմանաշեշտարար.*

Созвѣ́здіе ф. с. *աստեղատուն. համաստեղութիւն.*

Создава́ть, - лать ё. т. *ստեղծանել, ստեղծել, ի գոյ ածել.* - ться ё. ь. *ստեղծանիլ.*

Созда́ніе ф. с. *արարչագործութիւն, արարչութիւն, ստեղծագործութիւն. արարած. շինուած.*

Со́зданный прич. *ստեղծեալ, արարեալ.*

Созда́тель ф. м. *արարիչ, Հաստիչ, ստեղծիչ. շինող, կառուցիչ.*

Создава́ть, - ться гл. ё. созида́ть, - ться.

Созерца́ніе ф. с. *նկատումն, հայեցումն, դիտողութիւն, նկատողութ. տեսութ.*

Созерца́тель ф. м. *հայեցող, դիտող, նկատող, ընդող.*

Созерца́тельный прич. *հայեցողական, տեսական, մտաւորական.*

Созерца́ть ё. т. *նկատել, դիտել, ընդնել, տեսանել, մտանել, մտախոհել. երեւակայել, պատկերացուցանել.*

Созида́ніе ф. с. *շինուած, կառուցուած, շինութիւն.*

Созида́тель ф. м. *շինող, կառուցիչ.*

Созида́ть, - здать ё. т. *հիմնել, կառուցանել, շինել. առնել, ի գոյ ածել. հաստատել.*

Сознава́ть, - знать ё. т. *ընդունել, խոստովանիլ* (աշխարհաբարեան երկ). — ться ё. ь. *խոստովանիլ.*

Сознава́ніе, - наваніе ф. с. *ընդունելն, խոստովանիլն.*

Сознательность ф. ь. *ընդունող լինելն. ընդունակութիւն Հոգւոյ եւ խոստովանելոյ.*

Сознательный прич. *ընդունող, հակա. ած. ընդունելի, խոստովանիլի.*

Созрѣва́ніе ф. с. *հասունանալն.*

Созрѣва́ть, - рѣть ё с. *հասունանալ, հասանել. փխ. կատարելագործիլ.*

Созрѣ́лый прич. *հասուն, հասունացեալ. փխ. կատարելագործեալ.*

Созыва́ніе ф. с. *կոչումն, հրաւիրումն.*

Созыва́ть, - звать ё. т. *կոչել, հրաւիրել. ժողովել. ղրկածն ի մի տեղ.*

Со́зывъ ф. м. *կոչ, հրաւէր. հրաւէրք ի ժողով.*

Соизволе́ніе ф. с. *բարեհաճութիւն, հաճութիւն, հաւանութիւն.*

Соизволя́ть, - лить ё. с. *բարեհաճիլ, հաճիլ. ընդունել. համաձայն լինել.*

Сойка ж. ё. со́я.

Сомне́нникъ, - нница ф. м. *անհաւատացեալ.* - ность ф. ь. *անհաւատացութիւն, հաւատնեութիւն* - мѣнный прич. *անհաւատացեալ, տարակուսեալ.*

Сомкну́ть гл. м. *որ հետաւոտուս լինի իմիք.* - льство ф. с. *հետաքննութիւն, նախանձաւորութիւն.*

Сойти́ гл. ё. сходи́ть.

Сойти́ніе ф. с. *վերանալ (աստղ.* ё. ѣ). *զանգուածութիւն, խառնուածութիւն, խառնուք.*

Соко́лій, - линый прич. *բազէի.*

Со́колъ ф. м. *բազէ.*

Сократи́тель ф. м. *համառօտիչ.*

Сокраща́ть, - кратить́ Б.Ъ. Сокращать, сократить, укорачивать, уменьшать.
Сокраще́ніе ф. с. Сокращение, краткость, сокращение, уменьшение, уменьшительность.
Сокраще́нно н. Сокращенно, краткий, краткий.
Сокраще́нность ф. ж. Сокращенность, краткость.
Сокраще́нный мж. Сокращенный, краткий, краткий.
Сокрове́нно н. Сокровенно, тайно.
Сокрове́нность ф. ж. Сокровенность, тайна, тайность. - венный мж. Сокровенный, тайный, тайный, скрытый.
Сокро́вище ф. с. Сокровище, (бед.) богатство, сокровище. - щехрани́тель ф. м. Сокровищехранитель (Ездра).
Сокро́вищница ф. ж. Сокровищница, сокровищница.
Сокро́вищный мж. Сокровищный, сокровищный.
Сокруша́ть, - шить Б.Ъ. Сокрушать, сокрушить, сокрушать. ф. Сокрушать, сокрушать, сокрушать. - ться Б.Ъ. Сокрушаться, сокрушаться, сокрушаться.
Сокруше́ніе ф. с. Сокрушение, сокрушение, сокрушение, сокрушение.
Сокруше́нный мж. Сокрушенный, сокрушенный, сокрушенный, сокрушенный. ф. Сокрушенный, сокрушенный, сокрушенный.
Сокруши́тель ф. м. Сокрушитель, сокрушитель, сокрушитель.
Сокрыва́ть ѡ скрыва́ть.
Сокры́тіе ф. с. Сокрытие, сокрытие.
Сокры́тый мж. Сокрытый, сокрытый, сокрытый. (сокровенный, сокровенный).
Сокъ ф. м. Сок, сок, сок.
Солга́ть ѣѡ. Б. лгать.
Солда́тка ф. ж. Солдатка, солдатка.
Солда́тскій мж. Солдатский, солдатский.
Солда́тство ф. с. Солдатство, солдатство.
Салла́ть ф. м. Салат, салат.
Соле́ніе ф. с. Соление, соление.
Солепоки́слый мж. Солекислый, солекислый.
Соле́ность ф. ж. Соленость, соленость.
Соле́ный мж. Соленый, соленый.
Солеро́дъ ф. м. Солерод (Ездра).
Солецизмъ ф. м. Солецизм, солецизм, солецизм.
Солите́ръ ф. м. Солитер, солитер, солитер.
Соли́ть Б.Ъ. Солить, солить.
Со́лнечникъ ф. м. Солнечник.
Со́лнечный мж. Солнечный, солнечный, солнечный.
Со́лнце ф. с. (у. Б. со́лнышко) Солнце, солнце, солнце. - стоя́ніе ф. с. Солнцестояние, солнцестояние, солнцестояние. - стоятельный мж. Солнцестоятельный, солнцестоятельный.
Соло н. Соло, соло, соло.
Соловаре́ніе ф. с. Соловарение.
Солова́рня ф. ж. Соловарня, соловарня.
Солова́ръ, - леваръ ф. м. Соловар, соловар.
Солове́й ф. м. Соловей, соловей.
Соловы́иный мж. Соловьиный, соловьиный.
Солоди́ть Б.Ъ. Солодить, солодить.
Со́лодъ ф. м. Солод, солод.
Солома́ ф. ж. Солома, солома. (соломка).
Соло́менникъ ф. м. Соломенник, соломенник.
Соло́менный мж. Соломенный, соломенный, соломенный. - цвѣтъ, соломенный.
Соло́мина, - минка ф. ж. Соломина, соломина, соломина.
Соломе́ръ ф. м. Соломер (Ездра).
Солонина ф. ж. Солонина, солонина.
Соло́нка, - ница ф. ж. Солонка, солонка.
Солонова́тый мж. Солоноватый, солоноватый.
Со́лоность ф. ж. Соленость, соленость.
Солончакъ ф. м. Солончак.
Со́лоно н. Соло (у).
Со́лоный ѡ соле́ный.
Солопе́ть Б, с. Солопеть, солопеть.
Соль ф. ж. Соль, соль. ка́менная - Каменная соль, каменная соль.
Соль ф. мн. Соли, соли, соли.
Соля́нка ф. ж. Солянка, солянка.
Сомкну́тый мж. Сомкнутый, сомкнутый.

Сомкну́ть сов. в. смыка́ть.
Сомнамбули́змъ м. луна́тизмъ.
Сомнамбули́стъ м. луна́тикъ.
Сомни́тельно н. ерկբայա՛բար, ерկբայաբար, ерկուանօր, յերկբայս.
Сомни́тельность ж. в. ерկբայութիւն. անստուգութիւն, անհաւատութիւն. ерկբայող գոլը.
Сомни́тельный прл. ерկբայական, կասկածելի, կարծիքական, անհաւատալի, անհաւատալ. ерկբայ, կասկածաւոր.
Сомнѣва́ться в. н. ерկբայել, կասկածել.
Сомнѣ́ніе ж. с. ерկբայութիւն, տարակոյս, կասկած, վարանք.
Сомъ ж. м. կապտա ձուկն (ըստ.).
Сона́та ж. в. նուագածութիւն, տեսակ մի երաժշտական շարադրութեան.
Сосе́ть ж. м. հնձեակ (ջահապահը, ին.).
Сосли́вецъ ж. м. քնհած, քնեայ.
Сосли́вость ж. в. քնասիրութիւն, քնկոտութիւն. (- ая бо́лка, տունկ.
Сосли́вый прл. քնոտ, քնեայ, քնհած, քնասէր.
Со́нмище, - мища ж. с. в. ժողովարան. տաճար. ժողով, խումբ բազմութիւն.
Сонмъ ж. м. ժողով, դասարանութիւն, ամբոխ, խումբ բազմութիւն.
Со́нникъ ж. м. երազագէտ.
Сонобро́дъ м. луна́тикъ.
Со́нный прл. վէր. քնոյ, քնհած, քնեայ, քնոտ. յանկարծ. նիդհատ (յոթն.).
Сономе́тръ ж. м. հնչաչափ (փրծթ).
Сонъ ж. м. քուն, նիդ. երազ, տեսիլ.
Со́ня ж. н. քնասէր. տունկ (պնդապտի).
Сообита́ть сов. с. համարձակիլ, քնահանգիլ.
Сообража́ть, - зовать, - рази́ть сов. в. որոնեցուցանել, յարմարել. միաբանել համեմատել. կշռել, կշռադատել. - ться в. з. վարիլ համաձայն խելքը.
Соображе́ніе ж. с. նոնանեցուցանելն, յարմարութիւն, յարմարութիւն. կշռադատութիւն, խոհեմութ.
Соображе́нный прл. յարմարեալ, նմանեցուցեալ. կշռադատեալ.
Сообра́зно н. համաձայն, համեմատ, նման, յարմար. (մտածմունքի.
Сообра́зность ж. в. յարմարութիւն, հա-
Сообра́зный прл. համաձայն, յարմար, համեմատ, նման.
Сообща́ сов. в. միասին.
Сообща́емость ж. в. հաղորդելի, հաղորդական գոլը.
Сообща́емый прл. հաղորդելի.
Сообща́ть, - щить сов. в. հաղորդել, բաժանորդ առնել, յայտնել, ծանուցանել. յարակցել. - ться в. з. հաղորդիլ. հաղորդակցիլ. վոխիլ. միաւորիլ.
Сообще́ніе ж. с. հաղորդումն. հաղորդութիւն. հաղորդակցութիւն, յարակցութիւն, միաւորութիւն. միջոց հաղորդակցութեան. յայտարարութիւն, ծանութիւն.
Сообще́нный прл. հաղորդեալ, միաւորեալ. խոհանոցել. ծանուցեալ, յայտնեալ.
Сообще́ство ж. с. միաբանութիւն, ընկերակցութիւն, ընկերութիւն.
Сообщи́тель ж. м. հաղորդիչ. - льный прл. հաղորդական. հաղորդիչ, միաւորիչ.
Сообщи́ть сов. в. сообща́ть.
Сообщникъ, - ница ж. м. в. մտնակից, կուսակից, համախոհ.
Сообщничество ж. с. ընկերակցութիւն.
Сооруди́тель ж. м. կառուցիչ, հիմնող, շինող, կանդնող.
Сооружа́ть, - рудѝть сов. в. կառուցանել, հիմնել, շինել, կանդնել, - ться в. է. հիմնիլ.
Сооруже́ніе ж. с. կառուցումն, շինութիւն. շինուած. - жѐнный прл. կառուցեալ, շինեալ, կանդնեալ, կերտեալ.
Соотвѣ́тственно н. համեմատաբար, համաձայն, ըստ նմանութեան. համեմատ, ըստ, յարմար. - ность ж. в. համեմատութեան գոլը. յարմարութիւն, համեմատութիւն. - венный прл. յարմար, համեմատ, նման, համեմատական, համաձայն. - вованіе ж. с. համեմատականութիւն. - вовать в. с. համեմատականել, յարմարիլ, համեմատիլ. նմանիլ. արժանի լինել.
Соотѣ́чественникъ ж. м. հայրենակից.
Соотноше́ніе ж. с. յարաբերութիւն, առնչութիւն, կապակցութիւն.
Соо́тчичъ м. соотѣ́чественникъ.

Сопѣ́ль м свирѣ́ль.
Сопе́рникъ, - ница ф. м. խ. ոխիմ, հա-կառակորդ, նախանձախնդիր:
Сопе́ричать, - чествовать բ. չ. հա-կառակորդել, նախանձախնդիր լինել, նա-խանձաւոր լինել միմեանց:
Сопе́ричество ф. չ. ոխիմ թիւն, հա-կառակորդութիւն, նախանձաւորու-թիւն, բարձրագոյնութիւն:
Со́пка ф. խ. միջնաբակ լեառն սրածայր. հրաւառնի լեառն. փայրիկ լեառն. (աաՏ) բլրակ մանր ածուոց:
Сопле́менникъ, - нница ф. м. ցեղակից, համացեղ. - ность ф. խ. համացեղու-թիւն. - менный մբ. համացեղ, ցե-ղակից:
Сопле́ніе, - теніе ф. չ. հիւսուածք:
Сопле́сть, соплести բ. ն. հիւսել. - ться բ. յ. հիւսիլ, պատսպարիլ:
Сопле́тенный մբ. հիւսեալ:
Со́пли ф. խ. յ. խլիւր: (ապտակ:
Сопли́вецъ, - лякъ, - вица ф. м. խ. խլիւրոտ.
Сопли́вость ф. խ. խլիւրոտութիւն:
Сопли́вый մբ. խլիւրոտ. ապտակ:
Сопли́вѣть բ. չ. խլիւրոտիլ:
Со́пло ф. չ. բերան փողոցաց:
Сопля́ ф. խ. խլիւր:
Сопредѣ́льность ф. խ. սահմանակցու-թիւն:
Сопредѣ́льный մբ. սահմանակից:
Сопресто́льникъ ф. м. (եւ) սեղանակից:
Сопри́касаться բ. հ. հպիլ միմեանց:
Соприкоснове́ніе ф. չ. հպիլն, հպում:
Соприкоснове́нность ф. խ. հպարտու-թիւն, հպում թիւն. - венный մբ. հպե-ալ. հից, հպեալ:
Сопричастникъ м соучастникъ.
Сопричастность ф. խ. մասնակցութիւն:
Сопричастный մբ. մասնակից, հաղորդ:
Сопричисля́ть, - лить բ. ն. համեմատել:
Сопровожда́тель ф. м. ուղեկից:
Сопровожда́ть, - водить բ. ն. ուղեկից լինել. յառաջարկել. - ться բ. ւ. ուղե-կցել. յառաջարկուիլ. ձգել զհետ ում:
Сопровожде́ніе ф. չ. ուղեկցութիւն. յառաջարկութիւն. ունելն զհետ ում:
Сопротивительный մբ. ընդդիմակաց:
Сопротивле́ніе ф. չ. ընդդիմութիւն, դիմակալութիւն, ընդդիմակալութիւն:
Сопротивля́ться, - виться բ. յ. ընդդի-մանալ, հակառակիլ. դիմակալել, ընդ-դիմադարձիլ:
Сопрѣва́ть, - рѣть բ. չ. ապրտիլ, վը-տիլ. ի խառնուածին համ՚ի ջերմուէ:
Сопряга́ніе, - женіе ф. չ. միաւորում. լծորդում. միաւորութիւն:
Сопряга́ти բ. ն. (եւ) լծորդել, զու-գաւորել, զուգակցել:
Сопряже́нный մբ. միաւորեալ, կցեալ, խառակցեալ. լծորդեալ:
Сопу́нъ, - пья ф. м. խ. փնջոյ:
Сопу́тникъ, - ница ф. м. խ. ուղեկից:
Сопу́тствіе, - вованіе ф. չ. ուղեկցութիւն:
Сопу́тствовать բ. չ. ընդ ապահով, հա-ղորդակցիլ, ուղեկից լինել:
Сопу́тствующій մբ. ուղեկից, ընդ ապահով:
Сопѣ́ніе ф. չ. փնչիլն, փնչում:
Сопѣ́ть բ. չ. փնչիլ: (խռխռիլ:
Сора́доваться բ. հ. խնդակցիլ, ուրա-
Соразмѣ́рно տ. համեմատ, համեմա-տարար. ըստ չափոյ. ըստ արժանաւոյ:
Соразмѣ́рность ф. խ. ըստ չափու զոլն, չափակցութիւն, համեմատութիւն.
Соразмѣ́рный մբ. չափակից. չափաւոր. փոխ. համեմատ, յարմար, ըստ արժանաւոյ:
Соразмѣря́ть, - ривать, - рить բ. ն. չա-փակցել. համեմատել, յարմարել, չափաւորել: (կռա:
Сорвано́цъ ф. м. ապրատ, անպատ-
Сорва́ніе ф. չ. քաշիլն, կճիլն:
Сорва́нный մբ. քաշեալ, կճեալ, կարեալ:
Сорва́ть հմ. բ. срывать.
Соревнова́ніе ф. չ. նախանձաւորութիւն:
Соревнова́тель, - льница ф. м. խ. նախան-ձախնդիր, նախանձաւոր:
Соревнова́ть բ. չ. նախանձախնդրել, նախան-ձաւոր լինել, նախանձիլ:
Соре́ніе ф. չ. ապրատիլն:
Сори́ть բ. ն. ապրատել. լնել զձակ-տիս իրիք ապրատ, կենդան. փոխ. վատ-նել, ծախել չափազանց:
Со́рный մբ. ապրատ, ապրատկոտ:
Соро́ка ф. խ. անծիծաղ, կաչաղակ.
Сорокадне́вный մբ. քառասնօրեայ:

Сорокалѣтній ած. քառասնամեայ:
Сороконо́жка գ. ի. քառասնոտն, անասուն ունի ոտքերը (ծիծաղ):
Сорокопу́тъ գ. ա. կաչաղակ ինչ:
Сорокоу́стъ, - устье գ. ա. ս. քառասնօրեայ հոգեհանգիստ. մոմը, խունկ և դինի տուիլը ի յիշատակ ննջեցելոյ:
Со́рокъ ը. ի. քառասուն:
Соро́чка գ. ի. շապիկ. փառ. տղայոյ. հողմացոյց դրօշակ նաւակաց:
Сортирова́ніе, - ровка գ. ս. ի. տեսակ տեսակ որոշելն: (տակ որոշել:
Сортиро́ванный ած. ջոկուած, տեսակ տեսակ
Сортирова́ть բ. ա. տեսակ տեսակ որոշել, ջոկել: (րոշոտ, ջոկոտ:
Сортиро́вщикъ գ. ա. տեսակ տեսակ ո
Сорту́чивать բ. ա. Հալել զմեռուզս ի անդիկ:
Сортъ գ. ա. տեսակ, ազգ:
Сорубе́жный ած. սահմանակից:
Соръ գ. ա. աղբ, տաղտուկ: (ծեռ:
Соса́ніе գ. ս. ծծումն. - санный ած. ծծ
Соса́ть բ. ա. ծծել, դիմել. - тель ա. ծծող:
Сосва́таніе, - тываніе գ. ս. խնամախօսութիւն առնելն, նշանելն. - танный ած. հարսնախօսեալ, նշանեալ:
Сосва́тывать, - тать բ. ա. նշանել, հարսնախօսել, հարսնացուցանել:
Сосе́цъ, - сокъ գ. ա. պտուկ (պէտուկ):
Сосиска գ. ի. երշիկ նուրբ:
Со́ска գ. ի. պտիւնք առեւտոյ անասնոց:
Соска́бливаніе, - леніе գ. ս. քերտուն:
Соска́бливать, - лить բ. ա. քերել:
Соска́кивать, - кочи́ть բ. ս. թռչիլ (ի վայր). դնչիլ, վրդովանիլ:
Соско́бленный ած. քերեալ:
Соску́чивать, - читься բ. ս. տրտնջել:
Сослага́тельное наклоне́ніе, առոգաստական եղանակ:
Сосла́ніе գ. ս. աքսորութիւն:
Со́сланный ած. աքսորեալ:
Сосла́ть հ. բ. ссылать.
Сосло́віе գ. ս. կոչումն, կարգ, դաս որ և իցէ մարդկան: (բաա):
Сосло́въ գ. ա. Տանեցուն, նախնեացն
Сослужи́вецъ, - ви́тель գ. ա. ծառայակից, պաշտօնակից:
Со́сна и сосна́ գ. ի. եղեւնի, մայր:
Сосно́вый ած. պատ. եղեւնեայ, եղեւնեայ:
Сосо́къ, - чекъ տ. сосе́цъ.
Сосредото́ченный ած. հաւաքեալ ի մի. հաւաքեալ ի կենդրան:
Сосредото́ніваніе, - ченіе գ. ս. հաւաքելն, ժողովելն ի կենդրան:
Сосредото́чивать, - чить բ. ա. ժողովել, ամփոփել ի մի, հաւաքել ի կենդրան. — ться բ. ն. ժողովիլ ի կենդրանն:
Составитель գ. ա. կազմիչ, բաղադրիչ.
Соста́вить, - ться, հ. բ. составля́ть, ться
Составле́ніе գ. ս. բաղադրութիւն, կազմուած. բաղադրութիւն. յօրինուած:
Составля́ть, - ливать, - вить բ. ա. յօրինել, կազմել. բաղադրել, բաղկացուցանել. առնել. արուեստագործել. (էն) կատարեալ, շինել. - ться բ. ն. կազմիլ. բաղադրիլ:
Составный ած. բաղադրեալ. բաղադրիչ. կազմեալ. խառնեալ. կեղծեալ:
Соста́вный ած. վեր. յօդուածոյ. բաղմայօդ. բաղադրիչ:
Соста́въ գ. ա. բաղադրութիւն, կազմութիւն. դասդասած, խառնուրդ. յօդ, յօդուածոյ. (նել զատուրիք:
Соста́рѣться բ. ս. հ. ծերանալ, անցս
Состоя́ніе գ. ս. դրութիւն, կեցութիւն. կոչումն, վիճակ կենաց. կարողութիւն, զօրութիւն. փոխ. ինչք, դոյք, ստացուածք, հարստութիւն:
Состоя́тельность գ. ի. ձեռնհասս լինելն ի վճարել. կարողաւորութիւն, հարստութիւն. - тельный ած. ձեռնհաս ի վճարել, հարուստ, ընչաւէտ:
Состоя́ть բ. ս. բաղխանալ, կայանալ. պարտականիլ. գտանիլ, լինիլ ի ծառայութեան. ի պատրաստի գտանիլ:
Состоя́ться բ. հ. (էն). կեալ, դալ, լինել. հրատարակիլ. կատարիլ, ի գործ եկեալ:
Сострани́вать, — рогать բ. ա. ի բաց քերել (ցեղշա, խաչն): (ւսկցութիւն.
Сострада́ніе գ. ս. կարեկցութիւն, ցաւ
Сострада́лецъ, - лица գ. ա. ի չարչարանաց:
Сострада́тельность գ. ի. կարեկից գոլն.

- тельный ж. կարեկից, ցաւակից, գթած, գթասիրտ:
Сострада́ть ե. չ. համակրակից լինել, ցաւակից լինել:
Сострада́ющій ж. համակրակից, ցաւակից:
Сострада́ніе գ. չ. համակրակցութիւն, ցաւակցութիւն:
Сострада́тельный ж. համակրակից, ցաւակից:
Сострада́тельно մ. համակրակցութեամբ, ցաւակցութեամբ:
Сострада́тельность գ. չ. համակրակցութիւն, ցաւակցութիւն:
Сострада́ть ե. չ. համակրակցութիւն ունել, ցաւակցութիւն ուն

Сохра́нность ф. թ. ամբողջութիւն։
Сохра́нный ած. պահպանեալ յամբողջութեան. կարևոր վասն պահպանութեան. - ная казна́, առանձին գանձարան, ուր կարէ ամէ որ դնել ղերման վասն շահելոյ օրինաւոր առիւծաօր։
Сохраня́ть, - нить բ. ն. պահպանել, պահել. ֆոխ. կոտարել, հեռևիլ ի վէր. - ться բ. յ. պահպանել ղինքն. բ. ի. պահեալ լինիլ։
Соца́рствовать բ. չ. թագաւորակցիլ։
Сочеви́ца ф. թ. (եվ) ոսպն, ոսպ։
Сочи́льникъ ф. ա. որ նախընթաց ոսկի ծննդեան Քրիստոսի և Աստուածայայտնութեան. ծմ, ծոմապահութիւն։
Сочи́сть հա. բ. сосчи́тывать.
Сочетава́ть, - тать բ. ն. զուգաւորել, զուգել, լծակցել. բաշխիւսել, շարակցել, միաւորել։
Сочета́ніе ф. չ. զուգելն, զուգաւորութիւն, լծակցութիւն. բաշխիւսելն, միաւորելն։ (ться.
Сочета́ть, - ться հա. բ. сочетава́ть -
Сочи́во ф. չ. (եվ) հիւթ, ծուծ ուրմանոյ։
Сочине́ніе ф. չ. շարադրութիւն, յօրինուածն, շարադրութիւն, բնդգաւած, հնդինակութիւն։
Сочине́нный ած. շարադրեալ, յօրինեալ։
Сочини́тель, - лница ф. ա. ի. հեղինակ, մատենագիր. շարադրող, յօրինող. - тельскій ած. հեղինակական։
Сочиня́ть, - нить բ. ն. յօրինել, շարադրել, շարագրել։
Сочи́ть բ. ն. հանել դհիւթ ի ծառոյ։
Сочлёнъ ф. ա. անդամակից։
Со́чность ф. թ. հիւթաւորութիւն։
Со́чный ած. հիւթալից, հիւթեղ։
Сочте́ніе ф. չ. համարումն, թուումն։
Сочте́нный ած. համարեալ, թուեալ։
Сочу́вствіе ф. չ. համակրութիւն, համագոյութիւն։
Сочу́вствовать բ. չ. համազգայ լինել։
Сошёдшій ած. իջեալ։
Сошествіе ф. չ. իջումն. իջանելն. էջք։
Со́шка հպ. բ. сохá. յինարան հրացանիոյ։
Со́шникъ ф. ա. խոփ։
Сощи́пывать, - пать բ. ն. քանդել, քաղել (ղխոտ, ղբուլսրն)։
Союзникъ, - ница ф. ա. ի. դաշնակից։
Союзническій ած. պատ. դաշնակցի։
Союзный ած. դաշնակից, միաբանեալ, դաշնաւոր։
Союзъ ф. ա. շաղկապ. դաշն, դաշնակցութիւն. կապ, կապակցութիւն, միաբանութիւն։
Со́я ф. թ. կաղնոյ ապտաւ։
Спада́ть, - спасть բ. չ. անկանիլ, լքանիլ. թափիլ. նուազիլ, պակասիլ։
Спа́зма ф. թ. ջղացաւութիւն, ջղաձգութիւն։
Спазмоди́ческій ած. ջղացաւութեան։
Спазмоло́гія ф. թ. Խոս. ի վերայ ջղացաւութեան։ (գիրք հիւանդիս։
Спа́ивать, - ять բ. ն. մածուցանել,
Спа́йка ф. թ. մածուցումն (հրահանգեայ). առնլ մածուցեալ։
Спа́кощенный տ. па́кощенный.
Спа́лзывать, - зать բ. չ. սողալով կամ մագլցելով իջանիլ ի վայր։
Спали́ть բ. ն. խանձել, խանձահարել։
Спа́лый ած. անկեալ։ (ի ննջելն։
Спа́льный ած. ննջարանի. որ կարևորի
Спа́льня հպ. - ленка ф. թ. ննջարան, քնարան, անկեալ ննջելոյ։
Спа́ніе ф. չ. ննջումն, քուն, նինջ։
Спа́ржа ф. թ. ծնեբեկ։ (Խախրել։
Спа́рхивать, - хнуть բ. չ. թռչելով
Спа́рывать, - роть բ. ն. քակել (ղխոտ)։
Спасе́ніе ф. չ. փրկումն, ապաւումն։
Спаса́ть, - сти բ. ն. փրկել, ապաւել, ղերծուցանել. - ться բ. յ. փրկիլ, ապաւիլ. առանձնանալ ի վանս, ձգնիլ վասն սրժանալոյ յաւիտենական երջանկութեան։
Спасе́ніе ф. չ. փրկութիւն, ապաւութիւն. փրկանք. Յաւիտենական երանութիւն։
Спасе́нный ած. ապաւեալ, փրկեալ։
Спасибо տ. շնորհակալ եմ։
Спаси́тель ф. ա. Յիսուս Քրիստոս. փրկիչ, ապաւիչ, - тельница ф. ն. նմն փրկիչ, ապաւիչ։
Спаси́тельно տ. փրկարար նմն եղանակաւ.
Спаси́тельность ф. թ. փրկարար գոլն։
Спаси́тельный ած. փրկարար, փրկական,

փրկաւէտ։

Спасти́, - тисл ҳо. б. спаса́ть, - ться.

Спасъ ґ. м. փրկիչ, Յիսուս Քրիստոս։

Спать б. ч. քնել, ննջել, ՚ի քուն լինել։

Спа́ханный мж. հերկեալ, հշակեալ։

Спа́хиваніе, - ханіе ґ. ч. հշակերն, արօրադրիլն, հերկելն։

Спа́хивать, - хать - хнуть б. н. հշակել, հերկել, արօրադրել (ընդինք). հերկեալ արմատախիլ առնել. հողմահարել, հողմահարելով մաքրել զոչխարն յերեսաց իրեաց իրից. (ընչաց։

Спаяніе, - иваніе ґ. ч. մածուցումն (հպահա

Спаять ҳо. б. спа́ивать.

Спека́ться б. ч. մակարդիլ, թանձրանալ (ասի կաթնէ). ամրանալ։

Спекта́кль ґ. м. տեսարան, թատրոն։

Спекуля́торъ ґ. м. (եվ) դահիճ։

Спекуля́ція ґ. р. շահագիտութիւն։

Спеленаніе ґ. ч. խանձարրապատումն։

Спеленать ҳо. б. пеленать.

Сперва́ н. նախ, նախև առաջ, յառաջ, յառաջագոյն, զառաջինն, նախ քան զամենայն։

Спе́реди и спереди́ н. յառաջոյ, յառաջաստ, առաջոյ, զառաջիւաւ։

Спермаце́тъ ґ. м. գեր հիւեղ ինչ ՚ի գլխիս ումանց ՚ի կիտից։ (ծով։

Спе́ртость ґ. р. սեղմեալ, փակեալ գոլն

Спе́ртый мж. սեղմեալ, փակեալ (օդ)։

Спесиве́цъ, - вица ґ. м. р. հպարտ, գոռոզ, մեծամիտ, սիգանձն։

Спеси́виться б. ч. ամբարհաւաճիլ, գոռոզանալ, սիգալ։

Спеси́во н. գոռոզութեամբ։

Спеси́вость ґ. р. գոռոզութիւն, հպարտութիւն, սիգութիւն։

Спеси́вый мж. հպարտ, գոռոզ, սիգանձն, բարձրամիտ, խրոխտ։

Спеси́вѣть б. ч. գոռոզանալ, մեծամտիլ։

Спесь ґ. р. հպարտութիւն, գոռոզութիւն, ամբարհաւաճութիւն, խրոխտութիւն, սիգութիւն։

Специа́льный мж. մասնաւոր, առանձին. առանձին մասն։

Спа́ціи ґ. р. ч. խոտեղէնք և այլ պիտոյք վասն դեղագործից։

Спи́ливать, - лить б. н. սղոցել. խարտել։

Спина́ ґ. р. քամակ, միջք, ողն, թիկն, միջնողն, ողնաշար։

Спи́нка ґ. р. միջք ձիոյ. միջք հանդերձի. միջք աթոռոյ։

Спи́нный мж. պատ. միջոց։ (գիք։

Спира́льный мж. գալարեալ, շաղածոյ

Спиртова́тый мж. ոդելից, խարկ։

Спи́ртъ ґ. м. ոգի գինւոյ, ց. քոյ։

Списа́ніе и списываніе, ցուցակ։ (րել։

Спи́санный мж. արտադրեալ, գաղտիա-

Спи́сокъ, нк - сочокъ ґ. м. ցուցակ, տպատ-ՀԻՆ. (հին). Համառօտ բովանդակութիւն վճռոյ իրաւարանի։

Спи́сочный мж. ցուցակի։ (փարատիս։

Спи́сываніе ґ. ч. արտադրութիւն, գաղտ-

Спи́сыватель ґ. м. արտադրող, օրինակիչ։

Спи́сывать, - сать б. н. արտադրել, օրինակել. գաղտնարել, արտանիարել. տեղափոխել նաւէ ՚ի նաւ. ՚ի բաց տեղւոյ կարգել ՚ի ուրեքէն տեղի. — ться б. ф. Թղթակցիլ։

Спи́хивать, - хать, - хнуть б. н. ՚ի բաց մղել, գրեթէ։

Спи́ца ґ. р. փորբիկ ցից. շտաւիղ անուի. մէլ վասն գործելոյ գգեստից լայնի. նիզակ ինչ արջորայ։

Спи́чка ґ. р. ծծմբատ. որածայր փոքրիկ փայտք. նատրգաղտով եղջիւր եղջերւոյ։

Спи́чникъ ґ. м. յօրինող կամ վաճառող լուցկեաց. կախարան հանդերձից։

Спи́щикъ, - счикъ ґ. м. օրինակիչ, արտադրիչ, գաղտափարող։

Спла́вленный мж. հալեալ (ասի պղծոպղոյ). տարեալ, վարեալ ջրով։

Спла́вливаніе, - вка ґ. ч. հալումն (ծպղտից). տանելն, վարելն ջրով (ասի պղծոյիկ, նաւին).

Спла́вливать, - лять, - вить б. н. հալել (պղծոպս). տանել, վարել ջրով (պղծոյս, նաւին).

Спляхнологія ґ. р. ընդերքաբանութիւն։

Сплета́ніе ґ. ч. հիւսումն, հիւսելն։

Сплета́тель, - льница ґ. м. р. հիւսող։

Сплета́ть, - сплесть, - сти б. н. հիւսել. հիւսելով միաւորել իբրեւ. փոխ.

հնարել, հեղձնել։
Сплете́нный ած. հիւսեալ. (բանք։
Сплести́ գ. ի. յ. գործարանք, բարու-
Сплета́тель, - ница գ. ա. ի. գործարար։
Сплета́тничанье գ. չ. գործարուք առնելն։
Сплета́тничать բ. չ. գործարել, բարու-
ել գործս կամ գրամբասանս։
Сплочивать բ. ն. սերտ միաւորել, կապել։
Сплошно́й ած. անընդհատ, անընդմիջ.
խառն. сплошная недѣля, եօթնեակ
առանց պահելոյ զգործերշաբաթի և զուր-
բաթի աւուրս։
Сплошь տ. կարգաւ, անընդհատ, ան-
ջըպեա. անխտիր. յատկապ. միշտ։
Сплутова́ть հա. բ. плутова́ть.
Сплыва́ть բ. չ. գնդանիլ արտաքս. —
ться բ. փ. հալելով, գնդլով խառնիլ
ընդ իրեարս։
Сплю́щивать, - щить բ. ն. տափարակել։
Споборо́ть բ. չ. մարտակցիլ։
Споборе́ніе գ. չ. մարտակցութիւն։
Споборни́тель, - рникъ գ. ա. պատերազ-
մակից, օգնական ՚ի պատերազմի,
կռապակից։ (տակից. օգնական։
Сподви́жникъ գ. ա. հանգիստակից, մար-
Сподвиза́тися բ. փ. հանգիստակից լինել.
հաղորդակցիլ։
Сподобля́ть, - бить բ. ն. արժանացու-
ցանել, արժանի առնել. պարգևել.
- ться բ. յ. արժանանալ։
Сподру́чный ած. յարմար։ (նաչիլ։
Спознава́ть, - знать բ. ն. իմանալ, ճա-
Спокланя́емый ած. (էից) ՚ի միասին ի
պատմ երկրպագանելի։
Споко́йно տ. անդորր, յանդորրս, հան-
գարտ, հանգարտաբար. անշտեմ։
Споко́йность գ. ի. հանգարտութիւն,
անդորրութիւն. հանգարտ գոյն։
Споко́йный ած. հանգարտ, անդորր,
խաղաղ, անշտեմ. խաղաղասէր. ան-
վրդով. անշարժ։
Споко́йствіе, - ство գ. չ. անդորրու-
թիւն, խաղաղութիւն, անխռովութիւն,
անշտեմութիւն։ (՚ի ՀՅԱ։
Сполза́ть, - зти բ. չ. սողալ (՚ի ՎԷՐՈՒՈ
Солна́ տ. լոխ, լեռն, բաղարջոն, լե-
ռակոս, ամբաղձակս։
Соло́хъ գ. ա. աղմուկ, շփոթ։
Сомога́тель գ. ա. (եի) помо́щникъ.
Сомоществованіе գ. չ. օգնականուբ։
Сонде́й գ. ա. համբոյր, չափ երկ-
նաւորի յունայց և լսանելոյ։
Спорадическій ած. առաքածական։
Спо́рить բ. չ. վիճել, վիճաբանել, կա-
գել. հակառակիլ։
Спо́рливый ած. վիճասէր, հակառակող։
Спо́рный ած. վիճաբանելի, ընդ դատաս-
տանաւ, ի խնդրով, առարկելոյ վի-
ճաբանութեան. հակընդայ։
Спо́ротый ած. քակեալ (լար)։
Спо́рщикъ, - рникъ գ. ա, վիճասէր։
Споръ գ. ա. վէճ, վիճաբանութիւն, բա-
նակռիւ. առտիկ հրուն։
Спо́рышъ գ. ա. մնասիտեղն (պտղի)։
Спосо́бно տ. ընդունակուբ, յկարողակուբ։
Спосо́бность գ. ի. ընդունակութիւն,
կարողութիւն, կարս, ձիրք. յարմարուբ։
Спосо́бный ած. ընդունակ, խելամուտ.
բարեյաջող, յաջողակ, յարմար։
Спосо́бствованіе գ. չ. օգնելն, նպաս-
տամատոյց լինելն, օգնականութիւն. -
ватель գ. ա. օգնական, նպաստամատոյց։
Спосо́бствовать ф вспомоществова́ть.
Спо́собъ գ. ա. հնարք, եղանակ, ելք,
միջոց։
Споспѣшествованіе գ. չ. նպաստելն,
առատ, նպաստ, նպաստութիւն. - ва-
тель - шникъ գ. ա. նպաստող, նը-
պաստամատոյց, նպաստիչ. - шество-
ва́ть բ. չ. նպաստել, առատել. օ-
ժանդակել, նպաստամատոյց լինել։
Спотыка́ться, - нуться բ. չ. գթել,
սխալել ոտից, հարկանել զոտն, սայ-
թաքիլ։
Спотѣ́лый ած. քրանեալ։
Спотѣ́ть հա. բ. потѣ́ть.
Спра́ва տ. յաջմէ, յաջոյ կողմանէ։
Справедли́во տ. արդարութեամբ, իրա-
ւամբ, ճշմարտութեամբ, ուղիղ. ճշգի-
բ. ած. ուղիղ կ, ճշմարիտ կ։
Справедли́вость գ. ի. արդարութիւն,
իրաւունք, ճշմարտութիւն, ուղղութիւն,
վաւերականութիւն։
Справедли́вый ած. արդար, իրաւացի,

Справка ф. ж. տեղեկութիւն, ծանօթութիւն, տուղութիւն:
Справля́ть, - вить ք. հ. ուղղել. հատուցանել, վաւերացուցանել. կատարել, առնել. - ться ք. յ. տեղեկանալ:
Спра́вочный մբ. վերաբերեալն տեղեկութեանց. ուղեալ. - ное мѣсто. տեղի, ուսոյ տանեան ղտեղեկութիւնս:
Спра́шиваніе, спрошеніе ф. չ. հարցումն:
Спра́шивать, - роси́ть ք. հ. հարցանել, հարցափորձել. առաջարկել. պահանջել. - ться ք. հ. խնդրել յումեքէ ղտոր հատրդ կամ ղհրաման. խորհրդոյ. ք. ի. հարցեալ լինիլ:
Спреди́ տ. (եւ) ս спереди.
Спрова́живать, - водить ք. հ. առաքել, յղել (ծածկաբար). մերժել ի քաց (աշխ. առաք անել, ցրուել). (ться.
Спроси́ть, - ться իմ. ք. спра́шивать, -
Спро́ста տ. միամտաբար, առանց դիտաւորութեան, պարզմտութեամբ:
Спросъ ф. մ. հրաման. հարցումն, հարց. պահանջումն, կարեւորութիւն տպրանաց (ի վաճառականութեան).
Спро́шенный մբ. հարցեալ:
Спрыгивать, - гнуть ք. չ. թռչել (ի վերուստ ի վայր).
Спрыскиваніе, - каніе ф. չ. ցայտումն:
Спрыскивать, - кать, - снуть ք. հ. ցայտեցանել, սրսկել:
Спряга́ніе ф. չ. խոնարհումն (բայից).
Спряга́ть ք. հ. խոնարհել (զբայս). (եւ) զուգել, միաւորել. - ться ք. յ. զուգիլ. ք. ի. խոնարհեալ լինիլ:
Спряже́ніе ф. չ. (եւ) ամուսնութիւն, պսակ. զուգութիւն, խոնարհմունք:
Спрямле́нный մբ. ուղղեալ:
Спрямля́ть, - мить ք. հ. ուղղել:
Спря́таніе ф. չ. թագուցումն, գաղտումն:
Спря́танный մբ. թագուցեալ, գաղտնեալ, ծածկեալ:
Спря́тать, - ться իմ. ք. прятать, - ться
Спудъ ф. մ. քուն, գրուան. подъ спудомъ, ի ծածկութիւն:
Спуска́ть, - стить ք. հ. իջուցանել. արձակել, ձակել, թողուլ. խաւսնել. միաւորել, խառնել ընդ իրերաս զգիւրահալելն նիւթս, լուծանել. քամել. ջրել. թողուլ, ներել. - ться ք. յ. իջանել, գալ ի բարձանց ի տոլորիս. արձակիլ:
Спускъ ф. ա. իջք, իջուածք. արձակուածք. խառնք. լուծումն. ջրոյ. ներողութիւն:
Спустя՛ տ. յետ, յետոյ, ղկնի, յետքանի մի ժամանակաց. (խմ. հալ:
Спу́танный մբ. խառնեալ, ևնձռեալ,
Спу́тница, - ница ф. ա. ք. ուղեկից, ևնձռեկից. արբանեակ (գալբուէզ).
Спу́тничество ф. չ. ուղեկցութիւն:
Спу́тываніе, - таніе ф. չ. ևնձռելն:
Спу́тывать, - тать ք. հ. խառնել, կրնձռել, խմ. խ. կապել. կապանս արկանել. յոռնակապս արկանել. ջրոյ. շփոթել. - ваться ք. յ. խառնիլ, ևնձռիլ, խմ. խ. ջրոյ. շփոթիլ:
Спу́щенный մբ. իջուցեալ, ցածուցեալ. խառնեալ: (ի ներս անդ:
Спья́на տ. դոլով արբեալ. յարբենցս
Спѣ́лость ф. ի. հասունութիւն:
Спѣ́лый մբ. հասուն. պատրաստ:
Спѣ́тый մբ. երգեցեալ:
Спѣть, поспѣть ք. չ. հասունանալ. եփիլ, թխիլ (խոտիքացիս). հասանիլ, գալ ի ժամս. ժողովիլ, դասաւորիլ:
Спѣть իմ. ք. пѣть.
Спѣхъ ф. ա. շտապ, տագնապ, հնգ:
Спѣши́ть ք. չ շտապել, հապճեպել:
Спѣшно տ. շտապաւ, շուտափուտ.
Спѣ́шность ф. ի. շուտափուտ, շտապ:
Спѣ́шный մբ. շտապ, հապճեպ. (եւ) փութաջան, ջերմեռանդ:
Спѣ́ніе ф. չ. հասունանալն, հասունութիւն. յառաջադիմութիւն.
Спя́ченный մբ. յետս կտակեցեալ, ի կրունկն դարձուցեալ, ընկրկեալ.
Спя́чиваніе, - ченіе ф. չ. յետս կտակեցուցումն կամ ընկրկելն:
Спя́чивать, - спятить ք. հ. յետս կտակեցուցանել, ընկրկել յետս:
Спя́чка ф. ի. քնասիրութիւն, ծուլութիւն:
Спя́щій մբ. ննջող, որ ննջէ:
Срабо́танный մբ. աւարտեալ, ի կատար ածեալ (գործ ինչ).

Сравне́ніе ф. ж. հաւասարութիւն, հաւասարում. համեմատութիւն, բաղդատութիւն. բաղդատութեամբ (յն. ձեռագրաբանական):

Сравне́нный жб. հաւասարեալ, հաւասարեալ. բաղդատեալ, համեմատեալ:

Сра́вниваніе ф. ж. հաւասարում. բաղդատումն, համեմատումն:

Сра́внивать, - равнять, - нить ք. հաւասարել, հաւասարել. բաղդատել, համեմատել. նմանեցուցանել. - ться ք. յ. համեմատիլ, նմանիլ:

Сравни́тельно տ. բաղդատաբար, բաղդատութեամբ, բաղդատելով ք, առ, - тельный жб. բաղդատական, համեմատական:

Сравня́ть, - нить իմ. ք. сра́внивать.

Сража́ть, - зить ք. ն. զգեստել, յերկիր կործանել, տապալել. ֆխ. լծուցանել, ածել զոք 'ի տրտմութիւն կամ յերկիւղ:

Сража́ться ք. ֆ. մարտնչիլ, պատերազմիլ, մրցիլ. ընդհարկանիլ. ֆխ. ընդդիմանալ, դիմամարտիլ. (բաղմոզ:

Сража́ющійся жб. մարտնչող, պատերազմող, մրցող:

Сраже́ніе ф. ж. պատերազմ, մարտ, կռիւ. զգեստելն:

Сраже́нный жб. զգեստեալ, յերկիր կործանեալ. ֆխ. նկուն արարեալ, ածեալ 'ի տրտմութիւն կամ յերկիւղ:

Срази́ть, - ться իմ. ք. сража́ть, - ться.

Срами́ть ք. ն. խայտառակել, ամաչեցուցանել, յամօթ առնել. - ться ք. յ. խայտառակիլ:

Срами́ть, - пица ф. ա. ն. յայրատ, անպարկեշտ, լկտի, խայտառակ:

Сра́мный жб. ամօթալից, խայտառակ, պատկառելի, անպարկեշտ:

Срамосло́віе ж сквернословіе.

Срамота́ ф. ն. (ե՛ւ) զարշութիւն, ամօթանք, խայտառակութիւն:

Срамъ ф. ա. ամօթ, պատկառանք. խայտառակութիւն:

Срачи́ное пшено́, բրինձ, որիզ:

Сра́щиваться ք. ֆ. միանալ, կպչիլ (ոսկրաց կամ ածկոյթների ցրտանալոմբ):

Сре́бреникъ ф. ա. (ե՛ւ) դահեկան, արծաթ:

Серебри́стый ж серебри́стый.

Серебро́ ж серебро. - ви́ный жб. արծաթեայ, արծաթեանման, արծաթաւոր, արծաթափայլ. - любіе ф. ж. արծաթասիրութիւն. - лю́бецъ, - бица ф. ա. ն. արծաթասէր, - лю́бивый жб. արծաթասէր, ընչասէր:

Среда́ ж середа.

Среди́, - дъ նխ. 'ի միջ, 'ի միջի, 'ի միջոյ:

Средизе́мный жб. միջերկրական, միջերկրեայ:

Среди́на ф. ն. միջ, միջակէտ, կէնդրոն, միջավայր, միջոց, ֆխ. ներքինկին, միջին տեղիք, միջնավայր:

Сре́дній жб. միջին, միջակ. միջատհման. - родъ, չէզոքական սեռ կամ բայ:

Средостѣ́ніе ф. ж. միջնորմ:

Средото́чіе ф. ա. միջակէտ, կէնդրոն:

Сре́дственный жб. միջակ, միջատհման:

Сре́дство ф. ж. միջոց, նպատակ, հնարք, մարթանք, նիւթ, դիւտ, Հար:

Средѣ́ տ. (ե՛ւ) ж среди.

Срисо́ванный жб. օրինակեալ, գաղափարեալ նկարելով:

Срисо́вывать, - совать ք. ն. օրինակել, գաղափարել նկարելով:

Сро́дникъ, - ница ф. ա. ն. ազգական:

Сро́дно տ. յատուկ է, ընդարձայ է:

Сро́дный жб. ընդարձայ, բնածին, բնական, յատուկ:

Сро́дственникъ, - ница ж сродникъ. - ница

Сродство́ ф. ж. ազգականք, բնականք, ազգատհմին. ազգականութիւն, արենակցութիւն. ձգողական զօրութիւն. (ք. փիզ.) երիւտասէր յատարեցութիւն նպատակաց (ք. նրաձշ.):

Срокъ ф. ա. ժամանակահատ, ժամադրութիւն, ներմ, ժամանակ սահմանադրեալ. дай срокъ, ապասեա:

Сро́стокъ ф. ա. միացեալ մարմինք:

Сро́чность ф. ն. ժամադրութիւն.

Сро́чный жб. վեր. ժամանակահատ. ժամանակաւոր:

Сруба́ть, - бить ք. ն. հատանել, կտրել (ղեռա, ղէայ, խոյէ). հանել, լծուցանել (ասի ղէայից):

Сру́бленный жб. հատեալ, կտրեալ:

Срубъ ф. ա. վերնահարք:

Сру́чный ած. յարմար, յաջողակ։
Срыва́ніе գ. չ. քակել. կործել. հարթել։
Срыва́ть, - срыть բ. ն. քակել. կործել. փորել. հիմնայատակ առնել։
Сры́тый ած. փորեալ, պեղեալ։
Срѣ́занный ած. հատեալ, կտրեալ։
Срѣ́зать, - ться հ. բ. срѣ́зывать, ться.
Срѣ́зень գ. ա. հացերը (հնչեալ)։
Срѣ́зокъ գ. ա. հատուած, կտոր խրիք։
Срѣ́зъ գ. ա հատուած, կտրուած. տեղին յորում հատած է ինչ։ (տրուած։
Срѣ́зываніе, - заніе գ. չ. հատուած, կըտրուած. տեղին յորում հատած է ինչ։
Срѣ́зывать, - зать բ. ն. հատանել, կըտրել, 'ի բաց հատանել։
Срѣ́теніе գ. չ. ելանելն ընդ առաջ. — Господне, Տեառն ընդ առաջ։
Срѣ́тенный ած. ելեալ ընդ առաջ։
Сря́лу ն. կարգաւ. անխափ, առանց ընդհատելոյ։ ('ի նաւէ, 'ի սայլէ։
Сса́живать, ссади́ть բ. ն. իջուցանել
Ссо́ра գ. չ. կռիւ, կռիւ, բանակռիւ։
Ссо́рить բ. ն. կռուեցուցանել. - ться բ. փ. կռուիլ, կռուիլ։
Ссу́да գ. չ. փոխ, փոխատուութիւն. տալ 'ի փոխ. իր առեալ 'ի փոխ.
Ссу́дный ած. փոխատուական։
Ссужа́ть, - ссуди́ть բ. ն. փոխատուել, ընձեռել, յանօթի տալ, տալ 'ի փոխ.
Ссуже́ніе գ. չ. տալն 'ի փոխ. (առեալ։
Ссу́женный ած. 'ի փոխ կամ յանօթի
Ссу́чивать, - чить բ. ն. հիւսելով կամ մանելով միաւորել, ոլորել, (պնել, հայել)։
Ссыла́ніе գ. չ. մերժելն. արտաքսումն արտրումն։
Ссыла́ть, - сосла́ть բ. ն. մերժել, վանել. արտաքսել, արտրել, տարագրել։
Ссыла́ться բ. յ. արտաքսիլ, արտրիլ. դիմել. ցուցանել, յառաջ բերել, ևլլն։
Ссы́лка գ. չ. տարագրութիւն, արտրարտաքսեալ. վկայութիւն, յառաջ բերութիւն։
Ссы́лочникъ, - ница գ. ա. չ. արտրիչ, արտրական, տարագրեալ։
Ссы́лочный ած. վիր. արտրանաց. արտրական, տարագիր, տարագրական։
Ссыпа́ть բ. ն. հանել, թափել ('ի հեռուէ)։
Ссыпка, - паніе գ. չ. չ. հատուն, հատուն։ (չորուէ։
Ссыха́ться բ. հ. սեղմիլ, անձկանալ 'ի
Сѣда́ть, - ссѣсть բ. չ. իջանել 'ի նըստատեղ տեղւոջէն։
Става́ть, - стать բ. չ. (եւ) կանգնիլ, յոտին կալ, յառնուլ. կալ. դադարիլ. բաւել, բաւական լինիլ. փոխ. վախարկիլ, դառնալ, վոխիլ։
Ста́вень գ. ա. վեղկ պատուհանի։
Ста́вить, поставить բ. ն. կանգնել. դընել, դնեռեղել. շարակարգել, շարադատել. փոխ. համարել, վարկանիլ, կարծել. տալ. մատակարարել. ամբաստնալ. (պատուիրել, պնչել)։
Ста́вка գ. չ. դնելն, դնեռեղելն. վճռան. հանգանակ 'ի խաղս. очная ставка, դէմ յանդիման կացուցանելն զվիայս կամ զգանգատուսոր։
Ста́вленіе գ. չ. դնելն, դնուած։
Ста́вленный ած. եզեալ, դնեռեղեալ։
Ставропи́гія գ. չ. կանգնուած խաչի. անհատան ընդ իշխանութեամբ պատրիարքին կամ արքեպան սեռհոգեսին Ռուսաց։
Ста́дія գ. չ. ասպարէզ։
Ста́дный ած. պատ. երամոյ, հօտի։
Ста́до գ. չ. հօտ, հօրան. խաշն, անդեայ. - начальникъ գ. ա. հօտապետ։
Ставка́нъ, հղ. кáпчикъ գ. ա. բաժակ. նեղքին մանր ըմպելեաց։
Ста́ксель գ. ա. առագաստ շղթ։
Сталактиті գ. ա. վանահն, կայլակի քար։
Ста́лкиваніе գ. չ. մղումն, դրմցելն։
Ста́лкивать, - кать, - кнуть բ. ն. մղել, դրմցել, վանել. - ться բ. փ. ընդհարիլ, իրհարկանիլ. խմրիլ ժողովիլ։
Сталь գ. չ. պողպատ, պողպատ։
Ста́лька գ. չ. սրոյ պողպատի։
Стальни́къ գ. ա. եղնախառն (բոյս)։
Стальный ած. պողպատեայ, պողպատի։
Ста́медъ գ. ա. տեսակ ինչ առուէի։
Стамѣ́зка, - меска գ. ա. մուրճ ինչ։
Станина գ. չ. երամ, վհտակ. բնակութիւնք կօզակաց առ վոզդայ և դէմ դէտք. բաժանումն երդեցողաց. դաս։
Стакова́а жила գ. չ. ողնեբակ։
Становить բ. ն. կանգնել, դնել։

Становиться ք. յ. կանգնիլ ՚ի վերայ երեք. յղանալ. հղանալ, լինիլ:
Становле́ніе գ. չ. դնելն. կանգնելն. բաղմիլն, դնեաղելն. -ленный ած. եդեալ, կանգնեալ, բաղմեալ:
Стано́къ գ. ա. մեքենայ (անուանաւոր կամ գլանաւոր). մեքենայ ոտայնանկաց. մանել տպագրական: (գոց:
Станъ գ. ա. տուն ոտանաւորի կամ երգ.
Ста́нція գ. ի. լծկան, դադար, կայան:
Станъ գ. ա. հասակ, դիրք մարմնոյ. երան. բանակ, բանակեալ. լծկան, դադար. այլ ասպետից. մանր հանգիստ. մեքենայ ոտայնանկաց. մանել տպագրական:
Ста́пливать, - стопить ք. ն. հալեցուլ զանազան նիւթս խառնել ընդ իրեարս:
Ста́птывать, - стоптать ք. ն. ոտնակոխ առնել, ոտ ոտն կոխել, ջախջախել. անկարգ մաշել դիշխիկ:
Стара́ніе գ. չ. ջանք, ՀԻԴն, փոյթ, բրեաուեր, աշխատասիրութիւն, հետևողութիւն. հոգատարութիւն: (ջանասիրաբար:
Стара́тельно տ. հոգատարաբար, ժրաջան
Стара́тельность գ. ի. հետևողութիւն, հոգատարութիւն, ժրաջանութիւն, ջանացողութիւն. ջանք:
Стара́тельный ած. ջանացող, ժրաջան, բաջալան, փութաջան, աշխատասէր, աշխատող, հետևող:
Стара́ться ք. հ. ջանալ, աշխատիլ, աշխատ լինել. հետևիլ, դուն դրժել, ՀԻԴնիլ.
Ста́рецкій ած. ոտկոյտ լինի հինի:
Ста́рецъ գ. ա. ծեր, ծերունի, հինաւուրց. միանձն, արեղայ, վեղարաւիր. եղ. անգամ ծերանալ, մեծ (՚ի ՀՁ հատրաքանչեան:)
Старико́вски տ. ըստ ծերոց:
Старико́вскій ած. յատ. ծերոց. ծերունական:
Стари́къ գ. ա. ծեր, ծերունի, ալևոր:
Старина́ գ. ի. հնութիւն. հին անց. ՚ի վաղուց վաստակեալ կարգ. ծերունի, հինաւուրց. въ старину, ՚ի հնումն, ՚ի նախնումն. по — рину, ըստ հին սովորութեանց, ըստ հնոյն:
Стари́нный ած. հին, վաղնջական, վաղեմի: (ծերունի բան:
Стари́нушка գ. ա. վաղաբշական անուն
Ста́рица գ. ի. ծեր կին. միանձնուհի:
Старичо́къ հն. ք. старикъ.
Старобы́тный ած. վաղնջական:
Старова́тый ած. ոտկոյտ լինչ ծեր. հին:
Старовѣ́ръ, - рка գ. ա. ի. հետևող հինհաւատ կուսակցութեան ազանդոյն:
Стародубка գ. ի. բոզ, օձի դեզ (բոյս):
Старожи́лецъ, - жилъ գ. ա. հին, վաղեմի բնակիչ:
Старожи́лый ած. հինաւուրց բնակիչ աեղոյ ուրուք:
Старообря́децъ տ старовѣ́ръ.
Ста́роста գ. ա. երէցփոխան. առնուտեր ղեղակատար:
Ста́рость գ. ի. ծերութեան հասակ. ծերութիւն, զառամութիւն, ալևոյթ, ծերոյթ. հնութիւն:
Стару́ха գ. ի. պառաւ, ծեր կին:
Стару́шка գ. ի. վաղաբշական անուն պառաւ կամ ծեր կնոջ:
Ста́рчески տ. ծերունաբար:
Ста́рческій ած. ծերունական:
Старшина́ գ. ա. ծերակոյտ յառաջադահ, երէց, երէցադոյն. մեծ:
Старшинство́ գ. չ. առաջութիւն, երիցութիւն, մեծութիւն. առաջնութիւն (քան երիտասարդութեան):
Ста́ршій ած. առաջ, երէց, մեծ. անգրանիկ, նախծին:
Ста́рый ած. ծեր, ծերունի, զառամեալ. հին, հնացեալ. վաղեմի, վաղնջական. վաղանցեալ, հինաւուրց:
Старье́ գ. չ. հնոտիք, ցնցոտիք:
Старѣ́йшина տ старшина́.
Старѣ́ть ք չ. ծերանալ, ալևորիլ, զառամիլ. հնանալ:
Ста́скивать, - стащи́ть, - стаска́ть ք. ն. ընդ քարշ առնել, աճել. շինել, դիզել: (ծոյ:
Стате́йный ած. յօդուածային, յօդուածոյ
Ста́тика գ. ի. գիտութիւն հաւասարակշռութեան հաստատուն մարմնոց.
Статисти́ка գ. ի. վիճակագրութիւն, տեղեկագրութիւն, տեղեկարանութիւն:

тикъ ф. м. վիճակագրող, սահմանագրող. - тическій մծ. վիճակագրական:
Статистка ф. ե. կին խաղարկու՝ ի թատրոնի առանց խօսելոյ:
Статистъ ф. м. այր խաղարկու՝ ի թատրոնի առանց խօսելոյ:
Статность ф. ե. վայելչակազմութիւն (հասակի):
Статный մծ. վայելչակազմ, վայելչահասակ:
Статскій մծ. քաղաքական:
Статсъ-дама ф. ե. դերասանիական տիկին արքունի դրան:
Статсъ — секретарь ф. м. առեղագրող (ենիչեռի) յատկացեալ վասն արքային:
Статуйщикъ ф. м. արձանագործ:
Статуя ф. м. սահմանագրութիւն:
Статуя, - туйка ф. ե. արձան, անդրի:
Стать ф. ե. վայելչակազմութիւն. գեղ. արուեստութիւն, վայելչութիւն:
Стать իմ. բ. ставать. սկսիլ:
Статься բ. անդ. հ. պատահիլ, լինիլ. բ. յ. իմ. աւարտիլ:
Статья ф. ե. յօդուած. կարգ. հատած. բաժանումն:
Станцить իմ. բ. стаскивать.
Стая ф. ե. երամ, անդեայ, ընդ. стаями վտառ վտառ, երամիվին:
Створъ, - ликъ ф. м. լուռ, արձան, առեղծ, ծղօտ. եղէգն հրայանիլ, աւրհնութիւն, եայլն. վատօրակալ:
Створаживать բ. դ. մակարդել:
Створъ ф. м. վեղմ:
Створянъ ф. м. բնահարք:
Стеатитъ ф. м. Քարպարար:
Стебель, դպ - белекъ ф. м. շառաւիղ; Ճիւղ, շիւղ. առեղն, բուն (գրչի). դաստակ, կոճ:
Стеганіе ф. չ. կաղապուն:
Стеганография ф. ե. խրթնագրութիւն, գաղտնագրութ. - графъ ф. м. խրթնագիր:
Стегать, - гнуть բ. դ. կաղապել (պրիչ) մրգակել. ծ. մրգակել:
Стежка ф. ե. մրգակուն. մրգակ:
Стезя ф. ե. շաւիղ, կենաց, հետք.
Стекание ф. չ. հաւաքումն, հաւաքին:
Стекать, - стечь բ. դ. կայլակիլ, ծորիլ, հոսիլ (ի վայր). - ться բ. յ. հաւաքով միաւորիլ, միանալ. ծղօտ. ժողովիլ, խմբիլ:
Стекло, դպ - лышко ф. չ. ապակի. - зажигательное, կիզիչ ապակի:
Стеклова́тый մծ. ապակախառն.
Стекловать բ. դ. ապակագործել, վերխարկիլ յապակի. - видный մծ. ապականման:
Стеклянный մծ. ապակեայ. ապակեզէն, ապակագործութեան:
Стекляне́ть ա. չ. վերխարիլ յապակի:
Стекля́русь ф. ա. խաշոյ ուլունք ապակեայ:
Стекольный մծ. ապակագործութեան:
Стекольщикъ ф. ա. ապակագործ. այր նոտաչանիկ զապակին ի լուսամուտս:
Стельная ф. ե. որթաւոր, յղի կով:
Стельность ф. ե. յղութիւն կովի:
Степа́ніе ф. չ. հնծութիւն, կողկողում, կողկողանք:
Степать բ. չ. հնծել, հառաչել, ճղճղել:
Степографи́ческій մծ. աղագրական:
Степогра́фія ф. ե. աղագրութիւն:
Степографъ ф. ա. աղագիր, նեղագիր:
Сте́нья ф. ե. երկրորդ վայս կայմին:
Степени́ться բ. հ. հաստատանալ:
Степе́нникъ, - нница ф. ա. ե. հաստատ, արարիչ (այլ ինչ կին):
Степе́нно տ. հաստատաբար:
Степе́нность, - нство ф. ե. հաստատութիւն. ծանրաբարոյութիւն:
Степе́нный մծ. հաստատ, արարիչ. ծանրաբարոյ, հաստատաբարոյ:
Сте́пень ф. ե. բարձրան, աստիճան (սանդղոյ). գիրք, Ճիւղ. կարգ, գաւ, աստիճան:
Степно́й մծ. անապատական:
Степь ф. ե. անապատ, ամայի:
Сте́рва, - рво պ. падаль.
Стереже́ніе ф. չ. պահպանումն:
Стереже́нный մծ. պահել, պահպանել:
Стереогра́фія ф. ե. հաստատագրութ:
Стереогра́фъ ф. ա. հաստատագիր:
Стереоме́трія ф. ե. հաստատաչափութ:
Стереоти́пный մծ. վերարկեալն հաստատուն տպագրութեան:
Стереоти́пъ ф. ա. հաստատատիպ, ար-

ուեսա Հաստատուն ապագրութեան:
Стереото́мія գ. է. Հաստատահատութիւն, հերձումն հաստատուն մարմնոյ:
Стере́ть հ. բ. стира́ть. ջնջել, սրբել քերել. խառնել:
Стере́чь բ. ն. պահել, պահպանել. - чься բ. յ. զգուշանալ, զգաստանալ:
Сте́ржень գ. ա. սրտա, ուղիղ ծառոյ. միջին մասն արմատոյ. սրընթաց շարժ գետոյ:
Сте́рлингъ գ. ա. Թուական անուն դրամոյ անգլիացւոց, որ երեսիք ոչ վարի միայնակ, այլ միշտ ընդ բառիս Ֆունտ:
Сте́рлядь գ. է. չուքայ (ձուկն):
Стерпи́мый տ терпимый.
Сте́ртый ած. ջնջեալ, սրբեալ. շփեալ, լսեալ. խառնեալ:
Стерхъ գ. ա. արագիլ, լեղլեկ:
Сте́санный ած. տաշեալ:
Сте́сывать, - сать բ. ն. տաշել:
Стетоско́пъ գ. ա. գործի, որով բժիշկք ունկն դնեն ամենայն ձայնից և շարժմանց՝ի միջ կրծոց հիւանդին:
Стеченіе գ. չ. հաւաքն, հոսանք. խառնուրդ գետոց. խառնութիւն, հաւաքումն:
Стебле́ты գ. ա. յ. սեռակ ինչ կօշկաց:
Стиле́тъ գ. ա. գաշոյն եռանկիւնի:
Сти́лка գ. է. սիւռումն, տարածումն:
Стиль գ. ա. ոճ, ոճ գրութեան, եղանակ բանից. տումար, տարեհաշուուի. սլաք, երկաթեայ գրիչ (ժամացոյց):
Стипе́ндія գ. է. առՃիկ նշանակեալ վասն աղքատաւոր ժրաջան աշակերտի:
Стипендія́тъ գ. ա. առՃկակեր (աշակերտ):
Стира́кса գ. է. շերամախիժ:
Стира́ксъ գ. ա. շեր (ծառ):
Стира́лка գ. է. ջնջան, մաքրիչ:
Стира́льный ած. որ կարեւորի՝ի լուանալն, ի ջնջելն: (ջնջուման:
Стира́ніе գ. չ. լուացումն, լուանալն.
Сти́ранный ած. լուացեալ:
Стира́ть, стере́ть, выстирать բ. ն. հարթել, ողորկել. ջնջել. սրբել, մաքրել. լուանալ. լսելով խառնել զանազան նիւթս. ցեղել, քերել:
Сти́рка գ. է. լուացք:
Сти́скивать, - кать, -снуть բ. ն. սեղմել:
Стиха́ніе գ. չ. հանդարտիլն:
Стиха́рь գ. ա. ժամաշապիկ:
Стиха́ть, - хнуть բ. ն. հանդարտիլ, մեղմանալ, նուազիլ:
Стихи́ра գ. է. գովասանական ճըշդ առաւօտեան և երեկոյեան ժամու:
Стихі́йный ած. տարերային, տարերային.
Стихі́я գ. է. տարր, սկզբնատարերք. անլուծանելի մարմին (ըստ հինիմաստոց):
Стихопле́тъ գ. ա. բանաստեղծ անհաւնի:
Стихосложе́ніе գ. չ. տաղաչափութիւն:
Стихотворе́ніе գ. չ. բանաստեղծուի, հաղնեցրուիչն, ոտանաւոր կամ չափաբերական բան:
Стихотворе́цъ գ. ա. բանաստեղծ, քերթող, հաղնեցրու:
Стихотво́рный ած, բանաստեղծական, բանաստեղծութեան, տաղաչափական:
Стихотво́рство գ. չ. բանաստեղծուի, տաղաչափութիւն, քերթողութիւն. - рческій ած. բանաստեղծական:
Стихотво́ръ տ стихопле́тъ.
Стихъ, նդ. - стишокъ գ. ա. տող ոտանաւորի. տուն տաղմոյ:
Стклянница տ склянка.
Стлані́е գ. չ. սիւռումն, վառումն:
Стлать, постлать, выстлать բ. ն. սրվառել, տարածել. տախտակամած կամ սալայատակ յօրինել. - ться բ. յ. սրվառիլ, տարածիլ:
Сто թ. ա. հարիւր. -
Стогла́вый ած. հարիւրգլխեան:
Сто́гна գ. է. (եղ) տ пло́щадь.
Стогъ գ. ա. խարդ, դեզ (խոտոյ):
Сто́йка գ. է. յառին կալն, կանգուն լինելն, կանգնիլն. միջնորմ՝ի կրպակս և՝ի կապելեանս. նեցուկ, Հաստատուն. կռնաք:
Сто́йкій ած. դիմացկուն, տեւող. փոխ. հաստատուն, անվհատ (՝ի պիտոյսն):
Сто́йкость գ. է. դիմացկունութիւն, տեւողութիւն. հաստատութիւն:
Сто́икъ տ. ա. Յոյնիկեան կամ Հնեանեան վիճաբանից. փոխ. խիստ. - ческій ած. յոյնիկեան:
Стоициз́мъ գ. ա. Յոյնիկեան ուղղութ, յոյնիկեան խստութիւն:
Сто́йло գ. չ. տեղ կանգնելոյ ձիոյ յա-

Сто́имость, - йность ф. і. գին, ար-ժէք, արժողութիւն:
Сто́ймя, - ѧ стойкомъ.
Сто́йна ф. і. սալ, դարբնասալ:
Сто́ить բ. չ. արժել, ունել գին. փոխ. պահանջել գնած աշխատութիւնս. ար-ժանի լինել:
Стократно, -кратъ տ. հարիւրիցս, հարիւ-րանգամ, հարիւրապատիկ. -тный ած. հարիւրապատիկ, հարիւրանգամ կրկնեալ:
Стокъ ф. ա. հոսանք ջուրց, ջրանց.ք:
Столя́рничать բ. չ. ատաղձագործու-թիւն առնել. (ատաղձագործի:
Столя́рный ած. վեր. ատաղձագործա-կան.
Столя́рня ф. і. գործատուն ատաղձա-գործաց:
Столя́рь ф. ա. ատաղձագործ, հիւսն:
Столбенѣ́ть բ. չ. ընդարմանալ, յա-պուշ կրկին:
Столбе́цъ ф. ա. սիւն, կլոր գրոց:
Столбня́къ ф. ա. ընդարմացուած անօթ:
Столбовы́й ած. կազմեալ կամ շինեալ ի սիւնից. - вая дорога. Հանապարհ, յորոյ վերայ կանդնեալ են սիւնք վասն յուցանելոյ դՀաշիւ վերատից ի մերոյ իշխանիդ ցմիւսն. — дворянинъ, բուն, հին աղնուական:
Столбъ, - бикъ ф. ա. սիւն: (էոյս:
Столи́ственница ф. і. հարիւրտերևուկ
Столи́ца ф. і. մայրաքաղաք, թագաւորա-նիստ քաղաք:
Столи́чный ած. վեր. մայրաքաղաքի, թագաւորանիստ քաղաքի: (առանձին.
Столкнове́ніе ф. չ. ընդհարիլն. համա-
Столо́вая ф. і. սեղանատուն, Հաշա-տուն, Հաշարան:
Столо́вый ած. վեր. սեղանոյ, տրապեզի. դործածական ի վերայ սեղանոյ:
Столонача́льникъ ф. ա. գրասենեակա-պետ (γραμματοφύλαξ)
Столо́чь ֆա. բ. толочь
Столпе́цъ ѧ столбецъ.
Столпи́ться ֆա. բ. толпиться.
Сто́лпникъ ф. ա. սիւնակեաց (ճգնաւոր):
Столпотворе́ніе ф. չ. աշտարակաշինուե:
Столпъ ѧ столбъ, եւս սիւն. (էն) տուն. փոխ. զօրութիւն, հենարան.
Столпы́ ф. ա. յ. հիւսխտայգ. (բեռ:
Столче́нный ած. լսեալ, մանրեալ, փըշ-
Столъ, ՚նդ. - ликъ ф. ա. սեղան, տրա-պեզ, սեղանատախտակ. սեղան (եկե-ղեցւոյ). դահ, աթոռ. փոխ. կերակուր, ուտեստ: (Հան:
Столь տ. այսքան, այսպէս, ցայն աստի-
Сто́лько տ. այնքան, այնչափ, այսքան. - же, նմանապէս, նոյնչափ, նոյնչափ եւս:
Столча́къ ѧ նստարան յարտաքնոցի, ա-թոռ ՚ի պէտս որովայնի:
Столѣ́тіе ф. չ. դար, հարիւր ամ:
Столѣ́тній ած. հարիւրամեայ:
Столя́рничать ѧ столарничать.
Столя́рный ѧ столарный.
Столя́ръ ѧ столарь.
Стона́ть ѧ стенать. (ոճաւանոր:
Стопо́гъ, - ножка ф. ա. հարիւրոտուկ,
Стонъ ф. ա. հառաչանք, հեծութիւն:
Стопа́ ф. і. դարշապար. ոտն. շափ, հետք. չափ (ոտնաչափք). պուրակ քա-նեքին թղթոց:
Стопле́нный ած. հալեալ:
Стопосложе́ніе ф. չ. տաղաչափութիւն:
Сто́пятанный ած. առոտն կօխեալ, ա-նակռիս արարեալ. մաշեալ: (ոտնկոխ:
Сто́ра ф. і. վարագոյր, նուագոտն (լա-
Сторі́ца (էի) ѧ со́тня.
Сторицею տ. հարիւրապատիկ:
Сторожи́ть բ. չ. պահպանել, դիտել, պահակեցնել:
Сторожо́къ ф. ա. լեզուակ կշռոց:
Сто́рожъ ф. ա. պահապան. դէտ.
Сторона́, - нка ф. і. կողմն, կոյս. եր-կիր, տերութիւն. փոխ. բարեկեցիկ կողմն կամ դրութիւն մարդոյ:
Сторони́ться բ. յ. տեղի տալ:
Сторо́нній ած. օտար, այլ, որ ոչ վե-րաբերի առ մեզ:
Стороною տ. կողմնակի, հարեւանցի:
Стосѝлъ ф. ա. տունկ ջոջերը հուզոյ:
Стосковáться բ. հ. նմ. դգալ ըղձակից, տրտմիլ վասն ուրուք:
Стоцвѣ́тъ ф. ա. անթեմ աղնիւ (էոյս):
Стоязы́чный ած. հարիւրլեզուեան:
Стоя́лецъ, - лица ѧ постоялецъ.
Стоя́ніе ф. չ. կանգուն լինելն. կանգ-

ներկն յոտին կալն. (ѣ́) հակուած։
Стоя́ть գ. չ. կանգնիլ, կալ, կալ ՚ի վերայ ոտից, յոտին կալ. ունիլ դիրութիւն. լինիլ անշարժ, առանց ընթացից. տևել, ունիլ զգայարութիւն. ունիլ զանրնդհատ բնակութիւն. կայանալ. փակ. կալ մնալ հաստատուն, անխոտոր. ընդդիմանալ, ընդդեմ կալ. պաշտպանել։ (ցից կամ համան։
Стоя́чій ած. կանգուն. առանց ընթացից։
Страда́лець, - лица գ. ա. ի. նահատակ, մարտիրոս. - льческій ած. նահատակական. - льчество գ. չ. նահատակութիւն, մարտիրոսութիւն։
Страда́ніе գ. չ. չարչարանք, նահատակութիւն, տանջանք. կրելութիւն (ըստ հերձուածոց)։
Страда́тельный ած. տանջանական. — тельный глаголъ, կրաւորական բայ։
Страда́ть, по - բ. չ. չարչարիլ, տանջիլ, նահատակիլ։
Стра́жа գ. ի. պահնակ, պահապան, պահ. պահպանութիւն։
Стра́ждущій ած. չարչարազգեաց, վշտաւորեալ, վշտակիր. հիւանդ։
Стра́жъ, - жникъ գ. ա. պահապան։
Стра́за գ. ի. ամենապարզ բրօշ, աղամանդ արուեստական։
Стрэми́ть (աա) ф срамить.
Стрэмни́къ, - ница ф срамникъ.
Стрэмъ ф срамъ.
Страна́ ф сторона.
Страни́ца, дщ. - ничка գ. ի. էջ, երես (ևգևոց)։
Стра́нникъ, - ница գ. ա. ի. ուժգնի, օտարական, պանդուխտ։
Стра́нничать բ. չ. ф странствовать. եւ վարիլ ընդդեմ հաստարակեալ ապրութեանց. (դխտական։
Стра́нническій ած. ուժգնական. պանդխտական։
Стра́нничество գ. չ. ուժգնութիւն, պանդխտութիւն։
Стра́нно տ. օտարոտի լեզ. անսովորաբար, զարմանալի. - любецъ գ. ա. օտարասէր - любивый, - бный ած. օտարասէր. - любіе, - бство գ. չ. օտարասիրութիւն. - любствовать բ. չ. (ѣ́) հիւրասիրել։ - пріе́мникъ, - пріе́мецъ, пріе́мникъ գ. ա. օտարընկալ, - пріе́мный ած. օտարընկալ, հիւրընկալ. — пріе́мство գ. չ. հիւրընկալութիւն, օտարասիրութիւն։
Стра́нность գ. ի. անսովորութիւն, այլանդակութիւն մտաց, դիւրութիւն։
Стра́нный ած. (ѣ́) օտարական, պանդխտ, ուժգնի. անսովոր, օտարոտի։
Стра́нствованіе, - ствіе, - ство գ. չ. ուղեգնացութիւն, Հանապարհորդութիւն. պանդխտութիւն. - ватель, - льница գ. ա. ի. Հանապարհորդ, ուղորդ, պանդուխտ։
Стра́нствовать բ. չ. Հանապարհորդել. պանդխտիլ. (ѣ́) մոռնալ, բնակիլ առ ժամանակ մի։ (ջերմաջերմ։
Стра́стно տ. կաիոգին, տարիմամբ,
Стра́стный ած. զգայական, զգածիչ, տարփալի, ջերմաջերմ. չարչարանաց. - ная недѣля, եօթնեակ չարաչարանաց։
Страстоцвѣтъ գ. ա. պուտ, Հարսնուկ։
Страсть գ. ի. չարչարանք, տանջանք, նահատակութիւն. կիրք, բորբոք, առաջիկ կամ բուռն ցանկութիւն, սէր (աա) ած, երկիւղ. էք. տ. կարի, չափազանց։
Стратагема գ. ի. գաւ, Հնարք, խաբ պատերազմական։
Стратегія գ. ի. գիտութիւն օգտաւէտ կիրառութեան պատերազմական Հնարից վասն Հաստատելոյ նպատակին։
Стратигъ (ѣ́) ф военачальникъ.
Стратила́тъ գ. ա. տարատեսա, զօրագլուխ, սպարապետ։
Страхова́ніе ф застрахова́ніе.
Страхова́тель ф застрахова́тель.
Страховы́й ած. վեր. ապահովութեան. առհմանեալ վասն ապահովութեան։
Страхъ գ. ա. երկիւղ, ահ, արհաւիրք. (ѣ́) իբ երկեցուցիչ. երաշխաւորութիւն, ապահովութիւն. - бо́жій, երկիւղածութիւն, Հոգի բարեպաշտութ. էք. տ. կարի, յոյժ, չափազանց։
Страши́лище, - шило գ. չ. Հրեշ, այլանդակ, խրտուիլ.
Страши́ть բ. ն. երկեցուցանել, ահացուցանել. - ться բ. յ. երկնչիլ։
Стра́шно տ. զարհուրելի, երկիւղալի. ահագին, ահեղ։

Стра́шный ж. զարհուրելի, ահաւոր, սոսկալի, երկիւղալի. - шный судъ, սոսկալի դատաստան: (Նահ.
Страша́ніе с. ն. երկեցուցումն. սպառնալիք:
Страша́ть г. հ. ահարկել, երկեցուցանել, սոսկացուցանել. սպառնալ:
Стрека́ло с. ն. խթան:
Стрека́ніе с. ն. խթանումն, ծակումն:
Стрека́ть г. հ. խթել, ծակել:
Стрекоза́ с. ի. Ձկնաւան:
Стрекъ с. ա. բորբոք, գօրեմ:
Стремгла́въ տ. գլխովին վայր, խուճապանաւ:
Стреми́тельно տ. արագութեամբ, սաստկապէս, - тельность с. ի. արագութիւն, ուժգնութիւն, սաստկութիւն, ուժգին յարձակումն. - тельный ж. արագ, սրընթաց, ուժգին, սաստիկ:
Стреми́ть г. հ. սանձել, վարել սաստկութեամբ, արագացնել. փոխ. ուղղել ի նպատակն. զարձուցանել առ ինչ. - ться գ. ն. յարձակիլ, դիմել:
Стремле́ніе с. ն. ուժգնութիւն. թափ, կատաղութ. դիմումն, ձգումն, բերումն, ուժգին յարձակումն. ընթացք:
Стремни́на с. ի. առափար (ընկէն):
Стре́мя с. ն. սպանդակ, սպաստան. - менникъ с. ա. սպանդակագործ:
Стрепе́тать г. հ. կապանս արկանել յոտս ձիոյ: (զսմն:
Стриже́ніе, - жка с. ն. խուզելն, խուզ.
Стри́женый ж. խուզեալ.
Стричь г. հ. խուզել. կտրել, յատկել. - ться գ. ն. խուզեալ լինիլ. ածել խուզել զհերս:
Строга́ло ա. стругъ. (չաւ:
Строга́ніе с. ն. յղկելն, հարթելն քերչաւ. սրածայր առնել: (սրածայր:
Стро́гій ж. Ճիշդ. խիստ, խստասիրտ.
Стро́го տ. խստիւ, սաստիկ. Ճշդիւ:
Стро́гость с. ի. Ճշդութիւն. խստութիւն, սաստկութիւն:
Строевы́й, - ровый ж. պիտանի վասն շինութեան. զօրաճամբայ. զօրաճամբայի ի շարս զօրուց:
Строе́ніе с. ն. շինուած, կիրտուած. շինութիւն, շինուած. յարմարութիւն ձայնից. կարգադրութիւն, կառավարութիւն. կազմութիւն, կազմուածք (մարմնոյ):
Строй с. ա. շարադասութիւն (զօրուց). դասաւորութիւն ձայնից (ի վերայ ոտանաւորի):
Стро́йно с. ն. նիրգաշնակութ. կարգաւ:
Стро́йность с. ի. նիրգաշնակութիւն. կարգաւորութիւն, շարակարգութիւն. կանոնաւորութիւն. բարեձեւութիւն, վայելչակազմութիւն:
Стро́йный ж. դիրեցկակազմ, վայելչահասակ. վարդանման, կանոնաւորեալ. կարգաւորեալ. յարմարեալ, նիրգաշնակաւորեալ:
Строи́тель с. ա. շինող, կառուցիչ. փոխ. վանահայր. (եկ) անտես. - тельный ж. ահմանեալ վասն շինուելոյ:
Строи́тельство с. ն. (եկ) առաջնորդութիւն. ժամանակ վանահայրութեան. անտեսութիւն:
Стро́ить г. հ. որ-շինել, հիմնել, կառուցանել, կերտել, կանդնել. փոխ. յարմարել, նիրգաշնակաւորել. շարադասել, դասակարգել (զզօրս). փոխ. առնել, գործել. (եկ) կառավարել. շինել:
Стро́иться գ. ն. շարադասիլ, ուղղագիծ կանդնիլ. շինուիլ առնել:
Строка́ с. ի. գիծ, տող, կարգ:
Стро́пцій ա. ստրոնտիան (Քիմ.):
Стропи́ло с. ն. գերանակապաւք առնելոց:
Стропти́вость с. ի. անսանձութիւն, անհնազանդութիւն: (բմբոստ:
Стропти́вый ж. անսանձ, անհնազանդ,
Стро́усовый ж. վեր. Ջայլամեան:
Стро́усъ, - раусъ ա. Ջայլամն, դանկուռ:
Строфа́ с. ի. տուն ոտանաւորի, երգոց:
Строчи́ть г. հ. ուղղագիծ կամ միաշար կարել, գրել արագութեամբ:
Стро́чка, зач. г. строка́. Եւ ուղղագիծ, միաշար կար:
Стро́чный ж. գործածական ի գիծս:
Строоками́лъ ա. стро́усъ.
Стругъ ա. ա. գաւառ. Հարթիչ (բՀՊԷ):
Струи́стый ж. բազմահոսակ:
Струи́ться գ. հ. հոսել, ազբերաբար:
Струкъ ա. ա. երկայն պատուհ ընդոց,

պատեանը սերմանց։

Струна́, ед. - нка ф. і. լար, աղի. задѣть за живу́ю струну́, բորբոքել զանձնասիրութիւն ուրուք։

Струпъ ф. ա. կեղ, վէրք։

Стру́сить կա. բ. трусить.

Стручо́къ, - чечекъ եդ. բ. струкъ.

Стручо́чникъ ф. ա. սիսեռն, ոլոռն։

Стручко́вый աճ. վեր. պատկի ընդոց. պատենաւոր, պատճաւոր։

Струя́ ф. ի. հոսանք պայտրող ջրոյ. հեռը, շաւիղ ջուրց. ալիք կիրպատուց. կոյտ օդոյ կամ լուսոյ, որ ընթանայ միով շաւղաւ։

Стрѣла́ ф. ի. նետ, վիրին, սլաք. բուն, արձն, ծղօտ, ցորեան, մէտ. լեղուակ կշռոց. բառնդեր որմոց (фундаментъ). հիւսիսային սահեղատուն քնէ։

Стрѣле́цъ ф. ա. աղեղնաձիգ. աղեղնաւոր. աղեղնաւար (զգեստ կենդանակերպի)։

Стрѣлка, - лочка ф. ի. եդ. բ. стрѣла. ցուցակ ժամացոյցի. սլաք բևեռացոյցի։

Стрѣловѣ́рецъ ф. ա. նետաձիգ, նետընկեց։ - видный աճ. նետաձև։

Стрѣло́къ ф. ա. դիպաղէզ, աղեղնաձիգ, հմուտ ի նետաձգութեան, յորձակումն հրացանի։ (աձգութեան։

Стрѣлометъ ф. ա. բաղխատ վասն նե-

Стрѣлообра́зный աճ. նետաձև։

Стрѣльба́ ф. ի. չ. հրացանութիւն, արձակումն հրացանից. խլիք։ (հայլն։

Стрѣля́ніе ф. չ. արձակումն հրացանի,

Стрѣля́ный աճ. սպանեալ հրացանաւ։

Стрѣля́ть, - льнуть բ. ն. նետել. արձակել զհրացան, հայլն. սպանանել հրացանաւ, հայլն. стрѣля́ется, стрѣлянно́ բ. անդ. խնդիկ, ծակիկ։

Стря́паніе ф. չ. խոհակերտուն։

Стря́панный աճ. խոհակերտեալ, պատրաստեալ (ասի ըմպելոյ)։

Стря́пать, состря́пать բ. ն. խոհակերել, պատրաստել զկերակուր. յօրագրել։

Стряпу́ха ф. ի. կին խոհակեր, խոհարար։

Стря́пчій աճ. այր արուեստ յանձնիւ ոք ունել զերթ եկեղեցւոյ ի դատաստանի ատենին վասն դրծոյ իւրոյ։

Стря́хивать, - хнуть բ. ն. թօթափել։

Студе́ность ф. ի. սառնութիւն։

Студеный աճ. սառն, յուրտ։

Студе́нтскій աճ. ականն студентъ բառի։

Студентъ ф. ա. ատուդենտ, աշակերտ համալսարանի, ճեմարանի կամ լեցեի։

Сту́день ф. ի. դանդող. (եղ) յուրտ։

Студенѣ́ть բ. չ. ցրտանալ։

Студи́ть ա холоди́ть. (եղ) տենդ։

Сту́жа ф. ի. սառնակ յուրտ, պարզ.

Стужёный աճ. պաղեցուցեալ։

Сту́каніе ф. չ. բաղխումն, հարկանելն։

Сту́кать, - кнуть բ. ն. բաղխել, հարկանել, ընդհարկանել։

Стукотня́ ф. ա. ոտից և շարունակ բաղխումն. ձայն, թնդիւն շարունակ։

Стукъ ф. ա. բաղխումն, ձայն։

Стулъ, - лнкъ ф. ա. աթոռ, բազմոց։

Сту́льникъ ф. ա. աթոռադրկ։

Сту́па, ф. ի. ոտղ, անկան. փոխ. կին դանդաղ, թամակ ինչ. ածխ. բարան։

Ступа́ ф. ի. հանդարտ դնացք ձիոյ։

Ступа́ніе ф. չ. քայլելն, ընթանալն։

Ступа́ть բ. չ. քայլել. ընթանալ, դնալ, երթալ. դնել զոտն ի վերայ իրի։

Ступе́нь ф. ի. բազուկն, ոտնաձան, ոտն անդղոյ. պատուանդան ոտից։

Ступе́ньчатый աճ. բազմաոտնեան։

Ступи́ца ф. ի. զոնա անուի։

Сту́пка, եդ. բ. ступа.

Ступня́ ф. ի. դարշապար։

Ступь ф. ի. դնացք, ընթացք։

Стуча́ніе ф. չ. բաղխումն, հարկանելն։

Стуча́ть բ. չ. - ться բ. ն. բաղխել, հարկանել։

Стыди́ть բ. ն. ամաչեցուցանել, յամօթ առնել. - ться բ. յ. ամաչել։

Стыдли́во ս. ամօթխած ամօթիւ։

Стыдли́вость ф. ի. ամաչկոտութիւն, ամօթխածութիւն։

Стыдно ս. ամօթ. առնի ինձ։

Стыдный աճ. ամօթալի, ամօթաւոր։

Стыдъ ф. ա. ամօթ, ամօթանք։

Стыже́ніе ֆ. չ. ամաչեցուցանելն։

Стыже́нный աճ. ամաչեցուցեալ։

Стынуть բ. չ. պաղել, ցամքել, դադարել։

Сты́чка ф. ի. լծակ ձողոյ կամ իրեսարի. փոխ. վէմ, հող. սահմանն պատերազմի։

Стѣна́, եդ. - нка ф. ի. պատ, պարիսպ, պա-

բիաց, պատուար. ֆոխ. պաշտպանութիւն. ատուարուկ կամ թանձրութիւն կողից ընդանօթից.- пола у палатки, մեջ վրանի:

Стѣнный́ ած. որմնային, որմոյ. նկարել ՚ի վերայ որմոյ. կախեալ յորմն:

ные часы, ժամացոյց հօհանեսեան:

Стѣнобѝтный ած. կարևոր վասն քանդելոյ ղորմն, զգալբիսպ:

Стѣнолóмъ գ. ա. որմնարակ (ՆՀԲԿ):

Стѣнопись գ. ի. որմնանկար, որմնանը կարգուածիւն:

Стѣснéніе գ. չ. Ճնշումն. ֆոխ. սեղմումն. հարատահարումն. - нéнный ած. նեղեալ, հարատահարեալ. Ճնշեալ:

Стѣснѝть, - нить բ. ն. Ճնշել, սեղմել. նեղել, հարատահարել. - ться բ. փ. խռնիլ. բ. յ. նեղել, ոտհմանափակիլ. կորուսանել զազատութիւն:

Стя́гиваніе գ. չ. սեղմումն, կապումն. ընդ. քարշ տանելն. գելումն:

Стя́гивать, - стянуть բ. ն. սեղմել, կապել, քարշել. քարշելով շաքժել ՚ի տեղւոջէ. գելուլ, կծկել. միաւորել զմասին:

Стя́гиваться բ. յ. սեղմիլ, կարճիլ սեղմել զմէնս իւր. յոյժ մերձիլ, հպիլ:

Стяжа́ніе գ. չ. ստացումն, ստացուածք, կայք, գոյք. (րոշ, ունող:

Стяжа́тель գ. ա. (եի) վաստակող, տէր

Стяжа́тельный ա корыстолюби́вый.

Стяжа́ть բ. ն. ստանալ, ՚ի ձեռս բերել:

Стя́нутый ած. սեղմեալ, քարշեալ. կապեալ:

Стяну́ть հա. բ. стя́гивать, քարշել, սեղմել. ֆոխ. բ. ն. հա. գաղանալ:

Суббо́та գ. ի. (եի) օր շաբաթու, շաբաթ, եօթնեակ: (պանդաուղտ:

Суббо́тники գ. ա. յ. շաբաթապահք (ա

Суббо́тный ած. շաբաթու, շաբաթական:

Суглѝнокъ գ. ա. հող կաւախառն:

Сугро́бъ գ. ա. հիւս ձեան, ձիւնաշղթայ:

Сугу́бить բ. ն. երկապատկել, կրկնապատկել, յաւելուլ, տասնապատկել:

Сугу́бо ած. կրկնակի, կրկին, երկիցս.

Сугу́бый ած. կրկնապատիկ, կրկին:

Суда́къ գ. ա. պիրկ (չոխա):

Суда́рыня գ. ի. տիրուհի, տիկին:

Су́дарь գ. ա. տէր, պարոն:

Суда́рь գ. ա. (եի) վարշամակ:

Суде́бникъ գ. ա. կանոնագիրք, յորում բովանդակին օրէնք արքային Ցուստոս Յովհաննեսի Վասիլեան: (նահան:

Суде́бный ած. դատաստանական, ատե

Суде́йская ա прису́тствіе. (սրի:

Суде́йскій ած. գատաւորական, դատա

Суди́лище գ. չ. դատաստանարան, իրաւարան, դատաստանատուն, ատեան:

Суди́тель գ. ա. (եի) ա судья́.

Суди́ть բ. ն. քննել, խորհիլ, կարծել, վարկանել. դատել, դատաստան առնել. - ться բ. փ. ա. դատիլ. ունիլ ընդ ումեք գործ յիրաւարանի:

Судія́, - дья գ. հ. դատաւոր, իրաւարար. քննող, դատող:

Су́дно գ. չ. նաւակ, նաւ. ա стольчакъ.

Су́дный ած. վեր. դատաստանի. դատաստանական. (կացու. նաւակաց:

Судовщи́къ գ. ա. նաւակատէր. վերա

Суд6́къ գ. ա. առուեալ ՚ի գործ ածի յոգնական ժուռալ, судки, տեսակ ինչ կազմածոյ, յորոյ վերայ եդեալ են անօթք իւղոյ, քացախի, պղպեղի և մանանխոյ:

Судомо́й, - мо́йщикъ գ. ա. ամանալուաց:

Суломо́йка գ. ի. կին ամանալուաց. ջնջան, մաքրիչ անօթոց:

Судопроизво́дство գ. չ. կարգ դատաստանական տեղւոյ, ՚ի գնելն և ՚ի վճռելն գործս. դատաստանական գործառնութիւն, գրագրութիւն:

Су́дорога գ. ի. դելումն, կծկումն մկանանց, ցնցիւն բռնական:

Су́дорожный ած. ցնցողական, ցնցական:

Судострое́ніе գ. չ. նաւակերտուն:

Судохо́децъ գ. ա. նաւաղնաց:

Судохо́дный ած. նաւաղնաց, յարմար ՚ի նաւարկութիւն:

Судохо́дство գ. չ. նաւաղնացութիւն.

Судъ գ. ա. դատաստանարան, իրաւարան. դատաստան, քննութիւն. (եի) դատապարտութիւն. դատողութիւն, (եի) օրէնք:

Сульба́, - бина գ. ի. Ճակատագիր, օրհաս.

Сульбы́ գ. ե. յ. կամք, նախատահմանուե Աստուծոյ. (եէ) օրհնք.
Су́е տ. ’ի նանիր, ’ի զուր:
Суевѣ́ріе գ. չ. սնապաշտութիւն. — вѣ́рка գ. ե. կին սնապաշտ. - вѣ́рничать բ. չ. սնապաշտութիւն առնել. - вѣ́рно տ. սնապաշտութեամբ. - вѣ́рность գ. ե. սնապաշտ դոլն. - вѣ́рный ած. սնապաշտ, աւելորդապաշտ. - вѣ́рствовать ա суевѣ́рничать. - вѣръ գ. ա. այլ սնապաշտ, աւելորդապաշտ. - му́дрецъ, - му́дрецъ գ. ա. իմաստակ. му́дріе գ. չ. իմաստակութիւն. - мудрствовать բ. չ. իմաստակել, վարիլ իմաստակութեամբ, - сла́віе գ. չ. սնահաւատութիւն. - сло́вецъ գ. ա. դաստարկաբան, ունայնաբան. — сло́віе գ. չ. դաստարկաբանութիւն, ունայնաբանութիւն:
Суета́ գ. ե. (եէ) ունայնութիւն, նանրութիւն, ընդունայնութիւն. Հոդք Հոգայողութիւն, վշոյ:
Суети́ться բ. հ. անհանգիստ կամ աշխատ լինել, շտեմիլ: (դատուիլ:
Суетли́вость գ. ե. Հոգածուի, անհան-
Суетливый ած. Հոգած, որ շտեմի:
Су́етно տ. ’ի նանիր, ’ի զուր, ’ի սնապատ:
Су́етность, - тство, - віе գ. ե. չ. ունայնութիւն, ընդունայնութիւն, նանրութիւն: (նայն, սնոտի:
Су́етный ած. ունայն, նանիր, ընդու-
Сужде́ніе, - женіе գ. չ. դատողութ. դատումն, դատաստան, վճիռ, վճռաՀատութիւն: (կատադրոյ:
Су́женый ած. նախատահմանեալ. Жа-
Су́живать ա съу́живать.
Сука գ. ե. քած, էգ շուն.
Сукно գ. չ. շուխայ, մահուդ:
Сукнодѣ́ліе գ. չ. շուխայագործուի:
Сукова́тый ած. բազմաձիւղ:
Суко́нный ած. պատրեալ ’ի շուխայէ. շուխայագործ. նշանակեալ վասն վաճառելոյ զշուխայս. (խայտաճառ:
Суко́нщикъ գ. ա. շուխայագործ. շու-
Суко́тная, - кочая գ. ե. յղի կատու:
Су́кровица գ. ե. շարաւ, Թարախ:
Су́кровичный ած. շարաւալից:
Сукъ գ. ա. ձիւղ, ոստ, շիւղ:
Сулема́ գ. ե. սնդիկ ցնդեալ:
Суле́ніе գ. չ. խոստումն, խոստանալն:
Суле́ный ած. խոստացեալ:
Сулея́ գ. ե. տափարակ շիշ լինչ:
Сули́ть բ. ն. խոստանալ:
Сума́ գ. ե. պարկ, մախաղ. ходить съ сумою, — մուրալ. — пустить съ сумою, - աղքատացուցանել, Հատուցանել զոր ’ի յետին չքաւորութիւն.
Сумасбро́дничать բ. չ. վարիլ կամ խօսիլ ընդդէմ ուղիղ բանականութեան.
Сумасбро́дный ած. խելառ, անմիտ:
Сумасбро́дство գ. չ. խելառութիւն:
Сумасбро́дъ գ. ա. խելառ, յիմար:
Сумасше́дшій գ. ա. և ած. խելագար, խելագարեալ. - шая գ. ե. կին խելագար:
Сумасше́ствіе գ. չ. խելագարութիւն, խելայնորութիւն: (աղջամուղջ:
Су́мерки գ. ե. յ. արշալոյս, վերջալոյս
Су́мка, - мочка նղ. ե. сума́. գրպանակ, պայուսակ:
Су́мма գ. ե. գումար, բովանդակուի. գումար կամ քանակութիւն դրամոյ:
Сумнѣ́ніе ա сомнѣ́ніе.
Сумото́ха, - мятица գ. ե. շտեմ, ապշուց, խառնակութիւն:
Су́мракъ գ. ա. (եէ) ա су́мерки, և խաւար, մռայլ. - рачность գ. ե. մռայլութիւն, միգապատութիւն. - чный ած. մռայլ, միգապատ, մէգին:
Су́мчатый ած. պարկաւոր (ոտի գոմեշոյ ’ի կենդանեաց):
Сумѣ́ть իա. ե. умѣ́ть ա съумѣ́ть.
Сундýкъ, նղ - чекъ գ. ա. արկղ:
Сундýчникъ գ. ա. արկղագործ, արկղաշէն:
Су́нутый ած. մղեալ, ներմղեալ. ե-դեալ, խցեալ:
Су́нуть ա сова́ть. (աւազախառն:
Су́песокъ, - песъ գ. ա. ե. կաւ կամ Հող
Супи́ть ա пахму́рить.
Супоро́сая ած. - рось գ. ե. յղի (խոզ):
Супоста́тъ գ. ա. Հակառակորդ, ոսոխ:
Супроти́въ նախ. Հակառակ. դէմ յանդիման, յանդիման. ’ի Հանդիպայ. Հանդէպ. ըստ Համեմատութեան.
Супру́га գ. ե. ամուսին, կին.
Супру́гъ գ. ա. ամուսին, այր, կողակից.

հարկիք, լուծ, ղոյդ, (տնտնող)։

Супру́жески *տ.* = *օրինի ամուսնացեալոց։*

Супру́жескій *մծ. ամուսնական, ամուսնոյ.* – жественный *մծ. ամուսնութեան, ամուսնական։*

Супру́жество *գ. չ. ամուսնութիւն։*

Супъ *գ. ա. լաո, սպաս. (եղ.)* անդղ։

Сургу́чный *մծ. կնքամանեայ, ղմևսոյ։*

Сургу́чъ *գ. ա. կնքամամ, ղմևսս։*

Су́рикъ *գ. ա. նօթ, սուրբ։*

Сурма́ = сурьма́.

Суро́во *տ. դաժանաբար. դառնութ,*

Суро́вость *գ. բ. խաշորութիւն, կոպտութիւն. դաժանութիւն, դժնեկութիւն. խստութիւն, դառնաշնչութ. սաստիկ ցրտութիւն։*

Суро́вый *մծ. դաժան, դժնեայ. խաշոր, կոպիտ. խժռո, դառն. դառնաշունչ. սաստիկ ցուրտ։*

Суро́къ *գ. ա. մսկին լնդնայլին։*

Сурьма́ *գ. բ. ծարիք, ծարջաբար, յուշնաբար։*

Сурьми́ть *բ. ն. ծարիլ։*

Сурёпа *գ. բ. տեսակ լինչ շալգամի։*

Суса́ль, – са́льное зо́лото, *ասիի 'ի նրբըբազդն թիերիս։*

Су́сликъ *գ. ա. մսկին լինչ.*

Суста́въ, – вчикъ *գ. ա. յօդ, յօդուած, խաղաղիք (ոսկերաց).*

Су́тки *գ. բ յ. օրադիշեր, տիւ և գիշեր 'ի միասին, 24 ժամք։* (*օրական։*

Су́точный *մծական* су́тки *բառին. և*

Суту́га *գ. բ. երկաթաթիլ։*

Суту́лина *գ. բ. կորութիւն, թիւրութիւն. կորութիւն թիկան։*

Суту́ловатый *մծ. սակաւ լինչ կոր, կորաթիկն, կորաբամակ։*

Суту́лость *գ. բ. կորաբամակութիւն։*

Суту́лый *մծ. կորաթիկն, կորաբամակ.*

Суфле́ръ *գ. ա. յուշարար ('ի խաղս)։*

Сухо́ръ *գ. ա. պաքսիմատ։*

Сухи́й, – хо́й *մծ. ցամաք, անհիւթ. չոր, չորացեալ. թառամեալ. նիհար, վախտ. (եղ.) փոխ. հիւծեալ. փոխ. սառն, ցուրտ։*

Су́хо *տ. ցամաք. փոխ սառնութ. –* ва́тый *մծ. դողդն լինչ ցամաք. –* пу́тный *մծ. ցամաքային (ձիոսպարհ). –* пу́тье *գ. չ. ցամաքային Հանապարհ. –* ру́кій *մծ. վնասկ, հաշմ ձեռօք։*

Сухостебе́льникъ *գ. ա. ձմրխոտ, վառդանգամուշկ։*

Су́хость *գ. բ. ցամաքութիւն. չորութիւն. երաշտութիւն, աշտ. սառնութ.*

Сухо́тка *գ. բ. ծիլգաման ախտ, թոքախտութիւն. –* тный *մծ. ախտացեալ ղմորացուտ կամ զախտ ծիլգաման։*

Сухоцвѣ́тъ *գ. ա. անթառամ (ծաղիկ)։*

Сухоща́вость *գ. բ. նիհարութիւն, վխտութիւն։* (*զանն։*

Сухоща́вый *մծ. նիհար, վախտ, ազատ.*

Сухоядѣніе *գ. չ. չորակերութիւն։*

Сучёкъ *պղ. բ. сукъ.*

Сученіе *գ. չ. ոլորումն, մանումն.*

Сучёный *մծ. ոլորեալ, մանեալ։*

Сучи́льщикъ, – щица *գ. ա. բ. ոլորող։*

Сучи́ть *բ. ն. ոլորել, մանել. բանալ ղհամարն կամ զնգլ իրա'իրարակ թևերիս։*

Су́чка, *պղ. բ.* су́ка, *և ոլորումն։*

Су́шa *գ. բ. ցամաք, ցամաք երկիր. և բաշտութիւն, անջրդութիւն։*

Сушёніе *գ. չ. չորացուցումն, ցամաքեցուցումն. –* шёный *մծ. չորացուցեալ, ցամաքեցուցեալ։*

Суши́ть *բ. ն.* (*կս.* высушить) *ցամաքեցուցանել, չորացուցանել.* (*կս.* изсушить). *տրամեցուցանել։*

Су́шка = сушеніе.

Су́ще *տ. առաջիւ, Հիմարաիւ։*

Сущёственно *տ. էապէս։*

Сущёственность *գ. բ. էականութիւն, իսկականութիւն։*

Сущёственный *մծ. էական, իսկական։*

Существи́тельное имя, *դոյական անուն։*

Существи́ть, осуществи́ть *բ. ն. դնել 'ի գոյ, արդեամբք կատարել, լնուլ. ընծայել անշուշտ իրաց զնկերացանս և զնչուս։*

Существо́ *գ. չ. դոյացութիւն, էութիւն. բնութիւն. բովանդակութիւն, ըստութ։*

Существова́ніе *գ. չ. գոյն, լինելն. դոյութիւն, ունելն զգոյութիւն։*

Существова́ть *բ. չ. գոլ, լինել, կալ. ունել զգոյութիւն, ննջակայանալ.*

Су́щій *ընդ. նե. եակ.* = *быть. գոյ.*

խափանել, խոչ, կատարեալ։

Су́щность գ. է. գոյութիւն, գոյութիւն-էութիւն. բովանդակութիւն, զօրութիւն։ (հաստատուն։

Су́щный ած. գոյական, էական,

Сфальши́вить ф фальши́вить.

Сфера գ. է. երկնագունտ, երկրագունտ, պարունակ մոլորակաց. ֆիզ. չափ, սահման, կարողութիւն։

Сферическій ած. գնտաձեւ. գնտական, գնտոյ, գնտային։

Сферои́дъ գ. ա. գնտաձեւ մարմին երկրագնդական. (լատ ինչ։

Сфи́нксъ գ. ա. առեակ ինչ կապկի. մի-

Сформирова́ть կ. ք. формирова́ть.

Схва́танный ած. բռնեալ, կալեալ։

Схва́тка գ. է. վազքի պատերազմ, կռիւ. կցուածք, ազատեալ ծայրք։

Схва́тываніе գ. չ. բռնումն, կալումն (պրեպուլեաց)։

Схва́тывать, — тать ք. ն. կալնուլ, բռնել (պրեպուլեաց). ձեռքափակել. յանկարծակի պատահիլ (առ ընթանողեան). յանկարծ պաշարել, պատել. — ться ք. ֆ. կալնուլ ընդհարա. ֆիզ. կռուիլ, կազիլ. յանկարծ յուշի գալ կամ մտաբերել։

Схвача́ніе գ. չ. կալնուլն, բռնումն։

Схва́ченный ած. կալեալ, բռնեալ։

Схи́ма գ. է. արեմ։ (արեղայ։

Схи́мникъ, - ница գ. ա. է. արեմնաւոր,

Схми́ничество գ. չ. արեմնաւորութիւն։

Схитри́ть կ. ք. хитри́ть.

Схо́дбище ф сбо́рище.

Сходи́ть, - сойти́ ք. չ. իջանել. ՚ի բաց գալ. թողուլ զնաւարանն կամ զպաշտօնն. հոսիլ ՚ի վայր. չքանալ, անհետանալ (առ ընթացեալս, նաւն) . - съ рукъ, ծնեալ առանց ինչ վատ հետեւանաց. վաճառիլ. - съ ума́, խելագարիլ։

Сходи́ть կ. ք. ходи́ть.

Сходи́ться, - сойтися ք. ֆ. հանդիպիլ, պատահիլ. ժողովիլ, ամբոխիլ. միաձնեալ. կռիւ կռիւ (առ ընդհարակնիւք). բազխիլ, ընդհարկանիլ. ֆիզ. աւարտիլ, կատարիլ. հաւանձայնիլ (ընդ դիտիոս). վերանորոգիլ դրութիւնդ։

Схо́дка գ. է. ժողով ծերակուտից շինականց վասն խորհրդակցութեան ՚ի մասին գործոյ հասարակութեան։

Схо́дни, - дня. գ. է. յ. տախտակամած վասն իջանելոյ ՚ի նաւէ ՚ի ցամաք։

Схо́дно տ. համաձայն, նման. միակերպ. դիւրագին. օդտաբար։

Схо́дный ած. նշանակիտ վասն ժողովելոյ. համաձայն, հաւանական. նման, պատեհ. դիւրագին. օդտաբեր։

Схо́дственно ф сообра́зно.

Схо́дственность գ. է. նմանութիւն. համաձայնութիւն, հաւանականութիւն. յարմարութիւն, պատշաճութիւն. - венный ած. համաձայն, նման, համաձայն, յարմար, համապատասխան։

Схо́дство, - ствіе գ. չ. նմանութիւն, միակերպութիւն. հաւանականութիւն, հանդիպուածք։

Схо́дствовать ք. չ. նմանիլ, նման լինիլ։

Сходъ գ. ա. իջք, իջանելն. ժողով։

Сходьже́ніе գ. չ. իջումն, իջանելն։

Схо́жесть գ. է. (աա) ф схо́дство.

Схо́жій ած. նման, միակերպ։

Схола́стика գ. է. արուեստականութիւն դպրոցական ատենաբանութեան։

Схола́стикъ գ. ա. արուեստիկոս, դպրոցական ատենաբան։

Схоласти́ческій ած. արուեստիկական։

Схороне́ніе գ. չ. թաղումն. դաղումն.

Схоронно́й ած. թաղեալ. գաղեալ։

Схорони́ть, - ться կ. ք. хорони́ть, - ться.

Сцѣ́ка գ. է. որ ամէն միջի. որ միջի ՚ի քաղն կամ յանիւղն։

Сцѣ́пка գ. է. յ. միչ, գուղ։

Сцѣ́пленіе գ. չ. միչումն։

Сцара́пывать, - пать ք. ն. ցնաթել, քերել, ցնաթելով գնել։

Сцѣ́пать ք. չ. միչել։

Сцѣ́на գ. է. տեսիլ. տեսարան, վայ. տեսլեանց, տեղի թատրանական խաղոց. տեսիլ անցք ինչ ՚ի միջ քանի մի անձանց։

Сценическій ած. տեսարանական։

Сценогра́фія գ. ա. տեսլագրութիւն, տեսագրութիւն. Հարատարութիւն նկարելոյ գերս որպէս ինչ երեւիցի աչաց։

Сцѣ́живать, - сцѣдить ք. ն. քամել,

ծարել ։

Сцѣпле́ніе գ. չ. կցումն, կապակցումն (ճանիս)։ յարակցութիւն, միաւորութիւն (նախնական հասկաց)։

Сцѣпля́ть, - пить բ. ն. կապակցել, կցել յարել ընդ միմեանս (ճանիս)։

Сцѣпляться, - питься բ. ք. յարձակիլ, կռուիլ, կռնտել ղմիմեանս։

Сча́стіе գ. չ. բաղդ, յաջողութիւն, բարեբաղդութիւն, բարօրութիւն, երջանկութիւն։

Счастли́вецъ, - вица գ. ա. ի. բախտաւոր, բարեբաղդ, բարեվիճակ։

Сча́стливить ա осчастли́вить։

Сча́стливо տ. յաջողակս, յաջողաբար։ բարեբաղդութիւն, բարօրութիւնով։

Счастли́вый ած. յաջողակ. բախտաւոր, բարեբախտ, երջանիկ, բարեբաստիկ, բարեվիճակ։

Счастли́вѣть բ. չ. բարեբաստիկ լինել։

Счёрчивать, - ртить բ. ն. գծագրել։

Счёсывать, — сать բ. ն. սանդրելով մաքրել, կամ՝ ի բաց բառնալ։

Счётная գ. ի. հաշուետուն, հաշուանոց։

Счётный ած. հաշուելի, թուելի. հաշուոյ. հաշուարարական. տահմանեալ վասն հաշուատեսութեան։

Счетово́децъ ա бухга́лтеръ։

Счетово́дство ա бухгалте́рія. (ոլ։

Счётомъ տ. հաշուով, համարով, թուով։

Счётчикъ գ. ա. հաշուող դրամոց։

Счетъ գ. ա. հաշիւ, համար, հաշուարարութիւն։

Счёты գ. ա. յ. համրիչ։

Счисле́ніе գ. չ. թուումն, հաշուումն։ համարումն. բանաւոր կամ դրաւոր արտայայտութիւն թուոց։

Счи́сленный ած. հաշուելի, թուելի։

Счисля́ть, - лить բ. ն. հաշուել, թուել. - ться բ. յ. համաթուիլ. պատկանիլ առ կոչումն ինչ. հաշուիլ։

Счита́ніе գ. չ. հաշուումն, թուումն։

Счи́танный ած. հաշուելի, թուելի։

Счита́ть, счёсть բ. ն. համարել, թուել. հաշուել, առուգել զհաշիւն. կարծել, համարել, ունել. - ться բ. ք. հաշիւ առնուլ, հաշուել զերկուստեք պարտքս, վճարել, հատուցանել. վճռել չհամաձայնիլ։ (յառակել

Счища́ть, - сти́стить բ. ն. մաքրել, սրբել։

Счище́ніе գ. չ. մաքրումն, յառակումն։

Сти́щенный ած. մաքրեալ, յառակեալ։

Сшиба́ть, - бить բ. ն. զգեստել, տալ առնուլ, ի վայր ձգել։ (ցեղն։

Сшива́ніе գ. չ. կարելն, կարելով կը-

Сшива́ть, сшить բ. ն. կարել. կարելով կցել։

Сши́тый ած. կարեալ։

Съ նախ. ա со. (բ. յ. կծկիլ։

Съе́живать, - жить բ. ն. կծկել. - ться

Съе́мка, - мъ գ. ի. ընդօրինակիչն, գծագրելն զանգի կամ դուարճութիւն ինչ. յանձն առնուլն գկատարել կամ զայլ կապակցութիւն։

Съе́мки ա сли́вки։

Съе́мокъ ա сни́мокъ, ко́пія։

Съе́мцы ա щипцы։

Съе́мщикъ գ. ա. գծագրիչ. յանձն առնող կատարել կամ այլոց կապակցուե։

Съизнова ա снова։

Съи́споди տ. ի ներքուստ։

Съобща́ տ. ընդհրութեամբ, ընդհրաւիք։

Съу́живать, - у́зить բ. ն. անձուկ առնել, նեղ առնել. - ться բ. յ. անձկանալ, սեղմիլ, նեղ լինիլ։

Съумѣть հ. բ. умѣть։

Съѣда́ніе. - де́ніе գ. չ ուտելն ցվերջն։

Съѣда́ть, - ѣсть բ. ն. ուտել ցվերջն։

Съѣ́денный ած. կերեալ ցվերջն։

Съѣзди́ть հ. բ. ѣздить։

Съѣ́здъ գ. ա. իջանելն կառօք կամ երվարաւ ի բարձու. ժողով վասն որ և ևս խորհրդակցութեան։

Съѣзжа́ніе ա съѣздъ յ1 նշանակուե։

Съѣзжа́ть, - ѣхать բ. չ. գնալ կամ իջանել ի վերուստ ի վայր. վտանգ զգնացուածն եւանելով ի տանէ ուրուք։

Съѣзжа́ться, - ѣхаться բ. ք. յընթացեալն ձիով կամ կառօք հանդիպիլ. ժողովիլ ի մի վայր։

Съѣзжая գ. ի. - жій домъ, տուն՝ անուանեալ ի քաղաքի Տան Պօլիցիայի. ժողովատ վասն զօրաց։

Съѣстный ած. ուտելի, ուտելիք։

Съѣсть հ. բ. съѣда́ть. ք. սպանանել։

Съѣха́ть сов. в. съѣзжа́ть. (ѣхать).
Сы́воротка ж. р. ед. -тная трава́
Сы́гранный прич. отъ сы́грывать (играть).
Сый церк. в. быти (есть). сый есмь, сый живу. мірянинъ, языческій, сый онъ.
Сыно́вній прил. сыновній.
Сыно́къ, - ночекъ, ж. м. мн. сы́нки. сынъ.
Сынъ ж. м. сыновній. кре́стный, -ная. -человѣческій, сыновній мірянинъ.
Сы́наніе ж. ср. глаголъ, глаголаніе.
Сы́нанный прич. глаголавшій, глаголавшій.
Сы́мать в. н. глаголать, глаголить, говорить.
Сы́нка ж. сы́наніе.
Сыну́честь ж. р. глаголь, глаголь души.
Сыну́чій прил. принадлежащій къ глаголать, къ глаголу.
Сынь ж. р. ед. сынъ, мірянинъ, христіанинъ.
Сыре́цъ ж. м. необработанное мясо. сырой (необработанный). пищу сырыми ѣдятъ.
Сы́рникъ ж. м. творожникъ, творожный пирогъ.
Сы́рный прил. сырной. -ная недѣля, сырная, сыропустная, масленица. -черный цвѣтъ, чернота.
Сы́ро нар. худо, дурно, нехорошо.
Сырова́тость ж. р. нѣкоторая степень худости. -тый прил. нѣсколько худой, нехорошій.
Сыромя́тникъ ж. м. кожевникъ. -ничество ср. р. кожевничество.
Сыромя́ть ж. р. мять кожи, что дѣлается квасцами.
Сыропу́стіе, - пустъ ж. р. м. сыропустная масленица.
Сыро́нъ церк. в. сиропъ.
Сы́рость ж. р. сырость, влажность, мокрота, сырая погода, сырой воздухъ, испарина (пары). сырь, сырое мѣсто. недостатокъ, недостатокъ (недуга). сырость.
Сырый прил. худой, дурной, плохой, сырой, худой, дурной, нехорошій, плохой. -рые товары, товары низкой цѣны, дешевые товары.
Сырѣть гл. н. худѣть, дурѣть, портиться.
Сыскивать, сыска́ть гл. н. совершенно, совсѣмъ. искать.
Сыта́ ж. р. медъ разведенный (водой).
Сытный прил. питательный, вкусный. сытно, обильно. пища, кушанье. сытно, обильно.
Сыто нар. до сыта.
Сытость ж. р. сытость, сытость, сытость.
Сытый прил. сытый, сытый.
Сытѣть гл. н. сытѣть, сытѣть.
Сычу́гъ ж. м. желудокъ (у животныхъ). сычугъ.
Сычъ ж. м. филинъ (птица).
Сы́щикъ ж. м. ищейка, ищейка (собака).
Съ, предлогъ, соединяющій съ винительнымъ падежомъ.
Съва́льня ж. р. мѣсто, гдѣ валяютъ сукно.
Сѣ́верный прил. сѣверный, сѣверный. -ное сіяніе, сѣверное сіяніе. -ро - востокъ сѣверо-востокъ. -ро - востóчный, сѣверо-восточный. -ро - запа́дный сѣверо-западный. -ро - западъ сѣверо-западъ.
Сѣ́веръ ж. м. сѣверъ, сѣверный полюсъ. сѣверъ, сѣверный полюсъ. -ный житель сѣвера, сѣверный житель.
Сѣвера́льникъ ж. м. родъ вѣтряной мельницы, которая служитъ для веянія хлѣба.
Сѣвъ церк. в. засѣвъ.
Сѣда́лень ж. м. епископскій посохъ, который носитъ передъ епископомъ служитель.
Сѣда́лище ж. ср. сѣдло, подушка, что подъ сѣдло. сѣдло.
Сѣде́лка ж. р. родъ кожаной сумки.
Сѣде́льникъ ж. м. сѣдельникъ.
Сѣде́льный прил. сѣдельный.
Сѣдина, - пка ж. р. сѣдина, сѣдой волосъ.
Сѣ́дина ж. р. сѣдина, сѣдой волосъ.

Сѣдла́ніе ф. с. հաստատելը։
Сѣдла́ть ք. գ. հաստատել, ճամբել։
Сѣдло́ ф. с. հաստատ, ճամբ. - вьючное կօրդին (ֆլան)։
Сѣдоборо́дый մծ. ալեսպիտամօրուս. — дова́тость ф. ի. ասկաս լինչ ալեւորութիւն. - дова́тый մծ. ասկաս լինչ ալեւոր. - доволо́сый, - довла́сый մծ. ալեսպիտակհեր, ալեզարդ. - голо́вый մծ. ալեսպիտակգլուխ, ալեզարդ։
Сѣдокъ ա. пассажи́ръ։
Сѣ́дость ф. ի. ալեւորութիւն։
Сѣды́й մծ. ալեւոր, ալեզարդ, հինաւուրց։
Сѣкира́ ф. ի. (ե՛ւ) տապար։
Сѣку́щая ф. ի. հատանող (գիծ)։
Сѣменны́стый մծ. բազմասերմն։
Сѣмени́ть ք. ն. սերմանել, ցանել։
Сѣмянникъ, - мянникъ ф. ա. սերմանացու. պարտատակ սերմանոյ։
Сѣменный մծ. սերմնատու, սերմնարեր։ - дѣлить ’ի սերմանոյ. սերմնապարտնակ։
Сѣменоно́сный մծ. սերմնարեր, սերմնատու, սերմնապարտնակ։
Сѣменни́къ ф. ա. սերմնավաճառ։
Сѣ́мо ն. (ե՛ւ) ա. сюда́
Сѣ́мя, ած. - мечко, սերմն (բուսոյ, կենդանեաց). փոխ. (ե՛ւ) սերունդը. սկիզբն կամ պատճառ բարոյական գործոցն իրիք։
Сѣни ф. ի. յ. նախասենեակ։
Сѣнистый ա. тѣнистый։
Сѣнная ф. ի. աղախին։
Сѣнна́я ѣ՛ր. ф. ի. վաճառատեղի խոտոյ։
Сѣнни́къ ф. ա. խոտաւան, խոտանոց. խոտավաճառ։
Сѣнница (ե՛ւ) ա. шате́ръ, եւս խոտանոց։
Сѣнноли́ственный մծ. խոտատերև, խոտատերև (ծառ)։
Сѣно ф. с. խոտ, խոտ։
Сѣноко́сецъ ф. ա. հնձող խոտոյ։
Сѣноко́съ ф. ա. տեղի, ուր հնձեն զխոտ. ժամանակ հնձելոյ զխոտ. սարդանոցն զեռուն լինչ։
Сѣнокоше́ніе ф. с. հնձելն խոտոյ։
Сѣнопочте́ніе ф. с. տան տաղաւարահարց։
Сѣнь ф. ի. (ե՛ւ) ստուեր. հովանի, տաղաւար. տանի հովանի ’ի վերայ տեղանոյ. հովանաւորութիւն. - смертная, ստուեր մահու։
Сѣра ф. ի. ծծումբ. հեղու տկանջաց։
Сѣре́ніе ф. с. ծծմրելն։
Сѣ́ренка ф. ի. ծծմրատ, լուցկիկ։
Сѣризна́ ф. ի. դրշտի. (ծծմրատ։
Сѣ́ристый, - ринстый մծ. ծծմրախառն։
Сѣ́рить ք. ն. սրսկել ’ի ծծումբ, ծծմրել։
Сѣ́рка ф. ի. վակ, որպ ծոխու։
Сѣрнокі́слый մծ. խառն ընդ ծծմրային հեղուկ։
Сѣ́рный մծ. ծծմրեայ, ծծմրային, ծծմրոյ. պարունակող ծծմրոյ, ծծմրատ. շինեալ վասն հանելոյ զծծումբ. ծծմրեալ, սրսկեալ ’ի ծծումբ. - ная кислота, ընդ. և թթուածնային տեսիլ հեղուկ ծծմրոյ։
Сѣрова́тый մծ. ասկաս լինչ գրշ. - рогла́зый մծ. գրշաչին. - роно́гій մծ. գրշոտն։
Сѣ́рость ф. ի. գրշութիւն. (գոյն։
Сѣ́рый մծ. գրշ, գրշագոյն, մոխրագոյն։
Сѣрь ф. ի. գրշ գոյն։
Сѣрѣ́ть ф. ի. գրշանալ։
Сѣсть ք. ի. նստիլ. հնալ. դիւանանիլ, իջանիլ. փոխ. մտանել (տեղս). անդրիլ, կարճիլ, տմիտիլ (առ ընտանեաց). խորհիլ, ընկղմիլ (առ ընտանոյ)։
Сѣ́тка ф. ի. նդ. ք. сѣть, ամենայն լինչ ցանցաձև. - глазна́я, ցանցակերպ թաղանթ աչաց։
Сѣтованіе ф. с. տրտմիլն, տխրիլ. տրտմութիւն. գանգատ։
Сѣтовать ք. с. տրտմիլ, տխրիլ. ցաւիլ. գանգատիլ, տրտնջալ։
Сѣточка նդ. ք. сѣтка.
Сѣточникъ - ница ф. ա. ի. ցանցագործ։
Сѣтчатокры́лый մծ. ցանցաթև. (պնջոտ)։
Сѣтчатый մծ. ցանցաձև, ցանցակերպ։
Сѣть ф. ի. ցանց, ուռկան, վարմ. փոխ. դաւ, որոգայթ։
Сѣча ф. ի. դան, դանութիւն հարուած. հատեալ ծառ. մարտ, պատերազմ։
Сѣче́ніе ф. с. դանելն, հարուածելն. հատուիլն, կտրելն։ (հատեալ։
Сѣ́ченый մծ. դանեալ, դանեակծեալ
Сѣчка ф. ի. գործ լինչ երիվարեայ ո՛չ րուլ մանրեն զկաղամբ, եւայլն. յարդ

մանրեալ։

Сѣчь *ք.ն.* *հատանել, կտրել. մանրել. դանել, ձաղկել. կոխել, տաշել.* — чься *ք. ֆ.* *հարկանել ղերեսս սրով, պատերազմիլ սրով. ք. յ. դանակոծել ղենքն. Հեղձիլ ծայրից հերաց. հատանիլ (եղ). քաժանիլ, պատառիլ*։

Сѣялка, - яльница *տես* разсѣвалень.

Сѣяльный *ած.* *կարևոր վասն մաղելոյ*։

Сѣяльня *տես* сѣялка. (*սեալ 'ի սերմոյ*։

Сѣяніе *գ. չ.* *սերմանումն, ցանումն. մաղումն, խարխափելն*։

Сѣяный *ած* *ցանեալ, սերմանել. մաղեալ, խարխափեալ*։ (*մանաՀանդ*։

Сѣятель, - льница *գ. ա.* *սերմանող, սերմնացան*։

Сѣять *ք.ն.* (*հա* посѣять) *սերմանել, ցանել.* (*հա* просѣять) *մաղել, խարխափել.* (*հա.* посѣять). *փոխ. հիմն դնել, ծնուցանել, պատճառել, յարուցանել*։

Сюда́ *տ,* *այսր, աստանօր*։

Сю́ду и сю́да *տ.* (*եղ*) *աստի և անտի*։

Сюже́тъ *գ. ա.* *առարկայ, նիւթակայ*։

Сюрьма́ *տես* сурьма́. (*անձնիւր*։

Ся, *Համառօտ դերանուն* себя - *ղենքն,*

Ся́гать, - гнуть *ք.ն.* *բառել. Հատանել, Հասկանալ. Հդիլ* (*ոտի ղերծանիկ*)։

Сяжо́къ *գ. ա.* *եղջիւր, ընչաց.ք միջատաց.*

Ся́кнуть *ք. չ.* *ցամաքիլ, չորանալ*։

Сякъ *և* и такъ и сякъ, *այսպէս և այնպէս*։

Сямъ, и тамъ и сямъ, *աստ և անդ, ցրիւ, յայլ և այլ տեղիս, ոչիր և ոչան*։

Сыно́дъ *տես* синодъ.

Т

Та *տես* тотъ (*տուփ քիմախոտոյ*։

Табаке́рка, - рочка *գ. ի.* *ընչաղէզոց,*

Таба́къ *գ. ա.* *ծխախոտ, քիմախոտ*։

Табарга́нъ *գ. ա.* *գաղան ինչ փոքրիկ*։

Таба́чникъ *գ. ա.* *ծխախոտավաճառ. որ սիրէ ծխել կամ ունքն քաշել քիմ. ծխախոտ կամ քիմախոտ*։

Таба́чница *գ. ի.* *կին ծխախոտավաճառ. անան ծխախոտոյ*։

Таба́чный *ած.* *ծխախոտոյ*։

Та́бель *գ. ա.* *ցուցակ*։

Та́бельный *ած.* *ցուցակի. - день, օր գրեալ 'ի ցուցակի վճռամեծ ոմանց, յորս առանձնարանք և այլ պաշտօնատեղիք ազատ են*։

Таблéтъ *գ. ա.* *աղամանդ տաշեալ միապն 'ի կողմանց*։

Табли́ца, - личка *գ. ի.* *աղեսաղ. ցանկ*։

Табу́нщикъ *գ. ա.* *ապատաստանապետ*։

Табу́нъ *գ. ա.* *ապատաստան. Ջոկ*։

Табуре́тъ *գ. ա.* *աթոռ ինչ ձեռքաշուկ և անկենարան*։

Та́волга *գ. ի.* *Ծառի ինչ* *տես* живокость.

Таври́ть *ք. ն.* *դնել դինիք կամ նշան 'ի վերայ անասնոց*։

Тавро́ *գ. չ.* *դինիք կամ նշան եղեալ 'ի վերայ անասնոց*։

Тага́нъ *գ. ա.* *ատնակալ*։

Таéніе *գ. չ.* *գաղտնի, ծածկութիւն*։

Тазъ, - зикъ *գ. ա.* *լուսան. կոնք* (*ծաթ.*)։

Тайко́мъ *տես* та́йно.

Та́йна *գ. ի.* *գաղտնիք, խորհուրդ. անչափ, ծածուկք. խորհուրդ* (*եկեղեցւոյ*)։

Та́йная *գ. ի. յ.* (*եղ*) *գաղտնիք*։

Та́йничать *ք. չ.* *ծածկել, ծածկութիւն յայլոց*։

Та́йно *տ.* *գաղտ, 'ի ծածուկ, լռելեայն.* - бра́чіе, *գաղտնի ամուսնութիւն ծպտեալ.* - брачный *ած.* *ծպտաբերեալն գաղտնի ամուսնութեան.* — ви́дець *գ. ա.* *գաղտնատես.* - вѣ́дець *գ. ա.* *ծածկագէտ, գաղտնագէտ.* - знамена́тельный *ած.* *խոր-*

Хрѣстоматія. - писа'ніе, пи́сь ф. с. і. ѳ. ѳаѳ-кадрѣть, ѳаѳтнадрѣтельство.
Та'йность ф. і. ѳаѳтнѣ, ѳаѳкѣлъ, ѳаѳкѣлъ ѳѣлъ.
Таи'нственникъ ф. м. (ѣ) ѳаѳтнадѣ.
Таи'нственно н. хитрѣдѣлъ, ѳаѳкѣлъ.
Таи'нственность ф. і. хитрѣдѣлъ.
Таи'нственный ѳѣ. хитрѣдѣлъ, хитрѣлъ, ѳаѳкѣлъ.
Та'инство ф. с. хитрѣдѣ (ѣлѣлѣ).
Та'йный ѳѣ. ѳаѳтнѣ, ѳаѳкѣлъ, ѳаѳкѣлъ. - совѣтникъ ф. м. ѳѣлъ хитрѣдѣлъ.
Таи'ть ѣ. н. хитрѣлъ, ѳаѳкѣлъ. - ться ѣ. з. ѳаѳкѣлъ, ѳаѳнѣлъ ѳѣлъ. хитрѣлъ.
Та'кать ѣ. с. ѳѣлъ ѳѣлъ.
Такела'жить ѣ. н. ѳѣлъ ѳѣлъ.
Такела'жъ ф. м. ѳѣлъ, ѳѣлъ.
Та'кже н. ѳѣлъ, ѳѣлъ.
Таки'й, - кой ѳѣ. ѳѣлъ, ѳѣлъ. ѳѣлъ, ѳѣлъ, ѳѣлъ.
Таки'й же, тако'й же ѳѣ. ѳѣлъ, ѳѣлъ, ѳѣлъ.
Тако н. (ѣ) ѳ такъ.
Таковы'й ѳ такій
Та'кса ф. і. ѳѣлъ, ѳѣлъ.
Такса'торъ ф. м. ѳѣлъ.
Таксѝровать ѣ. н. ѳѣлъ, ѳѣлъ.
Та'кта, - тъ ф. і. м. ѳѣлъ.
Та'ктика ф. і. ѳѣлъ. - тикъ ф. м. ѳѣлъ.
Такъ н. ѳѣлъ, ѳѣлъ, ѳѣлъ. ѳѣлъ. ѳѣлъ. ѳѣлъ. ѳѣлъ, ѳѣлъ. ѳѣлъ. ѳѣлъ. ѳѣлъ.

սէր ուտիճ։

Тарантáсъ ф. м. կառք լինչ երկայն։

Тарáнтулъ ф. м. վիպիժ, տարանտո-նացուց սարդ, կովադեաց, կավածուծ։

Тарáпъ ф. м. խոյ (մանգղեհն)։

Тарáпь ф. р. ձուկն լինչ։

Тарáщить р. н. լայնել, բանալ (պչս)։

Тарéлка, дщ. - лочка ф. р. ափսէ։

Тарéлки ф. р. у. ծնծղայք։

Тарúфъ ф. м. տարիճ, ցուցակ ապ-րանաց, որք չեն արգելեալ։

Тáртаръ м. адъ.

Тáска ф. р. ևս.

Таскáніе ф. с. քարշելն, ձգելն, ընդ-քարշ ածելն. ձգձգելն։

Тáсканный մж. քարշ ածեալ։

Таскáть р. н. տանել. քարշել, ընդ-քարշ տանել. առնուլ ծանիկութեամբ. անհնոյ ’ի հինէ արկանել զհանդերձս կամ զիւղնիկս. յերկաթաձգել զդրծն ’ի դատարանի. ձգել զհեթաց. - ться р. հ. շրջագայիլ ընդ քաղաս տեղիս. փոխ. շրջիլ զհետ կանանց։ (Զրուց։

Тасовáніе, - вка ф. с. խառնելն խաղա-ցոյ. Тасовáть р. н. խառնել զխաղաթղթս. փոխ. անդադրիլ զպաշտօնատարս։

Тать ф. м. (ե՛) գող։

Татьбá, - тство ф. р. с. (ե՛) գողութիւն։

Тафтá ф. р. դրծուած լինչ մետաքսոյ։

Тахиграфія ф. р. արագագրութիւն։

Тахиграфъ ф. м. արագագրիչ։

Тачáть р. н. կարել զկիրճնածալ եղերս կա-շւոյ կամ շորիղենի յերիւց կողմանց։

Тáчка ф. р. կարելն կիրճնածալ եղերս յերկուց կողմանց. տեսակ լինչ ձեռ-նատալի. բոյս լինչ։

Тáшка ф. р. կոնքիս զինուորականաց։

Тащéніе ф. с. քարշելն, ձգելն ընդ իւր։

Тащúть р. н. կրել, տանել. քարշել, ձգել. դողանալ. հանել։

Ташúться р. н. հաղիւ հաղ ընթա-նալ, ընդ քարշ դնալ։

Тáяніе ф. с. հալելն, լուծելն.

Тáяный մж. հալեալ. լուծեալ։

Тáять р. с. հալել, լուծիլ. փոխ. ապ-շիլ, զմայլիլ. р. н. հալել։

Тварь ф. р. արարած. ազգ մարգկան։

Твердúть р. н. կրկնել, սերտել. փոխ. անդադար յիշել, ասել։

Твéрдо м. պնդապէս, ամրապէս. հաս-տատապէս. անխախտ. (ե՛). անբուն. արթնութեամբ. - ватый մж. սակաւ լինչ ա-մուր, պինդ։

Твéрдость ф. р. պնդուն, կարծրուն. փոխ. հաստատութիւն, անսասանութիւն։

Твердоýміе ф. с. (ե՛) հաստատութիւն մտաց, կորովամտութիւն։

Твéрдый մж. պինդ, կարծր, ամուր. հաստատուն. սերտ. փոխ. անշարժ, անդրդուելի, անսասան. - дáя память հաստատուն յիշողութիւն։

Твердúня ф. р. (ե՛) ամուրք, բերդ։

Твердь ф. р. (ե՛) հաստատուն երկնից։ ամուր։

Твердúть р. с. ամրանալ, կարծրանալ։

Твержéніе ф. с. սերտելն, առնուլն ’ի բերան. կրկնութիւն։ (ռեալ։

Твержéный մж. սերտեալ, ’ի բերան ա-ռեալ։

Твой պէտ. պոց. քոյ։

Творéніе ф. с. առնելութիւն, դործողութիւն. (ե՛) արարչութիւն. արարած. դործ, աշ-խատասիրութիւն, վաստակ մտաց։

Твореный մж. արարեալ, դործեալ. - ная известь, կիր շիջուցեալ։

Творéцъ ф. м. արարիչ, հաստիչ. առեղ-ծիչ. (ե՛) կատարիչ, դործադիր. հե-ղինակ։ (ղևիր։

Творúло ф. с. փոս վասն շաղախելոյ

Творúтель м. дѣлатель. (լավ։

Творúтельный падéжъ, դործիականհո-

Творúти р. н. (ե՛) բերել, բուսուցա-նել, տալ. առնել, դործել, կատարել։

Творúть р. н. առնել, դործել. շա-ղախել, խառնել, լուծանել ջրով։

Творóгъ ф. м. խաչոյ։

Твóрческій մж. արարչական։

Театрáльный մж. թատրոնական, թա-տերական, թատրոնի։

Теáтръ ф. м. թատրոն, թատեր. փոխ. - войны, տեղի պատերազմի. (նահան։

Тéзисъ ф. м. դրուէ, խնդիր վիճաբա-

Тéзка ф. р. անուանակից։

Тезоименúтство ф. с. անուանակցուէ. - нитый - менный մж. (նե) անուա-

նակից։
Те́ка ж бума́жникъ.
Текстъ գ. ս. խսկական բանք Հեղինակի, յօդուած բանից առեալ ՚ի սուրբ գրոց։
Тектóнъ գ. ս. Հիւսն, ատաղձադրձ.
Теку́честь գ. ի. Հոսանիանալ, լուծուիլ, լուծականուիլ. - чій ած. Հոսանուտ, Հեղուկ, դնայուն։
Теку́щій ած. ընթացական, ներկայ։
Телеграфи́ческій ած. Հեռագրական։
Телегра́фъ գ. ս. Հեռագիր։
Теле́нокъ հպ. ք. տեղա́։
Телескóпъ գ. ս. Հեռադիտ (գործ). - пи́ческій ած. Հեռադիտական։ (նկ. գ)։
Теле́цъ գ. ս. եզն. ցուլ. ցուլ (կնոջ)։
Тели́ться գ. հ. ծնանիլ գրբի։
Тели́ца հպ. телка, - лочка, - лушка, գ. ի. երինջ։
Теллу́ръ գ. ս. տեղուր (նիւթ)։
Телѣ́га գ. ի. սայլ (փոսանիկ)։
Телѣ́жникъ գ. ս. սայլագործ. հին. Ամենապարհ սայլի։
Теля́ գ. չ. որթ։ - лячій ած. որթու։
Теля́тина գ. ի. որթենի, միս որթու.
Те́ма գ. ի. դրուէ, առաջարկութիւն. նիւթ (քաոսից, նպատ)։
Темня́къ գ. ս. խուռնջ կախեալ ՚ի վերայ սրոյ առիւծանաւորաց։
Те́мненькій ած. աւելս լինչ մթին։
Темнехонькій ած. կարի մթին։
Темни́ца գ. ի. բանտ, արգելանոց։
Темни́чникъ գ. ս. (եկ) բանտապետ։
Темни́чный ած. վերբ. բանտի. կարգեալ ՚ի բանտի։
Те́мно, темно́ ն. մուխ, մթին. մոխ. խրթին. - багро́вый ած. մոխ ծիրանի. - бу́рый ած. մոխ մնխագոյն. - ватый ած. աւելս լինչ խաւար, նսեմ. - же́лтый ած. մոխ դեղին. - зеле́ный ած. մոխ կանաչ. - кра́сный ած. մոխ կարմիր. - ру́сый ած. մոխ շէկ, դեղին. - си́ній ած. մոխ կապոյտ։
Темно́сть գ. ի. մոխ գոյն. մթութիւն։
Темносѣ́рый ած. մոխ մնխագոյն։
Темнота́ գ. ի. մթութիւն, խաւար, աղջամուղջ. փոխ. նսեմութիւն, խրթնութիւն (՚ի բան)։
Темноцвѣ́тный ած. մոխ։
Те́мный ած. մթին, խաւարչուկ. մոխ. փոխ. խրթին, անմեկնելի, դժուարիմաց (բան). հին. կոյր։
Темнѣ́ть ք. չ. մթանալ, մթնիլ, մթնատիպնիլ. մոխանալ. - ться ք. հ. անց. անորոշ նշմարիլ ՚ի հեռուստ։
Темпера́ментъ գ. ս. խառնուած, բնուկ, յօրինուած, կազմուած մարմնոյ, բնաւորութիւն։
Температу́ра գ. ի. բարեխառնուկ, ջերմութիւն, խառնուած օդոյ։
Те́мя գ. չ. գագաթն. կատար (ձերկն)։
Темя́ный ած. գագաթեան։
Тена́ль, - лія գ. ի. պատնէշ լինչ տաճարամիջեան։ (բազմանիստ)։
Те́ндеръ գ. ս. միակցեալ նաւ պատերազմական։
Тенети́ть ք. հ. թակարդել։
Тенето́, - нета գ. չ. վարմ, արագաղ, թակարդ, ականատ։ (կարդագործ)։
Тенета́чникъ գ. ս. թակարդադիր. թաղարդ։
Те́норъ գ. ս. բարձրագոյն ձայն առն. միջին ձայն ընդ միջ բասի և մեղմ ձայնից։
Теокра́тія գ. ի. աստուածապետութիւն. - тическій ած. աստուածապետական։
Теологи́ческій ած. աստուածաբանական։
Теоло́гія գ. ի. աստուածաբանութիւն, աստուածախօսութիւն։
Тео́логъ գ. ս. աստուածաբան, աստուածախօս։
Теоре́ма գ. ի. հայեցողութիւն, տեսական նոխագաւառ կամ յատաջադրութիւն։
Теоре́тикъ գ. ս. որ պարապի ՚ի տեսական դիտութիւն, որ գիտէ գործնական արուեստի առանց ՚ի գործ դնելոյ զայնս։
Теорети́ческій ած. տեսական, հայեցական. - ческій ն. տեսական դիտութիւն։
Тео́рія գ. ի. տեսական վարդապետութիւն, տեսական դիտութիւն. տեսութիւն։
Тепе́решній ած. այժմեան, ներկայ։
Тепе́рь ն. այժմ, այժմոյս։ (կերբ)։
Те́плиться ք. չ. վառիլ առանց պատճառի։
Тепли́ца գ. ի. ջերմանոցեակ։
Тепли́цы գ. ի. յ. ջերմուկք, ջերմուկ։
Тепло́ գ. չ. ջերմ, տաք. տարութիւն. ջերմուկ. տաք ժամանակ կամ եղանակ։
Тепло́ ն. ջերմ, տաք, ջերմագին։

Тепловáтость ж. ѣ. влажное, сырое состояніе. - ватый прил. влажный, сырой, сыроватый.
Тепломѣръ м. теплоизмѣритель (физ.).
Теплородъ, - творъ м. теплопроизводящее, производящее теплоту начало.
Теплотвóрный, - породный прил. теплопроизводящій.
Тéплый прил. теплый, согрѣвающій, согрѣвающій, согрѣвающій.
Теплѣть гл. теплѣть, согрѣваться.
Терапéвтика и терáпія ж. ѣ. медицинская наука о способахъ леченія болѣзней.
Теребúнтъ м. растеніе (Pistacia terebinthus).
Теребúть гл. дергать, теребить, щипать, щипать, щипать. — около кого нибудь, надоѣдать кому нибудь, безпокоить кого нибудь (надоѣсть, безпокоить).
Теребленіе см. теребить.
Тередóрить см. печатать.
Тередóрщикъ см. печатникъ.
Тéрекъ м. вертлюгъ.
Терéть гл. тереть, растирать, чистить, скоблить, скоблить, скоблить (рубанкомъ). — ться гл. тереться, тереться, тереться, тереться около кого нибудь, надоѣдать кому нибудь, безпокоить кого нибудь (надоѣсть, безпокоить).
Терзáніе ср. мученіе, терзаніе.
Терзáнный прил. мученный, терзанный.
Терзáтель м. мучитель.
Терзáть гл. мучить, терзать, терзать, терзать, терзать, безпокоить, безпокоить, безпокоить. — ться гл. мучиться, терзаться.
Терíякъ м. противоядіе, противоядіе.
Тéрка ж. точильный камень, точильный камень, точильный камень, точильный камень.
Терминолóгія ж. терминологія, терминологія, терминологія.
Тéрминъ м. срокъ, время, время.
Термометри́ческій прил. термометрическій.
Термомéтръ см. тепломѣръ.
Термоскóпъ м. термоскопъ (физ.).
Терни́стый прил. терновый, терновый.
Тéрніе ср. терновникъ, терновникъ.
Терновникъ м. терновникъ, терновникъ, терновникъ.
Терновый прил. терновый, терновый, терновый.
Тернъ м. терновникъ. Терновый терновый.
Терпентúнъ м. терпентинъ.
Терпúмость ж. терпѣливость, терпѣливость, терпѣливость.
Терпúмый прил. терпѣливый, терпѣливый.
Тéрпкій прил. (къ) терпкій, терпкій, терпкій.
Тéрпкость ж. терпкость, терпкость.
Тéрпнуть гл. терпѣть, терпѣть, терпѣть.
Терпýгъ м. терпугъ.
Терпѣлúво см. терпѣливо.
Терпѣлúвость ж. терпѣливость, терпѣливость. терпѣливый человѣкъ.
Терпѣлúвый прил. терпѣливый, терпѣливый, терпѣливый, терпѣливый, терпѣливый.
Терпѣніе ср. терпѣніе, терпѣніе.
Терпѣть гл. терпѣть, терпѣть, терпѣть (чего). терпѣть, терпѣть, терпѣть. — ся см. терпѣть.
Терра́са, — расъ ж. терраса, терраса, терраса, терраса, терраса, терраса.
Тéртый прил. терный, терный, терный. - калачъ, родъ булки.
Терцéтъ см. трио.
Тéрція ж. терція (муз.).
Тéрщикъ см. краскотеръ.
Теря́ніе ср. потерянное, потерянное.
Теря́ть гл. терять. терять, терять, терять, терять, терять, терять. — ся см. терять.
Тесáкъ м. топоръ.
Теса́ніе ср. тесаніе.
Тéсаный прил. тесаный, тесаный.
Теса́ть гл. тесать, тесать.
Тесéмка, умал. - мочка ж. ѣ. тесемка.
Тéска ж. ѣ. тесаніе. (собир.) тесаный матеріалъ.
Тесть м. тесть.
Тесъ м. тесъ (строит.).
Тесьмá ж. ѣ. тесьма, тесьма, тесьма. (тонкій ремень).
Тéтеревъ м. тетеревъ, тетеревъ.
Тетéря, - рка м. ѣ. то же тетеревъ.
Тетúва ж. ѣ. глина, земля (тина). - ная переклáдина. (болотистая).
Тéтка, - тинка, тушка ж. ѣ. тетка, тетка, тетка.
Тетрáдь, умал. - дка, - дочка ж. ѣ. тетрадь, тетрадь,

դաս ստեղ, въ тетрадяхъ, 'ի թեր-
թս, առանց կազմելոյ:
Тетра́рхъ գ. ա. չորրորդապետ.-рархія գ.
ք. չորրորդապետութիւն:
Те́хника ж. худо́жественность.
Техни́ческій ած. արուեստական, արուես-
տից, հնարատուրհեանց (բառ, անուանք):
Технологі́я գ. ք. դիտութիւն գործ-
րուեստական, արհեստական և անտե-
սական գործոց և գործեաց.-логическій
ած. технологія բառից:
Те́ча, - течь գ. ք. կաթուած, կաթուած.
ժամանակ գնալոյ ամանոց գոտեանց և
բանջարեղէն 'ի միոյ տեղւոջէ յայլ տեղի:
Тече́ніе գ. ս. հոսումն, հոսանք, քա-
թացք. ջրհ. (եղ) գնացք, ընթացք. շա-
րունակութիւն. (եղ). ծառայութիւն,
վճռագործութիւն, գործ:
Течь բ. ս. հոսել. ծորել. կաթիլել,
վազել, արշաւել, երթալ արագութ:
Те́шка գ. ք. գօշ ձիանոյ, հատեալ ընդ
երկար և չորացուցեալ:
Те́ща գ. ք. զբանձ: (մետաղ:
Ти́гель գ. ա. սկոյտ վասն հալելոյ ոս-
Ти́грикъ գ. ա. գիշատիչ թռչնոյ ինչ.
և նշ. բ.-тигръ. (ինչ:
Тигроко́тъ գ. ա. վիգրակատու, գոտան
Тигръ գ. ա.վագր.- ри́ца գ.ք. կգ վագր:
Тиза́на գ. ք. ըմպելի ինչ:
Тикъ գ. ա.գործուած ինչ հատ. լսելի.ք:
Тимія́нъ, - мьянъ գ. ա. ծոխերին (խոտ
ինչ անուշահոտ):
Тимпа́нъ գ. ա. թմբուկ. թմբուկ (ա-
նանկոյ, զրուշոտոյ). երեքանկիւն 'ի ձա-
կատ շինուածոց:
Ти́на ж. илъ.
Ти́нистый ած. տղմուտ, մորուտ:
Тинктýра գ. ք. հիւթ դեղօրեկոյ:
Тинъ ж. тисъ. և արտաքին (խոտ ինչ):
Ти́пикъ գ. ա. մաշտոց, ծիսարան, կա-
նոնադիրք արարողութեանց:
Типографи́ческій, - фскій ած. տպա-
գրատան. տպագրական:
Типотра́фія գ. ք. տպարան, տպագրա-
տուն, զրուշմանոց. - графщикъ,-графъ
գ. ա. տպագիր, տպող, տպագործ, զբ-
ուշմիչ:
Типу́нъ գ. ա. ուռոյց ինչ 'ի ծայրս լե-
զուի ծանչոց:
Типъ գ. ա. նախադատարիար,նախատիպ:
Тира́да գ. ք. երկարաձիգ հատուած բա-
նի կամ երգոց: (գիլ:
Тира́нить բ. ն. անողորմ չարչարել, նե-
Тира́нски տ. բռնաւորաբար, անողորմ:
Тира́нскій ած. բռնաւորական, բռնա-
կան. խժական, անողորմ:
Тира́нство — ваніе բռնաւորութիւն,
բռնակալութիւն. բռնութիւն, խժա-
կան բառք, անգթութիւն: (կալել:
Тира́нствовать բ. ս. բռնանալ, բռնա-
Тира́нъ, - нка գ. ա. ք. բռնաւոր, բռ-
նակալ, բռնող, անողորմ:
Ти́сканіе գ. ս. սեղմումն:
Ти́сканный ած. սեղմեալ:
Ти́скать բ. ն. սեղմել:
Тискі́ գ. ա. յ. մամուլ:
Тисне́ніе գ. ս. սեղմելն. տպումն. տպ:
Тисне́нный ած. սեղմեալ, տպեալ,
տպագրեալ, դրոշմեալ:
Тисну́ть, - снуть բ. ն. տպել, դրոշմել:
Ти́снутый ж. тисне́нный.
Тисъ գ. ա. դենգ (ծառ հիւսուածոյ):
Тита́нъ գ. ա. տիտան (միներալ):
Ти́тла, - тло գ. ք. ս. ж. ти́тулъ. և մա-
կագիր, մակագրութ, պատուագրութ:
Титулова́ть բ. ն. գրել զանուանն, գրա-
տիճանն: յորդել զոք յիշելով գրա-
տիճանն:
Ти́тулъ գ. ա. տիտղոս. պատուանուն.
մակագիր. - ля́рный ած. որ ունի մի-
այն գոտիղոս և ոչ զինակալն կոչումն.
титулярный совѣтникъ. քաղաքական
աստիճանաւոր 9 կարգի:
Ти́тька գ. ք. առին: (смерчь.
Тифо́нъ գ. ա. հողմ մրրկայինն. ж. նա.
Ти́фусъ գ. ա. վարակիչ և մաշիչ տենդ:
Ти́хій ած. հանդարտ, հեզ. յամր. ցած.
մեղմ, թեթեւ, դանդ. (եղ) անվրդով,
անդորր: ('ի գործելոյ:
Ти́хнуть բ. ս. հանդարտիլ, դադարիլ
Ти́хо տ. հանդարտութ, մեղմով, յուշիկ:
Тихомо́лкомъ, - кою տ. լռելեայն, գո-
ղանի, գաղտագողի:
Тихонра́віе գ. ս. հանդարտաբարոյութ:

Тихопра́вный ած. Հանդարտաբարոյ:
Тихо́нько ն. Մեղմով. լռելեայն:
Ти́хость գ. ի. Հանդարտութիւն:
Тихохо́дъ գ. ա: Յամրաքայլ, յամրաքալ:
Ти́ше, բաղդատական ատիճան тихо մակբային. Հանդարտագոյն, Մեղմագոյն:
Тишина́, - тишь գ. ի. Խաղաղուլ, Հանդարտութիւն, անդորրութիւն:
Ти́шить բ. ն. Հանդարտել:
Тишко́мъ տ тихо́нько.
Тіа́ра գ. ի. Թագ, մկիր (պապական):
Тка́льный ած. որ կարևորի յատուկն ինչ:
Тка́льня, - ткацкая գ. ի. տեղի ատապանելոյ, գործատուն ատապանոցի:
Ткани́на գ. ի. ատապան, գործուած:
Тка́ніе գ. ե. ատապանութիւն:
Тка́ный ած. ատապանեալ Հիւսեալ:
Ткань գ. ի. գործուած, ատապան:
Ткань́ գ. ե. բամբակեայ գործուած լինչ:
Ткать բ. ն. ատապանել, Հիւսել:
Тка́чество գ. ե. ատապանութիւն:
Ткачъ, тка́тель գ. ա. ատապանի:
Тлетво́рный ած. (էի) վարակիչ, ապականարար, մահաբեր: (առիթ:
Тлетво́рство գ. ե. (էի) մահաբեր ժան
Тли́тельный ած. ապականարար. նեխիչ:
Тлить բ. ն. նեխել, ապականել, ապականել, եղծանել (գինի):
Тли́ться բ. յ. այրիլ առանց բոցոյ:
Тлѣ́ніе գ. ե. ապականութիւն. այրելն առանց բոցոյ: (ապականացու:
Тлѣ́нность գ. ի. լինելն ապականացու.
Тлѣ́нный ած. ապականացու, եղծանելի:
Тлѣ́нъ գ. ա. նեխ, փտութիւն. մահիճ:
Тлѣ́ть բ. ե. փտիլ, նեխիլ, ապականիլ. այրիլ առանց բոցոյ. ծխալ. (էի) ապականիլ. ախտանալ:
Тля́ գ. ի. ատիճ. ապականութիւն. նեխ փտութիւն. ախիս (մկնոյ):
Тма́ գ. ի. խաւար, աղջամուղջ, մթութիւն. բիւր. տան հարիւր. անհամբութիւն կամ բազմութիւն:
Тмить գ. ա. քնանալ, չտեսնել (քնոյ):
Тми́ть բ. ն. խաւարեցուցանել:
Тморицею, - ри́чно ն. անհիւր, բիւրապատիկ, անչափապէս:
То շաղ. արիւն, ապա, արդ. և, եւ բայն:
Това́рищескій ած. ընկերական:
Това́рищество գ. ե. ընկերութիւն:
Това́рищъ գ. ա. ընկեր. ընկերակից. պաշտօնակից. օգնական:
Това́рный ած. վեր. ապրանաց. նշանակեալ վասն պահելոյ զապրանս:
Товаровѣ́дѣніе գ. ե. վաճառագիտութիւն, Հանդիսումն ապրանաց:
Това́ръ գ. ա. ապրանք, վաճառ, վաճառելիք. առ իշխանական ամենայն տեսակ կաշի. (հին) կոյտ, դոյտ:
То́га գ. ի. վերարկու (նախնի ՚ատվայեցոց):
Тогда́ ն. յայնժամ. - даже, յայնմ իսկ ժամանակի, նոյնժամայն:
Тогда́шній ած. յայնժամեան:
Того́ ради շ. վասն այսորիկ, վասն այն:
То е́сть շ. այսինքն, այն է: (նուն:
Тожденме́нный ած. Համանուն, նոյնա
Тождесло́віе գ. ե. նոյնարանութիւն:
Тождесло́вный ած. նոյնարանական:
Тождесло́въ գ. ա. նոյնարան.
Тожде́ственно ն. նոյնանման, Համանման:
Тожде́ственный ած. նոյնանշան. նոյն, նոյնական. նման: (նշան դնել:
Тождество́ գ. ե. նոյնութիւն. նոյնա
Той դ. ոյ. (էի) տե тотъ. (առնել:
Тока́рничать բ. ե. Հմտարակագործել
Тока́рный ած. վեր. Հմտարակագործութեան. որ կարևորի ՚ի Հմտարակելն. Հմտարակիտ. (Հմտարակագործ:
Тока́рня, - ная գ. ի. գործատուն Հմտարակագործի.
Тока́рство գ. ե. Հմտարակագործութ.
Тока́рь գ. ա. Հմտարակագործ:
То́кмо տ только.
Токсикогра́фія գ. ի. Թունագրութիւն.
Токсиколо́гія գ. ի. Թունաբանութիւն:
Токъ գ. ա. (էի) վտակ. բլխումն, Հոսանք. հալ. ապրիւր, զարդ ինչ գլխոյ կանանց:
Толи́кій ած. այնքան, այնչափ:
Толи́ко ն. (էի) այնքան:
Толикокра́тно ն. այնքան անգամ:
Толи́кожды ն. (էի) այնքանիցս:
Толка́ніе գ. ե. զրկոտումն, մղումն:
Толка́ть, - кнуть բ. ն. զրկոտել, խթել. բաղխել, բախել. Հարկանել, ծնծղել. - ться բ. ի. զրկոտել զկնի ասր. (էի.

. բացել։
Толкова́ніе գ. չ. մեկնութիւն, բացատրութիւն. մակաբերութիւն. եղրակացութիւն։
Толкова́тель գ. ա. մեկնիչ, բացատրիչ. - тельный ած. մեկնական։
Толкова́ть բ. ն. մեկնել, բացատրել, պարզաբանել. փոխ. եզրակացուցանել։
Толкови́тость գ. ի. հասկացողութիւն։
Толкови́тый ած. հասկացող, կորովամիտ քաջատես։
Толко́вникъ գ. ա. (և) ս перево́дчикъ. եւս մեկնիչ, բացատրիչ։
Толкотня́ գ. ի. խռնուել, խռնուիլ գոլ բազմութեամբ, զրկացնկղերիարա'ի նեղութիւն կամ 'ի խուռն բազմութենէ։
То́лкъ գ. ա. ազնդ, հերձուած. վարդապետութիւն, մեկնութիւն, բացատրութիւն. փոխ. պարզութիւն, հասկնալիութիւն. իմաստ. դատողութիւն, կարծիք.
Толма́чъ գ. ա. թարգման, թարգմանիչ (բերանացի). եւս թարգման լինել։
Толокно́ գ. ալացեալ և ջրացուցեալ գարեոյ ալիւր։
Толокня́нка գ. ի. մանուշ։
Толоча́й գ. ի. կաղանջանն (բոյս). (նեղ։
Толочи́ть բ. ն. ջախջախել, ոտնակոխ առնել։
Толо́чь բ. ն. լեռուլ, լասել։
Толпа́ գ. ի. ամբոխ, խուռն, խուժան։
Толпи́ться բ. հ. ամբոխիլ, խմբիլ, խուժիլ։
То́лсто տ. առատ, հաստ. — брю́хій ս брю́ханъ. — ва́тый ած. ամակաւ լինչ հաստ. — гу́бый ած. առատաշրթունս. — ко́жій ած. հաստամաշկ, հաստամորթ, հաստամեղմ. — потій ած. առատաքրտն. - пузый ս толстобрю́хій։
Толстота́ գ. ի. առատութիւն, հաստութիւն, թանձրութիւն։
Толстоше́я գ. հ. հաստատպարանոց։ (թաւ։
То́лстый ած. հաստ, առատ. խոշոր։
Толстѣ́ть բ. չ. հաստանալ, առատանալ։
Толстя́къ գ. ա. այր հաստ, առատ։
Толче́ніе գ. չ. լասելն (ցանկանէ, հայելն)։
Толче́ный ած. լասեալ (ցանկանէ, հայելն)։
Толчея́ գ. ի. անկան (հասանէ)։
Толче́къ գ. ա. կաճուճն. հարուած։
То́лща գ. ի. թանձրութիւն, առատութիւն. կոշտ հաղոյ, հողակոշտ. զանգուած.
Толщина́ ս толстота́.
Толь տ. այնչափ, այնքան։
То́лько տ. միայն, բայց միայն։
Томи́тель գ. ա. նեղիչ, տառապեցուցանող, լլկող, տանջող. (ժանեկն։
Томи́тельный ած. տաժանական, տանջական, տառապեցուցանող։
Томи́ть բ. ն. լլկել. նեղել, խռնջեցուցանել. տառապեցուցանել. - ться բ. յ. լլկիլ, տաժանիլ, տառապիլ, խռնջիլ։
Томле́ніе գ. չ. տաժանք, լլկանք. դադարեցանելն երկաթի 'ի պողպատ։
Томле́ный ած. տառապեցուցեալ, լլկեալ. տանջեալ. դարձուցեալ 'ի պողպատ (երկաթ)։
То́мность գ. ի. թուլութիւն, նուաղուն։
То́мный ած. նուաղ, թոյլ, կիսացեալ, անզօր, տկար. (ղենձ։
Томпа́къ գ. ա. ոսկեզոծինձ, վայելուչ ղենձ։
То́мъ գ. ա. հատոր (գրոց)։
Томѣ́ть ս изнемога́ть.
То́ненькій ած. կաբի նուրբ։
Тонина́, - низна́ գ. ի. նրբութիւն, քարակուն։
Тони́ть բ. ն. նրբացուցանել։ (կան։
То́ника գ. ի. դկատար նշանակ երաժշտական։
Тони́ческій ած. վերաբերեալն դկատար երաժշտական նշանին. որ պատճառէ վճգտումն ջրոյ. կաղդուրիչ տկարացեալ ջրոց (բ. բժշկական)։
То́нкій ած. նուրբ քարակ. փոխ. նրբաբանին, ընտրող. հասկուն, միտք. խոհեմանկ, խորամանկ. թեթև (փուն, հայելն)։
То́нко տ. նուրբ, քարակ. փոխ. նրբութեամբ, խորամանկութեամբ։
Тонкова́тость գ. ի. ամակաւ լինչ նրբութիւն. - ва́тый ած. ամակաւ լինչ նուրբ, քարակ. - кожій ած. նրբամեղմ. - ру́нный - ше́рстный ած. նրբագեղմն։
То́нкость գ. ի. նրբութիւն, քարակուն. նրբամտութիւն, խորամանկութիւն։
То́нна գ. ի. կշռոյ բազկացեալ 'ի 62 լիտրոց, կամ տարածութիւն 40 խոռոչարդեան տանուաչափից։
Тону́ть բ. չ. (կ. потону́ть) ընկղմիլ, սուզիլ. (չ. утонуть) հեղձանիլ, խեղդիլ ('ի ջուրն)։ (կիլ։
Тончáть, тонѣ́ть բ. չ. նրբանալ, քարա-

Тонъ ґ. м. եղանակ ձայնի, ձայն, ինքնաբուխ ձայնի. հնչուն պարզ. յատկուն հնչման, քաջահնչութիւն. առ նը. կարկաչ աստիճան գունոյ նեբկից. շարժուածք, վարմունք ’ի հասարակութենէ:

То́пъе жб. բաղ. նրբադոյն:

Топа́зовый жб. վեր. տպագիրնի. շինել ’ի տպագիրնէ:

Топа́зъ, (եւ)- пазій ґ. м. տպագիրն (ակն):

То́паніе ґ. չ. տոչելն:

То́пать, - нуть բ. չ. տոչել:

Топи́льный жб. վառելի, պղծելի.

Топи́ть բ. ն. ընկղմել, սուղել. խեղդել. ջրի. ձգել ’ի ջրհուն, տապարախառնել. ’ի խաղաթուղթս՝ խորամանկութեամբ շինաել խաղացողին: (լեզ:

Топи́ть բ. ն. վառել, ջեռուցանել. հա.

Топи́ться բ. յ. խեղդիլ (’ի ջուրն):

Топи́ческій жб. տեղական. տեղական, արտաքին (բեղ):

То́пка ґ. չ. վառուին, ջեռուցումն. հա. լումն. կրակարան ’ի վառարանի, վառարան:

То́пкій жб. տղմուտ, ճահճախուտ. ընդունակ ’ի ջեռանիլ.

То́пкость ґ. չ. տղմուտ գոլն:

Топле́ніе ґ. չ. վառելն. հալումն.

Топле́ный жб. վառեալ. հալեալ:

Топли́во ґ. չ. վառելիք:

Топня́къ ґ. м. բոյս լինդ:

Топографическій жб. տեղագրական:

Топогра́фія ґ. չ. տեղագրութիւն:

Топогра́фъ ґ. м. տեղագիրը:

То́поль ґ. м. կաղամախի, ասօք, բունենի:

Топорі́ще ґ. չ. մեղեխ, կոթ կացնի:

Топо́рный жб. կացնի. ձեւ. կոպիտ:

Топо́ръ նղ. - рикъ, - рокъ ґ. м. կացին, տապար, վայրահատ:

Топотня́ ґ. չ. դոփիւն, տոփիւն:

Топта́ніе ґ. չ. կոխտելն, ընդոստնելն:

То́птанный жб. կոխտեալ. մաշեալ:

Топта́ть բ. ն. կոխտել, ընդոստնել, առոտն կոխել. տրորել (ոտիւք). մաշել (գլխիկոն). աղտեղել (ոտիւք):

Топы́риться բ. յ. քարձրանալ, ուռիլ. ընկլմիլ, դիզանալ: (սեիկ:

Топь ґ. չ. մաքղձախիտ, ճահճախուտ տեղի.

Торга́шъ ґ. м. մանրավաճառ:

Торгова́ніе ґ. չ. տուրքառուիւն:

Торгова́ть բ. ն. տուրքառս առնել, առնել զվաճառականուն, վաճառաշահիլ. վաճառախօսիլ, հատանել զդէն վաճառոյ. - ться բ. ք. սակ արկանել:

Торго́вецъ, - вка ґ. м. ն. վաճառական.

Торго́вля ґ. չ. վաճառականութիւն, վաճառաշահուն, առևտուր, տուրքառք:

Торго́вый жб. վաճառոյ. վաճառաշահ. հրապարակական, հասարակաց:

Торгъ ґ. м. սակարկութիւն, վաճառախօսութիւն. վողոց, վաճառանոց. տօնավաճառ.

Торже́ственно տ. հանդիսիւ, շքով:

Торже́ственность ґ. չ. հանդիսաւորուն.

Торже́ственный жб. հանդիսաւոր, մեծահանդէս:

Торжество́ ґ. չ. հանդէս, տօնախմբուն.

Торжествова́ніе ґ. չ. տօնելն, հանդիսակատարութիւն:

Торжествова́ть, во - բ. ն. տօնախմբել, տօնել. կատարել մեծահանդէս:

То́ржище ґ. չ. վաճառատեղի, վաճառանոց, վողոց, շուկայ:

То́ржникъ (եւ) м купе́цъ.

То́рій ґ. м. տորիում (ՔԻՄ):

Тормоши́ть բ. ն. զզդել, պղծել. ինքնաձանձրացուցանել, աշխատ առնել:

Торова́тость ґ. չ. առատաձեռնութիւն:

Торова́тый жб. առատաձեռն. - вато տ. առատապէս:

Тороне́ніе ґ. չ. շտապեցուցանելն:

Торопи́ть բ. ն. շտապեցուցանել, արագացնել.

Торопи́ться բ. յ. շտապել, արագել:

То́ропкій жб. վայրկ, արագ. շտապող. երկչոտ, թուլասիրտ.

Тороплі́ніе ґ. չ. շտապեցուցանելն:

Торопли́во տ. շտապաւ:

Торопли́вость ґ. ք. խուճապող, շտապող դոլն. - ли́вый жб. շտապող. երկչոտ. - ливо տ. շտապաւ:

Торопи́ть բ. չ. շնորհիլ. երկնչիլ:

Тортъ ґ. м. խմորեղէն լինչ:

Ту́рфъ, - турфъ ґ. м. տորվ. պղծելի հող.

Торфяни́къ ґ. м. տորվահարը:

Торча́ніе բ. չ. ցցուելն:

Торча́ть բ. չ. ցցուիլ, երևանիլ ի բաց. ինքն. երևիլ, ցուցանիլ վինքն:

Торчма́ ж сто́йма. (дубл.)
Тоска́ ґ. ѣ. ѧ́дъ, ѧ́дость, ѧ́дственность, ѧ́дственное чувство, грусть, печаль, скорбь, уныние, тоска.
Тоскли́вость ж грустли́вость,
Тоскли́вый ж грустли́вый. (устар.)
Тоскова́ніе ґ. с. ѧ́дѣніе, ѧ́дственное чувство, грустное чувство, тоска.
Тоскова́ть б. с. ѧ́дѣть, ѧ́дственно чувствовать, грустно чувствовать, скорбеть, тосковать.
Тостъ ґ. м. краткая застольная рѣчь, произносимая за столомъ въ честь кого-нибудь, тостъ.
Тотчасъ н. немедленно, сейчасъ.
Тотъ ч. ед. м. онъ, тотъ.
Тотъ же ч. ед. м. тотъ самый.
Точе́ніе ґ. с. точеніе, обтачиваніе, точка, точеное.
То́ченый, точе́ный ж. точеный, обточенный.
Точи́ло ґ. с. (ѣ́) точило, точильный камень.
Точи́льница ґ. ѣ. точильница, точильный камень.
Точи́льный ж. точильный, для точенія.
Точи́льня ґ. ѣ. точильня.
Точи́льщикъ ґ. м. точильщикъ.
Точи́ть, - выточить б. н. точить, (нѣк. наточить) точить, обтачивать, (нѣк. источить) точить, подтачивать, подтачивать.
Точи́ть б. н. точить, точить.
То́чію (ѣ́) ж то́лько.
То́чка ґ. ѣ. точка, точка, точка. - тяжести, точка тяжести.
Точне́хонько н. точь-въ-точь, точь-въ-точь, точь-въ-точь.
То́чно н. точно, точно, точно.
То́чность ґ. ѣ. точность, точность, точность.
То́чный ж. точный, точный, точный, точный, точный, точный.
Точь въ точь н. точь-въ-точь и точь-въ-точь, точь-въ-точь.
Тошни́ть б. н. тошнить.
Тошни́ться б. з. тошниться, тошниться, тошниться.
То́шно н. тошно, тошно, тошно, тошно.
Тошнота́ ґ. ѣ. тошнота, тошнота (мед.).
То́шный ж. тошный, тошный, тошный, тошный, тошный.
Тоща́ть б. с. тощать, худѣть, чахнуть.
То́щій ж. тощій, худой, худой, худой, худой, худой (ѣ) тощій, тощій, тощій, тощій, тощій (ѣ. устар.).
Трава́ ґ. ѣ. трава, трава, трава.
Травни́ка ґ. ѣ. травяная настойка.
Травни́стый ж. травянистый.
Трави́ть б. н. травить, травить, травить (собаками).
Тра́вка ᵴр. ѣ. трава́.
Тра́вленіе ґ. с. травленіе (хим.).
Тра́вля ґ. ѣ. травля, травля (охота), травля, травля.
Травни́къ ґ. м. травникъ, травникъ, травникъ, травникъ, травникъ.
Травовѣ́децъ, - вѣ́дъ ж ботани́къ.
Травовѣ́дство ж ботани́ка.
Травовѣ́дѣніе ж ботаника.
Травоя́дный ж. травоядный, травоядный, травоядный.
Тра́вчатый ж. травчатый, травчатый, травчатый.
Травя́нка ґ. ѣ. травянка, травянка, травянка, травянка.
Травяны́й, - вный ж. травяной, травяной, травяной, травяной, травяной.
Трагикоме́дія ґ. ѣ. трагикомедія, трагикомедія, трагикомедія, трагикомедія, трагикомедія.
Траге́дія ґ. ѣ. трагедія, трагедія, трагедія, трагедія, трагедія.
Тра́гикъ ґ. м. трагикъ, трагикъ, трагикъ.
Траги́чески н. трагически, трагически, трагически, трагически, трагически.
Траги́ческій ж. трагическій, трагическій, трагическій.
Тракта́тъ ґ. м. трактатъ, трактатъ, трактатъ, трактатъ, трактатъ, трактатъ, трактатъ, трактатъ, трактатъ.
Тракти́рный ж. трактирный, трактирный, трактирный.
Тракти́рщикъ ґ. м. трактирщикъ, трактирщикъ, трактирщикъ.
Тракти́ръ ґ. м. трактиръ, трактиръ, трактиръ.
Трактова́ть б. с. трактовать, трактовать, трактовать, трактовать, трактовать, трактовать, трактовать, трактовать, трактовать.
Тра́ктъ ґ. м. трактъ, трактъ, трактъ, трактъ, трактъ.
Транзи́тъ ґ. м. транзитъ, транзитъ, транзитъ, транзитъ, транзитъ, транзитъ, транзитъ, транзитъ, транзитъ, транзитъ.

որ նշմարէն զանցանելն մոլորակաց մի-
ջօրէականն շրջանակին։
Транспара́нтъ գ. ա. տողաշար։
Транспорти́ръ գ. ա. երկրաչափական
գործի բոլորակ կամ կիսաբոլորակ,
բաժանեալ չասանիանս, զոր ՚ի գործ
ածեն ՚ի գծելն զչափակազրութիւնս։
Тра́нспортъ գ. ա. կարաւան. փոխան-
ցումն (գոմարակ ՚ի հաշուեմատեանս ՚ի տիոյ
էջոյ ՚ի վեռ էջն)։
Транше́я գ. ի. փորբիկ ցամաք վեռ զա-
ռաջեաւ որոյ ՚ի հոզակոյտ չսպառհո-
վութիւն պաշարողաց բերդի։
Тране́за գ. ի. սեղան. սեղանատուն ՚ի
վանս. արևմտեան մասն տաճարի, յո-
րում ՚ի չորս առաջին դարս քրիստո-
նէական ուսման քրիստոնէից կեր
պատարագին զընթերցիս սիրոյ։
Тране́зникъ գ. ա. մատակարար (ՏԻՆԱ-
ՊԱՆ). - не́зный ած. սեղանոյ։
Тране́ція գ. ի. տրապիզ, քառանկիւնի ձև
երկրաչափական, յորում երիս հանդի-
պահոյից կողմունք են զուզահեռա-
կան, բայց մի՝ հաւասար երեքից։
Транецои́дъ գ. ա. երկրաչափական ձև։
Тра́та գ. ի. ծախումն, ծախք. կորուստ.
վատնումն։ (վատնել։
Тра́тить բ. ն. ծախել. կորուսանել.
Тра́урный ած. պատ. հանդերձից ազգ։
Тра́уръ գ. ա. թախիծ, հանդերձ ազգ։
Трафаре́тъ գ. ա. թուղթ, յորում կըր-
կնոյ են զանազան ձևք վանդակաձ-
ևոյ ՚ի վերոյ որմոց տանց։
Тра́фить բ. ն. հարկանել ՚ի նպատակն.
առ նկարչաց՝ բծախնդրել զնմանութիւնն։
Трахи́тъ գ. ա. տրտրիտ։
Тра́ченіе գ. չ. ծախումն. վատնումն.
Тра́ченый ած. ծախեալ. վատնեալ։
Тре́ба գ. ի. (եդ) զոհ. պատարագ, պաշ-
տօն. եկեղեցական օրհնակատարութիւն,
օրհնք։ (դերեզմանիկ։
Треблаже́нный ած. երկայն երանեալ,
Тре́бникъ գ. ա. զոհարան. մշտոց։
Тре́бованіе գ. չ. պահանջումն, պահան-
ջողութիւն, պահանջ. (եդ) պէտք։
Тре́бованный ած. պահանջեալ։
Тре́бователь,-льница գ. ա. ի. պահանջող։
Тре́бовательный ած. պահանջողական։
Тре́бовать բ. ն. պահանջել. խնդրել.
ստիպել (՚ի հպատակն կրէ). պիտոյ լի-
նել, ունել զկարիս։ (ման։
Требуха́, - буши́на գ. ի. քաղերթ, թա-
Тревога գ. ա. աղմուկ, դղրդիւն, շուն դ
վրդով, շփոթ. ինձ. հուշակ։
Трево́женіе գոյական тревожить բայի։
Трево́жить գ. ն. աղմկել, վրդովել. ան-
հանդիստ առնել, ձանձրացուցանել.
-ться բ. յ. անհանդիստ լինել, շփոթիլ։
Трево́жный ած. աղմկեալ, խռովեալ։
Треволне́ніе գ. չ. (եդ) ալեկոծութիւն,
աստիճ աղմուկ. փոթորիկ։
Трегла́вый ած. երեքգլխեան, երեքգլխի։
Трегра́нный ած. եռանկիւնի։ (յօշոյ։
Тре́зво տ. պահեցողութեամբ՝ ի դիւրոյ և
Трезво́нъ գ. ա. երից կրկնեալ զանգա-
հարութիւն ՚ի բոլոր զանգակս. զան-
գակահարուն ՚ինչան հրդեհի՝ ի նաւս։
Тре́звость գ. ի. պահեցողութիւն, ժուժ-
կալութիւն ՚ի դիւրոյ և յօշոյ։
Тре́звый ած. պահեցող ՚ի դիւրոյ և
յօշոյ. դիւրաթափ։
Трезу́бецъ գ. ա. գաւազան եռաժանի։
Трезу́бый ած. եռաժանի։ (ցեալ։
Трекля́тый ած. անիծահատ, թշուառա-
Трель գ. ի. դեղդեղունք, լաղ ձայնի,
արագ շարժումն երկուց փոխադարձ և
ղանակաց (ի. երաժշտական)։
Тре́нзель գ. ա. դանդանաւանդ, կզա-
կակալ սանձի երիվարին։
Тре́ніе գ. չ. շփումն. ընդհարիլն։
Трено́жникъ, - ногъ գ. ա. եռոտանի։
Трепа́къ գ. ա. պար ինչ ուսոյ։
Трепа́лка, - па́ло գ. ի. չ. դղոց։
Трепана́ція գ. չ. ծակելն շաղափով ըզ-
ոսկեառաւակ գլխոյն։
Трепа́ть բ. ն. գզել, ծեծել զկտաւն,
զվուշ. փաղաքշելով հպել ձեռամբ։
Трепета́ніе գ. չ. դող, դողումն. սար-
սափ. սոսկումն. երկիւղ։
Трепета́ть բ. չ. դողալ. սարսիլ, զգո-
ղանի հարկանիլ. ինձ. երկնչել. սար-
սափիլ։
Тре́петный ած. սարսուռի, սարսռալից։
Тре́петъ գ. ա. դող, սարսուռ, դղրդիւն.

ոսկուձն, ոսկեայ։ (ղաձուկ։
Треска́ գ. ե. *վերմուկ, բրաձուկն, ձո*–
Тре́скать բ.չ.(-ающ) *լսիլ։* (*Հայհոյել։*
Тре́скаться բ.յ. *Հեղքիլ, պատռուիլ,*
Треску́чій ած. *Հայհոյող, որ Հայհոյենս*
սրձակէ.– морозъ, *սաստիկ ցուրտ։*
Трескъ գ. ա. *Հայհոյուն, պարպատուն։*
Тре́снуть բ. չ. *Հեղքիլ.* բ. ն. *նո. սաս*–
տիկս Հարկանել։
Тре́снуться բ. փ. *նո. ընդՀարկանիլ.*
սաստիկս կամ ուժգնութ՛ անկանիլ։
Третье́йскій ած. *բաղկացեալ ՚ի մէջ*–
նորդաց։ (գաւմ։
Третя́чею, – тично տ. (է՛) *երրորդ ան*–
Тре́тій թ. պ. *երրորդ։*
Третный́й ած. *որ լինի Յեւերթականչիւր*
Յերրորդ մասին տուրս։
Треть գ. ե. *երրորդ մասն, երիր։*
Тре́тьягодня տ. *յեռանգն։*
Треуго́льникъ գ. ա. *եռանկիւն* (յե)։
Треуго́льный ած. *եռանկիւնի։*
Трефо́вка գ. ե. *տերեւանիշ, խաչանիշ*
խաղաթուղթ։
Трефо́ль տ. трилисти́никъ.
Тре́фы գ. ե. յ. *տերեւ, խուչ, պէն ՚ի Հորից*
տեսակաց խաղաթղթոյ։
Трехлѣ́тній ած. *երեքամեայ, եռամեան.*
– мѣ́сячный ած. *երեքամսեայ.*–недѣ́ль–
ный ած. *երեքշաբաթեայ* – ство́льный
ած. *երեքփողեայ* (*հրացան*). – сто́йный
ած. *եռոտանի* (*սեղան*). – сторо́нный
ած. *երեքկողմեան.* – цвѣ́тный ած. *ե*–
ռագոյն.– чле́нный ած. *եռանդամ. ե*–
ռաթիւ. – эта́жный ած. *եռայարկ, ե*–
րեքյարկեան. – язы́чный ած. *եռա*–
լեզու, երեքլեզուեան։
Треща́ніе գ. չ. *Հայհոյուն։* (*Հեղքիլ։*
Треща́ть բ. չ. *Հայհոյիլ, պարպատիլ.*
Трещо́тка գ. ե. *Հրնուակ. կռնչակ. մար*–
րիչ Թնդանօթի. փոխ. շատախօս։
Тре́щина, – нка գ. ե. *Հեղքուած, պա*–
տառուած, ցեղուած.
Три թ. ի. *երեք.*
Трибоме́тръ գ. ա. *շփուչափ* (*գործի*)։
Тригономе́трія գ. ե. *երեքանկիւնաչափութ՛։*
Три́девя́ть տ. *երիս ինն։*
Три́десять տ. три́дцать.
Тридца́тый թ. պ. *երեսներորդ։*
Три́дцать բ. ի. *երեսուն։*
Три́жды, տ. *երիցս։* (*նացեալ։*
Триже́нецъ գ. ա. *երորդ անդամ ամուս*–
Три́зна գ. ե. *հին. Հեթանոսական յե*–
շատակ ննջեցելոց. խաղք. քաջից ՚ի յե–
շատակ մեռելոց։
Трико́ գ. չ. *տրիկօ* (*գործուած ինչ էրպէսն*)։
Трилисти́никъ գ. ա. *առուտր* (*խոտ*)։
Триліо́нъ գ. ա. *եռամիլիոն։*
Тринадеся́тый (է՛) տ. трина́дцатый.
Трина́десять (է՛) տ. трина́дцать.
Трипъ գ. ա. *որձուած ինչ երդեայ։*
Трина́дцатый թ. պ. *երեքտասաներորդ։*
Трина́дцать թ. ի. *երեքտասան։* (*ամբ։*
Трисвято́е գ. չ. *երեքսրբեան աղօթք, սուրբ*
Трисвяты́й ած. *երեքսրբեան։*
Три́ста թ. ի. *երեքհարիւր։*
Тріангуля́ція գ. ե. *երեքանկիւնաչափա*–
կան ընդօրինակութիւն։
Три́е (է՛) տ. тро́е.
Тріеди́ный ած. *երեակ ՚ի միութեան,*
որ բանականակ կերպարանութ՛ ՚ի միասն։
Тріо գ. չ. *անհ. յերից անձանց երա*–
ժիշտք։ (*ձից երգոց։*
Тріо́дь գ. ե. *եկեղեցական մատեան յե*–
Тріоле́тъ գ. ա. *քերդուած յատեն ասղից։*
Тріумфа́льный ած. *յաղթական, յաղ*–
թանակի. հանդիսական։ (*հանդէս։*
Тріумфъ գ. ա. *յաղթանակ. յաղթական*
Тро́ганіе գ. չ. *հպիլն. շարժելն. փոխ.*
զարթուցանելն զգայողութիւն. շար–
ժելն ՚ի գութ։ (*շարժեալ։*
Тро́ганный ած. *հպեալ, շօշափեալ.*
Тро́гательно տ. *զգալի, արտառուչ։*
Тро́гательный ած. *շարժիչ, արտառուչ.*
Тро́гать, – тону́ть բ. ն. *հպիլ, շօշա*–
փիլ. փոխ. շարժել զկիրս, զսիրտ, ա–
ծել ՚ի գութ.
Тро́гаться բ. յ. *շարժիլ* (*՚ի տեղւոջէ*).
փոխ. ակամայիլ նեղիլ. շարժիլ ՚ի գութ։
Тро́е թ. ի. *երեք.* въ тро́е տ. *եռապատիկ։*
Троебра́чіе, – чность գ. չ. ե. *երորդ ա*–
մուսնութ՛.
Троебра́чный ած. *մասն. Յերորդ ամուս*–
նութիւն. սերեալ Յերորդ ամուսնութ՛։
Троежене́нецъ գ. ա. *ամուսնացեալ ընդ*

երրորդ կնոջ յետ մահուան կամ բա-
ժանման երկուց առաջնոցն։
Троеже́нство գ. չ. մանանեղն յերրորդ ա-
մուսնութիւն, առնուլն զերրորդ կին։
Троекра́тно տե՛ս трижды.
Троекра́тный ած. երից կամ երրորդ
անգամ արարեալ։ (յերից մասունս։
Трое́ніе գ. չ. երեքկինեղն, բաժանեղն
Тро́и թ. ս. անեղ. երեք. երեքեան։
Тройка գ. ի. երեք երիվարք լծեալք 'ի
սայլ. երեքանոց խաղաթուղթ։
Тро́йни գ. հ. յ. երեքորեակք։
Тройны́й ած. երեակ, եռապատիկ։
Тро́йственность գ. ի. երեակ գոլն։
Тройственный ած. երեակ, յերից ա-
ձանց։
Трои́ть բ. ն. երեքկինել. բաժանել յե-
րիս մասունս. եռապատկել. հերիկել
երրորդ անգամ. առնել զինչ երից։
Тро́йца գ. ի. երրորդութիւն. ոմն ա-
մենասուրբ երրորդութեան։ ('ի մեռանին։
Тройча́тка գ. ի. երեք երք ընդբուսեալք
Тро́ичень գ. ա. (ն՛). երկ կամ շարա-
կան առ ամենասուրբ երրորդութենէն։
Тро́ичный ած. երրորդութեան։
Трокъ գ. ա. լայն ժապաւէն վասն կա-
պելոյ զտապչակս ձիոց։
Тро́нная գ. ի. անեղակ յորբունի սպաս-
ման՝ յորում եդեալ է գահն։
Тро́нный ած. վեր. գահի։ (ժեալ։
Тро́нутый ած. հպեալ, դիպեալ. շար-
Тро́нуть, - ться կ. ք. տրո́гать, - ться։
Тронъ գ. ա. գահ, գահոյք, աթոռ։
Тропа́, - пи́на, - нка գ. ի. նեղ շաւիղ
յանապատի, 'ի դաշտի, ևայլն։
Трока́рь գ. ա. եկեղեցական երգ։
Тро́никъ գ. ա. տրեւագարձ, շրջանք ա-
րեւու. - пи́ческій ած. վեր. արեւագար-
ձի. վերաբերեալ։ (քերականին։
Тропъ գ. ա. փոխակերպութիւն, փոխա-
Тростина, - нка տե՛ս трость. (նաշտիք։
Ттостни́къ գ. ա. եղէգն, պրտու, եղէգ-
Трость գ. ի. եղէգն. դաւազան. (ն՛)
եղէգնագրիչ։ (ղեղնաւոտ։
Тростни́ка գ. ի. եղէգնաճնճղուկ. ե-
Тротуа́ръ գ. ա. լծիկ, մայթ։
Трофе́й գ. ա. աւար, կապուտ (խլեալ 'ի
յաղթելոյ). յաղթանակ. նշան յաղթուե։
Троюро́дный ած. որ ի յերրորդ շառա-
ւիղի ազգակցութեան. թոռան։
Трояки́й ած. եռատեսակ, յերից ձևս։
Трояко տ. եռատեսակ, յերից կերպս։
Труба́ գ. ի. փող. խողովակ, ջրանց. ծխնելոյղ. - зри́тельная, подзо́рная
դիտակն։ (դաղղեացն։
Трубаду́ръ գ. ա. 'ի հնումն բանաստեղծ
Труба́чъ գ. ա. փողահար. թռչուն ինչ։
Трубы́ть բ. ն. փողել, փող հարկանել.
փողահարելով տալ նշան. փող. հըր-
ձակել. համարձակ խօսել զիմաքէ։
Тру́бка գ. ի. նղ. բ. трубо́́. ծրար, գա-
լարուած. ծորակ. թուղթ գալարա-
ծոյ. ծխատան, ծխամիջ։
Трубочи́стъ գ. ա. մաքրիչ ծխնելուղաց։
Трубча́тка գ. ի. ձուկն և գաղտակուբ ինչ։
Трудя́ть բ. ն. աշխատ առնել. ձան-
ձրացուցանել։
Трудне́нько տ. գոյզն լինչ դժուարին։
Тру́дно տ. դժուարաւ. գժուարին։
Труднова́тый ած. տակաւ լինչ դժուար։
Тру́дность գ. ի. դժուարութիւն։
Тру́дный ած. գժուարին, դժուար, ծա-
նր. դժուարիմաց. կարի հիւանդ։
Трудово́е է՛ր. գ. չ. վաստակ, աշխա-
տանք։ (ստացեալ աշխատանօք։
Трудовы́й ած. վաստակեալ, աշխատեալ,
Трудолю́бецъ գ. ա. աշխատասէր։
Трудолюби́во տ. աշխատասիրաբար։
Трудолюби́вый ած. աշխատասէր։
Трудъ գ. ա. վաստակ, ջանք, աշխա-
տութիւն. գործ։
Тру́женикъ, - ница գ. ա. ի. (ն՛) կրող ծան-
րատար աշխատանաց. մշակ։
Трупоразъя́тіе տե՛ս анато́мія.
Тру́ппа գ. ի. ժողով զերասանաց։
Трупъ գ. չ. մարմին, դի. գեշ, դիակն։
Трусы́ть բ. ն. թոթափել. սիրտ,
ցրուել, թափել։
Тру́сить բ. չ. երկնչիլ։
Трусли́вый ած. երկչոտ, վհերոտ։
Тру́сость գ. ի. երկչոտութիւն։
Трусъ գ. ա. երկչոտ, վհերոտ, թու-
լասիրտ. շարժուն, շարժ. մրրիկ, փոթո-
րիկ. երկրաշարժութիւն։

Тру́тень ф. м. Шест (крив).
Трутни́ца ф. ж. Трутовица.
Трутъ ф. м. Трут, губка.
Трусе́ніе ф. с. Трусење, дрхтење.
Трюмо́ ф. с. Трумо, огледало за цео човек.
Трю́фель ф. м. Тартуфи, врста печурке.
Тря́пка, - пица, - почка ф. ж. Крпа, крпица, крпетина, крпица.
Трясе́ный ж. Дрхтав, дрхтљив.
Трясе́ніе ф. с. Дрхтање, дрхтавица.
Трясина ф. ж. Блато, мочвара, мочварно место.
Тря́ска ф. ж. Дрхтавица, грозница.
Тря́скій ж. Дрхтав, дрхтљив, дрхтав.
Тря́скость ф. ж. Дрхтавица, дрхтљивост.
Трясогу́зка ф. ж. Пастирица, пастирица.
Трясти́ г. н. Дрхтати, трести се, дрхтати, дрхтати, - ться г. возв. Дрхтати, дрхтати.
Ту м. (ѣ) Онај, онај.
Туале́тъ ф. м. Тоалет, ормарић за одевање, одевање, одевање, одевање.
Тубероза ф. ж. Тубероза, тубероза.
Тугій, - гой ж. Дебео, дебео, дебео, дебео, дебео, дебео.
Ту́го м. Дебљина, дебљина.
Ту́гость ф. ж. Дебљина, дебљина.
Туда́ м. Тамо, тамо, тамо.
Тужде́ніе ф. с. Мучење, мучење.
Тужи́ть г. с. Мучити, мучити, мучити.
Тузе́мецъ, - мка ф. м. ж. Домаћин, домаћица.
Тузе́мный ж. Домаћи, домаћи.
Тузъ ф. м. Шкрто (карташки), шкрто. Домаћин, домаћин.
Тукъ ф. м. (ѣ) Дебљина, дебљина, дебљина.
Ту́лка = втулка.
Ту́ловище ф. с. Труп, труп.
Тулу́пъ ф. м. Кожух.
Тулъ (ѣ) = колчанъ.
Тульпа́нъ ф. м. Лале (цвеће).
Тулья́ ф. ж. Шешир, шешир, шешир, шешир.
Тума́къ ф. м. Дим (дуван). Дим.
Тума́нить г. н. Замаглити.
Тума́ниться г. возв. Замаглити се.
Тума́нность ф. ж. Магла.
Тума́нный ж. Магловит, облачан, облачан. Магловит, облачан.
Тума́нъ ф. м. Магла. Облак.
Ту́мба ф. ж. Постоље, постоље.
Ту́ндра ф. ж. Тундра, тундра.
Ту́не н. (ѣ) Узалуд, узалуд. Узалуд.
Ту́нецъ = тума́къ.
Тунея́децъ = дармое́дъ.
Тунея́дство ф. Паразитизам.
Туни́ка ф. ж. Туника.
Ту́нчикъ или сарди́нъ ф. м. Сардина, сардина.
Тупи́ть г. н. Тупити, тупити. — ться
Тупле́ніе ф. с. Тупљење.
Ту́по н. Тупо.
Тупова́тый ж. Тупаст, тупаст - коне́чный, - носый ж. Тупаст.
Ту́пость ф. ж. Тупост, тупост.
Тупоуго́льный ж. Тупоугаони.
Тупоу́міе ф. с. Тупоумље.
Тупоу́мный ж. Тупоуман, тупоуман.
Тупы́й ж. Тупо, тупо, тупо, тупо, тупо, тупо.
Тупе́ніе ф. с. Тупљење, тупљење, тупљење.
Тупе́ть г. с. Тупити, тупити, тупити.
Тури́ть г. н. Вући, вући, вући.
Турмали́нъ ф. м. Турмалин (камен).
Турни́ръ = карусе́ль.
Турухта́нъ ф. м. Мрља, мрља.
Туръ ф. м. Тур, тур, тур.
Ту́склость ф. ж. Тупост, тупост.
Ту́склый ж. Тупо, тупо, тупо.
Тускне́ть г. с. Тупити, тупити.
Ту́товый ж. Тутов.
Тутъ н. Овде.
Тутъ ф. м. Дуд. Дудово дрво.
Ту́фель, - фля ф. м. ж. Папуча, папуча.
Туфъ ф. м. Туф (врста камена).
Ту́хлость ф. ж. Тупост.

Ту́хлый ած. նեխեալ, հոտեալ:
Ту́хнуть բ. չ. նեխիլ, հոտիլ:
Ту́хнуть բ. չ. շիջանիլ:
Ту́ча գ. բ. ամպ. փոխ. մեծ քանակութիւն, անհուն բազմութիւն: (յուցանել:
Тучи́ть բ. ն. պարարել, պարարտա-
Ту́чно ա жи́рно. (բուն:
Ту́чность գ. բ. պարարտութիւն, պի-
Ту́чный ած. պարարտ, գէր:
Тучнѣ́ніе գ. չ. պարարտանալն, պիրանալն:
Тучнѣ́ть բ. չ. պարարտանալ, պիրանալ, առուտրանալ:
Тучни́къ ա жировикъ:
Ту́ша գ. բ. խոշ կամ ոչխար զննեալ և մաքրեալ 'ի փորոտից:
Тушева́ніе, - ше́вка գ. չ. բ. առուտրալ-կելն (ձկտոց): (կիլ զննելս:
Тушева́ть բ. ն. առուտրել, առուտրալ-
Туше́ніе գ. չ. շիջուցումն:
Тушѝть բ. ն. շիջուցանել, անցուցանել:
Тушка́нчикъ ա табарга́нъ.
Тушь գ. բ. սևանկար:
Тща́ніе գ. չ. մտադրութիւն, փոյթ, ջանք:
Тща́тельно տ. ուշի ուշով, մտադրաբար, զգուշութեամբ: (մտադրութիւն:
Тща́тельность գ. բ. փութաջանն զգն.
Тща́тельный ած. մտադիր, զգուշաւոր. փութաջան: (զգուն զգալ:
Тща́тися բ. հ. (եմ) փութալ, ջանալ,
Тщедуши́е գ. չ. նուաստութիւն. փոքրոգութիւն:
Тщедуши́ный ած. նուաստ, ակաթ, փոքրոգի:
Тщесла́виться գ. հ. պարծիլ, պանծալ:
Тщесла́віе գ. չ. անպիտանութիւն, մեծա-
ցասնութիւն. - сла́вный ած. անպիտան, անպարծ, մեծամտան:
Тщета́ գ. բ. նանրութիւն, ընդունայնութիւն:
Тще́тно տ. 'ի զուր, 'ի նանիր, ըստ վայր:
Тще́тность գ. բ. ընդունայն, նանիր գոն:
Тще́тный ած. անպտուղ, նանիր, ընդունայն:
Ты դեր. դա:
Ты́каніе գ. չ. ցցելն, մխելն. ծակելն:
Ты́кать բ. ն. ցցել, մխել. ծակել
Ты́ква գ. բ. դդում:
Тылъ գ. ա. թամբ, թիկունք:
Тыкъ գ. ա. ցցապատ:
Ты́сяча թ. գ. (եմ - сяща) հազար:
Тысячели́стникъ գ. ա. բազմաթերևուկ (բոյս): (պտուկ:
Тысячено́гъ գ. ա. հազարոտանի, նե-
Тысячный, —щный ած. հազարաւոր. հազարեան: (զարամեայ ժամանակ:
Тысящелѣ́тіе գ. չ. հազար ամք, հա-
Тычи́на, ъ. нка գ. բ. ցեղ:
Тычи́нникъ գ. ա. ցցապատ:
Ты́чка գ. բ. առեչ ծաղկանց. սերմական անդամ 'ի ծաղկի:
Тьма ա тма.
Тѣле́сно տ. մարմնաւորաբար, ըստ մարմնոյ:
Тѣле́сность գ. բ. մարմնաւորութիւն:
Тѣле́сный ած. մարմնաւոր, մարմնական:
Тѣ́ло գ. չ. մարմին. մարմ. դէշ. դիակ-
ցութիւն. մարմին, մարմ պտղոց, բուսոց. մարմին երկրաչափական: (նանց:
Тѣлогрѣ́йка, - грѣя գ. բ. բաճկոն կա-
Тѣлодвиже́ніе գ. չ. շարժումն ձեռաց կայից անդամոց մարմնոյ:
Тѣлострое́ніе գ. չ. մարմնակազմութիւն:
Тѣлохрани́тель գ. ա. թիկնապահ, ան-
ձնապահպան: (շուք:
Тѣ́нистый ած. առուտրաշատ, բազմա-
Тѣни́ть բ. ն. առուտրել, առուտրալ:
Тѣнь գ. բ. առուտր, շուք. առուտր նիւ-
թոյ. առաջօք տեսիլ, խօսակաւ և բնագիր. հոգի մեռելոց (ըստ պէսպէսին):
Тѣсне́ніе գ. չ. անդամութիւն. ձնդումն:
Тѣ́сненькій ած. փոքր ինչ նեղ, ըստ բաւա-
կանին նեղ:
Тѣсни́на գ. բ. տեղ նեղ, կիրճ, նեղուց:
Тѣсни́ть բ. ն. անդամել, ձնդել, ձնդել. հարատահարել. - тѣся բ. յ. խռնիլ:
Тѣ́сно տ. անձկագոյնս նեղ. վտանգաւոր:
Тѣснова́тость գ. բ. ակաւ ինչ նեղուկ:
Тѣснова́тый ած. ակաւ ինչ նեղ:
Тѣ́сность գ. բ. նեղ, անձուկ գոն.
Тѣсноса́ գ. բ. նեղուածք, նեղութիւն, անձկութիւն:
Тѣ́сный ած. նեղ, անձուկ. փոխ. սերտ, մտերիմ. տհմանաւորեալ. ամուր:
Тѣ́шеніе գ. չ. զուարճացուցումն:
Тѣ́шить բ. ն. զուարճացուցանել, խրա-
խաչուցանել. - тѣся բ. յ. զուարճանալ:
Тюкъ ա ки́па. (որմ ու.
Тюле́нина գ. բ. մաս փակի, ծովային
Тюле́ній ած. յատկ. ծովային որմոյ:

Тюле́пь ф. м. ивк, ерф бовлю. фиг. шар дяндяк, ямбиджыл.
Тюль ф. м. ипуджи бир шей.
Тюльпа́нъ ф. м. кяшаф (бюлбюл).
Тюрба́нъ ф. м. дарф бир шей гыванмыш. дашлы кяшаф бир шей.
Тюре́мникъ м. темни́чникъ.
Тюре́мный мж. дяндяк.
Тюре́мщикъ ф. м. дяндякчы.
Тюрьма́ ф. и. дяндяк, дяндяк, ярдыджылыг.
Тюфя́къ ф. м. йатаджаг. (см. ёмак.
Тя́вкать, - кнуть гл. с. гяуламаг (гюпюлтмяк)
Тяга́ніе ф. с. чякмяк, дартмаг. вя. гювмяк, ипи ювмяк, бир шейи дашымаг.
Тяга́ться гл. возв. дюшмяк, дяймяк.
Тягло́ ф. с. верги вермяк ючюн дювлят тяряфиндян йазылмыш. ишя ве йа ишдян. Сырф.
Тя́гостно н. дюзцлмяз шей. (дюзцлмяз.
Тя́гостный мж. ягыр, агырлыгы, дюзцлмяз.
Тя́гость ф. и. агырлыг, вя. йцк. быть кому въ тягость - ягыр эялмяк. быть кому въ тягость - ягыр эялмяк ерф бир кимсяйя.
Тяготи́ть гл. п. агырлашдырмаг. фиг. агырлыг эятирмяк. нефрят етмяк, дцшмян олмаг.
Тяготѣ́ніе ф. с. агырлашдырма. агырлыг ерф бир шейин агырлыгы бир кимсяйя.
Тяготѣ́ть гл. с. агырлашмаг, агырлашмаг, агырлыг ерф бир шей вермяк. дюзцлмяз олмаг, дюзцлмяз олмаг (ъёнъя).
Тягу́честь ф. и. шяраитдахилиндя, дахилиндя.
Тягу́чій мж. шяраитдахили, дахили.
Тя́жба ф. и. дава. ф искъ.
Тя́жебникъ, - ница ф. м. и. давачы.
Тя́жебный мж. мцбащисяли давалы.
Тяжело́ н. агыр, дюзцлмяз шей.
Тяжелова́тый мж. бир гядяр агыр.
Тяжеловѣ́сный мж. агырлыгында.
Тяже́лый мж. агыр, агырлыгында. фиг. чятин дюзцлмяз.
Тяжелѣ́ть гл. с. агырлашмаг.
Тя́жесть ф. и. агырлыг. вя. йцк. ер агырлыгы. дюзцлмязлик.
Тя́жкій мж. чятин агыр, тящяммцлсцз, дюзцлмяз. чятин бюйцк. - кая болѣ́знь. агыр, тящлцкяли хястялик.
Тя́жко н. тящяммцлсцз. агыр, дюзцлмяз.
Тяну́тіе ф. с. чякмя, дартма.
Тя́нутый мж. чякилмиш, дартылмыш. гысгын.
Тяну́ть гл. п. дартмаг, чякмяк. сюрмяк, чякмяк. фиг. йатырмаг, йаймаг. ерфиндя йатырмаг. ахтармаг, ахтарыб тапмаг. - ться гл. возв. узанмаг, йатмаг. фиг. сцрцшмяк, ерфиндя йатмаг.

դել. ժողովել. ղարդարել. ֆոֆ. (ասմ) զըլըըն ուտել. -ться բ. յ. ղարդա-ըիլ, ղդեհնուլ զղարդս. տեղաւորել, կարգաւորել, պահել զինչս իւր. (աշխ) ւխախչիլ, թաղչիլ. — на тотъ свѣтъ, մեռանիլ: (ճանապարհ):

Убитый ած. սպանեալ. հարեալ

Убіе́ніе գ. չ. սպանումն:

Убіе́нный ած. սպանեալ. մեռուցեալ:

Убі́йственный ած. սպանող, մահաբեր, մահաբեր, մարդասպան, սպանութ պղծեալ, արիւնաշաղախ: (սպանդ:

Убі́йство գ. չ. սպանութիւն, սպանումն,

Убі́йца գ. հ. սպանող, մարդասպան:

Облажа́ть բ. ն. երանել:

Облаже́ніе գ. չ. երջանկանալն, դասիլն ’ի շարս արդարոց:

Облю́докъ գ. ա. խառնաճին երկտեսակ:

У́бо շ. և արդ, ուրեմն, այսուհետև:

Убо́гій ած. աղքատ, չքաւոր. հաշմ, հաշմանդամ. յիմար: (տրուկ:

Убо́жество գ. չ. աղքատութիւն, չքա-

Убо́жествовать բ. չ. լինիլ յաղքատուն:

Убо́й գ. ա. սպանդ. ջնջումն. սպանումն:

Убо́жити բ. ն. (եւ) աղքատացուցանել:

Убо́ристый ած. քաղմապարունակ. անդիր:

Убо́рка գ. ի. ժողովումն, կուտ.ք. ղարդ:

Убо́рная գ. ի. սենեակ՝ յորում զգե-նուն ղղարդս. զգեստատուն,

Убо́рный տ наря́дный. (հաւատրող:

Убо́рщикъ, - биратель գ. ա. ղարդարող.

Убо́ръ գ. ա. ղարդարանք, պաճուճանք.

У́бранный ած. ժողովեալ, կարգաւո-րեալ. ղարդարեալ, պաճուճեալ:

У́бранство գ. չ. ղարդ, ղարդարանք:

Убра́ть, - ться հպ. բ. убира́ть, - ться.

Убру́съ, - сецъ գ. ա. ապարօշ. վարշա-մակ. ականակուռ կամ մարգարտաշար շղթանակ պսակի ’ի գլուխ պատուերոց սրբոց կուսանաց.

Убыва́ніе գ. չ. պակասիլն: (զիլ:

Убыва́ть, - убыть բ. չ. պակասիլ, նուա-

Убылы́й ած. պակասեալ, նուազեալ. եղեալ. դատարկ, պարապ:

У́быль գ. ի. պակասութիւն, պակասուիլ:

Убытокъ գ. ա. վնաս, վնասն:

Убы́точно տ. վնասաբեր, վնասիւք:

Убы́точность գ. ի. վնասաբեր լինելն:

Убы́точный ած. վնասաբեր: (խորշելն:

Убѣга́ніе գ. չ. փախչիլն, հեռանալն

Убѣга́тель գ. ա. փախչող, խուսափող.

Убѣга́ть, - бѣжа́ть բ. ն. փախչիլ, խու-սափիլ. խորշիլ. հեռանալ. պահպանիլ:

Убѣди́тель գ. ա. հաւանեցուցանող, համոզող: (ճանաբ, կարծ:

Убѣди́тельно տ. ստիպողաբար, թախան-

Убѣди́тельность գ. ի. համոզիչ գոլն:

Убѣди́тельный ած. համոզիչ, համո-զողական. ստիպող, ստիպողական, բռնադատիչ. ապացուցական:

Убѣди́ть, - ться հպ. բ. убѣжда́ть, - ться.

Убѣжа́ніе տ убѣга́ніе.

Убѣжа́ть հպ. բ. убѣга́ть.

Убѣжда́ть, - дить բ. ն. համոզել, հա-ւանեցուցանել. թախանձել, բռնա-դատել. - ться բ. յ. համոզիլ, հա-ւանիլ, հաւատալ ընդունիլ:

Убѣжде́ніе գ. չ. համոզումն, հաւանե-ցուցանելն. համոզելն, համոզեալ գոլն:

Убѣжде́нный ած. համոզեալ, հաւա-նեցուցեալ:

Убѣ́жище գ. չ. ապաստան, ապաստա-նարան, տեղի ապաւինի.

Уважа́ть բ. ն. յարգել, մեծարել. պա-տուել, առ պատուականս ունել. ’ի յարգանս առնուլ. - ться բ. յ. յարգիլ:

Уваже́ніе գ. չ. յարգութիւն, յար-գանք. ակնածութիւն. յարգ, վարկ:

Ува́женный ած. յարգեալ, մեծարեալ. ընկալեալ ’ի յարգանս:

Уважи́тельность գ. ի. յարգելի գոլն:

Уважи́тельный ած. յարգելի, ընտնելի:

Ува́ривать, - рить բ. ն. եփել (բժշկ)

Уведе́ніе գ. չ. տանելն, ածելն հեռա-ցուցանելն, փախուցանելն (հեթ)

Уведе́нный ած. տարեալ, ածեալ փա-խուցեալ (հեթ): (փախուցանելն:

Увезе́ніе գ. չ. տանելն (սայլ, երկաթ):

Увезе́нный ած. տարեալ, փախուցեալ, (սայլ, երկաթ):

Увезти́, - везть հպ. բ. увози́ть.

Увели́ченный ած. մեծացուցեալ. բազ-մացուցեալ, առաւելեալ. (ցանել:

Увели́чиваніе, - ченіе գ. չ. մեծացու-

Увели́чивать, - чить Բ. Դ. Մեծացուցա-
նել. բազմացուցանել. առատեղուլ, ա-
ստատացուցանել. խոշորացուցանել. ընդարձակել. - ться Բ. յ. Մեծանալ. բազմանալ. աճիլ, զարգանալ:
Увеличи́тель գ. ա. Մեծացուցանող:
Увеличи́тельный ած. Մեծացուցիչ, խո-
շորացոյց:
Уве́рстывать ա ура́внивать.
Тве́ртка գ. ի. Թաղթաքուն. ֆոխ. պատ
'ի պատ հնաբը, խուստիուն. երբ, հնաբը: (տեղի:
Уве́ртливый ած. Հնարագէտ, Հնարա-
Увертю́ра գ. ի. Նախերգանք. երաժշտա-
կան նախերգանք, որով սկսանի Թատ-
րոնական տեսարանն կամ երգն:
Увеселе́ніе գ. չ. ուրախացուցանելն. ըզ-
բօսանք, զուարճութիւն, Հրճուանք:
Увесели́тель, - льница գ. ա. ի. ուրա-
խացուցիչ, ուրախարար:
Увесели́тельный ած. պատրաստաբար վասն
ուրախութեան, զուարճացուցիչ:
Увесели́ть, - лить Բ. Դ. ուրախացուցա-
նել, զբօսեցուցանել, տալ զբօսանս
կամ խաղալ. - ться Բ. յ. զբօսանիլ, զբաղիլ 'ի Հրճուանս:
Увести́, - увесть իպ. Բ. вести́, уводить.
Увива́ніе գ. չ. պատատումն. կապումն:
Увива́ть, увить Բ. Դ. պատատել. կապել:
Уви́дѣть, увида́ть իպ. Բ. ви́дѣть Բ. Դ. տեսանել, նշմարել, նկատել:
Уви́дѣться իպ. Բ. ви́дѣться.
Увла́живать, увлажня́ть, - жить Բ. Դ. խոնաւացուցանել, թրջել, ոռոգել:
Увлека́ніе գ. չ. 'ի բաց խլելն, բռնի
հեռացուցանելն. գրաւելն, յափշտա-
կելն, զմայլեցուցանելն:
Увлека́тельно տ. գրաւելով, զմայլեցու-
ցանելով, յափշտակելով լեմն:
Увлека́тельность գ. ի. զմայլեցուցիչ, գրաւիչ, յափշտակիչ զոլն:
Увлека́тельный ած. զմայլեցուցիչ, գը-
րաւիչ, ապշեցուցիչ, զարթուցիչ ա-
նանձին մոտադրութեան. Հարատար:
Увлека́ть, увлечь Բ. Դ. ընդ բարշ ա-
ծել, քարշել զինել, ձգել. ֆոխ. գը-
րաւել, յափշտակիլ զկաս. զմայլե-
ցուցանել. - ться յ. увлекать բային:
Увлече́ніе գ. չ. գրաւումն, Հրապուրումն:
Увлече́нный ած. գրաւեալ, յափշտա-
կեալ, զմայլեցուցեալ:
Уводи́ть, увесть Բ. Դ. տանել, ածել, վանել. յափշտակել. ձգել: (դանել:
Уводня́ть, - нить Բ. Դ. ոռոգել, ոռո-
Во́дчикъ գ. ա. յափշտակող, կողոպ-
տիչ, վարող (ծածկաբար):
Во́дъ, - дка գ. ա. ի. յափշտակումն,
փախուցումն (ծածկաբար): (տանել:
Вола́кивать, волочь Բ. Դ. Ը. բարշ
Во́ленный ած. արձակեալ, ազատեալ:
Во́лить, - ться իպ. Բ. увольня́ть, -ться
Вольненіе գ. չ. արձակումն, արձա-
կութիւն. Հրաման, թոյլտուութիւն.
Թուղթ արձակման:
Вольни́тельный ած. արձակման:
Вольня́ть, - лить Բ. Դ. արձակել, ա-
զատել. Հանել 'ի պաշտօնէ. — ться Բ. յ. արձակիլ. ազատիլ:
Уврачева́ніе գ. չ. ապաքինումն:
Уврачева́ть իպ. Բ. врачева́ть, Բ. Դ. ա-
պաքինել, բուժել:
Увы մջ. ասող, վայ, եղուկ:
Ува́дать իպ. Բ. ва́дать. դիտել, նա-
նել, խրատել լինել:
Твѣдоми́тельный ած. ծանուցողական, յայտարարական, տղդարարական:
Увѣдомле́ніе ա извѣще́ніе,
Увѣдомле́нный ած. извѣще́нный.
Увѣдомля́ть, - мить Բ. Դ. ծանուցանել, յայտնել, զգացուցանել, ապ առնել. - ться Բ. յ. տեղեկանալ, իմանալ:
Увѣковѣ́ченный ած. մշանջենաւորեալ, յաւերժացուցեալ, Հաղորդեալ Հե-
ռաւոր սերնդոց:
Увѣковѣ́чивать, - чить Բ. Դ. յաւիտե-
նական առնել, մշանջենաւորել, յա-
ւերժացուցանել:
Увѣнчава́ть, - чать Բ. Դ. պսակել, Թագ
կապել. ֆոխ. վարձատրել. աւարտել զինչ
Увѣ́нчанный ած. պսակեալ:
Увѣре́ніе գ. չ. Հաստատութիւն. Հա-
ստատացուցանելն. Հաստատուն, Հա-

տանեցուցանել. (է½) *ածել*ն, *դարձուցանել*ն *'ի հաւատս։*

Увѣ́ренность գ. է. *հաւատացեալ, ապանեղկայ գոլն, վստահութիւն։*

Увѣ́ренный ած. *հաւատացեալ, վստահ։*

Увѣри́тельный ած. *հաստատողական. հաւանեցուցիչ։*

Увѣ́рованіе գ. է. *հաւատալն, ընդունելն։*

Увѣря́ть, - увѣрить բ. ն. *հաստատել, հաւատալ, հաւատարմացուցանել. սնդել, ստուգել. հաւանեցուցանել։*

Увѣ́систый ած. *ծանրակշիռ, ծանր։*

Увѣ́тливость գ. է. *համոզիչ գոլն։*

Увѣ́тливый ած. *համոզիչ, յորդորիչ։*

Увѣ́ть (է½) ա увѣща́ніе.

Увѣ́чить ա уро́довать.

Увѣ́чный ա изувѣ́ченный. (*անդամոց։*

Увѣ́чье գ. է. *հաշմութիւն, խեղութիւն*

Увѣ́шивать ա обвѣ́шивать.

Увѣща́ть, — щать բ. ն. *յորդորել, համոզել, խրատել. հաւանեցուցանել։*

Увѣща́ніе, — щава́ніе գ. է. *յորդորումն, յորդոր, յորդորակ. խրատ, խրատատուութիւն։* (*խրատատու։*

Увѣща́тель գ. ա. *յորդորիչ, խրատիչ,*

Увѣща́тельный ած. *յորդորական, խրատական։*

Увяда́ніе գ. է. *թառամելն, թարշամիլն։*

Увяда́ть. увя́нуть բ. է. *թառամիլ, թարշամիլ, խամրիլ. փխ. տկարանալ 'ի զօրութենէ. կորուսանել զգեղեցկութիւն։*

Увя́занный ած. *կապեալ, կաշկանդեալ։*

Увяза́ть, - знуть բ. է. *խրիլ, ընկղմիլ, փխ.* (է½) *կաշկանդիլ։*

Увя́зка գ. է. *կապուկ։*

Увя́зывать. - зать բ. ն. *կապել, կաշկանդել, պրկել։*

Увя́сло գ. է. *ապրօշ։*

Уга́данный ած. *դուշակեալ, խնայեալ։*

Угада́ть ի. բ. *գադա́ть, уга́дывать.*

Уга́дчикъ, - чица գ. ա. բ. *դուշակող։*

Уга́дъ, науга́дъ ի. *Տ. կարծեօք, ըստ ակնման, դիպուածով։*

Уга́дываніе, - даніе գ. է. *դուշակութիւն։*

Уга́дывать, — дать բ. ն. *դուշակել, լրատեղած լինել, խնդնալ, նախատանել. յարմարել, յերկնրել։*

Уга́рный ածական угаръ բառէ.

Уга́ръ գ. ա. *ածխահոտ, դարշահոտութիւն 'ի կիսայրեաց ածխոյ.*

Угаса́ніе գ. է. *շիջանիլն, շիջումն։*

Угаса́ть, - снуть բ. է. *շիջանիլ։*

Угаша́ть, - угаси́ть բ. ն. *շիջուցանել։*

Уга́шенный ած. *շիջուցեալ։*

Уга́шиваніе, - шеніе գ. է. *շիջուցումն։*

Уга́щиваніе գ. է. *հրաւիրումն։*

Уга́щивать, угостить բ. ն. *հրաւիրել, առնել ընդունելութիւնս, տալ ղկերակուր, հրաւիրել զոք յուտել։*

Углекислота́ գ. է. *ածխային թթուատ։*

Углеки́слый ած. *որ պարունակէ յինքեան ղածխային թթուատ։*

Углеро́дъ, - летво́ръ գ. ա. *ածխածին։*

Угловы́й ած. *անկեան, եղեամն յանկեան։*

Угломѣ́ръ գ. ա. *անկիւնաչափ* (գործ)։

Углубле́ніе գ. է. *խորասուղելն. խորացուածս լինելն, ընկղմիլն մաօք. խոռոչ, փապար, փոս։*

Углубле́нный ած. *խորասուզեալ. ընկղմեալ. խորշատոր խորանկեալ։*

Углубля́ть, — бить բ. ն. *խորացուցանել. խորել. մխել 'ի խորս։*

Углубляться բ. յ. *խորանալ, խորասուզել, խորելով ղհոգ մտանել 'ի խորս. խորամուխ լինել, խորասուզել մտօք, զննել ղգաղտս իմաստից։*

Угля́къ գ. ա. *խառնուրդ ածխոյ և կաւի, կամ ընդ հանգոյց։*

Угнета́ть. угнесть բ. ն. *անգմել, ճնշել. փխ. նեղել, հալածել, հարստահարել. տանջել։*

Угнете́ніе գ. է. *ճնշումն. հարստահարութիւն, հալածանք։*

Угнете́нный ած. *ճնշեալ, հարստահարեալ, նեղեալ, հալածեալ։*

Угнѣзди́ться ի. բ. гнѣзди́ться.

Угова́риваніе գ. է. *յորդորումն։*

Угова́ривать, - варить բ. ն. *յորդորել, համոզել, տարբել։* (*բան է։*

Уговоре́нный ած. *համոզեալ, յորդորեալ։*

Угово́ръ գ. ա. *պայման, դաշն, դաշնադրութիւն, կապակցութիւն. կապակից։* - рный ած. *պայմանական,*

պայմանի, պայմանական։

Угоди́ть հա. է. угожда́ть. փոխ. յարմարել, հարկանել՝ ի նպատակն։

Уго́дливый ած. հաճոյակատար։

Уго́дникъ, - ница գ. ա. ն. կամակատար, կամարար, հաճոյակատար. — Божій, աստուածահաճոյ այր։

Уго́до ՛ս. կամ Ե։

Уго́дность գ. ն. հաճութիւն, կամարարութիւն. կամեցողութիւն, հաճոյք։

Уго́дный ած. հաճոյ, հաճելի, ընտանելի։

Уго́дье գ. է. ամենայն զեղջկական կալուածք (դաշտիւ՝ պտղատու, պտղաբեր, անպտուղ, ընձի, խոյն), ընդարձակ և յարմար տեղի.

Угождатель ՟ уго́дникъ.

Угожда́ть, - ди́ть է. ն. հաճոյանալ, հաճոյ լինել, կատարել զհաճոյս, հաճել։

Угожде́ніе գ. է. հաճութիւն, կամակատարութիւն, կատարումն հաճոյից։

Уголо́вный ած. քրէական, զկատարութիւն։ (ցանց։

Уголо́вщина գ. ն. (սաՀ) քրէական յանց.

У'голъ (նղ. ло́къ, - ло́чекъ) գ. ա. անկիւն, խորշ. անկիւն (երկրպագութեան). փոխ. մասն անհնձելի կամ տան։

У'голь, уголь (նղ. ле́къ, - лечекъ) գ. ա. ածուխ, զործելի. - ка́менный, հանքային ածուխ, քարածուխ։

У'гольникъ, - льщикъ գ. ա. ածխագործ. ածխավաճառ. կրակհատ յետս կոյս սեղանոյ (եկեղեցւոյ)։

Уго́льникъ գ. ա. զորթ վասն զծելոյ զուղիղ անկիւնս. զարեկ կամ սեղան եռանկիւնի։

У'гольный ած. ածխային, յածխոյ. նշանակեալ վասն պատրաստելոյ կամ պահելոյ զածուխ։ (յանկեան։

Уго́льный ՟ угловы́й, շինեալ, եղեալ

Угомо́нный ած. հանդարտ. դիւրաւ հանդարտելի, խաղաղելի։

Уго́нка, - угонъ, գ. ն. վանումն. վարելն. հմտութիւն՝ի զործելն ղինւ։

Угна́ть, угнать է. ն. վարել, ածել. վանել. յափշտակել։

Угора́ть, угоре́ть է. է. զգալ զգլխացաւ յածխահոտոյ. ՝ի հալելն զմետաղս պակասիլն նոցա։

У'горь գ. ա. կարմրագոյն բշտիկք յեբերտ մարդոյ. օձաձուկն, ենքերեխ.— электри́ческая, թմրեցուցիչ օձաձուկ։

Угорѣ́лый ած. ըմբռնեալ, ախտացեալ յածխահոտոյ։

Угота́вливаніе գ. հ. պատրաստութիւն։

Угото́ваніе գ. է. (է՛) պատրաստութիւն, կահ, կարասիք տան։

Угото́ванный ած. պատրաստեալ։

Уготовле́ніе գ. է. պատրաստութիւն. պատրաստութիւն։

Угото́вленный ած. պատրաստեալ։

Уготовля́ть, - то́вить է. ն. պատրաստել, - ться է. յ. պատրաստիլ։

Угоща́ть, угости́ть է. ն. ճաշակել, պատուասիրել, ընդունելութիւն կամ կերուստ առնել։

Угоще́ніе գ. է. ճաշարանք, պատուութիւն, կերուրդ, հացկերոյթ. - щє́нный ած. ճաշարկու, պատուական։ (կօք (երես)։

Угрева́тый ած. լի խաղաղարարութիւք, երես.

Угрожа́ть, - розить է. ն. սպառնալ, սասանել, սարել, խնդալանել։

Угрожє́ніе գ. է. սասանելն, սպառնալն։

Угро́за, - зы գ. ն. սպառնալիք, սասանութիւն, խնդալանութիւն։

Угрыза́ть, - зть է. ն. խածանել, խածատել. փոխ. վերաբերել, վնասել, խածանելով զվնասել. փոխ. խայթել։

Угрыже́ніе գ. է. կծումն. կիծ, կծուած, խայթումն, խայթ, խէթ։

Угрызе́нный ած. խածատեալ, ատամնաւելիք. խայթեալ։

Угрю́мо ՟ суро́во.

Угрю́мость ՟ суро́вость.

Угрю́мый ՟ суро́вый.

У'да գ. ն. կարճ։ (երկրի։

Уда́бриваніе գ. է. պարարտացուցանելն

Уда́бривать, удо́брить է. ն. աղբ արկանել, պարարտացուցանել զերկիր։

Уда́ва, - вка գ. ն. խեղդ, օղակ։

Удава́ться, - уда́ться է. հ. յաջողիլ. բերել զնմանութիւն։ (խեղդիլ։

Удави́ть է. ն. խեղդել. — ться է. յ.

Уда́вленина գ. ն. մսի հեղձուցեալ կին դանաւոյ։

Удавле́ніе, - ливаніе գ. չ. խեղդումն, հեղձուցումն:

Уда́вленникъ գ. ա. խեղդեալ, հեղձուցեալ. — ленный ած. խեղդեալ, հեղձուցեալ, խեղդամահ արարեալ:

Уда́вливать, удави́ть բ. ն. խեղդել, հեղձուցանել, խեղդամահ առնել. սեղմել. - ться բ. յ. խեղդիլ: (ցանող:

Уда́вщикъ գ. ա. հեղձուցիչ, հեղձու-

Уда́въ տ боа.

Удале́ніе գ. չ. հեռացուցումն. հրաժարեցուցումն. հեռանալն. հրաժարիլն. հրաժեշտ. բացակայել, հեռակայել:

Удале́нный ած. հեռացուցեալ. հրաժարեցուցեալ. հեռացեալ, հրաժարեալ. բացակայ, հեռակայ:

Удале́цъ գ. ա. կարիճ, անեղիկիւղ, անվեհեր. քաջ: (հեր. քաջ:

Уда́лый ած. անեղիկիւղ, արտաս, անվեհեր. քաջ:

Уда́льство, у́даль գ. չ. ե. կարհամարհել, անվեհերութիւն, արուե, քաջութիւն:

Удаля́ть, - лить բ. ն. մերժել, հեռացուցանել, հրաժարեցուցանել. փախ. խորշեցուցանել. - ться բ. յ. հեռանալ. բացակայիլ. հրաժարիլ. մեկնիլ. փախ. զգաստանալ, ՚ի բաց կալ:

Ударе́ніе գ. չ. հարուած, հարուած, զարկ. շեշտ, ալարակ. - тяже́лое, բեռնանշան:

Уда́ръ գ. ա. հարուած, զարկ, զարկուած. կաթուած, խփուած. փախ. ասպիկ կամ յանիարճահաս արամնաւ:

Ударя́ть, - рить բ. ն. հարկանել, զարկել. բաղխել. - уда́рить на непріятеля, արագութեամբ յարձակիլ ՚ի վերայ թշնամւոյն. — ться բ. յ. ընդհարկանիլ, դիպիլ:

Уда́ча գ. ե. յաջողութիւն, յաջողուած, ելք յաջողակ: (յաջողակիլ:

Уда́чно տ. յաջողակս, յաջողակաբար,

Уда́чный ած. յաջողակ:

Удва́ивать, - удвои́ть, - во́ить բ. ն. երկապատկել, կրկնապատկել. - ться բ. յ. երկապատկիլ:

Удво́енный ած. երկապատկեալ, կրկնեալ:

Удво́ить, -ться ի. բ. удво́ивать, - ться.

Удержа́ніе, - живаніе գ. չ. արգելումն, խափանումն. կասեցուցումն. պահելն. ըմբռնումն. փախ. զսպելն, սանձահարելն:

Уде́ржанный ած. արգելեալ, պահեալ, յետս կասեցուցեալ, կալեալ, զսպեալ:

Уде́рживать, - жа́ть բ. ն. արգելուլ, խափանել, կասեցուցանել. չտալ, պահել. փախ. զսպել, սանձահարել. - ться բ. յ. ՚ի բաց կալ. կալեալ զանձէն պահպանել զինքն յանկիանէ. անշարժ մնալ ՚ի տեղւոջ իւրում. զսպել զկիրս:

Удивле́ніе գ. չ. հիացումն, զարմացումն, զարմանք: (ցեալ:

Удивле́нный ած. հիացեալ, զարմա-

Удивля́ть, - вить բ. ն. հիացուցանել, զարմացուցանել, սքանչացուցանել, - ться բ. յ. զարմանալ, հիանալ:

У́дило գ. չ. երասանակ, դանդանաւանդ:

У́дильщикъ գ. ա. կարթիչ, ձկնորս կարթիւ: (կարթիւ:

У́дить բ. ն. կարթել, որսալ զձկունս

Удо́бно տ. հեշտաւ, դիւրաւ. յաջողակիւրաքար, յարմարապէս:

Удо́бность գ. ե. հեշտութիւն, դիւրութիւն. յաջողակութիւն, յարմարութիւն:

Удо́бный ած. դիւրին, հեշտ, դիւրիմաստ, յարմար. բարեյաջող. յաջողակ, բարեպատեհ, դէպ:

Удобовари́мость գ. ե. դիւրամարսութիւն. - ри́мый ած. դիւրամարս. - испо́лнимый ած. դիւրակատար. - носи́мый ած. դիւրակիր, դիւրակրելի. - поня́тность գ. ե. դիւրիմացութիւն, - поня́тный, ած. դիւրիմաց, հեշտիմաց, պարզ. — переноси́мый ած. դիւրաւ տանելի. դիւրահամբեր. - прекло́нный ած. հեշտալուր, դիւրաթեք, դիւրահակ. - сга́емый ած. դիւրաւարտ, դիւրաթորբոք:

Удо́бривать տ удабривать.

Удо́бство գ. չ. յարմարութիւն, յաջողակութիւն. դիւրութիւն, հեշտութիւն:

Удовлетворе́ніе գ. չ. բաւականացուցումն. շատացուցումն, բաւականութիւն. հատուցումն, վճարումն. - ре́нный ած. բաւականացուցեալ. հատուցեալ, վճարեալ:

Удовлетвори́тельность գ. ե. բաւակա-

հաստատիչ գոլն. - ри́тельный *ած. բա-*
ւականացուցիչ. հաստեցուցիչ:
Удовлетворя́ть, - рить *բ. ն. հատուցա-*
նել, վճարել. հաճեցուցանել, կա-
տարել զկամս ուրուք. բաւականացու-
ցանել, շատացուցանել. փոխարինել:
Удово́льствіе *գ. չ. հաճութիւն, բերկ-*
րութիւն, դիւր, ախորժանք, զբօսանք,
բաւականութիւն:
Удово́льствованіе *գ. չ. բաւականա-*
ցուցումն. - ванный *ած. բաւականա-*
ցուցեալ:
Удово́льствовать *բ. ն. կ. բաւակա-*
նացուցանել, շատացուցանել. տալ
զկիսացս. կատարել զկամս կամ զհա-
ճոյս. - ться *բ. չ. բաւականանալ, շա-*
տանալ, գոհ կամ հաճ լինել:
Удо́дъ *գ. ա. յոտակ:*
Удо́й *գ. ա. քանակութիւն միանգամ*
կթեալ կաթին:
Удостовѣре́ніе *գ. չ. հաւաստի առնելն,*
հաւատարիմ կացուցանելն, հաւաս-
տութիւն, հաստատումն, հաւատացու-
ցումն. առուգուե, վկայուե. ապացոյց:
Удостовѣренный *ած. հաւաստեալ, հա-*
ւատացուցեալ. հաստատեալ, ապա-
ցուցեալ:
Удостовѣря́ть, - рить *բ. ն. հաստատել,*
հաւաստել, հաւատացուցանել. վկա-
յել. - ться *բ. չ. համոզել, հաւաստի*
լինել, անկասկած, անեղբայր լինել:
Удосто́енный *ած. արժանացուցեալ:*
Удосто́ивэніе, - тое́ніе *գ. չ. արժանա-*
ցուցումն, արժանաւորումն:
Удосто́ивать, - тоить *բ. ն. արժանաւո-*
րել, արժանացուցանել. արժանի առ-
նել. - ться *բ. չ. արժանանալ, ընդու-*
նանել:
У́дочка *պղ. բ.* у́да.
У́дочный *ած. կարթի:*
Удружи́ть *բ. չ. կ. պարտաւորել, յու-*
ցանել զընկերական նպաստ:
Удруча́ть, - чить *բ. ն. ներել, հարցա-*
րել, լքուցանել, վհատեցուցանել:
Удруче́ніе *գ. չ. ներումն, ներում,*
հարստահարութիւն, հարչարանք. լը-
քումն. - ченный *ած. ներեալ. հար-*
չարեալ, լքեալ. տառապեալ:
Удуша́ть, - шить *բ. ն. հեղձուցանել:*
Удуше́ніе *գ. չ. հեղձուցումն:*
Удуши́вый *ած. հեղձուցիչ,*
Удуше́ніе *գ. չ. ընչաքաղցութիւն, մղձա-*
ւանք. մղձուկ:
Удъ *գ. ա. անդամ (մարմնոյ):*
Удѣле́ніе *գ. չ. բաժանումն:*
Удѣле́нный *ած. բաժանեալ, վիճակեալ:*
Удѣлъ *գ. ա. բաժին, մաս. վիճակ, եր-*
կիր, կալուած (մանաւանդ եկեղեցւոյ). փո-
խ. վիճակ, բաղդ, օրհաս:
Удѣльный *ած. հին. սերտ առանձին*
մասին տէրութեան. մասնաւոր. - вѣсъ
առաւելագոյն ծանրութիւն:
Удѣля́ть, - лить *բ. ն. մասնաւորել,*
բաժանել. մասնակից առնել:
Уедине́ніе *գ. չ. միայնութիւն, առան-*
նութիւն, առանձնակեցութիւն. առա-
ջին, անապատ, առանձին տեղի:
Уедине́нно *տ. առանձին, առանձնա-*
բար, միայնակ. - не́нность *գ. ի. ա-*
ռանձնացեալ գոլն. անապատականութիւն.
- не́нный *ած. առանձնացեալ, միայ-*
նացեալ, առանձնակեաց:
Уединя́ть, - нить *բ. ն. մեկուսել, մե-*
կուսացուցանել, հեռացուցանել, ա-
ռանձնացուցանել. - ться *բ. չ. մեկու-*
սանալ, առանձնանալ:
Ужа́леніе *գ. չ. խայթումն:*
Ужа́ленный *ած. խայթեալ:*
Ужа́лить, - ться *կ. բ.* жа́лить, - ться.
Ужаса́ніе *գ. չ. զարհուրեցուցումն:*
Ужаса́ть, - снуть *բ. ն. զարհուրեցուցա-*
նել, ահարեկել. - ться *բ. չ. զարհու-*
րիլ, ահարեկ լինել:
Ужа́сно *տ. ահագին, սոսկալի. անհը-*
նարին, կարի խիճ:
Ужасну́ть, - ться *կ. բ.* ужаса́ть, - ться.
Ужа́сный *ած. զարհուրելի, սոսկալի, ա-*
հարկու, ահագին. սաստիկ, անհնա-
րին. (եղ) զարմանալի.
У́жасъ, у́жасть *գ. ա. ի. զարհուրանք,*
արհաւիրք, զարմանալիք. եղբ. տ. սաստիկ:
Уже́ *տ. շտ. արդէն, ապաքէն. չ. ահա,*
դե, իսկ. - ли *տ. հարց. միթէ, արդեօք.* не уже ли *միթէ, (զարմացական):*

Уже́ *մանրիկ որ յարկ յանցեալ ժա-մանակս բացից.*
У'же *ած. բաղ. ներգագոյն, անձկագոյն:*
Уже́вка * цицрея.
Уживáться, - жи́ться *բ. հ. կենցաղա-վարիլ. ճոխ ընդերկար ընդ ումեք.*
Уживчивость *գ. յ. կենցաղավարու-թիւն, կենցաղաւորու-թիւն.* - чивый *ած. կեն-ցաղավարող:*
Ужи́мка *գ. յ. ծռանծռու-թիւն. տե-սակ ինչ շարժմանց զոր սովորաբար առնեն ոմանք:*
У'жинать, по - , от -, *բ. չ. ընթրիլ:*
У'жинъ *գ. ա. ընթրիք.* -ный *ած. ընթրեց:*
Ужо́, - ужъ *ն. ժամ. յետոյ, յետ աս-կաւուց:*
Ужъ *գ. ա. օձ լողակ:*
У'за и уза́ *գ. յ. տկանամատ, ակնաման:*
У'за *գ. յ. (եւ) շղթայ, կապ. կապանք, շղթայք.*
Узаконе́ніе *գ. չ. օրինադրու-թիւն, օրինա-դրութիւն. օրինք.* -не́нный *ած. օրինադրեալ:*
Узаконя́ть, — нить *բ. ա. օրինադրել, ամրամանադրել, կանոնել:*
Узда́, - дéчка *գ. յ. սանձ, երեսանակ:*
Узело́къ *նղ. բ. у́зелъ, եւ խառնուած, հիւսուած, ծղրիկ ջղաց:*
У'зелъ (*նղ.* локъ, - лочекъ) *գ. ա. հան-դոյց, կապ. կապոց. կնճռան. դժուա-րութիւն. կապ ժամիշտի հրացանի:*
У'зенькій *ած. կարի նեղ, անձուկ:*
У'зить *բ. ա. նեղացուցանել, անձկա-ցուցանել:*
Узкій *ած. նեղ, անձուկ:*
У'зко *ն. նեղ.* - ва́тый *ած. տակաւ ինչ նեղ, անձուկ.* - го́рлый *ած. նեղաբե-րան, նեղաշիւղ:*
У'зкость *գ. յ. անձկու-թիւն, նեղու-թիւն:*
Узли́стый, - лова́тый *ած. բազմահանգ:*
Узнава́ніе, - наніе *գ. չ. ճանաչումն:*
Узнава́ть, - нать *բ. ա. ճանաչել, իմա-նալ, տեղեկանալ, վերահասու լինիլ:*
У'знанный *ած. ճանաչեալ, իմացեալ:*
У'зникъ, - ница *գ. ա. յ. կալանաւոր. կապեալ:*
Узо́ристый, - рчатый *ած. ճաշակաւոր:*
Узо́рщикъ *գ. ա. յօրինող ճաշակաց:*
Узо́ръ *գ. ա. ճաշակ, նկար:*
Узрѣ́ніе *գ. չ. տեսանելն, նշմարելն. (եւ) հասուննալն:*
Узрѣ́ть *ներ. բ.* зрѣть, *եւ տեսանել, նըշ-մարել, զգալ:*
Уйти́ *կր. բ.* уходи́ть. *(գնալ:*
Указа́ніе *գ. չ. ցուցումն.* -занный *ած. ցու-ցեալ:*
Указа́тель *գ. ա. ցուցանող. ցուցակ. ցու-ցակ ժամացույցի. ուղղեցոյց. ցանկ գրոց:*
Указа́тельный *ած. ցուցական. ցուցա-նող.* - перстъ, па́лецъ, *ցուցամատն:*
Указа́ть *կր. բ.* ука́зывать
Указка́ *գ. յ. գրացոյց, փայտիկ որոյ ծայր փայտ կամ ասիր, որով համբակք ցու-ցանեն գիրս այբուբենից:*
Ука́зный *ած. հրամանաւոր. հրամայեալ, հրամանադրեալ:*
Ука́зчикъ *գ. ա. խրատատու ինքնակոչ:*
Ука́зъ *գ. ա. հրովարտակ, հրաման:*
Ука́зываніе * указа́ніе.
Ука́зывать, - зать *բ. ա. ցուցանել. ու-սուցանել. հրամայել, հրամանադրել:*
Ука́лываніе *գ. չ. ծակումն, խոցոտումն:*
Ука́лывать, - уколо́ть *բ. ա. ծակել, խոց-ոտել, ցցել կամ ամրացուցանել գինչ 'ի վերայ իրիք գնատզաս, եւայլն.* - ться *բ. յ. ծակիլ, խոցոտիլ:*
Ука́тывать, - тать *բ. ա. հարթել զինչ գլանաւ կամ լոգ քարիւ. գլորելով հեռացուցանել, 'ի բաց գլորել:*
Уки́пъ *գ. ա. պղպեղին յետալոյ:*
Укисáть *բ. չ. թթուիլ:* *(գինւոյ:*
Укла́денный *ած. տեղաւորեալ, գետե-*
Укла́дистый *ած. բազմապարտնակ, լայն, ընդարձակ:*
Укла́дка *գ. չ. գետեղումն, տեղաւորումն,*
Укла́дъ * бурла́къ. *(տորումն:*
Укла́дываніе *գ. չ. գետեղումն, տեղա-*
Укла́дывать, — класть *բ. ա. գետեղել, տեղաւորել, դասել. յաւտիկել. նըշ-ջեցուցանել (գրբեխոյս). - ться *բ. յ. տեղաւորել, գետեղել զինչս իւր, տե-ղաւորիլ:*
Уклоне́ніе *գ. չ. հեռացումն, խորշումն. պարտաղութիւն, խոտորումն, հակումն. թեքումն.*
Уклоне́нный *ած. հեռացեալ. թեքեալ:*

Укло́нчивый ж. խորշող, հեռացող. յետս կացող. դիւրահաւ:
Укло́нъ м пока́тость.
Уклоня́ть, - нить ք. ն. հեռացուցանել, դարձուցանել. խոտորեցուցանել, շրջել. - ться ք. յ. հեռանալ, խորշիլ, շրջիլ. անցանիլ: (ոտք:
Укола́чивать ք. ն. ամրացուցանել մեխ-
Уколо́ть հպ. ք. коло́ть, ука́лывать.
Укомплектова́ть м комплектова́ть.
Укора́чиваніе գ. չ. կարճումն:
Укора́чивать, - роти́ть ք. ն. կարճել:
Укорене́ніе գ. չ. արմատացումն:
Укорене́нный ж. արմատացեալ:
Укоре́ніе м упре́къ.
Укорня́ть, - нить ք. ն. արմատացուցանել, տարրացուցանել. - ться ք. յ. արմատանալ. փոխ. ամրանալ, հաստատիլ:
Укори́зна գ. ի. կշտամբանք, կշտամբութիւն. նախատինք, բարանք:
Укори́зненный ж. նախատական, պախարակելի, անդոհանելի:
Укори́тель, - льница գ. ա. ի. նախատիչ, կշտամբիչ:
Укороти́ть м укорачива́ть.
Укоро́ченный ж. կարճեալ:
Уко́ръ и уко́ра м упре́къ.
Укоря́ть, - рить ք. ն. անդոհանել, նախատել, կշտամբել, բարկել, մեղադրել, պարսաւել. (եղ) արհամարհել:
Укосни́тельность գ. ի. յամեցուցիչ դէպն:
Укоснительный ж. յամեցուցիչ:
Укоспѣ́ніе м замедле́ніе.
Укосня́ть м замедля́ть.
Укра́денный ж. գողացեալ:
Укра́дкою տ. գաղտագողի, թաքթարուր, ծածկաբար, գող ’ի գող:
Украсть հա. ք. красть.
Украша́ть, - расить ք. ն. զարդարել, բարեզարդել, պաճուճել, պճնազարդել. յարդարել. - ться ք. յ. զարդարիլ:
Украше́ніе գ. չ. զարդարումն. բարեզարդութիւն, զարդ, պճնոյք, անեւևթ:
Укра́шенный ж. զարդարեալ, պաճուճեալ, պճնազարդեալ:
Укро́й (եղ) м обвя́зка, пелена́.
Укро́мный м уютный и устране́нный.
Укро́пъ գ. ա. սամիթ. նկեղեցական ա-նօթ ջերմութեան. (եղ) ջերմութիւն:
Укроти́тель գ. ա. նուաճող, սանձահարող, զսպող, -тельный ж. նուաճական, յաղթահարական, զսպողական:
Укроща́ть, - роти́ть ք. ն. հանդարտեցուցանել, մեղմել. հնազանդել. նուաճել. փոխ. զսպել, սանձել, սանձահարել. հանդարտել (ոտն գիտղոյ). — ться ք. յ. հանդարտիլ, մեղմանալ. զսպիլ, նուաճիլ:
Укроще́ніе գ. չ. նուաճումն, ցածուցումն, սանձահարութիւն, զսպումն. - щённый ж. նուաճեալ, հանդարտեալ, սանձահարեալ, զսպեալ:
Укру́хъ գ. ա. (եղ) м ломо́ть.
Укрыва́ніе գ. չ. ծածկումն. փոխ. թաքուցումն, գաղտումն: (կող:
Укрыва́тель գ. ա. թաքուցանող. ծածկ-
Укрыва́тельство գ. չ. ծածկութիւն, թաքուցումն:
Укрыва́ть, - рыть ք. ն. ծածկել յանկոյն կողմանց, վաթսաթել. թաքուցանել, գաղել, ծածկել, պահել առ ինքն (զգեղջ կամ զգողանէն). ’ի խաղաթուղթս՝ ծածկել կամ կարել միծանշան թղթով զնորրանշանն. - ться ք. յ. ծածկիլ ինքն. փոխ. թաղչիլ, ծածկիլ յաւազի կամ յիմէ:
Укры́тый ж. ծածկեալ. թաքուցեալ:
Укры́тіе գ. ի. իր ինչ յամրոյ իրիք:
Укрѣпи́тель գ. ա. ամրացուցիչ, զօրացուցիչ, կաղդուրիչ: (բացուցիչ:
Укрѣпи́тельный ж. կաղդուրիչ, զօ-
Укрѣпле́ніе գ. չ. ամրացումն, զօրացումն. կաղդուրումն. ամրութիւն. ամրոց:
Укрѣпле́нный ж. ամրացուցեալ. փոխ. զօրացուցեալ, կաղդուրեալ. վաւերացուցեալ, հաստատեալ. գաստատանական թղթով ’ի տիրապետութիւն:
Укрѣпля́ть, - нить ք. ն. ամրացուցանել. զինել, պնդել. փոխ. զօրացուցանել, կաղդուրել. հաստատել. վաւերացուցանել կամ հաստատել դաստատանական թղթով ’ի տիրապետութիւն. - ться ք. յ. զօրանալ, կաղդուրիլ. քա-

ջալբիլ • բ. հ. ամբացուցեալ լինիլ:
У'ксусникъ ած. քացախաշէն. քացախավաճառ. քացախամանի:
У'ксусница գ. բ. քացախամանի (աղանդոյ):
У'ксусъ գ. ա. քացախ.
Уку'поривать, - рить բ. ն. խնուլ ամբաղիս ըմբռնա անօթոյ:
Уку'сывать, - сить բ. ն. կծելով վերըթուցանել, դժլել. խածանել:
Уку'тывать. - тать բ. ն. վրձաձել, պատատել: (խածուած:
Укуше'ніе գ. չ. խածուն, խածանելն.
Уку'шенный ած. խածեալ, ատամնաձիբ:
Ула'живать, - уладить բ. ն. յարդարել, դնել 'ի կարգի. կարգաւորել. համաձայնել. հաշտեցուցանել:
Ула'мывать բ: ն. բեկանել դմանն լրիւք. փոխ. համոզել, ամոքել, հակեցուցանել:
Ула'ъ գ. ա. ուլան (անուն հեծելաղբաց):
Улега'ться բ. յ. պառկիլ, ընկողմնիլ. դնտեղել:
У'лей գ. ա. փեթակ: (չիւն, պանալն:
Улета'ніе, - тѣніе գ. չ. 'ի բաց թռըլ-
Улета'ть, - тѣть բ. չ. 'ի բաց թռչիլ, պանալ. փոխ. շտապել դնալ:
Улі'зывать, - знуть բ. ն. լզել, լզոլ. փոխ. խնամարկել, փափչել.
Улі'ка գոյական уличать բայի:
Улі'тка, - точка գ. բ. խխունջն:
Улі'ткообразный ած. խխունջաձև (բնբ):
У'лица գ. բ. փողոց, պղծատաց (ճոյ):
Уличать, - чить բ. ն. երես առ երես ապացուցանել զյանցանս ուրուք. յանդիմանել, մեղադրել:
Уличе'ніе գոյական уличать բայի:
Уличе'нный ած. ապացուցեալ 'ի յանցանս
Уличи'тель գ. ա. ապացուցող յանցանաց:
Уличи'тельный ած. ապացուցիչ յանցանաց: (հնազբ, խոտամնկուբ:
Уло'вка գ. բ. ձկատեսուբ, յաջողակուբ.
Уло'въ գ. չ. քանակուբ սրուցեալ ձկանց:
Уложе'ніе գ. չ. ա уклáдываніе, եւս կազդեցուբիւն. սահմանադրութիւն. հրամանն. կիրք օրինաց: (դնալ:
Уло'женный ած. տեղաւորեալ, կեանք
Уложи'ть իա. բ. уклáдывать, եւս սահմանադրել, կարգադրել:
Улу'съ գ. ա. իջևանք վրանաբնակ ազգաց:
Улуча'ть, - чить բ. ն. հնարել, գտանել, ապահել բարեպատեհ ժամու:
Улучша'ть, - шить բ. ն. բարւոքել, լաւացուցանել. - ться բ. յ. լաւանալ:
Улучше'ніе գ. չ. լաւացուցումն. կատարելագործումն. - шéнный ած. բարւոքեալ, լաւացուցեալ:
Улыба'ніе գ: չ. ժպտուն: (ժմոխլ:
Улыба'ться, - бну'ться բ. հ. ժպտիլ,
Улы'бка, - бочка գ. բ. ժպիտ, ծիծաղ:
Улы'бчивый ած. յաճախ ժպտող:
Ультрамари'нъ գ. ա. կապոյտ նեբկ լինչ:
Улѣля'ть, - нить բ. ն. մածուցանել:
Умале'ніе ա уменьше'ніе.
Ума'ливать, - ться ա уменьша'ть, - ться.
Умалише'нный ա сумасше'дшій.
Ума'лчиваніе գ. չ. լռուն, լռութեամբ անցանելն վրիւք:
Ума'лчивать, — умолчать բ. ն. լռել, թաքուցանել, չասել, չհիշել, լռութեամբ անցանել վրիւք:
Умаля'ть, - лить բ. ն. պակասեցուցանել, փոքրացուցանել. (եղ) փոխ. ունայնացուցանել. — ться բ. յ. պակասիլ, նուազիլ, սակաւանալ:
Ума'тывать, умота'ть բ. ն. պատատել:
Ума'чивать, умочи'ть բ. ն. թրջել, թանալ: (խղել, խղաւորել:
Умаща'ть, умасти'ть բ. ն. (եղ) օծանել,
Умаще'ніе, - щиваніе գ. չ. օծումն. (եղ) խղ, օծանելիբ. - ще'нный ած. օծեալ, խղաւորեալ:
У'мбра գ. բ. կպրաքար, ումբր:
Умедле'ніе գ. չ. յապաղումն, յամեցումն:
Уме'дливать, - лить բ. ն. յետաձգել. չ. յետնիլ, յամել, մնալ ուրեք ընդերկար:
Уменьша'ть, - шить բ. ն. պակասեցուցանել, նուազեցուցանել, փոքրացուցանել. - ться բ. յ. պակասիլ, նուազել, սակաւանալ, փոքրանալ:
Уменьше'ніе գոյական уменьша'ть բայի:
Уменьше'нный ած. պակասեցուցեալ, փոքրացուցեալ, փոքրկացուցեալ. նուազեցուցեալ, սակաւացուցեալ:
Уменьши'тельный ած. նուազական:
Умере'ть իա. բ. умира'ть.

Умертви́тель, - льни́ца ф. м. ѣ. սպա-նիչ, սպանանող:
Умертви́ть гл. с. умерщвля́ть.
Уме́ршій мж. մեռեալ, հանգուցեալ. նընջեցեալ:
Умерщвле́ніе ф. с. սպանումն, մահա-ցուցումն. — ле́нный мж. սպանեալ, մեռուցեալ:
Умерщвля́ть, - ртви́ть с. н. սպանանել, մեռուցանել. կոտորել, սատակել. փոխ. ձնշել, զսպել, սանձահարել:
Умиле́ніе ф. с. ղեղջ, ղղջումն, սպա-շաւ. գութ, դորով, ախտակցութիւն. թմբրութիւն, անդգայութիւն:
Умиле́нный мж. խանդաղատեալ, դոր-ովեալ, շարժեալ ի գութ կամ ի դորով:
Умилі́тельный мж. արտասուչ, շարժիչ կրից, ողորմ. խանդաղատական:
Умилосе́рдить с. н. գթացուցանել. ի գութ շարժել. — ться с. с. գթալ, ողորմիլ, ի գութ հարկանիլ:
Умилостивля́ть, - вить с. н. շարժել ի գութ, ի դորով, շարժել ի կարեկ-ցութիւն. - ться с. с. շարժիլ ի գութ, գթալ, կարեկցիլ:
Уми́льный мж. արտասուչ, հաճոյական:
Умиля́ть, - лить с. н. շարժել ի գութ, ամոքել, քաղցրացուցանել:
Умира́ніе ф. с. մեռանիլն
Умира́ть, умере́ть с. с. մեռանիլ:
Умира́ющій мж. մեռանող, հոգեվար:
Умире́ніе ф. с. խաղաղումն. հաշտուի:
Умиритель ф. м. խաղաղարար, հաշ-տարար, հաշտեցուցիչ:
Умири́тельный мж. հաշտարարական:
Умиря́ть, - рить с. н. խաղաղել, հաշ-տել, հաշտեցուցանել:
У'мненькій հն. с. у'мный.
У'мникъ, - ница ф. м. ի. հանճարիղ, մտացի, խոհական:
У'мничанье ф. с. ներքաւանութիւն:
У'мничать с. с. ներքաւանել, մանրա-կրկին լինել: (բար:
Умно́ տ. խելօք, իմաստնաբար, խոհեմա-
Умножа́ть, - жить с. н. բազմացուցա-նել, առաւելուլ, յաւելուլ. բազմա-պատկել (գնի»). - ться с. с. բազմա-նալ. բազմապատկիլ:
Умноже́ніе ф. с. բազմացուցումն, առա-ւելումն. բազմապատկութիւն:
Умно́женный мж. բազմացուցեալ, ա-ռաւելեալ. բազմապատկեալ:
Умно́житель ф. м. բազմացուցիչ. բազ-մապատկիչ (գնի»).
Умно́жить,-ться հգ. с. умножа́ть,-ться
У'мный мж. մտացի, խոհեմ, խոհա-կան, զգօն. (եղ) մտաւոր, հոգեւոր:
Умове́ніе ф. с. (եղ) լուացումն. - ногъ, ոտնալուայ:
Умозаключе́ніе ф. с. հաւաքբանութ:
Умозри́тельный мж. մտաւոր, իմանալի, տեսական, հայեցողական:
Умозрѣ́ніе ф. с. հայեցողութիւն, մտա-ւոր տեսութիւն. դնտուի, նկատողութ:
Умолка́ніе ф. с. լռումն, լռելը:
Умолка́ть, - кнуть с. с. լռել, դադա-րել, հանդարտիլ: (դնելը:
Умолча́ніе ф. с. լռելն, լռութ անցանելն
Умолча́ть гс. с. ума́лчивать.
Умо́лъ ф. м. աղաչումն. պահանջն քա-ղաքավարութեան յաղագըն:
Умоля́ть. - ли́ть с. н. աղաչել, ողոր-մել, հայցել, մաղթել, աղօթել:
Умоначерта́ніе ф. с. դծագրութ ի միտս, ծնունդ մտաց, մտացածին խորհուրդք:
Умори́тельный мж. կարի ծիծաղելի. յարուցանող առատ ծիծաղս:
Умори́ть гс. с. мори́ть. - со́смѣху, յան-չափս ծիծաղեցուցանել:
У'мственно ф мысленно.
У'мственный мж. մտաւոր, մտաւորա-կան, իմացական, գաղափարական:
У'мствованіе ф. с. դատումն, տրամա-բանութիւն, մտածումն, խոհումն. ներ-բաբանութիւն: (տող, ներբաբան:
У'мствователь ф. м. տրամաբանող, դա-
У'мствовать с. с. դատել, տրամաբա-նել. խոհել. խորհել, ներբաբանել. խոր-հրդածել. խօսել իմաստութեամբ:
Умудре́ніе ф. с. իմաստնացուցումն. — ре́нный мж. իմաստնացուցեալ:
Умудря́ть, - рить с. н. իմաստնացու-ցանել. - ться с. с. իմաստնանալ, ի-մաստնանալ. փոխ. (աա.) Հարտարատեսել, վա-

ըիլ. հնարիւք։

Умý чивать, - чить է. ն. սպանանել զա- նադան տանջանօք. փխ. նեղել, վաս- տակաբեկ առնել։

Умча́ть, - ться կա. է. мча́ть. - ться.

Умъ գ. ա. միտք, հանճար, բան. въ умѣ առողջ դատողութեամբ, առանց կո- րուսանելոյ զգիտս. онъ себѣ на умъ նա ոչ կորուսանէ, ոչ մոռանայ զիւր օգուտ. свести́ кого́ либо съ ума́, յի- մարեցուցանել, հարկադրել զոք ՚ի ևս- սիլ կամ յառնել զչիմարութիւն. сой- ти съ ума, խելագարիլ։

Умыва́льная գ. է. անկեակ՝ նշանակեալ վասն լուացման. - льникъ գ. ա. լուա- դարան, անօթ լուանալոյ զերեսս, ըզ- ձեռս. — льный ած. որ կարեւորի ՚ի լուանալն։

Умыва́ніе գ. է. լուացումն։

Умыва́нье գ. է. բաղադրեալ ինչ հեղուկ որով օծանելն զերեսս վասն փափկացու- ցանելոյ և սպիտակացուցանելոյ զայն։

Умыва́ть, - мыть է. ն. լուանալ (զե- րեսս, զձեռս). - ться է. յ. լուանիլ։

У́мыселъ, - слъ գ. ա. չարախոհութիւն, չարամտութիւն կամ դիտաւորութիւն. съ у́мыслу или безъ у́мыслу, գիտե՛ր, դիտաւորութե՛ր, յանպէտս, առանց դի- տաւորութեան։

Умы́шленно տ. դիտամբ, կամաւ, խոր- հրդով, դիտաւորութեամբ. - ленный ած. մտածեալ, խորհեալ, մեքենայեալ։

Умышля́ть, - умы́слить է. ն. դաւել, նիւթել, խարդաւանել, հնարել, մե- քենայել։ (հնարութիւն։

Умѣ́ніе գ. է. գիտութիւն, տեղեկութի՛ն,

Умѣ́реніе գ. է. չափաւորութի՛ն։

Умѣ́ренно տ. չափաւոր, չափաւորաբար, չափաւորապէս։

Умѣ́ренность գ. է. չափաւորութիւն, բարեխառնութիւն, միջակահմտութի՛ն. ժուժկալութիւն։

Умѣ́ренный ած. չափաւոր. ժուժկալ. բարեխառն, բաղդաբաշխ. - по́ясъ, բարեխառն գօտի։

Умѣря́ть, - рить է. ն. չափաւորել, զըս- պել, նուաճել, մեղմել. նուազեցու- ցանել (զհիւր, հաչէն). բարեխառնել։

Умѣстительный ած. շատատար, ընդու- նակ կամ յարմար ՚ի բովանդակել զբազում ինչ։ (յարմարութիւն։

Умѣ́стность գ. է. պատշաճողութիւն,

Умѣ́стный ած. պատշաճ, յարմար։

Умѣ́ть է. ն. գիտել. իմանալ. կարել։

Умѣща́ть, - стить է. ն. տեղակել, զետե- ղել, տեղաւորել. - ться է. յ. տեղակիլ։

Умягча́ть, - чить է. ն. փափկել, փափ- կացուցանել. փխ. մեղմել, տաքել. - ться է. յ. մեղմիլ. շարժիլ ՚ի դո՛ւթ, խղճալ։

Умягче́ніе գ. է. փափկութիւն. կիրքացու- ցումն։

Умягче́нный ած. փափկացուցեալ։

Умягчи́тельный ած. փափկիչ, մեղմիչ։

Унавóженный ած. պարարտացուցեալ աղբով (երկիր)։

Унавóживаніе, - жéніе տ. удóбриваніе.

Унавóживать, - вóзить տ. удóбривать.

Унесе́ніе գ. է. տանելն. վաթելն. դողանալն։

Унесе́нный ած. տարեալ. վաթեալ. դո- ղացեալ։

Унéсть կա. է. уноси́ть.

Университе́тъ գ. ա. համալսարան. — тетскій ած. համալսարանական, հա- մալսարանի։

Унижа́ть. - зить է. ն. ցածուցանել. փխ. նուաստացուցանել. պակասեցու- ցանել (զգին). - ться է. յ. ցածուիլ, անարդ տեղ վարիլ. դործել անվայե- լուչ իւրումն արժանաւորութեան։

Униже́ніе գ. է. ցածուցանելն. նուա- զեցուցանելն. ցածութիւն, նուաս- տութիւն, անարդութիւն։ (բար։

Униже́нно տ. խոնարհաբար, նուաստա-

Униже́нность գ. է. նուաստութիւն, խո- նարհութիւն, արհամարհուի, ցածուի։

Униже́нный ած. խոնարհ, նուաստ, հնազանդ. ցած, անարդ։

Уни́занный ած. յեռեալ։

Уни́зывать, - зать է. ն. յեռուլ։

Унима́ть, унять է. ն. նուաճել, զսպել, ասատել. դադարեցուցանել, խափա- նել. պակասեցուցանել. - ться է. յ. հանդարտիլ, զսպիլ։

Уничижа́ть, - жить է. ն. նուաստացու- ցանել, նկուն առնել, արհամարհ

Г кацоцанѣл, арсамарсѣл, анарцѣл:
Уничиже́ніе ф. с. арсамарсоцѣціи, ацадіца, корцанք, пацаатацѣціи:
Уничиже́нный жѣ. пацаатацоцѣал, арсамарсѣал, пѣлоц арцарѣал:
Уничтожа́ть, - жить б. н. кцацоцанѣл, ոչնչացоцанѣл. каціанѣл. ецджанѣл. цакатѣл. ацарцатѣл, 'լ цѣрцѣсанѣл. անհետ ацанѣл. - ться б. յ. кцанѣал, 'լ кцք цаанѣал, ոչնչանѣал, անհետацанѣал. каціанѣл:
Уничтоже́ніе ф. с. кцацоцанѣлըն, ոչնչացоцанѣлըն. ецджоцціи, каціанѣоцціи, царձоцціи. кцоцѣціւն, ոչնչоцѣціւն, ацհоцѣціւն:
Уничто́женный жѣ. ոչնչացоцѣал, кцацоцѣал. ецджѣал, каціанѣал. царձѣал, цакатѣал:
Уничто́житель, - льница ф. м. ն. ոչնչացоцցիչ, кцацоцցիչ. корджанիչ. ецджիչ, цакатիչ, каոцգарիչ,
Уничтожи́тельный жѣ. ոչնչացоцցիչ, ацацаոцգական, ацերцарար:
Уничто́жить կ. б. уничтожа́ть.
У'нія ф. ի. ցրկստոնեայ.ք հեռացեալք յоцղղափառоцѣենէ և դաւանողք ցղ. գլоцխ կ'ենիլն պатգ: (ունիատոր:
Уніа́ть ф. м. ацանդգակից ունիատորաց,
Унора́вливать, - ровѝть б. ն. հաձնել զկամս ուրուք. որոնել զբարեպатեհ ժամ և միջոց. յարմարեցоцցանել:
Уноси́ть, уне́сть б. ն. տանել, վանել. վարել. ձգել կամ տանել ընդ կւր. գողանալ, յափշտակել:
Уно́съ ф. м. տանելն. գողоцѣւն:
У'нтеръ ф. м. կրտսեր. - офицеръ, տան. ցին զինоцորական աստիճանաւոր:
Унція, - цъ ф. ի. ունկի (հ̀կա):
Унывա́ть, унѣть б. չ. վհատիլ, լքանել. փոխ. թառամիլ:
Уныѝвный жѣ. տխուր, տրտում:
Уныѝло ս. տխրադին, տրտմաձայն:
Уныѝлость ф. ի. վհատоцѣւն, տրտ. քեկоцѣւն. տրտմоцѣւն:
Уныѝлый жѣ. վհատ, վհատեալ, լքեալ, տրտում, տրտմադին:
Уныѝніе ѧ уныѝлость.
Унятіе ф. չ. դադարեցоцցоцմն:
Уня́тый жѣ. դադարեցоцցեալ:
Упада́ніе ф. չ. անկоцմն:
Упада́ть, упа́сть б. չ. անկանիլ. կրճանիլ. լջանիլ, ցածնоцլ. փոխ. պատկասիլ, նուաղիլ. կորцանѣл զյатգ, զպатիւ:
Упа́докъ ф. ա. անկоцմն. յоцоцѣւն:
Упа́дъ ѧ нова́лъ.
Упа́ивать, упои́ть, упаѧ́ть б. ն. тал ընմանել զարբենելն, արբեցоцցանել. մածоцցանել 'լ բաղաքоцմ տեղիս:
Упа́мятывать, - товать б. յ. պահել, ունիլ 'լ մտի:
Упере́живать ѧ предваря́ть. յառաջել:
Упере́ться կ. б. упира́ться.
Упива́ться, упи́ться б. հ. ընմել զարբենալն, արբենալ:
Упира́ть, упере́ть б. ն. յեցоцցանել. հաստատել. փոխ. ուղղել, դիմեցоцցանել. ցоцցանել, դնել առաջի աչաց. - ться б. յ. յենալ. ընդդիմանալ:
Упи́сывать, - са́ть б. ն. զրելоմ զնաձղել. (ѧѧմ) ազահоцѣեամբ ուսեալ:
Упла́та ф. ի. վճարоцմն, վճար:
Упла́ченный жѣ. վճարեալ. կարկատեալ:
Упла́чиваніе ф. չ. վճարоцմն. կարկ ատելն:
Упла́чивать, — лати́ть б. ն. վճարել. հաստատանել զպարտն. կարկատել:
Уплета́ть, - лесть б. ն. հիւսել (ѧ̀րպ. պ̀ա). (ѧѧմ) ուսել ազահоцѣեամբ. б. չ. փախչիլ, խուսաւիլ:
Упова́ніе ф. չ. յոյս, ապաւինоцѣւն:
Упова́ть б. չ. յուսալ, ապաւինիլ:
Уподоби́тельно ն. բաղդատоцѣեամբ, նմանоцѣեամբ, փոխարերաբար:
Уподобле́ніе ф. չ. նմանեցоцցանելն. բաղդատоцѣւն, համաձեմատоцѣւն. (եւ) պատկեր, նմանоцѣւն:
Уподо́бленный жѣ. նմանեցоцցեալ, բաղդատեալ:
Уподобля́ть, - бить б. ն. նմանեցоцցանել, բաղդատել, համեմատել. - ться, - бится б. յ. նմանիլ, քերել զնմանоцիլ:
Упое́ніе ф. չ. արբեցоцցоцմն. արբեցоцѣւն. փոխ. յափշտակоцմն կամ զմայլоцմն մտաց, լինելն 'լ գլարմացման կամ յոյզ խնդ.

Упое́нный ж. արբուցեալ · փոխ. յափշտակեալ, զմայլեալ, հիացեալ:
Упои́тельный ж. յափշտակիչ, զմայլեցուցիչ, գրաւիչ: (նեղ:
Упокоева́ть, - ко́ить բ. ն. հանդուցա-
Упокое́ніе գ. չ. հանդուցանելն. հանգիստ· (եւ) ննջումն:
Упоко́й ս упокое́ніе.
Упокои́тельный ж. հանդարտեցուցիչ:
Уполномо́ченный ж. որ ունի զիւակատար իշխանութիւն.
Уполномо́чиваніе գ. չ. տալն զիւակատար իշխանութիւն:
Уполномо́чивать, - мо́чить բ. ն. տալ ումեք զիւակատար իշխանութիւն:
Упомина́ніе գ. չ. յիշեցուցանելն. յիշատակութիւն: (շատակել:
Упомина́ть, - мяну́ть բ. ն. յիշել, յի-
Упо́мнить բ. ն. կ. պահել, ունել 'ի մտի:
Упомя́нутый ж. յիշեալ, յիշատակեալ, տացեալ:
Упо́рно տ. կամակորութեամբ:
Упо́рность, - рство գ. կ. չ. կամակորութիւն, յամառութիւն: (կառակ.
Упо́рный ж. կամակոր, յամառ, հաս-
Упо́рствованіе գ. չ. կամակորութիւն:
Упо́рствовать բ. չ. կամակորել, յամառել. պնդել 'ի միտս. ընդդիմանալ:
Упорь գ. ա. հրելն. հակադրութիւն, ընդդիմութիւն. տեղի, յոր յիցեալ ի ինչ. նեցուկ: (նութիւն:
Употреби́тельность գ. չ. գործածական-
Употреби́тельный ж. գործածական, կիրարկելի, գործածելի:
Употребле́ніе գ. չ. գործածութիւն, կիրառութիւն. սովորութիւն:
Употребле́нный ж. 'ի գործ եղեալ, 'ի կիր առեալ:
Употребля́ть, - бить բ. ն. 'ի գործ դնել կամ ածել, 'ի կիր ածել. վարել. ուսել, ընդել (ասի ց ՚ի ներքոյից ի ցրեհէց)· - ться բ. յ. 'ի գործ ածիլ:
Упра́ва գ. կ. դատաստանական բռնաբարութիւն· դատ առնելն. տանեական տեղի վանի կառավարութեան:
Управи́тель, - льница գ. ա. կ. կառավարիչ, կառավարող. - льство գ. չ. կառավարչութիւն:
Управле́ніе գ. չ. կառավարութիւն. կառավարչական տեառն:
Управля́ть, - вить բ. ն. կառավարել, իշխել. ուղղել. ուղղել 'ի նպատակն. ձեռթածել, թելադրել. — ться բ. յ. պաշտպանել զինքն. յաղթել իւրով զօրութեամբ, առանց օգնուի այլոց:
Упражне́ніе գ. չ. պարապումն. վարժութիւն, պարապմունք, գործ, աշխատուել:
Упражне́нный ж. պարապեցուցեալ, զբաղեցուցեալ. կրթեալ, մարզեալ:
Упражня́ть բ. ն. պարապեցուցանել, զբաղեցուցանել. վարժել, մարզել. - ться բ. յ. պարապիլ, զբաղիլ:
Упразднє́ніе գ. չ. դատարկութիւն, խափանութիւն, - не́нный ж. դատարկեալ, խափանեալ:
Упраздня́ть, - нить բ. ն. դատարկել. խափանել. - ться բ. յ. դատարկիլ. խափանիլ: (Հայցել:
Упра́шиваніе գ. չ. աղերսելն, խնդրելն.
Упра́шивать, упросить բ. ն. խնդրել, աղերսել, Հայցել, տանջել, Թախանձել:
Упрежда́ть, - редить բ. ն. յառաջել, կանխել: (դիմանուել:
Упрека́ніе գ. չ. յանդիմանելն. յան-
Упрека́тель գ. ա. յանդիմանող. նախատող. - тельный ж. յանդիմանողական, նախատական:
Упрека́ть, - кнуть բ. ն. յանդիմանել, նախատել, կշտամբել:
Упре́къ գ. ա. յանդիմանութիւն. կշտամբանք, նախատինք, ատգանք:
Упроси́ть իմ. բ. упра́шивать.
Упро́ченіе, - чиваніе գ. չ. հաստատութիւն:
Упро́ченный ж. հաստատեալ:
Упро́чивать, - чить բ. ն. հաստատել. ապահովել:
Упру́гій ж. առաձգական, ձգական:
Упру́гость գ. չ. առաձգականութիւն, ձգական զօրութիւն:
Упря́жка գ. կ. լծեալ ասլ. տարածութիւն, ընդ որ մարդ կ անցանել առանց տալոյ ձիոց ուսել. կազմած կառաձիդ երիվարի. (վարի:
У́пряжь գ. կ. կազմած կառաձիդ երի-

Упря́мецъ գ. ա. համակոր, յամառ:
Упря́мо տ. համակորութեամբ:
Упря́мство գ. չ. համակորութիւն, յամառութիւն. - мый ած. համակոր, յամառ, խստապարանոց, համառաշտ:
Упря́тывать, -тать բ. ն. թաղուցանել:
Упуска́ніе գ. չ. թողուլն:
Упуска́ть, - тить բ. ն. արձակել, ՚ի բաց թողուլ. զանց առնել. տալ երթալ համ ոլանալ. թողուլ. կորուսանել. ծնկ. անկատար թողուլ զպաշտօն իւր:
Упуще́ніе գ. չ. զանցառութիւն:
Упуще́нный ած. թողեալ, զանցառեալ:
Ура ՚ի. խրախուսական ձայն, ուրախանալ աղաղակ զօրաց կամ ամբոխի ՚ի նշան ջերմեռանդութեան: (բուն:
Уравне́ніе գ. չ. հարթումն, հաւասարումն:
Уравне́нный ած. հարթեալ. հաւասարեալ: (արուն:
Ура́вниваніе գ. չ. հարթումն, հաւասարումն:
Ура́внивать, уровня́ть, уравня́ть բ. ն. հարթել. հաւասարել, հաւասարացուցանել: (դատակն:
Уравни́тельный ած. հաւասարիչ. բաղ.
Урага́нъ գ. ա. հողմայոյզք, մրրիկ:
Уразумѣва́ть. - мѣ́ть բ. ն. հասկանալ, իմանալ, հասու լինել. ՚ի միտ առնուլ:
Уразумѣ́ніе գ. չ. հասկանալն, իմանալն:
Ура́ній գ. ա. մետաղ լինի:
Уранографія գ. բ. երկնագրութիւն. — носко́пъ գ. ա. երկնադէտ (գործ) · երկնահայեաց (յատկ):
Ура́нъ գ. ա. մի ՚ի մոլորակաց. մե-
Урека́ть, уре́чь բ. ն. ժամադիր լինել:
Ури́льникъ գ. ա. կարուրայ, մրզանոց, մրզարան:
Урі́на գ. բ. մէզ, ջրուկեք: (ռևլոց:
У́рна գ. բ. սափոր քուէից և մնթրոց մե-
У́ровень գ. ա. հարթաչափ (գործ). հո-ղիզոն կամ մակերևոյթ (ծովու հասկ):
Уровня́ть,-ться ւմ. բ. ура́внивать,-ться
Уро́дливость գ. բ. պղտղակութիւն:
Уро́дливый ած. պղտղակ. ինձ. ապ-գեղ, անձոռնի:
Ура́довать բ. ն. խանդարել, անձոռնի առնել. անդամատել:
Уро́дство ւմ уро́дливость.
Уро́дъ գ. ա. հրեշ, պղտղակ. հաշմանդամ. ինձ. խեղաթարոյ, մորթ:
Урожа́й գ. ա. պտղաբերութիւն. յորդորութիւն, առատութիւն (բուսոց):
Урожа́йный ած. պտղաբեր, առատաբեր, բերրի:
Урожа́ть, уроди́ть բ. ն. բուսուցանել, պտղաբերել. ծնանիլ:
Урожде́нный ած. ծնեալ, սերեալ (յաղագս ծագման):
Уроже́нецъ, - нка գ. ա. բ. բնիկ երկրացի:
Уро́къ գ. ա. (եկ) հարկ. դաս, համար. խրատ. չարաչիրութիւն, ակնհարութիւն:
Уроне́ніе գ. չ. ընկենուլն ՚ի վայր:
Уроне́нный ած. ընկեցեալ ՚ի վայր:
Урони́ть ւմ. բ. ронять, եւ դահաւիժել, ընկենուլ ՚ի պատուոյ:
Уро́нъ գ. ա. վնաս:
Уро́чить ւմ сглази́ть. (աչհման:
Уро́чище գ. չ. բնական աչհմանանիշ,
Уро́чный ած. նշանակեալ. աչհմանեալ, ժամադրեալ:
Урча́ніе գ. չ. խռխռուքն, խռխռչելն. կռկռալն (որովայնի): (բուկից:
Урча́ть բ. չ. խռխռչել. կռկռալ (ասէ զ-
Урывка գ. բ. առ ժամանակեայ անջատել ՚ի պարապմանց:
Урывокъ գ. ա. կտոր, հատուած:
Урывчивый ած. մերթ ընդ մերթ առնել. յանդուգն: (բել:
Урѣзывать, - за́ть բ. ն. հատանել, կրճ-
Ура́дникъ գ. ա. առօրեայ աստիճանաւոր զօրակոչ. կարգաւորիչ:
Ура́дъ գ. ա. (հին) կարգ. հերթ. զօրգ. - за ура́дъ որ ունի զաստիճան ըստ պաշտօնին մերոյ ՚ի վարելն զայն:
Уряжа́ть, уряди́ть բ. ն. կարգաւորել, ՚ի կարգի դնել:
Уса́дьба գ. բ. տուն բոլոր պատարհն ալ-ագարք. տուն կալուածատեառն ՚ի գիւղ:
Уса́женный ած. նստուցեալ. անկել:
Уса́живаніе գ. չ. նստուցանելն. անկելն:
Уса́живать, усади́ть բ. ն. հրաւիրել, նստուցանել զոր. ունել զաստաճատեալ ինչ տեղոյ անկոք. - ться բ. չ. նստիլ զետեղիլ. նստիլ:
Уса́стый ած. ընչեղ:

Усатый ж. имѣющій усы.
Уса́чъ м. имѣющій большіе усы.
Усво́енный ж. освоенный, изученный.
Усвоеніе, усвое́ніе с. ср. освоеніе, изученіе.
Усво́ивать, - во́ить н. несов. освоивать, изучать. - ться н. возвр. усвоиваться.
Усвоя́ть, - ться см. усво́ивать, - ться
Усе́ница ж. жукъ.
Усе́пница с. ср. родъ червя.
Усе́рдіе с. ср. усердіе, ревность.
Усе́рдно нар. усердно, ревностно.
Усе́рдность с. ж. усердность, ревность.
Усе́рдный ж. усердный, ревностный.
Усе́рдствовать н. ср. усердствовать.
Уси́леніе, - ливаніе с. ср. усиленіе, напряженіе. (ударенье.
Уси́ленный ж. усиленный, напряженный.
Уси́ливать, - лить н. несов. усиливать, напрягать. - ться н. усиливаться, стараться.
Уси́ліе с. ср. усиліе, старанье, трудъ.
Уси́льно нар. усильно, съ усиліемъ.
Уси́льный ж. сильный, крѣпкій, здоровый. (нальный.
Уска́киваніе, - ка́ніе с. ср. подскакиваніе, ска-
Ускакивать, - кать н. ср. подскакивать, скакать.
Уска́льзывать, — кольза́ть н. ср. поскользнуться, скользить. (ганье.
Ускоре́ніе с. ср. ускореніе, поспѣшествованіе.
Ускоре́нный ж. ускоренный, поспѣшный, скорый. (ритель.
Ускори́тельный ж. ускорительный, скорый.
Ускоря́ть, - рить н. несов. ускорять, поспѣшествовать, спѣшить, торопить.
Услада́ см. услажде́ніе.
Усладйтель, -льница с. м. ж. услаждающій, ублажающій, угождающій.
Усладйтельность с. ж. услаждающее, ублажающее, угождающее свойство. (ждающій.
Усладйтельный ж. услаждающій, ублажающій, угож-
Услажда́ть, - ладйть н. несов. услаждать, ублажать, угождать. - ться н. услаждаться, наслаждаться, угождать.
Услажде́ніе с. ср. услажденіе, ублаженіе, угожденіе.
Услажде́нный ж. ублаженный, угожденный, услажденный.
Услове́ніе с. ср. условленіе, договоръ, условіе.
Усло́вленный ж. условленный, договоренный.
Усло́вливаться, - виться н. ср. условливаться, договариваться, условиться.
Усло́вно нар. условно, по условію.
Усло́вность с. ж. условность, условленность.
Усло́вный ж. условный, основанный на условіи. (ніе.
Услу́га с. ж. услуга, одолженіе, угожденіе, благодѣяте-
Услуживаніе, - женіе с. ср. услуживаніе, угожденіе.
Услуживать, - жить н. ср. услуживать, угождать, стараться, заслуживать.
Услу́жливость с. ж. услужливость, угодливость.
Услу́жливый ж. услужливый, угодливый, старательный. (лотъ.
Услы́шаніе с. ср. услышаніе, слухъ, слышаніе, ис-
Услы́шанный ж. услышанный, слышимый.
Услы́шать, услыха́ть н. сов. услышать.
Усма́триваніе с. ср. усматриваніе, разсматриваніе.
Усма́тривать, усмотре́ть н. несов. усматривать, разсматривать, примѣчать, замѣчать, видѣть, смотрѣть, разсматривать. - ться н. возвр. усматриваться, видѣться.
Усмире́ніе с. ср. усмиреніе, успокоеніе.
Усмире́нный ж. усмиренный, успокоенный.
Усмири́тель, - льница с. м. ж. усмиритель, успокоитель. - тельный ж. усмирительный, успокоительный, успокоивающій.
Усмиря́ть, - рить н. несов. усмирять, успокоивать, унимать, успокоить. - ться н.

նուաՀիլ, մեղմիլ, հնազանդիլ:
Усмотрѣ́ніе ᴥ усма́триваніе.
Усмо́трѣнный ածական, տեսեալ, նշմարեալ, նկատեալ, դատեալ: (ժպտիլ:
Усмѣха́ться, -хну́ться բ. կ. ծիծաղիլ,
Усмѣ́шка գ. ի. ծիծաղ, ժպիտ. ծաղր:
Уснуть կրկ. բ. քնա́ть.
Усовершна́ть ᴥ усоверше́нствовать
Усоверше́нствованіе գ. չ. կատարելագործութիւն, կատարելագործումն. -ванный ած. կատարելագործեալ. -ватель, -льница գ. ա. ի. կատարելագործող:
Усоверше́нствовать բ. ն. կատարելագործել. կատարել. -ться բ. յ. կատարելագործիլ:
Усо́нший ած. ննջեցեալ, հանգուցեալ:
Успе́ніе գ. չ. (էի) մահ, վախճան. վերափոխումն, ասն վերափոխման:
Успе́нскій ած. վերափոխման (ածանի):
Успоко́еніе գ. չ. հանդարտութիւն, անդրդուելութիւն, խաղաղութիւն:
Успоко́енный ած. հանդարտեցուցեալ:
Успоко́иваніе գ. չ. հանդարտեցուցանելն. հնազանդեցուցանելն:
Успоко́ивать, -коить բ. ն. խաղաղացուցանել, հանդարտեցուցանել. հանդարտել, մեղմիլ, ցածուցանել. -ться բ. յ. հանդարտիլ: (ցնչ, մեղմիչ:
Успокои́тельный ած. հանդարտեցու-
Успѣва́ніе գ. չ. ունելն զյառաջադիմութիւն:
Успѣва́ть, -нѣть բ. չ. ունիլ զյառաջադիմութիւն, յառաջադէմ լինել, յաջողիլ. յառաջել. կարել, զօրել:
Успѣ́хъ գ. ա. յառաջադիմութիւն, յառաջառութիւն. յաջողութիւն:
Успѣ́шно ած. յառաջադիմաբ, յաջողակի:
Успѣ́шность գ. ի. յառաջադիմութիւն:
Успѣ́шный ած. յառաջադէմ. յաջողակ
Усредото́чивать ᴥ средото́чивать.
Уста́ գ. չ. յ. բերան, շրթունք. отверстіе ~ բանալ զբերան, սկսանիլ խօսիլ. заградить ~, լռել, պատանձեցուցանել:
Устава́ніе գ. չ. խոնջումն, վաստակիլն:
Устава́ть, уста́ть բ. չ. խոնջիլ, հոգնիլ, վաստակիլ:
Уста́вить, -ться կրկ. բ. уставля́ть, -ться.
Уста́вленный ած. սահմանեալ, կարգադրեալ. զետեղեալ, տեղաւորեալ:
Уста́вливаніе, -леніе գ. չ. զետեղումն:
Уста́вливать, -вить բ. ն. զետեղել, տեղաւորել, դնել ՚ի կարգի:
Уставля́ть, -вить բ. ն. զետեղել, տեղաւորել, կարգաւորել. ակնկալացոյց լինել. սահմանել. կարգադրել. (էի) դատաստանացուցանել:
Уста́вщикъ գ. ա. դատաւոր, կարգաւորիչ դատաց երկնցողաց. կարգադրիչ:
Уста́въ գ. ա. կանոնադրութիւն, կանոն. կարգաւորութիւն:
Уста́ивать, устоя́ть բ. չ. հաստատ կալ, հաստատութեամբ ընդդիմանալ. յաղթել, զերազանցիլ:
Уста́лость գ. ի. խոնջութիւն, պարտաւորէ:
Уста́лый, -ло́й ած. խոնջեալ, վաստակեալ, աշխատեալ, պարտաւորեալ:
У́сталь ᴥ уста́лость. (զետեղումն.
Устана́вливаніе գ. չ. կարգաւորումն,
Устана́вливать, -новить բ. ն. կարգաւորել, տեղաւորել, զետեղել. լցուցանել շարունակութիւք. -ться բ. յ. կարգաւորիլ. զետեղիլ. դասիլ. շարունակ լինիլ: (զիչ, կարգաւորիչ:
Установѝтель, -льница գ. ա. ի. զետեղ-
Устано́вка գ. ի. զետեղումն. կանոնումն. կարգաւորութիւն:
Установле́ніе գ. չ. զետեղումն. սահմանադրութիւն. կարգադրութիւն, կանոնադրութիւն:
Устано́влённый ած. կարգաւորեալ. զետեղեալ. սահմանադրեալ:
Установля́ть, -вить բ. ն. կարգաւորել. դնել ՚ի կարգի. կանոնել. սահմանել, սահմանադրել, օրինադրել. հաստատել. — ться բ. յ. սահմանել զհաստատութիւն. հաստատիլ: (գոլն:
Устарѣ́лость գ. ի. ծերացեալ, հնացեալ
Устарѣ́лый ած. ջահամեալ, ծերացեալ. հնացեալ:
Устарѣ́ть բ. չ. ծերանալ. հնանալ,
Уста́ть կրկ. բ. устава́ть.
Устила́ніе գ. չ. սիրտումն, տարածումն:
Устила́ть, -тлать բ. ն. սիրտել, տարածել, ծածկել:
У́стіе ᴥ у́стье.
Устла́ніе գ. չ. սիրտումն, տարածումն:

У'стланный ад. սփռեալ, տարածեալ:
Устла'ть гл. с. устилать.
У'стный ад. բերանոյ, անդիր, բանիւ բերանոյ, բերանացի:
Усто'й м. слi'вки. եւս ղիստ կաւիջի:
Усто'йка ж. յ. հաստատութիւն, կատարումն խոստման, դաշին, եւայլն:
Усто'йчивость ж. յ. հաստատութիւն ('ի բանս, 'ի խոհս). անդրդուութիւն:
Усто'йчивый ад. հաստատուն, անեղծ. անշարժ, անդրդուելի:
Устоя'лый ад. դնատեալ, պարզեալ:
Устоя'ть гл. с. уста'ивать. չ. գլ. կալ ընդ դէմ. հաստատուն մնալ 'ի խոստման:
Устра'ивать, - роить м. устро'ивать.
Устране'ніе ж. չ. հեռացուցանումն. հրաժարեցուցումն: (բաժարեցուցեալ:
Устране'нный ад. հեռացուցեալ, հրաժարեցուցեալ:
Устраня'ть, - нить с. հ. հեռացուցանել, խորշեցուցանել, հրաժարեցուցանել, մերժել. - ться с. յ. հեռանալ, խորշիլ:
Устраша'ть, - шить с. հ. երկուցանել, պակուցանել, ահ կամ արհաւիրս արկանել. — ться с. յ. երկնչիլ, ղահի հարկանիլ:
Устраше'ніе ж. չ. երկեցուցումն:
Устраше'нный ад. երկեցուցեալ, պակուցեալ, ղահի հարեալ:
Устремле'ніе ж. չ. ուղղելն, դարձուցանելն: (ցեալ. արձակեալ:
Устремле'нный ад. ուղղեալ, դարձուցեալ.
Устремля'ть, - мi'ть с. հ. դիմեցուցանել, ուղղել. ուժգնեմ ձգել, արձակել. շրջել, դարձուցանել. - ться с. յ. դիմել, յարձակիլ:
У'стрица ж. յ. ոստրէ:
Устроева'ть, - ро'ить с. հ. կարգ ածրել, կարգաւորել. շինել, կանգնել. ձեռ. հաստատել: (կարգաւորեալ:
Устро'енный ад. շինեալ, բարեկարգեալ.
Устро'еніе, - еніе ж. չ. շինուածն, կանգնուածն. կարգաւորելն:
Устро'ивать, - роить с. հ. շինել, կատարեցանել. դնել, կարգել. կարգաւորել:
Устро'йство ж. չ. կարգ, դասաւորութիւն, դասակարգուիլ, կարգադրուիլ. կազմուիլ:
Устро'ить гл. с. устроева'ть, - ро'ивать. устроя'ть.
Устроя'ть м. устроева'ть.
Уступа'ть, - пить с. հ. թողուլ, տալ այլուսի. տեղի տալ. խոնարհիլ, ղնջանիլ, անօսալ, չհակառակիլ. նուաղեցուցանել (ղգէնոն). (եի) հեռանալ, խորշիլ:
Уступи'тельный ад. վերաբերեալն ղնջմանն, ղնջողական. թեխական:
Усту'пка դոյական уступа'ть բայի:
Уступле'ніе, - па'ніе м. усту'пка.
Усту'пленный ад. թողեալ, տուեալ. նուաղեցուցեալ (ասի ղգէնոյ եղեի):
Усту'пчивость ж. յ. ղնջանող, դիւրալուր դնի. - чивый ad. ղնջանող, նեբողամիտ, դիւրալուր:
Усту'пъ ж. ա. նեղբատանկուած (յորմէ հաւ 'ի շինուածէն). աստիճանաւոր տախտակք 'ի վերայ լերանց: (վանալ:
Устыва'ть, усты'ть с. չ. ցրտանալ, հո-
Устыжа'ть, устыди'ть с. հ. ամաչեցուցանել, յամօթ առնել, ղամօթի հարկանել:
Устыженный ад. ամաչեցուցեալ:
У'стье ж. չ. գետաբերան, գետախառնուրդ, առաջք գետոյ. բերան հնոցի, թնդանօթի, եւայլն:
Усугуби'тельный ad. կրկնական(տաճկ):
Усугубле'ніе ж. չ. կրկնումն, կրկնուիլ. առաւելումն. - ле'нный ad. կրկնեալ, առաւելեալ, կրկնապատկեալ:
Усугубля'ть, - бi'ть с. հ. կրկնել, կրկնապատկել, առաւելել. բազմացուցանել:
Усумни'ться гл. с. сумня'ться.
Усъ, усы' ж. ա. յ. ընչացք (ծրտոց, ա-նասնոց, չէնից). շօշափուկ (ձկնատոց):
Усыла'ть, усла'ть с. հ. հեռացուցանել:
Усыновi'тель ж. ա. որդեգրող:
Усыновле'ніе ж. չ. որդեգրութիւն:
Усыновле'нный ad. որդեգրեալ:
Усыновля'ть, — вить с. հ. որդեգրել, որդիացուցանել:
Усыпанный ad. սփռեալ, ցանեալ:
Усыпа'ть с. հ. սփռել, ցանել. հոտ. պակասեցուցանել. с. չ. թմրիլ:
Усыпи'тельный ad. քնարեր, թմրեցուցիչ:

Усыпле́ніе գ. չ. Թմբրուք : (բեղուցեալ:
Усыпле́нный ած. ննջեցուցեալ. Թմբ-
Усыпля́ть, - пить բ. ն. ննջեցուցանել, Թմբրեցուցանել:
Усѣва́ть ᴥ засѣва́ть.
Усѣка́ть, усѣчь բ. ն. կտրելով կարձել. կրճատել, յատկել:
Усѣкновéніе գ. չ. (եկ) հատուն, կտրուն:
Усѣ́сться կ. բ. уса́живаться.
Усѣче́ніе գ. չ. հատուն, կտրուն, կրճատուն: (հատեալ, հատկեալ:
Усѣче́нный ած. կտրեալ, հատեալ. կրճատեալ:
Усѣ́янный ած. սփռեալ, ծածկեալ:
Утаева́ть, утаи́ть բ. ն. Թագուցանել, ծածկել, գաղել. գողանալ:
Утае́нный ած. գաղեալ, Թագուցեալ:
Ута́иваніе, — утае́ніе գ. չ. գաղուն, Թագուցուն:
Ута́ивать ᴥ утаева́ть.
Ута́нтывать բ. ն. կախաղել, ռանակոխ առնել, հարթել, հեւասրել ըստէպ:
Ута́скивать, утащи́ть բ. ն. քաշելով տանել. գողանալ:
У́тварь գ. ի. զարդ, զգեստ, անօթք (եկեղեցւոյ). կահ, կարասիք տան:
Утверди́тель, - льница գ. ա. ի. հաստատիչ, հաստատող. - тельно ած. հաստատաբար, ստորատաբար. - тельный ած. ստորատական, հաստատողական:
Утвержда́ть, - верди́ть բ. ն. ամրացուցանել. հաստատել, պնդել, ապացուցանել. — ться բ. չ. հաստատել. կազդուրիլ, զօրանալ. հիմնիլ, հիմնաւորիլ:
Утвержде́ніе գ. չ. հաստատուն. պընդուԹիւն. ստորատուԹիւն. ᴥ опо́ра.
Утвержде́нный ած. ամրացուցեալ, պընդեալ. հաստատեալ, ապացուցեալ:
Утека́ть, уте́чь բ. չ. արտաքս զեղանիլ. հոսել. վախչել, երԹալ:
Уте́нокъ գ. ա. ձագ բադի:
Утере́ть, - ться կ. բ. утира́ть, - ться.
Уте́рпчивый ᴥ терпѣли́вый.
Утерпѣ́ть բ. չ. համբերել, հանդուրժել:
Уте́систый ած. ժայռոտ:
Уте́съ գ. ա. ժայռ, ապառաժ:
Утира́льникъ ᴥ полоте́нце.
Утира́льный ած. որ կարևորի 'ի սրբել:
Утира́ніе գ. չ. սրբելն, մաքրելն, յատկեցուցանելն:
Утира́ть, - утере́ть բ. ն. սրբել, մաքրել, յատկեցուցանել. ֆիգ. (ասմ) ուտել ագահութ. — ться բ. չ. սրբել ձեռաց, սրբել դէրեսս, զբիԹս:
Утиха́ніе գ. չ. հանդարտելն, մեղմանալն:
Утиха́ть, - хнуть բ. չ. հանդարտիլ, դադարիլ. մեղմանալ:
У́тка գ. ի. բադ: (լանդիոյ:
Утконо́съ գ. ա. չորքոտանի ինչ նոր
У́тлый ᴥ дира́вый.
Уто́къ գ. ա. Թեզան: (ցուցումն:
Утоле́ніе գ. չ. մեղմուԹ. դիւրուԹ, զովացուցանել. զովացուցեալ:
Утоле́нный ած. մեղմեալ, դիւրացուցեալ. զովացուցեալ:
Утоли́тельный ած. մեղմիչ, զովացուցիչ, դիւրացուցիչ:
Утолща́ть բ. ն. հաստացուցանել, ըստուարացուցանել:
Утоля́ть, - лить բ. ն. մեղմել, դիւրացուցանել. հանդուցանել, զովացուցանել, դադարեցուցանել (ղՀպաՀան):
Утоми́тельно տ. տաժանաբար, դժուարին լինի. - ность գ. ի. վաստակեցուցիչ գոլն. - тельный ած. վաստակեցուցիչ, աշխատալի, աշխատեցուցիչ, նեղիչ, ծանր, դժուարին:
Утомле́ніе գ. չ. յոգնուԹիւն, վաստակ, պարտաւուԹիւն. - ле́нный ած. յոգնեալ, վաստակեալ:
Утомля́ть, - мить բ. ն. յոգնեցուցանել, վաստակեցուցանել, աշխատ առնել, նեղել. - ться բ. չ. յոգնիլ, վաստակիլ:
Утону́ть բ. չ. խեղդիլ, հեղձիլ:
Утопча́ть, - чить բ. ն. որբացուցանել. ֆիգ. կատարելագործել, կրԹել: (լուն:
Утонче́ніе գ. չ. նրբացուցումն. կատարելագործ-
Утонче́нность գ. ի. նրբուն. կատարելուն:
Утонче́нный ած. նրբացուցեալ. կրԹեալ, կատարելագործեալ:
Утопле́ніе գ. չ. հեղձուցանելն 'ի ջուր:
Уто́пленникъ, - ница գ. ա. ջրահեղձ, ջրահեղձոյց. - ленный ած. ջրահեղձ, խեղդեալ, հեղձուցեալ 'ի ջուր:
Утопля́ть, - нить բ. ն. հեղձուցանել 'ի

ջուր, ջրահեղձոյց առնել, խեղդել. ընկղմել, ընկղմեցնել. - ться բ. յ. ջրահեղձ լինիլ, հեղձանիլ ՚ի ջուր:

Утóчникъ գ. ա. թեզանագործ:

Утра́та գ. բ. կորուստ, վնաս:

Утрачéнный ած. կորուսեալ, վատնեալ:

Утра́чиваніе, - ченіе գ. չ. կորուստեն:

Утра́чивать, - ра́тить բ. ն. կորուստանել, ապառնել. - ться բ. յ. կորնչիլ. ապառիլ:

У́тренній ած. առաւօտեան, առաւօտու:

У́тренняя, - ренія գ. բ. առաւօտեան ժամերգութիւն:

У́тріе գ. չ. (եւ) վաղիւ: (ւօտն:

У́тро գ. չ. առաւօտ. տ. (եւ) ես առա-

Утро́ба գ. բ. փոր, արտաքին. դուռ:

Утро́енный ած. եռապատիկեալ:

Утро́ивать, - роить բ. ն. եռապատիկել, երիքկինել:

У́тромъ տ. ես առաւօտն, յառաւօտու:

Утруждáть, - рудúть բ. ն. աշխատեցուցանել, աշխատ առնել. անհանգիստ առնել, աշխատուել հատուցանել -ться բ. յ. աշխատ կամ անհանգիստ լինիլ:

Утружде́ніе գոյակ. утруждать բայի:

Утружде́нный ած. աշխատեցուցեալ:

Утуха́ть ա угасáть. (ցուն:

Утучне́ніе գ. չ. պարարտութիւն, զկրացու-

Утучня́ть, - нить բ. ն. պարարել, զբազմացուցանել. պարարտացուցանել զերկիր, աղբ արկանել:

Утушáть ա угашáть. (շիջուցեալ:

Утуше́ніе գ. չ. շիջուցումն. - шéнный

Утѣсненіе ա притѣсненіе.

Утѣсненный ա притѣсненный.

Утѣснять, - нить ա притѣснять, - нить.

Утѣха գ. բ. խնդութիւն, բերկրութիւն, զուարճութիւն, հրճուանք. մխիթարիչ:

Утѣшáть, - шить բ. ն. մխիթարել, սփոփել. - ться բ. յ. մխիթարիլ:

Утѣше́ніе գ. չ. մխիթարութիւն. սփոփութիւն. սփոփանք. առաքեալ մխիթարութեան:

Утѣшенный ած. մխիթարեալ, սփոփեալ:

Утѣши́тель, - льница գ. ա. բ. մխիթարիչ, մխիթար. սփոփիչ:

Утѣши́тельно տ. մխիթարական:

Утѣши́тельность գ. բ, մխիթարիչ զգին. - тельный, - шный ած. մխիթարական, մխիթար:

Утю́гъ գ. ա. արդուիչ, արդնուիչ:

Утю́женный ած. արդնուիչեալ:

Утю́жить բ. ն. արդնուիչել:

Утя́ գ. չ. ճադ բադի:

Уха́ գ. բ. ձկնաթան:

Уха́бъ, — бина գ. ա. բ. փոսք ՚ի վերայ ճամբայիս հանապարհի:

Уха́живаніе գոյակ. уха́живать բայի:

Уха́живать բ. չ. հոգալ, հոգատար լինել ումեք. հաճոյանալ ումեք:

Ухвати́ться բ. յ. կալնուլ, ձեռն ձգել կալնուլ զինչ. փոխ. խնդրել զօգնութիւն ուրուք, ապաւինիլ:

Ухва́тка գ. բ. շարժուածք, յատկացեալ ումեք ձև շարժուածոց:

Ухва́тъ գ. ա. ունելիք (կաճապոյկ):

Ухва́тывать բ. ն. կալնուլ. ըմբռնել, առնուլ, յափշտակել.

Ухва́ченный ած. կալեալ, ըմբռնեալ:

Ухитря́ться, - ри́ться բ. յ. խորամանկիլ, մեքենայել:

Ухищре́ніе գ. չ. նենգութիւն, խորամանկութիւն: (խորամանկութիւն:

Ухищре́нность գ. բ. խորամանկ զգին.

Ухищре́нный ած. հմմեալ ՚ի վերայ խորամանկութեան. պատճառեալ:

Ухищря́ться ա ухитря́ться.

У́хо գ. չ. դրժելիք լսելեաց, լսելիք. ականջ, ունկն. ունկն (անօթոց, ևնգրանկի, նաւուն). ունելիք (պնդգաղի). ծակ աղեղն:

Ухове́ртка, ա ухочи́стка.

Уходи́ть, - уйти́ բ. չ. գնալ, երթալ: ՚ի բաց գնալ. վախչել, խուսափիլ. յառաջել. փոխ. յառաջադիմ լինել. անցանել. առաջ ընթանալ. խաւարիլ:

Ухóдъ գ. ա. երթ, գնացք, մեկնելն. հոգատարութիւն:

Ухочистка գ. բ. բշխարիկ ականջաց:

Уцѣлѣть բ. չ. անվնաս, ամբողջ մնալ:

Уцѣплять, - пить ա зацѣплять.

Участвованіе գ. չ. մասնակցելն. մասնակցութիւն: (դաչիչ:

Участвователь գ. ա. մասնակից, հաղոր-

Участвовать բ. չ. մասնակցիլ, հաղորդ լինիլ, հաղորդակից:

Участіе գ. չ. հաղորդակցութիւն. մաս-

նակցութիւն, մասն:
Уча́стникъ, - ница գ. ա. բ. մասնակից, հաղորդ, բաժանորդ:
Уча́стокъ գ. ա. մաս կրկր: (Հակ:
Участь գ. բ. բաղդ, Հանգամանք, վի-
Учащи́тельный ած. յաճախական (բայ):
Учаща́ть, участить բ. ն. յաճախել, յաճախ վարել կամ առնել, հանա-պաղորդել: (նապաղորդութիւն:
Учащéніе գ. չ. յաճախութիւն, հա-
Учащённый ած. յաճախեալ, հանա-պաղորդեալ: (կան մասեան:
Учéбникъ գ. ա. դասագիրք, ուսում-
Учéбный ած. ուսման, ուսումնական. կարևոր յուսանելին:
Ученúкъ, - ница գ. ա. բ. աշակերտ:
Ученúческій ած. աշակերտական. - ки ած. աշակերտաբար:
Ученúчество գ. չ. աշակերտութիւն:
Учéніе, - нье գ. չ. ուսումն, կրթուն. ուսումնասիրութիւն. վարժուն, վարժք. վարդապետութիւն. աղանդ:
Учéность գ. բ. գիտնականութիւն, ու-սեալ, գիտնական դոլն:
Учёный ած. գիտնական, ուսեալ, բանա-գէտ. վարժեալ, կրթեալ, մարգեալ:
Учётъ գ. ա. մանրամասն հաշիւ. 'ի բաց բարձուն 'ի հաշուոյ: (գպրոցուն:
Учúлище գ. չ. ուսումնարան, դպրոց,
Учúлищный ած. վեր. ուսումնարանի:
Учинéніе գ. չ. առնելն, գործելն:
Учинённый ած. արարեալ, գործեալ:
Учинúть. - нить բ. ն. առնել, գործել:
Учúтель, - льница գ. ա. բ. ուսուցիչ, դաստիարակ, վարժապետ:
Учúтельскій ած. ուսուցչական, ուսուցչի:
Учúтельство գ. չ. ուսուցչութիւն, վար-ժապետութիւն, վարդապետութիւն:
Учúтельствовать բ. չ. (եմ) ուսուցչութիւն առնել. ուսուցանել, վարդապետել:
Учúть բ. ն. ուսուցանել. вы -, սորո-վեցուցանել. - ться բ. յ. ուսանիլ:
Учреди́тель, - льница գ. ա. բ. հիմնադիր. կարգադիր, հաստատիր. հնդհնակ:
Учрежда́ть, - дить բ. ն. սահմանել, կար-գադրել. (եմ) ընդունելութիւն առնել:
Учрежде́ніе գ. չ. կարգադրութիւն, սահման-ադրութիւն. ընդունելութիւն, հաստկերպ:
Учрежде́нный ած. կարգադրեալ, սահ-մանեալ:
Учреди́тель, — льница գ. բ. կարգա-դրող, սահմանող:
Учти́вецъ, - вица գ. ա. բ. քաղաքա-վար, մարդավար:
Учти́во, - вый տ. քաղաքավար, - вый.
Учти́вость, - вство տ. քաղաքավարութիւն.
Ушáстый ած. մեծականջ:
Ушáтъ գ. ա. դոյլ, սափոր (Ղուկաս):
Ушибáть, - бить բ. ն. հարուածել. սպա-նանել:
Ушибáться, - биться բ. յ. վիրաւորիլ:
Ушúбъ գ. ա. հարուած:
Ушúца նշ. բ. уха.
Ушко́ նշ. բ. ухо. Եւ ծակ ասղան. ա-կանջք հօշիոց. օղ ոսկւոյ, եւայլն:
Ущедря́ть, -рить բ. ն. ողորմիլ, գթալ:
Ущедря́ться բ. յ. ողորմանալ: (ծար:
Ущéлiе գ. չ. խոռոչ, քարանձաւ, ծա-
Ущемля́ть, - мять բ. ն. սեղմել, հրմ-լել, կսել, կսկծել (առմ. հնչմնել):
Ущéрбъ գ. ա. վնաս, գերան, վնասու-նասութիւն:
Ущúнъ գ. ա. կսկծոյն. կսեալ տեղին:
Ущúнывать, - нать բ. ն. կսկծել, կսել:
Уѣдáть, - уѣсть բ. ն. ոսկրով պոկա-սեցուցանել զքանակութիւն կրկր. վի-րաւորել, խոցել:
Уѣздный ած. նահանգական:
Уѣздъ գ. ա. նահանգ, դաւառ: (երկիր:
Уѣзжáніе գ. չ. գնալն ոտքը (ձիով,
Уѣзжáть, - уѣхать բ. չ. գնալ ոտքը (ձիով, երկնաթռա):
Уѣхать տ. բ. уѣзжать.
Уютность գ. բ. շատատարութիւն:
Уютный ած. շատատար, յարմար 'ի բո-վանդակել զբաղում լինչ:
Уязвлéніе գ. չ. վիրաւորումն. խայթումն:
Уязвлённый ած. վիրաւորեալ. խայթեալ:
Уязвля́ть, - вить բ. ն. վիրաւորել. խայ-թել. փխ. վշտացուցանել, զկծե-ցուցանել:
Уснаща́ть, - стить բ. ն. (եմ) լուսաւորել. փխ. պարզել, բացատրել:

Ф.

Фа́бра գ. ն. սևանեղկ լինչ՝ որով նեղկն ըմբէշտյս և գ֊երա։
Фабреніе գ. չ. նեղկելն սևանեղկով։
Фа́брика գ. ն. գործանոց, արուեստանոց, գործատուն ձեռակերտաց։
Фабрика́нтъ գ. ա. տէր գործարանի։
Фа́брить բ. ն. նեղկել սևանեղկով, սևանեղկել։ (տալ գործանոցի։
Фабри́чникъ, - шникъ գ. ա. արուեստա֊
Фабри́чный ած. գործանոցի, գործատան։
Фаго́тъ գ. ա. փող օդա, նուագարան լինչ փչողական։
Фаза́нина գ. ն. միս փասիանի։ (անի։
Фаза́ній ած. պատ. կամ յատ. փասի֊
Фаза́нъ, ӑ֊ - ичикъ գ. ա. փասիան։
Фазъ գ. ա. (պ֊ոպ֊) տեսիլ մեղրակաց։
Фа́келъ գ. ա. կերան։
Фа́кельщикъ գ. ա. կերանակիր։
Фа́кторство գ. չ. գործակալութիւն։
Фа́кторъ գ. ա. բազմապատկող, ծնիչ, արտադրիչ (կի֊). ուղիչ տպարանի. գործակատար, գործակալ։
Факту́ра գ. ն. ծանուցումն վասն առա֊ քեալ վաճառաց։
Фактъ գ. ա. անց֊ք, դէպուած. վիպատ։
Факульте́тъ գ. ա. բաժանումն (համալսարանի
Фала́нга գ. ն. վաղանգ (գոնդ ղօրաց՝ ի հոմ֊։ (հանդերձից։
Фа́лда, - дочка գ. ն. ծալ. ծալուած֊ք
Фальконе́тъ գ. ա. թնդանօթ լինչ փոքր։
Фальцъ գ. ա. խոռոչ, վաղար՝ գործակալ ընդերկար՝ ի վերայ վիպակ։
Фальши́вить, сфаль — բ. չ. նենդել, խարդախել։ (խութեամբ։
Фальши́во տ. խարեութեամբ, խարդա֊
Фальши́вость գ. ն. խարդախութիւն, խա֊ բեութիւն, նենդամտութիւն։
Фальши́вый ած. կեղծ, սխտակ, խար֊ դախ. խաբեայ, նենդամիտ։
Фальшь գ. ա. խարդախութիւն։
Фами́л'я գ. ն. ազգ. տոհմ, ցեղ. տուն, դերդաստան. աղգանուն. – льный ած. դերդաստանի. տոհմական, ցեղական. ազգանուանական. դերդաստանաւոր։
Фамилія́рно տ. ընտանեբար, սերտիւ. - ность գ. ն. ընտանութիւն, սերտ բա֊ րեկամութիւն. - рный ած. ընտանի։
Фанати́змъ գ. ա. մոլեկրօնութիւն, մո֊ լեռանդութիւն. - тикъ գ. ա. մոլե֊ կրօն, մոլեռանդն։ (ցոյց։
Фанда́нго գ. ա. կարաւ լինչ իսպանիա֊
Фантази́ровать բ. չ. տեղծանել մտօք, նկատել՝ ի մոլ երեւակայել։
Фанта́зія գ. ն. երեւակայութիւն. մտա֊ ցածին խորհուրդք. այլանդակ կարծիք, քիմք, հաճոյք։
Фантасмаго́рія գ. ա. յաղխմանութիւն երեւութից կամ առաջօք տեսլեանց, ուրուադիտ դործի։
Фантасти́ческій ած. մտացածին, երա֊ զական, ցնորական։
Фа́нтъ գ. ա. տեսակ լինչ խաղոյ։
Фанфаро́нъ գ. ա. մեծաբարձ, մեծաբան։
Фарао́нова мышь ֆ ихневмонъ.
Фармако - дина́мика գ. ն. արուեստ՝ ի վերայ ներգործութեանց և գործածու֊ թեանց բժշկական միջոցաց։
Фармаколо́гія գ. ն. դեղաբանութիւն։
Фармакопе́я գ. ն. վարդապետել՝ ի կատարելութենէ մատեան պարզ և բազադրեալ դեղոցի։
Фармаце́втика գ. ն. դեղակազմութիւն, դեղագործութիւն, արուեստ պատրաս֊ տելոյ և կազմելոյ դեղոցայս։
Фармаце́втъ գ. ա. դեղաբար. դեղագործ։
Фармаці́я ֆ фармаце́втика.
Фаро́съ ֆ маякъ. (ծաղրաշարժ արարք։
Фарсъ գ. ա. ծաղրաշարժ կատակերգուած.
Фа́ртукъ, - тучекъ ֆ пере́дникъ.
Фарфо́ровый ած. Չինապակեայ. պատ. Չինապակւոյ։
Фарфо́ръ գ. ա. Չինապակի, Չինապակ.

հաս. Հենապահեղինք:
Фаса́дный ած. Հակատու (շինուածոց):
Фаса́дъ գ. ա. Հակատ, երես շինուածոց, տանեաց:
Фасо́ль գ. ի. լուբիա, փասուլիա:
Фасо́нъ գ. ա. Ձև Հանդերձից. տարազ, ձև տնական կահից:
Фата́ գ. ի. տեսակ մեծ գլխարկի կանանց հին ոճուց:
Фаталѝзмъ գ. ա. աղանդ Հակատագրից. մոլորութիւն, որ զամենայն ինչ յԱստուծոյ տարագրէ բախտի կամ Հակատագրի:
Фаталѝстъ գ. ա. որ բաշխից և բախտից ծառայէ, որ զամենայն ինչ ենթարկէ Հակատագրի:
Фашѝна գ. ի. խուրձ փայտից, տրցակ յօտից. - ничъ գ. ա. գործ շինեալ ՚ի տրցակաց ոստոց:
Фаэто́нъ գ. ա. կառախառք, փախտոն:
Фая́нсъ գ. ա. կաւ ինչ աղնիւ:
Февра́ль գ. ա. փետրվար, մերհեկան. — скій ած. փետրվարի, եղեալն ՚ի փետրվար ամսոջ:
Федерали́змъ գ. ա. իշխանութիւն դաշնակցութեան. - ра́ція գ. ի. դաշնակցութիւն, միաբանութիւն:
Фейерве́ркеръ գ. ա. փամփշտագործ:
Фейерве́ркъ գ. ա. փամփուշտ. Հրացանութիւն, Հուր արհեստական(փըշաթ):
Фело́нъ գ. ա, փիլոն. վերարիւս:
Фельдма́ршалъ գ. ա. փիլդմարշալ, զօրագլխաւոր:
Фельдфе́бель գ. ա. աւագ ունաւոր-օֆիցեր
Фельдце́йгмейстеръ գ. ա. գլխաւոր դէտ ՚ի վերայ թնդանօթաձիգ զօրաց:
Фе́льдшеръ գ. ա. արիւնահան, երակահատ. օգնական բժշկի:
Фельдшпа́тъ գ. ա. խստաքար:
Фельдъегерь գ. ա. սուրհանդակ, պատգամատար առաքեալ ՚ի թագաւորէ:
Фе́никсъ գ. ա. փիւնիկ, արմաւ Հաւ:
Феноменъ գ. ի. երևոյթ (ի նոր ինչ երևեալ յօտս նմա յերկինս). նորանշան ինչ:
Феода́льный ած. վիճակական, պարգևական (երկիր):
Фе́рма գ. ի. դաստակերտ, գիւղական տուն Հանդերձ բոլոր պիտոյիւք:
Фернамбу́къ գ. ա. ծառ ինչ բրազիլեոյ:
Фе́ршелъ ա. фе́льдшеръ. (կայ:
Фесто́нъ գ. ա. զարդ ինչ ՚ի կիսաբոլորա-
Фетиши́змъ գ. ա. կռապաշտութիւն:
Фе́тишъ գ. ա. կուռք: (զուարեան:
Фехтме́йстеръ գ. ա. ուսուցիչ սրախա-
Фехтова́льщикъ գ. ա. սրախաղ, գիտակ սրախաղութեան. - ва́ніе գ. չ. սրուհատ սրախաղուէ. սրախաղուել. - ва́ть բ. չ. մենամարտիլ կամ խաղալ սուսերօք:
Фи́бра գ. ի. Թել մազմոյ, նրբազոյն երակք, նեարդ. մանրաթել բուսոց:
Фибрина գ. ի. բնանեղդ:
Фи́га ա. смо́ква. (մաճառենի:
Фигля́рство գ. չ. Հեռնածութիւն. ծա-
Фигля́ръ գ. ա. Հեռնածու, ծամածուղ:
Фи́говый ած. վեր. Թզոյ, Թզենւոյ:
Фигу́ра գ. ի. Ձև, Ձեւակերտութիւն, կերպարանք (մարդոյ). կերպարանք (մրգոյ) երես, դէմք, տեսիլ, գծագրութիւն. կերպարանք (՚ի քաղաքի, ՚ի նկարի). արձան. մասն ինչ կաթսաւոյ. Ձև, կերպարանք բանից (՚ի ճարտարախոսութեան):
Фигура́льно տ. պատկերանօրէն, Ձևով, — ность գ. ի. պատկերական գոլն. - ный ած. Ձևաւոր, պատկերական:
Фигура́нтъ, - нтка գ. ա. ի. կաքաւիչ, պարագլուխ (՚ի նապարանի)
Фигу́рный ած. Ձևաւոր՝, Ձևազարդ, պատկերազարդ զարդարեալ:
Фи́зика գ. ի. բնագիտութիւն, բնական գիտութիւն, բնաբանութիւն, բնախօսութիւն, փիւսիկեան գիտութիւն, ֆիզիկա:
Физико — математи́ческій ած. փիւսիկեան մաթեմատիկեան:
Фи́зикъ գ. ա. բնագէտ, բնախօս, հմուտ փիւսիկեան գիտութեանն:
Физи́ческій ած. բնագիտութեան, բնաբանական, փիւսիկեան. - ски տ. բնաբանօրէն, ըստ կանոնաց բնագիտուէ:
Физіогно́мія գ. ի. դէմագրութիւն, տեսիլ, պատկեր դիմաց. խորագիմայութիւն. քննութիւն, գիտութ կերպարանաց:
Физіогно́мъ, - мистъ գ. ա. խորագիմայ, քննիչ, Հանաչող կերպարանաց: (բոց:
Физіогра́фія գ. ի. սարդարութիւն բնական
Физіологи́ческій ած. մարդաբանական,

դիտութեան կազմուածոյ մարմնոց։
Физіоло́гія գ. ե. մարդակազմութիւն, բարեգիտութիւն, գիտութիւն կազմուածոյ մարմնոց. — зіологъ գ. ա. գիտակ կազմութեան մարմնոց։
Филантро́пія գ. ե. մարդասիրութիւն. — тропи́ческій ած. մարդասիրական, մարդասիրութեան. - тро́пъ - пка գ. ա. ե. մարդասէր։
Филе́ գ. է. ան. հիւսեալ ցանց վարդիկ։
Филе́й գ. ա. բարձր պահարի. կակուղ մսի արջառոյ 'ի յետին ոտից։
Филе́нка գ. ե. լօլաթ (աամ կոբոր)։
Фи́линъ գ. ա. բոյնեւոտուր, բու, բուէն։
Фили́новки գ. յ. փիլիպպեան պահք, պահք վասն Ննդեան Քրիստոսի։
Филогра́нъ գ. ա. (աամ) ջիվթիլի։
Филоло́гія գ. ե. ուսումնասիրութիւն, բանասիրութիւն, սէր գրականութեան. - ги́ческій ած. բանասիրական։
Фило́логъ գ. ա. բանասէր, ուսումնասէր, գրագէտ. դիտակ հին և նոր գրականութեան։
Философи́чески տ. իմաստասիրաբար, փիլիսոփայօրէն։
Философи́ческій ած. իմաստասիրական, փիլիսոփայական։ (վասն փայտ է.
Филосо́фія գ. ե. իմաստասիրութիւն, փիլիսոփայութիւն։
Филосо́фствовать բ. է. իմաստասիրել, պարապիլ իմաստասիրութիւն։
Филосо́фскій ած. յատ. կամ պատ. փիլիսոփայից. փիլիսոփայական։
Филосо́фъ գ. ա. իմաստասէր, փիլիսոփայ։
Фина́нсовый ած. վեր. հասոյց, արդեանց (ֆէրմիէռ)։ (ընտ։
Фина́нсы գ. ա. ե. մուտք, հասք (ֆէրմ-
Фи́никъ գ. ա. հնդկի արմաւ, արմաւ. - ковый, արմաւենեայ. - ковое дерево, արմաւենի։
Финифть, - тникъ ֆ эма́ль, эмальеръ.
Фи́рма գ. ե. մականուն վաճառականաց ասի կամ ընկերութեան ուրուք։
Фирма́нъ գ. ա. հրամանագիր, հրովարտակ։
Фиска́лить բ. ն. լրտեսել, առ ունկն ձառել, գաղտ դիտել։ (դէտ։
Фиска́лъ գ. ա. լրտես, առունկն ձառ,
Фиска́льство գ. է. լրտեսութիւն։
Фиста́шки գ. է. յ. փոտուղ, պիստակ. - ковое дерево, փստղենի, պիստակենի։
Фи́стула գ. ե. բարձրագոյն խազք (ֆէլ-գը). հնացեալ վէրք կարծրացեալ ծակով. ծակ։
Фити́ль գ. ա. բուճն, պատրոյգ։
Фити́льный ած. պատրուգի. (լոյս, լապտն։
Фишъ,- шка գ. ա. ե. դրամաձև նշանք խազա-
Фіа́лка,-лочка գ. ե. մանուշակ, (ֆոպէի)։
Фіа́лъ գ. ա. (էի) բաժակ, ըմպանակ։
Фіоле́товый ած. մանուշակագոյն։
Флагъ գ. ա. նաւադրօշ, դրօշակ նաւու. նշան, դրօշակ տան աղնուականաց լապտն։ (ինչ։
Флажоле́тъ գ. ա. արնդաձև նուագարան
Флако́нъ գ. ա, ապակի անօթ ինչ։
Фланґъ գ. ա. կողմն, կող, թև (զբօց)։
Флане́ль գ. ե. տուն ինչ թևթև։
Флегма գ. ե. մաղաս, պղտմ. հանդարտութիւն բարուց. համբերութիւն. դանդաղութիւն։
Флегма́тикъ գ, ա. հանդարտ, հանդարտարոյ. մաղասոտ, լի մաղասոտիք.— тиче́скій ած ֆոյ ֆлե́гма բառին։
Флейта գ. ե. սրինգ, եղեգնափող։
Флери́стъ գ. ա. ծաղկաբան, դրիչ ծաղկանկարութեան։
Флеръ գ. ա. անդուս, շքաշուքս։
Флибустіеръ գ. ա. հէնք ծովու։
Фли́гель գ. ա. թևք շինուածոյ. гель - адъютантъ գ. ա. կրտսեր կուսակից ճամբարի։
Флора գ. ե. անկարանուէ (էրնրէ ռոմ)։
Флоти́лія գ. ե. տորմիղ նաւակաց։
Фло́тскій ած. պատ. նաւատորմիղի. ծառայող 'ի նաւատորմիղս։
Флотъ գ. ա. նաւատորմիղ, նաւախումբ։
Флюгеръ գ. ա. դրօշ հողմացոյց։
Флюо́ръ ֆ фторъ.
Флюсъ գ. ա. յարբունս. ուռոյց յայտս, 'ի լնտերս։
Фля́га - жка գ. ե. անօթ ինչ, (բայ։
Фо́кусникъ գ. ա. ձեռնածու, խաբեբա-
Фо́кусничать բ. է. ձեռնածուի ս առնել։
Фо́кусъ գ. ա. ձեռնածուէ, խաբէուէ. վաստան հայելեաց, ջր ապրիլն կէտն հայելւոյ, եւայլն, ուր ժողովին ձառա-

պայքը արեգական։
Фоліа́нтъ գ. ա. մատեան (գիրք)։
Фо́льга գ. ի. թիթեղն։
Фона́рщикъ, - рникъ գ. ա. լապտերա-դրծ, լապտերաշէն. որ լուցանէ զլապտերս հասարակաց։
Фона́рь գ. ա. լապտեր, մոմակիր։
Фонтане́ль գ. ա. խարան, վէրք բացեալ ՚ի մարմնի վասն հանելոյ զթարախն։
Фонта́нный ած. շատրուանի։
Фонта́нщикъ գ. ա. որ շինէ զշատրուանս։
Фонта́нъ գ. ա. շատրուան, ջրատեղ։
Фо́ра ՚ին. զարմացական, խրախուսական։
Фордеви́ндъ գ. ա. յետահոլմն, հոլմ ՚ի յետեւս նաւու, հայլն։
Форе́йторъ ս. форрейторъ.
Форе́лъ գ. ի. կարմրախայտ (ձուկն). զերազերձանել ձուկն։
Фо́рма գ. ի. դարձակ, կազապար, տիպար, տարազ. ձեւ, կերպ, եղանակ։
Формали́стъ գ. ա. ձեւասէր, ձեւամոլ։
Форма́льно տ. ըստ կանոնաւորեալ ձեւոց, ըստ օրինի։
Форма́льность գ. ի. կանոնաւոր դրութիւն. պահպանութիւն ձեւոց, կանոնաց։
Форма́льный ած. վերաբերեալն ձեւոց, կանոնաց. կանոնաւոր, ըստ ձեւոց արարելոյ։
Форма́тъ գ. ա. չափ, մեծութիւն մատենից։
Форма́ція գ. ի. բաղկացութիւն, կազմութիւն, յօրինուած, կազմած։
Фо́рменный ած. ձեւաւոր. շինեալ ըստ տուեալ օրինակի։
Формирова́ніе գոյն. формирова́ть բայ։
Формирова́ть բ. ն. կազմել, ժողովել ՚ի մի բանդակութիւն (պղծոյ)։
Формовщи́къ գ. ա. կազապարագործ։
Формуа́ръ գ. ա. Ձերամբիտ։
Фо́рмула գ. ի. հաւաքումն թուոց կամ տառից և մաթեմատիկական նշանից, ծագեալ ՚ի կանոնաց մանրամասն փոխադարձ և ընկալեալ վասն վճռելոյ զայլ բազում առաջարկութիւնս։
Формуля́рный ած. ըստ ակի ծառայութեան։
Формуля́ръ գ. ա. ըստ ակի ծառայութեան։
Форпо́сть գ. ա. յառաջընթաց պահակք։
Форре́йторъ գ. ա. տղայ հեծեալ ՚ի վերայ միոյ յերիվարաց առաջընթաց երիվարի ՚ի քառաձի կառս լծելոյ։
Форсиро́ванный ած. շտապեցուցեալ, ընդհատեալ։ (ցանել։
Форсирова́ть բ. ն. երագել, շտապեցու-
Фо́рте տ. ուժգին։ (գործոն։
Фортепіа́но գ. չ. Фортепіанно (նուագ-
Фортифика́ція գ. ի. արուեստ ամրացուցանելոյ զտեղիս ՚ի պատերազմի. ամրութիւն։ (սամուտս։
Фо́ртка, - точка գ. ի. օդանցք ՚ի լուս-
Форту́на գ. ի. բաղդ, բարեբաղդութիւն, յաջողուած. բաղդ (չաստուած)։
Форту́нка գ. ի. վիճակախաղ.
Фосфори́ческій ած. որ ունի զյատակութիւնս փոսփորի։
Фо́сфорный ած. յատ. փոսփորի. կազմեալ ՚ի փոսփորէ. որ պարունակէ յինքեան զփոսփոր։
Фо́сфоръ գ. ա. լուսակիր, լուսաբեր, փոսփոր, նշանակ ինչ որ վայել ՚ի մ՚թան։
Фотогра́фія ս. дагеротіпъ.
Фотоме́трія գ. չ. լուսաչափութիւն (հասն պէսաբհասուելեան)։
Фо́фанъ գ. ա. (աամ) տխմարութիւն, դանդաղ։
Фра́за գ. ի. նախադասութիւն, արտայայտութիւն բանից։
Фразеоло́гія գ. ի. մատեան, յորում ժողովեալ են բնաւոր ասացուածք կամ ձեւք բանից. ոճ, ձեւ ուր և իցէ լեզուաց։
Фракъ գ. ա. փրակ (հնոպէրչ ինչ հոլճ)։
Франкова́ть բ. ն. հատուցանել կանխիկ դրամս վասն առաքելոյ զինչ անդր քան զսահման։
Франкъ գ. ա. Ֆրանկ (25 հօպեկ ոսկեայ)։
Франти́ть ս. щеголя́ть.
Франтовскій ս. щегольскій.
Франтовство́ ս. щегольство,
Франтъ ս. ще́голь,
Фрега́тъ գ. ա. նաւ պատերազմական։
Фре́йлина գ. ի. Ֆրեյլինայ, պատուանուն մեծատոհմ օրիորդաց, որ ծառայեն յարքունիս։
Френоло́гія գ. ի. խորադիմայութիւն։
Френологъ գ. ա. խորադիմայ։
Фреско գ. չ. ան. նիւթ ՚ի տամուկ։
Фризъ գ. ա. տուն ինչ Յաւամաղ. զարդ ինչ Հարտարապետական։

Фронтиспи́съ գ. ա. երես կամ հակառակ շինուածոց. հակառակ դրոց, մատենից:
Фронто́нъ գ. ա. եռանկիւնի հակառակ կամ դարդ շինուածոց:
Фронтъ, - фрунтъ գ. ա. կարգ, դասաւորութիւն, շարադասութիւն զօրաց:
Фрукто́вый, - вы́й ած. պտղոյ. պտղաբեր, պտղատու:
Фруктъ գ. ա. պտուղ, պիղծ. - топро́да́вецъ գ. ա. պտղավաճառ:
Фторъ գ. ա. պարզ նիւթ ինչ քիմիական:
Фу́ մնջախօսելիս երդիճական, նախատական, անարգական:
Фуга́нокъ գ. ա. նեղ քարիշ հիւսանոց:
Фугова́ть բ. ն. մածուցանել զնիւթս տախտակս (եղջիւր):
Фузе́я, - зе́йка գ. բ. հրացան ինչ:
Фулгури́тъ գ ա. շանթաքար: (ինչ:
Фуля́ръ գ. ա. մետաքսեայ գործուած
Фундамента́льно տ. հիմնաքար, հաստատութեամբ. - льность գ. բ. հիմնատարութիւն. - та́льный ած. հիմնական, հիման. դիւաւոր:
Фунда́ментъ գ. ա. հիմն. սկիզբն. հաստատութիւն:
Фунтови́къ գ. ա. կշռաքար, որով ճանաչութիւնն ի մի դրամանքոյ:
Фунтовы́й ած. մի դրամանքանոց:
Фунтъ գ. ա. դրամանքայ, փունտ, քառասնեւորդ մանն միոյ:
Фу́ра ա повозка.
Фуражи́ровать բ. ն. հաւաքաբել զխոտ, զդարման վասն անասնոց:
Фураж́ръ գ. ա. զինուորական առաքելոյ վասն պատրաստելոյ զխաւ, զդարման վասն ձիոց: (կան զխաւարիկ:
Фура́жка գ. բ. տեսակ ինչ գոլճածա-
Фура́жъ գ. ա. խոտ, դարման ձի- ձիոց:
Фурго́нъ գ. ա. տեսակ ինչ երկայն սայլի:
Фу́рія գ. բ. կին չարաբարոյ, մոլեգին. ընդվզոյք, կատաղիք. չոճ դժոխոյ:
Фу́рманъ գ. ա. սայլապան. տէր կամ վերակացու մեծ սայլի:
Фурье́ръ գ. ա. ունաեր-օֆիցեր, որ պատրաստէ զբնակարան և զպաշար վն զօրաց
Футля́рный ած. պատենի:
Футля́рщикъ գ. ա. պատենագործ:
Футля́ръ գ. ա, պատեան:
Футъ գ. ա. ոտնաչափ: (բաճկոն:
Фуфа́йка, նղ. — ечка գ. բ. նեղբնակ,
Фы́ркань գ,չ. վնչոտն, շնչուն ձիոյ առ ահի, և այլն:
Фы́ркать բ. չ. վնչել, շնչել ձիոյ առ ահի, և այլն:

X.

Ха́живать յած. բ. ходи́ть.
Хазъ գ. ա. ծայր դարձուածոց:
Хала́тъ գ. ա. խալաթ, տեսակ ինչ պարզ պատմոցական զգենուլեայ: (շահաց:
Халва́нъ գ. ա. բաղդան (խնձ ինչ անուշ-
Хали́фъ գ. ա. ամիրապետ:
Халифа́тъ, - тство գ. ա. ամիրապետութիւն:
Халкидо́нъ ա халцедо́нъ,
Халу́й գ. ա. ծառայ, արբանեակ (յոնոգի ձիոց). բիրտ, անքաղաքավարք մարդ:
Халкогра́фія. ա калкогра́фія.
Халцедо́нъ գ. ա. քաղկեդոն (ակն). պէնձաքար:
Хамелео́нъ գ. ա. գետնատուճ:
Хандра́ գ. բ. կարաւանդ, տխրութիւն, մտածմունք: (մտածմանց:
Хандри́ть բ. ն. ունել տրկիլ տխրութեան
Ханжа́ գ. բ. կեղծաւորեալ բարեպաշտ:
Ханжество́ գ. չ. կեղծաւորեալ բարեպաշտութիւն:
Ханжи́ть բ. չ. կեղծաւորեալ բարեպաշտութիւնս առնել. կեղծաւորել:

Ха́йство ф. ѣ. խղճմտակալութիւն, խաղտութիւն, աստիճան խանի.
Ха́пъ ф. м. կողմնակալ, խան:
Хаосъ ф. м. խառնակութիւն, խառնիխուռն վիճակ արարածոց. անյարդ, անզարդ և անկերպարան իրք. շփոթ:
Ха́пать, - пнуть բ. ն. առնուլ, բառնալ բռնութեամբ կամ ագահաբար:
Характеризованіе ф. ѣ. նկարագրութիւն վարուց ուրուք. յուցանելն զառանձինն յատկութիւն իրիք. - ванный ած. նկարագրեալ բոլոր յատկութեամբք բարուց. որ յուցանէ զառանձինն յատկութիւնս բարուց:
Характеризова́ть բ. ն. պատմել, նկարել, յուցանել զբարս ուրուք. յուցանել զառանձինն յատկուն բարուց:
Характери́стика ф. ի. բովանդակուն առանձին յատկութեանց իրիք. - ти́ческій ած. характери́стика բառի:
Хара́ктерный ած. որ ունի զհաստատուն, զանխախտ բնաւորութիւն. որ ունի զյատկական ձև, նորաձև:
Хара́ктеръ ф. м. բնութիւն, բնաւորութիւն, բոյս բարուց, բարք. պայման խօսից, գրելոյ, ոճ. յատկանիշ:
Характе́йный ած. մագաղաթեայ. գրեալ ’ի վերայ մագաղաթի:
Ха́рканіе ф. ѣ. խռխռելն: (արտաքս:
Ха́ркать, - кнуть բ. ն. խռխռել, թքանել
Харко́тина ф. ի. խուխ, պղտամ:
Ха́ртія ф. ի. թուղթ, մագաղաթ. հին գրչագիրք ’ի վերայ մագաղաթի:
Харче́вникъ ф. м. կապելևոնապետ:
Харче́вня ф. ի. պանդոկ, կապելևոն աղքատին. (տեսաս:
Ха́рчить բ. ն. ծախել, ’ի կիր ածել զու
Харчъ ф. м. ուտեստ, ուտելիք:
Ха́ря ф. ի. դէմք տգեղ կամ գարշահեսիլ. դիմակ, պատատակ երեսաց:
Ха́та ѡ изба. (վասանուն:
Хвала́ ф. ի. գովեստ, գով, գովութ, գո
Хвале́бникъ, - ница ф. м. ѣ. գովաբանող:
Хвале́бный ած. գովաբանական:
Хвале́ніе ф. ѣ. գովել, գովաբանել:
Хвале́нный ած. գովեալ, գովաբանեալ:
Хвали́тель, - льница ф. м. ѣ. գովող, գովեչ:
Хвали́ть, - ѣ. ն. գովել, գովաբանել, մեծացուցանել, ներբողել. - ться ѣ. յ. գովել, գովաբանել. պարծիլ, պանծալ. սպառնալ:
Хвальба́ ф. ѣ. մեպարծուն, պարծանք:
Хва́станіе ф. ѣ. պարծիլն. սոսկալ:
Хва́стать ѣ. ѣ. ստել, սոսկալ. պարծիլ. - ться ѣ. հ. պարծիլ:
Хвастли́во ѵ. պարծանօք, մեպարծութ, - вость ф. ի. մեպարծութիւն. - вый ած. պարծուկ, մեպարծ:
Хва́стовство ф. ѣ. մեպարծութիւն, պարծենողութիւն, մեծաբանութիւն:
Хвастуно́ъ, - нья ф. ի. սոսկող, սոսկաց. մեպարծ, պարծուկ, մեծաբան:
Хвата́ніе ф. ѣ. առնուլն, ըմբռնելն, կալնուլն (պրաֆռնէաք, յանիպրծոսպ):
Хвата́ть, - ти́ть, схвати́ть, ухвати́ть բ. ն. կալնուլ, ըմբռնել (պրաֆռնէաք, յանիպրծոսպ). բ. ѣ. հասանել, ձգել. (ասմ) բռնել. - ться բ. յ. կալնուլ, ձգելով զձեռն ըմբռնել. յանկարծ կալնուլ զերեսաս. յանձն առնուլ:
Хвати́ться իմ. բ. хвата́ться. եւ յետս հայիլ, սրթենանալ:
Хва́тъ ф. м. առոյգ, կորիճ մարդ:
Хвать ՆՔ. որ յուցանէ յանկարծ կալնուլն, կամ հարկանելն, և կամ շրջահայելն:
Хвой ф. м. հ. ѡ хво́я. (ռոց:
Хво́йникъ ф. м. անտառ վշտաբերս ծառ
Хво́йный ած. ոճ. хвоя բառի:
Хвора́ніе ф. ѣ. լինելն հիւանդ, անառողջութիւն:
Хвора́ть, за- բ. ѣ. հիւանդ, անառողջ լինիլ, խօթանալ:
Хворости́на ф. ի. մորչ, խուխ, չորացեալ ոստ ծառոյ:
Хворости́никъ ф. м. մանր չորացեալ ծառք:
Хво́ростъ ф. м. խուխ, ցախ:
Хво́рость ф. ի. անառողջութիւն, խօթութիւն:
Хво́рый ած. հիւանդ, տկար, խօթ. վատառողջ: (ակ անառոյց:
Хвосте́цъ ф. м. ոսկր սրբանի կամ ձի
Хво́стикъ նղ. բ. хвостъ. փոխ. (ասմ). յաւելուած.

Хвости́стый *прил.* երկայնաձեւ, թա-
ւաձեւ։
Хвосто́вый *прил.* ձիոյ, տոհմն։
Хвостъ *сущ. м.* ոդի, ձիու, տուհմն։
Хвощь *сущ. м.* ձիաձեւ (խոտ ինչ ջրային)։
Хво́я *сущ.* ի. սիւաձեւ տերեւք, սիւաբեր ոստք։
Херуви́мскій *прил.* քերովբէական։
Херуви́мъ, -мчикъ *сущ. м.* քերովբէ։
Хи-хи *межд.* ծիծաղական, կատակի.
Хи́жина, -жинка *сущ.* ի. խրճիթ, տուն,
մատաղ գեղջկական։ -никъ *сущ. м.* խըճ-
ճիթնակ։
Хи́лость *сущ.* ի. նուաղուի, տկարուի.
Хи́лый *прил.* նուաղ, տկար, վատառողջ։
Хилѣ́ть *гл.* է. տկարանալ, նուաղիլ,
խօթանալ։
Химе́ра *сущ.* ի. քիմեռ, երկերանաքաղ.
ֆիգ. ցնորք, մտացածին ինչ։ (դակ։
Химери́ческій *прил.* մտացածին, պլանա-
Хи́микъ *сущ. м.* բնաւոյծ, լուծիչ, քի-
միագործ։ (բնաւուծուիլ։
Хими́чески *нар.* բնաւուծաբար, ըստ կանոնի
Хими́ческій *прил.* բնաւուծական, քի-
միական, տարրալուծական. -кое сродство, բնաւուծական ձգողութիւն։
Хи́мія *сущ.* ի. բնաւուծութիւն, տարրալու-
ծութիւն, քիմիական արուեստ, արու-
եստ վերլուծուելոյ և բաղադրութեան
մարմնոց։
Хи́на *сущ.* ի. դառնիչ, պերուբիական ծա-
ռի, բժշկական կեղեւ ինչ ծառոյ։
Хиникъ *сущ. м.* կապիճ։
Хини́нъ *сущ. м.* աղ՝ զոր բնաւուծական
միջոցիւք հանեն ի դառնիչոյ։
Хи́нный *прил.* խնական хина բառի։
Хира́гра *сущ.* ի. ձեռնառութիւն, ձեռ-
նացաւութիւն, ձեռնացաւ. -грикъ *сущ. м.* որ ունի զձեռնացաւ։
Хирогри́ль = кро́ликъ.
Хирома́нтикъ *сущ. м.* ձեռնահմայ։
Хирома́нтія *сущ.* ի. ձեռնահմայութիւն։
Хиротониса́ть = рукополага́ть.
Хиротони́я = рукоположе́ніе.
Хирурги́ческій *прил.* վիրաբուժական,
վիրաբուժութեան։
Хирургія *сущ.* ի. վիրաբուժութիւն։
Хиру́ргъ *сущ. м.* վիրաբոյժ, վիրապ, բը-
ժիշկ վիրաց։
Хирѣ́ть = хилѣ́ть.
Хити́ть *гл.* ն. պատսպարել, պաշտպանել։
Хито́нъ *сущ. м.* պատմուճան։
Хи́тренькій *прил.* սակաւ ինչ խորամանկ։
Хитре́цъ *сущ. м.* խորամանկ, բազմարո-
ւեստ, աղուեսաբարոյ։
Хитри́ть *гл.* է. խորամանկել, նենդել։
Хи́тро *нар.* խորամանկութեամբ, հնարա-
բուծեամբ, արուեստիւ։
Хи́трость *сущ.* ի. խորամանկութիւն, նեն-
դութիւն, արուեստ. хитрости, հնա-
նութք, նշանաւոր դործ արուեստական։
Хи́трый *прил.* խորամանկ, նենդաւոր,
բազմարուեստ, աղուեսաբարոյ, արո-
ւեստախառն,
Хище́ніе *сущ.* է. յափշտակութիւն, յափըշ-
տակութիւն. -щенный *прил.* յափշտակեալ.
Хи́щникъ, -ница *сущ. м.* ի. յափշտա-
կող, աւարառու։ (դակուի։
Хи́щничаніе *сущ.* է. յափշտակուի. աւա-
Хи́щнически *нар.* աւազակաբար։
Хи́щническій *прил.* յատ. յափշտակո-
ղաց աւազակաց։ (դակութիւն։
Хи́щничество *сущ.* է. յափշտակուի, աւա-
Хи́щность *сущ.* ի. յափշտակողութիւն, յա-
փշտակող, դիշատիչ դոլն (տէր դիշա-
տոյ. և գիպաննոց)։ (դիշակեր։
Хи́щный *прил.* յափշտակող. դիշատիչ,
Хлади́ть = холоди́ть.
Хла́дно = хо́лодно.
Хладнокро́віе = равноду́шіе.
Хладнокро́вно = равноду́шно.
Хладнокро́вность = равноду́шность.
Хладнокро́вный = равноду́шный.
Хла́дность = холо́дность.
Хла́дный = холо́дный.
Хладоно́сный *прил.* ցրտաբեր։
Хладотво́рный *прил.* ցրտացուցիչ։
Хладъ *сущ.* м. ցուրտ, ցրտութիւն։
Хладѣ́ть = холодѣ́ть.
Хлами́да *сущ.* ի. քղամիդ։
Хламъ *сущ.* м. բեկորք, մնացուածք ի շի-
նուածոց, եւայլն։
Хлапъ = валетъ.
Хлеба́ніе *сущ.* է. խաշտեղն (առհաքոց)։
Хлеба́ть, -бну́ть *гл.* ն. խաշտել, ա-

աել զՀեղուկ կերակուր։
Хлебо́къ գ. ա. ումպ, կում։
Хлеста́ть, - тнуть բ. ն. շռնչմամբ հար-
կանել զկամուղ ինչ (ղրբքնաի զմրսի,
նայնն). արագ բղխել։
Хли́паніе գ. չ. Հեծկլտանք։
Хли́пать բ. չ. Հեծկլտալ։
Хло́паніе գոյական хло́пать բայի։
Хло́пать, - пнуть բ. չ. Ձայնիւն հա-
նել. ծափահարել. հարկանել իւիք.
Хло́покъ գ. ա. ծիւ բրդոյ կամ մա-
տուրի. տարաւ ձեռն։ (ղբաղելին։
Хлопота́ніе գ. չ. պատաղելն, հոգալն,
Хлопота́ть բ. ն. պատաղել, ղբաղել,
հոգալ։ (ղբաղմամբք։
Хлопотли́во, - тно տ. հոգոտութեամբ,
Хлопотли́вость գ. ի. փոյթ մեծ, հո-
գոտութիւն. - ли́вый ած. հոգատար,
աշխատասէր, բազմաշխատ. դժուարին
աշխատալի։
Хло́потный ա хлопотли́вый.
Хлопотня́ գ. ի. շարունակ և երկար հար-
կանելն իրիք. շարունակ կամ բազ-
մաձայն հոգատարուի, հոգատարուի։
Хлопоту́нъ, - тникъ, - нья գ. ա. ի. ո-
ր սիրէ ղբաղիլ, հոգալ, պատաղել վասն
գործոց։ (բազմանք։
Хло́поты գ. ի. յ. հոգ, ղբաղանք, բա-
Хлопу́шка գ. ի. Ձայնիչ (խողովկի մա-
նանց). կտոր կաշուոյ կապելով ի ծայր
փայտի վասն սպանանելոյ ղՀաւնս։
Хлопча́тникъ, - тка գ. ա. ի. բամբակենի.
- чатобума́жный ած. բամբակեայ, բամ-
բակեղէն։
Хлопча́тый ած. շինեալ ի ծուոյ բրդոյ.
Хлопъ ած. որ նշանակէ ղՀարուած։
Хло́нье գ. չ. հա. տարաւ. ծիւ։ (ղնոյր։
Хлори́стый ած. որ պարունակէ յինքեան
Хлори́тъ գ. ա. խլորիտ։ (հանգ. ինչ)։
Хлоръ գ. ա. խլոր, քլոր (հանգ. ինչ)։
Хлы́нуть բ. չ. ն. յանկիլ, բղխել, հո-
սել. փոխ. բազմանիլ եղանել, գալ։
Хлыста́ть, - снуть բ. ն. ա хлестать, և
բ. չ. հոսիլ, ղեղանիլ. հարկանել բա-
բակ Ձիւտոտիւ։ (խարտոցան ձիոյ.
лыстъ, ած. тикъ գ. ա. բարակ մնոր.
Хлѣбенникъ, գ. ա. խմորեղինադործ։
Хлѣбенное եր. գ. չ. խմորեղինք։
Хлѣбенный ած. Հացի. Հացարանի։
Хлѣбная գ. ի. Հացարարոց, Հացարան։
Хлѣбникъ, - ница գ. ա. ի. Հացարար,
Հացագործ, Հացեվիւոց։ (բաքի։
Хлѣбничій, - ческій ած. վեր. Հացա-
Хлѣбный ած. Հացի. ցորենոյ. Թո-
ղեալ կամ շինեալ ի Հացէ, ի ցորե-
նոյ. առատ, Հացաշատ. արդիւնաբեր։
Хлѣбода́рь գ. ա. մատակարար։
Хлѣбопа́шество գ. չ. երկրագործուի,
Հողագործութիւն. - шецъ գ. ա. երկ-
րագործ, Հողագործ. — па́шный ած.
երկրագործական, երկրագործութեան.
- пе́къ, - пе́чецъ գ. ա. Հացագործ, Հա-
ցապար. - продава́вецъ գ. ա. Հացավա-
ճառ, ցորենավաճառ. — родіе գ. չ.
բերրի դոլն, Հացաշատութիւն, առա-
տութիւն Հացի. - ро́дный ած. բարգա-
ւաճ, բարելի, Հացաշատ. - со́ль, - лка
գ. ա. ի. Հիւթասէր, Հիւթընկալ. - со́ль-
ный ած. Հիւթասէր. - со́льство գ. չ.
Հիւթասիրութիւն, Հիւթընկալութիւն.
Хлѣбъ գ. ա. Հաց. ալիւր. ցորեան. արտ
ցորենոյ. փոխ. օգուտ, շահ, վաստակ.
- небесный, ангельскій. մանանայ.—
живо́тный, Հաց կենաց, մարմին Տեառն
մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի։ (Հաց։
Хлѣбъ, - соль գ. ի. Հիւթընկալուի. աղ.
Хлѣвъ, - вокъ գ. ա. փարախ, գոմ, մսուր։
Хлюстъ գ. ա. մրատուսակ խաղաթուղթ
եկեալ ի ձեռս մեյ ի խաղացողաց։
Хлябь ա отве́рстіе, սահանք։
Хмели́ть բ. ն. արբեցուցանել։
Хмель գ. ա. գայլուկ (բոյն որով հալվեն
գինարբեցք). արբեցութիւն։
Хмельное եր. գ. չ. արբեցուցիչ ըմպելիք։
Хме́льный ած. արբեալ. արբեցուցիչ։
Хмелѣть բ. չ. արբենալ, ղարբեցա-
նալ գինեաւ։
Хму́реніе գ. չ. կնձռուտիւն։
Хму́рный ած. կնձռեալ։
Хму́рить բ. ն. կնձռել, կնձիռս արկա-
նել ղերեսաց, խորշոմեցուցանել. - ться
բ. չ. կնձռիլ, կնձիռն ծնանիլ, խորշոմիլ
(երեսաց). կորագլուխ նստիլ (նաւոյ)։

Хныкать բ. չ. հեծկլտալ:
Хо́ботъ, ъ-токъ գ. ա. պատիճ, կնճիթ:
Ходатай գ. ա. բարեխոս, միջնորդ. — тайственный ած. միջնորդական:
Ходатайство գ. չ. բարեխոսութիւն, միջնորդութիւն. - вованіе գ. չ. բարեխօսելն, միջնորդելն:
Ходатайствовать բ. չ. բարեխօսել, միջնորդել, բարեխօս լինել:
Ходень գ. ա. անդադար շարժական ա-ռարկայ:
Ходи́ть բ. չ. ընթանալ, երթալ, գնալ. շարժիլ. երթևեկիլ. սկիզբն առնել հերթին (՚ի ներքոյդրս). սկսանիլ եռալ, թթխուիլ. ունիլ, զգենուլ զհանդերձ լինչ. ընթանալ. - закѣмъ или зачѣмъ. ունիլ զհոգացողութիւն, դիտել. - посудамъ, երթևեկիլ յատենական տեղիս վասն յառաջացուցանելոյ զդործն. — по миру, աղքատանալ առնել, մուրալ:
Хо́дкій ած. դիւրաշարժ, դիւրաչնայ:
Ходокъ գ. ա. քայտոն. հետևակ առաքել ար. փոխ. բազմահնար, հնարագէտ:
Ходу́ля, - лька գ. ն. յայտնայայ ոտք. ձողք երևելոյ:
Ходъ գ. ա. գնացք, ընթացք, երթալն. ճանապարհ. մուտք. տեղի անցից. թոյլատուութիւն, իրաւունք մտանելոյ ուրեք: փոխ. յաջողակ ընթացք. վաճառումն. крестный — եկեղեցական թափօր:
Ходьба́ գ. ն. ընթացք, գնացք. երթևեկութիւն. հոգատարութիւն:
Ходя́чій ած. ընթացող. գործածական:
Хожа́лый ԽԷ գ. ա. ստրկին պօղոսեան պաշտօնեայ հրամանակատար:
Хожде́ніе գ. չ. երթալն, գնալն, երթևեկութիւն. այցելութիւն. ընդունակութիւն երթալոյ կամ գնալոյ. հոգացողութիւն, հոգատարութիւն:
Хозя́йка, - юшка գ. ն. տանտիկին. տիկին. կին տանուտեառն. կին, ամուսին:
Хозя́йничанье փոխ. хозяйничать բայի:
Хозя́йничать բ. չ. տնօրինել ՚ի տան ուրուք երբև զտանտէրը. գիտել ՚ի վերայ տան փոխանակ տանուտեառն:
Хозя́инъ գ. ա. տանուտէր, տէր, պետ տան, կրպակի, եայլն. այր, կողակից:
Хозя́йскій ածական хозяинъ բառի:
Хозя́йственность գ. ն. տնտեսականութիւն:
Хозя́йственный ած. տնտեսական, վերաբերեալ տնտեսութեան. հիմնատոր, հաստատուն, բարդաւաճեցուցեալ առնայն պիտոյիւք:
Хозя́йство գ. չ. տնարարութիւն, տնտեսութիւն, կառավարութիւն տան. կահ.ք, կարասիք տան:
Хозя́йствовать բ. չ. տնտեսել, կառավարել զտունն:
Холе́ра գ. ն. մաղձայոյզք, մաղձացաւ, մաղձամահ, խօլերայ:
Холе́рикъ գ. ա. մելամաղձ, դիւրաշարժ ՚ի բարկութիւն, ախտացեալ խօլերայիւ:
Холе́рина գ. ն. ախտ նման խօլերայի, բայց նուազ քան զայն:
Холерическій ած. յատկացեալն մելամաղձից, դիւրաշարժ ՚ի բարկութիւն:
Холе́рный ածական холе́ра բառի:
Хо́лить բ. ն. մաքրել, յատակել, փայփայել, մաքուր պահել, հոգալ զմաքրութիւնէ:
Холми́стый ած. բազմաբլուր:
Холми́ться բ. չ. լեռնանալ, ՚ի ձև բլոյ բարձրանալ:
Холмъ, ъ-микъ գ. ա. բլուր, բլրակ:
Холоде́цъ գ. ա. ծնեբեկ. կերակուր ինչ:
Холодильникъ գ. ա. անօթ լցեալ առուցիւ ՚ի սառուցանելոյ զգինի, եայլն:
Холоди́тельный ած. հովացուցիչ, զովացուցիչ, զովարար:
Холоди́ть բ. ն. զովացուցանել, հովացուցանել, զրտացուցանել. - ться բ. չ. զովանալ. բ. չ. զովացուցեալ լինիլ:
Холо́дненькій ած. ըստ բաւականին ցուրտ կամ հով:
Хо́лодно տ. ցրտութեամբ, ցրտագին. ցուրտ է. փոխ. սառնութեամբ. - ва́тый ած. սակաւ ինչ ցուրտ:
Холо́дное գ. չ. սառն կերակուր:
Холо́дность գ. ն. ցրտութիւն, զովութիւն, փոխ. սառնութիւն, պակասութիւն սիրոյ, եայլն:
Холо́дный ած. ցուրտ, ցրտագին, զով, փոխ. անղանգաղան, սառն:
Хо́лодъ գ. ա. ցուրտ, ցրտութիւն.

Холодѣ́ть բ. հ. ցրտանալ, պաղիլ:
Холоже́ніе գ. հ. ցրտացուցումն, զովացուցումն. - же́нный ած. ցրտացուցեալ, զովացուցեալ: (յուխ:
Холо́йство գ. հ. սարկուԹիւն, ծառայ-
Холо́пъ, - пка գ. ա. բ. սարուկ, ծառայ:
Холости́льщикъ գ. ա. մալիչ:
Холости́ть բ. ն. մալել, Թաղամասուբել. նեղբևնացուցանել. քաղել զաւակ ըղդ տերևս:
Холостый ած. ամուրի, անամուսին, անկին. լցեալ առանց դնտսակի (հպատն):
Холостьба́ գ. ի. վիճակ ամուրեաց. ամուրիուԹիւն:
Холостя́къ գ. ա. այր ամուրի, անամուսին:
Холоще́ніе գ. հ. մալելն, Թաղամասուբելն. - ще́нный ած. մալեալ, Թաղամասուրեալ, նեղբևնացուցեալ:
Холсти́на գ. ի. կտաւ, քաԹան. - холстинка նշ. բ. холстина. ևս տեսակ ինչ չՀԻ:
Холсти́нный ած. քաԹանի. չՀԻ:
Холстъ ա холсти́на, քաԹանեղէնք:
Холще́вникъ գ. ա. քաԹանավաճառ:
Хомута́ть բ. ն. լծել ղերիվար:
Хому́тъ գ. ա. լուծ (երկնչ.):
Хомя́къ գ. ա. դաշտամուկն: (բ. երկր):
Хо́рда գ. ի. ուղղագիծ՝ի մէջ բոլորակի:
Хорегра́фія գ. ի. կաքաւագրուԹիւն:
Хоре́й գ. ա. մեծատաք, չաւի ինչ ոտանաւորի կամ տաղաչափուԹեան:
Хоре́къ գ. ա. աքիս ժանտահոտ:
Хори́стъ, - стка գ. ա. ի. երգեցիկ, մէն յերգեցողաց դասու:
Хорія́мбъ գ. ա. չաւի ինչ ոտանաւորի:
Хо́рный ած. դասու:
Хоровóдъ գ. ա. պար երգեցիկ աղջկանց կամ կանանց ՚ի միւղօրայս:
Хорогра́фія գ. ի. կողմնագրուԹիւն. նկարագիրը նահանգաց:
Хорогра́фъ գ. ա. կողմնագէտ, տեղագիր, ստորագրող նահանգի:
Хоро́мина գ. ի. սենեակ մեծ.
Хоро́мы գ. ի. յ. սպասքներ, հոյակապ և փայտաշէն տուն. ամէն տուն փայտաշէն:
Хороне́ніе գ. հ. դաղումն, Թաղուցումն. Թաղումն. - не́нный ած. Թաղուցեալ, դաղեալ. Թաղեալ:
Хорони́ть, схо -, похо - բ. ն. դաղել, Թաղուցանել, ծածկել. Թաղել. լեռ լուռ կալ:
Хоро́шенькій ած. ըստ բաւականին լաւ, գեղեցիկ. - ко տ. լաւ, լաւագոյն. որպէս Հարկն է: (գեղեցիկ:
Хоро́шій ած. լաւ, ընտիր, վայելուչ.
Хорошо́ տ. բարւոք, լաւագոյն, լաւ. քաջ. բարի է, լաւ է:
Хорошѣ́ть, по - գ. հ. լաւանալ. գիրանալ. գեղեցկանալ: (սրսկան:
Хору́гвь գ. ի. խաչվառ. դրօշակ զինու-
Хору́жій նէր գ. ա. դրօշակակիր, առնական ինչ կօղակաց:
Хоръ գ. ա. երգիչք. երգակցուԹիւն. պար, դաս, դունդ երգեցողաց. դաս երաժշտաց. երգ դասուց:
Хо́ры գ. ա. յ. դասք. վերնատուն նկեղեցւոյ ուր կանգնին կանայք:
Хорь գ. ա. կուղ (էնդպոնի). ցեց:
Хотѣ́ніе գ. հ. կամիլն, ցանկալն. կամք, կամեցողուԹիւն, Հաճուիլ, ցանկալի:
Хотѣ́ть բ. հ. կամիլ, ցանկալ. դիտաւորիլ. ունիլ զդիտաւորուԹիւն:
Хотя́, хоть շաղ. Թէպէտ, Թէպէտև:
Хохла́тка գ. ի. հաւ ցցունգարդ:
Хохо́ль, -локъ, -лочекъ ցցունք Թռչնոց:
Хохота́ніе գ. հ. քնքուշն, ծիծաղիլն բարձրաձայն կամ կակուղալիք:
Хохота́ть բ. հ. քնքշել, ծիծաղիլ բարձրաձայն կամ կակուղալիք: (ծաղ:
Хохотня́ գ. ի. կակուղալիք և երկար ծիծաղող:
Хохоту́нъ, — нья գ. ա. ի. կակուղալիք ծիծաղող:
Хо́хотъ գ. ա. ծիծաղ բարձրաձայն:
Хо́чется բ. դէմ. կամ է, ցանկալի է:
Храбре́цъ գ. ա. այր քաջ, քաջագործ:
Хра́брый ած. քաջ, արի, քաջասիրտ, քաջագործ:
Храбрѣ́ть բ. հ. քաջանալ: (առյդ:
Храбри́ться բ. յ. ցուցանել զինքն քաջ,
Хра́бро տ. քաջութեամբ, քաջաբար:
Хра́брость գ. ի. քաջութիւն, արութիւն, քաջասրտութիւն:
Хра́мина գ. ի. եկ. տուն, բնակարան:
Храмовый ած. պատ. տաճարի. եկե-

ղեցական։
Хра́мъ գ. ա. տաճար, եկեղեցի, տուն աստուծոյ. մեհեան (՚ի հնումն)։
Хране́ніе գ. չ. պահպանումն, պահպանութիւն։
Хране́нный ած. պահեալ, պահպանեալ։
Храни́лище գ. չ. պահարան։
Храни́мый ած. պահելի, պահպանելի։
Храни́тель, - льница գ. ա. ի. պահապան, դէտ, պահաղ, պահպանիչ, կառավարող։
Храни́ть բ. ն. պահել, պահպանել. կառավարել. հեաեւիլ։
Храпе́жъ գ. ա. խորդիւն։
Храпу́нъ, - нья գ. ա. ի. որ խորդայ։
Храпѣ́ніе գ. չ. խորդիւն, խռմբիւն։
Храпѣ́ть բ. չ. խորդալ, խռմբալ։
Хребе́тный, - бтовый ած. хребетъ բաւիղ։
Хребе́тъ գ. ա. թիկն, ողնայարք. ողնաշար. փխ. շարք կամ գօտի լերանց։
Хри́плость գ. ի. կերկերութիւն։
Хри́плый ած. կերկերեալ, կերկերաձայն։
Хри́пнуть բ. չ. կերկերիլ կոկորդի կամ ձայնի, խժռուիլ։
Хрипѣ́ніе գ. չ. կերկերութիւն։
Хрипѣ́ть բ. չ. կերկերիլ։ (կան։
Хрисоберы́ллъ գ. ա. ակն ինչ պատուա-
Хрисоли́тъ գ. ա. ոսկեքար, ոսկեակն։
Хрисопра́съ գ. ա. քրիսոպրասոս, ոսկեգոյն զմրուխտ։ (քրիստոսադաւան
Христіа́нинъ, - нка գ. ա. ի. քրիստոնեայ,
Христіа́нски տ. քրիստոնէապար։
Христіа́нскій ած. քրիստոնէական. քրիստոնեայ, քրիստոսադաւան։
Христіа́нство գ. չ. քրիստոնէութիւն, քրիստոնէական կրօն, հաւատ.
Христо́вый ած քրիստոսի։
Христолю́бецъ գ. ա. քրիստոսասէր։
Христолюби́вый ած. քրիստոսասէր։
Христома́тія գ. ի. քրիստոմատիա, մատեան յորում բովանդակեալ են մանր յօդուածք և հատուածք երևելի հեղինակութեանց։
Христо́соваться բ. փ. ՚ի ծնի զտակին համբուրել զերեսս սաեղամ Քրիստոս յարեաւ ՚ի մեռելոց, և օրհնեալ ե յարութիւնն Քրիստոսի։
Христо́съ գ. ա. Քրիստոս, օծեալ։
Хрія գ. ի. պէտք (Ճարտասանութեան)։
Хрома́ніе գ. չ. կաղալն. կաղութիւն։
Хрома́ть բ. չ. կաղալ. փխ. անհաստատ, դիւրաշարժ լինիլ ՚ի հաւատս, ՚ի բարս, ՚ի կարծիս։
Хро́мій, - мъ ած. մետոտ ինչ.
Хромоно́гій ած. կաղ, լեղ ոտիւք։
Хромота́ գ. ի. կաղութիւն։
Хромѣ́ть բ. չ. կաղանալ։
Хро́ника ф. лѣтопись. քրոնիկոն, ժամանակագրութիւն, տարեգրութիւն։
Хрони́ческій ած. շարունակ, երկայնձիգ, երկարատև (հիւանդութեան)։
Хронографія գ. ի. ժամանակագրութիւն, գրութիւն ժամանակաց. - графъ գ. ա. ժամանակագիր, տարեգիր. - фическій ած. ժամանակագրական. - логическій ած. ժամանակախօսութեան, ժամանակագրական. - логія գ. ի. ժամանակախօսութիւն, ժամանակաբանութիւն, տումարագիտութիւն. - логъ, - логистъ գ. ա. ժամանակաբան, ժամանակագիր։
Хрономе́тръ գ. ա. ժամանակաչափ, աստղաբաշխական ժամացոյց։
Хру́пкій ած. բեկանուտ, դիւրաբեկ. դիւրախիթելի, դիւրաւ վշտելի։
Хру́пкость գ. ի. դիւրաբեկութիւն. դիւրաւ վշտելի գոլն։ (ապակի։
Хруста́ль ф кристаллъ. ամենամաքուր
Хруста́льный ф кристальный։
Хрустѣ́ть բ. չ. ղողջալ կրակրկալ, արձակել ձայն ՚ի վշտելն։
Хру́щъ գ. ա. բզեզ։
Хрѣ́нъ գ. ա. բոդի վայրի։
Хрюкало գ. չ. կնճիթ (խոզի)։
Хрюканье գ. չ. խանչռումն, խանչիւն։
Хрюкать բ. չ. խանչռել (խոզի)։ (ման։
Хрящева́тый ած. գեղձային, աճառանման։
Хрящесло́віе գ. չ. աճառաբանութիւն. (տես քեֆշիոնոլոգիան)։
Хрящъ գ. ա. աճառ, գեղձ. առաջ խաշոր. քաղան կոպիտ, հաստ։
Ху́денькій ած. քաւ քաւականին վատ. վտիտ, նիհար։
Ху́до տ. չարաչար, վատ. վատ է։
Ху́до գ. չ. վատուն, չարութ, չարիք։
Худоба́ գ. ի. չարութիւն, վատութիւն, արատ, մեղ. վտիտ, նիհար գոլն։

Худо́жественный մծ. արուեստական, արհեստական:
Худо́жество գ. չ. արուեստ, արհեստ:
Худо́жникъ, — ница գ. ա. ի. արհեստագէտ, արուեստաւոր, Հարտապատրաստ: (նստ:
Худо́жничать բ. չ. պարապիլ յարուեստս:
Худо́жнический, - ничій մծ. յատկացեալ և վայելուչ արուեստաւորի:
Худо́жничество գ. չ. արուեստական նուագիւն, արուեստաւորութիւն:
Худокро́віе գ. չ. վատարհնութիւն:
Худокро́вный մծ. վատարհին: (գոլն:
Худосо́чность, - чіе գ. ի. չ. վատահիւթ
Худосо́чный մծ. վատահիւթ, չտթահիւթ: (վատուէ:
Ху́дость գ. ի. վատուէ, նիհարութիւն,
Худоща́вость գ. ի. նիհարուէ, վատուէ. - ща́вый մծ. նիհար, վհիտ, ազաղուն, հիւծեալ:
Ху́дшій մծ. վատագոյն:
Худы́й մծ. վատ, անպիտան. նիհար, վհիտ: (շնին:
Худѣ́ніе գ. չ. վատիլն, ծխրիլն, մա-
Худѣ́ть բ. չ. վատիլ, հիւծիլ, ծխրիլ, հաշիլ, նիհարանալ.
Ху́же մծ. բ. չար ևս, վատագոյնս:
Хула́ գ. ի. հայհոյութիւն, հայհոյանք, ապազովուէ, բասիր, բասրանք:
Хуле́ніе գ. չ. վատաբանութիւն, հայհոյութիւն:
Хули́тель, - льница գ. ա. ի. վատաբանող, պարսաւող. հայհոյիչ. - тельный մծ. հայհոյական:
Хули́ть բ. ն. վատաբանել, պարսաւել, բասրել, հայհոյել:
Ху́торъ գ. ա. ագարակ, արտաքոյ գաւթի շինեալ տուն բոլոր պիտոյիւք:

Ц.

Цапу́бель գ. ա. դորձի լինչ հիւսանոց:
Ца́пать բ. ն. ընհարիլ, ցեռել. յարիշտակել յանկարծ. առնուլ գաղտագողի. աստիճս հարկանել: (ջրոյն:
Ца́пля գ. ի. ձկնկուլ, արագիլ (նաչան
Ца́цфа գ. ի. պտուտակն, յորոյ վերայ շղթի թնդանօթին, կամ այլ հրազէնք:
Цара́паніе գ. չ. կեղեքիչն, ցեռելն:
Цара́панный մծ. ցեռեալ, կեղեքեալ:
Цара́пать, - пнуть բ. ն. ցեռել, կեղեքել, - ться բ. ի. կեղեքիլ զերեսաց. կեղեքիլ:
Цара́пина, - ка գ. ի. ցեռուած:
Царе́вичъ գ. ա. արքայորդի, թագաւորին:
Царе́вна գ. ի. արքայադուստր:
Царе́въ մծ. պատկանեալն թագաւորի,
Царедво́рецъ գ. ա. պալատական:
Цареубійство գ. չ. թագաւորասպանուէ. - бійца գ. հ. թագաւորասպան:
Цари́ца գ. ի. թագուհի. - пчедъ, պարմայր, թագուհի մեղուաց:
Ца́реки տ. արքայօրէն, արքայաբար:
Ца́рскій մծ. արքայական. թագաւորական. արքունական:
Ца́рственный մծ. արքայական, թագաւորական. թագաւորութեան:
Царствіе գ. չ. թագաւորութիւն, արքայութիւն. արքայական իշխանութիւն. - Божіе, - небесное. արքայութիւն երկնից, արքայութիւն աստուծոյ:
Ца́рство գ. չ. թագաւորութիւն, արքայութիւն. книги царств. գիրք թագաւորաց (հին կտակարանիցն):
Ца́рствованіе գ. չ. թագաւորութիւն. թագաւորութիւ. ժամանակ թագաւորութե:
Ца́рствовать բ. չ. թագաւորել, տիրել, իշխել. փոխ. տիրապետել:
Ца́рствующій մծ. թագաւորող, որ թա-

գաւորէ. Թագաւորել։
Царь գ. ա. արքայ, Թագաւոր. - трава́ դեղաստան (Բոյս)։
Цвиль գ. ա. սնձին դեղերու բուսոյ՝ որով յօրինեն գդարեջուր։
Цвѣ́лый ած. բոլբոսեալ։
Цвѣсти́ բ. չ. ծաղկիլ, վարդիլ, բազգաւաճիլ, բուսանիլ, աճիլ. կանաչիլ. բոլբոսիլ։
Цвѣте́ніе գ. չ. ծաղկումն, վարդիլն։
Цвѣ́тень գ. ա. նախնի անուն ապրիլ ամսոյ առ ռուս։
Цвѣте́цъ գ. ա. (եւ) բազմաշռանակ, բազմակոկոն. տեսակ մինչ նապաստակի. (եւ) ծաղիկ։ (դարեակ, պճնեակ (ած)։
Цвѣти́стый ած. բազմածաղիկ. ծաղկոտ. զարդարուն։
Цвѣти́ть բ. ն. դունակել, գունաւորել. զարդարել (ասի դէմոյ)։
Цвѣтни́къ, - чекъ գ. ա. ծաղկանոց, ծաղկոց, բուրաստան. անօթ ծաղկանոց։
Цвѣтны́й ած. գունաւոր, որ ունի զանազան գոյն. - ная капу́ста, կաղամբ գունաւոր. - ная недѣля, եօթնեակ ծաղկազարդի։ (կարաբ։
Цвѣтово́децъ գ. ա. ձաղկարար, ծաղկավաճառ։
Цвѣтово́дство գ. չ. ծաղկարարութիւն։
Цвѣто́къ, - точекъ գ. ա. նշ. բ. цвѣтъ, եւս ծաղիկ։
Цвѣтоно́сный ած. ծաղկաբեր. - обра́зный ած. ծաղկանման, ծաղկաձև. — торасположе́ніе գ. չ. դասաւորութիւն ծաղկանց կամ դունոց։
Цвѣто́чникъ, - ница գ. ա. բ. ծաղկավաճառ. բազմայուշանող ծաղկանց. ծաղկաշէն (ագռաւաքաղ)։
Цвѣто́чный ած. ծաղկի, ծաղկոյին, ծաղկեայ. ծաղկազարդ, ծաղկաւոր. նըշանակեալ վասն բազմայուշանելոյ, շինելոյ և վաճառելոյ զծաղկունս։
Цвѣту́щій ած. ծաղկեալ, ծաղկաւիթիթ, ծաղկազգեաց. ծաղկաւէտ։
Цвѣтъ գ. ա. ծաղիկ. բոյս ծաղկաբեր. գոյն, երանգ. ձեռ. ծաղկեալ հասակ։
Цвѣче́ніе գ. չ. գոյն գոյն, երիւնելանդ առնելն, գունաւորելն, գունակելն. — чешный ած. գունաւորեալ, գունակեալ։
Цезу́ра գ. բ. հանգիստ, հատուած (՚ի վանից պատառոցն)։ (նարեկ։
Цейхга́узъ գ. ա. պահարան զինուց, զի-
Цемента́ція գ. բ. խառնուրդ, բաղադրութիւն (ֆիզիկա)։
Цеме́нтъ գ. ա. շաղախ. բեկորք քարանց. փոշի վասն մանրելոյ զմետաղս և արծաթաղօծելոյ զպղինձն։ (բևեռ։
Цензи́ровать բ. ն. գատաքննել զգրքն։
Це́нзорскій ած. պատկանեալն գատաքննչի գրոց։ (գատաքննչի։
Це́нзорство գ. չ. գատաքննութիւն, պաշտօն
Цензу́ра գ. բ. տեղի՝ սահմանել ՚ի կառավարութենէ վասն քննութեան տպագրելի գրոց. գատաքննութիւն, քննութիւն գրոց։
Цензу́рный ածական цензура բառի։
Це́нсорство գ. չ. համարակալութիւն. (հռոմայեցոց). - соръ գ. ա. համարակալ։
Це́нтнеръ գ. ա. կշռի հարիւր լտ բոյ. կենդինար։
Центра́льный ած. կենդրոնական, կենդրոնեան, միջակիտեան։
Центробѣ́жный ած. կենդրոնախոյս. — стреми́тельный, — привлека́тельный ած. կենդրոնաձիգ, կենդրոնահակ, որ բերի կամ ձգի ՚ի կենդրոն (ըզրուկնա)։
Це́нтръ գ. ա. կենդրոն, միջակէտ. — тя́жести, կենդրոն կամ կէտ ծանրութե։
Центумви́ръ գ. ա. հարիւրապետք կամ առնականք նախնի Հռոմայեցւոց։
Центурі́онъ գ. ա. հարիւրապետ։
Центу́рія գ. բ. դունդ մի արանց հարիւրոց. հարիւրեակ։
Цеолі́тъ գ. ա. հանք լինչ։
Це́рберъ գ. ա. առասպելեալ շուն լինչ եռագլխի դունասան դժոխոց։
Церва գ. բ. բոյս լինչ։
Церемо́ниться բ. հ. նայ առնել. պարծիլ լուր. պահանջել դէտրդ։
Церемоніа́лъ ա. ա. ծիսադրութե, կարգադրութիւն ծիսոց կամ արարողութենանց. - льный ած. ծիսական, հանդիսական. - нимеи́стеръ գ. ա. արարողապետ։
Церемо́нія գ. բ. արարողութիւն. արարին պաշտամունք, ծէս, հանդէս մեծաշուք. տարադիպ կամ անչափ մեծարանք. բաղաքավարութիւն։

Церемо́нный մծ. որ սիրէ պահել յա-
մենայնի զծէսս, զբաղաքավարուե. նազ
անող. որ սիրէ զի խնդրեսցեն, հրա-
վիրեսցեն ուտել, ևայլն։
Це́рій գ. ա. հանք լինչ։
Церковнослужи́тель գ. ա. եկեղեցական
(պարկին) պաշտօնեայ։
Церко́вный մծ. եկեղեցական։ (տաճար։
Це́рковь գ. ի. ժողով հաւատացելոց, եկեղեցի.
Цесаре́ва գ. ի. (հին) կայսերուհի։
Цесаре́вичь գ. ա. կայսրորդի, կայսերածին։
Цесаре́вна գ. ի. ամուսին կայսրորդւոյ։
Це́саревъ մծ. պատ. կայսեր։
Цеса́рка գ. ի. հաւ լինչ Համկաւիճաւոր։
Це́сарь գ. ա. կայսր։
Цехово́й իբր. գ. ա. արհեստաւոր։ (տիպ։
Це́хъ գ. ա. արհեստ. ժողով համարուես-
Цига́ра, -рка, -рочка գ. ի. գլանակ ծխա-
խոտոյ, ծխախոտ ոլորածոյ։
Цико́рій գ. ա. եղերդ, եղերդակ (քոյս
և փոշի նորա). - рейный, - рный մծ. ե-
ղերդային. կազմեալ յեղերդոյ։
Цехово́й իբր. գ. ա. եղերդ, եղերդակ.
(քոյս և փոշի նորա). - рейный, — рный
մծ. եղերդային. կազմեալ յեղերդոյ։
Цилиндри́ческій մծ. գլանաձև, գլանային։
Цили́ндръ. - рикъ գ. ա. գլան. գլուխն։
Ци́нкъ գ. ա. զինկ, ցինկ (հնոտիոտ)։
Цирко́нъ գ. ա. զիրկոնիան, այն լինչ։
Ци́ркуль գ. ա. կարակին, կարկին։
Циркуля́рно տ. շրջաբերաբար, ընդհան-
րապէս։ (հանրահան։
Циркуля́рный մծ. շրջաբերական, ընդ-
Циркуля́ръ գ. ա. շրջաբերական թուղթ։
Циркуляція գ. ի. շրջանակուե, շրջա-
նառութիւն (արեան)։
Ци́ркъ գ. ա. կրկէս, ասպարէս։
Цита́дель գ. ի. ամրոց։
Ци́тара գ. ի. կիթառ։
Ци́фра ա цыфра.
Цитро́нъ գ. ա. կիտրոն (պտուղ)։
Циферблáтъ գ. ա. երես ցուցակի ժա-
մացուցի։ (պատրաստ տառից։
Ци́церо գ. է. անհ. ցիկերօ, տեսակ տը-
Цо́коль գ. ա. խարխոխ, պատուանդան
(սեան, պոն, նոյնի)։
Цо́лнеръ գ. ա. մանրասար, մանրասիա։
Цу́гъ գ. ա. վեց երիվարը զոյգ զոյգ լը-
ծեալք ի կառս։
Цы́бикъ գ. ա. չաւի թէյի. տուփ, խաչա-
դեայ թէյի։
Цыга́нить բ. ն. փախ. ծաղրել։
Цыга́нство գ. է. փախ. խաբէութիւն։
Цыга́нъ, - нка գ. ա. ի. գնչու, գնչուհի.
փախ. խաբեայ, խաբեպատիր. ծաղրածու։
Цыклъ գ. ա. պողպատեայ դրծի, որով
հիւսն մաքրէ զփայտս։ (քարղ։
Цымба́ли́стъ գ. ա. որ հարկանէ զկիմ-
Цымба́лы գ. կիմբաղ. տեսակ լինչ քա-
նարաձև նուագարանի։ (ատրճանակ)։
Цынга́ գ. ի. ընդհարուե, սկորբուտ.
Цынго́тный մծ. ընդհարուե. ընդհար.
կարևոր ի բժշկել զընդհարու թիւնն։
Цынго́тѣть գ. է. ընդհարիլ։
Цыно́вка գ. ի. նաձայ, սիրիդ, փրոյ,
փսխեմ. - вочникъ գ. ա. սիրիճագործ.
սիրայատաձառ։
Цы́нки, - ночки գ. ի. յ. մատունք ոտից։
Цыпле́нокъ գ. ա. վառեակ, հաւճազ։
Цыпля́тина գ. ի. միս վառելոյ։
Цырю́льникъ գ. ա. վարսաւիր, սափրիչ.
- ничество գ. է. վարսաւիրութիւն,
սափրչուե. - ческій, - чій մծ. պատ.
կամ յատ. վարսաւիրի։ (սափրչի։
Цырю́льня գ. ի. սափրանոց, գործատուն
Цытва́рь գ. ա. զծուար, գուշտ. - ный
մծ. զծուարի։
Цыфи́рь գ. ի. հատ. թուանշանք։
Цы́фра գ. ի. թուանշան, թուագիր։
Цѣ́вка, - вочка գ. ի. մատրակ, եղջիւր
ուռայնանկայ։
Цѣвни́ца գ. ի. եղջիւրատիպ, սրինգ։
Цѣди́лка, - ди́ло գ. ի. է. պարզուտ, քա-
մոց, քամիչ, - ди́льный մծ. որ կա-
րևորի ի քամել։
Цѣди́ть, - цѣживать բ. ն. քամել, մը-
զել, անցուցանել ընդ. Թափել, հոսել։
Цѣже́ніе գ. է. քամումն։
Цѣ́женый մծ. քամեալ, մզեալ։
Цѣле́бникъ գ. ա. բժիշկ. բժշկարան։
Цѣле́бница ա больница. (եվ) բժիշկ։
Цѣле́бный մծ. բժշկարար, առողջարար,
առողջացուցիչ։
Цѣле́ніе ա врачева́ніе.

Цѣлибу́ха ґ. ѣ. խոնաշուքիչ ծեղ, մաղ-ձաղեղ, ընկոյզ մահաբեր։
Цѣлико́мъ ѕ. առանց բնկանելոյ, ողջ ողջ։
Цѣлизна́, - лина ᵽ новь.
Цѣли́тель ґ. ա. բուժիչ, բժիշկ։
Цѣли́тельный ած. առողջարար, բուժիչ։
Цѣли́ть, - ться ᵽ изцѣлить, -ться.
Цѣлить բ. ն. ուղղել ՚ի նպատակն. ֆոխ. դիմել, ձգիլ առ. խօսիլ գիմեբք կամ ղուժեբք առանց անուանելոյ։
Цѣлкій ᵽ мѣткій.
Цѣлко ᵽ мѣтко. (ռուսլբ։
Цѣлко́вый իէր ґ. ա. մանիլ, արծաթեայ
Цѣлко́мъ ѕ. առանց ծամելոյ, ամբողջապէս, ողջ ողջ։ (կապել խոս։
Цѣлова́льникъ ґ. ա. ց. բհատաչաւ (՚ի
Цѣлова́льщикъ ґ. ա. որ սիրկ համբուրել։
Цѣлова́ніе ґ. չ. համբուրելն, համբոյր, ողջոյն։
Цѣлова́тель ґ. ա. համբուրող։
Цѣлова́ть բ. ն. համբուրել. (էի) ողջունել. -ться բ. փ. համբուրել զմիմեանս։
Цѣлому́дренно ѕ. ողջախոհաբ. - му́дрость ґ. ѣ. ողջախոհութիւն - му́дренный ած. ողջախոհ, ժուժկալ, սրբասէր. - му́дріе ґ. չ. ողջախոհութիւն, մաքրութիւն, սրբասիրութիւն. - му́дрый ᵽ цѣлому́дренный. (առողջութիւն։
Цѣ́лость ґ. ѣ. ամբողջութիւն. լրութիւն։
Цѣ́лый ած. ողջ, ամբողջ, բոլոր. բովանդակ. առողջ. անվնաս. անմեղ, մաքուր, սրբասէր։
Цѣль ґ. ѣ. նպատակ, նշան. կէտ որ պատակի֊ ֆոխ. դիտաւորութիւն.
Цѣ́льно ѕ. ամբողջապէս։
Цѣ́льность ґ. ѣ. ամբողջութիւն։ (ղուտ։
Цѣ́льный ած. ամբողջ, ողջ. անվնաս, Цѣна́ ґ. ѣ. գին, արժէք, արժողութիւն։
Цѣне́ніе ґ. չ. դնահատութիւն, դնահատութիւն.-не́нный ած. դնահատեալ։
Цѣни́тель, - льница ґ. ա. ѣ. դնահատող։
Цѣни́ть բ. ն. դնահատել, հատանել ղգինն. մեծ կամ արդոյ համարել, առ պատուական ունել, յարգել։
Цѣ́нность ґ. ѣ. թանկադնութիւն, մեծադնութիւն, թանկութիւն։
Цѣ́нный ած. թանկ, թանկագին, մեծադին, ծանրագին։ (կամեալ դղին։
Цѣпенѣ́лость ґ. ѣ. ընդարմացեալ, կարկամեալ։ (կամութիւն։
Цѣпенѣ́лый ած. ընդարմացեալ, կարկամեալ։
Цѣпенѣ́ніе ґ. չ. ընդարմացութիւն, կարկամիլ։
Цѣпенѣ́ть բ. չ. ընդարմանալ, կարկամիլ։
Цѣ́пкій ած. ընդունակ առկախել Հանկիւ. ֆոխ. բանսարկու. (կախելոյ Հանկիւ։
Цѣпкость ґ. ѣ. ընդունակութիւն առ Цѣпля́ть բ. ն. կախել զՀանկիւ. կաշկռել Հանկիւս. ֆոխ. բանսարկուել առնել։
Цѣпля́ться բ. յ. կպչել Հանկիւս առկախիլ։ (ձեռոյ չարմանիս։
Цѣпни́къ ґ. ա. մեղկս դաւազանի ծե֊
Цѣпны́й ած. շղթայի, շղթայական. շղթայակապ. հատատեալ ՚ի մէջ շղթայից։
Цѣпо́чка ґ. ѣ. շղթայ նուրբ կամ փոքր.-почникъ ґ. ա. շղթայագործ։
Цѣпъ ґ. ա. դաւազան ծեծելոյ ցորենիս. դաշտանաձև գործի ՚ի ընուլ ըղծնդանօթին։
Цѣпь ґ. ѣ. շղթայ, շղթ. անբիւտ շարունակուած իրիք.-горъ, շարք կամ շղթայ լերանց։

Ч.

Чабе́ръ ґ. ա. կորդիւն (ֆնդոպք)։
Ча́верѣть ґ. չ. թարշամիլ (՚ի ցրտե կամ ՚ի պատէրէ). (քրէն։
Ча́вкать բ. չ. արձակել ղձայն ՚ի ծաղ֊
Чагра́ва ґ. ѣ. ծուխծխաւն։
Чади́ть բ. չ. ընուլ ածխահոտիւ։
Ча́до ґ, չ. զաւակ, որդի. որդեակ։ — любецъ, бица ґ. ա. ѣ. զաւակասէր, որդեսէր. — лю́біе ґ. չ. որդեսիրութիւն, զաւակասիրութիւն. — любі́вый ած. որդեսէր, զաւակասէր. - ро́діе ґ. չ. ծնանութիւն. — у́бійство ґ. չ. (էի)

որդեսպանութիւն. - убійца ф. м. (ѣ) *որդեսպան*:

Ча́дъ ф. м. *նուրբ գոլորշիք եւ ի միասին ածխոյ*:

Ча́емость ф. ѣ. *յոյս, ակնկալութիւն*:

Ча́емый мѣ. *յուսալի, ակնկալելի*:

Чай ф. м. *թէյ, չայ, թեղու*:

Чай ѕ. *առանց կարծեաց, անշուշտ*:

Ча́йка ф. ѣ. *որոր. ձկնորս, ձկնաքաղ*:

Ча́йникъ ф. м. *թէյաման. թէյասէր*:

Ча́йный мѣ. *վերբ. կամ յատ. թէյի*:

Ча́йница ф. ѣ. *անօթ վասն թէյի. կին, որ ածէ զթէյ. կին սիրող թէյի*:

Чале́ніе ф. с. *ձգելն զնաւն առ աւին*.

Чалма́ ф. ѣ. *փակիղն, փաղամ, փաղանդ*:

Чалъ ф. м. *պարան՝ որով քարշեն և պնդեն զնաւակն*.

Ча́лый мѣ. *դորշ, մխրճադոյն*:

Чанъ ф. м. *կիսատակառ մեծ*: (չէոյ):

Чапра́къ ф. м. *տապչակ, պալտիուշ*

Ча́ра зщ. рка, - рочка ф. ѣ. *բաժակ, ըմպանակ*. -ры ф. ѵ. *հմայք, կախարդանք*:

Чарова́ніе ф. с. *թովութիւն, թովչութիւն, կախարդանք*: (ница

Чарова́тель, - льница ѫ волше́бникъ, -

Чарова́ть ѣ. с. (ѣ) *դիւթել, թովել, կախարդել*:

Чародѣ́й, - йка ф. м. ѣ. *կախարդ, թովիչ, վհուկ*. - дѣйственный мѣ. *կախարդական, դիւթական*:

Чародѣ́йство, - дѣ́яніе ф. с. *կախարդութիւն, դիւթութիւն. թովչութիւն, վհկութիւն*:

Часова́ть ѣ. с. *ծնալ կամ անուցանել ուրեք զժամ մի*:

Часо́вникъ ф. м. *ժամադիրք*:

Часо́вня ф. ѣ. *մատուռն*:

Часово́й ф. м. *պահանորդ, պահակեր*:

Часовщи́къ ф. м. *ժամագործ, ժամացուցավաճառ*:

Часовы́й мѣ. *վասն ժամու, կարճատեւ*:

Часомѣ́ръ ф. м. *ժամաչափ* (գործի):

Часосло́въ ѫ часо́вникъ.

Часте́нько ѕ. *յաճախ, առեպ*:

Часте́хонько ѕ. *կարի յաճախ, առեպ*:

Части́ть ѣ. н. *յաճախել. խտացուցանել, մօտել, (պողս) . երագել, արագ ընթանալ*:

Части́ца зщ. ѣ. часть, *մասնիկ*:

Части́чка зщ. ѣ. части́ца.

Частію ѫ отча́сти. (նաւորութիւն:

Ча́стность ф. ѣ. *առանձնութիւն, մաս*

Ча́стно ѕ. *առանձինն, մասնաւորապէս*:

Ча́стный мѣ. *մասնաւոր, մասնական, սոսկական*:

Ча́сто ѕ. *յաճախ, յաճախակի, առեպ, բազմից. խիտ առ խիտ. մերձ ի միմեանց*:

Частоко́лъ ф. м. *պատեհշ ցցապատ*:

Ча́стость, - тота ф. ѣ. *խտութիւն*:

Ча́стый мѣ. *խիտ, դայտ, թաւ, հնձ, ակբատ. յաճախ, առեպ*:

Часть ф. ѣ. *մասն, բաժին. կտոր, մասն (ջաղաքի). (ѣ) վիճակ. - рѣчи. մասն բանից*:

Частѣ́ть ѣ. с. *խտանալ, թաւանալ*:

Часъ, зщ. — со́къ, — со́чекъ ф. м. *ժամ, ժամ մի. ժամ մի ѣ. ժամանակ*. - въ до́брый часъ. *տէր ընդ քեզ*. съ часу на часъ. *ժամէ ի ժամ*:

Часы́ ф. м. ѵ. *ժամացոյց. ժամ պահակութեան. մասն առաւօտեան ժամերգութեան*: (ница

Ча́хлость ф. ѣ. *հիւծեալ գոլն, նիհար*

Ча́хлый мѣ. *հիւծ, հիւծեալ, մաշեալ*:

Ча́хнуть ѣ. с. *հիւծել, մաշել*:

Чахо́лъ ф. м. *պահպանակ, ծածկոյթ*:

Чахо́тка ф. ѣ. *թոքախտութիւն, ախտ ծխբական, բարակացաւ*. - тный мѣ. *ծխբական. ախտացեալ զախտ ծխբակին*:

Ча́ша ф. ѣ. *բաժակ*. — ше́чный мѣ. *բաժակի*:

Ча́шка ф. ѣ. *պնակ, նուագ, դաշխուան. կոպուկոց, գուռք (ոսկի ըմպարակ ի վերոյ ծնկոց)* — шечка, *բաժակիկ*. — цвѣто́чная, *կոկոն, բաժակ (ծաղկանց)*:

Ча́ща ф. ѣ. *թաւ անտառ*:

Ча́ще мѣ. ѣщ. *յաճախագոյն, կարի առեպ*

Ча́яніе ф. с. *ակնկալութի, յոյս. ապաւէն*:

Ча́ятельный мѣ. *յուսալի, ակնկալելի, ապաստի*:

Ча́ять ѣ. н. *ապասել, ակն ունիլ, յուսալ*.

Чва́ниться ѣ ѕ. *մեծապարծիլ, պարծիլ*.

Чванли́вый мѣ. *մեծապարծ, պարծուկ*.

Чва́нство ф. с. *մեծապարծութիւն, պար-*

ծնողութիւն։
Чеботарь գ. ա. կօշկակար։
Чей, чья, чье դեր. ոյր, որոյ. - чего ради, ոյր սակս, վասն որոյ, ուստի. для чего, վասն ի՞նչ, ընդէ՞ր. не для чего, ոչ պիտոյ, ունի կարիք։
Чека́ գ. ի. երիթ։ (չակալ։
Чака́лка, - калъ գ. ի. ա. գայլ ոսկերդոյն,
Чека́неніе գ. չ. հարկանելն, հատանելն դրոշմելն (դրամոյ, հասցն). - нный ած. հատեալ, դրոշմեալ (դրամ, հասցն)
Чека́нить բ. ն. հարկանել, հատանել, դրոշմել (դրամ, հասցն)։
Чека́нщикъ գ. ա. դրամահատ, դրամահար, դրոշմող։ (Լայլն։
Чека́нъ գ. ա. դրոշմ դրամոյ, ատեաց,
Чекма́рь գ. ա. թակ։
Челно́къ, ъ. - но́чекъ ա. челнъ. (գազ։
Челнъ գ. ա. մակոյկ, նաւակ. կիսոց, մա-
Чело́ գ. չ. (եւ) Ճակատ. быть чело́мъ, խնդրել, աղերսել. уда́рить челомъ, (հին) երերել մինչեւ։
Челоби́тчикъ գ. ա. աղերսարկու, գանգատաւոր, դատախազ. - челобитіе գ. չ. գանգատ, բողոք։
Человѣколю́бецъ, - бица գ. ա. ի. մարդասէր, - любиво տ. մարդասիրաբար, մարդասիրութեամբ. - би́вый ած. մարդասէր, բարեգութ, քաղցր. - любіе գ. չ. մարդասիրութիւն, քաղցրութիւն, գթութիւն. - любный ա человѣколюби́вый. - ненавидѣніе գ. չ. մարդատեղութիւն. - ненави́стникъ գ. ա. մարդատեաց. - убійца գ. հ. մարդասպան. - уго́діе գ. չ. մարդահաճութիւն. — уго́дникъ գ. ա. - дный ած. մարդահաճ. - ко́децъ գ. ա. մարդակեր։
Человѣ́къ ъ. - вѣ́чекъ գ. ա. մարդ, ոյր, անձն. ծառայ։ (բար։
Человѣ́чески տ. մարդկօրէն, մարդկա-
Человѣ́ческій ած. մարդկային, մարդոյ, մարկնէն։
Человѣ́чество գ. չ. մարդկութ, մարդկային բնութիւն. ած. մարդասիրութիւն, գթութիւն։
Человѣ́чій ա человѣ́ческій.
Челогада́ніе գ. չ. խարդախմայութիւն։
Че́люстный ած. վեր. կամիկ, ծամելոց։
Че́люсть գ. ի. կամն, ծամելիք, ծնօտ.
Че́лядь գ. ի. ծառայք, սպասաւորք ան։
Чемери́ца, - ри́чникъ գ. ի. եղբորատ։
Чемода́нъ, ъ - нецъ, - нчикъ գ. ա. Ճամբորդական, բակեղէն։ (կանանց։
Чепе́цъ, - нчикъ գ. ա. գարդ ինչ գլխոյ
Чепуха́ գ. ի. անտեղութիւն բանից, անհեթեթ, անիմաստ բանք։
Че́рвень գ. ի. (եւ) Թել ծիրանանեղկ. յուլիս ամիս առ նախնիս ուսուս։
Черве́цъ գ. ա. որդան կարմիր. բազդատութիւն ինչ բժշկական։
Че́рви գ. ա. յ. սիրտ, սրտանիկ, միջն ի հոգւոյ տեսակաց խաղաղութեան.
Черви́вый ած. որդնալից, որդնոտ, որդնահար, որդնակեր։
Черви́вѣть բ. չ, որդնոտիլ, որդնահարիլ։
Червлене́цъ ա багре́цъ.
Червлени́ца ա че́рвень и багряни́ца.
Червле́ный ած. ծիրանի։
Червогони́къ գ. ա. որդնահալած (քոյն)։
Червонецъ, - нчикъ գ. ա. ոսկի, ոսկի դահեկան։
Черво́нка գ. ի. սրտանիկ խաղաղութեան։
Червообра́зный ած. որդնաձև։
Червото́чина գ. ի. տեղի որդնահար. որդնահարուած - то́чный ած. որդնահար։
Червь, ъ. - вякъ գ. ի. ա. որդն, ՀՀ ի.
Черда́къ գ. ա. վերնայարկ, վերնատուն։
Черева́ գ. չ. յ. փորոտիք, ընդերք։
Черевни́къ, - ви́чекъ ա башма́къ.
Череда́ գ. ի. հերթ, կարգ. դարձ փո-
Чередни́ть բ. ն. կարգել զհերթ։
Чередный հերթական։
Чередова́ться բ. հ. հերթականել.
Чередовый ած. հերթական, հերթիկ.
Чере́дъ ա череда́.
Черезчу́ръ ա чрезмѣрно. (դրամոց.
Че́резъ գ. ա. նեղ և երկայն քաղաք
Че́резъ ա чрезъ. (գաճձիլ։
Черемни́ца, - ремша́ գ. ի. արջակաւոր,
Черему́ха, мушка գ. ի. ծառ ինչ,
Черено́къ գ. ա. կոթ, երակաձեւ փորք. ոտ ի սիեռս սրատուտուտի. աղբրակ. դաղտակուր ինչ։

Че́ренъ գ. ա. կոթ, մեղեխ, երակաձև, բմբռնեցող: (կրնայլի:
Черепа́ха գ. բ. կրնայ. խեցապատեան
Черепа́ховый ած. շինեալ, կազմեալ յոսկերաց կրնայի:
Черепа́шій ած. կրնայի:
Черепи́ца գ. բ. կղմինդր. - пи́чникъ գ. ա. կղմինդրագործ:
Черепи́чница գ. բ. տակնջամուտ (ծղօտ):
Черепи́чный ած. կղմինդրեայ, կղմինդրի:
Череповый ած. սիսեռաձև (գետնայ):
Черепоко́жный ած. խեցապատեան, պատենաւոր, խեցեմորթ: (մոլ:
Черепо́къ գ. ա. բեկոր խեցեղէն անօթոց
Черепосверле́ніе ж трепана́ція.
Черепосло́віе գ. չ. կառուցուածքանութիւն, սիսեռաձևութեանութիւն:
Че́репъ, նղ. - по́къ, - по́чекъ գ. ա. կառոյն, սիսեռաձև, գանկ, գանգ. խեցապատեան, պատեան խեցեմորթից. բեկոր, կտոր խեցեղէն անօթոց. առոյգ 'ի ներքոյ ձեռն. միջին մատնանառակաց: (սիսեռակ:
Чере́шня գ. բ. կեռաս. կեռասենի ըստ
Черешо́къ նղ. բ. че́ренъ.
Черка́нье գ. չ. գծումն, գծելն:
Черка́ть բ. ն. գծել, դրել. սատարդրել:
Че́рлень գ. բ. ներկ լինչ:
Че́рмность ж багря́ность.
Че́рмный ած. մոլ կարմիր. ծիրանի. - мное море, կարմիր ծով:
Че́рнедь գ. բ. սեռ գոյն:
Че́рнель գ. բ. սիզր կարմիր (ներքին):
Черне́ніе գ. չ. սևացուցումն:
Черне́нный ած. սևացուցեալ:
Че́рненькій ած. գոյն լինչ սեռ:
Черне́хонькій ած. կարի սեռ:
Черне́цъ ж мона́хъ. (պատուղ նորա:
Черни́ка գ. բ. ծառ լինչ և մանր և սեռ
Черни́ло (յ. ла) գ. չ. մելան, սևակ, ներկ, սևադեղ. (գոյնար:
Черни́льница գ. բ. մանարանոն, կապ
Черни́льный ած. կարևոր 'ի կազմել գրչելան. մելանի. - ный орѣхъ, ղեռուղ:
Черни́ть բ. ն. սևանկրկել, սևացուցանել, ներկիլ 'ի գոյն սեռ. պատեղել, ստատեալ. ջնջել, եղծանել զգրեանն.
ֆոխ. զրպարտել, պախարակել, եղծանել զհամբաւ ուրուք:
Черни́ца ж мона́хиня. черница:
Черни́чіе գ. չ. (եղ) ժանտաթզենի, մանթզենի:
Черно́ տ. սեռ. - бро́вый ած. մրոյծ, սևայծ. - бу́рый ած. մոխ շառաւտ. - быль, - льникъ գ. ա. նեղսճաղնիկ, եղևնի խոտ. - ва́тость գ. բ. սակաւ լինչ սեռութիւն, թխամթիւն. - ва́тый ած. սակաւ լինչ սեռ, թուխ. - гла́зый ած. թխակի, սևաչեայ. - голо́вникъ գ. ա. վիմահերձ (բոյս լինչ). - земъ գ. ա. վրատեալ հող, սեռ հող. - кни́жество - кни́жіе գ. չ. մոգութիւն, կախարդութիւն. кни́жникъ գ. ա. կիւս, կախարդ. - о́кій ած. ж черноглазый. — рабо́чій ած. սատրին ծառայ, ցևխի մշակ, - ри́зецъ գ. ա. կրօնաւոր, արձակայ, սևազգեստ. - ри́зничество գ. չ. սևազգեստութիւն, կրօնաւորութիւն:
Чернослі́въ գ. ա. շուր, սալոր. սալորի. սալորենի:
Че́рность, - нота́ գ. բ. սեռութիւն:
Чернотѣ́лый ած. թխամորմն:
Черноцвѣ́тный ած. սեռագոյն:
Чернуха գ. բ. (եղ) արջնդեղ, ոսկիհաւ (բոյս):
Че́рный ած. սեռ. թուխ. ազատ. - ный день, սեռ օր, ժամանակ նեղութեան, սպառնալեաց. - ная не́мочь, ժանտախտ:
Чернь գ. բ. սեռութիւն. խաժամուժ ամբոխ, խառնիճաղանճ. սեռագոյ:
Черпѣ́ть բ. չ. սեռնալ: (սեռ:
Черпѣ́ться բ. հ. 'ի հեռուստանշմարիլ
Черна́къ գ. ա. թիակ լինչ զոգաւոր վիզ գտատարկելոյ զջուր նաւակի:
Черна́лофъ. չ. ապիտիլ, անօթ վասն հանելոյ զջուր, նաւլն:
Че́рпаніе գ. չ. հանելն, հանումն (ջրոյ). ֆոխ. քաղելն 'ի հեղինակութենէ ոմանց:
Че́рпанный ած. հանեալ (ջուր). քաղելի:
Че́рпать բ. ն. հանել (ջուր). քաղել:
Че́рствость գ. բ. չորութիւն (հոգի):
Че́рствый ած. չոր, քարթու (հոգ):
Черствѣ́ть բ. չ. չորանալ, քարթուանալ:
Черта́, - точка գ. բ. գիծ. սահման, կէտ. ընթացք, դնացք, դրոշմ. գը-

ծագրուել դիմաց. յատկուել ընտիր կամ դեղեցիկ նմանատ: (ծագրատուն:
Черте́жная ѣдр. գ. ե. գծագրանոց, գը-
Черте́жникъ գ. ա. գծագրող մանաւանդ գահոյ շինուածոց:
Черте́жный ած. վերբ. գծագրութեան:
Черте́жъ գ. ա. գծագրութիւն, ձև. յատակագիծ:
Чертило́ գ. չ. գծանկիզ գործի:
Черти́льный ած. որ կարելոյ ի գծել:
Черти́ть բ. ն. գծել, գծագրել. - ться բ. յ. գծիլ, գծեալ լինիլ:
Черто́вка գ. ե. կին չար:
Черто́вскій ած. սատանայական, դիւա-
կան. խոհ. կարի գժուարին. - ски տ. սատանայարար:
Чертовщи́на գ. ե. անհնարին միտք և դա-
տաղութիւնք:
Черто́гъ գ. ա. անեակ, առուն, պալատ, արքունիք, տպարանք:
Чертополо́хъ գ. ա. եկրան: (դե:
Че́ртъ, ъ - тенокъ գ. ա. այս, սատանայ,
Че́рточка, ъ. բ. черта́. (պիճոյ):
Черты́ գ. ե. յ. նախագիծք. գծագրուիլ
Черче́ніе գ. չ. գծուածք, գծագրուածք:
Черче́нный ած. գծեալ, գծագրեալ:
Чеса́лка գ. ե. սանրելը. կանդուա վուշ,
որով գդեն զատուխս: (՚ի գդել:
Чеса́льный ած. կարելոյ ի սանրել,
Чеса́ніе գ. չ. սանրուածք, սանրելն. գդեն վշոյք զատուխս:
Чеса́нный ած. սանրեալ. գդեալ:
Чеса́ть բ. ն. սանրել. քորել. յօրինել գհեռս. գդել վշոյք զատուխս. - ться բ. յ. սանրել վիրս հերս. քորել:
Чесно́къ, ъ. - но́чекъ գ. ա. խտոր:
Чесно́чный ած. խտորոյ:
Чесо́та, - тка գ. ե. քոր. քոս, բոր:
Чесо́тный, - точный ած. բառա, բորոտ:
Че́ствовать բ. ն. յարգել, պատուել:
Чести́ть բ. ն. պատուել, յարգել:
Че́стно տ. անհարպահատար, բառնարար խղճմտանաց, արդատարար. պատուով:
Че́стность գ. ե. ուղղութիւն (տպոց կամ պրի). արդատութիւն, անհարպահատութիւն. համեստութիւն, արձատութիւն:
Че́стный ած. ուղիղ (պրի և տպոց). անհարպահատ. ողնիւ. համեստ, ողջախոհ. հաւատարիմ. (եղ) պատուելի. ընտիր, մեծագին. պատուական:
Честолю́бецъ գ. ա. փառասէրը, պատուասէրը, գահասէրը. - любиво տ. փառասիրութեամբ. պատուասիրութեամբ. - любивый ած. փառասէր, պատուասէր, գահասէր. - любіе գ. չ. փառասիրութիւն, պատուասիրութիւն, գահասիրութիւն:
Честь գ. ե. պատիւ, փառք, յարգանք, մեծարանք. համբաւ, վարկ. ուղղութիւն (տպոց կամ պրի), հաւատարմութիւն, բարեխղճութիւն: (նիլ:
Че́сть բ. ն. ընդունել, համարել, ու-
Чета́ գ. ե. դոյդ, զուգակից, ամոլք:
Четве́ргъ ա четверто́къ.
Четверни́къ գ. ա. չետասերեակ (չափ պմոլ-
քաց), ութերորդ մասն չետասերեակի:
Четверни́нка գ. ե. յ. յաւիտենական:
Четвери́ть բ. ն. բաժանել ՚ի չորս մա-
սունս, չորեքկինել:
Четверица գ. ե. (եղ) ա че́тверо. (կին:
Четверицею ա вче́тверо, չորկից. չորեք-
Четве́рка գ. ե. չորսանկն, չորսանոց (խա-
ղաճոպոլ). չորս երկուքը լծեալք ՚ի կառս:
Четверни́ գ. ե. քառաձի (հաւոյ, հաւկն):
Че́тверо տ. չորս, չորեքեան. - власті ա тетра́рхія. - но́гій ած. չորքոտանի, քառոտանի. - уго́льный ած. քառանկիւնի, քառանկիւն. - я́кій ած. ՚ի չորս տեսակս. քառաձիւ:
Четверта́къ գ. ա. քառորդ մասն ռուբ-
լոյ, կամ քսան և հինգ հօսկի արծաթոյ
Четве́ртка, - точка ъ. բ. че́тверть.
Четвертный ած. քառորդի:
Четвертова́ть բ. ն. (եղ) մասանել ՚ի մահ
հատանելով զձեռս և զոտս:
Четверто́къ գ. ա. հինգշաբաթի:
Че́тверть գ. ե. քառորդ, չորեր, չոր-
րորդ մասն երկրի. չետասերս (չափ պմոլքաց)
Че́тій ած. (եղ) ընտիրանալի:
Че́тка գ. ե. դաս, դոյդ ձիու:
Че́тки գ. ե. յ. ակերոցորմեայ, վարդա-
բոյս (պաշկիկ), համրիչ:
Че́ткій ած. պարզ, դիւրընթեռնելի:
Че́тко տ. պարզապէս, որոշակի:
Че́тно ա па́рно.

Че́тный * па́рный. — ное число, *Զուգ թիւ, դարձ թիւ:*
Четъ գ. ա. դար. играть въ четъ и не́четъ, *դար և կռնտ խաղալ:*
Четы́ре թ. գ. *չորս, չորք, քառակի, քառ-*
-гра́нникъ գ. ա. *քառանիստ, քառադէմ, չորեքդիմի (Տպագիր երկրաչափին).* — гра́нный ած. *քառանիստ, չորեքդիմի.* - деся́тница գ. ի. *քառատասնօրեայ (Տէր) պահք.* - деся́тый թ. պ. *քառասներորդ.* - десять թ. գ. *քառասուն.* - режды տ. *չորիցս.* - лене́стный ած. *քառաթերթի, քառատերև.* - на́десять թ. գ. *չորեքտասան.* - сло́жный ած. *քառավանդ.* - сторо́нный ած. *քառակուսի, քառակողմն.* - стопный ած. *քառոտանի (պոետ.).* - сторо́нникъ գ. ա. *քառակողմն (յն նոմ Տպագիր երկրաչափին).* - уго́льный ած. *քառանկիւնի.* - уго́льникъ գ. ա. *քառանկիւն (Տպագիր).* - чле́нный ած. *քառաթիւ.* - *քառանդամ.*
Четы́рнадцатый թ. պ. *չորեքտասաներորդ:*
Четы́рнадцать թ. գ. *չորեքտասան:*
Четь գ. ի. (հին) *քառորդ, քառորդ կամ չորրորդ մասն իրիք:*
Четья - минея գ. ի. *պատմաւորք, վկայաբանութիւն, մարտիրոսաբանութի:*
Чехо́лъ, հդ. - локъ * чахолъ.
Чехо́ня գ. ի. *ձուկն լինդ.*
Чечевица գ. ի. *ոսպն.* — вичный ած. *ոսպնի, ոսպնեայ.* (պէտ.)
Чечеви́цеобразный ած. *ոսպնաձև (ապտկ.)*
Чешуекры́лый ած. *պատենաթև.*
Чешуеобра́зный ած. *թեփաձև:*
Чешуи́стый ած. *բաղմաթեփ.*
Чешуи́чатый ած. *թեփատորի. թեփաձև յօրինեալ:* (թիթեղք, եայլն.)
Чешуя́ գ. ի. *թեփ (ձկանց). թեփաձև*
Чеще́піе * угощеніе.
Чи́вость, - вый * щедрость, - рый.
Чижо́вникъ * раки́тникъ.
Чижа, հդ. - жикъ, - чекъ գ. ի. ա. *դեղձանիկ (Խաչտան).*
Чи́кать բ. չ. *հառաչել (Խաչտ.).*
Чили́мъ գ. ա, *շղարնակ ջրային (ծխա).*
Чина́ровый ած. *սօսեայ:*
Чина́ръ գ. ա. *սօս, սօսի (ծառ).*
Чине́ніе գ. չ. *կարկատումն. առնելն, դրծելն. կտրումն, հատումն (գրչաց).*
Чине́ный ած. *արարեալ, դրծեալ. կարկատեալ, նորոգեալ. կտրեալ (գրչէ.)* -неныя я́дра, *ռումբ ձայլաձևեան, ռումբ հրաձիգ:*
Чини́ть բ. ն. *առնել, դրծել. կարկատել, նորոգել. կտրել, հատանել (գրչէ). խմդել, յղացնել (գրչէն, ասոյն)*
Чи́нно տ. *կարգաւ. հանդիսիւ:*
Чи́нность գ. ի. *կարգաւորութիւն. պատշաճութիւն:* (շած.
Чи́нный ած. *կարգաւորեալ. բարեպատ-*
Чино́вникъ գ. ա. *աստիճանաւոր. (եւ) հրամանատար. ծխատէր, պատարագմատոյց (գիր.) եպիսկոպոսի:*
Чино́вница գ. ի. *կին աստիճանաւորի.*
Чинонача́ліе գ. չ. *գլխաւորութիւն իշխանութեանց.* - нача́льникъ գ. ա. *(եւ) իշխանապետ.* - нача́льство գ. չ. *իշխանապետութիւն.* - положе́ніе գ. չ. *(եւ) կանոնադրութի. մաշտոց, ծխատէր.* - почита́ніе գ. չ. *աստիճանապարգութի, աստիճանապատութիւն.*
Чинъ գ. ա. *կարգ, գաս. կարգադրութիւն. ձև, արարողութիւն. աստիճան. կոչումն, վիճակ.*
Чи́рей գ. ա. *ժահր, պալար, խաղատարած:*
Чири́кать * чи́кать.
Чирокъ գ. ա. *մրտիմն (բար. ինչ). խաղալիկ մանկանց (չխկչխկոց):* (մարտիմն:
Числе́ніе գ. չ. *հաշուումն, թուումն. հա-*
Числи́тель գ. ա. *համարիչ (նիւ. հոգոր-*
նոց). - льное имя, *թուական անուն.* - тельный ած. *թուական. թուաբանական, համարողական. որ կարևորի 'ի թուել.*
Чи́слить բ. ն. *հաշուել, թուել, համարել 'ի թիւս.* -ться բ. ի. *համարիլ. հաշուիլ:*
Число́ գ. չ. *թիւ. համար. թուանշան, թուագիր. թուական. թուական նամակաց, եայլն. за́днее число, յառաջ թուական, անցեալ թիւ.* - сло́віе գ. չ. *թուաբանութիւն:*
Чистата́нъ գ. ա. (ասմ.) *առձեռն դրամք:*

Чи́стенькій ած. քոս քաւականին մաքուր, յատակ:
Чисте́хонекъ ած. կարի մաքուր, յատակ:
Чисти́лище գ. չ. քաւարան:
Чисти́тель գ. ա. մաքրիչ, քաւիչ:
Чисти́тельный ած. մաքրողական, մաքրիչ. լուծողական (դեղ):
Чисти́ть բ. ն. մաքրել, սրբել, յատակել. աւելել. ջնջել. զտել. վեհանել, հանել 'ի կեղևանաց:
Чи́стка գ. ն. մաքրութիւն, յատակութիւն:
Чи́сто տ. մաքուր, յատակ. մաքրապէս. անթերի (հագ), սրտրզապէս:
Чистоду́шіе գ. չ. պարզմտութիւն, անթերութիւն. - душно տ. պարզմտութեամբ, անկեղծաբար. - ду́шный ած. անկեղծ, անխարդախ, անթերի, պարզամիտ:
Чистописа́ніе գ. չ. վայելչագրութիւն, գեղեցկագրութիւն. - писецъ գ. ա. գեղեցկագիր:
Чистоплотно տ. մաքրութեամբ, մաքրապէս:
Чистоплотность գ. ն. մաքրութիւն, յատակութիւն, մաքրասիրութիւն ('ի հագ, տան). - плотный ած. մաքուր, մաքրասէր, մաքրակաց. - серде́чіе գ. չ. պարզմտութիւն, անկեղծութիւն. — серде́чный ած. անկեղծ, միամիտ սրտիւ, պարզամիտ, անթերի:
Чистота́ գ. ն. մաքրութիւն, յատակութիւն. ջնջ. անվեղութիւն, անարատութիւն. պարզութիւն (չարի). ուղղութիւն:
Чи́стый ած. մաքուր, յատակ. պարզ. զուտ, անխառն. ջնջ, անմեղ, անարատ. սուրբ. անկեղծ. ուղիղ, անվրէպ, հիմնաւոր (պատճառ). Չընչին, յայտնի, իրաւացի (գործ). առձեռն պատրաստի, - тое по́ле. Հատասար դաշտ:
Чита́ніе գ. չ. վերծանութիւն, ընթերցանութիւն. (գիրք:
Чи́танный ած. ընթերցեալ, կարդացեալ:
Чита́тель գ. ա. ընթերցող, վերծանող:
Чита́ть բ. ն. ընթեռնուլ, վերծանել, կարդալ. ուսանիլ, բացատրել. ուսուցանել: (աշակերտին:
Чиха́ніе գ. չ. փռնդալն, փռնչիւն, փռչ
Чиха́тельный ած. փռնդացուցիչ (դեղ) փռշտեցուցիչ:
Чиха́ть, - хнуть բ. չ. փռնդալ, փռչել, փռնչել, փռշտալ:
Чихо́тка ֆ чемери́ца.
Чи́ще ած. քաղ. մաքրատեղին: (տաճարի:
Чище́ніе գ. չ. մաքրութիւն, յատակութիւն. զը-
Чи́щенный ած. մաքրեալ, յատակեալ. սրբեալ. ջնջեալ. զտեալ. վեհատեալ. հանեալ 'ի կեղևանաց:
Члена́стый ած. յաղթանդամ, անձնեայ:
Членъ գ. ա. անդամ, անդամք. մասն, յօդուած. յօդ (քան ձեռն). անդամ մոդուոյ խմիք. անդամ, թիւ (նաամբ). գերանք և միայտք յորոց կերտեն ջնաւս:
Чмокать, - кнуть բ. ն. շրթամբք աղ-ձակել ղանախորժ ձայն (յօտէնի):
Чо́кать բ. ն. ընդհարկանել ղբաժակս:
Чо́порный ֆ жема́нный.
Чрева́стый ած. մեծորովայն, մեծաթոք:
Чрева́тая рѣч. գ. ն. յղի:
Чрева́тость գ. ն. յղութիւն:
Чреватѣ́ть բ. չ. յղանալ:
Чре́вный, - нiй ած. որովայնի:
Чре́во գ. չ. որովայն, փոր, արգանդ. - бѣ́сіе գ. չ. որկրաժիտութիւն, շատակերութիւն. - волше́бникъ գ. ա. որովայնահնոյ. - волше́бство գ. չ. որովայնահնոյութիւն. - вѣща́тель, - лица գ. ա. որովայնախօս. - неи́стовство գ. չ. որկրաժիտութիւն. - неи́стовый ած. դժոխորովայն, որկրատաս. - уго́діе գ. չ. որովայնամոլութիւն. - уго́дникъ գ. ա. որկրաժիտ, որովայնամոլ:
Чреда́ ֆ череда́.
Чрезвыча́йно տ. անչափ, յանդուգն, յանդուգնս, կարի, յոյժ, տարապայման, առաւելապանց:
Чрезвыча́йность գ. ն. չափազանց, արտաքոյ սովորականին դոյն:
Чрезвыча́йный ած. չափազանց. անսովոր, արտաքոյ կարգի:
Чрезмѣ́рно տ. չափազանց, յանդգնաբար. - ность գ. ն. չափազանցութիւն, անչափութիւն. — рный ած. չափազանց, անչափ, արտաքոյ կարգի:
Чрезсѣдѣ́льникъ գ. ա. վոկ՝ որ անցանէ թամբաւ և կամակ 'ի վերայ սանձաց:
Чрезъ նախ. ընդ, ղ, յետ, ղինի, 'ի ձեռն:

Чресла́ с. ѣ. мн. - ленникъ (ѣ) м поясъ.
Чте́ніе с. с. собираніе, собраніе. собираніе, собраніе. чтеніе, читаніе. (обл.
Чте́цъ с. м. собиратель, собиратель. чтецъ.
Чти́тель с. м. почитатель, уважатель, любитель. защитникъ, покровитель.
Чти́ть б. н. почитать, уважать, любить. защищать, покровительствовать.
Что вм. с. что, что, что, что. что. что. что.
Что́бы м для того.
Что́либо, чтонибудь с. что и либо, что и нибудь, что и либо, что и нибудь, что и либо, что и нибудь.
Чу межд. стой, стой.
Чубу́къ с. м. трубка. (разговоръ.
Чу́вственно н. чувственно, чувственно.
Чу́вственность с. ж. чувственность. чувствительность.
Чу́вственный м. чувственный, чувственный, чувственный. чувствительный. чувствительный. чувствительный. чувствительный.
Чувстви́лище с. с. чувствилище.
Чувстви́тельно н. чувствительно, чувствительно, чувствительно, чувствительно. чувствительно.
Чувстви́тельность с. ж. чувствительность. чувствительность. чувствительность. чувствительность.
Чувстви́тельный м. чувствительный, чувствительный. чувствительный. чувствительный. чувствительный.
Чу́вство, - вie с. с. чувство. чувство. чувство. чувство.
Чу́вствованіе с. с. чувствованіе, чувствованіе.
Чу́вствованный м. чувствованный, чувствованный.
Чу́вствовать б. с. чувствовать, чувствовать, чувствовать. чувствовать.
Чугу́нъ с. м. чугунъ (употребляется въ нѣкоторыхъ мѣстахъ).
Чудакъ с. м. странный человѣкъ, странный человѣкъ. чудакъ.
Чуде́сить и чуде́сничать б. с. чудить, чудить. чудить.
Чуде́сно н. чудесно, чудесно. чудесно, чудесно.
Чуде́сность с. ж. чудесность, чудесность. чудесность.
Чуде́сный м. чудесный, чудесный. (карточн.
Чу́диться б. нед. казаться, казаться, казаться. казаться.
Чу́дно н. чудно, чудно. чудно, чудно. чудно.
Чу́дный м. чудный, чудный. чудный. чудный. чудный.
Чу́до с. с. чудо, чудо. чудо. чудо. чудо.
Чудо́вище с. с. чудовище, чудовище. чудовище.
Чудо́вищный м. чудовищный. чудовищный. чудовищный. чудовищный.
Чудоде́й (ѣ) м чудакъ. (вм.
Чудодѣ́йствіе, - ство с. с. чудодѣйствіе, чудодѣйствіе.
Чудодѣ́йствовать б. н. чудодѣйствовать, чудодѣйствовать. чудодѣйствовать.
Чудодѣ́яніе м чудотвореніе.
Чудотворе́ніе с. с. чудотвореніе, чудотвореніе. (глаголъ.
Чудотво́рецъ с. м. чудотворецъ, чудотворецъ.
Чудотвори́ть б. н. чудотворить, чудотворить, чудотворить. чудотворить.
Чудотво́рный м. чудотворный, чудотворный.
Чужби́на с. ѣ. чужая сторона. чужая сторона.
Чужда́ться б. з. чуждаться, чуждаться, чуждаться. чуждаться.
Чу́ждый м. чуждый, чуждый. чуждый. чуждый.
Чужевѣ́рный (ѣ) м иновѣрный.
Чужезе́мецъ, - мка м иноземецъ.
Чужезе́мный м иноземный.
Чужестра́нецъ, - нка с. м. ѣ. чужестранецъ, чужестранецъ. чужестранецъ.
Чужестра́нный м. чужестранный, чужестранный.
Чу́жій м. чужой. чужой.
Чула́нъ с. м. чуланъ, чуланъ.
Чуло́къ, - ло́чекъ с. м. чулокъ, чулокъ. (родъ.
Чуло́чникъ, - ница с. м. ѣ. чулочникъ, чулочница.
Чулочный м. чулочный.
Чума́ с. ѣ. чума, чума.
Чуми́ть б. н. чумить, чумить. чумить.
Чуми́чъ, - чка с. м. ѣ. чумичъ.
Чу́мный м. чумной, чумной. чумной.

տն. ժանտախտական. սահմանեալ վասն ժանտախտի: (դաղ, անձառնի:
Чурба́нъ գ. ա. կոճղ. փա. գեր, գան_
Чу́ткій ած. որ ունի զնուրբ լսելիս կամ հոտոտելիս: (հոտոտելեաց:
Чу́ткость գ. ի. նրբու թիւն լսելեաց կամ
Чуть чу́ть տ. հազիւ, հազիւ հազ:
Чутье́ գ. չ. ընդունակու թիւն լսելոյ, հոտոտելոյ. կարողու թիւն արագուբ լսելոյ և հոտոտելոյ. հոտառու թիւն. ցուկ, քիթ շանց:
Чу́чело, — челко գ. չ. մաշկ հանեալ ի մոյ անասնոյ կամ թռչնոց և լցեալ խոտիւք, հայլն. խրտուիլակ, խրտուիլ. փա. այր տգեղ, դարշագեմ, աղտեղի:
Чу́чельникъ գ. ա. խրտուիլակագործ:
Чу́шка գ. ի. խող մատաղ:
Чу́шки գ. ի. յ. պատեանք ատրճանակի:
Чу́яніе գ. չ. զգալն, իմանալն.
Чу́ять, почу́ять բ. ն. զգալ, իմանալ.
Чѣмъ պ. հա. ի՞նչ, որո՞վ:

Ш.

Шаба́шить բ. չ. դադարիլ ի գործելոյ, հանգստանալ:
Шаба́шъ գ. ա. հանգիստ, պարապ. ժամանակ հանգստեան:
Ша́вка գ. ի. տեսակ լինչ մանր շանց.
Шага́ніе գ. չ. քայլուած, քայլուածք:
Шага́ть, - гнуть բ. չ. քայլել, քայլափոխել. առնել զմեծամեծ քայլս:
Шагомѣ́рный ած. քայլով չափեալ:
Ша́гомъ տ. քայլ առ քայլ:
Шагри́нъ գ. ա. սաղրի:
Шагъ գ. ա. քայլ, քայլափոխ:
Ша́йка գ. ի. ժողով չարաց կամ վատասիրտ ունձանց. վայտեայ տաշտ վասն ջրոյ (՚ի բաղանիս, նաւի):
Шака́лъ գ. ա. շնագայլ, ձաղար:
Шала́шный ած. խրճիթի:
Шала́шъ գ. ա. հիւղ, խրճիթ:
Ша́левый ած. պատ. շալի:
Шали́ть բ. չ. ստահակիլ, խեղդել, չարութիւն առնել (մանկանց):
Шалли́вый, - ловли́вый ած. չար, խեղդ:
Шалне́ръ պ. шарніе́ръ. (ինչ:
Шало́нъ գ. ա. շալոն (բրդեայ գործուածք
Ша́лость գ. ի. ստահակու թիւն, խեղդուիւն, չարու թիւն. անվայելուչ և անպարկեշտ գործք:
Шалу́нъ, -нья գ. ա. ի. չար, ստահակ, խեղդ:
Шалфе́й գ. ա. եղեսպակ (բոյս):
Шаль գ. ի. շալ. յիմարու թիւն.
Шальны́й ած. յիմար, տխմար:
Шалѣ́ть բ. չ. յիմարանալ:
Шама́йство պ. колдовство.
Шама́нъ, - нка պ. колду́нъ, - нья:
Шамая́ գ. ի. արբշռաձուին:
Шамшиньо́нъ գ. ա. սունկ լինչ:
Шамши́ть պ. самши́ть.
Шандя́лъ, - данъ պ. подсвѣчникъ.
Ша́пецъ, - пцы գ. ա. մարակոց, գակիշ:
Шапеско́пъ գ. ա. գործատուր բանակին՝ որ շինէ զմարտկոցս, զհողաթլուրս:
Ша́пка գ. ի. գդակ, գլխարկ:
Ша́почникъ գ. ա. գդակագործ, գդակավաճառ, խոյրաթաք:
Ша́почный ած. գդակի, խուրձի:
Шапта́ла գ. ի. ծիրան չորացուցեալ:
Шарава́ры գ. ա. վարտիկք:
Шара́да գ. ի. առարկուած լինչ բառից, հանելուկք:
Шаре́ніе գ. չ. շշաւիելոյ որոնելն.
Ша́рикъ գ. ա. գնդակ. (որոնել:
Ша́рить բ. ն. խարխափիլ, շշաւիելով
Ша́рканье գ. չ. քսելով գոտ ի գետին հանելն գձայն:

Ша́ркать б. н. քսելով զոտս ’ի գե-տին հանել զձայն:
Шарлата́нить б. н. խաբեբայել, խարել:
Шарлата́нство գ. չ. խաբեբայու-թիւն, խարերայութիւն:
Шарлата́нъ գ. ա. խաբեբայ, խարերայ:
Шарла́хъ տ. червле́нь.
Шарніе́ръ գ. ա. ծղնեակք սիւոց, կայլն:
Шарови́дность գ. հ. գնտաձեւու-թիւն:
Шарови́дный ած. գնտաձեւ, գնտակերպ:
Шарообра́зность տ. шарови́дность.
Шарообра́зный տ. шарови́дный.
Шарфъ գ. ա. վիճակաւորդ կապարան սր-բոյ գնեուորականաց, լանջագեղ կոմար:
Шаръ գ. ա. գունտ, գնտակ. – земно́й երկրագունտ. (եւ) նետիւ:
Шата́ніе գ. չ. շարժումն, ցնցումն:
Шата́ть, – тнуть բ. ն. շարժել, ցնցել, տատանել, շարժուիլ. – ться բ. յ. տա-տանիլ, շարժիլ, դողդոջել, տատան-դիլ. գաւառկաշղջիկ լինել, յամիլ:
Шата́ющійся ած. շարժուն, տատանող. թաւխտակաև, շղջմղիկ, գաւառկա-տուն: (կար.
Шате́рникъ գ. ա. վրանաշէն. խորանա-
Шате́рный ած. պատ. կամ յատ. վր-րանի. վրանեայ:
Шате́ръ գ. ա. վրան, տաղաւար. տեսակ ինչ ուռկանի. կամար ’ի վերոյ վա-ռարանի. պահարան կղպաւրարաց վասն ստուգելոյ զկշռոց:
Ша́ткій ած. շարժուն, անկայուն. փո-խ. անհաստատ, տուխտակաև. վզդուիլալ, խռովիլալ:
Ша́ткость գ. հ. շարժականու-թիւն, ան-կայուն գոլն. փոխ. տուխտականու-թիւն. անհաստատու-թիւն:
Шатну́ть, – ться տ. шата́ть, – ться.
Ша́феръ տ. дру́жка. (ման.
Шафра́нный, – новый ած. զբզեայ, զբզե-
Шафра́нъ գ. ա. զբզեայ, զաւիրան:
Шахма́тный ած. սատրնջեայ.
Ша́хматъ գ. ա. Ճատրակ, սատրինջ:
Ша́шечница գ. հ. տախտակ նարտի:
Ша́шка գ. հ. քուէյ. սուր, սուսեր:
Шва́льный ած. կարևոր ’ի կարելն:
Шва́льня գ. հ. կարեւոր, գործատուն դերձակաց:
Шварто́вить բ. ն. խաբեխել զինաւն:
Шва́ртовъ գ. ա. մալուխ խաբեխին:
Швартъ գ. ա. հինգերորդ խարիսխ նաւու:
Швейца́ръ գ. ա. դռնապան ծառայ:
Шве́йка եղ. բ. швея́.
Швецъ գ. ա. կարուսակ, դերձակ:
Швея́ գ. ե. կին կարուսակ, դերձակ, տոշ-նեգործ:
Швыра́ніе գ. չ. ձգումն, ընկեցումն.
Швыря́ть, – рнуть բ. ն. ձգել, ընկե-նուլ. գրուել (արագութեամբ). (նետն.
Шевеле́ніе գ. չ. շարժումն. դարձուցա-
Шевеле́нный ած. շարժեալ. շղջեալ.
Шевели́ть, – лынуть բ. ն. շարժել, դար-ձուցանել. հալիլ, մատչիլ, – ться բ. յ. շարժիլ. շղջիլ:
Ше́йка գ. հ. եղ. բ. ше́я.
Ше́йный ած. պարանոցի. կրելի ’ի վե-րայ պարանոցի: (դիակ նշոյ.
Шекола́дъ գ. ա. հոթոլաթ, բամպկի հնդ-
Шелести́ть բ. ն. շշնջել.
Ше́лестъ գ. ա. շշնջիւն, ասասլիւն, խշիւն.
Шелкови́на, եղ. – ника, – ночка գ. հ. թել ապրշումի, մետաքսի: (թթենի.
Шелкови́ца, – ви́чникъ գ. հ. ա. թուէ.
Шелкови́чный ած. թթենւոյ. — чная червь, շերամ:
Шелково́децъ, – водъ գ. ա. շերամապահ:
Шелково́дство գ. չ. շերամապահու-թիւն:
Ше́лковый ած. մետաքսեայ, ապրշումի, մետաքսաթել. փոխ. հանդարտ, խնամարհ:
Шелкъ գ. ա. մետաքս, ապրշում:
Ше́луди տ. короста.
Шелуди́вый ած. քաստ, բորոտ:
Шелуди́вѣть բ. չ. քաստոտիլ, բորոտիլ:
Шелуха́ գ. հ. պատիճ, վինճակ, կեղև.
Шелуше́ніе գ. չ. վինճակելն, կեղևելն:
Шелуше́нный ած. վինճակեալ, կեղևեալ:
Шелуши́ть բ. ն. վինճակել, կեղևել:
Ше́льма գ. հ. անզգամ, խաթաբայ.
Шельмова́ть, ошель – բ. ն. անուանարկել, անպատիւ առնել: (խօսելն.
Шепелева́тый ած. վարր ինչ սուլող ’ի
Шепеля́вый ած. սուլող ’ի խօսելն:
Шепеля́ніе գ. չ. սուլելն ’ի խօսելն:
Шепеля́ть, – բ. ն. սուլել ’ի խօսելն.

Шепта́ніе и ше́потъ ф. է. ա. շշնջիւն, շշնջումն, հծծուիւն, հծծիւն:
Шепта́ть, - пнуть բ. ն. շշնջել, հծծել, խօսիլ յանկին, խօսիլ ընդ ունկն. ться բ. փ. շշնջելով խօսիլ ընդ ումեք:
Шербе́ть ֆ. ա. օշարակ:
Шере́нга ֆ. ի. շարք, շարագաւառ զօրաց:
Шерлъ ֆ. ա. գաւդն (ձուկ ինչ):
Шерохова́то տ. անհարթ:
Шерохова́тость ֆ. ի. անհարթութիւն, անհաւասարութիւն. - ватый ած. անհարթ, անհաւասար, անողորկ:
Шеро́шить բ. ն. անհարթ առնել:
Шерсти́стый ած. յորդապեղմն, սպրալից:
Шерстоби́тье ֆ. է. գզելն բրդոյ:
Шерстобо́й, - битъ ֆ. ա. գզող բրդոյ. սպրագործ, գեղմնագործ. - бойня ֆ. ի. տեղի գզելոյ գբուրդ:
Шерстно́сный ած. գեղմնաւոր:
Шерсть ֆ. ի. գեղմն, բուրդ, սոր, դղմի:
Шерстяно́й ած. բրդեայ, բրդեղէն:
Шерхе́бель ֆ. ա. հարչելի գործի (հիւս.):
Шерша́вость ֆ. ի. անհարթութիւն:
Шерша́вый ած. անհարթ, անողորկ:
Шершавѣ́ть բ. է. անհարթանալ:
Ше́ршень ֆ. ա. ժժմանկ ինչ. փոխ. այր գծծահեր, խիստ հաճեր:
Ше́ствіе ֆ. է. գնացք, ընթացք. մուտք, երթուիւն. Хлѣбопашества: (թաղ:
Ше́ствовать բ. է. գնալ, ընթանալ, եր-
Шестери́ть բ. ն. թաժանել 'ի վեց մասունս
Шестери́цею տ. վեցպատիկ, վեցեցս:
Шесте́рка ֆ. ի. վեց երիվարք ընտրեալք 'ի մի կառս. վեցակն, վեցանոց (խաղաթղթի):
Шестерня́ ֆ. ի. ⁂ шестерка յատուկն նշանակութեան:
Ше́стеро թ. վեց, վեցեքեան:
Шестигла́сный ած. բազմեցեալ 'ի վեց առեղս ձայնի. վեցաձայն. — гра́нникъ ֆ. ա. վեցակողմն (տպչին). гра́нный ած. վեցակողմն, վեցանիստ. - десятилѣ́тній ած. վեցտասներեայ, վեցամեայ. - деся́тый թ. ա. վեցտասներորդ. - дне́вный ած. վեցօրեայ. - тижды տ. վեցեցս. - лѣ́тіе ֆ. է. վեցամեայ ժամանակ. - мѣ́сячный ած. վեցամսեայ. - сто́пный ած. վեցոտնեան (ոտանաւոր). сторо́нникъ ֆ. ա. վեցդիմի (տպչին. երկրաչափիկն). - сторонній ած. վեցդիմի, վեցկուսի. - уго́льникъ ֆ. ա. վեցանկիւն (չափ). - уго́льный ած. վեցանկիւնի:
Шестна́дцатый թ. ա. վեցտասաներորդ:
Шестна́дцать թ. ս. վեցտասան:
Шесто́й ⁂ шестыі́й. (բանիւ:
Шесто́къ ֆ. ա. առաջնակոչին վառօ-
Шесть ֆ. ա. ձոյլ, ձոյլակ:
Шестыі́й թ. ա. վեցերորդ. — на́десять (ԺԶ) ⁂ шестна́дцатый.
Шесть թ. ս. վեց, վեցեակ:
Шестьдеся́тый ⁂ шестидеся́тый.
Ше́стьдесять թ. ս. վաթսուն. վաթսնեակ:
Шестьсо́тъ թ. ս. վեցհարիւր:
Шестью́ տ. վեցեցս, վեց անգամ:
Шефъ ֆ. ա. գլուխ, առաջնորդ:
Ше́я ֆ. ի. պարանոց, վիզ, ուլն:
Шиба́ло ֆ. է. մերկնայ դրամահատից:
Шиба́ніе ֆ. է. ընկենուլն, հարկանիլն:
Шиба́ть բ. ն. ընկենուլ, հարկանիլ:
Ши́бкій ած. արագ, երագ. ուժգին:
Ши́бко տ. արագութեամբ, ուժգնութեամբ:
Ши́бкость ֆ. ի. արագութիւն, երագութիւն. ուժգնութիւն:
Ши́воротъ ֆ. ա. (աամ) ⁂ воротни́къ. шиворотъ на выворотъ, ապ և նոյնն այլ ձեւով.
Ши́ло ֆ. է. հերիւն:
Ши́льникъ ⁂ плутъ, моше́нникъ.
Ши́на ֆ. ի. անուադատ երկաթի:
Шине́ль ֆ. ի. վերարկու (զգեստ):
Шинка́рь ֆ. ա. կապկեղծաւորեալ:
Шинко́ванный ած. բարակ և մանր կտրեալ կազմեալ:
Шинкова́ть բ. ն. բարակ և մանր կտրել գկազմել:
Шино́къ ֆ. ա. գբեստուն:
Шипова́тый ած. փշուտ, փշալից:
Шипо́вникъ ֆ. ա. վարդ և վարդենի վայրի:
Шипокъ ֆ. ա. ած. шипъ
Шипу́честь ֆ. ի. փշալ, շտալ դալն:
Шипучій ած. փշալ, շտալ:
Шипъ ֆ. ա. փուշ (վարդի). ծայր փայտի մը-

տեալ ՚ի ծակ պղպջ վայրկ։
Шипѣніе գ. չ. շշուկն, թշշալն։
Шипѣть բ. չ. շշել, թշշալ։
Ши́ре ած. լայնագոյն, ընդարձակագոյն։
Шире́ніе գ. չ. լայնուկն. ընդարձակիլն։
Ширина́ գ. ի. լայնութիւն, ընդարձակութիւն։
Ши́рить բ. ն. լայնել, ընդարձակել։
Ши́рма, - мы գ. ի. պատսպար, կահ մինչ պատսպարիչ դիմաց յերեսաց հզոյ, լուսոյ և այլն, շիրմայ։
Широ́кій ած. լայն, ընդարձակ, լայնատարած, լայնաճաւալ։
Широко́ տ. լայն. - ва́тый ած. դոյզն մինչ լայն. - ли́стный ած. լայնատերև. - ле́чій ած. լայնաթևիւնք։
Широта́ գ. ի. լայնութիւն, ընդարձակութիւն. լայնութիւն (աշխարհագրական և աստղաբաշխական)։
Ши́стъ գ. ա. քար, որ հատանի թերթ թերթ։
Ши́тый ած. կարեալ. ասղանագործ։
Ши́ть բ. ն. կարել, ասղանագործել. - ться բ. ի. կարեալ լինիլ։
Шитье գ. չ. կարուկն. կար, կարան. գործած ասղնեղեակ. ասղանագործութիւն, կարուածութիւն։
Ши́феръ ж сланецъ.
Шифрова́ть բ. ն. գրել նշանագրութիւք։
Ши́фръ գ. ա. ասլաքար, թերթաքար։
Ши́фры գ. ա. նշանագիրք։
Шиша́къ գ. ա. ասլաւարտ։
Шишѝмора գ. ի. (աա՛մ). խաբեբայ, որ ապրի գողութիւն և խաբեբայութիւք. լրտես։
Ши́шка, - шечка գ. ի. ուռոյց, այտուց. խոզակ. պտուղ սոճւոյ կամ թեղջի. կոշտ. գնդակ։
Шка́ликъ գ. ա. բաժակ լցեալ Հարպով և հանդերձեալ պատարագաւ, զոր վառեն ՚ի Հրապալոյսն ծննդեան։
Шка́ло ж масштабъ.
Шка́нцы գ. ա. յ. մանր վերին տախտակամածի նաւուն։
Шка́пъ, - шкафъ տ. ա. զարդան, զգեստ. - ный ած. զարդանի։
Шкату́ла, - лка, - лочка գ. ի. արկղիկ։
Шква́лъ գ. ա. սաստիկ և յանկարծա-

կան հողմ ՚ի վերայ ծովու։
Шква́ра ж окалина. և մեացորդ յերկաթածոց մոյ, Հարկի կամ ոսկերաց։
Шкво́рень գ. ա. երկաթեայ կամ փայտեայ սղնակ, որով Հաստատի սայլն ՚ի վերայ առանցնից։
Шке́ры, ше́ры գ. ի. յ. ժայռք ՚ի ջուրս։
Шки́въ, - шки́фъ գ. ա. Հախտարակ.
Шки́перъ գ. ա. նաւապետ, նաւավար։
Шко́ла գ. ի. ուսուցարան, դպրոց (պարսից ՚ի թրգի)։ ճոխ. բարբառոտ, յորում աՀ եղուկանն զնորատունկ ծառս։
Шко́лить բ. ն. մարզել ՚ի կարգ և ՚ի Հնազանդութիւն։
Шко́льникъ գ. ա. աշակերտ (յատկապէս Ղպոց)։
Шко́льный ած. դպրատան, դպրոցական։
Шку́на գ. ի. երկաքայմ նաւակ մինչ։
Шку́ра, - рка գ. ի. մորթ. ճոխ. տգեղ և վատ կին։
Шла́къ գ. ա. կղկղանք Հրահալելեաց։
Шла́мъ գ. ա. փուշ, փխրանք մեծագին մետաղաց։
Шла́фрокъ ж халатъ. (կամիս։
Шле́мъ գ. ա. սաղաւարտ, գլխացոյց երկաթեայ մինչ։
Шле́пать բ. ն. (աա՛մ). ծանրիլ գնալուկ մինչ. Թաւալգլոր արկանել, գլտանել։
Шлея́ գ. ի. վակ թիկանց կառաձիգ երիվարաց։ (տանց։
Шлинту́бель գ. ա. Հարթիչ գործի հինանց։
Шлифова́льный ած. պատկանեալն յղկելոյ. - льня գ. ի, գործատուն յղկելոյ (պարսից)։ - льщикъ գ. ա. յղկիչ. ողորկիչ։
Шлифова́ніе գ. չ. յղկուկն, ողորկումն։
Шлифо́ванный ած. յղկեալ, ողորկեալ։
Шлифова́ть բ. ն. յղկել, ողորկել, փայլեցուցանել (պարսից, պարսից)։ (յղկելոյ։
Шлифо́вка գ. ի. եղանակ ողորկելոյ,
Шлюзъ գ. ա. սահանք, վահանք։
Шлюпка գ. ի. մակոյկ։
Шлюпъ գ. ա. միակայմ նաւ։
Шлюха գ. ի. փոքրիկ վէգ, Հան կուռ. կնդուստ, ապտեղ կին։
Шля́па, — пка́ գ. ի. ծայր եւրոպեան. շարժական կամար. - дѣло въ шляпѣ. գործն աւարտեալ է։
Шля́пка գ. ի. նշ. բ. шля́па. եւրոպեան

խոյր կանանց · դրախ բևեռի, անկոյ Լապն։
Шля́пникъ, - почникъ գ. ա. *խոյրատար։*
Шля́пный, - почный ած. *խոյրի։*
Шля́ться բ. հ. (աամ) *դատարկաշրջիկ լինել։*
Шля́хта գ. բ. *ստորին ասպետական ազ-նուականաց Լեհաց · գործի լինչ հետևանց*
Шме́ль գ. ա. *իշամեղու։*
Шни́перъ գ. ա. *նշտարակ լինչ։*
Шнурова́ніе, - ро́вка գ. չ. *ժապաւենելն։*
Шнуро́ванный ած. *ժապաւենեալ։*
Шнурова́ть բ. ն. *ժապաւենել · - ться բ. յ. սեղմել զձկճս իւր ժապաւենօք։*
Шну́ръ գ. ա. *ժապաւէն, լար։*
Шовъ գ. ա. *կար, կարան · կցուածք ստ-անձեալ իրաց · կապ քարանց 'ի շինուած։*
Шокола́дъ ⁂ шекола́дъ.
Шо́мполъ գ. ա. *ձող հրացանի, նուրբ եր-կաթեայ ձող, որով հարկանեն զգնա-տակն 'ի մէջ հրացանից։*
Шорлъ ⁂ шерлъ.
Шо́рникъ գ. ա. *արհեստաւոր, որ շինէ զկաշեայ կազմածս կառաւիղ երիվարաց։*
Шо́рохъ գ. ա. *շաչիւն, ձայն։*
Шо́ры գ. բ. յ. *կազմածք կառաւիղ եր-իվարաց։*
Шоссе́ գ. չ. *Ճանապարհ սալայատակ։*
Шпа́га գ. բ. *սուսեր, սուր։*
Шпа́жникъ գ. ա. *սուսերաւոր · հիրիկ, լուրջ շուշան (ծաղիկ)։*
Шпа́жный ած. *սուսերի, սրոյ։*
Шпаклева́ть բ. ն. *ընտել զձակտիս, ուռ պատրաստելոյ 'ի ներկուած կամ 'ի ներկուել · կարել զգեղս կաշւոյ այն-պէս, զի ոչ երևեսցի կարն։*
Шпале́ры գ. բ. յ. *ձևանկար թաւղիք · կարդ խուղեալ ծառոց 'ի պարտիզի։*
Шпа́ндырь գ. ա. *փոկ ոտից հօշխակարաց։*
Шпа́нка գ. բ. *կերտա լինչ խոշոր։*
Шпа́нская му́ха, *խարանադեղ։*
Шпа́тъ գ. ա. *սրձաքար, շղատ։*
Шпе́йса, -за գ. բ. *բաղադրուք հրահալե-լեաց յորում պարունակի մկնդեղ։*
Шпигова́ніе, - кова́ніе գ. չ. *համեմելն գիրուցաւ · - ванный ած. համեմեալ գիրուցաւ։*
Шпигова́ть, - ковать բ. ն. *համեմել գիրուցաւ զմսի։*
Шпигъ, шпикъ գ. ա. *գիրուց խոզի։*
Шпи́лить բ. ն. *ամրացուցանել հեթակալաւ։*
Шпи́ль գ. ա. *անուրդ մեքենայ նաւարդից։*
Шпи́лька գ. բ. *հեթակալ, երկաթեղէն կորացուցեալ · երիզլուխ բևեռ։*
Шпина́тъ գ. ա. *շամին, ծամել։*
Шпингале́тъ գ. ա. *նիզ։*
Шпине́ль գ. ա. *սկն լինչ մեծագին։*
Шпи́цъ գ. ա. *սրածայր կատար, գագաթն սրածայր · սեռակ լինչ վարդին շունց։*
Шпіа́утеръ ⁂ цинкъ.
Шпіо́нить բ. չ. *լրտեսել, գաղտ դիտել։*
Шпіо́нство գ. չ. *լրտեսութիւն։*
Шпіо́нъ գ. ա. *լրտես, դէտ։* (ֆայա։
Шпо́нтъ գ. ա. *բռնակուռ փորուած ('ի*
Шпонъ գ. ա. *բանուն լինչ տպագրական։*
Шпо́ра, - ры գ. բ. *խթան։*
Шпоре́ніе գ. չ. *խթանել։*
Шпо́рить, при - բ. ն. *խթանել։*
Шпо́рникъ գ. ա. *խթանադործ։*
Шпоръ գ. ա. *ներքին ծայր կոշկի կապոյ։*
Шприцева́ніе գ. չ. *արկանելն 'ի ներքս սրնգաւ։* (նոյ 'ի ներքս արնգաւ։
Шприцева́ть բ. ն. *գրիսս արկանել, արկա-*
Шприцъ գ. ա. *գրիսս, արկնդ։*
Шрамъ գ. ա. *վէրս, նշան վերաց։*
Шта́бъ գ. ա. *առաքինաւորք կառա-վարչութեան զինուորականաց · առա-նախան տեղի նոյն կառավարութեան։*
Шта́гъ գ. ա. *հաստ պարան, ոչ պահէ զկայմն։*
Шталме́йстеръ գ. ա. *պալատական առ-աքինաւոր երդողդ կարգի ախոռապետ։*
Штанда́ртъ գ. ա. *կայսերական դրօշակ, դրօշակ հեծելազօրաց։*
Штаны́ գ. ա. յ. *անդրավարտիք։*
Шта́тный ած. *կանոնադրեալ ըստ շտատի, զհետևեալն 'ի շտատի։*
Штатсъ - ла́ма ⁂ статсъ - дама.
Штатъ գ. ա. *շտատ, կանոնադրութիւն յաղագս թուոյ և անդեամն առաքինա-նաւորաց և ծառայողաց ոմն և իցէ առ-ջեւութեան։* (դրօշակ։
Штемпелева́ть, - пелить բ. ն. *կնքել,*
Што́мпель գ. ա. *կնիք, դրօշմ (պրօմոյ նաչէ)*
- ме́йстеръ գ. ա. *կնքող տպրանաց։*
Што́мпельный ած. *պատ. կնքոյ։*

Штиблéты գ. ք. յ. կօշիկք կօճկաւոր:
Штúль գ. ա. հանդարտութիւն ծովու. ժամանակահաշտութիւն: (ԵՇ:
Штóпаніе գ. չ. կարկատումն, (ատ-ՀՒ-
Штóпать բ. ն. կարկատել, (ատ-ՀԵԼ):
Штóпоръ գ. ա. խցահան: (ատՄԿ:
Штóра գ. ք. նուագարան, վարագոյր (շ-
Штóрмъ գ. ա. մրրիկ 'ի վերայ ծովու:
Штóфъ գ. ա. շիշ ինչ քառակուսի. չափ ինչ՝ որ պարունակէ 8 մասն վեդրայի. դինակ, կերպաս ոսկեհուռ:
Штрáфный ած. տուգանայ: (տուգանօք:
Штрафовáніе գ. չ. տուժելն, արկանելն ը-
Штрафовáть բ. ն. տուժել, արկանել ընդ տուգանօք:
Штрáфъ գ. ա. տուգանք, տուժանք, տոյժ:
Штрúпка գ. ի. վոկ նեբքանի, կաշի 'ի նեբքոյ կօշկայ վասն ուղիղ ձգելոյ զանդրաւարտիս:
Штриховáть բ. ն. գծել, առնել գիծս:
Штрúхъ գ. ա. գիծ:
Штýка, ՆՂ.- чка գ. ք. մասն, հատուած. կտորակ. պատրակ. իր. պատրանք, մեքենայ. (ատՄ) հրաշք, զարմանալի օրծք. սեղան կաղմեալ 'ի մասանց. փայտ պատրաստեալ 'ի կաղմել զնաւ: (ԿԼ:
Штукáрить բ. չ. մեքենայել, խորամանկ-
Штукáрь գ. ա. մեքենայող, խաբեբայ:
Штукатýра գ. ք. ծեփ, սուաղ:
Штукатýреніе գ. չ. ծեփումն, սուաղումն:
Штукатýренный ած. ծեփեալ, սուաղեալ:
Штукатýрить բ. ն. ծեփել, սուաղել:
Штукатýрка գ. ք. ծեփ. ծեփումն:
Штукатýрщикъ, - туръ գ. ա. ծեփող:
Штýрманъ գ. ատաՀնորդ նաւու, նաւուղիղ: (ձակմամբ:
Штурмовáть բ. ն. առնուլ (ղԲԵՐԴ) յար-
Штýрмъ գ. ա. յարձակումն, պրոհ:
Штýцеръ գ. ա. սեռակ ինչ կարճ և լայնաբերան հրացանի:
Штýчный ած. կաղմեալ 'ի մասանց, 'ի կտորաց:
Штыкъ գ. ա. սլաք հրացանին (ղՀՈՍ-ՔԱՑ). ձայլ ոսկւոյ, արծաթեայ և այլն:
Шýба, - бка, бочка գ. ք. մուշտակ, մուշտակի:
Шубéйка գ. ք. կարճ մուշտակ կանանց:
Шýбникъ գ. ա. մուշտակագործ, մուշտակարար. մուշտակավաճառ.
Шýбный ած. մուշտակի. - бный клей սոսինձ հատարակի:
Шýйца գ. ք. (ԵՒ) ձախ, ահեակ ձեռն:
Шýйй ած. ձախ, ահեակ:
Шуля́та գ. չ. յ. ամօթք:
Шумли́вый ած. աղաղակող, ձչող:
Шýмный ած. աղմկալի, բազմաձայն:
Шýмъ գ. ա. ձայն, աղաղակ, ձիչ:
Шумéть բ. չ. ձայն, աղաղակ բառնալ:
Шумя́щій ած. աղաղակող, ձայն արձակող, ձչող. շառաչող, շաչող:
Шýринъ գ. ա. անկրծրդի (ԱՆԿՅՈՒՒ):
Шýрій ած. անկրծրդեայ:
Шуру́пъ ա шуру́пъ.
Шути́ть բ. չ. ընդ խաղ առնել, ղծաղս դալ, ղուարձաբանել, կատակել:
Шути́ха գ. ք. կատակասէր, ղուարձախօս, սեռակ ինչ Փիշանդի:
Шýтка, ՆՂ.- точка գ. ք. կատակ, խաղ, ղուարձախօսութիւն:
Шутли́вость գ. ք. ղուարճալի. կատակասէրը, ղուարճախօս դոլն: (խօս:
Шутли́вый ած. ղուարճալի, ղուարճա-
Шутни́къ, - ница գ. ա. ք. ղուարճախօս, ղուարճարան, կատակասէր: (ատկօրին:
Шутовскій տ. ըն կատակասիրեայ, կա-
Шутовскій ած. կատակասիրի:
Шутовство́ գ. չ. ղուարճախօսութիւն, ծաղրածուութիւն, կատակութիւն, կատակ:
Шýточный ած. ծաղրական, ծիծաղական, ծիծաղաշարժ:
Шуть գ. ա. ծաղրածու, խնդիրատակ, ղուարճախօս, զաւեշտարար:
Шуче́ніе գ. չ. կատակելն:
Шушýканье գ. չ. շշնջումն, հծծումն:
Шушýкать բ. չ. շշնջել, հծծել, խօսիլ ընդ ունկն:

Щ.

Щаве́ль ф. м. Թրթնջուկ, աւելուկ:
Щаве́льный մծ. Թրթնջկի. կաղամախ Թրթնջկի: (յող:
Щади́тель ф. м. նեղող. անխնայող, խնա-
Щади́ть, по- բ. ն. ողորմիլ, նեղել, ան-
խնայել, խնայիլ: (բուն:
Щажде́ніе, - же́ніе ф. հ. խնայութիւն, նե-
Щебени́ть բ. ն. ջնուլ, խնուլ մանր
կտորօք քարանց:
Щебе́нь ф. м. կտորք, բեկորք քարանց.
մանր քարինք: (դեղն Թռչնոց:
Щебета́ніе ф. հ. բլբլել. ճռուողել. եր-
Щебета́ть բ. ն. բլբլել. ճռուողել (կաչ):
Щевро́нокъ ф. м. Թուխկատար շա-
տախոս (կաչաղան):
Ще́гла ф. ի. կայմ. ձող եղկայն:
Щегле́нокъ ф. м. կարմրկատար, եղ-
քանաքաղ (կաչաղան)
Щеголи́ха ф. ի. կին պճնասէր:
Ще́голь ф. м. պճնասէր, զարդասէր.
չքնաղասէր: (նաասիրաբար:
Щегольски տ. ըստ պճնասիրաց. պըճ-
Щегольство́ ф. հ. պճնասիրութիւն:
Щеголя́ніе ф. հ. պճնասիրելն: (դիմ:
Щеголя́ть բ. հ. պճնասիրել, պճնաղար-
Щедренёцъ, - дрецъ տ. раки́тникъ.
Щедри́на ф. ի. արած, չիչ: (դեմ:
Щедрипова́тый մծ. չիչոտ, արածա-
Щедри́ть (ѣ́ · рити) բ. ն. առատա-
ձեռնել. - ться բ. կ. առատանալ:
Ще́дро տ. առատապէս. - любе́вый մծ.
առատաձեռն, - любіе ф. հ. առատա-
ձեռնութիւն: (առաձեռնաբար:
Ще́дрость ф. ի. առատութիւն, առա-
Щедро́та ф. ի. գթած, առատ ողորմած:
Щедро́тный մծ. գթառատ, ողորմած:
Щедро́тство տ щедро́та. (գթած:
Ще́дрый մծ. առատ, առատաձեռն,
Щеду́шіе, - шный տ тщеду́шіе. -ный.

Щека́ ф. ի. այտ, Թուրծ, Թուռ, Թուշ,
ծնօտ: (փակ. նիզ.
Щеко́лда, ъ, - дочка ф. ի. փակ, դռնա-
Щекота́ніе ф. հ. խտտղումն, խտտղանք:
Щеко́тать բ. ն. խտտղել: (բաղբդռուկ:
Щекотли́вость ф. ի. խտտղելի դոյն. դիւ-
Щекотли́вый մծ. խտտղեցուցիչ. որ
դիւրաւ խտտղի. փխ. դիւրաւ վի-
րաւորող, դիւրադրդիռ, կարևոր մեծ
գործուածեան առ Ի չվիրաւորել կամ
չանպատուել զոք:
Щели́стый մծ. բազմաձեղքուած:
Ще́лка ф. ի. Ճեղքուած (ծակ):
Щелка́ніе գոյական щелка́ть բայի:
Щелка́ть, — кну́ть բ. ն. Հայհոյամամբ
կտրել զինչ առատմամբք:
Ще́лкать բ. հ. Հանել զձայն Հայհոյան
լեզուաւ, առատմամբք կամ մատամբք:
Щелку́нъ ф. м. Հայհոյութեան, կտ-
րող խրիք առատմամբք. միջատ ինչ. շա-
նաձեղուս (ջոյն):
Щелку́шка ф. ի. խաղալիկ ինչ մանկանց:
Ще́локъ, - лоче́къ ф. м. մխթաջուր:
Ще́лкъ ֆԼարի. Ի բայէն щелка́ть.
Щелочи́ть բ. ն. լուանալ մխթաջրով:
Щелочный մծ. մխթաջրոյ. ալկալեան.
Հագք որք ունին զկատարել ս մխթոյ:
Ще́лочь ф. ի. ալկալի. աղ կամ մա-
խիր բուսոյ:
Щелчо́къ ф. м. պտղտ, պտուտ. փխ. պատ-
Հառնէն ուժիք զանբաւականաւ Թիւն:
Ще́ль ф. ի. Ճեղքուած, պատառուած:
Щеля́ть բ. ն. Ճեղքել, առնել զՃեղ-
քուածս, զծակս. - ться բ. յ. Ճեղքիլ:
Щемі́ть բ. ն. սեղմել, Հնշել. Ճմլել.
բ. չ. փխ. տխրիլ: (լուծ:
Щемле́ніе ф. չ. սեղմումն. Հնշումն, Ճմլ-
Щемло́ ф. չ. սեղմիչ գործի կին:
Щепи́ться բ. հ. ցնդանիլ, ծռանիլ զակատս:

Ще́пная ф. і. յղի շուն.
Щепо́къ (ѣ́ щепе́цъ) ф. м. լսկոտ, կոպիւն, թոժիւն:
Щепя́ ф. հ. ո щепо́къ.
Щепа́ ф. і. տաշեղ. շերտ:
Щепа́ніе ф. հ. շերտաւոյն, շերտելն:
Ще́панный մծ. շերտեալ: (տաշեղ:
Ще́панъ ф. і. շերտք, կտորք վայրկ,
Щепа́ть и щепля́ть բ. ն. շերտել:
Щепети́льникъ ф. м. մանրալակատ:
Щепля́ніе ո щепа́ніе.
Щепо́ть ած - тка, - точка ф. і. պատ-ղուց, քանակութիւն փոշեաձեսակ իրաց, կալելոց երկուք կամ երիւք մատամբք:
Щерби́на, - нка ф. і. ձեղքուած, պա-տառուած. ատամունք, ձեղի հաքուա-ծոյ ՚ի բերանս սրոյ, դանակի, եայլն. պատ:
Щети́на ած - нка ф. і. սաև (խոզի, եայլն):
Щети́нистый մծ. սաևամազեան:
Щети́ниться բ. յ. խոզանալ, քաամիլ, դիզանալ. փոխ. բորբոքիլ ՚ի բարկութե. եռանդեամբ պաշտպանել զինչ:
Щети́нный մծ. շինեալ ՚ի սաևոյ.
Щетинова́тый մծ. սաեաւոր, սաեազ-գեաց. կարծր իբրև զսաև.
Щетинозу́бъ ф. м. սաեատամն (ձուկն):
Щетинообра́зный մծ. սաեանման, սաեանմայն:
Ще́тка ած - точка ф. і. խոզանակ, վրձ-ձին. սաեաւել, սաեք ՚ի սաեայ. հեզք ՚ի վերայ կամոյ ձիոյ:
Ще́точникъ ф. м. վրձինագործ. սաեա-եղէգագործ. խոզանակագործ. - точный մծ. խոզանակի:
Щечи́ть բ. ն. առնուլ (գող ՚ի գող). գո-ղանալ սակաւ առ սակաւ:
Ще́чка ած. բ. щека́.
Ще́чный մծ. ծնօտի, այտի:
Щи ф. і. յ. կաղամբաթաղան:
Щика́ніе ф. հ. հատանելն զծայրս պատ-բուդի Քրադի: (բուդի Քրադի:
Щика́ть բ. ն. հատանել զծայրս պատ-
Щи́колотка, — токъ ф. і. ո. ընտանեաց անկիւնն արտիան, կամ սակոյ: (մրգիել:
Щипа́ка ф. і. որ սիրկ հանել կամ կըս-
Щипа́ніе ф. հ. կտելն, կտկտելն, կըս-մըթելն. քաղելն. դղելն. ուտելն ա-նասնոց զկատ դալարի. այրելն, խոթոթելն
Щипа́ть, - нуть բ. ն. կտել, կտկտել, կըսմրթել. քաղել. դղել. ուտել (ա-նասնոց զկոտ պալարի). այրել. տատել. կծել, խոթոթել (սոխ պղպեղէ, եայլն). - ться բ. փ. կտել, կամրթել զերեսս. խածանել, դղել:
Щипу́нъ, - нья ф. ա. і. կամրթող, կտող
Щипцы́ ած. - пчики ф. ա. յ. ունելիք, քթաւիչ (ճրագի). կայծատ. բաղմա-կալ. ունելիք և յարդարիչ հերայ:
Щипъ ո шипъ.
Щити́ться բ. յ. ծածկիլ հովանեաւ. պաշտպանել զանձն:
Щи́тникъ ф. м. (ѣ́) վահանաւոր, աս-պարաւոր. վահանակիր:
Щитоно́сецъ ф. м. վահանակիր:
Щитоно́ска ф. і. վիշապ ինչ:
Щитообра́зный մծ, վահանաձև:
Щитъ, ած - тецъ, - тикъ, - токъ ф. м. վա-հան, միւնդ, ասպար. մանկրևոյթ, յորոյ վերայ փոքեալ են զվատտա-ք անուան և ազգանուան ՚ի վերայ կնքոյ. շինուածք, որք ձևացուցանեն զոր և իցէ տեսարան ՚ի Քրպալոյցս. պատասպարան:
Що́лкать ո ще́лкать.
Що́локъ ո ще́локъ.
Щу́ка ф. і. կռնկ. ձուկն, գայլաձուկն. փոխ. (սաՀ) այլ խորամանկ, նենգաւոր
Щуня́ть բ. ն. (սաՀ) կշտամբել, յան-դիմանել, նախատել:
Щу́пальцо ф. հ. շօշափուկ (ձկաոյ):
Щу́панье ф. հ. շօշափումն:
Щу́пающій մծ. շօշափեալ:
Щу́пать բ. ն. շօշափել, խոթրխտալել:
Щупъ, ած - пикъ ф. ա. գործի շօշափե-լոյ ՚ի ներքս:
Щу́реніе ф. հ. կկոցելն աչաց:
Щу́рить բ. ն. կկոցել զաչս. - ться բ. յ. կկոցել զաչս:
Щу́рка ф. і. թռչուն ինչ:
Щуру́пъ ո вѣнтъ.
Щуръ ф. м. հատ ծեղինչ, կտաւիղ, խած-կտիկ (եաչուն):

Ъ, Ы, Ь.

Ѣ.

Ѣда́ ф. ѣ. ѣсть. ѣдкость, ѣдение.
Ѣда́льцы ф. м. ѵ. ѣдальцы (ѣдальцы, ѣдальцы)
Ѣде́ніе ф. с. ѣденіе.
Ѣ́деный ж. ѣденый.
Ѣ́дкій ж. ѣдок, ѣдкость, ѣдкий. горький. острый. ѣдкій, ѣдкій, ѣдкій: ѣдкій ѣдкій. ѣдкій.
Ѣ́дко н. ѣдко.
Ѣ́дкость ф. ѣ. ѣдкость, ѣдкость, острота, ѣдкость. (ѣдкость.
Ѣдо́къ ф. м. ѣдокъ, ѣдокъ.
Ѣду́нъ, - нья м. ѣдун.
Ѣду́честь ф. ѣ. ѣдучесть, ѣдучесть.
Ѣду́чій ж. ѣдучий, ѣдучий, ѣдучий.
Ѣзда́ ф. ѣ. ѣзда, ѣздок (ѣздок, ѣздок). ѣздовой, ѣздовой.
Ѣ́здить ѣ. с. ѣздить, ѣздить (ѣздок, ѣздок). ѣздить. ѣздить. ѣздить.

Эгои́стъ գ. ա. անձնասէր, անձնասիրաշա, ինքնասէր:
Эдѣ́мскій ած. եդեմական, եդեմային:
Эдѣ́мъ գ. ա. եդեմ, դրախտ: (ասկայեցիք:
Эдѝлъ գ. ա. շինուածասէր (աս ձին ձը-
Эй մշ. ծո՛, ա՛ո, ՛ՀՀ:
Экваторіа́льный ած. վեր. հասարակածի:
Эква́торъ գ. ա. հասարակած, գիշերա-հաւասար (շրջանակ):
Экзамена́торъ գ. ա. քննիչ, հարցաքննիչ:
Экзаменова́ніе գ. չ. հարցաքննելը, հարցաքննութիւն առնելը:
Экзамено́ванный ած. հարցաքննեալ, հարցախոզեալ:
Экзаменова́ть բ. ն. հարցաքննել, հարցախոզել. - ться բ. յ. հարցաքննիլ:
Экза́менъ գ. ա. հարցաքննութիւն, հարցախոզութիւն:
Экза́метръ ա гекза́метръ:
Экза́рхія գ. բ. վիճակ, թեմ հրշտապետի:
Экза́рхъ գ. ա. հրշտապետ:
Экза́ршескій, - шій ած. հրշտապետի:
Экзеге́тика գ. բ. արուեստ մեկնելոյ գաղտնաճառութիւնս գիրս:
Экзеку́торъ գ. ա. կարգապահ առաքելական տեղիս:
Экземпля́ръ գ. ա. օրինակ (գրոց, պատկերոյ, նմոյշ). հատոր և իւրաքանչիւր: Экзерцирова́ть բ. ն. զբաղիլ զգեցս:
Экзерцирга́узъ գ. ա. մեծաքաղաքացի հնուամբ յորում մարզին զգեցս:
Экзерці́ція գ. բ. զբաղութիւն, մարզանք, մարզանք:
Экипа́жъ, - жецъ, - жикъ գ. ա. կառք, պայք հանդերձ երիվարօք, նաւոյն. բազմութիւն (զգեստ, ծառայից, նաւաստեաց, նաւուն). պաշարք, կահ-իք հանապարհորդ զօրաց:
Э́кій, э́кой դնբ. որպիսի, ահա՛ որպիսի:
Эклисіа́рхъ ա еклисіа́рхъ, (տարեան:
Эклі́птика գ. բ. խաւարածիրը, ծիրը նա-
Экло́га գ. բ. արօտական, տաւարածական բանաստեղծութիւն. ցանգ հովուական, հովուական բանաստեղծութիւն:
Эконо́мить բ. չ. տնտեսել, անխնայել:
Экономи́чески տ. տնտեսապէս. խնայողաբար:
Экономи́ческій ած. տնտեսական:
Эконо́мія գ. բ. խնայութիւն ՚ի ծախս. տնտեսութիւն, մատակարարութիւն:
Эконо́мка գ. բ. կին տնտես կամ խնամածու տան:
Эконо́мный ած. խնայող ՚ի ծախս:
Эконо́мскій ած. վեր. տնտեսի:
Эконо́мство գ. չ. տնտեսութիւն:
Эконо́мша գ. բ. կին տնտես, տնտեսուհի
Эконо́мъ գ. ա. տնտես, խնամածու, մատակարար տան. խնայող ՚ի ծախս:
Экспеди́ція գ. բ. առաքումն և նոյն իսկ գնալն ՚ի հեռաւոր տեղի ինչ վասն կատարելոյ ղ յանձնարարութիւն ինչ: բաժանումն կամ մասն որ և իցէ կառավարութեան, ը որոյ տեսչութեամբ են առանձին գործք:
Экспериментáльный ած. փորձառական, հնմնեալ ՚ի փորձս:
Экспоне́нтъ գ. ա. յայտարար (ընտ):
Экстра́ктъ գ. ա. հեղուկ հանել ՚ի նիւթոց թորմամբ. մղեալ, քաղեալ հիւթ. քաղուածոյք, համառօտութիւն, համառօտ բանիւդարձութիւն գրոց:
Экстраординáрный ած. անսովորական, արտաքոյ կարգի, տարապայման. — профессоръ. ուսեալ (առաջնորդ) որ ունի գաղտնի դասատուութեան ՚ի համալսարանի, բայց ոչ առանձին գրամական ռոճիկ համալսարանական ատենից:
Экстра, - по́чта. գ. բ. թեթեւ փոստ (գրատոմս) որ դնայ առանձին ատենս, արտաքոյ սովորական փոստային:
Экстренный ած. յանկարծահաս, անակնկալ, աննախատես, յեղակարծ:
Экцентри́чность գ. բ. արտակենդրոնութիւն. - тричный ած. արտակենդրոն, տարակենդրոն:
Эктенія գ. բ. աղօթք, մաղթանք, քարոզ տարփատարք:
Экъ մշ. պա՛ր. տե՛ս:
Эласти́ка գ. բ. առաձգական ինչ:
Эласти́ческій ած. առաձգական:
Эласти́чество, - чность գ. չ. բ. առաձգականութիւն, առաձգութիւն, առաձգական ղորութիւն:
Элеги́ческій ած. ողբերգական:
Эле́гія գ. բ. աշխարհք, ողբերգութիւն,

տաղ ողբերգական։
Электриза́ція գ. ի. երևիլն եղեբտրի-
կական զօրութեան։
Электризова́ніе գ. չ. եղեբտրացուցա-
նելն, հաղորդելն զեղեբտրիկական զօ-
րութեան. — ванный ած. եղեբտրա-
ցեալ, հաղորդեալ զեղեբտրիկական զօ-
րութեամբ։
Электризова́ть բ. ն. եղեբտրացուցանել,
հաղորդել, զօրեղացանել, տալ զե-
ղեբտրիկական զօրութիւն։
Электри́ческій ած. եղեբտրիկական. ե-
ղեբտրական, եղեբտրանական, - потокъ
եղիկտրականութեան յորձանք. - ская
батаре́я, եղեբտրիկական մարտկոց։
Электриче́ство գ. չ. եղեբտրիկականութ,
եղեբտրիկական զօրութիւն, եղեբտրա-
կան նիւթ։
Электро - магнети́змъ գ. ա. եղեբտրա-
մագնիսական զօրութիւն։
Электроме́тръ գ. ա. եղեկտրաչափ, ե-
ղեկտրանաչափ (գործի)։
Электроско́пъ գ. ա. եղեբտրանադէտ,
եղեբտրացոյց։ (տրոնական։
Электрофо́ръ գ. ա. եղեբտրակիր, եղեբ-
Элемента́рный ած. տարրական, գլխա-
ւոր, սկզբնական, սկզբանց. - ная гео-
ме́трія, սկզբունք երկրաչափական։
Элеме́нтъ գ. ա. տարր. — ты науки,
սկզբունք, հիմունք, դրունք արուես-
տի, գիտութեան։
Эликси́ръ գ. ա. բժշկական հեղանիւթ՝
հանեալ ի զանազան նիւթոց. ոգի
հանեալ ի անկոց։
Эллебо́ръ գ. ա. եղբերտա, կամ վրաշի։
Элли́нисмъ, - нсъ գ. ա. ձուականիզմ, թե-
լատա (գիծ եղիտաչ). լատութիւն, զանցա-
ռութիւն (յն Ճարտար.)։ (լատաձև։
Эллипсои́дъ գ. ա. իր ձուաձև, թե-
Эллипти́ческій ած. թեքատեան.
Эма́левый, - льный ած. արծնապակեայ։
Эмалирова́ть բ. ն. արծնապակել։
Эма́ль գ. ի. արծնապակի, մկնդ։
Эмалье́ръ գ. ա. արծնապակեգործ, մկ-
նեպատրճ։ (բուաբ։
Эмбле́ма գ. ի. խորհրդական նշան, դէմ-
Эмбріоло́гія գ. ի. սաղմնաբանութիւն։
Эмигра́нтъ գ. ա. գաղթական, պանդխտ,
վտարանդի։ (նուիթիւն։
Эмигра́ція գ. ի. գաղթութիւն. գաղթական-
Эмпиризмъ գ. ա. փորձառական բժշկ-
կութիւն։ (ձիւք։
Эмпи́рикъ գ. ա. նա՝ որ բժշկի փոր-
Эмпири́ческій ած. փորձառական։
Эндеми́ческій ած. տեղական, ազգական,
սեպհական ազգի միոյ (ախտ)։
Эндѝвія ⁂ ендѝвій.
Энтомоло́гія գ. ի. միջատաբանութիւն։
Энтузіа́змъ գ. ա. ոճազդեցութիւն,
յափշտակութիւն մտաց, անասելոյ շար-
ժումն ինչ հոգւոյ, ոգեշնչութիւն, ե-
ռանդն մտաց։
Энтузіа́стъ գ. ա. ոճազդեցիկ, ոգեշունչ։
Энциклопе́дія գ. ի. համօրէն ուսումն,
բովանդակութիւն համօրէն գիտու-
թեանց. — еди́ческій ած. համօրէն
ուսմանց կամ գիտութեանց։
Эпа́кта գ. ի. վերադիր (ըստ տոմարագիտից)։
Эпигра́мма գ. ի. վերնադիր, արձանա-
գիր, վերտառութիւն։
Эпигра́фъ գ. ա. մակագրութիւն, վեր-
նագիր (՚ի ճանաչ հնութեանց)։
Эпидеми́ческій ած. տարափոխիկ, վա-
խճադրական (ախտ)։
Эпидемія գ. ի. տարափոխիկ, վախճա-
կան ախտ, մահդաման։
Эпизо́тъ գ. ա. միջոցք, միջադրութիւն,
միջանկեալ բան ՚ի դիւցազնական գա-
նատեղծութեան։ (մահ։
Эпизоо́тія գ. ի. խաշնամահ, արջառա-
Э́тикъ գ. ա. վիպասան դիւցազնական։
Эпиле́псія գ. ի. վերնատուն, լուսնոտութ։
Эпиле́птикъ գ. ա. վերնոտ, լուսնոտ։
Эпита́фія գ. ի. տապանագիր, գամբա-
նագիր։ (ածական (անուան)։
Эпи́тетъ գ. ա. վերադիր, մակագրական,
Эпитимія ⁂ епитимія.
Эпитрахи́ль ⁂ епитрахи́ль.
Эпи́ческій ած. վիպասանական, դիւ-
ցազնական (բանաստեղծութիւն, բանաստեղծ)
Эполе́тъ գ. ա. ուսադիր, եպոլետ (զե-
նուորական տարբերանշան)։
Эпоми́да գ. ի. շուրջառ. բահանայա-
պետ (՚ի Հոմ)։

Эпопе́я ф. ж. վիպասանութիւն դիւցազնական, վէպ, դիւցազնից երգ, դիցազնական բանաստեղծութիւն:
Эпо́ха ф. ж. արժանայիշատակ անց.ք, յորմէ սկսանի նոր շրջան պատմութեան:
Эра ф. ж. երևելի անց.ք, յորմէ սկսանի թուական, տարեթիւ: (կան նաեւ.
Эска́дра ф. ж. զօնվարտակ պատերազմա-
Эскадро́нъ ф. м. զունդ հեծելազօրաց, խումբ հեծելոց:
Эски́зъ ф. м. դծագրութիւն, դծագիր, նախագիծ, սրբագրութիւն: (Խորհմ.
Эссе́нція ф. ж. հիւթ անկոց (հանեալ
Эста́мпъ ф. м. պատկեր, տիպ:
Эстафе́та ф. ж. նամակ, զոր հասուցանեն սուրհանդակն մինչև յառաջին իջևանն, անտի մեռն մինչև երբորդն, եւայլն:
Эсте́тика ф. ж. գեղարուեստ, գիտութիւն վերայ ազատական արհեստից. -тикъ ф. м. գիտակ ազատական արհեստից. -тическій մծ. վեր. ազատական արհեստից:
Эстраго́нъ ф. м. նուխտ, նուխկ, շաւաշարիւն (պղխան):
Этаже́рка ф. ж. գրոց յարկաւոր առանց դրանց, բայ յամին կուսէ վանն շարելոյ գնաւոհանս, եւայլն:
Эта́жъ ф. м. դասիկն տան, կարդ, յարկ, աստիճան:
Этакій, - кой բեր. այսպիսի:
Этакъ ն. այսպէս, այնպէս:
Этике́тъ ф. м. սովրութիւնք, արարողութիւնք (արքունեաց):
Этика ф. ж. բարոյական փիլիսոփայութիւն:
Этикъ ф. м. բարոյական փիլիսոփայ, ուսուցիչ բարոյականութեան:
Этимоло́гія ф. ж. բառաղինուի, ստուգախոսութիւն, ստուգաբանութիւն. - логи́чески ն. բառաղինօրէն. - ческій մծ. ստուգաբանական, բառաղինական:
Этіоло́гія ф. ж. պատճառաբանութիւն (գիտութիւն երևութից ի պատճառս հանդուրեանն):
Этногра́фія ф. ж. տոհմագրութիւն, նկարագիր բարուց և սովրութեանց ազգի ուրուք. — фи́ческій մծ. տոհմագրական. - графъ ф. м. տոհմագիր, նկարագրող բարուց և սովրութեանց ազգի ուրուք: (Եայլն:
Э́тотъ բեր. ց. այս, այդ, այն, դոյն
Эфемери́да ф. ж. օրագրութիւն լուսաւորաց, աստեղացոյց, (կիկերդէ):
Эфо́дъ ф. м. վահան: (յուլ:
Эффе́ктъ ф. м. ներգործութիւն, ազդե-
Эфеме́ры ф. ց. միօրեայք (ծիծառիկ):
Эхо ф. չ. արձագանգ, կրկնեալ ձայն:
Эхъ ձղ. հի՜հ, ի՜հ:
Эшафо́тъ ф. м. կառափնարան, տախտակամած տեղի սպանման մահապարտաց:
Эфи́рность ф. ж. եթերականութիւն:
Эфи́рный մծ. եթերական, օդային:
Эфи́ръ ф. м. եթեր, եթերական ոգի կենդանութեան:

Ю.

Юбиле́й ф. м. յոբելեան:
Юбка, - бочка ф. ж. շրջազգեստ, մէկնոց:
Ювели́рный մծ. ակնագործութեան:
Ювели́ръ ф. м. ակնագործ. ակնավաճառ:
Юго - востокъ ф. м. արեւելեան հարաւ.
- то́чный մծ. հարաւային արեւելեան.
- за́падный մծ. հարաւային արեւմտեան.
- за́падъ ф. м. արեւմտեան հարաւ:
Югъ ф. м. հարաւ. հողմ հարաւոյ:
Юдо́ліе, - ль м. долина.
Ю́жа ф. ж. բոյս կենդ:
Ю́жикъ, - жика ф. м. ж. ազգական:
Южо́вникъ ф. м. բոյս կենդ:
Ю́жный մծ. հարաւային:
Юкъ ф. м. բեռն, հակ:
Юла́ ф. ж. թռչուն կենդ. քուէ մանանեխ. փոխ. անհանգիստ, խեռ:
Юмористи́ка ф. ж. դիտութիւն գեղե-

ցնկ զուարճախօսութեան։ (*Χախօս*։

Юмористъ գ. ա. *խոհեմ, գեղեցիկ զուար-*

Юморъ գ. ա. *դրուագ լեզու օտարոյ բա-*
րուց · գեղեցիկ զուարճախօսութեան։

Юне́цъ գ. ա. *զուարակ, արջ, երինջ։*

Юница գ. բ. *արջ։* (*յաշխատանաց։*

Ю'никеръ գ. ա. *լուսնկեր* (*առաջք օֆիցեր*

Юно́на գ. բ. *հերա, բարեփառ* (*Յոլորտ*)։

Ю'ность գ. բ. *երիտասարդութիւն։*

Ю'ноша գ. ա. *երիտասարդ, նորատի։*

Ю'ношескій ած. *երիտասարդական. ե-*
րիտասարդի. երիտասարդութեան։

Ю'ношество գ. չ. *երիտասարդութիւն.*

Ю'ношествовать բ. չ. *երիտասարդ լի-*
նել, լինիլ յերիտասարդութեան։

Ю'ный ած. *նորատի, նորահաս, երի-*
տասարդ։

Юнѣ́ть բ. չ. *երիտասարդանալ։*

Юни́теръ գ. ա. *լուսնթագ* (*Յոլորտ*)։

Юрисконсу́льтъ *ա. законовѣ́децъ.*

Юриспруде́нтъ *ա. законовѣ́децъ.*

Юриспруде́нція *ա. законовѣ́дѣніе.*

Юри́стъ գ. ա. *իրաւաբէտ, օրէնսգէտ,*
վարդապետ օրինաց։

Ю'ркать, - кнуть բ. չ. *սուղել։*

Юро́дивость գ. ի. *յիմարութիւն, անմտու-*
թիւն։

Юро́дивый ած. *յիմար, անմիտ. Ջրդ-*
նեաւոր, որ ցուցանէ զինքն յիմար 'ի
սէր Քրիստոսի։

Юро́дство գ. չ. *յիմարութիւն։*

Юро́дствовать բ. չ. *ցուցանել զինքն*
յիմար վասն Քրիստոսի։

Ю'родъ գ. ա. (ից) *յիմար, անմիտ, ցնորեալ.*
ցուցանող զինքն յիմար վա-
Քրիստոսի

Юро́дѣть բ. չ. *յիմարանալ։*

Юрокъ գ. ա. *Թռչուն լինչ։*

Ю'рта գ. ի. *խրճիթ, վրան Թափառա-*
կան ազգաց։

Юртъ *ա. улу́съ.* (*իրաւունք։*

Юсти́ція գ. ի. *արդարադատութիւն,*

Юфть գ. ի. *տեսակ լինչ անկի։*

Юхо́вникъ գ. ա. *ըոյս լինչ։*

Я.

Я *դեր. Ես։*

Я'беда գ. ի. *զրպարտութիւն, բանսար-*
կութիւն, չարախօսութիւն. պինդ կա-
նուխ զառարկայ լինչ 'ի վէմս։

Я'бедникъ, - ница գ. ա. ի. *զրպարտող,*
չարախօս, բանսարկու. չարաշնար,

Я'бедничанье գ. չ. *զրպարտելն, բան-*
սարկելն, չարաշնար լինելն 'ի վէմս։

Я'бедничать բ. չ. *զրպարտել, չարա-*
խօսել, բանսարկել. Հնարաւոյղ լինել.
չարաշնար լինել. վէմ ել զմանուկս։

Я'бедничество գ. չ. *զրպարտութիւն,*
չարախօսութիւն, բանսարկութիւն, չա-
րաշնարութիւն. հնարք, խմաստակա-
կան ձեռնարկութիւն։

Я'блоко, ъщ. - лочко գ. չ. *խնձոր. գրն-*
տակն աչաց. բոլորակ բիծ 'ի վերայ
սպիտակ ձիոյ. մեռուձեայ գնտակ 'ի
պատուանդանի խաչի։

Я'блонный ած. *խնձորենւոյ. կազմեալ*
'ի խնձորենւոյ։

Я'блоновка գ. ի. *բնկերեալք լինչ 'ի խնձորոյ։*

Я'блонь, ъщ- нка գ. ի. *խնձորենի։*

Я'блочникъ, — ница գ. ա. ի. *խնձորա-*
վաճառ։ (*խնձորոյ։*

Я'блочный ած. *խնձորոյ. կազմեալ 'ի*

Явившійся ած. *յայտնեալ, երեւեալ։*

Яви́ть, - ться *կա. բ. являть, - ться.*

Я'вка գ. ի. *յայտնութիւն. յայտնիլն. ներ-*
կայացուցանելն, ներկայանալն, երեւիլն։
Ժամանակաւոր։

Явле́ніе գ. չ. *յայտնութիւն. երեւումն.*
տեսիլ, երեւոյթ. տեսիլ Թատրոնական։

Я'вленный, - ле́ный ած. *յայտնեալ.*
ներկայացուցեալ, ցուցեալ. - ная ико-
на, հրաշագործ պատկեր յայտնեալ։

Явля́ть, яви́ть բ. ա. *ցուցանել, յանդի-*
մանս առնել. յայտնել. 'ի յայտ ա-
*ծել. - ться բ. չ. *երեւիլ, յայտնիլ.*
ներկայանալ, գտանիլ, լինիլ։

Я'вно *Н.* յայտնապէս, յայտնի, բացերեւակի. ղդալաբար: (Քառաց):
Явнобра'чность *գ.ի.* յայտաբերուն գոլն
Явнобра'чный *ած.* յայտաբերուն (Քայս):
Я'вность *գ.* ի. յայտնի գոլն, բացայայտուԹիւն,
Я'вный *ած.* յայտնի, երեւելի, բացայայտ. անկասկածելի. պարզ:
Я'воръ *գ.ա.* սօս, սօսի (Ծաա):
Я'вочная *գ.ի.* գրասոր յայտարարուԹիւն, Ծանուցումն: (Նուագական:
Я'вочный *ած.* յայտարարական, Ծա-
Я'вственно *Н.* յայտնապէս, պարզապէս, մերկին, բացերեւակի.
Я'вственность *գ.ի.* պարզուԹիւն, մերկին գոլն:
Я'вственный *ած.* պարզ, մերկին, դիւրըմբռնելի:
Я'вственнѣ (եւ) *տ.* я'вственно.
Я'вствова'ть *բ.չ.* անգ. յայտնի, բացերեւոյթ լինիլ, երեւիլ. բ.ա. (եւ) յայտնել, յուցանել:
Явь, - въ явъ *ածի.* յայտնապէս, հրապարակաւ, առաջի ամենեցուն, լու'ի լոյս:
Я'вѣ *Н.* (եւ) *տ.* я'вно, (կանարդ:
Ягаба'ба *ք.* ի. պառաւ շաղակրատ.
Ягне'нокъ, - ночекъ *գ.ա.* գառն, գառնուկ, գառնեակ:
Я'гниться *բ.հ.* Ծնանիլ գառին:
Ягня' *գ.չ.* տ ягне'нокъ.
Ягня'тникъ *տ* грифъ.
Ягня'чій *ած.* պատ. կամ յատ. գառին:
Я'года, ъщ - дка *գ.ի.* մերգ, պտուղ, բերքն. պտղահատ:
Я'годица *գ.ի.* (եւ) որթ կամ խաղող. երատան, յետոյք (Տպրց) . տունկք կանանց.
Я'годки *գ.ի.չ.* Թուի ինչ մշտադալար:
Я'годникъ *գ.ա.* քաղցրաւենիք 'ի մերգոց. կարկանդակ մրգալից. օրի Հանդերձեալ մրգով. պարտէզ մրգոց. մերգասէր. մրգավաճառ. ('ի պտղոց:
Я'годный *ած.* մրգոյ, պտղոյ. կազմեալ
Ягта'жъ *տ* яхташъ.
Ягуаръ *գ.ա.* վագր ամերիկայի:
Ядá *տ* ѣдá.
Яде'ніе *գ.չ.* ասելն. Ի կերակուր:
Ядови'то *Н.* կծողաբար. Թունաւորապէս:
Ядови'тость *գ.* ի. ԹունաւորուԹիւն. փոխ. կծողականուԹիւն, դժնեպուԹիւն:
Ядови'тый *ած.* Թունաւոր, Թունալի, մահաբեր. փոխ. կծողական, կսկծեցուցիչ:
Ядо'мый *ած.* ուտելի, կերելի: (բովք:
Ядре'ный *ած.* (ասմ) Թարմ. զօրեղ, կո-
Я'дрило (եւ) *տ* ма'чта.
Ядро' *գ.չ.* միջուկ (պտղոց). դնատակ, ռումբ. փոխ. ծուծ, բանականուԹիւն: (ոխք:
Ядъ *գ.ա.* Թոյն, դեղ մահու. փոխ. քէն,
Ядъ *գ.ի.* (եւ) կերակուր, ուտեստ:
Я'зва *գ.ի.* Հեղք, Հեղքուած. վէրք, խոց. սիրտ տարակսելի, ժանտախտ: փոխ. Թիւրիչ, ապականիչ:
Я'звикъ *տ* барсукъ.
Я'звина, - нка *գ.ի.* խոց, վէրք բացեալ 'ի ստամոքսենէ հիւանդ. (եւ) բան, եղծեալ տեղ 'ի բերանս սրոյ, ածելւոյ Լայնի: (խոցիչ:
Язви'тель, - льница *գ.ա.ի.* վիրաւորիչ,
Язви'тельно *Н.* կծողաբար, կսկծելի:
Язви'тельность *գ.* ի. կծողականուԹիւն:
Язви'тельный *ած.* կծողական, կսկծեցուցիչ, վիրաւորիչ, խոցիչ:
Язви'ть *բ.ա.* խոցել, վիրաւորել. կծել. կսկծեցուցանել:
Язве'ніе *գ.չ.* խոցումն, վիրաւորումն:
Я'звленный *ած.* խոցեալ, վիրաւորեալ:
Языковѣ'дѣніе, - козна'ніе *գ.չ.* լեզուագիտուԹիւն. *տ* лингви'стика.
Языковѣ'децъ *գ.ա.* լեզուագէտ:
Языкообра'зный *ած.* լեզուաձեւ:
Языкоуче'ніе *գ.չ.* ուսումնասիրուԹիւն լեզուաց:
Языкоучи'тель *գ.ա.* լեզուուսոյց, ուսուցիչ լեզուի. (եւ) քարոզիչ հաւատոյ:
Языкъ, - чекъ *գ.ա.* լեզու, գործի խոսելոյ. լեզու, բարբառ. խօսք. ընդունակուԹիւն խօսելոյ. աղգ, ցեղ. լեզուակ (պանգոլի). փոխ. դեղի, յորմէ սեղմի կանանց զիւսոյ Թշնամեաց. (եւ) *ն.* հիւանդութ, կատաղութ, ոյլագիտիք.
Языче'къ *գ.ա.ա.* *Ե.* языкъ, լեզու. կողմնակի. լեզուակ. լեզուակ (քեղուանոյ ասատգրանոյ). բերան բանալեաց:

Язы́чески ѕ. հեթանոսաբար։
Язы́ческій ած հեթանոսական, կռապաշտական։ (ռապաշտուե։
Язы́чество գ. չ. հեթանոսութիւն, կռապաշտութիւն։
Язы́чествовать բ. չ. առնել զհեթանոսութիւն, հեթանոս լինել։
Язы́чникъ, - ница գ. ա. ի. հեթանոս, կռապաշտ. լեզուագէտ, որ գիտէ բազում լեզուս. ի բաց. առանձինաձառ, զգաստուող. լեզուանի։
Язы́чничать ѵ язычествовать.
Язы́чный ած. լեզուի. (եվ) լեզուանի։
Язь գ. ա. մանրիկ ձուկն լինչ սպիտակ։
Яицеро́дный ած. ձուածին (կնպտանի)։
Яицеобра́зный ած. ձուաձև, ձուակերպ։
Яйцо́, - це, նղ - и́чко գ. չ. ձու. ամրձկիք.
Яи́чникъ գ. ա. ձուարան, ձուանոց (կնդանեաց). ձուակաձառ. ձուասէր։
Яи́шница գ. ի. ձուագիղ. կին ձուակաձառ. ձուասէր։
Я́ко ѕ. (եվ) իբրև, որպէս. զի. քանզի։
Я́коже ѕ. (եվ) որպէս և, որպէս։
Я́корный ած. խարսխի։
Я́корь գ. խարիսխ (ռառա)։ (ն ծով եվ։
Яла́пина գ. ի. յաղագ, զիշերագիղ (գոհ
Я́ловая, - вица գ. ի. կով անծնունդ։
Я́ловецъ գ. ա. գիհի (ծառ)։ (կնդնդ։
Я́ловый ած. ստերջ, անծնունդ (ասէ
Я́ловѣть բ. չ. ստերջանալ. անծնունդ լինիլ (ասէ կնդնդոանեաց)։ (գուբ։
Я́ма, նղ - я́мка, — мочка գ. ի. փոս,
Ямбъ գ. ա. մեծամիջոց (գաղանափառնիւն)։
Я́мина, - нка գ. ի. փոքրիկ փոս։
Я́мистый ած. բազմափոս, բազմագուբ։
Ямщи́къ գ. ա. սպասաւոր, սպասաւար, գիւղացի, որ վարէ զձիս փոստացից, նպաստն։
Янва́рскій ած. յունվարի. յունվար ամսոյ. եղեալն ի յունվար ամսոյ. որ բնդհանի ի յունվար ամսոջ։
Янва́рь գ. ա. յունվար (ոգի)։
Яндова́ ѵ ендова́.
Янта́рный ած. սաթի, եղևկտրոնի։
Янта́рь գ. ա. եղևկտրոն, սաթ.
Ярдъ գ. ա. չափ լինչ տասածուն (անգղ)։
Яремникъ, - ница գ. ա. ի. լծակիր, լծակից։
Яре́мный ած. լծոյ. լծակից։
Яремноо́сный ած. լծակիր, լծնդրուկ։
Яре́мъ գ. ա. լուծ, անուր. ծառայուե. ծանրութիւն, բեռն, հոգ։
Ярѝть բ. ն. զայրացուցանել, ածել ի բարկութիւն. - ться բ. յ. զայրանալ, կատաղիլ, սրտմտիլ, բորբոքիլ. յարձակիլ, սրընթաց վազել (ասէ գիշող)։
Я́рица գ. ի. վաճառեայ հասակ սեաւ ցորենոյ։
Я́рка, - рочка գ. ի. մաքի։
Я́ркій ած. պայծառ, լուսաւիսալ. բարձր, մաքուր (ցոյն). յստակ, պարզ (ջուր)։
Я́рко ѕ. բարձրաձայն. պայծառ, խորհրդիչ եղանակաւ, պայծառութեամբ։
Я́ркость գ. ի. պայծառութիւն, պարզութիւն. խտտղիչ զոլն։
Ярлы́къ, նղ. — че́къ գ. ա. ի հնումն հրովարտակ իանիւն թագաւորաց, տամսակ մածուցեալ յիր լինչ. մակագրեալ փորրիկ տախտակի։
Я́рмарка, - манка գ. ի. տօնավաճառ, տօնավաճառ։
Ярмо́ ѵ яре́мъ. (կռութեամբ։
Я́ро ѕ. կատաղութ, բորբոքմամբ, բարկութեամբ։
Яровáть բ. չ. զդալ զգանգութիւն միաձաւորութեան. բորբոքել զերկիւղս յառաջ քան զձիաբշաւանս։
Яровоо́ч. չ. գարնային, ի գարնան ցանելի և ի մուտ աւուրան հասանել ցորեան։
Яровы́й ած. ѵ яровóе. եւ արտօրայք վասն վերոյ գրելոյ անվանահանեն,
Яролáшь գ. ի. (ասէ) գատարկ, անհեթեթ բանք. ի՛նչ. չնչին անձինք։
Я́ростно ѕ. կատաղութ, սրտմտութ։
Я́ростный ած. կատաղի, ի սրտմտութ։
Я́рость գ. ի. կատաղութիւն, սրտմտութիւն, զայրոյթ. սաստկութիւն. ուժգնութիւն։
Я́русъ ѵ этáжъ.
Яръ գ. ա. ժայռ. քարափ. խորին տեղ ի գետս. բորբոքումն, տաղ մարմնոյ (ընչաց ոմանց)։
Я́рый ած. գիւրագրգիռ ի բարկութ, սպառազէն. բռնկացող. անվեհեր, քաջ. - воскъ, սպիտակ և զուտ մոմ։
Ярь գ. ի. ѵ яровый хлѣбъ. եւ ժանիկս, ժանիկ. նեղկ լինչ կանաչ։ (գղտակաց։
Ясаýлъ գ. ա. հարկ բաղեաց ի գունդս
Я́сельный ած. մսուրի։
Я́сенецъ գ. ա. գիհատմն, ի լեռս բոյս,

խանձելիւք սպիտակ, երկնորի:

Я'сень գ. ա. *հայկ · - дикій, ցախի, սընի (ծառ):*

Ясли գ. ա. յ. *մսուր:*

Ясе́нникъ գ. ա. *անտառ հացի ծառոյ.*

Ясми́нный ած. *յասմկի:*

Ясми́нъ գ. ա. *յասմիկ (ծաղ կի):*

Я'сненькій ած. *սակաւ լինչ պարզ, մեկին. - не́хонькій ած. կարի պարզ, յստակ:*

Я'сниться բ. հ. անդ. *պարզիլ:*

Я'сно տ. *մեկին, պարզ, յստակ. յայտնապէս, պարզապէս:*

Яснова́тый ած. *ըստ բաւականին պարզ.*

Яснови́децъ գ. ա. *պարզատես 'ի մագնիտական Թմբրութեան. հանձարեղ:*

Яснови́дѣніе գ. չ. *պատեսութիւն. նըբբութիւն մտաց: պարզատեսութիւն 'ի մագնիտական Թմբրութեան:*

Яснови́дящій ած. *պարզատես 'ի մագնիտական Թմբրութեան.*

Я'сность գ. ի. *պարզութիւն, յստակութիւն, պայծառութիւն, մեկին գոլն ջուր. բացայայտութիւն:*

Я'сный ած. *պարզ, յստակ, ջինջ · պայծառ. բացայայտ, ակնեղէն, յայտնի. դիւրիմաց: (ծառանուկ:*

Яснѣ́ть բ. չ. *պարզիլ, յստակիլ, պայծառ երևիլ 'ի հեռուստ:*

Я'спичъ ա *я́шма.*

Я'ства գ. ի. *կերակուր, ուտեստ, խորտիկք:*

Я'сти (ѣ́) ա *ѣсть.*

Ястребе́нокъ գ. ա. *ձագ բազեի:*

Я'стребъ, ъ́ - бокъ գ. ա. *որի, բազէ, Հուռակ: (լանք:*

Я'тіе. - тье գ. չ. *բարձումն, առումն. կա-*

Ятро́ գ. չ. (ѣ́) *երիկամն:*

Я'тровъ, - ви́ца գ. ի. *ներ, տաքերակին, կին անկրծգուց:*

Я'тый ած. *առեալ, բարձեալ:*

Я'хонтовый ած. *յահինեայ:*

Я'хонтъ, ъ́ - тикъ գ. ա. *յահինէ:*

Я'хта գ. ի. *նաւ լինչ վտրկիկ:*

Яхта́шъ գ. ա. *քաղ որսորդաց:*

Ячея́, ъ́ - ячейка, ячеечка գ. ի. *ծակ վտրկիկ · բհիծ, - зубная, ատամնակապիճք, խորշ ատամանց, մսուրք բերանոյ:*

Ячме́нный ած. *վարսակի · կազմեալ 'ի վարսակէ:*

Ячме́нь գ. ա. *վարսակ:*

Я'чный ա ячменный:

Я'шиль գ. ա. *դժնիկ (ծաւփ):*

Я'шма գ. ի. *յասպիս (ջաք):*

Я'шмовый ած. *յասպսեայ: (ծառ:*

Я'щерица գ. ի. *մողես, կռվազեայ, կռվա-*

Я'щеръ գ. ա. *սխտ լինչ լեզուի ձկոյ և գրասուցք. մողես · չորքոտանի լինչ:*

Я'щикъ ъ́ — ящичекъ գ. ա. *արկղիկ, անդուկ: (պատկղաց:*

Я'щуръ գ. ա. *մուկն լինչ անտառի և*

Ѳ.

Ѳеа́тръ ж театръ.
Ѳе́ма ж тема.
Ѳеого́нія ф. і. Ծննդաբանութիւն դից:
Ѳеократи́ческій մձ. աստուածական:
Ѳеокра́тія ф. і. աստուածութիւն :
Ѳеологи́чески տ. աստուածօրէն , քան աստուածու՛ :
Ѳеологи́ческій մձ. աստուածաբանական,
Ѳеоло́гія ф. і. աստուածաբանութիւն, աստուածախօսութիւն:
Ѳео́логъ ф. ա. աստուածաբան, աստուածախօս:
Ѳеори́стъ ж теористъ .
Ѳео́рія ж теорія.
Ѳера́пія ж терапія . (ընդ ѳ):
Ѳеургія ф. і. հմայք , կախարդութիւն
Ѳиміа́мникъ ф. ա. խնկանոց, բուրվառ
Ѳиміа́мный մձ. խնկոյ:
Ѳиміа́мъ ф. ա. խունկ:
Ѳомина́ недѣля, կրկնազատիկ, նոր կիւրակէ , յիշատակ Հաւատոց Թումայի:
Ѳvміа́мникъ ж ѳиміамникъ.
Ѳvміа́мъ ж ѳиміамъ.

V.

Vакі́ѳъ ж гіацинтъ.
Vдра ж гидра.
Vена ж гіена.
Vмнъ ж гимнъ.
Vпако́й ф. ա. (եի)
Vпа́рхъ ф. ա. գաւառապետ:
Vпа́тъ ж градоначальникъ.
Vподіа́конскій ж иподіаконскій.
Vподіа́конство ж иподіаконство.
Vподіа́конъ ж иподіаконъ.
Vпоста́сный մձ. անձնաւորական:
Vпоста́съ ф. ա. անձնաւորութիւն, անձն, ի յանձանց երրորդութեան ,
Vссо́пъ ж иссопъ.

*Баласти́ть բ. ն. լնուլ մանրախիճ քարամբք, դնել զնահարս ի նաւ:
Банщикъ յոռ. բաղնատեղեաց:
Безотлучность յոռ. անբաժանակցութիւն:
Безсмысленность — անմտութիւն:
*Бино́кль գ. ա. երկաչեայ (պիտոյն):
Брезгливый յոռ. գարշող:
Броженіе — եռացք:
Бубны — չոքերկոյս (խաղալոց):
*Буквица գ. բ. լօտաւերմն (ձեռ):
Вермишель — թելիկանման, հերմանձ:
Виртуозъ — քաջերաժիշտ:
* Воро́нка (рыба) գ. բ. խարակաձուկն:
* Выно́къ գ. ա. պատուհանիկ, բաղնիկն (բոյս):
Галлерея յոռ. միանգարան:
Головачъ — գլխան (ձուկն)
Гранатъ — նռաքար: (նռէ:
Двоеженецъ — երկկին. - ичество - երկկնութիւն
* Дека́дръ գ. ա. աստուածնիստ (տօնին):
Дилемма յոռ. երկաւոր:
Дилижансъ — ճեպակառք:
Добровольный — կամաւոր, կամայ:
Дюжина — երկոտասան:
Ершъ — պերկ (ձուկն):
Жизнь — կենդանութիւն: (էպգէ:
Завитокъ - պատուած (ի խոյին յանխոյն
Задерживать — ունել զոք:
* Займствовать բ. ն. առնուլ ի վախ. առնուլ, առանց. քաղել, հանել (ի գրոց):
Залогъ — առհաւատչեայ:
Застѣнчивость — ամաչկոտութիւն:
* Збру́я գ. բ. զէնք, կահ, կազմած, սարք:
Звиздъ — շիահիւն: (նոց.
*Звѣропокло́нство գ. չ. պաշտօն անաս
Злонамѣренность — չարամտութիւն:
Зритель — հանդիսատես:
* Известкова́ніе գ. չ. փոխելն ի կիր:
Изустный — բանիւ բերանոյ:
Камбала — լեղուաձուկն:
Картинный — պատկերանկարեալ:
Катокъ — լող քար:
* Квартира́нтъ — վարձաբնակ:
* Кента́връ գ. ա. յուշիպտրիկ:
Коэфиціентъ — դործակից (կին):
Лапушъ,- никъ — ապիւնն (բոյս):
* Ли́чникъ գ. ա. զսահք երեսաց:
Лѣвша յոռ. ձախլիկ:
* Магары́чъ գ. ա. ձեռաձիրք:
Магазинъ յոռ. վաճառատուն:
Маргари́тка — մարգածաղիկ:
Междометіе — ձայնարկութիւն:
Молочня — կաթնարան, կաթնատուն:
* Мышья́къ գ. ա. մկնդեղ:
Мѣстоименіе յոռ. փոխանուն:
Напаивать — բաժակել:
Облатка — նշխարք:
Обоборочивать — բաժել:
Объявленіе — ծանուցման թուղթ:
* Однообразный ած. միակերպ:
Оды́шникъ գ. ա. բաւարոյս, բաւարոյժ:
Опера յոռ. գուսանախաղ:
Отвращать — յաւիրացուցանել:
Отсѣ́вки գ. յ. խառնամաղք, կոպիճք:
Оффиціально յոռ. պաշտօնական կերպով:
Павили́ца — գայլխոտ:
Пажить — հարակ:
Палестра — մարմարան:
Панорама — ամենատես: (զատիար:
* Первообразъ — նախատիպ, նախատի
Пискарь — խարակաձուկն:
Пла́тъ — գաւառաւակ:
* По́лка գ. բ. գաբնիկ, յարկ:
Попеченіе յոռ. հոգատարութիւն:
* Постороні́ться բ. յ. տեղի տալ, ձնատարհ առնել. (թիւն.
Притяга́тельность գ. բ. ձգողականու
* Пустельга գ. բ. հովհալած (թռչ):
Пучеглазъ յոռ. կակղանկն: (նուաճոց:
Ремонтъ — բեղեկ, նորոգութիւն շի
* Роль գ. բ. բանք, պաշտօն դերասանի:
Рысь յոռ. լուսանկն:
* Сарди́нъ — հրձուկ, աղկիք:
Сгла́зить բ. ն. չարատեսել, աչնահարել:
Слюда յոռ. փայլածուն:
Тайнобрачный — գաղտաբեղուն:
* Толпо́ю. հոյլ հոյլ, խմբաբեր:
* Улету́чивать բ. ն. ցնդել, ցնդական առնել, փոխել յօդ:
Университетъ — ուսումնարանական դպրոց:
Хина — հինայ:

Անուն ազգանուն հոր անունով և ազգանունով կամ ամուսնու անունով և ազգանունով եղբոր անունով և ազգանունով	Ընդհանուր թիվը
Կնեռոյ։	
Ռեհկբուդեանց — Գրիգոր Յովսեփեան (ոտոպուէ ռավէպոնէ)։	1
Ծոուսմանեանց — Իսահակ Սիմոնեանց (գնդապետ)։ . .	1
Ռեհկբուդեանց — Գեւոնդ Ալեքսան	1
Աշնոաւոնդ։	
Ալիմեանց — Բարսեղ Օ աքարեան։ . . .	1
Լօրիամելիքեանց — Յովհաննէս Գանիկելեան։ . .	1
Լօրիամելիքեանց — Ալեքսան Գանիկելեան։ . .	1
Ներոդինեանց — Գաւրիէլ Գրիգորեան։ . .	1
Աղբուղանեանց — Սողոմոն Ալիքիզանեան։ . .	1
Խարչէ Խարչճոռանդ։	
Խաստամեանց — Սահակ Գէորգեան (քէթխուդա)։ . .	1
Ռեժանբէգեանց — Աղեքսէյ Պետրոսեան։ . .	1
Գասապարեանց — Գէորգ Ալիմոնեան։ . .	1
Գուրգինբէգեանց — Ալբէր Գէորգեան (Տայօր)։ .	1
Գաւրիելեանց — Գրիգոր Գաւրիէլեան (քէթխուդա)։ .	1
Օհրաբեանց — Գրիգոր Օհրաբեան։ . .	1
Գաստինեանց Սահակ Գաստինոս Գաբահերոսեան։ . .	1
Գիրաքեանց — Յովհաննէս Գասպեան։ . .	1
Յովհաննիսեան — Յարութիւն Յովհաննիսեան (քէթխուդա)։	1
Շահազիզեանց — Օ աքարեայ Յովհաննիսեան (Տայօր)։	1
Տիգրանեանց — Յովհաննէս Յակոբեան։ . ,	6
Ռեհկբուդեանց — Սողոմոն Գէորգեան։ . .	2
Տէռո-էբէրնէ Գալէռոյէ։	
Ալիկեանց — Գաւրիէլ Յովսեփեան։ . . .	1
Ինճինդեանց — Յովսէփ Յովհաննիսեան։ . .	1
Ծոպիրեանց — Աղեքսանդր Գազարեան։ . .	1
Իզմիրեանց — Գրիգոր Յովհաննիսեան։ . .	1
Լեհիցեանց — Գաւրիէլ Լուչասարեան (քէթխուդա)։ . .	1
Նօջայեանց — Բարսեղ Յովսեփեան։ . .	1
Վարձելեանց — Սողոմոն Գրիգորեան։ . .	1
Վարդանեանց — Բարսեղ Յարութիւնեան։ . .	1
Վարդանեանց — Սողոմոն Յարութիւնեան։ . .	1
Կօլլեճոյէ Մեհբեռոյ։	
Ալիբեանց — Միքայէլ Սահակեանսեան։ . .	1
Գալեանեանց — Խաչատուր Ծոհոդոսեան։ . .	1
Գուրգինբէգեանց — Իսահակ Գէորգեան։ . .	1
Նախշիբէգեանց — Յովհաննէս Գ. . . .	1
Շահազիզեանց — Յարութիւն Կարապետեան։ .	1
Պապովեանց — Իսահակ Պողոսեան։ . .	1
Ծուբինեանց — Սարգիս Յովսեփեան։ . .	1
Գռոբէբռոյէ Մեհբեռոյ։	
Գազարեանց — Յարութիւն Օ աքարեան (պէռռօշէնէ)։	1
Ալիքազեանց — Յովհաննէս Գէորգեան։ . .	1

Գուրգինեանց — Մեղրակ Մահմանեան . . . 1
Գօրոյեանց — Միհրհան Ագայ 1
Լամնալաամեանց — Նազլի Սողոմոնեան 1
Ծուրնեանց — Գէորգ Յովհաննէսեան 1
Պարեհեանց — Յակոբ Գէորգեան 1
Մանդենեանց — Գէորգ Ոստամեան (պրոֆէշէնէլ) . . 1
Շահազիզեանց — Յովակիմ Պարապետեան . . . 1
Շամխարեանց — Յարութիւն Դաւթեան . . . 1
Պատկանեանց — Մկրտիչ Աբրահամեան . . . 1
Տ՛եր մկրտչեանց — Ներսէս Մահմանեան . . . 1
Տէրօսեփեանց — Յովհաննէս Մահմանեան . . . 1
Փիլոյեանց — Գէորգ Նազարեան 1
Քամամիշեանց — Մահմանես Սողոմոնեան . . . 1

Վրաստան։

Ադամազեանց Խաչատուր Պաղտասարեան . . . 1
Հեզլարեանց — Սարգիս (Ագռաւնեցի) . . . 1
Հէլախեանց Պարապետ վարժապետ 1
Յովնդոյեանց — Խոսհակ Պարսեղեանց . . . 1
Լազարեանց — Պարապետ Մկրտչեան . . . 1
Մկրտչեանց — Սողոմոն Մահմանեան . . . 1
Պազարբեգեանց — Պազար Յովհաննեան . . . 1
Սահակեանց — Ներսէս (Շուշեցի) . . . 1
Խոսհանեանց Սողոմոն Մովսիսեան . . . 1
Մկրտիչեանց — Ներսէս Խաղդասարեան . . . 1
Մկրտիչեանց — Սարգիս Ներսիսեան . . . 1
Պատահեանց — Ներսէսբանդը Յովսէփեան . . . 1
Պարգանեանց — Յովհաննէս Դաւթեան . . . 1
Տ՛եր մկրտչեանց — Ռ. Մահմանեան . . . 1
Տ՛եր մկրտչեանց — Գաբրիէլ Յովհաննիսեան . . 1
Փուղնեանց — Մկրտիչ Մկրտչեան 1
Փուղնեանց — Խոսհակ Մկրտչեան 1
Փղդոնեանց — Ներսէսբանդը Յովսէփեան . . . 1

Ղրիմ։

Ղնդամ վիճակային Կոմսիսարի Երեւանայ Մկրտիչ Պարպասեան . 1
Ներկապատիւ նոյն Կոմսիսարի Կոչնժամի Անկեատար Պարսխ-
քան Յարութիւնեան Յովհաննէսի 1
Մովսէս Տ՛եր Դաւթեան 1
Մովսէս Գէորգեանց 1
Պրապօշչիկ Մահմանես Մինաս Աւետիսեան Ղազարեվանց . 1

Ծոսաստան։

Կառարող սպաշտօնի տաճնապետի Յովհաննէսի Պազարեան Սիմէոնեանց . 1
Օգնական տաճնապետի Կոչնժամի Անկեատար Ղատուածատուր
Ղիանեան Ներսէսեանց 1
Օգնական տաճնապետի Գուբ. Անդ. Սուքիաս Մահմա-
նեան Մկրտչեանց 1
Ղկղեկհատար Գուբերնական Անդ. Ներսէս Գէորգեան Յովհաննիսեանց . 1
Մահմանես Յակոբեանց 1

ВФ/2